

CORNELL

The original of this book is in the Cornell University Library.

There are no known copyright restrictions in the United States on the use of the text.

אוצר לשון המקרא

STUDENTS'

HEBREW AND CHALDEE DICTIONARY

TO THE OLD TESTAMENT.

COMPILED BY

ALEXANDER HARKAVY.

WITH SUPPLEMENT:
NEO-HEBREW VOCABULARY.

HEBREW PUBLISHING CO.
77-79 DELANCEY STREET
NEW YORK

Printed in U.S.A.

Copyright, 1914, by THE HEBREW PUBLISHING CO.

PREFACE.

In producing this work it has been the object of the compiler to give in simplified form a scientific dictionary of Hebrew and Chaldee for the use of those engaged in the study of the original text of the Old Testament.

This dictionary is worked out on the lines of the well-known lexicons of Gesenius and Fuerst and includes the best results of those great labors. Much has been drawn also from other works, particularly from the Hebrew and Chaldee Etymological Dictionary (Russian) by J. Steinberg, the eminent Hebraist of Vilna; that excellent work follows the lexicographers just named, but contains many striking original conjectures.

Following Gesenius and Fuerst, artificial (invented) stemwords have been introduced for words whose roots are not found in the Hebrew or Chaldee text of the Bible, but are manifest from the etymology of these languages. Such stemwords are given here without vowel-points to distinguish them

Copyright, 1914, by THE HEBREW PUBLISHING CC.

PREFACE.

-.)

In producing this work it has been the object of the compiler to give in simplified form a scientific dictionary of Hebrew and Chaldee for the use of those engaged in the study of the original text of the Old Testament.

This dictionary is worked out on the lines of the well-known lexicons of Gesenius and Fuerst and includes the best results of those great labors. Much has been drawn also from other works, particularly from the Hebrew and Chaldee Etymological Dictionary (Russian) by J. Steinberg, the eminent Hebraist of Vilna; that excellent work follows the lexicographers just named, but contains many striking original conjectures.

Being chiefly intended as a medium of studying the original text of the Bible, this dictionary gives copious citations and explanations of difficult passages. In difficult cases old interpreters are quoted in this work more frequently, perhaps, than in other lexicons. Some striking interpretations by old exegetes are given here, which other lexicographers seem to have disregarded (see, for instance, the interpretation of יוֹתְלְיִיה Is.11,3 under יוֹתְלִיה Aind of יִבְּיִרְה Cant 6,12 under יוֹת Pinh. 1 and of יבִּירְה Cant 6,12 under אונה ביוֹת אונה commentators, are frequently quoted. In a few instances the compiler has ventured his own conjectures as to interpretation or etymology (see בַּיִּיּרְה בַּר Ps.2,12 under בַּיּרָב, and the stem-words יִיֹבֶר בַּר Pi, and the stem-words יִיבָר בַּר see בַּיִּיּרָר בַּר see בַּיִּיִּרָר בַּר see בַּיִּיִּרָר בַּר see בַּיִּיִּרְר בַּר see בַּיִּיִּרָר בַּר see בַּיִּיִּרָר בַּר see בַּיִּיִּרָר בַּר see see to have

Following Gesenius and Fuerst, artificial (invented) stemwords have been introduced for words whose roots are not found in the Hebrew or Chaldee text of the Bible, but are manifest from the etymology of these languages. Such stemwords are given here without vowel-points to distinguish them from existing root-words. Some lexicographers consider these artificial words superfluous, but they are very useful as giving students an insight into Semitic etymology.

The system of the alphabetic order of words, and not of roots, has been followed in this work. This system, which has been adopted by most lexicographers since the time of Gesenius, is the most practical one. Words beginning both with v (Sin) and v (Shin) are given here under one head, though Gesenius and many other lexicographers treat them as separate letters.

In point of arrangement there are some deviations here from that of other lexicons. Some words which appear in them as two stem-words I. and II. are in this dictionary reduced to one, and some given there as one are here separated (compare, for instance, the arrangement here of the words שָּנֵע with their disposition in the dictionaries of Gesenius and Steinberg).

As in most dictionaries of Hebrew and Chaldee, verbs in this work are introduced in the form of the third person preterite (past tense), which is regarded as the stem-form. Some verbs, namely those with quiescent Vav (as לשנם, בול), are given in the infinitive, in which case the preterite, as well as the other tenses, is given in parentheses. To assist students in the study of Hebrew and Chaldee grammar, declinable words of these languages are given in this dictionary with their inflections.

At the end of this dictionary is given an analytical index of all words and unusual inflections whose roots some students may have difficulty in finding.

New York, December, 1913.

LIST OF ABBREVIATIONS.

8.	and	interj.	interjection
acc.	according	intr.	intransitive
accus.	accusative	Ithp.	Ithpa'el (אָחָפַּעִל)
adj.	adjective	Kal	(ج ر)
adv.	adverb	loc.	local, i. e. signifying motion
Aph.	Aph el (אַפָּעֵל').		to a place
ap.	apocopated, i. e. abridged	m.	masculine
Ar.	Arabic	n.	noun ,
art.	urticle	Niph.	Niph'al (גָפָעַל)
c.	construct	num.	numeral
Ch.	Chaldee	Pa.	Pa'el (פַּּעָרׂ)
coll.	collectively	parag.	paragogic, i. e. additional
com.	common (gender)	patr.	patronymic, i. e. derived fron
comp.	compare		the name of a father
conj.	conjunction	pers.	personal
def.	definite	Pi.	Pi'el (בַּעָב)
dem.	demonstrative	pl.	plural,
den.	denominative, i. e. derived	Po.	Po'el (פוֹעֵל)
	from a noun	poet.	poetically
du.	dual	pret.	preterite (past)
f.	feminine	pr. n.	proper name
fig.	figuratively	prob.	probably
fut.	future	pron.	pronoun
gent.	gentile, i. e. derived from the	prop.	properly
	name of a nation or	pt	participle
	country	pt p.	passive participle
Ges.	Gesenius	Pu.	Pu'al (פְּעַל)
Heb.	Hebrew	redupl.	reduplication
Hiph.	Hiph'il (וְהַפְּעִיל)	rel.	relative
Eithp.	Hithpa'el ֶ(לְּצֵלֶּהֶ)	sf.	su fix
Hoph.	Hoph al (בְּפָׁעַ)	•	• •
Hothp.	Hothpa'el (הַּהְפַּעֵלּ)	Stb.	Steinberg
ib.	ibidem (in that same place)	tr.	transitive
imp.	imperative	v.	verse
inf.	infinitive	verb. n.	verbal noun

ABBREVIATED TITLES OF BOOKS OF THE OLD TESTAMENT.

Am.	Amos	Jos.	Joshua
Cant.	Canticles	Jud.	Judges
1Chr.	1st book of Chronicles	1K.	1st book of Kings
2Chr.	2nd book of Chronicles	2 K .	2nd book of Kings
Dan.	Daniel	Lam.	Lamentations
Deut.	Deuteronomy	Lev.	Leviticus
Ec.	Ecclesiastes	Mal.	Malachi
Est.	Esther	Mic.	Micha.
Ex.	Exodus	Nah,	Nahum
Ez.	Ezekiel	Neh.	Nehemiah
Ezr.	Ezra	Num	Numbers
Gen.	Genesis	Ob.	Obadiah
Hab.	Habakkuk	Pr.	Proverbs
Hag.	Haggai	Ps.	Psalms
Hos.	Hosea	R.	Ruth
Is.	Isaiah	1S.	1st book of Samuel
Jer.	Jeremiah	2S.	2nd book of Samuel
Jb.	Job	Zch.	Zachariah
Jo.	Joel	Zph.	Zephaniah
Jon.	Jonah	1	•

EXPLANATIONS.

Kri (קרי) masoretic reading.

Ktib (בָּתִיב) form written in the text.

- 1, 2, 3 before a verb indicates the person (1st, 2nd, 3rd).
- h before a word indicates its form in a pause.

A vertical line (ן) under a letter marks the accent of a word when it is in the penult (מָלְיֵעִילֹ). Words without this mark have the accent in the last syllable (מָלְיַבִיע). In quotations of more than one word the accent is not indicated.

indicates the form of a word before a makkeph.

እ the first letter of the alphabet, called Aleph ካርጂ , from ካርጂ ox, because of its original similarity to the form of a bull's head; as a numeral አ=1, k=1,000.— N represents a very gentle cuttural sound audible only with a vowel, as: ይ=a, ξ=e, አ=i, etc.; when vowelless it is silent: እንጂ matza, ካርማ yomar.

אב (from אבל; c. אָבֶּל , cnce אַנָּ Gen. 17, 5; sf. אָבִיהוּ or אָבִין , אָבִיקּ, אָבי , etc.; pl. חוב"א, c. מבות) m. father in the widest sense, hence: 1) father, male parent בַת אַבָּי הָיא אַך לא בַת she is the daughter of my father, but not the daughter of my mother Gen. 20, 12.--2) grand-father; speaking to Jacob God says: אָנִי יִי ואַלהי אַבְרָהַם אַבִיךְ I am the Lord, the God of Abraham thy father (i. e. grand-father) Gen.28,13. - 3) progenitor, ancestor or head of a people אַבִּי בָּל־בָּגִי־אָבֶר the father (i. e. ancestor) of all the children of Eber Gen. 10, 21; אַב הַמין גוֹיִם the father (i. e. progenitor) of a multitude of nations 17,4.-4) creator הַלֹא הוֹא אָבִיהְ קַנָּה is he (God) .

not thy father (i. e. creator) who hath created thee? Deut. 32, 6,-5) originator or first of a class the father אָבִי כַּל־תּוֹפָשׁ כְּנוֹר וְעוֹגְב (i.e. the first) of all such as handle the harp and guitar Gen. 4, 21. 6) counsellor וַיִשִּׁימֵנְי לָאֲב לְפַרְעה and be hath made me a father (i. e. a counsellor) to Pharaoh Gen 45,8.— 7) guardian, protector, bene factor אָב אַנֹבִי לַאָּבְיוֹנִים a father (i. e. a guardian, a protector) I am to the needy Jb.29,16.- 8) preceptor, ruler, chief, head והוה ל and become unto me a לאָב וּלְכהוֹן father (i. e. preceptor or ruler) and a priest Jud.17,10. - 9) poet. nearest kin לשַחַת רַבָּאתִי אַבִּי אָתָה I call to the grave, Thou art my father (i. e. my nearest kin) Jb. 17, 4. - The construct forms פֿבּי, אַבְי occur in many compound proper names, as: אַבִּיכֶּלֶּה, אַבִּירָם, אַבִּירָם, פּוֹב שֶׁלִים, etc.

בּרָה, (sf, אַבִּי , אַבּרֹה, יְאַבִּהָן; pl. אַבּרָה, sf, יִאַבְּהָת, m. father, forefather.

תבל (from אבל; sf. אבל; pl. c. אבל) m. freshness, greenness, verdure וֹע'ֹנֶנוּ בְּאָבּוּ it is yet in its greenness Jb. 8, 12; אָבֵּי רַבַּחַל the verdure of the valley Cant. 6, 11.

בא Ch. (sf. אובה for אובה) m. fruit. אבר to blossom, to bear fruit, whence אַבָּר, אָב אָב.

אַבוֹנְתְאַ pr. n. a Persian eunuch Est 1.10.

אבן (fut. יאבר י', יאבר ', pt. אב'; אב') 1) to be lost, to vanish, to fail, to be void; with ? to be lost to 1 Sam. 9, 20; with in to vanish from בול מנה die means of escape shall vanish from them Jb. 11, 20; מוֹרָה תֹאבֶר מְכּהָן the law shall vanish from the priest Fz. 7. 26; יאבר לב המלה the heart of the king shall fail Jer. 4, 9; 113 אבר עצית a nation (that is) void of counsel Deut.32,28.- 2) to go astray, to wander about שה אבר a stray sheep Ps. 119, 176; ארביי an Aramean, wandering about Deut.26,5, — 3) to perish אַבְרָנוֹ כָּלֵנוֹ שבונה we perish, we all perish Num. 17, 27; יאָבֶרוּ the wicked shall perish Ps. 37, 20; the blessing of בָּרַבַת אֹבָר עַלַי הַבא him : at was ready to perish came upon me Jb. 29, 13; תָּנוּ־שֵׁכֶּר יָאבָר give strong drink to him that is ready to per sh Pr.31,6.

Pr. אַבּר (fut. אַבּר) 1) to waste אַבּר־הּוֹן אַפּמראַיִּאַבּר אָיִשְׁבָּר הּוֹן wasteth his realth Pr. 29,3; fig. to corrupt אַבָּר אָר...ב מַתְּנָה the corrupt the heart Ec.7,7.— 2) to lead astray רעִים מְאַבְּרִים וֹמָפִצִים אָתרצאוֹ מַרְעִיתִי the shepherds that lead astray and scatter the flocks of my pasture Jer.23,1.— 3) to make to perish, to destroy בוֹבֶר לְבוֹי מְבֵּר לְבוֹי and the u hast made to perish every memorial of them Is. 26, 14; בוֹבר לִבוֹי to kill and to destroy Est. 3, 13; קוֹבְּר (בּקוֹי בְּבִּר (בִּבְּר בְּבִּר מִבְּר מִבְּי מִּי מִּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִּי מְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מְבְּי מִבְּי מִבְּי מְיּי מִבְּי מִבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְיּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מְבְּיי מְבְּי מְּבְיּי מְיּי מְיּי מְבְּי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְיי מְבְּיי מְבְיּים מְיבְּי

Hiph. הָאָבִרָת מוּל to destrey הָאָבִר מּי הַהָּיא and I will destroy that person Lev.23,20; הַּקְבַּע הַהִיא הַּקְּעַת אָנוֹש thou destroyest the hope of man Jb 14,19; with to banish from: וְהַאָּבַרְהִי מֵהֶם קוֹל שְשוֹן and I will banish from them the voice of gladness Jer. 25, 10; אַבִירָה אַבִירָה I will destroy Jer.46.8.

ר. (fut. באבר) to perish. — Aph. הובר to destroy. — Hoph. הובר

קבּה m. perishing, ruin Num.24,20. אָבֶהְ (כּ. רְּחַבְאַ f. loss, something lost Lev.5,22.

אברון Ktib Pr.27,20 for אברון.

m. destruction Jb.31,12; also place of destruction Pr.15,11.

m. destruction Est.9,5.

אָבְרָן (c. אַבְרָּן) m. destruction, ruin Est.8,6.

יאֹבֶה (fut. אֹבֶה לִשׁלְחָם) to desire, to be willing וֹאֹבֶה לִשׁלְחָם he would not let them go Ex.10,27; הַיאֹבֶה רֵים will the forest-ox be willing to serve thee? Jb.39,9; with of the person to obey יִישִּרְאֵל לֹא אְבָה לִי מִישְרָאֵל לֹא אִבָה לִי מִישְרָאֵל לֹא אִבָה לִי מִישְרָאַל לֹא אִבָה לִי m. only Jb.9,26 אָבֶה אָבָה the

meaning of which is according

to the context: swift ships; acc. some: ships of reed like those which were in use in Egypt and which were very swift (in A1. NON reed). Some manuscripts have been found which read Table (and which read Table) and accordingly some is expreters render the phrase: pirate ships (prop. ships of enemies).

יוֹב m. woe.

מבוֹם m. crib

הבא Ar. to threaten.

אַבְּחָת f. threatening, terror; only c. אָבְחַת חְעֶב Ez. 21, 20.

יַּבְּמִיחִים (from רבט L) m. melon; pl. במיחים Num. 11, 5.

ነቷ (fr m ቫታች) interj. ah! O that! I wish! Jb. 34, 36.

בְּלְּ pr n Abi, the mother of Ezekiah 2 K. 18, 2 (בַּלְּבָּרָם 2 Chr. 29, 1).

pr. n. m.

קביאָם pr. n. m.

אָבִיב (from אָבִיב) m. prop. blossom, hence: ear אָבִיב the barley was in the ear Ex. 9, 31; חֹדֶשׁ הָאָבִיב the month of ears 13, 4 (the first month of spring, later called וְנִיסָן).

pr. n. f. 1) sister of David 10hr.2,16a.17.— 2) wife of Nabal, afterwards of David 1 S. 25, 3 a. 42.

אַבִינֵל see אַבִינֵל.

אבידן pr. n. m.

עבידע pr. n. m.

אָבֶלּיָּדְ pr. n. m. 1) grandson of Ben-

jamin 1Chr.7,8.— 2) son of Samuel 1S.8,2.— 3) king of Judah, son of Rehaboam 2 Chr. 12, 16 = 1 K. 15,1.— 4) son of Jeroboam 1K.14,1. 5) a person mentioned in Nch. 10, 8.— 6) a person mentioned in 1Chr. 24, 10.

אַביָה pr. n. f. ='אַבָּי, which see.

אָבְיָרוּ pr. n m. same as אַבְיָרוּ .

אביהוא pr. n. m.

יביהוד pr. n. m.

אביהיל pr. n. f. 1) wife of Rehoboam 2Chr 11,18. — 2) another woman 1 Chr. 2, 29.

אָבֶּיוֹן (from אָבָה) m. prop. one who wants something, hence: poor, needy, destitute.

אָבְרּינְה (from אָבָה) f. enly Ec. 12.3 the meaning of which is according to the context: and the desire shall fail; acc. several ancient interpreters אֲבִיינְה denotes the caper-berry which is used as appetizer, whence metonymically: desire, appetite.

ירויל pr. n. m. 1) a person mentioned in Num.3,35.— 2) a person mentioned in 1Chr.5,14.— 3) the father of Esther Est. 2, 15.

מבימוב pr. n. m.

אַבִימֵל pr. n. f.

אבים see אבים 3.

קרימָאל pr. n. m. descendant of Joktan Gen. 10, 28.

pr. n. 1) name of several

kings of Philistia Gen. 20, 2; 26, 1; Ps.34,1.— 2) son of Gideon Jud. 8.31.

קריקיני (אַרְיּנְדְּנָיִי pr. n. m. 1) son of Jesse 1 S. 16,8.— 2) son of Saul 1S.31,2.—
3) person mentioned in 1S.7,1.—

4) person mentioned in 1K.4,11.

pr. n. m.

אַבִינֵר see אַבִינֵר.

אַבִיםָר see אָבִיםָר.

קביעטֶר pr. n. 1) son of Gilead, of the tribe of Manasseh Jos. 17, 2; gent. אָיְעָוֶר Jud. 6, 11; איִעָוֶר Num.26,30. — 2) one of David's warriors 2 S 23, 27.

אָבִי עַלְבּוּן pr. n. m. 2 S. 23, 31 בּיִאָר 1 Chr. 11, 32.

אָבִיד (c. אָבִיר) m. mighty warrior, hero; only of God אָבִיר יִעִקֹב mighty warrior of Jacob Gen. 49, 24.

mighty warrior of Jacob Gen. 49, 24.
אַבִּירֵי adj. a. n. 1) mighty, stout אַבִּירְ בַּירַבּיּרַ אַבּירַיּיבּי stout-hearted Ps.76,6.—2) head, chief הַרְעִים the chief of the herdsmen 1S.28,8.— 3) great lord בַּירִים אַבִּירִים the bread of great lords (i. e. the choicest food) Ps. 78, 25 (others: angels' bread).—4) poet.
a) stud-horse שַּבְירִיי the stamping of the hoofs of his stud-horses Jer. 47, 3. b) bull אַבִּירִי the bulls of Bashan Ps. 22, 13.

קריךם pr. n. m. 1) person mentioned in Num.16,1.— 2) another person 1 K 16, 34.

אבישנ pr. n. f.

מבישוּע pr. n. 1) grandson of Ben-

jamin 1Chr.8,4. — 2) son of Phinehas, the high-priest Ezr. 7, 5. pr. n. m.

אָבְישׁי *pr. n. m.* 1 S. 26, 6 אַבְישׁי 10, 10.

אַבִּישָׁלוֹם pr. n. son of David 1 K. 15, 2 <u>אַבְשָׁ</u>לוֹם 2 S. 3, 3.

אביתר pr. n. m.

Hiph. בָּאָבֶר (fut. יַאַבֶּל) to cause to mourn בֵּיוֹם רָרְהוֹ שֵׁאֹלָה הָאָבֵלְהוּ on the day when it went down to the grave I caused a mourning Ez.31,15; מַאָבְלְּרֹחֵל וְחֹיבֶה and he caused the rampart and the wall to mourn Lam.2,8.

Hithp. נְאֶרְבֶּה to mourn הָתְאַבֶּל and I wept and mourned Neh.1,4.

מבלי (c. אָבֶלי , מַבֶּלי ; c. pl. אָבֵל adj. mourning מַבְּבֶּל as one mourning for his mother Ps.35,14; אָבֵלי the mourners of Zion Is 61,3; הוֹן אַבְלוֹת the ways of Zion are mourning Lam.1,4.

אָבֵל (Ar. אבל fresh grass) f. 1) meadow מין אָבֶל בּוְרְוּלְבָּה unto the great meadow 1S.6,18.—2) pr. n. of a city

in the north of Palestine 2S.20,18.—
in the north of Palestine 2S.20,18.—
in occurs in several compound geographical names: a) אָבֶל בִּיח (Palestine 2S.20,14, sometimes אָבֶל מִיִם 2S.20,14, sometimes אָבֶל מִים 2S.20,14, sometimes אָבֶל מִים 2S.20,14, sometimes אָבֶל מִים 2S.20,14, sometimes a אָבֶל מִים 2S.20,14, sometimes a אָבֶל מִים 2S.20,14, sometimes a אַבֶל מִים 2S.20,14, sometimes a vigginal series a city in Moab Num 33,49 בין מוווים מ

אָבָל (sf. אָבְלָם , אָבְלָם) m. mourning (אָבָלָם) adv. certainly.— 2) but. אוֹבְל see אבֹל .

אָבָן (sf. אַבָּגִי , pl. אַבָּנִים , c. אַבָּגוֹ) f. וֹתָהִי לָהֶם הַלְבֵנָה לִאָבן stone, rock נַתָּהִי לָהֶם הַלְבֵנָה and the brick served them for stone Gen. 11, 3; וַיָּקְחוּ אַבְנִים וַיִּעַשוּר and they took stones and made a heap 31, 46; אַבָנִי מַחַצֵּב hewn stones 2 K. 12, 13; of the hail: 기과왕 hail-stone Is. 30, 30; of precious stones: מְלַאַת אָבן setting of stones Ex. 28, 7; אֶלֶוֹרְחוֹ Pr. 17, 8, בו יכרה Ez 27, 22 precious stone; precious stones Is 54, 12; fig. אָבֶן וִשְׁרָאֵל the rock (i. e. defence) of Israel Gen.49,24; בַב אָבֶן a heart of stone (i.e. a hard heart) Ez. 11, 19: הַלָּאַבֶּן he became as a stone (i. e. was stupefied with grief) 1S. 25,37 — 2) weight אַבְנֵי־ לים the weights in the bag (i. e. the weights kept by merchants in a bag) Pr. 16, 11; אַכָּן הַמֶּלָךְ by the king's weight 2S.14,26; לא thou shalt וַהְנֶה לָךּ בְּכִיסִךּ אֶבֶן וַאָבֶן not have in thy bag divers weights Deut. 25, 13; אֶבֶן הַרִּרוֹל Zch. 4,10 a. אֶבֶן הַעוֹפֵּרָת 5,8 weight of lead or plummet; poet. אַבָּן הַעוֹפֵּרָת the weights of desolation Is. 34, 11.— אַבָּן בּעוֹפֵרָת cocurs in several compound geographical names: a) אָבָן הָאֶר הַל מּבָּן בּעוֹרָ הַאָּר בּעוֹרָ הַאָּר בּעוֹרָ הַאָּר בּעוֹרָ הַאָּר בּעוֹר זיי ווּאַבּין בּעוֹר בּעוֹר זיי ווּאַבּין בּעוֹר בעוֹר בּעוֹר בעוֹר בּעוֹר בּעוֹר בּעוֹר בעוֹר בעוֹר בעוֹר בּעוֹר בּעוֹר בּעוֹר בעוֹר בעוֹר בּעוֹר בּעוֹר בּעוֹר בּעוֹר בעוֹר בוּיי בעוֹר בעוֹר בעוֹר בוֹיי בוֹיי בוֹיי בוֹיי בוֹיי בוֹיי בּייי בּייי בוֹיי בוֹיי בּייי בּייי בּייי בּייי בוֹיי בּיייי בוֹיי בּי

אָבֶן וּלְל Ch. (def. אָבָרָא f. stone אָבֶן וּלְל a heavy stone Ezr.5,8.

אָבְנָה Ktib 2K.5,12 for אָבָנָה, which see.

מבנם (from בנט) m. girdle.

לבוֹים du. f. 1) potter's wheels (consisting of two stones) Jer.18,3.—
2) birth-stools (others: bathingtub for new-born children) Ex.
11,16.

קרור pr. n. uncle and general of SauI 18.14,51 = אָרִיגָר 50.

לבם to fatten; only pt. p. שוֹר אָבוּם fattened ox Is.15,17,17 בַּרְבָּרִים אֲבוּחָם fatted fowls 1K 5,3.

f. blain, boil בְּבֶעְהְ (from בְּבֶעְהְעְּהְעְהְ מח inflammation producing boils Ex.9,10.

pr. n. of a city in Issachar Jos. 19.20.

אָבְאָן pr. n. a judge of Israel Jud. 12.8.

אַב (akin to בּוֹאָב, to embrace) Niph. אָב (fut הַאָּב, inf. הְאָב, to wrestle אָב (fut הָאָב, and a man wrestled) אָב

with him Gen.32,25; inf. sf. אָבְקּלְּקּי in his wrestling 32.26.

고환 (c. P크롤; sf. 미구크롤) m. dust.

אַבְקָת רוֹבֵל (c. אַבְקַת) f. powder אַבְקָת the spicy powder of the merchant Cant. 3.6.

I. (den. from אֲבֶּר wing) only Hiph. הָאָבִית to fly up, to soar; fut. מְבָּרִינִיף שַׁבָּרִינִיף לַאַבָּרִינִיף doth the hawk fly by thy wisdom? Jb.39,26.

אבר זו. to be strong, whence אָבִיר a. אַבִּיר

אבר m. wing, quill.

 $\ddot{\beta}$ יָרֶר (=יָּאָבָר c. אָבָר pl.sf $\ddot{\beta}$ יִרְ רִּיָר $\ddot{\beta}$ wing, feather.

בּרְרָת pr. n. ancestor of the Hebrews Gen. 17.5.

קברה Gen. 41,43 acc. some: young ruler (from אַב and בוּרָן; others: bend the knees (from בָּרֵן Hiph.). Some derive this word from the Egyptian ape-rek, bend the head!

אַבִישֵׁי see אַבְשֵּׁלוֹם. אַבִישָּׁלוֹם see אַבִּשָּׁלוֹם.

NIN pr. n. m.

pr. n. title of Amalekite princes; gent. אָנָלְ Est 3,1.

to bind, to unite.

אָנְדָת (c. אַנְדִּת אָוֹנְבְ f. 1) bundle, bunch bunch אַנְדֵת אָוֹנְב a bunch of hyssop Ex.12,22.—2) band, company, body רְיָהִיוּ לַאַנְדָה אָדְת and they formed one band (or body) 2S.2,25.—3) band, fetter אַנְדְתוֹ מִיֹמָ the bands of the yoke Is 58,6.—4) vault אַנְדְתוֹ עֵל אָנֶדְ יִיְנְיִנְ he hath found-

ed his [celestial] vault over the earth Am.9,6.

7738 m. nut.

אָנוּר pr. n. author of the 30th chapter of Proverbs.

אַנוֹרָה (c. אַנוֹרַת) f. little coin.

אנל (c. pl. אנל) m. drop.

יי אָבְלְיִיבְ pr. n. of a city in Moab Is. 15,8.

קבּת (אוֹנְמִי מּ, c. אַנְמִי (אַנְמִי m. 1) pool אַנְם־מֵיִם a pool of water Is.41,18.— 2) reed, bulrush Jer.51,32.

מּגְמֵידְנָפֶש adj. sad, grieved אָגָם אַנְמִידְנָפָש grieved in soul Is.19,10.

ימלְכרְ בְּאַנְמוֹן to bend his head as a bulrush Is.58,5; fig. of a low condition וואנמון palm-branch and rush (i. e. high and low) 9,13.— 2) rope of reeds בַּמוֹן בָּאַבְּמוֹן canst thou put a reed-rope through his nose? Jb.40,26.— 3) caldron קַרוֹן as a seething pot or caldron 41,12.

(c. אַבָּן; pl. אַבָּן) m. bowl, basin. אַבָּן (pl. אַבַּנְיֹת m. troops, army

(prop. wing). אור (fut. אור) to gather, to collect.

אָרֶרְאָ Ch. (def. אָבָרְאָ) f. letter, document.

אַנרוֹף (from בָּרַף) m. fist.

וְאַנַרְמָל (pl. c. וְאַנַּרְמְלֵי m. dish, basin. אָנֵרְת (pl. אָנָרִת (pl. אָנָרִת f. letter, edict.

קא (from אור) f. vapor, mist.

only Hiph inf בְּאַרִיב 18.2,23 for לְהַאָּרִיב to cause to languish, to trouble.

מדבאל pr n. m.

דר pr. n. m.

אָדוֹן (c. אַרֹנִים, sf. אַרֹנִי, pl. אַרֹנִים, c. אַרֹגֵי, sf. אַרֹגֵיי, פּרֹגַי, etc.) m master, lord, possessor שַׁמֵנִי God made me lord אַלהִים לְאַרוֹן Gen.45,9; of God: ארון בל הארץ the Lord of all the earth Ps.97.5. ארני is used instead of the second person of the pronoun in addressing superiors: אַרָי שַאַל אָת־עַבַרַיו my lord asked his servants (i. e. y u asked your servants) Gen.44,19. The pl. is sometimes used as a sing, in which case it agrees with a verb or adjective in the singular number: אַרניי יתּוְ־לוֹ his master should give him Ex.21,4; ארנים קשה a cruel lord Is.19,4.— אוני (my Lord) for פרני, exclusively of God Gen.18, 30; Ps.35,23; see also בַּוֹרָה.

אַרוֹרִים pr n of a city in Judah 2Chr.11,6.

אַרנירָם see אַדוֹרָם.

אדות see אדות.

Ch. adv. then, at that time.

אָרִיר (אַרִּיר ז a mighty, glorious, noble אָרָז אַרִיר a mighty cedar Ez.17,23, whence אַרִיר בַּמְרוֹם יִי Zch.11,2 mighty cedars; מְּרָים יִי the Lord is mighty on high Ps.93,4; בְּיִרִים mighty kings 136,18; see also אַרָּרָת מַר. אַרָּרָת מּרָרָם מַר. אַרָּרָת מּרָרָם מַר. אַרָּרָת מַרָּרָם מַרָּרָם מַר.

mander וְהְיָה אַדְירוֹ מְמֶנּנּן and their leader shall be of themselves Jer. 30,21; אַרִירָי הַצָּאוֹן leaders of the flocks 25.34.

אַדַלִּיָא pr. n. m.

to be red אָרָם to be red אָרָם redder than corals were they in body Lam.4,7.

Pu. בּאַרָּם to be made red; only pt. בּאָרָם Nah.2,4 for בּאָרָם made red; pl מָאָרָם died ied Ex.25,5.

Hiph. הָאָרִים (fut. יַאַרִים) to be red, to grow red אָם־יַאַרִים לחוֹלֶע though they should be red like crimson Is.1,18.

לי יְתְאַדְם to become red יְיִמְאַדְם the wine when it is red Pr.23.31.

רפל, יו adj. (f אַרְפָּוֹר pl. m. אַרְפָּוֹר red, ruddy (f אַרְפּוֹר יוּי אַרוֹם אַרוֹם אַרוֹם יוּי אַרוֹם הַנְּיוֹם אַרוֹם אַרוּם אַרוֹם אָרוֹם אַרוֹם אַרוּם אַרוֹם אַרוֹם אַרוֹם אַרוֹם אַרוֹם אַרוֹם אַרוֹם אַרוּם אַרוּם אַרוֹם אַרוֹם אַרוֹם אַרוֹם אַרוֹם אַרוֹם אַרוֹם אַרוּם אַרוּים אַרוּים אַרוּים אַרוּים אַרוּים אַרוֹם אַרוֹם אַרוֹם אַרוֹם אַרוּים אַרוֹם אַרוּים אַרוּים אַרוֹם אַרוֹם אַרוֹם אַרוֹם אַרוֹם אַרוּים אָרוּים אָרוֹים אַרוֹים אָרוֹים אָרוּים אַרוּים אַייים אַרוּים אַרוּים אָיים אַרוּים אָיים אַרוּים אַרוּים אַרוּים אַרוּים אַרוּים אַרוּים אָיים

מדמ m ruby (precious stone)

 Num.19,14; אָל־אָרָם לֹא אַבְנָה I will give no flattering titles to anybody Jb.32,21.— 4) man, as opposite to woman Ec.7,28.— 5) pr. n.

a) Adam, the first man Gen.5,3.

b) a city near the Jordan Jos. 3,16.

דרם pr. n. 1) son of Isaac, first named אָשֶׁי Gen.36,1.— 2) Edomite tribe Num.20,20.— 3) land of the Edomites 1K.9,26; gent אָדְמִים, אַדְמִים, אַדְמִים, אַדְמִים, אַדְמִים, אַדְמִים, אַדְמִים, אַדְמִים, אַדְמִים, מַבְּמָבָּם, adj. reddish.

ארמה pr. n. of a place.

arth, soil.— 2) country; pl. אוֹן מוּל (c. מּוֹלְמָתְי ; sf. י) f. 1) land, earth, soil.— 2) country; pl. אַרְמוֹת Ps.49,12.— 3) pr. n. of a city in Naphtali Jos.19,36.

אַרמוני see אַרמוני.

אַרֹמִי see אַרְמִי 3.

pr. n. of a city in Naphtali, called אַרָמִי הַנָּקֵב Jos.19,33.

אדמים (red-brown) pr. n. of a ridge of hills between Judah and Benjamin Jos. 15.7.

מְרָמֹנִי adj. reddish, red-haired.

אַדְמַתְא pr. n. of a Persian.

778 pr n. of a place in Babylonia.

(pl. אַדָנים) m. foundation, threshold.

אַדני see אָדני.

קרייבּנֶיק pr. n. of a Phenician king. ארניה pr. n. 1) son of David 1K.1,5 a. 8.— 2) a person mentioned in 2Chr.17,8.— 3) a person mentioned

in Neh.10,17 =אַרוֹיָקָם Ezr.2,13.

אַרניָה see אַרניַהוּ

קדני־צֶּדֶּקְם pr.n. of a Phenician king. אַרֹנִיָּה see אָרֹנִיָּה 3.

מרנירם pr. n. tax-gatherer of David and Solomon 1K.4,6. בורם 2K. 20,24 a. בורם 2Chr.10,18.

to be great, to be splendid; only Niph. נְאַדֵּר בַּקּדָשׁ to show oneself glorious; pt. נַאִּדָר בַּקּדָשׁ in holiness Ex.15 11; with parag. ': קַבְּבַּקְרִי בַּבַּקּ

Hiph. הָאִדִיר (fut. יַאִדִּיר) to glorify יַאָדִיר he will magnify the law and glorify it Is.42,21.

אדר m. dress, mantle.

m. the 12th month of the Hebrew year (corresponding to March) Est. 3.7.

קּרָת pr. n. 1) a place in the south of Judah Jos. 15,3 = אַרָּד Num 34,4. – 2) אַרָּד which see.

רר Ch. (def. אָדְרָא ; pl. c. אָדָרָא) m. threshing-floor.

Ch. (pl. def. אַדְרְנָּוֹרְ Ch. (pl. def. אַדְרְנָּוֹרְ m. dignitary, supreme judge.

אַדְרַדְּיִהְ Ch. adv. quickly (others: exactly).

י (אַרְכּוֹנִים יוּ m Persian coin. אַרְכּוֹנְים יוּ m Persian coin. אַרְכּמְלָּךְּ יוּ אַרְכּמְלָּךְּ יוּ אַרְכּמְלָּךְּ יוּ אַרְכּמְלָּךְּ יוּ אַרְכּמְלָּךְּ אַרְכּוֹנִים בּאַרְרָכּוֹנִים בּאַרְרָכּוֹנְיִם בּאַרְרָכּוֹנְיִם בּאַרְרָכּוֹנְים בּאַרְרָכּוֹנְים בּאַרְרָכּוֹנְים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאַרְרָכּוֹנְים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאַרְרָבּיוֹים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאַרְרָכּוֹיִים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאָרְרְכּוֹנְים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאַרְרְכּוֹיְנְים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאַרְרְכּוֹנְים בּאַרְרְיּים בּאַרְרְכּוֹיְנְים בּאַרְרְיּבְּיִים בּאַרְרְכּוֹיְנְיִים בּאַרְרְיּבְּיִים בּאַרְרְיּבְּיִים בּאַרְרְבּיּבְּיִים בּאַרְרְבּיּיִים בּאַרְרְיּים בּאַרְרְיּים בּאַרְרְיּים בּאַרְרְיּים בּאַרְרְיּים בּאַרְרְיּים בּאַרְיים בּאַרְיים בּאַרְיים בּאַרְיים בּאַרְיים בּאּיים בּאַיים בּיוּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיוֹים בּיּים בּיּים בּיּים בּיים בּיּים בּיּבּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיוֹים בּיּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּיים בּייבּים בּיים בּייבּיים בּייבּים בּייבּים בּיים בּייבּיים בּייבּים בּייבּים בּיים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּיים בּיוּיים בּיוּיבּים בּייבּים בּייבּיים בּייבּיים בּיוּיבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיבּים בּייבּיים בּיבּיים בּיבּים בּייבּיבּיים בּיבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיי

לְּרָעְ Ch. (=Heb לְּרָוֹעֵ f. arm; fig. strength.

דרעי pr. n. 1) capital of Bashan

Deut.1.4.— 2) a city in Naphtali Jos.19.37.

אָדֶרֶת (sf. אַדֵּרְתְּם אָצַּרָתְּם f. 1) glory בּרָתְם (sf. אַדַרְתִּם אַדַּרְתָּם f. 1) glory בּרָתוּם אַדִּרְתָּם אַדִּרְתָּם אַדִּרְתָּם אַדִּרְתָּם אַדִּרְתָּם אַדִּרְתָּם אַדִּרְתָּם אַדִּרְתָּם אַדִּרְתָּם אַדִּרְתַם אַדְּרָת שִּינְעִין santle of Shinear (i. e. Babylonish ga. ment) Jos.7, 21; אַדֶּרֶת שִּינְר a hairy cloak Gen. 25,25.—3) adj. f. of אַדִּרָת glorious, elegant אַדָּרָת elegant vine Ez. 17,8.

יליש: (רוּשׁבּי) to thresh; only once inf. אָרוֹשׁ ירוּשְׁנוּ he will ever be threshing it Is.28,28.

אהב A אהב (fut. אהב (fut. אהב a. אהב a. אהב 2 אָהָבֶּר, pt. אֹהֶבּ, f. אֹהֶבֶּר; imp. אַהָּבָּר; verb. n. אהבם, sf. אהבם, also אהבה, c. אַרֶּבֶת) 1) to love, to like, to be fond of אָהֶב אָת־יוֹפֶל he leved Joseph Gen. 37,3; with לְּיִבְּתַּ יִלְּיִי לִּי thou shalt love thy neigh bor Lev.19,18; with ב : אהב בהמון he that loveth abundance Ec.5,9; that loveth אבַבְתִי (באהבת) לַדוּשׁ to tread out Hos.10,11; בצהבם according to their loving (i.e. as they to love לַאַהַבָּה אָת־שֵׁם יָיָ ;10,9,10 the name of God Is.56,6; יָנְאַהַבַּת even as the Lord אָת־בָּגֵי יִשְׂרָאֵל loveth the children of Israel 3,1.— 2) to be glad אָהַבָּהֵי כִּי וִשְּׁמַע וָיָ אָת־ I am glad that the Lord heareth קוֹלִי my voice Ps.116,1.— For אַבַבוּ הַבוּ Hos.4,18 see under 27.

Niph. בְּאָהֶב to be beloved; only pt. בּנָאָהָב the beloved 2S.1,23.

Pi. אָהָבּ to love passionately; only pt. מְאַהָבי my lovers Hos.2,7, לְּאַהַבֹּי, thy lovers Jer.22,20, etc. בּהַ אַ m. loveliness, love; only pl. מְּהַרָּים מּ lovely gazelle Pr. 5,19; הַּהָנוֹ אֲהָרִים they have bestowed love Hos.8,9.

m. love, love-affair; only pl. נְתְעַלְּכְה בְּאָהָרִים tet us indulge in love Pr.7,18.

רְבְּה f. Iove; also verb. n., see בּהַבְּּגּ pr. n. m.

ההא interj. ah! woe!

 $\sum_{r=1}^{n} p^r$. n. a river in Media Ezr. 8, 15.

קר, n. a judge of Israel Jud 3.15.

מליה (אַרּה (מַּרָה) adv. where? Hos.13,14.

I. (fut. מְאַהַל עִרְּסְרָה to pitch tents בְּאָהַל עַרְסְרָה and he pitched his tents till close to Sodom Gen.13,12.

Pi. same as Kal; (לא־יַהָּל = בְּאַהָּל) יְיָה or shall the Arabian pitch there his tent Is.13,20.

וו. (בְּלֵל to give light, to shine; only Hiph. fut. אָהֵל behold even to the moon, and it shineth not Jb.25,5.

households) of Judah Zch.12,7.—3) pr. n. m. 1Chr.3,20.

תּהְלוֹת a. מְּהָלִים m. (only pl. מְּהָלִים a. מְּהָלִים aloe-wood, aloe-tree מְבְּיִבְים בְּטֵע as aloe-trees which the Lord hath planted Num.24,6; מר וַאַּהְלוֹת myrrh and aloes Cant.4,14.

אָרְהְלָּהְ pr. n. symbolic name of Samaria Ez. 23,4.

אַהָלִיאָב pr. n. m.

יתר ביי מוד pr. n. symbolic name of Jerusalem Ez.23,4.

יבְּבְרָתְ pr. n. 1) wife of Esau.—
2) Edomite tribe.

דְּבְרֵׁלְ pr. n. Aaron, brother of Moses Ex.4,14.

some verb. ה. אָ (from אָבְּהְ desirc: אַל לִמְּלְכִים שְׁתוֹ־יָנִן וּלְרוֹוְנִים אָוּ שֵּבְרְ מַל למְּלְכִים שְׁתוֹ־יָנִן וּלְרוֹוְנִים אָוּ שֵּבְרְ not for kings to drink wine, nor for princes to desire strong drink.

TN'N pr. n. m.

אוב (akin to בְּבַב) to be hollow, whence אוב.

באבות (pl. אבות m. 1) bottle אוב like new bottles (i. e. like skins filled with new wine that easily burst, Jb.32,19.- 2) the hollow belly of conjurers, in which the conjuring spirit resides, hence; a) conjuring spirit קַּמַמִי נַאלִי בַּאלִי divine, I pray thee, unte me by the conjuring spirit 1S 28,8; וְהַנָה and thy voice כאוב מארץ קולה shall be like one of a conjuring spirit out of the earth Is.29,4; דַרָשׁוּ inquire of the conjuring אל־האבות spirits 8,19. b) conjurer of the dead, necromancer ועשה אוב וודענים and he appointed necromancers and wizards 2K.21,6; הַסִיר אַת־הָאבוֹת he removed the necromancers 1S. 28,3; בַּעַלַת אוֹב a woman skilled in necromancy 1S.28.7.

תוכות pr.n. a station of the Israelites in the Arabian desert Num.21,10. אוֹבִיל pr. n. m.

יוֹבַל (אוּבְל m. river, stream.

אוד וו to turn, to surround, whence אור אור. אור אור אור אור אור אור אור אור אור ב אור אור אור אור ב אור אור אור ב אור

אוֹד (pl. אוֹדִים) m. fire-brand.

קורות (from אוד ח) pl. turns, circumstances, causes; always connected with על, with which it has the meaning of the prepositions: because of, concerning אורות הביא because of his son Gen.21,11; אורות ביא מרות בביאר מרות בביאר של ארות בביאר של ארות בביארות 26,32 על ארות בל ארות בביאר this Jer.3,8; with sf. על ארות זייין ביייין

cerning me, על אדוֹתְיךְ concerning thee Jos 14,6; without על מון in the difficult passage אַר־אוֹדת הָרְעָה מַאַחָרֶת אַשְּרִיעְשִּיתְ אַשְּׁרִיעְשִּיתְ אַשְּׁרִיעְשִּיתְ אַשְּׁרִיעְשִּיתְ אַשְּׁרִיעְשִּיתְ אַשְּׁרִיעְשִּיתְ there is no cause for this wrong, to send me away, which is greater than the other which thou hast done with me 2S.13.16.

קּרְה וּל to long for, to desire קּרְה וּל Pi. אַרְה in my soul have I longed for thee Is.26,9; אַרָה לְמוֹשֶׁל he hath desired it as a habitation for himself Ps.132,13.

Hithp. הֹרְאַלָּה (fut. ap. אָרֹרְתְאַר (יוֹתְאָר ap. אָרֹרְתְאַר (יוֹתְאַר לְּמִטְעַמּוֹתְיוֹ do not long for his savoury meats Pr.23,3; וְיִהָאַר הַשְּׁרָּה וְשִּׁרְּה וֹלְּבּוֹר נְיִבְּיִר the king will long for thy beauty Ps.45,12; הַּבְּעָה לְבָּם לְבָּם לְּבָּם לְבָּם לְבָּם לְבָּם לְבָּם לְבָּם לְבָּם לְבָּם לְבָּם לְבָּם לִבְּר כִּוְשִׁה ps. 11,4.— 2) to mark off Num.11,4.— 2) to mark off mark off to yourselves the eastern border Num.34,10.

אַנָּת (c. אַנַּת; sf. אַנָּת) desire.

1778 pr. n. m.

לְּיָלֵא pr. n. 1) son of Joktan Gen.10, 2.— 2) name of a place in Arabia Ez.27,19; see also אַלְיּלְּאָר pr. n. m.

interj. woe! alas!

איב see אויב.

אוֹיַה see אוֹיַה.

בּי אָוִיל adj. a. n. foolish, fool בָּי אָוִיל שׁמִי because my people is foolish Jer.4,22; אֵויל שִׁבְּחִים a fool in his speaking Pr.10,8; אָוילִים מְדֶּנֶךְ fools because of their transgression Ps.107,17.

מוֹיְלִי adj. foolish רֹעָה אֶּוִילִי a foolish shepherd Zch.11.15.

אָניל כִּוּרֹדָּהְ pr. n. of a Chaldean king 2K.25,27.

אול (שול l) to be in front, to be the first. whence אַיִּל ram (as leader of a flock), אַיָּל hart (because of his swiftness), etc.— 2) to be strong, whence אַיָּל power, אַרָּל or יַּלְיּנְע power, אַרָּל or נייִנּינְע terebinth (because of its strength), etc.— 3) to be foolish, whence אַנִינֹינִי

עַּלְבֵּים (pl. אַלְבִּים, c. יִאָּלְבִּים, י. m. (pl. אַלְבִּים, c. יִאָּלְבִּים, vestibule, hall.— 2) adv. a. conj. but, however, yet.— 3) pr. n. m. 1Chr.8.39.

אולת (sf. אַנִּלְתִי f. foolishness, folly.

ארמר pr. n. m.

1) to breathe, to blow, fig. to be empty or vain; hence in and 118 .- 2) to pant, fig. to labor. to make effort; hence in strength. (sf. אוֹנָךְ m. 1) nothingness, vanity רָהָבָּם עָמֵל וָאָון their greatness is trouble and vanity (vain effort) Ps.90,10. - 2) falsehood דְּבָרֵי־פִּיוֹ אָוֹן וּמְרָמֵה the words of his mouth are falsehood and deceit Ps 36,4; fig. idolatry: 118 idolatry and image-worship ותרפים 1S.15,23; מְבָרֶךְ אָוֹן he blesseth an idol Is. 66,3. - 3) wickedness, injustice מַחָשָׁבוֹת אוֹנָךְ the thoughts of thy wickedness Jer.4,14; [] and he will bring עליהם אַת־אוֹנַם back on them their own injustice Ps.94,23.— 4) opprobrious name of On, a city in Lower Egypt (see און 4 below).

(pl. אוֹנִים) m. 1) strength, power in his באונו שַרַה אָת־אֵלהִים strength he strove with an angel Hos.12.4, צעדי אונו his powerful steps Jb.18,7; אין אוֹנִים the powerless Is.40,29, of the generative power: ראשית אוני the beginning of my strength (i. e. my first-born son) Gen.49,2; poet. a child יָהָי רַעָּב his child will suffer huager אינוֹ Jb.18,12.- 2) wealth, substance עשַרָתִּי מַצַאתִי אוֹן לִי I am become rich, I have acquired substance Hos. 12,9.— 3) affliction, pain 73 the son of my affliction Gen. 35,18; לֵחֶם אוֹנִים the bread of affliction (i. e. the bread of mourners) Hos.9,4.— 4) און מ. אין איי מ. אין איי מ. איין איי מ. איין איי מ. ואיי איי מ. ואיי איי מ. ואיי איי מ. ואיי מ. ואיי מ. (Temple of the Sun) Jer.43,13, called by the Greeks Heliopolis (City of the Sun).

אונן pr. n. a city in Benjamin Ezr. 2.33.

אוניות Ktib for אָנִיּוֹת, pl. of אָנִיּוֹת.

מונם pr. n. m.

ובון pr. n. m.

וְבְּלְּאָ pr. n. of a gold-country Jer. 10,9; Dan.10,5.

א'פֿרן pr. n. 1) son of Joktan Gen. 10,29.— 2) a country in south Arabia (acc. some: in India, others: in Africa), reputed to be rich in gold 1K.9,28; hence אוֹפִּיר a name for gold Jb.22,24.

אוֹפַן (c. אוֹפַן; pl. אוֹפַנים) wheel.

אָרְין (pt. יְבְּי, pl. אָרִי) to press, to hasten.

Hiph. נְאָיץ (fut. יָאָיץ) to press, to urge.

אוֹצְרוֹת (c. אוֹצְרוֹת, pl. אוֹצְרוֹת, c. אוֹצְרוֹת) m.
1) treasure, store, provision.— 2)
store-house, treasury.

אור (fut. נְאוֹר) to become light or clear, to dawn הַבַּקר אוֹר שׁר the morning was light Gen. 44,3; אוֹר לֶבֶם and when ye have light, go away 15.29,10; אוֹר אַרני אוֹר my eyes are become clear 14,29; fig. to cheer up Is.60,1.

Niph. נְאוֹר (fut. יִאוֹר; inf. לַאוֹר for

נְאֵמֹר (לְּהָאוֹר to dawn, to shine לֵהֶם בְּתָּבְרוֹן and it dawned upon them at Hebron 2S.2,32; אוֹר בְּאוֹר to shine in the light of life Jb.33,30; pt. בְּאוֹר אַהָּה thou art brilliant Ps.76,5.

Hiph. הָאִיר (fut. יָאִיר; pt. מָאִיר (fut. מָאָיר) 1) to give light, to shine לְהָאִיר עַל to give light upon the earth Gen.1,15; הַאִּירָה the earth gave light Ez.43,2; לַיַלָה כַּיוֹם יַאִיר the night will shine like the day Ps.139,12; with accus, to give light, to cause to shine, to enlighten to give light לְהָאִיר לָהֶם אֶת־הַבֶּרֶךְ unto them on the way Neh. 9,12; יָאִיר וִי פָּנְיו אֵלֶיך the Lord make his face shine unto thee Num.6,25; אַחָרֵיו יָאִיר נַתִּיב behind him he causeth his pathway to shine Jb.41,24; וירם לא־נאיר אורו and the moon shall not let shine ber light Ez 32,7; אַתַה תַּאִיר גַרָי thou wilt cause my light to shine Ps.18,29; הַאִּירָה עִינֵי enlighten my eyes Ps.13,4; pt. f. c. מאירת עינים enlightening the eyes 19,9.- 2) to light up, to set on fire לא תַאָּירוֹ ye shall not light up מָוֹבְּחִי חָנָם my altar for nought Mal.1,10; women will נָשִׁים בָּאוֹת מָאַירוֹת אוֹתָה come and set it on fire Is.27,11.

קור m. 1) light (in the widest sense); pl. אוֹרִים lights, luminaries.— 2) fresh verdure, green herbs בַּחֹב אוֹר אוֹר as clear heat on fresh verdure Is.18,4; pl. אוֹר לַכַּקְּט אוֹר לַכַּקְט אוֹר לַכַּקְט אוֹר לַכַּקְט אוֹר לַכַּקְט אוֹר לַכַּקְט אוֹר לַכְּקָט אוֹר לַכַּקְט אוֹר (19.18,4; pl. לַכַּקְט אוֹר לַכַּקְט אוֹר לַכַּקְט אוֹר (19.18,4; pl. לַכַּקְט אוֹר (19.18,4; pl. לַכַּקְט אוֹר (19.18,4; pl. אוֹר לַכַּקְט אוֹר (19.18,4; pl. אוֹר לַכְּקָט אוֹר (19.18,4; pl. אוֹר (19.18,4;

קארים (ארים אורים אורים (ארים מברון יוי glorify the Lord in the countries of light (i. e. countries of the East) Is.24,15.—2) fire, flame בְּאוֹר בַּרְעִיר thou shalt burn with fire Ez.5,2.—3) enlightenment, revelation ארים revelations and truth Ex. 28,30 (the oracle worn by the high-priest in his breast-plate).

אוֹר (אוֹר בּישְרִים) a person mentioned in 1Chr.11,35.— 2) a Chaldean city (אוֹר בַשְרִים), the birth place of Abraham Gen.11,28.

אוֹרָה f. 1) light = אוֹר 1.— 2) pl. הורה a. אוֹר herbs = אוֹר 2. אַרְנָה see אַרְבָּה.

אררי pr. n. m.

אוריאל pr. n. m.

ארייה pr. n. 1) husband of Bathsheba 2S.11,3.— 2) a priest mentioned in Is.8,2.— 3) a person mentioned in Neh. 3.4.

ידְּרְרְּ pr. n. a prophet mentioned in Jer.26,20.

אורת see אורת 2.

אַשַשׁ see שַשַּאַ.

אָרְת (perhaps akin to אָּרָה Niph. אַרְה (fut. אָרָה) to consent, to agree בְּאִרׁת נָאוֹת לָּכְה in this we will consent unto you Gen.34,15.

תות (pl. אותות, אותות (com. 1) sign, mark, token אות ליוף as a sign on thy hand Ex.13,19; וְהָיוּ לְאֹתוֹת בָּי אָנֹרָי and they shall be for signs Gen. 1,14 — 2) proof שְׁלַחְתִיף the proof that I have sent

thee Ex 3,12.— 3) ensign אִישׁ עֵּלְ־ פּרָלוֹ בָאתֹת לְבֵית אֲבֹתְם every man by his own standard, by the ensigns of their family division Num.2,2.— אִיתָּר אַרְתִי , etc., see אַרְתָּר

אוֹתיוּת Is.41,23 a. 44,7 pt. of אָחָאָּי, which see.

אָנ adv. then, at that time; אָנוּ מְאָן from that time, of old, since.

אָנָה, הְאָנָה Ch. (inf. אוָם) to heat, to kindle; inf sf. לְמִוְוָה to heat it Dan.3,19.

אזבי pr. n. m.

אוור m. girdle, belt.

adv. then = 18.

קֹבְיּלְ f. offering of remembrance, memorial.

שׁוֹלֵל לוֹ אָוֹ וְתְבַּלֶּל pho go away אַוֹל מִבְּל אָוֹר אָוֹ וְתְבַּלֶּל when he goeth away, then he boasteth Pr.20,14; אַוֹל מָאָר how far thou hast gone away! Jer.2,36 (בְּיִבְּיִל מָאוֹל וֹיִים אַוֹל מָבְּל וֹיִנ אַיִּר מָאוֹל מִבְּל וֹיִנ אַ which see).— 2) to be gone, to be spent, to fail בַּלְינ מִים fo our vessels 18 9,7; מְלֵל מִבּל מָב מָּל מָב מָל מָב מָל מָב מָל מָב מָל מָב מִב מִים the waters are gone from the sea Jb.14,11; יְב מָל מָב מֹנ the power faileth Deut.32,36.

Pu. only pt. לְאוֹיְל Ez.27,19 acc. Stb.: something current (goods, money; acc. Ges.: something spun,

textile (from Talm. לאוֹנְל to weave); others: מֵאוֹנְל from Usal 'see מֵאוֹנְל Ch to go away.

I. (Ar. ווון) to weigh, whence מאוננים scales, balance; only Pi. אוֹנִים to weigh carefully, to probe אוֹנוּן וְאַאָּר he probed and searched out Ec.12.9.

II. (den. of אָנָן ear); only Hiph.

ווֹ אָנוֹן to give ear, to listen, to hearken en הַאּנוֹן מַנְים give ear unto me Ps.

ווֹ אַנוֹן אַלִי hearken unto my speech Gen.4,23; אַנִין עַרַד קּאָנִין אַלָּי הַ אַנְיוֹן עַרַד וּאַנִין עַרַד אַנִין עַרַד אַנִין עַר דְּאַנִין הַוּאַנִין בּוּל וּאַנִין בּוּל וּאַנין בּוּאַנין בּוּל וּאַנוּן בּוּל וּאַנין בּוּאַנין בּיין בּיל וּאַנין בּיין בּיל וּאַנין בּיין בּילין בּילין בּיין בּילין בּיין בּיין בּיל וּאַנין בּיין בּיין בּילין בּיין בּילין בּיין בּיל בּיין בּיּאַנין בּיין בּייִיין בּיין בּייין בּייי

אָןן (sf. אָוְנִי du. אָןנַן f. ear.

(from יְאָוֹנֶן, sf. קּוֹנֶן, m. girdle for weapons.

קבור הְבוֹר pr. n. a city in Naphtali Jos. 19,34.

אָרֶר pr. n. of a village 1Chr. 7.24.

1318 pr. n. m.

אוניה pr n. m.

Pik see Pi.

to bind, to gird נְאָוֹר מְתְּנִיךְ; sf. נְאָמִר to gird to thy to gird קַּנְגִיךְ gird up thy loins Jer.1,17; מְאָוֹר בְּרָבָּא בְּנָבֶּר בְּרָבָּא לְנָבֶּר בְּרָבָּא לְנָבֶר הַבְּבָּא do gird up like a mighty man thy loins Jb.38,3; בְּשְׁלִים אָוֹרוּ חְיִל those who stumbled girded [themselves] with strength 1S.2,4; pt. p. אַוֹר girded.

Niph. 기환경 to be girded.

Pi אוֹר to gird, to arm with to gird, to arm with and thou has girded me with joy Ps.30,12; בְּאַוֹּרֵנִי שִׁכְּחָרּ בּאַוֹּרֵנִי בּאַרֵנִי בּאַרַנִי בּאַרַנִי בּאַרֵנִי בּאַרַנִי בּאַרָנִי בּאַרָנִי בּאַרָנִי בּאַרַנִי בּאַרָּבּאַרָנִי בּאַרָנִי בּאַרָנִי בּאַרָּבּאַרָנִי בּאַרַנִי בּאַרָנִי בּאַרָּבּאַרָנִי בּאַרָנִי בּאַרָּבּאַרָנִי בּאַרַנִי בּאַרָנִי בּאָרַנִי בּאָרַנִי בּאָרַנִי בּאָרַנִיי בּאָרַנִי בּאָרַנִי בּאָרַנִי בּאָרַנְיי בּאָרַנְיי בּאָרַנְיי בּאָרָנִי בּאָרַנְיי בּאָרָנְיי בּאָרָנִי בּאָרָבּאַרָּנִי בּאָרָנִי בּאָרָנִי בּאָרָבּאָרָנִי בּאָרָנְיי בּאָרָבּאָרָנְיי בּאָרָבּאָרָנִי בּאָרָנִי בּאָרָנִי בּאָרָנִי בּאָרָנִיי בּאָרָנִי בּאָרָנִיי בּאָרָנִי בּאָרָנִי בּאָרָנִי בּאָרָנִיי בּאָרָנִיי בּאָרָנִי בּאָרָנִי בּאָרָנִיי בּאָּבְּיירְנִיי בּאָרָנִיי בּאָרָנִיי בּיי בּאָרָנִיי בּאָּבְייי בּאָּבְייי בּאָּיייי בּאָּייי בּאָּייי בּאָּיייי בּאָּיייי בּאָּיייי בּאָּייי בּאָּייי בּאָּיייי בּאָּיייי בּאָּייי בּאָּיייי בּאָּיייי בּאָרָנִייי בּייי בּאָּבּייי בּאָרָנייי בּאָרָיייי בּאָרָרייי בּאָרָרייי בּאָרָייי בּיי בּאָרָרייי בּאָרִיייי בּאָּבּייי בּייי בּאָרָייי בּאָרָיייי בּאָּבּייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּיבּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּ

Hithp. הַתְאַיָּר to gird or arm oneself עוֹ הַרְאַיִּר he girded himself with strength Ps.93.1.

אָוֹרְוֹעַ (=יְוֹרְוֹעַ) f. arm Jer 32,21.

תְּלֵּבְּוֹרֶת (c. תְּלֵבְּוֹן m. 1) a native tree (i. e. like a green tree in its native soil) Ps.37,35.— 2) native, homeborn, indigenous מְּלֵבְּת a native or a stranger Lev.16,29.

קְּיְרְיִי patr. of אֵינְרָ Ps.89,1 and of אֵינְרָ 88,1 who descended from גָּרָ בוּ 1Chr.2,6.

תְּלֵיתוֹ (c. 'תְּהֵיּ , אַרִּי , אַרִּי , אַרִּי , אַרִּירּ , פּרני: אַרִּי , אַרִירּהּ , ר. אַרִירּהּ , פּרני: אַרָּי , פּרני, אַרִירּהּ , ר. אַרִירּהּ , אַרִי אַרִיי , פּרני אַרִיי , פרני , פרני , פרני אַרִיי , פרני אַרִיי , פרני , פרני , פרני אַרִיי , פרני , פרני אַרִיי , פרני אַריי , פּרני , פרני ,

אָםְיֹךְ Ch. (pl. sf. אֶּחְיֹךְ m. brother.

אַ II. f. fire-pot, chafing-dish.

nr interj. ah! alas! woe!

דְּפָּרִיא III. m. meadow; only pl אָּרוּ הָפָּרִיא though he grow luxuri-

antly between meadows Hos.13,15

בּתְאָבְע pr. n. 1) a king of Israel 1K. 16,28.— 2) a false prophet Jer.29, 21 = בות v.22.

אַרג see אַרָאַ 2.

ובן pr. n. m.

רה a. אחד (c. סוף; once סוף; pl. ת אַ אַרַנים (אַ דַרָּב , לַ אַרַרָּב ; f. אַרַב , לַ אַרַב (אַ num. 1) one; usually following the noun לְבַשֶּׁר one flesh Gen.2,24, rarely preceding it לַפַש one person Num. 31,28, but אַחַר עַשָּׁר, f. אַחַר עָשָּׁר (eleven) always preceding. - 2) the repetition of 기교왕 without a conjunction has a distributive meaning: one נַשִּיא אָחָר נָשִיא אָחָר מִמַּמֶּה one prince each from every tribe Num. 34,18, לְאַחֵר אָחָר one by one Is.27, 12; אַחַת לְּאַחַת (adding) one to one Ec. 7.27.— 3) of a person; one, some one, somebody אַרָר אָל אַדָּר אַל and one went out into the field 2K.4,39; בַּעָם one of the people Gen. 26,10, אָחַר קרוש a holy one Dan.8,13; דְּעָרָאָרָ ... יַּערַאָּרָע one another: נַבַּבוֹ הָיֶחָר אָת־הַאֶּחָר and one smote the other 2S.14,6; וְרָבֵּר and one will speak to the other Ez.33,30.- 4) only one an evil, an only evil בַעַה אַחַת רַעַה Ez.7,5.— 5) alone כָּי אֶחָר קרָאתִיי l called him alone ls.51,2 — 6) אַרָּאָםָד adv a) together בָּל בַקְּדָל כָּאֶדָר the whole congregation together Ezr. 2,64. b) alike שָּגִיהֶם כָּאֶחֶר מוֹבִים both of them are good alike Ec.

Pl. שְּבָּה אַחַר יחרים יחרים one language and the same words Gen.II,I; with לי: as one בְּיָהָיָם בְּיָהָדִים בְּיָהָדִים and they shall become one in thy hand Ez. 37,17.— 2) a few מָמִים אָחָדִים a few days Gen.27,44.

קהָד (den. from הְּאָקוֹר to unite; only once Hithp הְּאָקוֹר Ez.21,21 unite thyself, gather strength (of the sword).

אחה to adhere (in the Mishnah Pi. איתה to unite, to sew together).

ነገሩ m. 1) meadow Gen.41,2.— 2) bulrush, reed-grass Jb.8,11.

קרור אין אין pr. n. m. 1Chr.8,6 בייה Gen. 46,21.

תְּוְתְּי (from הוה; sf. אַהְוְתָּי) f. declaration Jb.13,17.

אחוה (from אחוה) f. brotherhood Zch. 11.4.

תְּוֹלָת pr. n. m. 1Chr.8,4 = יַּחָיָה v. 7.

Ch. (c. אַחְיָה) f. solution, explanation אַחְיָה solving of riddles Dan.5,12.

pr. n. m.

אָחוֹרַי (pl. c. אָחוֹרָי; sf. אָחוֹרַי, אַחוֹרַי, אַחוֹרַי, מּחוֹרַי מּבּי (אַהוֹרַיהָם אַחוֹרָי יִם back-side, rear אַחוֹרָי

ובְּשִׁים the back-side of the tabernacle Ex.26,12.— 2) adv. a) backward, back יוֹרוֹ אָחוֹר they are departed backward Is.1,4; בְּאַחוֹר וֹי הַלְּחִוֹר he holdeth it back Pr.29, 11; of time (with יוֹי בָּאַחוֹר in the future, hereafter הַאָּתְיוֹת יְלְאַחוֹר the events that are to come hereafter Is.41, 23. b) on the outside, without בַּב.2,10.

אָחוֹתְּהְ, פּל. אָחוֹתִּהְ, פּל.; אָחוֹתִּהְ, etc.; אָחוֹתִּהְ, sf. אַחִיתִׁר f. 1) sister לְּאָחוֹת sf. יאָחִיתׁר f. 1) sister בּאָחוֹת sister בּג.44,25.— 2) female relation Jb. 42,11.— 3) companion, mate אַחוֹת my sister (i.e. my companion), my beloved Cant.5,2.— 4) preceded by אַשְּה אָל the word אַחוֹת בּרוֹת אִשְּׁה אָל coupled together one to another Ex.26,3.

זְחָאַ (fut. וֹאָחָן , וֹחָאָהָ; 2 וֹחָאָהָ, וְהָאֹה; once 3 f. וֹנְתֹּאוֹ) 1) to lay hold of, to seize, to grasp ניאחוו אותו and they laid hold of him Jud.12,6; אָחֲוּוֹ לְנוּ שִׁעְּלִים. seize for us the foxes Cant.2,15; אֲחָוֹנֵי הַשְּבְץ a mortal tremor hath seized on me 2S. 1,9.- 2) to hold, to handle אחות Gen.25,26 holding on to; אָהָוּ רְמַה who could handle a spear 2Chr. 25,5, with בָּן: to take out אָחָד אָחָוּ one taken out of every מְן־הַחַמְשִּים fifty Num.31,30. - 3) to fasten, to gird אֲחוּוֹ בְּחַבְלֵי בוּץ fastened with cords of fine linen Est.1,6; אַרוּאַ בורב girded with the sword Cant. 3,S; יְגִיפוּ הַרְּלְחוֹת וְאָחוֹוּ let them shut the doors, and do ye fasten (i. e. bar) them Neh.7.3.

Niph. וֹאָחָוֹ, וְמָאָחָוֹ (fut. וֹאָחָוֹ) 1) to be caught, to be held fast וְמָאָהָּ קְבָּבְּיִם was caught in a thicket Gen. 22,13.— 2) to take possession of, to settle in אַשָּׁר נאחור־בָּה whereof they had taken possession Jos. 22,9; אַחָוּ בָּה וֹיִי בָּה וֹיִ בַּה וֹיִי בָּה וֹיִ בַּה וֹיִי בַּה מוֹיִ בַּה מוֹיִ בָּה מוֹיִ בַּה מוֹיִ בַּה מוֹיִ בַּה מוֹיִ בַּה מוֹיִ בַּה מוֹיִי בַּה מוֹיי בַּה מוֹיִי בַּה מוֹיִי בַּה מוֹיִי בַּה מוֹיִי בַּה מוֹיי בַּה מוֹיי בַּה מוֹיי בַּה מוֹיי בַה מוֹיי בַּה מוֹיי בְּיה מוֹיי בַּה מוֹיי בְּה מוֹיי בַּה מוֹיי בַּה מוֹיי בַּיּי מוֹיי בְּיה מוֹיי בַּה מוֹיי בְּיה מוֹיי בְּה מוֹיי בְּה מוֹיי בְּיה בּיה מוֹיי בְּיה מוֹיי בְּיה מוֹיי בְּיה בּיה מוֹיי בְּיה מוֹיי בְּיה מוֹיי בּיה מוֹיי בְּיה מוֹיי בּיה מוֹיי בּיה מוֹיי בּיה מוֹיי בְּיה מוֹיי בְּיה מִייִי בְּיה מִייִי בְּיה מִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיה מִייִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְיּיי בְּיי בְיּיי בְייי בְיּיי בְייי בְייי בְייי בְיּיי בְּיי בְּייי בְייי בְּיי בְייי בְּייי בְייי בְּיי

Pi. pt. אָבְהָּי to cover, to close בְּצִּירָכָּהָא he covereth the face of his throne Jb.26,9.

Hoph. pt. מְאָחָוֹים to be fastened בְּלְבָּמֵא מְאָחְוֹים fastened to the throne 2Chr.9.18.

የ፫ች pr. n. 1) a king of Judah 2K. 18,1.— 2) a person mentioned in 1Chr.8,35.

קּהְנָה (e. אַהְנָה; sf. הַּהְנָה) f. possession.

יודא pr. n. m.

קרוֹיְהְרְּ pr. n. 1) king of Israel IK. 22,40.— 2) king of Judah 2K.8,24, for which 2Chr.21,17 יְבוֹיְהוֹי and 22,6 עוֹרְהוֹיִם.

בּוֹלְבָּא pr. n. m.

מתות pr. n. m. Gen.26,26.

pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.5,15.— 2) another person 7,34.

אחו pr. n. m. בווה, which see.

ם *pr. n. m*

אַחִידָא Ch. (pl. אַחִידָן) f. riddle.

אַרְיָה pr. n. m. of several persons. אַרִיָּה pr. n. m. בּהִיּה זוּ pr. n. m. בּהִיּה זוּ זוּג אַרָּיִה אַ אַרִיּה

pr. n. m.

אָרְייֹן pr. n. m. of several persons.

דר pr. n. m.

מְלְימוּב pr. n. m. of several persons.

מחילוד pr. n. m. of two persons.

מומות pr. n. m.

יל (בי אויקיל pr. n. 1) priest of גוב 18. 21,2.— 2) another person 28.8,17.

מוימן pr. n. m.

קריקעין pr. n. 1) father-in-law of Saul 1S.14,50.— 2) son of the priest Zadok 2S.15,27.

אחון pr. n. m.

מחינדב pr. n. m.

מחינעם pr. n. f.

קבְּבְיּבְבָּ pr. n. m

שהיעזר pr. n. m.

מחיקם pr. n. m.

מחירם pr. n. m.

אחירע pr. n. m.

מרישחר pr. n. m.

מחישר pr. n. m.

אַהיהפֶּל pr. n. an ally of Absalom 2K.15.17.

יב אַ דְּלֶבְ pr. n. of a city in Asher Jud.1,31.

interj. Oh that! would אַחַבִּי הַנְּבִיא interj. Oh that אַחַבִּי הַנְּבִיא Oh that my lord were before the prophet!

2K.5,3; אָחַלֹי וַכֹּנוּ רְרָכְי Oh that my ways were firmly directed! Ps. 119.5.

ילי pr n. m.

הקלמה f. amethyst (precious stone) Ex 28,19.

אָרְהָיִי pr. n. Egbatana, capital of Media Ezr.6.2.

ДОДК рг. п. т.

יאֹחַר (fut. יאֹחַר) to remain long, to stay ניוֹהֶר מָן הַמּוֹעֵר he remained out longer than the set time 2S. 20,5 (ביאחָר (ניאחָר אַחַר), מְאָחַר עַריעָהָה (ניאחָר) and I stayed until now Gen. 32,5 (ביאָחָר).

אַהֶר (f. אַהֶרֶם, pl. אַהַרְים, f. אַהְרָים, pl. מְּחָרֶם, f. מְּחָרֶם, adj. 1) other, second, following.—
2) foreign, strange.

אַחַר (c. אַחַר; pl. c אַחַר, sf. אַחַר; קּ אַחַרי, אַחַרָי, אַחַר, back-part.— 2) adv. a prep. behind, after; מַחַרִי, בַּן, אַחַר בַּן after that. מַחַרוֹנְה (f. אַחַרוֹנְה ; pl. m. אַחַרוֹנְה) adj. hinder, later, last; בָּאַחַרוֹנָה at last, subsequently; לְאַחַרוֹנָה at the end.

מחרה pr. n. m.

pr. n. m.

אחרי Heb. see אחרי.

אַחַרִי Ch. (sf. אַחַרִיהוֹן) prep. after. Ch. adj. last, latest.

יתרית f 1) utterm st part בְּאַחֵרִית in the uttermost parts of the sea Ps.139,9.— 2) end אַחַרִית שָּׁנְה end of the year Dcut.11,12; מַנִּיר אַחַיִּת אַחַרִית שַּׁרִית שַּׁרִית שַּׁרִית שַּׁחַרִית אַחַרִית אַחַרִית אַחַרִית אַחַרִית אַחַרִית אַחַרִית בַּיְּמִים her end is bitter Pr.5,4.—
3) last period of time, future and in the last days, in the future Gen.49,1; ls.2,2; אַחַרְית וַהְּקְּיִם שַּׁרִית וַהְּקְּיִם אַחַרִית וַהְּקִּים to give you a future and hope Jer.29,11.— 4) posterity יהֵי אַחַרִית יִּרִבְּיִים let his posterity be[doomed] to cutting off Ps.109,13.

הרית Ch f. end.

להרן Ch. adj. other, strange.

מהרנית adv. backwards.

m (only pl. אַחַשְּׁדֵּרְפָּנִים) m satrap, Persian governor of a province.

אַרשׁר שׁ pr. n. of several Persian kings (in Dan.9,1 Cyaxeres, in Ezr. 4,6 Kambyses, in Est. Xerxes).

אָרָשְׁרֵע Ktib Est. 10,1 for אָחַשְּׁרֵל Ktib Est. אָחַשְּׁרֵל pr. n. m.

י אַחַשְּׁתְּרָנִים וֹonly pl. אָחַשְּׁתְּרָן m. royal courier.

חחא f. of קוף, which see.

מל (sf. אָמִי m. whisper, stillness, slowness, softness, gentleness, convenience; with י. softly, gently מֵּטְ the waters of Shiloah that flow softly Is.8,6; אַמֹי יִ לְנַעֵּר gently [deal] for my sake with the young man 2S.18,5; אַמִּי יִ לְנַעֵּר i will lead on at my convenience Gen.33,14; בַּרְ לְאַמִי and the word softly (in a whisper) spoken to thee Jb.15,11.

Pl. চাণ্ড্র্ whisperers, enchanters Is.19.3.

אטר m. thorn-bush.

m. yarn.

to close, to stop up.— Hiph. (fut מַמַרְיִם) to close.

אְבֵיּ (fut. אֲבֵיּן) prop. to bind, hence: to close.

(from אָמֵר) adj. bound, tied, lamed in his right hand (i. e. left-handed) Jud. 3.15.

אטר pr. n. m.

where sf אַנְּבָּה where sf אַנְּבָּה where art thou? אֵי מָּוֹה where is he? אַנִּי אַנְים where are they? etc. אַנִּי which one? who? אַנְיּנְ wherefrom? אַנְיּנְ how then?

I. (pl. אִיים, once אָיים Ez.26,18; c. אָיִים m. coast-land, island.

או II. (only pl. אַיִּים) m. jackal.

ווו. adv. nc. not, un- אָרבָּן unclean (guilty) Jb.22,30; אי בְבוֹד no giory 15 4.21.

IV. mterj woe! oh! אָרֶץ woe to thee, land! Ec 10,16.

ינְבְּרָתְי (pt. אָרֵב, to be an enemy וְאָיַבְּ קּת־אִיבֶּין and I will be an enemy unto thine enemies Ex 23,22; יוָדי בּוְדִּידי and Saul was David's enemy 1S 18,29.

אֹוֶבֶּים אֹוְבִים, אוֹבָּדְ, אוֹבָּדְ, pl. אֹוְבָּים, פּ איבִין m. enemy.

איבה (c. איבה) s enmity, hatred.

אַיְבֶּת (sf. אַיִבְּתִי) f. enemy.

איִר (sf. אִירוֹי, הַאָּירְנֶּם) m. misery, misfortune, distress.

איה f. 1) vulture — 2) pr a. m.

אַר מְּטָרֶיף ; אֵיר מְּטְרֶיף מּמִיר where are thy kindnesses? Ps.89, 50; עור הוא לַלְחֶם אַיָּה he wandereth for bread [saying], Where is 11? Jb.15,23.

איןב pr. n. m. Job.

pr. n. wife of king Ahab 1K. 16,31

אי וָה= איזה see איזה.

adv. how?

אַיכָה יָשְּׁבָה בְּדָר (now doth (the city) sit solitary? Lam.1,1.— 2) where? אֵיכָה where thou feedest Cant.1,7

מיכוֹת 2K.6,13 (Kri אִיכוֹה) adv. where? אֵיכָה 2.

אִיכְבְּה (trom אֵי a. פָּבָה adv. how? אָיבְבְּה אוֹבֶל וְרָאִיהִי how can I endure to see? Est.8,6.

m. power, strength Ps.88,5.

י איל (c. אילים , pl. מילים , c. אילים m.

1) ram.— 2) lintel, pilaster.— 3) migh y one, grandee Ez. 17,13.—
4) strong tree, oak, terebinth.

ים (pl. צַּיָּלְ) m. stag, hart Is.35,6.

אַיִרָה אַ יִּרָּה (c. אַיִּרְּה ; pl. אַיִּרְּה (c. אַיִּרְּה ; pl. אַיִּרְה) f. hind, gazelle אַיִּרְה עָּרְה) f. hind, gazelle אַיִּרְה עָּרְּה) f. hind, gazelle אַיִּרְה עָּרְּה עָּרְה עַּרְּה עָּרְה עַּרְה עָּרְה עָּרְה עָּרְה עַרְּה עָּרְה עַּרְה עַּרְה עַרְּה עַרְה עַרְּה עַרְּה עַרְה עַרְּה עַרְה עַרְּה עַרְה עַרְּה עַרְה עַרְה עַרְּה עַרְּה עַרְה עַרְּה עַרְה עַרְּה עַרְה עִבְּיְיִי עִיבְּיְיִי עִיבְּיְיִי עִיבְּיְיְי עִיבְּיְי עִיבְּיְי עִיבְיי עִיבְּי עִבְּיי עַרְיי עִבְּיְי עִבְּי עִבְּי עִבְּי עִבְּי עִבְּיְי עִבְּיְי עִיבְיי עִבְּי עִבְּי עִבְּי עִבְּי עִבְּיְי עִבְיי עִבְיי עִבְיי עִבְּי עִבְיי עִבְיי עִבְיי עִבְיי עִבְיי עְבְיי עִבְיי עִבְיי עִבְיי עְבְיי עְבְיי עְבְיי עִבְיי עִבְיי עִבְיי עִבְיי עְבְיי עִיבְיי עִבְיי עַבְיי עַבְיי עְבְיי עְבְ

ירון pr. n. 1) a city in Dan.— 2) a city in Zebulun.

אַלוֹן pr. n. 1) a Hittite.— 2) a judge of Zebulun.— 3) a place in Dan.

הוא f. strength, power.

אילם see אילים.

אוֹלְם (pl. אֵיבְׁפִים, אֵיבְׁפִים a. אַיּבְׁפּוֹם) m. cornice.

מל" pr. n. a station of the Israelites in the desert.

איכן Ch. m. tree.

אילות see אילת.

אַנְיָת ece אַנֵּכָּת.

מַיִּמְ (f. מְּיִבְּיה) adj. terrible.

תְּימִית (once אִימְתְה; c. אִימָת; pl. אִימָת; f. terror, fear.

אינים m. pl. 1) terrors, idols Jer.50, 38.— 2) pr. n. the original inhabitants of Moab Deut 2.11.

ואן I. adv. where ? וְיֵבְיֵּבְ whence ?

ווא II. 1) pron. nothing, naught בַּצֵייָן as naught; לאון to naught; מַאַון of nothing. - 2) adv. (c. 118) there is not, there is no, not, no, without כת און there is no strength Is.37,3; מון and if not Gen. 30,1; אֵין מְספַר without number Gen.41,49; אין דבר nothing Ex 5,11; nothing at all Num.11,6; there is not to me, i. e. I. have not Lev.11,10.— 기업과 there not being: בַּאֵין תְּהֹבוֹת when there were yet no depths Pr.8.24.-באון שפכה : almost, nearly כאון my steps had nearly slipped Ps.73,2.- אין a) to him to whom is not (for אָשֶׁר אָין) Is. 40,29. b) until there is not: לָאֵין מרפא until there was no cure 2Chr.21,18.— מנין מון forasmuch as not: מֵאֵין בַּמוֹף forasmuch as there is none like thee Jer. 10.6. b) because th re is not, for want of: סְקְים for want of room Jer 19,11. — sf. אינגי I am not, I am no more, אֵינָך, thou art not, אֵינֶבֶּני, etc.; אֵינֶבָני, etc.; אֵינֶבָני נוֹתוֹן I do not give Ex 5,10; דוֹתוֹן אינמו ;seest thou not ? Jer 7,17 Ps.73.5 for Dank they are not.

אָין adv. (בּיִין) not און נִיט פֿה is not here ? 1S.29,9.

איעזר pr. n. m.

אָרְאָה (c. אַפּאָ) f. measure of grain. אוֹאַר adv. where ?

אוֹם adv. now, then, consequently.

איש (pl. אַנְשִׁים, c. אַנָשִׁים from אָנִשׁי: rarely אישים (אישים) m. 1) man, male איש ואשה man and woman Ex. 35,29; איש וְאִשָּׁחוֹ male and his female (of animals) Gen.7.2: אול אנשים male child 18.1,11; used in apposition with other nouns to indicate the gender; איש פַרִים a eunuch Jer.38,7; איש נביא a prophet Jud.6,8.— 2) husband אָישׁי אם my husband is dead 2K.4.1; and for thy hus- וָאֵל אִישֵׁךְ תִשׁוּקַתְןדְ band shall be thy desire Gen.3, 16.— 3) man, human being לְמָאִישׁ מושר בהמה against man or beast Ex.11,7; עָם אָלְהִים וְעָם אֲנַשִּׁים with God and with men Gen.32,29.-4) member of a race, inhabitant af a place איש ישראה a man of Israel, i. e. an Israelite Num.25,8 (in 1S.17,19 used collectively for Israelites); אַנְייֵי וּלְעֲד men of Gilead. Gileadites Jud.12,5.- 5) used in construction with other nouns to denote the qualifications of men: איש און man of wickedness, i. e. wicked man Pr.6,12; איש דָמִים man of blood, i. e. bloodtbirsty man Ps.5,7; אָישׁ מָלְחְמָה man of war, i. e. warlike person, warrior Ex. איש האדמה ; בא. man of the soil, . e. husbandman Gen.9,20. — 6) any man, any one, anybody, some one, somebody אַל אָל if a man (some one, somebody) were to give Cant.8.7: negatively: no man, no one, nobody אין איש there is no man, i. e. nobody Gen.31. 50.— 7) every one איש ממנו every one of us Gen.23,6; איש חרבו every one his sword 34,25; וַיַּשׁלִיכוּ אָישׁ 게일D and they cast down every man his staff Ex.7.12; in this sense איש is sometimes repeated: איש every one from his אִישׁ מְמָּלֵאכָתוֹ own work Ex.36,4; בַּרְצוֹן אִישׁ וָאִישׁ according to the pleasure of every man Est.1,8.— 8) with הַעָּ , יְרֵעַ , עַמִית: one another וַבְּמִית: the evil of one against the other Zch.7,10; אַישׁ נָאִישׁ נָאָישׁ בָּרָעָהוּ man against man and one against the other Is.3,5; לא תוֹנוּ אִישׁ אָת־ עַמִיתוֹ ye shall not overreach one another Lev.25,17; also of objects: each piece איש בתרו לקראת העהו one opposite the other Gen. 15,10.-9) used impersonally: כה אַכַר thus a man (one, people, they) used to say 1S.9,9.

רְּיִשְׁ־בְּיֹּאֶ pr. n. a son of Saul 2S.2,8. קוֹשָׁרְּוֹץ pr. n. m.

אישון (dim. of אישון) m. 1) pupil (of the eye).— 2) middle, darkness היישון ליִדְּי in the middle of the night Pr.7.9.

pr. n. m. איש־חַיל

ישי pr. n. m. 1Chr.2,13 =ישיי

איתון m. entrance.

יתי pr. n. see איתי .

איוזיאל pr. n. m

בּתְתְּבֶּר pr. n. m. =בְּחָהֵ, which see.

איתן sf. איתנים; pl. איתני) n. a. adj. וֹן firmness, strength בַּאֵיהָן and his bow abode in strength Gen.49,24.— 2) poet. reck הַאִּיתנים ye rockes, foundations of the earth Mic.6,2 -3) of waters: height, overflowing וַיַּשַב הַיַּם and the sea returned to its לאיתני height (cr overflowing) Ex.14,27; the month of the overflowing of rivers (בְּשָׁרֵי) 1K.8,2; adjectively: ever flowing נחל איתו an ever flowing brook Am.4,35; ever flowing rive's Ps. 74.15.- 4) violent, mighty וְרִיב ! מַצְּבְיוּ אִיתָן and the strife of his bones is violent Jb.33,19; גוֹי אִיתַן a mighty people Jer.5,15 (others: ancient people). - 5) pr. n. m.; see . אַזִּרְחָי

adv. 1) surely מְרָף טִרָף surely אַן בְּירף מִרָּף he hath been torn in pieces Gen.

44,28.— 2) only, but בַּפַע only this one time Fx.10,17; בַּת אָבִי הָיא she is the daughter of my father, but not the daughter of my mother Gen 20,12.

קבר pr. n. of a city in Babylonia Gen.10.10.

יל אָרוָב (from בַּוֹב) m. failing brook, deceptive spring בְּמֵלְ אַרְיָב מֵוֹם לֹא as a deceptive spring, as waters that are not reliable Jer. 15.18.

יב pr. n. 1) a city in Asher.— 2) a city in Judah.

merciless.— 3) destructive אָרָזֶר מְרָנִים אַרְנִים אַרָּזֶר and the destructive venom of asps Deut.32,33.

מכוָרָי adj. cruel, merciless.

אכזריות f. cruelty.

אבילה f. eating, food.

אָבְישׁ pr. n. king of Gath in Philistia 18.21,11.

eater came forth food Jud.14.14: those that used האוכלים למעבנים to eat dainty food Lam.4.5: tnf. sf. on the day that כיום אַכַלְהָ מְמְנוּ thou eatest thereof Gen 2,17 .-2) fig. to devour, to consume לאכל to devour the poor Pr.30, 4; his young men בחוריו אכלה אש the fire devoured Ps.78,63; ארץ a land that consumeth its inhabitants Num.13.32: the heat consumed me Gen.31,40; קנאַת בֵּיתָהְ אַכַלְתָנִי the zeal for thy house hath devoured me Ps.69,10.— 3) to swallow, to seize greedily נְמָצְאוּ דָבַרֵיךְ וַאֹּכְרֵם when thy words were found I greedily seized them Jer.15,16.-4) to swallow up, to take away space פִּי יוֹכַלוּ אַתִּיקִים מְהַנַּה for the corner-pillars took away part of the space from them Ez.42,5 (=יאכֶר').

Pi. אָבֶּר to consume אָבֶּר a fire not urged by blowing will consume him Jb.20.26 (באַבְּרָהוּ).—

Pu אְבֶּל to be devoured, consumed הָרֶב הְּאָבְּלוּ ye shall be devoured by the sword Is.1,20; pt. שׁנְנֵּנ אָבָנְ אָבָל but the thorn-bush was not consumed Ex 3,2.

לבל Ch. (fut. מֵאבֶל) to eat; see also מוֹאבָל.

ት ነ (sf. 15ጋላ) m. 1) eating.— 2) food. ትጋጻ , ትጋጻ pr. n. m.

אָבְׁלְּקְׁה eating, food; with יְ it is also a verb: לְּצְּבְלָה for food, for eating, to eat Jer.12.9.

adv. 1) surely, certainly.—
2) but, however.

קבל prop. to burden, hence: to urge אָבֹרְ אָבְיוּ פִּיהוּ his mouth urgeth it on Pr.16,26.

קבא (sf. אָבָאַ) m. burden Jb.33,7.

אכר (= הְבָּיַה) to dig, whence the next word.

רְבֶּרִים (pl. אָבָרִים)m. ploughman Is.61,5. קרים pr.n. a city in Asher Jos.12,20.

mighty being מִלֹּגִינִם the mighty one of the nations Ez.31,11; אֵלֵינִם the mightiest of the mighty 32,21.—2) power of my hand (i. e. I am able) Gen.31,29.—3) God אֵלִים God of gods Dan.11,36; אֵל God, the Almighty Gen.48,3; בני אַלים the sons of God (i. e. angels) Ps.29,1.—4) adjectively: mighty, lofty אַרִינִי אַל lofty mountains Ps.36,7; אַרִּינִי אַל tall cedars 80.11

these. אלה II. (def. האל pron. pl. = אלה these. אלי (poet אלי; sf אלי, אליו, אליו, אלי poet. אלימו (אלימו to, unto ויאמר prep 1) to, unto מברהם אַל־עַבְרוֹ and Abraham said to his servant Gen.24,1; מְוֹרַקְצֵּה from end to end Ex.26, 28; נגע אַל־הַשְּׁמֵיִם reacheth unto heaven Jer.51,9; למחונא אלי take them unto me Gen.48,9.- 2) for weep for Saul 2S. אַל־שַׁאוּל בַּכִינַה for this אֶל הַנַּעַר הַזֶּה הָתְפַּלֶלְתִּי 1,24 lad did I pray 1S.1,27.- 3) near, at קברו אותי אַל־אַבוֹתַי bury me near my fathers Gen 49,29; יושֶבִים sitting at the table 1K. 13,20 - 4) with, together with made peace הָשָׁלִיבָה אָל־בָּגֵי יִשְּרָאֵל with the children of Israel Jos. and וָאִשֶּה אֵל־אַחוֹתָה לֹאדתָקַם and a woman together with her sister shalt thou not take Lev.18,18 .-5) in, into וַיָּרְעַצֵּב אָל־לְבוֹ and he was grieved in his heart Gen 6,6; into thy gates Deut. נָחַבָּא אֶל־הַכָּלִים among נָחַבָּא אֶל־הַכָּלִים he hath hid himself among the vessels 1S.10,22.— 7) against yessels 1S.10,22.— 7) against Abel Gen.4,8.— אָל־הָבָּל is often connected with other prepositions, as: אַל־בּרוֹבָּל between Ez.31,10; אַל־בּרוֹב winder 1S.21,5; אַל־נַבּח ye over against Num.8,2.—With אַל־נַבוּן אַל have also been formed some adverbs, as: אַל־תַּבָּרוֹ for certain 1S.26,4.

858 pr. n. m.

with Ar. def. בָּרִישׁ with Ar. def. art. אָלְבָּרִישׁ

אַלְמָנִים see אַלְגוּמִים.

7778 pr. n. m. Num. 11,26.

pr. n. m.

ווֹ (בְּלֵּהָ II. (בְּלֵּבְּיּ, לְּבָּיִי) to lament; only imp. f. 'לָּבָּי Jo.1,8.

קלות (sf. אָלָהִי pl. אַלָּהֹי) f. oath, curse Gen.26,28; Num.5,27.

75 f. oak Jos.24,26.

וֹאָלֵּה 1) f. oak.— 2) pr. n. m.

תְּלֵּאָלָת) dem. pron. pl. these.

אַלוֹהַ see אֱלְהַ.

គទីស Ch. (def. አቯኒል) m. God.

אַלוֹהַ see אֵלּהִים.

Ch. interj. behold!

tonj if.

(with pref. לְאֵלְהַ, with pref. לְאֵלְהַ, with pref. לְאֵלְהַ, אַרְהָּלָּה, אַרְהָּלָּה, אַרְהָּלָּה, אַרְהָּלָּה, מַבְשָׁרִי אָרְהָוָה אָרְהֹה אַלִּה from my body I shall behold God Jb.19,26; אַלוֹה נַבְר strange god Dan.11,39; זְּלֵהְ נַבְר this is his power unto his god Hab.1,11.—

Pl. אֱלֹהִים (c. אֱלֹהֵים; sf. אֱלֹהִים, etc.) 1) God, the only God the God אַלהֵי הַרוּחוֹת לְכַל־בַּשֵּׁר of the spirits of all flesh Num. 16,22; אַלהָּים קרוֹשִים הוא he is a holy God Jos.24,19. - 2) gods, godlike beings, angels אַנִי אַמַרָתִּי I have said, Ye are gods Ps.82,6; אַלהַים רַאִיתִי עוֹלִים I have seen godlike beings ascending from the earth 1S. 28,13.— 3) gods, divinity בַּל־אֵלהָי all the gods of the nations are idols Ps. 96,5; אַלהַי מוֹאַב the gods (divinity) of Moab 1K. עִשָּתֹרֶת אֱלֹהֵי צִירוֹנִין ,11,33 Ashtoreth the divinity of the Sidonians 1K.11,33.— 4) judges אַשֶּר יַרִשִּׁיעוּן whom the judges will condemn Ex.22,8.— 5) adjectively: high, lofty, great הַרֹבָּשׁן a lofty mountain is the mountain of Bashan Ps.68,17; חַתַּת אַלהִים great terror Gen.35,5.

אַלוּל m. 1) the sixth month of the Hebrew Year (corresponding to September) Neh.6,15.— 2) Ktib Jer.14,14 for אַליל.

אַלון, אַלון, מַלגִּי , c. אַלוּנְים m.

1) oak, terebinth.— 2) pr. n. m.; patr. אָלנֹי .

אַלוֹן (בּוֹין m. 1) oak, terebinth.—
2) pr n. m.

אַלוֹפְי (sf אַלוּפִים; pl. אַלוּפִים, c. אַלוּפִי m. 1) tame beast, lamb, ox, cow (seeקאָנָי).—2) friend, companion.— 3) head of a family or tribe.

אַלֹּוְשׁ pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,13.

אילות see אלות.

אלובד pr. n. m.

תְּבְּאָ Niph. בְּאָבֶוֹ to be corrupt, to get spoiled.

שלחנן pr. n. m.

אל see אל.

אליאב pr. n. m.

אליאל pr. n. m.

מְלִיאָתְה pr. n. m

יַּרָד pr. n. m. pr. n. m. pr. n. m.

היי f. tail (of sheep).

7. pr. n. of the prophet Elijah and of other persons.

אליהן pr. n. =אליהן

אליהן pr. n. m.

אַלִּיהנּא pr. n. m. 1) ancestor of the prophet Samuel.— 2) a friend of Job.

אָלְיִהוֹעִינֵי pr n. m. אַלְיִהוֹעִינֵי pr. n. m.

אבותבא pr. n. m.

קיחרק pr. n. m.

idol אָלִילִים (pl. אָלִילִים) m. 1) false god, idol מַמְלְכוֹת הָאָלִיל idolatrous kingdoms is.10,10; אֵלִילִים אָלָּמִים dumb idols Hab.2,18.— 2) uselessness, worth essness רפָּאִי אָלִילים physicians Jb.13,4.

pr. n. m.

Ch. dem pron. pl. these

קביםף pr. n. m.

אליעזר pr. n. m.

אליעיני pr. n. m.

pr. n. m.

י אַרִיפֿן pr n. 1) a son of Esau.— 2) a friend of Job.

שליפל pr. n. m.

שלים להר pr. n. m.

אַליִפְּלֶם pr. n. m.

אל צור pr. n. m.

PY'SK pr. n. m.

אליקא pr. n. m.

קים pr. n. of a king of Judah (בּוֹיָהֵים) and of other persons.

אלישבע pr. n. f

ארישר pr. n. son of Javan.

pr. n m.

שיב pr. n. m.

אלישמע pr. n. m.

שְׁלֵּישְׁעְ pr. n. of the prophet Elisha, isciple of Elijah.

מַבְּשׁבְּשׁ pr. n. m.

26

אַליאָתָא eee אליתא.

לְּבָרָא Ch. dem. pron. pl. these לְּבָרָא these men Dan 3,12.

לל (= לְיַבְל) to lament, whence the next word

1958 interj. woe! Mic.7,1.

נְאָלְמְתִּי to be tongue-tied, to be dumb נָאֵלְמְתִּי נְאָלַמְתִּי נְאָלַמְתִּי (fut. נְאָלַמְתִּי to be tongue-tied, to be dumb, I opened to my mouth Ps.39,10; תַאָּלְמְנָהְ מִיּרְ שָׁכְּרְ tet the lying lips be made dumb 31,19.

Pi. pt. בְּלְמִים to bind בְּיַבְּים מְּ binding sh aves Gen 37,7.

אנֶת m. This word is of doubtful signification; the best Hebrow lexicographers take it to mean: dumbness silence F. בּרוֹן לוֹם עַנֵּרְם אָרֶם עָנָרְם מְּרָבְּרוֹן do ye really speak the silence of justice? Ps.58,2; בּרְיּוֹן בְּרוֹן the d ve of silence in remoteness 56,1 (this is supposed to be an allusion to Israel who is symb lised by a dove).

מּלֵם (pl. אָלְמִים) adj. dumb, mute.

בּאָלְם see בּגְאָיּ

אַלָם see אַלָם.

m. pl. red sandal-wood.

רָאָלְמָּית (sf. אָלְפָּתי, pl. אָלְפָּית (אַלְפּוֹת, אַלְפָּתר) אַלְפָּית (sf. bundle, sheaf.

אלמודד pr. n. m.

אַלְטֵּלְיּהְ pr. n. of a city in Asher.

ాస్త్రి adj. widowed, forsaken.

אָרָמוֹן (ב. m. 1) widowhood.— 2) אַרָמוֹן

27

palace (pl. יְצְּיִם (אֵלְמְנוֹת) וְצָּנָה אִיִּים (אֵלְמְנוֹת and jackals shall howl in their [desolat] palaces Is.13,22. (pl. אַלְמֵנוֹת f. widow.

בּנְרֵי אַלְמְנוֹתָה f. widowhood בְּנְרֵי אַלְמְנוֹתְה the garments of her wid whood Gen.38,14; וואַלְמְנוֹת חִיוֹת in widowho d during their entire life 2S. 20,3.

תְּלְכֵנִי m. a certain one, some one, che not named; always preceded by מְלְנִי אַלְמנִי as: מְלְנִי אַלְמנִי in such and such place 2K.6,8.

ואלין Ch. see אלין.

שלנעם pr. n. m.

pr. n. m.

ງຕູ້, pr. n. of an Asayro-Babylonian country.

לעד pr. n. m.

אלעדה pr. n. m.

יווי pr. n. m.

אלעזר pr. n. m.

אָרְעַלֵּה , אֶּרְעְלֵּה pr. n. of a city in Reuben.

מלעשה pr. n. m.

קֹרְתְאֶלֵל (fut. קּ'וְאָלֵי) to learn קּרְתְאָל וואָרְחֹתְיוּ test thou learn his ways Pr.22,25.

Hiph pt. לוף to bring fortn thousands צאונגו מאַליפות our sneep bringing forth thousands Ps. 144, 13 אלה (מְּלַבְּי מִּלְבִּי sf. יִּבְּיִבְּי du. בּוֹבַּי מָנִי pl. מלפים, c. אבים (m. 1) family. ripe ה according לַיִּבְמִיבֶּם וּלְאַלְּפִיבֶם your tribes and families 18.10,19; my family is the אלפי הכל במנשה weakest in Menusseh Jud.6.15 .-2) a thousand: du, two th, usangs: pl th usands בּיִבר פּעַכוֹים a theusand times Dout.1,11, בהַמוֹת בְּהַרְבֵי The cattle upon a thousand hills Ps 50,10; שיש הול א thousand men Jud.2045, חמשה פום או five thousand 20,45; אַ פֿים thousands of myriads Gen. 24.60. - 3, only pl. cattle. cows, oxen צֹבֶה וַאַלְפִים sheep and oxen Ps 8,8; שָבֶר אֵלְפֵיך the increase of thy cattle Deut.7.13.

קֹבֵאָ Ch. (def. אַבָּי, בֵּי) m. thousand.

אלפלם see אלפלם.

של pr. n. m.

יאָרָץ Pi אָרַץ to press, to urge, to compel.

וְבָּבְּלָ pr n. m. = בְּבָּלְיּאָנָ Num.3,30.

m. no rising אַלְּקְּוֹם עָמֵּוֹ (from מֵּל and מְּלְּבָּוֹם עָמֵּוֹ m. no rising (קוֹם עָמֵוֹ pa king against whom there is no rising (i. e. an irresistible king) Pr.30,31.

מלקנה pr. n. m.

gent. of the prophet Nahum after his Lirth-place אָּלָקשׁיָי.

אָלְתּוֹלֵד pr. n. a town in Simeon.

מְלְחְקְהְ pr. n. Levitical city in Dan. pr. n. a town in Judah.

אָמוֹת (sf. אָמּוֹת f. 1) mother, ancestress.— 2) princess, leader מור a mother (i. e. a leader or princess) in Israel Jud.5,7.— 3) chief city, mother-city בּיִי מְּנִי מִנְאָם a city and a mother (i. e. a mothercity) 2S.20,19.— 4) head, commencement אַמ בּיִני לוּאָם בּיִנוּ the head of the road (cross-road or partingway) Ez.26,26.

cr; מְלְתִּי אָם whether.. פּרְתִּי אָם until; אַבּרֹאָם unless; בּלְתִּי אָם ex-cept; פּי אָם only.

אָּמֶה (sf אָמָהוֹת, pl. אָמָהוֹת, c. אַמְהוֹת) f. maid-servant, hand-maid.

ראַבָּור (h. (pl. אַבָּוי) f. cubit.

אָמָית (pl. אָמִים, people. f. tribe, race,

אָמָין Ch. (pl. אָמִין, def. אָמָין) f. tribe, race, people.

אָמָהוֹת pl. of אָמָה, which see.

crowd, multitude (בְּוֹמְהָ Jer.52, 15) — 3) pr. n. of an Egyptian deity at Thebes, which city is therefore called נא אמין Neh.3,8.—4) a person mentioned in Neh.7, 59 בּאָרָא Ezr. 2,57.

בָּנִים לֹאר fidelity, faith אָמְן, אָמוּן בּּח בּנִים לֹאר הווער, faith יוֹ היי אַמוּן בָּח מוֹנִי הווֹ children in whom there is no faith Deut.32,20. – pl. אַמוּנִי (c. אָמוּנִי faith; adjectively: faith ful ful aman of faith Pr. 20,6; אָמוּנִי יִשְּרָאֵל faithful ones in Israel 2S.20,19.

אָמוּנְה (c. אָמוּנָה ; sf. אָמוּנָה; pl. אַמוּנָה (c. אָמוּנָה ; sf. אַמוּנָה ; pl. אַמוּנָה (c. אַמוּנַה ; sf. אַמוּנָה (c. אַמוּנַה ; sf. אַמוּנָה (c. אַמוּנַה it faith faith faith Deut.32,4; הַם אַמוּנַה (מַבּּוּנִה אַמְן הַם y they acted in faith (honestly) 2K.12,16; אַמוּנָה אַמוּנַה אַמוּנַה אַמוּנַה אַמוּנַה אַמוּנַה אַמוּנַה אַמוּנַה זייַר (אַמוּנַה זיִר וּאַמוּנַה זיִר וּשְׁרַה אַמוּנַה זיִר וּשְׁרַה זיִר וּשְׁרַה אַמוּנַה זיִר וּשְׁרַה זיִר וּשְׁרַה אַמוּנַה זיִר וּשְׁרַה זיִר וּשְׁרַה אַמוּנַה זיִר וּשְׁרַה אַמוּנַה זיִר וּשְׁרַה זיִר וּשְׁרַה אַמוּנַה זיִר וּשְׁרַה אַמוּנַה זיִר וּשְׁרַה אַמוּנַה זיִר וּשְׁרִּה אַמוּנַה זיִר וּשְׁרָה אַמוּנַה זיִר וּשְׁרָּה אַמוּנְה זיִר וּשְׁרָּה אַמוּנְה זיִר וּשְׁרָּה אַמוּנַה זיִר וּשְׁרָּה אַמּנְה זּיִר וּשְׁרָּה אַמּנְה אַמוּנְה זיִר וּשְׁרָּה אַמּנְה אַמּינְה זיִר וּשְׁרָּה אַמּנְה אַמּינְה זיִר וּשְׁרָּה אַמּנְה אַנְיִין וּיִיוּ אַמִּינְה אַנְה אַנְיוּ אַמִּינְה אַנְיוּ אַמִּיּי אַנְיוּ אַמּינְה אַנְיוּ אַמִּינְה אַנְיוּ אַמִּינְיוּ אַמִּיּי אַנְיוּ אַיּי אַנְיוּ אַיּי אַנְיוּ אַנְיוּ אַנְיוּ אַנְיוּ אַנְיּי אַנְיוּ אַנְיּי וּיִי אַנְיּי אַנְיּי אַנְיּי אַנְיּי אַנְיּי אַנְיּי אַנְיּי אַנְיּי אַנְיּי וּיִי אַנְיי אַנְיי אַנְיּי אַנְיּי אַנְיּי אַנְיּי אַנְיּי אָי אַנְיּי אַנְיּי אַנְיי אַנְיּי אָי אַנְיי אָּי אָנְיי אַנְיי אַנְיי אַנְיי אַנְיי אַנְיּי אָּי אַנְיי אָי אַנְיי אָי אַנְיי אָּי אָּי אָּי אָּי אָי אַנְיי אַנְיי אַנְיי אָי אָי אָי אָי אָי אָי אָי אָי אָיי אָי אַנְיי אָיי אָי אַנְיי אָי אַנְיי אַנְיי אַנְיי אָי אַנְיי אָּי אַנְיי אָי אַנְיי אָיי אַנְיי אַנְיי אַנְיי אָי אַנְיי אָיי אַנְיי אָיי אַנְיי אָּיי אָי אַנְיי אָיי אַנְיי אַנְיי אָי אָי אָיי אַנְיי אַיּי אָיי אָיי אָי אַנְיי אָי

אָרָ pr. n. father of the prophet Isaiah.

ነርች pr. n. see ነነርጅ 4.

אַיִמִים see אַכִּים.

אָמִינוֹן pr. n. diminutive of אַמִינוֹן אַמְינוֹן אַמְינוֹן which see.

מליץ adj. firm, strong.

אָבְיִר m. 1) top of a tree.— 2) summit of a mountain.

in Kal only pt. p. מְּהַלָּה how hath thine heart languished Ez.16.30.

Pu. אָמְילֵל (pt. אָמָדְל for מְאָמֶלְל (pt. מְאָמֶלְל for אַנְר for ליאָנ for ליאָנ for ליאָנ for ליאָנ I am withered Ps.6,3; אַמְל אָנִי the oil is withered Jo.1,10; אָמֶלְלָה אָנֶץ the land languisheth Is.33,9.

מַלְלֵים adj. only pl. אָמֵלְלִים weak, feeble.

מבט pr. n. a city in Judah.

to be firm, to support, to rear up; pt. אָבָּוּן he who rears up, a fosterer; f. אַבְּוּן אַהּ she who rears up, a foster-mother, a nurse; pt. p. אָבּוּן reared up on free that were reared up on scarlet Lam.4.5.

Niph. אָמָנוֹ (fut. מְמָנוֹ) 1) to be firm אינונים (fut. מְמָנוֹ) 1) to be firm Is.7,9; pt. פֿי לא חַאָּמָנוֹ firm, secure, faithful גּאָמָנִים (אַמָּנִים נְּאָמָן firm, secure, faithful in Equip in a firm place Is.22,25; מִימֵיוֹ נָאָמָנִים אַמָּנִים נָאָמַן רוּחַ his waters shall be secure 33,16; חַאָּמֵנוֹ רוּחַ one faithful in spirit Pr.11,13.— 2) to be fostered אַמְנוֹ רְּבָרִיכִם will be fostered Is.60,4.— 3) to be true for true Gen.42,20.

Hiph. מְאָמִין (fut. מְאָמִין, ap. מָבְּיִן) 1) to trust, to believe. — 2) to stand still Jb. 39, 24. — בַּמְינוּ Is. 30, 21 for מָּמְינוּ, see

Ch. Aph. הֵימָן to trust, to believe הַימָן בַּאּלְהַהּ he believed in his God Dan.6,24; pt. p. מְהִימֵן true, faithful.

אָמֶן m. faithfulness אָמֶרנָה אֹמֶן very faithfully.

קבון (ה. truth אַבּלְּהַ God of truth Is.65,16. — 2) adv. truly, certainly.

m. artificer, artist.

ז הַאָּמְנָה (בּאָמְנָה וּ אַבְּזְנָה f) f. bringing up, under guardianship Est.2,20.— 2) adv. (בּאָמְנָם אַנֹני חָמָאתי truly I have sinned Jos.7.20.

קרה f 1) covenant.— 2) pr. n. of a ridge of the Antilibanus.— 3) pr. n. of a river (Ktib אַבְּבָּה) 2K. 5,12.

קנה f. only pl אֹמְנָה pillars, columns 2K.18.16.

pr. n. 1) the eldest son of David 2S.13,1.— 2) another person 1Chr.4.20.

מְלָנְם , אֲמְנָם adv. truly, verily.

קרות f. foster-mother, nurse (see

rageous אָמָדּי (fut. אָמָדְי to be strong, courageous Deut 31,7; אָמָדּי לְּאָמֵי they were stronger than I Ps.18,1S.

Pi. אָמֵיץ (fut. יְמַמֵּץ) to strengthen, to fasten, to harden בְּאַמְּצְיֶכֶם בְּמוֹ־פִּי אַמְרָים מְמַצֵּע (fut. אָמֵיץ) to strengthen, to fasten, to harden you with my mill strengthen you with my mouth Jb.6,5; when he fastened the skies above

Pr.8,28; לֹא הָאַבֵּץ אָת־לְבְּבְּךְ thou snalt not harden thy heart Deut. 15.7.

30

Hiph fut. יְצְמֵין to show courage אוֹרְהָבָּן to show courage אַמִין רָבָּן let thy heart show courage 1 s.27,14.

Hithp. הַתְּצְבֵּין to show oneself strong, to strengthen oneself, to make speed, to persist הַתְּצִבִּין הַתְּצִבְּין he made speed to get up IK.12,18; מְרָצִבְּעָת הִיא בְּלְבֶּת she was persisting to go R 1,18, יַרְבִּעָם and they strengthened themselves against Rehoboam 2Chr.13.7.

מְנִים adj only pl. מְמָצִים deep-red (of a horse).

アニネ m. strength, boldness.

קַּמְצָה לִי יִשְׁבֵּי the inhabitants of Jerusalem are a strength (i. e. a strong support) to me through the Lord Zch 12,5

1378 pr. n. m.

יוֹבְיְיָה pr. n. of a king of Judah and of other persons.

לְּמֵר (fut. 1s. אַמֵר אַ אָמַר , מּאּמֵר , מּאּמֵר , מּאַמְר , מּאַמְר , מּאַמְר , אַמְר , מּאַמְר , אַמְר , אַמִר , אַמְר , אַמִר , אַמְר , אַמִר , אַמְיר , אַמְיּי , אַמְיר , אַמְי , אַמְי , אַמְי , אַמְי , אַמְיי , אַמְי , אַמְי , אַמְי , א

Hiph הַאָּמִיר to make say to, to promise הָאָמֵירְ הָּנְשְׁמֵּוֹלְ thou hast made say to God (i. e. thou hast promised God) Deut.26,17; נֵירֹנְה and God hath promised thee 26,18,

Hithp. הְתַּאַמְרוּ בָּל פּוְעֵלוּי צְּוֹן all the workers of wickedness are boasting Ps.94.4.

רבר (inf. מָאמֵר, מָאמֵר) to say.— 2) to command.

אַכָּר Ch. (pl. אָכָּרין) m lamb Ezr.6,9.

コロペ pr. n. m.

אב' m. word, utterance, declaration.

יְאַמְרוֹת (c. אִמְרוֹת; sf. אִמְרָתוֹ; pl. אִמְרוֹת יַּאַ ; אַמְרוֹת יָּא אַמְרוֹת יָּא אַמְרוֹת f. word, utterance.

gent. Amorite (name of a Canaanite tribe).

מרי pr. n. m.

מכריה a. אמריה pr. n. m.

אמרפל pr. n. a king of Shinear.

מבּקתי (תוֹשׁ m. 1) last night, preceding day, yesterday בְּבְּתִּי אָמָשׁ I lay last night Gen.19,34.— 2) night, darkness אָמִשׁ שׁוֹאָה וּמְשׁאַ darkness, ruin and desolation Jb.30,3.

ከጋኒኒ (sf. ነጥጋኒ) f. firmness, truth, faithfulness, integrity.

חַרְחָבְאַ (pl. c. הַוֹּחְהָאַ) f. bag, sack.

יהוא pr. n. father of prophet Jonah. אבותו Ch. adj. 1. Ecrong, powerful; others: dreadful Don. 1. 7.

אַמּעי whither? עַר־אָן until when? how long? אָטְ whence?—With הווי אַנָה אָלָה אָלָה whither shall I go? Ps.139,7; אָנָה וְאָנָה אָלָה hither and thither 1K.2,42.

18 pr. n. see 118 4.

קני אַנָה Ch. pron. וּ אָנָה from myself Ezr.7,21.

NIN interj. I pray!

אנבה Ch, see אנבה.

מות adv., see אַנה.

ו אנה I. to sigh, to lament, to mourn.

II. Pi. אָנָה to cause to come, to cause to meet הַאִּדֹהִים אִנָּה God let it come into his hand Ex. 21,13.

Pu. אָבָּה to be brought on, to befall, to happen לֹא תִאָנָה אִיק no evil shall befall thee Ps. 91,10.

Hithp. הְתְאַנְה to seek occasion (for a quarrel) יִ מְתְאַנָּה הוּא יִ he seeketh occasion for a quarrel with me 2K.5.7.

אַנַהְנוֹ see בּהָנוֹי see.

7728 Ch. (f. [728] pron. they.

יוֹלֵהֶה אָנוֹשׁ man, mankind אָנוֹשׁ it is cheu, a man mine equal Ps.55,14; אָנוֹשׁ כִּי הִוֹכְּרֶנוּ what is man, that thou rememberest him? 8,5.— 2) coll. men, e mmon people הְּבִּי הַנְּיִי הְבִּי וֹשְׁי וֹבְּי וֹשִׁ וֹשִׁי וֹבִּי וֹשִׁ וֹשִׁ וֹשִׁ וֹשִׁ וֹשִׁ וֹשִׁ וֹבִּי וֹשִׁ וֹשִׁ הַבְּי with the style of the common people (i. e. in common writing) Is.8,1.— בּיְנִישִׁי נִי וֹשִׁי וֹשִׁי אָנִישׁ וֹבִּי וֹשִׁי וֹשִׁי וֹשִׁי וֹשִׁי וֹשִׁי וֹשִׁי וֹשִׁי וֹשִׁי וֹשִׁי וְּשִׁי וְּשִׁי וְּשִׁי וְּשִׁי וְשִׁי וֹשִׁי וְשִׁי שִׁי וְשִׁי וְשִׁי שִׁי וְשִׁי וְשִׁי שִׁי וְשִׁי וְשִׁי וְשִׁי וְשִׁי וְשִׁי וְשִּי וְשִׁי וְשִׁי שִׁי וְשִׁי שִּׁים וְשִׁי וְשִׁי שִּׁי וְשִׁי וְשִׁי וְשִׁי שִּׁי וְשִׁי שִּׁי וְשִׁי שִּׁי וְשִׁי שִּׁי וְשִׁי שִּׁי וְשִׁי שִּׁיִי וְשִׁי וְשִׁי שִּׁי וְשִׁי שִּׁי וְשִׁי שִּי וְשִׁי שִּׁי וְשִׁי שִּׁי וְשִׁי שִּׁי וְשִׁי שִּׁי וְשִׁי שִּי וְשִׁי שִּׁי וְשִׁי שִּׁי וְשִׁי שִּׁי בְּי וְשִׁי שִּׁי שִׁי וְשִׁי שִּׁי שִׁי שִּׁי שִׁי שִׁי שִּׁי שִּׁי שִּׁי שִּׁי שִּׁי בְּי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייי בְּייִיי בְייי בְּיִיי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייִי

שווש pr. n. a grandson of Adam.

only Niph. נְאָנַה to sigh, to lament.

(sf. צְּנְחֹתִי(sf. אַנְחִתִּי(sf. אַנְחִתִּי(sf. אַנְחִתִּי(sf. אַנְחָתִי(sf. sigh, lament.

אַנַחְנָא, אַנַחְנָא Ch. pron. we.

pron. we; abbreviated אָבוֹ pron. we; abbreviated יְבַּחְנוֹן once אֲנֹחְנוֹן Ktib Jer.42,6.

אָנְחָרָת pr. n. of a town in Issachar

pron. com. I sometimes used for emphasis after nouns and verbs with the pronominal suffix לְבִילִי אֲנִי I said, even I Ex. 2,1; אָבִילִי אֲנִי my heart, even mine Ps.33,15, יאָב bless me, even me also Gen.27,34; בּיב did ye fast for me, even for me? Zch.7.5.

m. coll. ships, fleet.

אניה (pl. אניה) f. ship.

אניה f lamentation.

מניעם pr. n. m.

יהימת plummet, plumb-line הימת קבו a wall made by a plumb-line Am.7.7.

יבובי pron. com. I.

only Hithp. הָּהָאנֵן to complain, to murmur.

נאָנס (pt. אָנָס) to urge, to compel.

רב (Ch. 1) to compel.— 2) to trouble בְּלִירָוֹ לְא אֲנֵט לְוֹף and no secret troubleth thee Dan.4,6.

קוֹאָנֶ (fut. אָבֵהְ to breathe heavily, to be angry. — Hithp. אָבַרְ to be angry.

רָבְּוֹרָי Ch. m. only pl. אַנְפִּין (sf. אַנְפּוֹרָי) זְּבְּנְּר (artice.

קבוא f. parrot, heron.

אָנַק (fut. נְאָנַק) to groan, to sigh.

Nuph נְאָנַק to sigh, to mourn; imp מְּנַק mourn, be silent
(i. c. mourn in silence) Ez.24,17;

אָנַק ים הַנָּאָנַקִים those who sigh and who mourn 9,4.

וְבְּקְהָ (c.הְבְּיִהְ) f. 1) sighing, cry Ps.79, 11.—2) species of reptile, lizard Lev 11, 30.

עלאַג אַנוּשׁ to be fatal; only pt. p. אַנוּשׁ בּאָבּ dangerous pain ls. 17, ll; מוֹב אָנוֹי fatal day Jer. 17, l6. — Niph. fut. מוֹב אַנוֹיץ to be danger usly ill.

man אָבָשׁים son o man Dan. 7, 13.

בתה Ch. pron. m. thou.

בתון Ch. pron. m. pl. you.

 \mathfrak{RDR} pr. n. of a king of Judah and of another person.

ገንርኝ m. vessel, flask ነጋሮ ነገርኝ oilflask 2K 4,2.

אָסוֹן m. hurt, mischance.

אַמוּר (pl אַמוּרָים m. bond, fetter בֵּית הָאָמוּרְ בֵּית הָאָמוּרִים Jer.37,15 or בֵּית הָאָמוּר Jud.16,21 fetter-house, i e. house of imprisonment; once בֵּית הָסוּרִים Ec.4,14. See also

קיף m. ingathering time, harvest אָסִיף feast of harvest Ex.23,16. מַל (pl. אַסִירים) m. prisoner.

קיר m. 1) prisoner.— 2) pr. n. m.

אָּמֶת (only pl. אָמָת) storehouse, granary.

חבר pr. n. m.

רבור pr. n. of an Assyrian king or dignitary.

אָסָבָּת pr. n. wife of Joseph.

קֿבַר (fut קֿבּרְ), sometimes אָבְרּ or contracted קבּי ; fut. 1 s. a. pt. קבּרּ

sf. 'אַספּני', דאַספּני', 1) to gather, to collect אַת־הַעַם gather the people together Num 21,16, אַסְפַתּ and thou wilt gather in thy corn Deut.11,14; with 58: to receive into, to take in יאַכפתוֹ אָל־ and thou shalt receive him into thy house Deut.22,2; with or אַל before אַבוֹת: to gather to, to cause to come to אַכָּבָּהְ עַל־ ו אבותיה I shall gather thee to thy fathers (i. e. I shall cause thee to die) 2K 22,20; before מַרַעַת or נאַכפתוֹ to recover, to heal ואַכפתוֹ that thou mayest recover מצַרַעַתוּ him of his leprosy 2K.5,6; ካርክ and he will recover the leper 5,11. - 2) to withdraw FDN withdraw thine hand 18.14, 19; בֹכְנִים אָסְפּוּ נֵנְהָם the stars withdraw their brightness Jo.2,10. -3) to take away, to snatch away God hath אָפַף אֵלּהִים אַת־הַּרְפַּתִי taken away my reproach Gen 30, 23; תַּסְף רוּחַם וְנְיַעוּן thou takest away their breath, they die Ps 104,29; אַכָּבּי רָעֵב snatched away by hunger Ez.34,29.— 4) to be deprived of, to lose וָאָטַפְתָה נַפְשָׁךְ and thou wilt lose thy life Jud. 18,25.-5) to close up a march, to bring up the rear כָּבוֹד יָהוָה the glory of God shall be thy rear-guard 1s.58,8.

Niph. אָמָהְ 1) to assemble, to be gathered אָת הַאָּמָהְ קָנָה the time that the cattle should be gathered together Gen.29,7; אָנָאָמַר

אָל־אָבוֹתִיוּ he was gathered to his fathers (i. e. he died) Jud.2,10.—2) to be withdrawn, to withdraw אַבְּיָר לְּא יַאַרְּבְּי לְּא יִאַרְבְּי לְּא יִאַרְבְּי לְּא יִאַרְבְּי לְא יִאַרְבְּי לְאַרְבְּי לְאַרְבְּי לְאַרְבְּי לְאַרְבְּי לְאַרְבְּי לְאַרְבְּי לְאַרְבְּי לְאַרְבְּי לְאַרְבְּי לְאַרְבִּי לְאַרְבְּי לְאַרְבִּי לְאַרְבִּי לְאַרְבִּי לְאַרְבִּי לְאַרְבִּי לְאַרְבִּים לְאַרְבִּי לְאַרְבִּי לְאַרְבִּי לְאַרְבִּי לְאַרְבִּי לְאַרְבִּי לְאַרְבִּי לְאַרְבִּי לְאַרְבִּי לְאַרְבִּים לְאַרְבִּים לְאַרְבִּים לְאַרְבִּים לְאַרְבִּים לְאַרְבִּים לְאַרְבִּים לְאַרְבִּים לְאַרְבִים לְאַרְבִּים לְּיִים לְּעִבְּים לְאַרְבִּים לְּיִים לְּעִבְּיִים לְּיִבְּים לְּיִים לְּעִבְּיִם לְּיִבְּים לְּיִבְּים לְּיִבְּים לְּיִבְּים לְּיִבְּים לְּיִבְּים לְּיִבְּים לְּבִים לְּיִבְּים לְּיִים לְּיבִים לְּיִבְּים לְּיבִים לְּיבִּים לְּיבִים לְּיבִים לְּיבִים לְּיבִים לְּיבִּים לְּיבִים לְיבִים לְּיבִים לְיבִים לְּיבִים לְּיבִים לְּיבִים לְּיבִים לְיבִּים לְּיבִים לְּיבִים לְּיבִּים לְּיבְים לְּיבִים לְּיבְים לְּיבִים לְּיבְים לְּיבִּים לְיבִּים לְּיבְים לְּיבְּים לְּיבִים לְּיבְים לְּיבְּים בְּיבְּיוּים לְּיבְיים לְּיבְּיוּ בְּיבְּיים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיים בְּיוּים בּיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיבְיים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיים בְּיוּבְיים בְּיוּים בְּיים בְי

Pi. אָמָהְ (pt. אָמָהְבָּי וֹ אַמְּהָבְּי וֹ they that the collect יאַכְּיִּר יאַכּיְּרוּ יאַכּיְּרוּ they that have gathered it shall eat it Is. 62,9.— 2) to receive אַמְבָּיִם מְצַּבְּיִם מְצַבְּיִם לְצִבְּיִם מְצַבְּיִם הוֹ there is no man that receive me into his house Jud. 19,18.— אְמַבְּיִם rear-guard Num.10, 25; Is.52,12.

Pu. ٩₽% to be gathered.

Hithp. התצמך to be gathered together, to assemble.

David's time and of another person for (only nl. 1998) m. store, pro-

קְּבֶּיְ (only pl. מְּבְּיָבְיּ) m. store provisions.

אָסֶר (pl. c. אָסְבּי ה. ingathering, harvest אָסְבּי בֵּיץ harvest of the summer fruits Mic.7,1.

אַמַבָּה f. assembly, heap.

(only pl. אַּסְפּוֹת f. assembly (of wise men) בַּעֵרֵי אָסְפּוֹת men of the assemblies.

קאַסַבְּקְּ m. rabble, mob; אָסַבּּקְּקּ Num.11,4 for אָסַבּּקָדָ. Ch. adv. speedily, quickly אָּקפּרָנָא וֹתְעָבּר וֹ אָּקפּרָנָא יִתְעָבּר let it be done with speed Ezr.6.12.

Niph. fut. אָמָר to be bound, fettered.

Pu. אָפַר to be taken captive אָבָר they were taken captives by the bow Is.22,3.

רְבָּץ (c. רְבַּאָ) m. vow, obligation.

אָסָרָ (sf. אָסָרָה) m. vow, obligation.

רָּהָ Ch (c. אָמָרָ , def. אָמָרָ) m. prohibition.

מְבַר־תַדּן pr. n. a king of Assyria.

אַבְּתְּרְ pr. n. f. Esther, a Jewess who became the wife of the Persian king Xerxes (צַחַשְּׁוּרִשׁ) Est.2,7.

עָאָ Ch. (def. אַטְאָ) m. wood (=Heb. רְיַטָּיִא).

קאַנּ (for אָבּיְ from אָבּיְ ; אַנּ יְּאָבּּן קוֹמִי הָאָנְ nose אַבְּהְ יוֹ יוֹ אָבּוּ nose-rings is 3,21; הַבְּר אַפּר אָבּן snout Pr.11,22; אַבָּר אַפּר בַּר ing to the pride of his nose, i. e his haughtiness Ps.10,4.—2) anger, wrath אַבּ a man given to anger Pr.22,24; אַבָּ אַרְ אָבָן his wrath was kindled Jb.32,2; אָבֶן אַבּן doth thy anger smoke Ps.74,1; אַבָּן אָרָן slowness to anger, i. e. long-suffering, patience; אַבָּ אַבָּן אַבּרָן בּרָנָּגָר אַבָּן to thy long-suffering Jer.15,15.

Du. מַבְּאַ (c. 'אַאַ'; sf. קְיאַפּאַ) 1) nostrils יבְּאַבְּיוֹ מחל he blew into his nostrils Gen 2.7.— 2) face, countenance קאַבְּיוֹ with the face to the ground Gen.19.1; 'אַאַיִּ יְשִׁיִּ before the face of David 1S. 25,23; קאַבּין in the sweat of thy face Gen.3,19.— 3) two persons בְּיִנְיִ מְּיִנְי מְּחַלְּי אַבְּרְ אַחַלְּי אַבּרְ אַחַלְּי אַבְּרְ אַבְּר אַבְּר אַבְּרְ אַבְּר אַבּר אַבְּר אַבְיּב אַבּר אַבְּר אַבְּר אַבְּר אַבּר אַבּר אַבּר אַבּר אַבּר אַבּייִי אָבּר אַבּר אַבּר אַבּר אַבּיי אַבּיי אַבּיי אַבּי אַבּי אַבּי אַבּי אַבּי אָבּי אַבּי אַבּי אָבּי אַבּי אַבּי אָבּי אַבּי אַבּיּי אָבּי אָבּי אָבּי אַבּי אַבּי אַבּי אַבּי אַבּי אַבּי אַבּי אָבּי אָבְיּי אָבּי אָבְּי אָבּי אָבּיי אָבּי אָבּיי אָבּי אָבּי אָבּי אָבּי אָבּי אַבּיי אָבּי אָבּי אָבְיי אָבּי אָבּי אָבּיי אָבּיי אָבּיי אָבּי אַבּי אָבּי אָבּי אָבּי אָ

או מו. conj. 1) also, too.— 2) even און זאר even if, the more; מוֹף אֵין וֹאח is it not even thus? Am.2,11.

ቫል Ch. conj. also.

קַבּּאָ (fut. אַבּאָיַ) to bind about, to gird.

אפוד see אפוד.

קבר (c. אַפְּרָת) f. 1) binding about, girding יחְשָב אָרָה his belt for girding Ex.28, א. – 2) covering בּאָבָר וְדָּבֶּרְּ דְּבָּרָה the covering of thy molten images of gold Is.30,22.

אַבָּרָן (sf. אַבַּרָנוֹ) m. palace.

אָבָּה (fut. אֹפָה) to bake; with sf. אַבָּהן and she baked thereof 1S. 28,24; pt. אָבָּה baker הַאָּבְּים baker Gen.40.1.

Niph. fut. האבר to be baked.

ואים אובא see אום א.

אוֹם (m. 1) ephod, upper garment worn by priests.— 2) pr. n. m.

מביה pr. n. m.

יל adj. only f. pl. אַפִּילוֹת late-ripening Ex.9,32.

DIAN see 78.

DEN pr. n. m.

אָבִיק (c. אָבּיִקי אָפִיק אָפּיִק אַפּיק אַנּפּ אַנּפּ אַנּפּ אַנּפּ אַנּפּ אַנּפּ אַנּפּ אַנּפּ אַנּפּ אַנּפּיק אַנּפּ אַנּפּ אַנְיִים אַנּיִים אַנּיִים אַנּפּיִק וּשְׁרִים אַנּיק וּשְׁרִים אַנְיִים אַנְיִיִּים אַנְיִיִּים אַנְיִיִּים אַנְיִיִּים אַנְיִיִים אַנְיִיִּים אַנְיִיִּיִים אַנְיִיִים אַנְיִיִּים אַנְיִיִּיִים אַנְיִיִּיִים אַנְיִיִּים אַנְיִיִים אַנְיִיִים אַנְיִיִים אַנְיִיִים אַנְּיִיִים אַנְיִיִים אַנְּיִיִים אַנְּיִיִים אַנְּיִיִים אַנְיִיִּים אַנְיִיִים אַנְיִיִּים אַנְיִיִּים אַנְיִיִּים אַנִּיִים אַנְּיִייִים אַנְּיִיִים אַנְּיִיִּים אַנְיִיים אַנְּיִיִּים אַנְיִים אַנְּיִיִּים אַנְיִיים אַנְּיִייִים אַנְּיִיִּיִים אַנְיִים אַנִּיִים אַנְיִים אַנְייִים אּיִיים אַנְייִים אַנְיִים אַנְייִים אּיִּים אַנִּיים אַנִּיים אַנְייִים אַנְייִים אַנְייִים אּיִים אַנְייִים אַנִיים אַנְייִים אַנְייִים אַיּיִים אַיּיִים אָּיִייִים אַיִּיִים אַיּיִייִּים אַנְייִים אַיִּיים אַיּיִים אַנְייִּים אַנְייִים אַיִּים אַיּיִיים אַיִּיים אַיִּיים אַיִּים אַיִּיים אַיִּים אַיִּים אַיִּיים אָּייִּים אָּייִּים אַיִּים אַיִּים אַיּים אַיִּים אַיִּים אַיִּים אַיִּים אַיִּים אַיּיִּים אַיִּים אַי

מביס pr. n. m. see אַבּיס.

adj. dark, gloomy.

לְבֶּל m. 1) darkness אָבָּן אָבָּל the stone concealed in darkness Jb. 28,3.-- 2) fig. misfortune.

אָפֵלְיֹת (sf. אָפֵלְיֹת; pl. אָפֵלְיֹת) f. darkness.

אַבָּלֶל pr. n. m.

דָּבֶר (only pl. sf. אָפָּגְיי m. turn דְּבָר a word spoken according to its [proper] turns Pr. 25,11 (others: in its due time).

ואלבן see אבן.

תְּלֶּכְלֵ (עָוֹּ נִי עִרָּבְי אָרָ עִי (עָּרָבְּי אָרָ עִי וְרַאָּבָּל the end of the earth Ps.2,8.— 2) nothing בּאָבוּן וְרַאּבָּל they shall be as naught and as nothing Is 41,12 — 3) adv. a. not, no one, no more: עוֹר אַיִּבּל נִי בּיִיעָר בּיִעָר נִי אַיִּים there is no one except me Is.45,6; בּאָר בִּיעָר אִיִים is there no one any more? 2S 9,3; sf. בְּאָב חֹס one any more? 2S 9,3; sf. בְּאָב חֹס only בּיִר תְּרָאָּה חֹס hing beside me Is.47,8. b) only: בּאָב מְּרַ בְּיִרְב תְּרָבְּאָ סַר אָבָר תַּבְּיב מִּרְב בְּאָב מִּר תְּרָאָה הַיּאָב מִּר תְּרָאָה הַ אַבְּאָב מִּרְב מָּרָ בְּאָב מִי אָרָם מִּרְבָּיִ שְׁרָב מִּרְ מִּרְבְּיִ שִׁרְב מִּרְב מִּרְב מִּרְב מִּרְב מִּרְב מִּרְב מִי מִינְים מִי מִינְים מִּרְב מִי מִינְים מִינְים מִּרְב מִי מִינְים מִינְים מִינְים מִּרְב מִי מִינְים מִינְים מִּרְב מִי מִינְים מִּים מִינְים מִינִים מִינִים מִינִים מִינְים מִינְים מִינִים מִינִים מִינְים מִּיִים מִּיִים מִינְים מִינְים מִינִים מִינִים מִינִים מִינִים מִינְים מִינְים מִינִים מִינִים מִינְים מִּים מִים מִינְים מִּים מִינְים מִינְים מִּים מִינְים מִּיִים מִינְים מִינְים מִינְים מִינְים מִינְים מִּיִּים מִייִים מִינְים מִינְים מִינְים מִינְים מִינְים מִּיִים מִּיִּים מִּינְייִים מְיִים מִּים מִּים מִינְים מִּים מִינְים מְּיִים מְיִים מִּים מִּיים מִינְים מִּים מִינְים מִּיִים מִינְים מִּייְים מִינְים מִינְים מִינְים מְיִים מְּיִים מִינְים מִינְים מִּיִים מִינְים מִינְים מִיים מִיים מִּים מִּיים מִינְים מִּיְים מִּים מִינְים מִינְים מִינְים מִ

Du. מֵי מַּפְּטָיִם steps, ankles מֵי מַּפְּטָיִם water to the ankles Ez.47.3.

קַּבְּּטְ דַּכִּים pr. n. of a town in Judah 18.17,1 = פֿס דַּפִּים 1Chr.11,13.

עַבְּעָ (^ עַבְּעִי) m. breath, nothingness אַבְּעִלְּכֶם מִאָּבְיּ וּבְּעַלְּכָם less than nothing, and your work less than a breath Is 41,24.

אָפַעָּה m. a. f. hissing reptile, ad der, viper.

the אַפֿרּנִי מֵיִם to surrounded me Jon.2,6.

only Hithp. אָבַּק to restrain oneself, to subdue oneself.

P. m. 1) a town in Asher Jos. 13,4 = אַפִּיק Jud.1,31.— 2) a town east of the sea of Galilee.— 3) a town in Issachar.

אַבָּקוֹ pr. n. of a town in Judah.

תּפֶּר m. ashes, dust; fig. nothingness אָנְכִי עָבְּר וְאָבֶּר nothingness אָנְכִי עָבְּר וְאָבֶּר nothingness זְלִבִי אַבָּר וְאָבָּר proverbs of dust, i. e. worthless proverbs Jb.13,12; האָבָר he pursueth dust, i. e. he grasps at nothingness Is.44,20.

י אַפְרְתְּ head-covering, head-dress. אָפְרְתְּ (pl. אָפְרְתִים) m. young bird, chicken.

אפריון m. sedan, litter.

אַפּרֵים pr. n. 1) the youngest son of Joseph who became the head of a powerful and numerous tribe. After the separation of the Israelitic kingdom this tribe, with its capital Samaria, formed the center of Israel and Ephraim then became the name of the entire kingdom. − 2) a city 2S.13,23 = עַּבְרֵים 2Chr.13,19 (see also מַבְּרָים).

בּרְסְיֵא Ch. pr. n. pl. the name of a tribe which was subject to Assyria Ezr.4,9; acc. to Rashi

Ch. pr. n. pl. name of an Assyrian tribe Ezr.5,6.

אָפַרסתכיא pr. n. אַפַרסתכיא.

תְּבְּקְתְּ pr. n. 1) territory of Ephraim Ps.132,6.— 2) wife of Caleb 1Chr. 2,19.— 3) a city in Judah, also called בְּיֵת לָחָם אָפָרָתָה , wherefore once בּית לַחָם אַפָּרָתָה Mic.5,1.

קּבְרָתִי (pl. אֶפְרָתִי) gent. 1) an Ephraimite.— 2) a Bethlehemite.

בּתְּתְּם Ch. income, revenue מֵּלְכִים תְּחָנִיק and the royal revenues will suffer loss Ezr.4.13.

mays pr. n. m.

עַבְעוֹת (sf. אָיְבְעוֹת pl. אָיְבְעוֹת c. תּאָיְבְעוֹת f finger, forefinger, toe. עַבְּעוֹת Ch. f. finger.

פּאַניל (pl. c. מַצִּילֵי m. 1) extremity, end פּאַנילים and from its ends Is.41,9.— 2) noble person אַנִיל ליי the nobles of the children of Israel Ex.24.11.

קציל (pl. אַצִּילִית אַצִּילִים) m. 1) armjoint, knuckle, elbow אַצִּילִי יְדִים arms, wrists, arm-pits.— 2) wing of a building; with הוס לעייָה to the wing Ez 41,8 (Buxtorf).

אַנִילָה (pl. אַצִּילָה) f. אַנִילָה 1. אַנִילָה

to put aside, to abstract, to take away; to refuse יְאַצַּלְתִּי מְןּך מְאַצֵּלְתִּי מְןּך and I will take away some of the spirit Num.11,17 בֵּל אֲשָׁיָּר whatsoever my eyes desired I refused them not Ec.2,10.

Niph. נְאָצֵל to be taken away. Hiph. fut. לְּאָצֶל (for נִיאָצֶל) and he took away Num.11,25, מָאָצֶל (sf. אָצְלי) m. 1) side מֵאָצֶל הַנָּנֶב from the south side 1S.20,41.— 2) prep. beside, near מַאָּצְלוֹ from him 1K.20,36.— 3) pr. n. בית הָאָצֶל name of a place Mic.1,11.

אַצַלִירף pr. n. m.

DYN pr. n. m.

אַצערה f. ankle-ornament, armband.

אַצֵּר (pt. אֹצֵר) to store up, to treasure up.

Niph. fut. וֹאָצֶר to be stored up.

Hiph. to appoint one treasurer

and I made treasurers over the treasuries Neh.

13.13.

אצר see אצר.

אצר pr. n. m.

אַקּבּר m. a glowing or sparkling precious stone, carbuncle אַּבָּג מַיּבָּג מַיּבְּע carbuncle-stones ls.54,12 (from בּוֹבְ to burn).

m. roe, roe-buck.

אר see אר.

878 pr. n. m.

m. valiant one, hero, angel; occurs only in אָרָאָלָם their heroes ls.33,7. (בְּיִאָלֶם is the singular with sf. ב: it is given a plural meaning because it stands in the text with a plural verb. Some manuscripts read this word בּיִריִּבּם.)

ילי pr. n. m.

נְאֵרֶב נְּמִּסְתָּר to weave plots, to lie in wait, to lurk נְאֵרֶב בַּמִּסְתָּר he lieth in wait in a secret place Ps.10,9; אַרָב דָּם lying in wait for blood Pr 12,6; אַרֶב עַר שָׁבֶּט וַמְאַרֵב מוֹשְׁבְּט מוֹשְׁבְּע מִּבְּי עִּרְי שִׁבְּט מוֹשְׁבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִבְּע מִּבְּע מִבְּע מִּבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִבְּע מְבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מְבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִּבְּע מִבְּע מִבְּע מִבּע מְּבְּע מְּבְּע מִבְּע מִּבְּע מִבְּע מִּבְּע מְּבְּע מְּבְּע מְּבְּע מְּבְּע מְּבְּע מְּבְּע מְבְּע מְּבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְּבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְּבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְּ

 $Pi. \ pt.$ מְאָרֶבים only pl. פְאָרֶבים liers in wait, lurkers.

Hiph only וְיָּהֶב for וַיְּהֶב to form an ambush.

ארב see ארב.

בּוֹרֶ m. 1) lying in wait, lurking.2) place of lying in wait.

אָרֶב (sf. אָרָבּ) m. ambush, fig. plot

מרב pr. n. of a city in Judah.

בית אַרָבָאל see בִּית אַרָבָאל.

יְּרְבָּה (only pl. c. יְרָבוּת) f. plot, intrigue (see אָרָב וּתיִדְיוּ (אֹרֶב the plots of his hands Is.25,11 (acc. Stb.: the flapping or swinging or his hands).

הַבֶּה m. locust.

ing, chimney, window בְּעָשֵׁן מֵאְרָבָּה (pl. בְּרָבּה) f. latticed open ing, chimney, window בְּעָשֵׁן מֵאְרָבָּה ing, chimney, windows 13,3; בְּעָשֵׁן מֵאְרָבִּוֹת אָלְינִים אֶּלְ אַרְבּוֹת יָהֶם like dover to their windows Is.60,8; מַּרְבּוֹת the windows (i. e. flood gates) of heaven Gen.7,11.

אָרְבּוֹת pr. n. of a place in Judah.

יבי gent. inhabitant of אַרָבּי.

אַרְבָּעָה , c. אַרְבָּעָה העה. f., m. אַרְבָּעָה , c. אַרְבָּעָה four women; אַרְבָּעָה four sons; sometimes used as ordinal: בּאַרְבָּעָה in the fourth year Zch. ק. אַרְבַּעָה in the fourth year Zch. אַרְבַּעָה בֹּיִל הַרְּעָה in the fourth [day] of the month 7.1.— sf. אַרְבַּעְהָם four of them Ez 10.10.— du אַרְבַּעִים four fold.— pl יַרְבָּעִים com. fur tens, forty.

עַבְרַע pr. n. of an Anakite giant, founder of the city קְרָבֵת אַרְבַּע afterwards named חַבְּרוֹן Jos.14,15.

אָרֵג (fut. אָבְרֹג) to plait, to weave; אָרָג אָרָג weaver לָנְגִים weaver's beam 1S 17,7.

the weaver's pin Jud 16,14 — 2) weaver's shuttle יָבֵי קַלּוֹ מְנִי־אָרָנ my days rush away more swiftly than a weaver's shuttle Jb.7,6.

קרבי pr. n. of a region in Bashan.

(This word occurs also in later Hebrew for מַבְּרָבָּן).

m. box, chest.

יי. purple, purple cloth; see אַרְגַּוְ

קר. אַרָד pr. n. m. (=ן אַרָד 1Chr.8,3).

ווֹק pr. n. m.

שָׁרָדִי gent. of אַרָדי Num.26,40.

אָרָה I. to pull, to pluck אָרָה I have plucked my myrrh Cant. 5,1; אָרוֹהָ בָּלֹ־עֹבְרֵי דְרֶהְ and all who pass by the way pluck it (i. e. pluck the fruit from it) Ps 80,13. אַרה II. see

ארך Ch. interj. behold! (באלום).

דוד pr. n. m.

7] S pr. n. a Phenician island and a city of the same name.

שרודי gent. of ארודי.

שרודי gent. of ארודי.

יְּרְנִה (only pl. אְרָוֹת, c. אָרָוֹת, אָרְיוֹת, אָרְיוֹת, c. אָרְיוֹת, אָרְיוֹת, c. אָרְיוֹת, pf. crib, manger, stable.

קרְבָּה frestoration, recovery, healing אַרוּבְה לְחֹמוֹת יְרוּשָׁבְח there came restoration to the walls of Jerusalem (i. e. they were restored)Neh.4,I; מַעֵּל אָרוּבְה רַפִּלְאַבְה and the work was restored 2Chr. 24,13; מַגְּרָבְה מִנְּצְבָח and thy healing shall speedily spring forth Is.58,8.

ארוְמָה pr. n. of a town near Shechem.

2K.16,6. אַרוֹמִים 2K.16,6.

ירְנְהָה pr. n. m. Ktib אַרְנְהָה 28.24, 16 and אַרְנְיָה 24,18; identical with אַרְנִי 1Chr.21,15 a. 2Chr.3,1.

וֹבְיָל to be firm; only pt. p. pl. אַרָנים firmly bound, packed Ez.27,24.

וֹתְבָּאָ f. cedar-paneling, cedar-work.

אַרַת to wander; pt. אָרָתים (pl. אַרָתים) wanderer, traveller.

הוא pr. n. m.

תְלֵהְוּ (פּלְתְּהְי, אְרָחִיף, אָרְחִיּר, אָרְחִיּר, אָרְחִיּר, אָרְחִיּר, אָרְחִיּר, אַרְחִיּר, פּאָרָחִיר, פּאָרָחִיר, פּאַרָחִיר, פּאַרָחִיר, פּאַרָחִיר, אַרְחִיר, אַרְחִיר, אַרְחִיר, אַרְחִיר, אַרְחִיר, אַרְחִיר, בּיְּעִיים the manner of women Gen 18,11; שְּרַחִיר, אַרְחִיר, אַרְיּר, אַרְחִיר, אַרְיּר, אַרְחִיר, אַרְיר, אַרְרִיר, אַרְרְיּר, אַרְרְיִיר, אַרְרִיר, אַרְייר, אָרִייר, אַרְייר, אַרְייר, אַרְייר, אַרְייר, אַרְייר, אַרְייר, אַרְייר, אַרְייר, אַרְייר, אַירְייר, אַירְייר, אַרְייר, אַירְייר, אַירְייר, אַירְייר, אַירְייר, אַירְייר, אַירייר, אַירְייר, אַירייר, אַירְייר, אַירייר, אַירייר,

תְּחָתֵה Ch. m. way, manner; sf. אַרְחָתְאּ יְי his ways are justice Dan.4, 34; בְּלֹ־אָרְחָתָה לֵה all thy ways are his 5,23.

אָרְתְּה (pl אִּרְתִּה f. travelling company, caravan אַרְתַה a company of Ishmaelites Gen. 37,25.

תְרֶתְ f. allowance אֲרֶחַת יָרָק allowance אַרְחַת הָּמִיר allowance of herbs Pr.15,17; אֲרָחַת תְּמִיר constant allowance Jer 52,34.

יָם (pl. אַרָיוֹם, אַרָיוֹם) m. lion בְּפִיר מין (מַרָיוֹם אַרָיוֹת young lion.

וואל (from אריא and אריא) m 1) the lion of God, hero 2S.23,20 (abbreviated ארא, which see).—
2) hearth of God, altar Fz.43,16 (identical with דריאל Ez.43,15).—
3) poetic name of Jerusalem as principal place of the sacred hearth Is.29,1 a. 2.—4) pr. n. m.

ארידי pr. n. a son of Haman.

אָרִידְתְא pr. n. a son of Haman.

m. lion Gen 49, 9 (identical with אֵרָי, a later abbreviation).

אָרָיָה only pl. אָרִיוֹת, see אָרָיָה.

קריון pr n. of an Assyrian King of אָּלְסְרּ Gen.14,1 and of another person.

יםי pr. n. a son of Haman.

נְאָרֶכְנְה פּארתִיי to be leng, to extend יַּאָרֶכְנָה פּארתִיי and his branches tecame long. Ez.31,5; שָׁרֵכִיל שָׁם הַיְּמִים wher the days there were long to him i. e. when he had been there a long time Gen.26,8.

Hiph האַריה (fut. יאַריה) בּוֹ ניג (fut. יאַריה) בּוֹ to lengthen, to prolong, to stretch, to delay האריכי מיתבוד lengther thy cords Is.54,2; וָהַאַרֶכְתִּי אָת־יָמֵיךְ then will I lengthen thy days מבל מי... מאַריכוּ רַשוֹן;1K.3,14 whom... will ye stretch your tongue? Is.57,4; נַפִּשׁוֹ to delay one's feeling, i. e. to prolong one's patience Jb.6,11; דַאַרִיהָ ካል to delay anger, i. e. to be long-suffering.— 2) intr. to be long, to extend; to tarry, to remain long; to be prolonged ניאַריכוּ and the staves were long הבַרִּים 1K.8,8; בָּהַאַרִיךְ הָעָנָן so long as the cloud tarried Num.9,22; מַאַריך that remaineth long in his wickedness Ec.7,15; לו and he remaineth long, i. e. he prolongeth his life 8,12; מְצַן יַאָּרִיכוּן that thy days may be prolonged Ex 20,12; with יָמֵים as accus. to prolong יָמֵים that thou mayest prolong thy days Deut.4.40.

Th. Ch. to be long; pt. לא אַריף לְנָא לְמָחָוֹא becoming, proper אָריף לְנָא לְנָא לְמָחָוֹא it is not becoming to us to see Ez.4.14.

יְאָר (f. אֵרְכָּה) adj. long, enduring.

I. m. length.

lonia Gen.10,10, according to some Arecca, on the boundary between Babylonia and Persia.— 2) a region and city on the boundary of Ephraim.

קּבְּלֵּכוֹ (sf. אַבְּלֵּבוֹ m. length, duration בְּיָבְעוֹ אַז־אָרְבּוֹ and he measured its length Ez. 41,4; בְּיִבוֹ אַנְדְּעִּי וֹ אַבְּיִבּוֹ length of days Ps.21,5; בַּיַבּי אַבְּיָבּ long-animity, forbearance Pr.25,15 (see אַבּיִּ).

אַרְכָּה , אַרְכָּה Ch. f. time, duration. אַרְכָּה Ch. f. knee.

אָרִנְבָה see אֲרָבָה.

gent. inhabitants of אָרֶבּוֹיָא, a city in Babylonia.

אַרָבּי gent. inhabitant of אָרֶהָּ, a city in Ephraim.

ארם (c. אַרַם; highland, mountainland) pr. n. 1) Aramea, Syria; מַרַם משק district of Aramea with its capital Damascus 28.8.5; אַרם בית אַרַם מַעַבָּה , אַרַם ציבָא (see the last words).— ארם נדרים Aramea of the two rivers, Mesopotamia Gen.24,10, elsewhere called בון אום 25,20, also separately 1∃⊉ 48,7 or □□\$ Num.23,7.— 2) the people inhabiting Aramea, the Arameans ביוסו צרם and the Arameans fled 1K.20,20.- 3) Aram. son of Shem, ancestor of the Arameans Gen.10,22.- 4) grandson of Nahor Gen.22,21.- 5) a person mentioned in 1Chr.7.34.

אָרְמוֹן (pl. c. אַרְמְנוֹת) m. palace, castle (see also אַרְמוֹן).

gent. m. Aramean, Syrian, Mesopatamian; pl אַרְמִּים; once with the art. דְּבְמִים 2Chr.22,5 for אַרְמִים; f. אַרְמִים.

אָרָמִית adv. in Aramean, i. e. in the Syrian or Chaldee language.

יברני pr. n. m.

778 pr. n. m.

רָהָ m. 1) cedar or pine.— 2) pr. n. m.

לתנבת f. a hare.

אַרְנוֹן pr. n. of a river which once formed the northern border of Moab.

אָרַנְיָה a. אָרַנְיָה pr. n. m. =- אָרַנְיָה

ארבן pr. n. m.

אָרְעִי Ch. f. bottom; c. אַרְעִית נְבָּא to the bottom of the den Dan.6,25.

רפר pr. n. of a city and a province in Syria near Hamath.

דּבְּבְשֵׁרְשֵׁר pr. n. a son of Shem, ancestor of the Chaldeans.

የጋጅ (ሶ የጋጅ; with art. sf. אַרַצִּי , pl. אַרַצוֹת, c. אַרַצוֹת) f. 1) the earth (opposed to heaven) פושׁבֵּיִם earth and heaven Gen. 2,4.— 2) land, country, ritory מְצַרֵים the land of Egypt Gen. 13, 10; מה ארצה what is thy country? Jon.1,8.- 3) land, ground אָרֶץ נָבוֹן־לוֹ he gave him land 1K.11,18.— with ה loc. ארצה a) to the land אַוְצָה כְּנַעֵן to the land of Canaan Gen. 11,31. b) to the ground וַיִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה and he bowed himself to the ground 18,2. c) against the ground הַרָּצַרְ strike against the ground 2K.13,18.

אַרָאַ pr. n. m.

P אַרָק Ch. (same as בְּלֵבְיּה; def. אַרָלְאַ)
m. the earth.

יַאָר (pret. 1 ; לְּרוֹתִי fut. זְּלְרוֹתִי , 1 s. יְאָר , אָר , אַר , אַר

Niph. pt. נְאָר to be cursed Mal. 3.9.

Pl. אַבר 1) to curse אָרֶרָה which the Lord hath cursed Gen.5,29.— 2) to cause or bring on a curse בַּמִים בַּמְאָרְרִים the waters that bring the curse Nam. 5,24.

Hoph. fut. וֹאָר וֹשְׁר וֹאָד to be cursed אַנְאָר וּנְאָר וּאָר and he whom thou cursest is cursed Num 22,6.

מְרֶרְה pr. n. mourtainous district in Armenia, all Armenia. On the mountains of that region, according to Gen.8,4, rested the ark of Noah. The Persians call Ararat Kuh Nuh, i. e. Noah's Mountain.

יַּבְרָני pr. n. m. 2S.23,33 בְּרָני in the same verse.

אָרַש אִיּדְ Pi אָרַש to betroth אָרַש אִיּדְר hath betrothed a wife Deut.20,7; hath betrothed a wife wilt thou betroth 28,30; וְאֵרַשְּׁחִיּהְ לִי בְּצִּדֶּק i will betroth thee unto me in righteousness Hos.2,21.

Pu. אכש, pt. f. מְלְרֶשֶׁה to be engaged, to be betrothed בְּהוּלֶה

a virgin that is not betrothed Ex.22.15.

ק desire, request, prayer אַרְשֶׁת אר the request of his lips Ps 21,3.

ארת see אור 2.

אַרְתְּשִׁישִׁר, הַשְּׁישֵׁר, pr. n. Artaxerxes, the name of two Persian kings: a) Pseudo-Smerdis who, after the death of Cambyes (about 522 B. C.), usurped the Persian throne Ezr.4,7 a. 23. b) Artaxerxes Longimanus Ezr.1,1;8,1 a. elsewhere

עָּאָ (sf. אָשָׁי, בְּשָׁי, m. a. f. fire Gen.15,17; figuratively: a) heat of the sun Jo.1,19. b) lightning Ex.9,23 a. 1K.18,38. c) flame of wrath אָשָ קְּרָחָה רָאַפָּ a fire is kindled in my anger Deut.32,22. d, flame of war party a fire, i. e. a flame of war went forth from Hesbon Num 28,28. e) glitter, shiving אַרָנִי אִישׁ stones of fire, i. e. glittering stones Ez 28,14.

E'S Ch. (def. NES) f. fire.

adv. there is 2S.14,19; Mic.6,10 (عين).

בא Ch. (pl. אָשֶׁבְּר) m. foundation. אַשְבָּר pr. n. m.

אַשְבֵּלי gent. of אַשְבֵּלי.

אַשְׁבּוֹא pr. n. m.

משבע pr. n. m.

אָשֶׁבְעֵיּאָ pr. n a son of Saul.

m. running down, descent (of water) אָשֶׁר הַנְּחָלִים the descent of the brooks Num.21,15.

ק (pl. אַשְׁרוֹת, c. אַשְׁרוֹת) f. 1) foot of a mountain, base.— 2) declivity, slope אַשְׁרוֹת הַבְּּטָּה the declivities of Pisgah Deut.3.17.

קייד pr. n. Ashdod, one of the five principal cities in Philistia (—Azotus, now a village called Asdud).

gent. inhabitant of Ashdod; f. אַשְׁדּוֹרָת a) female inhabitant of Ashdod. b) speech of Ashdod.

תְּשִׁרָת Deut.33,2 בְּיִדְרֹת (see אֲשִׁרָת or בין אָשׁ בָּת the torch or light of the law.

אַשׁה (c. אַשָּׁהָי sf. אָשָׁהָי, קּאָשָה or קשָׁתָּה; pl. נַשִּׁים, c. נָשִׁי; once pl השות Ez.23,44) f. 1) woman, wife, female הַאִשַּׁה אַשֵּׁר נָתַתַּ עְמַּדִי the woman whom thou gavest to me Gen. 3,12; בַעַל אִשָׁה the husband of a woman (i. e. a married man) Ex.21,3; אַשֶּׁת אָב wife of the father. stepmother Lev.18,11; תוֹם מּצְיאָת מ woman of grace, a lovely woman Pr.11,16; אינת חול a woman of virtue, a virtuous woman 31,10.-2) with אַחוֹת or רעות it signifles: a) the one .. the other אשה one shall not miss רעותה לא פַקרו the other וֹs.34,16; שָׁה יָּיֶן, חֹבָרת יִּיֶּין אַל־אַחבָא they shall be coupled t gether, one to another Ex.26,3. b) every one וָשַׁצֵּלֶה אָשַׁה כִּשִּׁכֶנִהָּה and every w man shall ask of

her neighbor Ex.3,22; וּפְּרָצִים תַּצֶּאוֹנָה ye shall go out through breaches, every one through that before her Am.4,3.

אָשֶׁר (c. אַשֶּׁר; pl. c. אָשֶׁר) m. burnt-offering, sacrifice.

אַשׁרָה Jer.50,15 Ktib for אָשׁרָה, which see.

(only c. אָשׁוּן; same as אָשׁוּן (only c. אָשׁוּן; same as אָשׁוּן middle, depth קאָשון חשָּך; in the depth of darkness Pr.20,20.

step, gait אָשׁרָר (pl. אַשְׁרָר (pl. מּשְׁרָר (pl. מַבְּאָשְׁרְר (pl. מַבְּאָשְׁרְר (pl. apple (pl. a

אַשוּר (sf. אַשְּׁרָי, אַשְּׁרָר) m. = 1, which see.

Gen.10,22.— 2) ancestor of the Assyrians and the Assyrian people themselves.— 3) Assyria (also including Syria, Babylonia, and Persia).— 4) a city and district in the south of Palestine, the inhabitants of which were the Direct an Arabian tribe Gen.25.3.

יוני pr. n. a province in the territory of Israel; sometimes taken for a district in the city אָשָׁי, and sometimes, according to the Targum, for a circuit of Asher (Fuerst).

יאַשוּרָי gent. an inhabitanl of אָשׁוּרָי, which see.

שחיר pr. n. m.

וְאָשִׁיָה (pl. sf. אָשִיה, f. support, prop. pillar.

אַיּבְאּ pr. n. an idol worshipped by the inhabitants of Hamath.

אשׁרָה see אַשׁירָה.

cake (or — Talmudic אָשִׁישׁי m. raisincake (or — Talmudic אָשִׁישׁא flagon) אַשִּישׁי שְּנְבִים the rilin cakes (or wine-flagons) Hos 3.1 אַשִּישׁי עַנְבִים the raisin-cakes (or wine-flagons) of Kir-Haresseth Is. 16.7 (acc. to others שִׁשִּישׁי in this verse denotes foundations or ruins).

רוֹשִׁישִׁיה (pl. אַשִּׁישׁיה) f. cake, pancake (בּשִׁישִׁיה).

קרוֹת אָשֶׁרְ (הְשְׁשֶׁרְ m. testicle קְּרִיּתְ אָשֶּׁרְ one whose testicles are bruised Lev.21,20.

אַשְׁכְּלוֹת (pl אַשְׁכְּלוֹת, c. אַשְׁכְּלוֹת and אַשְּׁכְּלוֹת (pl אַשְּׁכְּלוֹת, c. אַשְּׁכְּלוֹת (of grapes) אַשְּׁכֵל עַנְבִים bunch of grapes Num.13,23; אָשְׁכְּלוֹת הַגָּבֶּן the clusters of the vine Cant.7,9.—2) pr. n. a) a valley near Hebron Num.13,23. b) a Canaanite ally of Abraham Gen.14,13.

pr. n. 1) a Japhetite, the sor of Gomer Gen.10,3.— 2) a tribe that derived its descent from במיצ' and that lived at a later perior with the Armenians. According to latest research and Jewish tra-

dition that tribe subsequently forced its way from Asia to Europe, settling in Scandinavian and Germanic countries (Fuerst).

רְבְּיִי m. barter; wares; gift, present. אָשְׁיָבְּיּ m. tamarisk (tree), grove, wood.

שׁשֵׁם, חַשְׁשֵׁם, (fut. מְאִשֵׁם, חָיָאִשֶׁם) 1) to be desolate, to lie waste וְיִאִשְׁם בּבּעוֹל that your altars may become desolate Ez.6,6.— 2) to trespass, to offend, to incur guilt הְּיִבְּם אָשֵׁם לֵיהוֹי, he hath trespassed against the Lord Lev 5,19; בְּצִילְּעִם לִּאָשָׁם and he offended through Baal Hos.13,1; הַאָשַׁם לַאַחַת מִאָּלָה Baal Hos.13,1; הַאָּשִׁם לִאַחַת מִאָּלָה and he hath incurred guilt by any one of these Lev 5,4; בְּלֵילִי all that devour him shall incur guilt Jer.2,3.

Niph. נְאַשְׁמוֹ to suffer for, to be punished נָחַ־עָּרְרֵי הַצְּאוֹ נָאִשְׁמוֹ yea, the flocks of sheep suffer for it Jo.1.18.

Hiph. imp. הַאָשִים to destroy, to punish (others: to condemn, to confuse) אֵלְהִים destroy them, O God Ps 5,11.

משׁמִים (pl. guilty concerning our brother Gen.42,21; אַשְׁמִים אִיל־צאן עַל־אַּחְינוּ עַל־אָּחְינוּ מַלּבּאוֹן and the guilty [offered] a ram for their trespass Ezr.10,19.

c. אַשְׁמוֹת (צּוֹשְׁמוֹת) guilt, transgression אָשְׁמוֹת and thou sion אָשְׁמוֹת and thou wouldst have brought guilt upon

us Gen.26,10; שְׁלְבֶּלְּ בְּאֵיּשְׁמְיוֹ who walketh in his transgressions Ps. 68,22.— 2) a thing by which guilt is incurred, trespass אָמָם and he shall restitute his trespass Num.5,7.— 3) trespass-offering בַּבְּישׁ בְּאַשְּׁם the sheep of the trespass-offering Lev.14,24.

אשמה (c. אַשְׁמוֹת, pl. אַשְׁמוֹת, c. אַשְׁמוֹת) f 1) guilt, trespass בּי־רַבָּה אַשֶּׁמָה 15 for great is the guilt [resting] on us 2Chr.28,13; בַּאַשֶׁמַת שֹמְרוֹן by the guilt of Samaria Am.S,14; to our sins עַל־חַפּאֹתָנוּ וְעַל־אַשָּׁמַתָנוּ and to our guilt 2Chr.28,13.- 2) verb. n. a) trespassing לְאַשֶׁמֶה בָהּ to trespass thereby Lev.5,26. b) to לַאַשָּׁמַת הָעָם bringing on guilt bring guilt upon the people 4,3. c) incurrence of condemnation לאִשְׁםַת יִי עָּלִינוּ to incur the condemnation of God upon us 2Chr. 28,13. d) the bringing of a trespass-ffering ביוֹם אַשֶׁבֶתוֹ on the day when he bringeth his trespass-offering Lev.5,24.

n. pl. darkness; others; fat places Is. 59, 10.

אַשְּׁמְרָת a. אַשְּׁמְרָה (pl. אַשְּׁמְרָה f. watch, night-watch (one of the three parts into which the night was divided) ראש אַשְּיִבְּר וּת the beginning of the watches Lam. 2,19; אַשְּמָר הַתִּיכוֹנָה the middle watch Jud.7,19; הַבְּקר הַבְּקר in the morning watch Ex.14,24; מְּרְמוֹ בִּרְמוֹ אַשְּׁמָרוֹת הַבּקר my eyes are awake

before the night-watches Ps.119, 148.

אָאָיִנְבְּ (sf. אֶשְׁנַבְּי) m. lattice, latticewindow.

קּשְׁנְה pr. n. of two cities in Judah. pr. n. a city in Judah.

אַשְׁפִים Heb. a. Ch. (pl. אַשְׁפִּים, Ch. אַשְׁפִּים m. magician, enchanter.

יְּבְּבְּוֹלְ pr n. chief of the eunuchs of king Nebuchadnezzar.

אַבְּיּלְ m. portion (others: measure for fluids, cup).

אַשְּׁבָּת f. only pl. אַשְּׁבָּת hill, rubbish חַבְּקר אַיְטָפַתוֹת embrace dung-hills Lam.4,5.

יוֹן pr. n. Askalon, one of the five principal cities of the Philistines.

gent. inhabitant of Aska-

to walk straight, to go onward וְאִשְׁרוֹ בְּדֶרֶךְ בִּינָה מוֹ and go onward on the way of understanding Pr.9.6.

Pi. אָשֵׁר (אַשֵּׁר בְּעָרֶהְ רְעִים walk not in the way of the bad Pr.4,14.— 2) to direct, to guide the heart in the right way Pr.23,19; קמַשְּׁרְי מְשִׁרְי בְּנוֹת (others: relieve) the oppressed Is. 1,17; pt. מַאַשְּׁרִי לְּנוֹת the leaders cause thee to err Is.3,12.— 3) to make happy, to pronounce happy אַוֹן שְּׁמְעִּר בְּנוֹת the ear that heard me pronounced me happy Jb.29,11; the daughters called me happy Gen.30,13.

Pu. ריי לו לו to be guided, to be led וותקנה and they that are led are destroyed Is.9,15.—2) to be made happy מְאָשֶׁר בְּאָרֶץ he shall be made happy on the earth Ps.41,3; pt. מחלם and those who grasp her will be made happy Pr.3,18.

אַשֶּר m. only pl. c. אַשָּר happiness שִּשְרֵי הַאִּישׁ happiness of the man, i e. happy is the man Ps.1,1; with sf. אַשְּרֵיךְ אַ happy art thou.

רָאָשָׁרִי (sf. אְשָׁרָי) m. happiness בְּאָשָׁרִי to my happiness Gen.30,13.

קיבי pr. n. 1) a son of Jacob.—
2) a city east of Shechem.

אָשֶׁר, אָשֶׁר, אַשְׁר, אַשְׁר, אָשֶׁר. ווי, אַשׁר אַ see אַשְׁר, אָשׁר.

tion of number or gender) who, which, that, he who, that which who was [set] יים who was [set] יים the house 1K.16,9; אָשֶׁר הַאָּשִׁים אָשֶׁר the men who went with me Gen.14,24; אַטֶר אַרָאָרָ the land that I will show thee ויאמר לאשר על־ביתו (Gen.12,1 and he said to him who was [set] over his house Gen.43.16; מַאַשֶּר יִשָּאַכוּן הַנְּעָרִים and drink of that which the young men may draw Ruth 2.9 .- This pronoun being indeclinable its cases are indicated by pronominal suffixes of words following it: אַטר קצירוֹ whose harvest Jb. 5,5, אַשֶּר כַּלַאוֹ whom he shut up Jer.32,3; אַשֶּׁר רָכַב עַלָּיו on which hath ridden בו אשר בו in which Gen.1,29 - 2) adv. where whither אַל אַשָּׁר תַּלְכִי... וּבַאַשֵּׁר תַּלִינִי thou goest ... and where thou lodgest R.1,16; אַשֶּר־שָׁם where; למשֶׁר מְשַּׁר whence; מַאֲשֶׁר מְשַּׁם from where.— 3) conj. a) if, when אָשֶׁר אַנְחָטְא if a ruler should sin Lev.4,22; אַלֵיהֶם when he said unto them Is.28,12. b) that it was (happened) that Num.9,20; עַקב אַשֵּׁר because that Gen.26,5; פֿעַן אַשֶּר in order that. —מְאַשֶּׁר יּבָאשֶׁר because; בַּאַשֶּׁר as. 7872 p n. m. 1 Chr. 4, 16.

רקאר איר. ה. ה. 1 Chr. 25, 2.

קיירה, אַשְׁרָה f. 1) Ashera, a Phenician goddess of fortune (=Syri-

an עַשְּׂהְרָת Astarta), pl. אַשְּׁהְרָת a. idols of Ashera.

אשרנא Ch. m. wall, building.

שש" only Hithp. התאשה to show oneself strong, firm.

תְּשֶׁה f a woman (same as אָשֶׁה f a woman (same as אָשֶׁה the untimely birth of a woman Ps.58.9.

אלאל pr n. a city in Dan.

אַשְתָאלי gent. of אָשְׁתָאלי.

אַשְׁחַדּוּר Ch. m rebellion Ezr.4,19 (from קבר which see).

אשתון pr n. m.

កាជាក្រុស្ស pr. n. a city in Judah.

אָשָׁתְּקוֹע**י** pr n. =המחָבוּע .

רָּאָ Ch. (pl אָתִיּהְ , def. אָתִיּהָ; sf. אַתְיֹהָי m. sign., wonder.

ក្នុង see ភក្**ង** .

፲፮ (^ ፲፮) pron. f thou. See also

אָת I. (sf. אָתים; pl. אָתים a. אַתים) m plough-share, mattock, hoe.

Jos.6,26; אַת־יוֹסָף and they stript Joseph Gen 37.23; את מי whom? אַת־אַשֶּר the person whom or that which; sometimes with a noun in the nominative case to give it prominence: יָתַן אַת־הַאָּרֶץ let this land be given Num.32,5; this axe אֶת־הַבַּרוֶל נַפַּל fell into the water 2K.6.5. 3) as a demonstrative pronoun; אַת־מָקוֹם this is כָּסָאִי וָאָת־מָקום כַּפּוֹת רַגְלַי the place of my throne, and this is the place of the soles of my feet Ez.43.7.-4) as a preposition: with, near; with sf. ነብኝ , אָתָה, אַתּג, אַמַנוּ , בּחַבָּאָ, בּחַבּאָ (rarely אָתר אָר, etc.) אַרָּה פָמוֹ־אָלָה with whom are there not (i. e. who possesseth not) things like these? Jb.12,3; עשו מַלְחַמַה אָת־ they made war with Gen.14,2; which is near Eloth 1K.9,26; הָלֵכוּ אָתִי they went with me Gen.14,24; לא־תַלין אָתַך there shall n t abide with thee Lev. ים אוֹתָה who go with thee Jer.19,10; וְבֶּר אָתוֹ he had spoken with him Gen.35,13; יש אותו there is with him 2K.3,12.- האמ from, away from.

אָר (only before sf. 'אָמֹי, אָרָא', etc.) see אַיְהָי וּוֹ.

אָתָא see אָתָא.

אָתָא Ch. (מוּהָא come.

Aph. בּוְתִי (inf. בּוְתָיָם) to bring. Hoph: הִיתִי (f. הִיתֵיה; pl. הִּתְיוֹ, to be brought אָתְבַעַל pr. n. a king of Sidon.

Huph. הַּהְה (for הָּאֶּהָה) to bring; imp. pl. הָמִיּ Is.21,14

קּאָת, אָאַ (^ הּאָבָּה a. הּאָבָּה) pron. m. thou, thyself; sometimes used for emphasis after nouns with the pronominal suffix דְּיַבֶּה בָּבּר אָבָּה thy blood, yes thine also 1K.21, 19.— f. אָבָּה .

תְּנוֹן (c. אֲתוֹן; pl. אַתוֹן) f. she-ass הוון Ch. m. oven, furnace.

אַתִּיק see אַתּוּק.

পুষ্ঠ Ktib for দুষ্ঠ, occurring in seven places.

י אָתִי (איתי pr. n. m. 1) 28.15,19 a. 23,29.— 2) איתי (1Chr.11,31.

אַתִּיקְים (pl אַתִּיקִים; sf. אַתִּיקָים Ez.41,15 for יָקְיִהְ m. gallery, stair.

DOME (f. אָהָנוֹ a. בּאַהָּה) pron. pl. you, yourselves; sometimes used for emphasis after nouns with the pronominal suffix בּהָר : בּהָר בּאָה אַהְּר בּאָר בּאַה מּאַר בּאַר בּאַה אַה מּאַר בּאַר בּאַה אַה מּאַר בּאַר בּאַה אַר בּאַר בּאַה אַר בּאַר בּאַה אַר בּאַר בּאָר בּאַר בּאָר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָר בּאָר בּאָר בּאָב בּאַר בּאָר בּאָב בּאָר בּאַר בּאָר בּאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּאַר בּאָר בּאָר בּאָר בּאַר בּאָר בּאָר בּאָר בּאָר בּאַר בּאָר בּאַר בּאַר בּאָר בּאַר בּאַרב בּאַרב בּאַרב בּאַרב בּאַרב בּאַרב באַרב בּאַרב באַרב בּאַרב בּאַרב בּאַרב באַרב בּאַרב באַרב באַרב באַרב באַרב באַ

קרנה f. reward Hos.2,14. ארנה pr. n. m. 1Chr.6,26.

בית בוופל Beth בית בווב house, tent, from its original similarity to the form of a tent; as a numeral בווב 2, בין = 2,000.

(combined with the def. art. 2, 후, 좆; sf. '주; 주, ^ and f. 주후; ים, הבן נבלן , בכם ; בנו ; בה , בו or Da, f. [교회) pref. expressing: 1) midst: in, within, among בַּבָּוָת in a house; בְּשִׁעַרֵיך within thy gates Ex. 20, 10; בַּנְשִׁים among women Cant.5,9.- 2) closeness: at, by, on, upon, to שַשַׁבַ at the gate; on בַּתִּוֹרָב ;by the well 1S.29,1 upon horses בַּסוּסִים K.8,9; שַׁסוּסִים upon horses Is.66,20; פַּנִים בְּפָנִים face to face Deut.5,4; in relation to time:בָּרֵאשֵׁית in the beginning; בְּיוֹם on the day; with inf.: when בָּנְפֹּל אֹוִיבְךָּ when thy enemy falleth Pr.24,17. 3) attachment: to 구구구크 to cleave to, 그 마스크리다 to be joined to, etc.— 4) encounter: against בַּלַחַם בָּל to fight against, דְרָה בָּ to be kindled against (of anger), etc - 5) accompaniment: with צֵץ בָּלַחָמוֹ the זוֹנָה a. אָרְנַנָּי w. gift, present אֶּרְנַנִּים; אֶּרְנַנִּים a harlot's gift Deut.23,19.

בתר Ch. m. 1) trace Dan.2,35.— 2) place, spot Ezr 6,7; אַתר the place where 6,3.

מְתְרִים pr. n. a place in the south of Palestine Num.21,1.

בּיהוֹר Ch. prep. בְּיהוֹר in Judea Ezr.5,1; יין with the hands Dan.2,34.

האם f. entrance Ez.8,5.

באר Ch. adj. bad Ezr.4,12.

기본국 Pi. 기본국 (imp. 기본국) 1) to engrave Hab.2,2.— 2) to explain Deut.1,5.

קּאָרוֹת a. הָאָרוֹת a. הָאָרוֹת (pl. הָאָרוֹת בּ הָאָרוֹת בּ הָאָרוֹת בּ הָאָרוֹת בּ לָחַי הַ אָר f. 1) pit Gen.14,10.— 2) well Gen. 26,19.— 3) pr. n. a) a place between Jerusalem and Shechem. b) a station of the Israelites in the desert. c) הַאָר בַּחַי רָאָי מּ prob. — הַאָּר בַּחַי רָאָי מּ d) בְּאַר בַּחַי רִאָּי מַ a well in the desert. e) פֿאָר שֶׁבַע a place on the southern border of Palestine.

באר (from בּאֹר) f. well, cistern; pl. בארות.

pr. n. m. בארה

קרות (בּאָרוֹת pr. n. 1) a city in Benjamin; gent. בְּאֵרוֹת (בּאָרוֹת בּיִריִעַקּן ... בּרֹתִי בְּאָרוֹת a station of the Israelites in the desert; also בָּגִי יַעַקּן.

יב פורי pr. n. 1) father of the prophet Hosea.— 2) another person mentioned in Gen.26,34.

שַׁבְּאַשׁ (fut. יַבְאַשׁ) to stink, to be loathsome Ex.7.18; Is,50,2.

Niph. צְבְאַשׁ to make oneself loathsome or repugnant (with בְּ, מָאַ 2S.10.6; 16.21.

Hiph אַבְאִישׁ fut. (fut. בְּאִישׁ to cause to stink Ec.10,1; fig. יַּבְאִישׁ אֶתֹרְרָיִם to make one loathed or hated Ex.5,21. בְּאִישׁ Pr. 13,5 = יַבְיּשׁ Hiph. I. of בּוֹשׁ I.

Hithp. הַּתְבָּאִשׁ to become odious or repugnant (with ביו).

בּאִשׁ Ch. to be evil or bad בַּאָשׁ it was bad to him, i.e. he was distressed Dan.6,15.

נְאָשֶׁם (sf. שְׁאִשֶׁם) m. bad odor, stench.

אָשָׁר הָּנְאִשְׁר הַּנְאִשְׁר f. foul plant, a stink-weed. בָּאִשָּׁר בָּאִשָּׁר Ch. prep. after בָּאתר

after this Dan.7,6.

קבר (c. בְּבַר) f. prop. cavity, hence:

pupil of the eye Zch.2, 12; shortened בָּת שֵיוֹן Ps.17,8 a, Lam.2,18.

pr. n. m. בבי

בֶּבֶּל pr. n. 1) city of Babylon. —
2) Babylonia, i. e. the whole Babylonian-Chaldean empire. — 3)
Persia including Babylonia; hence מְלֶהְ בָּבֶּל
with reference to Cyrus Ezr.5,13 and Artaxerxes Neh.13,6.

בַּבְלֵיא Ch. gent. Babylonian; pl. בַּבְלֵיא.

Ez.25,7 Ktib for 12 booty (others: food).

בַּבָּך (fut. וְבְגַּר, וְבְגַּר) prop. to cover, from which a garment; fig. to deceive, to betray, to act secretly, to deal treacherously, to be treacherous or faithless לנדי און those who are wickedly treacherous Ps.59.6 (acc. Stb.: those who cover themselves with impiety); my brothers are אַחַי בַּנְדוּ כָּמוֹ נַחַל treacherous as a brook Jb.6,15; even as a אָכֵן בַּגְרָה אשָׁה מֵרֵעְה woman faithlessly departeth from her husband Jer.3,20; with 2 towards, against: בַּל־הַעֶּיהַ בַּנִדוּ בָה all her friends have dealt treacherously toward her Lam. 4, 2; why shall מַדּוֹעַ נָבְגַר אִישׁ בַאַחִיו we deal treacherously every man against his brother? Mal.2,10. See also 기를 2.

; אווי (sf. קֿגָר), without Dagesh in ; pl. בְּגָרִים, once הָּגָרִים (בְּנָרִים, m. (בַּנָרִים) m. f) covering, garment, dress, robe.— 2) deceit, treachery, faithlessness:

with 712 to deal treacherously all those who deal treacherously Jer.12.1; וֹבֶגֶּר בּוֹנְרָים and the faithless deal treacherously (acc. Stb.; they put on a traitorus garment).

בורות Zph.3,4 f. pl deceit, treachery, faithlessness.

בנוֹך adj. only f. בּנוֹרָה treacherous, faithless.

pr. n. m. בנוי

קבל prep. for the sake of; see בָּבֶל pr. n. a Persian eunuch.

בְּנְתְנָא בְּנְתְן pr. n. a Persian eunuch.

קב I. (from בָּרֵים; pl. בַּרָּים, c. יַבָּב) m.ו) separable part בר בבר part by part, at equal parts Ex.30,34.-2) part of the body, limb בַּדֵּי עִיֹרוֹ the limbs of his body Jb.18,13.-3) limb of a tree, bough מממה out of the branch of her boughs Ez.19,14.- 4) bar, staff for the staves לבדים לשאת אתו to bear it Ex.37,27.- 5) compartment, chamber בהי שאל to the compartments of the nether world Jb.17,16 (Stb.).— 6) adv. לבר separately, apart, besides, except, alone; sf. יוָבַיָּי, הַקְבַיָּי, יוֹ הַבָּיָן, הַקָּבַיָּן, הַבָּיַלָּי, לָבַרָּנָם; f. sometimes לָבַרָּנָם, sometimes לבְרָהָן (I alone, by myself; thou alone, by thyself, etc.); מִּלְבַּד except, besides אִין עוֹד there is none besides him

וו בַּד'ם.!!.(pl.בוֹים:m.linen,linen-clothes.

Deut.4,35.

בד III. m. only pl. בדים invention. lie, idle talk, brag; liar לא כן "ID but his lies shall not be so Is.16.6.

NTD to invent, to devise falsely שר ברא מלכו which he falsely devised of his own heart 1K.12,33; pt. sf. בּוֹרָאָם Nch.6,8 for בּוֹרָאָם.

to be separated; only pt. בורד lonely, solitary בָּצָפּוֹר בּוֹדֶד עַל־גַּג like a solitary bird on a housetop Ps.102,8; אין בוֹדֶד בְּמוֹעַדֵיו and none shall be solitary in his meeting-places Is.14,31 (acc. Stb.: there is not a single one etc.).

773 adv. separately, alone; also לבכר

קד pr. n. m. m.

ַבֶּי see בַּדֵיי.

pr. n. m.

m. prop. something separated (from 5]2), hence: slag, lead-alloy, and I shall וְאָבִירָה בָּל־בְּדִילָוִךְ remove all thy tin Is.1,25; אבן Zch.4,10 tin-weight, plum-

יבַּרַל Niph. וִבָּרַל (fut. יַבַּרָל) to be separated, excluded, set apart shall be sepa- וַבְּהֵל מְקְהַל הַגּוֹלַה rated (excluded) from the congregation of the exile Ezr.10,8; separate your הָבֶּרְלוּ מָתוֹךְ הָעֵרָה selves from the midst of the congregation Num 16,21; מָן דַנְּדִי נבְּדָלוּ of the Gadites there sepa אֶּל־דָוִר rated themselves unto David 1Chr.

12,9;יבֶּרֶלְ אַתְרֹן לְדֵקְרִישׁוּ and Aaron was set apart to make him holy 1Chr.23,13.

Hiph. הַבְּדִיל (fut. יִבְּדִּיל ,יבְּדִיל ; to sever, to separate, to divide; to distinguish יַבְּיִם רְבָיִם לְמִים לְמִים and let it separate (divide) between waters and waters Gen.1,6; לְבַּרִיל בִּין בָאוֹר וּבִין בַחשׁבָּן to divide between the light and the darkness 1,18; לְבַּרִיל בִּין הַקּרָיל בִין הַחל holy and the unholy Lev.10,10.

קָרֵל אָוָן m. only c. part, flap בָּרֵל tip of the ear Am.3,12.

m. 1) bdellium (an aromatic resin).— 2) pearl.

judges of Israel 18.12,11. — 2) another person.

Pבְּ prop. to break through, hence:
to search into, to examine for
mending (others: to repair, to rebuild) לְבְּדִּוֹלְ וְלַחֲוֹלֵ הַבְּיָׁת to examine and repair the house 2Chr.
34,10.

ף (^ אָבֶּדֶ (sf. קּבָקָם) m. breach, rent, gap, leak.

pr. n. m. €דַקַר

Ch. Pu. בַּרַל to spread, to scatter.

m. emptiness, chaos.

m. white marble. alabaster.

Ch. f. eagerness, haste.

מבהיר adj. shining, bright.

ונְהָר. אינוּ (וְנָהָל (fut. יְבָּרָל) to be perplexed, dismayed, terrified היים בּרְאוֹת בּרְאוֹת I am dismayed to see Ps.21,3; וּבְהֵלוֹ עֵצְיֵם my bones are terrified 6,3.— 2) to be hasty, to be eager בְּרָל בְהוֹן he that is eager for wealth Pr.28,22.

Pi. (בֹהֵל fuf. בַּהֵל, fut. לוְבַהֵּל fuf. בַּהֵל fuf. לוְבַהֵּל to confound, to alarm, to terrify and sudden terrifieth thee Jb.22,10.—2) to make haste, to be rash aste... to give her Est.2,9; בַּהַלִּוֹם be not rash in thy spirit to be angry Ec.7,9.

Pu. בְּהֵל (pt. מְבֹהְל) to be hastened בְּלְּמִם they went out, being hastened Est.8,14; מְבֹהֶלָת Ktib Pr.20,21 for מְבֹהֶלֶת hastily gotten.

Hiph. הַבְּהִיל (fut. (יְבָהִיל (fut. יְבָּהִיל (fut. יְבָּהִיל (fut. יַבְּהִיל (fut. יַבְּהִיל (fut. יַבְּהִיל (fut. יַבְּהִיל (fut. יַבְּהִיל (fut. יַבְּהִיל (fut. in away fur in ing ingle) and they hastened to bring Est. 6,14; בּיבְּהִיל (fut. ingle) and they harried him away from there 2Chr. 26,20.— 2) to confound, to terrify in ingle in ingle in ingle ingle in ingle ingle in ingle in ingle ing

בּהֵל Ch Pa. to confound, to terrify.

to hasten, to hurry; verb. ה. הְּהָבֶּהְלָּ in haste.

Itpa. to be confounded, alarmed; pt. מְלְבְּלֵהְים alarmed, terrified Dan. 5,9.

הַבְּהְלִית (pl. בְּהְלִית f. 1) fright, terror, surprise.— 2) sudden destruction קְּהֶמְתְּהְ, בְּהָמְתִּהְ ; sf. בָּהָמָתְּ, בְּהָמְתְּ, בְּהָמְתְּ, etc.; pl. בְּהָמָת, c. בְּהָמְתוֹת f. beast, animal, cattle. — בְּהָמוֹת as a sing. hippopotamus (only Jb. 40,15).

ן (pl. בְּהֹנִית f. thumb, big toe.

אָבֶן מְה pr. n. a son of Reuben, from
whom a place אָבֶן בְּהַן , which see.

אָבֶן בְּהַן m. whitish eruption on the skin.

תְּבָּן מִּרְנִית (pl בַּהָרָת) f. white spot on
the skin.

NID (pret. a. pt. ND; inf. ND a. NID; imp. אוֹם a. אב, f. אב, pl. אבן; fut. 3 s. נָבוֹא a. יָבוֹא, f. תַבוֹא (תַבוֹא) 1) to go, to enter, to come, to arrive אָנָא אָנָץ בָּא whither shall I go לבוא העיבה; to come into the city 2S.17,17; באוּ שִיָּבְיוּ enter ye his gates Ps.100,4; באי שער those who enter the gates Gen. 23,10; 주 those who have entered it Pr.2,19; נְמִים בַּאִים days are coming Is.39,6; הַבָּאיֹת Is.41, 22 the things that are to come, i. e. future events; בַּאָים Is.27,6 for לְיָמֶים הַבְּאִים in the future days, in the future; figurative expressions: a) בוֹא אָל־אִשְּׁה to come to a woman, i.e. to cohabit her Gen. נוֹאָ אָל־אַבוֹתְיוֹ (do go to his fathers, i. e. to die Gen. 15, 15. c) to reach old age IS. 17,12; בּיְמִים to come into days, i.e. to be old 1K.1,1. d) בוֹא בָדָמִים to go into blood, i. e. to become guilty of bloodshed 1S.25,26. e) to every one who is to

come, i. e. to be born Ps.71,18 f) אַכּשִּמִשׁ the sun went down, i. e. the sun set Gen.28,11.- verb. n. עַר לְבוֹא signifies direction: עַר לְבוֹא חַבְּת to the entrance, i. e. in the direction of Hamath Jud.3,3; באַכַה as thou comest to Gerar, i. e. in the direction of Gerar Gen.10, 19.— 2) to come to pass בֹל אַשֶר מובר בוא יבוא all that he saith will surely come to pass 1S.9,6; when your fright cometh Pr.1,26; with על to come upon: בָבא עַלִיכִם צַרָה when there come upon you distress 1,27; with sf. accus. חָבֶר וְבֹאָנוּ want shall come upon him 28,22; בַּל וֹאת בַאַתנוּ all this is come over us Ps.44,18.

Hiph. הָבֶאתָ (1 הָבָאתָי , 2 הָבָאתָ, before sf. also הָבִיאוֹתִי ; inf. דְבָּא ; a. הָבִיאִי; imp. הָבִיאִ, f. הָבִיא; fut. יבִיא , יבִיא ; pt. (מֵבָיא 1) to cause to come in, to lead in, to put in. to bring תָּבִיא אֶּד־הַתָּבָה thou shalt cause to come (or shalt lead) into the ark Gen.6,19; וַהַבָּאתַ אתִרהַבַּרִים and thou shalt put the staves into the rings Ex.25,14; לְהַכִּיא אֶל־נְנֵי הַפֶּּלֶרְ to into the king's treasuries Est. 3,9; of the sun: to cause to and I וָהָבָאתִי הַשֶּׁבֶשׁ בַּצְּהָרָיִם and I will cause the sun to set at noon Am.8,9.- 2) to bring on (with על). to bring to pass אַביא עֵלִיהָם רָעָה I will bring upon them evil Jer. 23,12; דַּרָתִי צַף אַבִיאָנָה I have spoken it, I will also bring it to pass Is.46,11.— 3) to obtain וַנְבָיא

לְבַב חָבְקָה that we may obtain a heart endowed with wisdom Ps. 90.12.

Hoph. הּוֹבָא (f. הּוֹבָאה; pt. מוּבָא ; pt. מוּבָא to be led or carried, to be brought, to be put in בְּבֶּלְה וּנְבָאוֹ unto Babylon shall they be carried Jer. 27,22; בַּמִים וּנְבָא it shall be put into water Lev.11.32.

ות I. (pret. a. pt. וּבְּיָן fut. וּבְבָּין to despise, to treat with contempt.

pr. n. a) son of Nahor and ancestor of an Arabian tribe; gent. [13].
b) another person.

הוות f. object of contempt.

וֹי pr. n. m.

only Niph. נְבֹרְ to be confused, perplexed; to go astray; pt. נְבֹרְ (pl. (נְבְּרָים) perplexed, he who goes astray.

בּוּל m. 1) produce, fruit.— 2) block, log נול מין a block of wood Is. 44,19 (others: branch, twig).— 3) eighth month of the Hebrew year, afterwards called מַרַחָשׁוָן.

בון see בון.

הבות pr. n. m.

ברני pr. n. m. ברני.

בּוֹסִים (fut. יַבְבוֹס Ye, pt. pt. pl. בּוֹסָים Zeh.10,5 for מְסִים to tread under foot, to crush אַבוּס בָּאָפִי I will tread down (or crush) nations in my anger Is.63,6; בּנְיִישׁ שְּבְעָה תְּבוֹס the satisfied soul treadeath under foot (i. e. despiseth) the fine honey Pr.27,7.

Pi. בּוֹטֵם to tread down, to trample on.

Hoph. to be trodden under foot, to be crushed בְּלֶבֶּרְ מוּלְבֶּּךְ as a carcass trodden under foot is 14.19.

Hithp. to be trampled on מָתְבּוֹטֶם, trampled (acc. Stb.: rolling) in thine own blood Ez 16,6.

m. byssus (a fine linen texture).

ארבון pr. n. of a rock near Gibeah.

בּוְקָה f. emptiness, desolation.

תר herdsman, shepherd (see בְּבֵּקר.

קרב prop. to bore, to dig, hence בור Ec.9,1 to search out, to examine.

בוש I (pret. ביש, ביש; inf. a. imp שוש, ביש; fut. ביש, אבוש, אבוש

28.— יבוש Hos.13,15 = יבוש from יב", which see.

Hoph. I. יְבִישׁ (fut. יַבִישׁ 1) to put to shame, to confound אַצַר יְּצָר יִשׁר the coursel of the poor ye put to shame Pr. 14, 6; אַצַר יְצָר יִשׁר those that hate us thou puttest to shame 44,8. — 2) intr. to bring shame, to act shamefully a wicked man acteth shamefully and disgracefully Pr. 13,5 (בִּישׁר יִרִישׁ none acting shamefully Pr. 10,5; 19.26; 12.4.

Hiph. II. דוביש to be ashamed, confounded Jer.10,14; 46,21; Jo.1, 11 (see also ביש Hiph. 2).

Hithp. דְּתְבוֹשֵׁשׁ to be ashamed Gen.2,25.

II. to tarry long, to be tardy בְּוֹלְנֵּעְ II. to tarry long, to be tardy and they waited very long Jud.3,25.

Pi. פרוע בשש same as Kal אַנְעָם בּוּעָם אַנְעָם אָנְעָם אָנִעָם אָנְעָם אָנְעָם אָנְעָם אָנִעָם אָנִעָם אָנִעָם אָנִעָם אָנִעָם אָנְעָם אָנְעָבְיּיִים אָנְעָים אָנְעָבְיּיִים אָנְעָים אָנְיִים אָנְעָים אָנְעָים אָנְעָים אָנְעָים אָנְעָים אָנְעָים אָנְעָבְיּים אָנְעָים אָנְעָים אָנְעָים אָנְיוֹים אָיוּים אָנְעָים אָנְיוֹים אָנְיוֹים אָנְיוֹים אָנְיוֹים אָנְיוֹים אָיוֹים אָינְייִים אָינְייִים אָינְיים אָי

רצ'זם f. shame, disgrace.

The Ch. prop. to stay in a place, hence: to pass the night אוֹנָת בְּיָלְת and he passed the night fasting Dan 3,19. זבֿ m. robbery, prey, booty.

אָרָהְ (only 3 pl. בְּוֹאוֹ (only 3 pl. בְּיִאוֹ (only 3 pl. בְּיִאוֹ לְּבְרִים אַרְצוֹ whose land rivers cut through (i. e. flow through) Is 18,2 a. 7.

קָּנָה fut. בּוֹנָה, pt. אָיַנָה, pt. אָיָב, pt. בּוֹנָה, pt. יַבְּיָה, pt. יַבְּיָה, pt. יַבְּיָה, pt. יַבְּיָה, and she despised him in her heart 2S.6.16;

נוּבְוּוּ עָלִינוּ and they jeered at us Neb.2,19 — 2) to disregard who disregardeth his ways Pr.19,16.

Niph. נְבְוָים (pt. נְבְוָה , pl. נְבְוִים to be despised.

Hiph. inf. בְּדֵוֹת to make contemptible.

קוֹה נֶפֶּשׁ (בְּוֹה adj. (only c. בְּוֹה despised by every person 1s.49.7.

제크 f. booty, prey.

ווֹבָ (1 pl. יבֹב a. יבֹים; fut. יבֹי; inf. יבֹר, וֹב'; io rob, to plunder.

Nıph. נְבוֹ (inf. הְבוֹן) to be robbed.

Pu. אַבָּ to be plundered. בּוֹין m. contempt.

דְיְוֹהְיִה pr. n. a place in Judah. פֿוְיוֹהְיִה m. lightning, flash of lightning.

Fig. pr. n. a city in the north of Issachar.

יבְּוֹר (=בְּוֹרְ ; fut. יְבְוֹרְ) to scatter.— Pi. אַזָר to scatter.

אַחָוֹם pr. n. m.

tower.

ן יברון m. tester of metals (from בְּחַבְּ). אַברון בּ (pl. sf. בַּחוּנְיו m. tower, watch-

תַּחוֹרֵים (pl. בַּחוֹרָים , c. בַּחוֹרֵים) m. young (man; young warrior.

בְּחוּרוֹת pl. see בָּחוּרוֹת.

ים m. pl. youth, age of youth. בּחוֹרִים Ktib Is.23,13 for בחוֹן, which see.

נְבְּשֶׁם בָּחָיִר (c. בְּחָיר (c. בַּחָיר (c. בַּחָיר (c. בַּחָיר (c. בַּחַיר (c. בַּחַר (c. בַּחַיר (c. בַחַיר (c. בַּחַיר (c. בַּחַר (c. בַּחַר (c. בַּחַל (c. בַּחַר (c. בַּחַל (c. בַחַל (c. בַּחַל (c. בַּחַל (c. בַּחַל (c. בַּחַל (c. בַּחַל (c. בַּחַל (c. בַחַל (c. בַּחַל (c. בַחַל (c. בַחַל (c. בַּחַל (c. בַחַל (c. בַּחַל (c. בַחַל (c. בַחַל (c. בַחַל (c. בַּחַל (c. בַּחַבַּחַל בַּחַל (c. בַּחַבַּבָּחַל בַּחַל בַּבָּחַל בַּבָּחַל בַּבָּחַל בַּבָּחַל בַּבָּחַל בַּבּחַל (c. בבּבַחַל (c. בבּבַּחַל בַבּבּחַל (c. בַ

Nuph. מְבָּרֵל (fut. 2 pl. מַבְּרֵל) to be tried.— מְבֹּרֵל Ez 21,18 is usually regarded as Pu. and is rendered: it was tried, proved, etc; acc. to some it is the noun מְבַּלְ בָּרֵל m. trial, proof מְבַל מָבָּל stone of trial, i. e. tried stone (cornerstone) Is.28,16; מְבֵּל בַּרֵל בָּרֵל זְּרָל בַּרָל בַרָּל בַרָּל בַרָּל בַּרָל בַּרָל בַּרָל בַרָּל בַרָל בַרָּל בַּרָל בַרָּל בַרָּל בַרָּל בַרָּל בַּרָל בַרָּל בַרָּל בַּרָל בַּרְל בַּרָל בַּרָל בַּרְל בַּרָל בַּרְל בַּרְל בַּרְל בַּרָל בַּרְל בַּרָל בַּרְל בַּרָל בַּרְל בַּרָל בַּרְל בַרְל בַּרְל בְּיבְל בַּרְל בַּרְל בַּרְל בַּרְל בְּרָל בַּרְל בַּרְל בַּרְל בַּרְל בַּרְל בַּרְל בְּרָל בְּרָל בַּרְל בַּרְל בְּרָל בַּרְל בַּרְל בַּרְל בַּרְל בַּרְל בְּרָל בְיבָּר בַּרְל בַּרְל בַּרָּל בַּרָּל בַּרָל בְּרָל בַּרָל בַּרָּבְיבָּר בַּרְל בַּרְלְיבָּר בַּרְבָּב בּרָב בּרָב בּרָּבְיבְיבָּב

trial Ez,21,18 (see also [교호).

Niph בְּבָּתְר to be chosen קְבָּתְר choice silver Pr.10,20; with מְנִתְנְי to be better than, to be preferred וְנָבְתַר מְנִת מֵתִיים and death shall be preferred to life Jer.8,3.

Pu. הַחַב to be chosen, selected.

. בָּחוֹרִים see בַּחְרֵים

pr. n. a place in Benjamin 1 k. 2, 8; gent. בַּחַרִים 1 Chr, 11, 33, for which בַּרַחָבָי 2S. 23, 31.

אשׁם, חשׁם to talk; pt. חשׁם idle talker Pr. 12, 18. — Pi. אשׁם (fut. אשׁם) to talk, to pronounce Lev. 5, 4.

במח I. to extend, to be thick (Ar. אַבמָּח thick), whence מַבְּמָּח.

קבּבְן II. (/על. רְשַבְּי; imp. רְבִּבְיּן pt. רְבִּבְּין pt. רְבִבְּין to trust, to confide, to rely (with בִּ לִּינֵ לֵּילֵּין אָלָּיִּלְ, to feel secure; pt. p. רְבִּבְין secure.—Hiph. רַיִּבְין (/על. רְבָּנִין pt. רַיִּבְין to make secure, to cause to rely.

תְבְּילֵ 1) m. security, safety; הְיבְּילֵ a. הְיבְילֵ adv. securely, safety.— 2) pr. n. a Syrian city situated in אבור ביני

החמם f. security, repose.

וֹבְבַּחוֹן m confidence, hope.

תוֹת f.pl. security, place of safety. See also מְחוֹת.

to be idle.

Ch. to cease from work, to be idle.— Pa. בְּמֵל (3 pl. בְּמֵל ; inf. בְּמֵל) to cause to cease, to hinder.

קְּטֶּוֹיָ (הְּטְנִיּ ; sf. בְּטֶנִיּ) f. 1) belly stomach.— 2) womb, the inmost.—
3) protuberance on pillars.

ים (יוֹן (only pl. בָּמְנִים) m. pistaci nut.

pr. n. a place in פֿמנים

interj. pray! בֵּי מֵדנִי pray, my Lord! Gen.44,18.

Niph. נְבוֹן (1 s. וּבְּבְנְתִי to be intelligent, to have intelligence; pt. c. נְבוֹן דְּבָר intelligent in speech 18.16.18.

Pi. יַסֹבְבֶוּהוּ to watch over, to guard יַסֹבְבֶּוָהוּ יִבוֹנְהוּ יִבוֹנְהוּ he encircled him and watched over him Deut.32,10.

 between good and evil 1K.3,9; pt. מבין intelligent, skilled.

Hithp. הַתְּבוֹגן to consider, to give heed, to understand עַבֵּי לא my people doth not consider Is.1,3; בּיַרָא אָוֹן וְלֹא יִהְבּוֹנְן when he seeth wickedness, doth he not heed it? Jb.11,11; מְּהָבוֹנְן Ps.119,100 more than the aged I do understand (acc. Stb: from the aged I acquire experience).

ותבינות לבינות לש. (c. וְבִּין; du. יְבִּין; pl. יְבִין interval, space between, midst interval, space between, midst interval, space between, midst in the midst; from the midst, from between; בְּיבִין הַבִּין בִּבִין בַּבִין Ez.19,11 above the middle, high between; בּיבִים בַּיבִינוּ אִישׁ בּבִינִים mediator (umpire between two fighters). – 2) prep. (sf. בִּינִים בּינִים בְּי

Ch. prep. between.

קינות (c. בִּינַת; pl. הָינַת) f. understanding, insight, prudence.

בינה Ch. f. same as Heb.

ביצה (only pl. בֵּיצִים) f. egg.

נְרֵל (Kri for בֵּוֹר Jer.6,7) בְּיָר, which see.

לְיָרָה f. 1) castle, fortress, palace.— 2) temple 1Chr.29,1.

הַירָת Ch. (def. בִּירָתְא) f. fortrese

בירנית (pl.בירניות) f. castle 2Chr.27,4. ביתה., בותה caria; with a loc בית; pl. בַּתִּים, c. בַּתִּים m. 1) house, tent Gen.33.17: as residence of a king: castle, palace 2S.11.2: 1K.4.6: Est. 1,9; as place of worship: temple 1K. 6,5 a. 37; Mic. 3, 12; בית הסהר prison Gen 39,20; בֵּית נָתִיבוֹת place of the paths. i. e. cross-road Pr.8.2: בית place of graves, burial ground Neh.2,3; בִּית עוֹבֶם house of eternity, i.e. the grave Ec.12.5; הים house of assembly for all the living, i. e. the grave Jb.30, 23; בתי חסר houses of clay, i. e. mortal bodies 4,19; בית עבביש spider's web 8.14. — 2) receptacle, careceptacles for בַּתִּים לַבַּדִים the staves Ex. 37,14; בַּתִי הַנָּפַש scent-cases, smelling bottles Is.3, 20;בית באתום capacity of wo seahs 1K.18.32,- 3) household, family, thou and אַתָּה וַבָּל בִּיתִּךְ thou and all thy household Gen.7,1; בַּנַה בַּיָת Deut.25,9 and עשה בית 2S.7,11 to found a family; בֵּית אָב Num.1,4 household of the father, family; בית ישראל R 4,11 the people of Israel. - 4) interior, the inside, within בית from within 1K.6,16; with ה loc. בותה inward Ex.28,26.

eastern bank of Jordan Jud.7.24.-נדרה = in Judah 1Chr.2,51 (= ברה בי נדר Jos.15,36).-- גַּרְגַּל see ב׳ גַּרְגַּל see ב׳ ב' רֶבְלַתִים —.in Moab Jer.48,23 ב' רָבְלַתִים Jer. 48,22 - זְנוֹן 'בּ two cities, one in Judah Jos. 15,41, the other in Asher 19,27 — ב' הַּוְשִׁימוֹת in Reuben Jos.13,20.— בַּבָּרָם in Judah Jer.6,1.— בי המרחק a village near Jerusalem 2S 15,17.— ב׳ המרכבות ב׳ a city in Simeon Jos. 19,5. — ב׳ הַעַמַק a city in Asher Jos. 19,27.—ב' הערבה a city on the border of Judah and ב' הַרֶם —Benjamin Jos.15,6; 18,22. in Gad Jos.13,27 (= ב' הַרָן Num 32, 36).— הַשְּׁשְה 'ב in Manasseh Jud.7, 22.— ב' חַגְלַה Benjamin Jos.18, 19.— [고급 '크 in Judah or Dan 1K.4. 9.- בי חרון two cities in Ephraim Jos. 16,5; 21,22.— ¬⊇'⊇ in Judah 1S. כ' __.לַבַאוֹת see ב' לַבַאוֹת __.11. a town ב' לֵחֶם ... עַפַּרָה see לַעַפָּרָה in Judah 1S. 16.4; Jud. 17.7, another in Zebulun Jos. 19, 15; gent. היה בַּמְלוֹא see ב' מְלוֹא –. מָלוֹא see בְּלַחְמִי ב' מַעוֹן see ב' מִענָה ... בּעוֹן see ב' נִמְרָה . - מַעַכְה in Gad Num.32,36 (see גָּמֶרֶה).— אָרֶגן on mount Lebanon Am. 1,5. — צומות see י עומות .-. עומות in Judah Jos.15, 59.—יַעַנַת Zin Naphtali Jos. 19,38. near Samaria 2K.10, ב' עקר הַרֹעִים 12 (see אָלֶם").—שַׁלֶם 'בּוֹח Judah Jos. 15,27; gent. ב' פָּעוֹר 2S.23,26.— ב' פָּעוֹר in Moab Deut.4,46 (see בַּעוֹר).— 'בַ נ' צור — Issachar Jos. 19,21. in Judah Jos 15,58.— ב' רַחוֹב in Issachar 2S.10,6.— אָשָׁלְי 'ב in Manasseh Jos. 17,11 (=) 18 31,10: 2S.21,12).— שמש 'ב a) a city in Judah Jos. 15, 10; gent. שְׁמְשָׁהַ הֹי 18. 6, 14. b) a place in Naphtali Jos. 19, 38. c) a city in Issachar Jos. 19, 22. d) = הַלּאָר שׁלּה which see. - הַלּאַר 'בּ in Judah Jos. 15.34.

רתו ה. (בּוֹתָה, בּוֹתָא m. house. בַּוֹתָה (בּיִתְן) m. palace Est.1.5.

(pl. בְּלָאִים) m. 1) species of balsam-tree 2S .5,23.— 2) pr. n. Baca אַטָּק הַבְּכָא the valley of Baca Ps. 84,7 (others: valley of weeping from בַּבָּב).

בּבְרָה, ap. וְּבְבֶּה, pt. p. בְּבְרָה; pt. p. בְּבְרָה; mf. הַבּוּ, הַבְּרָ, הַבְּרֹה, הַבּוּ to weep, to weep for Num. 11, 13; Jer. 22, 10; Gen. 37, 35; Lam 1, 16.

Pi. בְּבָה, f. הְבַבֶּה, f. הְבַבְּה weep for (with עַל Jer.31,15; with accus. Ez.8.14.

m. weeping Ezr.10,1.

m. first-bern, firstling; fig. first, foremost בְּבֵוֹר אָהְנֵהוֹ I will appoint him as my foremost son Ps.89,28; הְטֵוֹר בְּבֵוֹר מָשֶׁר first child of death, i. e most terrible disease Jb. 18, 13: מיל וֹדְּלִים first of the poor, i. e. the poorest Is.14,30.

תכורים m. only pl. בכוּרִים first-fruits. הָאָנֵי f. early fruit בַּכּוּרָה the early figs Jer.24,2. הַבְּבָרוֹת see הַבְּבָּרוֹת.

pr. n. m. 18.9,1.

לְבְּלֵוֹת weeping לַבְּלוֹת the oak of weeping Gen.35,8.

ק'ב'ב pr. n. a place near Gilgal.

Pu. לְבֶּלְיֹר to be born first Lev.27,26. Hiph הְבְּלָיֹר to bear a first child; pt. מְבָּלְיָר Jer 4,31 a woman in her first travail.

(pl. c. בְּבֶר) m. young male camel Is.60.6.

קבֶּרְ pr. n. 1) son of Benjamin Gen. 46,21.— 2) son of Ephraim Num 26, 35; gent. בַּרָרְ ib.

קברה, young female camel Jer. 2,22. בְּבֶרְה (pl. בְּבֹרוֹת) f. first-birth, primogeniture; birthright Gen. 43,35, Deut. 21,17; 1Chr. 5,1.

זכרו pr. a m. 1Chr.8,38. בכרי pr. n. m. 2S.20,1.

בל מלעי not, that not, not yet, hardly בל ייעילו איני איני לא בייעילו בל נאילו לא בייעילו לא בייעיל לא בייעילו לא בייעיל לא בי

קל m. mind, care; with שוני : to take care of Dan.6,15.

בֶּל (from בַּעֵל = בְּעֵל) Bel, the chief god of the Babylonians Is 46,1.

Na Ch only Pa. Na to wex. to affliet Dan. 7,25.

דְלְאַדָּן pr. n. a Babylonian king. בּלְאשֵׁצַר see בֵּלְאשׁצַר.

קבְלִיג (fut. בְּלֵיג; pt. בְּלֵיג; pt. בְּלֵיג (fut. בְּלֵיג; pt. בְּלֵיג (fut. בְּלֵיג; pt. (מַבְּלִיג; pt. (מַבְּלִיג שׁר עַלִּיבָּן; pt. who causeth destruction to break forth on the strong Am.5,9.— 2) to strengthen oneself, to recover strength מַבְלִיגָּה that I may recover my strength a little Jb.10,20.— verb. n. מַבְלִיגִּית cheering up מַבְלִיגִּית i cheer myself up against sorrow Jer.8,18.

רְלְבָּה pr. n. m. בּלְבָּה Neh.10,9. בּלְבָּה pr. n. m. בּלְבָּר בּרִר pr. n. m.

נְבְלָה (fut. בְּלֹת verb. n. בְּלָה) to rot, to decay, to wear out, to wax old בְּבָרָב וִבְּלֶה decayeth like a rotten thing Jb.13,28; שִּׁמְרָבְּר לֹא בָּרְתָה לֹא בִירְהָה thy garment did not wear out Deut.8,4; אַחָר בְּלֹתְי בְּלֹתְי בְּלֹתְי בְּלֹתְי מִאַר after I am waxed old Gen.18,12.

Pi. בְּלֵה (fut. בְּלֵה inf. וֹבַלָּה (בְּלֵּה בִּעְּרִי inf. בְּלָה בְּעָּרִי inf. בְּלָה בְּעָרִי inferror out Lam.3,4.— 2) to use, to enjoy Lam.3,4.— 2) to use, to enjoy the work of their hands they shall enjoy Is.65,22.— 3) to pass, to spend (time) יְבַלּוֹ in pass, to spend their days in happiness Jb.21,13.

בְּלֶת (pl. בְּלִים; f. בְּלָה, pl. בְּלָה) adj. worn out, old.

pr. n. of a city בְּלֶּה, which

ים מבלהים only Ktib *pt. pl.* בּלֵה: Ezr 4.4 (for מַבַּהַלִּים , see בָּלַה).

קרָתה (pl. בּלְהִת, c. בּלָהוֹת) f. terror, fright בְּלָהוֹת king of terrors, i. e. death Jb.18,14.

קרָה pr. n. f.

pr. n. m. בלהן pr. n. m.

153 Ch. m. tax.

(only c. pl. בְּלוֹיִי or בְּלוֹאֵי) m worn out clothes, rags.

ובּלְמִשׁאצר pr. n. surname of Dan ie' at the Babylonian court.

I. m. perdition, annihilation בְּלִי י בְּשֵּׁחַת בְּלִי from the pit of perdition Is.38,17.

II. adv. not, no, un-, without it does not hold Jb.41, בּלֵי תַקוֹם it ylelds no בְּלִי וַעֲשֶׁה הָקְמַח meal Hos.8,7; בַּלּי הֵפּוּכָה unturned 7,8; בְּלִיכֶּכֶף without money Jb. 31,39; שָׁם without a name 30, 8; בְּלֹי חַשֵּׁךְ Is.14,6 without intermission (prop. he has not ceased); with prepositions: בָּבָלִי דַעַת without knowledge Deut.4,42 a. Jb.35, 16; לְבַלֵּי חֹק without measure וּ 5,14; אַן יִבְיִי fearless Jb.41,25; because there is not, זּרָּלי because want of; with another negative: is it because there is not Ex.14,11; מָבַלִי אֲשֶׁר לֹא וָמָצָא that he may not find out Ec.3, ער בְּלֵי till not, till without; של בַּלֵי because not.

m. farrago, mixed fodder.

קבְּיִּמְה f. nothing (from בְּיִיבְׁה a. חַבְּיִּ others: band, from בַּבְּם).

m. worthlessness, lowness, wickedness; with בו or איש worth-זבר בּלִיעַל Tags fellow, wicked man; דַבַר בִּלִיעַל a worthless thing Ps 41,9; sometimes with omission of the noun modified: וֹבְלִיעֵל and the wicked 28.23,6.— 2) destruction נחלי בליעל the torrents of destruction Ps.18,5. וַנָבַל הַחַמרים to mix (נַבל הַחַמרים fut. בַּלל and he mixed [fodder] for the asses Jud.19,21; pt. p. בָּלוּלָה בַשְּׁמָן mixed with oil Lev.2.5. - 2) to confound וַנָבְלַה שֵׁם שְּפַתָם and let us confound there their speeck Gen.11,7.— 3) to be moistened בַּלֹתִי ן בשבן רעבן l am moistened (i. e. anointed) with fresh oil Ps 92,11.

Hithp. fut. יְתְבּוֹלֵל to mix one-self, to mingle with

נוֹק (inj. בְּלְים to bind, to brance to muzzle Ps. 32, 9.

Dײַבְ (pt. Dײַב) to cultivate figs סְבְּיִם שִׁבְּיִם a cultivator of sycamore-figs Am. 7, 14.

נְיל בְּלֵי (ut. צְלֵיבְ: inf. צֵלְהְ) to swallow, to devour, to absorb חֵוֹל בְּלֵע the wealth which he hath swallowed Jb.20,15; אַר־בּלְעִי רְקִי 7,9 till I swallow my spittle, i. e. for a moment (see צַלֵּבָי below).

Niph. צְבְּבֵע to be destroyed or overcome נְבְּלֵעוּ מִן הַיּיֵן they are overcome by wine Is 28,7.

Pi. V27 (fut. V22]; inf. V22) 1)
to swallow up greedily; fig. 19

ינבלע אָוֹן the mouth of the wicked is greedy for mischief Pr. 19,28.— 2) to cover יַלְאוֹר לְרָאוֹת לַרָאוֹר לְרָאוֹת בְּבַע אָוֹן בְּלֵע אָוֹן בִּלְע אָוֹר בַּקּוֹיָשׁ and they shall not come to see when the holy things are covered Num. 4, 20 (Stb. renders בַּבַבְּע אָרבוּ when put away; Fuerst a. Gesenius: like the duration of a swallowing, i. e. for a moment, there being a similar expression in Arabic).— 3) to destroy them Ps.21,10.

Hithp. fut. יְחַבַּלֵין: to destroy oneself, to vanish.

swallowing, thing swallowed. — (בְּלֵע', בְּלְע'; sf. קרָב', רָבּיָע', m. D swallowing, thing swallowed. — בּלֵע' destruction (Stb.: cunning) words of destruction (or cunning).

בְּלֵעְ pr. n. 1) a king of Edom. —
2) a son of Benjamin. — 3) a
person mentioned in 1Chr.5,8. —
4) a town, later called אַנְיֵל

(עַרבּבּל (a compound of עַרַבּ. בּבּל a.) prep without, except; always with מ: מְּנִיְעֵרִי אִישֵׁרְ except thy husband Num.5,20; מְבּיְעַרִי יִדְּיִרְהְעָלִיתִי have I come up without the Lord's will? 2K.18,25; sf. מַבּיְעַרַי except me. besides me Is.43.11.

בּלְעָרֵיך (same as בָּלְעַרִי; sf. בָּלְעָרֵי, except בְּלְעַרִי הְּ, בְּלְעַרִי (בְּלְעָרָי הְּ, בְּלְעַרִי (בְּלְעָרָי הְּ, בְּלְעַרִי הְּתְּיִּרְי הְּלִעְרִי הְּלְעָרִי הְּלְעָרִי הְּתְּיִּרְי (i. e. what I see not myself (i. e. what I see not myself) Jb.34,32; בּלְעָרִי בְּיִבְיִיךְי except thee Gen.41,44; בּלְעָרִי Gen.14,24 excepting myself, without my being concerned; בְּלָעָרִי \$41,16 not I.

קּבְּילְעָה pr. n. 1) a heathen Syrian prophet.— 2) a place in Manasseh (בְּיַבְיּבִי Jud 1,27).

נוֹבֶק (pt. בּוֹבֵק) to waste, to destroy אבולקה (ls.24,1 and layeth it waste. Pu. pt. f. מְבַלְקַה wasted Neh.2,11.

pr. n. king of Moab.

בּלְשַאצַר a. בּלְאַשצַר pr. n. king of Babylonia.

pr. n. m.

קְּמֵלְתְ, (pl. קָמֵלֹת, c. קָמֵלֹת, קְמָלֹת, יבְּמָלָת, sf. יבָּמְלָת, f. 1) height, elevation.— 2) heathenish altar or temple on an elevated place.—
3) grave-mound, tomb-hill.

pr. n. m.

מו see במו

מבות pr. n. a city in Moab Num.

21,19; בַּמוֹת בַעַל 22,41.

1월 (c. 1월 a. 1월, poet. 기월 Gen.49,11, ננה , בָנָר , בָּנָר , אָנָי Num.23,18; sf. בָנָי , קּנָר , pl. שנים, c. בנים m. son, child, descendant, pupil אוֹבֶן... אוֹבַת whether a son... or a daughter Ex.21.31; 713 son of a king Ps.71,1; בן ובר a male child Jer.20,15; אָם עַל בַּנִים the mother with the children Gen. 32,12; בְּנִים children's children (grandchildren) Ex.34,7; בני עבר the descendants of Eber Gen.10. 21; בּוֹבְבִיא a pupil or disciple of a prophet Am.7,14; בָּנֵי הַנְּכִיאִים the disciples of the prophets 2K. 2,3; poet. בני אלהים Jb.1,6 or בני Ps.29,1 descendants of God or gods, i. e. angels; בון קשת son of the bow, i. e. an arrow Jb.41,20; בּנֵי אַשְׁפָּה children of the quiver, i. e. arrows Lam.3,13; הַוֹלֶל בָּן־שַׁחַר morning-star, son of the dawn Is.14,12; בֵּנְי רֵשֵׁרְ sons of the flame, i. e. sparks Jb.5,7.— Before the names of animals 📜 denotes their young:בּוֹרַלֵּאְמִים foal of the unicorn Ps.29,6; 기구를 young heifer Lev. 4,3; בָּוְ־יוֹנָה young dove 12,6; בָּוָיוֹנָה young eagles Pr.30,17; also of plants: בורפולת a fruitful young bough Gen.49,22.— 📜 also denotes close relation to place, time, quality and condition: 기크기를 son of a house, i. e. one born in a house Gen.15,3; בני־קרם sons of the East, i. e. easterners 29,1; בן שָנָה son of one year, i. e. one year old Lev.12,6 (before all numerals indicating age בּ signifies: old); בּיִלְּהָ הֹיִלְי of the duration of a night, in a night Jos.4,10; בְּן־חֵילִ valorous man 1S.14,52; בַּיְלֵה wicked man יבּ יוֹרָ שִּילְה one deserving death 20,31; בַּלוֹת בָּלוֹת one deserving to be beaten Deut. 25, 2; בְּיִלְה those doomed to death Ps. 19,11; בְּלֵה fat, fertile Is.5,1.

Ch. m. only pl. בָּוֹן sons, children.

12 pr. n. m. Ps.9,1.

ּבְנָת Ch. see בְּנָא.

נְיְבֶּיָה (fut. יְבְּיָה , וְבְּיָה ; pt. קּבּוּי ; pt. קּבִּוּי ; pt. קּבִּוּי ; pt. קּבִּוּי ; pt. קּבִּוּי ; pt. קּבָּוּי ; pt. קּבָּוּי ; inf. קּבְּוּי) 1) to build, to form, to erect, to raise, to establish, to restore.— 2) to build on, to cover with buildings בְיַבּין אֶת הְדָּר ... and he built on the hill 1K.16,24.

Nıph. נְבְנִת (fut. וְבְנָה; inf. וֹבְנָת)

1) to be built, to be established, to be restored.— 2) to get children אַבְּנָה מְשָּנָה than אַבָּנָה מְשָּנָה than dren by her Gen.16,2. (in this sense נִבְנָה is a denom, from נִבְנָה.

ָּבְנָה Ch. (inf. מָבָנֵא , also בְּנָה; pt. pl. בְנָה to build.

Ithp. אְתְבָּנֵא to be built.

של בּנִי (Ez.2,10). בּנִי בּרָי Ez.2,10).

מבל (comp. Germ. a. Eng. band) to bind, to gird, whence אַנגע

pr. n. m.

12 pr. n. m.

קבי ברק pr. n. a place în Dan.

לניה f. building.

וביה pr. n. m.

pr. n. m.

בין see בינים בנים.

son of Jacob.— 2) tribe of Benjamin and its territory; gent. בָּוֹיְנִייׁיִן, also מָבִינִי מִינִי

m. building.

pr. n. m.

Ch. to be angry.

וּבְּנְעָה pr. n. m. =אָנְעָה 1Chr.9,43.

pr. n. m. בַּסוֹדְיַה

ים pr. n. m.

קָּבֶּלֶ (sf. נְּלְכְּוֹי) m. unripe or sour grapes.

same as בַּׁלֵּך

אָשָׁהְ a. בְּעָהְ Ch. 1) to search, pt. pl. pl. בְּעִהְ .— 2) to ask, to pray.

בער a. בער בערי a. בער a. בער , קעַב, יְקְבָעָב; וֹעָבַ, וּעָבַ, a. (בערכם, בערינו prep. 1) for, for the sake of בער נפשו for his soul Jb.2,4; יתפלל בעדה he will pray for thee Gen.20,7; בערינו Am.9,10 for our sake; הַנָער מָעַר מָעַר have been for dens (i. e. are become dens) Is.32,14.— 2) through בְּעַר through the window Gen. 26.8.— 3) about, around, behind he hath placed a fence around me Lam.3,7; בַּעַרָי a shield around me Ps.3,4; נַיִּמְנִוֹר and he closed it behind him Gen.7,16; with : from behind קבער לְצַמְּתְךְּ from behind thy veil Cant.4.1.

נְעִיה (fut. לְּבֶעִיה; imp. pl. יְבְעָה 1) to boil, to make bubble up מֵיִם הִּבְעָה as fire maketh water boil Is. 64,1.— 2) to desire, to inquire אִם if ye desire, desire Is. 21,12.

Niph. אַבְעָה to be laid open, to be searched out וְבְעֵּוֹ מִזְּפּוּנְיוֹ his hidden things were laid open Ob.6.

ען Ch. (def. אַטָּיבָ) f. request, prayer.

קעון $pr. \, n.$ a place in Reuben = כְּעוֹן , see בָּיר בְעַל מְעוֹן (under בּית.).

קינור pr. n. 1) father of בָּלְעָם. — 2) another person.

and בּעוּתִי m. pl. (only c. בְּעוּתִים and sf. בְּעוּתִיךְ terrors.

pr. n. Boaz 1) kinsman and second husband of Ruth.—2) name

of a pillar of Solomon's temple. מַבְּעַל (fut. בְּעַל) to trample, to kick Deut.32.15: 1S.2.29.

לאֹ־בְעִי יִשְׁלַח־ m. prayer לֹא־בְעִי יִשְׁלַחֹ יַד אָח־בְּפִּיּדוֹ לְהָן שׁוּעַ no prayer יַד אָח־בְּפִּידוֹ לְהָן שׁוּעַ no prayer availeth when he stretcheth out his hand, nor a cry for help when he sendeth them his calamity Jb.30, 24; Vulgate: not for their ruin (עִי) thou stretchest forth thy hand, and when they fall thou wilt bring them help (שׁוֹעַה = שׁוּעַ).

שניך m. coll. cattle Gen. 45,17.

נְבְעֵל (/ut. יְבְעֵל) 1) to rule, to possess. — 2) to marry, to espouse, pt. אין spouse, husband; pt. p. f בּעִל בּעל espoused, married woman בּעָלַת בַעַל a man's wife Gen. 20,3.

Niph. fut. לְבַעל to be espoused, to be taken to wife Pr.30,23.

בעל (י $\pm y$ בי, $\pm y$ בי, וווי $\pm y$ ב $\pm z$ בי, וווי $\pm z$ בעלים, c. בעלים, sf. בעלים, בעלים; pl. sometimes used as sing.) m. 1) possessor, owner, master, lord possessor of the house Jud.19,22; בַּעַל הַשּׁוֹר owner of the ox Ex.21,28; בעלי גוים lords of nations Is.16,8; בַּעַלֵּי שָׁכָם possessors (i. e. inhabitants) of Shechem Jud.9,2; בַּעֵלֵי חִצִּים the masters of arrows (i. e. archers) Gen.49,23; master of the dreams בעל החלמות (i. e. dreamer) 37,13; pl. as sing. and its owner shall ולַקַח בְּעַלִיוּ take Ex.22,10; בַּעָלֵיהָ Ec.7,12 its possessor.— 2) one who has בַּעַל ששר he who has hair, i. e. a hairy man 2K.1,8; בַּעַל דְּבָרִים one who has a cause Ex.24,14; בַּעַלִי בָּרִית

they who have a covenant with, i. e. confederates Gen.14,13; בַּעַל חומים one who has cunning, i. e. a tricky fellow Pr.24,8; בַעַל לַשׁוֹן one who has a tongue, i. e. a talker Ec.10,11; בעל משפמי he who hath a dispute with me Is. 50.8: also of animals and inanimate objects: בַעל פנף that which has wings, i. e. a winged creature, a bird Pr.1,17; בעל פּיפִיוֹת a threshing-instrument... having edges Is 41.15. - 3) one who is given to בַּעַל אַף a man given to anger Pr.22,24; בעל משחית one given to destruction, i. e. a destroyer 28,9.- 4) husband, spouse the husband of a woman, a married man Ex.21.3.-5) pr. n. supreme god of the Syro-Phenician peoples, named under its different aspects: בַעַל בַּרִית (Baal of the Covenant), בעל ובוב (Baal of the Flies, i e. the keeper off of vermin), בַעַל פְעוֹר (Baal of the Shame-uncovering), etc.; pl. . כַעַים

בעל בעל מפערs in many compound names of places, the more important of which are: בעל בְּרְ בַּעְל בְּרְ בַּעְל בְּרְ בַּעְל בְּרִ בַּעְל בְּרִ בַּעְל בְּרִ בַּעְל בְּרִ בַּעִל בְּרִ בַּעִל בְּרִ בַּעִל בְּעִר בַעַל בְּעִן בֹּיִ בַּעַל בְּעִן בַּעַל בְּעִן בַּעַל בְּעִן בַּעַל בְּעִן בַעַל בְעִן בַעַל בַעִן בַעַל בַעִן בַעַל בַעִן בַעַל בַעִן בַעַל בַעַן בַען בּעַל בַעִן בַעַל בַעִן בַעַל בַעִן בַעַל בַעִן בַעַל בַעִן בַעַל בַעַן בַעַל בַעִּין בַעַל בַעִּין בַעַל בַעִּין בַעַין בַעַּין בַעַין בַעַין בַעַן בּעַרן בַעַּין בַעַין בַעַין בַעַּין בַעַין בַעַּין בַעַין בַעַין בַען בּעַרן בַּעַין בַעַין בַעַין בַען בּעַרן בַעַין בַעַּין בַעַין בַעַּין בַעַּין בַעַּין בַעַּין בַעַין בַעַּין בַעַּין בַּעַן בַּעַּעַן בַּעַּעַן בַּעַן בַּעַּבָּעַן בַּעַן בַּעַּבְּעַן בַּעַן בַּעַן בַּעַן בַּעַן בַּעַּבָּעַן בַּעַן בַּעַּעַן

Mount Ephraim.— קֿמָר not far from Gibeah בְּעַלְה 1Chr.13,16.— מַעַלְה בַּעַלִי יְהוּרָה 2S.6,2 בַּעַלִי יְהוּרָה Ch. m. same as Heb. בַּעַל יְמָע possessor, owner, etc. בָּעַל מְעָם lord of the council, i. e. chancellor Ezr.4.8.

the mistress בּעֵלֵת הַבּיִת mistress of the house 1K.17,17; בּעַלֵת בְּשֶׁבִּים mistress of sorcery, i. e. enchantress Nah.3.4.

קרית יְעָרִים a city in the north of Judah = קרִית יְעָרִים a city in the south of Judah בּעָרִים dos.19,3 a. בְּעָרִים for. n. a place in the south of Judah.

בְעַל חָנָן pr. n. king of Edom. אָלְיִדָע pr. n. son of David בְּעַלִּיִדְע pr. n. m.

ים pr. n. king of the Ammonites.

מַעַלַת pr. n. a city in Dan.

אַנַא pr. n. m.

pr. n. m. בענה

בּעֵר . (fut. בְּעַר; pt. בְּעַר, f. בְּעַר; pt. בְּעַר, f. בְּעַר הַעְרָה, to be on fire, to burn, to consume.

Pi. אָרֶר (fut. בַּעִר; mf. בַּעָר) to kindle, to burn בְּעֵר is not sufficient for burning Is.40, 16.— 2) to destroy, to root out, to remove בַּעָרְשָּׁם בַּבֶּעָר ye have destroyed the vineyard Is.3,14; אָרָעִרְּתְּרְ בָּעַרְרָּן מִעָרָרָן מָעַרְרָּן בַּעַרָּרָן מַעַרָּרָן מָעַרָּן בָּעָרָן מָעַרָּן בָּעָרָן מָעַרְיָּן בָּעָרָן מָעַרִין בָּעָרָן מָעַרִין בָּעָרָן מָעַרִין בָּעָרָן מָעַרִין בָּעַרָּן מָעַרִין מָעַריִן מָעַרִין מָעַרִין מָעַרִין מָעַרין מָעַרין מָעַרין מָעַרין מָעַרין מָעַרין מָעַרין מָערין מָערין מָערין מַערין מָערין מָערין מָערין מָערין מָערין מָערין מָערין מָערין מַערין מָערין מָערין מַערין מַערין מַערין מָערין מָערין מַערין מערין מ

(or remove) the evil Deut.13,6; מול בְּעֵר and with a spirit of destruction 1s.4.4.

Pu. בַּעַר (pt. מְבֹעֶר) to be kindled. Hiph. וְיַבְּעֵר (fut. וַבְּעִר, pt. pt.) to kindle, to burn. to destroy.

II. (fut. יְבָעַר; pt. בּעַר; pt. בְּעַר; יְבָעַר; יְבָעַר; יִבְעַר; יְבָעַר; ithey shall become brutish and foolish Jer.10,8; pt. pl. בּעַרִים בּעַרִים Ez.21,36 brutish men.

Niph. גבער to become stupid.

man Ps.92,7.

אר בער pr. n. m.

בערה f. fire, burning.

pr. n. king of Israel.

pr. n. m. בעישיה.

קרה pr. n. a city in Manasseh —תְרָתֹת נאִשְׁתַרוֹת וֹר LChr.6,56.

נְעַת Niph. בַּעַת to be frightened.

Pi. בְּעַרְתְּנְי (3 s. f. with sf. בְּעַרְתְּנְי , בַּעַרְתְּנִי ; pt. f. with sf. בְּעַרְתִנּ) to frighten, to trouble.

בּעַתְרוֹ f. fright, terror.

m. mud, mire.

בְּצְה, swamp; בְּצֹאֹתְיוּ Ez.57,11 for

or בְּצוּך adj. Ktib Zch.11,2 for בְּצוּר 2, which see.

לבּצוּרִ Jb.22,24 acc. Fuerst a. Stb. same as אָבֶּ gold-ore, but from the context it is evident that it

is from אור stone: יְשִׁית־עַלּ־עָפָּר בָּצֶר וּבְצוּר נְחָלִים אוֹפִיר: וְחָהָה שֵׁרַ נְּאָר וּבְצוּר נְחָלִים אוֹפִיר: וְחָהָה שֵׁר throw the gold into the dust and the [gold of] Ophir to the stones of the brooks, and the Almighty will be thy gold (thy treasure)... Jb.22.24 a. 25.

"\$∃ pr. n. m.

grapes, vintage.— 2) adj. =בְּצִיר cut off, inaccessible יַעַר הַבְּצִיר the inaccessible (impregnable) wood Zch.11,2.

(בְּצָלִים (only pl. בְּצַלִים) m. onion.

who executed the works of art on the Tabernacle Ex.31,2.

שבעלות pr. n. m.

ן (fut. נְצְצַׁעַ ; pt. עַצָּב; inf. עַצָּבָּ)

1) to cut off בַצַּעַם Am.9,1 for cut them off.— 2) to be broken apart לְאַ יִבְּצָעוֹ they shall not break Jo.2,8.— 3) to get gain (unrighteously), to rob קּצָעַ בָּצַע נָפַצַע gain Ez.22,27.

Pi. בַצַע (fut. יַבַבַּע) 1) to cut off Pi. בַצַע (fut. יַבַבַּע) 1) to cut off the thrum he will cut me off (i. e. he will cut off the thread of my life) Is.38, 12.—2) to rob בַּבָּע יִבְיַנִי מָלַבְּעִי רַבִּיִנְי בַּעשָׁק and thou didst rob thy neighbors by extortion Ez 22,12.—3) to complete, to accomplish יְרָי וְּהַבַּצַענָה hands shall complete it Zch. 4,9; יְבִין אַבְּעַרָתוֹ , he hath accomplished his word Lam.2,17.

עַבַּצָע (sf. נְצִיעוֹ) m. unjust gain,

profit, lucre שוֹנֵא בָצַע he that hateth unjust gain Pr.28,16; מַהַר עַרַר what profit is there Ps.30,10.

נְּלָךְ לֹא בָּצָקָה I. to swell up בְּצָקְה thy foot did not swell Deut.8,4.

וו בּצֵק II. (sf בָּצִק) m. dough.

אָרָת pr. n. a place in the plain of Judah.

קצר (fut. יִבְצר) prop. to cut off, hence: 1) to gather grapes; pt. אות יבצר רות נגירים vintager.— 2) to diminish, to lessen יִבְצר רות נגירים he diminisheth (i. e. restraineth) the spirit of the powerful Ps.76,13.—3) to fortify, to make inaccessible איר בְּצוֹרְה a fortified city Is.27,10; fig. איר בָּצוֹרְה Jer.33,3 inaccessible, incomprehensible things.

Niph. fut. וְבָּצֵר to be cut off; only fig. to be withheld לֹא וַבָּצִר חמִר מְמִךְ מִשְׁה no design can be withheld from thee Jb.42,2.

Pi. inf. The to make inaccessible, to fortify.

ענים (pl. בְּצָרִים) m. 1) gold-ore Jb. 22.24.— 2) pr. n. a) a city in Reuben. b) a person mentioned in 1Chr 7,37.

רְבְּיִלְהָ f. 1) fence, fold.— 2) pr. n. fortified city of the Edomites.

Ps.9,10 a. 10,1 like בְּלְּהָה is regarded by some as a derivative from בַּצְּרָה to cut off, to deprive, and is rendered: privation, want. בַּצְרָהְן m. stronghold.

קבְּצְרֶת (pl. קּצְרוֹת f. want, lack of rain, drought.

וו בַּקבוּק (m. bottle.— 2) pr. n. m.

pr. n. m. בַּקבָּקיָה

pr. n. m. בּקבַקר pr. n. m.

pr. n. a) prince of the tribe of Dan. b) a high-priest.

pr. n. m. בקירוּר בקירוּר

(only pl. בָּקִיעִים, c. בָּקיעִים) m. cleft. rent. breach.

נְבָּקְעָ (fut. אָבָּקְעָ; pt. בָּקָעַ) 1) to split, to divide, to rip up; with ב to break through, to invade.— 2) to split eggs in brooding, hence: to hatch.

Niph. אַנְבָבן (fut. יַבָּבן) to be split, to be broken, to be shattered, to burst forth; to be hatched.

Pi. בּקְעוֹ (3 pl. בְּקְעוֹ ; fut. צַבְּיִי 1) to cleave, to split, to tear; to hatch.— 2) to cause to break forth בְּקַיְהִי רוּהַ מְעָרוֹת cause storms to break forth Ez. 13,13.

Pu. אָבְקע (fut. יְבְקע; pt. אָבְן 1) to be rent, to be burst open.— 2) to be stormed אִיר מְבְקעָה a city that is stormed Ez.26,10.

Hiph. הַבְּקִיעַ 1) to break through, to force one's way לְבַבְּקִיעַ אֶּל־מֶּבֶּן לְבַבְּקִיעַ אָּל־מֶבֶּן to force the way to the king of Edom 2K.3,26.— 2) to force to surrender בַּבְּקִיעָנְה אָבִינוּ and we shall force her (the city) to surrender to us Is.7,6.

Hoph. קְבָקע to be forced to surrender.

Hithp הְתַבַּקע to be cleft, to be rent.

m. prop. half (from בָּקעְ to divide), hence; half-shekel.

Ch. f. valley.

רָבָּקְעָה (c. בָּקְעַה; pl. קּבָּקעוֹת) f. valley, low plain.

I. (pt. בָּקְק 1) to empty, to make waste, to plunder יְהְיָה בּוֹקְק the Lord maketh the land waste Is.24,1; בְּקְקִים בּוֹקְקִים בּוֹקְקִים plunderers have plundered them Nah. 2,3.— 2) fig. to make void יְבְּיֵבְי and I will make void the counsel of Judah Jer. 19,7.

Niph. נְבַק (fut. יְבוֹק; inf. וְבַבֹּק (fut. הַבּוֹק) to be emptied, to become void.

Pi. Pi크 to lay waste (same as Kal).

Fuerst: to grow luxuriantly (Ar. 22 to bloom out); the rendering to be empty' does not suit the context.

to search, to examine, to look after, to consider אַבּר לבּקר לבּקר לבּקר לבּקר לבּקר לבּקר לבּקר to search (or to look) after vows Pr.20,25; דְּבָר לִי לְבַקּר shall be for me to consider 2K.16,15; with a to meditate (Stb.) לא בַּקּר בִּרוֹ בְּחֹר לַא יִבַּקּר בִּין לַי לַבְּתְר בִּין לַי לַבְּתְר בִּין לַי לַבְּתְר בִּין לַי לַבְּתְר בִּין מוֹב to distinguish בִין מוֹב לא יִבַקּר בִּין מוֹב he shall make no distinction between good and bad Lev.27,33; with to search, to seek ... לא יִבַקּר בִּין מוֹב shall not seek the hair Lev.

13,36; with accus. to inspect, to review אָת־צֹאנִי I will review my sheep Ez.34,12.

Ch. Pa. to search into, to examine.— Itp. to be searched.

II. (den. from בְּקַר, which see) to be a herd; only pt. בּוֹקר a herdsman, a shepherd.

III. (den. from בְּקר , which see) only Pi. inf. בְּקר Ps.27,4 to appear or visit every morning; but see

horned cattle, oxen, cows הַלְּרִים (c. בְּלָרֵגְיּ (c. הַלְּרָבְּיִרְ (c. הַלְּרָבְּיִר (c. הַלְּרָבְּיִר (come cattle, oxen, cows בְּלָרִים (five oxen Ex.21,37; בַּלְרִים sucking cows; pl. בְּלָר (Am.6,12, בַּלָר) calf.

עֶרֶב (pl. בְּקְרִים m. 1) morning Ps.55, 18; פּקְרִים בּבּקְרִים Ex.30,7 every morning; בְּקְרִים Is.33,2 and רִּבְּקְרִים Is.33,2 and רִּבְּקְרִים Ib.7,18 every morning. — 2) to-morrow morning בבּקָר till next morning Jud.5,31.— 3) fig. early, soon קוֹבָּקְר בַּבְּקְרִים satisfy us early with thy mercy Ps.90,14.

יפּקרת (c. בַּקְרַת (c. בַּקְרַת n. f. searching, reviewing בְּקְרַת רֹעֶה עֶּרָרוֹ as a shepherd searcheth (or revieweth) his flock Ez.34,12.

קּקְרֶת f. inquiry, punishment בְּקְרֶת הְּהָה there shall be punishment Lev.19,20.

יְבְּקשׁ Pi. בְּקשׁ (fut. בְּקשׁ: pt. בְּקשׁ 1) to seek, to search, to strive, to desire.— 2) to require, to demand אבק" I will demand his blood from thy hand Ez.3,18. — 3) to ask, to pray, to beseech לבקש על נפשי ל to ask for his life Est.7,7; נבְּקְשׁיִה מִאָּלֹהִינוֹ and we be sought our God Ezr.8,23.

Pu. שַּׁבְּשׁ (fut. "נְבָּבְיּשׁ) to be sought Ez 26.21.

הפקשה f. request, desire Est.5,7.

בר ו. Ch. (sf. בָּרָה , בָּרָה ; pl. בָּרָה) m. son בר אנש son of man Dan.7,13, son of the gods, i. e. an angel 3,25; like the Heb. 12 it expresses relation to age: בַר שָׁנִין sixty years old Dan.6,1. --In Heb. 72 occurs only in poetry Pr.31,2. In נַּשָּׁקוֹ־בַר Ps.2,12 the word is of doubtful signification. This phrase has received various interpretations, as: 'kiss the son', i. e. do homage to him (Aben Ezra), 'arm yourselves with purity' (Rashi, see בַשׁב II. and בוֹשׁב), 'receive instruction' (Targum), etc. The interpretation 'kiss the son' is not at all suitable, it being plain from the context that the words refer to God himself, and not to the king whom God calls his son (v. 7); the other interpretations are obviously strained. The word 72 here is perhaps an early scribe's error for 12. arising from the similarity (since the times of Ezra) of the letters 1 and \, so that the phrase probably was נְשֶׁקוֹ־בֹּי signifying 'attach to him' (see P말고 I. and 그 3), which would admirably suit the

עִרָרוֹ אֶת־יִיְ בִּיְרָאָה וְנִילוֹ : ... אָתְרְיִי בִּיְרָאָה וְנִילוֹ : ... בִּיְרְעָרָה: נַשְּׁקוֹ־בַר (בוֹ) בָּּוֹרְיוֹמֵי בּוֹ serve the Lord with fear, and rejoice with trembling; attach to him, lest he be angry... Blessed are all they that put their trust in him Ps.2,11 a. 12.

מַה־לַּמֶבֶּן אָת־הַבְּר II. m. corn מַה־לַמֶבֶּן whath hath the straw to do with the corn? Jer.23,28.

III. Heb. a. Ch. (Ch. def. בָּרָא m. field, open country בַּיָבֶּי לְּנִינֶּב יַחְלָטוֹ בְנִינֶּב their children become strong and grow up in the field Jb.39,4; חַיִּר בְּרָא field Dan.2,38.

עברי בּרָר . קבּרָי , pl. m. c. יבָּרָי adj.

1) pure, clear, bright בּר לַבְּב pure of heart Ps.24.4, הַבְּרָה בַּרְה בַּרְה בַּרְה pure of heart Ps.24.4, הַבְּרָה בַּרְה בַרְה בַּרְה בּרְה בְּיִבְּיה בַּרְה בַּרְה בַּרְה בַּרְה בַּרְה בַּרְה בַּרְה בַּרְה בַּרְה בְּרְה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בּיבְיה בּיבְיּי בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיּיה בּיבְיה בּיבְיה בּיב

בר יְדֵי m. 1) purity, cleanness בּר יְדֵי the purity of my hands Ps.18,21.— 2) lye (בְּרִית בָּבר בַּפְּי (בִּרִית I cleanse my hands with lye Jb.9,30. ; בָּרָא L. (fut. יְבַרָא; יִברָי, timp. אַבּרָי, יִבּרָא, imp. אַבָּרָא,

inf. c N\\(\frac{2}{2}\)) prop. to cut out, hence, to form, to make, to create Gen.1,1; Is 65,18; Ps 51,12.

Niph. אֹבְבָּן (inf. אֹבְבָּר) to be created, to be made בּאַבְבָּרָא when they were created Gen.2,4.

Pi. בראת 1) to cut down ובראתו and thou shalt cut it down Jos 17,18; בָּרֶבוֹתְם בּרֵא אוֹתְהֶן בְּחַרְבוֹתְם cut them down with their swords Ez.23,47.—2) to cut out דְּרָ בְּרֵא and cut out a guide-mark Ez.21,24 (others: and select a place; see

II. Hiph. inf. בָּרָא to fatten, to be well-fed (akin to בָּרָה II., which see).

בְּראֹדַף see בְּראֹדַף. בְראִיה pr. n. m.

קבְרָבְּ (enly pl. בַּרְבָּרָם) m. fat bird (capon or goose) 1 K. 5, 3. בַּרָבְ נּס hail is. 32, 19.

m. hail Ex. 9, 13.

קרר (pl. בְּרָדִים adj. prop. hail-like, hence: sprinkled, spotted, grisled Gen. 31, 10; Zch. 6, 3.

(according to others inf. of 71.).

(according to others inf. of 71.).

7.2 pr. n. 1) 1Chr. 7, 20.—2) place in the desert of Shur Gen. 16, 14.

7.2 I. (imp. pl. 17.) to select, to choose 1 S. 17, 8.

7.3 II. (fut. 7.2.) to eat 2S. 13, 6.

Hiph. הַּבְרֵה (fut. יַבְּרֶה; inf. הַבְּרִח; inf. הַבְּרִח; inf. נְחַבְּרֵוּן; and give me to eat 2S.13,5.

קרוּדְ pr. n. m.

(colored בְּרוֹמִים (only pl. בְּרוֹמִים) m. colored cloth, damask.

קרוֹשׁים (pl. בְּרוֹשִׁים) m. 1) cypress, pine.— 2) spear of cypress wood. הַרוֹשׁ (only pl. בְּרוֹתִים) m. בְּרוֹשׁ . בָּרוֹתְים f. food, nourishment

יַברוֹת in my food Ps.69,22; ברוֹת בַּברוּתִי Lam.4,10 is regarded by some as Pi. inf. of בַּבר II.

pr. n. a city in Syria.

נרוות Ktib 1Chr.7,31 pr. n. f.

אַבְרוֹיָת Kri for בְּרְוֹיִת, which see.

m. 1) iron.— 2) iron-tool, axe.— 3) fetter.

pr. n. m. ברובי

נְבְרָח (fut. רְבִי: , imp. רְבְּרָ ; inf. רַבְּרָם), to flee, to run away, to escape. — 2) to go through, to pass through בַּבְרָשִׁים to pass through the midst of the boards Ex.36,33.

Hiph. הָבְרִים (pt. מַבְרִים 1) to put to flight; with מֵבְרִים to drive away.— 2) to pass through מְרַבְּים passing from end to end Ex.26,28.

יּבָּלִים see בַּוֹרֶם.

(for בַּרְתְּלִי gent. a native of בַּרְתָּלִי, which see.

pr. n. m.

יַרָי Jb.37,11 see יֹדָ.

קּרִיאָה (לּ בְּרָיָה Ez.34,20 בְּרִיאָּה (לּ בְּרִיאִר (לּ בְּרִיאִר (בְּרִיאִר (בְּרִיאִר (בְּרִיאִר (בְּרִיאִר (בְּרִיאִר (בְּרִיאִר (בְּרָיאִר (בְּרָיאוֹת בְּבְירִיאוֹת (בְּרָיאוֹת (בְּרָיאוֹת (בְּרָיאוֹת (בְּרָיאוֹת (בְּרָיאוֹת (בְּרָיאוֹת (בְרִיאוֹת (בְּרִיאוֹת (בְרִיאוֹת (בְּרִיאוֹת (בּרִיאוֹת (בְּרִיאוֹת (בְּרִיאוֹת (בְּרִיאוֹת (בּרִיאוֹת (בּרִיאוֹת (בּרִיאוֹת (בְּרִיאוֹת (בּרִיאוֹת (בּרִייאוֹת (בּרִיאוֹת (בּרִיאוֹת (בּרִייאוֹת (בּרִייאוֹת (בּרִייאוֹת (בּרִייִייִיה (בּרִייִּייִיה (בּרִייִייִּה (בְּרִייִּרְייִייִּיה (בְּרִייִּייִיה (בְּרִייִּיה (בּרִייִּיה (בְּרִייִּייִיה (בְּרִייִיה (בּרִייִּיה (בְּרִייִיה (בְּרִייִיה (בְּרִייִיה (בְּרִייִּיה (בּרִיייִיה (בְּרִייִּיה (בְּרִייִיה (בְּרִייִּיה (בְּרִייִיה (בְּרִייִיה (בְּרִייִיה (בְּרִייִיה (בְּרִיייִיה (בְּבִיייים (בְּרִיייִיה (בְּרִייִיה (בְּרִייִיה (בְּרִייִּיים (בּרִיייים (בְּרִיייִיה (בּרִיייִיים (בּרִיייִיים (בּרִיייִיים (בּרִיייים (בּייייִיים (בּרִיייים (בּרִיייִּיים (בּייייִים (בּרִיייִיי

הַרִיאָה f. a thing created; a new phenomenon, a novelty.

רִיְהָ 1) f. food.— 2) adj. בְּרִיאָה (see אֹרְבֵּ).

bar, bolt בָּרִיחִי , c. בְּרִיחִי) m. 1)
bar, bolt בָּרִיחִי וּבָּרִיחִי gates and
bar Deut.3,5; of the earth: בְּרִיחִי Jon.2,7 its bars (which barricade
an entrance into its bosom).— 2)
bar for fastening together בְּרִיחִים bars .. for the
boards of the side of the tabernacle Ex.26,27.— בְּרִיחִיהְ Is.15,5
acc. old commentators: its fugitives; Stb.: its fortified borders.

the flying serpent Is.27,1; also of the serpent as the northern constellation, the northern dragon Jb. 26,15.— 2) בְּרִיחִים Is.43,14 acc. ancient interpreters: in ships; Fuerst a. Stb.: bolts, bars (בְּרִיחִים).

pr. n. m.

ברים pr. n. of a place.

קרישה pr. n. son of Asher Gen.46, 17 and of other persons; patr. יבָריעָד.

קּרִית f. covenant, league; with בָּרִית to make a covenant.

נְבְרָךְ (fut. (יְבָרָהְ) to kneel, to bow let us kncel before the Lord Ps.95,6; יַבְרָהְ עַבְּרָהְ עַבְּרָהְ בְּרָבְּרָה בִּרְבְּרָה בִּרְבְּרָה בִּינְיִיהְהְּה and he bowed upon his knees 2Chr.6,13.— 2) to bless, to praise; pt. p. בְּרוּךְ בִּיןּ blessed, praised.

Niph. נְבָרֵן to be blessed.

Pi. קַבָּהָ a. קַבַּהַ (fut. קַבָּרָ; pt. קַבָּרָן; inf. קַבָּרָן; inf. קַבָּרָן

praise, to greet.— 2) to curse, to blaspheme בֵּרַכְתָּ אֶּלְהִים וְמָיֶלְהְ thou hast blasphemed God and the king 1K.21,10.

Pu. בֹרָך (pt. מִבֹרָך) to be blessed, to be praised.

Hiph. הְבְרִיךְ אַת־הַנְּמֵלִים and he made the camels kneel down Gen.24,11.

Hithp. התבור to bless oneself, to praise oneself.

רה. 1) to bow, to kneel; pt. הַבְּרָ he bowed Dan.6,11.— 2) to praise; pt. p. קריך, praised 3,28.

קָּרָבֵי a. בּּרָבֵּי, c. בְּרָבֵּיִם f. knee, lap.

בּרֵךְ Ch. f. knee.

ל בַּרַבְאָל pr. n. m.

f. 1) blessing. — 2) object of blessing. — 3) present.—4) peace 2K. 1',3 1.—5) pr. n. a) a person 1Chr.12,3. b) a place 2Chr. 20, 26.

קברה (c. בְּרֵכַת, pl. הָּרֵכָּת) f. pond, pool Is. 7, 3; Nah. 2,9; Cant. 7,5.

a. בֶּרֶכְיָה pr. n. 1) father of the prophet Zechariah Zch.1,1.—
2) son of Zerubbabel 1 Chr. 3, 20,

ברב Ch. conj. however, yet.

יבוע pr. n. a place near Kadesh. קר pr. n. king of Sodom.

וריקבה 1Chr.7,23 acc. Fuerst: a gift (Ar. בּרָעָר to give).

to shine, to lighten בָּרַק (imp. בְּרוֹק

בְּרָק בְּרָק send forth a lightning Ps.144.6.

וּבָּרָק l. (c. בְּרָקים, pl. בְּרָקים m. 1) flash, lightning plash; Ez.1,13 lightning-flash; בְּרָקים thunders and lightnings Ex.19,16.— 2) brightness, glitter בָּרָקים the glitter of my sword Deut 32,41.— 3) pr.n. commander, who together with Deborah defeated the Canaanites.

pr. n. m. בַּרְקוֹם

(only pl. בַּרָקנִים) m. thorn.

a. בְּרָקת f. emerald (a precious stone).

Niph. וְבֶר (fut. יְבֶּר; imp. יְבֶר) to keep oneself pure; pt. בָּרְ he who is pure.

Pi. בָּרֵר ל with לָבָרֵר (inf. בְּרֵר ל) to purify.

Hiph. הַבְּר (inf. הְבָּר) to cleanse (grain) הַבְּר הוֹא לִיְרוֹת וְלוֹא לְהָבַר not to winnow, nor to cleanse Jer.4,11.— 2) to polish, to point הָבָּרוֹ הַחָצִים polish the arrows 51,11.

Hithp. לְתַבֶּרָת (fut. יְתַבְּרָת) to show oneself pure אָם נְבָרְ תִּתְבָּרָר with one who is pure show thyself pure Ps. 18,27; in 2S.22,27 בַּתְּתָבָר for בַּתְּתָבָר

עָדְשֵׁעְ pr. n. king of Gomorrah. בּרוֹתָה see בּרוֹתָה.

קישוֹר pr. n. a brook near Gaza. בְּשׁוֹרָה see בִּשׁוֹרָה.

יול בְשֵׁל (בְּשֵׁל 1) intr. to boil, to seethe.—
2) to ripen, to be ripe בַּשֵּׁל קצִיר the harvest is ripe Jo.4.13.

Pi. לְשֶׁלֵּ (fut. יְבַשֶּׁיִי) tr. to boil, to cook, to roast.

Pu. בְּשֵּׁל (pt. בְּשֵּׁל) to be boiled. Hiph. הָבְשִּׁיל to make ripe, to ripen.

קּשֵׁלְם (f. בְּשֵׁלְם adj. boiled, cooked. בְּשָׁלְם pr. n. m.

בְּשְׁכִי (sf. בְּשְׁכִי) m. balsam-plant.

a. קּנְקוֹ (pl. ה. m. aromatic odor, fragrance, spice קּנְקוֹ בָשֶׁם cinnamon of spice (fragrant cinnamon), קּנְקוֹ בָשֶׁם spicy reed Ex. 30,23; the chief of spices Cant.4,14.

מביים pr. n. f.

pr. n. Bashan, a country on the eastern side of the Jordan.

לַישָׁנַה f. shame.

(only once Pi, for Dia, from בּישֵׁק (only once Pi, for בּישֵׁק (only once Pi, for בּישֵׁק (מוֹם) to tread upon the poor Am, 5,11.

רוֹ בְּשֵׁר (to announce, to bring glad tidings; pt. בְּשֵׁר (f. בְּשֵׁר (f. בְשֵׁר (f. בְשֵׁר (f. בְשֵׁר (f. בְשֵׁר (f. to relate, to tell, to declare.

Hithp. לְבַשֵּׁר to be told good news.

תנים, (כּ. בְּשֶׁרִם ; pl. בְּשֶׂרָ m. 1) flesh, meat אַרָלוּ אָת־הַבְּשֶׁר and they shall eat the flesh Ex.12,8— 2) flesh, body יוֹישׁר weariness of the body Ec.12,12; ייי עפּידוֹים weariness of the body Ec.12,12; בְּשָׁר the life of the body (bodily life) Pr.14,30.— 3) living creature (including man) בְּשֶׁר נוּמוֹים בּישָׁר creature Gen.6,12.— 4) blood-relation, kin kin בְּשָׂר he is our brother, our kin; in this sense especially with שִׁאָר בְּשֶּׁר (which see): 18,6.

רָשֵׁרְ Ch. m. 1) flesh.— 2) living creature.

a. בְשׂרָה f. 1) glad tidings, message אִישׁ בִּשֹּרָה a messagebearer 2S.18,20.— 2) reward for a message אַשֶּׁר רְׂתִתִּי־כוֹ בְּשֹּרָה who [thought] that I should give him a reward for the message 2S.4,10.

תְּלֶבְ (sf. בְּשְׁבָּ, pec) f. shame, disgrace; fig. of an idol: מְלָבְשׁׁתְּע לַבּשֶׁת מְלָבְשׁׁתְּע לַבּשֶׁת altars to the shameful idol (in allusion to the בַּשְׁבָּוֹי)
Jer.11,13.

지크 I. (ᆖ지크쿠, from ၣ; sf. 가구쿠; pl.
רְבָּנוֹתְ, c. רוֹבְּדִי, f. 1) daughter, female descendant,woman,maiden אֹ בַּנוֹת רבוֹת whether a som... or a

daughter Ex.21,31; בּאַמַה בַּתַּה as the mother is, so is her daughter Ez.16.44: בנים וכנות sons and daughters Gen.5,5; בנות האַרַם the daughters of man, prop. female descendants of Adam Gen.6,2 a wife for אָשֵׁה לְבָנִי מִבְּנוֹת הַבְּנַעֲנִי my son from the daughters. i. e. maidens, of the Canaanite Gen. 24,3; of female inhabitants of a city or country: בנות ורושלום the daughters, i. e female inhabitants. of Jerusalem Cant.1,5; בנוֹת the women or female inhabitants of the land Gen.34,1; poet, of a country or nation: בַת צָיוֹן the daughter of Zion, i. e. Zion Is-1,8; בת בול the daughter of Babel, i. e. Babylonia Ps.137,8; the daughter of my people, i. e. my people Jer.14,17; in connection with cities: environs, village (small places dependent on larger being considered as their daughters): גַת וֹבְנוֹתֵיהַ Gath and its villages 1Chr.18,1; with יענה it expresses the feminane of the the female ostrich בַּת הַיַּעַנָה:animal Lev.11,16, pl. בָּנוֹת וַעַנָה Is.13,21; fig. בּת־עָיוֹן the pupil of the eye Ps.17,8 (but see 독특히; of young boughs or shoots (like בנות : בנות אַעַרָה עַבִּי שור shoots running over the fence Gen 49,22.— 2) בת also expresses relation to age or condition: בַּת הְשָׁעִים ninety years old Gen.17,17 (comp. בָּנוֹת הַשִּׁיר ; בָּנוֹת הַשִּׁיר daughters of song, i. e. singers Ec. (2,4.-3) in proper names:

a place near Heshbon.— בת־בְבִּים wife of Uriah, afterwards of David. בת־שְּוֹע a person mentioned in 1Chr.3.5.

II. (pl. בְּתִים) m. a measure for liquids (of the same capacity as קיבו for dry goods).

בתה (pl. בתוֹת) f. prop. something cut off or separated, hence: a waste, a desert בְּתִּה and I will convert it into a waste Is. 5,6; בְּתִּה בַּתְּה the valleys of the wastes 7.19.

pr. n. a) father of Laban and Rebecca. b) a city in Simeon בתואל Jos. 19,4.

קרולות (c. בְּתוּלות; pl. בְּתוּלְת יינקוֹת (c. בְּתוּלות, pl. יְבְּתוּלְת יינקוֹת יינקית יינקוֹת יינקית יינקוֹת יינקית יי

יִּשְׁרָאֵל the virgin of Israel Am. 5,2; בְּת עַמִּי the virgin of my people Jer.14,17.

maidenhood, signs of virginity.

pr. n. daughter of Pharaoh.

בָּתְּה see בַּתּוֹת.

פּוֹת see בַּתִּים.

וו בַּת see בַּתִּים

אבּהְקּהְן Pi. to cut asunder בּחַרְבּהְתְּ and they shall cut thee asunder with their swords Ez. 16,40.

Pi. fut. בְּתַר to cut into pieces, to divide.

רתר Ch. prep. after (from בַּתְר = מַּתְר after the place).

m. 1) what is cut off, a piece, a part; sf. בְּחָרִים Gen. 15,10; pl. בְּחָרִים Jer. 34,18 a. 19.— 2) a place cut through, a cleft mountains Cant. 2,17 (others: the mountains of Bether).

pr. n. a ravine on the eastern bank of the Jordan.

the third letter of the alphabet, called בָּׁמֶל בֹּי בָּמֶל camel, from its original similarity to the form of

a camel's neck; as a numeral 1=3, 1=3,000.

אָאָ (בּאָאָה) adj. proud, haughty.

רָאָב (fut. וֹנְאָד: inf. הֹאָב) to rise,

to swell, to increase, to grow לְּאוֹ the waters rose (or swelled) Ez 47,5; אָבָּי can the bulrush grow Jb.8,11; fig. to be great, exalted, glorious בְּאָה נְאָה בְּאָה he gloriously triumphed Ex 15,1.

לאה f. pride, haughtiness.

גְּאָרם (pl.ם (גְּאִים) adj. 1) high, exalted.— 2) proud, haughty.

pr. n. m. מוראל pr. n. m.

(c. בְּאֵרָה (c. בְּאֵרָה) f. 1) elevation, majesty.— 2) pride, haughtiness, arrogance.

m. pl. (after the form וְּקְרֹּיִם the year of my redemption Is.63,4 (see also בּאנֹיִל I. 2).

ן (c. (נְאוֹן m. 1) rising, swelling
מוֹן לָנוֹן the swelling of the waves
און בּאוֹן בּלוֹן the swelling
of the Jordan Jer.12,5.— 2) highness, excellence, majesty, glory,
splendor בְּאוֹנוֹ the glory of
his majesty Is.2,10; אוֹן בַּלוֹל בָּאוֹנוֹ לְבַאוֹן בָּלוֹל בָּאוֹנוֹ for excellence and for
glory Is.4,2.— 3) pride, haughtiness [south] pride Pr.16,18.

ון נאות (הים 1. אירות בים 1. לוא the swelling of the sea Ps.89.10; אות בים the sea Ps.89.10; the mounting (or rolling) up of smoke Is.9.17.— 2) great thing, excellent deed גאות עשה he hath wrought an excellent thing Is. 12.5.— 3) excellence, majesty אות ביל אות שביל he is clothed with majesty Ps.93.1.— 4) pride, haughtiness אות בורו בואות they speak haughtily Ps.17.10.

Ps.123,4(Ktib נְאֵי יוֹנִים) the haughty oppressors.

pl. of גאוות, which see.

ונאל , pt. נאל ; imp. נאל ; pt. ינאל גואל, pl. בואל; pt. p. גואל, pl. נאולים, c. נאולי, sf. נאולים) 1) to redeem, to repurchase ונאל אח and he may redeem what his brother hath sold Lev, 25,25.- 2) to redeem, to deliver, to save נאַלַם מִיַּר־צַר he hath redeemed them from the hand of the adversary Ps.107,2;סְנֵת אַנְאַלֶם from death will I deliver (save) them Hos.13,14; לאל ישראל the redeemer of Israel Is.49,7; וַכַּלְכוֹ there shall walk the redeemed 35,9; נְאוֹלֵי נְהוָה the Lord's redeemed Ps.107,2; נאול Is.63,4 my redeemed (Ges. a. Fuerst: my redemption, taking אולים in this passage for an abstract noun).— 3) to avenge גֹאָל הַבַּם the avenger of the blood Deut. 19,6, whence גוֹאָל a kinsman, a blood-relative R.3,10 a. 12.- 4) to redeem a widowed kinswoman (i.e. to marry her when her husband died childless) אָם־וִגָאָרָךְ מוֹב וַגָאָל if he will redeem (marry) thee, well, let him redeem R.3,13.

Niph. נְגַשֵּׁל (fut. יְנָאֵל) to be redeemed, to redeem oneself.

II. (fut. יְנִאֶּלְהוּ השֵׁהְ וְצַּלְּמָנְת to defile, to pollute וְנִאָּלְהוּ השֵׁהְ וְצַּלְמָנְת let darkness and the shadow of death defile it Jb.3,5.

Niph. נְגַאֵל (fut. וְנָאֵל) to be polluted, to be stained (נְגָאֵל) are polluted with blood Is.59,3.

Pi. אָאָל to pollute, to profane בַּמְּה וְאַלְנוּךְ wherein have we polluted thee? Mal.1.7.

Pu. לֵּאֵל (pt. בְּאַל) to be polluted, to be profaned, to be rejected as unfit בּוֹגְאֵלוֹ and they were rejected as unfit from the priestbood Ezr.2,62.

Hiph. יְבְלְבֵּוֹשְׁי אָנְאָלְתְּי to pollute, to soil, to stain יְבָלְבֵּוֹשְׁי אָנְאָלְתִּי and I have stained all my raiments Is.63,3.

###p. הַּהְנָּאֵל to pollute oneself.

m. defilement, pollution, profanation; only pl. c. נְאַלֵי הַבְּהָנָה

the defilements of the priesthood

Neh.13.29.

ר (c. אַלְהוֹ) f. 1) redemption, repurchase בּרִי נְאָלָרוֹ [means] sufficient for his redemption Lev.25, 26; הְאָלָהוֹ the right of redemption Jer.32,7 (for which v. 8 only בּאָלָהוֹ בּאָלָהוֹ בּאָלָהוֹ בּאָלָהוֹ לַבּאָלָהוֹ לַבּאָלָהוֹ לַבּאָלָהוֹ לַבּאָלָהוֹ לַבּאָלָהוֹ לַבּאָלָהוֹ לַבּאָלָהוֹ לַבּאָלָהוֹ לַבּאָלַהוּ מָבּאַלָּהוּ אָרוּבְּאָלָהוּ לַבּאָלָהוּ לַבּאַלָּהוּ אַרוּבְאָלָהוּ לַבּאָלָהוּ אַרוּבְאָלָהוּ מָבּאַלָּהוּ אַרוּבְאָלָהוּ בּאָלַהוּ מּבּאַלַהוּ לּאָלַהוּ שִּׁרִי בּאָלָהוּ שִּׁרִי בּאָלַהוּ מּבּאַלַהוּ בּאָלָהוּ שִּׁרִי בּאָלָהוּ שִּׁר מַלְּהוּ שִּרְי בּאָלַהוּ שִּׁר בּאָלַהוּ בּאָלַהוּ בּאָלַהוּ בּאַלַהוּ בּאָלַהוּ בּאָלַהוּ בּאָלַהוּ בּאָלַהוּ בּאָלַהוּ בּאַלִּהוּ בּאָלַהוּ בּאָלַהוּ בּאַלִּהוּ בּאָלַהוּ בּאָלִהוּ בּאָלִיהוּ בּאָלִהוּ בּאָלִיהוּ בּאָלִיהוּ בּאָלִיהוּ בּאָלִיי בּאָלִיהוּ בּאָלִיי בּאָלִיהוּ בּאָלִיהוּ בּאָלִיהוּ בּאָלִיהוּ בּאָלִיהוּ בּאָלִיי בּאָלְיהוּ בּאַר בּאָלִיהוּ בּאָלִיהוּ בּאָלִיהוּ בּאָלִיהוּ בּאָלִיהוּ בּאָלִיי בּאָלְיהוּ בּאַלְיהוּ בּאַלִיי בּאָלְיהוּ בּאַלִיי בּאָלְיהוּ בּאַלִיי בּאָלְיהוּ בּאָלוּ בּאָלִיי בּאָלִיי בּאָלוּ בּיי בּאָלוּ בּאָלוּ בּאָלוּ בּאָלוּ בּאָלוּ בּאָלוּ בּאָלוּי בּאָלוּ בּאָלוּ בּיי בּייי בּאָבּיי בּייי בּאָלוּ בּאָלוּ בּייי בּאָלוּ בּאָבּיי בּאָלוּ בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּאָלוּ בּייי בּייי בּאָלוּ בּאָר בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיי בּייי בּייי בּיי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיי בּייי בּייי

בְּכִּית a. וַבָּיִם a. עַל־בַּבִּי a. עַל־בַּבִּי m. 1) back, hunch, hump עַל־בַּבִּי upon my back have ploughmen ploughed Ps.129,3; of inanimate objects: upper part, upper surface וּבָּבִי בַּבְּיִבּ the upper surface of the altar Ez.43,13 — 2) hillock, heap, eminence בַּבִּי הַבְּיִּר בַּרִי בַּיִּר בַּבִּי heaps of clay Jb.13,12; בַּרִי בַּיִּר בַּבִּי thou buildedst unto thyself an eminence Ez.16,24 (others: vault, booth of harlots); of a shield: knob, boss בָּלֵי מְנַבְּיׁ the bosses of his bucklers Jb.15,26. — 3) rim of a wheel; pl. sf. מַנְבִי their rims 1K.7,33.— 4) brow, only pl. his eyebrows Lev.14,9 (see also בַּבֹּוֹח (see also בַּבַּבֹּוֹ).

בוֹ Ch. (sf. בֵבֶּה for חַ<u>וֹבֶ</u> m. back-

בוֹב Ktib 2K.25,12 for אוֹם, which see.

בּב m. 1) a board, a shingle 1K.6,9.—
2) pit, cistern, well Jer.14,3.—
3) only pl. בוים locust 1s.33,4.

그늘 Ch. (def. 內구) m. pit, den.

בוֹב pr. n. see בוֹב.

אבה m. pit, cistern, well, lake.

קבר f. only pl. בַּבְּה eyebrows (see also בַּבֹּית).

תָנְבָּהֶינָה (fut. הַבְּיִנְ: pl. f. once תָּנְבָּהֶינָה Ez.16,50; inf. בַבָּה, verb. n. הַבָּה) 1) to be high, elevated, exalted, and be וַיָּגַבַה מָכַּל הַעָּם and be was higher than any of the people and her sta- וַתַּגְבַה קוֹמַתוֹ (1S.10,23 ture was (grew up) high Ez.19,11; and the וַיִּגַבָּה וָהוָה צִּבָאוֹת בַּמִּשִׁפַּט Lord of hosts shall be exalted in justice Is.5,16; נַיָּגְבַּה לְבוֹ בְּדַרָבִי יְהוְה and his heart was lifted up in the ways of the Lord 2Chr.17,6.— 2) to be proud, haughty גַּלָהוֹ בָּנוֹת the daughters of Zion are צְּיוֹן proud Is.3,16; לא גַבַה לָבִי my heart was not haughty Ps.131,1; בּּוְבֹהַ as high as heaven שַׁמִים עַל־הַאָּרִץ is above the earth Ps.103,11; "לאד תוֹסְבָּי לְּנְבְהָה עוֹר and thou shalt never more be haughty again Zoh.3.11.

Hiph. דְּבְּקְי (fut. יַנְבְּי ; pt. יַנְבְּי ; poet. יַבְּבְי) to make high, to raise poet. זְבְּבְי) to make high, to raise בַּבְּי וּיִי וּ וְבִּבְי וּ וֹ I have made high the lowly tree Ez.17,24; יַבְּי יִבְי שְׁבָּ וֹחוֹ הַּ he that maketh high his door Pr.17,19.— Before other verbs Hiph. supplies the place of an adverb: אַבְּי וְיִנְ לַשְׁבָּר they fly high upward Jb.5,7; also without יְנִבְּי וֹ נְשִׁר as יִנְבִי נִשְׁר the eagle mounteth upward 39,27.

מון (c. בְּבְה (proud, haughty בְּבְה מִינֵים) adj. proud, haughty בְּבָה מִינֵים Ps. 101,5; בְּבָה רוֹח proud in spirit Ec.7.8.

בּה (גַּרָה (בְּרָה : מָרָה : מָרָה (בְּרָה בּרָה בְּרָה בְּרְה בְּרָה בְיּבְיה בְּרָה בְּבָּרְה בְּרָה בְּרָה בְּרָה בְּרָה בְּרָה בְּרָה בְּבְּרְה בְּרָה בְּבְּרְבְיִיה בְּרָב בְּבְּרְבְיּבְיה בְּרָה בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְיּבְיה בְי

; בְּבָה (c. בַּרְה also בְּבָה , but see ; בְּבָּה adj. , f. הְבָּה adj. high, tall הַבּ בְּבַה a high mountain Jer.3,6; fig. proud, haughty בְּבָה the eyes of the haughty Is.5,15.— This adjective is also used in the sense of a noun: בַּבַּ וֹח the height of his stature 1S.16,7;fig. בְּבַרְה arrogance בִּבְּרָה 1S.16,7;fig.

לבְרוֹ נְבֹרָה talk no more arrogance, i. e. speak no more arrogantly 18.2,3.

בְּרֵהְית f. haughtiness, pride.

(pl. וְבוּלִים) m. border, boundary, edge, extemity, territory.

וְבְּלְיֹת , נְבוּלוֹת , נְבוּלוֹת , נְבוּלְיִת (בּוּלִית ; pl. , נְבוּלְיִת f. border, territory.

לבורות (pl. גבורות) f. strength, might, mighty deed, victory גנורה strength for war Is.36,5; great is thy name נַרוֹל שָׁמָךּ בִּנְבוּרָה in might Jer.10,6; גבורתו אַשֶר עשה the mighty deed that he achieved the mighty נְבוּרוֹת יִהוָה the mighty deeds of the Lord Ps.106,2; 50 the voice of a shout ענות נכורה of victory Ex.32,18. בּנְבוֹרָה Ec. 10,17 for strenthening (פֿאָרֶלּיּ) they eat for בּנְבוּרָה וַלֹא בַשְּׁתִי strengthening and not for drukenness); גבורות Ps.90,10 great vigor יָמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בְּהָם שְׁבְעִים שָׁנָה) of life the days וְאָם בְּנָבוּרת שָׁמוֹנִים שְׁנָה... of our years are seventy years. and if by great vigor of life they be eighty...).

בורה Ch. f. might, valor.

מְבֵּהְ adj. bald (on the fore part of the head.)

תְּבְּקְרַחְהוֹ אוֹ בְּנַבְּחְהוֹ f. baldness (on the fore part of the head) יחיים אוֹ בְּנַבְּחְהוֹ אוֹ בְּנַבְּחְהוֹ אוֹ בְּנַבְּחְהוֹ אוֹ בְנַבְּחְהוֹ אוֹ בְּנַבְּחְהוֹ אוֹ בְּנַבְּחְהוֹ אוֹ בְּנַבְּחְהוֹ אוֹ בְּנַבְּחְהוֹ אוֹ בְּנַבְּחְהוֹ אוֹ בְּנַבְּחְהוֹ אוֹ בְּנְבַּחְהוֹ אוֹ בְּנְבְּחְהוֹ אוֹ בִּיִּבְּחְהוֹ וֹ וֹ בִּתְּחִוֹ בְּיִבְּתְּחִוֹ אוֹ בִּבְּחְהוֹ וֹ וֹ בִּבְּחְהוֹ אוֹ בִּיבְּחְהוֹ אוֹ בִּבְּחְהוֹ בִּיִּבְּחְהוֹ בּיִבְּחְהוֹ בִּיִּחְתוֹ בְּנִבְּחְהוֹ אוֹ בִּבְּחְהוֹ בֹּיִי בְּיִבְּתְּחִוֹ בְּיִבְּתְּחִוֹ בְּיִבְּתְּחִוֹ בְּיִבְּתְּחִוֹ בְּיִבְּתְּחִוֹ בְּיִבְתְּחִוֹ בְּיִבְּתְּחִוֹ בְּיִבְּתְּחִוּ בְּיִבְּתְּחִוּ בְּיִבְּתְּחִי בְּבְּתְּתוֹ בְּיִבְּתְּתוֹ בְּיִבְּתְּחִוֹ בְּיִבְּתְּתִי בְּבְּבְּתְחִוּ בְּיִבְּיִיתְוֹ בְּיִבְּתְּתִוֹ בְּיִתְּתוֹ בְּיִבְּתְּתוֹ בְּיִבְּתְּתִוֹ בְּיִבְּתְּתִוֹ בְּיִבְּתְּתְּוֹ בְּתְּתְּוֹ בְּתְּתִוֹ בְּיִבְּתְתוֹ בְּיִבְּתְּבְּתְתוֹ בְּיִבְּתְתוֹ בְּיִבְּתְּתִוֹ בְּיִבְּתְּתוֹ בְּיִבְּתְתְּוֹים בּיוֹ בְּיִבְּתְּתוֹ בְּיִבְּתְּתוֹ בְּיִבְּתְּתוֹ בְּתְבִיתְּתוֹ בְּתְּתוֹ בְּיִבְּתְתוֹי בְּבִבְּתְבְּתְתוֹ בְּיִבְּתְּתוֹ בְּיִיתְבְּיִבְּתְוֹי בְּבְּתְתוֹי בְּיִבְּתְּתוֹי בְּיִים בְּבְּתְתוֹי בְּיבְּבְּתְתוֹי בְּיבְּבְּתְתוֹי בְּיִבְּיִבְּתְוֹי בְּיִבְּבְּתְתוֹי בְּיבְּבְּתְתוֹי בְּיבְּבְּתְתוֹי בְּיבְּבְּתְתוֹי בְּיִים בְּבְּתְתוֹי בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּתְבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיּים בּיּים בְּיִבְיּים בּיּבְיּים בְּיִים בְּיבְּיבְיּים בּיּיבְיּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בּיּבְיּים בּיּים בּיבְּיוּים בְּיִים בְּיוּים בְּיִים בְּיוּים בְּיִים בְּיוּים בּיּים בְּיוּבְיּים בְּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוּבְיּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּיוּים בּיוֹים בּיוּים בְּיוּים בְּיִים בְּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּי

`⊒∃ pr. n. m.

בְּלִים pr. n. a place to the north of Jerusalem.

וְּבִינְה, וְּבִינְה f. prop. curdled milk, hence: cheese.

נְּבִיעִים (c. נְּבִיעִים; pl. נְּבִיעִים) m. cup; also: cup of a flower, calix.

m. master, lord, prince.

נְבִירָה (c. נְבָרֶת, sf. נְבָרֶת) f. mistress, lady, queen.

m. ice, hail, crystal (see

to set a landmark לא תַּפִיג נְבוּל thou shalt not remove the landmark of thy neighbor, which they of old time have set Deut.19,14.— 2) to bound זְּבָּבְל וְנְבֵּל אָתוֹ the Jordan bounded it Jos.18,20; with a to border on הַבְּבֶל בָּהְר חַבָּל בַּרָה hard בַּרְבָּל בָּהְר חַבְּל בַּרָה hard בַּרְבַל בָּר אָתוֹ בַל בַּר אָתוֹ בַל בַּר אָתוֹ בַּל בַּר אַת הַנְבֶל בַּרְה הַ Hamath shall border thereon Zch.9,2.

Hiph. הְנְבִיל to confine, to set bounds to הַנְבִיל and thou shalt set bounds to the people (confine them) Ex.19.12.

pr. n. Phenician city, gent: לְבָל pr. n. a mountainous country inhabited by Edomites, south of the Dead Sea.

נְבוּל see גָבְל.

שַׁרְשׁת f. twisted work בַּבְלְּתְּ הַבְּלְתְּ twisted chains Ex.28,22.

מבן adj. gibbous, hump-backed.

(only pl. בּרָנְנִים m. 1) summit,
peak בְּרְנָנִים a mountain of
[many] peaks Ps.69.16.— 2) adj.
hilly, peaked הָרִים בַּרְנָנִים peaked
mountains Ps.68.17.

נְבַע pr. n. a city in Benjamin שֶּבַע קבע; בּוְיָמִין 28.5,25; in Jud.20, 10 a. 33 נָבֵע בִּנְיָמִין and נָבֵע stand for נְּבָע הַנְיָמִין.

גּבְעִה (pl. נְּבְעוֹת, c. נְּבְעוֹת, f. 1) hill, height.— 2) pr. n. Gibeah: a) a city in Benjamin 1S.13,2—נְבְעַת Jos.18,28, birth-place of Saul 1S. 10,26, wherefore it is also called נְבָעַת פִּינְחָל (11,4 b) a place in Judah Jos 15,57. c) בּבְעַת פִּינְחָל a place in Ephraim.

נְּבְעוֹן pr. n. a city in Benjamin;
gent. נְבְעוֹנִי

גְּבְעָל m. flower-cup, ball, capsule; occurs only once and in an adverbial sense בַּפְשְׁתָה נְבְעִל the flax was in its flower Ex.9,31. בעת pr. n. see גַּבְעָה 2 a.

Pi. אבו (fut. בובר) to make strong, to strengthen, to exert strength יְוֹבֵר בוֹיִן and I will strengthen them in the Lord Zch. 10,12; אבון אבון he should exert more strength Ec.10,10.

Hiph. הְּבְּיר (fut. יְנְבָּיר) to exert strength, to strengthen לְלְשׁנֵנוּ with our tongue will we exert strength Ps.12,5; הְּנְבִיר בְּרִיה and he will strengthen the covenant Dan.9,27 (Fuerst: will make the covenant difficult).

Hithp. לעל (יענבר (יענבר) 1) to strengthen oneself; with על to get the victory over his enemies Is.42,13; with אָל־שַבּי יִהְנַבֶּר he will get the victory over his enemies Is.42,13; with אָל־שַבי יִהְנַבְּר he showeth himself strong against the Almighty Jb.15,25.— 2) to increase greatly, to exceed הַּשְּׁשֵׁיִהְםּ

בי יְתְבַּרְר and their sins that they have exceeded Jb.36.9.

גָּבֶר בַּמְטְלָתוֹ יֵלֵכוֹ ; pl. אָבָר בַּמְטְלָתוֹ יַלֵּכוֹ ; pl. גָבָר בַּמְטְלָתוֹ יַלֵכוֹ ; pl. גַבָּר בַּמְטְלָתוֹ יַלֵכוֹ ; pr. 2) mighty man, warrior אָזָר־גָּא זְר־גָא gird up like a mighty man thy loins Jb.38,3.— 3) every one (like יַנְבָּר מִוֹ נִבְּר מִים every one in his course they go Jo.2,8.

pr. n. m.

(archaic form for בְּבֶר מְּמָים) m. man an upright man Ps.18,26. בְּבַר

רְבְר Ch. (pl. נְּבְרִין m. man. נְבִעוֹן= pr. n. a place נְבִעוֹן= Neh.7,25.

Ch. m. strong man, mighty warrior.

pr. n. one of the seven archangels Dan.8,16.

(sf. וְּבְרְתָּה f. mistress, sovereign lady (בּרְרָה.).

נבש to become dense, to thicken. וְבְּתוֹן pr. n. a city in Dan.

] (c. בּנוֹת ; sf. וֹשְבֵּי ; pl. מַנּוֹת m. top, roof; with ה loc. הַנְּנָה to the roof Jos.2,6.

m. 1) coriander.— 2) pr. n. Babylonian god of fortune (Jupiter).

I. m. fortune, good luck (see בְּנֵר 2); קּנָר Gen.30,11 Ktib for בְּנָר good luck hath come (others: בְּנָר adv. fortupately).

The pr. n. 1) son of Jacob, also the tribe and its territory named

after him; gent. إِنَّ .-- 2) a prophet at the time of David.

Ch. (pl. def. נְּדָרָריָא) m. treasurer (comp. נְּדָרָר).

בּרְבָּר a. בּרְבָּר pr. n. a station of the Israelites in the desert; with ה loc. בּרְבָּרָה.

יְנְיּדְּנִ 1. (fut. pl. יְנְּדִּנְ 1. (fut. pl. יְנְּדִּנְ עַלְּנָפְשׁ prop. to cut, hence (acc. Fuerst): to decide יְנְיִנְיִנְ עַלְנָפְשׁ they decide upon the life of the righteous Ps. 94, 22 (others: they band themselves together against etc., from נְבִּדּר II., which see).

Hithp. to cut (or scratch) oneself יְּנְתְנּוֹרָה ... בַּתְרָבוֹת and they cut themselves... with swords 1K. 18.28.

וו. to bind together; only Hithp. אונה יוֹנְה יוֹנְה to band themselves together, to assemble themselves by troops in a harlot's house Jer.5,7.

Ch. to cut down בְּדֶרְ Ch. to cut down the tree Dan.4,11.

לְרָהֹ (only pl. c. בְּרָהֹ) f. bank of a river.

יַבר נַדָה see בַּדָה.

נְרוּדִי (pl. נְּרוּדִי c. נְּרוּדִים (pl. מָרְרְּדִּר (c. מַרְרָּדְּרִּרְּם) m. 1) cut, furrow, ridge מַחַת נְּרוּדֶים smoothing down her ridges Ps.65,11.—2) band, troop (of soldiers or plunderers) יוֹצָאֵי צְבָּא the men of the band 2Chr.25,13; יוֹצָאִי צְבָא that went out to the host

by troops 2Chr.26,11; שְׁרֵידְיּרִים leaders of troops 2S.4,2; poet. בתר daughter of troops, i. e. wandering crowd Mic.4,14; fig. misfortune, disaster יַחַר יָבאוּ בְּרוֹנְיי together come on his troops, i. e. misfortunes Jb.19,12.

f. only pl. וְּדְוֹּהְ incisiona or scratches Jer.48,37.

נְבְּרוֹלָה , זְּבָל־ , גְּדֹל (c. גָּדֹל; דָּל; דָּרָל; pl. גרולים, f. קרולות adj. great, large אולם הנדול the greatsea Num. 34,6; עיר גרובה great (or large) city Gen.10,12; of time: long היים the day is long 29,7; of the voice: loud קול ברול a great (loud) voice Deut.5,19; of age: elder قِلا his elder son Gen. 27, 1; קנְדוֹלָם וַעַר־קְטַנְם from the greatest (oldest) of them to the least (youngest) of them Jon.3.5; of condition: high, notable, eminent the high priest Hag. 1,1; אָשָׁה גָרוֹלָה a great (i. e. notable) woman 2K.4,8; c. נְּרֶל-חָמֶר great in kindness Ps.145,8; great in counsel Jer.32,19.--The feminine form is often used as an abstract noun signifying a great or proud thing: לַעשוֹת קַטַנָּה to do a small or a great אוֹ גְרוֹלָה thing Num.22,18; עושה גרולות who doeth great things Jb.5,9; לַשוֹן the tongue that מַבַבְּרַת נָדלוֹת speaketh proud things Ps.12,4.

נְיָלֶה see נְרוּלֶה ,נְּדוּלֶה.

(enly pl. נדופים a. ונדופים m. reviling, scorn.

רובה f. reviling, scorn.

(pl. גְּדִים, c. נְּדָרִים) m. kid, little goat.

173 pr. n. m.

של pr. n. m.

נְּדְיָה (only pl. sf. קֹרִיה) f. kid, little goat.

לְּדִיל (only pl. נְּדִלִּים) m. 1) twisted threads, tassel, fringe Deut.22,12.

—2) festoon (an ornament on the capitals of pillars) 1K.7,17.

קריש m. 1) pile of corn, heap of sheaves Ex.22,5.— 2) tomb-hill Jb.21,32.

לְנֵתְל , נְּנֵתְל (fut. יְנִבְּל , pt. נְּנֵתְל , בְּרֵל , בַּרֵל , בַּרֵל , בַּרֵל ; pt. יְנָתַל pt. יִנְבַל ithe cry of them was great Gen.19,13; בְּרַלְּה צִּעִּקְתְּם thou art very great Ps 104, 1.— 2) to become great, to grow up יַנְיְבָּל הַיָּבֶּל הַיָּבֶל הַיָּבְל הַיָּבְל הַיִּבְל הַיִּבְל הַיִּבְל הַיִּבְל הַיְבָּל הַיְבְּל הַבְּלְיִבְי בַבְּיִבְּי בַּיְּבִיל הַבְּיִבְי thy life was highly valued... in my eyes 18.26,24.

Pi. נְּרֵל (הְּרֵל : inf. בְּרֵל : inf. יוֹבְרֹל) to cause to become great, to make great, to magnify, to extol בְּיַלְהֹר and he caused him to become exceedingly great 2Chr. 1, 1; בַּלּל : magnify (or extol) the Lord with me Ps.34,4.— 2) to cause to grow, to let grow Is. 44,14; נְּשֵׁר מִשְׁר רְאֵשׁוֹ : to let

grow the locks of the hair of his head Num.6,5; of children: to bring up נְגַּדְלֹּוֹ אֶת־בְּגֵיהֶם they bring up their children Hos.9,12.

Pu. pt. מְנְדָל to be brought up. Hiph. הגדיל (fut. ינדיל) to increase, to magnify, to do great or proud things אַנְדִיל הַמְּדוּרָה I will increase the burning pile Ez. 24,9; נַתַּגְרָל חַסְרָךְ עָמָּרָי and thou hast magnified thy kindness with me Gen.19,19; הָּנְדַּלְתִּי מַעֲשֵׂי I made great works Ec.2,4; הַנְדִיל לֵעשׁית he hath done great things Jo.2. 20; ראו אָת אַשֶּׁר־הָנְדָּל עַפַּכֶם see what great things he hath done with you 18.12,24; וַתַּנְדִילוּ עַלַי and ye acted proudly against me with your mouth Ez. אָמָשָׁנְאָי עֲלַי הָגְדִּיל he that hateth me hath acted proudly (insolently) against me Ps. 55, 13; he hath lifted up הַּנְּדִיל עֲבֵי עַקַב bis heel against me 41,10.

Hithp. הְתַּבְּרֵל one-self above, to show oneself great, to boast oneself i הְתַבְּרָלְתִּי I will magnify myself and sanctify myself Ez.38,23; בּתְלִיפִנְיפוֹ shall the saw magnify itself against him that shaketh it? Is.10.15.

adj. becoming great or strong; pl. c. בְּלֵי בְשָּׁר strong of flesh Hz. 16,26.

להל pr. n. m.

גְּרֶל (sf. נְּרָלוֹ a. נְּרָלוֹ) m. greateness,

talness; fig. might, majesty, exaltation, pride, haughtiness.

בּרוֹל see בּרֹל.

קרל f. 1) greatness, majesty; 2) great achievement.

יבור (ה. מ) vice-roy of Nebuchadnezzar in Judea.
b) name of several other persons.
דול (ה. מ) pr. n. m.

נְרַע (fut. יְבָרַע ; pt. p. נְרְוּשֵׁ , pl. נְרִנְעִים (fut. עָבָרָע ; pt. p. נְרְוּשֵׁים (pl. to cut off, to hew down, to break, to destroy.

Niph. לְּבֵּדֵע to be cut off, to be hewn down, to be broken, to be destroyed.

Pi. אָבָּעְ יְלֵבָּע, fut. יְנַבַּע, יְנַבַּע, יְנַבַּע to cut asunder, to break to pieces. Pu אָבַע to be cut down.

נְרְעוֹן pr. n. a judge of Israel Jud. 6,11 (also named יְרָבַעִי).

בּדְעִם pr. n. a place in Benjamin. דרעני pr. n. m.

only Pi. 711 to revile, to blaspheme.

ינְבוֹר (fut. גְּבוֹר) 1) to hedge in, to enclose.— 2) to repair גֵּרֶר מָּבֶּרְץ repairer of the breach Is.58,12; בּרָרִים 2K.12,13 masons.

רוֹ (בְּרֵר (c. בְּבֶר ; sf. בְּרָר ; pl. בְּרָר (c. בְּרָר ; pl. בְּרָר (c. בְּרָר בְּרָר) יוֹין (c. בְּרָר בְּרָר ; pl. בְּרָר (c. בְּרָר בְּרָר בְּרָר (c. בְּרָר בְּרָר בְּרָר (c. בְּרְר (c. בְּרָר (c. בְּרָר (c. בְּרָר (c. בְּרָר (c. בְּרָר (c. בְרָר (c. בְּרָר (c. בְּרָר (c. בְּרָר (c. בְּרָר (c. בְּרָר (c. בּרָר (c. בְּרָר (c. בּרָר (c. בְּרָר (c. בְרָר (c. בְּרָר (c. בְרָר (c. בְּרָר (c. בְּרָר (c. בְרָר (c. בְרָר (c. בְּרָר (c. ב

pr. n. a city in Palestine.

קדר, הָדר, pr. n. a) a person. b) a place on the mount of Judah.

קּרֵרוֹת (pl. גְּרְרוֹת a. גְּרָרוֹת, c. וְנְּרְרוֹת) אָן נְּרֵרְוֹת (pl. wall, hedge, fence.— 2) hurdle, fold גְּרְרוֹת צאֹן sheep-folds Num. 32,16.— 3) pr. n. a place in Judah בְּרָרְתִי אָנִרְ, which see; gent. גְּרַרְתִי . נְּרֵרְתִי

דרות pr. n. a place in Judah.

גְּרֵרוֹתְיִם pr. n. a place in Judah. גְּרֵרְיּ see גְּרֵרִיּ

בררת f enclosure, wall.

only Ez 47,13 for אַ valley, plain acc. ancient interpreters miswritten for הווה.

קה (fut. קּבֶּה מְבֶּם מְוֹיר he will not remove from you your bandage Hos.5,13.

בּהָה f. healing. health בְּהָה מִימִים מִימִים a merry heart causeth good health Pr.17,22 (acc. some ancient interpreters בּוֹלְם body; a merry heart doeth good to the body).

נְהַרְ (fut. וְיִהַר) to prostrate oneself.

נְאֹתִי (sf. נְּיּהָ, הְּנָּבְּהְ אַחְרֵי בְּנָּהְ מָּרָה (sf. נְּאָרָ, בְּּוֹם, הַנְּשְׁבְּרָתְ אַחְרֵי בְּנָּהְ קוֹאָתי בּנָהְ מִשְׁרֵי בְּנָהְ מִּחְרֵי בְּנָהְ מִּחְרִי בְּנָהְ מsat behind thy back 1K.14,9.

Ch. (c. נְּנָהְ ,נַּנְהְ ,נַּנְהְ ,נַּנְהְ ,נַּנְהְ ,נְנְהְ בּנְנִיהְ לְנִיהְ לְנִיהְ inside, midst מְלָבְרָבְהְ בְּנִוּהְ and thus was it written therein Ezr. 5,7; טְנוֹרְא ; out of the midst of the fire Dan.3,26.

לו (בּוֹלְ Heb.; sf. 'וּגִּוֹלְ אַנְי (בּוֹלְ Heb.; sf. 'וְגַּוֹלְ אַנְי (בּוֹלְ שְׁלֵּבְי thou hast cast behind thy back all

my sins Is.38,17.— 2) middle, midst they are driven out of the midst (of men) Jb.30,5.

Nia see 12 Ch.

to dig, to plough; only pt. pl. בְּיבׁ to ploughmen 2K.25,12(Kri נְיבֹּים).

לְנוֹכ (בּנֹב (בּנֹב (בּנֹב (בּנֹב (בּנֹב (בּנֹב (בּנֹב (בּנֹב as locusts upon locusts (i.e. swarms of locusts) Nah.3,17.

j pr. n. a) prince of Magog. b) descendant of Reuben 1Chr.5.4.

לָּרָה f. 1) lifting up, elevation הְּשְׁפִּילוֹ וַתְּאֹמֶר גִּנְהְּ when they are cast down, thou shalt say, There is lifting up Jb.22,29.— 2) pride הְנֵיה מְנָּבֶר יַבְּטָה and that he may hide pride from man 33,17.— 3) body און בווא מגּנְה מְנָּבְר וַבְּעָה body בווא מגּנָה (the weapon) cometh out of the body Jb.20,25.

בּוָה Ch. f. haughtiness.

אני Ktib Ez-36 for גוֹין from אוֹין, which see.

וֹנֵי וֹ (pret. וּלֵי: fut. וֹנֵינְי 1) to fly away, to hasten off שׁיחָים it soon hasteneth off Ps.90,10.— 2) tr. to drive up quails Num.11,31.— Acc. Fuerst Niph. בְּנִיוֹן וַעְּבִי they shall disappear מוֹל בְנִיוֹן וַעְבָּי they shall disappear and pass away Nah.1,12 (others regard בְּנִיוֹן as Niph. of וֹנֵין, which see)

II. (sf. וְלֹיוֵי m. refuge (from אוֹ I., but see also בְּוֹיִן.

ענים (pl. גוֹיְלִים m. young bird, young dove.

ווֹן pr. n. a place in Mesopotamia.

נְיחַ (גְּהָר (גְּהָר (mp. בְּרָח וֹ נְיחַ , בְּרְח וֹ וֹנְים , בְּרְח וֹ וֹנִים , בְּרְח וֹנִים וֹנֵצְא in issuing forth it came out of the womb (of the earth) Jb.38,8.— 2) to bring forth, to beget אַרָה נִיִי נְבָּהָי be in pain and bring forth Mic.4,10; אַרָה נִייִי נְבָּהָין thou art he who brought me forth from the womb Ps 22,10.

(inf. בָּגְיהַ, fut. הַגְיִה ; fut. בְּגְיהַ) to issue forth, to rush forth וַמְּגַח בְּנַהְרוֹהִיךְ and thou issuedst forth with thy rivers Jb.32,2; יְנִיחַ Jordan will rush to his mouth 40,23; מְנִיחַ מִמְכִּוֹמוֹ he rushed forth from his place Jud. 20.33.

Ch. Aph. אַבּוֹ (pt. f. pl. קְּיָהוֹ (מְנִיחָן) to break through.

גוֹים (sf. יְגֹיִהָ דְּנִים, pl. בּנִים, sf. בְּנִים (sf. יְגִיֹּהְ דְּנִים, pl. בְּנִים (sf. יְגִיּהָ בְּנִים, prop. body, hence: nation, tribe, people; pl. heathers, non-Jews, gentiles.

לְנִיה (c. בְּיֵלְהָ, pl. יְנִילְת) f. body, corpse. גִּיל see ג'ל .

רֹבְוֹג f. 1) exile, banishment.— 2) coll. exiled people, exiles.

בוֹלֵן pr. n. a city in Manasseh.

ולין m. pit.

ነጋን 1) pr. n. son of Naphtali.— 2) patr. 1Chr.5,15.

עָרָע (fut. יְנִינְע pt. צָּוֹיְע ; inf. צַוֹּיְן a. עָרַע) to expire, to die, to pine away, to perish.

קוֹניפו only Hiph. יְנִיפוּ to shut יְנִיפוּ הַדְּלְתוֹת they will shut the doors Neh.7.3.

הבלה f. body, corpse.

נוב I. (pret. בור ; fut. יגור, דבין; pt. m. ברם, pl. ברים, c. ברים; pt. f. ברים c. גַרָת; imp. 1) to dwell, to sojourn, to abide, to remain "! מוֹאָב עִם־כָּבֶשׁ and the wolf shall dwell with the sheep Is.11,6; עַם־ with Laban have I sojourned Gen.32,5; קי ינור בַאַהַלָּך who may dwell in thy tent? Ps. 15,1; ינור אַניוֹת should tarry (or remain) in ships Jud.5,17; נינר and he sojourned in Gerar Gen 20,1; לא יגורה בע evil cannot abide with thee Ps.5,5; בַּנָר בָּתוֹכְכֵם that sojourneth among you Lev. 16,30; בֵּרֵי בֵּיתִי ye that sojourn in my house Jb.19,15; וֹמְנַרַת בֵּיתָה and of her that sojourneth in her house Ex.3,22.- 2) to assemble, to gather together נַנורוּ עַלֵי עַוִּים the mighty gather together against me Ps. 59, 4; מַלְחָמוֹת they gather together for war Ps.140,3; whosoever assemble מִינַר אָתַּדְּ together against thee Is.54,15. -ענור Ez.21,17 from בנור, which see.

Hitlep. הְתְּנוֹרֶר 1) to sojourn, to dwell אַנֶּי מְתְנוֹרֶר עָּמָה with whom I sojourn 1K.17,20.— 2) to assemble themselves, to gather

together יְתָגוֹרֶר יְטוֹרוֹ בי they assemble themselves and they rebel against me Hos.7,14.— קתְגוֹרֵר Jer.30,23 from לַרֵר, which see.

II. (fut. גְּוֹרְ ; imp. 1) to fear, to be afraid of him Ps.38,8; בּרְ בְּנְוֹרְ לְבָּחְ מִבְּוֹי יְגִּוֹרְ be ye afraid of the sword Jb.19,29.— 2) to be concerned, to be anxious בְּנֵי תְבִּוֹר שְׁבַן שִׁמְרוֹן בִית about the calves of Beth-aven are auxious the inhabitants of Samaria Hos.10,5.

גוֹרִים , גּוֹרִים , גּוּרִים , גּוּרִים , גּוֹרִים (גּוֹרִים m. young animal, a whelp the the lion's whelp Gen.49,9; pl. c. גֹרִי בּיִוֹן אַרִיוֹת the whelps of lions Jer.51, אַרִיוֹת גּוֹרִיהָן גּוֹרִיהָן seven the jackals... give su.k to their young ones Lam.4.3.

בעל pr. n. a city in Arabia.

גוֹרֶל (c. גוֹרֵל ; pl. גוֹרֵל) m. 1) dic, lot וּנֹרְל גוֹרֶל ; they cast a lot Ps. 22,19.— 2) a portion that falls to one by lot יבּילוּ יבּילוּ יבּילוּ come up with me into my portion (of territory) Jud.1,3.— 3) fig. lot, destiny הַנְרֵךְ מְנַת מְבֵין this is thy lot, the portion of thy measures Jer.13,25.

גּוֹרָן Ktib Jer.2,25 for בְּרוֹן, which see.

2 m. clod. lump (of earth).

m. 1) shearing, clipping גּוֹ צֹאוָךְה the shearing of thy sheep Deut. 18,4.— 2) mowing, mown grass like rain upon mown grass Ps.72,6; pl. c. לְּמָטֶר עַלְיגָּוֹ the king's mowings Am.7,1.

וְבְּרָ Heb. a. Ch. treasurer; pl. Ch. אָבָרִין Fzr.7,21 (comp. גָּוַבְרִין).

ל נוד to cut, to hew; fig. to form; pt. sf. נוֹן thou art he who hath formed me Ps.71.6 (Stb.).

 Π_{13}^{\bullet} (c. Π_{13}^{\bullet}) f. shearing, fleece.

וֹנְזְים (fut. וֹבְיָרָ, וְבְּיָבָ: pt. ווֹבֹּג, pl. וּוְזִבּ , c. יְוֹבְּג; imp. f. יְוָבָּ, הְיִוֹבְּ ; inf. וֹבְּיִנִם a. וֹבֹּוֹ to cut off, to shear.

Niph. נְגְוֹז to be cut off, to be extirpated (but see זָגוֹז I.).

113 pr. n. m.

אָבֶן (from נְּוֹתְ f. cutting, hewing; with אָבֶן hewn stone, squared stone אַבְנִי בְּוִית hewn stones 1K. 5,31; also without אָבֶן in a concrete sense: לְאִרְבָנָה אָתְנָן houses of hewn stone Am.5,11; לְאַרְבָנָה אָתְנָן thou shalt not build it of hewn stone Ex 20,25.

Niph. נְנְיֵלְ to be robbed; fig. of sleep: נְנְיֵלְ הֹי שְׁנְתְם their sleep is robbed Pr.4.16.

and he shall restore that which he hath robbed Lev.5,23; the plunder of the poor Is.3,14.

m. a kind of locust.

□13 pr. n. m.

קּוֹנֵי gent. of an unknown place אוֹנְיּ or אוֹן 1Chr.11,34.

עַוֹעָם, (sf. ינִוֹעָם, בּוֹעָם) m. trunk, stock, stem (of a tree).

Niph. נְגָוֹר (נְגָּוֹר בּער off, taken away, separated, excluded בּיִנְר מָאָרֶץ חַיִּים he was cut off (taken away) from the land of the living Is.53,8; לְּנִר they are cut off from thy hand Ps.88.

רוֹב Ch. to decide, to determine; pt. pl. def. אָבְוֹבְיֵּל the determiners of fates Dan 4,4.

Itp. אָרְאָנֵה to tear itself away, to be separated.

וֹנֵוֹר I. (pl. וְּנֵוֹרִים) m. piece, part.

II. pr. n. a Phenician city, afterwards in the hands of the Philistines.

וֹרָה. I. adj. f. separated, solitary מֵרֶץ גְּוֹרָה a solitary land Lev.16,22.

II. Ch. (c. נְוֹרֵה) f. decree, sentence אָנְהָה the decree of the Most High Dan.4,21.

f 1) cut of the body, outline, figure, form.— 2) separate or secluded place (of the temple buildings).

(Ktib (נְּרָי pr. n. a people in the south of Palestine (acc. Stb. gent. probably of נְּרָר II., which see).

ווֹןm. (c. וְיֹחוֹן) belly.

ניחון see בְּחוֹן.

pr. n. servant of the prophet Elisha.

לַחָב', c. נָחָלֵי f. burning נַחַל (pl. בָּחָלִים f. burning

coals בְחַלֵּי אִשׁ coals of fire Is. 10,2; נְחַלִים אַתְּה חֹתָה עַל־ראשׁוֹ thou rakest coals on his head Pr.25,22.

קּבֶּת (sf. בַּחַלְתִּי) f. same as בַּחֶלֶת; proverbially: יְבָבּוּ אֶת בַחַלְתִּי they will extinguish my coals (i. e. they will destroy my last off-spring) 2S.14.7.

ם בוֹם pr. n. m.

חר pr. n. m.

גָּיִא , גִּיא , גַּיא וּעָרָיִף , גַּיא וּעָרָיִף , גַּיא וּעָרָיף , גַּיא וּעָרָיף , גַּיא פּבּייף , גַּייף , גַּיף , גַייף , גַּייף , גַּיף , גַּייף , גַּיף , גַּייף , גַּיף , גַּייף , גַּיף , גַּיף , גַּיף , גַּיף , גַּיף , גַּיף , גַיף , גַיף , גַיף , גַייף , גַּיף , גַּיף , גַיף , גַ

נְּיִרִם (pl. נְיִרִם) m. prop. band, hence: vein, sinew נְּיִדְ הַגְּשָׁה the vein of the heap-sinew Gen.32,33; נְיִדִים sinews and flesh Ez 37,8: fig. וְבִיּדְרָ עַּרָפָּךְ and like an iron sinew is thy neck Is.48,4.

אָרָת see הַוֹּחָ.

קרַעת אַפְּה n a place near נְּרָעֵּת אַפְּה pr. n. 1) one of the four principal rivers of Eden.— 2) a fountain west of Jerusalem.—

3) acc. Septuagint a name of the Nile Jer.2,18 (Fuerst).

see ניחוי.

גִיל, יְגִיל (pret. 1 s. בַּלְתָּר ; fut. זְּגֵּל , יְגִיל ; fut. זְגָּל , יְגִיל ; fut. זְגִיל אַבי צַּדְיק the father of the just will greatly rejoice Pr.23,24; בּלְתְּי בְירוּשָׁלֵים and I will rejoice over Jerusalem Is.65,19; וּבְּלְרִי נְגִילוּ זְגִילוּ and its priests that once rejoiced over it Hos.10,5.

קיל (אַבְּיל (אַבְיל (אַבְּיל (אַבְּיל (אַבְּיל (אַבְּיל (אַבְּיל (אַבְּיל (אַבְּיל (אַבְּיל (אַבְּיל (אַבּיל (אַביל (אָביל (אָבייל (אָ

בילה f. exultation.

ולה see גילה.

אילני see גילני.

pr. n. m.

ור, גיר m. lime, chalk.

ניך Ch. (def. ניבא) m. lime.

ניש Ktib Jb.7,5 for ניש.

ולישן pr. n. m.

אנלים (בְּלֵים, c. בְּלִים) וּלְל heap, hill בּלְ אַבְנִים a heap of stones Jos.7,26; שַׁמְהָ מֵעִיר לַבְּל made of a city a heap (of ruips) Is.25,2.— 2) wave, billow בַּלֵלֵי הַיָּב like the waves of the sea Is.48,18.— 3) בו Cant.4,12 a spring, a fountain.

גלל see גל.

ঠৈ m. round vessel for oil; sf. নাটুৰু Zeh.4,2 its oil-vessel.

אָלָה see בְּלָא.

שֵׁרְ הַנְּלְּבִים m. barber מַעַר הַנְּלְבִים a barber's razor Ez.5,1.

יב ביב pr. n. a mauntain-ridge in Issachar.

לְבָּלִים (pl. בַּלְבֵּלִים m. prop. that which rolls (from בַּלְבֵּלִים), hence: 1) wheel (of a chariot, of a cistern).— 2) rolling, whirling, whirlwind קֹל the voice of thy thunder was in the whirlwind Ps.77, 19.— 3) whirling dust or chaft הַבְּלִבְלַ לְבִּנִי סוּבְּה וֹנִי וֹנְבָּר לִבְּנִי סוּבְּה before the wind Is.17.13.

בּלְבַּל Ch. wheel; pl. sf. בַּלְבַּל his wheels Dan.7,9.

the wheel of his wagon Is.28,28.— 2) pr. n. a) a city near Jericho, once אָלַבּל (Picha Ericho). Neh.12,29. b) name of three other places (Fuerst).

and she crushed his skull בּקרץ אָריּגְלּבְּלְתּוֹ f. head, skull בּמלְפָּרָם לְגִּלְבְּלְתְּ 53; fig. head, person בָּקרְעָ בְּגְלְגָּלְתְּ a bekah for every head Ex.38,26; בְּלְגָּלְתְּ beach person 1Chr.23,3.

(sf. ולְלֵדׁי) m. skin. hide.

ו בלה I. (fut. וְנֶלֵה, ap. בְּנָה; inf. abs. ונלות , c. נלות) prop. to make bare, hence: ta lay open, to disclose, to reveal בלה סודו he disclosed his secret Am 3,7; ולכה את־און he revealed to the ear of Samuel (i. e. he communicated to him) ווגל אונם לפוסר (15.9,15 and he openeth their ear to correction Jb.36,10; pt. p. בלוי made known, published גַלּוּי לָבַל־הַעַמִּים published to all the nations Est.3.14: also: open, unveiled אָת הַחַתוּם וָאָת the sealed and the open deed (document) Jer. 32,14; בלוי with open (unveiled) eyes Num.24,4.

אנְגָלה (fut. יְנָגְלה, יוּנְלָה) to be laid open, to be revealed, to show oneself, to appear נְגִלינוֹ אַלִיהָם thy skirts are laid open Jer.13,22; בְּלִינוֹ אַלִיהָם and we will show ourselves to them 1S.14,8; חֹבֶר־יְהְיָה מָלֵיוֹ דְבַר־יִרְהְיָה nor yet was the word of God revealed to him 3,7; בְּמִלְּה הָּלָּוֹ דְבַרִּיִרְהְיָה לֹאַשֶּׁר בְּחַשֶּׁךְ הְגַלוֹ (אַמַר... לַאֲשֶׁר בַּחַשֶּׁךְ הְגַלוֹ (אַמַר... לַאֲשֶׁר בַּחַשֶּׁךְ הְגַלוֹ (אַמָּר... לַאֲשֶׁר בַּחַשֶּׁר הְגַלוֹ (אַמַר... מַאַשְּר הָגַלוֹ (אַמָּר.) to say... unto those that are in darkness, Show yourselves 1s.49,9.

Pi בְּלֵה (fut. יְבֵּלֶה, ap. יְבֵּלֶה inp. ap. אָרְוֹת to uncover, to open אָרְוֹת נְבְּלָה the nakedness of his sister hath he uncovered Lev.20, ווֹבְל יְהֹיָה אֶת עִינִי בִּלְעָם and the Lord opened the eyes of Bileam Num.22,31; with על to lay open, to show בְּלָה עַל־תַּמֹאתוֹן he layeth open thy sins Lam.4,22.

Pu. בלה to be bared. to be un-

covered, to be open בְּלְּהָ Nah.2,8 she was bared or stripped (others: exiled, see בְּלָבְּ II.); pt. f. בּלְבּה open reproof Pr.27,5.

Hithp. הַתְּנֵלֵה (fut. ap. יְתְנֵלֵּל Gen 9,21 and he uncovered himself; fig. to reveal or show oneself בְּתִנְלֵל in revealing his heart Pr.18,2.

וו בלה II. (fut. וַנְבֶּל , ap. וַנְבֶּל ; inf. abs. to be carried away (גלות c. גלה into exile, to wander away, to emigrate בַּרָה עַמָּי my people goeth into exile Is.5,13; ויגל ישראל מעל־ and Israel was carried away into exile from his own land 2K.17,23; הַגַּלנֵל נַלה יִנְלָה Gilgal will go away into exile Am.5,5; until the carrying עַד נְלוֹת יִרוּשַׁלַם away of Jerusalem into exile Jer. 1,3; pt, גלים (f. גולה , pl. m. גלים (f. גולה , pl. m. גלים an exile, an emigrant בֹּלָה אַתַּה thou art an exile from thy place 28.15,19; בלה וְסוּרָה an exile and outeast Is.49,21; בראש פגו at the head of exiles Am.6, 7.- 2) to depart, to vanish, to disappear גֶּלָה כָבוֹר מִיָּשִׂרָאֵל glory is departed from Israel 1S.4,21; לַרָה מִשׂוֹשׁ הָאָרֵץ departed (gone) is the mirth of the land Is.24,11; the product of his וגל ובול ביתו house will vanish Jb.20,28.

Niph. נְגְלָה (fut. ap. וְגָּלָה, but see to depart, to be removed וְגָּלֵל הֹעִי and it is removed from me as a shepherd's tent Is.38,12.

Hiph. יַנְלֶה, הִנְּלָה, (fut. יַנְלֶה, ap. נְנֶלֶה, to lead away, to drive (into exile).

Hoph. בְּנְלֵת (f. הָנְלֶת , הַנְּלֶת) to be carried away or driven into exile; pt. pl. בְּנִלִים (for בְּנִלִים) Jer. 40.1 who were carried away.

ָּלְּהָ, אָּלֶּיְ (pt. אָרֵיְ: pt. p. יְבְּיִּ, אָנְיִי to disclose, to reveal.

גוֹלָה see בּּלָה.

קלה pr. n. a city in Judah; gent.

statue (acc. some interpreters) הָּנְיִם (from בְּלֶּלִבְּ מותר (from בְּלֶלִבְּלִבְּלִר (from בְּלֶלִבְּלִבְּלִר (from בְּלֶלִר (from בּלְלִר (from בּלְלִר

(from בְּלוֹת II.) f. 1) exile, captivity.— 2) exiled people, exiles. בְּלֵּוֹתְ Ch. f. exile בְּלֵּוֹתְ exiles Dan.2,5.

to be bare, to be naked, hence:
Pi. לְּבָׁלִּת to make bare, to shear,
to shave.

Pu. to be shorn, to be shaved; pt. אָרָבְיִי with shaven beards Jer.41,5.

Hithp. הְתַנַלֵּח to shave oneself.

m. 1) plate, tablet (for writing).— In later Hebrew: margin of a page, a roll.— 2) polished plate, mirror.

1) turning-board (of a folding-door) 1K.6,34.— 2) ring Cant.5, 14 a Est.1,6.— 3) circuit, district, whence: pr. n. אַלִיל הַבּוֹים district of the nations 1s.8,32 and def. בּלִיל a district in Naphtali, inhabited by many heathenish peoples Jos.20,7; later בָּלִיל (Galilee), between Samaria and Sidon.

נְּלִילְת (pl. נְּלִילוֹת) f. eircuit, district, territory.

מלים pr. n. a place in Benjamin.

רְיֵּבְּ pr. n. Goliath, a Philistine giant killed by David 18.17,4.

נגלל (1 s. בלותי (1 s. בלותי

Niph. נְגוֹל (fut. בַּוֹי) to be rolled together, to roll forward יְנֵגלוֹם and the heavens will

be rolled together like a bookroll Is.34,4; מַשְׁיֵם מִשְׁיָם and justice will roll forward like water Am.5.24.

Pi. redupl. ולגל to roll.

Pu. וְשִּׁמְלֵה to be rolled; pt. וְשִּׁמְלֵה בְּדְמִים and a garment rolled in blood Is.9,4.

Hiph. הֵגֶל (fut. ap. בֶּלֶּל) to roll away בְּנֶל אָת־הָאָבֶן and he rolled away the stone 29,10.

Hithp. הַתְּבְּלְבֵּל a. redupl. הַתְּבַּלְבֵּל to roll oneself, to throw oneself to throw himself (to fall) upon us Gen.43,18; פַחַר שׁאָה amidst a roaring noise they rolled themselves along Jb. 30,14.

I. m. dung, excrement (see also 54).

Ch. m. heaviness (prop. rolling, לְּבָלְל קבׁ, בוֹנָלְל II. (c. לְבֹיִי) m. prop. turn, hence: cause, sake; only with בּיִּבָלְל לְבִיל for the sake of Joseph Gen. 39,5; ^ קְּבָּלְבָּן 30,27 a. f. קבּנְל 12,13 for thy sake; בוֹנָל ל 137 for your sake.

pr. n. m.

וְנְלֹם (fut. וְנְלֹם) to wrap, to cover.

גְּלֶּמְי (sf. בְּלְמִי m. prop. something wrapped together, hence: shapeless mass, undeveloped form בְּלְמִי my undeveloped form (i. e. my embryo) did thy eyes see Ps.139,16; in later Hebrew: an idiot, a fool.

נגילמוּדה (f. בּילְמוּדָה) adj. solitary, desolate; of a woman: barren, unfruitful.

to move with violence; of a quarrel: to be enkindled יְלְפֵנֵי הָתְּבֵּלֵע הָרִיב נְמִישׁ before the quarrel is enkindled, leave it off Pr.17.14; of a person: to enrage oneself יְלִבְּיִלִי יִתְנַלְּע person: and every fool enrageth himself Pr.20.3.

בְּיְעָדְר (r. n. 1) grandson of Manasseh and another person, patr: בּיִּעָדְר .—
2) Gilead, a province east of the Jordan; originally בַּיִּעִר Gen.31,48 (Fuerst a. Stb.).

נַלְעִד pr. n. see גּלְעָד 2.

acc. Stb.: to glide down (Fuerst: to stretch oneself, to lie down) שָּנְלִשׁוֹ מִתַר נְּלְעָר that glide down (descend) from mount Gilead Cant.4.1.

as well... as; negatively: neither... nor; בּמ אָם אָם בּי בְּלִּרּלִי p בַּּמ פֿר אָ בְּלִּרּלִי neither... nor; בּמ אָם בְּי בְּלִר בְּי בְּלִר בְּי בְּלִר בְּי בְּעִר בְּי בְּעִר בְּי בְּעִר בְּי בְּי בְּי בְּי בְי בִּי בְּי בְי בִּי בְי בְּי בִי בְי אַ בְּבְּרִלִי yet, however בְּי בְי בִי בְּי yet they have not prevailed against me Ps.129,2.

সমুদ্র Pi. সমুদ্র to drink in, to swallow;

poet. of a war-horse: אָרֶץ אָרֶץ he swalloweth the ground Jb.39,24.

Hiph. הַּנְמִיא to give to drink gen. בּנְמִיאִינִי נָא give me to drink Gen. 24.17.

m. papyrus-plant, bulrush, reed.

אָנֶהְ m. prop. fist, hence: span (a measure).

ת בּבְּרֵים m. acc. Stb. probably fist-fighter (Rashi: dwarf, pigmy); only pl. בּבְּרִים Ez.27,11.

m. 1) a weaned child (see
 בית נְמוּל — 2) pr. n. m. בְּמוּל see
 under בית בָּמוּל

pense, reward בְּמוּל יְדָיו יִשְשָׁה לוּ the desert of his hands shall be given him Is.3,11; בְּל-בְּמוּל בְּוֹ his benefits Ps.103,2; with מִדְּבׁל or בְּלֵינִי to give a reward, to recompense Pr.12,14 a. 1917.

וְנְמוּלוֹת (pl. נְמוּלוֹת f. recompense.

זוב vr. n. a place in Judah.

I. (fut. אָבֶּל , tc. אָבֶּל) prop. to bring to an end or limit, hence:

1) intr. to ripen, to become ripe בְּבָּל the sour grape is ripening Is.18,5; tr. to yield ripe fruits בּבָּל שִּבְּרִים and it yielded ripe almonds Num.17,23.— 2) to wean (from the breast); inf. sf. עַרְבְּבָּלְרָּן weaned him 1S.1.23; pt. p. אַבוּל weaned from those that are weaned from milk Is.28.9.

Nuph. נְנְמֵל (fut. יְנָמֵל) to be weaned נְיָנְמֵל and the child grew and was weaned Gen. 21,8; צר יְנָמֵל הַנַּעַר so soon as the child shall be weaned 1S.1,22.

to give according to desert, to reward, to recompense, to benefit יְּנְמֵלֵי יִדְּיִי יִדְּיִי יִדְּיִי יִדְּיִי יִדְּיִי יִדְּיִי יִדְיִי יִדְיִי וְּחִוּל lhe Lord rewarded me according to my righteousness Ps. 18,21; יִנְמֵי שׁוֹּלְמִי יְדִי יְדִי וֹדְיִי וְדִייִ וֹדְיִי וֹדְיִי וְדִייִ וְדִייִ וְדִייִ וֹדְיִי וְדִייִ וֹדְיִי וְדִייִ וֹדְיִי וֹדְיִי וְדִייִ וֹדְיִי וֹדְיִי וְדִייִ וֹדְיִי וְדִייִ וֹדְיִי וְדִייִ וֹדְיִי וְדִייִי וְבִייִי וְדִיי וְדִייִי וְדִיי וְדִייִי וְדִיי וְּבִיי וְדִיי וְדִיי וְדִיי וְדִיי וְדִיי וְדִיי וְדִיי וְדִיי וְבִיי וְדִיי וְדִיי וְדִיי וְבִיי וְבִּיי וְבִיי וְבְיי וְבִיי וְבְּבִיי וְבְּבִיי וְבְּיי וְבִיי וְבְיי וְבִּיי וְבְיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבְיי וְבְּבִיי וְבְּבִיי וְבִייי וְבְּבִּיי וְבְּיי וְבְּבִיי וְבְיי וְבִּיי וְבְּבִיי וְבְּיי וְבְּבִיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּבִיי וְבְּבִיי וְבְיי וְבְּיי וְבְּבִיי וְבְּבִיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּבִיי וְבְּיי וְבְיי וְבְּבִיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּבִיי וְּבְיי וְבְּבִיי וְבְּבִיי וְבְיי וְבְּבִיי וְבְּיי וְבְּבִיי וְבְּי

נְבַּמֵלִי (pl. בְּמַלִים, c. נְמַלִּי com. camel. בְּמַלִי pr. n. m.

pr. n. a prince of the tribe of Manasseh.

לְמֵר (fut. (גְמֵר אָלֵי: pt. גְמֵר אָלַ: pt. בְּמֵר אָלַ: the pions to cease to be רְמִר אָלַי: the pions have ceased to be Ps.12,2.— 2) to accomplish to me Ps. יְדְיָה יִנְמֵר בַּעִרי the Lord will accomplish for me Ps. 138,8; יְבָיל גְמֵר עָלֵי unto God that accomplisheth [his goodness] on me 57,3 (Stb.: that bestoweth his care on me).

לְמֵר Ch. to perfect; pt. p. נְמֵר the perfect Ezr.7,12.

י אָבּוֹר pr. n. 1) son of Japheth.— 2)

people descended from Gomer.—
3) wife of the prophet Hosea.

ק בור pr. n. m. Jer.29,3.

pr. n. m. Jer.36,10. בְּבְרָרֶהְנְּ

(pl. נֵנִים) m. garden בּן־עֵּיֶן the garden of Eden Gen.2,15.

Niph. אַנְבֶּב (fut. יְגַנְב) to be stolen. Pi. אַנְב (fut. אַנָב) to steal; pt. אָנָב † בְּבָר that steal my words Jer.23,30; with בֹיב to deceive.

Pu. בַּבְּלֵ (fut. בַּבְּרֵי ; inf. בַּבּרָּיִי ; inf. בַּבּרָיִי ; inf. בּבּרִי ; inf. בּבּרִי ; inf. בּבּר בִּבְּרִי ; inf. בּבּר בִּבּרִי ; inf. בּבּר בִּבּר יִי ; inf. בּבּר בִּבּר יִי ; inf. בַּבּר בִּבּר יִי ; inf. בַבּר בִּבּר יִי יִבְּבּר יִי inf. בַבּר בִּבּר יִי יִבְּבּר יִי יִבְּבּר יִי יִבְּבּר יִי יִבְּבּר יִי וְבְּבַּר יִי יִבְּבָּר יִי וְבְּבָּר יִבְּרָּר יִי וְבְּבָּר יִבְּרָּר יִי יִבְּבְּר יִי יִבְּבָּר יִי יִבְּבְּר יִי יִבְּבְּר יִי יִבְּבְּר יִי יִבְּבְּר יִי יִבְּבְּר יִי יִבְּרָּר יִי יִבְּבָּר יִי יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִּבְּר יִבְּרְּר יִי יִבְּר יִבְּרָּר יִי יִבְּרָּר יִי יִבְּבְּר יִבְּר יִּבְּר יִבְּר יִּבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִּבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִּבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְיי יִבְּר יִבּבְר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּיּר יִבְּר יִּבּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יִבְּר יּבְּר יבְּר יִבְּבְּר יִּבּר יִבּר יִבְּבְּר יבּיי יִּבּר יִבְּרְי יִבּיי יִּבְּר יִבְּר יבְּר יבּיי בּר יבְּבּר יבְּיר יבּיי בּר יבּבּר יבּיי בּרּי בּר יבּבּר יבּבּר יבּיבּר יבְּבּר יבְּבּר יבְּר יבְּר יבְּבּר יבְּר יבְּבּר יבְּבּר יבְּיר יִּבּר יבּר יבְּבּר יבְ

Hithp. התנגב to steal through, to repair to a place by stealth.

נבב (pl. נַנְבִים) m. thief.

לּגְבָּה f. something stolen, theft.

pr. n. m. נְבָבת pr. n. m.

נבות (בוות ; pl. תובות) f. garden.

קנה (בנה אָנֶה (בּנָה f. garden אָנָה nutgarden Cant.6,11. to gather in, to hide.

(only pl. c. (גְּנָוֹי) m. 1) treasury אָנָוֹי הַפֶּּילֶן the king's treasuries Est. 3,9.— 2) chest נְנָיִי בְּרוֹטִים chests of colored cloth Ez.27,24.

Ch. m. treasure בְּוֹלָבְיּ the treasure-house Ezr.5,17.

יוד: m. treasure-chamber; pl. sf. אַנוֹכָּיוּ 1Chr.28,11.

נוּל, אָל (inf. נְעַל) to cover, to protect, to shield (with נַעַל, אַל).

Hiph. בְנָתוֹ (fut. בְנָן) to be a shield (with בַּעַר, בְעַר, around). בְּנַרוֹי pr. n. m.

נְּעָה (inf. נְּעָה; fut. וְּנָעָה) to cry, to low (of oxen).

נְעָה pr. n. a place near Jerusalem. נְעָה (fut. יְנִעֵל) to reject, to abhor, to detest (with the accus. or ב).

Niph. גְנַעֵל to be rejected, to be cast away.

Hiph. רְגְעִיל (fut. וְנְעִיל) to cast away שורו עבר ולא יַגְעִיל his bull engendereth and casteth not away (i. e. he does not waste his seed) Jb. 21,10.

pr. n. m.

שׁל m. loathing, aversion.

, נְּעֹר (fut. יְנְעֵר; imp. יְנְעַר; inf. c. יְנְעַר ; imp. יְנְעַר ; inf. c. יְנָעַר ; inf. c. יְנָעַר ; inf. c. יְנָעַר ; inf. c. יְנָעַר en; with accus.: בְּעַרְתָּ נְּוֹיָם thou hast rebuked nations Ps.9,6; or with יַנְעַר בּוֹ : ב but he will rebuke it Is.17,13; and I will rebuke for you the de-

vourer (i e. the destroyer) Mal. 3,11; הָנְי גֹעֵר לְכֶם אֲת־הַזְּרַע Mal. 2,3 I will rebuke unto you the seed (Ges.: I will deny you your harvests).

קּעָרָה (c גַּעָרַת, sf גְּעָרָת) f rebuke, scolding, threatening.

עש (fut גְּעַשׁ to shake, to tremble.

Pu. אַנְשׁ fut (יְגִּשִׁשׁ) to be shaken.

Huthp a) הַתְּגָּעִשׁ to be in commotion, to be shaken.

to totter, to reel.

ין נְעֵשׁ pr. n a mountain in Ephraim בַּחַלִי נְעֵשׁ valleys at the base of this mountain 2S 23,30.

pr. n. m. בעקם

קב Ch. (pl נְּפָּין m. wing.

(sf. נְּלְנִים, pl. נְּלְנִים) f., rarely m. vine, vine-stock.

m. a kind of strong tree (acc. some: cypress; others: cedar).

לבוות f. brimstone.

אבר of אור, which see.

ה (sf. קוֹם; pl. ברים, c. יוֹם) m. stranger, foreigner, guest.

גיר see גָּר.

לו see גור, אוז.

N73 pr. n. m.

ברב m. itch, scurvy.

1) pr. n. m.— 2) גְּרָבּ a hill near Jerusalem.

נְרָנְרִים (pl. נַרְנְרִים) m. berry.

נְרְנְּרְוֹת (only pl. c. בְּרְנְּרְוֹת) f. neck, throat.

יָרְנְשִׁי pr. n. one of the Canaanitic peoples.

only Hithp. הְּנְבֵּר to scratch oneself.

נְרָה Pi. גְרָה (fut. וְיָנֶהֶה) to kindle, to provoke, to stir up.

לְבֶּהְ f. 1) cud מַצִּבֵּי הַגְּרָה those that chew the cud Lev.11,4.— 2) grain (weight ==20th part of a shekel). ברון (גּרוֹנְי נִי נִי נִי הַרוֹן) m. throat, neck.

הרות f. shelter, inn.

יבון (בְּוֹרֵשְ) Niph. וּנְיֵרֵן to be cut cff. (Ktib יְנְיִן pr. ה. a people in the south of Palestine 1S.27,8, whence acc. some בר גְּרָיִים.

pr n. a mountainin Ephraim (acc. some from יְּבָוֹיִם, which see).

m. axe.

acc. Stb. to rummage, to seek gropingly, whence: אוֹרָל a lot or voting-stone (which is drawn by groping in the urn).

וֹלְבְיל Ktib Pr.19,19 for בְּלְל. (Stb., like Ges., derives this word from the assumed stem בְּל and he renders it: seeking for.)

קָּבֶּין (^בְּבְיִי , pl. sf. נְּבְבְיוֹ m. 1) bone; fig. strength בְּבָרוֹ מוֹר בְּבָרוֹ a strong-boned ass Gen.49,14.— 2) essence of a thing, self אָלְּבָּרוֹת הַפַּוֹעֵלוֹת on the steps themselves 2K.9,13 (comp. עַּצָּרוֹ which signifies 'bone' and also 'self').

לְּבָרֵם (den. from לְּבָּרֵם to strip off bones; fig. Zph.3,3 of judges who are compared to evening-wolves: אוֹלָ בְּבְּרָם בּבְּרָבְּיִלְ לִיבְּרָם לֹּבְּרָבְּיִר לֹבְּבְּרָבְּיִר לֹבְּבְּרָבְּיִר וֹלְבִּבְּרָבְּיִר וֹלְבִּבְּרָם וֹלְבִּבְּיִר וֹלְבִּבְּיִר וֹלְבִּבְּרָבְּיִר וֹלְבִּבְּיִר וֹלְבִּבְּיִר וֹלְבִּיבְּיִר וֹלְבִּיִּרְ off the bones in the morning, i.e. in their avidity they complete their preying in the night (others: they let nothing remain for the morning).

Pi. אַנּת (fut. בּוֹיִי he will strip off their bones Num 24, 8 (others: break their bones); אַנְי הְּנָרְמִי הְנָרְמִי הַנְרָמִי הְנָרְמִי הַנְרְמִי הַנְּרְמִי הַנְּרְמִי הַנְּרְמִי הַנְּרְמִי and thou shalt gnaw its sherds Ez.23,34 (Stb.: thou shalt lick clean; others: thou shalt break to pieces).

בַּרַם Ch. (pl. sf. נְרָמִיהוֹן m. bone. נַּרְמִיהוֹן pr. n. m.

וֹבְרָנִי (sf. נְּרָנִית ; pl. הְנְרָנוֹת, c. נְּרָנִית f.

1) open place (before the gate of a city).— 2) threshing-floor; fig. of the oppression of Israel: אָרָנָי the son of my threshing-floor, i. e. the one trodden like grain Is 21.10.

to be crushed בְּרְטָה נַפְּשִׁי לְתַאָבָה to be crushed from longing my soul is crushed from longing Ps.119.20.

Hiph. רָגְרִים (fut. יַנְגָרֵם) to crush, to break.

לֹאָ (fut. יַבְרַע הָנִירָ pt. p. עַבְּיבָּי, inf. עַבְע וווי לא to withdraw, to diminish לא יבריק עִינְיי he withdraweth not his eyes from the righteous Jb.36 קּבָּינוּ אַין לְּבָרַע מָצַרִיק עִינְיי from it there is nothing to be diminished Ec. 3,14.— 2) acc. Ges. to attract, to draw (with אָרֶיךְ חָבְּבֶּיה (אֶרָ לֹאָרָן בְּרַבָּע אַרִיךְ הַבְּבָּע הַלְּרָע אַרִיךְ הַבְּבָּע הַאָרָן אַרְבָּע מַצְרִיךְ מַצְרִיךְ מַצְרִיךְ מַצְרִיךְ מַבְּרָבְּע אַרְיִרְ חָבָּבְע הַּלְּרָבְע אַרְיִךְ חָבְּבָּע הַ (אֵרָל אַרָּבְע אַרִיךְ הַבְּבָּע הַלְּבָּע הַבְּע הַבְּע הַבְּע הַבְּע הַבְּער מַצְרִיךְ בַּער מַבְּער מַבְּער מַצְרִיךְ בַּער מַבְּער מַבְּער מַבְּער מַבְּער מַבְּער מַבְּער מַבְּער מַבְּער מַבְּער מָבְּער מַבְּער מִבְּער מִבְּער מָבְיּער מָבְּער מַבְּער מִבְּער מִבְיב מְבְּער מְבְּער מְבְּער מָבְּער מְבְּבְיר מְבְּער מְבְּער מְבְּער מְבְּער מְבְּער מְבְּער מְבְּער מְבְּער מְבְּער מָבְּער מַבְּער מְבּער מְבְּער מְבְּער מְבְּער מְבְּער מְבְּער מְבְּער מְבְיב מְבְּער מָבְיר מְבְּער מְבְּבְּער מְבְ

Niph. עִנְבְע (fut. יְנָבְע , הְעַבְיּנְ to be diminished, to be deducted be removed (deducted) from thy estimation Lev.27,18; בְּבָע שֵׁכּד why should the name of our father be removed Num.27,4.

Pi. אָרַע (fut. יְנָרֵע בִּירִם to attract, to draw up יְנָרֵע נִיְמָבִי־מִים he draweth up drops of water Jb.36,28.

sweep away; sf. בְּלָבְּ Jud.5,21 he swept them away.

ן גַּרַר I. (fut. יְגֹר) to draw, to drag

up יְגֹרֵהוּ בְּחֶרְמוֹ he draggeth it up in his net Hab.1.15.

Niph. אינה to be drawn, to flow away מענים אַפּוֹם לַנְרוֹת בְּיוֹם אַפּוֹם drawn (flowing) away on the day of his wrath Jb.20.28.

II. (fut. בְּרֵר II. (fut. בְּרָר) to cut, to saw, to grind, to chew גַּרָה לֹא־יִגָּר he cheweth not the cud Lev.11,7.

Pu. גֹרֵל to be cut off, to be sawed; pt. מִגֹרָרוֹת בַּמְּגַרָה sawed with a saw 1K.7.9.

Hithp. הְתְּוֹרֵת to tear, to rage מַעֵּר מְתְּוֹרֵר a raging storm Jer. 30,23 (others render מְתְּוֹרֵר 'continuing', 'abiding', from נור נור ווייים.

אָרָר pr. n. a city in Philistia.

גָּרֶשׁ I. (from גָּרָשׁר. i.; sf. בּרָשָׁר.) m. prop. something ground, hence: grits.

נֶרֶשׁ II. m. fruit, produce נֶּרֶשׁ יְדָחִים fruit of the moons (months) Deut-33,14.

I. to be crushed, to be ground (בְּבַם).

II. fut. יוָגרשׁ: pt. אַרשׁ: to drive, to expel הָנְיִי גֹרשׁ מִפְּגִיךְּ will drive out before thee the Emorite Ex.34,11; pt. p. f. אַר־הָאָמֹרי לַנִי אוֹ מִימִיוּ רָפָּשׁ divorced Lev.21,7; of the sea: to cast up בּינִי בְישׁי מִימִיוּ רָפָּשׁ and its waters cast up mire and dirt Is.57,20; verb. n. מְנִרשׁ מִימִין מִנְרָשָׁהּ לְבוֹ in order to drive it out that it may be for a prey Ez.36,5.

Niph. נְּנְרַשְׁ, נְנְּרָשׁ (pt. נְנְרָשׁ) to be driven or cast out נְנְרָשׁ, I

am driven out from before thy eyes Jon.2,5; of the sea: to be troubled בַּיֶּבׁ נְגְרָבְׁ like the troubled sea Is.57,20.

Pi. אַרָשׁ (fut. בּרָשׁ: inf. a imp. (בְּרֵשׁ) to drive out, to cast out מְּרֵשׁ) to drive out, to cast out fur it is he shall surely drive you out from here Ex.11,1; הואת בְּמִה הַוּאֹת בְּמֹה הַוּאֹת הַבּאַמָה הַוּאַת הַבּאַמָה הַוּאַת מוֹ (בְּשִׁמְה בַּוּאַת and thou shalt drive them out Ex.23,31.

Pu. בְּישׁוּ מִמְצְרֵיִם to be driven forth they were driven forth from Egypt Ex.12,39.

III. same as בָּרַשׁ to take hold of, to seize upon, whence גְּרָשֶׁה (Fuerst).

קּרָשְׁה; (from בְּרֵשׁ III.) f. extortion, robbery (Ges.: expulsion, from הַּרִימוּ נְּרָשׁתִיכֶם מִעַל־עַמִי (II.) הָרִימוּ נְּרָשׁתִיכֶם מִעַל־עַמִי remove your extortions from my people Ez.45,9.

נְרְשׁוֹן pr. n. m. Gen.46,11 = גַּרְשׁוֹן 1Chr.6,1; gent. גִרְשִׁנִי Num.3,23.

ברישם pr. n. 1) son of Moses Ex.2, 22.— 2) another person mentioned in Ezr.8,2.

אָבְּיֹלֵינְ pr. n. 1) northern district of Manasseh.— 2) a kingdom in Syria.—3) a district in the south of Palestine.

ת (גְּשָׁמֵי בְּרָבָה נְשְׁמֵי בְּרָבָה (גְּשָׁמֵי בְּרָבָה (גְּשָׁמִי בִּרְבּוֹת (גְּשָׁמִים בּוֹשֶׁמִי בּוֹת if the clouds be full of rain Ec.11,3; אַם יִמִּלְאוּ הָעְבִים נִּשְׁם נְּבְרֹת נִשְׁמִים מּיִשְׁם יִמְיִלְאוּ הָעְבִים נִּשְׁם מּוֹת נְשָׁם מִּמְיִם זְּשְׁמִים מּיִּשְׁם זְאוֹת נְשְׁמִים מּיִּשְׁם זְאוֹת מִּיִּים זְּשְׁמִים מּיִּשְׁם זְאוֹת נְשְׁמִים מּיִּשְׁם זְיִּמְיִם זְּשְׁמִים מּיִּשְׁם זְּיִּבְיִּה נִּשְׁם זְּמִים זְּשְׁמִים זְּשְׁמִים זְּיִּשְׁם זְּיִּבְיִּה מִּיִּים זְּשְׁמִים מִּיִּשְׁם זְּיִּבְיִּה מִּיִּים זְּשְׁמִים מִּיִּשְׁם זְּיִּבְיִּה מִּיִּים זְּשְׁמִים מִּיִּים זְּשְׁמִים זְּיִּשְׁם זְּיִּבְיִּם זְּיִּשְׁם זְּיִּבְיִּם זְּיִּשְׁם זְּיִם זְּיִּשְׁם זְּיִּבְיִים זְּיִּשְׁם זְּיִבְּיִם זְּשְׁם זְּיִבְּיִם זְּיִּשְׁם זְּיִּבְיִים זְּיִּשְׁם זְּיִבְּיִם זְּיִּבְּיִם זְּיִּשְׁם זְּיִבְּיִם זְּיִּבְיִים זְּיִּבְּיִם זְּיִּבְּיִם זְּיִּבְּיִם זְּיִּבְּיִם זְּיִבְּיִם זְּיִּבְּיִם זְּיִבְּיִּם זְּיִבְּיִם זְּיִּבְּיִם זְּיִבְּיִם זְּיִבְּיִם זְּיִּבְּיִם זְּיִבְּבְּים זְּבְּיִבְּים זְּיִבְּים זְּבְּיבְּם זְּבְּיבְּים זְּבְּיִבְּים זְּבְּיִבְּים זְּבְּיִם זְּבְּיִם בְּיִּבְּם זְּבְּיְבְּיִם זְּבְּיבְּים זְּבְּיבְים זְּבְּיבְּם זְּבְּיבְּים זְּבִּים זְּבְּיבְּים זְּבִּים בְּיִבְּים זְּבִּים בְּיִּבְּים מִיּבְּים זְּבְּיבְּם זְּבְּיבְּם זְּבְּיבְּם זְּבְּיבְּם בּיוֹם בְּיבְּים בּיוּבְּים בּיוֹים בְּיבְּים בּיוֹים בּּיִּבְּים בְּיִּבְּים בּיוֹים בּיוֹים בְּיִיבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְים בּיוּבְיבָּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בּיוּים בּיוֹים בּיוֹים בּיּים בְּיבְּיבְים בְּיִים בְּיבְּיבְּים בּיוֹיבְים בּיוֹים בּיוֹים בְּיבְּים בּיוֹים בְּיבְּים בּייים בּיוֹים בּיים בּייבּים בּייים בּייבּים בּייבּים בּייים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּיים בּיבּים בּייבּים בּיבּים בּייבּים בּייבּים בּיבּים בּיבּים בּייבּים בּיבּים בּיבּים בּייבְּיבְים בְּיבּיבְים בְּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבְּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּי

Ez.34,26; sometimes coupled with its synonym בְּשֶׁב to emphasize its meaning: מְמַר־נָּשֶׁ abundant rain Zch.10,1; נְשֶׁם מְמָרוֹת עָזּוֹ the pouring rains of his strength Jb. 57.6.

בּשְׁבוּ II. pr. n. m. Neh.2,19 = נּשְׁבוּ 6.6.

בְּשַׁבְּ (den. from בְּשָׁבְּ [.) to rain (Kal not used).

Pu. בְּשֵׁלְ to be rained upon; only Ez.22,24 אָרֶין... לא נְשְׁכְהּ a land... that is not rained upon. (Because of the dageshed He some lexicographers assume that הַשְּׁבְּ is a noun with the suffix אָרָי, its form being בַּשְּׁבּ בְּשִׁרָּ בְּשִׁרָּ מִיּי.).

Hiph. בּוְשִּׁים to cause to rain, to give rain, pt. pl. בּגְשָׁמִם Jer. 14,22 those that give rain.

בּשָׁבְ Ch. (sf. נְשָׁמְהוֹן, נְשְׁמָה) m. body.

אנשמר see שמן II.

ې pr. n. 1) a district in northeastern Egypt. -- 2) a city in Judah.

NET'3 pr. n. m.

נְיֵבְשִׁשׁ Pi. גּשִּׁשׁ (fut. נְיַבְשׁשׁ to grope וְיַבִּשִּׁשׁ we grope like the blind on the wall Is.59,10.

וֹבֶּח I. (pl. הַחוֹח) f. wine-press.

או בו. pr. n. a city in Philistia; with או loc. און gent, און און.

pr. n. a city in Benjamin.

instrument of אַ (Fuerst: a musical body of Levites, who had their chie. seat in the Levitical city מבר רבון).

pr. n. son of Aram Gen.10,23 (Fuerst: an Aramean people and district).

קלת the fourth letter of the alphabet, called רְבֶּילִ בְּיבֶּילִ door, from its original similarity to the triangualar door of a tent; as a numeral בוּבָּל, בִּבּבּל, 194,000.

אָדְ Ch. dem. pron. f. this אַדְאַדְאָ one from the other 7,3; אָדָ one against the other 5,6.

באַבּן (verb. n. בּאָבָה) to faint, to languish, to pine away בָּפָשׁ דָּאָבָה soul that languisheth Jer.31,24: my eye lan-

guisheth from affliction Ps. 88, 10; יְלֵאְ־יוֹסִיפּוּ יְרַאַבְה עוֹר and they shall not languish any more Jer. 31,11.

דאבה f. languish, fear.

דָאָבוֹן f. pining, faintness.

ַבָּג see דַּאָנ.

 anxious אָנָל בְּלֵנוּ and he will be anxious about us 18.9,5.

דּאָנ pr. n. an Edomite 18.21,8 = דּאָנ Ktib 22,18.

קרָאָנָה מִדְּכָּר f. anxiety, fear מְרָאָנָה מִדְּכָּר for fear of the thing Jos.22,24.

קאָד (fut אָדָן, ap. איַר,) to fly, to flit, to soar נַיָּבֶּי רוּם and he flitted on the wings of the wind Ps.18,11.

האַק f. bird of prey, vulture.

אדן see אוד pr. n.

בוֹב, דוֹב (pl. דְּבָים) com. bear, shebear.

Ch. same as Heb.

אָבֶּק (from אַבְּדָ בּאַ to flow) m. affluence; occurs only Deut.33,25 with sf. אָבָּק דְּבָאָן זְרָ דְבָאָן as thy days, so shall thy affluence be (others: as thy young age, so shall thy old age be).

דוֹבֶב Po. דוֹבְב to cause to speak, to make talkative דוֹבָב שָּבְּתִי יְשָׁנִים making talkative the lips of those that are asleep Cant.7,10.

קבּק f. talk, evil report, slander בְּלֵתְ עָם a talk of the people Ez. 36,3; רְבָּתְ הַבְּתְ הְבָּתְ הַבְּעִיאוּ וְבַּתְ הַאָּרֶץ and they brought up an evil report of the land Num.13,32; בְּבָּת הַ אַתְּרַדְּבָּת and he brought... an evil report of them Gen.37,2.

קבורה (pl. דְבוֹרָה) f. bee.

דירה pr. n. 1) nurse of Rebecca.—
2) prophetess and judge of Israel
Jud.4.4.

רב ווידְבְּחִין Ch. to sacrifice; pt. pl. אַתר אָתר the place where they were sacrificing Ezr.6,3.

דבח (pl. דָבְחִין) m. sacrifice.

קביון (only pl. דְּבִיוֹן) m. dung, excrements of doves (acc. Fuerst from לְּבְיוֹן after the form אָבִיוֹן וְשְׁבִיוֹן; older Jewish interpreters: בין the flux of doves).

דְּבִיר I. m. innermost part of the temple, the holy of holies.

דְּבִיר II. pr. n. 1) a Phenician king.— 2) a Phenician city, formerly called קְרֵיַת־מַפֶּר Jud.l.ll cr קְרָיַת-מַפֶּר Jos.15,49; see also בָּּה.

קבלים (c. דְּבֶלִים; pl: דְבֵלִים) f. cake of figs, a lump קבלה a piece of a cake of figs 1S.30,12; דְבֶלֶת a lump of figs 2K.20,7.

קבּלָה f. a city on the northern border of Palestine Ez.6,14 (probably = דָבֶל Jer.52,9).

pr. n. m.

דבלתים pr. n. a city in Moal.

דְבָקְה, ^ הְבִּקְה, ^ תְּבָּקָה, ' תְּבָּקָה, ' וְּבָּקְה, ' וְּבָּקְה, ' וֹדְבַּקְה, ' וֹדְבַּקְה, ' וֹדְבַּקְה, ' וֹדְבַּקְה, ' וֹדְבַּקְה, ' וֹדְבַּקְה, with ב, or יְבָּבְּקָה, to cleave, to stick, to cling, to adhere, to be attached; with ' מַבְּרֵנְי נְדְנָבְה to follow close after; with accus.: to overtake, to catch בְּבְּרֵנְי נְדְנָבְה lest some evil overtake me Gen. 19,19.

Pu. P크및 (fut. P크및) to be strongly attached.

Hiph. הְּדְבִּיק (fut. מֵדְבֵּהְ with בּיבִּיק with נַדְבָּהְ to cause to cleave, to make adhere; with מַדְבִּי to pursue, to follow close after; with accus.: to overtake הַבְּיִלְהָהּהּ the battle overtook him Jud.20.42.

Hoph. הַרְבַּק to be attached, to cleave; pt. לְשׁוֹנִי מְדְבָּק מֵיֹקוֹנְי my tongue cleaveth to my palate Ps. 22.16.

רבק Ch. to cleave, to stick.

קבקים (f. הבְבָּיִם; pl. m. וְבָבֶּיִם) adj. cleaving, attached to (with b or ב). הבקים m. welding, soldering, union; pl. יְבָּיִים וֹנִינִים וְּנִינִים וֹנִינִים וֹנִים וֹנִינִים וֹנִינִים וֹנִינִים וֹנִינִים וֹנִינִים וֹנִינִים וֹינִים וֹנִינִים וֹינִים וֹינִים וֹינִים וֹינִינִים וֹינִים וֹינִיים וֹינִיים וֹינִים וֹינִים וֹינִיים וֹיים וֹינִיים וֹיינִיים וֹיינִיים וֹיינִיים וֹיינִיים וֹיינִיים וֹיינִיים וֹיינִיים וֹיינִיים וֹייים וֹיינִיים וֹייים וֹיינִיים וֹיינִיים וֹיינִיים וֹיינִיים וֹיינִיים וֹיינִיים וֹייים וֹיינִיים וֹיי

Niph. נְרַבֵּר to speak to one another, to converse.

Pi. יְבָּרְ (fut. יְבָּרָר, ft. יְבָּרָר, f. נְיבָרָר, f. יְבָּרָר, imp. a. inf. יְבָּרָר, יִבְּרָר, ito speak; with אֵלִינ speak to אַלִינ and thou shalt speak to him Ex.4,15; with בַּרָר to speak concerning יִבְּרָר, ito speak to

Pu. בְּדְ (fut. בְּרָבְיּר; pt. בְּיִרְ to be spoken; to be wooed בְּיִבְּרְ בְּרִבְּרִים on the day when she will be spoken for (wored) Cant. 8,8; בְּרָבְּרְ בָּךְ things are spoken of thee Ps.87,3.

###p. to converse, to speak; only pt. אָת מָרַבֶּר אָלָי (for מָתְרַבֶּר אָלָי Ez.2,2 (מָתְרַבָּר אָלָי and I heard him that conversed with me).

II. to drive (herds), to drive along (rafts), to lead (comp. Talm. בְּבָר, אַ, בַּבְּר leader); fig. to drive away, to snatch away, to destroy, whence:

Pi. דְבֶּר to exterminate וַתְּבֶבֶּר מְתְּבְּלְ נֶרְעְ הַמַּמְיְבְרָה and she exterminated all the royal seed 2Chr.22,10.

Hiph. הַּרְבִּיר (fut. ap. נַרְבֵּר and he subdueth nations under me Ps.18,48.

רבר (c. רבר; pl. רבר, c. רבר, m.1) word, speech לא יצא מפּיכִם דַּבַר a word shall not proceed out of your mouth Jos.6,10; דַבַרִים אַחַרִים the same words (language) Gen. 11,1; לא אִישׁ דְבַרִים אַנֹכִי I am not a man of words Ex.4,10; נְבוֹן רֵבֶר intelligent in speech 1S.16,18.-2) report, news אָמֶת הַנָה הַדַּבֶּר אֲשֵׁר true was the report that I heard 1K.10,6.— 3) answer מָשִׁיב he who returneth an answer Pr.18,13.-4) order, command, commandment מַלְכוּת let there go forth a royal order Est. 1,19; עַשֵּׁרֵת הַדְּבַרִים the ten commandments Deut.4,13.- 5) thing, something, anything בַּל־דָבָר אֲשֶׁר־ anything that cometh into the fire Num.31,23; עַרוַת דַבַּר something shameful (literally: shame of something) Deut.24,1; Deut.22,14 charge of the commission of something, i. e. accusation (see דְבַר־מַה; וְעֵלִילָה; דְבַר־מַה Num.23,3 anything which; with a negative particle: אֵין דַּבֶּר it is nothing Mum.20,19; אַל־תַעשוּ דַבַר do nothing Gen.19,18; אַלַבר Am. 6,13 thing of naught, insignificant thing.— 6) matter, affair דַבַּר לִי ו אבור I have a matter for thee the matter דְּבְרֵי הַאַתוֹנוֹת the matter of the asses 1S.10,2.— 7) cause, law-suit בַּעֵל דְּבָרִים one who hath a cause Ex.24,14. - 8) event, octhe events רָבָרֵי הַמְּלְחֲבָה of the war 28.11,18; דָּבֶרֵי הַּיְמִים the events of the days (1. e. chronicles) 1K.15,7.— 9) course, order (before words denoting time) אינה לשנה בשנה בישנה בישנה

קָבֶּר (from בְּבֵּר II.) m. destruction, pestilence, plague; pl. sf. אָבִי דְבָבֶין אָבִי where are thy plagues, O death! Hos.13,14.

m. prop. a place to which herds are driven (see בְּבְּ II.), whence: pasture or sheep-fold (בְּבָרִ בְּרִוֹרְ בַּרְרִבְּרִ בְּרִרְנְ בַּרְרִבְּרִ בּרִוֹרְ בַּרְרִבְּרִ בּרִוֹרְ בַּרְרִבְּרִ בּרִוֹרְ בַּרְרִבְּרִ בְּרִרְנִ מִּבְּרָבְרִ מֹּנְ בַּרְבִּרְרַ (or fold) Mic.2,12; בְּבִּרְם בְּרָבְרָם and the sheep shall feed as on their pasture (others: after their manner).

קבְר see דְּבָרְ II. 2; only with ה loc. הְבָרָה Jos.15,6.

קבּר.5,13 acc. Fuerst: the speaker, i. e. the spirit of God speaking through the prophets (others: the word).

קבְּרָת f. utterance; only pl. with sf. a. pref. יְשָׂא מָדַבְּרְתִיף shall receive of thy utterances Deut.33,3.

קָרָתָה (c. דְּבְרָתִי; sf. דְּבְרָתִי) f. 1) גאָל-אָָלָהִים

עַל־ Ch. (c. דְּבְרַת) f. cause עַל־ יוֹ in order that Dan.2,30.

דּבְרָה (only pl. דּבְרָה) f. prop. driving (from בַּבְר II.), hence: a raft.

דבורה see דברה.

הֹבְרָה see הֹבָרָת.

קּבְרַת pr. n. a city in Issachar (acc. Fuerst בְּרַבִּית Jos.19,20).

נבש to be slimy, to be fleshy (Fuerst).

יְּבְשׁ (sf. רְּבְשִׁי) m. honey (prop. something slimy) אוף־דְבשׁ honeycomb Pr.16,24.

אָרֶה 1) prop. a lump of flesh, hence: hump (of a camel). — 2) pr. n. a place in Zebulun.

בְּנִים (once בְּאֹבְ Neh.13,16; pl. דְּנִים , c. יְבָנִים m. fish.

רָנָת (c. בְּנָת; sf. בּוְלָהָ) f. fish (collectively).

to grow, to increase, to multiply (whence בְּבָה fish, bc-cause of its great power of multiplication) וְיִרָגוֹ לְרֹב and let them grow into a multitude Gen.48,16.

in the form of a fish with head and hands of a man).

נְיְבִּל (den. from בָּגֶל banner; fut. יִיְבּל to set up a banner בְּשֵׁם אֱלְהֵינוּ in the name of our God will we set up a banner Ps.20,6; pt. p. לְגוּל celebrated, distinguished בְּגוּל הַנְבְּלָה distinguished among a myriad Cant.5.10.

Niph. לְרָבֵל to be equipped with banners אֵיְמָה בַּנְּדְנְלֹוֹת terrible as bannered hoses Cant. 6, 4; acc. some בְּרָבְּלוֹת female warriors, amazons.

קנל (sf. דְּנְלִים; pl. דְּנְלִים, c. דְּנָלִים) m. banner, standard, flag.

(c. וְבָנִי; sf. וְנָנִי) m. corn, grain, bread (from בָּנָן to grow).

לְבֵּל to gather, to hatch eggs קְבָּל to gather, to hatch eggs which that hatcheth eggs which he hath not laid Jer.17,11; בְּלְבָּל and it shall gather its eggs under its shadow Is.34,15.

ק (du. בְּיִים , c. יְחָב ; sf. בְּיִים , הַבְּיִם , m. breast, teat.

קרָה (acc. Stb. akin to נְּרָדְ only (נְּרָדְ (acc. Stb. akin to נְּרָדְ) only (for אָרָבָּרָה to move, to walk, to wander אָבָּרָה I shall wander all my

years Is.38,15; with sf. to wander with אַרָהָם עַרִיבֵּית אָלְהִים would walk with them to the house of God Ps.42.5.

רוֹדְנִים pr. n. a Greek tribe descended from Javan Gen.10,4; ⊏רוֹדְנִים 1Chr.1,7.

רהל Ch. (def. אַבְחָב) m. gold.

אָּבְּיָנְ Ktib Ezr.4,9 for אָּבְיָנָ pr. n. of a people.

קְּבְּתֵם (acc. Stb. akin to בּוֹם a. וּבְּתַם Niph. בְּבְתַם (pt. בְּוֹבְם) to grow dumb, to be stupefied, to be perplexed. בְּוֹבָן (only pt. בְּוֹבִן (to run, to gallop.

רְּרָרָת (only pl.~c בְּהַרוֹת) f. gallop. בּהָרוֹת see אָּג.

דְּרְבֹּ Hiph. הַדְיב to cause anguish; only pt. מְדִיבוֹת נָבָּשׁ that cause anguish of the soul Lev.26,16.

קיג a. דיג (den. from קיג fish פויגים) and they shall fish them (catch them like fish) Jer 16,16.

[편집 Ktib Jer.16,16 for 기기, which see.

קירות דוּנָה f. fishing, fishery סִירות דוּנָה fishing vessels Am.4,2.

717 acc. Ges. 1) = Syriac 717, Heb.

זוּד to agitate, to boil, whence יְבֶּר a/pot, a kettle.— 2) יְבָר to love, whence דֹר, דּרָאָים, etc.

רוֹדִים (sf. רוֹדִים, pl. רוֹדִים (m. 1) relation, uncle; בּן־דּדֹּ nephew.~
2) one beloved, friend Cant.6,3.—
3) pl. רוֹדִים love דּוֹדִים couch of love Ez.23,17 נְיִנְהָ דֹּרִים let us enjoy love Pr.7,18

דּוֹד (פּוֹים m. 1) pot, kettle דּוֹד נְפּוֹים a seething pot; pl. דְּוָרִים בּא. דּוֹרָים Jer. בּוֹרָים 2K.10,7 or דּוֹרָים Jer. 24,1.

רָוָד, דְּוָד, pr n. king of Israel and Psalmist 1 S. 16, 13; Am. 9, 11.

תוּלְיּמִים m. pl. 1) mandrakes Gen. 30,14; Cant.7,14 (lexicographers assume דּוֹרָי as the sing.).— 2) one of the pl. forms of דּוֹרָאֵי בּיי baskets of figs Jer. 24, 1.

חֹקְדֹּה f (from m. קוֹק aunt Ex.6,20.

דור pr. n. m. 1 Chr. 11, 12=Ktib דור ב' S ב'3, 9.

זרורות pr. n. 2 Chr. 20, 37.

דָנֶה לִבָּנוּ (f. דְנָה adj. sick, ill דְּנֶה לִבְּנוּ our heart is sick Lam.5,17; of a woman during her menses: דְּנָה אַנְדְּתָה who is ill in her separation Lev.15,33.

רָּהְים (akin to נְבָח , בְּחָה) Hiph. הַבְּים (fut. יָבִים 1) to expel, to drive out הֵדִיחְנְי he drove me out Jer. 51,34— 2) to wash off, to cleanse, to purge שָׁם יְדִיחוּ אָת־הָעלָּה where they washed off the burnt-offerings Ez.40.38; הַבִּי יִרוּשֵּׁלִם יְדִיח and he shall purge the blood of Jerusalem from her midst Is.4.4.

יַלְּהָי בַּיָּי and my jet וְלְבָּי בַּיְי and my heart is sick Lam.1,22.

דוין see דוין.

בֿוֹן see בֿוֹן.

קּרָּךְ (akin to דְּבָּה ; pret. דְּבָּה) to crush, to beat, to pound דָכוּ בַּמְּוֹבְה pounded in a mortar Num.11,8. See also אָב.

דוֹכִיפֿת f. an unclean bird mentioned in Lev.11,19: hoopoe or mountain-cock.

דּוֹם (בְּטַבוֹם) to be silent.

דְּבְּי f. silence, stillness; poet.

realm of silence אוֹרָבֵי דּוֹמָה those
who go down into the realm of
silence (i. e. death) Ps.115,17.

קרת pr. n. 1) son of Ishmael and an Arabian tribe named after him — 2) a city in Judah.

מְלֵיהְ, דְּנְמְיָה , דְּנְמְיָה adj. f. prop. silent, hence: trusting in silence, hoping, waiting אָל־אָלְהִים דּוּמָיָה נַפְּיטִי in God my soul is trusting Ps. 62,2; תְּלְבְּה תְהַלְּה ְלְּבְּרָ for thee praise is waiting 65,2; as adv. in silence is used in Silence (i.e. resignedly) 39,3.

לְּבֶּלְ רּוְּמֶם adj. silent, dumb אֶּבֶּן רּוְמָם dumb stone Hab.2,19; as adv.: in silence אָבָי רּוּמֶם sit thou in silence Is.47,5; וְיָחִיל וְרוּמְם it is good that one should wait in silence Lam.3.26.

בּבֶשֶׂק see דּוֹמֵשֶׂק.

וְדְין (pret. וְדָ , pl. וְדָין ; fut. וְיִדִין ; pt. (표) 1) to rule, to govern 리크랑 thou תַּדִין אָת־בָּיתִי shalt my house Zch. 3, 7. judge דו דין עַנִי וַאָּבִיוֹן he judged the cause of the poor and needy Jer.22,16; וָגַם הַגּוֹי אֲשֶׁר וַעֲבֹדוּ דְּן and also that nation whom they shall serve will I judge (punish) Gen.15.14; יַרָין בַּנוֹיִם he will judge among the nations Ps. 110,6.— 3) with □ v or ⊒: to contend or strive with לא יוֹכַל לָרִין עם שַׁחַקיף מְמֵנוּ he is not able to contend with one who is mightier than he Ec.6,10; לא יַדוֹן רוּחֶי בַּאָבֶם my spirit shall not always strive with man Gen.6,3.

Niph. נְיִהִי לָּכְל contend נַיְהָי בָּל מוֹבְי בְּלְם נְדּוֹן בְּכָל שִׁבְמִי יִשְׂרָאָל and all the people in all the tribes of Israel were contending 2S.19,10.

רון Ch. to judge; pt. pl. דְּלְנְין for for בָּאנִין Ezr.7,25.

m. wax.

דְּלְיץ (fut. יְדְנֹץ) to leap, to jump וְלְפָנֵיו תָּדוּץ דְּאָבָה and before him leapeth terror Jb.41.14.

קרק Ch. to be fine, to be beaten small, to be ground; pret. pl. אָדְקּ were ground (or fell to small pieces) Dan. 2, 35 (—Heb. אַבְּדָּ, which see).

דּרְר I. prop. to turn, to circle, hence: to move oneself about a place, to dwell דּוֹר בָּאָבְר נְשֵׁע to dwell in the tents of wickedness Ps.84, 11.— Ch. to dwell; pt. pl. בְּרֵין Dan.2,38.

וְחָנִיתִי כֵּדּוֹּר II. m. 1) circle, ball יְחָנִיתִי כֵדּוֹּר and I will encamp against thee in a circle Is.29,3; יצְנְפָּה כַּדּוֹר Is.22, rolling together like a ball Is.22, 18.— 2) pile of wood (בְּיִרְהָּבְּעָמִים the pile of wood for the bones Ez.24,5 (others take דור הָעַצְמִים in this passage as a verb and render it 'burn the bones', 'make a fire for the bones').

ת (דרים (pl. דרים, rarely דרים, דרים (m. דרים) און דרים (prop. circle of time (from לדרים בון דרים (peneration from generation to generation Ps.77,9; בין די בין דרים לדרים ל

דאר, הוֹר pr. n. a sea-town near Tabor, also called נָפַת דוֹר and בְּפוֹת דוֹר and . נָפּוֹת דור

רֹרָא Ch. pr. n. a place in Babylonia Dan.3.1.

יִרוֹשׁ , דּוֹשׁ , דּוֹשׁ , דּוֹשׁ , דּוֹשׁ , דּוֹשׁ , דְּוֹשׁ , זְיִרְיִּשׁ , זֹיִ וֹשׁ , זֹיִ וֹשׁ , זֹיִ וֹשׁ , זַיִּבְּוֹשׁ גּוֹיִם the beast of the fields may stamp them down Jb. 39,15; (בְּשָׁא (בִּרְשָׁה תְדוֹשֶׁה לְבּוֹשְׁה תְדוֹשֶׁה , Jar.50, 11 a stamping heifer (Eng. Bible: a heifer at grass בְּשִּבְּיֹם, בַּיִּשְׁת , בּיִשְׁת וֹשְׁבָּים בּיִּשְׁת וֹשְׁבָּים בּיִּשְׁת וֹשְׁבָּים בּיִּשְׁת מִבְּיִם בּיִּשְׁת מִבְּיִם שִׁר , בַּיִּשְׁת מִבְּים שִׁר , זְבִּיִשְׁת מִבְּים שִׁר , זְבִישְׁה לְבִּישׁ לְּבִישׁוֹ לְבִישׁוֹ לְבִישׁוֹ thou shalt not muzzle the ox when he thresheth Deut.25,4.

Niph. נְרוֹשׁ (inf. הָרוֹשׁ) to be trodden down וְנָרוֹשׁ מוֹאָב and Moab will be trodden down Is.25,10.

Hoph. רוֹדֵשׁ (fut. יוֹדַשׁ) to be threshed לא בְחָרוּץ יוּדַשׁ הָצַח not with a threshing instrument is fennel threshed Is.28.27.

רוש Ch. to tread down, to crush וְהַדְּקְנַה וְתַדְּקְנַה and will tread it down and grind it up Dan.7,23.

דְּחָה (inf. הַחָּה, verb. n. הַחָּה; pt. הַחָה בְּחָה to push, to thrust בְּחָה לָנְפִל thou hast thrust violently at me that I may fall Ps.118.13; pt. p. f. הַבְּחוֹיָה a tottering fence Ps.62,4.

Niph. נְּדְחָה (fut. יְדְחָה) to be thrust down בְּרָעָתוֹ יִדְחָה בְּיִשְׁע through his own evil is the wicked thrust down Pr.14,32. (pt. p. קּבָּד belongs to בְּרַח, which see.)

Pu. הַחָה (3 pl. הַחָר) to be thrust

down יְבְלוֹ קוֹם they are thrust down and shall not be able to rise Ps.34.13.

בּתְרָה Ch. (enly pl. בְּתְרָה Dan.6,19) f. a word of doubtful signification, generally taken to mean: concubine or dancing girl (acc. Rashitable, banquet).

תְּחָהְ (בְּחָהְ וֹיִם Niph. (fut. רְּחָה) to be pushed forward forward and fall thereon Jer.23,12.

יְּחָל, ^ הָּתְי m. downfall, destruction. Ch. to be afraid, to tremble. Pa. בַחֵל to terrify.

ברן acc. Fuerst = בּוֹן to grow. הֹחַן m. millet (from בָּוֹן).

קְּבְינים dispatched in haste בְּוֹנְיִים the runners went out in haste Est.3,15.

Niph. נְרְחַף אָל־ to hasten נְּרְחַף אָל־ hastened to his house Est. 6,12.

to press, (fut. דְּחַקּין; pt הָחָקּן) to press, to oppress אִישׁ אָחִיוּ לאֹּ יִדְּחַקּין; they do not press one another Jo.2,8; לחַצִיהֶם וְדְּחַקּיְהָם those that afflicted them and oppressed them Jud.2,18.

בי (נ. 'בּי' (ב' 'ב') measure, sufficiency, enough, sufficient ער בְּלִי־בִי to measurelessness, i. e. more than enough Mal. 3, 10; בי חַבֹּב עִוּים enough of goats' milk Pr.27,27; הי ייי enough for a sheep Lev.

5,7; אין די עולה is not sufficient for burnt-offering Is.40,16; די מחסורו enough for his need Deut.15,8; enough for his whelps Nah.2,13; with sf. אבל דיה eat thy fill Pr.25,16; DEx.36,7 sufficient for them. - 2) with 1, 3 as prep.: 변환 기구 for the fire Jer. לַרָי שׁוֹפַר; in vain ib בָּדֵי רָיק; 51,58 at the sound of the cornet Jb.39. 25; בַּרִי רַשְּׁעַתוֹ according to his fault Deut.25,2; בַנוֹ בַנוֹ according to our ability Neh.5,8.- 3) with as adv.: as often as, every time when, whenever מְּבֵּי מִבְּבִּי as often as I speak Jer.20,8; קָּרֵי רָבָרֵיך whenever thou spokest (prop. at every word of thine) 48,27; בְּיֵבֶה בְּשֵׁנַה בְּשֵׁנַה בְּשֵׁנַה בְּשֵׁנַה בְּשֵׁנַה בְּשֵׁנַה every new moon Is. 66.23.

רי (ה. 1) rel. pron. com. who, which, that לְּבְּקְבוֹ the castle that is in Media Ezr.6,2; before a noun with sf.: whose dwelling Dan.2,11.— 2) prep. of the genitive: יְבוֹר בִּירֹנוֹר stream of fire.— 3) conj. that יְבִין אַנְא דִי stream of fire.— 3) conj. that יְבִין אַנְא דִי וְבִין בּירְנוֹר and he requested... that he would give him time 2,16.— 4) dem. adv. here יְבִין הַבּר here, a man hath been found Dan.2,25.— יְבִין מֹן and castle found Dan.2,25.— מ, a, even as Dan. 2,43. b) when 3,7.

קר זְּהֶבְ pr. n. a place near Mount Sinai.

דיבון pr. n. 1) a city in Moab Num.

32,34 דְיֹמוֹן Is.15,2; once taken by the tribe of Gad and named אינ (בוֹן בְּרָ 33,45.— בימוֹנְהַ בוֹן בְּרָ Jos. 15,22.

דוג see דיג.

וְבֵינֵם (pl. בַּיָנִים m. fisher.

דְּיֶּה (pl. בְּיוֹת) f. kind of a bird of prey, a vulture.

זְיק m. ink.

דיבון see דיבון 1.

ריבון see דיבון 2.

דין (verb) see דין.

לְמָא דִין m. 1) judgment, justice דִּי הַתְּא דִין throne of justice Pr.20,8.— 2) cause, law-suit, contention בִּיןדִין between cause and cause Deut.17,8; לְּיִי יִי דִין עָנִי the Lord will conduct the cause of the poor Ps.140,13.— 3) sentence מַשְּׁמֵי דִין from heaven hast thou caused sentence to be heard Ps. 76,9.— 4) law יִדִין those who knew institute and law Est. 1,13.— See also יִשִּׁרִין.

דינא (def. ידינא (m. 1) tribunal mas set Dan. קינא יְתַבּ his אַרְחָהָה דִין a tribunal was set Dan. 7,10.— 2) justice דינא לַהְהָה דִין his ways are justice Dan 4,34.— 3) judgment, sentence מְּתְעֵבֶּר מָנָהּ בּינָא לֵנְהָא בּוֹלָהָא let judgment be executed upon him Ezr.7,26.

m. judge.

רבין Ch. (pl. בין m. judge.

דינה pr. n. daughter of Jacob.

יניא pr. n. an Assyrian people which settled in Samaria Ezr.4,9.

דיפת pr. n. see דיפת.

m. watch-tower, bulwark. דיק see דיש.

m. threshing-time.

קישון m. 1) antelope, mountaingoat.— 2) pr. n. a) son of Seir Gen. 36,21. b) grandson of Seir Gen. 36,25

קַדְ, יְּקְיָ (pt. of קור) adj. crushed, oppressed קַדָּן יְתוֹם וְדָּךְ to judge the fatherless and the oppressed Ps.10,18; pl. sf. יְשִׁינְא דַכְּיוֹ אַ זְבָּיִי a lying tongue hateth those that are crushed by it Pr.26,28.

77 Ch. (f. 77) dem. pron. this.

נְּרָכָּא (בּוֹרָ, דְּלָה) Niph. נְּרָכָּא to be crushed, to be dejected or humbled; pt. pl. נְרַכָּאִים humble Is.57,15.

Pi. N크림 (fut. N크림; verb. n. sf. i자림) to crush, to cast down, to humble.

Pu. אָבְּאִים (pt. מְדָבָּאִים , pl. מְדָבָּאִים to be crushed, to be humbled.

אָבְי 1) m. crushing, contrition אַבְּי עַר־דַּבְּא thou turnest man to contrition Ps.90,3.— 2) adj. crushed, contrite רוּם those that are of a contrite spirit Ps. 34,19.

רְבָּה (fut. רְבָּה) to be bowed, cast

Niph. נְּוְבֶּה (1 נְּוְבֶּיתִי) to be crushed, to be cast down; pt. בְּרֶבֶּה Ps.51.19.

Pi. דְּבֶּה (2 דְּבֶּיתְ) to crush.

קבּה f. bruising, crushing (particularly of the testicles) פְּצוּעַ דַּכָּה he that is mutilated by bruising Deut.23,2.

m. prop. crushing, breaking (from דְּבָׁי), hence: breaker, wave יְשְׁאוֹ נְבְרוֹת דְּכְיָם the rivers lift up their waves Ps.93,3.

T Ch. (= 기크) dem. pron. this.

Ch. (=Heb. בּרַ ; akin to בְּרַ () to stick into, to press into. —
2) fig. to impress, hence: to remember.

רְבֶר'ן Ch. (=Heb. יְבָר'ן; pl. וְדְבָר'ן m. male of sheep, a ram.

וּרְכְּרוֹן Ch. (from בְּרַרוֹן to remember) m. record.

Ch. m. same as דְּכְרְנֵיָץ; pl. def. בְּכְרְנֵיָץ; pl. def. בְּכְרְנֵיָץ; pl. def. בּכְרְנִיָּץ; pl. def. 4.15.

דָלִים , f. וְדָלִים (from דָּלֵים; pl. בְּלִים; f. בְּלִים , pl. בְּלִים; f. בְּלִים , pl. בְּלָים , pl. בְלָה humble.— 2) m. poor man.

ת (בֶּלֶת) m. prop. door, valve, hence fig. of the lips: לַשְׁלָתוֹי the valve of my lips Ps.141,3.

ולג (pt. דלג) to leap, to jump.

Pi. לְלֵג (fut. בְלֵג) to leap; with accus.: to leap over אַרְלֶג I leap over the wall Ps.18.30.

(akin to דָלֵה; fut. יְּדְלֵה; inf. בְּלֵה; prop. to hang down, hence: to draw, to draw out (particularly water, by hanging down a bucket) איש העבונה דלה דָלה לָנוּ בּגר. אָיִם הָבוּנָה וַדְלֵבָּה לָנוּ בּגר. אָיִם הָבוּנָה וַדְלֵבָּה וַבְּלֵבְּה but the man of understanding will draw it out Pr.20.5.

Pi. רְּלֵּה to draw up, to lift up י רְּלִּיתְנִי י הַלִּיתְנִי for thou hast lifted me up Ps.30,2.

רְלִינוֹ Pr.26,7 acc. Ges. belongs to 751, which see.

I. (from בְּלֵה) f. prop. something hanging, hence: 1) thread-work, thrum; fig. of life: מַבְלָה וְבַנְּעָנִי from the thrum will he cut me off (the thread of my life) ls.38, 12 (acc. ancient interpreters: he will cut me off with sickness).—2) locks of hair, hair-braids בּלֵת the locks of thy head Cant. 7,6.

II. (from בּלָת prop. poverty, hence: coll. the poor or common people, the rabble בַלת עַם בְּאָרָץ the poor of the people of the land 2K.24,14; בַּלוֹת הַאָרֵץ the poor of the people Jer.52,15; בַּלוֹת הַאָרֵץ (fut. בְּלוֹת הַעָּרֵץ) to make turbid or muddy בּלוֹת מָלֵץ) to make turbid or muddy מַלֵּר מִלְין and thou madest turbid the water with thy feet Ez.32,2.

as a drop out of the bucket ls-40,15; du. בְּלֵיוִם; sf. בְּלֵין his ם בּלְיָה a. בְּלִיה pr. n. of several persons.

קילילָת pr. n. a Philistine woman, the paramour of Samson Jud.16,4. אַלְית (from בְּלִיתְיוֹ f. branch, bough; pl. sf. יבְלִיתְיוֹ f. branch, bough; pl. sf. יבְלִיתְיוֹ in the shadow of its branches Ez.17,23.

הלל (pl. בליו a. דלה, once דלה; 2 s. יבלותי prop. to wave, to swing, to move in any direction, hence: 1) to be lifted up my eyes are lifted הלו עיני למרום up on high Is 38,14 (Eng. Bible; mine eyes fail with looking upward; see definition 4).- 2) to hang, to swing (of miners letting themselves down into a shaft) פַרץ נחל מִעָם גַּר הַנָּשְׁבַּחִים מָנַי רַגַּל acc. Ges., Fuerst a. Stb.: they break a shaft far away from the inhabitants, forgotten by the foot (i. e. visited by no one). they hang, they swing far from man Jb.28,4 (the Eng. Bible takes in the sense of 'flood' and נחל renders the verse: the flood breaketh out from the inhabitant; even the waters forgotten of the foot: they are dried up, they are gone away from men); בַּלִיוּ שׁוֹקוָם מפָסַחַ וּמָשֶׁל בַּפִּי כִסִילִים acc. Ges. hanging as a useless weight are the legs of a lame man; so is a parable in the mouth of fools Pr. 26,7 (others make this verse refer to the preceding one and render it: they are weaker in the legs than the lame and are a by-word in

the mouth of fools).— 3) to be drained, to be emptied (comp. בְּלֵה יִאָּהֵי מְצוֹר emptied and dried up shall become the rivers of Egypt Is.19,6.— 4) to be brought low, to fail, to be weak, to be poor or wretched האים I am brought very low Ps.147,7.

Niph. בָּבל (fut. בַּבוֹי) to be reduced, to be impoverished נַיִּבּל מְאַל מְעָל מְעָל מְעָל מְעָל מְעַל מְעַל מְעַל מְעַל מְעַל מְעַל מְעַל מָעַל מָעַל מָעַל זְיִל מְבוֹי the glory of Jacob shall be reduced (Eng. Bible: made thin) Is.17.4.

דּיִשׁן pr. n. a city in Judah.

דַלַך (fut. יְדִלף הַבּוּת) to trickle, to drop הבּיִת the house droppeth through Ec.10,18; of the eyes: to shed tears עָּיִר דָּלְפָּה עִינִי unto God my eye sheddeth tears Jb. 16.20.

קּלֶף מֹרֶר m. dripping, dropping הַּלֶּף מֹרָר a continual dropping Pr.19,13.

דְלְׁפֿוֹן pr. n. one of th. sons of Haman.

Hiph נְדָלִיק (fut. נִדְלִיק) to kindle,

to inflame בַּרְגֵּק הָאָשׁ kindling the fire Ez.24,10; בֵּיְלָם till wine inflame them Is.5,11.

דַלַק Ch. (pt. דְלֵק) to burn.

הלקת f. hot fever.

הַלֶּתְ הַ a. once בַּלְהָּדְ (af. דְּלָהָדְ a. once בְּלָהָדְ , בְּלֵת יֹי, וֹחַלָּם; pl. דַלְתוֹת c. בַּלְתוֹת; du. י דּלָתִים, c. בּלְתֵי , sf. דּלָתִי (f. 1) door, gate הַהַלֵּת הַסבֹּ עַל־צִירָה as a door turneth upon its hinges Pr.26,14; בַּלְתוֹת עַצִי־שָׁבֶון doors of oleaster-wood 1K.6,31; הַּצִּיב דָּלַתִיהָ he set up its gates 16,34; fig. the gates of the peoples (i. e. Jerusalem, which was a great center of intercourse) Ez.26,2; דַלְתֵי בְטִנִי the doors of my [mother's] womb Jb.3,10; of the jaws of the crocodile: דַּלָתֵי the doors of his face Jb.41, 6.- 2) page, column (of a book) שלש דַּלַתוֹח when Yehudi had read three pages Jer. 36,23.

 sponsible for his blood) Jos.2,19; יבּי אָל his blood shall be upon him Lev.20,9; אִישׁ דָּמִים a man of bloody deeds Ps.5,7; יבֹים blood-guiltiness shall be imputed to him Ex.22,2.— אַבְּמָשׁ Ez.19,10 = אַרְמִיּוֹם in thy likeness, i. e. like thee (others: in thy juice, freshness or youth).

רוּמָה. יוּרְמָה, pt. דְּמָה; imp. רְמָה, יוּרְמָה, וּדְמָה,

Stb. prop.to make even, smooth, hence: to be like לֹא דָמֶה אָּלֶיוּ
ילא דָמֶה אָלֶיוּ
was not like unto it in its beauty Ez.31,8; לְתְּמָר זְּמְמָה is like a palm-tree Cant.7,8; דְמֵה לְךְּ לְצְבִי be thou like a roebuck 8,14.

Niph. נְרְמָה to be like, to deem oneself like בְּהָמוֹת נְרְמוֹ they are like the beasts Ps.49,13 בָּמִית thou didst deem thyself like a lion's whelp Ex.32,2.

Hithp. הַהְבַּשְּה for הְּהַבְּשְה (fut.תְּיבַיּוּה) to be or make oneself like אָבָּשָּה I will be like to the Most High Is.14,14.

קבּק II. (בּבַּיְדָ; fut. עִינְי נְּלָּה וְלֹא תִּוְתָּה; fut. עִינִי נְנְּרָה וְלֹא תִּוְתָּה my eye trickleth down and ceaseth not Lam. 3, 49.—2) to destroy קּבָּיתִי אָבָּוּן I will destroy thy mother Hos. 4, 5.

Niph נְּלְטָה to be destroyed, to be lost אוֹי לִי כִּי נְדְמֵיתִי woe is me! for I am lost ls.6,5.

רָּבְּי Ch. to be like, to resemble; pt. m. קְּמָה, f. דְּמָה Dan.3,25;7,5.

קי לְצוֹר f. a place of stillness מִי כְצוֹר mho, like Tyre, is like a place of stillness in the midst of the sea Ez.27,32.

לתורה ל. likeness, resemblance, form מבים ל. in his likeness, after his image Gen.5,3; מה־דְמוּת תַעַרְכוּ what likeness will ye compare unto him? Is.40,18; דְמוֹת כָּמֵא the likeness (form) of a throne Ez. 1,26; ווֹנְאַר בַּוֹנִי like Ps.58,5.

קָּמִי (from בְּמָה II. or בְּמָה m. prop. cutting off, ceasing, standing still, hence: 1) rest אֵל הָהָנוֹ Prop. give him no rest Is 62,7.—2) tranquillity, prosperity בְּיִי יָבִי in the tranquillity of my days is. 38,10 (acc. some: in the cutting off of my days; others: in the midst of my days).

דְּמְיוֹנוֹ m. likeness, resemblance דְּמְיוֹנוֹ he is like a lion Ps.17,12. he is like a lion Ps.17,12. יְדְם (3 pl. בְּמֵּר , בְּמֵּר , בְּמֵּר , וְדְם (דְּמָר , דְּמַר , וְדְמָר), pl. וְדְמָר (דְּוֹם , דֹם , וֹחַר , בֹּמַר), to stand still. to be still, to be silent

and the sun stood still וַיְּדְּם הַשֶּׁמְשׁ fstand במו עַר־הַגִּיענוּ אַלֵיכִם;Jos.10,13 still (wait) until we come to you 18.14,9; ישבוּ לַאַרץ יִדְמוּ they sit upon the ground, they are silent Lam.2,10; באנק דם sigh in silence Ez.24,17 - 2) to wait or watch in silence, to trust calmly 107? they watched in silence לְמוֹ עַצְּהִי for my counsel Jb.29,21; דוֹם לֵינִי trust calmly to the Lord Ps.37,7.--3) to rest, to cease מַעַי רָתָּחוּ וָלֹא my bowels are agitated and rest not Jb.30,27 אל-תרם בת־עינה let not the pupil of thy eye cease [weeping] Lam.2,18.

Niph. בְּבֹל (fut. בּבֹן, pl. יְבָּבּוּ, יוֹבְּמוּ, pl. יְבָבּוּ, יְּרָבּוּ, יְּרָבּוּ, יְּרָבּוּ, יְּרָבּוּ, יְּרָבּוּ, וֹבְּבּוּ, וֹבְּבּוּ נְאִית (בְּבִּוּ נְאִית (בִּבּוּ נְאִית and the peaceable habitations (or pastures) are cut down Jer.25,37; יְבָּבּוּ נְבְּמוּ יִבְּמוּ the wicked shall be destroyed (shall perish) in darkness 1S.2.9.

Po. דּוֹמֵם to put to silence, to quiet שִׁיְתִי וְדוֹמֵמְהִי נַבְּשִׁי I have calmed and quieted my soul Ps. 131,2.

Hiph. הבם to put to silence להינו הרקנו the Lord our God hath put us to silence Jer.8,14.

הַבְּבְּיָה f. stillness, silence, whisper.

דמן acc. Fuerst: to heap up dung (by analogy with the Arabic רמל). whence: מַרִמְנָה a. מַרִמְנָה .

הָבֶּן m. dung, dung-heap.

דְּבְּלְּהָ pr. n. a city in Zebulur

יְּבְמַע (fut. יְּבְמַע, f. הָרְמַע; inf. עָּרְמַע to shed tears, to weep.

וְּהַטֵּע m. prop. tear, hence: juice, liquor מֵלְאָהְרּוִֹדְקִבְּּרְ thy full (ripe) fruits and thy liquors Ex.22,28.

דְּמְעָה (c. דְמְעַה; pl. דְּמְעָה) f. tear, tears.

קיים אין pr. n. Damascus, a city in Syria; also דּוֹמְשֶׁלְ 2K.16,10 and דְּמָשֶׁלְ 1Chr.18,5.

קשיק m. damask, a silk stuff.

מְלֶה כָּוְנָה Ch. pron. com. this בְּנָה כָּוְנָה chis, like this Jer.10,11; מְלֶה כָּוְנָה thing like this, such a thing Dan.2,13; שַׁל דְּנָה therefore 3,16; בַּל דְנָה after this 2,29; בַּל דְנָה this 5,22.

acc. Fuerst: to be pliant, i. e. soft, whence

pr. n. a city in Judah.

דנהבה pr. n. a city in Edom.

prophet and sage at the Babylonian court Dan.1,6 = בנאל Ez. 14,14.— 2) a son of David 1Chr. 3,1.

(pl. הַעִּים m_ knowledge, wisdom אַתָּה הַעִי אַף אָנִי I also will

show forth my knowledge Jb.32, 10; מָפְּלְאוֹת הָּמִים הַּעִים the wondrous works of him who is perfect in knowledge 37,16.

קּתִּים (pl. קַּעוֹת) f. knowledge אָּתִּיםְ קּבְּּעָה אינה הַּעָּה הַעָּה whom shall he teach knowledge? Is.28,9; אַל הַעוֹת a God of knowledge 1S.2,3; as verb. n. יוָבָה אָת־יִי the knowledge (prop. the knowledge) of God Is.11,9.

יַרְאָאֵל pr. n. m. Num.1,14 דְּעָוּאֵל 2.14.

קיבן (fut. וְרַעַּהְ) to be extinguished, fig. to be destroyed גָּר רְשָׁצִים יִדְעָה the lamp of the wicked will be extinguished Pr.13,9.

Niph. אָרַעַרָּוּ, to become extinct, to dry up (of water) בַּרְשֵׁכוּ שָּׁרְשִׁרְּיִּ עָרָנְיּרְשָׁרִיּ שְׁרִישְׁרִי when it is hot they become extinct out of their place Jb.6.17.

Pu. דּעַר to become extinct, to be extinguished דּעָכוּ בָּאִשׁ קוֹצִים they are extinguished as the fire of thorns Ps.118,12.

דפה to push, to strike against (בַּרָּף).

יְבָּלְי אִלְּךְ תְּהָן m. prop. striking against, hence: insult, scorn בְּבֶּן אִּלְּךְ תְּהָן against thy own mother's son thou utterest insult Ps.50,20.

נולפק (pt. דְּפַק) 1) to strike, to beat, to knock קּלְ דּוֹדִי דוֹפָּק it is the voice of my beloved who knocketh Cant.5,2.— 2) to press upon, to drive hard קַּלְרְהַצָּאוֹן and if men should drive them hard one day, all the flock will die Gen.33,13.

הְּהְבַּפְּיִם to beat, to knock, to press hard אַנְשִׁי הָעִיר... מִהְבַּפְּקִים the men of the city ... knocked at (or: pressed against) the door Jud.19,22.

קרה pr. n. a station of the Israelites in the desert.

רַקּה (from רְבִּיְה לִּבְּיִה fine, small בְּּיִם מְּטִּרְה וֹף pounded fine, fine, small בְּּיִם מְּטִרְּהְּ אָבְּיִם דְּיִם incense of spices pounded fine Lev.16,12; דְּקְ דֵּיק fine (or small) dust Is.29,5.— 2) thin שִּבְיִי a thin... hair Lev.13,30.— 3) lean, slender בְּשִׁר וֹף slender in fiesh Gen.41,3; שְׁבָּיִים בְּשִׂר נְבִיּשְׁר slender ears (of corn) v. 6.— 4) soft (of a voice) אַלְּרִים בְּשִׁר בְּשָׁר בְּשָׁר וֹאָר sound of a soft whisper IK.19,12.

הַק m. fine dust.

תּנְּמָה m. fine texture, thin cloth הַנְּמָה m. fine texture, thin cloth the the beavens as a thin cloth (English Bible: as a curtain; the traditional Jewish rendering of הְוֹדֹיּה prob. because in Talmudic lan-

guage this word denotes a cataract of the eye).

ירקלה pr. n. of an Arabian tribe and a district of Arabia.

קבן (pret. אָבן; fut. אָבן) tr. to crush, to beat to small pieces; atr. to be crushed, to be reduced to powder אַבְּרִים וְּרָרְיּ בְּרִים וְרָבְיּם thou shalt thresh mountains and beat them small Is.41,15; אֹבְרִים וְרָבִים בִּרִים בִּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים and thou shalt beat in pieces many peoples Mic.4,13; אַבְּרַבְּיִם and he ground it until it was reduced to powder Ex.32,20; inf. as adv. בְּיִבְּיִם מִבְּרָבְּיִם מְבָּרָבְּיִם and thou shalt pound some of it fine (or dustlike) Ex.30,36.

Hiph. אָבָן (fut. אָבָּן, אָבָּן; inf. אָבָּן; inf. אָבָּן to crush, to grind בְּבַּץ לְּעָבָּן he ground it to dust 2K.23,15; (בּאַיִם הוֹצוֹת אֲבַוֹּלָם I crush them as the mire of the streets 2S.22,43.

Hoph. הובק (fut. ייּדָק) to be crushed, to be ground.

PPT Ch. (pret. pl. 하구 Dan.2,35 for 하기) to be crushed, to be beaten to small pieces.

Aph. אָהַרְקּה (3 f. הַרְּקָה , 3 pl. הַרְּקָה ; fut. הַרָּק , פּרִּק , פּרָק (בַּרָּק , הַבָּק) to beat small, to grind.

יְבַקר (fut. יְרָקֹר) to pierce, to stab.

Niph. נְיָבֶק (fut. יַנְבָּר) to be pierced, to be stabbed.

Pu. רַקר (pt. מְדָקָר) to be stabbed, to perish.

pr. n. m.

קה (from הרו m. pearl, mother-of-pearl.

קְּרָ Ch. (=Heb. קוֹד). m. generation.

ארד in Ar. to reject (Fuerst).

וְרָאוֹן (from דרא; c. וְרָאוֹן) prop. rejection, hence: aversion, object of aversion.

ארת (akin to אָבֶי) to pluck, to tear, to pierce, to prick.

יַּרְבֹן, דְּרָבֹן (pl. הָרָבנוֹת m. prick, goad.

(akin to דָרֶבְ to advance, whence בְּרָבָה, which see.

דְּרַבְּעְ pr. n. a wise man at the time of Solomon 1K.5,11 = בּרָבִּעְ 1Chr.2.6.

וּרָרֵר (from הּרָבּר) m. thorn, thistle.

קרוְם (from רום 1) south. — 2) southwind Jb.37,17.

אוֹרָיְיָ pr. n. of three Perso-Median kings: a) Darius of Media or Cyaxeres II., son of Astyages Dan. 6,1; 9,1. b) Darius I. of Persia, son

of Hystaspes Hag.1,1; Zch.1,1; Ezr. 4,4. c) Darius II. Nothus of Persia Neh.12,22.

see דַריוש Pi.

קרה (fut. קֹרִין: pt. קרָהֹר pt. p. קוֹרָה, f. קרובה) to tread, to step, to walk; with accus, to tread firmly, to tread down, to trample on דַרַה בת, וַקב to tread a wine-press Jb. 24,11; Neh.13,15; נַאַרָּרֶכֶם בָּאַפָּי and I will tread them down in my anger Is.63,3; with 2: to go into, to come into בּי יָדַרֹהְ בַּנְבוּלֵנוּ if he should come into our borders Mic.5,5; with 12: to step forth there steppeth דַרַך כֹבַב מִיצַקב forth a star out of Jacob Num. 24,17; of a bow: to bend בַּרַךְּ בַשְׁתוּ he bent his bow Lam.2,4 (sometimes with חֵץ for בַּלֶשֶׁת Ps.58,8; אָל־יִנִרֹהְ יִדרֹהְ הַהֹּרָהְ קַשְׁתוֹ (64,4) וָאֶל־יִרְעַל בָּסְרִינוֹ Ktib Jer. 51, 3 against him that bendeth let the archer bend his bow and against him that lifteth himself up in his armour (acc. Kri: אַל־יִרָר הַדּרָהָ let not the קשתו ואַל־יִתעַל בַּסְרִינוֹ archer bend his bow and let him not lift himself up with his armour).

(fut יְּדִריף, יִּדְרִיף, pt. יְיִרִיף / t) to cause to tread or walk, to lead יְּשָׁרָה יִשְׁרָה and he led them on the right way Ps.107,7; בַּאַמָהָף lead me in thy truth 25,5.— 2) with accus. of a path: to tread יְּבִירִיכִּוּה which the ravenous beasts

have never trodden Jb.28,8; of a nerson: to reach, to overtake מנוחה they overtook them at their places of rest Jud. 20, 43 (Eng. Bible: trode them down with ease; acc. Fuerst: they made them go as far as ADND, a place identical with מנחת 1Chr.8,6 a. מָנְחוֹת 2,52; others: they gave them no rest).— 3) to tread בַּנֹרָן עָת הָדָרִיכַה like a threshing-floor at the time of treading (threshing) it Jer.51, 33.- 4) to bend (זְיַרְרִיכּוּ =) וּיַרְרָכוּ and they bend אַת־לְשׁוֹנַם קַשְׁתָּם שֶׁקָר their tongues, their bow of lies Jer.9,2.

בְּרָכֵּי , הְרָבָּי (sf. בַּרָבָּי , בַּרָבָּי ; pl. בְּרָכִים , c. 'דַרָכִים com. 1) way, path, road הַרֶּהְ הַמֵּלֵהְ the king's road (i. e. the king's highway) Num. 20,17; as prep. דַרָך צַפּוֹנַה towards the south Ez.8,5; הַרָּהָ הַר הַאָּמֹרָי of the towards the mountain Amorites Deut. 1, 19. - 2) way, journey הַרָך שָׁלשֵׁת יַמִים three days' journey Gen.30,36; בַעשות to pursue his journey Jud. 17,8.— 3) fig. a) way, manner, eustom, course, conduct בָּרֶדְ בָּל־ after the manner of all the earth Gen. 19,31; בַּל־הַאַרַץ to go the way of all the earth (i. e. to die) 1K.2,2; בָּשִּׁים the manner of women (i. e. the menses) -Gen.31,35; בַּר בְּעַלְבָה the manner (i. e. intercourse) of a young man with a young woman Pr.30,19; בֶּרֶה אֲנִיל the conduct of

a fool 12,15; הַנִיד אַבִיו he walked in the ways (i. e. he followed the mode of life) of David his father 2Chr. 17, 3; דַרַבַּם ערתי I will bring their course upon their own head Ez. 9,10; וַיֹּאַכְלוּ מִפְּרֵי דַרְבַּם and they shall eat of the fruit of their own conduct Pr.1.31. b) action, work the works of God Jb.40. 19; וַיַ קַנַנְי רָאשִׁית דַּרְכּוֹ the Lord created me at the beginning of his creation-work Pr.8.22. c) worship הַרֶּךְ בָּאַר־שָׁבַע the [idolatrous] worship of Beer-Sheba Am. 8.13. d) lot, fate גול על ייַ דַּרָבֶּך commit thy lot unto the Lord Ps.37,5,du. רַרַבַּיִם Pr.28,6 acc. Fuerst a. Stb.: double way, duplicity, double-מובדרש הוֹלָךְ בְּתָמוֹ מִעִּקְשׁ) dealing שיר better is the poor that walketh in his righteousness than he that is perverse in his duplicity, though he be rich).

(only pl. בְּרָכְּמוֹנִים m. בְּרָכְּמוֹנִים, which see.

in Ar. to shine, to lighten, whence דְּרֹם.

בּנָמֶשֶׁק see בַּנְמֶשֶׁק.

יְּרָעִי Ch. (pl. יְרָעִין, sf. יִהָעִיהָי) f. arm

ַבְּרָבִע pr. n. =עבֿוָב.

ון דרקון pr. n. m.

לך דרך (to shine, to glitter, whence בּן pearl.— 2) to flit, to fly, to move about freely, whence ז a. 2; to flow freely, whence

רוֹר 3.— 3) acc. Ges. to luxuriate, whence בַּרְבַּדַ.

רש (fut. דרש; pt. שֹחָה; pt. p. פרוש; pt. p. פרוש 1) to inquire into, to examine, to investigate וְדַרֵשְׁתָּ וֹחֲקַרָתְּ and thou shalt inquire and make search Deut.13.15.— 2) to search, to seek, to inquire after, to look for (with prep. אַל or אָל, also with accus.) אַחַר כַּל־יַרוֹק יִרְרוֹשׁ after every green thing doth he search Jb.39,8; וּלְחַפַּאתִי הַדִרשׁ and searchest after my sin 10,6; לאלהי מביו דרש after the God of his father did he seek 2Chr. 17, 4; ye shall look for his habitation Deut.12,5;אַליו גוּיִם יִדְרשׁוּ after it shall nations inquire Is. ואָת שִׁנִיר הַחַפַּאת בַרשׁ בַּרַשׁ 11,10; and the goat of the sinoffering Moses sought diligently Lev.10,16; תַּרָשׁירָשִׁעוֹ בַּל תִּמְצֵא thou wilt seek out his wickedness until thou find none Ps.10, 15; pt. with sf. דֹרָשֶׁיךּ בָּי those that seek thee, O Lord Ps.9,11.- 3) to inquire, to ask לְדָרשׁ אָת־יִינָ to inquire of the Lord Gen.25,22; to inquire a word לְּרִרשׁ דַּבֶּר מֵעָמַךְ of thee 1K.14,5; sometimes with 3: מלא־דָרַשׁ בַּיִיָ and he hath not inquired of the Lord 1Chr. 10,4; that I may inquire of her 1S.28,7.- 4) to require, to demand וַדָרַשָׁתִּי אֶת־צֹאֹנִי מִיַּדָם and I will require my flock from their hand Ez.34,10; וּנְיהֹינִי דּוֹרָשׁ ব্লু and what the Lord doth require of thee Mlc.6,8; דוֹרשׁ דַּמִים he that demandeth blood (i. e. calls to account for shed blood) Pr.9,13; עַד דָּרשׁ אַחֻיהָ אֹתוֹ until thy brother demand it Deut-22,2.-5) to care, to be concerned 118 there is no one that careth for (is concerned about) my soul Ps.142.5.- 6) to seek, to desire, to wish for בולש מונ seeking the good of his people Est.10,3; איננו דרש לשלום he seeketh not the welfare of this people Jer. 38,4; No thou shalt net תִּדִרשׁ שִׁלֹמֵם וִטֹבַתַם seek (desire) their peace and their welfare Deut.23,7; דרשי בעתי they that seek (wish for) my hurt Ps. sought דרושים לכל־חַפְּצִיהָם sought (wished) for by all them that have pleasure therein 111,2.

Niph. אַרָרשׁ (fut. יַּדְרָשׁ , וְדָּרִשׁ ; אַרָּרשׁ , וּדְּרָשׁ בֹּצוֹלִי inf. אַרְרשׁ Ez.14,3 for אַרְרשׁ I) to be searched, to be examined be searched, to be examined and there were found among them 1Chr.26,31.— 2) to allow oneself to be sought or inquired in inquired in it. I allowed myself to be sought by those that asked not Is.65,1; בַּבְּרֵשׁ אַבְּרֵשׁ shall I at all let myself be inquired of by them? Ez.14,3.—3) to be required is now required Gen.42,22.

Pi. only in the form בְּרִישׁ Ezr. 10,16 acc. Stb. for בָּרִישׁ (Ges. בַּרִישׁ to examine, to investigate.

אָשְׁ to become green, to be covered with verdure יַּדְשָׁאוֹ נְאוֹת מִרְבָּר the pastures of the wilderness have become green Jo.2,22.

Hiph. הַּרְשִּיא (fut. יַרְשֵׁר) to cause to sprout, to bring forth אַדָּקָעָ הַבְּעָץ דָשָׁא let the earth bring forth vendure (or grass) Gen.1,11.

דְּשֵׁא m. green herbage, fresh grass. דָשׁ to become fat.

Pi. רַשָּׁן (fut. יַבִשָּׁנָה a. וַבַשָּׁן) 1) to make fat, to regard as fat מועה מובה הַרַשּׁן־עַצִם a good report maketh the bone fat Pr. 15,30; דשנת בשמן ראשי thou makest my head fat (i. e. anointest my head) with oil Ps.23,5; of sacrifices: to regard as fat, i. e. to accept in favor עוֹלַתָּה יִבשׁנָה may he accept in favor thy burnt sacrifice Ps.20,4 (others regard the verb here as a den. from מון and render this sentence: may he convert thy sacrifice into ashes as a sign of favor).— 2) den. from בשון: to cleanse from ashes, to remove the ashes וַרְשָׁנוּ אָת־הַמָּוֹבָחַ and they shall cleanse the altar from the ashes Num.4.13.

Pu. רְשׁׁן (fut. יַרְשׁׁן) to be made fat, to be well fed בְּעַבְּרֵם מִחֵלֶב and their dust be made fat with fatness Is.34,7; וְנָפֵּישׁ חָרְצִים but the soul of the diligent will be well fed (i. e. gratified) Pr.13,4.

Hothp. קְּבַּשֵׁן to become fat, to be sated הָבָשִׁן הַּהָּבָשִׁן הַּנְּעָבָּה נָסְלֶב the sword is sated with fat Is.34,6.

ק (pl. רְשִׁנִים, c. רְשִׁנִים) adj fat; of persons: strong, mighty.

sap, oil.— 2) ashes (specifically the fat ashes of sacrificial animals; different from אָבָּר ashes of wood).

קת (pl. נְתִים, c. נְתִים) f. statute, law, order, custom (נְתִי בְּעוֹ שִּׁרְ שִּׁרְ שִׁי who knew statute and law Est.1,13; בְּעִי בְּיִּוֹם according to the law of this day 9,13; בְּעִי בַּיִּוֹם the orders of the king Ezr.8,36; בְּעִי בַּיִּוֹם the drinking was according to the custom (or order) Est.1,8.

רָת Ch. (def. אָבְי: sf. יְבּקרׁן; pl. הָיא בּוּתְיּ f. law, sentence דְּתִי אֶבְהָן the laws of thy God Ezr.7,25; דְּתָרׁן there is but one sentence for you Dan.2,9.

እርስ (def. እዩርስ) m. fresh grass, verdure (=Heb. እፎሽ).

יהָרָר Ch. m. one skilled in law, jurist, judge.

דּתְּיְן pr. n. (occurs only with הוֹס. היתְיְן a place in Samaria Gen. 37,17 = דְּתָוֹיִן בּר 2K.6,13.

፲፫፫ pr. n. m.

דֹתֵון see דֹתַן.

7 the fifth letter of the alphabet, called He No: as a numeral of =5, =5,000.- 7 at the end of words mostly occurs as a mute orthographic sign indicating that they terminate in vowels, as: נלה gala, מלכה malka, איה atta, איה ayyé, הן zé, כה, etc.; in but few cases it stands at the end of words as a consonant, retaining its aspirated sound which, in punctuated texts, is indicated by a point in it (급) called 으로 as: gabah', חַמַה tamah'. The reading af a final 7 is determined by this rule: it is mute when it forms an addition to the root or a changeable part of a root, as: הַלֶּכָה abeda (root אָבָר), הַלְּכָה halcha (root קבר), משש asa (pl. עשו (עשוי), פלה (gala (pl. בָּלָה), etc.; it is aspirated when it is added to a noun or verb as a pronominal sutfix, or forms an unchangable part of a root, as: ☐ beithah' (her house), אַטָּרָה shemarah' (he kept her), 교회 gabah' (pl. [나다]), מַמָּה tamah' (pl. אַמָּהָהי, etc.

a particle suffixed to nouns to denote direction towards a place, as: אַרְצָה to the land, to the earth, from אָרָאָר; אָרָאָר to the east, from בָּבְלָּה ; אָרָא to Babylon, from בָּבְלָה ; בְּנָה to Babylon, from בָּבָּלָה ; בַּבָּלָה in בָּבָּלָה , בָּבָּל 15.21,2.

קֹר (before a Sheva and before gutturals mith Kametz הֹן; before gutturals with Kametz הֹן; before gutturals with Kametz הֹן; before gutturals with Kametz הַן; before gutturals with Kametz הַן; before gutturals with the merchange of הַבְּלָה הִּלְבָן is he well? Gen.29,6; הַבְּלָה אָת־לְבָן wilt thou indeed build me a house? 2S.7,5; הַבָּט אָח הַנְא הַבְּכָם whether ye have yet another brother Gen. 43,6; הַבְּט הַרֹּא הַבְּכָם אָח הֹץ, בִּי בֹּי אַרָּה בִּלְּה , בִּי בִי אַרָּבְּי, בִּילִי, בִּי אַרָּבְי, בִּי אַרָּבְיּ, בִּילִי, בִּי אַרָּבְּי, בִּילִי, בִּי אַרָּבְּי, בִּילִי, בִּי אַרָּבְיּ, בִּילִי, בַּילִי, בְּילִי, בִּילִי, בַּילִי, בַּילִי, בַּילִי, בַּילִי, בַּילִי בַּילִים בּילִים בּילִי, בְּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בְּילִים בּילִים בְּילִים בְילִים בְּילִים בְּיבְיבְיבְים בְּילִים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְיבְיבְי

77 (before gutturals, particularly before א, ה, א, ה - בָּ; before ㅁ, also before ㅁ, 및 without accent -]) 1) def. art. the (indeclinable) הנער the lad, הנער the lass, השׁמֵים the sons, השׁמֵים the heavens; הַהַּר the top, הַהַּר the mountain, הַעֶב the cloud, הַרֶשֵע the cloud, the wicked; □⊇□□ the wise man, the mountains, הַעַבִּים the clouds, הַעַפַר the dust. -- After the prepositions = , = , b this = falls away and transfers its points to the preposition: בַּשִּׁבֵים, בַּשִּׁבוּם, לָתַעם, כּהַיּוֹם, כָּהַשַּׁמַיִם for לָעָם which occur only rarely .- 2) dem. pron. this בּוֹים this day, to-day Gen.24,12; הַלַעַם this time 29,34.— 3) rel. pron. who, which, that, used instead of วัน before participles: הַאִּישׁ הַהוֹלֵךְ the man that walketh Gen.24,65; הַעָּם הַהֹּלְכִים the people that walk in

darkness Is.9,1; rarely in the indicative mood: הַהֶּלֶךְ וְיוֹעֲצִיוּ
which the king and his counsellors have offered Ezr.8.25.

N⊓ Ch. interj. behold! Dan.3,25.

תָא לָכֶם interj. lo! behold there! תָא לָכֶם עבו lo, here is seed for you Gen. נוֹם אֲנִי הַא דַּוְכָּךְ בָּראשׁ נַחַתִּי behold, therefore I also will bring thy course upon thy head Ez.16,43.

Ch. same as Heb. הַא כָּדִי Dan. 2,43 lo as, whereas.

תְּאָהְ interj. exclamation of joy or mockery: aha! Is.44,16.

הַבְּרָב' (from בְּיָב'; only pl. sf. הַבְּרָב' א s 8,13) m. gift, offering, sacrifice. יהב Hos.4,18 see under בַּרָב

יַּבְּל (fut נְיָבָל prop. to breathe (בבדמות. prop. to breathe (בבדמות) prop. to breathe (בבדמות) to evaporate), hence: to be empty, to be vain, to be foolish וְבָּל וֹיִהְבָּל וֹיָהְבָּל מִּחְבָּל מִחְבָּל מִּחְבָּל מִּחְבָּל מִּחְבָּל מִּחְבָּל מִּחְבָּל מִּחְבָּל מִּחְבָּל מִחְבָּל מִּחְבָּל מִּחְבְּל מִּחְבִּל מִּחְבְּל מִּחְבִּל מִּחְבּל מִּחְבּל מִּחְבִּל מִּחְבִּל מִּחְבִּל מִּחְבִּל מִּחְבִּל מִּחְבִּל מִּחְבִּל מִּחְבִּל מִּחְבִּים מִּחְבְּל מִּחְבִּים מִּחְבְּל מִּחְבְּל מִּחְבִּים מִּחְבְּל מִּחְבִּים מִיחְבּים מִיחְבְּל מִיחִבְּל מִיחְבִּים מִיחְבְּים מִיחְבּים מִיחְבּים מִיחְבּים מִּיחְבּים מִיחְבּים מִּים מִּיחְבּים מִּיחְבּים מִּיחְבּים מִּיחְבּים מִיחְבּים מִיחְבּים מִּים מִיחְבּים מִיחְבּים מִּים מִּים מִּים מִיחְבּים מִּיּבְים מִיּים מִּים מִּיּבְים מִּיּבְים מִּיּים מִּים מִיבְּים מִיּים מִיבְּים מִּיּים מִיּים מִיּים מִיּים מִּים מִיּים מִּים מִיּים מִּים מִיּים מִים מִּים מִיּים מִּים מִּים מִיים מִּים מִּים מִּים מִּים מִיים מּים מִּים מְיּים מִּים מִיים מִּים מִּים מִּים מִּים מִיים מִּים מִּים מִּים מִּים מִיים מִּים מִּים מִיים מִיים מִּים מִּים מִיים מִּים מִּים מִים מִּים מִיים מִּיּים מּים מִים מִּים מִיים מּ

Hiph. pt. מַהְבִּיל to befool, to lead astray מַהְבִּיל הַ הַמָּה אָּהְבֶּם they lead you astray Jer.23,16.

הָבֶּל (from הָבָּל ; c. הָבָּל; קּבָּל; קּבָּל; קּבָּל; קּבָּל; קּבָּל; קּבָּל; קּבָּל; הָרָנִי , הַבְּלִים m. 1) breath הְבָּל וְבְּלִים וְשָּׂא רוֹחַ יַקַח הְבֶּל (Pr.21,6; מְאַר רֹבְּלַם וִשְּׂא רוֹחַ יַקַח הְבֶּל all of them will the wind_carry.

away, a breath will take them off Is.57,13.— 2) emptiness, vanity, nothingness בָּבֶל וֹרְעוֹת רוֹם vanity and desire of wind Ec 2,26; בַּבֶּל יִבְעוֹת vanity of vanities 1,2; in reference to idols: בַּבֶּל נַבְר נַבָּר the vanities of the stranger Jer.8,19; false vanities Jon.2,9.

pr. n. Abel, son of Adam.

(only pl. הְּבֶּׁן Ez.27,15) m-ebony.

to divide off; only once pt. הֹבְרֵי שָׁמֵיִם הַחֹוִים בַּכּבְּבִים those that divide off the heavens, that observe the stars Is.47.13.

קּבֶּא pr n. Persian eunuch Est.2,3

— יוֹנָי v. 8.

אות same as הנה l., which see.

ו הגה I. (fut. וַהַגָּה; inf. הגה (to utter sounds, to murmur, to moan, they do לא וַהָגוּ בְּגְרוֹנָם they do not utter any sounds with their throat Ps.115,7; אַהָגָה בַּיוֹנָה I did moan (coo) like a dove Is.38,14: as the lion בַּאַשֶּׁר וֶהְנֶּה הָאַרֵוֹה growleth 31,4; of man: io utter, to speak פָּי צַדִּיק וֶהְנֶּה חֲכִמָּה the mouth of the righteous uttereth wisdom-Ps:37,30; לְשׁוֹנֵי תֶּהְנֶּה צָּדְקֶק my tongue shall speak thy righteousness 35,28.— 2) to think, to reflect, to meditate לֵב צַּדִיק נָהָנֶה the heart of the righteous reflecteth to answer Pr.15,28; לבה thy heart shall meditate on terror Is.33,18; יָהָנוּ רִיק they meditate a vain thing Ps.

2,1; with ב: to reflect on הָגִיתִי ז בְּכְל־פָּעִיֶּלֶךְ ז will reflect on all thy work 77,13.

Po. הגוֹ (inf. הגוֹ) to utter, to speak (acc. Fuerst: to excogitate) הגוֹ הַבְּרֵי שָׁבָּר תְּבְרִי שְׁבָּר tuttering from the heart words of falsehood is. 59.13.

Hoph. to be removed הֹנְה מִן־ הֹנְה מִן הֹנְתְּמְלְּה he was removed out of the highway 2S.20,13 (acc. Stb. הַּנְה for הֹנָה , which is difficult to be pronounced).

קוֶרה (לְפִּיוֹ יֵצֵא m. 1) sound, roar הֶּגָּה לְפִּיוֹ יֵצֵא a roar that goeth out of his mouth Jb 37,2.— 2) sighing קינִים וְהָרָה וְהִי וְהִי וְהַיְּה וֹ lamentations, and sighing, and wo Ez.2,10.— 3) thought בָּלִינוּ שָׁנִינוּ we have spent our years as a thought Ps.90,9 (others: as a word, a breath, a sound).

הנות f. meditation.

fire (acc. Ges.: out of my fervor there breaketh forth a fire) 39,4. (הַנְיוֹן (כ. הָבִיוֹן (בְּנִוֹר m. 1) gentle murmur, solemn sound of the barr Ps 92,4 (prop. meditative playing on the harp; see definition 2).— 2) musing, meditation 2).— 2) musing, meditation of my heart Ps.19,15.—3) device, plot שַׁבִּי וְהָנִינְם the lips of those that rise up against me, and their device against me Lam.3,62.

קּבְּין (=Talm. הְנִינָה adj. straight, commodions; enly f. נְבֶרֶת הַנִּינָה Ez 42,12 straight wall; acc. Rashi: inclosure for the Levitic choir. (הַנִּינָה from הַנִּינָה); others: defensive wall (from נָנַן). See also הַנִּינַה.

זהן to suit, to fit; acc. Fuerst by analogy from Ar. to bend to, to direct to, whence: הֵּנְינָה Ez.42.12 directed הַנְינָה הַנִינָה the way directed to the face of the wall, i. e. the way toward the wall).

קּבְּרְ pr. n. Hagar, hand-maid of Sarah and mother of Ishmael Gen.16.1.

קּרְרִים gent. 1Chr.27,31; pl. הַּנְּרִים Ps. 83,7, הַנְּרִיאִים 1Chr.5,10 a. הַּנְרִיאִים v. 20 name of an Arabian tribe. הוא shout, call, echo.

Ch. (pl. c. תְּלָבִי m. courtier (others: counselor).

דר to shout, to call, whence הדר a. הַוְהַ.

קדר pr. n. 1) name of Edomite kings Gen.36,35 a. 1K.11,14.- 2) name of a Syrian god,

אַרַם צוֹבָא pr. n. king of אַרַם צוֹבָא 28.8,3 = בַּרָעָוֶר 10,16.

קדרכון pr. n. a place in the plain of מֶגְדּוֹן Zch.12,11.

להדה to stretch out [the hand] Is. 11.8.

pr. n. India.

הדור (from הַבַר; only pl. הַבוּר) m. hill, eminence.

pr. n. m.

רה" (ברי חוב" ב- 1Chr.11,32 ההי חוב" ב- 1 הרי חוב"

הַרַה (akin to אַבָּרָ) to tread down; imp. הַהָּהָ רָשֵּׁעִים תַּחְתַּם tread down the wicked in their place Jb.40,12.

to tread, whence דרם.

מדרם (c. ברם) m. foot-stool

הַהָּמִין הָתִעַבָּרוּן Ch. m. a piece הַבָּמִין ye shall be cut in pieces Dan.

מַנְם (pl. הַנְסִים) m. myrtle.

קר pr. n. former name of Esther Est.2,7.

רְדַף (akin to בְּבָף a. יְבַרָּ; fut. יְבִרּף; inf. אָרָהָ, sf. הַּרָּפָּה) to push, to thrust, to repulse.

רבר (fut. יהבר 1) to elevate, to lift up; pt. p. pl. ברוּרִים Is.45,2 elevated places, eminences, hills. -2) fig. to adorn, to respect, to honor וַהַבוֹלְתַ פָּגִי וָקן honor the face of the old man Lev.19,32;

and thou shalt וַלֹא תַּהַבֵּר פָּגִי גַדוֹל not respect (i. e. give preference to) the person of the great v. 15; neither shalt וַדַל לֹא תַּהַדֵּר בָּרִיבוֹ thou respect (countenance) a poor man in his cause Ex.23,3; pt. p. Is.63,1 majestic, glorious.

Niph. נהבר to be esteemed, to be honored, to be respected 135 the faces of elders וַקְנִים לֹא נַחָבּרוּ were not respected Lam.5,12.

Hithp התהדר to glorify oneself אַל תַּתְהַרָּר לְפַנִי מֶלֶךְ do not glorify thyself in the presence of the king Pr.25,6.

להדר Ch. Pa. הדר to esteem highly, to glorify.

(c. הַבר ; sf. הַבָּרָי; pl. c. הַבָּרָי) m. pride, glory, ornament, beauty the glory of old הַרַר וָקְנִים שִּיבָה men is gray hair Pr.20,29; ברי עץ קבר fruit of the elegant tree (according to tradition the אָתרוֹג) the voice קול יִי בֶּרְדָר the voice of the Lord [resoundeth] with glory Ps.29,4; בַּהַרָרֵי קֹדֵיט in the beauties of holiness 110,3.

יוש הַרָּר m. respect, glory הוַר exactor of respect to the royal dignity Dan. 11, 20 (Eng. Bible: raiser of taxes in the glory of the kingdom).

הדרה f. splendor, glory.

הַרַנְעָוָר see הַרַ**רְעַוּר**.

লন (==ㅋ구함) interj. ah! alas! woe!

והוי=) interj. alas! woe!

see הַנָּה I. a. II.

בוה see הוא.

Nill prop. pt. of Nill, being, one who is, hence: 1) pers. pron. he (anciently also f, she, especially in the Pentateuch where אות always stands for הוא אמר לי (היא he said to me Gen.20,5; sometimes used besides the noun for emphasis: והָבַל הָבִיא נַם הוּא and Abel, he also brought 4,4; 122 therefore יַתּן אַדֹנֵי הוא לַכִּם אוֹת will the Lord himself give you a sign Is.7,14. - 2) as copula for all three persons sing. אני הוא I am the one speaking (or: it is I who speak) Is.52.6; thou art my king אַתַה הוא מֵלְכִּי Ps.44,5; יִי הוֹא הָאֶלֹהִים the Lord is God 1K.18,39; מִי הוֹא זָה who is this? Est. 7, 5; sometimes with nouns pl. חַפַל הוא הַעַמִּים הַבֶּל הוא the customs of the people are vain Jer.10,3; אָשֵׁי וִיָּ... הוּא נַחַלְתוֹ the fire-offerings of the Lord... are their inheritance Jos. 13,14. - 3) dem. pron. that בּלֵילָה הוּא on that night Gen.19,23; in this sense generally with the def. art. בַּאִישׁ that man Jb. 1,1.— pl. בהוא that man Jb. 1,1.— pl. בהוא תַּמַה, which see.

להר Ch. pron. he (the same as Heb.).

Tin, ההר m. acc. Ges. from Ar. להר protuberate, to be eminent, hence: majesty. splendor, elegance, beauty בּוֹיִר לְבִישִׁרְ with majesty and glory art thou clothed Ps.104,1; הורו בוות הורו his beauty is like that of the olive-tree Hos.

14,7; לולו סוֹם הוֹּד elegant horse Zch.10,3; הוֹד קוֹלוֹ the majesty of his voice Is.30,39; הוֹד נַחָרוֹ the majesty of his snort Jb.39,20.

777 pr. n. m.

קוֹרְיִה pr. n. m. Ezr.2,40 a. 1Chr.5,24; in 1Chr.9,7 for הוֹרָיָה, which see. קוֹרָיָה pr. n. m. 1Chr.3,24.

דוריה pr. n. m.

רוֹדְיָה pr. n. m. Neh.7,43 — הוֹדְיָה 1Chr.9,7.

וֹהְיָה l. 1) acc. Fuerst: to blow, to breathe, hence: to live, to exist, to be.— 2) acc. some: to be thrown down, to fall.

קּוָה (from הָּנִי ; הָיָה to be, to become הָנִי , הַּנִּא what is to man (i. e. what hath man)? Ec. 2,22; לְּמָלֶר לְמָלֶר לַמְלֶר thou becomest a king unto them Neh 6,6; לְמַלֶר לְמָלֶר לְמָלֶר לְמָלֶר לִמְלֶר לִמְלְר לִמְלֶר לִמְלְר לִמְלֶר לִמְלְר לִיבְּיל לְּמְלְר לִיבְּיל לְּמְלְר לִיבְּיל לְּמִלְר לִיבְּיל לְּמִלְר לִיבְּיל לְּבְּיל לְּמִל לְּבְּיל לְּבְּיל לְּבְּיל לְבִּיל לְבִיל לְבִיל לְבִיל לְבִיל לְבִּיל לְבִּיל לְבִּיל לְבִיל לְבִיל לְבִיל לְבְּיל לְבִיל לְבִּיל לְבִּיל לְבִּיל לְבִּיל לְבִּיל לְבִיל לְבִיל לְבִיל לְבִיל לְבִּיל לְבִּיל לְבִּיל לְבִּיל לְבִּיל לְבִּיל לְבְּיל לְבְּיל לְבְּיל לְבִּיל לְבִּיל לְבִיל לְבִיל לְבִיל לְבְּיל לְבְּיל לְבְּיל לְבְּיל לְבִיל לְבִיל לְּבְּיל לְבִיל לְּבְּיל לְבִיל לְבְּיל לְּבְּיל לְבִיל לְבִיל לְבִיל לְבִּיל לְּבְּיל לְּבְּיל לְבְּיל לְּבְּיל לְבְּיל לְּבְּיל לְבְּיל לְבְּיל לְבְּיל לְבְּיל לְבְּיל לְבְּיל לְבְּיל לְבְּיל לְבְּיל לְּבְּיל לְּבְּיל לְבְּיל לְבְיל לְבְּיל לְבְּיל לְבְיל לְבְּיל לְבְּיל לְבְיל בְּיל בְּבְיל לְבְּיל לְבְּיל לְבְיל לְבְּיל לְבְיל בְּיל בְּיל לְבְיל לְבְיל בְּיל לְבְּיל לְּבְּיל לְבְּיל לְבְּיל לְבְּיל לְּבְּיל לְּבְּיל לְּבְּיל לְּיל לְּבְּיל לְּבְּיל לְבְּיל לְבְּיל לְבְּיל לְּבְּיל לְּבְּיל לְּבְיל לְּבְּיל לְּבְּיל לְּבְּיל לְּבְיל לְּבְיל לְּבְּיל לְבְּים בְּיל לְבְּיל לְּבְּיל לְבְּיל לְבְּיל לְבְּיל בְּיל בְּיל בְּ

a. אְהָרָיִ A. אְהָרִי מָּרְי מָר. (1 הַרְּיִּר, 2 הַרְּיִר מַרְּ, לְּבָּוֹיִת מַר, לְּבָּוֹיִת; fur. אְהָרָיִּגּי, for לְבָּוֹיִת; fur. אָהָרָיִּ, f. יְבָּיִינְי, pt. אָהָי, f. יְבָּיִינְי, pt. אָהָי, to be, to become; with a pt. it forms a descriptive tense: חָהָה בְּרֵר was seeing, i. e. I saw Dan.4,7; אָבָי he was (prop. is) kneeling, i. e. he kneeled 6,11.

קְּהֹ (בּוְּהֹבּי 2) f. mishap, misfortune הְיָה עַלְּהִיְּה mishap shall come upon mishap Ez.7,26.

קוֹהֶם pr. n. king of Hebron.

interj. alas! woe!

קרה Ch. (fut. קרָן; inf. קרָה; for pret. a different verb אַנְלְּשׁׁהְ is used) to go.

הלֵלוֹת a. הוֹלֵלוֹת f. folly, madness הֹלֵלוֹת בְעָה הוֹלֵלוּת בְעָה evil-bringing madness Ec.10.13.

הולם Is 41,7 for הולם, see הַלָּם.

קָּמָם , הָמָם (akin to הְמָם, הָמָם, מָּהָם; pret. בְּהַם, sf. הָמָם לְהָמָם to perplex, to confound וְהָמָם מְהוּמָה וְרוֹלְה and he will confound them with a mighty confusion Deut.7,23.

Niph. נְהוֹם (fut. יַבְהוֹם) to be agitated, to be set in commotion מתובל and the city hath been set in commotion 1K.1.45.

Hiph. fut. יְהִים 1) to be noisy they shall be noisy by reason of [the multitude of] men Mic.2,12.— 2) to moan אַרִיד

וֹבְשִׂיחִי וְאָהִיבְה I mourn in my grief and moan Ps.55,3.

קּימֶם *pr. n. m.* 1Chr.1,39 ⇒הּימֶם Gen.36,22.

I. (און (און I. (בון II. (און II. (בון II. a) to be empty, to vanish.— 2) to gain by labor, to get by effert; hence והון II. a. והון

II. Hiph. fut. יְהֵין to exert oneself, to make efforts וַהְהִינוּ לִעֵּלוֹת יַם ye exerted yourselves to go up into the mountain Deut.1,4 (Eng. Bible: ye were ready).

(from הון הון (from דוֹן) (from ביא הון ביא הון אין (from ps 44,13 for nothing.— 2) adv. enough אש לאר the fire which never saith, Enough Pr.30,16.

קרי. Gen.49,26 usually: my progenitors (pt. sf. of הְּוֹרָי), but acc. Sept.: mountains (בְּרָרִי עַר) ancient mountains, parallel בְּרָרִי עִר); comp. Deut.33,15 and Hab 3,6).

עַבְעָק pr. n. m. 1Chr.3,18.

קרישיני pr. n. 1) former name of Joshus.— 2) the last king of Israel.— 3) the prophet Hosea.

קישניה pr. n. m. 1) Jer.42.1— 2)

Neh.12,32.

תוֹת (acc. some old interpreters akin to הְּוֹתְם. בּיוֹת (fut. הַנְּתְּם) to devise mischief תְּלִיתְּם how long will ye devise mischief against a man? Ps.62,4 (others: storm against, rush upon). דוֹתִיר pr. n. m. 1Chr.25,4 a. 28.

הְוָּה (acc. Ges. a. Fuerst akin to הְוָה to dream; only pt. pl. הִיִּם Is.56,10 dreaming.

וֹרָי (:= יבוֹי m. lamentation Ez.2,10.

Heb. a. Ch. pers. pron. she (its aplications are the same as those of אוֹה, which see); pl. אָהָן, הוֹא they.

m. shout of joy (particularly of vintagers) Jer.25,30; 48,33.

ורין Neh. 12,8 songs of praise (acc. :: Fuerst: choir).

היה (same as הוה II.; fut. הוה, ap. , הַנָה . imp ; הַנָּה , הַנָּה ; imp , הָנָה , f. הֵיוֹ and הַיֹּה ; inf. הֵיוֹ and הֵיוֹ; inf. הֵיוֹת . once הֵיה Ez. 21, 15, with pref. אָבְּהִיוֹת (בְּהַיוֹת) 1) to be, to exist there hath not been לא הַנָה כַּמהוּ the like of it Ex.9,18; אָהֵיה עָמַהְ I will be with thee Gen.26,3; בַּוֹרֶם there was (existed) not וְהֵנֶה בַּאַרֵץ yet on the earth 2,5; יַר־יִיַ הוֹיַה the hand of the Lord is upon thy cattle Ex.9,3; לא־מוֹב it is not good הֵיוֹת הַאָּרָם לָבַרּוֹ that the man should be (exist, live) alone Gen. 2,18; with a pt. of other verbs הַנָה (like Ch. הַנָה) forms a descriptive tense: 'ヿ゚゚゚゚゚゚゚゚゚゚゚゚゚゚゚゚゚ and he built (prop. was building) a city Gen.4,17; בַּאַהָי צַבּם and I was fasting and praying Neh.1,4; עַמָרוֹת הַיוּ רַגְלִינוּ our feet stood (were standing) Ps. 122, 2. — With prepositions הַנָה has the following peculiarities: a) with 5 it denotes: to have (prop. to belong to), to be given up to לְעַשִּיר הַיָה צאֹן the rich man had sheep 2S.12,2; לַעַרָרִים תִּהְיָינָה

they shall be given up to the flocks Is.17,2; of a woman 717 to belong to or become the wife of a man: וַלֹא תַהָיִי לְאִישׁ and thou shalt not belong to any man Hos.3,3; וַקַנְתִּי מָהָיוֹת לְאִישׁ I am too old to become the wife of a man R.1.12. b) with 2: to move from, to be separated, to depart and I have וַאָהָנָה מֵאֹהֵל אַל־אֹהֵל been moving from tent to tent 1Chr.17,5; מַמָּה הַיּנּ those that were separated from thee Zph.3,18; לא there shall יְהָיָה מְשֵׁם עוֹד עוּל יַמִים no more thence depart (i. e. die) an infant of a few days Is.65,20. c) with בי : to be with, to side with לא היו עם אַרניַהוּ they were not (i. e. did not side) with Adoniah 1K.1,8; of a woman: to be with, to have intercourse with to lie by לְשַׁכַּב אָצְלָה לְהִיוֹת עְפָה her, to have intercourse with her Gen.39,10; הַנה עָם sometimes denotes: to be or to have in mind יַעַן אַשֶּׁר הַיִּתָה־זֹאת עָפַּן forasmuch as this is in thy mind 1K.11,11. d) with בְּעֵינֵי: to appear, to seem to one וַהַיִּתִי בִעִינַיוֹ בִּמְתַעְהֵעַ and I shall seem to him as a deceiver Gen. 27,12. Followed by the inf. with לַ, הֹלָם denotes: a) to be about מוֹרָהי הַשַּׁמֵשׁ לָבא and the sun was about going down Gen.15,12; יוָהוּי ששל לְסְגוֹר when it was about [time] to shut the gate Jos.5,2. b) to be bound, must וַנֹא תַּהֵיָה and No must be broken into Ez 30,16. c) to be inclined and he was in- וַיָהִי לְדָרשׁ אֵלהִים clined to seek God 2Chr.26,5. -2) to arise, to appear, to come on ויהי אור and there was (i. e. appeared) light Gen. 1, 3; בַּהִיוֹת שבקר when it was morning (when the morning came on) Ex.19,16,and וַתְּהֵי נָצִיב מֶבֶּח and she became a pillar of salt Gen. 19,26; frequently with 가: 기호인크 thy silver is become dross Is.1,22; והיו לאנשים and be (become) men 1S.4,9,-4) to happen, to come to pass לַת הַיַה לּי what happened to him? Ex.32,1; and it came נַיָהִי אַחַרֵי מית משֵׁה to pass after the death of Moses Jos.1,1.

Niph. בְּהָרָה וֹ נְהְיָה hy me hath this thing been brought about 1K.12,24; בְּאָהָר הַבְּּבְּר הַאָּרָה מִאָרָה בְּבָּרָה מִאָרָה בַּבְּבָּר בְּבָּבְּי hy me hath this thing been brought about 1K.12,24; בַּאִיה הַאָּרָה לְבָּפָּשׁ a desire accomplished is pleasant to the soul Pr.13,19.— 2) to become a people Deut.27, 9.— 3) acc. Stb.: to be troubled, disturbed בְּהַיִּהְה יְבָּיִי וֹנְהָיִהְר עָּבְיִי and his sleep was disturved 2,1 (Buxtorf renders בְּהַיִּהְה עַבְּיִי confici 'was grieved').

הַיָּה Ktib Jb.6,2 a. 30,31 for הַּיָּה ruin, calamity.

יוֹם see הַיּוֹם.

תִין: (בִּירָ (מִירָ adv. how.

הִיבָל (c. הֵיבָלים ; pl. הִיבָלים a. הִיבָלי,

c. הֵיכָלֵי) m. palace, temple.

m. prop. brightness, hence: morning-star, Lucifer Is.14,12.

קיק pr. n. 1) a wise man of Solomon's time. — 2) a chief singer 1Chr.6,18.

m. a measure for liquids (=:6th part of a חַבּׁת or 12 לל.

acc. Stb. בְּרָה to dig; only once in לַּרָה Jb.19,3 ye dig under me, i. e. ye seek my hurt (Eng. Bible: ye make yourselves strange, from בַּבָּר

קברת (from בְּבָר, c. בְּבָר) f. appearance בְּבָרָת פְּגִיהָם the appearance of their face Is.3,9 (Eng. Bible: the shew of their countenance).

אליה to remove; only Niph. pt f. הולאה Mic. 4,7 removed far off (Eng. Bible: cast far off).

קּלְאָה (from אָבֶׁן adv. away, farther, beyond, forward בָּשִּרְהְלָאָה (i. e. stand back) Gen.19,9; בְּשִּה לְבָּשֶּׁה לִבְשָּׁה beyond Damascus Am.5,27; מְבָּהְ נְהַיְּאָה וְהַבְּאָה beyond thee (literally: from thee and farther) 18.20,22 (opposite בְּבָּהְ וְהַבְּה forward from thee); מְבִּיה forward from there (literally: from thence and farther) 10,3; also of time: forward, onward בְּהַבְּה וְהַנְאָה form that day and forward 18. 18,9 a. Lev.22,27; מְבִּיהְ בְּהַבְּאָה since their being and onward (i e.

from their beginning hitherto) Is.

18.2.

הלולים .from בלל only pl. הלול Lev.19,24 a. Jud.9,24) m. prop. praise, rejoicing, hence; harvestthanksgiving.

הַלם see הלום.

pron. m. a. f. this, that; other ferms: הַלֵּוֹה m., דַבְּוֹה f.

רלין: (from קבֹן) m. step; only pl. sf. הַלִּיכֵי Jb.29,6 my steps.

הליכה (only pl. הַלִּיכוֹת) f. walk, march בַּהַּרִיכָּתִם Nah.2,6 in their walk; fig. way, manner, conduct the ways of her בּיתַה household Pr.31,27; הַלִּיכוֹת עוֹלֵם לו the ways of the world are his Hab.3.6.

הלה (fut. בלה, rarely הלה; pt. הלה; imp. בן; inf. הַלוֹך ; verb. n. הַלָּב, sf. יכְּחָי) 1) to go, to walk (in the widest sense) אַני הוֹלָךְ עֵל אָשֶׁר אני הובף I go whither I may 28. 15,20; הַבְּר לְבִיתוֹ he went to his מַלֶּבֶת אֶל בִּית מְשְׁתֵּה (bouse 1S.10,26 to go to the house of feasting Ec.7,2; with accus.: to go through and we went וגלה את כַּל־הַמָּדְבַּר through all the wilderness Deut. 1,19; poet. הוֹלֵךְ צְּדָקוֹת he that walketh in righteousness Is.33,15; that goeth after wind Mic. 2, 11. — To sometimes expresses the continuance of an action: הַפַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר the waters decreased continually Gen. לה וגדל לה the lad ... was continually growing 1S.2,26.-בובעות תלכנה to flow, to melt הגבעות the hills shall flow with milk all כַּל בַּרְכַּוִם חַלַכְנָה מֵיִם all knees shall malt into water (i. e. become weak) Ez 21.12.— The imp. often has the meaning of an interj, as: לְכָהּ וְאֶשְׁלָחַךְ come, I will send thee! Gen.37,13; לכו וגלכה come, let us go! 18.9,9.

Niph. בהלך to be gone, to vanish like the shadow בהלכתי when it declineth I vanish Ps. 109.23.

Pi. 727 (fut. 7271) to go or walk about שוּעַלִּים הָלְכוּ־בוֹ foxes walk about on it Lam.5,18; pt. מְּהַלֵּקּוֹ Pr.6,11 a rover, a wanderer.

Hiph. היליה (imp. f. היליה Ex. 2,9 for הוליבי; pt. (מוליך 1) to cause to go, to lead, to carry he was leading thee on the way Jer.2,17; האוליה אוליה אוליה whither should I carry my אוף השמים יוליה (S.13,13; עוף השמים יוליה a bird of the sky (air) אַת־הַקּוֹל can carry the sound Ec.10,2.-2) to cause to flow נַהַרוֹתָם כַּשָּׁמָן ו אוֹלֵיהְ I will cause their rivers to flow like oil Ez 32,14.

Hithp. הְתַּבְּקֵר to go about, to walk מְתַהַלֵּךְ בַּגַּן walking in the garden Gen.3,8; poet. יְחָלֵבֶלְתָּי ו באַמְתָּדְ I have walked in thy truth Ps.26,3.

הלה Ch. Pa. הלה to go along. Aph. to walk (מַהַלְּכִין (only pt. pl. מַהַּלְכִין) to walk about.

תלְּהֵי m. 1) wanderer, traveller.—
2) course, stream בּיִבְּי בְּיִשׁ a stream of honey 18.14,26.
קבר Ch. m. tax, toll.

יַהְלּלוּ וֹרָתְּלְּ, pl. יְהְלֹּלוּ n. הַבְּּלּ, sf. יְהְלֹּוּ חִבְּילִּ, pl. יְהְלֹּוּ זִי, verb. n. הַבְּּלּוּ sf. יְהְלֹּוּ הַבְּילּ וְבָרוֹ בְּרוֹ בִּרוֹ בִּרוֹ נְבִרוֹ when his lamp shone Jb.29,3.— 2) to boast, to be proud אַלְּהַתְּלוֹ ye shall not boast Ps.75,5 (Eng. Bible: deal not foolishly; see

Pi. הַבֵּל (fut. הַבִּל ; imp. הַבֵּל , f. הַבְּל , pl. הַבְּל) 1) to commend, to praise הַבְּל אַהָה אָל־פַּרְעה and they commended her ← Pharaoh Gen.12,15; הַבְּל הַבְּל הַבְּל הַבְּל הַבְּל בְּיִב הַבְּל בִּיבְּי praise the Lord Ps.117,2; with 5: to give praise בּל בַב and to give (or sing) praise to the Lord 1Chr.25,3.—2) to boast באלהים הַלְלוּנ f God we boast Ps.44,9.

Pu. הְלֵל (fut. מְהָלֶל ; דָּל לִייִ (fut. מְהָלֶל) to be praised, to be renowned to be praised, to be renowned if great is the Lord and highly praised Ps.48,2; O the renowned city! Ez.26,17; הְּלֵלְה O the renowned city! Ps. 78,63 acc. Ges.: his maidens were not celebrated in nuptial songs (comp. Ch. הְלִּלְאֵ nuptial song).

Hiph. fut. לְּהֵי to shine brightly, to diffuse light איר כִּי יְהֵל the light when it shone brightly Jb. 31,26; בּכְבִי הַשְּׁמֵוֹם... לֹא יְהֵלוֹּ אוֹרָם the stars of the heavens... shall not diffuse their light Is.13,10.

Htthp. וֹחְהַלֵּל 1) to be praised

אשָׁה יִרְאַתִייָ הָיא תִתְבּלְּל a woman that feareth the Lord she shall be praised Pr.31,30.— 2) to boast oneself יי פּיִי הַהְבֵּל נַפְּשִׁי my soul shall boast herself in the Lord Ps.34,3 מַלְיִי הְבֵּל חֵגֵּר כִּמְפַהְּחַ let not him that girdeth on the armour boast himself as he that putteth it off 1K.20,11; שִׁרְיִּבְּרָ הַלֵּל בְּרָעָה thou thyself in mischief? Ps.52.3.

II. (acc. Fuerst identical with Ar. יְהוֹלֵל to err) Po. הֹלֵל (fut. יְהוֹלֵל) to be foolish, to be mad; pt. pl. הּלֵלִים Ps.75,5 fools, madmen (otherwise: boasters; see יְהוֹלֵלִים to befool, to make mad הַעָּשֶׁק oppression maketh a wise man mad Ec.7,7.

Poal מְהוֹלֶל (mt. מְהוֹלֶל) to be mad, to rave מְהוֹלֶל they that are mad against me Ps.102,9.

Hithpo. לו הָתְהוֹלֵל they are mad apon their horrid idols Jer. 50,38.—2) to feign oneself mad מַנְיםׁ יִתְהוֹלְלוּ אָת־ and he changed his behavior and feigned himself mad 1S.21,14.—3) to rush madly along Nah.2,5.

הוֹלִם (fut. הַּוֹלְםְנִי , sf. יְהַלְּמְנִי ; pt. הְּלִם pt. p. הְלִּם ; inf. הַלְם 1) to strike. to beat יְהָלְמָה רִאשׁוֹ she struck Sissera, she crushed his head Jud.5,26; בַּעֵלִי גוֹיִם הָלְמוּ the lords of nations have beaten down its vines Is 16.8;

מבים הולים ליבי be that striketh on the anvil Is.41,7 (בוֹבְים).— 2) acc. Ges.: to be beaten to pieces, to be scattered ביים and [the multitude] was continually scattered 1S.14,16 (others: ran hither and thither; see ביים below).—
3) fig. to overcome ביים those who are overcome by wine Is.28.1.

מלית, adv. hither, here אַל־תַּקְרֵב הַלֹם adv. hither Ex.3,5; יָשׁוֹב his people return hither Ps.73,10; הַבְּטְ הַבְּיִי אַחַרִי ראָי have I also here looked after him that seeth me? Gen.16,13.

pr. n. m. הלֶם pr. n. m.

הְלְמוּת הַלְחוֹף, prop. striking, hence: hammer יְּדָהְּ לְיָתְרָ הְשְׁלִחְנָה she put her hand to the nail, and her right hand to the hammer of the workmen Jud.5,26.

בּיִר pr. n. a place where the מּיִנים dwelt Gen.14,5.

תְּבֶּתְה (from הְּמָה m. bustle, noisy multitude; only with sf. מָהָמָהָם Ez.7,11.

ם a. הְּמָשׁ pron. m. pl. of הָבּוּ they, themselves; with def. art. those בַּבְּטִים הָהֵם in those days Jud.21,25.

אָרָיִבְיּבְיּרָ pr. n. father of Haman.

 to moan, to roar (according as it is applied to human beings. beasts, elements of nature, etc.) nations rage Ps. 46, 7; we growl like bears וֹהָמוּ כַבַּלָּב they will howl וַהְמוּ כַבַּלָּב (or gnarl) like dogs Ps.59,7; ביוֹני like the doves הגאיות כַּלַם המות of the valleys all of them cooing though והמו בליו (moaning) Ez.7,16 though its waves be roaring (tossing) Jer.5,22; fig. of strong drink: 72 שבר שבר wine is a mocker, strong drink is noisy Pr.20.1; of the agitation of the heart or soul: my heart maketh a לְבֵּי הוֹמָה לִי noise in me Jer.4,19; מה־תהמי עלי why art thou (my soul) disquieted within me? Ps.42.12; of the inward disturbance of the soul compared to the sound of the harp: מַעַי לִמוֹאָב בַּכְּנוֹר וָהֵמוּ my bowels shall sound like an harp for Moab Is.16,11; pt. f. המנה noisy, tumultuous אֵשֶׁת כָּסִילוּת הֹמָיָה the woman of folly is noisy Pr.9,13; tumultuous city Is.22, 2; also substantively: noisy place or street בָּרֹאשׁ הֹמִיוֹת at the head of the noisy streets Pr.1,21.

הַם see הַמָּה.

המון see המו

הַמְלָה see הַמוּלָה.

נבים (c. המנים און pl. המון (m. 1) noise, tumult, commotion במון קרָיה the noise of a town Jb.39,7; במון נבים the tumult of many people

126

Is.17,12; בּמוֹן מֵעֵין the commotion of thy bowels 63,15 (Eng. Bible: the yearning).— 2) multitude זְבְּמוֹן multitude of nations Gen.17, 4; אוֹים the multitude was dissolved (became scattered) וּבּעוֹר בְּמוֹן בְמוֹן בִמוֹן בְמוֹן בִמוֹן בְמוֹן בִמוֹן בִמוֹן בְמוֹן בִמוֹן בְמוֹן בִמוֹן בְמוֹן בִמוֹן בְמוֹן בִמוֹן בְמוֹן בְּמוֹן בְּמוֹן בְּיִינִים בּיִים בּמוֹן בְּמוֹן בְּיִים בּמוֹן בְּיִיִים בּיִים בְּיִים בְיִים בְּיִים בְּיִ

this word as a verb. n.; see בּוֹלְיםׁן, a. יוֹבְיּלוֹן Ch. pron. m. they, also accus. them Dan.2,34 a. Ezr.4,10.

your raging Ez.5,7 (some regard

קרה place for the overthrow of בְּנוֹנ Ez.39.16.

הֶּבְיֵה f. sound, noise; only c. הֶּבְיִה קבְיֵל the noise of thy harps Is. 14.11.

לים to roar, whence הַּמְלָּה הַמְלָּה f. noise, tumult.

בּבְּלִי נְבִּים : sf. בְּבְּבְים , זְבְּבְּם , זְבְּבְּם ; fut. בּבְיּבְי, ap. בְּבְי, sf. בְּבְיּבְי; inf. בּבְי, ap. בְּבְי, sf. בְּבְיּי; inf. בּבְי, sf. בְּבְי, 1) to put into strong motion, to drive יוֹדְבּם בּבְיּלְבִּע and though he drive over it the wheel of his wagon Is.28, 28 — 2) to bring into confusion, to confound, to disturb בְּלִיבְּעָם and I will bring into confusion all the people Ex.23,27; בּבְּבְיִבְּיִם בּבְילִיבְיִבְּים בּבְילִיבְיבָ וּהְרָבְּבִים בּבְילִיבְיבָ וּהְרָבְּבִים בּבְילִיבְיבָ וּהְרָבְבִּים בּבְילִיבְיבָ וּהְרָבְבִּים בּבְילִיבְיבָ וּהְרָבְבִּים בּבְילִיבְיבָ וּהְרָבְבּים בּבְילִיבְיבָ וּהְרָבְבַּים בּבְיל צְּרָה וּהְרָבְבּים בּבְיל צְרָה וּהְרָבְבּים בּבְיל בְּבְרַבְּבְיבְ וּהְרָבְבּים בּבְיל צְרָה וּהְרָבְבּים בּבְיל צְרָה וּהְרָבְבּים בּבְיל צְרָה וּהְרָבְבּים בּבְיל צְרָה וּה confounded them with all kind of distress 2Chr.15,6.

ניבן to rage; only verb. n. sf. יַצַן שׁנְיָם מִן דַּגּוֹיִם because ye rage [against God] more than the heathens Ez 5.7 (see also וָּבָמוֹן.

יָּבְּיָ pr. n. Haman, a Persian courtier, enemy of the Jews Est.3,1.

רַבְּיִנִיךְ Ch. (def. הַבְּיִנִיק) m. bracelet collar Dan.5.7.

m. pl. brushwood Is.64,1.

I. pron. f. pl. from אָה: they, themselves; with prep. בְּהָן a. בְּהָן in whem, בְּהַן like them, בְּהָן to them or for them; בְּהַן from them.—
בְּהַן R.1,13 for m. בְּהַן, as it occurs in reference to male persons (acc. Stb. this בְּהַן is related to בּוֹהַן II. and is an adverb denoting: till then).

II. (בּהְנָה (תְּבָּה II. (בּהְנָה אֹתי behold, thou hast driven me out Gen. 4, 14.— 2) whether, if הְיָרָה בְּזֹאת and see if any thing like this hath happened Jer.2,10.

תן איתי Ch. 1) interj. lo! behold! אֵלְהָנְאּ behold, there is our God Dan.3,17.— 2) if בּיִלְבָּא מָב if it seem good to the king Ezr. 5,17; בּין לְמוֹת whether... or הַוֹן לְמוֹת ישׁי whether it be unto death or to banishment 7,26.

הַנְּהוֹ I. (בּהְוֹת I.) pron. f. pl. from הַנְּהוֹ they, themselves; with def. art. הַבְּּהְי those; with prep. ⊃: like these, such לֹא־רָאִיתִי כְּתַּנְּה saw any like these Gen. 41, 19; בּרוּבָּה וְבְהַבּּה 2S.12,8 is an expression denoting: many more like these things, as much more.

גשׁר הַנָּה II. adv. hither, here הְשָּׁרְעָּה מְּאָרְ הָיִּה II. adv. hither, here הְשָּׁרְעָה מְּאָרְ הִיּרְ הִיּרְ אַרְיּיִר מְּאָרְ הִיּרְ יִייִּרְ בְּיִר מִּרְ יִייִּרְ בְּיִר מִּרְ יִּיִּרְ בְּיִר מִּרְ מִּרְ בְּיִר מִּרְ בְּיִר בְּיִר מִר מִּרְ בְּיִר בְּיִר בְּרִ בְּרִ בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִיר בְּיִר בְּיִיר בְּייִי בְּיוּב בְּיי בְּייִיי בְּייִי בְּיוּב בְּייִי בְּייִי בְּיוּב בְּייִי בְּייִי בְּיוּב בְּייִי בְּיוּבְי בְּיוּב בְּייִי בְּייִי בְּיוּב בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיוּבְי בְּיִיי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִיי בְּיִיי בְּייי בְּייִייי בְּייִייי בְּייי בְּייִייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְיייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְייייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי

הנה נתחי ! interj. behold! lo! הנה נתחי behold, I have given unto you Gen.1,29; הַנָּה וַמִים בַּאִים behold, days are coming Is.39,6; behold, he was forming הַגַּה יוֹצֵר Am.7,1; הַנָּה בַּרַכוּ אַת־יִנִ 1o, bless ye the Lord! Ps.134,1.- 2) here, there (in this sense and is connected with the notion of being) there [she is] in the tent Gen.18,9; with sf. הָגָנִי , הִינָנִי a. יהגר, הוד, here I am; הגני, הבר, הגני, f. הַנַּר , הַנָּה, הַנּוֹ , here thou art there he is; pl. הָנָנוּ here we are; הַנֶּם here you are; הַנָּם here there they are.— With a pt. הַנָּה frequently indicates the future tense: הָנְנִי מֶכְיא אָת־הַמֵּבוּל I will bring a fload Gen.6,17; הַנָּךָ מֶת thou shalt die 20,3; sometimes it indicates the present tense: הַנַּב לחִים they stretch forth Ez.8,17.

קּבְּחָה f. permission of rest, release of taxes בַּחָר לִפָּרִינוֹת עַשֵּׁה he made a release of taxes to the provinces Est.2,18.

קנם pr. n. m. see 📜.

pr. n. a city in Mesopotamia.

ווֹם inf. of נוּף, which see.

מה interj. hist! hush! silence (prop. imp. of הַבָּח, which see).

to hiss.— Hiph. only fut. בּיְבָּם בָּיִבָּם בָּיִבָּם בְּיִבָּם בְּיִבְּם בְּיִבְּם בְּיִבְּם בְּיִבְּם בְּיִבְם בְּיִבְם בְּיִבְם מוֹ Am. 13,30.— Pi. only imp. בּיִבּם Am. 6,10, pl. בוֹ Neh. 8,11 be silently be still!

והפינה (from אם) f. cessation, intermission Lam.3.49.

קָם (fut. בְּפוֹרְ ; pt. הָפָּר ; pt. p. הָפוֹרְ ; inf. הַפֹּבְי ; verb. n. הַפַּבְ, sf. 'הַפָּבְי) 1) tr. to turn, to turn over 7921 and turning it upon its face (upside down) 2K.21,13; with אָרֵף: to turn one's back, to flee Jos 7,8; with יבי: to wheel about 1K.22,34, also to direct one's hand surely against אַך בִּי וַשָּׁב וַהַפֹּּך וַדוֹ me doth he again and again direct his hand Lam.3,3; pt. p. עַנַה a cake not turned over בְּלִי הַכּוּכַה Hos.7,8.— 2) intr. to turn about, to turn back וַתַּבַּפֹּךְ וַתְּלֵדְ and she turned about and went away 2Chr. 9, 12; הַּפְבוּ בִּיוֹם קַבָב they turned back in the day of battle Ps.78,9.— 3) to change הפני the plague hath changed אַת־עִינוֹ its color Lev.13,55; also intr. to be turned בַּבַּן שָׁבַן was turned

white 13.3: with 5: to turn into. to change into הַפַּהְיַם לִיבַשָּׁה he changed the sea into dry land Ps. 66,6; with omission of $\frac{1}{2}$: who changeth הַהֹפָּכִי הַצוּר אָנַם מֵיִם the rock into a pool of water 114. 8.— 4) to overthrow ויַהַפּרָ אָת־ and he overthrew these הַעַרִים הַאָּל cities Gen.19,25; הַפְּבָי אָתה הַפְּבָי that I will not overthrow this city 19,21; הַפַּכְתִּי בָבָם I have made an overthrow among you Am.4,11. — 5) to pervert הַבְּבָתְם but ye per- אַת־דָבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים vert the words of the living God Jer.23,36; הַלְּכָּכֵם Is.29,16 O your perverseness! (acc. Stb. from the verb. n. הַפָּק; acc. Fuerst from הָפָּק, which see).

Niph קפַק (fut, קפַר ; pt, קנּהַפָּר ; inf. בַּבְּפוֹךְ) to turn oneself; with אַ: to turn about or back on the people... הַעַם נוּהַפַּרְ אַל הַרוֹבֵף turned back upon the pursuers Jos.8,20; with על: to be turned to, to come upon והפך עלוד המון ים unto thee shall be turned the abundance of the sea Is. 60, 5; בול אָרֶיהָ אָרֶיהָ her pains came upon her 18.4,19; with a: to be they were נֶהְפָּכוּ־בִי they were turned against me Jb.19,19.- 2) to be changed, to be turned into, with נָגָהְפַּכְתָּ לָאִישׁ אַחֵר: ל and thou shalt be changed into another man וֹנְהַפַּרְ הַנָּגַע לְלָבָן the plague was turned into white אַיך נַהַפַּכָת לִי סוּרֵי הַנֶּפֶן (Lev.13,17 how art thou changed unto

Hoph. קּרְפַּרְ to be turned קְּרָבְּרָ לְיכִי בַּרְהוֹת terrors are turned upon me Jb.30,15.

াট্না, ন্ট্না m. the reverse, the contrary.

קּבָּכֶּח m. perverseness (acc. Fuerst the stem for בְּּלְבָּכֶּח Is.29,16 your perverseness!).

다구한다 f. overthrow, destruction. 다크스타다 adj. turned, crooked, perverse.

הַגְּלֶהְ f. deliverance. m. battle-axe. (an old form for הַר יְּבּר (an old form for הַר יְּבָּר pr. n. 1) a mountain in the south-east of Palestine, where Aaron died Num. 20,22.— 2) a north-eastern branch of Lebanon Num. 34, 7. In both instances it is joined to the word הַבָּר הַבָּר (בְּבָר) the mount Hor).

אָרָן pr. n. a mountainous district in Assyria 1Chr.5,26.

m. the hearth of God, the altar Ez.43,15—אַרָאָל , which see.

הרג (fut. הרג; pt. pt. הרג; pt. p. קרוג) to kill, to murder, to siay.

Niph. נְהֵרֵג (fut. יְלְהֵרֵג; inf. with prep. בְּהֵרֵג Ez. 26,6 for בְּהַרָּג) to be killed.

Pu. הבנ to be slain.

m. killing, slaughter.

צאן הַהֵּרֶנְה f. killing, slaughter צאן הַהֵּרְנָּה f. killing, slaughter צאן הַרְנָּה flocks destined for the slaughter Zch.11,4.

יַהְר (fut. ap. הַהר יְּהָר , הַרוֹּ , הַרוֹּ , הַרוֹּ) 1) to conceive, to be pregnant מַּהַר וַתַּכֵּר and she conceived and bore Gen 4.1: הַרָּהְ כִּי הָרָתְה and when she saw that she had conceived 16.4; fig. to conceive in mind הַרָּר בְּיִבְיר הַרָּה he conceiveth mischief and

bringeth forth ralsehood Ps.7,15: pt. f. הֹנְהַתּ (sf. הֹנְהַתּ) parent, mother Cant.3,4; pt. pl. m. הוֹרִים parents, progenitors, sf. הוֹרֵים Gen.49.26.

Fu. הַרֶּה to be conceived בַּלַיְלָה the night when it was said, There hath been a male child conceived שׁבָּל לוֹר בָּלָר בָּלָר בָּלָר בָּלָר בָּלָר בָּלָר בָּלָר בָּלְר בָּלְר בָּלִר בָּלִר בּלְר בַּלְר בַּלְר בַּלְר בַּלְר בַּלְר בַּלְר בַּלְר בַּלִר בַּלְר בְּלִר בְּלִים בּלְר בּלְר בּלְר בּלְר בּלְר בּלְר בּלְר בְּלְר בּלְר בּלְים בּלְר בּלְיב בּלְר בּלְר בּלְר בּלְר בּלְר בּלְים בּל בּלְים בּיּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּיבּים בּיּל בּיבּים בּלְים בּיבּים ב

קרָה (בּרַת ; pl. הְּרָה adj. f. pregnant, with child הָרָה לָב'ת [she was]with child, near to be deliverd 1S.4,19; הַרָה לִינִים pregnant by whoredom Gen.38,24; הַרָת עוֹלְם perpetually pregnant Jer.20,17; pl. sf. הַרוֹתֶיהָ 2K.8,12 a. הַרוֹתֶיהָ Hos.14,1 their pregnant women.

הרהר (pl. הַרְהֹרְין) m. thought, fancy, revery (acc. Stb. a redupl. of הַּבְה to conceive in mind).

הרוֹן m. conception, pregnancy; sf

m. same as הַרְיוֹן.

הַרִּיםָה f. ruin.

הריסות f. destruction.

מה'ה pr. n. a king of Canaan.

pr. n. m. בְּרָם

הַרְמוֹן (בַּרְמוֹן m. tower, castle.

קר, n. 1) brother of Abraham, father of Lot Gen.11,26.— 2) 1Chr. 23,9.— 3) בית הָרָן a place in Gad בית הַרָם Jos.13,27.

יַהְרֹם (fut. יְהָרֹם , יַהְרֹם , יָהָרֹם ; pt. הָרָם ; pt. p. הָרָם ; imp. הַרָּם ; sf. הָרָם) to pull down, to destroy יָבְּרָם הַלָּא he pulleth down and them

can be no rebuilding Jb. 12, 14; יהֶרְטֶּךְ יהֶרְטֶּךְ לְּיהַרְטֶּךְ יהָרְטֶּךְ יהָרְטֶּךְ יהָרְטָּךְ יהָרְטָּרְ from thy post shall he pull thee down Is.22,19; of the teeth: to break in their break out their teeth in their mouth Ps.58,7; with יאָל־יִי to break through יהָרָטּר אָל־יִי וֹשָׁרְטּר אָל־יִי lest they break through unto the Lord Ex. 19.21.

Niph. בְּהַבֶּב (fut. בַּהָב) to be pulled down, to be destroyed.

Pi. חַבֶּר (fut יְהָרֶם; pt. מְבָרֶם) to destroy, to pull down.

עִיר m. destruction; only once עִּיר בּהֶרֶם city of destruction Is.19,18 (acc. some בּהֶרֶם city of the Sun, i. e. Heliopolis).

תְּרֶר (בּר בּה m. mountain; only once sf. בְּרָרְי O my mountain! (in allusion to Judah) Jer 17,3.

(= הַרָּרִי) m. mountain; sf. הַבְּרָי ps.30,8, הַבְּבָּחְ gen.14,6; pl. c. הַבְּבֵיּהָ sf. Deut 8,9.

the sixth letter of the alphabet, called Vav בון nail or hook, from its similarity to that form; as a numeral א = 6, א = 6,000.— The consonantal sound of א (v) sometimes dissolves into u or o, as in און dud, און shor. At the beginning of roots א is changed into and only rarely asserts itself in the inflections and derivatives, as: בוני (for בוני), Niph. fut. בוני (for בוני), Niph. fut.

קרֵר a. הַרְרֵי a. הַרְרֵי gent. Hararite 2S.23,11

בּיֵלֶי pr. n. m. 1Chr.11,34 = בְּיֵלֵי 2S. 23.32.

רישְׁבְעוּת (from שָׁבַּע) f. a causing to hear, an announcement Ez.24,26.

הייבויה f. bowing, prostration; only once בְּיִשְׁמְחִירֵי in prostrating myself 2K.5,18.

התן (from החן) m. melting (of metal).

וֹתְתְתַבְּרוֹת. association וּמְנְתִּתְבְּרוֹת and from the time of his associating with Dan.11,23

pr. n. Persian courtier.

לתל (akin to בתל) to trick.

Pi. הָתֵל (fut. יְהַתֵּל) to mock, to deride.

ים, m. pl. mockery, derision. הְתְלִים

ילֵר (for יְלֵּרְ), Niph. fut. יְלָרְי and n. יְלָרְי.

יִ (before ב, ו, ב, ב and before Sheva וּ בְּשִׁם, וְשִׁיְם, וְשִׁיְם, וְשִׁיְם, וּשְׁיַם, וּשְׁיַם, וּשְׁיַם, וּשְׁיַם, וּשְׁיַם, וּשְׁיִם, וּשְׁיִם, וּשְׁיִם, וּשְׁיִם, וּשְׁיִם, וּשְׁיִם, וּשְׁיַם, וּשְׁיִם, וּשְׁיִם, וּשְׁיִם, וּשְׁיִם, וּשְׁיִם, וּשְׁיִם, וּשְׁיִם, וּשְׁיִם, וּשִׁינִה, וִשְׁיִם, וּשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה (מִשְׁיִּב, מִיִּם, מִשְׁיִּב, וְשִׁיִּבְּה, וְשִׁינִה, וּשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וּשְׁיִּב, וּשְׁיִּבְּה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וּשְׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִּׁיִּב, וּשְׁיִּב, וּשְׁיִּב, וּשְׁיִּב, וּשְׁיִב, וּשְׁיִּב, וּשְׁיִּבְּה, וְשִּׁיִּבְּה, וְשִּׁיִּבְּה, וּשְׁיִּבְּה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וּשְׁיִּבְּה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִּינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִּיבְּה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִה, וְשִׁינִּה, וְשִׁינִה, וּשְׁיִּבְּיה, וְשִׁינִיה, וְשִׁינִּה, וְשִׁינִיה, וְשִׁינִיה, וּשְׁינִיה, וּשְׁינִיה, וְשִּינִיה, וְּשְׁיִּבְּיה, וְשִּינִיה, וְּיִיה, וְּשְׁיִּבְּיה, וְּשִּינִיה, וְּשְׁיִּיה, וְּשִּייה, וּשְּיה, וּשְׁיִּיה, וְּשִׁינִיה, וְּשִּייה, וְּשִּייה, וְּשִּייה, וּשְׁיִּיה, וּשְׁיִּיה, וְּשִּייה, וּשְׁיִּיה, וְשִּייה, וּשְׁיִּיה, וְשִּייה, וְּיִּיה, וְּשִּייה, וְּשִּייה, וְּיִּיה, וְשִּייה, וְשִּייה, וְּשִּייה, וְשִּייה, וְּשִּייה, וְשִּייה, וְשִּייה, וְשִּייה, וְשִּייה, וְשִּייה, וְשִּייה, וְשִּייה, וּשְּיִּיה, וְישִּייה, וּשְּייה, וְשִּייה, וְשִּייה, וְשִּייה, וּשְּייה, וּשְּייה, וְשִּייה, וְּיִיבְּיה, וּשְּייה, וּשְּייה, וּשְּייה, וּשְּייה, וּשְׁיִּיה, וּשְּייה, וּייה, וְשִּיּיה, וּשְּייה, וּשְּייה, וּשְּייה, וּשְּייה, וּשְּייה, וּשְּייה, וּשְּייה, וּשְּייה, וּשְּיִיה, וּשְּייה, וּשְּייה, וּשְּייה, וּשְּייה, וְּשְּייה, וְּישְּייה, וְּייִיה, וְּייה, וְּיב

 and חָטִים וּשִּׁעֹרִים וַשֵּׁמֵן וּדְבֵשׁ wheat, and barley, and oil. and honey Jer.41,8; וַיְרָדּוֹ בָרְגַת הַיָּם and they shall have dominion over the fish of the sea Gen.1.26.-2) then אָם הַשְּׁמֹאל וָאֵימִינָה if thou wilt go to the left, then I will go to the right Gen.13,9.- 3) that speak to בבר אל בנו ישראל וופעו the children of Israel, that they go forward Ex.14,15.- 4) considering that, seeing that FITD -where בַאתַם אַלַי וָאַתַּם שָׂנָאתָם אֹתִי fore come ye to me, seeing that ye do hate me Geu.26,27.— Joined to verbs in the indicative mood, in addition to its being a conjunction has the function of converting the past tense into the future and the future into the past (in the latter case punctated וַ), thus: אַמַר he said, וּאָמַר and he will say; יאֹמֶר he will say, ניאמר (ויאמר י') ניאמר and he said.

וְדַן pr. n. a place in Arabia.

קהב pr. n. a place on the border between the Amorites and the Moabites; occurs in the fragment of an old war song אַת־וָהַב בְּסוּפָה Vaheb in a tempest Num.21,14.

וְנִים m. hook, peg, nail; pl. וְנִים Ex. 38,28; c. יוֵנים 27,10; sf. ווְנָהָם 38,19.

בְּרָבֶּךְ acc. Ges. (by analogy with Ar. וור וור burdened with guilt הַבְּרָבּןּ אִישׁ וְוָרְ הַבְּרָבּן אִישׁ וְוָרְ of a man burdened with guilt Pr.21,8; old interpreters class וְנָרְ with זוֹר, which see.

ארת pr. n. son of Haman.

קלו m. child.

נְלֵּדְ Ktib 28.6,23 for לֶּלֶי child.

וניה pr. n. m.

ຳລຸລຸ] pr. n. m.

ושבי pr. n. m.

ישרון pr. n. wife of Artaxerxes.

the seventh letter of the alphabet, called Zayin, from it a weapon, because of its similarity to a pointed weapon (sword or dagger), as numeral i=7, i=7,000.

בּוֹלֵ (pl. אָבְים, c. אָבְּים) 1) m. wolf.— 2) pr. n. m. Jud.7,25.

ארג pron. dem. f. 1) this, that (from m. תוֹן); it either includes the person in itself and stands alone,

as אַשָּׁה אָשָׁה this one shall be called Woman Gen.2,23, or is put after the noun, in which case both have the def. art, as הַּאָר this well 21,30; preceding a noun אֹת signifies: this is, as חיבורי אוֹת הַבְּרִית לֹיִנְי אַרְי הַבְּרִית לֹיִנְי אַרְי אַרְי הַבְּרִית לֹיִנְי אַרְי הַבְּרִית לֹיִנְי אַרְי הַבְּרִית לֹיִנְי אַרְי הַבְּרִית לֹיִנְי אַר הַבְּרִית לֹיִנְי אַר הַבְּרִית לֹיִנְי אַר הַבְּרִית לֹיִנְי אַר הַבְּרִית לֹיִנְי אָר הַבְּרִית לֹיִנְי אָר הַבְּרִית לֹיִנְי אָר הַבְּרִית לִי אָר הַבְּרִית לִי אָר הַבְּרִית לֹיִנְי אָר הַבְּרִית לִי אָר הַבְּרִית לִי אָר הַבְּרִית לֹיִנְי אָר הַבְּרִית לִי אָר הַבְּרִים לֹיִי אָר הַבְּרִית לְיִי אָר הַבְּרִים לִי אָר הַבְּרִים לִי אָר הַבְּרִים לִי אָר הַבְּיִים לְּבִיּים לִי אָר הַבְּיִים לְּבִיים לְּבִים לְּבִים לִּים לִּים לִּים לִּים לִּים לִּים לִּים לְּבִים לִּים לִּים לִיים לְּבִים לִּים לִיים לְּבִים לְּבִים לְּבְּים לִּים לִּים לְּבִים לְּבִים לְּבִים לְּבִים לִּים לְּבִּים לִּים לְּבִים לְּבְּים לְּבְּים לְּבְּים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְּבִים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִים לְּבְּים לְבִים לְּבְים לְּבִים לְּבִים לְּבְים לְּבִים לְבִים לְּבְּים לְבִּים לְּבְּים לְבִּים לְּבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְּבְּים לְבִּים לְּבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְּבְּים לְבִּים לְבִּים לְּבִים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים בְּיִים לְבִּים לְבִּים בְּים בְּיִים לְבִּים בְּים בְּיִים לְּבְים בְּיִים לְבִּים בְּים בְּיִים בְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּים בְּים בְּים בְּיבְים בְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּים בְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּים בְּים בְּים בְּים בְּים בְּים בְּיבְּים בְּים בְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּים

לבו to hover about, whence בּוֹב to present with, to endow with

יַבְרֵנִי אֵלְהִים God hath endowed me with Gen.30.20.

m. present, gift.

יוֹנֶבֶר pr. n. m. 1Chr.2,36 etc. =יוֹנֶבֶר (perh. יוֹנֶבֶר) 2K.12,22.

יְבְרָּי pr. n. m. Jos.7,1 בְּרָי 1Chr.2,6.

ובְּדִיאַל pr. n. m.

יַבְיִּרְה, וְבַיִּרְה, pr. n. m. of several persons.

תוּבוֹב' (pl. c. יְבוֹב') m. fly, gad-fly ous) flies Ec. 10, 1. — בַּעֵל וְבוּב' מָנֶת Beelzebub 2K. 1, 2, a Philistine deity at Ekron, the destroyer of pernicious insects.

זבוד pr. n. m.

ובּרָד (Ktib) pr. n. m. Ezr.8,14.

וְבּרְדְהוֹ (Kri for וְבִירָה) pr. n. f. 2K. 23,36.

יְבְלּ (from יְבַל m. dwelling, habitation יְבְל m. the sun and the moon stood still in their dwelling Hab. 3, 11; יְצִּירְם מְבָּל לוֹ מְיִבְּל לוֹ and their form shall waste away because of the grave having become their dwelling Ps. 49, 15; of the heavens: אוֹבְל לְּבְּלִיתְ מִיִּבְל לְּבָּלְיִתְ מִיִּבְל לִי מִיִּבְל לוֹ מִיבְל לוֹ מִיבְּל לוֹ מִיבְּל לוֹ מִיבְּל לוֹ מִיבְל לוֹ מִיבְּל לוֹ מִיבְל לוֹ מִיבְּל לוֹ מִיבְל לוֹ מִיבְּל לוֹ מִיבְּל לוֹ מִיבְל לוֹ מִיבְּל לוֹ מִיבְּל לוֹ מִיבְּל לוֹ מִיבְּל לוֹ מִיבְּל מִיבְּל לוֹ מִיבְּל מִיבְּל מִיבְּל מִיבְּים מִיבְּל מִיבְּל מִיבְּל מִיבְּל לוֹי מִיבְּל מִיבְּל מִיבְּים מִיבְּים מִּים מִיבְּים מִיבְים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְים מִיבְים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְים מִיבְים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְים מִיבְים מִיבְּים מִיבְים מִיבְים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְים מִיבְּים מִּים מִיבְים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִ

וְבוּלֹהְן pr. n. Zebulun, son of Jacob, also tribe and territory named after him.

יִבְּחִים (fut. וְבְּחֵי: pt. וְבְּחֵים , pl. וְבְּחִים ; imp. וְבְּחִים ; inf. וַבְּחַ) to slaughter, to kill, to sacrifice.

Pi. חבו (fut. חבו: ; pt. חבו: ; inf.

תְבָּחִים, הְ חַבְּחָי (sf. יְּבְחִי ; pl. הַּיְבְּחִי , c. יְבָחִי) m. 1) slaughter, sacrifice.—
2) pr. n. a king of Midian.

יבי pr. n. m.

ובונה see ובידה.

וְבִינַא pr. n. m.

to surround, to cover, whence זְבֵּלְ זְבְרֹנִי אִישִׁי; fig. to dwell or lie with יוָבְּרֵנִי אִישִׁי my husband will dwell with me Gen.30,20.

ובול see זבל.

וַבוּלוּן see וַבְלוּוֹ.

Ch. to acquire, to gain אָנְתּוֹן וְּלְנִין עִּלְנִין יִרְנִין עִּלְנִין עִּלְנִין עַבְּנִין עַבְּנִין אַנְנִין Dan.2,8.

m. shell, husk (of fruits).

(from ; pl. וֵרִים) adj. proud, impudent, wicked.

יַדוֹן (from יְדוֹן; sf. יְדוֹן; sf. יְדוֹן) m. pride, haughtiness, impudence.

יוֹר (זְּהָר (זְּהְ בּּר (זְּהְ בְּר (זְּהְ בְּר (זְּהְ בְּר (זְּהְ בִּר (זְּהְ בִּר (זְּהְ בְּר (זְּהְ בִּר (זְּהְ בְּר (זְּהָ בְּר (זְּהְ בְּר (זְּהְ בְּר (זְּהָ בְּר (זְּהָ בְּר (זְּהָ בְּר בְּרָ בְּר בְּרָ בְּר בְּרָ בְּר בְּרָ בְּר בְּרָ בְּר בְּרְ בְּר בְּרָ בְּר בְּרָ בְּר בְּרָ בְּר בְּרָ בְּר בְּרָ בְּרְ בְּרְיִים בְּרְיִים בְּרְיִים בְּרְיִים בְּיִים בְּרְיִים בְּיִים בְּיִים בְּרְיִים בְּיִבְּרְ בְּרְיִים בְּיִים בּיּיִים בְּיִים בְּיִיבְיּים בְּיִיבְיּים בּיּיבְיּים בְּייִים בְּיִיבְיּיִים בְּיִיבְיּיִים בְּיִים בְּיִיבְיּים בּיּיִים בְּיִיבְיּיִים בְּיִיבְיּים בְּיִיבְיּיִים בְּיִיבְיְיִים בְיוּיִים בְּיִיבְיּיְיִים בְּיִיבְיְיִים בְּיִיבְיּיִים בְּיִיבְיְיִים בְּיִיבְיְיִים בְּיִיבְיּיְיִיםְיְיִים בְּיִיבְיּיְיְבְיּיְיְיִיבְּיְיִיבְיְיִיבְיְיִיבְיְיִים בְּיִיבְּיְיְיְיְיְיְיְיְיְי

fication as when following the noun: וה הבות this house Ezr.3.12 (same as הַבַּיִת הַוָּה); it also stands after a noun as genitive, as מהיד 71 the value of this 1K.21,2; with prep. אום as this Gen.41,38; בוה thus, in such a manner Est.2.13. וווו this... that, the one... the יַאמר זָה בַּכֹה וָזָה אֹמֶר בָּכֹה other and one said. In this manner, and another said, In that manner 1K. 22.20: אל־זה one to the other Ex.14,20.- 2) demonstrative particle emphasizing a question: מי (is it thou? Gen.27,21 מַל is it thou? who is he and הוא וה ואיוה הוא where is he? Est.7,5; לְמַה־תָּה לִי of what profit then is to me? Gen. יאַם־בֶּן לַמֵּה וָה אַנֹבִי if it be so, why am I thus? v. 22. - 3) adv. of place: עלו וה בנגב go ye up this way southward Num.13.17; נַסְעוּ נִא בַוָה tarry here 22,19; נַסְעוּ לוֹנָה they are departed hence Gen. 37,17; אֵי מוָה בַאת whence comest thou? 16,8; מַנָה וֹמָנָה on the one side and on the other Ex.32,15.-4) adv. of time: עַהַה וָה just now נה פעמים :now twice Gen. 37,36; נְמִים רַבְּים these many days Jos.22,3; זֵה כַּמָה שַׁנִים these many years Zch. 7,3 (in these phrases in has the signification of the German schon). - 5) poet. אַל מִקוֹם זָה יָפַרָהָ לְהֶם as a rel. pron. אֶל unto the place which thou hadst founded for them Ps.104,8; שָׁבֵע hearken unto thy | לאביף זה ילַרה father that hath begotten thee Pr.23.22.

וֹא a. אוֹ (מאת pron. f. this הְעִיר neither is this the city 2K.6,19; בְּוֹה וְבָּוֹה בְּעִיר thus and thus Jud.18,4; בְּוֹה וְבִיה וֹוֹ אֲבַבְּתְּם and this my testimony [which] I teach them Ps.132,12.

בהל (בבב") to be yellow, whence בבב.

בְּבְּפֹוֹ (c. בֹחַבוֹ m. gold; fig. light: מְצָפּוֹ הַ הַבּעָּהָה from the north cometh the golden light Jb 37,22; of oil: בְּהָרִיקִים מַעֵּלִיהָם הַזְּהָב which empty out of themselves the gold-colored oil Zch. 4, 12. — 2) gold-shekel בּיִשְּקְרָה וַהְב מִשְּקְלָם ten gold-shekels in weight Gen. 24, 22.

והה (Ar. אחו to shine) a stem assumed for יוי, ויין, ויין.

to be rancid or stinking, hence: to be loathsome.

Pi. בּחָל to make loathsome; with sf. בּחָל הְיָחוֹ הַלְּחוֹ and his life maketh food loathsome to him Jb.33.20.

□□; pr. n. m.

להו to shine, to enlighten.

Niph. וְוֹכֵר (inf. תְּוָּהַר) to be admonished or warned, to take heed בּבְּהַרְ נְוְהַר בְּהָה thy servant is admonished by them Ps.19,12; אל יְהַנָּהַר עוֹר who knoweth not how to take heed any more Ec. 4.13.

Hiph. הְוְהִיר 1) to spread light, to shine הַבְּשְּׂכָּילִים יַוְהִירוּבְּוֹהַר הָבָקיע

the intelligent shall shine like the brilliance of the sky Dan.12,3.—
2) to enlighten, to teach, to admonish יְהִוּהַרְהָּ אֶתְהֶם אֶת־הַחְקּיִם and thou shalt teach them the statutes Ex.18,20; יְהַיִּיִי and he warned him and he took care of himself there 2K.6, 10; יְבִישְׁעִה to warn the wicked from his wicked way Ez.3,18.

וְהֵרְ Ch. to warn, to give heed; pt. p. יְהֵירְ warned Ez.4,22.

אווות m. brightness, brilliance.

וֹן (from והה) m. prop. brightness, hence: blossom הֹדְשׁ וּוֹ month of flowers (May) 1K.6,1.

זוֹ see וֹוֹז.

לה מ. rel. pron. com. לייד this generation Ps.12,8; לְּבְּלְּתְּ the people that thou hast redeemed Ex.15,13; בְּיִבְיוּ לְּיִבְיוּ לְיִבְּיִ this net which they had laid in secret Ps. 9,16; לוֹיִם through the plans that those have devised 10,2.

15,2.— 2) ftg. to melt, to pine away אָבוּרָוּת נְבּוֹת שָׁרָי Jer.49,4 thy valley melteth (i. e. its inhabitants vanish): שָׁבֵּרִים מְהְנְבּוֹת שְׁרָי for these pine away stricken through for want of the fruits of the field Lam.4.9.

In. flux of semen or blood.

לְנִיד to seethe, to cook, whence וּבְיִיד Hiph. to act haughtily, to deal presumptuously הַוִּידוֹּ עָבִייהָם they had dealt presumptuously against them Neh.9,10; וְכִידְוִיד אִישׁ עַלְ־רֵעֵהוֹ and if a man act presumptuously against his neighbor Ex,21,14.

The Ch. same as Heb. Aph. inf. הַּלְנִתְּלֵּ to deal presumptuously Dan 5,20.

זוה to project, to stick forth, whence מְנוֵנֵה, נְנֵית.

ווה (redupl. of ווה) 1) to be prominent, to project forward, whence היותה — 2) to bring forth, whence וין fulness.— 3) to move, to stir, whence וין an animal.

בּוֹיִוֹן pr. n. (prop. giants, from זוֹיִן 1) a primitive people of Palestine Gen.14,15.

זָנִית מִוְבֵּחַ (from זְנִית מִוְבֵּחַ) f. 1) corner זָנִית מִוְבָּחַ the corners of the altar Zch.9, בְּנִייֹת מְּחְשָׁבוֹת הִיבָּר בְּוֹנִייֹת מְּחְשָׁבוֹת hike corner-pillars, sculptured in the model of a palace Ps.144,12.

חוד pr. n. m.

ווּל (akin to אָזַל , בָוַל , אָזַל) to pour out, to lavish תַּלָלים

יַהְבְּ מְכְּיִם those that lavish gold out of the bag Is.46,6; עַּוֹלִי Jer. 2,36 is from אָוֹלִי — 2) to separate, to remove, wheuce

Hiph. בָּלְמָבַבְּהֶיקׁ to esteem lightly, to hold in contempt בַּל מְבַבְּהֶיקָ הַוֹּיִל בְּּלְנִיקְ הַוֹּיִל בֹּיִל בְּבָּיִלְהַ הַוּיִלוֹהָ all that honored her held her in contempt Lam.1.18.

זּוּלְה f. separation, removal; only c. אוֹלְה and sf. זּוּלְתּה , זּוּלְתּה as prep. besides, except; sometimes with ' parag. אוֹלַתוֹ for הַלֵּהוֹ.

לוּהְן to nourisb, to feed; only Hoph. אָנים to be well fed, to be strong; pt. pl. סוֹלְים מוּלְים שוּלָים well fed horses Jer.5,8 (Kri מְלַיִּבָּים, from וְלַיִּבְּים be weighty, heavy).

וּדְן Ch. to feed. Itp. יְהְוִין (fut. יִיחָוין) to be well fed Dan.4,9.

וֹנְה, זוְנָה (pl. וֹינוֹת) f. harlot, prostitute; see וַנָה

יוֹעַ (pret. עָן; fut. יַוְבַי) to move oneself, to tremble לא־קָם וְלֹא־יָטְ שְּׁיִנְעוֹ שׁׁ נְלֹא־יָטְ וְלֹאִים יְלֹא שׁׁ שְׁיִנְעוֹ שׁׁמְרֵי הַבַּנִת out of the way for him Est.5,9; הַבַּיִת הַבַּיִעוֹ שִׁמְרֵי הַבַּיִּת שׁמְרֵי הַבַּיִּת when the watchmen of the house will tremble Ec.12,3.

Pi. redupl. וְעִוֹע (pt. קוֹעִיוֹע) to agitate, to plague יִיקְצוּ מְוֹעְוֹעֶין and those that plague thee will awake Hab.2,7.

רְּעֵין Ch. to tremble; pt. pl. הַוֹּי וְאָעִין (ר. tremble; pt. pl. הָוֹי וְאָעִין).

וְנְעָה f. terror.

ווב (בות) to flow, whence ווב

ז (fret. יָלְ, pl. יְלַ,) to turn away, to depart, to be estranged or strange i יְלֵהְיִי they turned away from me Jb.19,13; יְלֹאִישְׁתְּוֹ they were not estranged from their longing Ps.78,30; רוֹחי יִלְאִשְׁתִּי my spirit is become strange to my wife Jb.19,17; pt. יְלָ, יְלָּ, יִלְיִ וֹרָי (f. יְלָי, pl. יְלֵי strange, stranger.

Hoph. ומוֹרָ (pt. מוֹרָ) to become a stranger מוֹרָ לְאָחָי a stranger am I become unto my brothers Ps.69,9.

NT pr. n. m. 1Chr.2,33.

יְנַתְּה Niph וְנַהְ (fut. יַבַּה) to be removed בְּהַר אַר (fut. יַבַּה) to be removed בְּהַר הַאָּפְוֹר and that the breast-plate be not removed (loosed) from the ephod Ex.28,28 בַּהַר (loosed) to creep, to crawl; pt. pl. c

Deut.32,24.— 2) to be timid יְחַלֵּי עָפְּר I was timid and feared Jb. 32,6.

והלת pr. n. of a stone 1K.1,9.

זיד see זיד

נְדְּדְּוֹן (from זוֹר) adj. seething, raging הַלְּינִים הַלֵּינִים the raging waters Ps 124,5 (Eng. Bible: proud waters).

יין Ch. (=Heb. ין) m. brightness, color; pl. sf. יִיְרָה his color Dan. 5,6.

יין (ז' יין (בּנוֹנְה (from the abundance of her glory [s.66,11.—2) what moves and lives, i. e. an animal (from אַ ווו פּנִין עָבּוֹר (ז' ווו שָּבִי עָבָּוֹר (ז' ווו מות) and whatever moveth in the fields is with me Ps.50,11.

NT'T pr. n. m.

יְיְנָת pr. n. m. 1Chr.23,11 (יְיָנָא v.10. אַיִינָ see יִינָא .

זיע pr. n. m.

קְייִּ pr. n. 1) a city in Judah; gent.

'יְּפִי .-- 2) a desert near that city.-3) a person mentioned in 1Chr.
4,16.

זיפה pr. n. m.

זיקוֹת pl. f. fiery darts, sparks; see also בּוֹ.

ת (נ. ת. יוֹנְי, pl. סוֹנִית olive, olive-זְיֵת צְּבֶּר (יִיתִים sive-oil Ex.27,20; יִּנְת זְיֵת בַּצְבָּר (זִיתִים Ex.18,32 יִּנִת בַּיִּת oil-olive (trees); הַר הַּוֹּיְתִים the Mount of Olives Zch.14,4; מַעֵּלֵה the ascent of [the mount of] Olives 2S.15,30.

זיתן pr. n. m.

না, ^ না (f. ন্য়া) adj. clear, pure.

יְבָה (fut. יְוֹפֶה pure, innocent יְוֹכֶה בּמאוֹנִי רָשׁע can I be pure with wicked balance? Mic.6,11.— 2) to be right הְּוֹכֶּה that thou mightst be right when thou judgest Ps.51,6.

Pi. וְלֵבְּר (fut. יְלֵבְר) to cleanse, to purify וְבִּיתִי לְבְרְי I have cleansed my heart Ps.73,13; בַּמָּה וַעַב
שָּׁה יְוֹבָּה נַעַר wherewith shall a youth keep his way pure? 119,9.

Hithp. הַּוַבָּה (for הָתִוּבָּה) to cleanse oneself Is.1,16.

לְבְּׁלְ Ch. f. purity, innocence Dan. 6.23.

וְבוּכִית (from בְּבוֹ f. glass, crystal.

יְבַּוֹר (sf. יְבוֹרְהָיִי) m. coll. males (of men and beasts) Ex.23,17.

ובור pr. n. m.

ים pr. n. m.

קבן (pret. pl. יוַב) to be bright, pure, transparent וַנּוּ נְוֹיְרִיהָ מִשֶּׁלֶג iner crowned princes were purer than snow Lam.4,7.

Hiph. הַּוְכוֹתְי to make clean הַּוְכוֹתְי if I make my hands clean with lye Jb.9.30.

וְבֶּרְ I. (בּCh. דְּבֵר, akin to בְּדְ; fut. בְּבִר; imp. יְבִר; inf. יְבִר) prop. to pierce, to impress, hence: 1) to

remember, to recollect זבר לְעוֹלֵם he remembereth his covenant for ever Ps.105,8; with 5 as prep. of the accusative: שַבַשֶּׁפַלֵנוּ שבר בנו who hath in our low condition remembered us Ps.136,23; with 5 as prep. of the dative: remember זכרה־לָּי אַלהַי רְפוֹבָה me, my God, for good Neh.5,19 .-2) to think, to consider אָם זַכַרָתִּי yea, when I think of it, I am terriefied Jb.21,6; לא וכרה she thought not of her later end Lam.1,9; אָם זְכַרָתַּנִי אָתָּך if thou thinkest on me Gen.40. ובר כִּי רוֹחַ חַיֵּי consider that my life is but a breath Jb.7,7.

Niph. אינו (fut. אינון) to be remembered, to be mentioned שָׁמוּ אינון לוּצְּבְּר נִוֹנְבְּרְעִם לְּבְּנִי נִינְבְּר עִוֹר אוֹר his name may not be mentioned any more Jer. 11,19; יְנִי בְּנִינִי יִי and ye shall be remembered before the Lord Num.10,9; these days are remembered Est.9,28.

Pt. מַוְבָּיר a) in the sense of a

verb: אָת חֲמָאַי אַנִי מַוְנְיר my faults I call to remembrance Gen.41,9. b) as a noun: recorder, historiographer 1K.4,3.

זְבֵר II. (den. from זְבָר Niph. פֿוּבָל מִקּנְהְ תִּזְּכָר to be born a male תְּבָל מִקּנְהְ תִּזְּכָר and all thy cattle that is born male Ex.34,19. See also under מְבָּב.

וְבָרִים (pl. וְבָרִים) m. male.

וֶּבֶר pr. n. m. 1Chr.8,31, for which קַבְרָיָם 9,37.

יברי pr. n. of several persons.

יברי (בּרְיָדְיּה a. זְבַרְיִדְּיִה pr. n. 1) king of Israel, son of Jeroboam. — 2) prophet at the time of Joash. — 3) prophet at the time of Uzziah. — 4) prophet whose writings form part of the sacred canon, contemporary of Ezra.

לב acc. Ges. probably the same as Ar. דלג to draw up, whence מַּוְלָגְּ מִוֹלָגְ

וֹלְיוֹת f baseness, vileness (from בְּרָם וְלּוֹת רְבְנֵי אָרָם (when vileness is exalted among men Ps.12.9.

(only pl. וְלְיֵלֵים m. shoot, twig (of a vine).

יל ל to squander, to be a glutton;

pt. יוֹל squanderer, glutton Deut.
21,20; יוֹל בָּשֶׁר squanderers of flesh Pr 23,20 (Ges. a. Fuerst: squanderers of the body, i. e. debauchees).— 2) to be low, mean, vile, despised; pt. יוֹל Jer.15,19, f. יוֹלָה Lam.1,11 vile, despised.

Niph. נְוֹל to be shaken, to quake (Stb.: to sink) מַבְּנִיךְ דְּרָרִים נְוֹלוּ at thy presence the mountains quaked Is.64,2; בוֹלוֹב Jud.5,5 בוֹלוֹב בַּוֹלוֹי

Hiph. הויל to esteem lightly, to despise (same as Hiph. of אול, which see).

לעף to glow, to burn, whence: וְלְעָפּוֹת (pl. וְלְעָפּוֹת, c. וּלְעָפּוֹת (f. glow, flame, heat וֹלְעָפּוֹת glowing wind Ps. 11, 6; בין the heat of famine

Lam.5,10; וַלְּעָבָּה Ps.119,53 heat of anger (Eng. Bible: horror).

ולפה pr. n. f.

קבר (from בְּבְי נְתְּקוֹ f. 1) thought, purpose יְבְי נְתְּקוֹ my thoughts (or purposes) are broken Jb 17, 11.— 2) shameful deed, lewdness, incest, apostasy יְנִשׁוּ וְפָּה וּנְבָּלְה they committed lewdness and folly Jud 20,6.— 3) pr. n. m.

קמֹרָה (c. חַמֹרֵה) f. vine-branch, shoot, twig ימוֹרָה וְאָשְׁכּוֹל עַנְבִים a branch with a cluster of grapes Num.13,23; הְנָם שֵּׁלְהִים אֶת־הַּוְּמוֹרָה they put the branch to their nose Ez.8.17 (an allusion to the custom of the Persians who worshipped the rising sun, holding a bundle of twigs called Barsom).

אַמּוֹנְ (sf. יְבְּיֹבְי verb. n. f. thinking, thought, purpose 'בּיבְיבָר בּּי Ps.17,3 my purpose doth not pass beyond my mouth (Ges.: my mouth doth not go beyond my thoughts).— See also בּבְּיַר בּי

בּיִבְּיִבְי pr. n. primitive gigantic people in the territory of the Ammonites.

יָּטִיר (c. יְּמִיר) m. song, hymn יְּמִיר יַנְינִים the song of the terrible ones Is.25,5; ייַנִייר the time of the singing of birds, i. e. spring-time Cant.2,12 (acc. Ges.: pruning-time, vine-cutting).

וְמִירָה f. 1) song, hymn, psalm וֹב פוֹמִירוֹת נָרִיעַ לוֹי let us joyfully shout to him with psalms Ps.95,2; shout to him with psalms Ps.95,2; the sweet singer of Israel 2S.23,1; נְלֵי וְלֵילֵי who giveth songs in the night Jb 35,10.— 2) pr. n. m.

נומי בל יִנְבָר פּי (1 s. יְוֹמֵל a. יְנְמֹּל ; fut. חַנֵּי , pt. קוֹמּל Gen.11,6 for יִנְיִנְ ; pt. מוֹמָי , pt. מוֹמָי ; pt. מוֹמָי ; pt. מוֹמִי ; pt. מוֹמֵי ; pt. מוֹמֵי ; pt. מְבְּר בְּי יִנְי נְבְּר בְּי ; pt. מוֹמֵי לְנִי בְּר בְּיִבְי ; pt. מוֹמֵי לְנִי בְּר יִנְבְּר מְּר מְּר מִבְּי ; בֹּי יִנְבְי לְנִי בְּר יִנְבְר פִּי ; she considereth a field and buyeth it Pr.31,16; יְבִי לְנִי בְּר יִנְבְר פִּי ; the wicked plotteth against the just Ps.37,12; וֹמֵי ן am purposed that my mouth shall not transgress 17,3 (see also חַמֵּיוֹ).

נְּמָם (sf. יְמָם) m. plan, device, purpose וְמָם אַלֹּיקוֹ further not his device Ps.140,9.

אָרָים מְוְשְּׁנוֹת pt. אָרִים מְוְשְׁנוֹת to be appointed, determined אָתִים מְוְשְׁנוֹת appointed times Neh.13,31.

וֹבְין Ch. to appoint, to determine.

Ithp. הְּוֹבְשֵׁן to determine mutually, to agree together.

(sf. בְּלֵי וְבָּן m. appointed time, season בֵּל וְבָן to everything there is a season Ec.3,1.

appointed time אָלְנָּלְא, pl. וְמָנְא appointed time בה זְמָנְא at that time Dan 3,7; יְמַנְא even to a season and time 7,12; זְמָנִין הְּלָתָה three times 6,11.

וֹמֵר I. (fut. בוֹיִנוֹמר) to cut off, to prune

דְּמְר כַּרְמֶך thou shalt prune thy vineyard Lev.25,3.

Niph. וְּלֵמֵר (fut. יְּלָמֵר) to be cut, to be pruned Is.5,6.

וֹמֵר (inf. a. imp. וֹמֵר fut. אוֹמָרְה (inf. a. imp. אוֹמָרְה fut. אוֹמָרְה (inf. a. imp. אוֹמָרְה fut. אוֹמָרְה (וֹמַרְה וֹמָר to play, to sing unto thee on the harp Ps.71,22; אוֹמָר לְמַלְּבָנוּן I will play unto thee on the harp Ps.71,22; אוֹמָרְה לְכְנוֹי מִמֹי unto our king 47,7; with accus.: to praise, to celebrate in song וֹמֵר מִמְר מְבוֹר שִׁמוֹ praise his name 65,5; with sf. בְּבוֹר בְבוֹר that my glory (i. e. my soul) may sing praise to thee 30,13.

Ch. (def. אָבְין) m. sound of musical instruments, music יְבֹיל אין בְּבִיל and all kinds of music בַּבְּרָא Dan.3.5.

ומר Ch. m. singer.

m. wild goat or antelope.

קוֹתְרָת (c. וְמְרֵת f. 1) song, music לוֹתְרָת the voice of song Is.51,4; the playing of thy harps Am.5,23.— 2) celebrating, praise שאו וְמְרָה take up praise (i. e. songs of praise) Ps.83,3; fig. אָרָאָרָן the praise (i. e. the choice fruits) of the land Gen. 43,11.

ינירי pr. n. 1) a king of Israel 1K. 16,9.— 2) a prince of the tribe of Simeon, who was killed by Phinehas Num.25,14.— 3) a person mentioned in 1Chr.2,6 — זבוי Jes.7,1.— 4) a person mentioned in 1Chr.9,42.— 5) name of an Arabian tibe Jer.25,25.

וְּמְרָן pr. n. a son of Abraham by Keturah Gen.25,2 and founder of an Arabian tribe 1Chr.1.32.

אָנְי וְוִמְרָת יָה f. song יְּבְרָת עָּי וְוִמְרָת יָה Jehovah is my glory and song Ex.15,2.

m. sort, kind מַנּוְ אָל־בוּן from sort to sort, i. e. of every sort Ps. 144,13; pl. וְנִים divers kinds of spices 2Chr.16,14.

ነን Ch. (pl. c. ነቷነ) same as Heb.

tail (sf. בּוֹרָה; ר. c. נְבָּרֹוֹת, c. וְנָבּוֹת (sf. בְּבֹרְתּיִּרְ, c. וְנָבּוֹת (sf. בְּבֹרִת (sf. בְּבִּרֹת, c. וְנָבּוֹת (sf. בְּבִּרִת (sf. בַּבּרֹת (sf. בּבּרֹת (sf. בּבְּרַת (sf. בּבְּרַת (sf. בּבְּרַת (sf. בבּבּרֹת (sf. בבבּרֹת (s

לבנ (den. from וְנָב Pi. בּוֹי to beat the hindmost, to cut off or destroy the rear יְנִינָּב בְּרְבְּלְ תַּנְּחֲשִׁי יִם אַחֲבֶיין and he beat the hindmost of thee, all that were feeble behind thee Deut.25,18 רְרָפּוֹ אַחְרֵי אוֹיבִים וְוַנְּבְּתְּח מּוֹרָם מְּחַבְּי שְׁחַרֵּי אוֹיבִים וְנַבְּבְּח וֹנִבְּתְּח מִּוֹבְּי שְׁחַרֵּי אוֹיבִים וְנַבְּבְּח וֹנִבְּתְּח מִּוֹבְּי שְׁחַר אוֹיבְים מַוּנִבְּתְּח מוֹנִבְּתְּח שׁבִּי pursue after your enemies and beat the hindmost of them (i.e. destroy their rear) Jos.10,19.

יְנָה (fut. יְנָה ap. יְנָה; pt. יְנָה f. יְנָה inf. יְנָה) to play the harlot, to commit adultery; with accus: וְנִית רֵעִים רַבִּים thou hast played the harlot with many companions Jer 3,1; with בּיִנִים:

and thou didst play the harlot with them Ez.16.17; with 58; to commit לונות אַל־בְּנוֹת מוֹאַב adultery with the daughters of Moab Num.25,1; with על or החת : to become faithless וַהַוֹנָה עַלֵּיו and his concubine became faithless to him Jud.19,2; 1151 and Aholah became faithless to me Ez.23,5; pt. f. זנה. ונה harlot, prostitute.— 2) fig. to stray away from, to apostatise, to commit idolatry בַּל־וֹנָה מָמֵּךָ every one that strayeth away from thee Ps.73,27; זַגַיתָ מָעַל אֵלהֶיךָ thou has gone astray from thy ווונו מַתַּחַת אֵלהַיהַם; God Hos.9,1 and they are gone astray from their God 4,12; with נוסי: to go astray after ויונו אחרי הבעלים and they went astray after the Bealim Jud.8,33; fig. to have inter-נונתה אָת־כַּל־מַמִלְכוֹת הַאָּרֶץ :course and she will have intercourse with all kingdoms of the world Is.23, 17.

Pu. אוֹבָּה whoredom to be committed אַחַרוּך לא וובָה after thee whoredom was not committed (i.e. none followeth thee to commit whoredom) Ez.16,34.

Ex.34,16.— 2) to commit fornication, to carry on whoredoms Hos.4.10 a. 18.

וְנְוֹתְ (pl. יְנוֹתִים) f. whoredom Hos. 4,11; fig. idolatry Jer.3,2.

זָנֵח (fut. יְנָתְה 1) to reject זְנַח עָּגְלֵּךְ be rejecteth thy calf (i. e. thy idol) O Smaria! Hos.8,5.— 2) to remove נְּמָשְׁילִים נַפְשִׁי and thou hast removed my soul from peace Lam.3,17.

Hiph. תַּוֹבְים, הַשְּׁבִּים (fut. עַיֹבִים (fut. עַיבִּים (fut. עַבִּים (fut. עַבִּים עַבְּים (fut. עַבִּים עַבְּים (fut. עַבִּים עַבְּים עַבְּים (fut. עַבִּים עַבְּים עַבְּיִים עַבְּים עַבְ

Pi. וְבְּק (fut. וְיַבְּק to leap forth with violence אַרְיִה יָוֹבָּק מָן

וְשְׁבְּשׁׁתְ a lion's whelp that leapeth from Bashan Deut.33.22.

וַעָּה (=נֻעָּל, c. וַעַר, f. sweat.

וְעַרָה (בּירִיה (בּירִיה (בּירִיה (בּירִיה f. terror, agitation.

זערן pr. n. m.

יְעִיר שָׁם m. a little, a trifle יְעִיר שָׁם יִנְיר שָׁם there a little, here a little Is.28,10; as adv. a little while בתר לִי וְעֵיר while Jb.36,2.

זְעֵירְ Ch. adj. little, small (= Heb. צְעִירְ).

קבן (בְּעַרְּב) to extinguish.— Niph. יְמֵי נִוְעָכוּ to be extinct יְמֵי נִוְעָכוּ my days are extinct Jb.17,1.

וַעָם (fut. ווֹעָם a. ווַעַם; pt. ווֹעָם 1) to be enraged, to be angry, to be indignant; with accus.: וועם אָת־ and he will be indignant איביי toward his enemies Is.66,14; עַרָי the cities of Judah יְהוּדָה אֲשֵׁרְוַעַמְתַה against which thou hast been indignant Zch.1.12; with על Dan. 11,30.— 2) to curse וֹמָה אֵוָעם לא מַם יִיַ and how shall I curse, whom the Lord hath not cursed Num 23,8; *imp.* זעַבָה וִשְרָאֵל curse Israel v. 7 (ביים: די , pt. p. יועמה); עום יי he that is cursed by the Lord Pr. 22,14; אַיפַת רָווֹן זַעוּמָה the scant measure that is abominable Mic. 6,10.

Niph אוֹנְלּא to be provoked to anger, to be angry or fretful בים בוען an angry countenance, a fretful face Pr. 25, 23.

יוֹעָם (^ בּוְעָם; אָר אָבּ : אַנָּ מּה) m. anger, wrath, rage ls. 10, 5; Ez. 22, 24. קְשַׁרְ (fut. קשׁנְי) to rage, to be angry, irritated, excited שֵלְייִי וִשַּׁרְ לִבּוֹ against the Lord will his heart rage Pr.19,3; pt. pl. יְשָׁפִים Gen.40,6 a. Dan. 1, 10 gloomy, sad, sadlooking.

מַלָּי adj. angry, irritated.

קוֹשׁ (sf. שְׁבַּוֹי) m. rage, raging אָנוֹשְׁבּוֹי אָשׁ with the rage of anger Is.30, אָנוֹשְׁמִי בּוְים מִנְיִשׁם and the sea ceased from its raging Jon.1.15.

וְשִׁלְ (fut. אֲבִין: imp. אֲבִין: inf. אָל (fut. אַל inf. אַל inf. אַל ועל זיין ועל אַל וויין ועל מוא זיין ועל אַל וויין ועל אַל וויין וויין אַרָּבּר וויין אַרְבּר ווּיין אַרְבּר ווּיין אַרְבּר ווּיין אַרְבּר וּיין אַרְבּר ווּיין אַרְבּר ווּיין אַרְבּר וּיין אַר וּיין אַרְבּר וּיין אַרְבּר וּיין אַרְבּר וּיין אַר וּיין אַרְבּר וּיין אַר וּיין אַרְבּר וּיין אַר וּיין אַרְבּר וּיִין אַרְבּר וּיין אַר וּיין אַר וּיין אַר וּיין אַר וּיין אַר וּיִין אַרְבּי וּיִין אַר וּיִין אַר וּיִין אַר וּיִין וּיִין אַר וּיִין וּיִיין וּיִיין וּיִין וּיִייִין וּיִין וּיִייִין וּיִיין וּיִין וּיִייִין וּיִיין וּיִייִין וּיִייִין וּיִייִין וּיִייִין וּיִייִין וּיִייִייִין וּיִייִין וּיִיין וּיִייִין וּיִייִייִיין וּיִייִייִין וּיִייִייִיין וּיִייִייִיי

Niph. נְיַעֵּק (fut. יְוָעֵק) to be called together, to assemble.

Hiph. הַוֹּעִיק (fut. יַוֹּעֵק; imp. יַוֹּעֵק; inf. בְּוֹעִיק 1) to cry, to call. — 2) to cause to call together 2S.2O,4 a. 5.

ועק Ch. to cry.

קיל ועקה m. outery, ery; sf. קיל ועקה the voice of thy cry Is.30,19.

וְעַקָה נְרוֹלֶה (c. וְעַקַה) f. cry וְעַקָה הֹנְיה a loud and bitter cry Est. 4,1; יוֹעַקַה הָרוֹנִים the cry of Sodom קּבְרֵי חָבֶּמִים הְּנַחַת דְּבָרִי חָבָמִים הְנַחַת the the words of wise men are heard in quiet more than the cry of him that ruleth among fools Ec.9,17.

זער (=ן נְצְעֵר) to be small, to be little, whence אָנִיר a. בְּוֹעֵר.

וֹלְרוֹן pr. n. a city in northern Palestine.

אבו f. pitch.

אָבָן (c. אָבוֹי; sf. יוֹקני) m. beard Lev. 19,27; אָבוֹין having their beards shaven Jer.41,5.

(fut. הַוְּקוֹן) to be or grow old.

Hiph. רְוֹּלֵלן (fut. יַוֹּלֵלן) to grow old.

(c. 달 ; pl. 학교 , c. 학교 1) 1) adj.
old, aged.— 2) m. old man, elder.
[7] m. old age.

וֹקנַה (sf. וֹקנָתָה) f. old age.

יַקְנִים m. pl. old age בְּן־ִיִקְנִים a son born in one's old age Gen.37.3.

קר (pt. קבו) to lift up, to raise בְּבְּרְּנְים the Lord raiseth up those who are bowed down Ps 146.8.

קרוֹ Ch. (pt. p. יְקִיף) to raise up, to hang up Ezr.6.11.

וֹבְּלֵי וֹ acc. Fuerst: to trickle through; fut. pl. אַרּוֹי לְשִׁר לְשִׁרּוֹי they trickle through as rain with its mist Jb.36,27 (Eng. Bible: they pour down rain according to the vapor thereof).— 2) to strain, to filter, to purify, to refine בְּיִלִי and a place for the gold which men refine Jb.28,1.

Pi. সূন্ৰ (Stb. সূচা) to purify, to refine.

Pu. Pu לְּכְּרִים to be purified שְּׁבְּעְרִים בּים dees well refined Is.25,6; purified seven times Ps.12,7.

ור (prop. pt. of וור ; f. מובה) adj. a. n. וֹ stranger, alien, foreign בַּלֶּלֶּךָ ור ולא־פּיך let a stranger (i. e. another man) praise thee, and not thine own mouth Pr.27,2; בָּבָי but there shall no זֵר לא־יאכַל בּוֹ stranger eat thereof Lev.22,13; the lips of a strange (i. e. adulterous) woman Pr 5,3; strange (i. e. illegitimate) בַּנִים וְרִים children Hos.5,7.— יַּרָים Is.1,7 acc. Aben Ezra and others = 11 flood, inundation, but it is better to take it as the pl. of 1. - 2) strange, singular וַרַ טַעַשֵּהוּ his singular work Is.28,21.

i (from יוֹבְ II.) m. ring, border, edge, crown.

לְּדֶיה f. something loathsome יְּדֶּיה אָרָה לְּיָרָה and it become loathsome unto you Num.11,20

בּעָת יִוּרְבוּ (akin to בּעָת יִוּרְבוּ Pu. בֹּעַת יִוּרְבוּ to be warmed, to be flowing בְּעַת יִוּרְבוּ at the time they are warmed (or when they are flowing) Jb.6,17 בְּבָּר pr. n. a descendant of David in Babylonia, who led back the first Jewish colony to Palestine.

יְנֶר (fut. יְנֵר ap. יְנֵר ; pt. יְנֵר ; imp. יְנֵר inf. יִנֵר 1) to strew, to scatter about, to disperse.— 2) to winnow.

Niph. אַוְבְוֹ (fut. הַיִּבְרוֹ to be scattered בּוֹלְנִית and they were scattered through the countries Ez 36,19; verb. ח בְּיִבְרוֹתִיכָם in your scattering (i. e. when ye shall be scattered) 6,8.

Pu. וֹרָה (fut. יְוֹהֶה; pt. זֹרָה for נְּהָה) to be strewed, to be spread out; pt. f. מְוֹרָה הָרֶשֶׁת the net is spread out Pr.1,17— זור Ps.58,4 see זוו ווּר

אָןרְעֵּ:אָ (with prosthetical) וְרְעֵּי, אָןרְעֵּי, אַןרְעָּי, אַןרְעָּי, אַן וּרְעִים, אַן וְרְעִי, אַן Jb.31,22; sf. יְּרְעִר, אַן וְרְעִים, אַן וְרְעִי, com. 1) arm Is.40,11; of animals: shoulder Num.6,19.— 2)

fig. a) strength, power, might און מון the arm of flesh (i. e. human might) 2Chr.32,8; ורעי יַדיו the powers of his hands Gen.49,24; and the arms ווְרֹעִית וְתוֹמִים וְדְבֵּא (i. e. strength) of the fatherless have been crushed Jb.22,9; ונדעתי אַת־יָרֹעַה וָאָת־יַרֹעַ בִּית אָבִיךּ טִהִיוֹת זקן בביתה I will cut off thine arm, and the arm of thy father's house (i. e. thy strength etc.). that there shall not be an old man in thine house 1S.2.31; hence also: military force, an army Dan. 11,15,22 a. 31. b) help, support they have been הֵיוֹ זְרוֹעֵ לְבְנֵי־לוֹט a help to the children of Lot Ps. 83,9; וַשֶּׁם בַּשֶּׁר וִרֹעוֹ and he maketh flesh his support Jer.17,5. c) violence איש ורוע a violent man Jb. 22,8.

קונים , ורְעִים (pl. בְּיִרְם m. seed, thing sown, garden herbs ביל any seed which is to be sown Lev.11,37; pl. sf. וְרִעִּים the things that are sown in it Is.61, 11; וְרָעִיִם Dan.1,12 garden herbs, for which וְרָעִיִם 1,16.

שנייף (redupl. of יורף m. watering, besprinkling בְּרָבִיבִים זַרְוִיף אָבֶץ as showers for the watering of the earth Ps.72,6 (comp. Talm. איריפא drop).

קיִוֹר (redupl. of וְבִר) m. girded בְּיִנִיר מְתְנֵיִם one girded about the loins (of a war-horse) Pr.30,31.

וְרֵת (fut. רְוַיִּבוֹי; inf. רָוָבוֹין) 1) of light;

m. rising; sf. לְנֹבֵּה זַּרְנֵה m. rising; sf. לְנֹבָּה זַּרְנֵהְ to the brightness of thy rising Is.60,3.

יוֹרְיִירָה pr. n. 1) a person mentioned in 1Chr.5,32 (יְוֹרֵהְיָה 7,3. — 2) another person Ezr.8,4.

as with a flood; with sf. וַרְמִּת יֹנְרָתְּיִּל thou carriest them away as with a flood; they are as a sleep Ps.90,5.

Po. וֹרֶםוּ מֵים to pour out יוֹרְםוּ the clouds poured out water Ps.77,18.

m. storm, flood, violent shower מְנָרֶם וּמְבְּיֵבְ m. from storm and from rain Is.4,6; מָנֶרֶם בְּנִרְם בְּנִרֶם בְּנַרֶם וּמְבְּיֵבְ as a storm of hail 28,2; בְּוֹרֶם מַיִם בַּנִּירִים as a flood of mighty waters ib.; מוֹרֶם בִּירָם מַיִר מַ מַיר as a storm against a wall 25,4

וֹרְכֵּה (c. וֹרְכֵּת) f. emission, efflux (of semen) Ez.23,20.

זרע (fut. יובע; pt. אַהַוֹּ; pt. p. יובע; וורע : inf. ורע 1) to scatter seed, to sow וַרְעוֹ חְמִים they have sown wheat Jer.12,13; שַׁרָהָּ לֹא thou shalt not sow תורע בּלְאֵים thy field with mixed seed Lev. 19,19; עשב וֹרְע וַרַע herbs bearing seed Gen.1,29; לא וַרוּעַה a land not sown Jer.2,2; of a tree: to plant וְמֹרֵת וַר תְּוַרְעֵנוּ and thou shalt plant it with strange shoots Is.17,10; fig. וֹרֵעַ צְּרַקַה he that soweth righteousness Pr. 11, 18; וֹרְעִי עַמַל יִקּצְרְהוּ those who sow wickedness, reap the same Jh.4,8; וואור וַרָעַ לַצַּדִּיק light (happiness) is sown for the righteous Ps.97, 11.— 2) to scatter אַוּרָעָם בְּעַמִּים when I will scatter them among the people Zch.10,9.

Niph. צְּוֹרֵע (fut. צְּוֹרֵע) to be sown אַיָּרְר יִינְרֵעַ any seed... which is to be sown Lev.11,37; of a woman: to be impregnated, to conceive אַרְוֹרָעָה וְרַע and she shall conceive seed Num. 5, 28; אוֹרָעָה וְרַע מִשְּׁמְהְ עוֹר that no more of thy name be sown (i. e. propagated) Nah.1,14.

Pu. בּל־וֹרֶעוֹ to be sown בּל־וֹרֶעוֹ they were not yet sown Is.40,24.

Hiph: יַוֹרִיע (fut. יַוֹרִיע ; pt. יַוֹרִיע ic yield seed עַשֶּׁב בּוֹרִיע וְבַר herb yielding seed Gen.1,11; of a woman: to conceive seed אָשֶּׁה כִּי if a woman have

conceived seed, and born a male child Lev.12.2.

ירע , ^ אבן (c. אבן a. אבע; sf. אבע: pl. sf. וַרַעִיכֶם m. 1) sowing, seedtime ורע וקציר seed-time harvest Gen.8,22. — 2) seed מוריע עובואת; yielding seed Gen.1,11; תבואת לועה the produce of thy seed Deut.14,22; of the seed of animals: the seed of copulation שַּבְבַת וַרַע Lev.15,10; fig. offspring, children, posterity, family, race מָפִּי זַרָעַה וֹבע וַרְעָהְ out of the mouth of thy seed (children) and out of the mouth of thy seed's seed (children's children) Is.59,21; וַרַע the royal seed (offspring) נְּמַבְּלֶבֶה 2K.11,1; וַרַע מַרְּעִים seed of evildoers Is.1,4; ורע אנשים male offspring (i. e. male child) 1S.1,11.

יָרֵע Ch. m. seed, posterity אָנְשָׁא Ch. the seed of men Dan.2,43.

ורוע see זרע.

וֹרְעוֹן (pl. וֹרְעוֹנִים) m. garden herb, vegetable.

קרן (akin to בַּבַוֹי) to flow, to pour, whence קיוֹיְנַ.

וְרַק (fut. יְוֹרֹה to scatter, to sprinkle; fig. יוֹרָה בּוֹי gray hairs are sprinkled about on him Hos.7,9.

Pu. בּי מֵי to be sprinkled בָּי מֵי because the water of separation was not sprinkled upon him Num.19,13.

זְרֵר I. Po. וֹוְרֵר (fut. זְרַרְי) to sneeze 2K.4,35.

II. to gird, to encircle, whence זְרֵיר , גִר

Uיָּרָ pr. n. wife of Haman Est. 5,10. אָרָ (from יְּרָבְּ to spread) f. span Ex. 28.16.

Nini pr. n. m. Ezr.2,8.

מתם pr. n. m. 1Chr.23,8.

וְתַר pr. n. m. a Persian eunuch Est. 1.10.

h

ית the eighth letter of the Alphabet, called *Heth* היה tence, because in ancient Hebrew writing it presented the rude shape of a fence; as a numeral ה=8, ה=8,000.

(from הְבָּי; sf. אָבָי) m. prop. hiding-place, whence: bosom לְּמָמוֹן לשָמוֹן by hiding in my bosom my iniquity Jb.31,33.

אָבְהָ to hide, to conceal (Kal not used).

אַנַחָבָאוּ (2 בַּחָבָּאתָ 1, 3 pl. יַנַחָבָאוּ (2, בַּחָבָאתָ 2, מַחָבָאוּ יותבאו; fut. אבח: ; inf. אבחבאו to hide oneself, to conceal oneself, to be hidden בַּחָבָּא אֱל הַבָּלִים he hath hidden himself among the vessels 1S.10,22; נָחָבָּאוּ יָנְעָרִים וַנָּחָבָּאוּ young men saw me and hid themselves Jh.29,8; וַיִּחְבָאוּ בַּמִּעֶרָה and they hid themselves in the cave Jos.10,16; מָבָא חֶרֶר בָּחֶרֶר לָהַחָבָא thou shalt go into an inner chamber to hide thyself 2Chr.18, 24; אַבְּרָחוֹ בְּהַרְחוֹ and they fled while concealing themselves Dan. 10,8; with the inf. אַבְּהָּ has the meaning of an adverb: לַמָּה נַחָבֵאתָ wherefore didst thou flee away secretly? Gen.37,27; fig. בָּשׁוֹם against the scourge לְשׁוֹן תַּחְבֵא

of the tongue shall thou be hidden (i. e. protected) Jb.5,21; קוֹל the voice of the nobles was hidden (i. e. hushed, silenced) Jb 29,10.

Pu. 씨구디 to hide oneself 가지 그 다 they hide themselves together Jb.24,4.

Hiph. הָחְבִּיא (f. הָחְבִּיא, once הָחְבִּיא Jos.6,17; fut. בְּיִבְיא (בִּיְבָּיא to hide, to conceal בְּיֵעְי בְירוֹ הָחְבִּיאָנִי in the shadow of his hand hath he hidden me Is.49,2.

Hoph. אְבְּהָי to be hidden וְבְּבָּהֵי and they are hidden in prison houses Is.42,22.

Hithp. אֹבְּרָהָהָ (pt. אַבְּרָהָ) to hide oneself, to conceal oneself אוּלְהָרָהְ בֹּלְיִנְרוֹת and Adam and his wife hid themselves Gen.3,8; and the people hid themselves in the caves 1S. 13,6.

he loveth the people Deut.33,3 (comp. Talm. בְּבָר to cherish, חַבָּר love). אַרָּר pr. n. father-in-law of Moses,

Num.10,29, same as וֹתְרוֹי

ָחֲבָּר (=אָםְרָ; imp. f. חֲבָר to hide

oneself חָבִי כְּמְצַט־רְגַע hide thyself but for a little moment Is. 26.20.

Niph. נְחָבָּה (inf. הַחְבָה) same as Kal: נְהַחְבָּה לֹא יוּכְל and he shall not be able to hide himself Jer. 49,10 (הַחָבָה here for inf. הַחָבָה בַּשְׂרָה to hide themselves in the field 2K.7.12.

בּוֹלְהְתְּ Ch. f. evil deed, crime.

קבור pr. n. a river in Mesopotamia which flows into the Euphrates.

קבּוֹרָה a. חַבּוֹרָה (from הַבּוֹרָה II.) f. stripe, wound.

לי (fut. בַּוְבֹּט ; pt. הוֹבְט) to strike, to beat off, to thresh לְּי בַּוְבַט (קוֹבְט (קוֹב (יוֹב (קוֹב (קוֹב (קוֹב (יוֹב (קוֹב (יוֹב יוֹב יוֹב (

Niph. שַבְּקָט (fut. מְבָבֶט , נְחָבֶט (fut. מְבָבָט , נַחְבָּט) to be beaten out קצר מְצָר fennel is beaten out with a staff Is. 28,27.

pr. n. m. Neh.7,36, for which חַבֵּיה Ezr.2,61.

תְּבְיוֹן (from תְּבָה) m. hiding, covering תְּבִיוֹן the hiding of his power Hab.3,4.

I. (fut. יְחָבֹל a. יַחְבֹל 1) to wind together, to bind; pt. pl. הֹבְלִים binders, bards Zch.11.7 a. 14.—

Niph. מָרָב (fut. בּוֹ לִּנְרָּב (fut. בְּּוֹ בְּרָּבְּר (fut. בְּוֹ בְּרָּבְּר (fut. בְּוֹ בִּרְּבְּר (fut. בְּוֹ בְּרְּבְּר (fut. בְּוֹ בְּרְּבְּר (fut. בְּוֹ בְּרְ (fut. בְּוֹ בְּרְ (fut. בְּוֹבְּר (fut. בְּוֹבְּר (fut. בְּוֹבְּר (fut. בְּוֹבְּר (fut. בְּוֹבְּר (fut. בְּוֹבְר (fut. בְּוֹבְר (fut. בְּבְּר (fut. בְּר (fut. בְּבְּר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְּר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְר (fut. בּבְר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְר (fut. בְבְּר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְר (fut. בּבְר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְר (fut. בּבְר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְר (fut. בּבְר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְר (fut. בּבּר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְר (fut. בְּבְר (fut. בְבְר (fut. בְבּר (fut. בְבּר (fut. בְבּר (fut. בּבּר (fut. בּבּר (fut. בּבּר (

וו חָבַל II. (inf. בְּבֹל) to wound, to damage, to deal corruptly הֲבַלנוּ בְּהָּ אַבְּלוּנוּ בְּהָּ we have dealt very corruptly against thee Neh.1,7.

Niph. נְחַבֵּל (fut יַחְבֶּל) to be wounded, injured, destroyed בְּוֹ whoso despiseth the word shall be destroyed Pr.13,13.

Pi. חַבֶּל (fut. יַחַבֵּל) 1) to damage, to spoil, to destroy נְּיַחַבֵּל a waster to destroy Is.54,16; pt. a waster to destroy Is.54,16; pt. parks Cant 2, 15.— 2) to be in pain, hence: to travail, to bring forth שַּׁבָּה חִבְּלְהַךְּ אָבֶּיךְ there thy mother brought thee forth Cant. 8,5; fig. יַחַבָּל יִאָּנִן he travaileth with iniquity Ps.7,15.

Pu. קבל to be destroyed or broken הַבּל על מִפְּגִי שָׁמָן the yoke shall be broken because of fatness Is.10,27; הקבָר my spirit

is destroyed Jb.17,1 (Eng. Bible: | my breath is corrupt).

Ch. Pa. תַבֶּל (inf. הַבְּלָה) to destroy, to overthrow. – Ithp. נחַבָּל to be destroyed, overthrown.

רבל Ch. (def. אָבְרָא) m. hurt, damage.

תְּבֶלִי (c. pl. חֶבְּלֵי) m. pain, sorrow חָבְּלִי וּלִבְּלֵין the pains of a travailing woman Hos.13,13; acc. Stb. metonymically of the young as the cause of the pains of birth: חַבָּלִי הָם הְּיַבַּלְיהָם לְּבָלִי הָטְ they cast out their sorrows Jb.39,3; חַבְּלִי שָׁאוֹל the sorrows of death Ps.18,5; לוֹבְי שָׁאוֹל the sorrows of hell v. 6.— חַבְּלִים Jb.21,17 pl. of חָבֶּלִים, which see.

m. (f. only) תַבָּלִים , pl. חַבְּלִים , n. (f. only וַתוֹרָרֶם בַּחֶבֶל Zph.2,6) וֹחוֹרָרֶם בַּחֶבֶל and she let them down by a cord Jos.2,15; of the rigging of ships: thy cords (i. e. tacklings) are loosed Is. 33, 23; fig. ו will draw בְּחַבְיֵי אָרָם אָמְשָׁבֶם them with the cords of man (i. e. guide them with beneficent reins) Hos.11,4.- 2) measure-cord, measuring-line מַשָּׁלִיךְ חָבֵל that shall throw out a measuring-line (i. e. to divide off a piece of ground) Mic. 2,5; in full form הַבֶּל מָדָה Zch.2,5.— 3) fig. what is assigned by measure, portion of land, lot, the portion הֶבֶל בָּגֵי יְהוּדָה the district of the children of Judah Jos. 19,9; all the district of כַּל־חָבֶל אַרְגֹב

Argob Deut.3,4; ישָׁבֵי חָבֵל הַיַּם the inhabitants by the districts of the sea Zph. 2,5; poet. יעקב חבל Jacob is his portion of inheritance Ps.78,55; חבלים נפלודלי portions בנעימים (possessions) are fallen to me in pleasant places Ps.16,6.- 4) snare, toil the snare is laid טַמוּן בַּאַרֵץ חַבְּלוֹ for him in the ground Jb.18.10: fig. יַלְכְרוֹן בְחַבְלִי־ענִי they will be caught in the toils of affliction 36,8. - 5) band, troop, company a company of prophets 1S.10.5 a. 10.

man (acc. Stb. prop. rigger, from הָבֶל cord. tackle), הַבָּל principal sailor, shipmaster Jon.1,6.

upoh the בְּרֹאשׁ חָבֵּל m. mast בְּרֹאשׁ חָבֵּל upoh the top of a mast Pr.23,34 (others: tackling, from הָבֶּל).

not withholden the pledge Ez.18, 16.— 2) perverseness, corruption Neh.1,7 (acc. some חבל in this passage is inf.; see קבל II.).

הבּלְתוֹ חוֹב יָשִׁיב f. pledge בְּלְתוֹ חוֹב יְשִׁיב he restoreth his pledge for a debt Ez.18,7.

נְחַבֹּק (pt. הָבְּקְת הָּן; inf. הְבַּקְת to embrace אַתְּ הֹבְּקָת בָּן thou shalt embrace a son 2K.4,16; with יָבִיִי to fold the hands, i. e. to sit idle Pi. אָבָּחָ (fut. אָבָּחָ־יִּ) to embrace (with or without לּיִחָבָּק־יֹּלִי מְּחָבָּק־יֹּלִי מְּחָבָּקְרָּיִּ וִימִינוֹ פְּחַבְּּקְרָּיִ and he embraced him Gen.29,13; יִמְינוֹ מְחַבְּקְרְּיִּ מִבְּלִי מַחֲמָה and his right hand embraceth me Cant.2,6; fig. מְבָּלִי מַחְמָה for want of shelter they embraced a rock Jb.24,8

הבק m. folding of the hands Pr.6, io (with ינונים).

יבקר pr. n. a prophet whose writings are preserved in the sacred canon.

עברו (pt. רבר רבר (חבר (חבר בין אל העקר to be united בְּלְהַאֶּה חָבְרוּ אָלְהַעָּקְּהְ חַבְרוּ אָלְהַעָּקְּהְ חַבְרוּ אָלְהַעָּקְּהְ חַבְרוּ אָלְהַעָּקְּהְ חַבְרוּ אָלְהַעִּקְּהְ all these joined together (came together) in the valley of Siddim Gen. 4,3; הַּיִּרִינְתְ הַּהְּיֵיוְ חִבְּרוּ אַלְּיִבְּיִתְּחְ הַּיִּיִין חַבְּרוּ אַלְּיִבְּּחְוּתְּהְּיִין בְּרִינְתִּ הַּיִּייִן בְּרִיתְּחְ וְּיִבְּרְיִם בְּרִיבְּרִ מְּחַבְּרִים מִוּבְּרִ חַבְּרִים מִוּבְּרִ חַבְּרִים מִחְבָּר p. בור עִצְבִּיִם נוֹנִים מִוּבְּרִים מוּבּר חַבָּר pioined to (allied with) idols Hos. 4, 17.—2) to bind by magic spells, to conjure חבר חַבְּרִים מִחְבָּר one who conjures with charms, a charmer Deut 18, 11; הַבְּרִים מִחְבָּר the wisest charmer Ps. 58, 6.

Pu. אַהָּרָיָן; sf. יְחָבָּרִי; sf. יְחָבְּרִיִיִּן; to be joined, to be bound together,

to be associated בְּעִיר שֶׁחְבְּרָה־לָה as a city joined together Ps.122,4 (Eng. Bible: that is compact together); אָי בְּיִבּר אָל מִי אָשֶׁר יִחְבַּר אָל he that is joined to all the living Ec.9,4 (בְּחַרִים; Kri for תַּבְרָךְ בָּפָאָ הַוֹּת אַרָּרָךְ בָּפָאָ הַוֹּת אַרְרָךְ בָּפָאָ הַוֹּת אַרָרָךְ בָּפָאָ הַנוֹת אַרָרָךְ בַּפָּאָ הַנוֹת אַרָרָךְ בַּפָּאָ הַנוֹת אַרָרָךְ בַּפָּאָ הַנוֹת אַרָּרָרְךְ בַּבְּאַר הַוֹּת אַרָרְרָךְ בַּבְּאַר הַנוֹת אַרָּרְרָךְ בַּבְּאַר הַנְּרִיךְ בַּבְּאַר הַנוֹת הַבְּרָרְרְרָךְ בַּבְּאָר הַנְּרִיךְ בַּבְּאָר הַנְּרִיךְ בָּבְּאַר הַנְּרִיךְ בָּבְּאָר הַנְּרִיךְ בְּבָּאָר הַנְּרִיךְ בְּבָּאָר הַנְּרִיךְ בָּבְּאָר הַנְּרִיךְ בְּבָּאָר הַנְּרִיךְ בְּבָּאָר הַנְּרִיךְ בְּבָּאָר הַנְּרִיךְ בְּבָּאָר הַנְּרִיךְ בְּבָּאָר הַנְּרִיךְ בְּבָּאָר הַנְיִים בְּרָבְּרְךְ בְּבָּאָר הַנְּרִיךְ בְּבָּאָר הַנְּרִיךְ בְּבָּאָר הַנְיִים בְּרָרְיִים בְּבְּרָרְיִים בְּבְּרָרְיִים בְּבְּבְּרְיִים בְּבְּבְּיִים בּיִים בּיִים בּבְּבְּיִים בּיִים בּבְּבְּבְּיִים בְּבְּרָר בְּבָּבְּיִים בּיִים בְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּבִילְ בַּבְּיִים בּיִבְּבָּיִים בּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּבְּבְיִא הַנְיִים בְּיִים בְּבְּבְיִים בְּבִּיבְיים בּיוּ בְּבְּבְּיִים בּיוּ בּבְּיבְים בּיוּ בְּיִים בְּבִים בְּיִים בְּיוּ בְּיִים בְּיִיבְיּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִיים בְּיִים בְּיִיּיִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיּבְיּייִים בְּיִייִים בְּיּייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיּיִים בְּיִיים בְּיִיים בְּיוּבְיּיִים בְּיִים בְיּיבְיּים בְּיִים בְּיִיבְיְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְיּיִים בְּיִים

Hiph. הְּבְּיָר to string together to join together אַחְבִּיר עִּלִיכָם I would join words together against you Jb.16,4 (Eng. Bible: I could heap up words).

Hithp. בְּחַבְּה (once Chaldaic form בְּחַבְּה 2Chr.20,35) to join oneself, to unite oneself לְחַבְּר they shall join themselves together Dan. 11, 6; inf. with sf. בְּחַבְּבָּן because of thy joining thyself (i. e because thou hadst joined thyself) 2Chr.20,37.

II. to make a band around, to mark with stripes, whence חַבּוּרָה (חַבּוּרָה and חַבּוּרָה.

קבר (pl. חַבְרִים, c. חַבְּרִים m. associate, companion קבר אָנִי לְכַל־אֲשֶׁר m. associate, companion of all them that fear thee Ps.119,63; וֹבְאָיִם אָת־חַבְּרוֹ the one will lift up his fellow Ex.4,10; בָּאִישׁ joined together as one man Jud.20,11; הַבְרִים above thy companions (i. e. other kings) Ps.45,8; Ps.45,8; מַבְּרִים companions of thieves Is.1,23.

רְבֶּרְ (⇒רְבֶרְ) m. associate, com-

panion; only once pl. יָּבֶרוּ עֵּבְיׁיוּ do the companions (the fishermen in company) dig pits for him? Jb.40,30.

רת בור (sf. מַבְרְיֹהַי m. co. panion. מְבֶּרְיֹם (pl. חַבְּרִים) m. 1) society, company of priests Hos.6.9; בית מָבֶּר 2) spell, enchantment, charm קבָר one who conjures with a charm, a charmer Deut 18.11; pl. חבַר חַבְּרִים one who conjures with charms, a charmer Ps.58.6; sf. מַבְּיִיבְיִים for the great abundance of thy enchantments Is. 47, 9—3) pr. n. a) Gen 46.17 = מַבְּרִים Num. 26.45; patr. יקבוי ib. b) Jud.4.11 and of other persons

ווֹבְרְבְּרְה (from בְּרְבְּרְהְ II.; only pl. חַבַּרְבְּרוֹת (stripe, streak.

תְּבְרָוֹן Ch. f. associate, companion. הַבְּרָוֹן f. society, company Jb.34,8. הַבְרָוֹן pr. n. 1) city ir Judah, previously called אַבָּרָוֹן Gen. 23,2.— 2) name of several male persons; patr. הַבְּרָנִי Num 3,27.

תְּבֶּרְתְּ f. companion; only sf. קּבְּרְתְּ thy companion (wife) Mal.2,14.

יְבְשׁ (fut. חַבְּשׁ בְּיִהְנְּשׁ, pt. חַבְּשׁ ; pt. חַבְשׁ; pt. יְבְבּשׁ יִּבְשִּׁהְ רָהָם מְנְבְּעִיֹּתְ imp. a. inf. יְבִבּשׁ, 1) to bind on or around יְבְשָׁהַ רָהֶם מְנְבְּעִיֹת and thou shalt bind the turbans on them Ex.29,9; בַּשִּׁשׁ I

bound thee around with fine linen Ez.16.10; סוף חבוש לראשי the seaweed was bound around my head bound with בַּחָבלִים הַבוּשִׁים ;Jon,2,6 cords Ez.27,24; לשום חתול לחבשה to put a bandage to bind it up 30.21.- 2) to bind up, to dresa wounds, to heal הוא יַכְאִיב וְוָחְבַש he maketh sore and bindeth up קנום חַבשׁ נַי אָת־שָׁבֶר עַמּוֹ (Jb.5,18 in the day that the Lord bindeth up the breach of his people Is. 30,26.— 3) to saddle ויהבים אָת־ and he saddled his ass Gen. 22,3; מוֹרִים חֲבוּשִׁים two asses saddled Jud.19,10.- 4) to enclose, to shut up בממון shut up their face in secret Jb.40,13.— 5) to bridle, to rule, to govern 취임기 shall even he שונא משפט יחבש that hateth right govern? Jb.34, 17: אבש Is.3,7 ruler (Eng. Bible: healer).

Pi. מְחַבִּשׁ to bind up לְּחַבְּשׁ he bindeth up their wounds (i. e. he calmeth their sorrows) Ps.147,3.— 2) to stop, to restrain שָׁבָּי נְּדְרוֹת תַבְּשׁ he restraineth the streams from trickling Jb.28,11.

Pu. to be bound up לֹא־זֹרוּ וְלֹא יְתְבְּשׁוּ they have not been pressed out nor bound up Is.1,6.

to cook, to bake, whence חַבָּת a. מַחַבַּת

ות (only pl. חֲבָתִים 1Chr.9,31) m. anything baked, pastry (acc. Stb.: a pan).

בור (c. בור, sf. בור, pl. חולים, c. און (c. בור, c. בור, c. און (c. בור, c. בור, c. און (c. בור, c. בור, c. בור, c. בור, c. און (c. בור, c. ב

אָרָהְ m. terror, trembling Is. 19, 17. לְּבָּרְ (pl. תְּבְּרִים) m. 1) locust, grass-hopper Lev.11,22.—2) pr.n.Ezr.2,46 מְבָּרָם pr. n. m. Ezr. 2, 45; = אָבָּרָחְ Neh. 7, 48.

מונו (2 pl. הוב; fut. ביתו (2 pl. ביתונו); $pt. \exists \exists \exists : imp. f. \exists \exists : inf. \exists \Box) prop.$ to turn in a circle, hence: 1) to reel, to be giddy יַחוֹגוּ וַיַנוּעוּ כַּשָּׁכוֹר they reel and stagger like a drunken man Ps.107,27.- 2) to they אכלים ושתים וחגנים were eating and drinking and dancing 1S.30,16.— 3) to move in a procession, to keep a festival, to celebrate מוֹן חוֹנֵג a multitude moving in a procession (or: festive multitude) Ps.42,5; וְחַנֹּתֵם אֹתוֹ חַנ and ye shall keep (celebrate) it a feast Lev.23,41; קני והורה חנים celebrate thy feasts, O Judah! Nah.2,1.

תור acc. Fuerst: to cut in, to split, to bore into a rock. הוני (only pl. c. חוֹנְי m. clert, ravine חוֹנְי the clefts of the rock Ob. 3: Cant. ?

קונור אוור adj. girded; c. pl. קונור girded with girdles Ez.23,15.

קגור הֶרֶב (sf. חֲבֶוֹר m. girdle חֲבוֹר מַּבְּנְ מַּנְיֹר מַּבְּ a girdle with a sword 28.20,8.

תְנוֹרָה (pr. חֲנוֹרָה) f. girdle, apron.

in pr. n. a prophet whose writings form part of the sacred canon.

pr. n. m Gen.46,16 a. Num.26 15 (in the latter passage also as patr.).

חביה pr. n. m.

דבית pr. n. wife of David.

מוכרה pr. n. f.

חנר (fut. יַחָגוֹר; pt. הוֹר; pt. p. חנר: imp. חגור, pl. חגרה; inf. בור (חגור) 1) to bind about, to gird חַנַרָהַ אֹתָם and thou shalt girdle them אַכְנַט with girdles Ex.29,9; חֵנֹר חַרַבָּה gird thy sword Ps.45,4; חגור חַדַשַׁה girded with a new [sword] 28.21. 16; proverbially: אַל יַתְהַלֶּל חֹגָר ובּמַפַּתַחַ let not him that girdeth on [the armour] boast himself as he that putteth it off 1K.20,11; with 🏲 to put on sackcloth as a sign of mourning Is.15,3, etc.; fig. חָנֶרָה בִּעוֹ מַתנֵיהָ s'ie girdeth her ioins with strength Pr.31.17; the hills are גיל וְבָעוֹת מַחְגֹּרְנָה girded with joy Ps.65,13.- 2/ בותנר to tremble, to quake וַחַנָּרָבּ and they shall tremble מְבַּטְנְּרוּתְם (fear) out of their close places 2S.22,46 (בַּחָרָגוּ מָמֶּסְנְּרוֹתִיהֶם Ps. 1846

תַר I. (from חָרָה; f. חָרָה) adj. sharp הַרָּה a sharp sword Ez.5,1.

וות II. same as Ch. תור, Heb. אָחָר, Heb. מְּחָר, one Ez.33,30.

רת (וּ, וּבְּיִה חִרָּה חִרָּה (וּבִּיה חִרְּה חִרְּה Ch. (וּ, וּבְּיִה חִרְּה חִרֹּה חִרֹּה חִרֹּה חִרֹּה חִרֹּה חִרֹּה חִרְּבְּיה חִרְּה חִרְּבִּיה חִרְּבְּיה חִרְּה חִרְּבְּיה חִרְּה חִרְּבִיה חִרְּה חִרְּבִיה חִרְּבְּיה חִרְּה פּיבְּיה חִרְּה חִיים חִרְּה חִרְּה חִיים חִרְּה חִיים חִרְּה חִרְּה חִרְּה חִרְּה חִרְּה חִרְּה חִיים חִרְּרְה חִיּים חִרְּיִים חִרְּיִים חִרְּיִּים חִיים חִרְּיִים חִרְּיִים חִיים חִיים חִרְּיִים חִיים חִיים

קבר (3 pl. בְּרוֹ (3 pl. בְּרוֹ) to be sharp (see Hiph.).— 2) to be fierce עֶּרֶב they are more fierce than the evening wolves Hab.1,8.

Hiph. הַחָר (fut. בְּרָבֶר, בְּרִבְּרָ, מְל בְּרָבֶרָ, מְל בְּרָבֶל בְּרָבֶל בְּרָבֶל בְּרָבְל בְּרָבְל בְּרָבְל בְּרָבְל בְרָבְל בְּרָבְל בְּרָבְל בִּרְבְל בִּרְבְל iron sharpeneth iron; so a man sharpeneth the countenance of his friend Pr.27,17.

Hoph. הַּוֶּהָ to be sharpened הַּתֶּהָ הַתְּהָ a sword is sharpened Ez. 21,14.

קר pr. n. m.

חְדָּהְ (fut. ap. חְדָּה to be glad, to rejoice.

Pi. חַדְה (fut. חַדְה) to make glad קֹים אָת־פָּגֶיף thou hast made him glad with joy by thy presence Ps.21,7.

חדור m. sharp point; pl. c. חדור

שֹׁרֶשׁ sharp-pointed potsherds (of the scales of the crocodile) Jb. 41,22.

קרְנְה (from הָרָה) Ch. a. Heb. f. joy. הַרְיֹהִי Ch. (Heb. הָרֶהׁי, sf. הְרֶהׁה) m. breast. קר. n. a city in Benjamin.

יחדלו a. חדל (fut. יחדל , pl. יחדלו; imp. חַבל, pl. חַבל; inf. חַבל (חַבל) 1) to cease, to leave off המשם החבר the rain ceased Ex.9,34; חַבַּל לַּהִיוֹת it ceased to be Gen. 18,11; סַרַלוּ they cease from troubling שובלנו לַקְמֵר (we left off to burn incense Jer.44,18; לא יחול the poor shall אָבִיוֹן מַקַּרָב הַאָּרֵץ never cease out of the land Deut. וה, 15,11; נַתַּחְדֵּל לְרַבָּר she left speaking R.1,18; חָרָלוּ הַרָעַ cease to do. evil Is.1,16.— 2) with D, D: to let alone, to desist from, to forlet חַבל מָמַנִי bear, to withdraw me alone Jb.7,16; מָן־ מָּרָ מָּרָ let my father desist from caring for the asses 1S.9,5; וַחַרֵלָתַּ and wouldest forbear to help him Ex.23,5; חַבַל בַּעֲשׂוֹת he forbeareth to keep [the passover] Num.9,13; חָדָלוּ לָכֶם מִן הַאָּדָם withdraw yourselves from man Is 2, 22.— 3) to forbear, to leave undone, not to do הַאָלַהָּ... אָם אַחָבַל shall I go ... or shall I forbear (i. e. not go)? 1K.22,6; אָם־יִשְּׁמָעוּ שותות whether they will hear, or whether they will forbear (i.e. not hear) Ez.2,5.

תְבֵל (c. חֲבֵל) adj. 1) forsaken. re-

jected דֵבל אֵישִׁים forsaken by men Is.53,3.— 2) frail הַבֶּר אָנִי how frail I am Ps.39,5.— 3) forbearing הַשְׁמֵע וְהָחָבר יֶחְבָּר he that heareth, let him hear; and he who is forbearing, let him forbear Ez.3.27.

יוֹשָׁבֵי m. world הְלֶּכְּי (בִּי בְּׁי חָבֶּי הַ, הְּבֶּי הְּי חָבֶּי הַ, הְּבֶּי הַ הַּנְּ הַ חָבָּי הַ, הְּבֶּי קבְּל the inhabitants of the world Is.38,11 (Ges. and Fuerst: grave). הרלי pr. n. m. 2Chr.28,12.

to be prickly or sharp, whence the next word.

קּהֶק, הַהֶּלֶם m. prickly thorn Mic.7,4; Pr.15,19.

בּרְבֶּלְל p. n. the river Tigris Gen.2,14. הַרְבֶּלְל p. n. the river Tigris Gen.2,14. הַרְבֶּלְל to enclose, to surround; בְּהַבֶּל Ez.21,19 acc. Ges.: the sword which besiegeth them (Eng. Bible: which entereth into their privy chambers).

 $(c. \,\, חַלַרָים ,\, sf. \,\,$ חַדָר $pl. \,\,$ חַלַר, c.חַרַר (חַרָר (חַרָר) (chamber, room חַרַר הַבְּשִׁעַבַּב bedchamber מבר המקבה (2S.4,7 cool-chamber (summer chamber) Jud.3,24; with התרבה לנבא התרבה Jud.3,24; with התרבה and he entered into the chamber Gen.43,30; תור בוור a chamber within a chamber, i. e. an anner chamber 2K.9,2; fig. חַרֵרי בַּטֵּן the chambers of the belly, i. e. the innermost breast Pr.18,8; חַרָרִי מַוֹת the chambers of death, i. e. the grave 7,27; חַרָבי תִיפַן the chambers of the south, i. e. its remotest recesses Jb.9,9.

יור, n. an unknown country mentioned in Zch.9,1; acc. some: Syria.

שׁרָה to be fresh, new, young (Kal not used).

Pi. שֹרֵת (fut. יַרֵת יִי ; imp. שֹרָת to renew, to restore וְּתַרֵת מִּלְּנָת and thou renewest the face of the earth Ps.104,30; יוֹנְתר מוּלְנָת and let us renew... the kingdom 1S.11,14.

Hithy. להְחַחֵשׁ to be renewed, to renew oneself, to make oneself young again הַּתְחַהֵּשׁ בַּנָּשֶׁר thy youth is renewed like the eagle's Ps.103.5.

בּוֹת חַרָשׁ a new house Deut.22,8; מְלֶּהְ חַרָשׁ a new king Ex.1,8; מְלֶּהְ חַרָשׁ a new wife Deut.24,5; אִשָּה חַרָשִׁים new gods Jud.5,8; substantively: something new or fresh יִּישִׁן מִפְּנִי חַרָשׁ תּוֹצִיאוּ and ye shall bring forth the old because of the new (of grain) Lev.26,10; f. חַרָשׁוֹת a new thing Is.43,19; pl. חַרָשׁוֹת new things 42,9.

תְּרָשׁי (sf. חָרָשׁי l. חָרָשׁי (sf. חָרָשׁי l. חָרָשׁי (קּרָשׁי l. חָרָשׁי m. 1) new moon, day of the new moon בַּחָר חֹרֶשׁ to-morrow is the new moom 1S.20,18; מָרִי חֹרֶשׁ בְּחַרְשׁי from one new moon to another Is.66,23.— 2) month הוֹשׁ יְבִים a month's time Gen.29,14; ראשׁ חֹרֶשׁ יִבְים the beginning (i. e. the first day) of a month; וֹבְרָאשִׁי חְרָשִׁיכֶם and in the beginning of your months Num.10,10.

ַּחֶרְשׁי pr. n. f. 1Chr.8,9; gent. חָרָשׁי 2S.24,6. אר חבידה pr n. a city in Judah.

תַּוֹרָשָׁ Ch. (=Heb. תְּיָהָ ; def. מַוְרָשָׁ, מּמֹיַ מָּלָ, מַיְרָשׁ adj. new.

תַנָא Ch. see תַנָא.

- קוב prop to be bound, to be indebted (morally), hence Pi. חֵיב to make guilty, to endanger קְּתְּבְּעָּהְם קְתִּבְּעָהָם and ye would endanger my head with the king Dan.1.10.
- m. debt חוב יְשִיב he restoreth his pledge for a debt Ez. 18.7.
- דְּבְׁה pr. n. a place north of Damascus.
- ת m. circle, circuit, compass אוּרְ מְּעָרֵי, the circle of the earth Is. 40,22; הַּחְקוֹ הוּג עַל-פָּגוי the circuit of heaven Jb.22,14; יְשָׁרֵים when he set a compass (bounds) upon the face of the depth Pr.8,27.
- רור (pret. יְהֵי; fut. יְהִיּך; imp הור מיִין; imp חָירְר וּאוֹח) to knot, whence חִייְה riddle, parable.— 2) joined with יִירְה to propose a riddle Jud.14,12 or to propose a parable Ez.17,2.
- I. to live.— Pi. to animate, whence pr. n. חַנָּה, which Gen.3, 20 explains by בַלְּיהָי the mother of all living.

- II. Pi. חַנָּה (fut. חַנָּה; verb. n. חַנָּה) to shew, to declare יַחַנָּה יַחַנָּה the declare חַנָּה he declare פְּעַת 19,3; אַיְרָא מְחַוּת בָּעי אָתְכָּם was afraid to shew you mine opinion Jb.32,6; with sf. אַחַוּך I will shew thee 15.17.
- קּרָהְ a. אָיָּהָ Ch. Pa. אַהַ (fut. אַהַיּ; sf. יְחַוּנְּגִי to shew, to declare אַהַרְּאָרָא יְמַלְּבָּא אַהוּא and I will shew unto the king the interpretation Dan.2.24; יְחַוּנֵנִי and he will shew me the interpretation thereof 5,7.

Aph. אוחה (fut החוה; imp. pl. יובה; imf. בחונה; inf. בחונה; inf. בחונה; inf. אינה אותן וא show, to declare די מבלת מולבא יובל לְּבַחְנִיהְ mater that can shew the king's matter Dan.2,10; וְהוֹ מְבִּיתְה תְּבְּחִוֹן but if ye shew the dream and the interpretation thereof v. 6.

רוב (pl. הוֹבְּר (pl. הוֹבְּר (pl. הוֹבְּר (pl. הוֹבְּר (pl. הוֹבְּר (pl. הוֹבְ (pl. הוֹב (pl. n. of the first woman Gen. 3,20 (see הוה I.).

דודי pr. n. m.

- תְּוֹחִים (pl. חִיֹחִים a. חִיחִים m. 1) thorn.—
 2) hook.— בּחוֹחִים 2Chr.33,11 acc.
 Stb. in fetters; others: among the thorns
- באר Ch. to bind, to join (Ar. באר to sew).— Aph. בוא (fut. בווי) to strengthen, to repair וְאָשֵיא יָחִים and they strengthened the foundations Ezr.4.12.
- מות m. thread, cord מותם as a thread Jud.16,12; יְשָׁנִי the line of scarlet thread Jos.2,18; מות השני

ם a threefold cord Ec.4,12. דְּיִּי מְיִי מִי מִינוּ מִייִּרְ מִיי מִינוּ מְיִנוּ מִינוּ מְיִנוּ בְּיִישְׁיִּיְיִים מִּינוּ מְיִנוּ מְיִנוּ מְיִנוּ מְיִנוּ מְיִנוּ מְיִנוּ מְיִנוּ מְיִנוּ מְיִנוּ מְיִינוּ מְיִנוּ מְיִנוּ מְיִינוּ מְיִינוּ מְיִינוּ מְיִינוּ מְיִינוּ מְיִנוּ מְיִינוּ מְיִינוּ מְיִינוּ מְיִינוּ מְיִינוּ מְיִּינוֹ מְיִינוּ מְיִינוּ מְיִינוּ מְיִינוֹ מְיִינוֹים מְיוּינוּים מִינוּ מְינוּ מְינוֹים מְיוּים מְינוֹים מְינוֹים מְינוֹים מְינוֹים מִינוֹים מִּינוֹים מְינוֹים מְינוֹים מִינוֹים מִינוֹים מִינוֹים מִינוּים מִינוֹים מִינוֹים מְינוֹים מִינוֹים מִינוֹים מִינוֹים מִינוֹים מִינוֹים מִינוֹים מְינוֹים מִינוֹים מִינוֹים מִינוֹים מִּינוֹים מִינוֹים מְינוֹים מִינוֹים מְינוֹים מְינוֹים מְינוֹים מִינוּים מִינוֹים מְינוֹים מְינוֹים מִינוֹים מְינוֹים מְינוֹים מְינוֹים מְינוֹים מְינוֹים מְינוֹים מְינוֹים מִינוֹים מְינוֹים מְינוֹים מְינוֹים מְינוֹים מְינוֹים מְינוֹים מְינוֹים מְינוֹים מְינוּים מְינוּים מְינוֹים מְינוּים מְינוֹים מְינוֹים מְינוֹים מְינוּים מְינוּים מְינְייים מְינְייים מְינוּים מְינוֹים מְינוּים מְינוֹים מְינוֹים מְינוֹים מְינְייים מְינְייִים מְיינוּים מְיינוֹים מְיינוֹים מְיינוּים מְינְייים מְיינוּים מְיינוּים מְייים מְיינְייְיים מְיינוֹים מְיינְייים מְייים מְיינְייְייְיְייְיְייִים מְיינוֹיים מְיינוּים מְיינוֹים מְייים מְיייים מְיייים מְייים מְייים מְייים מְייים מְייים מְייים מ

קוילָה pr. n. name of an unknown country; acc. some: a district in Arabia; others; India.

, יַחֹל , יַחוּל , fut. חַל ; חַל , יַחוֹל , יַחוּל , יַחוּל , יַחַיל , הַוּלִי , imp. הוּל , וַנַּיַחָל , יַחַיל , pl. חילו: inf. חילו; inf. חילו; inf. בחילו to לחול בפחלות to dance in dances Jud. 21.21.-2) to twist, to writhe, to be pained ו אחילה קירות לבי I am pained at my very heart Jor.4,19 (ニューラップス); they shall be in pain בּיוֹלֵדָה יְחִילוּן as a woman that travaileth Is. 13,8. — 3) to tremble לָבָּי יַחִיל my heart is trembling בַּקרבִי חולי אַרֶץ within me Ps. 55, 4; tremble, thou earth Ps.114,7. -4) to fall or be hurled upon, to be laid, to stay, to abide על ראש it shall fall upon the רְשַׁעִים יַחוּל head of the wicked Jer. 23, 19; and the sword וְחַלָּה חֵרָב בִּעַרֵיוּ shall abide on his cities Hos.11.6; and no hands ולא חלו בה ידים were laid on her Lam.4,6.- 5) to be strong, firm, stable יחילו his ways are firm (i. e. his affairs prosper), Ps.10,5; לא־יַחיל his good shall not be stable Jb.20,21. - 6) to wait, to hope (בַּיָחֶל עוֹר (which see נַיָחֶל עוֹר and he waited yet Gen.8,10; ניחילו עד wil and they waited till they were late Jud.3,25, מוֹב וְיַחִיל וְדוֹמָם it is good that one should wait (hope) in silence Lam.3,26.

Pi, חובל (fut. וחובל 1) to turn in a circle, to dance; pt. f. pl. those that danced Jud. 21,23. 2) to bear a child, to בּבִימוּ... אֶל שֶׁבָה תַּחוֹלֵלְכֵם bring forth look... unto Sarah that bare you Is,51,2; ביבעה עת לדת ועלי פלע knowest thou the הילל אַיַלות תשמר time when the wild goats of the rock give birth? or canst thou mark when the hinds bring forth? Jb.39,1; hence also: to form, to create חוֹלְכָה יָרוֹ נָחָשׁ בָּרָח his hand hath formed the flying serpent Jb.26,13; נַתְּחִילֵל אָרֵץ וֹתָבֶּל thou hadst formed the earth and the world Ps.90,2; אֵל מְחוֹילְלֵהָ God that created thee Deut.32.19; of the wind: to bring forth רות צפון תחולל the north wind bringeth forth rain Pr.25,23; מְחוֹבֶּׁבֶת Is.51,9 belongs to 5.7. - 3) to cause to start, to terrify קוֹל צַּיָלוֹת the voice of the Lord causeth the hinds to start Ps.29,9 (Eng. Bible: causeth the hinds to calve, i. e. to bring forth; comp. הילל אַיַלוֹת Jb.39,1 quoted above).— 4) to wait, to hope וֹתְחוֹלֶל לוֹ and do thou wait for him Jb.35,14.

Pu. אָבוּח 1) to be born, to be brought forth בְּעָוּוֹן אִוֹלְבְּהִי in iniquity was I brought forth Ps. 51,7.— 2) to be started, terrified Jb.26,5; בְּחוֹלֵל Is 53,5 from הַלֵּל.

Hiph. וְחֵיל (fut. יְחֵיל) to cause to tremble, to shake קול יִי יְחֵיל the voice of the Lord

shaketh the wilderness Ps.29.8.

Hoph. הוֹחֵל אָרֶץ בְּיוֹם אָהָר to be brought forth, created הַיּוֹחֵל אָרֶץ בְּיוֹם אָהָר shall a land be created in one day? (Eng. Bible: shall the earth be made to bring forth in one day?).

Hithp. I. הַתְּחוֹלֵל (pt. מְתָּחוֹלֵל) to whirl oneself בְּיֵבֶּר מְתְחוֹלֵל a whirling storm Jer.23,19.— 2) to writhe with pain all his days Jb.15,20.— 3) to hope, to wait בְּיִנְ וְהַתְחוֹלֵל be silent before the Lord, and wait patiently before him Ps.37.7.

Hithp. II. redupl. הַחְרַחְלְחַל to be terrifled בַּמְלְבָה מְאוֹר and the queen was exceedingly terrified Est.4.4.

pr. n. m.

m. sand.

מות to be burnt, blackened, whence pr. n. בות and adj. בות .

Din adj. brown, swarthy.

קר (c. חוֹמָת , pl. חוֹמָת) f. enclosure, wall עיר חוֹמָה a walled city Lev.25,29 עיר פּרוּצָה אִין חוֹמָה a tity that is breken down, without a wall Pr.25,28; fig. defence חוֹמָה הִיוּ עָרֵינוּ (i. e. a defence) unto us 18.25, 16; of a chaste maiden difficult of access Cant.8,9; du. חוֹמוֹמְיִם of the two walls of Jerusalem on the south side 2K.25,4.

 to commiserate, to pity, to spare
מוֹלְארֹאָרוּס וְלֹארֹאָרוּס וְלֹארֹאָרוּס וְלֹארֹאָרוּס וְלֹארִאָרוּס וְלֹארִאָרוּס וְלֹארִאַרוּס וְלֹארִאָרוּס וְלֹארִאַרוּס וְלֹארִאַרוּס וְלֹארִאַרוּס וְלֹארִאַרוּס וְלֹארִאַרוּס וְלַארִיּטְרוּס וְלַארִיּטְרוּס וְעַלְּרַבְּיוֹן thou hast had pity on the gourd Jon.4,10; אַרַבּר בַּלְיִבְיוֹן he shall spare the poor Ps.72,13; usually with וְשִׁיְרְיִם יִּעִיִּי עַּלִּיהֶם נְעִינִי עַלְיהֶם נִעִיי בְּעַלִּיהֶם מִעִּי בְּעַלְיהֶם לְּאַרְיִּבְּם נְעִינִי עַלְיהֶם נְעִינִי עַלְיהֶם נִעִיי בְּעַלִיהָם (וְעִינִי) עַלְיךְּבּ בַּעַרְיָם but [minceye] had pity on thee 1S.24,11.

קוֹת (from בְּפַתְ) m. coast, shore; harbor.

קר חוּפְים pr. n. son of Benjamin Num. 26,39 — חְּפִּים Gen.46,21; patr. הוּפְּטִי

הוץ (pl. חוצות, חוצות) m. prop. wall of separation, hence: 1) street the bakers' street Jer האפים 37,21.— 2) place out of a city: ער־לא עַשַה אַרץ country, field יחוצות while as yet he had not made the earth, nor the fields Pr.8,26; with הוצה , also def. הווץ abroad; בחוץ Jud.19. 25 =החוצה - 3) adv. without, abroad מוֹלֶדֶת חוּץ born abroad Lev.18,9; מבית ומחוץ within and without Gen.6,14; מָהוּץ כַעִיר without the city 19,16; מְחוּץ לַמַּחַנָּה out of the camp Deut.23,11; with ב: besides, except שון מְמֶנִי besides me Ec.2,25 (Eng. Bible: more than I).

to enclose, to embrace, hence ביתיק

Ps.74,11 Ktib for חוֹק, which see.

קור I. to be white, hence אָנוּן; fig. to be shining, noble, whence אור ב. ב. דוֹר I.

אור II. to hollow out, hence הוך II. a. הוד וו.

pale בְּנִי יִיחָנְר his face shall grow pale אָבְיוֹ יִיחָנְר his face shall grow pale Is.29,22.

תוֹרִים. חוֹרִים מחוֹרִים. חוֹרִים. חוֹרִים. חוֹרִים. חוֹרִים. י. יחוֹרִים. m. free-born person, nobleman אֶל־הַוּקְנִים וְאֶל־הַחֹרִים to the elders and to the nobles 18.21,8; בּיְרַחוֹרִים the son of nobles Ec. 10,17.

ותר וו. ה. white linen, white cloth. הור ווו.; pl. הורים וווו.; pl. הורים m. hole מֵל חֲרֹ פְּתָוֹ on the hole of the asp Is.11,8; בחורים כָּלָם they are all of them in holes (i. e. prisons) Is.42,22.

קר. n. 1) husband of Miriam, sister of Moses.— 2) a king of Midian and other persons.

(בּד' (בּד' (בּד') וּהָר (בּד') וּהָר (בּד') וּהָר (בּד') וּהָר (בּד') white linen clothes.

pr. n יין דרי

קרְבְי pr. n. m. 1Chr.11,32, for which בגי 28,23.30.

קרָם, הוּרָם a. הִירָם pr. n. 1) a king of Tyre, contemporary of Solomon.— 2) a Tyrian artificer who was a Danite on his mother's side; אָבָים אָבָים בChr.2,12 a. אַבָּיים 4,16. — 3) another person mentioned in 1Chr.8,5.

קרָן pr. n. Hauran, a region south of Damascus, west of בּוֹבֶן and שְׁבָּבּיּ

רוש (pret. שְׁתָּר ; fut. חַוֹשׁ , יַחוּשׁ ; fut. יָחוּשׁ , ap. מָחַשׁן; imp. חְוּשָׁה) to flee, to make haste, to speed בַּנִשֵּר חַשׁ as the eagle that hasteth to eat Hab.1,8; הַשׁ עַתִּידוֹת לֵמוֹ the future speedeth along for them Deut. 32, 35; חַשָּׁתְי וַלֹא הָתְמֵהְמַהְמַי I made haste and delayed not Ps.119,60; וַהַּחַשׁ עַל־מָרָטָה רַגְלִי or if my foot hath hasted to deceit Jb.31,5; הושה לי make haste unto me Ps.70,6; חישה Ps.71,12 Ktib for רשִּׁים; pt. p. pl. חַישִּים ready for battle Num.32,17; fig. a) of internal haste, emotion or impulse: because of my בַּעַבוּר חוּשֵׁי בִי hasting within me (i. e. my emotion) Jb.20,2. b) of the appetites or enjoyments: מָי יִאבַל וּמִי יָחוּשׁ who can eat, or who is hasty (i. e. eager to enjoy) Ec. 2, 25 (Stb. and others: who can feel).

Hiph. יְחִישׁ (fut. יְחִישׁ) to haste, to make haste וְהַאֹּהֵב הַחִישׁוּ and the liers in wait hasted Jud. 20,37; יְחִישׁ he that

believeth shall not make haste ls. 28, 16 (Stb.: shall not be troubled); tr. to hasten יְחִישָׁה מִעְשֵׁהוּ let him hasten his work ls. 5, 19; יְהַ בְּהַ מִיבְּהְ l would hasten my escape Ps. 55, 9 (Fuerst: l hasten to a place of refuge); בַּעְקַה אָהִישָּׁה lasten it in its time ls. 60,22. בּעִקְה אַהְישָּׁה r. n. m. 1Chr. 4,4

קייין pr. n. m. 1Chr. 4,4=הּהְשׁ 4,11; patr. יְרְיֵּהְ 2 S. 21, 18 a. יְהְשָׁתִי 1 Chr. 20, 4.

שי pr. n. m. ≤ S. 15, 32.

תוּשִׁים pr. n. m. Gen.46,23 — שוּחָם Num.26,42.

קְּשְׁם pr. n. an Edomite king 1Chr. 1.45 = שְׁחַקְ Gen.36,34.

חות see חות.

תְּחֵתְם m. 1) seal, signet-ring חֹתָם חֹמֶר הוֹתָם a firm seal Jb.41,7; חֹמֶר הוֹתָם seal-clay 38,14.— 2) pr. n. m.

קר. n. a Syrian king 1K.19,15 בּיְנָאֵל 2K.8,8.

תַּוֹה Ch. see הַוָּא.

יַחָוֹן (from iin; fut. יָחָוָה, ap. יַחָוֹן (from iin; fut. יְחָוֹנִין, ap. יַחָוֹן (from iin; fut. יָחָוֹנִין, ap. יַחָוֹן יִחָּיִים, אָחָוֹן (from iin; ap. ap. iin, ap. ap. iin, ap. ap. iin, ap. ap. iin)

1) to penetrate, to pass through the place of stones Jb.8,17.—

2) to comprehend, to see, to behold to see, to behold cap iin my flesh shall I see God Jb.19,26; iin ap. ap. iin my flesh shall I see God Jb.19,26; iin ap. it of God Ps 46,9; with ap. it to see prophetically, to prophesy ap. iin we cap iin we cap iin we cap for it in the saw (prophesied)

concerning Judah Is. 1,1; נבָיאַיָּה thy prophets have חַוּג לַךְּ שֵׁוָא וַתָּפֵּל seen (prophesied) vain and foolish things for thee Lam. 2.14: with : to look upon, to gaze upon, that we may ונחוה בַּך look upon thee Cant 7.1: החזים those who gaze upon or observe the stars, stargazers Is. 47,13.— 3) to select יֵדְ חַוִּית thou hast selected a place and וַאַתָּה תָחֵוָה מִכְּל־־הַעַם shalt select (Eng. Bible: provide) out of all the people Ex.18.21.

בּתְוֹיֵן a. אָנְהְי Ch. (pt. תְּוֹה, pl. וְיִנְיִּהְ pt. p. תְּוֹה; inf. אַנְהְיִהְ עָּר בִּי הָּוֹה לְמֵוֹא... הַד־שְׁבְעָה עַל בִּי הַוֹה to heat it ... seven times more than seen (i. e. than it was wont to be heated) Dan.3,19.

תְּנֵה (c. תְּנֵה ; pl. תְּנָה) m. breast of animals.

תּוְה (from חְוָה) m. 1) seer, prophet (c. חִוְה).—2) covenant, agreement עם שָאוֹל עָשִינוּ חוָה we have made a covenant with hell Is.28.15.

П рг. п. т.

Tim Ch. (sf. החוֹתה) f. look, sight, visibility יְבָל־עַרְעָא and the sight thereof to the end of all the earth Dan.4.17.

תְּוֹנֶהְ הָנְיּהְ Ch. (def. מְּוֹנֶהְ, sf. חָוֹנֶהְ הָ c. pl. חָוֹנֵה (m. 1) vision הָוֹנֵה (מִינֵּה בּנִירָ חַוֹנֵי might visions Dan.7,7.— 2) look, form, appearance יְחָוֹנָה בַב בִּנְרָ מַבְּרָתָה and its form was greater than that of its companions Dan. 7.20.

revelation יה vision, prophecy, revelation אָר וּרָאָה אַר a vision appeared unto me Dan.8,1; אָר מוֹן בּרְי, a vision from the Lord Lam. 2,9; אַרן הַוֹוּן נִפְּרָץ prophecy was not extended 1S.3,1 (Eng. Bible: there was no open vision).

תְּוֹוֹתְ (c. תְּוֹיוֹתְ) f. vision, revelation 2Chr.9.29.

קוֹר (ג') vision, revelation Is.21,2.—
2) appearance, sight חַוּר בָּקְרָ בָּשְׁיּוּר asightly horn Dan.8,5; חַוּר אַרְבַּע (מְרָרָ בְּשִׁרְ four sightly [horns] v. 8.— 3) covenant הַמְּרִבֶּם אֶת־שָׁאוֹר and your covenant with hell Is.28,18; comp. חוֹר above.

יון to separate, to cut asunder; whence אַנְיוּ, וְיוָם.

pr. n. m.

חויה pr. n. m.

pr. n. m.

m. vision, revelation בָּבְלּים הָּוְיִנוֹת in a dream, in a vision of the night Jb.33,15 יִבְשׁוּ בְּנְבִיאִים the prophets shall be ashamed every one of his vision Zch.13,4; נְאָ מִוּיִנוֹן the valley of vision (the lower part of Jerusalem) Is.22,1 a. 5.

קיין (from זוֹה; c. יחַוֹי) m. bolt, flash of lightning הַוֹיִי קְלוֹה lightning of thunders, thunder-flash Jb.28, 27; pl. חַוֹיִים Zch.10,1.

דויך pr. n. m.

וְיִרְ (from חוּר) m. swine, boar חְוִיר קיִער the bear out of the wood Ps.80.14.

חוק (fut. חוק, יחוק; mp. חוק, pl. יוקה; inf. פוקה a. חוקה (חוקה) 1) to be made tight מוֹסְרִיכִם lest your bands be made tight Is.28, 22.- 2) to hold fast, to adhere and his ניתוק ראשו באלה ard his head caught hold of the terebinth 2S.18,9; fig. to hold fast לְמַעוֹן that they might יחוקו בתורת יי hold fast to the law of the Lord 2Chr.31,4 (Eng. Bible: that they might be encouraged in the law of the Lord). - 3) to be strong, to be strengthened מוק ואם be strong and of good courage Deut. 31,7; חוֹק וחוֹק be strong, yea, be strong Dan.10,19; מָחוֹקנַה יַרֶיךּ thy hands shall be strengthened Jud.7,11; hence of health: to recover, to strengthen בַּלָה נַיָּחוֹק he had been sick and was re-לָתָת רָפָּאוֹת... יְחָזָקָה; covered Is.39,1; to apply remedies. . to make it strong Ez.30,21; with 12: to be stronger than, to prevail over and David וַלְחַוַק בַּוָד מָן־הַפָּּרְשָׁתִי prevailed over the Philistine 1S. 17,50; with על: to be strong above and he shall be strong וַנֶּחֶוַק עֲבְיוּ above him Dan.11,5; also with accus.: חַוַקּתַּנִי וַתּוּכֶל thou stronger than I and hast prevailed Jer 20,7.- 4) to be hard the famine was חַוַק עַלִיהָם הַרַעַב

hard on them Gen.47,20 (Eng. Bible: the famine prevailed over them); חַלָּי בְּרֵיבֶם חַלְּי צְלֵי דִבְרֵיבֶם have been hard against me Mal. 3,13.— 5) to be firm בַּמֶּלֶךְ אֶלִייוּאָב and the king's word was firm against Joab 2S.24,4 (Eng. Bible: prevailed against).

Pi. \bigcap (fut. \bigcap) 1) to make strong, to strengthen חוַק מתנים to make [thy] loins strong Nah. 2,2; ואַרגַטָּך אַחַוּקנוּ and I will strengthen him with thy girdle Is.22,21; of a city: to fortify בוֹקי קבצבוף fortify thy strongholds Nah 3,14; of a building: to repair to repair the לחוק את בוק הבות breaches of the house 2K.22,5; with יַר to strengthen one's power. to enconrage אַת־יַבְיוֹ אַת־יַבְיוֹ who had strengthened his hands (i. e. encouraged him) to slay his brothers Jud.9, and they נוחוקו ודיהם למובה (24 strengthened their [own] hands (i. e. they took courage) for the good work Neh.2,18; with בָּרַ: to help, to assist הַּוֹקוּ בִּידֵיהֵם בָּכִבִיי ↑D⊇ they aided them with vessels of silver Ezr.1,6.— 2) to harden. to make obstinate אַחַיָּק אַת־לְבוּ I shall harden his heart Ex.4,21; they have made חַזָּקוּ פָּנֵיהֶם מָפֶּלַע their faces harder than a rock Jer.5,3; יְחַוָּקוּ־לָמוֹ דָבְר רָע acc. Ges. they are obstinate in wickedness Ps.64,6 (Eng. Bible: they encourage themselves in an evil matter).

Hiph. בַחַוִּיק (fut, יַחַנִּיק; pt, מַחַוּיק;

unf. חויק, החויק to hold fast, to fasten הַחַניקי אַת יַדֶּךְ בּוֹ fasten thine hand upon him (i. e. hold him in thine hand) Gen.21.18. -2) to seize, to take hold of החויקה pangs have seized thee Mic. 4,9; החויקה trembling hath taken hold on her Jer.49,24; שַׁמַה astonishment hath taken hold of me 8.21: with 2: to catch l וָהָחַוַקִתִּי בִּוּקְנוֹ by, to hold fast caught him by his beard 18.17.35: they hold fast deceit Jer.8,5; with 5: to lay hold of והחויק לו ונשק לו he laid hold of him, and kissed him 2S.15.5 .-3) to make strong, to strengthen but I <u>ובחוק</u>תי אַת־וַרעות מֵלֶךְ בַּבֵּל will strengthen the arms of Babylon Ez.30,25; of a building: to repair מַחוֹיהֵי בּוֹקַך those who repair thy rents 27,9 (Eng. Bible: thy calkers); intr. to become strong. fo be strengthened החויק עד לְמַעְלַה he became exceedingly strong 2Chr.26,8.— 4) to relieve, to help, to sustain (with ביינמוך אַחִיך ... (ב iand if thy brother is become poor... thou shalt relieve him Lev. 25, 35; בָּמֶלֶאכֵת הַחוֹמַה ו הַוֹּאֹת הַחָוֹקתִי I have sustained the work of this wall Neh.5,16 (Eng. Bible: I continued in the work of this wall); וֹלְמַעוֹז לוֹ as a helper and a defence to him Dan. 11,1.— 5) to hold, to keep וְאַחַת and the other held מחנקת השְׁלַח a weapon Neh.4,11; also with 2: and half of וחגום מחוילים בּוֹלְטְחִים

them held the spears v.15; of anger: to retain לֹא־הַהָּוֶיִלְּ לְעֵּר אַפּוּ לֹא הַהְּיָוֹיִלְ לְעֵר אַפּוּ he retaineth not his anger for ever Mic.7,18; of measure: to hold, to contain מַחַוֹיִלְ בַּתִּים שְׁלְשֶׁת it held and contained three thousand baths 2Chr.4,5.

Hithp. אָרָחַהָּל 1) to be strengthened, to strengthen oneself בְּיִבְּהִינִּינִ מִּינְבּוּתוֹ solomon was strengthened in his kingdom 2Chr.1,1; שֵׁלְבּוּתוֹ מִשְׁרָאֵר מוֹ and Israel strengthened himself Gen. 48, 2; with בּיִּנִ נְשִׁרְאֵל but Davidencouraged himself in the Lord 1S.30,6; with אַבְיּיִנִ נִמְנוֹ and let us show ourselves valiant for our people 2S. 10, 12; with בּיִנִ to hold with, to help Dan. 10, 21.

קַּוֹלְי, c. הַוֹּלְי, f. הֹלָיָה; f. הֹלָיָה) adj 1) strong, firm, powerful; of the wind: violent; in the sense of a noun: בְּיָרָבְּ with might Is.40,10.—2) stiff, obdurate, bold בּיִר מְצֵּר מְצֵר מְצָר מְצֵר מְצִר מְצֵר מְצֵר מְצֵר מְצֵר מְצִר מְצֵר מְצֵר מְצִר מְצֵר מְצֵר מְצָר מִינְ מִינְייִי מְיִי מְינְי מִינְ מִינְ מִינְ מִינְ מִינְ מִינְ מִינְ מִינְ מִינְ מִינְי מִינְ מִינְ מִינְ מִינְ מִינְ מִינְ מִינְ מִינְי מִינְ מִינְיי מִינְי מְיִי מְיִינְ מִינְי מִינְי מִינְ מִינְי מִינְיי מִינְי מִינְי מִינְי מִינְי מִינְי מִינְי מִינְי מִינְיי מִינְי מִינְי מְיִיי מִינְיי מְיי מִינְיי מְייִי מְיִינְייִי מְיִיי מְיִיי מְייִיי מְייִיי מְיִינְייִיי מְיִיי מְייִיי מְייִיי מְיִיי

adj. strong, powerful, vaxing strong Ex 19,19 a. 2S.3,1.

ף (sf. תְּוָק) f. strength, might Ps.18,2.

חְבְוֹחָ (prop. verb. n.; c. חְבַוֹחָ) f. the

being or becoming strong, strength בּבּר לְבַבּר לְבַבּר לִבְּרִ לְבַר לִבְּר לִבְּר לִבְּר לִבְּר לִבְּר לִבְּר לִבְּר לִבְּר לְבָר וֹח his becoming strong (when he became strong) his heart was lifted up 2Chr.26, 16; בְּעָשִׁרוֹ בְּעָשִׁרוֹ in his being strong in his wealth (by his strength through his riches) Dan. 11,2; בְּיִבְּיִר בַּיִּר בַּיִר בִּיִר בִיר בִּיִר בִיִּר בִיִּר בִיִּר בִּיִר בִּיִר בִּיִר בִּיִר בִּיִר בִּיִר בִּיִר בִּיר בִיִּר בִּיר בִיִּר בִּיִר בִּיִּר בִּיִר בִּיִּר בִּיִר בִּיִר בִּיִּר בִּיִּר בִּיִר בִּיִר בִּיִּר בִּיִר בִּיִּר בִּיִּיר בִּיִּר בִּיִּר בִּיִּר בִּיִּיר בִּיר בִּייר בִּיר בִּיי בִּיר בִּיר בִּיר בִּיי בִּייִּיר בִּייִיי בְּיִיר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיר בְּיי בִּיי בְּייִי בְּיי בִּיי בִּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בִּיי בִּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בִּיי בְּיי בִּיי בְּיי בְּיי בִּיי בִּיי בְּיי בִּיי בְּיי בִּיי בְּיי בְּיי בִּיי בִּיי בְּיי בְּיי בִּיי בְּיי בְּיי בִּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בִּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בִּייי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי ב

הַּיְּבְּקְ f. 1) strengthening, repairing (of a building) 2K.12,13.— 2) force, might, violence; קּבְּוְיָבְ Jon. 3,8 with might, Ez.34,4 violently, Jud.8,1 vehemently.

יוקי pr. n. m.

קירה pr. n. 1) king of Judah 2K. chapters 18 a. 20 בְּחָלְהָהְ 2K.16, 20, יְחִלְּהָהְ Is.1,1 a. יְחִילְהָהְ Hos. 1,1.— 2) ancestor of the prophet Zephaniah.— 3) name of several other persons.

מור acc. Fuerst to be strong (acc. Stb. prob. to be bristle-like), hence חַוִּיר.

רְּחַיִּים, sf. יְחָהַ; pl. חַחִים, c. יַחָהַ) m. hook, ring.— חַחִיים Ez.29,4 Ktib for חַחִים

אַטְּחְ (fut. אַטְּחֵ: pt. אַטְח a. אֹטֶח, pl. פּוּטִאִּח: pt. f. האַטְח; inf. אֹטָח, once זְּטִה: verb. n. sf. וְחַטֹּאִרֹם וֹטְיִּלְי the miss, to fail אַטְיִי בְּרָבְיִלִים חוֹמָא he that hasteneth with his feet misseth [the right path] Pr.19,2; יְּטְיִּח נַפְּיטׁ whosoever misseth me harmeth his own soul 8,36 (Eng. Bible: he that simneth against me

etc.); וְפַּקַרָתָּ נָוֹךְ וֹלֹא תַחֲמַא thou shalt visit thy habitation, and shalt miss nothing Jb.5,24. -- 2) to sin חַבְּאתִי לֵינֵי I have sinned against the Lord 28.12.13: with እርር or ፓላውը: to commit a sin Lam.1,8 a. Lev.4,3.- 3) to bear then וַחַטַאתִי לָךָּ כַּל־הַיָּמִים then will I bear the blame all my life Gen.43,9. — 4) to commit והביא he shall bring אַת־אַשַמוֹ אַשֵׁר חַטָא [as a sacrifice for] his trespass. which he hath committed Lev.5.7 (comp. v. 11).— 5) to take away אָת אַשֶּׁר חַטַא מוְ־הַקּדָישׁ what he hath taken away sinfully of the holy things Lev 5,16 (Eng. Bible: for the harm he hath done in the holy thing). - 6) to forfeit, to endanger בּפִשׁוֹ he forfeiteth his soul Pr.20,2.

Pi. אַחַרָּוֹרָ (fut. אַחַרַיִּ, 1 with sf. אַחַאָּנְרּ for אַרְּשִּׁאָנָר 1) to bear the loss of Gen.31.39 — 2) to purge the loss of Gen.31.39 purge me with byssop and 1 shall be clean Ps.51.9; with יב אַרְּבּר וֹאָרָבְּר וֹאָרָבְּר וֹאָרָבְּר וֹאָרָבְּר וֹאָרָבְר וֹאָרָבְר וֹאַרְבּר וֹאָרָבְר וֹאַרְבּר וֹאָרָבְר וֹאַרְבּר וֹאַרְבּר וֹאַרְבּר וֹאַר בּאַרְבּר וֹאַר בּאַר בּאַר

Hiph. אָיָחָמָי (fut. אַיַחָמִיא; pt. בַּלְיוֶה בּיְלְיּהָ (וֹנְתִּיא : חַתְּמִיא) to miss, to fail בַּלְיוֶת בְּעָבֶּן אָל־הַשֹּעֵרָה וְלֹא יַחָטִא פּיפיץ one could sling stones at a hair, and would not miss Jud. 16,20.— 2) to cause or lead to sin וּבְחַמִּיא אֶתִישְּׁרָא בֹּחַמָּיא אַתִישְּׂרָא and in his sin, which he caused Israel to sin 1K.15,26; יְחַמִיאוֹ אִיֹהָן

יל they cause thee to sin against me Ex.23,33.— 3) to make guilty, to condemn בְּדָבֶּר בְּיִבְּר they make one guilty of a word Is.29,21 (Eng. Bible: that make man an offender for a word).

Hithp. אֹשְׁחַהְ 1) to miss one's way, to lose oneself (from fright) אַשְּׁתְוֹ יְנְוּרוֹ אַלִּים מִשְּׁבְרִים יְנְהַחַּ מְּאַרִּ וֹ הַתְּשְּׁתִּ וֹ בְּוּרוֹ אַלִים מִשְּׁבְרִים יִנְוּחַ הַּשְּׁתִּ וֹ this lifting himself up the mighty are afraid: the waves miss their way Jb 41,17.— 2) to purify oneself אַשְּׁתִן it shall be purified with the water of separation Num.31,23.

אָרָהָ (sf. הְּמָאִיה , pl. מְמָאִים , c. הָחָמָאיֹם, sf. מָחָאִים) m. 1) sin, transgression, fault אין הַרָּה בְּרָ חַמָּא it will be sin unto thee Deut.15,9; חַמָּא מָנֶה (מְשִׁאִים sin worthy of death 22,26. — 2) guilt or punishment of sin אַרְּרָ עֵל חִמָּאִיי he shall bear his guilt Num. 9,13; יְמָאִיי he shall bear his guilt Num. 9,13; מַמָאִיי זְהַמָּאִיי a man [complaineth] for the punishment of his sins Lam.3,39.

እው፫ (pl. ወሷ፡፡ adj. sinful Gen. 13,13 a. Num.32,14; f. ገጾው፫ Am. 9,8; as a substantive: sinner, offender Ps.1,1 a. 1K.1,21.

기록했고 1) f. sin, guilt, punishment.—
2) adj. f. of 사꾸고, which see.

ראָשְׁרָ Ch. f. sin-offering Ezr.6,17 (Ktib אִישְׁרָם).

기 주는 f. sin Gen.20,9.— 2) sinoffering Ps.40,7.

קרינו (m. only Gen. 4,7) אווינו (m. only Gen. 4,7) אווינו (m. only Gen. 17,1; sometimes: punishment for sin Zch.14,19.— 2) sin-offering, sacrifice for sin Lev.4,8.— 3) purification from sin אין מיינו שוויינו (מון מיינון שוויינון שווינון שוויינון שווינון שוויינון שוויינון

בּתְה (akin to בַּתְּה; fut. בּתְה ; pt. בְּתָה , pl. c. בְּתָה) 1) to cut, to hew (wood) Deut.19,5 a. 29,10.— 2) to stripe, to variegate; pt. p. pl. בְּתָה striped, party-colored textures Pr.7,16 (see also בַּתְּהָה).

Pu. בְּחַחְ (pt. בְּהַרְה) to be hewn, sculptured בְּחָבְּרוֹת תַּבְנִית תַּבְנִית sculptured in the model of a palace Ps.144,12.

וֹתְבָּהְ (pt. p. f. of בְּטְהָ) prop. what is striped, hence: party-colored texture, tapestry; only pl. הוֹבְעָהָ בַּיִּנְיִם tapestry of Egyptian yarn Pr.7,16 (Eng. Bible: with carved works, with fine linen of Egypt).

תּמִין (pl. מִימִּח, once וְחִמִּין Ez.4,9, c. יְחָחִין f. wheat, grain of wheat; הְּשָׁה fat of wheat Ps.81,17 a. הַּמָּיוֹת הִמְּיַר הַמְּיוֹת הַמְּה kidney-fat of wheat Deut.32,14 dentoe the flour and sugar contained therein (also called תֵּלֶב הָחָיִת Ps. 47, 14); יְמָה the wheat of the Ammonite city Minnith Ez.27,17.

pr. n. m. מוליש

רַמֵי Ch. (sf. מְשָׁרָן) m. sin.

אַבְּהָּתְ Ch. Ktib for מְּצְהָּה, which sec.

אַטְיטִקּ pr. n. m.

שיל pr. n. m. חַמַּיל

אַבּים pr. n. m.

(akin to סַסַּח, ; fut. 1 s. מַטָּהָן to withhold, to restrain; only Is.48,9 הַהְלָּחָר אָקָהַם מוֹן and for my praise will I restrain [my anger] for thee. (Stb., with Kimchi, takes בּחַבָּח as den. from בּחַה 'nose' and renders it; to restrain one's nose, i. e. to withhold one's anger; accordingly בּחַבָּה in the parallelism).

ל (בּקם ; fut. יְחָמֵר and snatch to catch בָּכֶּם and snatch you Jud.21,21; יְחָמֵר בֹּחָם he lieth in wait to catch the poor Ps.10,9.

הְּמֶּרְ m. shoot, twig, rod הְמֶּרְ a shoot out of the stem of Jesse Is. 11, 1; המֶר בַּצְּוָה a rod of pride Pr. 14, 3.

תַּשְׁת Num. 15, 24=תַּשְׁת.

לים לונים take (catch) them alive IK.20,18; אִישׁ חֵי צַּבּצַבּאָרָם חַיִּים S.23,20 Ktib for אִישׁ חַיִּי valiant man; f. אָישׁ חַיִּים a living soul.— 2) living again, reviving; fig. אַיָּשׁ חַיָּים with the reviving time, i. e. at the same time next year Gen.18, 10 (Stb.: about this living time).— 3) live, raw יַּחַ בְּשָׁרָ raw flesh Lev.13,14; see also 1S.2,15.— 4) fresh חַיִּחַ חַיִּחַ fresh (i. e. running) water Lev.14,15.— יַחַ Gen. 3,22 and 5,5, etc. belongs to יַחַ, which see.

יַר Ch. (def. איָם; אול, כ. מיין . c. מיין הייָה)

1) adj. alive, living. — 2) m. pl. life.

תיא Ch. see היא

pr. n. m.

חוב see חיב.

תִירְת (pl. חִירוֹת) f. riddle, parable, saying (see also הור).

חיה (pret. 3 s. also יְחֵי, fut. יְחִיה, יְחֵי, ְׁרִים,; inf. הֹים, וֹיםָ, הַיִּיםׁוֹי 1) to live יְחִי הַמֵּלֵהְ long live the king! 18.10,24; with 52: to live by ל־חַרַבְּךְ תְחָוָה by thy sword shalt thou live Gen.27.40.- 2) to remain or be preserved alive תַּוֹנֶת הַ and my soul shall live נַפְשִׁי בִּנְלַרָּ (i. e. I shall remain alive) because of thee Gen. 12.13. - 3) to revive and the spirit of וַתְּחִי רוּחַ יַעַקֹב Jacob revived Gen.45,27; of a sick person: to recover וַיָּהִי מֵחָרִיוֹ and he was recovered of his sickness Is.38,9; of a dead person: to live again, to arise from the dead DN if a man die, shall וַמַוּת נָבֶר הַוָחָוָה he live again Jb.14,14.

Hiph, הַחֵיוֹת (inf. בַּחַיֵּה, הַחַיִּה) to let or preserve alive Num. 31, 18.—2) to restore to life הַחֵיִה בַּמָּת בַּמָּת בַּמָּת בַּמָּת בַּמָּת בַּמָּת בַּמָּת נַתְּיִת רִים 2 K. 8, 5; fig. יְּמָת בַּמָּת נַמָּת to revive the spirit of the humble Is. 57, 15.

בּתְיֹם a. בְּתְ (imp. יְתָה) Ch. to live Dan. 2, 4. — Aph. אָחָא (pt. אָחָבּ) to keep alive Dan. 5, 19.

קייֹת adj. (only pl. לְםִייֹת הַבְּּה lively, vigorous יְםְיִיֹת הַבְּּה for they are lively Ex. 1, 19; Rashi: expert as midwives, the Targum rendering הַבְּיִרָא (midwives) מְיֵבְיֹת

רְיִּהְרָ (c. חַבְּיִה a יְּחָהַ, sf. חַבְּיּה; pl. חַיִּיה f. 1) living being, animal, beast קבה בְּעָה an evil (wild) beast Gen.37,20; חַיָּה בָּעָה the wild beast of the reeds (the crocodile, fig. of Egypt) Ps.68,81; frequently in a collective sense: חַבְּיִה בַּעִּיה בְּעִיה בּיִיה every living thing, i. e. all animals Gen.7,14; בַּיִּיה מוֹיִר בַּוֹיִם מוֹ beasts of the field Ps.50,10; בַּיִּר בַּרִית חַיִּת בּיִּער the soul were yet alive Ez.7,13; fig.

strength: אַנְהְ בְּצְאָת thou hast found the strength of thine hand Is.47,10. — 3) sustenance, food אֹבְיהַ בְּבָּירִים הְּמַלֵּא thou suppliest the food for the young lions Jb. 38,39.— 4) band, troop 2S.23,11; אַלָּי תּוֹרֶךְ בַּיִּיהַ נְּפָּשׁ תּוֹרֶךְ deliver not the soul of thy turtle-dove to the troop [of enemies] Ps.74,19.

Ch. (c. חֵיוַת, def. הֵיוְתָא) f. beast; coll. הֵיוַת the beasts of the field Dan.2.38.

קיות f. life, life-time אַיְבְּנְתּת חֵיּוּת midowhood of their entire life 2S.20.3.

בְּלֹרְיָמֵי אָדָם אֲשֶׁרְר (חֵי ; pret. חְדִיּ י all the days of Adam, which he lived Gen.5,5; וְאָכֵל יְחֵי לְעוֹלְם lest he eat and live for ever 3,22.

תיל (verb) see אחר חיל.

תְּחֵיל m. pain, pang, trembling הְחֵיל מְּיוֹלֵהְה pangs have taken thee as a woman in travail Mic.4,9.

Ex.14,28; וְהַבָּה בַּיָם חֵילָה and he will smite her force in the sea Zch.9,4.— 3) ability, virtue, honesty אַיָּשׁר חַיִּל men of ability, able men Gen.47,6, etc., אַיָּשׁר חַיִּל a woman of virtue, a virtuous woman Pr.31,10; בְּיִבּיה בַּיְּבּח honest man 1K.1,52.— 4) wealth, riches בּיִבּיה חַיִּל to acquire wealth, to get riches Deut.8,17; בּיִבּיה חַיִּל the wealth of nations Is.61,9; יְּבִיה חַיִּל and they leave their wealth to others Ps.49.11.

הוֹיל (sf. חַיִּבֹה mighty men of power, force קֿבְרִי חַיִּל mighty men of power Dan.3,20; קֿבָרִי חַיִּל he cried with force, i. e. aloud 3,4.—
2) army, host חֵיל שָׁבַיְא the army of heaven 4,32.

קול (חֵלָל (חִלָּל m. 1) army, host (בְּחֵל (חִלָּל m. 1) with a great host 2K.18,17; Is.36,2.— 2) fortification, rampart, wall חֵל וְחוֹמָה the rampart and the wall Lam.2,8; אַשְּׁרְחֵיל יָם אָשׁׁרְחֵיל יָם whose rampart was the sca Nah. 3,8; יְהִי שְּלִּים בְּחֵילֵה בְּחֵילֵה אָשׁרִים בְּחֵילֵה מָּחַל הַחַיל הַיִּם peace be within thy walls Ps.122,7. See

וְיִילְּן (חֵיל = חִיילְּן) f. pain Jb.6,10 (see תְילִּם). קַלֵּך f. fortification, fort Ps.48,14.

pr. n. a city in Syria 2S. 10, $16 = 38\frac{1}{10}$, which see.

קילן pr. n. a city in Judah 1Chr.6,43. הין עָרָבּוֹ m. grace, comeliness יון עָרָבּוֹ the grace of his proportion Jb.41,4. m. partition-wall, wall Ez.13,10. מְלְצוֹנְה from הָיצוֹנְה daj. outer, outward בּמִּלְהְיֵשׁ הַתִּיצוֹן the outward sanctuary Ez 44,1; מְלְאַכָּה the outward business (i. e. civil business, opposite to sacred) Neh.11,16; מְיצוֹנְה 1K.6,29 a. מִיצוֹנְה 2K.16,18 without, outside.

חיק, חיק, (from חוק, m. 1) bosom, lap Num.11,12; hence of a spouse: דויקה the wife of thy bosom Deut 13,7 or שׁכבת חֵיבֶף she that lieth in thy bosom Mic.7.5; חבק Pr.5,20 to embrace the bosom of a woman, i.e. to love her; שַׁלֵּשׁ השוב אל־חוק Jer.32,18 or אַל־חוק Ps.79,12 to requite, to recompense (prop. to repay or restore into one's bosom); תפלתי על־חיקי השוב my prayer returneth into mine own bosom (i. e. cometh from the heart Ps.35,13. - 2) bosom of a garment Ex.4,6, etc. בַּחֵיק יוּמֵל אָת־ the lot is cast into the bosom Pr.16,33; שׁחֵר בַּחֵיק a present in the bosom, i. e. given secretly Pr. 21,14. 3) hollow, eavity Ez 43,13 a. 14; חֵיק הָרֶכֶב the hollow or frame of the chariot 1K.22,35 (Eng. Bible: midst of the chariot).

חירה pr. n. m.

תוּרָם see חִירָם a. הִירם

(verb) same as חוש , which see. בִּי־בָּו חִישׁ adv. hastily, soon תְּנְשְׁבָּּח הישׁ for it is soon cut off, and we fly away Ps.90,10. קבם , וְהַבָּה , חַבָּה , וּחַבּ , יחַבּ , יחַבּ , יחַבּ , as the palate tasteth food Jb.34,3; fig. אִם־חַבִּי לֹא־יָבִין הַוּוֹת , בּוֹיֹת הַבִּי לֹא־יָבִין הַוּוֹת , בּוֹיִת הַבִּי לֹא־יָבִין הַוּוֹת , יחַבּי לֹא־יָבִין הַוּוֹת , יחַבָּה הַבָּר , יחַבּי , יחַבּה הַבְּר , יחַבּ הַבְּיוֹן הַשִּוֹב , my mouth shall speak truth Pr.8,7 etc.; ef. חַבּוֹר , יחַבּר , יחבר , יחבר

קבְה (acc. Stb. akin to קבְה, prop. to fix one's attention on something) to hope, to wait; in *Kal* only pt. יוֹבֵי לוֹ they that wait for him Is 30,18.

Pi. חַבָּח (fut חַבָּה: pt. חַבָּה) to wait, to tarry, to hope, to expect wait, to tarry, to hope, to expect וְחַבָּינוֹ עַר־אוֹר בַבָּקוֹ if we tarry till the morning light 2K.7,9; with : to wait for חַבָּהָר בַּבְּעֵנוֹ חַבְּהָ מוֹ our soul waiteth for the Lord Ps.33,20; with accus: to wait upon Ps.33,20; with accus: to wait upon Elihu waited upon Job with words (i. e. he had waited till Job had spoken) Jb.32,4; בְּדִרִּים בְּדִרִּים as troops [of robbers] lie in wait for a man Hos.6,9 (acc. Gcs. בּוֹרָת: is inf. in the Chald. manner).

תְּבָּה (from קְבָּה) f. hook, angle (for fishing).

יבְילְה pr. n. a hill near the desert of Ziph.

תֹבִּים Ch. m. adj. a. n. wise, wise man Dan.2,21; magician v. 12.

to lay hold of, to hang by, whence מְם a. חַבָּה.

לבל (=בּחַבְּ) to be dark or of a dark red.

דְּבַלְיְדְ pr. n. the father of Nehemiah. מְבַלְיִלְּי (redupl. from חַבְלִילִי עִינִים מְנִין adj. red, dark-red; c. חַבְלִילִי עִינִים מְנִין with eyes red from wine Gen. 49, 12 (Ges.: his eyes darkly flashing from wine).

הַבְּלִילוּת f. redness חַבְּלִילוּת מִינֵים redness of eyes Pr.23,29.

Pr. באַה (fut. באַהי) to make wise, to teach wisdom בּישֵׁהַ קוֹנְים מוּלְבְּיה and maketh us wiser than the fowls of heaven Jb. 35,11, באַרי יְחַבָּי יְחַבָּי יְחַבָּי יִחַבָּי מוּלִבּי יִחַבָּי מוּלִבְי יִחַבָּי and to teach his ancients wisdom Ps.105,2.

Pu. בְּלְי (pt. מְלְבְּלִים) to be cunning, clever חּוֹבֶר בְּלִים מְּלְבְּלִים מְלְבְּלִים מְלְבְּלִים מְלְבְּלִים but they are exceedingly cunning Pr.30,24.

Hiph. מַחְבָּים (pt. מַחְבָּים) to make wise; pt. f. מַחְבָּים making wise the simple Ps 19,8.

Hithp. בְּחֲחָהָ to think oneself

wise, to make oneself wise אַל יוֹהָר make not thyself over wise Ec.7,16; with י : to outwit, to outdo לְּבָּחְהַבְּּבְּח לוֹ let us outdo him Ex.1,10 (Eng. Bible: let us act wisely with him).

קבמי (c. חַבָּמִים; pl. חַבָּמִים, c. חַבָּמִים; f. תַּבְּמָת, c. תַּבְמָת; pl. תַּבְמָה, c. חֹבמוֹת) 1) adj. wise, intelligent, experienced, skilled עַם־חַבָם וָנַבוֹן a wise and understanding people Deut.4,6; במרקב the wise hearted Ex.28,3; חַבֶּם בְּבַל מְלֵאכָה skilled in every work 1Chr.22,14; אשה ם wise woman 28.20,16.-2) m. wise man, skilful man הוֹלָה ne that walketh with wise men Pr.13,20; ניאמרו לו חבמיו then said the wise men unto him Est.6,13; מַעַשֵּׂה חֲבָמִים the work of skilful men (i. e. skilled artisans) Jer.10,9; חַכְמוֹת 9,16 women skilled in mourning for the dead.-תכמות Pr.14,1 is taken for an abstract noun: wisdom.

רבּימִיא Ch. (pl. הַבּימִין, def. הַבּימִים, תּבּימִי ה. הַבּימִין m. wise man, magician.

רָבְיָה Ch. (def. אַהְנְאָה, c. הַבְּיָה) f wisdom.

יַּבְּמוֹנִי pr. n. m. 1Chr.11,11.

קבמות f. wisdom Pr.14,1.

תְּבְּמֵה f. wisdom Pr.9,1 (see הַבְּמָה).
m. outer fortification, bulwark,
wall, rumpart (בְּיִל בָּי מָבְי מָבְי מַבְּא which see).
הול m. something profane, unholy,
common יְבַבְּרָיל בִּין בַּקְנֵישׁ וּבִין בַּחֹל
that you may distinguish between

10; לְחֶם חֹלְי common bread IS.21,5.

1) to rust, hence תְּלְאַה . — 2)

to wear away, hence: to be sick
(בַּחַבַּחַ).

the holy and the unholy Lev.10,

קלאָה f. 1) rust.— 2) pr. n. f.

הַלִּים see תַלָּאִים.

מִילֶם same as תַּלְאָם; occurs only with הַלְּאָם (Kri תַּלֶּמָה 2S. 10.17.

דלב to be fat (Stb.: to be sticky, juicy), hence חֵלֶב a. חֵלֶב.

תְּלֶב (c. הַלְב, sf. מִבְיב m. milk Gen. 18,8; with אַב, fg. a) superabundance מון בין בין מון a land flowing with milk and honey (i. e. a land where everything is in superabundance) Ex.3,8. b) sweetness, mildness חַהָּב בְּשׁיִר honey and milk are under thy tongue Cant.4,11.

קלבים (sf. קּלְבִּים, a. poet. קּלְבִּים; pl. קלְבִים (קּלְבִּים, ה. בּיִם, m. 1) fat Lev. 3,16; fig. the best, the best part. the marrow הַבֶּב הְאָבֶי the marrow of the land (i. e. the best fruits) Gen.45,18; הְשָׁרֵ לוֹת the marrow of wheat Ps.81,17 or חֵלֶב בּלִינֹת the fat of the kidneys of wheat Deut.32,14 (i. e. the nutritious substances of wheat). — 2) pr. n. m. 28.23,29, for which קֹרֵר 1Cbr.11,30 a. יְרָרֵר 27,15.

תּלֶבֹ m. fat (=בֶּבֹת) Is.34,6.

קּלְבָּה pr. n. a city in Asher.

קיבון pr. n. a Syrian city, famous for its wine Ez.27,18.

קלבְּנָה (from הלב) f. galbanum (a strong-smelling gum of Syria) Ex.30,34.

to dig through, to root up, to destroy.

קּלֶבוֹי pr. n. m. 1Chr.11,30 = יוֹלֶבוֹי 27, 15; see also חֵלֶבׁב 2.

רק דון pr. n. a prophetess 2K.22,14.

ו חלה I. (fut. חלה, ap. בַחַל; pt. to be sick (חלות , f. חבה , חבה or diseased, to fall sick, to be sore, to be grieved חַלָה אָת־חַלִּיוֹ he was fallen sick of his sickness 2K.13,14; חֲלָה אָת־רַגִּלְיוּ he was diseased in his feet 1K. 15, 23; they have stricken הכוני בל־חליתי me, and I was not sick Pr.23,35; thou hast strick-הַכִּית אֹתַם וַלֹא־חַלוּ en them, but they have not grieved Jer.5,3; וַיָּחַל הַּתַּוֹיָה הּים וַיִּחַל and Ahaziah fell... and was sick 2K.1,2; with על: to be sorry for there is none of אֵין־חֹלֶה מַבָּם עַלִי you that is sorry for me 1S.22,8; בעה חוֹלַה Ec.5,12 acc. Fuerst: incurable evil (Eng. Bible: sore evil); חוֹלֵת אַהַבָּה Cant.2,5 sick with love, love-sick.

Niph. נְחָלוֹ (3 pl. נָחָלוֹ 1) to be come sick, to be grieved, to be pained זְחָלוֹ I was sick Dan.8, 27; with בַּחָלוֹ ו was sick Dan.8, לא to be grieved for לא they are not grieved (sorry) for the affliction of Joseph Am.6,6; נְחָלוֹ לֹא יוֹעִילוֹ לֹא יוֹעִילוֹ לֹא יוֹעִילוֹ לֹא יוֹעִילוֹ לֹא יוֹעִילוֹ לֹא יוֹעִילוֹ לַא יוֹעִילוֹ fatal, grievous to pain, but shall not profit Jer.12,13; pt. לֹחָבֶה מַבְּהִי מְבֹּרְיִי מְבֹּרְי מַבְּרִי מִבְּרְי מִבְּרְי מַבְּרִי מִבְּר מַבְּרִי מִבְּר מַבְּרִי מִבְּר מִבְּרְי מִבְּר מַבְּרִי מִבְּר מַבְּר מַבְּר מִבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מִבְּר מַבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מַבְּר מִבְּר מַבְּר מִבְּר מַבְּר מִבְּר מַבְּר מִבְּר מִבְּר מַבְּר מִבְּר מִבְּבְּר מִבְּר מִבְּי מִבְי מִבְּי מִבְי מִבְּי מְבְי מִבְּי מְבְי מִבְי מִבְּי מִבְי מִבְּי מִבְי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מְבְּי

Pi. חַלְּה (fut. יְחַלֶּה) to make ill or sick; with יום בוחלוּאִים ביי to lay

sickness upon Deut.29,21.— מַלּוֹתְי Ps.77,11 verb. n. sf. acc. some: my illnes, infirmity; others: my entreaty (from מַבַח II.).

Pu. הֹלְיתְ to become weak or sick הְלֵּיתְ to become weak or sick בו בית הוא art thou also become weak? Is.14,10.

Hoph. בְּחֲלֵה to become sick בְּחָלֵה I have become sick 2Chr. 35,23 (Eng. Bible: I am wounded).

Hithp. הְּהְבֵּלְה (fut. ap. יְהָחֵלֶּה ; imp. ap. הְהָחֵלֵּה; inf. inf. הְהָחֵלֹּה) to make oneself sick, to feign oneself sick 28.13,2.

תוֹלָה II. to stroke, to flatter (Kal not used). — Pi. חָלָה (fut. יְחַלָּה מִּחָר יִחַלְּה יִּה יִּבְּב יִחְלִּה יִּה יִּב יִּחְלָּה יִּה יִּב יִּחְלִּה יִּה יִבְּב יִחַלְּה יִבְּים יְּבְּב יִחְלִּה יִּבְיה יִחַלְּה יִבְּים יִּבְּים יִּבְּב יִחְלָּה יִבְּים יִּבְּב יִחְלָּה יִבְּים יִּבְים יִּבְּב יִחְלָּה יִבְּים יִּבְּב יִחְלָּה יִבְּים יִּבְּים יִבְּב יִּחְלָּה יִבְּים יְּבְּב יִחְלָּה יִבְּים יִּבְּב יִּחְלָּה יִבְּב יִּחְלָּה יִבְּב יִּחְלָּה יִבְּב יִּחְלָּה יִבְּב יִּחְלָּה יִבְּב יִּחְלָּה יִבְּים יְבִּים יְבְּב יִחְלָּה יִבְּיִים יְבְּב יִחְלָּה יִבְּים יִּבְּב יִחְלָּה יִבְּים יִּבְּים יִּבְים יִּבְּב יִּחְלָּה יִּבְיִים יְּבְּב יִּחְלָּה יִּבְיים יִּבְּים יִּים יִּבְּים יִּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִים יִּבְּים בְּיבְּים יִּבְּים בְּיבְּים יִבְּים יִבְּים בְּבִּים בְּיבְּבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּבְי

entreaty Ps.77,11 (see also Pi. of חַלָּה I.).

הַלָּה (c. חַלַּה; pl. חַלַּה) f. cake.

בְּחַלוֹם (pl. חַלֹּים) m. dream חַלְּיְםׁ הַלְּיִלְה in a dream by night Gen. 20,3; בּחַלים בְּעוּף he shall fly away as a dream Jb.20,8; בַּעַל הַחֲלמות בַּעַל הַחָלמות the dreamer Gen.37,19.

קלונית. בחלונים l.; pl. חַלּוֹנִים a. חַלּוֹנִית. בּעַד בּעַד com. hole, window קבּעַר through the window Gen. 26,8; קבע לוֹ חַלּוֹנִי he cutteth him out windows Jer.22,14 (חַלּוֹנִי is regarded as a plural; acc. Fuerst one manuscript reads).

קלון pr. n. 1) a city in Moab Jer. 48.21, perhaus same as בחרון — 2) a Levitic city in Judah Josh. 15.21

קלון m. passing away, departure, decease קֹנֵי בְּבְי children of decease, i. e. mortals Pr.31,8 (Eng. Bible; such as are appointed to destruction).

קלוְשָה (from חֲלֵים) f. overcoming, defeat קול ענות חַלוּשָה the outcry of defeat Ex.32,18.

תֹבְת pr. n. an Assyrian province to which the ten tribes were carried by Shalmaneser (prob. Calachene on the borders of Armenia).

חַלְחוּל pr. n. a place in Judah.

הְלְחְלָה (redupl.from הְלְחְלָה) f. trembling, terror, pain.

ניחְלְמוּ only Hiph. to ascertain: ניחְלְמוּ and they ascertained wheth

er it was from him 1K.20,33 (יַּיְרְּלָּמוֹ for יַּיִּרְלָּמוֹ, as וְיִּרְלָּמוֹ 1S. 14,22 for יִנְיִרְלָּמוֹ).

יה (pl. מְלְיה) m. 1) ornament, trinket.— 2) pr. n. a city in Asher.

יִתְלִינִים (מְיִנִים, sf. יְתְיִּנִים, sf. יְתְיִנִים, sf. יַתְיִּנִים, sf. יַתְיִּנִים, sf. יַתְיִנִים, sf. יוּתְיִנִים, sf. יוּתְיִנִים, sf. יוּתְיִנִים, sf. יוֹתְיִנִים, sf. ilness Deut.7,15; Is.1,5.— 2) grief, affliction Is.55,3 a. 4.— יַתְיִנִים Ec.5,16

קּיִלְים f. ornament Hos.2,15 (=יבְּׁחַ). קּילִים f. ornament Hos.2,15 (בְּיבְּחַ) prop. something hollowed or perforated, hence: pipe, flute מְחַלִּילִים the tabret and pipe Is.5,12; מְחַלִּילִים they piped with pipes IK. 1,40.

וקלילה (from חַלֵּילָה II.) interj. profane be it! far be it. God forbid! 18. 14,45; 20,2; usually with 5 of the person and with D before inf. or חסנילה לי מִצשות :noun following האת God forbid that I should do this thing Gen.44,7; סַלִּילַה לָאֵל far be it from God, that he should do wickedness Jb.34,10; also with D of the person by whom something is forbidden: חַרָילָה my God for-לי מאַלהַי מעשות זאת bid it me (literally: it is forbidden to me by my God), that I should do this thing 1Chr.11,19; far be it חַלִילָה לְנוּ מִפֶּנוּ לִמְרד בַּיִינַ from us (literally: it is forbidden to us by him), that we should rebel against the Lord Jos.22,29; with אַ and fut. it expresses a solemn promise r to do a thing: חַלִּילֶה יִי אִם אַבַּע וְאָם אַשׁחָיה far be it from me, that I should swallow or destroy 2S.20,20.

הליפה (pl. הליפה, הליפה f. 1) they have אין חליפות למו they have no changes Ps.55.20 (Stb.: there are no changes in them for the better) .- 2) alternation, relief; fig. בָּל וָמֵי צָבָאָי אַיַחָל עַר־בּוֹא חַלִּיפַּתִי all the days of my war-service will I wait till my relief come Jb.14,14; חליפות וצבא עמי hosts alternately relieving one another are against me 10,17 (Stb.: alternate hosts of misfortunes are against me).- 3) change of garments, suit of clothes עַשֶּׂר חַלְפוֹת בְּנַדִים ten changes (i. e. suits) of garments Jud. 14, 12; also without ערים v. 19.— 4) adv. by courses. alternately 1K.5,25.

יַּלְיצָה, הַלְּצָה (pl. חַלִּיצוֹת) f. armor (others: spoil).

דלך to be dark; fig. to be wretched.

מלְבָּה, ^ הֹלְבָּה adj. poor wretched,

unfortunate Ps.10,8; pl. מִלְבָּה v. 10 (Kri הָּאָים host of the wretched).

I. to be pierced, perforated; fig. wounded לְבִּי חָלֵל בְּקּרְבִּי my heart is wounded within me Ps. 109,22.

Po. חוֹלֵל to pierce, to wound; pt. f. מְחֹלֶלֶת תַּנִין who hath wounded the dragon (i. e. Egypt) Is.51,9. Pi. אָרָל וֹ 1) to pierce, to wound i בְּוֹר מְחַלְל in the hand of him that woundeth (Eng. Bible: slayeth) thee Ez.28,9.— 2) to play on a pipe or flute יְרָיִם מְחַלְּלִים and the people played on the flutes 1K.1.40,

Hiph. to sorrow, to grieve נַיָּחָלּוּ שָׁרִים they shall sorrow a little through the burden of the king of princes Hos.8,10.

Pu. רובל to be pierced, wounded, slain; pt. p. מְחָלֵּל wounded Is.50,5 and מְחָלְּל , pl. c. מְחָלֵל pierced (or slain) Ez.32,26.

Hiph. 5∏ to break, to profane;

fut. אַברוֹ דְּבֶרוֹ he shall not break his word Num 30, 3; אראַחַל אָת אַ עם קדשי I shall not let them profane my holy name Ez. 39,7. קלתי ווו. Hiph. הַחָל (1 הַחָל, 3 pl. יהםל: fut. יחל: החלו: inf. יהחלו: שיביו החלו בהות to begin עיביו החלו his eves began [to grow] dim ו S. 3, 2; היום הוה אחל this day will I begin Deut. 2, 5; and Noah וַנָּחֶלֹּ נחַ אִישׁ הַאַּדַּמַה began [to be] an husbandman Gen. 9, 20; הַחֶל וְכַלֵּה beginning and finishing (i. e. from beginning to end) 18. 3, 12; imp. 577 שׁבַ begin to possess Deut.2,24. א

#Hoph. אָז הּוֹחֵל to be begun אָז הּוֹחַל then it was begun (i. e. men began) to call upon the name of the Lord Gen.4.26.

their children לים (fut. בְּלְמוֹ ; pt. בְּלֵח (fut. בְּלְמוֹ ; pt. בְּלִח their children becmoe strong בְּלָמוֹ בְנִיהֶם their children בְּלַמוֹ בְנִיהֶם have dreamed a dream Gen.37,9.

Hiph. הָחָלִּים (fut. יַחַלֵּים) 1) to make sound or strong, to recover

so thou wilt recover me, and make me to live Is.38,16.— 2) to cause to dream; pt. pl. מַחַלְּמִים ye cause to be dreamed Jer.29,8 (acc. Stb. in the Chaldaic manner for מַחַלְּמִים בּוֹיִם).

תְּלֶּם pr. n. m. Zch.6,14 = חֵלֶּב v. 10.

 $\ddot{\Box}$ Ch. (def. תְּלְמָא , sf. הַלְּמִי ; pl. הַלְּמִי m. dream.

קּבְּמוּת f. yolk (comp. Talm. חַלְּמוּת הוֹלְמוּת the slime of a yolk, i. e. the white of an egg Jb.6,6.

תְּלְּכִישׁ m. hard stone, flint מָצוּר m. hard stone, flint מַלְבִּישׁ out of the rock of flint Deut.8,15; c. חַלְבִישׁ צוּר flinty rock 32,13.

יולן pr. n. m.

קלף (fut. יְחַלֹּף) ווֹלָם to pass הָבְּבָּהָ thou shalt pass on forward from there 18.10,3; fig. they have transgressed חַלְפוּ חֹק the ordinance Is.24,5; with accus. and ב: to pass through חַלְפַה and she had passed (i. e. pierced) through his temples Jud. לַחָלְפָּהוּ קַשָּׁת נְחוּשֵׁה the bow of copper shall pass (pierce) him through Jb.20,24; וַחָלַף בִּיהוּדָה and he shall pass through Judah Is 8,8; of the rain: to be over 모뱃;;; the rain is over and gone Cant.2,11.— 2) to vanish, to disappear וָהָאֵלִילִים בֶּלִּיל יַחַלּף and the idols shall utterly disappear (Eng Bible: he will utterly abolish).— 3) to change בַּבָּקָר

קרְצִיר יַחֵלְ grow]like the grass which change th Ps.90,5; אַז חָלַף רוּח וַיִּעַבר וְאָשֵׁם then shall his spirit change and he shall pass over and offend Hab.1,11 (Ges.: then his spirit becomes proud and he transgresses and is guilty).

Pi. 키코디 (fut. 키코디') to change (garments) Gen.41,14.

עיםלף, יחליף (fut. יחליף, אווים (fut. 1) to change, to change into, to and והַחַלִּיפוּ שְּמְלֹהֵיבֵם and change your garments Gen.35,2; וָהָחֶלִיף אֶת־בַּשִּׁבְּרִתִּי צֵשֶּׁרָת מֹנִים and he changed my wages ten times; Gen.31,7; שַׁקְמִים נְּדַעוֹּ וַאַרַוִים sycamores are cut down, but we will change them into cedars Is.9,9.— 2) to renew יְלְאָמֵים and let the people renew their strength Is.41,1; fig. of the bow: קשָׁתִּי בְּוָרִי תַחַלִיף and my bow is renewed in my hand Jb. 29,20.— 3) to sprout אָם יַבַּרֶת וָעוֹר if it be cut down, it will sprout again Jb.14,7.

רוֹלְפוֹן Ch. (fut. pl. יְחַלְפוֹן) to change, to pass (of time) Dan.4,13.

prop. exchange, hence: prep. for their service Num.18,21.

קלה pr. n. a city in Naphtali.

ניבולץ (קולוץ , pt. p. יבולץ (fut. יבולץ (pt. p. וחְצֹּץ) ווּ וּסְלוּץ (חַלוּץ (חַלוּץ (חַלּץ (חַלּץ (חַבּלץ (חַבּלץ (חַבּלץ (חַבּלץ (חַבּלץ (חבּלץ (חבּלץ

עד שר even the jackals draw out the breast Lam. 4, 3: אַר בּעַל the house of him that hath his shoe loosed Deut.25,10.—
2) intr. to withdraw בְּלְץ בִּעְר he hath withdrawn himself from them Hos.5.6.

Niph. אָבְילָץ (fut. יְחַבֵּץ) to be loosed, to be drawn out, to be delivered צַּדִּיק מָצְּבָה נַחָבִץ the righteous is delivered out of trouble Pr.11,8; לְנַצֵּן יִדִינִיף that thy beloved may be delivered Ps.60,7.

Pi. יְחַלְּצוֹּ אָת הְאָבְנִים (fut. יְחַבִּץ') 1) to draw out, to take away יַחְלְצוֹּ אָת הְאָבְנִים (take away) they shall draw out (take away) the stones Lev.14,10.— 2) to deliver my soul from death Ps. 116,8; imp. יְבָּיִי מְבָּיִי מְבָּיִם deliver my soul from death Ps. 116,8; imp. יְבָּיִי מְבָּיִם deliver my soul 6,6.— 3) to rob, to take from soul 6,6.— 3) to rob, to take from aught from my enemy without cause Ps.7,5 (Eng. Bible: yea, I have delivered him that without cause is mine enemy).

דּבְלֵץ II. (fut. יְבִלּץ; pt. p. יְבָלְץ) to equip, to arm, to make ready for battle קלוץ צָּבָא man armed for war Num.32,27; קלוץ דְּבָּא principally signifies the front warriors, the vanguard הַּבְּלוּץ הֹבֶּךְ יְבָּבְיהֶם the vanguard went before them Jos. 6,13 (opposite אַמַאַרַּן rear-guard).

Nuph. נְהַלֵץ (fut. מְאַהָר) to be equipped, to arm oneself הַחָלְצוּ arm some of yourselves unto the war Num 31.3.

Hiph הָהֵלִיץ to make strong, vigorous נְצְּמֹהֶיךְ יַחַלִּיץ he will make thy bones vigorous (Eng. Bible: fat) Is.58,11.

strength, vigor; see יְבְירֵ loins (prop. strength, vigor; see יְבְירָ II.) אַנִירָם וּוּיִבְּירָם וּוּיִבְירָם וּוּיִבְּירָם וּוּיִבְּירָם וּוּיִבְּירָם וּוּיִבְּירָם וּיִבְּירָם מִחְלַצִים and gird [sackcloth] upon the loins Is.32,11; fig אֵנִירָם מִיבְינִים מִרְבָּיִרָם gird up... thy loins (i. e. prepare thyself for the encounter) Jb.38,3; אֵנִירְּ וֵנֵּאוֹ הַיִּבְיִים מִרְבָּיִרְם מִרְבָּיִים מִרְבָּיִים מִרְבָּיִים מִרְבָּיִים מִרְבָּיִים מִרְבָּיִים מִרְבָּיִים מִרְבָּיִים מִרְבָּיִים מִרְבְּיִים מִרְבָּיִים מִרְבְּיִים מִרְבְּיִים מִרְבְּיִים מִרְבְּיִים מִרְבְּיִים מִרְבְּיִים מִרְבִּים מִרְבִּיִּים מִרְבִּיִּים מִרְבִּים מִרְבִּים מִרְבִּים מִרְבִּים מִרְבְּיִים מִרְבְּיִים מִרְבְּיִים מִרְבְּיִים מִרְבִּיִּים מִרְבְּיִים מִרְבְיִים מִרְבְּיִים מִרְבְּיִים מִרְבִּיִים מִּרְבְּיִים מִרְבְּיִים מִרְבְּיִים מִרְבִּים מִרְבִּיִּים מִרְבִּיִּים מִרְבִּיִּים מִּיְבְּיִים מִּיבְּיִים מִּיבְּיִּים מִּיבְּיִים מִּיבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיבְּיִּים מִּיִּבְיִּים מִּיבְּיִים מִּיבְּיִּים מִּיבְּיִים מִּיבְּיִים מִּיבְּיִים מִּיבְּיִים מִּיבְּיִים מִּיבְּיִּים מִּיִּים מִּיבְּיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיְיִּים מִּיְיִים מִּיִּים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִּים מִּיְיִּים מִּיְיִים מִּיְיִּים מִּיְיִּים מִּיְיִּים מִּיִים מִּיְיִּים מִּיְיִּיִים מִּיְיִּיִּים מִּיְיִּים מִּיְיִּים מִּיְּיִּים מִּיְיִּיִים מִּיּיִּים מִּיּיִּים מִּיּיִּים מִּיְיִים מִּיּים מִּיּים מִּיְיִּים מִּיּים מִּיּים מִּיִּים מִּיים מִּיּים מִּיּים מִּים מִּיּים מִּיְיּים מִּיוֹים מִּיּים מִּיּים מִּים מִּיּים מִּיּים מִּיים מִּיּים מִּים מִּיּים מִּים מִּיים מִּים מִּיְיִים מִּיּים מִּייִּים מִּיְיִים מִּיְיִּים מְּיִּיְיִים מְּיִּים מִּיְיִים מְּיִּים מִּיְיִים מְיּיְיִים מְּיִיּיִים מְּיִּיים מְּייִּיְייִים מְּיִּיים מִּייְיְייִּים מִּיְיּיִים מְּ

 $pr. \ n. \ m. \ 1$ Chr.11,27 =קֶּלֶץ 2S. 23.26.

יוֹלֶץ pr. n. m. 1Chr.2,39, but in 2S. 23,26 for אָלֶה.

יַּחָלָץ see הַלָּצִיִם.

 לְבָּם their heart is divided Hos. אָרָ (Fuerst a Stb.: their heart is hypocritical; see בְּלְוִים אֲשֶׁר חֲלֹק the Levites, whom David had distributed in the house of the Lord 2Chr.23,18.

🏞 אָלֶת (fut. יְחָצַּק) to be divided

קי חְבַּק עַד־שְּׁיְל then is the prey of a spoil divided Is.33,23; אַדְבְּתְּהָּךּ בְּחָבָּל הְּחָלְּבַּ בַּחָבָב and thy land shall be divided by line Am.7,17.

Hithp. בולים to divide among themselves הַבְּקִים and they shall divide it among themselves into seven parts Jos.18,5.

Hiph. הַחַלִּיק ; pt. מַחַלִּיק to make smooth מַחַלִּיק שוש he that smootheth with the hammer Is.47,7; fig. to be smooth with the tongue, to flatter מַחַלִיק he that flattereth with the tongue Pr.28,23; אַמֶּרֶיהָ הָחָלִיכָּה who flattereth with her words 2, 16; with הָחֶלִיק אָלָיו בִּגִינָיו: אֵל דּ he flattered him in his eyes Ps. 36,3; with נָבֶר מַחַלִּיק עַל רֵעָהוּ: עַל a man that flattereth his neighbor Pr.29,5.— 2) acc. some: to pass smoothly, to slip away לַחַלָּק מָשָּׁם to slip away thence Jer.37,12 (see also Hiph. of DI I.).

אָישׁ adj. 1) smooth, bald, bare אָישׁ קּבְּׁחָ a smooth (i. e. hairless) man Gen.27,11; קּבְּּחָלְ the bare (i. e. woodless) mountain Jos.11,17; pl. f. קּבּּחָלְ slippery places Ps.73,18.— 2) fig. smooth, flattering קּבְּחָ a flattering mouth Pr.26,28; pl. f. מִשְׁבַּחַ smooth things Is.30,10; מִשְׁבַּחַ הַבְּקֹרוֹת flattering lips Ps.12,3.

חלק (sf. חֶלְקִים; pl. חַלָּקִים, c. חֶלֶקִים) m. 1) part, portion, share, lot the portion of the חֵלֵק הָאַנָשִים men Gen. 14,24; חֵלֵק בַּחָלֵק portion as portion, i. e. like parts Deut. into seven לְשָׁבְעָה חַלַקִים parts Jos.18,5; of one's part in a conversation: אַנִי חַלְקי I will answer also my part, i. e. have my say Jb.32,17; with 3: something to do with אין לנו חלק שבור we have no part in David, i. e. we have nothing to do with him 2S.20,1; poet. חֵבֶׂק יַעַקבׁ the portion of Jacob, i. e. Jehovah Jer.10,16 a. חֵלֶק וְהוָה the portion of Jehovah, i. e. the people of Israel Deut.32,9; חֵלֶק אֱלוֹהַ Jb.31,2 lot appointed of God .- 2) portion of land, field 2K. 9, 10, 36 a. 37 (בּהַבְּקה); poet. land (as opposite to the sea) Am.7,4.- 3) smoothness, flattery בַּחָלֵק שִּׁפַתֵּיהַ with the flattery of her lips Pr.7,21; he that speaketh לחלק וַנִּיד רַעִים flattery to his friends Jb. 17,5. m. prop. smooth stone, hence: an idol formed of smooth stone; only pl. c. בְּחַלְּקֵי נַחַל חֶלְּקָךְ הָם הָם

קֹרֵקׁי with the smooth stones (i. e. idols) of the valley is thy portion; they, they are thy lot Is.57.6.

adj. smooth; only pl. c. אַבְּיִם smooth stones (prop. the smooth ones of stones) 18.17,40.

רבלק Ch. (sf. אַבְּלַחָ) m. portion, lot.

(c. תַּלְבָּת (c. תָּלְבָּת (c. תָּלְבָּת (c. תָּלְבָּת (c. תְּלְבָּת (c. תְּלְבָּת (c. תְּלְבָּת (c. תְּלְבָּת (c. תְּלֵבְת (c. תְּלְבִּת (c. תְּלְבִּת (c. תְּלְבִּת (c. תְּלְבִּת (c. תְּבְּרָת (c. תְבְּרָת (c. תְבְּרָר (c. תְבְּרָב (c. תְבְּבְרָב (c. תְבְּרָב (c. תְבְּבְרָב (c. תְבְּבְבָּבְרָב (c. תְבְּבְרָב (c. תְבְבּרָב (c. תְבְבּרָב (c. תְבְבּרָב (c. תְבְּבָב (c. תְב

י תַּלְכָּה f. smooth thing, flattery; only pl. בְּלְהוֹת הְיִלְהוֹת smooth things Is.30,10; חַלְקוֹת חַלְקוֹת flattering lips Ps.12,4 (see also under בְּחַרְשִיעִי בְּרִית יַחְנִיף בַּחַלְקוֹת ;(חָלָק and such as do wickedly against the covenant shall he corrupt by flatteries Dan.11,32.

הלקה f. partition, division.

יָהָבְקי pr. n. m.

תלקיה, הלקיה pr. n. 1) high priest at the time of Josiah 2K.22,8.—
2) father of the prophet Jeremiah.— 3) name of other persons.

pery places Ps.35,6; Jer.23,12.— 2) flattering speech, flattery Dan. 11,21 a. 34.

קרת , הַלְּקַת pr. n. Levitical city in Asher Jos.19,25; 21,31

1Chr.6,60, with ਜ loc. ਜਰ੍ਹੇਜ਼ Jos. 19,34.

ו חַלֵּשׁ 1) fut. intr. to be weak, powerless שׁבְּהֵר יְמוּת וֹיִחָלִישׁ but man dieth and becometh powerless Jb.14,10 (Eng. Bible: and wasteth away).—
2) fut. tr. to weaken, to discomfit, to conquer בַּבְּתְּלֵשׁ אָתִר בַּיִּתְּלֵשׁ אַתִּר בַּיִּתְּלֵשׁ בַּיִּתְּלֵשׁ אַתִּר בַּיִּתְּלֵשׁ אַתִּר בַּיִּתְּלֵשׁ אַתִר and Joshua discomfited Amaek Ex.17,13; pt. שֹבְיִת conqueror, ruler Is.14,12.

מלים adj. weak, feeble.

תְּקְינְ, חָמְירָ, זָּמְירָ, זָּמְירָ, בּוֹ וּ I. (from חמר 1.; sf. קּמְירָ, הָיְמְירָ)
father-in-law.

□⊓ II. adj. warm, hot Jos.9,12.

רות (from מות) pr. n. son of Noah Gen.10,6, ancestor of African peoples: Egyptians, Ethiopians, etc.

הת m. warmth, heat החם הל hot bread 1S.21.7.

תם (בּבְּרָיךְ II.) adj. warm, warming; יחוע pl. בְּבָרִיךְ הַמְּיִם thy garments are warm Jb.37,17.

ארב. to become thick, to coagulate, whence אָּמָאָה. See also

אמת (בּקמָה) f. wrath, fury.

אבְת, אבְת Ch. f. anger, wrath.

תְּבְּאָהְ (from אמח) f. 1) curds, cream Gen 18;8; Is.7,22.— 2) butter Pr. 30,33; pl. אַבְּאָרוֹח, see אַבְּאָרוֹח.

לְּמֵל (fut. בְּחָמֹד , 1 pl. נְהָחָמֹד) to desire, to covet, to delight in בְּאַרַיִּחְמֹד אִישׁ אָת־אַרְיִּאָר and no one shall desire thy land Ex.34,

24; לא תחמד בית רעה thou shalt not covet thy neighbor's house Ex.20, 17; במר לבמ לצים בלצים בלצים and the scorners delight in their scorning Pr.1,22; pt. p. מור desired, desirable, hence: a) as adi.: מודות בוהב precious, goodly precious as gold Ezr. 8,27; בנדי the goodly garments עשוייי החברות of Esau Gen.27,17. b) as a n. beauty, delight חַמוּרוֹ בַעשׁ חַמוּרוֹ thou makest his beauty to consume away like a moth Ps.39,12; and their de וַחַמוּדֵיהַם בַּל־יוֹעִילּוּ lightful things shall not profit Is.44.9.

Nuph. only pt. מָרְשָׁלְ desirable, pleasant, precious בְּלּרִיעִיץ נָּוּוְמָּר every tree that is pleasant to the sight Gen.2,9; בַּנְּחְלָרִים מִזְּהָר more desirable (or precious) than gold Ps.19,11.

Pi. קּצְלוֹ to wish ardently בְּצָלוֹ under his shadow do I ardently wish to be Cant.2,3.

קּבֶּר m. desirableness, pleasantness, loveliness; as adj: מָּבֶר desirable (lovely) young men Hz.23,6; דְּבֶּר pleasant fields Is.32,12.

תְּבְיּהָ (c. תְּמְבָּה) f. 1) desire בְּלֹּא חֶמְבְּה הַמְבְּה he departed without being desired (i. e. regretted by none) 2Chr.21,20.— 2) something desirable, object of delight יְבְיִּל לְבִי הַשְּׁרָתְיִי בְּלִי הַמְבַּתְיִי בְּיִּלְ לְבָי to whom belongeth all that is desirable in Israel? 1S.9,20 (Eng. Bible: on whom is all the desire of Israel?); חֲבַבּת the delight of women Dan. 11,37 (in reference to an idol worshipped by Syrian women).—3) pleasantness, excellence; as adj.: אָרֶי הָשְׁרָה אָרָה a pleasant land Ez.26,12; הַּיְבָּה הָיִי הָשְׁרָה precious vessels 2Chr.32,27; with sf. הַּיְבָּה my pleasant portion Jer. 12.10.

תַּבְרוֹת , חְמַדוֹת pl. f. precious things בְּנְרֵי חַמְדוֹת as adj: בְּנְרִי חַמְדוֹת goodly raiment Gen. 27, 15; בְּנֵרִי חַמְדוֹת precious vessels (or jewels) 2Chr.20,25; חַמְדוֹת pleasant bread (savory food) Dan.10,3; חַמְדוֹת אָישׁ חַמְדוֹת אָישׁ חַמְדוֹת אָתָה ניי איי חַמְדוֹת אָתָה thou art greatly beloved 9,23.

וְלְבְּלֶן pr. n. m. Gen. 36, 26 בְּיִלְבָּן 10hr.1,41.

קבְּה (from המח 3; sf. הַבְּחָה) f. 1) warmth, heat Ps.19,7.— 2) poet. the sun אַבּג'א. 2 a. Cant.6,10; בְּלֹא מִנְהָ without the sun Jb 30,28(Stb.: without sun-light).

קבה (from ממה 3; c. מְּבְהָ, sf. יְחָמְהָ, pl. מְמְהֹ, הֹבְּהָהְ f. 1) heat, anger, wrath, fury הְּבָּהְבָּ in anger and in wrath Deut.29,28; אִישׁ חָמָה man of wrath (i. e. an angry

pr. n. m. חמואל

קמולי pr. n. f. wife of king Josiah. חֲמוּלִי חֲמוּלִי pr. n. m. Gen.46,12; gent. חֲמוּלִי Num.26,21.

| pr. n. 1) a city in Asher Jos. 19,28.— 2) a city in Naphtali 1Chr.6,61.

קמוץ (from מְמֵין 3) m. violent man, oppressor (בּוְמֵין); אשֶׁרוּ הָמוֹן set right the oppressor Is.1,17 (others: relieve the oppressed, taking מְיֹם in a passive sense).

קיבור (c. יְשׁבוּן) adj. deep red, purple; prop. pt. p. of יְשֵׁהְ 3, which see בור היים וויים וויים אונה היים וויים וויים וויים היים וויים ווי

רבור (c. קבור, וחמור, pl. מבור , sf. קבור, און מבור (m. 1) ass (acc. Ges. a. Stb. prop. red-skinned

24,35, etc.; חַמר גַרָם a bony (i. e. strong) ass Gen.49,14; קבורת חמיר the burial of an ass (i. e. an ignominious burial) Jer.32,19.-2) = מֶּלֶת a heap; hence the play of words Jud.15,6: בָּלְתֵּי הַחַמוֹר with the jaw-bone of an ass, a heap, two heaps [have I slain]; Stb., taking מוֹם in its first meaning and מַלְמָיִם as du.f. of חַמוֹר, renders the phrase; a multitude of asses (in derision of the Philistines) .- 3) acc. Fuerst: ==== homer (a dry measure) a bomer of bread, i. e. as many loaves as can be baked out of a homer (Eng. Bible: an ass laden with bread; prop.: an ass's load of bread) .- 4) pr. n. m. Gen.34.2.

קמות (sf. קמותן) f. mother-in-law. מסח to wind, to cringe. קסח (from מסח) m. lizard. אַבְּיִרָּאָר pr n. a place in Judah.

קייל מון אין adj. salted, seasoned בְּלִיל חֲמָיץ salted provender Is.30,24.

יַםְמִשִּׁי see חֲמִישִׁי.

 spare no arrow Jer.50,14; verb. n. יְחָמְלָה עָלִיךְ to have pity upon thee Ez.16,5.

תַּמְלַה (c. הָמְלֵבה) f. pity, compassion.

מבח (pret. בח, 1 s. המותי; fut. בותי, ሳ ከ<u>በነነ</u>; inf. ከጠ, sf. ነውጣ, once בתם =בתח Is.47,5) 1) to be or become warm בהם tit is warm to them, i. e. they are made warm בּרַיַחם וַיאמַר הָאָח חַמּוֹתִי Ec.4,11 עמיתי אור yea, he warmeth himself and saith, Aha, I am warm, I have seen the fire Is.44,16; of the sun; to wax hot דַשְׁמָשׁ הַשְּׁמָשׁ שומם when the sun waxed hot, it melted Ex.16.2.1.—Inf. DI, with prefixes: מַלוֹם הַיּוֹם in the heat of the day Gen. 18,1; וֹמִין־לחם רוֹ and there is none wirm Hag.1,6; with prefix and sf: DPDA in their heat Jer.51,39; once inf. בְּחָהַ, with כֹּי there shall not be און־נַחֶבֶּת לַחְמָם a coal to warm at Is.47.14.

Pi. 미끄다 (fut. 미끄다) to make warm; fig. to hatch Jb.39,14.

Hithp. הַתְחַמֵּם to warm oneself בְּבָשֵׁי יְהְחַמְּם and if he were [not] warmed with the fleece of my sheep Jb.31,20.

קּבְּיִם (from הַּשְּׁנִיכֶּם sun; only pl. חֲשָׁנִיכֶּם sf. חֲשָׁנִיכֶּם m. sun-pillar, sun-image (idol of Baal).

DDT 1) to do violence, to violate oppress not, do מל־תנו אַל־תַּחְמֹסוּ no violence Jer.22,3; חמסו תוֹרה they have violated the law Zph. 3,4.— 2) to wrong, to hurt וחטאי he that sinneth against המס נפשו me wrongeth his own soul Pr.8, and the plans וְמַוְמוֹת עַלֵי הַחָּמֹכוּן; 36 which ye wrongfully devise against me Jb.21,27 (Stb.: with crafty devices ye attack me) .-3) to tear off, to tear down, to overthrow יַחָמֹם כַּנָפַן בְּּסָרוֹ he shall tear off (shake off) his unripe grapes as the vine Jb.15,33; ניחַמֹם אבן שְבוּן אַבוּן אָבוּן he hath torn down (overthrown) his tabernacle, as if it were of a garden Lam.2,6.

Niph. נְחְמָל to be stripped or made bare בְּחְמָל נְאַקְלְין thy heels are made bare Jer.13,22.

בּהְטָה (c. סְּהָה; pl. יין (c. סְהָה; pl. יין (c. סְהָה; pl. wrong, cruelty, injury יין איש יין violence and robbery Am.3,10; אָישׁ חֲמָסִי Pr.3,31 or אִישׁ חֲמָסִי יִשׁר Pr.3,31 or אַישׁ חַמְסִי יִשׁר Ps.140,2 an oppressor, a violen. man; בּהְבָּח a wrongful (false) witness Ex.23,1; הְמָסִי cruel hatred Ps.25,19;

קיבֶּי my wrong be upon thee Gen.16,5; poet. קּבְּי שׁיתָה he drinketh (i. e. experiences) injury Pr.26,6.—2) what is gotten by wrong or violence בְּאִצְרִים חָבָים who store up violence (i. e. ill-gotten wealth) Am.3.10.

וּהָמִץ I. (fut. יָהַמֵץ; pt. pt. p. קּהָרָץ; verb. n. הַּמָץ; pt. p. prop. to be sharp, sour, hence: to be leavened, to ferment קַלִּינְּעָ בָּצִּק עַר־ from kneading the dough, until it be leavened Hos.7,4.—2) to be red הַמִּיץ בְּנָרִים dyed red in his garments Is.63,1—3) = בּמַרִּי to be violent; pt. אָבָרִי Is. 1,17 acc. some = pt. p. יִבְּיִבְּי oppressed.

Hithp. דְּתְחַמֵּץ to become violent, embittered, excited לְבָּכִי my heart is embittered Ps. 73,21.

לֶּחֶם חָמֵץ II. adj. 1) leavened לֶּחֶם חָמֵץ leavened bread Lev.7,13. — 2) as n.: leaven יְּחָמֵץ הּוֹרָה and burn of leaven a sacrifice of thanksgiving Am.4,5 (acc. some מְחָמֵץ of ill-gotten wealth; see יְּחָמֵן I. 3).

אם m. vinegar.

to turn about, to go away דּוֹרֵי חָמַק עָּבְר מינִי חָמַק עָבָר my friend turned around and was gone Cant.5,6.

Hithp. דְּהְחַבֵּמְק prop. to turn about oneself, hence: to go about, to rove about בַּרַ הַשְּוֹבְּבָּר how long wilt thou

go about, O (how backsliding daughter? Jer.31,21.

קבר (fut. מְבְּבֵר 1) to seethe, to foam, to boil up מְבַר מְבִּר and the wine is foaming Ps.75,9; יְבָּבוּר the waters thereof roar and seethe Ps.46,4.— 2) to be red, whence מְבָּר מִבְּר מִבְּבוּר מִבְּבּר בַּבְּבּר בַּבִּר מִבְּבּר בַּבִּר מִבְּבּר בַּבִּר מִבְּבּר בַּבְּבּר בַּבְּבּר בַּבְּבָּר מִבְּבּר בַּבְּבָּר מִבְּבּר מִבְּבּר בַּבְּבָּר מִבְּבּר בַּבְּבָּר מִבְּבּר בַּבְּבָּר מִבְּבּר מִבְּבּר בַּבְּבָּר מוּל she pitch over with asphalt Ex. 2,3.

קבר (from בְּיִר מּים, from בְּיִר מּים, bitumen, asphalt (which boils up in the manner of boiling pitch).

קְּבֶּר (from חֲבֶּרְ 1) m. red wine בְּבָּרָ הְבֶּרְ a vineyard of red wine Is. 27.2.

קבְר Ch. (def. אֹבְיָהַ) m. wine.

ת, בים (from הְבֶּר m. 1) boiling, foaming (from הְבֶּר וֹן וֹן חַבֵּר the boiling of the great waters Hab. 3, 15 (others render הְבֶּר 'heap', from הְבָר 'beap; only pl. בְּבָר heaps upon heaps Ex.8,

10.— 3) homer (a dry measure 10 בַּר חַכָּר חַבָּר חַכָּר חַבְּר חַכָּר חַבְּר וּ baths are an homer Ez.45,14.— 4) clay. loam, mortar (from בַּרְי בַּרְי בּר חַבָּר חַבְּר חַבְּי חַבְי חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבְי חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבְי חַבְּי חַבְי חַבְּי חַבְיים חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבְיים חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבְיּי חַבְיּי חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבְיּי חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבְּי חַבְּיי חַבְּי חַבְּיי חַבְּיי

(בחֹקבׁת (only du. בְּחֹלֵהְ f. heap (בְּחֹלֶתְ מֵּרְ בִּיּחְ מֵּרְ בִּיּחְ בּחִלְּרִים (בּחִלְּבִים a heap, two heaps Jud.15,16 (acc. Stb. הַמֵּרְ she-ass; see under חֲמֹרְ

קרָן pr. n. m. 1Chr.1,41 = מְּבְרָן Gen.36,26.

דְּבְיֹשׁ I. prop. to be thick, strong, hence: tr. to equip, to arm for war; only pt. p. מְּבְיִשׁ armed Ex. 13,18; Jos 4,12, etc. (interchanged with מֵּלְיִשׁ Jos.4,13).

발크 II. (den. from 발크리) only Pi. 발크리 to take a fifth part as a tax Gen.41,34.

ພື້ວຸດຸດ I. (from ພື້ວຸດຸດ) m. fifth part (as a tax) Gen.47,26.

עוֹבְייִ II. (from מַבְייַם I.) או. abdomen,

paunch 28.2,23 (Eng. Bible: the fifth rib: Stb.; the ilia).

תְּמִישִׁי, חֲמִישִּׁי, חַמְשִּׁי 1,23; f. חֲמִשִּׁית, חֲמִישִׁית the fifth Neh.6,5; also the fifth part of something Gen.47,24.

הַמִשִּׁים see under הַמְשִׁים.

תְּבֶּת (c. תְּבֵּת, perhaps also תְּבָּת Hos.7,5) f. skin-bottle Gen.21,15.

תְּבֶּת pr. n. a city in Syria Num. 34,8, more fully בְּהַת Am.6,2 or חֲבֵת צוֹכְה 2Chr.8,3; later the name of the entire district, to which this city belonged, called in full חֲבָת בַּרִץ חֲבָת Gen.10.18.

תְּבְּח pr. n. a place in Naphtali Jos.19,35 במת דאר Jos.21,32 a. וְמִּמוֹת וֹרְאַר IChr.6,61.

(from חַבּי, sf. חָבּי, m. favor, kindness חָבּי, sf. חָבּין m. favor, kindness מָבָּי, to find favor Gen. 30,27; מְבַּין to obtain favor Est. 2,15; מְבַּין to give favor, to procure favor for one Ex.12,36.—2) grace, beauty, loveliness מַבְּיִי the grace of his lips Pr. 22,11; מַבְּיִי grace is deceitful 31,30; edjectively: מְבָּיִי מִבְּיִי מִבְּיִ מִבְּיִי מִבְּיי מִבְּיי מִבְּיִי מִבְּיִי מִבְּיִי מִבְּיי מִבְּיִי מִבְּיִּי מִבְּיִי מִבְּיִי מִבְּיִי מִבְּיִים מִבְּיִים מִּבְּיִים מִּיִים מִבְּיִים מִּיִּים מִבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִּבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִּים מִבְּיִּים מִּבְּים מִבְּיִּים מִּבְּיִים מִבְּיִּים מִּבְּיִּים מִּבְּיִּים מִּבְּיִים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּיִּים מִּבְּיִּים מְּבְּיִּים מִּבְּיִים מִּבְּים מִּבְּיִים מִּבְּיִּים מִּבְּיִּים מִּבְּים מְבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מְבְּים מִּבְּים מִּבְּים מְבְּיבְּים מִּבְּים מְבְּיִים מְבְּים מְבְּיבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּיבְים מְבְּים מְבְּיבְּבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים

pr. n. m.

רְנָה (fut. יִחְנָּה , ap. יַחְנָּה; pt. חְנָה; pl. חְנָה , חֹנִים; imp. חַנָּה , inf.

ותנות 1) to incline, to hend הנות וטו הנות היום lo! the inclining of the day Jud.19.9 (identical with הַנְּשׁיֹת ם 19.8). -- 2) to encamp, to pitch one's tent, to settle, to dwell, and he encamped נַיָּחַן בְּנַחַל־נְרַר (or pitched his tent) in the valley of Gerar Gen 26,17; חַסְטָּר מָסְכּת they took their journey from Succoth, and encamped in Etham Ex.13,20; וחנו בני ישראל מיש על-מחנהו and the children of Israel shall encamp (pitch their tents), every man by his own camp Num.1,52; בַּחַנוֹת הַמִּשֶׁבַן when the tabernacle is to be pitched v. 51; with על ; to encamp against, to besiege חֵנָה עַל־הַעִיר encamp against the city and take it 2S.12,28; pt. sf. 715 he hath scattered the bones of him that encampeth against thee Ps.53,6; with 5; to encamp round (for defence) חֹנֶה the angel of מַלָאַךּ וְנָ כַּבְיב לִירֵאָיו the Lord encampeth round about them that fear him 34,8; יְחַנִיתִי יִּחַנִיתִי and I will encamp לְבֵיתִי מִצְּבָה about mine house because of the army Zch.9.8.

הְבָּה pr. n. the mother of the prophet Samuel 1S.1,2.

רוֹן יִי n. 1) the eldest son of Cain Gen.4,17.— 2) son of Jared Gen.5,18.— 3) son of Reuben Gen.46,9; patr. יְוֹנְלִי Num.26,5.

יוברן pr. n. m.

adj. gracious, merciful.

י verb. n. (from בְּלֵּחְ) being gracious מוֹשְׁכֵח חַנּוֹת אֵל hath God forgotten to be gracious Ps.77,10.—2) caressing, entreaty רְּחָי וְרָבְּי רְשְׁנִית לְבְנִי רְשְׁנִי הְשׁיְרִי לְבְנִי רְשְׁנִי הְשׁיְרִי לְבְנִי רְשְׁנִי מְשְׁנִית לְבְנִי רְשְׁנִי הְשְׁנִי לְבְנִי רְשְׁנִי my breath is strange to my wife, and my caressing to the children of mine own body Jb 19,17.

קוֹנוּת (from הְנֵהְ f. vault, cell, prison; only pl. חֲנְיּוֹת Jer.37,16.

בּתְּלְנֵית (fut. בּיתִר: inf. בּיתֹר.) 1) to spice, to fill with juice בּתְּלְתְּתְּם the fig tree spiceth its green figs Cant.2,13 (Eng. Bible: the fig tree putteth forth).— 2) to smbalm יוֹנְתְיּל אָתוֹ and they embalmed him Gen.50,26; pt p. בּיתְּיִתְּל those which are embalmed 50,3.

אָבְיוֹן Ch. (=Heb. הְבָּיוֹן wheat; pl. בְּיִרְיֹן Ezr.7,22.

pr. n. 1) prince of the tribe of Manasseh Num.34,23.— 2) a person mentioned in IChr.7,39.

man; only pl. sf. נַּיָרֶק אֶת חֲדִיכְיוּ he armed his trained men Gen. 14,14.

קינה (from תְּבֹּן) f. mercy, favor Jer.16.13.

תְנִיתוֹ (from חָנָה 1; pl. חָנָיתוֹם a. חַנְיתוֹם f. spear, lance.

יְחַנּךְ (fut. יְחַנּהְ: imp. מָנּהְ 1) to initiate, to teach, to train חַנּךְ בַצַּער

train up a child in the way he should go Pr.22,6.—
2) to dedicate, to consecrate אַשָּׁר בְּיָה בַּיִּת הַּיְבָּוּ וַלְּא חַבְּכוּ לִשְׁיִּדְ that hath built a new house, and hath not dedicated it Deut.20,5, בּיָּת יִיִּ בִיּת יִיִּ and they dedicated (consecrated) the house of the Lord 1K.8.63.

Ch. (c. בְּחַלְּבוֹ f. dedication מְחַבְּלֵּת בִּית־אֶּבְּהְ and they offered at the dedication of the house of God Ezr 6.16.

ני (c. קּבְּת) f. dedication קֿבָשׁת to celebrate the dedication with joy Neh.12,27; קֿבָּת the dedication of the house Ps.30,1.

וֹנִים (from תְּבָּם adv. 1) gratuitously, free (prop. by grace) חַבָּּחָ קבּׁם קַּבָּם (prop. by grace) חַבָּּחָ קבּׁם בּבְּחָי הַּפּׁם עַּבְּחָי (prop. by grace) חַבָּּחָ קבּׁם בּבְּחָר (prop. by grace) חַבָּּחָ בּבְּחָר (prop. by grace) חַבָּּחָ אַל הַבְּחַר (prop. by grace) חַבָּחָ וֹלְא הָבְּחַר (prop. by grace) הַבְּחַ וֹלְא הַבְּחַר (prop. by grace) הַבְּחַר (prop. by gra

אָרְוְמֵלְ (הְנְמֵלְ m. coll. hail-stones, hail Ps.78,47 (others: a sort of locusts).

י זְּהָנֶר (יְהָנֵּר (יְהָנֵּר (יִהְנֵּר (יִהְנֵּר () הַבְּּר () הְבָּר () הְבָּר () הְבָּר () הְבָּר

יְחַנּנִי ; pt. מְיֹנֵי ; imp. sf. יְחַנּנִי ; inf. חנון, sf, חנוה, and חנוה, prop. to be inclined (comp. 717), hence: 1) to favor, to be kind or gracious, to pity, to have or shew mercy וַקנִים לֹא חֲנָנוּ they favored not the elders Lam 4,16; יִי וְנַיּבוֹן and the Lord was gracious unto them 2K.13,23; וְחַנֹּהֵי מָת־אַשֶׁר and I will be gracious to whom I will be gracious Ex.33, 19; מִי יוֹדֵעַ יִחַנַנִי יִי who knoweth whether God will be gracious to me 2S.12,22; צַּדִיק חוֹגָן וְנוֹהָן the righteous sheweth mercy and giveth Ps.37,21; וָאַל יָהִי חוֹגַן לִיתוֹמָיו neither let there be any to favor nis fatherless children 109, 12; have mercy upon חַנּנִי וּשָׁבֵע תִּפְּלֵּהִי me, and near my prayer Ps.4,2 (Ps.9,14 חַנְנֵי אַתָּם (חַנְנֵי for חַנְנֵי); חַנְנִי have pity on me, O my friends Jb. 19,21; עת לְחֵנְנָה the time to favor her Ps.102,14.- 2) to give graciously, to bestow, to grant (with accus.) הַיִּלְרִים אֵשֶׁר חָנַן אֵלהִים לת־עבורה the children which God hath graciously given thy servant Gen. 33,5; מַנוֹנוֹ אֹתַם grant them to us Jud.21,22 (Eng. Bible: be favorable unto them for our sakes); וחוֹלַתוּך חֲגָּנִי and grant me thy law graciously Ps.119,29.

Niph. מהבתנה how thou art to be pitied Jer.22, 23 (Eng. Bible: how gracious shalt thou be).

Pi. I. וֹבֶן (fut. יְחוֹגֵן; pt. מְחוֹגֵן) to favor, to have mercy upon, to

pity מולן and they shall favor the dust thereof Ps.102,15: לְּחִוֹגֵן עַנְוִים אַשְׁרָיוֹ but he that hath mercy on the poor, happy is he Pr.14.21.

Pi. II. אָחָ (fut. אַבּר) to make graceful, lovely בֵּי יְחַנֵּן קוֹלוֹ אֵל though he make his voice graceful, believe him not Pr.26, 25 (Eng. Bible: when he speaketh fair, etc.).

Hoph. תְחַן (fut. יְחַן) to be favored, to find favor בל עבר אָרָק let favor be shown to the wicked, yet will he not learn righteousness Is.26,10; בְּעִר נְּעִירָין his neighbor findeth no favor in his eyes Pr.21,10.

Ch. (=Heb. בְּלֵחֵן; inf. מְתָּבֶׁן to shew mercy מְתָּבֵוֹן thy shewing mercy to the poor Dan.4,24.

Itp. מְחַחַבּן to implore, to make supplication בַּעָהוּנְקְרָם אֵלְהַהּ praying and making supplication before his God Dan.6.12.

קרן pr. n. m. of several persons.— אָרָן pr. n. m. of several persons.—

pr. n. m. the builder of a tower in Jerusalem Jer.31,38.

pr. n. 1) a prophet 2Chr.16,7.—

2) brother of Nehemiah Neh.1,2.—

3) name of several other persons.

et at the time of Jeremiah Jer. 28,1.— 2) companion of Daniel Dan.1,7.— 3) name of several other persons.

בּתְּלֵּח pr. n. a city of middle Egypt Is.30,4 (called by the Greeks Heracleopolis).

I. (fut. נְתְּבֶּרְ 1) to flatter, to be hypocritical בַּבְרִא בַּבּרבָּהְן both prophet and priest are hypocritics Jer.23,11.— 2) to defile, to pollute הַבְּבָי הָנְיָה חַבּרְ וְּהַבְּיִר הַבְּרָן the earth is defiled under the inhabitants thereof Is.24,5; אָרָאָרָאָ בָּאַרָ אָרָ אַבּי בּאַרָ אָרָ אַבּי בּאַרָ אָרָ אַרָ בּאַרָ אָרָ אַרָ בּאַרָ אַרָ אַרָ בּאַרָ אַרָ אַרָ בּאַרָ אַרָ בּאַרָ אַרָ בּאַרָ אַרָ בּאַרָ אַרָ בּאַרָ בּאַרָ אַרָ בּאַרָ בּאַרָ אַרָ בּאַרָ בּאַר בּאָר בּאַר בּאָר בּאָב בּאַר בּאָב בּאַר בּאַר

Hiph. הַחֲנִיף (fut. יְחַנִיף בוּרָבְּקוֹת) 1) to seduce הַבְּלֵּקוֹת (fut. יְחַנִיף he shall seduce (Eng. Bible: corrupt) by flatteries Dan.11,32.— 2) to defile, to pollute בְּוַנְיּתַיִּיף thou hast polluted the land with thy whoredoms Jer.3,2.

קֹבֶּהְ m. impiety, hypocrisy Is.32,6.
הַבְּוֹתְ f. impiety, profaneness Jer. 23,15.

Pan to choke.— Niph. Pana (fut. Pana) to strangle oneself 2S.17, 23. — Pi. Pan to strangle (of lions) Nah.2.13.

pr. n. a city in Zebulun.

קבר I. to be kind; only Hithp.
הַחַרָּהְ to show oneself kind, merciful קבר הַהְחַקּר הַיּוֹל with the merciful thou wilt show thyself merciful 2S.22,26; Ps.18,26.

II. Pi. אָרָ (fut. תְּחַרֵי) to disgrace, to insult, to put to shame עוֹרְיַחַסְּרְ שׁמֵע lest he that heareth it put thee to shame Pr.25,10.

חסד (מְּבְרִים , sf. יַזְסָהַ; pl. הַבָּהָ, c. חַסְרֵי , sf. חַסְרֵין (from וות בוסר I.) kindness, goodness, favor, grace, mercy חַבֶּר אֱלֹהָים the kindness of God 2S.9,3; אַנְשֵׁי חָמָר men of mercy (i. e. merciful men) Is. 57,1; חַקְדֵי וֹמְצוּדַתִי my goodness and my fortress (of God) Ps.144,2; they forsake their own mercy Jon.2,9; קַמַבָּל הַחַסַרִים I am unworthy of all the favors to do or עשה הקר עם... to do or show kindness with or to any one... Gen.21,23; 2S.9,3; ...ל הַמָּד הַמָּד הַמָּד to show kindness (mercy) to... @ Gen.29,21; Ezr.7,28; ... לשה הקר ל to extend kindness (mercy) to ... Ps.36,11; 109,12; ... לְפָנֵי חַכָּד לְפָנֵי to obtain favor Est.2,17.— 2) (from לם Il.) disgrace, shame, reproach Lev.20,17; חַמַר לַאִמְים חַמָּאת the disgrace of nations is sin Pr.14. 34.— 3) pr. n. m. 1K.4,10.

pr. n. m.

חסה (3 f. חַסְרָה, 3 pl. חַסָה a. זְּסְרָה; fut. יחסיון a. יחסה , 3 pl. יחסה; pt. חברת , pl. חבר ; imp. זכן ; inf. חברת) 1) to seek protection, to take refuge בָּךְ חַסַיַה נַפִּשִׁי in thee my soul seeketh protection Ps.57,2; in the shadow of בְּצֵל כְּנָפֵיךְ אַחֲמָה thy wings will I take refuge ib.; take refuge in my shadow בַּעַלְיּ Jud.9,15; בַּאֲל מְצְרֵיִם to take refuge in the shadow of Egypt Is.30,2.— 2) to trust מחסה בו and he shall trust in him Ps.64,11: the righteous in חֹמָה בְמוֹתוֹ צַּדְיק his death trusteth [in God] Pr. 14,32; מוֹשֵׁיעַ חֹסָים thou that savest those who trust Ps.17,7; אַשָּׁרֵי כַּל־ blessed are all they who trust in him 2,12.

п<u>р</u>п рг. п. т.

וֹם adj. strong, mighty.

קְּלֶהְ (from הְּחָהָה f. refuge, trust מְּחָלֵה נְצִלְּמְצְרֵים the refuge (or trust) in the shadow of Egypt Jo.30,3.

קֹמִידִי (sf. חֲמִידִּים, pl. חֲמִידִים, sf. יְחָמִידִי (adj. 1) kind, benevolent, gracious, merciful Ps.12,2; 18,26; 145,17; Jer.3,12.— 2) as n.: pious worshipper, godly man, saint Ps. 4,4; 30,5; 31,24; 37,28.

ל הַסִידָה f. stork.

קּסִיל m. a species of locust (from הְּסֵיל to eat off),

וְיָּסֵיןְ (from בְּסִיןְ) adj. mighty.

רְּמֵיר Ch. (from Pa. חַמֵּין adj. wanting, deficient (in weight) Dan.5,7.

יְחַמְל (fut. בַּחְמֹל) to eat off, to consume (Targ. בְּחַל to make an end, to destroy) בַּחְלֶּל הַאַרְבָּה the lecust shall consume it Deut.28,38

י (fut. בְּרִישׁוֹ thou shalt not muzzle the ox when he treadeth out [the corn] Deut.25,4.— 2) to bar, to stop הַחָשׁת הָיא אֶת־דְּעִבְּרִים and it shall bar [the way of] the passengers Ez.39,11.

to be strong; only Niph. to be made secure, to be laid up אֹל יִחְחָלָן. it shall not be treasured nor laid up Is.23,18.

וְחַבְּיּ Ch. to be strong; fig. to be rich.

Aph. בְּחָמְנוֹן (3 pl. הָחֶמְנוֹן; 3 pl. fut. הָחֶמְנוֹן; 10 possess Dan.7,18 a. 22.

Ck. (def. אָחֶבֶּר, sf. תְּלָנִי m. strength, might.

וְסֵׁחָ adj. see וְיֹסְהָ.

שניה m. strength, might; fig. riches, wealth שניה all the strength (or wealth) of the city Jer.20,5; יוֹקר יָבְּוּר have taken the wealth and splendor Ez. 22, 25 (Eng. Bible: the treasure and precious things); יינועות יינועות יינועות the strength (Stb.: abundance) of salvation Is.33,6.

ក្កាក្ (三氧៤៣) to peel off, to scale off; only Pu. redupl. pt. បង្ហាក្សាក្សា ទេ៤ something small scaled off (or

scaly) Ex.16,14 (others: something fine and grainlike).

לא אָחְסִר , יָחְסִר , יָחְסַר , יָחְסַר וּ . inf. לא אָחְסָר וּ . I shall not want Ps.23,1 לא אָחְסָר וּ I shall not want Ps.23,1 לא אָחְסָר וּ I shall not want Ps.23,1 לא הַכְּר יִּ וְּבְּר וֹ וֹ וֹ וֹ וֹ עִל־רִאשָּׁךְ וֹ let oil not be wanting on thy head Ec.9,8; with accus.: אַלְיְחָסְרְ לִּי דְּבָר thou hast lacked nothing Deut.2,7; with of the person: יֹ יְחַסַר לוֹ which he wanteth 15,8.— 2) to decrease, to be diminished, to fail בַּיַחְסִר וֹ בַּיִּחְסַר בַּיִּחְסַר מוֹ and the waters decreased Gen.8,3; יְחַסֵר בּיִלּיוֹךְ וְחַסִר רְ shall יוּ יִחְסִר רִ יִּיִּחְסַר רֹ . i decreasing continually v. 5.

Pi. אָרִ (fut. אָרַיִּי) 1) to deprive, to bereave (prop. to cause to want) אַנִי מְחַמֶּר אָר גַּפְשִׁי מְמוֹבְרּ I bereave my soul of good Ec. 4,8.— 2) to make less אַרְבְּיִר נְיִי thou hast made him a little less than the angels Ps.8,6.

Hiph. הַּחְסִיר 1) to cause to fail מְשְׁקָה צָּמָא הַחְסִיר and he will cause the drink of the thirsty to fail Is.32.6.— 2) to suffer want, to have a lack הַמְּטִינִים לֹא הָהָסִיר he that gathered little had no lack Ex.16.18.

מבר (c. מְסֵבְּר) adj. deficient, wanting, lacking, void אַבְּה חֲכֵּר עִּפְּי what art thou lacking with me? 1K. 11,22; מְשָׁנְעִים אָנִי am I lacking madmen? 1S.21,16; חַבַּר בְּינִים מִבּר בְּיִשְׁנְעִים אָנִי lacking bread 2S.3,29; חַבַּר הָבִּרנוֹת void of understanding Pr.28,16;

lacking sense 6,32 (see also בחבר. ב

קָּכֶּר m. want, proverty Pr.28,22; Jb.30,3; once c. חַבַר־לָב want of understanding Pr.10,21 (Fuerst).

m. want הַּטֶּר אָרֶחָם want of bread Am.4,6; בְּהֹטֶר בֹּל for want of all things Deut.28,57.

ַחְלְרָה pr. n. m. 2Chr.34,22 == חַרְהַ 2K.22,14.

קְרֵרְוֹן m. want, deficiency, defect. קַחַ (from קַבַּהְיִ) adj. pure, innocent Jb.39,9.

ค่า see ค่า.

(fut. אַפְּרִים בְּיִּבְיּי to cover. — Pi. אַפְּרִּ (fut. אַפְרִים) to do secretly; Stb.: to impose, fig. to impute ייוֹם מוֹלְיִם מִשְּׁי לֹא־כֵּן עֵל־יִיִּ and they dld secretly things that were not right against the Lord (acc. Stb.: and they imputed to the Lord things etc.).

קבר (pt. p. קבר , c. קבר) to cover, to veil הְשָּׁר they covered their heads Jer.14,3 a. 4; וְרֹאשׁׁ מוֹ and he had his head covered 28.15,30; שִׁנוֹי with his head covered Est.6,12.

Niph. יוֹנָה נְחְפָּה the wings of a dove covered with silver Ps.68,14.

Pi. 기후다 (fut. ap. 키다는, sf. 기후다인) to cover, to overlay 2Chr.3,5, 7, etc.

יְּהְפָּת (from קּבְּר, sf. חָפָּת) f. 1) cov ering על־בָּל־כָּבוֹד חָפָּת over all the glory there shall be a covering (i. e. protection) Is.4,5.—2) canopy, chamber of a bride or groom Jo.2,16; Ps.19,6.

קבה pr. n m. 1Chr.24,13.

to make haste, to haste יְנְשׁׁׁׁׁׁ כְּבָּרְ לֹא to make haste, to haste יִנְשׁׁׁׁׁׁ בְּבָּרְ לֹא the river sweepeth violently, but he hasteth not Jb.40,23; אָפַרִּאָּיִי I said in my haste Ps.31,23; בְּחָפִּוֹהְ בַּנִיטְ as she made haste to flee 2S.4.4. — 2) to tremble אַ אַרַ הַחְפָּוֹר בְּחַפְּוֹי fear not, and tremble not Deut.20,3.

Niph. ופַּחְבֵּן (fut. וּפַּחָבֵּי: pt. וּפְּחָבּוּ 1) to haste, to make haste יֵנְיִר נְּיִבְּרּ בּוֹרְחָפִיּנִם and David made haste to get away 1S.23,26; בַּרְחַבְּיִּנִם 2K.7,15 Ktib for בַּרְחַבְּיִב in their haste. – 2) to be confounded יַנְּבְּחַבְּיּ they were terrified, they were confounded Ps.48,6. – 3) to flee away in terror בְּיִבְּיִר בַּיִּבְרָּ בִּיִּרְ בַּיִּבְיִּרְ בַּיִּבְּיִר בַּיִּבְיִּרְ בַּיִּבְּרָ בַּיִּרְ בַּיִּבְּרְ בַּיִּבְּיִר בַּיִּבְרָ בַּיִּבְּרָ בַּיִּבְּרָ בַּיִּבְרָ בַּיִּבְרָ בַּיִּבְרָ בַּיִּבְּרָ בַּיִּבְרָ בַּיִּבְּרָ בַּיִּבְרָ בַּיִּבְּרָ בַּיִּבְרָ בַּיִּבְרָ בַּיִּבְרָ בַּיִּבְּרָ בַּיִבְּרָ בַּיִּבְרָ בַּיִּבְרָ בַּיִּבְרָ בַּיִּבְרָ בַּיִּבְרָ בַּיִבְּרָ בַּיִּבְרָ בַּיִּבְרָ בַּיִּבְּרָ בַּיִּבְרָ בַּיִבְּרָ בַּיִבְּרְ בַּיִבְּרָ בַּיִּבְרָ בַּיִּבְּרְ בַּיִבְּרָ בַּיִּבְרָ בַּיִבְּרָ בְּיִבְּרְ בַּיִבְּרְ בַּיִבְּרְ בַּיִבְּרָ בְּיִבְּרְ בַּיִבְּרְ בַּיִבְּרְ בַּיִבְּרְ בַּיִבְּרְ בַּיִבְּרְ בַּיִבְּרְ בַּיִּבְרְ בַּיִבְּרְ בַּיִבְּרְ בַּיִבְּרְ בַּיִּבְרְ בַּיבְרָ בְּיבְּרְ בַּיִּבְרְ בַּיִבְּרְ בַּיִבְּרְ בַּיִּבְרְ בַּיבְּרְ בַּיִּבְרְ בַּיִבְּרְ בַּיִבְּרְ בַּיִבְּר בַּיִבְּרְ בַּיבְּר בְּיבְרְ בַּיבְּרְ בַּיבְּרְ בַּיבְּרְ בַּיבְּרְ בַּיבְּרְ בַּיבְרְ בַּיבְּרְיבְּר בְּיבְרְיבְּר בִיוֹבְיִים בְּיבְּרְיבְּיתְ בְּיבְּרְיבְּיִים בְּיבְּיבְיבְּר בִּיבְּרְיף בּיבְּיבְר בְּיבְּיר בְּיבְיבְּיר בְּיבְיבְּיר בּיבְיבְּיר בּיבְיבְּיר בּיבְּיר בְּיבְיבְּיר בּיבְיבְיבְּיר בּיבְיבְייף בּיבְיבְיבְייי בּיבְייים בּייים בּיבְייים בּייִבְיים בּייִים בְּיבּיים בּייִים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְיבְייִים בְּיבְיבְייִים בְּיבְיבְיבְייִים בְּיבְיבְייִים בְּיבְיבְיבְייִים בְּיבְיבְיבְייִבְיים בְּיבְיבְייבְייים בּיבְיבְיים בּיבְיבְיבְייבְייִים בּייִבְיים בּיבְייבְייבְייים בּיבְייבְייים בְּיבְייבְייים בּיבְייבְייים בּיבְייים בּייִים בְּייבְייים בּיבְייבְייים בּיבְייבְייים בּיבְיים בּיבְייבְייים בּיבְייבְייים בּיבְייבְייים בְּיבְייבְייִים בְּיבְייבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִיבְייִים בְּיבְייבְייים בְּיבְייבְייים בְּיבְייבְייים בְּייבְייִים בְּייבְייים בְ

m. haste, hasty flight Ex.12,11.

마취 pr. n. m. 1) a son of Benjamin Gen.46,21 = 마취 Num 26,39.— 2) another person mentioned in 1Chr. 7,12.

וֹם to be bent, whence וְבָּבְן.

m. hollow of the hand; only du. חְפָּגוֹים the hollows of both hands, the two fists; sf. קּגָנִים בענים בענ

12 a. Pr.30,4; מְלָּא חָפְנֵיִם handful Ec.4.6.

יי. n. one of the sons of Eli 1S.1.3.

קבּהְ I. (pt. קּבּה) to cover, to protect, to shield הַלִּיוֹ בָּלִיהוּ הַלִּיוֹ בְּלִיהוּ he will shield him all the day Deut.33,12.

קבר II. acc. Ges. to rub off, to wipe off, to wash off; hence אור אָר.

to bend, to curve יְנְבֵּל ; inf. יְסְהַיְי ; to bend, to curve יְנְבֵּל ; to bend, to curve יִנְבֵּל ; the bendeth his tail Jb.40,17.— 2) to be favorably inclined to something, to desire, to like הַפַּצְּתִי I desired mercy Hos.6,6; אַקְבַּאָרִי I like not to take her Deut. 25,8; with בֹּנִת יַצִּקְב to have delight in, to have affection for הְבֵּית יַצִּקְב he had delight in Jacob's daughter Gen.34,19.

קבּצִים, c. חַבּצִים, f. חַבּצִים (pl. מְבַּצִים, c. חֲבָּצִים; f. מַבָּצִים adj. delighting in, desiring, willing ing לא אַל חָבּיץ הַשֵּע אַתָּה thou art not a God delignting in wickedness Ps.5,5; חַבָּץ אַתָּה if thou art willing (i.e. if it please thee) 1K 21,6; חַבָּצִים with a willing mind 1Chr.28,9; יצְרָקי אָרָק those that desire my righteousness Ps 35,27; חַבְּצִיהָם Ps.111,2 בּוֹבָּיִם those that desire them.

ָרֶבֶּץ'ם (sf. יְצְּטְּהָ: pl. חַפְּצִים, c. יְהָפְּצִיקּה, sf. חָפְּצִיקּה (m. 1) desire, wish 2S. 23,5; 1K 10,13; Jb.31,16; pleasure, delight Ps.1,2; Ec.5,3; with

willingness of the hands, industriousness Pr.31.13. - 2) something desirable, precious; pl. וכל־חַפַּצִים and all desirable (precious) things are not to be compared to it Pr.8,11; as adj.: אַבְנֵי מחות precious stones Is 54,12; ווֹחַמַ their desired haven Ps.107, חַפְּצֵם 30.-- 3) use, value דברי הפץ useful words Ec.22,10; בַּלִי אֵין־חָפַץ בּוֹ as a vessel without any value (a useless vessel) Hos.8,8 — 4) business, pursuit, matter אָם תשׁיב מָשַבָּת רַגָּלֶך צֵשוֹת חַבָּצֵךְ בִּיוֹם מַדְשִׁי if thou turn away thy foot from the sabbath, from doing thy business on my holy day Is.58,13; there is a time for עה לכל־חפץ every pursuit Ec.3,1; אַל־תַּתְמַה עַל marvel not at the matter 5,7.

יבה (my delight is in her) pr. n. 1) the mother of the king Manasseh 2K.21,1.— 2) symbolic name of Zion Is.62,4.

קבר (fut. יַחָפַר; inf. חַפַר) 1) to dig the well Gen.21,30; וֹחַבּר וֹ אָת־הַבְּאָר he that diggeth a pit shall fall into it Ec.10,8; fig. of enemies: ישָׁם they have digged for my soul Ps.35,7; of a horse: to dig into, to paw יַחְפָּרוּ בְּעָהֶן they paw in the valley Jb.39,21.— 2) fig. to dig for, to search out, to sapy יַחְפַרוּ מְבַּחְמוֹנִים they dig for it more than for hidden treasures Jb.3,21; from

there he espieth his food 39,29; אַרִּיְהָיִץְיִץ to search out the country Jos.2,2; בַּחַלֵּית תְשִׁבְּר בָּחָבְּית לַבְּטֵח חַשְּׁבְּר בְּּתְּהְיִּתְלָּיִץ Jb.11,18 acc. Stb.: and having searched out a place for thyself, thou wilt lie in safety (Eng. Bible: thou shalt dig about thee, and thou shalt take thy rest in safety; see also under בַּחַרְּבּית בַּרוֹת בּרוֹת בּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בּיִים בּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בּיִים בּרוֹת בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיים בּייִים בּיִים בּיִים בּיִים בּייִים בּיים בּייִים בְּייִים בּייִים בּייים בּייִים בּייים בּייים

רוּ בַּרָבֶּר (fut. בַּחַבֶּר, pl. בְּבָּרָה, הַ בַּרָבָּר, הַבָּרָהָ, הַבָּרָהָ, prop. to become red, hence: to blush, to be ashamed, to be put to shame פִּי־בשוּ כִי־חָפָרוּ מְבַקּשׁׁי for they are confounded, for they are brought unto shame, that seek my hurt Ps 71,24; 하고 they came thither, and were ashamed Jb.6,20; וֹפַנֵיהָם and their faces were not ashamed Ps 34,6; poet. וְחַפְּרָה הַּלְבְנֵה then the moon shall ובושה החמה be ashamed, and the sun confounded; with 🎁: because of and ye וַתַּחָפָרוּ מָהַנַּנוֹת אֲשֶׁר בְּחַרְהָּם shall be ashamed because of the gardens that ye have chosen Is. עלפֿלט ליפֿקט עּאָפֿב (Jb 11,18 acc. Ges: now thou art ashamed, then shalt thou lie down in quiet (see also under ¬₽Д above).

Hiph הְּחְפִּיר (fut. יַחְפִּיר 1) to bring to shame, to cause disgrace וְרָשָּׁע יַרְאִישׁ וְיַחְפִּיר but the wicked bringeth shame and causeth disgrace Pr.13,5; בּן מֵבִישׁ a son that bringeth shame

and causeth disgrace Pr.19,26.—
2) to be put to shame, to be ashamed אַל־הַבְּלְמִי כִּי לֹא תַחְפִּירִי לַי לֹא נוֹט shalt not be confounded, for thou shalt not be put to shame Is. 54, 4; fig. אַבְין the earth languisheth, Lebanon is ashamed 33.9.

יוֹם pr. n. a place in Issachar.

קברע pr. n. an Egyptian king, contemporary of Nebuchadnezzar Jer.44.30.

עוֹתַבְּרְתָּבְ (redupl. from חָפַּרְתָּבְּרָ prop. digging animal, hence: mole, rat; only in בְּחָפַר מָּרוֹת Is.2,20, for which there should be אַלְחַבּּרְיִּתְּרוֹת to the moles.

תְּבָּשׁ (—Targ. בּחַהָּי, fut. שָּהַיּ, pt. שַּהַּחֹי, pt. שַּהָּחֹי וְחָבָּשׁ וְרָבְּהִיהָ וְחָבָּשׁ וְרָבְּהִיהָ וְחָבְּשׁ וְרָבִּהִים וְחָבְּשׁי וְרָבִּהִים מְּרָבְּהַ הַחְבְּשִּבְּה (and searchest for her as for hidden treasures Pr.2,4; מְלֵּבְי וּלִיתְ they search out iniquities Ps. 64, 7; בּחַרְבִינוּ let us search our ways Lam.3,40; חַבְּשׁ בְּרַבִּינוּ searching all the inward parts of the body Pr.20,27.

Niph איך נחפשו to be searched out איך נְחָפְשוּ אִשְׁוּ נְבְעוּ מַצְפְּנְיוּ how are [the treasures] of Esau searched out! how are his hidden things laid open! Ob.6.

Pi. שַבְּּה (fut. שַבְּּה) 1) to search, to examine, to search out אַרּבּיהְרְּ they shall search (examine) thy house 1K.20,6; יְחַשְּׁבָּיה and I will search him out 1S.23,23.— 2) fig. to make search, to inquire יְחָלִי and my spirit maketh search Ps.77.7.

Pu. שַּבְּחָ (fut. שַבְּיִי; pt. שְּבְּחָבְּי 1) to be hidden (prop. to let oneself be sought) בְּקִים וְשְׁצִים יִחְפַּש אָבְים אָשִיים יִחְפַּש when the wicked rise, a man is hidden Pr.28,12 (comp. v. 28).— 2) to be searched out, to be devised שַבְּחָם בְּפָּת devised plan Ps. 64,7 (Eng. Bible: a diligent search).

Hithp. הַּהַחַפֵּשׁ to disguise one-self, to be changed (prop. to let oneself be sought; comp. Pu) מוֹרִים אַחְרִים מְאַרִּי בְּיִרִים אַחִרִים and Saul disguised himself, and put on other garments 1S.28,8; חוֹרִים מוֹנִי מוֹרִים מוֹנִי מוֹרִים מוֹנִי מוֹרִים מוֹנִי מוֹרִים מוֹנִי מוֹרִים מוֹנִי מוֹרִים מוֹנִי מוֹרְיִי מוֹנִי מוֹנְי מוֹנְייִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנְייִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִיי מוֹנִי מוֹנִיי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִיי מוֹנִי מוֹי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹי מוֹנִי מוֹנִי מוֹי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִי מוֹנִיי מוֹיי מוֹנִי מוֹיי מוֹיי מוֹנִי מוֹיי מוֹיי מוֹיי מוֹיי מוֹיי מוֹיי מוֹנִי מוֹיי מוֹי

שְׁבֶּשׁ (from שַּבְּחָ) m. device, plan (prop. something searched out) Ps.64,7 (see שַבַּחַ Pu. 2).

យ៉ុក្កា 1) Ges. a. Fuerst: to stretch out, to spread out, whence ២ភ្នំកុ.—

2) to be free; only Pu. שַּׁשְׁ to be set free, to be freed בְּשָׁשְׁ she was not freed Lev.19.20.

מָבְּרֵי (from שַּבְּיִּדְי 1; sf יִנְּיִּבְּיִּהְ) m. 1)
a spreading out בְּּוְרֵי הַבְּּיִּשׁ וֹרְכִבְּהּ
outspread coverings for riding
Ez. 27,20 (Eng. Bible: precious
clothes for chariots).— 2) couch
(prop. spreading out) מַבְּרִים הְשִּבְּיִשׁי
my couch is among the dead (Eng.
Bible: free among the dead).

קּפְשְׁה f. freedom, release Lev.19,20. הַפְשִׁה f. prop. stretching, prostration, hence: בִּית הַחְפְשִׁית a sick-house, a hospital 2K.15,5; 2Chr.26.21.

service מּלָיִים (pl. מְלָּיִים adj. 1) free from service אינור בייט אינור אי

(from הְצִּיך ; sf. חָצִּי , once קּיצִים , sf. חָצִּים , once חַצָּיִם , sf. חָצִים , once חַצִּים , sf. חָצִים , once יוֹבְיב , sf. חָצִים , once יוֹב , once בִּיצִיי , once בִּיצִיי , once בַּיצִיי , once בִּיצִיי , once בִּיצִיי , once בִּיצִיי , once בִּיצִיי , once archers den arrow 2K.19,23; יִבְיב masters of arrows, i. e. archers Gen.49.23; fig. of lightning; archers Gen.49.23; fig. of lightning; hab 3,11; יִבְיבְּיב הָרְצִים בּירָצִים בּירָצִים בּירָצִים בּירָצִים בּירָצִים the lightnings) also went abroad Ps.77,18; also poet. evil, calamity, infliction, disease יִצְּים the evil arrows (calamities) of famine Ez.5.16; יִבָּים בְּיבָּיִים בַּיּרָצִים בַּיּרַצִּים בָּיבָּיִים , once in the sevil arrows (calamities) of famine Ez.5.16; יִבְּיַם בּיִּרַצִּים בַּיּבְּיִים בַּיִּבְּיִים בַּיִּבְּיִים בַּיִּבְּיִים בַּיִּבְּיִים בַּיִּבְּיִים בַּיִּבְּיִים בַּיִּבְּיִים בַּיִּבְּיִים בּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִּבְיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִּבְיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיבִים בּיבְּיִים בּיבּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבִים בּיבִים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִים בּיבִים בּיבְּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבְּיבִים בּיבְּים בּיבּיִים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בּיבְּים בְּיבְּיבִּים בּיבְּים בְּיִים בּיבְּיִים בּיבְּים בּ

the arrows (inflictions) of the Almighty Jb 6,4; אַנוֹשׁ חַצֵּי acc. Fuerst: my disease is deadly Jb. 34.6 (Eng. Bible: my wound is incurable); אַשָּבִיר חַצֵּי מַרַם I will make mine arrows drunk with blood Deut.32,42; יוו מוטן and he shall pierce them through with his arrows Num.24.8 (Ges.: he doth shake his arrows in blood; see מַחַץ אַ 1S.20,36 for הַנְי .- .חַץ אַ 1S.20,36 for .-2) חֵין חַנִית 1S 17,7 acc. Ges.: the point of a spear; but acc. Kri and in parallel passages 2S.21,19 and 1Chr.20,5, the reading is עיץ 'wood', i. e. staff or handle of a spear.

חֹצֶב , חֹצֶב (fut. בַחִצֹב ; pt. חֹצֶב and חוצב , pl. חוצבים , pt. p. חוצב, pl. נוֹעוֹבְים (וַבְעוֹבְים) to cut, to hew, to cleave to hew squared לַחָעוֹב אַבְגִּי נְזִית stones 1Chr. 22, 2; חַצְבָה עַמּוּרֵיהַ she hath hewn her seven שָׁבְעַה pillars Pr.9,1; הַוֹּתְפַאֵּר הַנַּרְוֹן עַל shall the ax boast itself הַהֹּצֶב בּוֹ against him that heweth therewith? ls.10,15; of wells, pits or mines: to dig וברת הַצוּבִים אַשֶּׁר and wells digged, which thou diggedst not Deut. 6, 11; and of its וֹמֵהַרָרֵיהָ הַחִּצֹב נְחֹשֵׁת hills thou mayest dig brass >,9; poet. of lightning: קוֹל יִיָ חֹצֵב לַהַבֹּת the voice of the Lord cleaveth the flames of fire (i. e. acc. Ges .: sends forked lightnings) Ps.29.7.— 2) fig. to cut off, to kill אַבְעַרָּ I cut them off by prophets (i. e. acc. Ges.: I announce to

192

them death and destruction) Hos. 6.5.

Niph. נְחַצְב to be cut, to be graven לְעֵר בַּצוּר וְחָצְבוּן that they be graven in the rock for ever Jb. 19.24.

Pu. אָל צוּר הְצַּבְהָם look unto the rock whence ye are hewn Is.51.1.

Hiph. נייב to cut, to slay; pt. f. במוואָבֶּה רובר that hath cut Rahab (Egypt) 1s.51,9.

הצה (fut. מותצה, ap. יותצה) 1) to divide יְחֵצוּהוּ בֵּין כְּנַעַנִים shall they divide him among merchants? Jb. 40,30; וַיָּחָצֵם לִשְׁלֹשֶׁה רָאשִים and he divided them into three companies Jud.9,43.- 2) to halve, to divide into two parts את־ and he divided הַעַּם... לְשָׁנֵי מַחֲנוֹת the people into two bands Gen. 32,8; וַחָצִיתָ אֵת הַפַּלְקוֹם and divide the prey into two parts Num.31, 27; לא יָחֲצוּ וְמִיהֶם they shall not halve their days (i. e. they shall not live out half their lives) Ps. 55,24; ער צואר וחצה [the stream] shall divide him even to the neck. i. e. rise to the neck and there divide him as it were into two parts 1s.30,28 (Eng. Bible: shall reach to the midst of the neck); נון נית מְוֹנִית to divide off a half from... Num 31,42.

Niph. נְחְצָה (fut. חָבָּה, ap. יְחָצָה to be divided יְחָהָץ לְאַרְבַע רוּחוֹת and it shall be divided toward the four winds (directions)

of heaven Dan.11,4; עוֹד עוֹד יְחָצוּ עוֹד neither shall they be divided into two kingdoms any more Ez 37,22; בְּיִהְנָה מָתְּלֵכוֹת and they were divided hither and thither 2K 28.

תְצוֹר חַדְתְּה (New Hazor) pr. n. a city in Juda Jos.15,25, s) called to distinguish it from זְצוֹר 15,23.

ָםצּיְצָרָה see תַצוּצְרָרָה.

תצות (c. תצית) f. half, middle בַּחַצוֹת about the middle of the night (midnight) Ex.11,4.

אָנְינְי, הְעְּיִינְי, הָשְּיִינְי (sf. תְּצִינְיּ, תְּעִינְי חָבִּי m. balf, middle, midst תְּצִי הְעִינְי חְבִּי half a cubit 1K.7,35; יבְּעִי הַבְּיִבְּי a cubit and a half Ex.25,10; בְּחַצִי הַבִּינְיבְי הַנִינְי הַנִינְי הַנִינְי הַנִינְי הַנִינְי הַנִינְי הַנְיבְי הַבְּי הַבְּיבְי הַבְּי הַנְיבְי הַבְּיבְי הַבְּיבְי הַבְּיבְיבְי הַנְיבְיי הַנְיבְיי הַנְיבְי הַנְיבְיי הַנְיבְיי הַנְיבְיי הַנְיבְיי הַנְיבְיי הַנְיבְיי הַנְיבְיי הַבְּיבְיבְי הַבְּיבְיבְי הַנְיבְיי הַנְיבְיי הַנְיבְיי הַנְיבְיי הַנְיבְיי הַנְיבְיי הַנְיבְיי הַבְּיבְיבְי הַבְּיבְיבְיי הְבִיי הְבִּיבְיי הַבְּיבְיבְיי הְבִיי הְבִיבְיבְיי הַבְּיבְיבְיי הַבְּיבְיבְיי הַבְּיבְיי הְבִיי הְבִיי הְבִיי הְבִיי הְבִיי הְבִיי הְבְּיבְיי הְבִיי הְבִיי הְבִיי הְבִּיי הְבִּיי הְבִיי הְבִיי הְבִיי הְבִּיי הְבִּיי הְבִּיי הְבִּיי הְבִיי הְבִּיי הְבִּיי הְבִּי הְבִּיי הְבִּיי הְבִיי הְבִּיי הְיבִיי הְבִּיי הְבִיי הְיבִיי הְיבְיי הְיבִיי הְיבִיי הְיבִיי הְיבִיי הְיבִיי הְיבִּי הְיבִיי הְיבִיי הְיבִּיי הְיבִּי הְיבִיי הְיבִיי הְיבִיי הְבִּיי הְיבְייִי הְיבִיי הְיבִיי הְבִּיי הְיבִּיי הְיבִיי הְיבְייי הְיבְיי הְיבִּיי הְיבִיי הְיבִּיי הְיבִּיי הְיבְיי הְיבְיי הְבִּיי הְבִּיי הְיבְייי הְיבְיי הְבְיי הְבְייי הְבִּיי הְבִיי הְיבְיי הְבִיי הְיבְייי הְיבְיי הְבִיי הְבְּיי הְבִּיי הְיבְייי הְיבְייי הְיבְייי הְבְייי הְיבְייי הְיבְייי הְיבְייי הְיבְייי הְיבְייי הְיבְייי הְיבְייי הְיבְייי הְיבְייי הְיבְיי הְיבְייי הְיבְיי הְיבְיי הְיבְיי הְיבְיי הְיבְיי הְיבְיי הְיבְיי הְיבּי הְבְייי הְיבְיי הְיבְיי הְיבְייי הְיבְיי הְבְייי הְבְיי הְיבְיי הְבְיי הְבְייי הְבְי

Judah 1Chr.2,52; (acc. some a name of a person); gent. על בְּבְּנְחְתִּי v. 25.

יר m. 1) grass, herbage Jb.8,12; hay 40,15; leek, coll. leeks Num

מוֹנְלּוֹ (sf. חֲצְּוֹן) m. bosom, lap (others: arm) שֵׁלֹא מִלֵּא כפּוֹ קוֹצֵר וְחִצְנוֹ מְצַבֵּּהְר wherewith the mower filleth not his hand; nor he that bindeth sheaves his bosom Ps.129,7

וָהָבִיאוּ יִהְרָיאוּ m. arm, bosom, lap: יְהְצֶּן יִהְיִאוּ יְנְעִיְהִיּ יִהְיָצֶן they shall bring thy sons in their arms Is.49,22; sf. מַרְחָצְּוּי נְעַיְהִיי also l shook my lap Neh.5,13.

קֹבֵהְ Ch. to be severe.— Aph. pt. אַבְּאָהְ a. אַבְּאָהְם severe, strict, urgent Dan.2,15; 3,22.

קצין (akin to חְצִין; pt. מְצִיח) to divide, to form divisions or bands אָכֶּן אַין לָאַרְבָּה וַיִּצֵא חֹצִיץ כָּלוֹ the locusts have no king, yet they go forth all of them in bands (divisions) Pr.30,27.

Pi. אָאָרָ to divide; pt. pl. אַרָּיבּ those who divide the flocks Jud. 5,15 (Fuerst: those marching in bands, comp. אָאַרְ above; older interpreters: archers, as den. from אַרָּיִר. Perhaps בּיִצְּיַרָּ is for would suit the context very well; thus: מְקוֹל מְחַצְצִים בֵּין מַשְּׁאַבִּים שָׁם louder than the voice of the trumpeters in the places of drawing water, there shall they rehearse the righteous acts of the Lord.

Pu. אַבְּי to be cut off, to be shortened יְּבְצִּי הְבָּיִשִּׁיוֹ הְבָּצִי when the number of his months are cut off Jb.21,21 (Ges.: divided out, allotted).

ינְגָרֶם m. 1) fragment, gravel-stone my teeth with gravel-stones Lam. 3.16; יְנָגָרָם בָּיהוּ חָצָין שִׁנִי his mouth shall be filled with gravel Pr.20, 17. – 2) = יְהַ arrow; only pl. sf. קּיִנְיִי שָׁנִי thy arrows (poet. for lightnings) Ps.77,18.

רָת (from בָּיִלְרָה 2; pl הַצִּילְה) f. trumpet Num.10,2; Hos 5,8.

ער (בּיבְר 1) to surround, to enclose, whence אָבֶר (בּיבְר 2.— 2) to be green, whence אָבָר (בּיבָר 1.— 3) to sound, whence redupl. אָבָרָר.

Pi. חָצֶר (den. from מְצִּרְה blow the trumpet; only pt. מְחַצְּרִים (Ktib מְחַצְּרִים) the trumpeters 2Chr.5,13.

Hiph. הָּחָצִיר same as Pi.; only pt. מַחָצִירִים (Ktib מַחָצִירִים (Chr. בַּחָצִירִים) וואר 15,24 and in other passages.

וצר (from אַבְר ב: c. אַבַה; pl. מַצַר, c. מַצְרֵי a. מַצְרֵית, c. מַצְרֵית) com. 1) court, yard, enclosure מצר בית the court of the king's יסuse Est. 5,1; חַצַר הַמַּמַרָה the court of the prison Jer.32,8; בַּחַצְרוֹת in the courts of my holiness Is.62,9.- 2) village, town בוֹב חַצְרֵיהֶם אֲשֵׁר סָבִיבוֹת הַעַרִים הַאַּלֵּה and all their villages that were round about these cities 1Chr.4, יַשָאוּ מָדַבַּר וְעַרַיו חַאַרִים תִּשִׁב (33 let the wilderness and the cities thereof lift up their voices. also the viliages which Kedar inhabiteth Is. 42, 11; בְּחַצְרֵיהֵם by their towns, and by their castles Gen.25,16. - 3) in geographical names: חַצֵּר הַתִּיכוֹן (the middle village), a place on the borders of Hauran Ez.47,16.a city in Judah Jos.15, חַצַר נַרַה 27.— חַצַר אַרָר a village on the border of Judah Num.34,4. — חַצַר ושַר סוּסָה Jos.19,5 a. חַצַר סוּסָה וChr. 4,31, a village in Simeon. — אַנר עינון Num.34,9; Ez.48,1 <u>עינון</u> Ez.47,17, a village on the northern border of Palestine.-- חַצַר a place in Simeon Jos.15, 28 etc.

קּצְרְוֹן pr. n. 1) son of Reuben Gen. 46,9; patr. הַּצְרֹנְי Num.16,6.— 2) son of Perez Gen.46,12.— 3) a city in Judah Jos.15,3 = תַּצוֹרְ

ית ייד pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.11,35.

pr. n. m.

of the Arabian progenitor Joktan Gen.10,26. A district in Arabia situated on the Indian Ocean and noted for the insalubrity of its climate still bears the name Hadramaut.

חל see חל.

רָקָכֶם , הָפָּלִי , אַרָּ, אַרָּ, הָבָּלָ (from בְּלַבֶּם , הָפָּלִי , אַרָּ, בּבָּבָּם , pl. קקים, c. חַקים (m. 1) decree, statute, law, custom הַקרנתן וֵלא יַעֲבֹר חַקרנתן he hath made a decree which shall not pass Ps.148,6; תַּקֵיךָ כַּמָּדָנָי teach me thy statutes 119,64; of the laws of nature: בַּעשׁתוֹ לַפַטָר when he made a law for the rain Jb.28,26; וַתִּהִי־חֹק בְּוֶשְׁרָאֵל and it was a custom in Israel Jud. בשומו לים 11,39.— 2) limit, bound בשומו לים ipn when he gave to the sea its bounds Pr.8,29; לְבַלִּי חֹק and she opened her mouth without bound Is.5,14.- 3) appointed share, task הַטְרִיפָּנִי לֶחֶם חָקּי let me eat the share of bread appointed unto me Pr.30,8; מַדּוּעַ לֹא wherefore have ye כְּלִיתָם חַקּכֵם not fulfilled your task? Ex.5,14.

רקה (= אָרָה) to cut into, to carve, to engrave (Kal not used).

Pu. אַקָּה (pt. מְחָפָּה) to be engraved, to be carved מְחָפָה עַל־ engraved (Eng. Bible: portrayed) upon the wall Ez.8,10; מוֹנְצָּבָּה זַבְּבְ מִיִשְׁר עַל־בְּמִהְּמָה and he covered [them] with gold fitted

upon the carved work 1K.6,35.

Hithp. הְחַחֲקָה (fut. לְיִהְחָקָה) to set a mark or limit על שֶׁרְשִׁי בְּוְּבִי מָל שְׁרְשִׁי בְּוְּבִי around the roots (soles) of my feet thou settest a mark Jb.13.27.

קרת (בְּחָלֵת, c. חֲלֵה, pl. חְלְּהָה (חִלְּה, c. חַבְּר, pl. חִלְּה, ordinance, statute, law, custom רְבָּהְה אֲלֵה וּלְאָוֹרַח הָאָרָ, ye shall have one ordinance, both for the stranger, and for him that was born in the land Num.9,14; מוֹלְה מִילְה מְשְׁרֵת עוֹלְה a perpetual statute Lev. 3,17; of the laws of nature: רְּבָּה מְלֵה וְבְּרֵתְ עִוֹלְה וְבְּיִר בְּבְר וֹלְאָרָי, of the laws of nature: רְבָּה מִילְה בְּבְּרִת בְּבְּר וֹלְאָרָי, if he walk in the statutes of life Ez.33,15.

מְקְנָפָא pr. n. m. Ezr.2,51.

Pi. חֹקָק (fut. חְלָּקוֹ to inscribe laws, to decree נְרוֹנְים וְחֹקְקוֹ צֶּדֶק and princes decree justice Pr.8,

15; pt. אַרְהָקְה a) lawgiver Is.33,22; Ps.60,9, hence: governor, ruler Jud.5,14.b) scepter Gen.49,10; Num. 21,18: with the scepter, with their staves.

Pu. PPT prop. to be engraved, hence: to be decreed, ordained; pt. PPT what is ordained, i. e. a law Pr.31.5.

Hoph. בְּחַק (fut. רְחַק) to be engraved, inscribed רְחָקן בַּמַבֶּר וְיִהְקּ oh that they were inscribed (Eng. Bible: printed) in a book! Jb. 19.23.

ר (only c. pl. יבְּלֵב) m. decree ווֹתְבְּלֵל י אָנָן תְּלְתְל י אָנִן תְּלְתְל י אָנִן תְּלְתְל י אָנִן תְּלְתְל י אָנִן תְּלְתְל י אָנְן תְלְּתְל י אָנְן תְלְּתְל י אָנְן תְלְּתְל י אָנְן תְּלְתְל י אָנְן תְלְּתְל י אָנְן תְּלְתְל י אָנְיוֹיִים י אָנְייִים י אָנִיים י אָנְייִים י אָנְייִים י אָנִים י אָנִים י אָנִיים י אָנְיים י אָנִיים י אָנִיים י אָנִיים י אָנְיים י אָנְיים י אָנְיים י אָנִיים י אָנִיים י אָנִיים י אָנְיים י אָנְיים י אָנִיים י אָנִיים י אָנְיים י אָנִיים י אָים י אָנְיים י אָיים י אָינְיים י אָיים י אָייים י אָיים י אָייים י אָייים י אָייים י אָייים י אָייים י אָייים

קְּקְׁתְּ, הְּקְּתְּ pr. n. a city on the border between Asher and Naphtali Jos.19,34; 1Chr.5,60 בוּלְבָּתְ Jos.21,31 a. בוּלְבָּת 19,25.

ניין יַחְקְרָנּוּ the rich man is wise in his own eyes; but the poor man that hath understanding searcheth him out (i. e. detects him) Pr.21,11.

Niph. בָּחְבֵּר to be searched out, to be ascertained לאׁ גַּחְבַר מִשְּׁבֵל the weight of the copper was not ascertained (found out) ווּרָקרוּ מיֹחָבִי אֶּבֶץ בְּיִץ and if the foundations of the earth can be searched out Jer.31.36.

Pi. 기계 to find out, to seek out 기계 ine gave good heed, and sought out Ec.12,9.

תְּבֶּר (pl. c. תְּבֶּר תְּבְּרֹדְם m. searching out, examination תְּבְּרַבְּרַתְּר הָבּוֹדְם the searching out of their honor Pr.25,27 (see also under אֵין תָבֶּר; (בְּבֹּר מִבְּר מִבְּרָבְּר מִבְּר מְבְּר מִבְּר מְבְּר מִבְּר מִבְּר מְבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מְבְּי מִבְּר מְבְּי מְבְּר מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מְבְיּי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְיּי מְבְּי מְבְּי מְבְּיִבְּי מְבְּי מְבְּיי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּיי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּיים מְבְּיוּי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּיים מְבְּיי מְבְיּי מְבְּייִי מְבְּיים מְבְּיים מְבְ

ות see הור I. a. II.

וו חוֹר .see חְרֹּר II. a. חְרֹּר

לרא to clean from dirt, whence מַחַרָאוֹת, הָרָאוֹת.

קּרֶא ח. excrement, dung; only pl. sf. הָרָאיהָם their own dung Is.36,12, for which הְרָיהָם בּוֹרָיהָם בּא בַּרְאיהָם בּא הַרְיהָם בּא בַּרְיהָם בּא בַּרִיהָם בּא בַּרִיהָם בּא פּא שוֹא מִינִים בּא whose

vowels $\begin{pmatrix} -- \\ \tau \tau \end{pmatrix}$ are put to the words in the text.

חרב (fut. חרב; imp. f. חרב (fut. חרב intr. to dry up, to be dried up, to be wasted חַרָבוּ הַמַּיָם מָעַל הַאַרֶץ the waters were dried up off the earth Gen.8,13; וְנַהַר וַחֲרַב וְיָבֵשׁ and the river shall be wasted and dried up Is.19,5; of a country: to be waste or desolate מְדוֹר לֵדוֹר from generation to generation it shall lie waste 1s.34,10; of a nation: to be destroyed הגוֹיִם the nations shall be utterly destroyed 1s.60,12.— 2) tr. to waste, to destroy חַרב וַהַחָרָם waste and utterly destroy מַל פַּרֶיהַ (בַּל פַּרֶיהַ 150,21; בַּל פַּרֶיהַ destroy (slay) all her bullocks v. 27.

Niph. אַחָב 1) to be laid waste עיר נְחֶבֶּבְּח a desolate city Ez.26, 19, pl. אָרִים נַחַבְּכוֹת desolate cities 30,7.— 2) to destroy one another, to fight together נָחָבְבוּ הַמְּלְבִים the kings destroyed one another 2K.3,23.

Pu. יְחָרִים לַחִים to be dried יְחָרִים לַחִים moist cords which have not been dried Jud.16,7 a. 8.

#חַרֵיב (ו הָחָרִיב 1) to dry up יְם אַחַרִיב I dry up the sea Is.50,2.— 2) to lay waste, to destroy וְּעַרִיהֶם and he laid waste their cities Ez.19,7; בַּחְרִיב אַרְצֵנוּ the destroyer of our country Jud.16, 24; הַהְנִינִם they have destroyed... the nations 2K.19,17.

Hoph. אָפָּרְאָה קּחָרְבָּה I will be filled, now sie laid waste Ez.26,2; now sie is laid waste Ez.26,2; פָּרִים מְחָרְבוֹת waste Ez.29,12.— 2) to destroy one another הַחָרֶב נָחָרְבוֹר the kings have surely destroyed one another 2K.3.23.

waste.— Hoph. הֲחָב to be laid waste, destroyed.

a dry morsel Pr.17,1.— 2) waste, desolate חַרָב הוּא מָאִין אָדָם it is desolate יחָרֵב הוּא מָאִין אָב it is desolate without man Jer.33,10; הַבְּרוֹת אֲבֹתִי חֲרֵבְי the place of my fathers' tombs is desolate Nch.2,3; pl. f. הַּנְרִים הַחְרֵבוֹת the desolate cities Ez.36,35.

אותר , הוֹרב pr. n. Horeb, a peak of Mount Sinai Ex.3,1; also general name for the whole mountain, where the law was given to Moses Deut. 1,6 a. 4,10.

m. 1) dryness, drought Jud. 6,37; heat Is.25,4.— 2) desolation, waste אָרֵי חֹרֶב cities of desolation (i. e. waste cities) Is.61,4; חֹרֶב שְׁמְמָה a waste of desolation Ez. 29.10.

לְחַרְבּה (pl. חַרְבוֹת , c. חַרְבוֹת f. 1)
desert, waste לְחַרְבּה תְּאָרֶץ
the land shall be a waste Jer.7,
34; לְחַרְבָּה תִּאָרֶץ
the waste places
of old Is.58,12; the waste places
of old Is.58,12; לְחַרְבוֹת תִּעֹילָם
deserts of desolation Ez.29,10.—
2) desolation, ruin חַרְבוֹת תִּעֹילָם
and the ruins shall be rebuilt
Ez.36,10; בְּיִים חַרְבוֹת לְמוֹ who
build up ruins (i. e. places soon
to be ruined) for themselves Jb.
3,14; אֹבֶלְין
and the ruins of the fat ones shall
strangers eat Is.5,17.

קּרֶבְה f. dryness, dry land Gen.7, 22.— הַחְרָבְה Ez.26,2 belongs to בווג, which see.

m. heat, drought; pl. c. חַרָבוֹן the drought (or heat) of summer Ps.32,4.

קרבונא pr. n. Persian eunuch Est.

יַחְרָגוּ (fut. יְחְרָגוּ they shall tremble out of their close places Ps.18, 46 (in the parallel passage 2S. 22,46 יְנִחְנְּרָוֹ

m. species of locust.

ין (fut. נְּחֲבֵר יִצְּחָק חֲבָרָה נְרוֹלְּה (fut. ביִּצְחָק חֲבָרָה נְרוֹלְה he afraid נָיֶחֲבֵר יִצְּחָק חֲבָרָה נְרוֹלְה and Isaac trembled very exceedingly Gen.27,33; יְחַבר לְבִּי at this my heart trembleth Jb. 37,1; בַּחָרָר וֹ לִאמֹר and they trembled, saying one

to another Gen.42,28.— 2) to start, to hasten טְּקְבִּוֹר מְמִצְרֵים they shall hasten as birds out of Egypt Hos.11,11;; בְּנִים נְּתָרְדוֹּ בְּנִים the children shall hasten from the west v. 10; יְבָר הְּעָם חָרְדוֹּ and all the people followed him hastily 1S.13,17; בְּיָבֶר וֹ זְקְנִי זְקְנִי מִוֹרְנִי מִקְרִי לִקְרָאתוֹ בּיִנְיתְרָ זִקְנִי זְקְנִי זְקְנִי מִוֹרְנִי מִּתְרִי לַקְרָאתוֹ the town came hastily to meet him 16,4; with אֵרִינוֹ אֶרִינוֹ אֶרִינוֹ אֶרִינְ זְּבְרָתְּהַ זִּבְּרִ הְּזִּאַתְ thou hast cared for us with all this care 2K.4.13.

Hiph: הָחֵרִיד (pt. מְחַרִיד to terrify, to make afraid מְחַרִיד, אתוֹ and I will terrify him 2S.17,2; none shall make you afraid Lev.26,6.

קרוֹר, חַרוֹר pr. n. a place in Gilboa with a fountain אין חַרוֹן. Jud.7,1; gent. בין 2S.23,25.

terror, fear, consternation בְּלְבָת (c. הַבְּרוֹת; pl. הַלְבָּת (f. 1) terror, fear of man Pr 29,25; with יַחֲבָר (to tremble אָבָם).

קרְרָהְ בְּרֹיְלֶהְ and Isaac trembled greatly Gen.27,33; חֲרָבָּה אָּלְהִים a terror of God, i. e. great consternation 1S.14,15.— 2) anxiety, care (see תַרַף 2).— 3) pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,24.

Niph. נְחֵרֶה to be angry, to be incensed בָּנִי אָפִי נְחַרוּ־בִי my mother's children were angry with me Cant.1,6; pt. pl. בַּנָחֶרִים they that were incensed against thee ls.41,11.

Pi. קֹתְהָה (fut. יְהַחֲהָה) to rival, to contend כָּי אַהָה מְתַחָהָה בְּאָרָוּ because thou rivallest with cedar buildings Jer. 22,15; אַרְ הְּתַרְהָרָה אָת־, how canst thou contend with horses? 12.5.

Hiph. מְחֵרָה (fut. יְחֵבָה , ap. יְחֵרָה) to kindle, to stir up (anger) ויחר עָלִי אַפּוֹ he hath kindled his wrath against me Jb.19,11.— 2) to act with ardor, to be zealeus אַחַרָיו הַחָיִר הַהַיִיק בְּרוֹךְ after him

Baruch zealously repaired Neh. 3.20.

Hithp. הְתְּחֶרָה (fut. ap. יַרְחַרָּה to fret oneself, to be angry אַל־תִּהְדּע fret not thyself in any wise to do evil Ps.37,8; with בּיבְּוּרָעִים fret not thyself because of evil-doers v. l

pr. n. m.

ברוד see הרוד.

(only pl. חָרוּוִים) m. string of pearls or corals Cant.1,10.

תרול (pl. מְבְיוֹם) m. thorn, nettle ביו פְנֵיוֹ חֲרָלִּים nettles had covered its face Pr.24,31.

קרבים pr. n. m. Neh.3,10.

תרוֹנִים (from הַרוֹן; c. וְחַרָה pl. חַרוֹּנִים m. 1) heat, glow, burning; usually of anger: קבוֹן אוֹן the glow of anger, i. e. fierce wrath Lam.4, 11; also without אַרֹין צַּלֹּר : אַף wrath upon Israel Neh.i3, 18; pl. sf. חַרוֹנְיִדְּר עַּרְרוֹ חַרוֹנְיִדְּר thy fierce wrath goeth over me Ps. 88,17. — 2) something burning the shall sweep them away, both the green and the burning (wood) Ps.58,10 (others: while yet raw, hardly warmed, shall they be swept away).

קרון pr. n. a place in Ephraim; gent. חרני Neh.2,10.

הֹרְנָיִם see חֹרוֹנַיִם.

I. (from הָבִץ) adj 1) decided, decreed, determined בָּלַיוֹן הַרוּץ

destruction decreed Is. 10,22; חרוצים וֹמֵין his days are determined Jb. 14.5; as n.: decision, judgment the valley of judgment (i. e. of punishment) Jo.4. 14.— 2) sharp, pointed מוֹרֵג חַרוּץ a sharp threshing instrument Is.41, 15; hence דרין a threshing instrument 28,27; pl. חַרְצוֹת הַבַּרְוֵל threshing instruments of iron Am. 1,3 (comp. בריץ 2).— 3) acc. Stb. shining יַרְפַּד חַרוּץ עַלִּי־טִיט he lieth shining in the mire Jb.41,22 (Eug. Bible: he spreadeth sharp pointed things upon the mire); poet. shin ing gold, fine gold Pr.3,14 etc.-4) eager, industrious, diligent the substance והוֹן־אַבֶם יַקַר of a diligent man is precious Pr. 12,27; מַחְשָׁבוֹת חָרוּץ אַהְ־לְמוֹתָר the thoughts of the diligent tend only to plenteousness 21,5; pl. וַיַר הַרוּצִים but the hand of the diligent maketh rich 10,4.-- 5) maimed (of animals) Lev.22,22.

וֹתְרְיִץ II. וּ. moat, ditch Dan. 9, 25. ווֹתְרִיץ III. pr. n m. 2 K. 21, 19. ווֹרִיץ to arrange, hence בְּרָהִין pr. n. m.

 $pr. \ n. \ 2K.22,14 = חַּחְרָחַם 2Chr. 34,22.$

mation, fever. (תְּבֶר redupl. from חֲרָחֶר m. inflam

ות (akin to חַרַת) to dig into, to engrave, to inscribe, whence בַּקְרָטַרּם.

מְרֶשׁ prop. graving-tool, chisel,

style, hence: manner of writing, characters אָנוֹשׁ with a man's writing (i. e. in common characters) Is.8,1.

קרמים, c. הַרְשָׁמִים, from בּחָה, pl. הַרְשָׁמֵים, c. m. sacred scribe, sage, interpreter of the law in Egypt Gen.41,8 and Babylonia Dan.2,2 a. 2,10.

(from תְּבָרִי־אָּף m. heat of anger בַּרַרִי־אָּף for the fierce anger Is.1,4.

m. 1) white broad (from חַרָּר מַלְי חֹרָי baskets with white bread Gen.40.16.

inhabited Mount Seir Gen. 14,6 and were afterwards conquered by the Edomites Deut.2,12.— 2) name of two persons mentioned in Gen. 36,2 a. Num. 13,5.

תרא הביי ווֹנִים (from חרא m. pl. doves' dung 2K.6,25; in Kri דְּבִיוֹנִים, which see.

קרים (from מתר to dig into; pl. הַרָימִים m. pocket, bag, purse 2K. 5,23; 1s.3,22.

יוֹרֶה pr. n. m. Neh.7,24 = יוֹרֶה Ezr. 2,18; gent. חַרִיפִי 1K.12,5.

pl. c. אַ הָּחָלֵב the ten בְּשֵׁרֶת חֲרִיצִי הָחָלֶב the ten cuttings of milk-curds, i. e. cheses 1S. 17, 18. — 2) הַרִּיץ pointed threshing instrument 2K.12,31.

m. ploughing 18.8,12; time of ploughing Ex.34,21.

adj. sultry, hot (prop. silent,

still); f. קרים חֲרִישִּׁית hot east wind Jon.4,8.

I. to wind, to twist, whehce חַרָּה.

II. (ful. יְחֵרְהְ to catch; others: to roast (בְּחַרְהְּ וְחַבְּהְ ii. (חַבְּהְ sloth (i.e. the slothful man) catcheth (or: roasteth) not his game Pr.12.27.

קרָ (from יְבְיּן l.) m. lattice, window-lattice; only pl. ביים Cant. 2,9.

Ch. to singe, to burn.— Ithp. אְתְּחְבֵּרְ to be singed (of the hair) Dan 3.27.

acc. Stb. to be entangled, to grow wild, hence הַרְלֹּ

הַרוּל see תרֹל.

לתְ בוֹ (to shut up, to shut in, to draw in, hence בְּחָבָּה 1 a. בְּחָבָּה ...
2) to shut up from common use, hence בְּחָבָּה 2... 3) בּחַבָּה to destroy.

 בְּיִי any devoted thing, that a man shall devote unto the Lord Lev. 27,28; וְהַחַרְמָהִי בֹיִי בִּצְּעָם I will consecrate their gain unto the Lord Mic.4.13.

Hoph. (fut. (fut. בַּרַבְּרָבּוֹיִי to be devoted or forfeited, to be condemned יַּחָבָם בַּרַבְּרַבּוֹיִי all his substance should be forfeited Ezr. 10,8; יְחַבָּם לְּבִּיבְּים וֹחָבָּם הוֹחָבָּם בִּירַבּים וֹחָבָּם בִּירַבּים בִּירַבּים בּיִּרְבִּים בִּירַבּים בִּירַבּים בּירַבּיבּים בּירַבּיבּים בּירַבּיבּים בּירַבּים בּירַבּיבּים בּירַבּיבּיבּים בּירַבּיבּיבּים בּירַבּיבּיבּים בּירַבּיבּים בּירַבּיבּים בּירַבּיבּיבּים בּירַבּיבּים בּירִבּיבּים בּירִבּיבּים בּירִבּיבּים בּירִבּיבּים בּירִיבּים בּירַבּיבּים בּירִבּים בּירִבּיבּים בּירִבּים בּירִבּיבּים בּירִבּים בּירִבּים בּירִיבּים בּירִבּיים בּירִיבּים בּירִבּיים בּירִבּים בּירִבּים בּירִבּים בּירִבּים בּירִבּים בּירִבּים בּירִבּים בּירַבּים בּירִבּים בּירִבּים בּירִבּים בּירִבּים בּירִבּים בּירִבּים בּירִיבּים בּירַבּיים בּירִבּים בּירִיבּים בּירִיבּים בּירִיבּים בּירִים בּיבּים בּירִבּים בּירִיבּים בּירִים בּירִיבּים בּירִיבּים בּירִיבּים בּירִים בּירִיבּים בּירִים בּירִיבּים בּירַבּים בּירִיבּים בּיבּים בּירַבּים בּירַבּים בּירִיבּים בּיבּיבּים בּירַבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים

תרם, once הַהָבָי (sf. הָרָמִי, הָרָמָי; pl. חַרָּמִים) ווֹ curse, destruction וְהָבֶּתִי אַת־הַאָרֵץ חָרָם I will smite the earth with a curse Mal.3,24; the man I have doomed נס destruction 1K.20,42; עם חַרָמִי the people I have doomed to destruction Is.34,5.— 2) of property: something devoted or forfeited any de-בַּל־חַרֶם אֲשֶׁר יַחַרָם אִישׁ לֵינָ voted thing that a man shall devote unto the Lord Lev.27,28; מוֹרָתָה הָעִיר חָרָם and the city shall be devoted (forfeited) Jos.6,17. -3) net גְּרָהוּ בְחֶרְמוֹ they shall catch them in their net Hab.1,15; they shall be מָשָׁמוֹחַ לַחֲרַמִים וְהַיוּ a place to spread forth nets Ez. 47,10; fig. בָּאִשָּׁה אָשֵר הָיא מָצוֹרָים the woman, whose heart is snares and nets Ec.7,26.

וְרָנִם (prop. pt. p. of חַרָה 1)

adj. flat-nosed Lev.21,18.

קּרְבְּרה pr. n. a Canaanitish city, anciently called אַפַּא Jud.1,17; it belonged to the tribe of Judah Jos.15,30, then to the tribe of Si meon 19.4.

קרבון pr. n. highest ridge of the Antilibanus in the north-east of Palestine Jos.11,17 and the extreme boundary of Israel east of Jordan 12,1; Deut.3,5; there were several such ridges, wherefore the pl. חַרְמוֹנִים Ps.42,7.

תרמש m. a sickle Deut.16,9.

יְדְרֶן pr. n. 1) a city in the northwest of Mesopotamia Gen.11,31, etc.— 2) name of a person 1Chr. 2,46.

קרבים pr. n. a city in Moab to the sout-east of the Dead Sea Is.15,5; gent. חֹרני Neh.2,10.

דרנפר pr. n. m.

דרם, הרכן 1) to shine, to glitter.—
2) to be rough, scabby.— 3) to be tough, viscous (of clay).

Jb.9,7.— 2) (from הת 1) m. 1) the sun Jb.9,7.— 2) (from הת 2) scab, itch Deut.28,27.

II. pr. n. a place east of Jordan Jud.8,13; see also בְּלְבָּת חָלֶם.—
Some interpreters read in Is.19,
18 תְּלֶב for בּלְבָּה; see the latter word.

יַרְכְּה (= בְּיָהֶם I.) m. the sun Jud. 14,18.

הַרְםוּת (Kri הַנְסִית) f. pottery (from

לְתָּלְי, נְתָּלְי, נְתָּלְי, נְתָּלְי, נְתָּלְי, נְתָּלְי, וֹתָרְ 1) to pull, to pluck (leaves, fruit), hence אָשְׁי antumn. — 2) to reproach, to insult יְבָילִי הָרָפִי דְבָּרְ that I may answer him that reproacheth me Pr.27,11; לאֹריַוְהָרַלְי הִינְיִלִי מִינְיִלִי my heart shall not reproach me as long as I live Jb. 27,6.— 3) den. from אָרֶלִי הָּחָבָּרְ מִינְיִלִי הָחָבָּרְ בַּאָרֵיץ שָּבְיִי הָחָבָּרְ and all the beasts of the field shall winter upon it Is.18,6.

Niph. גְחֲרֶבְּ to be betrothed בְּאִישׁ betrothed to a husband Lev. 19.20.

Pi. חַהַה (fut. חַהַרְיּ; pt. חַהַרְּ מִּחָרָרְ ; inf. חַהַרָּן 1) to reproach, to rail, to defy לעג לְרָשׁ חַרְף עשׁהוּ he who mocketh the poor reproacheth his maker Pr.17,5; לא־אֹיַבְּיּ it was not an enemy that reproached me Ps.55,13; with י בַּיְרִי וְשִׁרְּאַל to rail on the Lord God of Israel 2Chr.32, 17; with בּיִּשׁיִּרִים בּיִּלְּיִי שִׁרִּים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁ אַרִים בּיִּלִי שְׁתִּים בּיִּלִי עִשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִשְׁרִים בּיִשְׁרִים בּיִּשׁרִים בּיִּשׁרִים בּיִשְׁרִים בּיִשׁי בְּמִיּוּ בְּמִיּשׁ בְּמִיּוּ בְּמִיּשׁ בְּמִיּוּ בְּמִיּוּתְ מוּרִים בּיִּשׁרִים בּיִּשׁרִים בּיִשְׁרִים בּיִשְׁרִים בּיִשְּׁרִים בּיִשְׁרִים בּיִשְּׁים בְּמִיּוּ בְּמִיוּרִ בְּמִיּשׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשׁי בְּמִיוּר בְּמִיּשׁרִים בּיִּשׁרִים בּיִּשׁרִים בּיִּשׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּישׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּבּישׁר בְּישׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁיִים בּיִּים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּים בּיִּשְׁרִים בּישִׁר בְּישׁרִים בּיִּים בּיִּשְׁרִים בּיִּשְׁרִים בּיִּים בּיִּישׁר בְּישׁר בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיּישׁר בּיִּישׁר בּישׁר בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיּיִּים בּיִּים בּיִּיִּים בּיִּים בּייִּים בּיִּים בּיִּים בּייִים בּיִּים בּיִים בּיים בּייִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּייִים בּיִּים בּייִּים בּייִּים בּיִּים בְּייִּים בּיִּים בּיים בּיים בּיים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּיִיים בּיים בּייִּים בּייִּי

קֹחָרָ pr. n. m. קֹחָרָ (sf. פְּחָרָ) m. harvest-time, autumn, winter מָלֵין וְהָלֶּין and summer and winter Gen.8,22; בֵּית the winter house Am.3,15.—2) prop. autumnal sowing, early germination, hence: fig. youth germination in the days of my youth Jb.29,4.

תְרַפַּה (c. חֻרָפַת) f. 1) reproach, shame for that were a כִּי־חַרַפַּה הִיא לַנוּ reproach unto us Gen.34.14; אנה whither shall I אוֹלִידְ אַת־חַרֶּפַּתִי cause my shame to go? 2S.13.13: לובר חרפתם אשר חרפוד the reproach, wherewith they have reproached thee Ps.79,12; על... נשא חַרַפַּה עַל... to take up a reproach against ... Ps. ונתן לחרפה (to give up to reproach Jo.2,17; אַסף חַרָּפָה to take away reproach Is.4,1; הַּיה לַחֶרְפַּה to be an object of reproach Jer. הרפות Ps.69,11, c. חרפות Ps.69,11, v. 10. - 2) fig. the female pudenda ls.47,3, where הַלְּכָּה is a parallel to ערוה.

whence אָרָרְיִץ 1; fig. to deceide אַרָרְיִץ 1; fig. to deceide אַרְרִיץ 1; fig. to deceide אַרָרִיץ 1; fig. to deceide אַרְרִיץ 1; fig. to deceide אַרָריץ so shall thy judgment be; thou thyself hast deceided it 1K.20,40 (see אַרָריץ 2).—2) to be sharp of color, to glitter, whence אַרְריץ 3.—3) intr. to bestir oneself, to be on the alert, whence אַרְרִיץ אַרִּיץ אַרִּיץ לאַ הַבְרִיץ לאַ הַרִיץ 15 לַרִּיִּיץ לאַרָיץ מַבְרִיץ לּאַרִיץ מַבְרִיץ לּאַרִיץ מַבְרִיץ לְּשִׁינוֹ לִרִיץ against all the children of Israel shall not a dog move

his tongue Ex.11,7 (others: sharpen his tongue).

רץ (def. אָבֶר, sf. הַרְצָּה , pl. הַרְצָּיה) m. loin Dan.5,6 (==Heb. מָרָצִין) m. loin Dan.5,6 (==Heb. רְבָין)

תרצב (acc. Ges. = Ar. חצרב) to bind fast, whence הַרָּצְבָּה.

קרְצְבּוֹת (pl. חַרְצְבּוֹת (pl. חַרְצְבּוֹת) f. tight band, fetter בּתַח חַרְצְבּוֹת רָשֵׁע to loose the bands of wickedness Is.58,6; fg. pang, pain אֵין חַרְצְבּוֹת לְמוֹתְם there are no pangs in their death Ps.73,4 (see also under מַנָּתְּהָּם).

קרצונים (from הַרְצוּנִים 4; pl. הַרְצוּנִים m. grape-kernel מְחַרְצֵּנִים וְעֵר זְנִּנִים from the kernels to the husk Num.6,4. הַרָּק (fut. יְחַרִק ; pt. הַרִּק) to gnash, to grind שְנִיוֹ יְחַרִּק he shall gnash with his teeth Ps. 112,10; also בִּשְנֵיוֹ Jb.16,9.

קרָר (akin to חָרָה, f. חָרָה, pl. חְרָר to burn, to glow עִּצְמִי־חָרָה מִנִּי חֹרֶב my bones are burned with heat Jb.30,30; אָרָי אָרָץ the inhabitants of the earth are burned (destroyed) Is.24,6; יְמַצַן תַּחַם וְחָרָה that the brass of it may be not, and may glow Ez.24,11.

Niph. בְחַר a. וְחַר (fut. חַבּי) to be heated, burnt, scorched, dried בְחַר מַפּוּחַ מֵאִשׁ תַּם עְבָּרֶת the bellows are burned, the lead is consumed

of the fire Jer.6,29; וּתְרּ fire hath devoured it, and it is burned Ez.15.5; אָשׁ אָבֶלְתָּהוּ my throat is dried Ps.69.4.

Pi. redupl. חְרָחֵר to kindle; inf. ביר לייב to kindle strife Pr. 26,21.

m. only pl. יוֵרֶר sunburnt places, parched lands, deserts Jer 17.6.

מרט same as אר which see.

קרָשֵׁים (pl. הַרְשִּׁים, c. הָרָשֵׁים) m. sherd, potsherd, earthenware, pottery Jb.2,8: אינגר פֿרָפּ מוֹיצָר בּי a potter Jer.19,1; מינגר בְּרָכְּי מוֹיצָר בְּי מוֹיִגר בּי מוֹיִגר בּי מוֹיִגר בּי מוֹיִגר בּי מוֹיִגר בּי הַרָּשׁ בְּרִי הַרָשׁי אַרְבְּרִי הָרָשׁי אַרְבְּרִי הָרְשׁי אַרְבְּרִי הָרָשׁי אַרְבְּרִי הָרָשׁי אַרְבְּרִי הִייִּרְי הָרָשׁי אַרְבְּרִי הִייִּרְי הָרָשׁי אַרְבְּרִי מוֹיִל בְּיִי הַרְשִּי אַרְבְּרִי הִייִּרְי הְרָשׁי אַרְבְּרִי הוֹיִר הַרְי הְרָשׁי אַרְבְּרִי הַרְי הְרָשׁי אַרְבְּרִי הַרְי הְרָשׁי מוֹי הַרְשׁי אַרְבְּרִי הוֹיך הַרְשׁי בּיִר הַרָּבְי הַרְּבְּי בְּיִר הָרָשׁי בּיר בּיִרְ הַרְבְּי בְּיר הַרָּבְי בְּיר הַרָּבְי בְּיר הַרָבְי בְּיר הַרָבְי בְּיר הַרָבְי בְּיר הַרָבְי בְּיר הַרָבְי בְּיר הָרָבְי בְּיר הַרָבְי בְּיר הָרָב בְּרִר הַרָבְי בְּיר הָרָב בּיר בּיר בְּרָב בְּרִי הַרְבְּי בְּיר הָרָב בּיר בְיר הְרָב בּיר בּיר בְּרָב בְּיר הַרָב בְּיר הַרָּב בְּר בְּיר הַרְבְי בְּיר הַרָב בְּיר הַרְבְיר הַרְבְיר בְּרָב בְּרְר הַרְבְי בְּרְי הְרָב בּיר בּיר בְּרָב בְּרְר הַרְבְי בְּרְי הְרָב בְּר בְּרָב בְּר בְּרָר הָּרָב בְּר בְּרָר הַרְבְי בְּרְי הְרָב בְּר בְּרְר הָּרְבְי בְּרְר הַרְר הַרְי הְרָב בְּר בְּרִי הְרָב בְּרְר הַרְר הְרִי הְרָר הְרָר הַרְר הְיִר הְיִר הְיִי בְּיִר הְיִר הְיִי בְּיִי בְּיִר הְיִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיי בְּיִי ב

קרשׁ (akin to חָרֵם, חָרֵם, fut. אַרָּשׁ. אַרָּישׁ וּ וְחָרָשׁ חָרָשׁ יִּ חָרָשׁ (מְרִישׁ הַּ עַּל לוֹחַ יִּ חָרָשׁ יִ חְרָשׁ יִ חְרָשׁ יִ חְרָשׁ יִ חְרָשׁ יִ חַרָּשׁ יִ חְרָשׁ יִ חַרָּשׁ יִ חַרָּשׁ יִ חַרָּשׁ יִ חְרָשׁ יִ חַרָּשׁ יִ חַרָּשׁ יִ חַרָּשׁ יִ חַרָּשׁ יִ חַרָּשׁ יִ חַרָשׁ יִ חַרָשׁ יִ חַרָשׁ יִ חַרָשׁ יִ חַרָשׁ יִ חַרָשׁי בּי יִ חָרִשׁי בּי יִ חָרִשׁי בּי יִ חָרִשׁי בּי יִ חַרָשׁי בּי חַרָשִׁי בּי יִ חַרָשׁי בּי חַרָשׁי בּי חַשְּׁע יִ בּי חַבְּשִׁים יִבְשִּׁ עִ בּי בְּישִׁים יִ עִשְּׁ יִרְשִׁיךְ בְּעָה יִ עִּיךְ בְּעָּרְ בְעָּה יִ בְּשִׁ יִ בְּישִׁים וּשִּׁיל בּיבִּי בְּישִׁים יִ עִּשְׁ בִּיבְיבְּיךְ בְעָּה יִבְּיִּבְּיךְ בְעָּה יִבְּיבְּיך בְעָּה בְּעָבְּיה בְעָה בּיבְישִׁ עַ בּירִבּיבְּיך בְעָה בְּבְיבְּיה בְעָה בּיבְיבָּיך בְעָה בְּבְיבְּה בְעָה בּיבְיבְּיך בְעָה בּיבְיבָּיך בְעָה בְּבְיבְּה בְעָה בּיבְיבָּיך בְעָה בּיבְיבָּיך בְעָה בּיבְיבָּיך בְעָה בּיבְיבְיבּיך בְעָה בּיבְיבְיבּיך בְעַה בּיבְיבְיבּיך בְעַה בּיבְיבּיך בְעַה בּיבְיבָּיך בְעָה בּיבְיבְיה בּיבְיבּיך בְעָה בְּבְיבְיבְיה בּיבְיבּיה בּיבְיבּיה בּיבְיבּיה בּיבְיבּיים בּיבְיבִיים בְּיבּים בּיבְיבּים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבּים בּיבּים בּיבְיבּים בּיבְיבּים בּיבְיבּים בּיבְיבּים בּיבְיבּים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבּים בּיבְיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּי

not evil against thy neighbor Pr. 3,29; אורשי בען they that devise evil Pr. 14,22; דרשי טוב they that devise good ib.

Niph. נְחרֵשׁ (fut. יְחָרֵשׁ) to be ploughed אַיוֹן שְּׁנֶה הַחָרֵשׁ Zion shall be ploughed like a field Jer. 26,18 a. Mic.3,12.

Hiph: הַחֲרִיש to work, to devise עָּלִיוּ שָׁאוּל בַּחְרִישׁ הְּבְעָה Saul deviseth mischief against him 1S. 23.9.

שוניהם (fut. בְּיִבְישׁ) to be silent, to be unheeding יייים עו be not silent (unheeding) to my tears Ps.39,13; with ייי נו to turn away in silence from אַל־הְּחָרֵשׁ מְבָּשְׁל turn not away in silence (unheedingly) from me 28,1; of the ears. to be deaf אַנִיהָם הָּחָרַשִּׁנְה their ears shall be deaf Mic.7,16.

Hiph. החריש; pt. נמחריש (מחריש) 1) to put to silence, to make one hold his peace בַּרֵיה should thy inventions מַהֵים יַחַרִישׁוּ put men to silence? Jb.11,3.- 2) to keep silence, to be silent, to hold one's peace וַיַּחַרִישׁוּ וַלֹא עַנוּ אֹתוֹ they held their peace, and answered him not a word Is.36,21; a fool that אויל מחריש חכם וחשב keepeth silence is counted wise Pr. 17,28; with 5: to be silent towards, מַהַחָרִישׁ לָהּ אָבִיהַ not to gainsay and if her father be silent towards her (or: if he do not gainsay) Num.30,5; with אָל or מָל: to keep silence before הַחַרִישׁוּ אֵבִי

keep silence before me. O islands! Is.41,1; החרשו ממני ואדברה אני keep silence before me, that I may speak Jb.13,13; with accus.: to pass over in silence, I will not לא אַחַרִישׁ בַבִּיוּ conceal his parts Jb.41,4.- 3) to be inactive, to do nothing החריש עקב עַר בּאַם Jacob held his peace (i. e. did nothing) until they were come Gen.34.5; מתרשון and ye shall hold your peace (i. e. do nothing) Ex.14,14; בַּמַה אַתָּם שַחַרִשִּׁים רִּהָשִיב אַת־הַמֵּלֵךְ wby are ye silent (i. e. doing nothing) about bringing the king back 2S. 19.11; with 12: to withdraw quietly from, to leave one alone, to cease they were silent from him (i. e. they left him alone) אַל הַחַרֵשׁ מִפֶּנוּ מִזָּעה אָל וָיָ 10.38,27; אַל cease not to cry unto the Lord our God for us 18.7,8.

Hithp. הַּחְבֵּישׁ to keep oncself quiet מְנִיבְּה בַּיִּבְיִבְּה and they kept themselves quiet all the night Jud.16,2.

קרָשִׁים (c. חַרָשִׁים חַ, pl. חַרְשִׁים a. חַרָשִׁים c. חַרְשִׁים m. 1) engraver, cutter אָבן m. 1) the work of an engraver in stone Ex.28,11.— 2) workman, artificer, craftman חַרַשׁ a blacksmith Is.44,12; חַרָשׁ a carpenter, a joiner v. 13; coll. אַבְּים וְהַפְּתָנִּע וְהַפְּתַנְּע וְהַפְּתַנְּע מִשְׁחִינִּע and the craftsmen and the locksmiths 2K.24,16; וּנִיּ מִשְׁחִית מִשְׁחִית artificers of destruction, i. e. skilful to destroy

Ez.21,36,— 3) pr. n. גִיא חֲרָשִׁים 1Chr.4,14 a. גָי הַחֲרָשִׁים Neh.11,35 the valley of craftsmen.

m. 1) Stb.: secret; only pl. מְרָלֶשׁים one skilled in secrets (i. e. magic art) Is 3,3.—2) as adv.: secretly, silently Jos.2,1.—3) pr. n. m. 1Chr.9.15.

בְּמוֹ (pl. חַרְשִׁים) adj. deaf הַרְשִׁים like the deaf adder Ps.58,5;
fig. of inobedient persons: הַחַרְשִׁים
hear, ye deaf Is.42,18.

דרש pt. of בַּקַ, which see.

בְּצוֹרַת הַחֹרֶשׁ m. thicket, for אַ הְּרֶשׁ as a forsaken forest Is.17,9; חֹרֶשׁ a shadowing thicket Ez.31,3; with הוב בחְרְשָׁה a for the wood 18.23,18; pl. חַרְשִׁים בַּרוֹרָצִי,4.

תרשֶת, f. cutting, carving תַּרְשֶׁת, cutting of stone (masonny) בּוֹרשֶׁת, carving of wood (joinery) Ex. 31,5.— 2) חַרשֶּת הַנּוֹיִם pr. n. a place in the north of Palestine Jud 4,2, situated in אָרֶץ הַנְּיִל הַנֹּיִם 1K. 9,11, wherefore it is called also בַּיִּלִיל הַנּוֹיִם Is.8,23.

תְרָת (pt. p. תְרוֹת על־הַלְּחוֹת) to cut, to engrave קרות על־הַלְּחוֹת graven upon the tables Ex.32,16.

קרת pr. n. a forest on the mountain of Judah 18.22,5.

יַחָשׁב (fut יַחָשׁב , יַחָשׁב) קייַהָּי פּקּה;

inf. חַשֹּׁב, בושׁב) to bind, to knot, to weave מַעשה חשב weaver's work Fx.26.1 a. 28.6. to לַחָשׁב מַהַשָּׁבוֹת to devise cunning works Ex.31.4; hence at.: artificer; חָשֶׁבנית מַחֲשֶׁבֶת בשֶׁה engines invented by artificers 20hr 21.15.- 3) to think. to imagine וּלְבַבוֹ לא־כֵן יַחְשׁב neither doth his heart think so Is.10,7; מומה they imagined a mischievous device Ps.21,12.- 4) to intend, to purpose (with עַל , עַל שבתם עלי רעה but ye intended evil against me Gen.50, 20; וּמַחָשָׁבוֹתָיו אֵשֶר חָשַׁב אֶל־ישָׁבָי and his purposes that he hath purposed against the inhabitants of Teman Jer.49,20; חשֶׁבִים they think (intend) to rebel Neh.6,6. - 51 to count for, to esteem or regard as: with 5: he counteth me יחשבני לאויב לו as his enemy Jb 33,10; with accus.: we esteemed him stricken Is.53,4; נַיַּחְשָׁבֶּהָ לוֹ צְדָקָה and he counted it to him for righteousness Gen.15,6.

Niph. אַרָשְׁב (fut. יַרְשִׁב ; pt. עָרְשְׁב 1) to be reckoned, counted, accounted לא־יִרְשָׁב אָהָם הַבָּבְעָ there was no reckoning made with them of the money 2K.22,7; with בּבְעַר יִּרְשָׁב אַהָּם בַּבְּעָר יִבְּינְיִי יִּר שׁׁר וֹשְׁב אַרְבּנְיִי יִבְיי which is counted to אַרְבּנְיִי יִבְי which is counted to the Canaanite Jos.13,3; in this sense also with to Benjamin 2S.4,2. b) to be reckoned as, to be considered

and your heave offering shall be reckoned unto you Num.18,27. c) to be imputed blood shall דם יחשב לאיש ההוא be imputed unto that man Lev. 17.4. - 2) to be counted, considered, esteemed ביהים is considered wise Pr 17,28; with 2: we are counted נַהְשַׁבְנוּ כַבְהַמַה (considered) as beasts Jb.18,3; with נַחָשָׁבוּ לְנָבֵלֵי חֵרָשׁ : ל they are esteemed as earthen pitchers ַנַחָשַׁבָתִּי עָם־ : עָם Lam.4,2; with נָחָשַׁבָתִּי עָם ווֹרָדִי בוֹר I am counted with them (i. e. considered as those) that go down into the pit Ps.88.5. - 3) to be of account, to be valued ?" בַּקָף לֹא נַחָשֵב בִּימֵי שַׁלֹמֹה לִמְאוּמַה none (of the vessels) were of silver, it was not valued in the days of Solomon 1K.10,21; בַּמָה נָחָשָׁב wherein is he to be valued Is.2,22,

Pi. בְּשֵׁרָ (fut. בִּיחַיֵּי 1) to count, to reckon וְחָשֵׁב אֶת־שָנֵי מָמַבָּרוֹ and let him count the years of the sale thereof Lev.25,27; מַשְּׁמִים נאָם־מַעַּמ נשאר בשנים עד־שנת היבל וחשב־לו and if there remain but few years unto the year of Jubilee, then he shall reckon with him v. 52; with באָת, עָם: to reckon, to have an account וחשב עם־קנהו and he shall reckon with him that bought him v. 50; וַלֹא יָחַשְׁבוּ אַת־הַאַנְשִׁים they reckoned not with the men 2K. 12,16.— 2) to consider, to deliberate הַבְּבָי וֹלְבָי I have considered my ways Ps.119,59.- 3) to

Hithp. בּוֹלְים לֹא reckon oneself, to count oneself (with בֹּוֹיִם לֹא יִתְחַשְׁב and he shall not be reckoned among the nations Num.23,9.

The Ch. to count, to regard Dan. 4,32.

תְּשֶׁבְ m. girdle, belt Lev.8,7⋅

רָבְּרָנְה pr. n. m. Neh.8,4.

מַשְׁבָּה pr. n. m.

ר בּישָׁבּוֹן 1) m. computation, account, reasoning. — 2) pr. n. ancient capital of the Moabites, afterwards conquered by the Amorites Num.21,26; when conquered by Israel it was allotted to the tribe of Reuben, then to that of Gad.

ת (pl. חְשְׁבנוֹת (m. 1) device, engine הְשְׁבנוֹת מָחְשֶׁבָת חוֹשֵּב devices (engines) invented by cunning men 2Chr.26,15.— 2) reasoning, invention הְשְּׁבנוֹת

שנים but they have sought out many inventions Ec.7,29.

ריה, הְשַׁבְיָה, pr. n. of several Levites 1Chr.6,30; Ezr.8,24; Neh. 3.17 etc.

מַבְנַה pr. n. m.

יייי דייי pr. n. of two persons Neh. 3.10 a. 9.5.

Hiph. בַחַשָּׁה (pt. בַּחַשָּׁה, pl. ם (מַחָשִׁים) 1) to silence, to put to בּלְוַיָּם מַחָשִׁים לְבֶּל־ (ל silence (with בַּלְוַיָּם the Levites silenced all the people Neh.8,11.— 2) to observe silence, to hold one's peace, to he still; imp. pl. הְחֵשׁׁנוּ 2K.2,3; with מן: to be still, inactive החשיתי ו שמוב l was still from [speaking] good Ps.39,3; אַנַחָנוּ מַחְשִׁים מָקַחַת אוֹחָה we remain still (inactive), without taking it out 1K.22,3; sometimes in this sense without וֹאַהֶּם פַּחֲשִׁים אַל־הַעָּצָלוּ לְלֶכֶּת :מְן and ye are still (inactive), be not slothful to go Jud.18,9.

חשרב pr. n. m.

רְשׁוֹרֶה Ch. (def. מְשׁוֹרֶה) m. darkness Dan.2.22.

אַבְּאָר pr. n. m.

הַשָּׁק see חַשׁרָק.

יוֹשֶׁלְק see חִשֵּׁלִק.

הִשִּׁר see חשׁרָר.

to have need, to want לֵּא־חָשְׁחִן to have need, to want לַּא־חַשְּׁחִן אָּבּיקּי יַאִיּחַשְּׁחִין we have no need (we do not think it necessary) Dan.3,16; אַבּיקּיָא and that which they have need of (what is necessary) Ezr.6,9.

תְּשְׁחוּר Ch. f. need; c. חַשְּׁחוּ Ezr. 7.20.

הַשִּׁכְה see הֲשֵׁיבְה.

חושים see השים.

קְשִׁיקְ (from חְשֵׁיקְ) m. division, little flock; only pl. c. חַשָּׂבִּי עִוִים little flocks of goats 1K.20,27.

 וניד שְּׁפְתֵי יַחְשׁהְ (נִיד שְׁפְּתִי יַחְשׁהְ jthe moving of my lips should restrain [your grief] 16,5 (comp. v. 6); יְבְּדְּ בְּרִי וּ בְּרִדְּ בְּרִי וּ בְּרִי וְבִּי וְבִּי וְבִּי וְבִּי וְבִּי וְבִי וְבִּי וְבִי וְבִּי וְבִי וְבִּי וְבִי וְבִּי וְבִי וְבִי וְבִי וְבִי וְבִי וְבִּי וְבִי וְבִּי וְבִי וְבִי וְבִי וְבִּי וְבִי וְבִי וְבִי וְבִי וְבִי וְבִּי וְבִי וְבִּי וְבִּי וְבִּי וְבִּי וְבִּי וְבִּי וְבִּי וְבִּי וְבִּי וְבִי וְבִי וְבִּי וְבִּי וְבִי וְבִּי וְבְּבִי וְבִּי וְבְּבִי וְבִּי וְבְּבִי וְבִּי בְּבִי וְבִּי בְּבִי וְבִּי בְּבִי וְבִּיבְי וְבְּבִי וְבִּי בְּבִי וְבִּי בְּבְי וְבְּבִי וְבִי בְּבְּבְי וְבְּבִי וְבְּבִי וְבְּבִי וְבְּבִּי וְבְּבִי וְבְּבִי וְבְּבִי וְבִּי בְּבְּבִי וְבִּבְי וְבִּבְי וְבְּבִי וְבְּבְּבְּבְי וְבְּבְי בְּבְּבְי וְבְּבְי בְּבְּבְי וְבְּבְּבְי בְּבְיבְבְי וְבְּבְּבְי בְּבְּבְי וְבְּבְּבְי וְבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי וְבְּבְי בְּבְּי בְּבְּבְי בְּבְּי בְּבְּבְי בְּבְּי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּי בְּבְי בְּבְּי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְּי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְּי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְי בְּבְי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּבְי בְּבְי בְּבְּי בְּבְּבְי בְּבְּי בְּבְיי בְּבְּי בְּבְּבְי בְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְי בְּבְּבְי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְי בְּיִי בְּבְי בְּבְיי בְּבְי בְּבְי בְּבְיי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְיי בְּבְּבְיבְי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְי בְּבְי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְייְי בְּבְיי בְּבְּיי בְּבְיי בְּבְיי בְּיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְיי בְּבְיּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיּבְייוּבְּבְּי בְּבְיי בְּבְּבְיבְּבְיי בְּבְּבְיּבְיי בְּבְיּבְיי בְּבְיי בְּבְיבְּיִי בְּבְיי

Niph. בְּחָשׁךְ ((fut. תְּחָשֵׁרְ) 1) to restrain לאריִחְשֵׁךְ כָּאָרָי my grief is not restrained Jb.16,6.— 2) to be reserved יְיִים אִיר וִחְשֵּׁךְ רָע the wicked is reserved for the day of calamity Jb.21,30.

יוֹשֶׁהְ m. restraint, intermission יְשָׁהְ without restraint or intermission, ceaselessly Is.14,6 (generally taken as the pause-form of שַׁהְ, which see).

 impersonally: וְחִשְׁכָה לְבֶם and it shall be dark unto you Mic.3,6.

make dark, to darken הַלַּכַּה

he maketh the day dark

Hiph. הַחְשִׁיך (fut. נַחַשִׁיך) to

with night Am.5,8; וַהַחַשַׁכָתִּי לַאַרֵץ 1 will darken the earth 8,9; flg. that מַחַשִּיך עִצָּה בִמְלִין בִּלִי־דַעַת darkeneth (confuses) counsel by words without knowledge Jb.38,2. קישון adj. dark, obscure, low, mean; only pl. מַשְׁכִּים Pr. 22, 29; Jb. 38,2. קשָׁכָּי (sf. אָשְׁכָּי m. 1) darkness, obscurity חשה ולא איר darkness, and not light Am 5,18; 'נַנְיהַ חַשְׁבָּנ he will lighten my darkness Ps. 18,29.— 2) flg. wretchedness, ignorance, secrecy, etc. יום חשה day of darkness (i. e. of mis-הַבְּסִיל בַחשֵׁךְ הוּלֵךְ הוּלֵךְ הוּלֵבְי the fool walketh in darkness (i. e. in ignorance) Ec.2,14; אֹצְרוֹת חשֵׁךּ the treasures of darkness (i. e. hidden treasures) Is.45,3; ישָׁבֵּי חשָׁק those who sit in darkness (i. e. in the prison) Is.42,7.

תִּשְׁכָּה once חֲשִׁכָּה (c. חֲשָׁכָּה) f. darkness הוא קרוּ בְּרוֹלֶה great darkness Gen.15,12; חֲשֵׁכָה great darkness Gen.15,12; חֲשֵׁכָה and darkness shall be unto you, that ye shall not divine Mic.3,6 (Eng. Bible: it shall be dark, etc., taking הוא מוֹם as f. of חֲשָׁכָה an impersonal sense; the lexicographers take this word as a n., because it parallels with בּוֹלִיבָּר מֵיִם darkness of waters (i. e. dark waters) Ps 18,12.—

2) flg. misfortune Is.8,22; ignorance Ps.82.5.

קר אין אין פּרוּק pl. m. darkness; only once fig. בְּלֵדְ הַשְּׁכִים he walked in darkness (i. e. he lived in misfortune) 1s.50.10.

to be weak, feeble (Kal not used).— Niph. בְּהֵשֵׁל to be enfeebled בַּהָשֵׁלִים אַחַרֶּיך that were enfeebled behind thee Deut.25,18.

ריים Ch. to beat fine, to crush Dan.2,40.

in Ar. to shine, to glitter, whence שְׁמַן, חַשְּׁמַן.

ជប៉ុក្ pr. n. m.

חושָם see חַשָּׁם.

ງາວວິກຸກ. n. a place in Judah Jos. 15,27.

קיישְׁכּוֹנְה pr. n. a station of the Israelites In the desert Num.33,29. הַשְּׁכֵּוֹלְ (from מְּשִׁבוֹ (from מוֹשׁבוֹ m. shining metal, electrum Ez.1,4 a. 27; once השְׁכֵּוֹלָ 8,2.

א (from חשׁם) m. prop. shining, hence: noble, prince, magnate; only pl. חַשְּׁמַנִּים Ps.68,32.

דישן to shine, to glither (שמשח). הישן (from מחוש) m. the breast-plate of the high-priest, set with twelve gems arranged in four rows and hollow within, where was deposited the oracle called אוֹרִים (see under אוֹרִים Ex.28,29, as it

was consulted for decisions in difficult questions.

אשר (fut. אַשְרָיּב, pt. p. אָשׁרָּדְ; וויתָשּרָ; וויתָבּיר,

f. יחשפו; inf קשם, קשהם) prop. to take off. hence: 1) to draw to draw לַחְשוֹף מַיִם מְגָבָא (liquids) water from a pit Is.30,14; קשוף to draw fifty [vessels] out of the wine-press Hag.2,16 -2) to strip off, to make bare ਜੋਂਘਜ਼ הששבה he had stripped it clean Jo. 1,7; ויחשף יערות and he maketh the forests bare Ps.29,9. - 3) to uncover, to lift up הַשְּבֶּר־שֹבֶל lift up the train Is.47,2; pt. p. f. יוֹעָהָ with thy arm uncovered חַשוּפְה Ez.4.7; pl. m. c. (בושופי (בושופי בישופי) שול with their buttocks uncovered Is 20,5; fig. חָשַף יִיָּ אֶת־זְרוֹעַ קַרָשׁוֹ the Lord hath uncovered (i. e. manifested) his holy arm Is.52,10. —For בַּשְׁבֵּר 1 K. 20, 27 see חַשְּׂבָר סיים ני be attached, to love, to have a desire, to desire אַשַקה his soul hath a de sire for your daughter Gen 34,8; which he desired אַשֶּׁר חַשַּׁק לָבְנוֹת to build IK.9.19; חֲשֵׁחֵת מְשֵׁחַת

Pi. אָרָת to fasten together, to fillet מּלְת אֹרָת and he filleted them Ex.3S,28.

Is.38,17 thou hast loved my

soul from the pit of perdition (a

peculiar turn of speech meaning:

in loving my soul thou hast de-

livered it from the pit of perdi-

tion).

Pu. קַשַּׁקְ (pt. קְשַּׁקְ) to be bounc

together, to be filleted 마일 하다. 하는 filleted with silver Ex.27,17 a. 38.17.

קּשֶׁקְ m. desire, delight, pleasure בְּשֶׁרְ חִשְּׁקִּ the night of my pleasure Is.21.4.

קיים a. חְשׁלִּק מ. fillet, junction-rod; only pl. בְּחָשָׁקִים Ex.27,10, etc. אַ חִשְּׁקִים m. spoke (of a wheel); only pl. sf. חְשָׁקִיהָם their spokes 1K. 7.33.

דישׁר to gather, to unite, whence חַשְׁרָה, חָשָׁרָה.

תושר m. nave (of a wheel); only pl. sf. הישריה their naves 1K.

קּשְׁרֵה f. gathering, denseness; only c. בְּשְׁרֵה gathering of waters 2S.22,12 (some interpreters render this phrase 'dark waters', reading בְּשִׁרַה after Ps.18,12).

ピップロ to be dried up, withered.

שׁשֵּׁהְ m. dry grass, hay, stubble Is 5,24.

תְּלֵים 1) adj. broken; only pl. אָרָים חַתִּים the bows of the mighty men are broken 18.2,4; fig. dismayed, terrified מְרִיּיִם חַתִּים שׁרִים שׁרִים חַתִּים wherefore have I seen them dismayed Jer.46,5.— 2) m. מְּרָים who is made to be without dread Jb. 41,25; sf. חַתְּבֶּח the dread of you Gen.9,2.

קר n. Heth, son of Canaan Gen. 10,15, ancestor of הָנֵי חָת 23,3, a tribe dwelling in the vicinity of Hebron; gent. חָתִּי descendant of Heth, coll. Hittites Jos.11,3, pl. חַתִּים the Hittites (בּיִנִי חַת j); f. חַתְּים Ez.16,3, pl. חַתְּים 1K.11,1.

קתה (fut. חְתָּה , sf. יַחְתָּה ; inf. חְתָּה)

1) to take, to seize יְחַקּה וְּיִפְּחַה he shall take (seize) thee and pluck thee out Ps.52,7—2) to gather, to rake יְחָיה אָשׁ מִינְקוֹר to rake fire from the hearth Is. 30, 14; יְחָהָה אִישׁ אִשׁ בְּחִיקוֹר can a man gather fire in his bosom? Pr.6, 27; אַרְרָאשׁוֹי ; thou gatherest coals of fire on his head Pr.25,22.

קְּתְּת (from חַחַף) f. fear, terror; c. מְתָּת אֲלְהִים the terror of God Gen. 35.5.

תחול (from חַתַל) m. bandage.

תְּחַתְּת (redupl. from חָהָחָ) m. terror; only pl. הַרְחַהִים Ec.12,5.

יְחָתִּית, f. חַתִּית gent. of חָת, which see

קּתִית f. terror הַתְּיוֹת הָּתְיּת which caused terror Ez.32,23; sf. חָתִּיתֶם 26,17.

not used).— Niph. אַרָּעִים to be determined, decreed שָּׁבְעִים שִּׁבְעִים שִׁבְעִים seventy weeks are determined upon thy people Dan. 9,24.

to wrap, to swaddle (Kal not used).— Pu. הְחָפֵל a. Hoph. הָחְפֵל הַיּחְפֵל to be swaddled בַּהְתָּל לֹא הְתָלְתָּל thou

wast not salted at all, nor swaddled at all Ez.16.4.

קּתְלָּה swaddling cloth, bandage. מַתְלּלְהְ pr. n. a place in Syria.

ותם (fut. בַּחָתִם) 1) to seal מַחָתִּם and I sealed it, and took witnesses Jer.32.10; מתחתו and she sealed them with his seal 1K.21,8; וְחָתְמוּ בְּטֵבִעֵּ ז הַמָּלֶךְ and seal it with the king's ring Est.8.8; pt, p. DIFT a) that which is sealed, a sealed document TAN מתוחם that which was sealed Jer. 32,11; וַעַל הַחַתוּם and on the sealed document Neh.10,1. b) a person undersignd, one whose seal is and those ועל החתומים and whose seal was affixed Neh.10,2.-ב) to seal up, to close סָתם הַדְּבֶּרִים shut up the words and seal (close) the book Dan.12,4; seal up the law הַתם תוֹרָה בּלִמְרָי among the disciples Is.8,16; בֿיַר־ בַּל־אָרָם וַחָתּים לַרַעַת כַּל־אַנִשִׁי מַעַשָּהוּ he sealeth up (i. e. he binds) the hand of every man, that all men of his creation may know [him] אָן אַנֶּשִׁים וּבְמֹטַרֵם ;Jb.37,7; then he openeth the ears of men and sealeth (closes) it with their warning 33,16; בָּעַר he sealeth up around כֹבָבִים יַחְתּם the stars Jb.9,7; חַתוּם a sealed (closed) fountain Cant.4,12.-לַחָתם חַוֹּין וַנֶבִיא to complete בַּחָתם בַוֹּין to complete the vision and prophecy Dan.9,24; אָתָה חֹהָם מָּכְנִית thou

art complete in perfection Ez. 28,12.

Niph. איין to be sealed נְּלְתְּלֵ to be sealed נְלְתְּלֵ it was written and sealed יְלְתְּלֵ בְּלַבְּעָת הַאָּלֶן it was written and sealed with the king's ring Est.3,12; inf. 2,8.8.

Pi. חַחָּה to close, to shut up, to hide יוֹמָם הְהָמוּ לְמוֹ by day they shut themselves up Jb.24,16.

Hiph. הָחְתִּים to close, to stop אוֹ הָחְתִּים בְּשֶׁרוֹ מִזּוֹבוֹ or he stop his flesh from the issue Lev.15,3. חוֹנְם see חַתַם

בתם Ch. to seal.

תֹּמֶת f. seal (= חוֹתֶם).

to bind, to make an alliance, הַתָּנָה , חַתָּנָת , חֹתָנָ שׁיִתְן

Hithp. הְחַחָהן to contract affinity by marriage המים שלמה אַת־פּרְעה and Solomon made affinity with Pharaoh 1K.3,1; בַּחָחָהוֹן אַם and he joined affinity with Ahab 2Chr.18,1; בְּאַרְהָהוֹן בָּם neither shalt thou contract marriages with them Deut.7,3.

תֹתן (prop. pt. of חַתַּן) m. fatherin-law Ex.18,1; sf. חֹתָנוָד v. 6, יחֹתָנוּ v. 7.

קרנה f. nuptials, espousals; sf. וֹחִנְּהוֹ Cant.3,11.

תְּנֶת (prop. pt. f. of חַתְּן f. motherin-law; sf. חַתִּר Deut.27,23.

קְּחָרָ (= קְּחַרָּ; fut. קֹּחְרָיַ) to take away, to catch, to seize Jb.9,12. אָרָהָ זְיּ יִים יוּים יוֹים יוּים יוֹים יוֹים

קתר (fut. יחָתר) וויִן to dig, to break into (with ב) Ez.8,8;אָם יַחְתּרוּ בִּשָּאוֹל, Ez.8,8;אָם יַחְתָּרוּ בִּשָּאוֹל, though they dig into hell Am. 9,2; with accus.: חַתַר בַּהשֶׁךְ בָּתִּים in the dark they dig through (break into) houses Jb.24,16. - 2) to row (with oars) Jon.1,13.

 אַרְקָתִי לֹא תַחְת לֹאָנִיתְּם my righteousness shall not be crushed (abolished) Is.51,6.— 2) to be dismayed, confounded, afraid Defore them be not dismayed before them Jer. 1, 17; חַתָּוֹלְם לֹא נִחָת הַוֹּא he will not be afraid of their voice Is.34,4; אַרְתִּי נְחַת הוֹא their voice Is.34,4; חַתּוֹ בַּחַת הוֹא בַּחַת הוֹא he was afraid before my name Mal.2,5.—Niph. חַתַּי Jer.21,13, אַרָּתִי Jb.21, 13, חַתַּה Pr.17,10, וֹתְּחַת Ps.38,3 belong to בַּחַת הוֹא, which see.

Pi. חַהָּה to be crushed, broken בְּיִיהּהְה every one of their bows is broken Jer.51,56. — 2) to scare, to terrify הַקְּלְמוֹת thou scarest me with dreams Jb. 7.14.

Hiph. הַחָה (fut. הַחָר) 1) to break הָּהִיעל סְבֶּלֹי... הַהְתּוֹהְ the yoke of his burden... thou hast broken Is.9,3.— 2) to cause to be dismayed, to confound, to terrify I will cause Elam to be dismayed Jer.49,37; פָּן אַהְהָּךְ (lest I confound thee before them 1,17; יְחִיהַן Hab.2,17 for יְחִיהַן will terrify them.

ת. 1) terror Jb.6,12.— 2) pr. n. m. 1Chr.4,13.

ש the ninth letter of the alphabet, called Teth מַיִּה, from מְּיָה to twist, because in ancient Hebrew and Phenician writing it represents the outline-form of a

basket. As a numeral b=9, b=9,000; the numbers 15 and 16 are written 'b' (9-1-6), 'b' (9-1-7) for ה' and '', which enter into the composition of ה', the most

sacred name of God.

בּה Ch. (= Heb. בּוֹם) to be joyful, with בַּע over Dan.6,24.

מוא see מאמא.

בְיֵּב Ch. (= Heb. בּוֹט) adj. good, agreeable.

בְּיִבְּלֶּלְ, מְּבְאֵלֶלְ pr. n. m. Is 7,6; Ezr.4,7,

m. head-band, turban, tiara; only pl. מָבוּלִים Ez.23,15.

m prop. navel (comp. Talm. מְבּרְּרְ), hence: height, summit לְיִים מִעִם שַבּוּר הָאָרֶץ they come down from the height of the land Jud.9,37; ישָׁבִי עַל שַבּוּר הָאָרֶץ who dwell on the height of the earth Ez.38,12.

תְבְתְּ (inf a. imp. תַּלְהָי) to slaughter, to kill; pt. p. תַּלְהָ Deut.28,31.

지크는 (pl. יתְּבָּים) m. 1) cook (prop. slaughterer) 1S.9,24.— 2) executioner, body-guard (who in the East acts as an executioner) בת ביתים לפיתים (Gen.37,36 or ביתים ביתים ביתים ביתים לפיתים ביתים לפיתים לפיתים

רְבְּים Ch. same as Heb.; def. pl. רְבִי אָרָבְים captain of the body-guard Dan.2.14.

T그는, ^ 디크만(sf. 피다라) m. 1) slaughter, killing of cattle Is.53,7; hence slaughtered cattle, meat 미크는 디크다 and slaughter cattle for meat Gen.43,16; fig. massacre Is.34,2.—2) pr. n. son of Nahor Gen.22,24.

קַּתְּה. female cook; only pl. הַּוֹחְבָּיִבְ 18.8,13.

קּבְּחְהֵי (בּרְבָּקּהִי sf. מְבְּחְהַי f. slaughter און מְבְּחָהִי as sheep for the slaughter Ps.44,23; hence: killed flesh אָת מִבְחָהִי אֲשֶׁר מְבַחְהִי the flesh that I have killed 1S.25,11.

קרתת pr. n. a city in Syria 1Chr. 18,8, for which in 28.88 רְּבָּבָּר.

יַחְבֵּל (fut. יְחָבֵּל; pt. יְחָבֵּל (fut. יְחָבֵּל; pt. יְחָבֵּל (fut. יְחָבֵּל; pt. יְחָבֵּל (fut. יִחָבֵּל; pt. יְחָבֵּל (fut. immerse, to bathe property and dip thy morsel in the vine-gar R.2,14; יִרְלוֹ (בְּיִלְּיִם מְחַבֵּל בַּשְּׁבֶּן רַנְלוֹ (בְּיִלְיִם מִחַם and he shall bathe his foot in oil Deut. 32,24; intr. to dip oneself תַּחָבֵל (מִבְּלִים and dipped himself in the Jordan seven times 2S.5,14.

Niph. 겨울다 to be dipped, immersed Jos.3,15.

pr. n. m.

עַבְעָ (fut. יַבְיִי, 1 אָמִבְּעָה Ps.69,15)

prop. to press in, to impress, hence: to sink יַנְיְבָּרְ בַּמִים and Jeremiah sank into the mire Jer.38,6; מָבְעוֹ בְּאָרֶץ שִׁעְרֵיהְ her gates are sunk into the ground Lam 2,9; יֹהְצָּרֶן בְּמִצְחוֹ and the stone sank into his forehead 18.17,49.

Pu. 맛질다 to be sunk, immersed, drowned Ex.15.4.

Hoph. בְּשָׁבֶּע to be sunk הַּאָבַע ליך thy feet are sunk in the mire Jer.38,22; of foundations: to be settled, fastened בָּבִייְבִּי שְּבְּיֶהְ before the mountains were settled Pr.8,25; עַלְּבְיָהְ הָּאָבְיָהְ מָבְעָּלְ whereupon are its foundations fastened ? Jb.38,6.

מבעות pr. n. m.

קלעה (sf. יוְהַשׁם; pl. אָר פּגּעה (f. prop. what presses in (from יוֹּהְתֹּם), hence: 1) signet-ring הַּמֶּבְעַת הַמֶּלֶן and sealed it with the king's signet-ring Est. 8,10.— 2) ring בַּבְּעָת הַמָּלֶן and he put in the staves into the rings Ex.37,5.

to project, whence מבר

מְבְּרְמוֹן pr. n. father of Benhadad king of Syria 1K.15,19.

תְבְּת pr. n. a city in Ephraim Jud. 7,22.

m. the tenth month of the Hebrew year (corresponding to December-January) Est.2.16.

קיהרי, מְהֹר , מִהֹר , מְהֹר , מִהֹר , מִבְּיבוֹים sense: not profane, not polluted Lev.7,19, etc.; hence of animals permitted for food Deut. 14,11; in a moral sense: pure, clean, honest בְּבִיבְים , a pure heart Ps.51,12; מְבִּיבִים he that is clean of hands Jb.17,9; מְהַוֹר בִּבְּים מְבִּיר בִּיבְּים pure of eyes Hab.1,13; מְהַרֹּר , מְבִּיבִּים pure Pr.15,26 (Eng. Bible: [the words of] the pure are pleasant

words); as a n.: מְהַרֹּלֵב pureness of heart Pr.22,11.

(akin to מָהַר, fut. יְשָהַר; imp. יְשָהַר) prop. to shine, hence: to be clean אַהָר (שְהַר wash and be clean 2K.5,13;ina moral sense: to be pure, sinless יְחַשְּאָרִי מַחַשְּאָרִי וֹ בַּחַשְּאָרִי זַ וּשְּאַרִּר I am pure from my sin Pr.20,9; מְחַרְהַי מַחַשְּאַרִּר purge me with hyssop, and I shall be clean Ps.51,9.

Pi. אָהָר, אָהָר (fut. אַהַר; pt. מְהַרּר (מְמַהַרּר (מְמַהַר (מְמַהַר (מְמַהַר בּרְלְּשֶׁבוֹת and they cleansed the chambers Neh.13,9; of metals: to purify Mal.3,3; of the sky: to clear אַרְרָה וַהְּמַהַר וֹיִם עַבְרָה וֹהְמַהַר the wind passeth and cleareth them up Jb.37,21.— 2) to pronounce clean בּיַבְּי אָרְרַהְּנִי אָרִרְה וֹיִבְּעָרְרָ אָרִר־בְּנָבְע he shall pronounce the plague (i. e. him that has the plague) clean Lev. 13,13; in a moral sense: מוֹיִבְּרָרְיִי מוֹבְרָרִי cleanse me from my sin (pronounce me clean from sin) Ps. 54,4.

Pu. לא מְטֵּדְרָ to be cleansed; pt. f. אָרָץ לֹא מְטִדְּרָה a land that is not cleansed Ez.22,24.

ת מוֹת (ת בּישֶּבֶם m. 1) purity, clearness בּשָבֶם לִשׁהַה השְׁמַיִם לְשׁהַה as the heaven itself in clearness Ex.24,10.— 2) purification יְמֵי מְהַרָּה the days of her purification Lev.12,4 a. 6.

m. brightness, glory בְּשְׁבָּהְ m. brightness, glory אַבְּשְׁהָ thou hast made him to cease from his glory Ps.89,45.

Acc. Aben Ezra and Kimchi the בי is formative and the Dagesh in the בי is euphonic, יְםְשְּׁבָּר being for יִּחְשָׁהָ from הְשִׁהְיָ the Eng. Bible renders the above passage accordingly: thou hast made his glory to cease.

מוא acc. Fuerst: to drive.— Pi. redupl. אוָא טְ to sweep away מואריה בְּמַטְאָמִי הַשְּׁמֵר and I will sweep it with the besom of destruction Is.14.23.

 better is thy love than wine! Cant.4.10; לְי אָז מִעְהָה then it was better with me than now Hos.2.9; with עֵל הַטְּלְּךְ מוֹב be pleasing, to please בֹאָשֶׁרְ מוֹב בֹּאָשֶׁרְ מוֹב if it please the king Est.3.9; with בַּאָשֶׁרְ מוֹב seemeth good in his eyes 2S. 15,26.

Hiph. הַּמִיב (fut. מְמֵיב 1) to do well, to do good וְמִיב and we will do thee good Num.10,29.—
2) to make good, beautiful הַמִּיבוּ they have made goodly statues Hos.10,1; as adv.: יְםִיבוּ play sweetly Is.23,16 (Eng. Bible: make sweet melody); מְמִיבוֹ that go well Pr.30,29; הַמִיבוֹ thou hast done well 2K. 10.30.

מוֹבָה H. (pl. מוֹבִים, מוֹבִים; f. מוֹבָה, c. מובת, pl. מובות, מובת adj good (in various senses, according to the nature of the object): a good piece Ez.24,4; בַּהַה מוֹב שום good (pure) gold Gen.2,12; מַרְאֵה מוֹב good (fair) countenance Dan.1,15; מוֹב לְמַאֵבֶל good (tasty) for food Gen.2,9; מוֹבָה מוֹבָה good tidings 2S.18,27; שֶׁבֶל־מוֹב good. sense Pr.13,15; בום בל מוב merry heart Ec.9,7; בול מוב good (moral, virtuous) way Jer.6,16; מוֹם מוֹב a good (joyful) day Est.8,17 (hence in later Hebrew: holiday, festival); good (advanced) old שִּיבַה מוֹבַה age Gen.25,8; this adj. frequently occurs in the construct state with

the object modified; מוֹב עיו he that hath a good (benevolent) eye Pr. 22, 9; מוֹבַת מַרָאָה of good (fair) appearance Est.2.3; אשה a woman of good sense מובת־שַּבַל (a sensible woman) 18.25,3; with אם מוב pleasing לפני or בעיני if it be pleasing unto thee (if it please thee) to come Jer.40,3; מוֹב לְפָנֵי הַאֵּלֹהִים whoso is pleasing before (i. e. whoso pleaseth) God Ec.7,26; with 2: petter than מוֹב שֶם מְשֶׁמֵן מוֹב a Igoodlname is better than precious מוֹב לַנוּ עֲבוֹד... ointment Ec.7,1; better for us to serve... than to die Ex.14,12; sometimes in the comparative sense before there is אִין לִי מוֹב כִּידהְמֵּלֵם :כִּי nothing better for me than that I should escape 1S.27,1; as adv: well אָם יִגְאָלֶךְ מוֹב יִגְאַל if he will redeem thee, well, let him redeem R.3,13.

בּישׁר מוֹנ. m. 1) good, the right (in a moral sense) איני מוֹנים good and evil Gen.3,5; שְׁיִשְׁי לוֹנים good and evil Gen.3,5; ישְׁיִאָּ to do good Ps.34,15.— 2) good, good thing, benefit ישְׁיָאִל מוֹנ Israel hath rejected the good Hos.8,3; וְבַּחִי לֵּא יַחְבָּר לוֹנִ לְּיִי וְשִׁיְאֵל מוֹנ Israel hath rejected the good Hos.8,3; לא יַחְבָּר לוֹנִ בְּיִלְייִנְ לַשְׁי בְּלִינְינָת בְּלִינְינֶת בְּלִינְינֶת בְּלִינְינֶת בְּלִינְינֶת בְּלִינִינֶת בְּלִינְינֶת בְּלִינִינְת מִינָ שִׁרְיִינְינֶת מִינְ שִּׁרְאַ מִינְ שִּׁרְאָ שִׁיה בְּלִינְינֶת מִינְ שִׁי בְּלִינִין whoso findeth a wife, findeth a good thing Pr.18,22; in an extended sense: happiness, prosperity, joy his soul shall abide in good

(prosperity) Ps.25,13; שַׁכֵּל מוֹב לָנוֹ to eat of the good (i. e. to enjoy happiness) Pr.13,2; בְּאַה מוֹב Ps. 4,7 or בְאָה בְּמוֹב בְּנוֹ Ec.2,1 to see good (i. e. to prosper); לְנוֹל בְּנוֹ for our good (happiness) Deut.6,24; בְּיוֹם in the day of prosperity be joyful Ec.7,14.—3) pr. n. a region beyond the Jordan Jud.11,3; 2S.10,6.

מוב מוב מעם goodness מוב מוב goodness of taste (good judgment) Ps.119,66; of the benignity of God: למען מובה for the sake of thy goodness 57,7; concretely: the goodness of the land (i. e. its best products) Is. 1.19.-2) fairness, beauty, elegance the fairness of her neck (her beautiful neck) Hos. how great מה־מוכו ומה־יפיו how great is his elegance, and how great is his beauty Zch.9,17.- 3) joy joy of the heart, gladness Is 65,14. - 4) good, fortune. well-being לא יַחִיל טובו his good (his fortune) shall not be stable לא בְיָרֶם מוּבֶם; 15.20,21 לֹא בִיָרָם מוּבֶם their fortune is not in their hand 21,16; במוב in the well- צַּרְיקִים הַאַלֹץ קרְיָה being of the righteous (when it goes well with them), the city rejoiceth Pr.11,10.

אַדוֹנְיָה pr. n. m. 2Chr.17,8.

יָמוֹבְתָּךְ , מוֹבְתִי , sf. מוֹבְתָּךְ , מוֹבְתְּהְ ; pl. מוֹבְתֹּת , מוֹבוֹת , pl. מוֹבוֹת , מוֹבוֹת , pl. מַבוֹת , מוֹבוֹת , prosperity, bounty בָּרְבוֹת when prosperity

increaseth, they are increased that enjoy it Ec.5,10; יוֹם מוֹבֶה day of prosperity 7,14; שַׁנַת מוֹבַתָּה the year of thy bounty Ps.65.12: דאה to see good, i. e. to enjoy prosperity Jb.9,25, etc.; אבל במובה to eat in prosperity, to enjoy prosperity 21,25.- 2) happiness, beatitude אָמַרתִּ לַיִיָּ אֵדֹנְי אַתָּה מוֹבַתִי thou [my soul] hast said unto the Lord, thou art my Lord: my happiness is not without thee Ps.16,2 (acc. Stb. מוֹבַתִּי is here a poetical appellation of the soul, and he renders the verse; thou, O my happiness, sayest unto the Lord, thou art my Lord, there is none above thee) .- 3) good, goodness, kindness עשה מוֹבָה to do good Ex.18,9; השיב מובה to requite good 1S.25,21; ישַלְמוּנִי רַעַה they rewarded me evil for good Ps.35,12; תַּבִין בָּטוֹבַתָּך thou hast prepared of thy goodness for the poor Ps.68,11; remember for זָבַרָה־לִּי אֱלהַי לְטוֹבָה me, my God, for good Neh.5,19; to speak fair words, to speak kindly Jer.12,6; 52,32.

קוֹבִיה, מוֹבִיּה pr. n. of several persons Zch.6,14; Neh.4,1, etc.

נו אָר הְעִוּים (3 pl. בְּיוֹה) to twist together, to spin, to weave שְׁוּוֹה אָר־הְעִוִּים they spun goats' hair Ex.35,26.

קור (pret. הְטָּ, הְטַּ) to cover, to smear, to daub, to plaster הְטָּוֹ הַאָּמֹת and he shall plaster the house Lev.14,42; בְּקִיר אֲשֶׁרְשַׁהְעָּה house Lev.14,42; בּקיר אָשֶּׁרְשַׁהְעָּה he wall that ye have daubed with plaster Ez.13,14; flg. מַח מִרְאוֹת he hath daubed over (shut) their eyes, that they cannot see Is.44,18.

תוֹבְיוֹם (from מוֹבְים f. pl. bands, fillets (ornaments for the fore-head or arm; comp. Talm. and Targ. מְבְּיָם Ex.13,16; Deut.6,8 a. 11,18; later: prayer-fillets, phylacteries (amulets worn by Jews on the forehead and the left hand at the morning prayers, now called יִּבְּבִי from הַּבְּבִּי 'prayer').

to move forward (comp. Ch. to walk, to march).

Hiph. הָמִיל (fut. מָבִיל, ap. יְבִיל to throw, to cast forth יַבְּיל שָׁאוֹל throw, to cast forth יַבְּיל שָׁאוֹל and Saul threw the spear 18.18,11; אַהְבָּם מַעַל מַעַל מַבְּל הַמָּאַר הַוֹּאַר מַעַל מַעַל מַעַל מַבּע מַעַל מַבּע מַעל וֹבּע מַבּע מַעל וֹבּע מַבּע מַעל וֹבּע מַבּע מַעל וֹבּע מַעל מַבּע מַבְּע מַבְי מַבְּע מַבְי מַבְּע מַבְע מַבְּע מַבְע מַבְּע מַבְע מַ

Hoph. וְשֵׁל (fut. יוּשֵל, once יְשֵּל to be cast, to be cast down בּחַק אַת־הְגּוֹרֶל the lot is cast into the lap Pr.16,33; נְיִיפֵּל לֹאִ־יוּשֵל לֹאִריוּשֵל though he fall, he shall not be utterly cast down Ps.37,24; בַּדּוּעַ מִדּוּעַ מִצּוֹי wherefore are they cast down, he and his seed? Jer 22,28.

Pi. redupl. מְלֵמֵל (pt. מְמַלְמֵל) to fling forward, to throw or thrust about יְיִי יְמֵלְמֶלְהְ מַלְמֵלְה נְבֶּר the Lord will thrust thee about with a mighty throwing Is.22.17.

קום in Ar. to cover around, to bind about, whence by redupl. הוֹשְׁמֹים בּי

לונו 1) to turn around, to surround, to enclose around.— 2) to arrange, to put in a row.

קרים a. מירִים, c. מוּרֵי m. מירִים a. מירִים, c. מוּרֵי m. 1) wall, enclosure Ez.46,23.— 2) row Ex.28,17 (of gems); 1K.6,36 (of beams); 7,12 (of hewn stones), etc.

רה Ch. m. mountain, height Dan. 2.35.

שׁרְשׁי (fut. יְטִוּשׁ) to fly swiftly, to dash קָנָשֶׁר וְטוּשׁ עַרִי־אֹכֶל as the eagle that dasheth upon his food (prey) Jb.9.26.

Ch. adv. fasting, without food אָרָת מִינְת and he passed the night fasting Dan.6,19.

חְהָי to stretch, to extend (Kal not used).

Pi. תְּשְׁתְּהֵ (with addition of las in יְשְׁתַּחָה from הְשְׁתַּחָה) to stretch; only pt. pl. c. בְּמָשְׁתֵּוֹי כִּישׁה as those stretching the bow, i. e. bowmen, who keep at a certain distance from the mark Gen.21,16 (Eng. Bible: as it were a bowshot, i. e. the distance of a bowshot).

נְיְחוֹן נִישְׁאוּ (from מְחוֹן) m. mill, hand-mill the young men bare the mill Lam.5, 13 (Eng.

Bible: they took the young men to grind, as if וְיוֹהְיָ were inf.).

. מָחוֹר see מַחוֹר

reins, kidneys; poet. the inward parts קבּיה בְּשָׁהוֹת הַנְּטָה thou desirest truth in the inward parts Ps.51,8; אָבָה בּשְּהוֹת הַבְּיבָה who hath put wisdom in the inward parts? Jb.38,36.

לְּחֵהֵנִי (fut. בְּחַהֵּיִם; pt. מְחַהֵּי ; imp. f. יְחָהֵנִי ; inf. וְמִחַנִּי ; they ground in the mills Num.11,8; אַהָריבָּק they ground in the mills Num.11,8; אַהָריבָּק בַּחַהַוּטְ they ground it until it was powdered Ex.32,20; fig. אַשְּהֵי וֹשְׁרִיבְּי וֹנִייְם וְעַרִּי וֹשְׁרִיבְּי וֹנִייְם וְעַרִי וֹשְׁרָי וֹנִייְם וְעַרְיִם וֹשְׁרָי וֹנִייִם הַשְׁחָבוֹי let my wife grind for another, i. e. be another man's slave Jb.3,10 (comp. Is.47,2); 'to grind one's face' means to oppress one: אַבְּיִים הְשָׁהָנִי בְּיִבּים הְשָׁהָנִי בַּיּים הַשְׁתְּיִם נִייִם עַנִיים הַשְּׁחָבוֹי the grind the faces of the poor, i. e. ye oppress the poor Is.3,15; pt. f. pl. הוועם the grinders, i. e. the teeth Ec.12,3.

לתובה f. mill, hand-mill.

מתר acc. Fuerst: to burn; Ges.: to breathe hard (as in Syr.).

מְחֹרִים (from מחֹר m. only pl. מְחֹרִים, c. מְחֹרִים ulcers, boils (others: swellings caused by straining oneself at stool, piles) 1S.6,11 a. 17; in Deut.28,27; 1S.5,9; 6,4 a. 5 it occurs in Kri for Ktib מָבָּלִים (see מַבָּלִים 2).

፲፻፭ (from ፲፻፭) m. plaster on a wall Ez.13,12.

שְׁישׁ m. loam, clay Is.41,25; Nah. 3,14.— 2) mud, mire הַּנְיטׁ מוּצוֹת מוֹנִי מוֹנְאוֹת Ch. m. loam, clay; def. מִינָא Dan.2.41.

קירה (c. מִירָת; pl. מִירָת) f. wall round a place, enclosure (same as ז'נ בו Ez.46,23.— 2) fortress, castle Cant.8,9; habitation Ps.69, 26.— 3) encampment, hamlet Gen. 25,16; Num.31,10.

שָל, הְשָל (from בְּבֶּלְנוֹ, sf. קְבֵּל) m. dew אוֹנְלִיבְּעוֹל the drops of dew Jb. 38,28; אוֹנְלִיבְּעוֹל the dew of herbs Is.26,19; as a figure of fertility: בּבְּעוֹל שָׁבִים סוֹל הַשְּׁבֵּיוֹם of the dew of heaven Gen.27,28; בְּעִל שָׁבִים הְשָּׁבְיִם the heaven is stayed from dew Hag. 1,10; as a figure of freshness and vigor: בְּלֵינְנְהָרָּ בַּלְּנִינְיִם דּוֹנְהָרָּ בַּלְנִינְיִם דּוֹלָהָרָ בַּעוֹלְים הוֹלָהְ בּעוֹיִם הוֹלָהְ as a figure of something vanishing: בְּעִּיִּבְיִם הוֹלְהַ as the early dew it goeth away Hos.6,4.

Ch. m. same as Heb.

to patch, to cover with spots; pt.p. קלוא patched, spotted Gen.30, 32; Ez.16,16.

Pu. Pu, קילית to be patched, clouted: pt. אַטְלְאוֹת בָּלוֹת וּמְטְלָאוֹת old, clouted shoes Jos.9,5.

קלאים pr. n. a city in Judah 1S. 15,4 = טָלֵם Jos.15,24.

to be young, whence מלה and ילְטָ.

אָבֶיה (c. הַבְּיבָה) m. young lamb Is.

65,25; מְלֵה חְלֶב a suckling lamb 18.7,9.

למלה (by redupl. from מֹלְמֵלְה (by throwing, hurling Is.22,17.

יְלְיִים (בּילָה m. only pl. מְּלְיּ young lamba Is.40,11.

עלל I. to drop, whence שלל.

(akin to overshade, to cove מָלֵל II.).— Pi. מְלֵל ho cover אַבְל וֹשְלְלֵנוּ וֹשְלְלֵנוּ he built it and covered it Neh.3,15.

to enjoy shade, to have shadow אַמָלל min min min min the beasts of the field had shadow under it Dan.4.9.

יַּבְלָאִים pr. n. see מֵּלֶם .

שְלָּמוֹן pr. n. m.

אָמָאָה (fut. אֹבְיִייִ: verb. n. מַמְאָה) to be unclean (in a religious sense) Lev.12,2; with בו to be defiled with יְכֹל מְמְאָהוֹ אַבֶּיר וְמִינְאָהוֹ אַבְּיר אָבְיּה אַבְּיר אָבְיּר אָבְיּר אָבְיּר אָבְיּר אָבְיּר אָבְיּר אָבְּר אָבְיּר אָבּר אָבְיּר אָבּר אָבְיּר אָבּר אָבּר אָבּר אָבּר אָבּר אָבּר אָבּר אָבּר אָבּר בּיר אָבּר אָבּר אָבּר אָבּר בּיר אָבּר אָבּר אָבּר אָבּר בּיר אָבּר אָב אָבּר אָבּר אָבּר אָבּר אָבּר אָבּר אָבּר אָב אָבּר אָבּר אָבּי אָבּר אָבּר אָבּר אָבּר אָבּר אָבּיי אָבּיי אָבּיי אָבּר אָבּי אָבּר אָבּר אָבּר אָבּר אָבּר אָבּי אָבּיי אָבי אָבּי אָבּ

Pi. NDD (fut. NDD); inf. NDD) 1) to defile Ez.5,11; of a woman: to dishonor, to violate her Gen.34,5.—2) to pronounce unclean (in a religious sense) Lev.13.8.

Pu. 자꾸꾸 to be defiled Ez.4,14.

Hithp. 자꾸꾸 (fut. 자꾸말), pl. 자꾸말)
to make oneself unclean Lev.
21,4.

Hothp. সমূদ্র to be defiled Deut. 24.4.

אֹבֶּיְיָ (c. אֹבְיִיְיָ pl. יְּיִבְּיִּיְרָ, c. אַבְּיִיְּיִ adj. unclean (in a religious or moral sense) Lev.5,2; 13,45; Jb.14,4; אָיִם שְּׁמָרִי שְּׁמָרִי אַ a man of unclean lips Is.6,5; בּאָים הַ of an unclean name (i. e. of ill repute) Ez.22,5.

הממאה f. uncleanness Mic.2,10.

קְּמְהָא \longrightarrow מְּמְהָּת. Niph. הַּמְּמָה (1 pl. נְמְּמְינוּ (2 pl. נְמְמְינוּ to be unclean, to be defiled; but see Niph. of מַמֵּא.

וְשְׁמֵן (fut. מְמֵוֹן; pt. p. מְמוֹנְים pl. מְמוֹן; inf. וֹמְמוֹן to hide, to con-

ceal, to bury הַבְּצַלְּחָר the sluggard hideth his hand in his bosom Pr.19,24; לְּמַלְּוֹ בַּחֵלֹּל him in the sand Ex.2,12; בַּבְּלְחַלוֹ a hidden untimely birth Jb.3,16; בְּחַבְּי to hide mine iniquity in my bosom 31,33; of a snare or net: to lay secretly ילְיִנְי בַּבְּלֵנוֹ בְּחַבְי they concealed (secretly laid) a snare for me Ps.142,4; in the net which they hid (laid secretly) 9.16.

Niph. נְמְטֵן (inf. הָמְטֵן) to hide oneself Is.2,10.

Hiph. הַּמְמִין (fut. יַמְמִין) to hide, to preserve 2K.7,8.

NIO to knot, to twist.

קֹבֶּעְ to be dirty, soiled (Kal not used).— Pi. אַבְּעָ (fut. אָבָּעְיִי) to soil, to defile Cant.5,3.

קׁעָה (= מְּעָה) to wander about, to go astray; only *Hiph*. הָמָעָה to lead astray Ez 13,10.

קנים (fut. יוֹשָׁבָם; imp. pl. יוֹשָׁבָם; inf. מַעָּמָהִי מְעָםוּ to taste, to try מַעַמְהִי מְעַם לֹאָבֶר l tasted a little honey 1S. 14,29; מַעַמּהוּ וֹרָאוּ the palate tasteth food Jb.34,3; fig. יוֹבָי O taste and see that the Lord is good Ps.34,9.

to make to eat וְשִׁתְּם ch. to taste.— Pc. וְשִׁתְּבּא בְּתוֹרִין לֶךְּ יְשְׁבָּא כְתוֹרִין לֶךְ and they shall make thee to eat grass as oxen Dan.4,22 עמל (sf. מַשְעֵם (m. 1) taste Num. 11,8.—2) fig. understanding, reason אָשָּה מְבַר מַעַם אָשָּה מָבר מַעַם מַשְּבּה מַעַם נוּשָב אַ a woman without understanding Pr.11,22; שַּבָּה מַעַם נּשְנַה נוּ פּנּה מַעַם נוּשְבּי מַעַם נוּשְבּי מַעַם נוּשְבּי מַעַם רוּשְבִי מַעַם רוּשְבִי מַעַם רוּשְבִי מַעַם רוּשְבִי מַעַם דּנְּיִבְי מַעַם רוּשְבִי מַעַם דּנְּיבְי מָעַם רוּשְבּי מַעַם דּנְּיבְי מָעַם רוּשְבּי מַעַם דּנְּיבְי מַעַם רוּשְבּים בּעָם בּיבְּי מָעַם דּנְּיבְי מַעַם דּנְּיבְי מַעַם דּנְיבְין מַעַם דּנְּיבְין מַעַם דּנְיבְין מַעַם דּנְּיבְין מַעַם דּנְיבְין מַעַם דּנִין מַעַם דּנְיבּין מַעַם דּנִין מַעַם דּנְיבְין מַעַם דּנְיבְּין מַעַּבּין מַבּין מַעַּבּין מַעַּבּין מַעַּבּין מַעַּבּין מַבּין מַעַּבּין מַעַּבּין מַעַּבּין מַעַּבּין מַעַּבּין מַעְּבּין מַעְבּין מַעְבּין מַבּיּין מַעְּבּין מַעְּבּין מַבּין מַעְבּין מַבּיּין מַעְבּין מַבּיּין מַעְבּין מַעְבּין מַבּיּין מַעְבּין מַבּין מַעְבּין מַבּין מַבּין מַבּין מַבּין מַבּין מַבּין מַבּין מַבּין מַעְבּין מַבּין מַעְבּין מַבּיּין מַבּין מַעְבּין מַבּיּיִים מַּיִים מַּיִּים מַּיִּבּין מַעְבּין מַבּיּין מַבּיּיִים מַּיִים מַּיִּים מַּיּים מַּיִּים מַּיּיִים מַּיּבּין מַיּיִים מַּיִים מַּיִּים מַּיִּבּין מַבּיּיִים מַּבְּיּיִים מַּיִּים מַּיּבְיּים מַיּיִים מַּיִּים מַּיִּים מַּיּבּיּים מַיּיִים מַּיּים מַּיִּים מַּיּים מַּיּיִים מַּיִּים מַּיּבּים מַּיּים מַיּיבּים מַּיבְּיִים מַּיּבּים מַּיּים מַּיּבּיּים מַּיִּים מַּיִּים מַּיּבּים מַיּים מַּיּים מַּיִּים מַּיּים מַּיִּים מַּיִּים מַּיּבְּיּבְיּבְּיּבּיּים מַיּבְיבּים מַיּבְיּבְיּים מַּיִים מַיּיִים מַיּבְ

in the taste of (i. e. while drinking) wine Dan.5,2.— 2) reason מוֹנוֹם wine Dan.5,2.— 2) reason בּיִנוֹם he rendered counsel and reason Dan.2,14.— 3) regard ישׁוֹם מְעֵם עֵל to regard one Dan.3,12.— 4) decree, command בּיִנוֹם עַל the lord of decrees (Eng. Bible: the chancellor) Ezr. 4,8.

Ch. m. decree, command קוֹם Ch. m. decree, command בּעַם according to the decree or command Ezr.6.14.

I. to load, to burden מַעַנוּ אֶת־ בְּעִירְכֶם load your beasts Gen. 45,17.

II. to pierce.— Pu. מְשֵׁלֶן (pt. מְשֵׁלֶן) to be pierced מְשֵׁלֶן pierced with a sword Is.14,19.

קּבְרִים לְבַר מְשָּׁרָ (from קּבְּרָים לָבַר מְשָּׁרָ הוּttle ones וְבִּלְּבָרִים לָבַר מְשָּׁרְ מִּבְּרָ מִשְׁרָ הִיּמְלָּה וְמַרְ מְשִׁרְ הִּלְנוֹלְ הְמַרְ מְשֵׁרְ מִשְׁרְ בְּחִוּלְה וְמַרְ מִשְּׁרְ מוֹלִבְ מִשְׁרְ מוֹלְבִי לְבַר מְשָּׁרְ maids and little children Ez.9,6; מְשָׁר מִשְּׁרְ מוֹלִבְיִם לְבַר מְשָּׁרְ מוֹלִבְיִם לְבַר מְשָּׁרְ מִשְּׁרִים לְבַר מְשָּׁרְ מוֹלִבְיִם מְּבִּר מִשְּׁרְ מוֹלִבְיִם מִשְּׁרְ מוֹלִבְיִם מִשְּׁרְ מִשְּׁרְ מִשְּׁרְ מִשְּׁרְ מִשְּׁרְ מִשְּׁרְ מִשְּׁרְ מִשְּׁרִים לְבַרְ מִשְּׁרְ מִיּיִים לְּבַרְ מִשְּׁרְ מִשְּׁרְ מִשְּׁרְ מִיּיִים לְּבַרְ מִשְּׁרְ מִשְּׁרְ מִשְּׁרְ מִשְּׁרְ מִיּיִים לְּבַרְ מִשְּׁרְ מִּבְּיִים מְּבְּבְּיִים מְּבְּרָ מִשְּׁרְ מִיּיִים מְּבְּרָ מִשְּׁרְ מִיּיִים לְּבַרְ מִשְּׁרָ מִייִים לְּבָּרְים לְּבָּרְ מִשְּׁרְ מִיּיִים מְּבִּים מְּבִּים מְּבִּים מְּבִּים מְּבִּים מְּבִּים מְּבִּים מְּבִּים מִּיִּים מְּבִּים מְּבְּיִים מְּבִּים מְּבְּיִים מְּבְּרִים מְּבְּיִים מְּבִּים מְּבְּיִים מְּבִּים מְּבְּיִים מְּבְּיִבְּיִים מְּבְּבְּיִים מְּבִּים מְּבְּיִים מְּבְּיִים מְּבְּיִים מְּבִּים מְּבְּיִים מְּיִבְּיִים מְּבְּיִים מְּבְּיבְּים מְּבְּיִים מְּבִּים מְּבְּיִים מְּבְּים מְּבְּיִים מְּבְיִים מְּבְּיִים מְיבְּים מְּבְּיבְּים מְּבְּיבְּיים מְּבְּיבְייִים מְּבְּיים מְיִים מְּבְייִים מְּבְיּים מְיּבְיּים מְיּבְּיִים מְּבְּיִים מְּיִים מְיִים מְּבְּיִים מְּבְּיִים מְיִּבְּיִים מְּבְּיִים מְיִּים מְיבִּים מְּבְּיִים מְּיִּים מְּיִים מְּיִים מְּיבְּיבְיים מְּבְּיים מְיִיים מְּיבְּים מְיִיבְּים מְיבְּיבְּים מְּיִים מְּבְּיבְּים

dren Ex.12,37; 기후가 according to the number of children Gen. 47,12.

רבּיתִי to spread out (Kal not nsed).—

Pi. רְבִּיתִי to spread out, to stretch out יְבִינִי הְבְּיתִי and my right hand hath spread the heavens Is.48,13.— 2) fig. to grow, to nurse in 1 have nursed and reared up Lam.2,22.

תְּבְשְׁהָ (from תְּבַּיִנְי נְעָרָי מָתָּ (from תַּבַּינְי נְעָרָי (מָבּת (as a measure) מְבַּער (as a measure) and his thickness was a hand-breadth 1K.7,26; fig. מְבָּינִי מְבָּי לְעַרָּי נְעַרְי מְבַּי thou hast made my days as hand-breadths (i. e. of short duration) Ps.39,6.— 2) coping, corbel מַבַּער עַר־הַמְּבְּחוֹת from the foundation unto the coping 1K.7,9.

תְּבָּטְ (בּ תְּבַּטְ) m. hand-breadth Ez. 40.5.

ing; only pl. עָלְלִי מִפְּחִים the babes tenderly nursed Lam.2,20.

קבּקר (pl. בְּיִבְּקר) m. commander, leader Jer.51,27; Nah 3,17.

קַבְּיֵּ (inf. קוֹפִיבְיִ) to trip as a child, whence קְבֵי; of the coquettish gait of women: to mince קְּלִינְּ מִלִּינְ מִּלִינְ מִלִינְ מִלִינְ מִלִינְ מִלִינְ מִלְינְ מִלְינִ מְנִי walking and mincing as they go Is.3,16.

ገຼຼົ Ch. m. nail (of men) Dan.4, 30; claw (of animals) 7,19.

שַּבְּשׁ prop. to become fat, hence fig. to be dull, stupid בַּחָבֶּע פַּשׁ בַּחָבָּע their heart is as fat as grease Ps.119,70 (in Ch. שַּבְּשִׁ fool).

រាគ្នា pr. n. f.

עבר (pt. מֹרֵר) to drive, press or push continually בָּיֶר continual dripping Pr.19,13 a. 27,15.

קבר Ch. to drive forth (with בְּבָר pt. pl. אָנָהְין מְן־אָנָשָׁא they shall drive ther from men Dan.4,22; pt. p. יאַנָשָׁא מְרִיד and he was driven from men 4,30.

מרה to be fresh, juicy, whence פַרָּר.

מַרוֹם Ktib R.3,14 for מָרוֹם.

to weary oneself (Kal not used).— Hiph. תַּילְרִים (fut. תַּילֵרִים (fut. נְיִמְרִים עָב to load, to burden בְּרִי יַמְרִים עָב with moisture he loadeth the cloud Jb.37,11 (Eng. Bible: by watering he wearieth the thick cloud).

קבר (from בְּיוֹ עָלֵי לָשׁרַח m. burden, encumbrance, trouble בִּיוֹ עָלֵי לָשׁרַח are become a burden unto me Is. 1,14; sf. בְּיִבְּעָם your encumbrance Deut.1.12.

קרֹי (f. מְרִיָּה) adj. fresh, new, juiey, moist לְחִי חֲמוֹר מְרָיָה a new (fresh) jaw bone of an ass Jud.15,15; קר מְרָיָה a moist (i. e. suppurating) sore Is.1,6.

בורם in Ar. to cut off, whence בורם. מרם (from מום; prop. non-existence) adv. a. conj. before, not yet he did not yet know 1S. 3,7; מֶרֶם יֵחְמֵץ before it was leavened Ex.12,34; frequently with 2: before thou comest forth Jer.1,5; בַּמָרֶם הַרִים הַמְבַעוּ before the mountains were settled Pr.8,25; once strengthened by the negative בַּטָרֶם לֹא־יַבֹא עַלֵיכָם בּאָרָם לֹא שׁרְּינִי before the day of the Lord's auger come upon you Zph. 2,2; 미계의 when not yet, before שוֹם־אָבֶן אֶל־אָבֶן when there was not yet laid a stone upon a stone Hag.2.15.

קֹבר (fut. קֹבר , once קֹבי Gen. 39,27; pt. קֹבי , inf. קֹבר , קֹבר , to tear, to pluck off.— 2) to tear to pieces אַבוּי בּרִי גֹרניי the lion tore in pieces enough for his whelps Nah.2,13; fig. קבי אַבּוֹי בְּרַיבְי וּ וּשִּׁבְיִנְי וּ וּשִּׁבְייִ וּ וּשִּׁבְיי וּ וּשִּׁבְיי וּ וּשִּׁבְיי וּ וּשִּׁבִי וּ וּשִּבּי וּ וּשִּׁבִי וּ וּשִּבּי וּ וּשִּׁבִי וּ מִבּי וּ וּשִּבּי וּ וּשִּׁבִי וּ מִבּי וּ וּשִּבּי וּ מִבּי וּ וּשִּבּי וּ מִבּי וּ וּשִּבּי וּ מִבּי וּיי מִבּי וּ מִבּי וּ מִבְּי מִבּי וּ מִבְּי מִבְּי וּ מִבְּי וּ מִבְּי מִבְּי מִבְּי וּ מִבְּי מִּבְּי מִבְּי מִבְּי מִּבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִּבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִּבְּי מְבְּי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מִבְּי מִּבְי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מְיִבְּי מְיִי מְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מִבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי בְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְי מְבְּי מְיּי מְיִי מְבְּי מְיּי מְבְּי מְבְּי מְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְיבְי מְבְּי מְיּי מְבְּי מְיּי מְבְּי מְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְיבְּי מְיּי מְיבְּיי מְיוֹי מְבְּי מְבְיי מְיּי מְבְּיי מְיּי מְבְיי מְיּי מְיּי מְבְּי מְבְיי מְיּי מְיי

Niph. אוֹם to be torn in pieces Jer.4.6.

Pu. קוֹם, ^ קוֹם to be torn în pieces Gen.37,33.

Hiph. קּמְרֵיף to give to eat, to feed (prop. to tear up food in

small pieces) קָּלֶים הָקָּלְי feed me with the bread appointed unto me Pr.30.8.

ቫርት adj. newly plucked off, fresh (leaf) Gen.8.11.

קֹנֶה (sf. שֹׁנְהַ) m. green leaf מַנְהַיּ the leaves of its growing (its growing leaves) Ez.17,9.—
2) prey יְנְיֵלְא־מְּנֶךְ חֹרְיוֹ and he filled his holes with prey Nah.
2,13; בְּנֵירְ מְנֵרְ חֹרָיוֹ the mountains of prey (i. e. habitations of robbers)

Ps.76,5.— 3) food, provision מֲבֶּר ְבְּבִיתָה and she giveth provision to her household Pr.31.15.

קּבְּרָבְּה f. animal torn by wild beasts קּבְּרָבְּה לֹא הַבְּארִי אַלֶּיךְ that which was torn by beasts I brought not unto thee Gen. 31, 39; וְבָּרָבְּה לֹא יאבַל a carcass or that which is torn by beasts, he shall not eat Lev.22.8.

יה מוֹלְבּלֵי pr. n. a people sent by the Assyrian kings as colonists to Samaria Ezr.4,9.

• the tenth letter of the alphabet, called Yod 7;, because in ancient writing it is said to present the form of a hand; as a numeral $\dot{}$ = 10, $\ddot{\dot{}}$ = 10,000.

יְאַב (akin to אָבְה to long for, to desire (with לֹּ לְמִצְוֹהֶוּךְ יָאֲבְהִי longed for thy commandments Ps.119.31.

(with לְּאָתָה (ל for thee doth ti become (Eng. Bible: for to thee doth it appertain).

אור see אור !.

pr. n. m. 1) a person mentioned in Jer.35,3.— 2) another person Ez.11,1.

יאוניהן (אוניהן pr. n. m. 1) a person mentioned in 2K.25,23 = יֵוֹנְיֵּדְוֹיִ Jer.

40,8 and יְוֹיֵיה 42,1.— 2) another person Ez.8,11.

יְאֵירְ pr. n. 1) son of Manasseh Num. 32,41; gent. יְאִירִי 2S.20,26.— 2) a judge of Israel Jud. 10,3.— 3) father of Mordecai Est.2,5.

יַאַל I. (akin to אול 1) prop. to be the first, to be forward, hence: to be willing (Kal not used).

Hiph. יוֹאָל, מף. יוֹאַל (fut. מף. מף. יוֹאָל, מף. מף. אַרְיּוֹאָל (דוֹאָל מף. מף. מף. מף. מף. מוֹאָל (דוֹאָל מף. מף. מף. מוֹאַל (דוֹאָל מף. מף. מף. מוֹאַל (דוֹאָל מְּבְרִיבְּיִן מְּבִּירִיבְּיִן זְּיִּאַל מְשָׁה בְּיִבְּיִן אַנְוֹאַל מְשָׁה בְשָׁבֶּר אֶת־הָאִישׁ (Hos. 5,11; בְּיֹאָל משֶׁה בְשֶׁבֶּר אֶת־הָאִישׁ and Moses was content to dwell with the man Ex.2,21; בַּיֹאָל נִיבָּרְיִנְיִ that it may please God

ווֹאַל (akinto אול to be foolish (Kal not used).— Niph. נוֹאֵל to become foolish נוֹאֵל שְרֵי צֹעֵן the princes of Zoan are become fools Is.19,13.

עלאַי to give up hope (Kal not used).— Niph. שוֹשׁ to be deprived of hope, to despair (with מוֹנְאַשׁ מוֹ and Saul shall despair of me 1S.27,1; pt. desperate אִמְנֵי שָׁאוֹל the speeches of one that is desperate Jb.6,26; pt. as adv.: there is no hope yer. 18,12.

Pi. יֵאִשׁ (inf. יַאָשׁ) to cause to despair בְּבִּי to cause my heart to despair Ec.2,20.

יאשיה , יאשיה pr. n. 1) king of

Judah Jer. 1,3. — 2) another person Zeh. 6,10.

יְאָרְנִי pr. n. m. 1Chr.6,6 = אָרָני v. 26.

to call, to cry (Kal not used).—
Pi. בֹב to cry painfully, to wail
Jud 5.28.

יבוּל (sf. יְבוּלָם, יְבוּלָם) m. fruit, increase, produce אין יבוּל בּוְּבָּנִים meither shall fruit be in the vines Hab.3,17; יְבוּל יִבוּל יִבוּל בִּיתוֹ the increase of his house shall depart Jb 20,28; יבוּלה יְבוּלה the earth yieldeth her produce (products) Ps.67,7.

יַבוּם pr. n. old name of Jerusalem Jud.19,10; gent. יבוּם Gen.10,16; sometimes of Jerusalem עִיר־הַיִּבוּם Jud.19,11 or simply בּיִבוּם Jos. 15,8, poet. יבוּם Zch.9,7.

בחר pr. n. son of David 2S.5,15.

יְבִי'ן pr. n. name of two Phenician kings who resided at Hazor Jos. 11,1; Jud.4,21 a. Ps.83,10.

יְבִישׁ pr. n. see יַבִישׁ.

נבל I. to be strong, whence בול block, log a. יבל

II. to be fresh, to shoot forth, to grow, whence יָבַלֹּ

יבל III. to flow, to stream, whence יַבַּל, יַנְבַל.

Hiph. הוֹבִיל (fut. יוֹבִיל) to lead, to carry, to bring אוֹבִילָם I will lead them Jer.31,8; יוֹבְלוֹהְ בַּנְלֶיהְ her own feet shall

carry her afar off to sojourn Is. 27,7; יוֹבְילוּ שֵׁי לַמוֹרָא let them bring presents unto him that ought to be feared Ps.76.12.

Hoph. הובל (fut. יובל) to be carried, led, brought שֶּמֶן לְמִצְרֵים oil is carried into Egypt Hos. 12,2; פּשָּה לַשְּבַח יוּבְל he is led as a lamb to the slaughter Is.53,7; with gladness and rejoicing shall they be brought Ps.45.16.

יבֵל Ch. Aph. יְבֵל to bring, to lead Ezr.5,14.

יַבְּל (from בְּיִרְ (m. 1) stream, course (from בְּיִר (m. 1); pl. c. בְּיִר מָיִר (water courses Is.44,4.— 2) pr. n. son of Lamech and father of nomadic life Gen. 4,20.

יַבְּל (rom יָבֵל I.) adj. flowing, i. e. suppuration, having sores or ulcers; only f. יַבָּל Lev.22,22.

יוֹבֵל see יבֵל.

יַּרְלְעָם pr. n. a city in Manasseh Jos.17,11, etc. = בּלְעָם 1Chr.6,55.

יבם to be allied, to be joined in affinity.

יְבְּקי (sf. יְבְּקִי) m. brother-in-law, who by the Mosaic law was bound to marry the widow of his brother that had died childless Deut. 25,5, etc.

יבת (den. from יבת (inf. ביי) only Pi. ביי (inf. ביי) to fulfil the duty of a brother-in-law, to marry the widow of a brother that had died childless; inf. sf. יַבְּטִי he will not perform on me the duty of a husband's brother Deut.25.7.

רָבֶּי f. sister-in-law; sf. הַּחְבָּי Deut.25,7 a. 9; הַחָּמָה R.1,15.

יבוֹאַל pr. n. 1) a city in Judah Jos.15,11.— 2) a city in Naphtali Jos.19,33.

יְבֶּבֶּה pr. n. a city in Philistia 2Chr 26.6

pr. n. m. 1Chr.9,8.

pr. n. m. 1Chr.9,8.

יבק' pr. n. a tributary of the Jordan Num.21,24, etc.; at present it is called Wady Zerka (i. e. blue river).

יברכיהף pr. n. m.

יבשם pr. n. m.

יָבשׁ (fut. יִבשׁ יִיבּשׁ יִיבּשׁ for יִבּשׁ יִּבְשׁ נְּבְשׁ יִּבְשׁ to be dried up, withered, to become dry יְבִשׁ בַּחָרָשׁ בּחָי my strength is dried up like a potsherd Ps.22,16; יְבִשׁ זְּרִשׁ יְבִשׁ בְּחָרָשׁ הִיבְשׁ his arm shall be utterly dried up Zch.11,17; מוֹיִבְשׁ יְרִוֹּ and his hand dried up 1K.13,4; בִּיבִשׁ קְצִירָה הַבַּיִּטְ until the waters were dried up Gen.8,7.— יִבִּשׁ Hos. 13,15 for יִבִּישׁ יִרִּבִּשׁ יִבִּישׁ Hos.

Pi. יבש (fut. ייבש) to make dry, to dry up אוֹער בּיָם וִיבּשׁהוֹ he rebuketh the sea, and maketh it dry Nah.1,4 (ביוַ בּשָׁהוֹ ; וֹנִייַבּ שֵּׁהוֹ the flame shall dry up his branches Jb.15,30.

Hiph. הוביש (fut. יוביש) 1) to make dry, to dry up אַתַה הוֹבַשֶּׁתַ thou driedst up mighty נהרות איתו rivers Ps.74,15; הוֹבשׁתִּי עֵץ לַח I have dried up the green tree Ez. 17,24; fig. to shame הַבְּשֶׁתַּ הַיּוֹם thou hast shamed אֵת־פָּנִי כַּל־עַבַרִיהְ this day the faces of all thy servants 2S. 19,6; הוביש תירוש the new wine is dried up Jo.1.10; the vine is dried up v. 12.— 2) to become dry והבישו and all the deeps of the river shall dry up Zch. 10,11; fig. to be ashamed, confounded הֹבִישׁוּ חֲכַמִים the wise men are ashamed Jer.8,9; הבריש שוֹאַב Moab is confounded 48,20; thev all כל הביש על־עם לא־יועילו are ashamed because of a people that cannot profit them Is.30,5 (Ktib בַּאִיש , comp. בַּאַש Hiph.); הבִישָה נְלְכַּרָה קַרְיַתְיִם Kiriathaim is confounded and taken 48.1: imp. הוֹבִישׁוּ אָכַּרִים be ye ashamed, O ye husbandmen Jo.1,11.- 3) to do shamefully הוֹבִישֵׁה הוֹרַתַם she that conceived them hathdone shamefully Hos.2,7.

(יְבִשׁים (pl. יְבִשׁים; f. יְבִשׁים, pl. יְבִישׁ adj. dry, parched; fig. נַפְשׁנוּ יָבִשְׁה our soul is dried away Num.11,6.

יביש pr. n. 1) a male person mentioned in 2K.15,10.— 2) a city in Gilead, fully יביש גלְעָר Jud.21,8 or יביש גלְעָר 1S.11,1 on a river בַּיִּדְיִב מָּלְעָר at the present day Wady

Yabes, which flows into the Jordan.

רַבְּשְׁרָ f. dry land Gen.1,9; Ex.14, 16, etc.

רַבְּשֶׁת (יְבְשֶׁה f. same as יַבְּשֶׁת Ex. 4.9; Ps.95.5.

יְנָאָל pr. n. m. name of several persons.

בּלֵי (akin to בּוֹלֵי) to dig, to plough; pt. pl. יְבָׁלִים ploughmen, husbandmen Jer.52,16.

יְבֶּר m. arable land, field; pl. יְבֶּרִים Jer.39,10.

רה יובר pr. n. a city in Gad Jud. 8,11.

ינְדַלְיְרְגִּי pr. n. m.

to grieve, to afflict (Kal not used).

Niph. נוֹנָה (for נוֹנָה; pt. קנֹנָה, f. נוֹנָה to be grieved, afflicted; pt.pl.c. נוֹנָה אַסַפְּתִּי I will gather those that are afflicted for the solemn assembly Zph.3,18; pt. pl. f. בתולוֹנְיִהְ נוּגוֹת her virgins are afflicted Lam.1.4.

Pi. יְנָה to afflict, to grieve יְנָה דְּנֵיאִישׁ [nor] did he grieve the children of men Lam. 3,33 (בּיִנָּה בָּנִיאָרִשׁ).

Hiph. רוֹנֶה (sf. הוֹנֶה; fut. רוֹנֶה; pt. ווֹנֶה pt. מוֹנֶה pt. מוֹנֶה pt. מוֹנֶה pt. מוֹנֶה to grieve יַיְ הוֹנָה עַל־רבׁ פְּשָׁעֶיהְ the Lord hath afflicted her for the multitude of her transgressions Lam.1,5; שרי בְּפִשִי how long will ye afflict my soul? Jb.

19,2 (בּוֹנֵי ; pt. pl. sf. מוֹנֵי ; those that afflict thee, thy tormentors 1s.51,23.— הוֹנָה 2S.20,13 Hoph. of הוֹנָה II., which see.

יְנְלֵּן (from לְּבָּה) m. affliction, grief, sorrow.

יְנְוֹן (prop. pt. of יָנָה') adj. fearing, fearful Jer.22.25.

יְנוֹלְ pr. n. a place in Judah Jos. 15.21.

יֵנְישֵׁ adj. exhausted; only pl. c. יֵנִישֵׁ יֵנִישׁ the exhausted of strength, i. e. the weary Jb.3,17.

יְגִישֵׁ (c. יְגִישֵׁי , sf. קּנְיִשׁי ; pl. sf. יְגִישֵׁי)

m. labor, toil יְגִישַׁ בַּפּי the labor of my hands Gen.31,42; of the product of labor: יְגִישַ בַּפֶּין דְּכִי תֹאָבֶל

when thou eatest the labor of thy hands Ps.128,2.

יָנִעָּה see יְנִיעָה.

ינלי pr. n. m.

יבָע (fut. יִיבָע) 1) to toil, to labor עַּמְה־יָּה הֶבֶּל אִינְע why then do I labor in vain? Jb.9,29; אַל־הִינַע babor not to be rich Pr. 23,4; with בינו to labor for שִּירוֹשֵׁךְ labor not to be rich Pr. באַלְּיִה בּוֹי וֹשְׁרָ בּוֹי וֹשְׁרָ בּוֹי וֹשְׁרָ בּוֹי וֹשְׁרָ בּוֹי the wine for which thou hast labored Is.62,8.— 2) to be weary, exhausted עַר בִּי יִנְעָהְ בִּי יִנְעָהְ בוֹי until his hand was weary 2S.23,10; with בינו שׁרָאָר וֹי בְּאַנְהְרָי יִבְעִּהְ בִּי יִשְּׁרָאַר וֹי בֹּאַנְהְרָי בְּאַנְהְרָי וֹי בַּאַנְהְרָי בִּי יִשְׁרָאַר וֹי lam weary with my groaning Ps.6,7; יְבִעָּהְ בִּי יִשְּׁרָאַר יִּר וֹשְׁרָאַר וֹי וֹשְׁרָאַר וֹי labor weary of me, O Israel Is.43,22.

Pi. אַב (fut. עוֹיבַע) to weary אַר בְּעָם (fut. אַבי) do not weary all the people [to go] thither Jos. 7,3; עַבְּלִילִים הְיַנְעָנוּ the labor of the foolish wearieth every one of them Ec.10.15.

Hiph. הוֹגִישֵׁ, הוֹגֵע to weary, to importune Is.43,23; Mal.2,17.

m. what is got by labor, gain עְבָּלָע יִרְאָע וְרִאׁ וִבְּלְע he shall restore the gain and not swallow it Jb. 20,18.

28.17,2.— 2) weary,exhausted בָּלְ הַדְּבָרִים wearying בָּלְ הַדְּבָרִים all things are wearying Ec.1,8.

יְנְעָה f. toil, weariness; c. יְנְעָה the weariness of flesh Ec.12,12.

יבר (akin to אָב'ר) to heap up, whence

וְרֵיבֶם, etc.; pl. יְרוֹת, c. יִרוֹת) 1) hand

יַר־יִמְיני his right hand Gen.48,7; וֹ וברישמאלו his left hand Jud.3,213 the hands are the hands of Esau Gen.27,22; of the legs of a spider: שַׁמַמִית בַּוַרָוֹם the spider taketh hold with her hands Pr.30,28; of a handweapon: אבויד a hand-stone Num. 35,17; בַּלִּי עִץ־יַד a hand-weapon of wood 35,18; מַקל יַר hand-staff Ez,39,9; as a more specific explanation of a noun: תְשׂוּמֶת וַד the deposit of the hand (trust) Lev.5,21; קחבת יַר merchandise of the hand Ez.17,15; יֵר לִיָר Pr.11,21 acc. Fuerst; the hand upon it, in truth נֵד לַיָּד לֹא־יַנָּקָה רָע in truth, the wicked shall not go unpunished); fig. יֵר לִפָּה hand to the mouth, i. e. be silent Pr.30,32. According to the context 71 has also the following significations: a) aid, assistance הָנָה יָדִי עִמַּך behold, my hand shall be with thee (i. e. thou wilt have my aid) 2S.3,12; hence בַּוַר־מֹשֶׁה under the hand of (i. e. through) Moses Num.33,1; of the divine help: בַּרַר מכליו הַפּוֹבָה עַלָיו according to the good hand (help, aid) of his God upon him Ezr 7,9. b) state, condition בַּרַ הַמָּלֵךְ according to the state of the king Est.1,7; hence of a poor person: מַטְהֹיָדוֹ and if his hand waver (i. e. if he be not able) Lev.25,35; אָם־לא תַּנִיעַ יברוֹ 5,7 or אָם־לֹא הַשִּׂיג יַדוֹ v. 11 if his hand reach not (i. e. if he be not able). c) power, strength אַוַלַת

the power is gone Deut.32,36; of a weak person: קצרייַד of small power (prop. short-handed) Is.37. 27; מֶנֶה וְחַיִּים בְּיַד לְשׁין death and life are in the power of the tongue Pr.18,21; על־יִרִי־חָרָב by the power of the sword Jer.18,21; שתתיה under the power Gen.41, 35; ייד to fill one's hand.... i. e. to empower one Ex,29,9; of the power of divine inspiration: הַּוֹמָה the hand (i. e. power) of the Lord was upon me Ez.37,1; with a strong hand בְּחָוֹכַת הַיִּר (i. e. with the power of God's might) Is.8,11; of the avenging וָהָיָתָה יַד־יִיָ בָּכֶם power of God: וָהָיִתָה the hand of the Lord shall be against you 1S.12,15; יַצָאַה בָּי יַר־ the hand of the Lord is gone out against me R.1,13. d) guidance, direction צאן יַדוֹ the sheep of his guidance Ps.95,7; על־יִרִי under the guidance 1Chr.25,3 or direction 2Chr.23,18;על־יִרִישִיר for the direction of the singing 1Chr.6,16; נַהוֹיָר to submit oneself Jer.50,15, with 5 2Chr.36,1, with התה 1Chr.29,24. e) mediation, hence בָּיֵד by means of, by, through Num.15,23; 1K. 12,15, etc.— בַּיֵר sometimes also denotes: with oneself בַּרָדְרָ מָזֶה take from hence שׁלשִׁים אַנְשִׁים thirty men with thee Jer.38,10; every man his ox איש שורו בּיָדוֹ with him 1S.14,34.— 2) place מור בַּרָא and select a place Ez. 21,24 (see also under 왕그로 I.); and tho= נְיָר תִּהְיָה לְךְ מָחוּץ לַפַּחְנָּה

shalt have a place without the בל־יַד נַחַל יַבּלָ ; camp Deut.23,13 any place of the river Jabok 2,37; בעוֹ אִישׁ אַת־יַדוֹ they shall feed every one in his place Jer. 6,3; איש על־יַרוּ every one on his place Num.2,17; לא הָיָה בָהֶם יַבִים they had no place to flee to Jos.8,20 (Eng. Bible: they had no power to flee); hence בַּוֹבוֹ wide-extended: זָה הַנָּם גַּדוֹל וֹרָחַב this great and wide-extended יַרֵים sea Ps.104,25; וֹארִים רַחֲבֶּי יַדֵיִם wide-extended rivers 1s.33,31.-3) monument, mark מַצִּיב לוֹ יַד he set himself up a monument IS. 15,12;בישלום Absalom's monument 1S. 18, 18; 7 Ez.21,24 acc. some: way-mark.— 4) only pl. ברות (a) arms, hand-rails, handles and there were וַיְרוֹת מָוָה וּמְוָה arms on either side 1K.10,19; of wheels: axle-trees יְדוֹת הַאוֹפַנִים! the axle-trees of the wheels 7,32; hence also: tenon שָׁחֵי יַדוֹת לַקָּרָשׁ two tenons shall there be in one board Ex.26,17. b) parts חַמִשִּׁית לפַרעה ואַרבַע הַיָּרוֹת וְהָוָה the fifth part unto Pharaoh, and four parts shall be unto you לשָׁתֵּי הַיָּרוֹת בָּכֵם the two parts of you 2K.11,7; hence: times וַשַּרֶב מַשְּאַת בּנִנָמִין מִפַּשְאַת כִּלַם חַמָשׁ and Benjamin's portion was five times so much as any of theirs Gen.43,34; ָּנְשֶׂר יָרוֹת עַל־בָּל־ ten times above (i. e. better than) all the magicians Dan.1,20.

רַר Ch. f. hand; def. יְרָא Dan.5,5; ef. יְרָה Ezr.7,14, בּרָה, 5,8; du. לְא without hands Dan.2,34.

יריי ביי pr. n. a place in Zebulun Jos.19.15.

שׁבִּישׁ pr. n. m.

רָדְ (pret. pl. יְדָר) to cast (lots) Jo.4,3; Nah.3,10. See also יְדָר I.

יִדִידוּת see יִדְדוּת.

יְדָר I. (ביד: imp. pl. יְדָר; to throw to shoot אָלֶידָר אֱלִידָה אַל־תַּחְמָלוּ אָל־תַחְץ shoot at her, spare no arrow Jer. 50,14.

Pi. רְיִר (fut. pl. יִרְיּר for יִרְיּי ; inf. חַיְר לְיִר יִר יִי יִי יִי וֹי to cast, to throw יַר אָבֶן בָּי and they cast a stone upon me Lam. אָרְיַרְוֹת הַנִּיִּם ; to cast down the horns (i. e. the power) of the nations Zch 2,4. See also יַרְיַר.

יְרֶה II. (=Ch. אָדָי to confess (Kal not used).

Hiph. הוֹדָה (fut. יוֹהָה ; pt. מוֹנָה ; dimp. pl. הוֹדָה ; inf. (הוֹדוֹת) d) to give thanks, to praise אוֹדְהְ בְּבְּהָהְלֹ דְב will give thee thanks in the great congregation Ps.35,18; יְהֹנְה ; Judah, thou art he whom thy brethren shall praise

Gen.49,8; וְיִשְׁהַחֵוּוּ וְהוֹרוֹת לֹוְיִי and they worshipped, and praised the Lord 2Chr.7,3.— 2) to confess with I will confess my transgressions unto the Lord Ps.32,5 אוֹהָה וְעוֹב וְרְחַם whoso confesseth and forsaketh [his sins] shall have mercy Pr.28,13.

ነ ም. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.27,21.-- 2) Ktib Ezr.10,43 for ነቷ.

pr. n. m.

יְּדְּיִּלְעֵ ' pr. n. m. 1) a person mentioned in Neh.10,22.— 2) another person Neh.12,11.

בותון (יִריתון a. Ktib יִרותון) pr. n. Jeduthun, one of the Levites appointed by David as chorister in the temple 1Chr.9,16; 16,42; also the name of a musical choir founded by Jeduthun, which continued to exist long after him Neh.11,17. This name is mentioned in the titles of Psalms 39,62 a.77.

יַּבְי pr. n. m. Ezr.10,43 (Kri for יַּבָּי).

יְדִידְ (c. יְדִידְ , pl. יְדִידְ: f. יְדִידְ , pl. יְדִידְ , adj. beloved, lovely, pleasant יְדִידְ the beloved of the Lord Deut.33,12; במרייִדיות how lovely are thy tabernacles Ps.84,2; pl. f. some-

times in an abstract sense: love, delight שִׁיר יִיִּדִירוֹת a song of love Ps.45.1.

יְרִידֶּר pr. n. mother of king Josian 2K.22,1.

יִדְידוּת וַיְדִידוּת loveliness, delight יַדְידוּת נַפְּשִׁי the delight of my soul Jer.12,7.

יְדְיִדְיָ pr. n. the name given to Solomon at his birth by the prophet Nathan 2S.12,25.

ורים pr. n. m.

ידיעאל pr. n. m.

יִדִיתוּן Ktib for ידותון, which see.

קלק pr. n. m.

ירע (fut. יוֹרֵע, pt. יוֹרֵע, יוֹרֵע, f. יוֹרֵע, f. יוֹרֵע, יוֹרֵע, pt. p. יְרוּעַ; imp. רַע, once דָּער Pr. 24.14; inf. יַרעַ; verb. n. בַעַה, רַעַה) to know in the widest sense. hence: 1) to see וַתְּפַקַחָנָה עֵינֵי שָׁנֵיהֶם מורעו כי עירפום הם and the eyes of them both were opened, and they saw that they were naked Gen. לא יַרְעוּ אוֹר they saw not the light Jb.24,16. - 2) to understand to understand לַבַעַת חַכִּמָה וּמוּסַר wisdom and instruction Pr.1,2; ירָעִי טוֹב וָרָע understanding good and evil Gen.3,5.- 3) to ascerto ascer-לָדַעַת אֶת־שִׁלוֹם אֶסְתֵּר to ascertain the well-being of Esther Est.2,11. 4) to know, to have knowledge לֹא יָבעִתִי I know not Gen.4,10; יוֹעַ מַכָּר one that hath knowledge of writing (one that

is learned) Is.29,11; לא יַרַעָתִי אָכַנָּה I know not to give flattering names Jb.32,22; אַנשׁי אַניוֹת יִדְעֵי הַיַם shipmen that had knowledge (experience) of the sea 1K.9,27; [1] חון מא לידעים חון nor yet favor to men of knowledge Ec.9,11; העה knowing (knowledge of) the Lord Is.11,9; אין דעת אֵלהִים there is no knowledge of God Hos.4.1.-5) to know, to have acquaintance with אַנִשִׁים חַכַמִים וִידְעִים wise men, and known Deut.1,15; ויִדְעֵי and those that have acquaintance with me are verily estranged from me Jb.19,13; יְרוּעַ acquainted with grief (or sickness) Is.53,3. -6) to perceive, to feel וַלֹא וָבַע בִּשֶׁכְבָה וֹבְקוּמָה and he perceived not when she lay down, nor when she arose Gen. 19,33; הַלְמוֹנִי בַּל־יָרַעָתִּי they have beaten me, I felt it not Pr.23,35; שוֹמֵר מִצְוָה לֹא וַדַע דָכַר רַע whoso keepeth the commandment shall feel no evil thing Ec.8,5.- 7) to know carnally, to cohabit בְּצָּלֶם and Adam knew יַבע אָת־חַנָּה אִשְׁתּוֹ (cohabited) his wife Eva Gen.4,1.

 known to אַל תּוְרִעִי לְאִישׁ make not thyself known unto the man R.3,3; וּ בּוֹרַעִּהִי אֲלֹיהָם I made myself known unto them Ez.20,9.—
2) to be instructed וְאֵרֵי עַלְּיִרְרָּ מַלְּיִרְיִי עַלְּיִרְרָּ מַלְּיִרְיִי עַלְיִרְרָּ מַלְּיִרְיִי עַלְיִרְרָּ מַלְּיִרְיִי עַלְיִרְרָּ and after I was instructed, I smote upon my thigh Jer.31,18.— 3) to be punished Jer.31,18.— 3) to be punished priverteth his ways shall be punished Pr.10,9.

Pi. אָדִי to appoint, to assign (prop. to cause to know) יַדִייָּה hast thou assigned the morning dawn its place? Jb. 38,12; once אַדְיִה אָלִיהְיּם פְּלוֹנְי אַרִים יוֹרַעִּהִי אָלִיהְיִם פְּלוֹנְי I have appointed the servants to such and such a place 18,21.3.

Pu. יְבוּע to be known, to be familiar; only pt. יְבוּע an acquaintance Ps.55,14.

וֹדְיעָ ' יוֹדְיעָ ' וֹדְיעָן ' הוֹדְיעָן ' הוֹדְעָן ' יוֹדְיעָן ' יוֹדְיעַן ' יוֹדְיעַן ' יוֹדְיעַן ' יוֹדְיעַן ' יוֹדְיעַן ' יוֹדְיעַ יְּדְרַבְיוֹ לְמַשֶּׁה ' יוֹדְיעַ יְדְרַבְיוֹ לְמַשֶּׁה ' יוֹדְיעַ יְדְרַבְיוֹ לְמַשֶּׁה ' יוֹדְיעַ אֶל־אָמְתֶּךְ ' יוֹדְיעַ אֶל־אָמְתֶּךְ ' יוֹדְיעַ אֶל־אַמְתֶּךְ ' יוֹדְיעַ אֶל־אַמְתֶּדְ ' יוֹדְיעַ אֶל־אַמְתֶּדְ ' יוֹדְיעַ אֶל־אַמְתֶּדְ ' יוֹדְיעַ אֶל־אַמְתֶּדְ ' יוֹדְיעָ אָל־אַמְתֶּדְ ' יוֹדְיעָ אָל יוֹדְיעָה ' יוֹדְיעַ אָל הַ בְּבָּר יוֹדְעַ בָּהֶם אָת אפע will let you know a thing 18.14,12.— 2) to chastise, to punish אַרְבֶּר מָנוֹדְעַ בָּהֶם אָת he chastised with them the men of Succoth Jud. 8, 16.—Pt pl.m. מוֹדְיִעִים Chr. 23, 16.

Hoph. אוֹרובע הוֹדֵע (for הוֹדַע) to become known אוֹרהוֹדֵע אָלְיו חַשְּאהוֹ or if his sin become known to him Lev.4,23; pt. f. מוּדַעַת known Is.12.5 (Kri).

Hithp. לָּהְוֹבֵע to make oneself known, to reveal oneself בְּהְעוֹבֵע while Joseph made himself known unto his brethren Gen.45,1; אַרִי אָבְיו אָבְין אוון reveal myself unto him in a vision Num.12.6.

יַבְּע Ch. (fut. יְבִינְי to know; pt. יְבִי knowing (i. e. he knoweth) Dan. 2,22; pt. p. יְרִיעַ לְבִּוֹיְנִי א לְבַּיְלָּהְּי be it known unto the king Ezr.4,12.

Aph. קיהוֹדע (fut. יְהוֹדֶע) to make to know פְּשֵׁר מְלַבְּיָא יְהוֹדְעְנַנְיּ and he made me know the interpretation of the things Dan.7,16.

יַדָּע pr. n. m.

ירַעִיה pr. n. m.

יְדְעְנִים (pl. יְדְעָנִים) m wizard, sorcerer, magician אוֹב אוֹ יִדְענִי a familiar spirit or a wizard Lev. 20.27; Deut.18,11.

יָה (abridged from יְּהָ, an apocopated form of יְּהָּן, Jah, Lord וֹהְהָּ Jah is his name Pr.68,5; בּיִה יִשְׁכוּ Jah is his name Pr.68,5; בּיִה יִשְׁכוּ Jah is my glory and my song Ex.15,2; בּיִלְיִה Ps.104, 35; 105,45, etc. בּיִלְיִה praise ye the Lord; before another name of God for greater emphasis: בְּיִה וְהַוּה Lord God Ps.68,19; בִּיְה וְהַנְּחִים in Lord Jehovah is everlasting strength Is.26,4; an-

יהב (only imp. בַב, הַבָּה, f. יבָב, pl. וַבּבוּ בוֹ סוֹ to give בוֹ בוֹם give, give Pr.30,15; הַבָּה אָת־אָשָׁתִי give me my wife Gen.29,21; הַבְּי הַמְּשָבַּחַת give the cloak R.3,15 (Eng. Bible: bring the vail, taking קבי for יָבוּ לֶבֶם אֵצָה ; (הָבִיאִי give counsel among you 2S.16,20.- 2) to set, to appoint הַבּוֹ לָבֵם שָלשָׁה אַנְשִׁים set ye for yourselves three men for each tribe Jos. 18.4.— 3) as interj.: come on! go to! come on, let us הַבָּה נָבְנָה־לַנוּ עִיר build a city Gen.11.4.— 127 Hos. 4,18 taken by most interpreters as coming from 그리그리 (redupl. of אַהַבּוּ הָבוּ קַלוֹן (which see אַהַבּוּ הַבוּ בַּוּ בַלּוֹן her rulers dearly love בְּנְינֵים shame(i e. shameful deeds);others, with Kimchi, take 127 as imp. of and render the passage: her rulers with shame love, 'Give ye' (i. e. gifts).

בֹחַיְ, יְהִיב (pt: יְהָב , pl. יְהָיב) to give Dan.2,29; Ezr.5,14.

Ithp. אָרְיָהֵב to be delivered Dan.7.25.

יְהֶבְ (from יְהֵבּ) prop. what is given, allotted, hence: lot, fate הַשְּׁיִלְי יְבְיּבְּ cast thy lot upon the Lord (i. e. put thy reliance upon him) Ps.55.23.

תוד (den. from יְהַדּן) only Hithp. קובים to become a Jew וְבָּיִם מְעִבְּיִם and many of the people of the land became Jews Est.8.17.

וְהֵי pr. n. a city in Dan Jos.19,45. יְהָבֵי pr. n. m.

abridged from יְּהֶרְּ; occurs in compound proper names, as און (אַבווָהָרּ, אַבווִיהָרּ, etc.

יהן same as יהן, but occurs only at the beginning of names, as יוֹבְרָב יִ הוֹאָחָן, etc.; sometimes abridged into יוֹבָרָב , יוֹאָחָן

אָר. n. 1) a king of Israel 2K.
9,2.— 2) a prophet 1K.16,1.—
3) name of several other persons
1Chr.2,38 etc.

יְרְוְאָשׁ . יְרְוְאָשׁ pr. n. 1) king of Judah 2K.12,1; 11,2.- 2) king of Israel 2K.13,9 a. 10.

רורד Ch. pr. n. Judea Dan.2,25.

קר pr. n. 1) son of Jacob by Leah Gen 29.35; also the tribe descended from him, הובה לשנה ומונה Num.1,27, and the territory of that tribe described in Jos 15. After the division of the kingdom, the name of Judah was given to the entire kingdom comprising the tribes of Judah and Benjamin with a portion of Simeon and Dan; the other kingdom was called ישראל Israel, and also Ephraim. After the exile the name was given to the whole country of the Hebrews Hag.1,14. Where הובה signifies the land, Judea, it is f. Is.7,6; where it signifies the people, the Jews, it is m. 3.8. - 2) name of several persons Neh.11,9; Ezr.3,9, etc.

ירודים (pl. יְהוּדִים (pl. יְהוּדִים) (pl. יְהוּדִים) a. יַהוּדִים (pl. יַהוּדִים) gent.

Judean, Jew 2K.16,6;25,25; f. יְהַדְיָה Jewess 1Chr.4,18.— 2) pr. n. of a person Jer.36,14.

יהוְדֵי (pl. (pl. יְהוּדָבׁי) gent. Judean; pl. def. יְהוּדָיִא Dan.3,8.

מל הודי 'l) gent. f. from יהודי, used as adv.: in Jewish אַל־הָּרַבּר עָּמָנוּ אַל־הָּרַבּר עָמָנוּ talk not with us in the Jewish language 2K.18,26.— 2) pr. n. wife of Esau Gen.26,34.

יהוֹה (prop. יְהוֹה ever-being, from with the vowels of אָרני with the vowels of אָרני yehovah, pr. n. the supreme being of the Hebrews. Regarding this name as too sacred to be uttered, the Hebrews substitute for it in

reading the word אָבּי; occurring together with אַרְנִי it is read it then assumes (יְיָהוֹרָה) 2S.7,18 a. 19; Is. 50.4, etc.

דְוֹנְבְר pr. n. m. of three persons.

יהוֹנְן pr. n. 1) a high priest Ezr. 10,6 = יוֹנְתוֹ Neh. 12, 22 איוֹנְתוֹ Neh. 12, 11.— 2) name of several other persons.

יהוֹידָע pr. n. 1) high priest at the time of Joash 2K.11,4.— 2) other persons.

יהוֹיְכִין pr. n. king of Judah 2K. 24,8, for which יְבָנִיְהוּ Ez.1,2, יְבָנִיְהוּ Jer.24,1, יְבָנִיְהוּ Jer.28,4, and יְבָנִיְהוּ Jer.22,24.

יַרְוֹיָקִים pr. n. king of Judah Jer. 1,3; previously אֵלֵקִים , which see.

יְרְיְרֵיב pr. n. a high priest in Jerusalem 1Chr.9,10 = יוֹיָרִיב , which see.

יבל pr. n. m. Jer.37,3 = יהוכל 38,1.

יוֹנְרֶב a. יוֹנְרֶב pr. n. 1) ancestor of the nomadic Rechabites Jer. 35,6.— 2) son of David's brother 2S.13.5.

1S.13,31.— 2) son of the priest Abiathar 2S.15,27.— 3) a person mentioned in Jud.18,30 and several other persons. See also יְּנְבָוֹן .

יהוֹעַדְּן (Ktib יְהוֹעַדְּיִן) pr. n. f. 2K. 14.2.

יְבְּדְּקְק ' pr. n. father of Joshua the high priest Hag.1,1 = יוֹצְדָק Ezr. 3.2.

יוֹרֶם a. יהוֹרֶם 'pr. n. 1) king of Judah 1K.22,51.— 2) king of Israel 2K. 3,1.— 3) another person 2Chr.17,8.

יהוֹשֶׁבְע ידוֹ יְיהוֹ יְיהוֹ יְיהוֹ יְיהוֹ יְיְהְיּשְׁבְע of Judah and wife of the high priest Jehoiada 2K.11,2 יהישַׁבְעַת 2Chr.22,11.

עַרוֹשְׁיֵנ, יְרוֹשְׁיֵל יִר. n. 1) son of Nun, disciple of Moses Ex.17,9, previously called ישור Num. 13, 8; ביישור Neh.8,17.— 2) governor of Jerusalem at the time of king Josiah 2K.23,8.— 3) a high priest contemporary of Zerubabel Hag. 1,1 = ישור Ezr.2,2.— 4) another person 1S.6,14 a. 18.

בּיְרוֹשְׁבְּרוֹ pr. n. 1) king of Judah 1K.15,24, from whom the valley between Jerusalem and the Mount of Olives has received the name מַבְּיִלְיִי וּיִישְׁבְּעַ זְרוֹשְׁבָּעוֹ Jo.4,2.—2) a recorder of David 2S.8,16.—3) an officer of Solomon 1K.4,17.—4) father of Jehn king of Israel 2K.9,2 a. 14.

adj. proud, arrogant Pr.21,24.

pr. n. m.

m. a precious stone Ex.28,18 (according some: onyx; others: diamond).

יְהֵיץ a. הֹיְבְיץ pr. n. a city in Reuben Jos. 13, 18.

יהר (akin to הֶבֵר to be high; fig. to be high-minded, proud, whence יהיי

רֹיְי contracted from יהֹי:, which see. זְיְאָב pr. n. 1) a general of David 1S.26,6.— 2) name of two other persons 1Chr.4.14; Ezr.2.6.

ראָן pr. n. 1) son sf Asaph, the recorder of Hezekiah 2K18,18.—
2) recorder of king Josiah 2Chr.
34,8.— 3) name of two other persons 1Chr.6,6; 26,4.

יןאָחַן see ירוֹאָחָן a. אַחַוּיָה. אַחַוּיָה.

יוֹאָל pr. n. 1) a prophet Jo.1,1.—
2) the eldest son of Samuel 1S.
8,2.—3) name of several other persons.

שְׁהֵי pr. n. father of Gideon Jud. 6,11; see also יְהוֹאָשׁ .

יוֹב pr. n. son of Issachar Gen.46, 13 = ישוב Num. 26,24; 1Chr.7,1.

לְּבֶּר (יוֹרֶבְּר n. 1) son of Joktan Gen. 10,29.— 2) king of Edom Gen.36, 33.— 3) king of Canaan Jos.11,1.—
4) other person 1Chr.8,9 a. 18.

 רְדְּיִי ' יִייְנְרָ ' pr. n. m. of several persons. יְרְבָּי ' pr. n. m. 2K.12,22 = יּבְּיִּ 2Chr. 24,26.

אָרְיִי pr. n. m. of several persons.

יוְהְנָן pr. n. m. of two persons.

יוֹיְדְעָ pr. n. m. of two persons.

יְנְיָבִין see וְנֻיָבִין.

ייקים pr. n. a high priest Neh.12,10: ייִריב pr. n. m. Neh.11,5.

יוֹכֶבֶּר pr. n. mother of Moses Ex.

יוכל pr. n. see יוכל.

יוֹמִי (sf. יוֹמִי, יוֹמִי , יוֹמִי , מִים , יוֹמִי , אַ יִמִים , pl. יְמֵים , poet. יָמֵים , sf. יָמֵים , sf. יָמֵים , אַלֿהִים , יָמֵים , יַמֵּים , יָמֵים) m. day יָמֵים יִמְן and God called the light לאריים :day Gen.1,5; of day-light

neither day, nor night (i. e. twilight) Zch.14,7; Dia in the day-time (as opposed to בַּלַיָּלָה) Gen.31.40. According to the context Di has different significations: a) with the definite article (77) sometimes: this day, to-day to-day and to-morrow היום ומחר Ex.19,10. b) 'the day of one' signifies; day of birth ניקלל אָת־יומי and he cursed his day [of birth] Jb.3,1; festival day יוֹם מַלְבָּעוּ the day of our king, i. e. his birthday or day of inauguration Hos, 7,5; ill luck, misfortune יוֹם אַחִיך the day (i e. misfortune) of thy brother Ob. 12; lot, life קישה יוֹם whose lot is hard, who hath hard luck Jb.30,25; יים ביי the day of the Lord, i. e. the day of judgment and punishment 1s.2,12. c) in a wider sense: time אַשֶׁר בַּא יוֹמוֹ whose time has come Ez.21.30: before his time Jb.15,32; בְּלֹא יוֹמוֹ Gen. לַהַיּוֹם הַוָּה 18.9,13 or לַהַיּוֹם Gen. 39,11 about this time; hence as adv.: when יוֹם אִירַא when I am afraid Ps.56,4; בּיוֹם אָקרַא when I cry v. 10. d) בַּל־הַיִּים daily, at all times, continually Ps.42.4; all the day long 44,23. e) יוֹם יוֹם every day, daily Gen.39,10; מַיּוֹם from day to day, daily אל יוֹם Num.30,15; דַבר יוֹם בְּיוֹמוֹ every day its due portion Ex.5,13.

Du. טְחָם יוֹפֵים two days בָּחָם יוֹפֵים the bread of two days Ex.16,29; אם יוֹם או יוֹפֵים יַעַם fi he continue a day or two 21,21; חַיֵּנֶל מִיּלְמָי after two days will be revive us Hos.6.2.

pl. שָׁבְעַת וַמִים seven days Gen.8,10; בַּיִּים אַחַרִים some days 27.44; in a wider sense; a) time מַקּיץ יַמִים after the expiration of some time Gen.4,3; in the last days i. e. in the future time 49,1; events of the times (chronicles) 1K.15,7; חֹדֶשׁ יַמִים a month of time Num.11,20; שַנַתוּם two years of time Gen.41,1. b) a definite space of time, a year יָמִים וַאַרָבַעָה חֲרָשִׁים a year and four months 1S.27,7; זַבַּח הַיַּמִים the yearly sacrifice 2,19; מַיַמִים from year to year, every וַמִימַה year Ex.13,10; לִימִים מִיָּמִים וּכְגֵּת in process of צאת הקץ לימים שנים time, after the end of two years 2Chr.21,19 c) time of life, age far gone in days, i. e. advanced in age Gen.24,1; בַּבִּיר בּים great of age, i. e. very aged Jb.15,10; קצַר יָמִים short of age, short-lived 14,1; poet. ימים יַרַבֶּרוּ let age speak, i. e. the aged 32,7; בְּמִים the length of days. e. of life 11,12.

יוֹםיִא, def. יוֹמִין, def. יוֹמִין, def. יוֹמֵין, פּרִיםׁיִ, פּרִיםׁיִן, יוֹמֵין, יוֹמֵין, יוֹמֵין, יוֹמֵין, אוֹמִין, אוֹמִין, אוֹמִין, אוֹמִין, אוֹמִין, אוֹמִין, אוֹמִין, אוֹמִין, אוֹמִין, יוֹמֵין, אוֹמִין, יוֹמֵין, יוֹמֵין, פּאַחַרִית יוֹמַיְאוֹ in the future time Dan.2,28; יוֹמ בְּיוֹם every day Ezr. 6,9.

adv. by day יוֹבְינ day and night, always Jos.1,8; once: every day, daily Ps.13,3.

to be in a ferment, whence jit and jit.

the clay of mire (miry clay) Ps. 40,3; יֵנן מְצוּלָה mire of the depth (deep mire) 69,3.

יוֹנֶדֶב see יוֹנֶדֶב.

לינים (c. יוֹנִים; pl. יוֹנִים) f. dove Gen. 8,8; Is 38,14, etc.; אינִים young doves Lev.5,7; as a term of endearment: אַנִין יוֹנִים my love, my dove Cant.5,2; יוֹנָה thine eyes are dove-like (i. e. like doves' eyes) Cant.4,1; poet. of Israel in exile: מינִים בּרוֹנִים the dove of silence in remoteness Ps.56,1.—2) pt. f. of אַנְיִּר, which see.—3) pr. n. of a prophet Jon.1,1.

יְנָנִי see יְנָנִי.

ing child Lam.2,11; more fully ing child Lam.2,11; more fully those that suck the breasts Jo.2,16.— 2) young twig, shoot יְּנְבֶּלְיִי שַׁבְּיִוּ שַׁבִּיוּ שַׁבִּיוּ שַׁבִּיוּ שַׁבִּיוּ שַּבִּיוּ שַׁבִּיוּ שַׁבִּיוּ שַׁבִּיוּ שַׁבִּיוּ שַׁבִּיוּ שַׁבִּיוּ שִׁבִּי שִׁבִּי שִׁבִּי שִׁבִּי שִׁבִּי he shall grow up before him as a young twig (Eng. Bible: as a tender plant) ls.53,2.

יוֹנָקּתוֹ (sf. יוֹנַקְתוֹ f. twig, shoot, branch אין נוּלָק וּוֹנִקְתוֹ וְנֵצְא and his branch shooteth forth in his garden Jb.8,16; pl. sf. יוֹנָקּתוֹ וְנִצְיֹלְ וּוֹנִקְתוֹ וְנֵצְא his branches shall spread Hos. 14.7.

יוֹבְתָּן pr. n. 1) same as יוֹבְתָּן; which see.— 2) name of several other persons.

קרית יוֹםף pr. n. 1) son of Jacob by Rachel Gen. 42,6; אבי יוֹםף Jos. 14,4 or בּיה יוֹפָף בּיה שׁמִּא בּיה אוֹפָף בּיה יוֹפִף בּיה שׁמִּא בּיה יוֹפִף בּיה שׁמִּא שׁמִּא בִיה יוֹפִף אוֹפִיף אוֹפִיף אוֹפִיף אוֹפִיף אוֹפִיף בּיה יוֹפִיף אוֹפִיף אוֹפִיף אוֹפִיף אוֹבְּיִיף אוֹפִיף בּייף בּיִיף בּייף בּייף בּייף בּייף בּייִיף בּייף בּייִיף בּייף בּייי

יוֹסְפַיֵּה pr. n. m.

יוֹעָאלֶה pr. n. m.

יועד pr. n. m.

יןעזר pr. n. m.

שיש pr. n. m. of two persons.

יוצדק see יוצדק.

יצר, יוצר, קיני (prop. pt. of יצר, אליני, אליני, pl. ייצר, c. ייצריט (ייצריט , c. ייצריט) m. וועריט , c. ייצריט (ייצריט , c. ייצריט) and as the potter treadeth clay Is. 41,25; בל ייצריט potters' vessel 30,14.—2) maker, former ייצריט (ער ייפטל the makers of a graven image Is. 44,9.—3) creator איצר הפל הוא he is the creator of all things Jer.10, 16.—איצר בפל באר See also under איצר.—See also under איצר.

יוֹקים pr. n. m.

יוֹרָ see יוֹרָ.

יורה pr. n. m.

יוֹנֶה (from יְוֹנֶה) m. 1) early rain (in autumn) יוֹנֶה וֹמַיִּקוֹשׁ the early rain and the latter rain Deut.11, 14.— 2) pt. of יְנָה which see.

יוְרי pr. n. m.

יוֹרֶם pr. n. 1) same as יְרָהַיּ, which see.— 2) another person 2Chr. 8,10 = בְּרוֹרֶם 1Chr.18,10.

קֹבֶּר (grace is returned) pr. n. symbolic name of a son of Zerubabel 1Chr.3,20.

יושביה pr. n. m.

יוֹשַׁיִי pr. n. m.

יושויה pr. n. m.

בְּשְׁלֵי pr.n.1) name of two persons.—
2) see בַּשְׁיִחֹיִ.

יוֹרְתָם pr. n. 1) youngest son of Gideon Jud.9,5.— 2) king of Judah 2K.15,32

יוֹתָר see יוֹתָר.

יהֶנֶת see יוֹתֵרֶת.

11. 11 see 711.

יויאל pr. n. m.

pr. n. m.

777 pr. n. m.

יוליאה pr. n. m.

<u>ाँव</u> see <u>ाँव</u>

(akin to אַל וֹ (akin to אַל I.) to be weighty, heavy.

Pu. pt. pl. מְוָלֵנִים weighty, i. e. well-fed Jer.5,8 (Kri); but see אוֹנְנִים

יוניה a. יוניהו see יוניה.

יוע to drop, to trizkle, whence העני a. עוַני.

m. sweat Ez.44,18

יְוְרָת r. n. same as אַיְוְרָת (which see) 1Chr.27,8.

יוֹרְהִיְהְי pr. n. m. 1) Neh. 12,42.— 2) 1Chr.7,3 = יְרַחִיָה 5,32.

יוֹרְעֵאל, יוֹרְעֵאל (with iloc. יוֹרְעֵאל, יוֹרְעָאל, pr. n. 1) a city in Issachar Jos. 19,18, in the north of Palestine, favorite place of king Ahab 1K. 18,45, and capital of Jehu 2K.9, 21; 10,1, whence דְּמֵי יוֹרְעָאל Hos. 1,4 the blood of Jezreel, i. e. the blood there shed by Ahab and Jehu; not far from this city was the Valley of Jezreel עַמֶּלְיִוֹרָ יוֹרְעָאל Jos.17,16; gent. יוֹרְעָאליוֹר 1K.21,1, f. יוֹרְעֵאליוֹר 1S.27,3 a. יוֹרְעֵאליוֹר 1S.27,3 a. יוֹרְעֵאליוֹר 30,5.— 2) a city in Judah Jos. 15,56.— 3) a person mentioned in 1Chr.4,3.

to be united, to become one בַּקְרָלֶם אֵל־ united, to become one בַּקְרָלֶם אֵל־ unto their assembly mine honor (i. e. my spirit) shall not be united Gen.49,6.

Pi. יְחֵר לְבָבְי to unite; imp. יְחָר לְבָבְי unite my heart to fear thy name Ps.86,11. יהוה לי m. 1) oneness יהוה לי ו שליכם לבב ליחר I will have towards you a heart for oneness (i. e. I will have one heart with you) 1Chr.12,18.- 2) as adv. a) together, jointly, in union בַּרַוֹיַםר when the morning stars sang together Jb.38,7; שֶׁבֶת אָחִים שריחם when brethren dwell closely together (in union) Ps.133,1; מוֹפְלוּ שֶׁבַעְתַם יַחַד and they fell all seven together 2S.21,9. b) altogether, wholly יַחַר אַנֹכִי עַד־אָעֵכוֹי until that I wholly pass over Ps.141,10 (Eng. Bible: whilst that I weithal escape); יחר סַבִּיב wholly round about Jb.10,8.

ן יחדי pr. n. m. pr. n. m.

יְהְדְּיְהְלְּ $pr.\ n.\ m.$ of two persons. יְהְיְהְלָּ Ktib. for יְהִיאָל, which see. יְהִיאָל pr. n. m.

pr. n. m.

יייי pr. n. 1) the prophet Ezekiel Ez.1,3.— 2) another person 1Chr. 24,16.

as יְחִוֹקְיָה (pr. n. m. 1) same as מְחַוֹקְיָה (pr. n. m. 2) two other persons E2r.2,16; 2Chr.28,12. אַחָיִי (pr. n. m. 1Chr.9,12 = אַחָיִי (pr. n. m. 1Chr.9,12 = אַחָיִי

Ezr.8,9; 2Chr.29,14 (*Ktūb* יְחִיאֵר), etc. אָת־בִּּוּף (יְחִייִּר) adj. 1) only one אָת־יִּחִייִּך (f.יִחִייְרִייִּר) adj. 1) only one קּתּרבִּּוּף thy son, thine only one Gen.22,2; f. יְחִייִדְי Jud.11,34; fig. of the soul Ps.22,21. — 2) alone, solitary יְחִיר וֹעְנִי אָנִי אַנִי I am solitary and afflicted Ps.25,16; pl. מוֹשִיב בּוֹתָר ihe setteth the solitary

יְחִיל Lam.3,26 acc. Ges. a. Fuerst: adj. waiting, hoping; others: fut. of אור (see אור 6).

יחל (akin to הול to wait (Kal not used).

Pi. יְחֵלֵּוֹ (pl. יְחֵלֵּוֹ יִחְלֵּוֹ fut. יְחֵלֵּוֹ) to wait יְחֵלֵּוֹ) to wait אַנִיר אַיַחְלֹּ) to wait לְּבִיר אַיַחְלֹּ) but I will wait continually Ps. 71,14; with יבּר יוֹ לְבְנֵי אַרְם nor doth he hope for the sons of men Mic.5,6; with יַאֶּלִי to rely upon, to trust יְאָלִי and on mine arm

shall they trust Is.51,5.— 2) to make one hope אוֹלְיבָּלּוּ לְּבַּלְּנִי דְּבָּר and they have made [others] to hope for the fulfilment of the word Ez.13,6; with accus.: עֵי אַשֶּׁר upon which thou hast caused me to hope Ps.119,49.

Hiph. וְיִוֹחָל (fut. יוֹחִיל ap. יַנִיּחָל 1 בְּיַּחָל אָפּרָם הּוֹחִיל 1 לוֹחָל 2 אִיֹחִיל 1 לוֹתְּיֹל 2 אִיחִיל 1 לוֹתְּיֹל 2 אִיחִיל 2 שִּבְּעַתְיָכִים הּוֹחָל עַר־בּאִי אָלֶיךְ seven days shalt thou tarry, till I come to thee 1S.10,8; with the to wait for thee 1S.10,8; with the to wait for words Jb.32,11. 2) to hope הְּיִבְּיִלְיּ לְּבְּבִּילְם hope thou in God Ps.42, 12. אַרִּילְה Jer.4,19 fut. of חול see.

יְחְלְאֵל pr. n. son of Zebulun Gen. 46,14; patr. יְחִלְאֵל Num.26,26.

יְתְם (same as חֲמָם; fut. חַמָּם, for יְתְם only Pi. חַמֵּם (pl. יְתַם; for חַמֵּם, as יְתַם for חַמֵּם, to be in heat, to be in the rut, to conceive אָמָי my mother conceived me Ps. 51,7; מוֹם מַצְאוֹן at the time that the cattle conceived Gen. 31,10.

יַחְמוּר m. a species of deer, buck. יַחְמֵי pr. n. m.

והף to make bare, naked.

קרוֹם יְנוֹתְף adj. barefoot, unshod קרוֹם יְנוֹתְף naked and barefoot Is.20,2; sometimes as a n: bareness מְנְעִי בַּנְבוֹךְ שְּיֵחַףְ withhold thy foot from bareness, i. e. from being unshod Jer.2 25. יַחְצָאֵל pr. n. m. Gen.46,24 יַחְצָאֵל 1Chr.7,13; patr. יַחְצָאֵל Num.26,48.

לְתַר (same as תְּחָר, which see) to delay, to stay, to tarry; only Hiph. fut. ap. יְתַר מִן־הַמוֹעֵר אָשֶׁר and he tarried longer than the set time which he had appointed him 2S.20,5 (Kri).

יחש to sprout, to shoot forth, whence שׁחָיַב.

יהיש" m. descent, family, genealogy per register of the genealogy Neh.7,5.

יחַשׁ (den. from יחַשׁ) only Huthp.
שׁרָב (den. from יחַשׁ) only Huthp.
register, to be enrolled in a family
register, to be recorded genealogically בְּלֶם הְהְיִחְשׁׁוּ all these were
recorded by their genealogies 1Chr.
5,17; הְיִחִשְׁם לְתֹלְדוֹתְם and their
genealogical registration by their
generations 7,9; בְּתָב בַּתְּבַב בַּתְבַּב בַּתַב בַּתַב בַּתַב רַפַוֹּצִב register Ezr.2,62 a.
Neh.7,64.

pr. n m.

יַמַב (fut. יִימַב , יִימַב , once f. יְתַּיבְרָי, for pret. is used מוֹב I., which see)

1) to be good; with יְטַ to be better than יִמַר מוֹנ art thou better than No-Amon Nah.3,8; impersonally: יְמַב יִּי יִמַב that it may be well with me Gen.12, 13; with יִמַב יִּ דְּבִרִיהָם or יֹ : to seem good, to please יַיִימַב יִּפְנִי דְבָּיִייָם and ter words pleased Hamor Gen.34,18; יִמַב מוֹן זוֹנ יִם מוֹן and it pleased the king Neh.2,6;

מימב לְנִי and it shall please the Lord Ps.69,32.— 2) of the heart; to be merry בְּיִיםֶב לְבוֹ and his heart was merry R.3,7; and let thy heart be merry Jud. 19.6.

ויטב , ייטב (fut, ייטב, ייטב, שומב , once וומים Jb.24,21; inf. : הַיִּמִיבָה , הַיִּמִיב , הַיִּמִיב ; imp. הִימִיב ; pt. מִימִיב (מִימִיב to do well הימִיבוּ they have done well all that they have spoken (i. e. they have well and rightly spoken) Deut.5,28; as adv.: הַּישַבָּתַּ לָרָאוֹת thou hast well seen Jer.1,12; הימיבו play skilfully Ps.33.3; inf. as adv.: well, right, diligently, very וְדַרַשִּׁתְּ הֵימָב and thou hast enquired diligently Deut. 17,4; בַּאֵר הֵימֶב and thou shalt write... very plainly 27,8; art thou very הַהִּימֶב חַרַה לַּהְּ wroth? Jon. 4, 4; על־הַרַע כַּפַּוָם Mic.7,3 acc. Ges.: for evil are their hands diligently, i. e. they do evil diligently (Eng. Bible: that they may do evil with both hands earnestly).- 2) to do well, to do right לִמְדוּ הֵימֵיב learn to do well Is.1,17; לְהֵימִיב לֹא יָדָעוּ to do good they have no knowledge Jer.4,22.- 3) to do good to one, with לכם ול he hath done you good Jos.24,20; with הַימָב אַימִיב עָפַר : עָם will surely do thee good Gen.32,13; with accus.: הֵימִיבָה בָרָצוֹנְהְ אֵת־צִיוֹן do good in thy good pleasure unto Zion Ps.51,20.- 4) to make

good, to amend הַיְטִיכּר דַּרְכֵּכֶּם amend your ways and your doings Jer.7,3.— 5) to tire, to ornament הַּיְטֶב אָת־רֹאשָׁה and she tired her head 2K.9,30.— 6) to please, to seem good בַּיִי אָרִי אָת־הְרָעָה עִּלְיִךְ but if it please my father [to do] thee evil 1S.20,13.— 7) with בַּיִב נְטִיכִים אָת־לְבָּם to make merry jud.19,22.

בוֹים Ch. (fut. מֵיםׁב to seem good, with עב Ezr.7.18.

הב" pr. n. a city in Judah 2K. 21.19.

הוה pr. n. a station of the Israelites in the desert Deut.7,10.

ក្មាំ a. កម្លាំ pr. n. a city in Judah Jos.15,55; 21,16.

ימוּר pr. n. son of Ishmael Gen.25, 15 and the name of one of the Ishmaelite races 1Chr.5,19.

יי later abbreviation of דְּרָבָּ; it is read אֲרֹנֵי;

יוֹן (c. וְיִנֵי ְּרָּיִנְי ׁ m. wine (from וְיִנִי ֹ to ferment; identical with Lat. vin-um, Greek oin-os, Germ. Wein) יין יִיבָּי wine and strong drink Lev. 9, 10; ייִן יִיבָּי wine bottle 18.16,20; ייַבְּי the house of wine, the banqueting-house Cant. 2,4; also in the sense of drunkenness, intoxication: בַּיִּיכֵוּ and Noah awoke from his wine, i. e. from his drunken-

ness Gen.9,24; בְּצֵאת הַנֵּין מְנְּבְל when the wine was gone out from Nahal, i. e. when he sobered up, when he recovered from his intoxication 18.25.37.

7 Ktib 1S.4,13 for 7.

יין: see בַּבָּה.

יְבַח (akin to יְבַח) to be right (Kal not used).

Niph. רוב (pt. f. נובחת 1) to dispute, to reason, to argue ロヴ לשר נובח עמו there the righteous might dispute with him Jb. 23, 7; come now let us לְכוּ נָא וִנְנַכְחָה reason together (dispute with one another) Is.1,18. — 2) acc. Fuerst: to be set to rights, to be righted הַנָּה הוא־לָךְ כִּסוֹת עִינַיִם לְכֹל אַשֵּׁר behold, this is אָתַּדְּ וַאָּת כּל וַנֹבָחַת for thee a covering of the eyes to all that are with thee: and with regard to all thou art righted (acc. Eng. Bible וַנֹבֶחַת thus she was reproved; see Hiph. 3). -For the phrase בָּסוּת עִינִים see under בַּכוּת.

Hiph הוֹכְים (fut. יוֹכְים , ap. וֹכְים 1) to judge, to decide וְהוֹכִים בְּמִישׁוֹר in judge to decide וְהוֹכִים בְּמִישׁוֹר with righteousness shall he judge the poor Is.11,4; יוֹכִים מּבְיִי יוֹכִים nor after the hearing of his ears shall he decide v. 3; וְיֹכִיחוֹ בִּין שְׁנִינוֹ i that they may judge (or decide) between

us both Gen.31,37; pt. מוֹכְיתַ juage, mediator Jb.9,33; with ロジ: to plead ויוֹכַח לְנֶבֶר עִמ־אֵלוֹהַ that one might plead for a man with God 16,21.— 2) to appoint הַּוֹבַחָם אֹבָה הּוֹבַחָם her thou hast appointed לעברה for thy servant Gen.24.14. - 3) to reprove, to rebuke הוֹכָים מָתר thou shalt indeed rebuke עַמִיתָּהְ thy neighbor Lev.19,17; אַל־תּוֹכַח ושנאם reprove not a scorner. lest he hate thee Pr.9.8: בא על I will not reprove thee for thy sacrifices Ps.50.8 will he reprove הַמִּיִרְאַתִּהְ יֹבִיחַהְ thee for fear of thee? Jb.22.4: with ל or ב of the person: הוֹכֶחַ rebuke a wise man, לְחַבֶּם וְנֵאָ הַבֶּן and he will love thee Pr.9,8; וֹכִים בְּךְ וַנְכְוָבְתְּ thee and thou be found a liar 30,6; with ב of the object: וְהוֹכִיחַ and בַּרַבַרִים אַשֶּׁר שַׁמַע יִי אַלְהָיף and will reprove the words which the Lord thy God hath heard Is. 37,4; inf. הוֹבֵה reproving, censure what doth your מַה־יּוֹכִיחַ הוֹכָחַ מְבָּם reproving (censure) prove? Jb. 6,25.— 4) to prove אַר דָרַבֵּי אֵל־ only I will prove my פַּנִיו אוֹכִיחַ ways before him (i. e. will show that they are right) Jb. 13,15; and ye will וָתוֹבִיחוּ עַלַי חָרָפַּּתִי prove against me my disgrace 19,5 .-- 5) to chastise, to punish וְהוֹכַחְתִּיוֹ בְּשָׁבֶּט אֲנָשִׁים I will chastise him with the rod of men 28.7,14.

Hoph. 미그러 to be chastised, punished (others: admonished)

הוכח בְּמַרְאוֹב he is chastised with pain Jb.33,19.

Hithp. אוֹלְהַרְּבָּח to dispute, to argue, to plead (with יְשִׁרְאֵל יִהְנַבְּח i and with Israel will he plead Mic.6,2.

יִבְלְיָה see יְבִילְיָה.

יְבְיֹן pr. n. 1) son of Simeon Gen. 46,10 = בְּיִרְיָבְ 1Chr.4,24.— 2) another person Neh.11,10.— 3) name of one of the two pillars before Solomon's temple 1K.7,21 (the other pillar was called יַבְיֹּב).

י**כל** (f. יבלְתִּי 1, יַבֶּלְתָּ 2, יַבְלָה ;; 3 pl. יובל 1, יובל ; fut. יבלו , יבלו , 1 2 תובל , יכול , יכול , inf. קובל ; יכול , תובל ; verb. n. יִכְּלֵח) to be able, I can was not able to לא יַכל לִהְכִיל receive 2Chr.7,7; וַנַכַּלְתַּ עֲמֹד then thou shalt be able to endure Ex. 18,23; with finite verb for inf. how shall I be אַיכַבָּה אוּכַל וְדָאִיתִי able to see Est.8,6; with a noun for inf. עַד־מָהַי לֹא יוּכָלוּ נָקְיוֹן how long will they yet not be able to cleanse themselves? Hos.8,5; ובעתי כי כל תוכל I know that thou canst do every thing Jb.42,2.-2) to have a right, may לא־יוֹבַל he may not send her away Deut. 22, 29.— 3) to prevail, to overcome; with accus.: אַמַר אַמַר lest mine enemy say, I have prevailed against him Ps. 13,5; with בַּמָה נוּכַל לוֹ: by what means we may prevail against him Jud. 16,5; fig. to attain mentally, to master נְשִׂנְכָה לֹא־אּוֹכֵל לְהִ ti is high, I cannot attain unto it (master it, comprehend it) Ps. 139,6.— 4) to bear, to suffer אֹרָנוֹ him will I not suffer Ps. 101,5; לא אוֹכֵל אָוֹן וַעַצְרָה זֹ I cannot bear iniquity with festive gathering Is.1,13; more fully: לא הוֹכֵל Pr.30,21 and לא הוֹכֵל Pr.30,21 and לא הוֹכֵל Am.7,10 it cannot bear.

יבֶל Ch. to be able, I can Dan.2, 47; fut. יְבֶל 3,29; with ל: to prevail against 7,21.

Aph. הַיְכִיל to be able Dan.6,21. יבְלִיה a. יְבָלִיְה pr. n. mother of king Uzziah 2Chr.26,3 (Ktib יְבִילְיָה; 2K.15,2.

ילֵד (1 ילַדְהָיף: sf. וֹלְדְהָּיף: fut. וֹלִב, sf. יַלַדְהָייּן: , fut. וֹלִב, יולבה , לילד , יולד , יולד , pt. יולדה , f. יולדה , ַחָלָּרָת , יוֹלָרָד ; pt. p. יוֹלָרָה , c. יוֹלָרָה ; inf. לָלָה, לֶּבָה, אֶבֶה, sf. לָלָה, sf. לָלָה, יס לַלֶּהֶת = לַלֵּהֶת בֹּלְרָת is. 4,19) 1) to bring forth, to bear, to beget ומהרותלד and she conceived, and bare Gen.4,1; ••• לֶּבִי רָּהַיּי דְקָבֵי thy father... that begat thee Pr.23,22; of birds; to lay eggs קרא as a cuckoo that hatcheth eggs which he hath not laid Jer.17,11; pt. f. a) יוֹלֵרָה a travailing woman Hos. 13, 13. שׁבָרָת (as a finite verb: שַּׁבָרָת אַשְׁתָּךּ יוֹלֶנֶת לָּךָּ בֵּן Sarah thy wife shall bear thee a son Gen.17,19; as a substantive: she that hath born, one giving birth, a mother this is the law ואת תוֹרַת הַיּלְרַת for her that hath born Lev.12,7; with sf. יְלִיהְרֹּ she that bare thee, thy mother Pr.23,25; pt. p. יְלִיהֹ one born, a child 1K.3,26; poet. one born of a woman, i. e. a frail mortal Jb.14,1 etc.—2) to create, to produce מְּיִילְּיִה מְׁחַיִּבְּׁ מְׁחִיבְּׁיִי מְׁחִיבְּׁ מְׁחִי מְּחִי מִּחְי מִּחִי מְּחִי מִּחְי מִּחִי מְּחִי מִּחְי מִּחִי מִּחִי מִּחְי מִּחִי מִּחִי מִּחְי מִּחִי מְּחִי מְּחִי מִּחִי מִּחִי מִּחִי מִּחִי מִּחִי מִּחִי מְּחִי מִּחְי מִּחְי מִּחְי מִּחְי מִּחְי מִּחִי מְּחִי מְּחִי מְּחִי מְּחִי מְּחִי מְּחִי מְּחִי מִּחְי מְּחִי מְּחִי מְּחִי מְּיִי מְּיִּי מְּי מִּי מְּיִי מְּיִּי מְּי מִּי מְּיִּי מְּיִּי מְּיִי מְּיִּי מְּיִּי מְּיִי מְּיִּי מְּיִּי מְּיִי מְּיִּי מְּיִּי מְּיִּי מְּיִּי מְּיִּי מְּיִּי מְּיִּי מְּיִּי מְּיִי מְּיִּי מְּיִּי מְּיִּי מְּיִּי מְּיִּי מְּיִי מְּיִּי מְּיִּי מְּיִּי מְּיִּי מְיּי מְּיִּי מְּי מְּיִּי מְּיִּי מְּיִּי מְיּי מְיּי מְּיִּי מְּי מְּיִּי מְּיִּי מְיּי מְּיִּי מְּיִּי מְיּי מְּי מְּיִּי מְּיִי מְיְּי מְּיִּי מְיּי מְיּי מְּיִי מְיּי מְיּי מְיי מְּיְי מְּיְי מְּיִּי מְּיִי מְּיִּי מְּיְי מְּיִּי מְּיְי מְּיְי מְּיְיְי מְּיְי מְּיִּי מְּיי מְּיְי מְּיִּי מְּיי מְּיְיי מְּיי מְּיי מְּיְיי מְּיי מְּיי מְּיי מְּיי מְּיי מְּיי מְּיי מְּיי מְּיִּי מְּיי מְייִּיי מְּיי מְּייִּיי מְּייִּיי מְּיִיי מְיי מְּיי מְּיי מְיי מְייִּי מְיִּיי מְּייִּיי מְייִי מְיּיי מְייי

אנוֹר (ףוּ נוֹלְרוֹ , for which נוֹלְרוֹ) נוֹלִר (ףוּ , נוֹלְרוֹ) וּנֹלְרוֹ (וֹלְרוֹ) וּנִלְרוֹ) נוֹלְרוֹ , וּנִלְרוֹ , וּנִלְרוֹ) נוֹלְרוֹ , נוֹלְרוֹ , נוֹלְרוֹ) to be born נִיּנְלֵרוֹ בְּרוֹ וְלֵּרוֹ) and unto Enoch was born Irad Gen. 4,18; pt. עם נוֹלְר בוֹלְר) a people to be born Ps.22.32.

Pi. יַבֵּר (inf. יַבֵּר) to help to bear; pt. f. מְיַבֶּרָת a midwife Gen. 35,17, pt. מְיַלְּרִת Ex.1.15.

Pu. רַב'י a. רֹב'י to be born יוֹלֵי a child is born unto us Is. 9,5; אָטֶר לִישְׁרָאֵל who was born unto Israel Jud.18,29; בַּטֶרֶם יַבְּרוֹי שִׁרָים יַבְּרוֹי before the mountains were born (brought forth) Ps.90,2.

Hiph. יוֹלִיר , הוֹלִיר , הוֹלִיר , הוֹלִיר , הוֹלִיר , הוֹלִיר , הוֹלִיר ; pt. כמוֹלִיר ; pt. כמוֹלִיר ; inf. בוְיוֹלֵר ; pt. במוֹלִיר ; inf. בוֹלִיר , הוֹלִיר הוֹלִיר אַת־אוֹר מוֹלִיר בּנִים וּבְנוֹת and Hur begat Uri 1Chr.2,20; and he begat sons and daughters Gen. 5, 4 etc.—2) fig. of the earth: to fructify if and it fructifieth it and maketh it bud Is.55,10; of natural phenomena: to create

שליב אָנְלֵיד אָנְלֵיד אָנְלֵיד שָׁל gotten (created) the drops of dew Jb.38,28; in a moral sense: דָרוֹ עָלֵל וְהוֹלִיד אָנֵן they conceive mischief, and bring forth iniquity Is.59.4

Hoph. דְלֵק to be born; only verb. n. הְלֵּכְת (or הֹלֶּלֶתְה) being born יוֹם הְלֶּנֶת אֶת־פַּרְעה the birthday of Pharaoh Gen.40,20; בְּיוֹם in the day thou wast born Ez.16.4.

Hithp. לְחַנֵּת to declare one's birth or pedigree, to cause oneself to be enrolled in a family register בְּיִבְיֵבְי עֵל מְשִׁבְּחֹתְם and they declared their pedigrees after their families Num.1,18 (for which later אַיִבְי, see שׁבִיי, see

רוֹלְרֵי (יִלְדֵּי , c. יִלְדִּים (לִּדְיִי, pl. יִלְדִּים) m. child, male child; of young animals Is.11,7; יְלֵבִים the children of strangers (i. e. foreigners) 2,6; יִלְדִיבּשְׁעֵׁע children of transgression (i. e. transgressors) 57,4.

ילְהָּדה prop. female child, hence: maiden, girl Gen.34,4; Zeh.8,5.

יְלְדְּוֹתְ f. childhood, youth Ec.11,9; Ps.110,3.

ילוד (pl. ילודים) m. one born.

ילון pr. n. m.

יְלִיד (c. יְלִיד) m. one born, child (i. e. a domestic) Jer.2,14; יְלִיד הַעָּנְק the children of Anak Num.13,22. יְלֵידֵי see יְלַדֵּי

to wail, to lament (Kal not used).

Hoph. הולל acc. Stb. to be bewailed וְבְתוּלִיתְיוֹ לֹא הוּלְּלֵּדְ and their maidens were not bewailed Ps.78,63 (but see under בול ב.).

m. howling יֵלֵל ישׁימוֹן howling of the wilderness Deut. 32, 10 (poet. for the desert where wild beasts howl).

וֹלְלְיָׁה (c. תְּבְיִי) f. wailing, lamentation Zph.1,10; Zch.11,3, etc.

נְלְנִעְ (same as יְלֵעְ (same as יְלֵעְ (same as יְלֵעְ (same as יְלֵעְ (same to devour, hence: to utter rashly מוֹהָשׁ אָדָם יְלַעְ קְנָשׁ (אַחַר נְּדָרִים לְבַּהָּר it is a snare to a man who swalloweth (i. e. speaks rashly) that which is holy, and to look after vows Pr.20,25.

לק to stick, to cleave.

itching scab Lev.21,20.

to lick up, to eat off.

(prop. licker) a kind of locust בְּנֵלֶק מָּמָר as the rough (hairy) locusts Jer.51,27 נְּלֶק מָּעֵם וַיִּעף the locust spreadeth itself out and flieth away Nah.3,16.

יִלְקוֹם (from לָקֵם m. shepherd's bag 18.17,40.

D' (c. D), before Makkeph D); sf. חול הים (נמים m. 1) sea חול הים the sand of the sea Gen.32,13; להה לם towards the sea IK.18,43; the great sea Mediterranean) Num.34.5. otherwise called הַלַם הַאַחַרוֹן the hinder (western) sea Deut.11,24; ים־סוף the sea of reeds (the Red Sea) Ex.15,4, otherwise called ים־מצרים Sea of Egypt Is.11,15; also of great lakes: מַלְנֵרָת the sea of Chinnercth (the sea of Galilee, or lake of Tiberias) Num.34,11; לם המכח the salt sea (the Dead Sea) Gen.14,3, otherwise called the sea of the desert Deut,3,17 or בקרמני the eastern sea Jo.2,20; of a large river, as sf the Nile Is.18,2 and its branches Ez.32,2; of the Euphrates Is.27,1; by hyperbole of a large vase, hence: ים הַנְּחְשֵׁת the sea of brass, i. e. the great laver in the court before Solomon's temple 2K.25, 13.— Pl. ימים Gen.1,22; Lev.]1,9, etc.; poet. often for the sing. D:: the sand of the sea Jb. 6,3 (for חוֹל הַיִם; חוֹף וַמִּים the coast of the sea Gen.49,13 (9:⊓ the heart (midst) לב וַמִּים; of the sea Ps. 46, 3 (בבים). — 2) the west (the Mediterranean lying west from Palestine) רוּה יַם the west wind Ex.10,19; פַאַת־יַם the west side Ex.27,12; with 7 loc. שוה westward Gen.28,14, which means also to the sea Num.34.5.

רָה Ch. sea אַבְּן the great sea Dan.7.2.

מים m. only once pl. ימים Gen.36,24 acc. the Vulgate: warm springs (from ימים 2); acc. the Targ. and Samaritan code : אִימִים, which see; others: mules.

יְמוּאֵל pr. n. son of Simeon Gen. 46,10 == אָר מוֹאָל Num.26,12.

יְבִיבְיהְ pr. n. daughter of Job Jb. 42,14.

יַמִין (c. יָמִינְּן; sf. יָמִינָּן, קּמִינָּן) f. 1) the right, right side ימין או שמאל the right or the left Num. on על בַּתָף הַבּוֹת מָנַמִין on the side of the house from the right (i. e. on the right side of the house) 1K.7,39; לְטִין הַעִיר the right side of the city 2S.24,5; as adj. עין יַמִין the right eye 1S.11,2; hand Jer. 22,24; Cant. 2,6; fig. might, strength הוֹשִיעָה־לּוֹ יִמְינוֹ his right hand (i. e. his might) hath gotten him the victory Ps.98,1; hence o? strengthening one: אַשֶּׁר־הַחוֹקהּי whose right hand I have holden Is.45,1; בַּל־אָמוֹם because he is at my right hand, I shall not be moved Ps.16,8.seems also to signify: right place, proper place לב חַבֶּם לִימִינוֹ the heart of the wise man is at his right hand, i. e. in its proper place Ec. 10,2. - 2) the south (it being to the right of the Semite whose face is turned to the east): ינְטִין חִישִׁים north and south Ps.89, 13; מִימִין הַוְשִׁיִםוֹן on the south of the desert 1S.23,19.— 3) pr. n. m. Gen.46.10.

י (בְּיִבְינְי (בּיִנְי fent. same as בְּּוְבִּימִינְ, see בּּוְבִּימִינְ (בּיִבְימִינְ בּּיִבְימִינְ בּי 2). Ktib Ez.4,6 a. 2Chr. 3,17 for יָמֵנִי , which see.

מכא pr. n. m. 2Chr.18,7 a. 8.

יִמְלָה pr. n. m. 1K.22,8 = אּלֶהְיּי.

יםלד pr. n. m.

יְבֵּן (akin to אֲבַן) to be firm, whence יְבֵּין (*Kal* not used).

Hiph. (denom. from נְמָין (נְמִין a. הַמִּין 1) to turn to the right hand אַם־הַשְּׁמֵאל וְאִימָה if thou turn to the left hand, I will go to the right Gen.13,9; לְהָמִין וּלְהַשְּׁמִי לֹי to turn to the right hand or to the left 2S.14,19; see also under וְמַיִּ .—
2) to use the right hand; pt. pl. מַיִּמִינִים able to use the right hand 1Chr.12,2.

וֹמֵין Ch. see וְמַאַ.

יבור (ביוני pr. n. 1) son of Asher Gen. 46,17.— 2) another person 2Chr. 31,14.

יְּבְנִי (f. רְיִם adj. right (not left) יְבְינִי (f. קּיבְיי adj. right pillar 1K. 7,21; אָצְבְּעוֹ the right pillar 1K. קּצְבְּעוֹ the thumb of his right hand Lev.8,23; sometimes יַבְּינִית is understood: יְבָּינִית his right finger, i. e. the finger of his right hand Lev.14,16.

יכונע pr. n. m.

למר to alter (Kal not used).

Hiph. הִימִיר to change Jer.2,11 (בייִר from הַמִּיר which see).

Hithp. הַּתְּמֵּר to change oneself with any one, to take one's place אינה מון בּרְבוֹדֶם הַלְּמֵר in their glory ye shall take their place Is.61,6 (Eng. Bible: in their glory shall ye boast yourselves, taking, with many interpreters, הַּתְמַּר for הַתְּמֵר , from בַּבּר , which see).

ימרה pr. n. m.

עיביי (same as שִׁשַׁיִבְ) to touch (Kal not used).

Hiph. הַיִּמִישׁ to let feel; imp. with sf. הְיִמְשׁנְי Ktib Jud.16,26 let me feel, for which Kri הַמְישׁנְי, as if from מוֹשׁ

ניץ Ec.12,5 = יְנֵאץ, from ניץ, which see.

יְנָה (fut. יְנָהְה , 2 pl. sf. נְינָה ; pt. f. נְינָה) to oppress, to destroy נִינָה let us destroy them together Ps.74,8; הְינָה the oppressing city Zph.3,1; הָרֶב הַיּינָה the oppressing (or destroying) sword Jer.46,16; also without הַרֹּוֹנְה the wrath of the oppressing sword 25.38.

Hiph. הוֹנָה (3 pl. הוֹנָה fut. הוֹנָה ; pt. pl. m. מוֹנִים ; inf. מוֹנִים ; pt. pl. m. מוֹנִים ; inf. הוֹנִה sf. הוֹנִה) to oppress, to maltreat אַר־אָּוֹנוּ אִישׁ אָר־אָּחִיי ye shall not oppress one another Lev.25,14; הַאָּרַקּי אָת־מוֹנֵיךְ אָת־ and I will feed thy oppressors with their own flesh Is.

49,26; with אוב: to force out by oppression לְהֹוֹנוֹתָם מִאַחְזָּהָם to force them out by oppression from their possession Ez.46,18.

יְבְוֹתְ pr. n. a city on the borders of Ephraim and Manasseh 2K.15,29; with הוא loc. הְנָתְ Jos.16,6.

ינוֹם (Ktib יְנוֹים) pr. n. a place in Judah Jos.15,53.

יְנִיקְה f. sucker, sprout Ez. 17.4 (= יְנִיקְה 2 a. הְנָקְה, which see).

ינֵק (fut. יְיֵבֶּק; pt. יְיִבֶּק) to suck the mother's breast Jb.3,12; Cant.8,1; hence: to drink Jb.20,16; fig. to receive יְיָבֶק יִינִקְל יִינְקְל יִינְקְל for they shall suck (i. e. receive) the abundance of the seas Deut.33,19.

Hiph. יִינְק מָר (fut. יִינִיק or pיִינִיק or pיִינִיק ap. מַינִיק f. קר. מינִיק ap. מַינִיק ap. מַינִיק f. מַינִיק ap. מַינִיק ap. מַינִיק it ap. מַינִיק מַּר פּר מַר מַינִיק מַר פּר וֹיִינְק אָת־בְּנָה it that she may nurse the child for thee Ex.2,7; מַרְּבָּע מָפְרַע and she gave her son suck 1S.1,23; fig. עַבְּיַע מִפְּרַע מִבְּרַע מִבּר מִבּר מִבּר מִבּר מּבּר מִבּר מִבְּר מִבּר מִבּר מִבּר מִבְּר מִבּר מִבּר מִבּר מִבְּר מִבּר מִבְּר מִבְּר מִבּר מִבּיר מִבּר מִבּר מִבּיר מִבּיק מִבּר מִבּיק מִבּר מִבּיר מִבּר מִבּיק מִבּי מִבּר מִבּיק מִבּיק מִבּי מִבּיק מִבּיק מִבּי מִבּיק מִבּיק מִבּיל מִבּיק מִבּי מִבּיק מִבּיל מִבּיע מִבּיל מִבּיע מִבּיל מִבּי מִבּי מִבּיל מִבּיע מִבּיל מִבּי מִבּיל מִבּיע מִבּיל מּבּי מִבּי מִּיבּיק מִּי מִבּיל מִבּי מִּיבְּיק מּי מִּיבּיק מּי מִבּי מִבּי מִּבְּי מִבּיל מִבּי מִבּיי מִבּי מִּיבְיק מִּי מִּיבְּיק מּי מִּיבְיק מּי מִבּיי מְבּיל מּבּי מִבּיי מְבּי מּיבּיק מּי מּיבּיל מּיבּי מִבּי מּבּי מִבּי מִבּי מִבּי מִּי מִבּי מִּי מִבּי מִבּי מִּי מִבּי מִּי מִּי מִבּי מִּי מִּי מִּי מִּי מִבּי מִבּי מִבּי מִּי מִבּי מּי מִּי מִּי מִּי מִבּי מִּי מִּי מִי מִּי מִי מִּי מִבּי מִּי מִ

קּיְשׁוֹףְ a. יְיִשׁוֹףְ m. kind of a bird (acc. Targ. and Kimchi: nightowl, from נְשֶׁן; acc. Septuagint and Vulgate: ibis) Deut.14,16; Is. 34,11.

יַםְדְ (fut. יְםֵי for יְיַםּי; inf. יֹםְיִ, with יֹם לִיפוֹיד (Chr.31,7) ליפוֹיד (establish, to found, to set

שָּרֶץ עַל־מְכוֹנֶיהָ who hath founded the earth upon her bases Ps. 104,5; יְבָּרְה עַל אָרֶץ יְבַּרְה he hath founded his [celestial] vault over the earth Am.9,6; יבַּרְהִיךְּ בַּבַּפִּירִים and I will set thee with sapphires Is.54,11.—2) to appoint, to assign בַּבְּרִים זֶה יְבַרְה ְלֵינִים עָּרִים זֶה יְבַרְה ְלָיִרִים זֶה יְבַרְה ְלִינִים מָּרִבְּרִם זֶה יְבַרְה ְלִינִים לְּרָבְּרִם זָה יְבַּרְה ְלִינִים אַל יִבְּרָם זָה יִבְּרָה ְלִינִים אַל יִבְּרָם זָה יִבְּרָה ְלִינִים אַל יִבְּרָם זָה יִבְּרָה ְלִינִים אַנְה יִבְּרָה ְלִינִים בַּבְּרִה יְבִיּרְה יְצִיִּים Assyria appointed it for dwellers to the desert Is. 23, 13 (Ges.); יבּרְהוֹיִם יְבִּרְהוֹ tor chastisement hast thou appointed him Hab.1,12.

Niph. וֹנֵים (fut. רְהַנְּהֵי ; inf. וֹהָמָּד ז) to be founded, established; inf. with sf. הַנְּיִנְדְי its being founded Ex.9,18; imp. לְּבָּיִנְדְי thou shalt be founded Is.44,28.— 2) to sit in counsel, to take counsel נִיּנְרִים and the rulers take counsel together Ps.2,2; בְּיִנְיִנְי while they took counsel together against me 31,14.

Pi. שְׁבֵּי (fut. שְׁבֵּי ; inf. שִׁבִּי 1) to found, to lay a foundation הַּנְגִי וֹ אֲבֶּן I lay in Zion for a foundation a stone Is.28,16; יַבּר בְּצִיוֹ אֲבָּן to lay the foundation of the house 1K.5,3; אַבְּרָרוֹ יִיִּבְּדָּר ; ing to lay the foundation of the house 1K.5,3; יַבְּרָרוֹ יִיִבְּדָּר יִיִּבְּדָּר וֹ יִבְּרָרוֹ יִיִבְּדָּר וֹ יִבְּרָר וֹ יִבְּרְר וֹ יִבְּר וֹ וְבִּר וֹ יִבְּר וְבְּרְר וִבְּר וֹ יִבְּר וֹ וְבְּר וֹיִבְּר וְבְּרְרְאָה זְּבְּר וְבְּרְבְּר וֹ יִבְּר וֹ וְבְּר וֹיִבְּר וְבְּרְרְאָה זְּבְר וְבְרְרְאָה וֹ בְּבְּר וֹנְבְּר וֹיִבְּר וְבְּרְרְבְּר וֹ וְבִּר וֹ וְבַּר וֹבְּבְּר וְנִיבְּר וְבְּרְרְבְּר וֹ יִבְּר וֹ וְבְּר וֹבְּר וֹ וְבִּר וֹ וְבְּר וֹיִבְּרְרְבְּר וֹ וְבִּר וֹ וְבְּר וֹבְּרְר וְבְּרְר וֹיִבְּר וֹ וְבִּר וֹיִבְּיִים וֹ בְּרְר וֹיִבְּר וֹ וְבִּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּרְיִבְּר וְבְּר וֹבְּיִי וְבִּר וֹ וְבִיר וֹ וְבִּיר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּרְר וְבִּיר וְבִיּבְּר וֹ וְבִיּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּיוֹ וֹ בְּר וֹבְּיוֹ בְּיִבְּר וְבְּיִבְּר וֹ בְּבְּר וֹבְיּיִי בְּיִי בְּבְּר וֹבְיִי בְּיִבְּר וֹבְּי וֹ בְּבְּר וֹבְיִי בְּיִבְּי וֹ בְּיִי בְּיִבְּר וְיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי וְיִבְּיוֹי וְיִיבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיוֹ בְּיִי בְּייִי בְּיוֹי בְּיִיוֹ בְּיִבְיוֹי וְיִי בְּיוֹי בְּייִי בְּיוֹי בְּיוֹי בְיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְיוֹיוֹיוֹ בְיוֹיוֹי וְיִיוּיוֹי וְיוֹיוּיוּי וְיִייוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי וְיִייוֹיוְ בְּיוֹי בְּיוֹי

Pu. יַפֵּר (pt. יְפָר) to be founded the foundation of the house of the Lord was laid 1K. 6,37; הַּיְפֶר אָבְנִים יִקְרוֹת and the foundation was of costly stones 7,10; with מְיִפְּרִים עַרֹּאַרְגִי־פָּוֹי יִעָר hounded (set) upon sockets of fine gold Cant.5,15.

Hoph. הוֹפֵר (pt. מוֹפֶר ; verb. n. to be founded, established הוֹסד וַאֶלָה הוּסֵר שׁלמה לְבִנוֹת אַת־בִּית this is the foundation of Solomon for the building of the house of God 2Chr.3.3 (Eng. Bible: these are the things wherein Solomon was instructed for the building etc.); על הוֹםַד בִּית יִיָּ cause of the laying of the foundation of the house of the Lora Ezr.3,11; מוֹפֵר מוֹפֵר a foundation founded, i. e. a sure foundation Is.28,16 (the 1st is a noun, the 2nd is a pt. with an irregular Dagesh).

קר m. prop. foundation, hence: beginning, commencement בְּיֵלֵה מְבָּבֶל the commencement of the expedition from Babylon Ezr.7,9.

יכוּדָה. foundation; only with sf. יכוּדָת Ps.87,1.

לְּחֵוֹּר m. one who departs; only pl. sf. Ktib Jer.17,13 יִמוֹרֵי they who depart from me (Kri 'קוֹרִי').

הַרֹב עם m. reprover, blamer הַרב עם הרב יִםוּר יִםוֹי shall the reprover contend with the Almighty? Jb.40.2.

יָּםְדְּ (בּקּבּן; fut. יִּיםָרְ:) to pour, to be poured אַיִּיםְרּ it shall not be poured Ex.30,32.

רְבְּיִי pr. n. sister of Lot Gen.11,29.

קַבְי (^ קַבְי; pt. קַבִּי Is.29,14 a. 38,5; for fut. the Hiph. form יוֹסִיף is used) 1) to add (with וַיַבַף (עַל) and he shall add חַמִּשִּׁיתוֹ עַלִיוּ the fifth part thereof unto it Lev. ו הָנֶנִי יוֹסָף עֵל-נָמֵיךְ I will add unto thy days Is.38,5; mean. ing sometimes intensified by עוֹד: then shalt וַנְכַפִּתָּ לָךְ עוֹר שָׁלשׁ עַרִים thou add for thee three cities more יַבַפָּהָ עַל־הַשָּׁמִיעָה אֲשֵׁר (Deut.19,9 thou exceedest (i. e. hast added to) the fame that I heard 2Chr.9,6; וַלְסַפַה... שֹׁרֵשׁ and [the remnant of Judah] shall add ... roots Is.37,31 (but see 3).-- 2) to add to do anything דָבֶּר יָיָי.. קוֹל the Lord spoke... with a great voice, and he added no more Deut.5,19; נַיּתְנַבָּאוֹ וַלֹא יָםַפוּ they prophesied, but they did so no more Num.11,25 (Eng. Bible: and did not cease) .- 3) before

other verbs as adv.: more, again לאֹרְיִסְבָּה שׁוּבּ she returned not again Gen.8,12; with omission of a verb: שְׁרָשׁ יוּיִסְבָּּה שִׁרָּ and [the remnant of Judah] shall again take root Is.37,31 (בּוֹתְבּּה לְּחַבּוֹת).

Hiph. חִיםִיף, הֹסִיף (fut. קיֹםיף, קיסי, קסיי, מף. קסיי, קסָייַ, קסָייַ, קסָייַ, 2 קינוח, קינוח, קנוח, ap. קנוח, אַם חוֹחָן, חוֹחָן, once אָרוֹחָן Pr.30,6; 2 pl. once אַסְפוּן Ex.5,7 for (תּוֹסְיפוּן) 1) to add, to give more וְאַת־חַמִישָתוֹ יוֹסֶף עֵלֵיו and he shall add the fifth part of it thereto Lev.5,16; thou לא־תֹפָף עֶלַיו וַלֹא תִגְרַע מִמֶּנוּ shalt neither add thereto nor diminish therefrom Deut.13,1; בורד ימו לה ומה־יסיף לַהְ לַשׁוֹן רִמְיָה acc. Ges.: what giveth to thee and what giveth more to thee thy false tongue? (i. e. what aoth thy false tongue profit thee?) Ps.120,3 (others: what will he, i. e. God, give unto thee? or what will he add unto thee, thou tongue of deceit?) .-- 2) to increase, to יַנָ... יוֹסֵף עֲלֵיכֶם כַּכֶם אָּלֶף multiply the Lord.. make you a thousand times so many as ye

are Deut.1,11; עַיּוֹטֶף יָנָ אֶת־בֶּל־אֲשֶׁר and the Lord increased twofold all that Job had and she וַתּוֹסֵף אֵל־תַּוְנוֹתִיהַ ; b.42,10 מַל increased her whoredoms Ez.23, 14; יוֹסִיפוּ לַךְ שִׁנוֹת חַיִּים the years of thy life shall be increased unto thee Pr.9,11; לְהוֹסִיףְ לְבֶם that it may increase unto you its productiveness Lev.19, 25.— 3) to continue, to do more, to do again, to do further (with another verb) אוֹמַף לַחַמוֹא and he continued to sin (he sinned yet more) Ex.9,34; שַלַח and again he sent forth Gen.8,10; הַאוֹםִיף shall I go up again לְגַשָּׁת כַּמִּלְחָמַה to battle Jud.20,23; לא־יוֹםִיףְ לַקוֹם he shall rise up no more Ps.40,9; sometimes with omission of the other verb: עַר פה הַבא וַלא תֹסִיף hitherto shalt thou come, but no further [shalt thou come] שהרלה אָלהים וָכה (Jb.38,11; אַלהים יוֹםְיף may God do to thee thus, and continue to do so 1S.3,17; sometimes with a finite instead of inf.: לא אוֹסִיף עוֹד אַרַחָם I will no more have mercy upon Hos.1,6; לא תוֹסיפִי וַקראוּ־לָךְ thou shalt no more be called (or: men shall never more call thee) Is. 47.1.

רְבְּי Ch. to add.— Hoph. אַבְּי to be added Dan.4,33.

יְּכֵּר (akin to יָבֵּר; fut. יָבֵר', 1 s. sf. יָבֵר' יבֵר') prop. to bind, to restrain, hence: to chastise, to reprove, to correct בְּאַנְי וְאָפָרֵי in my desire I chastise them Hos.10,10; יבֹר לִץ לוֹקָרֵ לוֹנְקָר לוֹנְקָר לוֹנְקָר לוֹנְקָר לוֹנְקָר לוֹנְקָר לוֹנְקָר לוֹנְקָר לוֹנְקְר he that reproveth a scorner getteth to himself shame Pr.9,17; בְּיִכְיתְ בּיִבְר he that chastiseth nations, shall he not correct? Ps.94,10.

Niph. אינה (fut. אינה, inf. יוּהָה.) to be chastised, instructed, corrected אינה בְּבָרִים לֹא־יִנְהֶר עֲבָּר a servant will not be corrected by words Pr.29,19; בְּקַר יִרוֹשְׁיֵם פָּן הַקַע נַבְּשִׁי be thou instructed, O Jerusalem, lest my soul depart from thee Jer.6.8.

עם (שְלַתְּלִ חָלַיִּמְר אָנִי מָר (שְלֵבְּלִ הַלִּי מְּרָ רְיִּמְרְ אַנְי מְּרָ בְּיִ מְרְ בְּיִלְּהְוֹי to bind, to strengthen יִּבְּיִלְי וְּלֵבְּלִי I have bound and strengthened their arms Hos.7,15.— 2) to chastise, to punish, to correct, to instruct. to warn אָבִי יִפַר אָהָכָם בְּעַקְרבָּים my father hath chastised you with whips, but I will chastise you with thorns 1K.12,11; מְשִׁבְּיוֹ וּוְבָּנִי וּוְבָּיוֹ וּוֹנְינִי וּוֹבְיוֹ וּוֹנְינִי וּוֹבְנִי וּוֹבְיוֹ וּוֹבְנִי וּוֹבְנִי וּוֹבְנִי וּוֹבְנִי וּוֹבְנִי וּוֹבְנִי מְלִיוֹנִי וּוֹבְנִי מְלִיוֹנִי מּבְּטִי מוֹנִ מוֹ מֹלְנוֹ מִי מוֹנְנוֹ בְּיִילִיוֹר, also by night my reins instruct (warn) me Ps.16,7.

Hiph. יהיסיר (fut. ייִסיר) to chastise, to correct אַיְסִיר (will chastise (correct) them, as it hath been anounced to their congregation Hos.7,12.

Nithp. אים to be warned, instructed וְנָוֹפְרוֹ כְּלִּדְהַנְשִׁים and all women may be warned Ez.23,48.

יָעָה m. = יָּעָה, which see.

יְיָבֵּץ pr. n. a person mentioned in 1Chr.4,9.— 2) c city in Judah 1Chr.2,55.

יַער (fut. יִיעַר he set time fix הַמּוֹעֵר אִישֶׁר יִעָר the set time which he had appointed him 2S. 20,5; שָׁם יִעְרָה there hath he appointed it Jer.47,7.— 2) to fix upon as a wife, to betroth אַם לְבָנוֹ יִיעָרָה and if he have betrothed her to his son Ex.21,9.

Niph. לוֹעֵר (fut. וֹנְעָר ; pt. עֹלְי: pt. (נֹעֲר בּרָר וֹנְעָר (נֹעֲר בּרָר וֹנְעָר (נֹעֲר) they had made an appointment together to come Jb.2,11.— 2) to come together, to gather together וְנִיעָר בּרִר בְּרַרְעָרְר מַלְר בְּלַר בְּעִרְר וֹנְעַר וֹנְיוֹעָר וֹנִינְער מַלְר בְּלַר בְּעִרְר וֹנִינְער מַלְר בְּלִר בְּעִרְר מַנְיוֹער מַלְר בְּלִיךְעִרְר מַעְרָים עָלְיוֹ all the congregation shall gather themselves unto thee Num.10,3; בּלִיבְעִרְר עִלְר נִינִים עָלְיוֹ that were gathered unto him 1K.8,5.—3) to conspire, with איני against Num.14,35; 27,3.

Hiph. הועיד (fut. יוֹעִיד) to appoint a place or time, to cite before a court, to arraign אַפּן מִי יוֹעִידְנִי and if justice, who will cite him for me to appear? Jb.9,19; אַפּן יִעִידָנִי יִעִידָנִי y who is like me? and who will arraign me? Jer.49,19 a. 50,44.

Hoph. הוֹעֵד (מוֹעְר פּלַר, קאָנִים to be fixed, set, directed דּוֹרָאִי תְאָנִים baskets of figs set before the temple of the Lord Jer.24,1; מְעָרוֹת witherso-

ever thy face is set (directed) Ez.21.21.

יְעָדּן (*Ktib* יֶּעָדִי, *pr. n.* see עָּדֹי.

יְעָה to snatch or sweep away וְיָנְה to snatch or sweep away and the hail shall sweep away the refuge of lies Is.28.17.

יְּשֶׁה (from יְּשֶׁה) m. shovel for the removing of ashes; only pl. יְשֶׁרּה Ex.38,3; Num.4,14; 1K.7,40, etc.; sf. יְעֵיוֹ

a. יְעִיאֵל pr. n. 1) a prince of the Reubenites 1Chr.5,7. – 2) the founder of Gibeon 1Chr.9,35. – 3) a military officer of David 1Chr.11,44. – 4) a scribe of king Uzziah 2Chr. 26, 11 and other persons.

יערץ pr. n. m.

יַעור Ktib for יַעיר, which see.

יעורים! Ktib Ez.34,25 for יעורים! woods. יעורים pr. n. a son of Esau Gen.36, 18, for which Ktib. יעיש in verses 5 a. 14.

יַעָּז (בּיוֹיִיָּן) to be hard. impudent (Kal not used).— Niph. pt. עם נועָו אינים מוּפּר (impudent) people 1s.23, 19 (acc. Rashi בּם לוֹעוֹי Ps.114,1 a people of a strange language, a foreign people).

עויאל = pr. n. m. 1Chr.15,18 יעויאל v. 20.

יעויה, pr. n. m.

י<u>עוי</u>ר a. י<u>עוי</u> pr. n. a city of the Amorites Num.32,1, which was

allotted to the tribe of Gad v. 35, and later belonged to Moab Is. 16.8.

יְעֵמ (בְּיְהָה בְּיִרְהָה to cover, to clothe מְעִיל צְּדָקָה יִּנְאָנֶי he hath clothed me with the robe of righteousness Is.61,10.

יַעַם: Ch. (= Heb. יְעַיִי) to counsel; pt. יְעָם: counsellor, pl. sf. יִעַם: to Ezr.7,14 a. 15.— Ithp. מַּיִּעָם to consult together Dan.6.8.

יעיאל see יעיאל.

יְעִיך pr. n. m. 1Chr.20,5 (Ktib יְעִיךְ), in the parallel passage 2S.21,19 מֹאָרְגִים (acc. Ges. מֹאָרְגִים is probably repeated from the following מְנוֹר אֹרְגִים by an error of transcription).

יעבן pr. n. m.

Hiph. רֹינִיל (fut. יוֹעִיל) 1) to be of value, to be of use, to profit, to help, to assist לא־יוֹעִיל אוֹצְרוֹת treasures of wickedness profit nothing Pr.10,2; לַּיִּבְינִי יִעִילוֹ הַנְּינִי וֹעִילוֹ הַנְּינִי they help forward my downfall Jb.30, 13; אַחָרֵי לא־יוֹעָלוֹ הַנְּינִי they go atter those that profit nothing (i. e. after idols) Jer.2,8; with sf. קוֹר אֹעִילוּך וֹנְיִילוּךְ Is.57,12.— 2) to have or receive profit shall I have, than if I had sinned? Jb.35,3 (Eng Bible: what profit shall I

have, if I be cleansed from my sin?); בּוֹנְעִיל בִּי נִפְּגַע־בּוֹ and what profit should we have, if we pray unto him? 21,15.

על וו. (pl. יְעֵלִים, c. יְעֵלִים) m. wild goat, ibex, chamois Ps.104,18; Jb. 39,1; אוֹרָי הַיִּעְלִים the rocks of the wild goats 1S.24,3.

וֹי וּנֵל Il. pr. n. 1) a judge in Israel before the age of Deborah Jud. 5,6.— 2) the wife of Heber the Kenite Jud.4.17.

יעַלָא see יעַלָא 2.

יַעְלְּה (f. of יְעֵלְ I.) 1) a wild shegoat, female ibex; fig. of a lovely woman יַעְלֵח ווּן the graceful ibex Pr.5,19.— 2) pr. n. m. Ezr.3,56 בע'א Neh.7,58.

יְעָלֶם pr. n. a son of Esau Gen.36,5.

יען (בּינָה בּייִן) 1) to raise a cry, to howl, hence יְיֵנְה בּיִנְה בּייִן בּיי 2) to call back, to answer, to respond, whence יַנִין בּייַר.

יַען כֶּלְ־הִּיְעַבּוֹהְיָּךְ because of, on account of (with a noun) יַעַן כֵּלְ־הִּיְעַבּוֹהְיָךְ because of all thine abominations Ez.5,9; יַעַן בֵּיהִי יַען בֵּיהִי שָׁן because of what ?... because of mine house Hag.1,9.— 2) conj. because וַעֵּי בְּיִהְיִ אוֹהִי שִׁיךְ בִּיחָרָ אוֹהִי שִׁיךְ בִּיחָרָ בִּייִם שְׁבְּיִחְ אוֹהִי because thou hast forgotten me Ez.23,35; יַען בְּיִחָרָן because thou hast trusted (prop. because of thy trusting) in thy works Jer.48,7; יַען אַעָּר בּיִבְּיִים because that, because Gen.22,16 etc.: 'בְּיִּבְיִּים because Is.3,16; some-

times doubled for emphasis: בְיַעֵן Ez.36,3 or יַעַן וּבְיַעַן Lev.26, 43 because, even because.

m. prop. howler, hence: ostrich; only pl. יְעֵנְים Jer.4,3.

לְעַנְה f. prop. howl, hence: בַּת יִעַנָה female ostrich Lev.11,16; pl. בְּנוֹת Mic.1,8.

יעני pr. n. m.

יַשְׁף II. (בּ אָשׁ) to fly; only Hoph. pt. אָשֶׁר being caused to fly Dan. 9,21. See also under אָשֶׁר.

יִּעְף m. flight יְעָף בִּיעָף being caused to fly swiftly Dan.9,21.

יָעֶף (from יְעֵף I.; pl. יִּעֶף adj. wearied, faint 28.16,2; Jud.8,15.

 Niph. נוֹעֵץ', (fut. 'נְיַנִץ', pt. עוֹנֵץ'); pt. עוֹנִץ') to consult with one another, to take counsel with one another אָח־מִי נוֹעֵץ is 40,14; ינִינְץ' עִם שְּׁרֵיי עִם שְּׁרֵיי עִם שְּׁרִיי עִם שְּׁרִיי עִם שְּׁרִיי עִם שְּׁרִיי וֹעִץ' he took counsel with his princes 3Chr.32,3; הַּנָּיְצִייִ let us take counsel together Neh.6,7.— 2) to advise, to consult together בּיִנְצִי כְּבַיִּרְדִּן אָתְם נִינְצִייִם how do ye advise 1K.12,6; יוֹרְדִי כְּבַיִּרְדִּן how do ye advise 1K.12,6; יוֹרְדִי לְבַיִּרִר how have consulted together with one heart Ps.83,6.

Hithp. ליִהְיָצִץ (fut. יְהַיְצֵץ) to consult together יְיִהְיָצֵץ על־צְּפּוּלֶיךְּ they have consulted against those thou protectest Ps.83,4.

יַשְׁקְבֹּב pr. n. son of Isaac, afterwards named יִשְׁרָאֵי Gen.25,26; 32,29, founder of the Israelitish nation.

יַעקבה pr. n. m. 1Chr.4,36.

יְּבְּקְן pr. n. an Edomite chief 1Chr. 1,42 = יְבִי הַ Gen.36,27; בְּיִי יַנְיִבְּקּן a place in the wilderness Num. 33,31. יְעָרָה (c. יְעָרָה; pl. יְעָרָה) 1) forest, wood יַּעָרְה and maketh bare forests Ps.29,9.— 2) comb שַרַת דְּבַשׁ honey-comb 1S.14,27 (= יַעַר 2).

יַּעְרָה pr. n. m. 1Chr.9,42 = יְּעָרָה 1Chr.8,36.

יְעַרֵי pr. n. see יְעַרֵי.

יערשיה pr. n. m.

יַעַשֵי' (Ktib יִנְשָׁשׁי) pr. n. Ezr.10,36.

יעשיאל pr. n. m.

וֹבְרָיה pr. n. m.

רְיָבָּית (2 f. יְבִּית קּבָּי, fut. יְבִּית, ap. יְיָבִּית prop. to shine hence: to be fair, beautiful בה־נְּעַמְהְ how fair and how pleasant art thou Cant.7,7; בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בַּוֹי and it was beautiful in its greatness Ez.31,7.

Pi. רְבָּיְרָ to beautify, to deck (with בְּבָבֶּרְ וּבְּוֹדְב יִיפְהוֹ they deck it with silver and with gold Jer.10,4.

Pu. redupl. יְפִיפָר to be very fair, beautiful יְפִיפָּר מְרָנֵי אָדָם thou art much fairer than the children of men Ps.45.3.

Hithp. הַּתְנַפּּ to make oneself fair, to adorn oneself יַשְׁוֹא הַתְנַפּּ in vain shalt thou make thyself fair Jer.4,30.

יפה (c. הַבָּי, f. הָבָי , c. הַבַּי, pl. הִיבָּי, c. ภาย a. ภาย adj. fair, handsome, beautiful וּבַאַבְשֵּלוֹם לא־הָיָה and אִישׁ־יָפָה בָּבֶל וָשְׁרָאֵל לְהַלֶּל מָאר like Absalom there was no man so exceedingly handsome in all thou כָּלָהְ יָפָה רַעַיָתִי (Srael 2S.14,25; יַבָּה רַעַיָתִי art all fair, my love Cant.4,7; of handsome וְפַת־תּאֲר וְיפַת מַרְאֶה form and handsome appearance Gen.29,17; יפה עינים having handsome eyes 18.16,12; יפה קול one that hath a pleasant voice Rz. 33,32.— 2) good, suitable, fitting good in its proper time Ec.3,11; אַשר יַפָּה לָאַכוֹל that it is fitting to eat 5,17.

רְבָּלְה (prop. יְפַּלְה , redupl. of יְפַּלְה) adj. f. very beautiful Jer. 46,20.

י pr. n. Joppa, a maritime city on the Mediterranean, now called Yafa Jos. 19,46 בוֹא Ezr. 3,7.

רְבַּיּ (akin to רְבַּיּ) to breathe heavily; only *Hithp*. חַבְּיִבְיּ to pant, to sigh Jer.4,31.

חָבֶּי (c. חַבְּי) adj. breathing מְיָמָם and such as are breathing violence Ps.27,12.

יָּבִּי, יִבְּיִר, נְבִּיר, אָרָ, אָרָ, אָרָ, אָרָ, אָרָ, אָרָ, אָרָ, אָרָ, אָרָ, אַרָּ, אָרָ, אַרָּ, אָרָ, אָרָ beauty splendor יְנִיּלְיּעָרָ, the beauty of thy wisdom Ez.28,7; אָרָרָ בְּיַבְּיִרְ נְבִּירָן the king shall greatly desire thy beauty Ps.45, 12; בְּיַבְּיִרן the king in his splendor Is.33,17.

pr. n. 1) a son of David 2S. 5,15.— 2) a king mentioned in Jos.10,3.— 3) a place in Zebulun Jos.19,12.

יפלם pr. n. m.

יְלְּבֶּרְהְ pr. n. 1) father of Caleb Num. 13,6.— 2) another person 1Chr. 7,38.

וֹבָּעְ I. to shine, to glitter (Kal not (used).

Hiph יוֹפִיע הֹפִיע (fut. יוֹפִיע , ap. עַבּי) 1) tr. to cause to shine, to shed light אוֹר אַנְנוֹ and he caused the light of his cloud to shine Jb.37,15; יְשַלִּים הוֹפְּעָהַ רְשָׁעִים הוֹפְעָהַ and that thou shouldst shed light upon the counsel of the wicked 10,3.— 2) intr. to shine עַבְיוֹ נְהָרָה יִבְּעַ חוֹבָר בְּאַרְן neither let the light shine upon it Jb.3,4; fg. of God: הוֹפִיעַ מִבּר בְּאַרְן he shone forth from mount Paran Deut.33,2.

יָבַּעָ II. acc. Fuerst: to envelop, to veil (Kal not used).

Hiph. הוֹפְוֹע (fut. ap. יַפַּע) to veil ווֹפָע כְּמוֹ־אֹפֶל and it veils like darkness Jb.10.22.

יֹבְּעָה. f. brightness, splendor Ez. 28,7.

ר. n. Japheth, son of Noah Gen.6,10 (from אָבָּי, which see). In the genealogical table Gen.10, 2—5 אַבָּי, appears as the progenitor of the peoples north and west of Palestine. Others regard the above derivation of the name merely as an assonance and derive אַבָּי, from אַבָּי, denoting the white-colored race (the Arians) distinguished for its beauty.

וֹתְלְּחָיׁ pr. n. 1) judge of Israel Jud. 11,1.— 2) a place in Judah Jos. 15,43.

יְּבְּתַּחְרְאֵלְי pr. n. a valley on the borders of Asher and Zebulun Jos. 19,14.

NY (fut. NY.); pt. NY. 1, pl. יוֹצְאִים, c. יוֹצָאִי f. זינָאָר, pl. יוֹצְאוֹת; imp. אַצְ, הְחָאַצְ Jud.9,29, pl. אָאָ; f. אָאָי, pl. אָנְאָינָה; inf. יַצא ; inf. יַצא צאתי , sf. צאתי) to go out, to go forth (with D from a place) איני they went forth out of the ark Gen 8,19; with accus.: יצאוּ the were gone out of the city 44,4, sf. יַצְאָנִי my children are gone forth of me Jer.10,20; יֹצָאֵי הָעִיר those going out of the city Gen 32,20; וּפְרַצִּים ye shall go out תַּצְאנַה אָשַׁה נֵנְרַה through beaches, every one through that before her Am.4,3; of the celestial luminaries: to appear, to rise הַשָּׁבֶץ עַל־הַאָּרֵץ the sun was risen upon the earth Gen.19,23; עַר צָאַת הַלֹּבֶבְים till the stars appeared Neh. 4. 15;

fig. to come forth, to escape NT! he that feareth אלהים יצא אַת־כַּלַם God shall come forth (escape) from them all Ec.7,18; וילבד יונתן וֹשֵׁאוּל וִהַעַםיַצַאוּ Saul and Jonathan were taken, but the people escaped 18.14,41; of a decision; אַנֵי יַצָּא the thing proceedeth from the Lord Gen.24,50; יצא דבר מלכות let there go forth a royal order ביצא הגובל השני Est.1,19; of a lot: ניצא הגובל and the second lot came לשַמְעוֹן forth to Simeon Jos. 19,1; of plants: to grow, to spring forth הַאָּוֹנֹב the hyssop that springeth out of the wall 1K.5, 13; of money: to be laid out וּלְכֹל אַשֶׁר וַצָּא עַל־הַבַּוֹת (עַל with וּלְכֹל and for all that was laid out for the house to repair it 2K.12,13; of time; to expire, to come to an end בְּצֵאת הַשַּׁנַה the expiring (i. e. at the end) of the year Ex.23,16; hence of the destruction of a state: וַנְבָהֵלוּ the isles... shall הַאַנִים... מַצֵּאתָה be troubled at thy end Ez.26,18; fig. of the heart or soul; to fail and their heart failed וַיֵּצֵא לְבַם נַפִּשִּׁי וַצִּאָה בְרַבְּרוֹ ;lhem Gen.42,28 my soul failed when he spoke Cant.5,6.

Hiph. הוֹצִיא (fut. יוֹצִיא, ap. אַנִּיא, pt. מוֹצִיא , once מוֹצִיא Ps.135,7; imp. הוֹצִא , once הוֹצִיא Is.43,8) prop. to cause to go out or go forth, hence. 1) to bring forth forth abroad Gen. 15, 5.—

2) of things; to carry forth [לאר תוציאו משא מבהיכם ביום השבת neither carry forth a burden out of your houses on the Sabbath day Jer.17,22.- 3) to take out and he put ניבא יַרוֹ בַחֵיקוֹ וַיוֹצְאַה his hand into his bosom and he took it out Ex.4,7.-- 4) to bring out (from prison), to set free to bring out לָהוֹצִיא מָפַּסְנֵּר אֲסִיר the prisoner from the prison Is. 42,7; מוֹצְיאִי מַאוֹיָבֵי that bringeth me forth, i. e. delivereth me. from mine enemies 2S.22.49.-5) to put away, to send away to put away all להוציא כל נשים the wives Ezr. 10,3.— 6) to utter, to report דְּבַרֵי הַיוּ מוֹצִיאִים לוֹ they reported my words to him Neh. 6,19; hence; to spread הוציא שם he hath spread an evil name Deut.22,19.- 7) to bring forth, to let grow לַהוֹצִיא לַחָם מָן־הַאַרֶץ that they may bring forth bread out of the earth Ps.104,14 מבח and brought forth buds Num. 17,23; of mechanical production; ומוציאכלי למעשהו and that bringeth forth an instrument for his work Is.54,16. - 8) to exact, hence with to impose as a tribute צַל בחַל־יִשְׂרַאָּל and Men- מָנַחָם אָת־הַבֶּּכֶף ahem exacted the money of Israel (i. e. imposed a tribute on them) 2K.15,20.

Hoph. הוּצָא to be brought forth, to be led out וְהִיא מִעַמִים הוּצְאָה it is brought forth out of the nations Ez.38,8; pt. f. קיא מוּצָאת she was brought forth Gen.38,25.

Ch. to go out (Kal not used).—

Shaphel אֵיצָא בַּיְתָה דְנַה to bring to an end,
to finish יַנָּא בַּיִתְה דְנַה and he

finished this house Ezr.6.15.

לב" to set, to put, to place = בְּצַבְּ, from which Niph., Hiph. and Hoph. are formed.

Hithp. התוצב, f. once התצב for התיצב Ex. 2, 4; imp. התוצבה (התוצבה to place oneself, to and וַיָּתְיַצְבוּ בְּתַחָמִית הָהָר and they stood at the nether part of the mount Ex.19,7; with לַפָּגֶי or על: to stand before, to present he shall לְפָגֵי מִלֶּכִים וְתִיצֵּב he shall stand before kings Pr. 22, 29; to present themselves before the Lord Jb.1,6.-2) to take a stand, to stand firm, and he took his וַיְּהִיצֶב אַרְבַּעִים יוֹם stand (for combat) forty days 18.17,16; with בער to withstand, to stand up against וַאִין עָמָדְ none is able to withstand לְהַתְּיַצְב thee 2Chr.20,6; מִי יָתִיצֶב לִי עִם־פַּעַלִי who will stand for me against the workers of iniquity Ps.94,16. to stand (Kal not used).

Hiph. אָדָר (fut. אַדָּר , אַדָּר ; pt. מַצִּיג; pt. אָדָר ; imp. pl. אָדָר ; inf. אַדָּר ; inf. אָדָר ; inf. אַדָר ; inf. אַדְר ; inf. אָדְר ; inf. אָדְר ; inf. אָדְר ; יִבְּיר לְאָד לְאָד לְאַד אַר וּשְׁר אַד אַר וּשְּׁר אַר וּשְׁר אַר וּשְּׁר אַר אַר וּשְּׁר אַר וּשְּׁר אַר וּשְּׁר אַר וּשְׁר אַר וּשְׁר אַר וּשְׁר אַר וּשְׁר אַר וּשְׁר אַר וּשְׁר אַר אַר וּשְׁר אַר וּשְׁר אַר וּשְׁר אָר וּשְׁר וּשְׁר אָר וּשְׁר אָר וּשְׁר וּשְׁר אָר וּשְׁר אָר וּשְׁר אָר וּשְׁר וּשְׁר אָר וּשְׁר וּשְר וּשְׁר וּשְרְיוּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁי וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר

empty vessel Jer.51,34.— 3) to establish פָּהַעִּינוּ בַשַּעֵר מְשְׁפְּט and establish judgment in the gate Am.5.15.

Hoph. אין to be left, to remain בקלכם וְצָג only your flocks and your herds shall remain Ex.10.24.

יְצְהָרְ (from אָהַר (אָהָר) ns. 1) oil Jo.1,10; אָהָר (אָהָר) the best of the oil Num. 18,12; יַרְה (מִירְ הַיִּצְהָר) oil olive 2K.18,32; poet הַבְּיִבְּהַר בִּיצְהָר those anointed with oil Zch.4,14. — 2) pr. n. father of Korah Num.16,1; patr. יִצְהָר 3,27.

יְצֵּוְעֵי (from יְצֵיְיָ; sf. יְצִיּעִי; pl c. יְצִיּעִי; sf. יְצִיּעִי (i. 1) prop. a spreading, hence: bed, couch Gen.49,4; ftg. of the grave Jb.17,13.— 2) Ktib 1K.6,5 for יְצִיעַ, which see.

אָרָדְיּ pr. n. Isaac, son of Abraham by Sarah Gen.21,3 etc.; = בְּיִבְּיִרְּ Ps.105,9; Jer.33,26; Am.7,9 a. 16 (in Amos it stands for the whole nation of Israel).

אָיְצִיאָ (pl. c. יְצִיאָי) m. one who is come forth, descended יְצִיאֵי מֵעָיוּ they that came forth of his own bowels (i. e. his descendants) 2Chr.32,21.

יַצִיעָ (from יַצַי) m. (f. 1K.6,6) prop

spreading, hence: floor, story 1K. 6.6 a. 10.

עָצַ' to spread (Kal not used).

Hiph. הציע to spread out, to make as a bed וַאַצִּיעַה שָאוֹל הָנָהַ if I make my bed in hell, behold, thou art there Ps.139,8.

Hoph. רַצַע (fut. יַצַע) to be spread out, to become a bed תַּחָהֶיךְ נָצֵע דמה the worm is spread under thee Is.14,11; שַׂק וָאֵפֶּר וְצֵע לְרַבִּים sackcloth with ashes became the bed of many Est.4.3.

וַצַּק (fut. וַצִּק, pl. יִצְקוּ; fut. II. וַצַּק, מף. בְּצִּיּכִים; pt. p. יְצִוּכְים, pl. ק. יְצוּכְים, pl. f. יצק , imp. צַק , וצק ; inf. יצקית, אָרָאָ 1) to pour, to pour out Ez.24,3; 2K 4,41; fig. דָבַר בָּלִיעַל a wicked deed is poured out upon him (i. e. acc. Ges.: the wrath of God is poured upon him on account of his wickedness): intr. to be poured out, to run out וַיצָק וַם־הַמַּכַה and the blood of the wound ran out 1K.22.35.-2) to melt, to cast (metal) ליצק and he cast לוֹ אַרְבַע טַבְּעֹת וַהַב for it four rings of gold Ex.37,3; intr. to be molten, to flow together, to thicken, to harden when the dust בּגָקָת עַבַּר לַפּוּצָק thickens into a hard mass Jb. לבו נצוק hard, firm נצוק אנון 38,38; pt. לָבוֹ יַצוּק his heart is as firm as בְּמוֹ־אָבֵן a stone 41,16.

Pi אָלֵי to pour out; pt. f. מָנַצָּקַת 2K.4,5 (Ktib).

Hiph. הְצִּיק to pour out: only

pt. f. והיא מוצהת and she poured out 2K.4.5 (Kri).

Hoph. הוצק , pt. יוצק , pt. מוצק (מוצק , pt. יוצק 1) to be poured out אַשר־יוּצַק עַל־ upon whose ראשו שֶׁמֶן הַמִּשְׁחַה head the anointing oil is poured Lev.21,10; fig. הוצה הן בְשִׂפְתוֹתִים grace is poured upon thy lips Ps.45.3.— 2) to be molten or cast and he made ויעש אַת־הַיַּם מוּצַק a molten sea 1k.7.23.— 3) to be thickened, hardened; whence fig. to be firm or steadfast וְהַיִּתַ מְצַק thou shalt be steadfast, and shalt not fear Jb.11.15.

יַצַק II. (= יָצַג only *Hiph*. הָצִיק (fut. יַצִּיֹם) to place, to set Jos. 7,23; 28,15,24,

וְצְּקָתוֹ (from יְצֵילָן I.; sf. אָנָקתוֹ) f. a casting (of metal) יַּצְקִים בִּיצָקָתוֹ cast in its casting (i. e. cast when it was cast) 1K.7.24.

יצר I. (akin to זיל II.; fut. II.; יצר, אַצֿר, only with sf. אָצֶּרָה; יַעְרָהוּ, יַעְרָהוּ; fut. II. אַני , מַצַר , ap. יוַצַר , דָנָצָר , בּיָנָצָר , pt. אַני a. אַני, sf. יאָני, קאָני, יצרה, יצרה, יצרה, יצרה, prop. to cut, hence: 1) to fashion ובמקבות יצהה and fashioneth it with hammers Is.42,12.— 2) to form, to make, to create נַיִּנֶי אָת־הָאָרֶם עָפַּר and God... formed man of the dust of the ground Gen. 2,7; ម៉ូអ៊ូដ កូរ៉ូម៉ូ before I formed thee in the womb Jer.1,5; ו אָצֶּרָה וָאֶהֶנְהְ לָבָרִית עַם I have formed and set thee for a covenant with the people Is.42,6 a.

49,8 (others render 7738 in this passage: 'I will keep thee', from עַברזוּ נַצַרָתִי לָי , which see); עַם־זוּ נַצַרָתִי this people have I formed for myself Is.43,21; fig. to purpose, to devise יצרתי אף אעשנה I have purposed it, I will also do it 46, 11.— Pt. אוֹיָן a) as a verb: forming. devising אָם־יֹצֶר עַיָן הַלֹא יַבָּים he that formed the eye, shall he not see? Ps.94,9; יוצר אור ובורא חשה forming the light, and creating darkness Is.45,7;אַנֹכָי ו־צִר עַלֵּיכָם ו בעה I devise (Eng. Bible: I frame) evil against you Jer.8,11; sf. 2. עשֶׁרְ וִיצְּרָךְ מִבֶּמֵן the Lord who made thee, and formed thee from the womb Is.44,2. b) as a noun; former, creator, etc.; see under יוצר.

Niph. נוֹצֵר לארנוצר be formed, created בְּבֵני לֹארנוצַר אָל before me there was no God formed Is.43,10.

Pu. יְצֵר to be formed יְצֵר the days that were formed Ps. 139,16 (others: the days ordained, predestined).

Hoph. רוצר (fut. אונצר) to be made, formed בַּל־כָּלִי יוּצֵר עַלֵיךְ הס יוּצֵר יוּצֵר יוּצֵר היי איניר no weapon that is formed against thee shall prosper Is. 54.17.

יַצר I. (= אַבר a. אַנר I.; fut. אַבר. מף. אַבּר, f. אַבָּר, pl. m. אַבּר, f. אַבָּר, pl. m. אַבְּר וֹי אַבְּרָּךְ thy step shall not be straitened Pr.4,12 (comp. Jb. 18,7); פֿי שַּהָר הַאַרָר מִיוֹשֶׁב it (the יצר (from יצב I.; sf. יצר) m. 1) formation, frame, work וַנֵצֶר אָמֵר לִיוֹצְרוֹ shall the frame say of him that made it, he hath no understanding Is.29,16; בַּי־הוֹא יַרַע זיין for he knoweth our frame Ps.103,14; בָּשַה יֹצָר יִצָרוֹ עֲלַיו that the maker of his work (others; idol, image) trusteth therein Hab. 2,18.— 2) imagination, thought mind יצר לב האדם the imagination of man's heart Gen. 8,21; the imaginations of the thoughts 1Chr.28,9; ער סמור staid (i. e. confiding) mind Is. 26.3.— 3) pr. n. son of Naphtali Gen.46,24; patr. יְצָרֶי Num.26,49.

(only pl. יְצְרִים) m. prop. form, hence: member, limb יְצְרַ and all my limbs are as a shadow Jb.17,7.

יְצְרֵי (pr. n. m. 1) a person nentioned in IChr.25,11 = יְצָרִי v. 3.— 2) patr. of אָרָי Num.26,49.

יַצְּת (fut. יִצַּת, pl. יִצַּת) to kindle, to set on fire, to burn נחַבָּה and it shall kindle in the thickets of the forest Is. 9, 17; יַבָּת בַּמִבְּה בָּאִשׁ יִבְּתוּ מֹשׁ and her gates... shall be burned with fire Jer.51, 58; מון מון and her daughters (villages) shall be burned with fire Jer.49,2.

Niph. אַבָּן 1) to be kindled, burned נְּיְתָה כַּמִּיְבְּר burned up like a wilderness Jer.9,11; לְּשְׁעֶרֶיהְ בְּאֹיִם and her gates are burned with fire Neh.1,3; fig. of anger: חַבֵּת יִי ְאַשֶּׁר־הִיא נִיְּתָה בְּנוֹ the wrath of the Lord that is kindled against us 2K.22,13.

Hiph. הְצִּיח (fut. מַצִּיח, ap. בַּצִּיח, pt. הַצָּיח to kindle, to set on fire, to burn Jer.11,16 a. Jud.9,49.

יקב to hollow out, to excavate.

בּיִר (from בְּיִי ; pl. מְיִבְיּי ; pl. מְיִבְיּי ; pl. מִיבְיי ; pl. מִיבְיי ; pl. מִיבְיי ; pl. מִיבְיי ; pr. מי wine-vat (receptacle into which the new wine flowed from the press) Jo. 2,24.— 2) wine-press Jb.24,11.—
3) אַרְי בְּיִר יִיבִי יִבְיי pr. n. place where Zeeb, the king of Midian, was defeated Jud.7,25.

יַקְבְּצָאֵל pr. n. a city in Judah Neh.11,25 = קַבְּצָאֵל Jos.15,21 and 2S.23,20.

יָקְדָּ (fut. יֵיקְרָ דְּ, יִיקְרָ ; pt. f. f. יָקְרָּדְּ, inf. יִקְרָּדְּ, to glow, to burn, to blaze Deut.32,22 a. Is.10, 16; pt. p. as noun, see יְקִרּדְּ.

Hoph. ויוַקר (fut, יוֹבָר) to be

kindled or burned Lev.6,2; fig. of anger Jer.15,14.

יַקד Ch. to burn, to flame; vt. f. יְקר ch. to burn, to flame; vt. f.

אָקְרָא Ch. (c. וְמִקְרַ) f. burning, conflagration Dan.7.11.

יקרעם 'pr. n. a city in Judah Jos. 15,56.

יקה 1) to be firm, to attach to one, to obey.— 2) to collect, to gather (בְּיָבָה).

תְּבֶּי pr. n. m. in the superscription of the 30th chapter of Proverbs. This superscription אָנוּר בִּוֹרָיָּקְה may have a symbolic meaning: 'collector of preachings concerning obedience', a title alluding to הַבָּיִי in v. 17 (Stb.).

תור m. hearth Is.30,14.

יקד יִקוֹד. m. a burning יָקוֹד יִּקוֹד. he shall kindle a burning like the burning of a fire Is. 10,16.

iving thing Gen.7,4; Deut.11,6.

קוש a. יוְקוּשׁים (pl. יוְקוּשׁים) m. ensarer, fowler Ps.91,3; Pr. 6,5; בשור בשך יקושים they spy crouching as fowlers Jer. 5, 26 (Eng.

Bible: they lay wait, as he that setteth snares).

יקותיאל pr. n. m. 1Chr.4,18.

יבּיבְ pr. n. Joktan, son of Eber and descendant of Shem Gen.10,25 a. 26, the progenitor of several tribes in southern Arabia (in Arabian he is called Kahtan).

יקים pr. n. m. of two persons.

יַקיר adj. dear, beloved Jer.31,20.

יְקִיך Ch. adj. 1) weighty, important Dan.2,11.—2) noble, distinguished Ezr.4,10.

יַקְמִיָּה pr. n. m. of two persons.

בּיִלְיִילְיִי pr. n. a Levitical city in Ephraim iK.4,12 = בְּצִייִם Jos.21, 22.

מעם pr. n. m. 1Chr.23,19.

יקונעם pr. n. a Levitical city in Zebulun Jos.12,22.

II. to fix to, to fasten (Kal not used).

Hiph. הֹקִישׁ (fut. יִּוֹקִישׁ; imp. עֹקִישׁ; imp. עֹקִישׁ; imp. עֹקִישׁ; imp. ע to hang up (on a stake or cross), to impale Num.25.4: 2S.21.6 a. 9.

Hoph. הוֹבְע (pt. מוֹבְע to be hanged, impaled 2S.2I,13.

1<u>2</u> see 기간.

261~

ילקץ (fut. יוָקץ and p. . ניקץ, once ניִיקן (fut. אָבּיָרָן) to awake ניִיקן and he awoke out of his sleep Jud.16,14; ניִיקן ניִו מִיינוֹ and Noah awoke from his wine Gen. 9,24.

יַכְר (fut. יוֹקר: בּיוֹקר (fut. יוֹקר: בּיוֹקר (fut. יוֹקר: בּיוֹקר) to be heavy, weighty, hence: to be precious, esteemed, prized יַבְּיִינִי יִּבְיּר בְּיִינִי thou wast precious in my sight Is.43,4; יוֹמָר יִּיִּמְר וֹנִייִּרְר וֹנִייִר his name was highly prized 1S.18, 30; יְבִירְרוֹ רֵעִיךְ how precious also are thy thoughts unto me Ps.139,17; with יַבְּרְרִיּ בִּעְיִרְיִּר שִׁיִּרְרִי בִּעְיִרְיִּר מִעִּיִּרְיִי מִעְיֵּרִיְּרָ which I am prized at by them Zch.11,13.

יָקְר (c. יָבְּרִית (c. יִבְּרִית (c. יִבְרִית (c. יִבְרִית (c. יִבְרִית (c. large יִבְרִית יִבְרִית (c. heavy, stones (for building) 1K.5,31.— 2) great, considerable הוֹן יִבְרָ מוֹן great wealth Pr. 1, 13.— 3) costly, precious, valuable יִבְּרָי (coll. precious coll.)

stones 1K.10,2 אָם תּוֹצֵיא יַקָר מְזוֹלֵלָ if thou take forth the valuable from the vile Jer.15,19; fig. מהזיבר how precious is thy loving-kindness, O God! Ps.36.8.-4) honorable, noble נפשׁ יַקרה חסble soul Pr.6,26; בנות מלכים גיקרותיך kings' daughters are among thy honorable women Ps. 45,10 (= בְּיַקְרוֹתִיךְ, Dagesh irregular); יבר רוּחַ יבר Pr.17,27 Kri for וַבַּר הות (see under כוֹם). — 5) splendid. beautiful, clear, bright; as adv.: the moon walking ירחוב להולף in splendor Jb.31,26; as a noun; as the beauty of the pastures (i. e. the grass) Ps.37, 20 (Eng. Bible: as the fat of the lambs); f. pl. as n. יַבְרוֹת clearness, brightness: לא יָהְנֶה אוֹר יִקְרוֹת there shall be no light of brightness (i. e. bright light), nor congelation (Eng. Bible: the light shall not be clear, nor dark; Vulgate: there shall be no light, but cold and frost, deriving יקרות from קבר to be cold).— 6) rare, וּרָבַר וָיָ הָיָה יָקַר בּּיָמִים הָהָם scarce and the word of the Lord was rare in those days 1S.3,1.

20,15.— 2) honor, dignity, respect 20,15.— 2) honor, dignity, respect 20,15.— 2) honor, dignity, respect 20,15.— 2) honor (show respect) to their husbands Est.1,20; יְבֶר הַּבְּיבָר נְּדִילָרוֹן the honor of his excellent majesty v. 4; שׁבְּיבֶר בַּרֹיְנִין but man being in honor abideth not Ps. 49,13.

Ch. m. 1) honor Dan.2,6 (others: riches, treasures). — 2) glory, splendor Dan.7,14. — 3) respect Dan.5,20 (others: authority).

יַקשׁ (בּקשׁ בּ) to ensnare, to lay snares יְקשׁ וֹי וֹן I have laid a snare for thee Jer.50,24; more fully יְקשׁוּ יִי לְּשׁ the snare which they laid for me Ps.141,9; יַקשׁוּ יִי לְשׁוּ וֹיִלְשׁוּ בְּשַׁעַר יִקשׁוּ וֹיִ מְשׁוּ בִּשְׁעַר יִקשׁוּן and they lay a snare for him that reproveth in the gate 29,21; pt. שׁיִּבוּ יִינִי פוּאַר יִכּיִשׁי ensnarer, netsetter, fowler Ps.124.7.

Pu. to be snared; pt. pl. יוָקשִׁים (=

יָבְישָׁן pr. n. son of Abraham by Keturah Gen.25,2 a. 3.

יְקְרְאָלֵי pr. n. 1) a city in Judah Jos. 15, 38. -- 2) name given by king Amaziah to the city of בָּנָע 2K. 14.7.

יַרָא (2 pl. בַּאתֶם Deut.5,5 a. יַרָא Jos.4.24; fut. אין, אין, pl. אין, pl. ייראו, יראו ; imp. יראו , pl. יראו for יראו ; inf. ירא, with 5: ארל for בירא = לירא; verb. n. יָרָאַה, with ל: to be afraid, to fear, to reverence; with accus. אַל־תִּירָא אֹתוֹ fear him not Num.21,34; חַרֶב יָרָאתָם ye have feared the sword Ez.11,8; ירא־אַת־יִי בּנִי וְמֵלֵךְ my son, fear thou the Lord and the king Pr. 24,21; with מאלהיה: and fear thy God Lev.19,32; with in, מפני Deut.1,29; Is. 37, 6; before inf. with מהבים : ל he was afraid to look Ex.3,6; he feared to say Gen.26,7; with לארתיבא of the object: לארתיבא she is not afraid לְבֵיתָהּ מְשַּׁלֵנ of the snow for her household Pr. 31. 21 ; וַנִּירָא מָאֹד לְנַפְּשׁוֹתִינוּ we feared greatly for our lives because of you Jos.9,24.

 and thy right hand shall teach thee wonders Ps.45,5; as adv. נְלֵלְיתִי I am wonderfully distinguished Ps.139,14 (Eng. Bible: I am fearfully and wonderfully made).

ירָאִ (c. יְרָאִר , c. יִרָאִר , c. יְרָאִר , if earing, reverencing (prop. a pt.) if earing the Lord 2K.4,1; יְרָאִי וֹ fearing the Lord 2K.4,1; יְרָאִי one fearing (we fear, we are afraid) 1S.23,3; יְרָאִי one fearing (one that feareth) God Jb.1,1; יְרָאִר יִרְיִי a woman fearing (that feareth) the Lord Pr.31,30; יְרָאִי וֹרָר , יִרְאַר , c. יִרְאִי וְרַרְּ הַלְּרָב those fearing (they that fear) God Ps.15,4. — 2) tearful, timid יְרָא וְרַרְּ הַלְּרָב that is fearful and faint-hearted Deut.20,8.

יְרֵאְהֹם (יִרְאָהִם (יִרְאָהִם (יִרְאָהִי sf. יִרְאָהִם (יִרְאָהִם י f. prop. inf. of the very יְרֵא לוֹי to fear, to reverence אַרְיִהָא אָת־שְׁמָּהְ to reverence thy name Neh.1,11; hence substantively: 1) fear, terror or יַרִיאָה יְרִוֹיְה יִרוֹיְה the men were afraid with great fear Jon.1,10; אַרְאָרוֹ אֹחוֹ because of his fear of him 2S.3,11; יְרָאָה לָהָם (יִרְאָה לָהָם terror was to them (i. e. they

were dreadful) Ez.1,18; יַרְאַת שֶׁמִיר the fear of briars and thorns Is.7,25 (acc. Stb. יִרְאָת in these two passages means: dreadful appearance).— 2) holy fear, reverence, awe יַיְרָאַת יִי the fear of the Lord (i. e. reverence towards God, piety, religion) Pr.1,7; יַרַאַת יִירָאָתי אָתּן בִּירָבְבָּם the fear of the Almighty Jb. 6,14: אַת־יִרָּאָתי אָתּן בִּירָבְבָם I will put my fear (i. e. the fear of me) in their hearts Jer.32,40; יִרְאָתִם their fear of me (or: their reverence towards me) Is.29,13.

יראון pr. n. a city in Naphtali Jos. 19.38, now Jarun.

יראיה pr. n. m.

יהב (fighter, adversary) symbolic name of the king of Assyria Hos. 5,13 a. 10,6.

יֵרְבַּעֵל (fighter of Baal) pr. n. surname of Gideon, the judge of Israel Jud.6,32 בְּשָׁת 2S.11,21 (אָשֶׁת בַּשָׁת , which is identical with בַּשֶׁת בַּשְׁר

Abram went down into Egypt Gen.12,10; יוֹרְדֵי הַיַּם those that go down to the sea Is.42.10; of a brook: to flow down Deut.9.21: of tears: to run down הַרַדְנַה עִינַי mine eyes run down with tears Jer.14,17; יהר בבכי running down with weeping Is.15.3; of the hail: to fall down Ex.9.19: of a boundary going downward: וַנַר and the border הַנְבוּל הַיַּרְהֵנָה shall go down to Jordan Nnm. 31,12; בַּרָרֶת הַיַּעַר in the descent (i. e. declivity) of the forest Is. 32,19 (Eng. Bible: coming down on the forest); of the day as declining: הַּיּוֹם רֵד מָאֹד the day was far spent Jud.19,11; of bulwarks: to fall, to be subdued Deut.20,20; of a cut down forest Zch.11,2; of cattle: to fall, to die Is.34,7; fig. of those who are reduced to a low condition Deut. 28,43.

and he shall bring down thy strenght from thee Am.3,11; of the head: to hang down לְאָרֶץ רֹאשָׁן they hang down their heads to the ground Lam.2,10.

Hoph. הוכר to be led down Gen. 39,1; to be taken down Num.10,17; to be cast down Is.14,15.

ק' pr. n. 1) the sixth in the series of descendants from Adam Gen. 5,15. — 2) another person 1Chr. 4,18.

ירודן pr. n. Jordan, the chief river of Palestine, rising at the foot of Anti-Lebanon and flowing into the Dead Sea (usually יוודן with the article) אָרֶין the plain of the Jordan Gen.13,10; poet. אָרֶין the land of Jordan (i. e. Palestine) Ps.42,7; in Jb.40,23 יוֹרוֹן is put for any large river.

ירה I. (fut. ייֵרה, 1 pl. sf. וַנְּיַרָם; pt. ירֶה; imp. ירֶה; inf. ירֶה, יוֹרָה (יַרֶה) וֹי to cast יְרָה בַּיָם he has cast into the sea Ex.15,4; וַיָרִיתִי לָכֶם גּוֹרֵל that I may cast lots for you Jos. he יַרַה הַחָצִי to shoot יַרָה הַחַצִי he shot an arrow 1S.20,36; שוַנֶּרֶם we have shot at them Num. 21,30; פוננו חצַם עַל־יָתָר לִירוֹת בָּמוֹ־אֹפֶּל they make ready their arrow upon the string that they may shoot secretly Ps.11.2; pt. וַיָּחֶל מָן־הַיּוֹרִים and he was wounded of the shooters (i. e. archers) 1Chr.10,3.-3) to throw water, to be prinkle, to iras the latter כַּמַלָּקוֹשׁ יוֹרֵה אַרֵץ as the rain that besprinkleth the earth Hos.6,3 (Eng. Bible: as the latter and former rain unto the earth; see יוֹרָה (יוֹרָה אַבָּן פַּבְּהָה אַשֶּׁר יְרִיהִי 4) to throw up stones, hence: to lay, to found, to erect פַּבְּהָה אָבֶּן פַּבְּהָה אַבֶּן פַּבְּהָה אַבֶּן שִּבְּרַה אָבֶן שִּבְּרַה אַבֶּן פַּבְּרַה אַבֶּן שִּבְּרַה אַבֶּן שִּבְּרַה אַבָּן שִּבְּרַה אַבָּן שִּבְּרַה אַבָּן the pillar, which I have erected Gen.31,51.

Niph. נוֹרָה (fut. יִּיָרֶה) to be shot Ex.19.13.

Hiph. הֹרָה (fut. יוֹרָה , ap. יוֹרָה , pt. מוֹרָה , pl. מוֹרָה) to throw, to cast הֹרְנִי לֵחמָר he hath cast me into the mire Jb.30,19.— 2) to shoot וְלֹא־יוֹרֶה שֶׁם הַוֹץ nor shall he shoot an arrow there 2K.19, 32; pt. shooter, archer וַיִּראוֹ הַמוֹרְאוֹר מַמוֹרָא and the shooters shot 2S.11,24 (Ktib for בּמוֹרָה בַּמוֹרָה).— 3) to throw water, to sprinkle; hence pt. מוֹרָה shower Jo.2,23 (Eng. Bible: former rain — מוֹרָה).

יְרֶה II. (akin to אוֹר to shine, to light, hence: to see (Kal not used).

 thing: בִּי תוֹרֵם אֶל־הַהֶּדֶךְ הַפּוֹבְה when thou hast taught them (prop directed them to) tne good way 2Chr.6,27; יוֹבָה הַפְּאִים בַּדְרָךְ he will teach sinners the [right] way Ps. 25,8; pt. מוֹרָה he that teacheth, teacher, instructor וְבָרִיא מוֹרָה־ מוֹרָה and the prophet that teacheth lies Is.9,14; יִלְּאֹישְׁמֵעְתִי בָּקוֹל וְלֹא־שָׁמֵעְתִי בָּקוֹל and I have not obeyed the voice of my teachers Pr.5,13.

יְרֵא (בְּאָל (בְּאָל (בְּאָל (בְּאָל (בְּאָל (בְּאָל (בְּאָל (בְּאָל (בְּאַל (בְּאָל (בְּאַל (בְאַל (בְאַל (בּאַל (בּאָל (בּאַל (בּאַל (בּאָל (בּאָל (בּאָל (בּאָל (בּאָל (בּאַל (בּאָל (בּאָ

ירוֹאֵל pr. n. a desert to the southeast of אַקרָה 2Chr.20,16.

ורות pr. n. m.

ירוק m. green herb Jb.39,8.

אַיְרוּשְׁ pr. n mother of king Jotham 2K 15,33 = ירוּשָׁר 2Chr.27,1.

ירוּשֵּלִים (prevailing form for יְרוּשֵּלִים), which is of a later period and occurs only five times) pr. n. Jerusalem, originally a royal city of the Canaanites under the name שֵׁלֵם Gen.14,18, then of the Jebusites under the name יְבוֹי (which see) Jud.9,10; since the time of David, the chief city of the Israelite kingdom; with הוֹשֵלִיםְה 1k.10,2 or fully יְרוֹשֵּלִיםְה 2Chr.32,9.

בּירוּשְׁלֶם a. יְרוּשְׁלֶם Ch. pr. n. Jerusalem Dan.5,2; Ezr.4,8.

ירה (= אַבר) to go about, to wander, whence רביי

ירָהַ m. moon Gen.37,9; as a figure of duration לְּבָרֵה יְבוֹן עוֹלְם it shall be established for ever as the moon Ps.89,38; hence יְבוּה in the sight of the moon, i. e. so long as the moon shall give her light Ps.72,5 or יְבוֹי יָנוֹן till the moon shall be no more (i. e. (for ever) v. 7.

ירָה (pl. יְרָהִים, c. יִרָהִים (pl. יַרָהִים, c. יִרָהִים) m. 1) lunar month, a month of time Deut. 21,13; בְּרָהִים a month of time Deut. 21,13; בּרָהָים יִרְהִים fruit of months 33,14; poet. יַרְהַי months of the past (i. e earlier days) Jb.29,2.— רוֹה, is related to בּרָהְי as Eng. month to moon or Germ. Monat to Mond.—2) pr. n. a son of Joktan Gen.10, 26 and a tribe descended from him, inhabiting the Moon Mountains in the neighborhood of Hadramaut (Arabia).

יַרַח Ch. (pl. יַרָחין) m. month Ezr. 6,15; Dan.4,26.

ירחן, ירחן 'pr. n. Jericho, a city of Palestine near the Jordan and the Dead Sea, in Benjamin Jos. 18.21, famous for its abundance in palms, wherefore it was also called עִיר הַהְּמַרִים Deut.34,3; once הַרָּחָדִים 1K.16,34.

יַרְהַע pr. n. m.

יְרַמֹּ (akin to יְרַתֹּ) prop. to descend, to go down, hence: to be precipitous, rash, perverse the way is perverse before me Num.22.32.

Pi. ביוני precipitate, to cast down על־יוני רְשָׁעִים וְרְטֵנִי he cast me down into the hands of the wicked Jb.16.1.

יריאל pr. n. m.

יַרִיב m. one who contends, adversary וְאָת־יִריבהְ אָנֹכִי אָרִיב I will contend with him that contendeth with thee (i. e. with thy adversary) is.49,25.

יְרֵיב pr. n. 1) a person mentioned in 1Chr.4,24 = יָבְיֹן 1.— 2) another person Ezr.8,16.

יריבי pr. n. m.

יריה a. יריה pr. n. m.

וְרֵחוֹ see יְרִיחוֹן.

רות pr. n. m. 1Chr.7,8.

ורמות see ירימות.

יריעה (יריעה (יריעה (יריעה (of a tabernacle or tent) אָתר אָתר thou אָתר בְּמִשְׁבְּן הַעֲשֶה נָשֶר יְריעה האָמָר הַבְּמִשְׁבְּן הַעֲשֶה נָשֶר יִריעה the curtains Ex.26,1; ירִיעה בְּאֹהָר the curtains of the tent v. 12; also a tabernacle יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַיְרִיעָה dwelleth within the tabernacle 2S.7,2 (Eng. Bible: within curtains); fig. of the celestial vault העומר שְׁמִים בַּוֹרִיעָה who stretcheth out the heavens like a curtain Ps.104,2; poet. יְרָנְּוּוֹן יְרִיעוֹת אָהֶי the tents (i. e. the nomads) of the land of Midian did tremble Hab.3,7.

יריעות pr. n. f. 1Chr.2,18.

ירך (= דְּכַּהְ) to be soft, whence יְוֵהְ

יָרֶבְ (c. דְּבֶּיִ; sf. יָבֶרָן, וֹבְרָי; du. יוֹרֶבוֹם (וֹרֶבוֹם f. 1) thigh, hip מַבְּתְנֵים וער־ירבים from the loins even unto the thighs Ex.28,42; 기 기호 모든 the bollow (socket) of the thigh Gen.32,33. Peculiar phrases: a) הכה to smite leg and thigh (i. e. to smite violently) Jud.15,8. to smite סַפַּק עַל־ (אַל־) יַרָךְ (b) violently on the thigh (a gesture of vexation) Jer.31,19; Ez.21,17. c) יצא יורדיי to come out from the thigh of ... (i. e. to be descended from) Gen. 46, 26. - 2) in animals: haunch, ham Ez.24.4. 3) in inanimate things: a) side (= コラウ) the side of the tabernacle Ez.25,31; חַבָּוֹבָה the side of the altar Lev.1,11. b) shaft or shank of the sacred candlestick Ex.25,31.

יַרְכָּתוֹ (af. irje, idu. יַרְכָּתוֹ, c. יַרְכָּתוֹ 1) side, hinder side, rear יַרְכָּתוֹ for the two sides westward Ex.26,27; יְבָּתוֹ the sides of the tabernacle 36,27; יַרְכָּתוֹ הַלִּינְין the sides of the house lk. 6,16; מוֹן and his hinder side (i. e. border) shall be unto Zidon Gen.49,13.— 2) in ner part, recess, depth יְבֶר הְּשִּׁלְּנָהוּ mas gone down into the inner part (i. e. hold) of the ship Jon.1,5; יְבִּהִי בִּפְּרְנָהוּ the depth of the pit Ez.32,23.— 3) uttermost part, extremity יְבְּפִּרְיִ צְּפּוֹן the uttermost parts of the north Is.14,13; יִבְּהִי יִּבְּוֹן the extremities of the earth Jer.6.22.

יְרְכָּה (sf. יְרְכָּה) f. thigh, side Dan.2.32.

קרמות pr. n. 1) a city in the plain of Judah, formerly a royal city of the Canaanites Jos.10,3 etc.—
2) a Levitical city in Issachar Jos.21,29 בְּאָמוֹת 19,21 a. בָּאָמוֹת 1Chr.6,58.

יְרֵמוֹת pr. n. m. of several persons;
= יְרֵמוֹת 1Chr.24,30; 25,4.

ירטי pr. n. m. Ezr.10,33.

יְרְכְּלְיְהְ a. יְרְכְּלְיְהְיִ pr. n. 1) the prophet Jeremiah Jer.I.1.— 2) father-in-law of king Jehoahaz 2K.23, 31.— 3) several other persons Jer. 35,3 etc.

נַבְּשׁי to tremble, to be afraid נַבְּשׁי זֹרְעָה זֹּרְעָה his soul trembleth within him Is.15,4 (Eng. Bible: his life shall be grievous unto him).— The fut. עוב belongs to בו

יֵרְבָּאֵל pr. n. a place in Benjamin Jos. 18,27.

יְרֵק (inf. יְבֹק 1) to spit, with בָּבְנִי in the face of one Num. 12, 14; Deut.25.9.— 2) to sprout, to grow, to be fresh or green, whence $P_{\underline{j},\underline{i}}$, $P_{\underline{j},\underline{i}}$, $P_{\underline{j},\underline{i}}$.

קרק (c. בְּיִלְי,) m. green herbage, greens, herbs בּן בּיִרָק garden of herbs Deut. 11, 10; בְּיִלְהָ a portion of herbs (vegetables) Pr 15,17; אָנָהָר,

קרייָנֶק עַשֶּׂב m. greenness of herbs (i. e. every green herb) Gen.1,30; of the verdure of trees Ex.10,15.

יַרְקוֹן (from יְנֵהֶפְּנוֹ בְּלִּבְּנִים prop. greenness, hence: paleness יְנֵהְפְּנוֹ בְּלִים and all faces are turned into paleness Jer.30,6; of grain: withering Deut.28,22 (Eng. Bible: mildew).

יַרְקוֹן m. greenness, see יַרְקוֹן under מֵים, מֵים.

ירקעם pr. n. a city in Judah 1Chr.

קבק (redup. from בְּיָבְיּ, pl. f. הוֹלְקּבְיּלְיּ בּיבְּקְבַּץ adj. greenish, yellowish Lev.13,49; 14,37; as a n.: yellowness בְּיבִקְבַק חָרוּץ with a yellowness of gold Ps.68,14.

frequently means to enjoy the greatest prosperity and happiness Ps. 25, 13; 37, 22; הוא נשמיד את" הוא he will de- הַנוֹיִם הַאַלֵּה... וְירִשְׁתַּם stroy these nations... and thou shalt possess them Deut. 31, 3; and shouldest thou possess it? Jud.11,23; pt. יוֹרָשׁ Mic. 1,15 a. Jer.8,10 possessor, conqueror; יוֹרָשׁ עָצֵר the possessor of dominion Jud.18,7 (others: hereditary ruler) .- 2) to dispossess. to take away, to rob, to impoverish, with accus.: וְשַׁפַּחַה בַּי־תִירַשׁ and when a handmaid dispossesseth her mistress Pr.30,24; have ye called הַלְיַרִשֵׁנוּ קרַאתִם לְנוּ us to rob (or: impoverish) us? Jud.14.15. — 3) to inherit, to receive an inheritance, to succeed, with accus.: אָרָה אֹרָה and he shall inherit it Num.27,11; וָהָנֶה and, lo, one born בורביתי יוֹרָשׁ אֹתִי in my house is mine heir (i. e. will succeed me) Gen.15,3.

Niph נוֹרֵשׁ (fut. לַּוָרְשׁ) prop. to be dispossessed, hence: to become poor אַרְהָאָהָב שִׁנְה פָּן תְּוָרִשׁ love not sleep, lest thou come to poverty Pr.20,13 (comp. רוֹשׁ).

Pi. בּלְינֵל (fut. יְיָרֵשׁ) to seize, to possess; only fig. of the locust: בַּלְּעֵץְהְ וּפְרֵי אַרְטְּתְהְ יִיְרֵשׁ הַאִּיְצֵל all thy trees and fruit of thy land shall the locust seize Deut.28,42 (Eng. Bible: shall the locust consume).

Hiph. הוֹרִישׁ (fut. יוֹרִישׁ, ap.

שׁתְוֹיִם; pt. שֹיחָוֹם; inf. שֹּוְיוֹם, שי (הוריש) 1) with a double accus.: to make possess, to give to possess, to give in possession אָת אַשֶּׁר יוֹרִישָׁךְ כְּמוֹשׁ אֵלֹהֵיךְ that which Chemosh thy god giveth thee to possess Jud.11,24; fig. ותוֹרִישָׁנִי and makest me possess שונות נעורי (i. e. imputest to me) the iniquities of my youth Jb:13,26; with 5 of the person: to leave for an inheritance והוֹבשׁחָם לְבגוֹכֶם and that ye may leave it for an inheritance to your children Ezr. 9,12.- 2) to take possession of, to seize upon וָהוֹרַשָּׁמָם אָת הַעִּיר and ye shall seize upon the city Jos. 8.7. — 3) to dispossess, to drive out, to cast out אוֹרִישׁ גּוֹיָם מְפַנֵיך I will drive out the nations before thee Ex.34,24; fig. of illgotten wealth: מַבַּמִנוֹ יוֹרְישִׁנוּ אָל God shall drive (cast) it out of his belly Jb.20,15.- 4) to carry away, to destroy אַכנוּ בַדָּבֶר וִאוֹרְשִׁנוּ I will smite them with the pestilence, and destroy (Eng. Bible: disinherit)themNum.14,12;'תוֹרִישָמ' ידי my hand shall destroy them Ex.15.9.

יֵרְשְׁה f. possession Num. 24, 18 (בְּיִבְּה הַ יִּרְשְׁה.

יָרְשָּה לְּעָשָׁוֹ I) possession יְרְשָׁה לְּעָשָׁוֹ I have given mount Seir unto Esau for a possession Deut.2,5; יְשָׁהְבֶּח לְאֶרֶץ then ye shall return unto the land of your possession Jos.

1,15.— 2) inheritance לְּהְ מִשְׁפַּם the right of inheritance is thine Jer.32.8.

שיי (בייי) prop. being, existence (from לשׁה), hence: 1) as a n.: substance, estential possession to cause those לַהַנְחִיל אֹהַבֵּי וֵשׁ that love me to inherit substance Pr.8, 21.— 2) as adv.; there is (opposite to און there is not) שון אם־און whether there be wood therein, or not Num.13, 20; in a strengthened form: it certainly is 2K. 10, 15; pleonastically אין יש Ps.135,17 and און Jb 9,33 for און there is not; with সভাষ্ট্ৰ: some, others there were who said, i. e. some said Neh.5,2. b) sometimes וַשׁ אֲשֶׁר יִהְיָה הָעָנָן sometimes the cloud was Num.9,20.-3) as a verb in the 3rd person: is, it is וֵישׁ יִיָּ עִמְּנוֹ and the Lord is with us Jud.6,13; אָם־יִשׁ אָתר if it is in your mind (if it be your mind) Gen.23,8; with sf. יְשָׁרָ thou art, יָשָׁרָ he is, וָשָׁבָם he is, וָשָׁבָ a. יִשְׁבוֹ you are: אַשֶׁר וַשְׁנוֹ פּה who is here Deut.29,14; sometimes with sf. in the sense of an adv. וַשְׁנוֹ עַם אֲחָד there is a certain people Est.3,8; suffixed form sometimes used with participles to emphasize the action: אָם־וֵשָׁכֶם עשׁים חַמַר if ye really are dealing kindly Gen.24,49; בַּוֹשְׁכֶם אֹהַבְים whether ye really love the Lord Deut.13,4.- 4) with 5: there

ישב (fut. ב שֵׁבֵּ , ap. ב שֵׁבֵ ; pt. ישב , ישב , poet. ישבי Ps. 123, 1. pl. יוֹשָׁבִים , c. ישָׁבֵּר , f. וֹשָׁבָר Neh.3,8, יוֹשֵׁבֶּת , יוֹשֵׁבֶּת A בַּשְׁי, הָשָּבֶּת Jer. 22,23 Ktib ישַׁבְתִּי , pl. יוֹשָׁבוֹת, ישׁבוֹת; imp. ישָבה; inf. ישָׁבוֹת; verb. n. שֶׁבֶת, sf. שֶׁבָת) 1) to sit, to take a seat, to be seated; with לימין on, upon Ex.17,12; with לימין to sit at one's right hand Ps.110,1; ol judges: בָּי שַׁמַה וַשָּׁבוּ בָסָאוֹת for there they sat on thrones of justice Ps.122,5 (others: for there are set thrones for judgment); of God as ruler of the world: יַשַּבָתַ לְבָפָא שוֹפָט צֵּדָק thou satest in the throne as a righteous judge Ps.9,5; hence of God also he that sitteth enthroned ישב כדם of old Ps.55,20.- 2) to tarry, to wait אָנֹכִי אָשֵׁב עַד שׁוֹבִה I will tarry (wait) until thou come again Jud.6,18; with ליבור for ישבור tarry ye here for us Ex. יַמִים רַבִּים תַּשָׁבִי לִי ;£hou shalt wait for me many days in the עַל דְּרָכִים וָשֵׁבָתָּ לָהֶם in the ways hast thou sat (waited) for them Jer.3.2.- 3) to stay, to abide.

to dwell to dwell שְׁבָה עִמְּדִי abide with me Gen.29,19; בּי־יִשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּוֹ if brethren dwell together Deut.25,5; pt. ישֵׁב dweller, inhabitant Gen. 25,27; Is.5,3.— 4) to be inhabited 25,27; Is.5,3.— 4) to be inhabited and not inhabited Jer.17,6; יַיִּיבְי מִיִּרְי מִיִּרְי מִיִּרְי מִיִּרְי מִיִּרְי מִיּרְ בִּוֹאָר יְּעִיּרְ מוֹ מוֹ לֹצִי מוֹ לוֹנָצִי בְּיִבְּיר זְיִיבְ and this city shall be inhabited for ever v. 25; the shall not be inhabited for ever Is.13,20.

Niph. גוּשְׁבֶּת (pt. נְישָׁב , f. נִישְׁבָּת הּ הְנִישְׁבוּ to be inhabited וְנִישְׁבֶּת and the cities shall be inhabited Ez.56,10; אָבֶץ נוּשְׁבֶּת aland inhabited Ex.16,35.

Pi. פּוֹי to set נְישָׁבוּ מִירוֹתִיהֶם and they shall set their pal aces in thee Ez.25.4.

Hiph. רוֹשִׁיב (fut. יוֹשִּׁיב ; pt. מוֹשִּׁיב; inf. מוֹשִּׁיב ; inf. מוֹשִּׁיב ; inf. ז' טוֹשִּׁיב נִי עַל ז' טוֹשִּׁבְנִי עַל אַ בְּוֹרְשִׁבְּנִי עַל אַ בְּוֹרְשִׁבְּנִי עַל מוֹשְׁבְנִי עַל מוֹשְׁבְנִי בְּנִי בְּנִישְׁבְנִי הוֹשִׁיבְנִי הוֹשִׁיבְנִי הוֹשִׁיבְנִי עַל ז' אוֹשִׁיבְּרָ בְּאָבְּרֹים ; וּשְׁבְּנִים ז' אַנְיִים נְשַׁמּוֹת (מוֹשְׁבְנִים בְּאַבְּרִים נְשָׁמוֹת (מוֹשְׁבְנִים וְשְׁבְּנִים וְשִׁבְנִים בְּעִּבְים מוֹשְׁבְנִים בְּעִּבְים בְּאַבְּרִים נְשַׁמוֹת (מוֹשְׁבְנִים וְשִׁבְּנִים וְשְׁבְּנִים וְשְׁבְּבִים ז' מוֹשְׁבְנִים וּשְׁבְנִים וְשְׁבְּבִים ז' מוֹשְׁבְנִים וְשְׁבְּבִים ז' אוֹשְׁבְּבִים ז' אוֹשְׁבְּבִים ז' אוֹשְׁבְּבִים וְשְׁבְּבִים וְּשְׁבְּבִים ז' אוֹשְׁבְּבְיִים בְּשְׁבְּבוֹים ז' אַרְבִים וְשְׁבְּבוֹים ז' אַרְבִים וְשְׁבְּבוֹים ז' אַרְבוֹים ז' אַרְבוֹים נְשְׁבְּבוֹים ז' אַרְבוֹים נְשְׁבִּבוֹים ז' אַרְבוֹים נְשְׁבְּבוֹים ז' אַרְבוֹים נְשְׁבּבוֹים ז' אַרְבוֹים נְשְׁבּבוֹים ז' ז' אַרְבוֹים נְשְׁבּבוֹים ז' אַרְבוֹים נְשְׁבוֹים נְבוֹים נְשְׁבּבוֹים ז' אַרְבוֹים נְשְׁבּבוֹים ז' ז' אַרְבוֹים נְשְׁבוֹים וְיִבְּים נְבְּבְיוֹים נְשְׁבִּבוֹים זְיִּבְּים נְיִבְּיִבְּיִים נְבְּיִים נְבְּיִבְיּים נְבְיִים נְּשְׁבּים ז' בְּבְרִיוֹת בְּבְיִים נְשְׁבִּים בּיוֹים זְיִים נְשְׁבִּים בְּיִּבְּיִם נְיִּבְּיִים נְיִּבְּיִים נְיִבְּיִים נְיִּבְּיִּים נְבְיִים נְבְּיִיּיִם נְשִׁבּים בּיוֹ נְבְיִים נְיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּים בְּיִבְּים בּיִים בּיִים בּיים בּיים בּיים בּיים זֹיים מִיים בּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבּים בּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבּים בּיִּים בְּיִים בְּיבּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיים בְּיים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיִּים בְּיבְּיבְּים בְּיִּים בְּיבְּים ב

Hoph. הושׁב 1) to be placed or settled יְהַאָּרֶץ בְּקְרֶב הָאָרֶץ נְהוּשׁב so that ye may be placed alone (others: that we may be left alone)

in the midst of the land Is.5,8.— 2) to be inhabited בְּאֹמֵר לִירוּשָׁלִם who saith to Jerusalem, Thou shalt be inhabited Is.44,26.

ישבאב pr. n. m.

תְּשֶׁבְּעָם pr. n. a warrior of David 2S.23,8 = יָשָׁבָּעָם 1Chr.11,11.

בוֹב בְנֹב (Kri יִשְׁבֵּוֹ (pr. n. 28. 21,16.

חבש" pr. n. m.

ישבי לחם pr. n. m. 1Chr.4,22.

בּישֶׁרֶעְ pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.11,11=רְּשֶׁרָ בַּישֶּׁרֶתְּ 2) another person 1Chr.27,2.

רְשָׁבְּי pr. n. son of Abraham by Keturah Gen.25.2.

ישבקישה pr. n. m. 1Chr.25,4.

ישה (באשה =) to be strong, firm, hence: to be, to exist; derivatives; שו and הוּשִיה.

בּוֹע" pr. n. 1) son of Issachar Num. 26,24 = יוֹב Gen.46,13 a. יוֹב 1Chr. 7,1.—2) another person Ezr.10,29. יוֹען pr. n. son of Asher Gen.46,17.

ישוֹחַיָה pr. n. m.

ייביי pr. n. 1) son of Asher Gen.46, 17.— 2) son of Saul 1S.14,49.

יִשׁוּעָה (c. יִשׁוּעָה , sf. יִשׁוּעָה; pj

ישועה (ישועה) f. help, deliverance, salvation, welfare לֵיִי הַיִּשׁוּעָה salvation belongeth unto the Lord Ps. 3,9; ישועה יְשִׁית חֹמוֹת וָחֵל [his] help will he set as walls and bulwarks Is.26,1; ייִ הַּשִּיעַה יִשִּינָ the salvation of the Lord Ex.14,13; voet. מַּבְּבָּהְיִךְּ יִשׁוּעָה (upon) thy chariots of salvation Hab. 3, 8; שִּׁיִּתְי יִשְׁיִּתְי יִשְׁיִּתְי יִשְׁיִּתְי יִשְׁיִּתְי we have not wrought any deliverance in the land Is.26,18.

משח acc. Stb. to bend, to shrink (akin to שְׁוֹּחֵ); others: to be empty, whence שׁהְחָה.

יְשֵׁה m. shrinking (from hunger); sf. אָלָוֹבְּהְ הַּלְּוֹלְבָּהְ and thy shrinking (Eng. Bible: casting down) shall be in the midst of thee Mic.6,14.

בּישֵׁי to be stretched (Kal not used).

Hiph. שִׁישִׁים (fut. שִישִּׁים, ap.
שִּיִּשְׁים) to stretch, to extend Est.
4,11; 5,2.

ישׁי pr. n. father of David 18.16,1 = אִישׁי 1Chr.2,13.

יַשׁוֹב see יַשִׁיב.

ישיה pr. n. m.

ישימאל pr. n. m.

יִשִׁיכוֹן (from יְשַׁיכוֹן) m. desert, wilderness יֵלֵל יִשְׁכוֹן the howling of the wilderness Deut.32,10.

יַשִּׂיבְוֶּתְ Ktib Ps.55,16 for יַשִּׂיבְוֶּתָ

(see אַ שְׁ זְּ Hiph.); acc. others בּיוֹשׁימים desolation, destruction.

אַישִׁימוֹת f. pl. desolation, destruction; only in pr. n. בית הַיִשִּימוֹת, which see under הבית ביישימות.

יַשִּׁישׁ m. old man, aged man בַּם שָׁב both the greyheaded and very aged are among us Jb. 15,10; pl. יַשִּׁישׁים 12,12.

ישישי pr. n. m.

יַשְׁם (בּישִׁם ; fut. יַשִּׁם a. יַשַּׁם, f.
בּישִׁם to be waste, desolate, deserted פּישָׁם לא הַשְּׁם and that
the land be not desolate Gen.47,
פּישָּׁרִים הַּיָּהֶרִבְּיָה וְהַבְּּמוֹת הִישִּׁמְנָה ;
the cities shall be laid in ruins,
and the high places shall be
desolate Ez.6.6.

Hiph. שְּׁיֵים (fut. יַשִּׁים) to make waste (generally refered to שְּׁיַב which see).—עַב Num.21,30 acc. some from יַשַׁיַם or יַשַּׁים (we have laid them waste); acc. others from לְּשָׁיִם, which see.

בּיִישָׁם (same as שׁנִי (fut. מַיַּישָׁם, ap. מּנְישָׁם) to put, to place; impersonally: וְיִשֶּׁם בַּאָרוֹן and they put him (he was put) in a coffin Gen. 50,26.— יַשֵּׁם בַּאָרוֹן (Ktib Gen.24,33, for which the Kri has בּיִישָּׁם (Hoph. of מַּיִּים).

ישׁבָּא pr. n. m.

by Hagar, the ancestor of many Arabian tribes Gen.25,12; gent. pl. ביישטאלים, an Arabian people

whose territory extended from Egypt to Assyria Gen.25,18 etc.— 2) the slayer of Gedaliah Jer.41, 2.— 3) several other persons 1Chr.8.38 etc.

יִשְׁבֵוּעְיִה pr. n. m. 1Chr.12,4. יִשְׁבֵוּעְיָהְןּ pr. n. m. 1Chr.27,19. יִשְׁבֵוּרִי pr. n. m.

ישן (fut. יִשֹׁן; inf. אִישׁן; inf. יִשׁן; to sleep, to be asleep, to fall asleep אַשְׁכָבַה וָאִישֵׁן I will lay me down and sleep Ps.4.9; fig. to be inactive, hence of God: עוֹרָה awake, why sleepest לַבָּה תִישֵׁן יָנָ thou, O Lord? Ps 44,24; poet. of death: יָשֵׁנְתִּי אָז יְנוּחַ לִי I should have slept (i. e. been dead): then had I been at rest Jb.3.13; more fully: וַיַשְׁנוּ שָׁנַת־עוֹלַם that they may sleep a perpetual sleep Jer. lest I sleep פּוְ־אִישֵׁן הַמַּוַת lest I the sleep of death Ps.13,4.- 2) to linger, to tarry, to remain long in the same condition, whence

Pi. יַשֵּׁן (fut. יַיַשֵּׁן) to make sleep, to lull to sleep נַּתְשְׁבָּהוּ עַלְ־בָּרְבֶּיהָ and she made him sleep upon her knees Jud.16.19. יִּשְׁן (f. קּיִשְׁן) adj. old; of grain: וְיָשָׁן and ye shall bring forth the old because of the new Lev.26,10; בַּבְּרֵכָה הַוְשָּבָה the old pool Is.22,11.

יִשְׁיֵי (Ar. יִשְׁיִן prop. to be wide, hence: to be free, fortunate (Kal not used).

Niph. אַנוֹשֵׁע (fut. יַנִשְּׁע ; pt. עוֹשֵׁע ; pt. אַנוּשָׁע ; imp. pl. יְנִשְּׁע 1) to be delivered, saved, with יְנִי 1) to be delivered, saved, with יַנִי 1) to be delivered, saved, with יַנִי מְאַנְיּבְּיבָּם מָאוֹנְבִיבָּם he shall be saved out of it Jer.30,7; with יַנִי נְיִשְׁע בַּיִי people saved by the Lord Deut 33,29; pt. victorious אַנִייִי עִנִישָּׁע הוּא he is righteous and victorious Zch.9,9 (Eng. Bible: he is just, and having salvation).

Hiph. יְהוֹשִׁיעַ, וּוֹשְׁיעַ, וּוֹשְׁיעַ, וּהְיִשְׁיעַ, וּהְשִׁיעַ, יוֹשְׁיעַ, מּף. מְהַיִּשְׁיעַ; imp. הוֹשֵׁע , הוֹשֵׁע ; imp. וְהִשְׁיעַה , הְּוֹשֵׁע ; imp. יְהוֹשֵׁיעַה , וְהִשְׁיעַה) to save, to deliver וְאָרָה הוֹשִׁיעַ and the afflicted people thou wilt save 2S.22,28;

thou savest me from violence 22,3; with ל: to help, to give aid יוֹשִיעַ לְבְנִי אָבְיוֹן he shall give help to the children of the needy Ps.72,4; אַבְיוֹן מוֹשִׁעַ לְבֹּג יִאָבְיוֹן and there was none to aid her Deut. 22,27; a peculiar expression: יְבִי mine own hand hath saved me, i. e. I have conquered without anybody's aid Jud.7,2; in the same sense also with יְבִין or יְבִיוֹן (comp. Ps.98,1 a. Is.63,5); pt. as n.: saviour, with sf. יְבִיעִי 2S. 22,3.

עַשָּׁרָ a. עַשֵּׁיִנ (sf. יִשְּׁעִר, וְשִׁעֵּר) 1) safety אוֹבוּ (sf. יִשְּׁעִר, וְשִׁעַן) and those which mourn may be exalted in safety Jb. 5, 11 (Fuerst: and the gloomy are strong in freedom); יוֹשֵע יַפִּיחַ לוֹ will set him in safety (Fuerst: at liberty) from him that puffeth at him Ps.12,6.—2) salvatiou, prosperity אַלְּיִר וְשִׁעִע עַכָּּוּך לוֹשֵע עַכָּּוּך לוֹשִע עַכָּּוּך לוֹשִע עַכָּּוּך לוֹשִע עַכָּּוּך לוֹשִע עַכָּּוּר לוֹשִע עַכָּּוּר לוֹשָע עַכָּּוּר לוֹשָע עַכָּּוּר לוֹשָע עַכָּּוּר לוֹשִׁע עַכָּּוּר לוֹשִׁע עַכָּּוּר לוֹשָע עַכָּּוּר לוֹשָע עַכָּּוּר לוֹשִׁע עַכָּּוּר לוֹשִׁע עַכָּוּר לוֹשָע עַכָּוּר לוֹשָּע עַכִּוּר לוֹשִׁע עַכָּוּר לוֹשִׁע עַכָּוּר לוֹשִׁע עַכָּוּר לוֹשְׁיִע עַכָּוּר לוֹשִׁע עַכָּוּר לוֹשִׁע עַכָּוּר לוֹשִׁע עַכָּוּר לוֹשְׁיִע עַכָּוּר לוֹשְּיִנְי לוֹיִייִי לוֹ thou wentest forth for the salvation of thy people Hab. 3,13; יִיִּיִי לוֹייִי לְּיִּי לוֹייִי לוֹיי the God of my salvation Ps.18.47.

ישעי pr. n. m.

ישׁבְיהוּ pr. n. 1) the famous prophet Isaiah 2K.19,20; Is.1,1.— 2) name of several other persons 1Chr.25,3; Ezr.8,7 (שַׁעַיָּה), etc.

ישׁר to be hard, to be firm. הְשִּׁבְּה or יְשִׁבָּה m. jasper (a very hard precious stone) Ex.28,20. ביי ביי און ישׁבּר pr. n. m. [ĐƯ] pr. n. m.

יַשֵּׁר (fut. ישֵּׁר, once יַשֵּׁר 18.6,12) יִשֵּׁר to go straight וְיַשֵּׁרְבָּה הַפְּּרוֹת to go straight וְיַשֵּׁרְבָּה הַפְּרוֹת the way 18.6,12 (יַשַּׁרְבָּה for n the way 18.6,12 (יַשִּׁרְבָּה for יַשִּׁרְבָּה to be morally straight, upright, right בְּשִּׁרְבָּה his soul is not upright in him Hab.2,4; with בִּשִּׁיב to seem good, to please well הָיִאָּרָה בְּעִינִי she pleaseth me well Jud.14,3; impersonally: אַּרְיִייִשֵּׁר בְעִינִי הְאָלְהִים בּעִינִי הְאָלְהִים peradventure it will please God Num.23,27.

Pi. ישר, ושר, (fut. ישר, once וושר 2Chr.32,30 for וישׁר; pt. מְישׁר) 1) to make straight, to make even make straight ישרוּ בַעַרַבַה מִסְלַה in the desert a highway Is.40,3; and I will make the uneven places straight Is.45,2; of moral conduct: וָהוֹא יַיַשֶּׁר אֹרָחֹהֶיךְ and he shall make straight thy paths Pr.3,6; as adv.: אִישׁ תָּבוּנָה a man of understanding וַיַּשֶּׁר-רְבֶּת walketh straight (i. e. uprightly) Pr.15,21. - 2) to direct or lead. as an aqueduct 2Chr.32,30; poet. of the thunder: תַּקֶּל־הַשָּׁמֵיִם וּשָׂרֵה he directeth it under the whole heaven Jb. 37, 3. - 3) to פּsteem right, to approve עַל־בָּן כַּל therefore do I es- פַּקוּרֵי כֹל יִשְּׁרְתִּי teem all thy precepts in all things as right Ps.119,128.

gold fitted upon the carved work VK.6.35.

Hiph. רִישִׁר a. הוֹשִׁר (fut. יִישִׁר יִּבְיּבִּר חַּשִּׁר (fut. יִישִׁר) inp. אוֹשִׁר (הישֵׁר הישֵׁר) to make straight or even הַיְשֵׁר לְפְנֵי בַּרְבָּךְ make thy way straight before my face Ps. 5,9.— 2) to keep a straight direction בְּיִבֶּי וְעִבְּעַפִּין וֹנְשִׁרוֹ נֵנְנְדָּךְ וְנַבְּח יִבִּיטוֹ וְעַבְּעַפִּין let thine eyes look right forward, and let thine eyelids keep a straight direction before thee Pr.4,25.

יַשׁרָ (c. יַשַּׁיִן; pl. יַשְׁרָים, c. יִשְׁרָן; f. יַשְּׁרָה, pl. יִשְׁרָה) adj. 1) straight, even וְרַגְלֵיהָם בָגֶל יְשֶׁרָה and their feet were straight Ez.1,7; בַּנְפֵיהָם their wings יְשַׁרוֹת אִשָּׁה אֵל־אַחוֹתָה straight, the one toward the other v. 23; אַיֹּלֶיכֶם ... בְּדֶרֶךְ וַשְׁי I will cause them to walk in a straight way Jer.31; fig. prosperous רָבַקּשׁ to request from מְבֵּנוּ דֶּרֶךְ יִשְּרָה him (God) a prosperous journey Ezr.8,21. - 2) right, upright, just, righteous בֵישׁ אָת־לָבְּבָּךְ וָשֶׁר is thy heart right? 2K.10,15; מוֹב וְנִשֶּׁר good and upright is the Lord Ps.25,8; עַשַּׂח הָאֶלֹהִים אָת־הָאָדָם יָשָׁר God hath made man upright Ec. 7,29; אַתָּה thou hast been upright (honest) 18.29,6; ישריבָּוֶך one that is upright in the way Pr.29,26; as a n.: that which is right יָשֶׂר הָעֵוֵיהִי I have perverted that which was right Jb. 33,27; pl. יַשְׁרִים as n.: upright men ישמו ישרים על־ואת upright men shall be astonished at this Jb.17,8; וִישַׁרִים עִמוֹ וְעָשֵׂה and upright ones with him; thus shall he do Dan.11.17 (others: he shall make peace with him, taking in the sense of מִשְרִים, which see); c. ישרי־לָב the upright in heart Ps. 7, 11 .- 2) right, good, pleasing (particularly with as it בַּמוֹב וָכַיַשֵּׁר בָּעִינֶין as seemeth good and right in thine eyes (unto thee) Jos.9,25; as a n.: that which is right or pleasing אִישׁ הַנִשָּׁר בָּגִינְיו יַעַשָּׂה every man did that which was right (pleasing) in his own eyes Jud.17.6.-The word יַשֵּׁר הַנִּשֵּׁר In הַנְשֵׁר Jos. 10,13 a. 2S.1,18 is difficult; according to Syriac and Arabic versions = כפר השיר the book of poems.

ישר pr. n. m.

ישר (sf. ישר m. 1) straightness, uprightness, righteousness אַרָחוֹת ושר the paths of uprightness Pr. 2,13; אָמַרִי־ישֵׁר words of righteousness Jb.6,25; יְלֶבֶנִיד לְאָדָם וְשְׁרוֹ to show unto man his uprightcess 33,23 (Stb.: his duty to be honest) .-- 2) that which is proper, due, necessary אָר מִינֵר אַר and there is one that withholdeth more than is proper, and still cometh only to want Pr. 11,24. — 3) as adv.: וָבָתוֹב ישֶׁר דְבָרֵי מתת and that which was written down uprightly, even words of truth Ec:12,10.

pr. n. Israel, the name given

to the patriarch Jacob Gen.32,29; the children of Israel, i. e. the Israelite people Ex.1,1, for which sometimes simply יִשְׂרָאָל 5,2; יִשְׁרָאָל the land of Israel, i. e. Palestine 1S.13,19, for which simply יִשְׂרָאִל Is.19,24; gent יִשְׂרָאִל an Israelite 2S.17,25, f. יִשְׂרָאִל Lev.24.10.

ישׁראָלָה pr. n. m. 1 Chr. 25, 14 = הַּיִבּייִרְּאָר v. 2.

יִשְׁרָת (c. יִשְׁרָת) f. uprightness, honesty יְשִׁרָת לֵבָב uprightness of heart 1K.3,6.

m. poetical name for the people of Israel Deut.33,5.

ששׁי acc. Stb. to shrink, to be wrinkled, hence יָשִׁישׁיַ.

עישׁי (= שִּישׁייִ m. old man, one greyheaded 2Chr.36,17,

מְשֶׁעֶרֶר (contracted from יְשָּׁעֶרֶר) pr. n. Issachar, the fifth son of Jacob by Leah Gen. 30,18, ancestor of the tribe of that name Jos. 19,17.

רבי בונית (אָת (sf. בְּבְּרְהָּיִן) sign of the accusative case (= Heb. בִּירָת בְּבְּרָתְ בְּיִרְהּוּן) whom thou hast set Dan 3,12.

יְתְבּין Ch. (= Heb. יְשַׁבּ; pt. pl. m. יְתָבִין 1) to sit Dan.7,9.— 2) to dwell Ezr.4,17.

Aph. הוֹתֵב to set, to cause to dwell Ezr.4,10.

יתד' to pierce into, to stick in, whence יתר.

יַתְד (c. יְתֵרוֹת; pl. יְתָרוֹת, c. וֹיִתְרוֹת) m. 1) peg, nail, pin הַתְּקוֹעֵה בּתַּקוֹעַה the nail that is fastened in the sure place Is.22,25; the nail (pin) of the tent Jud.4,21.- 2) shovel, spade and thou וַיַּתָר תָהוָה לָהְ עַל־אַזְנַהְ shalt have a spade upon thy weapon Deut. 23, 14.-3) fig. a fastening, a and וַלַתָּת לַנוּ יַתָּד בְּמִקוֹם קַדְשׁוֹ and to give us a nail (i. e. to fasten us) in his holy place Ezr. 9, 8; poet. as a figure of a ruler; 웹설팅 out of him cometh פנה ממנו ותר forth the pillar, out of him the nail Zch.10,4.

ק'ת (from יהוי; pl. איהם) m. prop. to be forsaken, hence: orphan, one without a father or protector Ex.22,21; Ps.10,18; Jb.6,27, etc.

יתור m. what is espied, sought out (from יהור הַרִים מִרְעֵהוּ (תּוֹר what is espied by him on the mountains is his pasture Jb.39,8 (Eng. Bible: the range of the mountains is his pasture).

איתה Ar. חוו to beat with a club, whence היֹהָה.

יתיר pr. n. a city in the mountains of Judah south of Hebron Jos. 15,46 etc., now called Attir.

רְּיִרְיִ Ch. (def. יְהִירָ) adj. exceeding, extraordinary Dan.2,31; 5,14; f. as adv.: very, exceedingly freadful Dan. 7,19.

יתלה pr. n. a place in Dan Jos. 19.42.

יתם to be alone, forsaken, whence מִיתִם בּיִי נְתִּוֹם Ps.19,14 belongs to מַּמַם.

מת בחה pr. n. m.

Ar. איתן to be constant, to endure, whence אִיתְן.

יתניאל pr. n. m.

יְתְּבָּן pr. n. a city in Judah Jos. 15,23.

יתר 1) to knot, to bind.— 2) to stretch, to extend (Kal not used). Niph. נוֹתֵר (fut. חַנָּתָר, ap. יְנָתָר, ; pt. נוֹתָרָת , pl. נוֹתָרִים , f. נוֹתָרָת pl. נוֹתַרוֹת) to remain, to be left; of persons: ואני ניתרתי שם and I remained there Dan.10,13; ניוֹתר יעקב and Jacob was left alone Gen.32,25; of things: וַלֹא־נוֹתַר בַּל and there remained not any green thing Ex.10,15; with D of the thing of which a part remains: אָם יַנָהַר מָבְשַׁר הַמְּלָאִים if ought of the flesh of the consecrations remain Ex.29,34; with יאַתַר : to be left after, i. e. after death their בּגִיהָם אֲשֶר נוֹתְרוּ אַחַרֵיהָם children that were left after them used נוֹתֶרֶת f. נוֹתֵר used as n.: remainder, remnant, rest Ex.29,54; Lev.2,3, etc.; pl. נוֹתַרָים, f. נוֹתַרוֹת remaining, those which remain, rest Gen.30,36; Ex.28,10.

Hiph. היתיר (fut. יוֹתֵר , יוֹתֵר , יוֹתֵר , וֹתְר ; imp. הוֹתֵר ; inf. הוֹתֵר , הוֹתֵר) to let remain, to leave. to spare,

to preserve בַּל־פָּרֵי הַעֵּץ אֲשֵׁר הוֹתִיר all the fruit of the trees which the hail had left Ex.10.15: unless לוּלֵי יָיַ ... הוֹתִיר לָנוּ שַׂרְיד the Lord... had left unto us a נָהוֹתַרָתִּי בָּהִיוֹת לַבֶם (remnant Is.1,9 yet will I leave פּלִימֵי חֵרֶב בַּגּוֹיִם a remnant that ye may have some that shall escape the sword among the nations Ez.6.8: הוֹתר preserve thou those בני תמותה that are appointed to die Ps.79. 11.- 2) to have more than enough, to leave in abundance אַכוֹל וָשַׂבוֹע there hath been enough to eat, and to leave in abundance 2Chr.31,10; tr. to give abundance וַהוֹתִירָהְ נִי אֱלֹהֵיהְ בָּכֹל פַעַשֵּה נָהָה and the Lord thy God shall give thee abundance in every work of thy hand Deut. 30, 9. — 3) to be more than another, to excel, to have preference over אל־תותר thou shalt not excel Gen. 49.4. -For יַהֵר Pr. 12, 26 see תור.

יָתָר a. יְהָר prop. pt. of יְהָר hence:

1) m. rest, remainder אָלְרְיּה יִהְר m. rest, remainder יְּאָר יִּה יִּהְר and the rest we have destroyed 1S. 15, 15; also: pre-eminence, advantage, gain שַּהְרִיּהְר what advantage hath the wise over the fool? Ec. 6,8 (Eng. Bible: what hath the wise more than the fool). — 2) adv. over, too much, more אַל־ adv. over, too much, more wise Ec.7,16; אַלְיִי and why was I then more

wise? 2,15; מָהַמָּה and more than these 12.12.

יתר I. (from יְחַרְ 1; sf. יְחָהַי, הְיָהָיִ ; pl. יְתַּרִים) m. 1) rope, cord, thread Jud.16,7; fig. בַם נַמַע יַתְרָם their thread of life is torn in them Jb. 4,21. — 2) string of a bow الله عنه عنه الله عنه الله عنه عنه الله عنه عنه الله عنه عنه عنه عنه عنه الله عنه ع they make ready their בַּל־וֵתָר arrow upon the string Ps.11,2.-3) rein וְתְרֵי פָתַח he hath let loose my rein (others: my cord) Jb.30,11. ווֹתְר II. (from יָחֵר 2; once וַהָּר Is. 56, 12; sf. וְתְרֵם 1) remainder, remnant, rest יֵתֶר שׁנוֹתַי remainder of my years 1s. 38. 10; וְתֵר דְּבָרֵי שׁלֹמה the rest of the acts of Solomon 1K.11,41; יתר that which is left by the locust Jo.1,4; וַיִּתְרָם אָבְלָה אָשׁ but the remnant of them the fire consumeth Jb. 22, 20; וַהָּנִיחוֹ וְתָרֵם and they leave the rest of their substance to their babes Ps.17,14.— 2) preference, excellence וָהֶר שִׂאָת וַוָהֶר עֲנ the excellence of dignity, and the excellence of power Gen 49,3; לא־נַאוַה excellent speech לְנָבֶל שְׁפַת וָהֶר becometh not a fool Pr.17,7; as מתּגַבּל־יָהֶר exceedingly, very which became exceedingly great

Dan.8,9; על־יָתֶר plentifully, abundantly Ps.31,24; בְּרוֹל וַתֶּר מְאֹר much more abundant Is.56,12.

ווו. pr. n. 1) = יְתְרֹּוּ, which see.— 2) son of Gideon Jud.8,20.—
3) a person mentioned in 1K.2,5
= אַיָּהְרָ 2S.17,25.— 4) a person mentioned in 1Chr.7,38 (= יִּהְרָּיִּרָּ

יתר see יתר III. 3.

יְתְרָה f. abundance, riches Is.15,7; c. יְתִרת Jer.48,36.

יְרֵרן pr. n. father-in-law of Moses Ex.1,3 = יָהָר 4,18.

יְהְרוֹן m. 1) preference, advantage יְהְרוֹן לַחְכְּמָה מִן הַּסְּבְלוֹת wisdom hath the advantage over folly Ec.2,13.— 2) profit, gain מֲבּיהְרוֹן what profit hath a man ? Ec.1,3.

יתרעם pr. n. m.

יּהֶנֶת (from יְהָבֶּר ;) f. prop. what is redundant, hence: lobe of the liver; fully יֹהֶנֶת עַל־הַכְּבָר Lev. 3,4, יֹהֶנֶת מַן־הַכְּבוּר בַּבָּר Ex.29,22.

יתת pr. n. Edomite prince Gen. 36.40.

为, final form 기, the eleventh letter of the alphabet, called Kaph 기교 hollow or palm of the hand, because of its original similarity

to that form; as a numeral ==20,

בְּמִעֵּם, בִּוְבַר (before Sheva בָּ, as בְּקַבַּר, בְּּלְבַר etc.: combined with the def. art.

בָּהַיוֹם בּכַיוֹם , כָּהַדָבָר בּבַּדָבֶר as כָּהַיוֹם בַּיוֹם , כָּהַדָבָר etc.; before monsyllables 2, as בואת, בוה, בואת, only once בואת, בוה Gen.45,23 and in בַּעַל Ps.119,14; so also before the personal suffixes בָּהֶנָה , בָּהֶם, with the particle במוֹכֶם, כָּמוֹ as בָּמוֹכֶם, כָּמוֹכֶם, or בַ. when that particle is accented , as בַּמִוֹרָ , בַּמִוֹנְי etc.) adv. a. prep 1) as, like 712 מחמה clear as the sun Cant.6,10; and in the night ובלילה יהי כונב he is as a thief Jb.24,14; לֶּבְחוֹן as gold is tried Zch. like this כַּדְבַר הַנָּרוֹל הַוָּה like great thing Deut.4,32; הַּנְמָצֵא כָוֵה מיש can we find a man like this man ? Gen.41,38; hence 지고 , 지고 () 교 מי שַׁמַע בָּוֹאת מִי רַאַה בַּאָלֶה who hath heard such a thing? who hath seen such things? Is. 66,8; also בּוֹאָת, thus, so Jud. 18,4; 2S.17,15; Э ... Э as... so, as well ... as (where two things are compared) בַּאָשֵׁם as the sin-offering so the trespass-ofas לָכֶם לַגַּר וָהָנָה (בַּנָר בַּנָר בַּנָר בַּנָר ye are, so shall the stranger be Num.15,15; עָהָר עָהָר as my strength was then, so is my strength now Jos. 14, 11; sometimes inverted; so... as בַּמוֹך so thou, as Pharaoh Gen. 44,18; (Eng. Bible: thou art even as Pharaoh); פֿגָּר כָּאָוֹרָח as well the stranger, as the native Lev. 24,16; more fully [] ... 5 Ps.127,4.— 2) according to, after אִישׁ כָּלְבָבוֹ a man after his own heart 1S. 13,14; יְנְקְלֵנִי יִי כְּצְּדָקִי the Lord rewarded me according to my righteousness Ps.18,21; לָרָבָּם בָּן מאריקי according as they were increased, they sinned against me Hos.4,7.— 3) about, nearly about four hun- בַּאַרְבַע מָאוֹת אִישׁ dred men 1K.22,6; בְּרֵךְ יוֹם about a day's journey Num.11,31; בַּחַצוֹת about midnight Ex.11,4; about this time tomorrow Ex.9,18; בָּנֵת מָנַחַת צֶּהֶב about the time of the evening oblation Dan.9,21; hence לַרָנֵע in a moment Num.16,21; שׁמַע but a little Ps 2,12; also: almost בָּמָעַמ my steps had almost בַּנְלֵי הַנְלֵי slipped Ps 73,2.— Before a verb. n. אָ signifies: a) as בָּנוֹעַ עַצִּי־וַעַר as the trees of the wood are moved Is.7,2. b) as if כָּהָנִיף שֶבֶם אֵת־מְרִימֵיו as if the rod should swing about those who lift it up Is.10,15. c) as, when בַּשָּׁמִעַ עִשֶּׂוּ... וַיִּצְעַק when Esau heard... he cried Gen. 27.34; sometimes in this sense with a pt. ויָהִי כָּמִשִׁיב יַרוֹ and it came to pass as (when) he drew back his hand Gen.38,29.— Joined to בּ, אַשֶּׁר, gives that word the following significations: a) as one who בַּאַשֶּׁר אַבָּלִים יַנַחָם as one that comforteth the mourners Jb.29,25. b) according as בַּאַשֶּׁר תאֹמָרוּ אָלֵי according as ye shall say to me Gen.34,12. c) as, like as אַר אָנֶר אָנָר as God had commanded אתו אַלהִים him Gen.7,9; בַּאשׁר בַּרָאשׁנַה as at the first Jos.8,16. d) as if, as though אָהָיָה אָהָיה I should be as though I had never been Jb. 10,19. e) for, because the Jb. 10,19. e) for ye rebelled against my commandment Num. 27,14. f) as soon as he came night unto the camp Ex.32,19. g) when, if אַבְּרָתִי אַבְּרָתִי אַבְּרָתִי אַבְּרָתִי אַבְּרָתִי אַבְּרָתִי בּאַרָּתִי בּאַרָּתִי בּאַרָּתִי בּאַרָּתִי בּאַרָּתִי בּאַרָּתִי בּאַרָּתִי בּאַרָּתִי בּאַרָתִי בּאַרָּתִי בּאַרָתִי בּאַרָּתִי בּאָרָתִי בּאַרְתִי בּאַרָּתִי בּאַרָּתִי בּאַרָּתִי בּאַרָּתִי בּאַרָּתִי בּאָּבְּרָתִי בּאַרָּתִי בּאַרָּתִי בּאַר בּאַרָּבּי בּאַר בּאַרָּבּי בּאַרְי בּאַרָּבּי בּאַרָּי בּאַר בּאַרָּי בּאַר בּאָּבּי בּאַר בּאָּבּי בּאַר בּאָּבּי בּאַר בּאָּבּי בּאַר בּאָר בּאַר בּאַר בּאָּבּי בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָּבּי בּאַר בּאָּבְיי בּאָּבְּי בּאַרְיּבּי בּיי בּיי בּיי בּיייִי בּאָּבְיי בּאַר בּיבּי בּאַר בּאַר בּיי בּייי בּאַר בּיי בּייי בּאַר בּיבּי בּאַר בּיבּי בּייי בּייי בּייי בּיי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּי

בּרָבָה Ch. adv. (same as Heb.) 1) as, like Dan.7,9; בּרְבָה such thing Dan. 2,10 (= Heb. בּרָבָה 2) about, nearly Dan.6,1.— יוֹי see בָּרָי

לבּאַב (fut. יְבָאַב ; pt. בּוֹאָב , pl. פּוֹאַבים (fut. בְּיִבְּיב ; pt. בּוֹאַב , pl. נפוֹאַבים (fut. בְּיבְיב ; pt. בּוֹאָב , pl. נוֹאָב to have pain, to be sore, to suffer have pain Jb.14,22; נְאַנִי עָנִי יָבְאָב lam poor and suffering Ps.69,30; when they were sore Gen.34,25.

Hiph. הַכְאִיב (fut. יַבְאִיב , pl. 2 יַבְאִבוּ ; pt. בַּבְּאִבוּ ; pt. בַּבְּאִבוּ ; pf. בַּבְּאִבוּ ; pt. בַּבְּאִבוּ ; pf. בַּבְּאַבוּ ; pf. הַבָּאִיב וְיִחְבְּשׁ he woundeth and bindeth up Jb.5,18; אָנִי לֹא I have not made him sad Ez.13,22; הַבְּאַבְהִיוּ בַּבְּאַבְּהִיוּ בַּאַבְּהִיוּ בַּאַבְּהִיוּ בַּאַבְּהִיוּ בַּאַבְּהִיוּ בַּאַבְּהִיוּ בַּאַבְּהִיוּ בַּאַבְּבִּיוּ בַּאַבְּבָּוּ הַמּוֹבְה הַמּוֹבְה הַמּבִּיּ בְּבִּאַב זְּבִים בַּאַבְּבִים מוּלְבָּה הַמּוֹבְה הַמּבִּיבְּי and ye shall mar every good field with stones 2K.3,19.

בְּאָב (פּלּ. יִלְּהֵי m. pain, suffering, sorrow בּאָב לֵב sorrow of heart Is.65,14; שָּׁבְּר שִׁב לִב desperate sorrow 17,11.

קְבְּאָה (akin to בְּאָה) prop. to be weak, hence: to be bowd down (Kal not used).

Niph. נְכְאָה (pt. נְכְאָה, c. נְכְאָה to be bowed down, broken, grieved Dan.11,30; נְבָאַה לֵבְב the broken in heart Ps.109,16.

Hiph. הָּבְאָה (inf. הַבְּאוֹת) to break, to grieve Ez.13,22.

קּאִים adj. only pl. בְּאִים troubled, wretched Ps.10,10 Kri (acc. Ktib מָלְבָּאִים; see מִלְבָּאִים.

לְאַרָי to pierce; only *pret. pl.* בְּאַרִי Ps.22,17 for בְּאָרִי (= רָּבָּוֹי).

see under באשר

וֹבֶרֶל (3 f.^ בְּבֶרָן; once בָּבֶרָן Is.24, 20; fut. בָּבוֹן; inf. בֹבֶּן) prop. to become thick, hence: 1) to be heavy, weighty מָחוֹל יַמְים וַכְבַּד it would be heavier than the sand of the sea Jb.6,3; with על: a) to be heavy upon Ps.32,4; Is.24,20. b) to be burdensome Neh.5,18; 2S. 13,25; with מוֹ: to be heavy against 1S.31,3.— 2) to be dull לא כַבְּדֵה חונו משמע neither is his ear too heavy (i. e. dull) for hearing Is. 59,1; of the eyes: to become dim the eyes of עִינִי וִשְׂרַאֵּל כַּבְּרוּ מִוּהֶן Israel were dim for age Gen.48, 10; of the heart: to be hardened and the heart of וַיִּכְבַּר לָב פַּרְעה Pharaoh was hardened Ex.9,7.— 3) to be important, honored, glorified יָכִבָּדוּ בְּנַיוֹ וְלֹא יֵדְע his sons come to honor, but he knoweth it not Jb.14,21; וַיְבָבר וּיִי let the

Lord be glorified Is.66,5; וְתִּכְבְּרֵי and thou wast very glorious in the midst of the seas Ez.27,25 (others: and thou wast very rich etc.; see def. 4).— 4) to be heavy (in the sense of abundance), to be rich אַבְרָם בְּבֶר מְאָר בַּנְהְרָם בַּבֶּר מְאָרָה בַּבְּכֶר וֹבְיִרְם בַּבֶּר וֹבְיִרְם בַּבֶּר וֹבְיִרְם בַּבְּר בַּנְהְרָם בַּבְּר בַּנְהְרָם בַּבְּרָף וֹבַיְרָם and Abram was very rich in cattle, in silver, and in gold Gen.13,2.

Niph. נְכָבֶּר (fut. בְּבָבָן; pt. נְכָבָּר , pl. גְּלְבַּדֵּים, c. גְלְבַּדֵּים, sf. גָּלָבַּדִים a.once נְלְבָּוֹיְהֵם Ps. 149, 8, pl. f. וְּכְבַּרוֹת; inf. וְהַבָּבוֹן 1) to be honored, esteemed, glorified, to enjoy honor יָקַרָהָ בָּאִינֵי נִכְבַּרָתַ thou hast been precious in my sight, thou hast been esteemed Is.43,4; מוֹאַבְּרָדֶה בְּפַּרְעָה and I will be honored upon Pharaoh Ex.14,4; על before all the פגי כל־הַעַם אַכַּבָּד people I will be glorified Lev.10,3; enjoy the honor הַּכָּבר וַשֵּׁב בְּבֵיתָהְ and abide at home 2K.14,10 (Stb.: act honorably, decorously); pt. וכבר honorable Gen.34,19; pl. f. נְבְבְּרוֹת glorious things Ps.87,3.— 2) to abound בָּאִין טַעיָנוֹת נְכְבַּהֵי שום when there were no fountains abounding in water Pr.8,24.

אָת־לְבַּנְכֶּם wherefore do ye harden your hearts 1S.6.6.

Pu. רְבַּבְ (fut. רְבָּבְי) to be honored, esteemed יְבָבְ הוֹכַחַת הוֹכַחַת מוֹלָבְי and he that regardeth reproof shall be honored Pr.13,18.

Hiph. הַכְבַּיד (fut. בַבַּיד, ap. יַכְבָּד ; pt. מַבְבִּיד ; imp. הַבָּבָד; inf. $\neg \Box$, c. הַבְּבִיר, c הַבְּבִיר, c to make heavy עלין הַן הָכַבַּרָת עלה מאר (על with על for the aged hast thou made tay yoke very heavy Is.47,6; הָּכְבִּירוּ they have made very על־הַעַם heavy for the people Neh.5,15; of the ears: to make dull וְאֵוֹנֵיוּ and make (ye) his ears dull Is.6,10; of the heart: to harden and he hardened his בַבַּבְּד לְבוֹי heart Ex.9,34.- 2) to make numerous וַהְכַבַּרָתִּים וַלֹא יִצְעַרוּ and I will make them numerous, and they shall not be made few in number Jer.30,19 (Eng. Bible: I will also glorify them, and they shall not be small).— 3) to acquire renown or glory TKER and thy heart hath lifted thee up to acquire renown 2Chr.25,19 (Eng. Bible: thine heart lifteth thee up to boast).

Hithp. הְּבָבֵּר (pt. בְּבֵר () to make oneself many, to be numerous הְּהַבַּבִּר בַּיֵלֶּק הִתְבַבְּר בְּיֵלְ בְּתְּבְבִּר בְּיֵלֶּק הִתְבַבְּר בְּיִלֶּק הִתְבַבְּר בְּיִלְּק הִתְבַבְּר make thyself many as the cankerworm, make thyself many as the locusts Nah.3,15.—2) to honor oneself, to strive after honor בִּילָבְּר לוֹ מְבִּרְר לְּחָם hetter is he that is lightly esteemed

who hath a servant, than he that striveth after honor, and lacketh bread Pr.12.9.

מבד II. (c. בַבָּד a. בַבֶּב; pl. בַבָּד, c. כבדי adi. 1) heavy, weighty as a heavy כַבֶּד וְכַבָּדוּ מְמֵנְי burden they are too heavy for me Ps.38,5; hence also: heavy, hard, difficult בַּבֶּר מִמָּךְ הַדְּבַר this thing is too heavy for thee Ex. 18.18.— 2) burdened, laden שַׁב a people laden with iniquity Is.1.4.— 3) great, numerous מיל בַבָּד a great army Is.36,2. — 4) heavy, difficult כַּבֶּר פָה וּכְבַּר heavy (i. e. dull) of speech, and heavy of tongue Ex. 4,10; a people of a עַם ... כַּבְרֵי לַשׁוֹן heavy (difficult) tongue Ez.3,5.

קברי (פּברי אוו. (פּברי m. the liver Lev. 3,4; fig. בְּברי my liver is poured upon the earth (an expression for great mental suffering) Lam.2,11.

בְּבוֹד (בְּבוֹד m. abundance בְּבוֹד (בְּבוֹד מָתְבְּה מָבּל בְּלִי חֶמְדָה an abundance of all precious vessels Nah.2,10.

אָבֶּן m. 1) heaviness, weight אָבָּן a stone hath heaviness Pr. 27,3.— 2) multitude, heap בַּבֶּר בָּבָּר אָם מוּשׁלָּח הוּשׁלָּח אָבָּר מִישְׁיִם heap of carcasses Nah. 3, 3.— 3) violence of war Is.21,15.— 4) thickening of war Is.21,15.— 4) thickening smoke Is.30,27.

קבה (fut. בְּבָה) to go out, to be quenched (of fire or light) Lev.

6,6; Pr.31,18; fig. of wrath 2K.22, 17; 원크 다마 호텔 they are quenched as a wick Is.43,17.

Pi. בַּבּוֹת (fut. בְּבִּי; inf. בַּבּוֹת quench, to extinguish (a light) 2Chr.29,7; Is.42,3; ftg. of love Cant. 8,7; of life: בְּבִּיֹתְּהְ when I shall put thee out Ez.32,7; of hope: יְלַבּׁוֹ אָתְרֵבֶּר יִשְּׁרְאֵל that thou quench not the light of Israel 2S. 21,17; proverbially: יְלַבּנֹ אָת בַּחַיְּתִּי they will extinguish my coais (i. e. they will destroy my last offspring 2S.14,7.

בור לָבִירִי (בּרֹיר a. לְבִרֹיר a לְבִּרֹיר a לְבִּרֹיר a לְבִּרֹיר a לְבִּרֹיר a לְבִּרֹיר (בּרַיר a לִבְּרִיר a לִבְּרִיר a לִבְּרִיר a לִבְּרִיר a לִבְּרִיר a לִבְּרִיר a fit is honor for a man to cease from strife Pr.20,3: בְּרֵיר לָאִישׁ שֶּבֶּר it is honor for a man to cease from strife Pr.20,3: לְבִּרִיר נְיִירְ it is honor for a man to cease from strife Pr.20,3: לְבִּרִי וְנִירְ it is honor for a man to cease from strife Pr.20,3: לְבִּרִי וְנִירְ it he glory of God Ez.3,12; לְבָּרִי וְנְבְּרוֹי וְבְּרָנוֹי וְבְּרָנוֹי וְבְּרָנוֹי וְבְּרָנוֹי וְבְּרָנוֹי וְבְּרָנוֹי וְבְּרָנוֹי וְבִּרְנוֹי וְבִיּרְנוֹי וְבִיּרְנוֹי וְבִייְרְבָּר ithe abundance of his riches Est.5,11; בְּרִי בְּיִרְנְבָּר in when the wealth of his house is increased Ps.49,17.

קברה בולה (בולה בין משות לבולה (בולה בין משות ב

קבול pr. n. 1) a city in Asher Jos. 19,27.— 2) a district of Galilee

comprising twenty cities 1K.9,13.

און בול pr. n. a city in Judah Jos.

15,40 = אַבְבָּבָּאַ 1Chr.2,49.

בּבִּירִים (pl. בַּבִּירִים adj. great, mighty, strong אֵל בַּבִּיר God is mighty Jb. 36,5; אַל בַּבִּיר a strong wind 8,2; בּבִּירִם בַּבִּירִם מַשְּבִים בַּבִּירִם greater than thy father in age Jb.15,10; as adv.: much יְדִי מִשְּבִיר בְּבִיר בְבִיר בַבְיר בַבִּיר בַּבִיר בַבִּיר בַבִּיר בַבִּיר בַבִּיר בַבִּיר בַבִּיר בַבִּיר בַבִיר בַבִּיר בַבְּיר בַבִּיר בַבְּיר בַבִּיר בַבְּיר בַבִּיר בַּייר בַבִּיר בַּייר בַּבִיר בַּבִיר בַּבִיר בַבִּיר בַבִּיר בַבִּיר בַּבִיר בַּבִיר בַּבִיר בַּבִיר בַבִּיר בַּבְּיר בַבִּיר בַּבִּיר בַּבִיר בַּבִיר בַּבִּיר בַּבִיר בַּבִּיר בַּבִיר בַּבְיר בַּבִּיר בַבְּיר בַּבּיר בַּבּיר בַּבְיר בַּבְיר בַּבִּיר בַּבְיר בַּבְיר בִּיר בַּבְיר בַבְּיר בַבְּיר בַבְּיר בְיבִיר בַּבְּיר בַּבְיר בַבְּיר בַּבְּיר בְּיב בַּבְּיר בְּבִּיר בַּבְּיר בַּיב בְּיר בִיבּיר בְּייר בִיבְיים בּיבְיר בִים בּיבְיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבּיים בּיבְייר בִּים בּיבְיים בּיבִים בּיבְיים בּיבּים בּיר בִּים בּיר בִּים בּיבִים בְּיר בִּים בַּיים בַּיבְייר בִּים בְּיר בִים בְּיר בִּיים בַּיים בַּיים בַּיים בַּיים בַּיִים בַּייִים בַּבִּיים בַּיים בַּיים בַּייִים בּיבִּיים בַּיים בַּיים בַּיים בַּיי

תּבִיך m. quilt, mattress (others: pillow) בְּבִיר הָעוֹים the mattress of goat's hair 18.19,13.

to bind, to wind around.

m. bond, fetter; pl. c. בּּבֶל fetters of iron Ps.149,8.

(conly pt. כּבֶּבֶם) prop. to tread, to trample, hence: to wash, to full שְּׂוֵה כּוֹבֶם the fuller's field 2K.18.17 a. Is.7.3.

Pi. בַּבָּס, בַּבָּס (fut. בַּבַּס; pt. בַּבַּס) to wash, to full, to cleanse (clothes) Ex.19,10, Lev.11,25, etc.; poet. יבָּבָּס בַּבֵּין לְבָשׁוֹ אַבְּס בַּיַין לְבְשׁוֹ וֹיִלְּבְשׁׁ בִּיַין לְבְשׁׁׁ שׁׁׁ שׁׁׁׁׁבְּשׁׁׁׁ בִּיִּין לְבְשׁׁׁׁ וֹיִלְּיִ פְּשִּׁׁׁיִּ מְשׁׁׁׁנִי מִעְּעֹנִי (a figure of fullness) Gen.49,11; fig. to purify (in a moral sense) יבָּבָּס בִּבְּסִי בִּבְּעָב בְּבָּסִי מִעְבִינִי מִעְנִינִי (wash (purify) me thoroughly from mine iniquity Ps.51,4; בַּבְּסִי בַּבְעָּי בַבְּעָּי בַּבְעָּי בַּבְעָי בַּבְעָּי בַּבְעָּי בַּבְעָּי בַּבְעָי בַּבְּעָי בַּבְיי בַּבְעָי בַּבְעָי בַּבְעָי בַּבְעָּי בַּבְּעָי בַּבְּעָי בַּבְעָּי בַּבְּעָי בַּבְּעָי בַּבְּעָּי בַּבְּבָּעִי בַּבְּבָּעִי בַּבְּבָּעִי בַּבְּבָּעִי בַּבְּבָּעִי בַּבְּבָּעִי בַּבְּבָּעִי בַּבְּבָּעִי בַּבְּבָּעִי בַּבְּבָּע בַּבִּין בַּבַּעִיי בַּבְּבָּע בַּבּיין בַּבְּבָּע בַּבְּבָּי בַּבְּבָּע בַּבַּבְיי בַּבְּבָּבְיי בַּבְּבָּע בַּבְּבָּיי בַּבְּבָּבְיי בַּבְיייבּי בַּבְּבָּבְיי בַּבְּבָּיי בַּבְּבָּי בַּבְּבָּי בַּבְּבָּבְייִי בַּבְּבָּע בַּבְּבָּי בַּבְּייבְיּי בַּבְּבָּיי בַּבְּבָּייב בּבְּבָּיי בַּבְּייב בּבְּבָּיי בַּבְּייבְייִי בְּבָּבְייִי בַּבְּבָּי בְּיבִּייב בּבְּבָּבְיי בִּיבּבּיי בּבּייבּייבּי בּבּבּיי בּבּבּיי בּבּבּיי בּיבּייב בּבְּבָּיי בּבּיבּייב בּבְּבָּייייבְיייבּייבְיבָּיייבּייבּייב בּבְּבָּייב בּבְּבָּייב בּבְּבָּיייב בּבּבּבּיייב בּבְּבָּייב בּיבְּיבּייב בּבְּבָּייב בּיבְּיבּייב בּבְּבִייב בּיבּבּייב בּיבּיבּייב בּבּיבּייב בּבּבּייב בּבּבּייב בּבּבּייב בּיבּבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיבּייב בּיבְיבּייב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּבְיב בּיבְיבּייב בּיבּבּייב בּיבּבּייב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב ב

Pu. Depto be washed Depto and it shall be washed with water Lev.15.17.

Hothp. בְּבֶּבֶּת (for בְּבָּתְר נְּהָבָּתְר (for בְּבָּת to be washed, purified בַּבָּת after that it is washed Lev.13,55.

נבע to be high, to be hill-shaped; hence פּוֹבַע a belmet.

ו to stretch, hence בָּבֶּר , כְּבָיר . בְּבָּרָה. בּבְּרָה. בּבְּרָה. בּבְּרָה. שׁ to bind together, to plait, hence בְּבָרָה (Kal not used).

Hiph. הַּכְבִּיר (fut. יַבְבָּיר; pt. יַבְבָּיר; pt. מַבְבָּיר) to make many, to multiply מְלֵין יַבְבָּיר he multiplieth words Jb.35.16.

פּגַר (from בַּבְּ 1) prop. length. extent, hence: adv long ago, already בְּבֶּר הַנְיָה לְעוֹלְמִים it hath been already of old time Ec.1,10. בַּבָּר ווו בְּבָר הָנִה לִעוֹלְמִים II. pr. n. a river in Mesopotamia Ez.1,3 = בְּבוֹר, which see. בְּבַר (from בַּבַּר מָּבְר בָּר מָּבַר מָּבְּר מָּבַר מָּבְּר מָּבַר מָּבָר מָבְּר מָבְר מָבְּר מְבְּר מְבָּר מְבְּר מְבְּרְ מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּרְיִים מְבְּר מְבְיר מְבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מְבְּר מִבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מִבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְיּבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְיּיִי מְבְּיִבְיּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיּי מְבְיּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְיּבְיּי מְבְּיִי מְבְיּיִי מְבְיּי מְבְיּיִי מְבְיּיִי מְבְּיּי מְבְיּי מְבְיּיִי מְבְיּיִי מְבְּיִי מְבְיּי מְבְיּי מְבְיּי מְבְיּי מְבְיּי מְבְיּי מְבְיּי מְבְיּי מְיִי מְיִיי מְיִייִי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְיּיִייְייִי מְיּיִי מְיִיּיִייְיִייִי מְיּיִייִייִייִי מְיּיִייִייִי מְיּיִייִייִייְיִייִייִי

f. (from בָּבָר f. e. קּבָרָה) f. length, extent לָבָרָה extent of land, i. e. distance Gen.35,16: 2K.5,19.

ולבניש: prop. to tread down, to trample upon, hence: 1) to subdue, to subject, to oppress, to suppress מַלְאוֹ אָתִם לְדִיוֹת לְכֶבוֹשׁ fill the earth and subdue it Gen. 1,28; נַּתְבִּשׁוֹ אֹתָם לְדִיוֹת לְכֶם 28; בַּתְשׁוֹ אֹתָם לְדִיוֹת לְכֶם 1,28; מַלְאוֹ אֹתָם לְדִיוֹת לְכֶם jected them to be unto you for servants and handmaids Jer.34.

16; יְבְרָשׁוּ אַרְגִיקְלֵץ and they shall subdue the sling-stones (a figure of the heathen) Zch.9,15; יְבָבּשׁ he will suppress (disregard) our iniquities Mic.7,19. — 2) to force, to do violence לְבַבּוֹשׁ to do violence to the queen Est.7.8.

Niph. איב (בְּשׁׁי) to be conquered, subdued, with אָבְּנוֹתְינוֹ נְּכְבְּשׁׁי Num.32,22. — בי to be brought into bondage neh.5,5.

Pi. לָבָשׁ to subdue 2S.8,11.

Hiph. רַּבְבִּישׁ (fut. יַבְבִּישׁ) to subdue Jer.34,11 (Ktib).

עבשׁ II. to burn, to be hot, whence בְּבשׁן.

プラップ (from ガラップ) m. footstool 2Chr.9.18.

ごコン to be tame, meek.

(קּבְשִׁים (pl. בְּבְשִׁים) m. young sheep, 'amb קבְשׁים lamb of the first year Num.7,15; בְּבָשִׁים lambs of the first year 7,17 (by transposition sometimes בַּנִישָׁב).

קּבְשָּׁה. pd. פְּבְשָּׁה. c. בְּבְשָׁה. f. ewe lamb, young female sheep Num.6,14; 2S.12,3; ewe lambs of the flock Gen.21,28 (by transposition sometimes (בְּשָּׁבָּה.

(from בּבְשְׁן II.) m. oven, furnace Gen.19,28.

(sf. קוב; pl. בָּרִים) m. vessel, pitcher Gen.24.14; 1K.17.14, etc.

ברב Ch. to lie, to tell falseboods (= Heb. בוֹב).

Ch. (def. פָּרָבָה; f. מָּרָבָה) adj lying מָלֶה כִּרְבָה Dan.2.9.

1) to deepen, to hollow, whence בּוֹל .— 2) to sparkle, whence בּוֹל see בֹּוֹי . בּיֹל see בֹּוֹי

רָּדְי Ch. see בַּדְיי.

בּרְכוֹ m. a sparkling gem (prob. carbuncle) יְשַׁמְתִּי בּרְכוֹד שִׁמְשֹׁתֵין I will make of carbuncles thy battlements Is.54,12 (Eng. Bible: l will make thy windows of agates).

m. circle, ball Is.22,18 (בּדּוֹּךְ m. circle, ball Is.22,18 (בּדּוֹּךְ erally regarded as prefix, the word being און; see זוֹר II.).

1) to circle, to make a round motion, whence בדר .— 2) to be disturbed, troubled, whence בידוֹר.

קְרָלְעְבֶּוֹר pr. n. king of Elam Gen. 14,1.

 in the mean time, meanwhile (prop. till now and till then) 1K. 18.45.

עַר־כָּה Ch. (≔Heb. בֿה) adv. here עַר־כָּה אָרְיִּמְיְּלְתְא hitherto is the end of the matter Dan.7.28.

Pi. בְּהָה בּ בְּהָה D) to be pale, dim אַבָּר הַבָּנִג פּ plage is pale Lev. 13,6.— ' to be faint בְּרָה בָּל י to be faint בּרָה בִּיר בְּל י to be faint בּרָה בּיר פּערי spirit shall be faint בּרַב,21,12.— בּרָה בָּר בָּר בְּרָה בָּר בְּרָה בְּרָה בְּרָה בְּרָה בְּרָה בְּרָה בְּרָה בְּרָה בְּרָה בּרִה בּרָה בּרְה בּרְה בּרְה בּרָה בּרְה בּרְה

קהה (f. בָּהָה, pl. בֵּהָה) adj. dim, faint, pale (of light, color and eyesight) קבָה בְּהָה בִּהָה a dimly burning wick Is.42,3; הַבָּהוֹת בָּהוֹת יִבְּנוֹת בַהוֹת בָּהוֹת בָּהוֹת בָּהוֹת וֹנִינָיו הַחַלוּ בַהוֹת וֹנִינָיו הַחַלוּ בַהוֹת וֹנִינָיו הַחַלוּ בַהוֹת בַּהוֹת בַּבְּבִית בַּהוֹת בַּבְּיוֹת בַּהוֹת בַּבְּיוֹת בַּהוֹת בַּהוֹת בַּבְּיוֹת בַּבְּית בְּיִיתְיוֹת בַהוֹת בִּית בְּיִיתְיוֹת בַּהוֹת בַּבְּית בַּבְּית בַּבְּית בְּיִיתְ בִּית בְּיִית בְּיִבְּיוֹת בְּבִּית בְּיִיתְ בִּיּית בְּיִיתְ בִּית בְּיִיתְיוֹת בְּיִיתְ בִּית בְּיִיתְ בִּית בְּיִיתְ בַּיּית בְּיִיתְ בִּית בְּיִיתְ בַּיּית בַּיּית בּיּית בּיִית בְּיִית בְּיִבְּית בְּיִית בְּיִיתְ בִּית בְּיִיתְ בִּית בְּיִיתְ בִּית בְּיִיתְ בִּית בְּיִיתְ בִּיתְיּית בְּיִיתְ בִּיתְיּית בְּיִיתְייִית בְּיִיתְ בְּיִיתְ בִּיתְייִית בְּיִיתְייִית בְּיִית בְּיִּית בְּיִיתְ בְּיִית בְּיִית בְּיִית בְּיִית בְּיִית בְּיית בְּיִית בְּיִית בְּיִית בְּיִית בְּיִיתְייִית בְּיִית בְּיִית בְּיִית בְּיִית בְּיִיתְייִית בְּיִית בְּיִית בְּיִּית בְּיִית

אין־בֶּהָה f. alleviation, healing אֵין־בֶּהָה לְשִּׁבְּהֶה there is no healing for thy breach (wound) Nah.3,19.

נהן (from בהן to stand) to stand

by, to assist, to minister (Kal not used).

Pi. [고구 (fut.]고그 ; inf.]고고 , sf. 학교교) 1) to minister, to act as a priest Ex.31,10; Deut.10,6.— 2) fig. to deck, to adorn 기후 기구구 as a bridegroom decketh himself with ornaments Is.61,10.

להן (prop. pt of בָּהַן; pl. בּהַנִים, יבוי (בהניה sf. pl. בהנים, בהנים, בהני מוֹניהָם) m. 1) minister, priest יי לווֹם the priest of the Lord 18.14,3; בהן לאל עליון the priest to the most high God.14,18; בווני the priests of the high places 1K.13.2; among the Hebrews the priests were of the tribe of Levi, wherefore הַלְּוִים הַלְּוִים the priests the Levites Ez.44,15; the Hebrew High Priest was called הַכּהָן הַפַּשִׁיחַ, Lev.21,10 הַכּהוֹ הַגַּרוֹל the anointed priest 4,3, or 175 the chief priest 2Chr.19.11; the next in dignity was called the second priest Jer. בֿהַן הַמִּשְנֵה 52,24.— 2) chief, ruler (הוה כי and be unto me a father לאַב וֹלְכהַן and a ruler Jud.17,10 (acc. Kimchi: a counsellor); וּבָנִי דַוָּד כּהָנִים מיל and David's sons were chiefs 28.8,18, for which in the paralle! passage in 1Chr.18,17: אַבָנידַנִיד and the sons הַרָאשׁוֹנִים לִיַר הַמֶּלֶךְ of David were the first at tha side of the king.

רה (בּהַנְאָ ch. (בּהַנְאָ def. לְהֵוֹם) m. priest Ezr.7,12; pl. def. בְּהַנָּאְ Ezr. 6,9 etc.

קּהָנְּת (c. בְּהֻנִּת); pl. הְהָנִית) f. priesthood, priest's office Num. 3, 10; 16.10.

בוֹ Ch. (pl. בַּוֹין) m. window Dan.6,11.

בוב dr. n. a country near Egypt and Ethiopia (acc. some = בוב Nubia) Ez.30.5.

י בּוֹבֵע , הְ עָּוֹבֵע (from בּוֹבָע הּ, בּוֹבֵץ; pl. בּוֹבַעים m. helmet 1S.17,5; Jer. 46,4.

נה to burn (Kal not used).

Niph. נְבֶּוָה (fut. יְבֶּנְה) to be burned, scorched פִּי תָבֶּה לֹא תִבְּנָה when thou walkest through the fire thou shalt not be burned Is. 43,2; Pr.6,28.

רות (בּצֹיר. תוס) to puff, to pant; fig. to exert oneself, whence בּיָרָי (from בַּיִּבְי f. burning, burn, scar Ex.21,25.

בּרְל (pret. בְּלְ נְשְׁלִישׁ עֲפַר הָאָרֶץ) to measure, to hold, to comprise יְבָל בַשְּׁלִישׁ עֲפַר הָאָרֶץ and comprised in a measure the dust of the earth Is.40,12.

Pi. redupl. בְּלְבֵּל (fut. זְיַבַּלְבֵּל ; pt. בְּלָבֵּל ; inf. מָבָּלְבֵּל) to hold, to

contain, to comprise השמים לא the heavens cannot contain thee 1K.8,27. - 2) to maintain יכַרְבֶּל דָבָרֵיו בִּמְשִׁפַט he will maintain his cause with justice Ps.112.5 (Eng. Bible: he will guide his affairs with discretion). - 3) to sustain, to bear, to endure Til the spirit of a אִישׁ יִכּלְכֵּל מַחַלֵּהוּ man will sustain (bear) his infirmity Pr.18,14; נַלְמֵיתִי כַּלְכֵּל was weary with enduring Jer.20, 9.— 4) to sustain, to support, to provide, with accus. בָּלָבֶּלֶם לֶחֶם and he provided them with bread and water 1K.18,4.

Pu. בְּבֶּבְ to be furnished with provisions 1K.20,27.

Hiph. בָּכִיל ; inf. אַלְפֵּים בַּת ; inf. אַלְפֵּים בַּת to hold, to contain אַלְפֵּים בַּת it contained two thousand baths 1K.7.26; יבִיל too little to hold 8,64.— 2) to bear, to endure, to abide נְלְאֵיתִי הְבִיל 1 am weary with enduring Jer.6, 11 (comp. Jer.20,9); אַנְיבָּנוֹ וֹבְייֵבוֹנוֹ jand who is able to abide it? Jo 2,11; הַבְּיל more than one can endure Ez.23,32 (others: containing much).

(from לוֹבְיּלָה) (from the prop. globule, hence: bead, a string of beads, a neck-lace Ex.35,22; Num.31,50 (Eng Bible: tablets).

I. to stand upright or firm, whence און בון (Kal not used).

Niph. נְבוֹן (fut וְבּוֹן; pt. נְבוֹן, pl. נְבוֹן, imp. נְבוֹנִים (tot) נִבוֹנִים (tot) (נְבוֹנִים (tot) (tot)

be firm, established נַכוֹן בַּסָאַהָּ מָאַוֹ thy throne is established of old Ps.93,2; והַמַּמַלְכַה נַכוֹנַה and the kingdom was established 1K.2.46: until the day be עַר־נַכוֹן הַיּוֹם established, fixed (i. e. unto perfect day-light) Pr.4,18; שַׂבַת אָמַת the lip of truth will be established (firm) for ever Pr. 12,19.- 2) to be determined נַבוֹן the thing is הַבָּבר מֵעִם הַאֵּלֹהִים determined (Eng. Bible: established) by God Gen.41.32. - 3) to be ready, prepared היה נכון לבקר be ready in the morning Ex.34,2; and send ושלחו בנות לאין נכון לו portions unto them for whom nothing is prepared Neh. 8, 10; ישבמים שבמים judgments(punishments) are prepared for the scorners Pr. 19, 29; הָכוֹן לָקְרַאת־ be prepared to meet thy God Am.4,12.- 4) right, faithful לוֹחַ נְכוֹן a right spirit Ps 51, 12 (others; a firm spirit); בַּבַּ their heart was not לא־נַכון עבור right (faithful) with him Ps.78, 37; pt. f. גְּבוֹנְה as n.: faithfulness Ps.5,10.— 5) proper לא נַכוֹן לַעַשוֹת it is not proper to do so Ex. 8,22.

Pi. פֿוֹנְנָה (fut. יְלֵכוֹנֵן; imp. פֿוֹנְנָה 1) to set, to establish, to make firm לוֹנֵן לַפִּייִשְּפָּט כְּּסְאוֹ he hath set (established) his throne for judgment Ps.9,8; בּוֹנֵן אַשְׁרֵי he made my steps firm 40,3 (Eng. Bible: he established my goings); בּוֹנַנְהָ thou hast established ארץ ותעמד the earth, and it abideth 119.90. -2) to form, to fashion וְיַכוֹנָנוֹ and he fashioned us in the same womb Jb. 31, 15 (=1)לונגנו (=1). (=3) to make ready, to prepare, to direct, to he hath קשׁתוֹ דָרַךְ וַיִּכוֹנְגָהָ he bent his bow, and made it ready Ps.7,13; בַּאֲשֵר כּוֹגָן לְהַשִּׁחִית as he aimeth to destroy Is.51,13; בַּמִיתַריּה שליפגיהם when thou shalt direct [thy arrows] upon thy strings against their face Ps.21. 13; fig. to apply one's mind, with and apply וכוֹגַן לַחַקַר אַבוֹתָם: ל thyself to the search of their fathers Jb.8,8.

Pu. אין פונ (בוֹנֵל) to be made firm, established מֵיִי מִצְעַרִיהָבֶּר פוֹנָנוּ by the Lord are the steps of a [good] man established Ps.37,23.--2) to be formed, prepared Ez.28,13.

וֹנְינֶ מְלֵּכְן מִינֶּין (fut. יְבֶיּן , ap. בְּיַבְּן ; imp. בְּרָחִיב אָבִין הַנְּיִן , הָבִּן הַנְּיבְּן ; imp. בְּרָחִיב אָבִין מִישְׁבִי וּחָרָן , הַבָּן זְיבְּבֵן זוֹי נִבְּרַחְיִב אָבִין מִשְּׁבִי וּחָרָיב אָבִין מִשְּׁבִי מִישְׁבִי וֹמִישְׁבִי אוֹתָה וּיִבְּעַבְּרַן אוֹתָה וּיִבְּעַבְּרָן בִּיבְּרֵן בִּיבְּרִן בִּיבְרַוּת (fa kingdom) Is.9,6; הַבְּיַרְן בַּיְבִין בִּיבְרַן בַּיבְרַוּת (fa kingdom) Is.9,6; הַבְּיבְים שוֹיִבְּיבְים שוֹיִבְּיבוּת שוֹיב שוֹי שׁׁבְּיבוֹ וְיִי יְבֶּעְבַּים when Rehoboam established the kingdom 2Chr. 12, 1; hence also: to constitute, to appoint הַבְּיבִין יִיִּי לְבֶּעְבָּרְ הַבְּבְּיבִים the Lord had constituted him king 2S.5,12; imf. בּיבְרָן בַּיבְּרָרִים בּיבּרְן בּיבְּרָים בּיבּרְים בּיבּרְן בּיבְּרָים בּיבּרָן הַבְּבִּים בּיבּרָן הַבְּרָבִים בּיבּרָן הַבְּבִּרִים בּיבּרָן הַבְּבִּים בּיבּרָן הַבְּבְּרִים בּיבְּרָים בּיבְרָים בּיבְּרִים בּיבְּרִים בּיבְּרָים בּיבְּרִים בּיבְּרָים בּיבְּרָים בּיבְּרִים בּיבְּרִים בּיבְּרִים בּיבְּרִים בּיבְּבִיים בּיבְּרִים בּיבְּבְיבִים בּיבְּרָים בּיבְּבְיבִים בּיבְּבִים בּיבּרִים בּיבְּבְיבִים בּיבְּבִים בּיבְּבִים בּיבּבּים בּיבּים בּיבּיבְים בּיבְּבִים בּיבְּבִים בּיבְּבִים בּיבְּבִים בּיבְּבְיבִּים בּיבְּבְיבִּים בּיבְּבְיִים בּיבְּבְיבִים בּיבְּבְיבִים בּיבְּבְיבִּים בּיבּים בּיבְיים בּיבְּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְיּבְים בּיבְים בּיבְים בּיבּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְים בּיבּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבּים בּיבּים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְים בְּבְיבְים בְּבְיּבְים בְּבִיבְים בְּיבְבְיּבְיּים בּיבּים בּיבּי

Hithp. הָהְבּוֹגֵן , הָהְבּוֹגֵן , יַחְבּוֹגֵן , יַחְבּוֹגֵן) to be established הַּבְּגַּה טוֹן 1) to be established הַבְּגַּה בָּוֹה וֹלְנִה וֹלְנִה בִּיחוֹן וֹלְנִה בְּיִה וֹנְה בִּיְהוֹנְן עִיר מִיחוֹן בְּּבְּרָה בְּנָה בְּיָה וֹבְה בּוֹנְה יִבְּיה וֹנְה בִּיְהוֹנְן יִרְכִין וֹיְבִינְה בִּיחוֹן יִתְכוֹנְן יִרְכִין through wisdom is a house built, and by understanding it is established Pr.24,3.— 2) to prepare oneself עִּרִיבְיוֹן יִרְצוּן וְיִבְיוֹנְוֹן iְרַצוּן יִרְצוּן יִרְצוּן and prepare themselves Ps.59,5.

וו. pr. n. a city in Syria 1Chr. 18,8 = בּרֹתֵי 28.8,8.

15 (from 115, Pi. 115, Ch. 115 to

prepare; pl. 미 (로달다) m. cake, wafer (for offerings) Jer.7,18.

(akin to הַבְּבֶּן to roll up, to be round.

בּוֹם I. (pl. בּוֹם) f. cup בַּלְאִים מָלֶאִים f. cup מוֹן וְכֹסוֹת goblets full of wine and cups Jer.35,5; אשא בום ישועות אשה the cup of [thanksgiving for his] salvation will I lift up Ps.116, 13; fig. portion, lot בם עלוה העבר Did also unto thee shall the cup pass (i. e. also thou shalt receive thy portion) Lam.21,5; וְרוֹתַ and a glowing וֹלְעַפוֹת מָנַת פּוֹסָם wind is the portion of their cup Ps. 11,6; אָלֵיךְ כּיֹם וְמִין וָיָ the cup (i. e. the doom) of the Lord's right hand shall be turned unto thee Hab.2,16; of a happy lot: my cup runneth over 23, כּוֹטֵי רָנֵיַה 5; of divine punishment: בּוֹם חַמַתוֹ the cup of his (God's) fury Is. the cup of כּוֹם הַתְּרַעֲלַה ; 51,17 trembling (or confusion) Is. ib.; לום שַׁמַה וּשְׁמַמַה the cup of astonishment and desolation Ez.23,33.

סוֹם m.an unclean bird, the cormorant or pelican Lev. 11, 17, so called from the pouch under his throat (comp. ביב).

רור (בְּרָה (בְּרָה to dig out, to hollow, hence בּוֹר, בִּוֹר.

תְּרְתּוּךְ כָּטֶּךְ m. furnace, crucible קְּרְתּוּךְ כָּוּרְ as silver is melted in a furnace Ez.22,22; fig. בְּרַרְּתִיךְּ בְּרַרְתִּיךְּ I have tried thee in the crucible of affliction Is.48,10; of Egypt as the place of bondage the iron furnace Deut. 4.20.

בור see בור.

אר בור־עָשְׁן pr. n. a city in Simeon 1S.30,30; elsewhere עָשָׁן, which see.

בורש see בורש.

שלים pr. n. 1) son of Ham Gen.10,6, ancestor of the Ethiopians.—
2) Ethiopia Is.18,1.— 3) a Benjamite at the court of Saul Ps.7,1.

שלים m. 1) gent. from לישים 2, an Ethiopian; f. הישים Num.12,1; pl. m. בישים Am.9,7; 2Chr.21, 16.— 2) pr. n. father of the prophet Zephaniah Zph.1,1.

בּוֹשֵׁן = בּוֹשׁן pr. n. Ethiopia Hab 3,7.

קים רישְעָרִים pr. n. king of Mesopotamia Jud.3,8.

קרה (only pl. בּוֹשִׁרוֹת) f. prosperity, happiness מוֹצִיא אַסְירִים he bringeth out those who are bound unto happiness Ps. 68,7 (Eng. Bible: he bringeth out those which are bound with chains).

Assyria, whose inhabitants were brought by Shalmaneser into Samaria where they amalgamated with the ancient inhabitants and formed the Samaritan people 2K. 17,24 a. 30; whence the latter are called by the Talmudists בּוֹתֵרֵת see בּוֹתְרָת.

to lie, to speak falsehood; Karonly pt. אַנָב Ps.116,11.

Niph. נְבְּוֶבְה to be proved false, to be deceived הּוֹחֵיְתוּ נְבְוְבְה his hope is proved false (is vain) Jb. 41,1; of a man: to be found a liar בְּקְנְבְתְּ וְבִּנְבְתְּ lest he reprove thee, and thou be found a liar Pr.30,6.

Hiph. בְּיִנְיב (fut. בּינִיב to make or prove one a liar מִי יַבְּיִבְנִי who will make me a liar, and render as nought my word Jb.24,25.

קרוב איז פֿוֹבְאָ pr. n. a place in Judah 1Chr. 4,22 = אַכִּוֹיב a. אַכִּוֹיב, which see יבובי pr. n. f. Num.25,15.

לְחָבְּ to efface, to destroy (Kal not used).

Pi. קבּר (fut. וְיַבּחַר) 1) to hide, to conceal קבּר מְשָּנִי דְבָּר hide nothing from me Jer.38,14.— 2) to deny, to disown קבּרישׁ f have not denied the words of the holy one Jb.6,10.

Hiph. הָּבְּחִיד (fut. יַבְּחִיד , יַבְּחִיד (fut. יַבְּחִיד , יַבְּחִיד (mf. יַבְּחִיד) to hide, to conceal יַבְּחִידְנָּה תַּחַת לְשׁוֹנוֹ he will conceal it under his tongue Jb.20,12. – 2) to cut off, to destroy לְּבְּיִּחִי to cut off and to destroy וּלְּחַשְּׁמִיד (to cut off and to destroy 1K. 13, 34; יְבַּחִירֵם מָנוּי let us cut them off from being a nation Ps. 83, 5.

Niph. fut. יְבְּחֵשׁי to feign, to flatter קָּבְּיִשׁ אֹיְבִיךְּ בְּּחַיּׁ thine enemies shall flatter thee Deut. 33,29.

Pi. שַׁחָשׁ (fut. שֹחָבֵי ; inf. שַחָבַי) 1) to deny, with בני ניאמרו : בחשו בני ניאמרו they have denied the Lord and said, It is not he Jer.5,12; and he deny וְכְחֵשׁ בַּעֲמִיתוֹ בְּפַקְרוֹן to his neighbor as to a deposit Lev.5,21.— 2) to lie, to deceive he lied unto him 1K.13,18; וַלֹא יַלְבָשׁוּ אַדְרָת שִעַרּ לְבַעוּ בַּחָשׁ neither shall they wear a hairv garment in order to deceive Zch. 13,4; fig. בַּחָשׁ נַוְעַשָּהֹיוַיִת the labor of the olive deceiveth (i. e. faileth) Hab.3,17; וַתִּירוֹשׁ יַכַחֲשׁ בָּה and the new wine shall deceive her Hos.9,2.- 3) to submit oneself, to flatter בָּגִי־גַבֶּר יָכַחֲשׁוּ־לִי the strangers shall submit themselves (utter flattery) unto me Ps.18,45.

Hithp. הְתְּכַחֵשׁ (fut. יוֹתְבַּחֵשׁ) same as Niph. a. Pr. 3, to submit one-

self, to flatter לְיִנְי נְבֶר יִתְבַּחְשׁוּ לְי the strangers shall submit themselves unto me 2S.22,45 (comp. Ps.18,45).

(פּרִים (פּרִים (פּרִים (פּרִים (פּרִים (פּרִים), c. פְּחָשִׁים (פּרִיב) lying, deceit מַבְבְּיִי בְּבַחְשׁים (פּרִים lying, deceit מַבְבְיִי בְּבַחְשׁים (פּרִים Ephraim encompasseth me about with lying Hos.12,1; אַבּרְיָּהֶם פְּרִי־ יִ אַבְּרִים ye have eaten the fruit of deceit 10,13; pl. sf. בְּחַשִּייָהֶם 7,3.—2) leanness pl. eanness filled me with wrinkles, which is a witness against me; my leanness riseth up in me and testifieth to my face Jb.16,8 (Vulgate: my wrinkles testify against me, and he that speaketh lies riseth against me, contradicting me to my face).

שֶּׁלְם adj. lying, false; only pl. בָּנִים lying children Is.30,9.

I. (for בָּוֹי, from בָּוֹי) m. mark burnt in, burning, burn בִּי תַחַת burning instead of beauty Is.3.24.

וּכִּי II. conj. 1) for, because לא־אִירָא I will fear no evil, for thou art with me Ps. 23,4; בּי לֵּהְיִהְ שִּיְּהִי וֹאֹת because thou hast done this Gen.3,14; כִּי לְּהְ יִאְרָה וֹאֹר for to thee doth it appertain Jer. 10,7.— 2) that בּי בִּי אָלְהִים כִּי־מוֹר and God saw that it was good Gen.1,10; מִי אָנֹרָי כִּי אַלְהְיִם לִּי פַּרִעה who am I, that I should go unto Pharaoh? Ex.3,11.— 3) but לֹא חֹלְהִים אַלְהִים. כִּי הָאֵלְהִים.

God Gen.45,8; אַסְקּהָ מַיּ צַּחָקּהָ nay. but thou didst laugh 18, 15 .--4) as אָנֶּק־־מַיִּם עַלִּ־־נָמָא. as I pour water אַצֹּק רוּחִי עַל־וַרְעַהְ upon the thirsty..., [so] will I pour my spirit upon thy seed Is.44,3; פִי־וִבְעַל בָּחור בִּתוּלָה יִבְעַלוּהְ בַּנַוְהְ as a young man marrieth a virgin. [so] shall thy sons marry thee 62,5; it sometimes corresponds עי בָא הַחַלוֹם בָּרוֹב:בָּן with lor as a עָנָיַן וִקוֹל כְּסִיל בָּרֹב דְּבַרִים dream cometh through the multitude of business, so a fool's voice is known by the multitude of words Ec.5,2; כֶּי־נַבְהוּ שַׁמַיִם as the מָאָרֶץ כֵּן נָבְהוּ דְּרָכֵי מִדַּרְכִיכֵם heavens are higher than the earth, so are my ways higher than your ways Is.55,9.-- 5) when, ני העבד את האדמה לא תקף תת if when thou tillest the ground, it shall not henceforth yield unto thee its strength Gen. 4,12; בִּי הָחֶרַשִּׁתִּי בַּלוּ עַצַמַי when I kept silence, my bones wasted away Ps.32,3.— 6) even when, even if, though, although וְלֹאׁ נַחָם אַלהַים הַרָּךְ אַרָץ פָּלְשָׁתִּים כִּי קַרוֹב אות God led them not the way of the land of the Philistines, although that was near Ex.13,17; in this sense also in Gen. 48,14.-With the interrogative particle emphasises the interrogation: הַכִּי אֲמַרָתִּי is it that I said? (did I say?) Jb.6,22; הַבִּי יָשׁ־עוֹר is there yet any that אַשְׁר נוֹתַר is left? 2S.9,1; sometimes negative

ly, where an affirmative answer is expected: בְּיַקְרָא שְׁמוֹיוַעֵּקֹב is not he rightly named Jacob? Gen.27,36.— is frequently subjoined to othre particles, thus: בְּיַלְנֵין בִּי on this account that, because; עַרֹּבְּי , עַקַב בִּי , עַקָב בִּי , עַקַב בִּי , עַקַב בִּי אָם for the reason that, because. For בָּי אָם see in its order below; שְׁבָּּם בִּי , אַבְּם בִּי , אַבָּם בִּי , אַבָּם בִּי , אַבָּם בִּי , אַבְּם בִּי , אַבָּם בִּי , אַבָּם בִּי , אַבָּם בִּי , אַבָּם בִּי , אַבְּם בִי , אַבְּם בִּי , אַבְּם בּי , אַבְּם בּי , אַבְּם בּי , אַבְּם בִּי , אַבְּם בִּי , אַבְּם בּי , אַבְּם בִּי , אַבְּם בּי , אַבְּבָּם בּי , אַבְּם בּי , אַבְּבַּם בּי , אַבְּבַּם בּי , אַבְּבַּם בּי אַבּי , אַבְּבּם בּי אַבּי אַבּי אַבּי אַבּים בּי אַבּי אַבּי אַבְּי , אַבְּבּם בּי אַבּי אַבְּי , אַבְּבּם בּיי אַבְּי אַבְּי , אַבְּבּם בּיי אַבּי אַבּי אַבְּי ,

a compound particle expressing the following meanings: but לא יַעַקֹב יַאַמֵר עוֹד שַׁמַה כִּי thy name shall be called no more Jacob, but Israel לא כִּי אָם־מֵלֶךְ וִהָיֶה עֲלֵינוּ (Gen.32,29 nay, but we will have a king over us 18.8.19; נֵי אָם־בָּתוֹרֵת יָיָ but his delight is in the law of the Lord Ps.1,2.- 2) except, unless בי אָם־ לֹא אַשַׁלָחַהָּ כִּי אָם־ I will not let thee go, except thou bless me Gen.32,27.as חַי יַנָ כָּי אָם־רַצְתִּי אַחַרָיו as the Lord liveth, [that] I will run after him 2K.5,20; so also in Jer. 5,14.— 4) if כָּי אָם־לָפָגֵי בוֹא הַשֶּׁמֶשׁ if I taste אָטְעַם לָּחָם אוֹ כָּל־מָאוּמָה bread, or ought else, till the sun set 28.3,35.- Where DN belongs to a dependent clause, cach particle retains its own meaning, as in the following passages: בַּי אָם־ הַחַרָשׁ תַּחַרִישִׁי בָּעָת הַוּאֹת רֵנַח וְהַצַּלָה for, if יַעַמד לַיָּהוּדִים מְמַקוֹם אַחָר for, if thou hold thy peace at this time, enlargement and delivery shall

arise to the Jews from another place Est.4,14; יְרַעַׁ הַּדְעוֹּ כִּי אַחַ אַרָּטְּ בִּי אַחָּטְּ בְּיִי אַהָּטְּ מְּמָרִים אַהָּים אָתִי כִּידְים נְקִי אַהָּטּ אַתִּים אָתִי כִּידְים נְקִי אַהָּטּ אַתִּים עַכִּייִם עַּבְּיִם עַכִּייִם עַכִּייִם עַּבְּיִם עַּבְּיִם עַּבְּיִם עַּבְּיִם עַּבְּיִם עַבְּיִים עַכִּייִם עַכִּייִם עַכִּייִם עַּבְּיבִּם עַּבְּיבְּם עַּבְּיבְּם עַּבְּיבְּם עַּבְּיבְם עַּבְּיבְם עַּבְּיבְם עַּבְּיבְם עַּבְּיבְם עַּבְּיבְּם עַּבְּיבְּם עַּבְּיבְם עַּבְּיבְּם עַבְּיבְם עַּבְּיבְּם עַּבְּיבְם עַבְּיבְּם עַּבְּיבְּם עַּבְּיבְּם עַּבְּיבְּם עַּבְּיבְּם עַּבְּיבְּים עַּבְּיבְּם עַּבְּיבְּם עַּבְּיבְּם עַּבְּיבְּם עַּבְּיבְּים עַּבְּיבְּים עַּבְּיבְּם עַּבְּיבְּים עַּבְּיבְּים עַּבְּיבְּים עַּבְּיבְּים עַּבְּיבְּים עַּבְּיבְּים עַּבְּיבּים עַּבְּיבְּים עַּבְּיבְּים עַּבְּיבְּים עַּבְּיבּים עַּבְּיבּים עַּבְּיבְּים עַּבְּיבּים עַּבְּיבּים עַּבְּיבּים עַבְּיבּים עַּבְּיבְּים עַּבְּיבּים עַּבְּיבּים עַּבְּיבּים עַבְּיבּים עַּבְּיבּים עַבְּיבּים עַּבְּיבּים עַּבְּיבּים עַּבְיבִּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַּבְּיבּים עַּבְּיבּים עִּבְּיבּים עִּיבְיבְּיבּים עַּבְּיבְיים עִּבְּיבְּים עִּבְּיבְיּים עִּבְּיבּים עִבּייבּים עִּבְיבּיים עִּבְּיבּיים עבּיבּיים עבּיבּיים עבּיבּים עבּיבּיים עבּיבּיים עבּיבּיים עבּיבּיים עבּיבּים עבּיבּיים עבּיבּיים עבּיבּיים עבּיבּיים עבּיבּיים עבּיבּיים עבּיבּיים עבּיים עבּיבּיים בּיבּיים עבּיבּיי בּיבְּייים עבּיבּייים עבּיבּיי בּיבּייים

m. destruction Jb.21,20.

קידוֹך m. spark בּידוֹרָ sparks of fire Jb.41,11.

קרון (מידון m. 1) spear, javelin Jer.6,23; 50,42.— 2) בְּיִדוֹ מִידוֹ pr. n. a place between Jerusalem and בְּיִרִית יְעָרִים 1Chr.13,9 = בְּרֵוֹן נָבוֹן 2S.6,6.

קידור m. warlike tumult, war Jb. 15,24.

קיין pr. n. name of a heathen deity (acc. some the planet Saturn) Am.5,26.

קיֹרים, רְבּיֹרִים, (pl. בְּיֹרִים, חֹנְיְבָּי, m. 1) basin, wash-basin, laver Ex. 31,9; אַיֹר אִשׁ fire-pan Zeh. 12, 6 (Eng. Bible: torch of fire).— 2) platform, scaffold (in the temple) 2Chr.6,13.

a. בּיבֹי a. בּיבֹי a. בּיבֹי a. בּיבִי הוצ הוא churl, niggard, miser וּלְבִילִי לֹא וַאָּמֵר שׁוֹעַ and the niggard shall not be said to be bountiful Is.32,5; וְבַנִי בִּלְיוֹ רָעִים the instruments of the niggard (others: deceiver) are evil v. 7.

קילפות (from כלף) only pl. בּילַפּוּת sledge-hammers, axes Ps.74.6 היבֶּה (from בּיבֶה) prop. a heap, hence: the Pleiades, a group of seven large stars closely clustered with smaller ones Am.5,8; Jb.9,9 a. 38,31.

שָּׁרָם m. purse, bag for money Is.46, 6; Pr.1,14; also a bag used by merchants to curry their weights Deut.25,13, whence אַבָּי בָּיִם Pr. 16,11.

קיר m. only du. בְּירָ hearth, cooking-furnace Lev.11,35.

ת בישור m. distaff (others: spindle) Pr.31,19.

בְּרָהְ (בּה) adv. so, thus Ex.12,11; Est.6.9.

לְּלֶנְתְ , בְּלְנְתְ , בְּלִי , בְּלְי וֹ , בְּלְי וֹ , בְּלְי וֹ , בְּלְי וֹ גַוֹי , כֹּבְלְי וֹ 18.7,37) prop. a n. the whole, totality, hence: 1) adj. all, whole before a noun with def. art., or a noun in the construct state, or a noun with sf., or a proper name) בְּלּ־עַם all the people Gen. 19, 4;

all the people of the land all his people בַּל־עַמוּ (2K.11,18 Ex.1,22; בַּל יִשְׁרָאֵל all Israel Deut. 31.12; with sf. לבל he is altogether 5,16; 729 it is all Gen.13, 10; לְבָּךְ thou art all Cant.4,7, etc.; thou shalt not see the whole of it Num.23,13; sometimes with sf. after a noun הַעַם כָּלּוֹ Is. 9, 8; בַּלִּיעַל כָּקוֹץ מְנַר כָּלַהַם the wicked are all of them as thorns thrust away 28.23,6; בַּר־מַלְבֵי גוֹיָם all the kings of the nations Is. 14, 18; concretely: all ליכל I have all Gen. 33, 11; יבַרשׁ אִין כֹל but the poor man had nothing 2S 12, 3; with def. art. בכל a) all everything Ex.29,24; אַבֶּל הָבֶל allie vanity Ec. 3, 11; after a negative nothing לא במיתו יקח הכל when he dieth he shall carry nothing away Ps. 49, 18. b) all, every one his hand against every one Gen.16,12.-2) each, every, any -52 עץ every tree Gen. 2, 9; בלדבר every thing R. 4, 7; with a negative predicate: none, no אַכַּהכּאַכָה פֿאַ no work shall be done Ex. 12,36 - 3) adv. wholly, altogether every man is altogether vanity Ps.39,6; בַּל־עָמַת שֵׁי wholly as, wholly like as Ec.5,15; wholly so long as, all the while that Jb.27,3.

כל Ch. (same as Heb.; בְּלֹּי ; def. בָּלִּי ; לְּלָּאְ , sf. וְבְּלְהוֹן , sf. וְבְּלְהוֹן , sf. וְבְּלְהוֹן , the whole kingdom Dan.6,4; עַמְמַיָּא all people

5,19; בְּלְהוֹן they all 2,38; concretely: אַלְבֹלְאָנִישׁ for all 4,9.— 2) every man 3,10.— \$\frac{2}{2}\$ every man 3,10.— \$\frac{2}{2}\$ adv. wholly, altogether בְּלֹדְנָא wholly for this cause Dan.2,12; יוֹבָל דְּנָא wholly so, as 6,11 (see in לְבָּבֹל).

בלא (akin to בלל a. בלל; pret. sf. בלוא .pt. p. יכלה , יכבא fut. ב'תני בַּלִא : imp. בַּלָאם, sf. בַּלָאָם; inf. בָּלָא prop. to contain, hence; 1) to retain, to stay, to prevent הַאַרָץ the earth hath stayed בַּוֹלְה יְבוּלְה her fruit Hag.1,10; with ነጋ: to be stayed from בַּרָאוּ שַׁמִים מְמֵל the heaven is staved from dew ib.; with to before a verb: to prevent אַשֵּׁר בָּלְתִנִי הַיּוֹם הַוָּה מְבּוֹא from who hast prevented me this day from coming into blood. guiltiness 1S.25,33; with p of the person; to withhold from it withhold not תָּכְלֵא רַחֲמֵיךְ מְשֵנִי thou thy tender mercies from me Ps.40,12; אָין אַרָם שַׁלִּים בַּרוֹחַ לְכָלוֹא there is no man that hath power over the spirit to retain the spirit Ec.8,8.- 2) to restrain, to prohibit בָּלָאָם prohibit them Num.11,28.- 3) to close, to shut up הַיָה כַלוֹא בַחַצֵר he was shut up in the court of the prison Jer.23,3; בַּלָא וַלאׁ NXN I am shut up, and I cannot come forth Ps. 88,9. (This verb takes also forms from בָּלָה, as: רבלאתי Ps.119,101, בַּלְאתי Gen.23,6,

נְלְתְנֶי 18.25,33 (for בְּלָתְנֶי, בְּלֶאתִנְי, נְּכָלָא , בְּלָאתִנְי, בְּלָאתִנְי,

Niph. אָכָלָא (fut. לְּכָלֵא) to be restrained נְיַבֶּלֵא הַנָּשֶׁם מִן־הַשְּׁמֵיִם and the rain from heaven was restrained Gen.8,2; בְּיַבָּלִא הַעָּם and the people were restrained from bringing Ex.36,6.

1) shutting up, confinement, prison house 2K.17,4; pl. וְּבָּלְאִים prison house 2K.17,4; pl. בְּלָאִים prison house 2K.17,4; pl. בְּלֵאִים prison houses Is 42,22; his prison garments Jer.52,33.— 2) separation, whence בּלָאִים, which see.

pr. n. son of David 28.3,3 בּלְאָנּב בּוֹיאָל 1Chr.3,1.

בּלְאֵים du. prop. two different things, two kinds, hence specifically: diverse or mingled seeds Lev.19, 19; Deut.22.9.

1) to clap, to trap, whence בּלֹבְּבּ. 2) to strike, to bark, whence בַּבָּבַב.

לְּבֶלֶב (ה. בַּלְבִים , c. בְּלֶב ח. מּלֶב מּ, c. בַּלְב ח. מּלֵב מּ, c. מַלְב ח. dog Ex.11,7; of dogs watching flocks: לאני the dogs of my flock Jb.30,1; as a word of reproach: בְּלֶב מִל a dog's head 2K.3,8; בּלֶב מִל a dead dog 9,8; of a male prostitute Deut.23,19; of enemies Ps.22,17.

בּלֵבֶ pr. n. 1) companion of Joshua Num.13,6; patr. בְּלְבָּר 18.25,3.— 2) a person mentioned in 1Chr. 2,18 = בִּלְבָּר v. 9.— א) a place in Judah 18.30.14. קרָתְה pr. n. an unknown place 1Chr.2.24.

בלה (akin to בַּלֵל, בַּלֵל , פַּלָל, fut. יבְבָּה, ap. יִבְבָּה; mf. נְבָלוֹת) to be completed, finished וַהַבַל בַּל־עַבוֹר and all the work מִשְׁבַּן אֹהֵל מוֹעַר of the tabernacle of the tent of the congregation was finished Ex.39,32; of time: to be ended, past בַּלָה קוץ the summer is ended Jer.8,20; of prophecy: to be ac-לכלות דבר־יִי complished, fulfilled that the word of the Lord might be fulfilled Ezr.1,1; of an impending evil: to be prepared, to be determined בלה אפי mine anger is prepared (i. e. ready to be poured out) Ez.5,13; בַּלְתָה אָלֵיוּ the evil was הַרַעָה מָאָת הַמֵּלֶה determined against him by the king Est.7,7.- 2) to be spent, פַר הַקַּמַח לֹא (as food) בַּר הַקַּמַח לֹא the vessel of meal was not ניבלו הַפַּיִם מָן־; consumed 1K.17,16 חמת and the water was spent in the bottle Gen.21,15.- 3) to pe consumed, destroyed, to perish ו מִתְּנַת וָדְךָּ אַנִי כַלִיתִי I am consumed by the blow of thy hand Ps.39,11; בַּלִינוֹ בְאַפַּך we are consumed by thine anger 90,7; בתרב they shall be consumed (destroyed) by the sword and by the famine Jer. 16,4; hence: to waste, to pine away, to fail his flesh is wasted יכל בְּשֵׁרוֹ מֵרְאִי away, that it cannot be seen Jb.

33,21; בְּלֵת עִינֵי mine eyes do fail with tears Lam.2,11; בְּלֵת כַּחִי when my strength faileth Ps.71,9; my soul pineth away for thy salvation Ps.119,81.

Pi. בַּלָה (fut. בַּלֵה, ap. בַּלַה, 1 sf. אַבֶּלְה Ex. 33, 3; imp. בַּלֵּה ; inf. 722, once 822 Dan. 4, 24. ו (בַּלֹת, בַּלֹות) to complete, to מדוע לא כַלִיתָם חַקבם finish, to end מדוע לא wherefore have ye not finished your task? R.3,18; לא תַבַלה פַאַת thou shalt not finish שַּרָךְּ לִקְעֵר reaping (i. e. shalt not wholly reap) the corners of thy field בלו מעשיבם complete your works Ex.5,13; החל וכלה beginning and finishing 18.3,12. בנרל החל to leave off, to cease he began at the eldest and left off at the youngest Gen. as soon as באשר כלה לדבר as soon as he had left off speaking 18,33; in a causative sense: וֹתְבַל תִּלוּנֹתָם and thou shalt make their murmuring to cease Num. 17.25 .-3) to consume, to spend אָבֶלֶה־ Da I will spend my arrows upon them Deut.32,23; of anger Lam. 4,11; of strength Is.49,4; of the eyes: to cause to fail וְעֵינֵי אַלְכְּנָה or have caused the eyes of the widow to fail Jb. 31, 16 .-4) to destroy אֹנְבִי כְלָם mine enemy hath destroyed them Lam.2,22; unto the destroying of them (until they he destroyed) ו עריבּלָה (וs.15,18 עריבַלָּה unto

destroying (till thou hadst destroyed us) 2K.13,19; Ezr.9,14.

Pu. בְּלֵה (fut. יְבָלֶה) to be completed, finished Gen.2,1.

מּבֶּקֶׁת adj. pining, failing with longing (of the eye); only f. pl. בַּלוֹת Deut.28,32.

קבְּהְ f. 1) determination 1S.20,33.—

2) utter destruction שְׁשָּה בְּלָה to make an utter destruction (to destroy utterly) Jer.4,27 etc.; with אַ Jer.5,18 and בְּ 30,11.— 3) as adv.: utterly, wholly, altogether בּיָה בָּרִשׁ יְּנְרֵשׁ אַהְכֶּם מִנָּה he shall thrust you out hence altogether Ex.11,1; in the same sense also בֹּרָה בַּרָב 2Chr.17,12.

לְלָּה (sf. בַּלְּהוֹ ; pl. בַּלְּהוֹ , בַּלְּהוֹ) f. 1) bride, spouse (prop. the crowned one, from בָּלֵי) [s.62,5.— 2) daughter-in-law R.1,7.

קלא (from בְּלְא ; same as אָלֶא) m. prison בִּית הַבְּלוּא the prison house Jer.37,4 (Ktib בָּלִיא).

בְּלוֹּב (from בַּבְּי) m. 1) cage (for birds) Jer.5,27.— 2) basket בָּלוּב בְּיוֹב a basket of summer fruit Am.8,1.— 3) pr. n. m. of two persons 1Chr.4,11; 27,26.

see בָּלִב 2.

קלוהוי pr. n. m. Ezr.10,35 (Kri בְּלוּהֵיי). קבלות (from בְּלוֹת) pl. f. bridal state, espousals Jer.2,2.

to be complete, full, ripe.

קבא I. m. full age, old age הָבֹר thou shalt come to thy grave in a full age Jb.5,26; רבליםוֹ אָבֶר בְּלַח to them old age perisheth (i. e. over them old age passeth fruitlessly) 80,2.

וו. pr. n. a city in Assyria Gen. 10,1, prob. $= \overline{\Box} \overline{\Box}$, which see. to con- בַּלֵל , כוּל from בֶּלִי ה', כַּלי tain; sf. בֶּלִים; pl. בּלִים, c. בָּלִים, sf. פָּלֵיהָם, בּלָיו (פָלֵיהָם) 1) vessel, utensil בלי־הרש earthen vessel the vessels כַּלֵי בִוּת־יַנִי the of the house of the Lord Ezr.1.7. the vessels be ing diverse one from the other Est.1,7; בַלֵּי וַהַב vessels of gold, ib.; sometimes pleonastically, as: the vessels of flagons, כְּלֵי הַנְּבַלִים i. e. flagons Is.22,24. - 2) vessel for sailing, a boat בַּלִּיגֹמָא vessels (boats) of bulrushes Is.18,2.-3) implement, instrument, tool instruments of music כָּלֵי־שִׁיר 2Chr.34,12; pleonastically: בַּלִי־נָבֵל a harp-instrument Ps.71,22; fig. of the divine wrath יָנָ וּכְלֵי וַעַמוֹ the Lord and the instruments of his indignation Is. 13, 5; of the and devices of evildoers: בַלֵּי בַּלַיו דַעִים the instruments of the deceiver are evil Is.32,7.— 4) weapons, arms בַּלֵי מְלְחָמָה weapons of war Jud.18,11; poet. בְּלֵיבְׁלָוֶת implements of death, i. e. deadly weapons Ps.7,14; נשא armor-bearer, aide-de-camp וS.16,21; בית כלים house of arms. armory (arsenal) Is 39, 2, - 5) equipment, dress, garments

a man's garment Deut.22,5; בְּלֵיהְ בַּעֶּיהְ בַּעֶּיהְ בַּעֶּיהְ בַּעֵּיהְ בַּעֵּיהְ בַּעֵּיהְ בַּעֵּיהְ בַּעִּיהְ בַּעִּיהְ בַּעִּיהְ בַּעִּיהְ בַּעִּיהְ בַּעִּיהְ בַּעִּיהְ בַּעִּיהְ בּעִּיהְ בּעִיהְ בַּעִּיהְ בַּעִּיהְ בַּעִּיהְ the keeper of the baggage, the baggage master ib. בּעֹרִי see בּעִיהְ בּעִיהְ בַּעִּיהְ בַּעִּיִיהְ בַּעִּיהְ בַּעְּיִהְ בַּעְּיִּהְ בַּעְּיִהְ בַּעְּיִהְ בּעְּיִהְ בּעְּיִהְ בּעְּיִהְ בּעִיהְ בּעְּיִהְ בּעִיהְ בּעִיהְ בּעְּיִהְ בּעְּיִהְ בּעְּיִהְ בּעְּיִהְ בּעְּיִּהְ בּעְּיִהְ בּעְּיִהְ בּעְּיִבְּה בַעְּיִהְ בּעְּיִבְּה בַּעְּיִבְּה בּעִיהְ בּעְּיִבְּה בּעִיהְ בּעְּיִבְּה בּעִיהְ בּעְּיִּהְ בּעְּיִּבְּה בּעְּיִבְּה בּעְיִיהְ בּעְּיִבְּה בּעִייִּים בּעְּיִבְּה בּעִיהְ בּעְּיִבְּה בּעְיִים בְּיִים בּעְּיִבְּיִים בּעְּיִבְּה בּעִייִּים בּעְּיִים בּעְּיִּבְּה בּעְיִבְּיִּהְ בּעְּיִבְּיִבְּיִים בּעְּבְּיה בּעְּיִבְּיה בּעְּיִּבְּיִים בּעְּיִים בּעְּיִים בּעְּיִים בּעְּיִים בּעְּיִבְּיִים בּעּיִּים בּעְּיִּבְּיִים בּעְּיִים בּעְּיִים בּעְּיִים בּעִים בּעִיים בּעִּיים בּעִיים בּעִיים בּעִייִּים בּעִּיים בּעִּיים בּעּייִים בּעִּים בּעּייִים בּעּיים בּעּייִים בּעִּים בּעִיים בּעּייִים בּעּייִים בּעִייִּים בּעּייִים בּעִייִים בּעִייִים בּעִייִּים בּעְייִים בּעְייִים בּעְייִּים בּעְייִּים בּעְייִים בּעְייִים בּעִייִים בּעִייִים בּעְייִים בּעְייִים בּעִייִּים בּעּייִים בּעְייִים בּעְייִים בּעְייִים בּעייִים בּעייִּים בּעייִים בּעייִים בּעייִּייִים בּעיייִים בּעיייִים בּעייִים בּעיייִים בּעייים בּייִיים בּיייִים בּעּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִיים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייבְייִים בְּייִים בְּיִים בְּייים בְּייִים בְּייִיים בְּייִיים בְּייִיים בְּייִים בְּייִיים בְי

עּלִיא Ktib for בָּלִיא, which see.

(פּלְיוֹת c. בָּלְיוֹת (only pl. בָּלְיוֹת , c. בָּלִיוֹת (בַּלִיוֹת בָּלִיוֹת) f. rein, kidney שָׁתֵּי הַבְּלֵית the two kidneys Ex.29,13; חַלֶב בַּלִיוֹת אִילִים the fat of the kidneys of rams וֹהֵלֶב בְּלִיוֹת חָשָה the fat of the kidneys of wheat Deut. 32,14; frequently of the inward of man, the mind, soul, as the seat of affections and passions: he (God) trieth the reins (i. e. the inward) and the heart Jer.11,20; הַלִּיוֹהַי my reins shall rejoice Pr.23,16; בֶּלוֹ my reins (i. e. my soul) pine away Jb.19,27; יִּםְרוֹנְי כִּלְיוֹתֵי my reins admonish me Ps.16,7.

לְלְיוֹן (from בְּלְיוֹן; c. (בְּלִיוֹן) m. 1)
destruction בְּלִיוֹן חָרוּץ שׁמֵף אָדָקָה
destruction is decreed, it shall
overflow with righteousness Is.
10,22.— 2) pining, failing בְּלִיוֹן
בְּלִיוֹן a pining of the eyes Deut.
28,65.

pr. n. m. R.1,2.

(c. פְּלִיל (d. בְּלֵיל) adj. 1) complete, perfect בְּלִיל הוּא בַּהַדֵּר it was perfect through my splendor Ez. 16,14; בְּלִיל יפִּי מִּי 28,12.— 2) whole, entire בָּלֵיל הָּבֶּלֶת איב מונים ביליל הַבְּלִיל הַּבֶּלֶת מונים a cloth wholly of blue Num.4,6;asan.:יְבָּלִיל הַבְּלִיל הַּבְּלִיל הַבְּלִיל הַבְּלִיל הַבְּלִיל הַבְּלִיל הַבְּלִיל הַבְּלִיל מונים and entire burnt offering 18.7,9; as a n. עֹיְבָה בְּלִיל burnt-offering and whole burnt-offering Ps.51, 21; as adv. wholly, utterly בַּלִיל בַּלִיל בַּלִיל הַבְּלִיל בַּלִיל בַּלִיל מונים מונים and the idols he shall utterly abolish Is.2.18.

בּלְכֹל pr. n. a wise man before the age of Solomon 1K.5,11; 1Chr.2,6. (akin to בְּלֵה , בְּלָה) prop. to comprise, to complete, hence: to make perfect thy beauty Ez.27,4 a. 11. בּלֵל (inf. שַׁבְּלֵל) to complete, to finish Ezr.5,11.— Ishtaph. בּלָל וֹשִׁבְּלֵל to be finished, completed Ezr.4,13.

pr. n. m. Ezr.10,30. € בָּלֶל

(Ar. כלם to wound; Kal not used).

Niph. איף (fut. רַבְּיִים; pt. רַבְּיִים; inf. רַבְּיִם; to be ashamed, to be confounded אוֹין וְיִבְּיִם אוֹיר וְיִבְּיִם וֹיִם וֹיִבּיִם וֹיִבְּיִם שׁׁר בּוֹיִבִּיִם שׁׁׁר בּוֹיִבְיִם וֹיִם בּוֹבְיִבְיִם be confounded and ashamed of your own ways Ez. 36,32; בְּיִבְיִם בּוֹיִם בּוֹנִבְּיִם בּיִבְּיִם as people being ashamed steal away 2S.19,4; hence also: to hide

for shame הַלֹּא תַבְּלֵם שָּׁבְעַת יָמִים should she not be in concealment for shame seven days? Num.12.14.

Hiph. הַכְּלִים a. הַכְּלִים (fut. יַבַּלִים; pt. מַכְלִים; inf. הַכְּלִים 1) to reproach, to revile, to insult 1S. 20,34; Jb.19,3.- 2) to hurt, to injure לא הַכְלַמְנוּם we hurt them not 18.25,7; אין־מַכְלִים דָבֶר there was none that might injure them in any thing Jud.18,7.— 3) to shame, to put to shame ורעה he that is a ווֹלְלִים וַכְלִים אַבְיוּ companion of gluttons shameth his father Pr.25,7; וַנַחָתְּ וַתַּכְּלִימָנוּ thou hast cast us off, and put us to shame Ps.44,10; מַבְלָם מָבָלָם when thou mockest, no one shameth thee Jb.11,3; בַּהַכָּלִים אוֹתָהָ רָעָה when thy neighbor hath put thee to shame Pr.25.8.

Hoph בְּכְלֵם 1) to be hurt, injured יְלֹא הָכְלַמְנוּ וְלֹא־פָּבְדְנוּ מִאוּמָה we were not hurt, neither missed we anything 1S.25,15.— 2) to be ashamed, disappointed בשוּ וְהַכְּיֵלִם they were confounded and ashamed Jer.14.3.

קבְּלְבֵּר pr. n. an unknown city which traded with Tyre Ez.27,23.

קּלְמָּח בָּלְמָּח, נּּלְמָּח פּּלְמָּח, אַּ לְּמָּח פּּלְמָּח, אַּ לָּמָּח, הַּלְּמָּח, הַּנְּלְמָּח, הַּנְּלְמָּח, הַּנְּלְמָּח, הַּנְּלְמָּח, הַּנְּלְמָּח, הַּנְּלְמָּח, הַּנְּלְמָּח, הַּנְּלְמָּח, הַּבְּלִים, הַּנְּלְמָּח, הַּבְּלִים, הַּנְּלְמָּח, הַּבְּלִים, הַּנְּלְמָּח, הַבְּלִים, הַּבְּלְיִם, הַּבְּלְיִם, הַּבְּלְיִם, הַּבְּלְיִם, הַּבְּלְיִם, הַּבְּלְיִם, הַּבְּלְיִם, הַבְּלְיִם, הַבְּלְיִם, הַּבְּלְיִם, הַבְּלְיִם, הַבְּלְים, הבוּלְים, הבוּלִים, הבוּלים, הבוּלים, הבוּלִים, הבוּלים, הבוּל

קַלְמַוּת (= בְּלְמָה f. reproach, shame Jer.23.40.

לְבֶּהְ to pine, to long for בְּבֶּהְ ישָרי my flesh longeth for thee Ps.63.2.

בפה see under בפה

קרָם pr. n. m. 2S.19,38; Jer.41,17 (Ktib בְּחָבֶם) = בְּמָבֶן 2S.19,41.

(particle שמו with prefix ב); also with personal suffixes, in which case before light sufas I am, בַּמִוֹנִי as thou art, בַּמִוֹנוּ , כַּמִוֹהָ as he is, בַמִּוֹהוּ , כַּמִוֹנוּ מוֹכֶם, פְּמוֹכֶם (פְמוֹהֶם, adv. a. prep. thus, so, as, like אַסַפּרָה כָמוֹ I will speak thus Ps.73,15; בָּבוֹ מָבוֹ as a stone Ex.15,5; במוֹ אַלָּה like these Jb.12,3; אָרֶץ עַפַּתָה כָּמוֹ־אֹפֶל a land of darkness like darkness itself Jb.10,22; when repeated: as... so בַמוֹהָ כִמוֹהָם as thou, so they Jud.8,18; also inverted: so ... as מוני כמוני במוך so I, as thou 1K. 22,4.

שׁלְבּמוֹשׁי pr. n. Chemosh, national deity of the Moabites 1K.11,7, hence שֵם בְּמוֹשׁ people of Chemosh, i. e. the Moabites Num.21,29.

to conglobulate, whence াট্রাই.

עלכן 1) to lay up, to hide away, whence אָבְיבָי treasure.— 2) to season, to proserve (in Syr.).

(from מבל (from מבל) m. cumin Is.28,25.

בּבְּע to lay up, to hide away; only pt. p. בְּבָּע laid up Deut.32,34.

I. to grow warm, to burn (Kal not used).

Niph. אוֹבְבּוֹר prop. to be warmed, hence: 1) fig. to be moved, kindled וּבְבּוֹר אָרִיאָרוּ בִּיוֹנְי אָרִיאָרוּ בִּיוֹנְי אָרִיאָרוּ בִּיוֹנִי אָרִי-אָרוּן his affection toward his brother was kindled Gen.43,30; with עּוֹרָנוּ בְּנַנִּוּר וֹנִי בְּנַנְּוּר וֹנִי בְּנַנְּוּר וֹנִי בְּנַנְּוּר וֹנִי בְּנַנְּוּר וֹנִי בְּנַנְיִרוּ יִי our skin was black like an oven Lam.5.10.

II. to plait, to interweave, whence אַבְּהֶנֶת net.

י (מון קלים only pl בְּבֶּרְים, sf. (מְבֶּרְים) m. priest, idol-priest (prop. one who goes about in black, from בְּבָרְרּוֹ L) 2K.23,5; Hos.10,5.

ness, obscuration; only once c. בּמָרִירִים let the blackness of the day terrify it Jb.3,5. (Some interpreters take this word to be יְבִירִים 'bitterness' with the prefix בֹוֹרִים 'bitterness'.

I. (בְּן ; akin to בְּלְּהָ, בְּּלֹּה) adv. so, thus נְיְהֵי בֵּן and it was so Gen. 1,7; בְּלְהִי בִּן so is thy judgment, thou hast thyself decided 1K.20,40; שַבִּי אֲהָבוּ בַן my people love it thus (i. e. love to haze it so) Jer.5,31;

יעמַןי it is not so with me Jb.9,35; in reference to quality: such לא there came no בא כן עצי אַלְמנִים such almug-trees 1K. 10, 12; in reference to number: so much, so many ולא מַצְאוּ לַהֵּם כָּן but they found not for them so many Jud. 21,14; באשר ... כן מ... כן as..., so: as horsemen, so כַּפְּרָשִׁים כֵּן יִרוֹצוֹן shall they run Jo.2,4; בַּאַשֶּר פַתַר־ as he interpreted to us, so it was Gen.41,13; as soon as..., so soon: כָבֹאַכֶם הַעִיר כֵּן מעאון אתו as soon as ye be come into the city, so soon ye shall find him 1S.9,13; sometimes 3 is omitted: הַמַּה רַאוּ כֵּן הַמַהוּ as they saw, so they were astonished (i. e. as soon as they saw) Ps.48.6. -Connected with prepositions: a) الحِدِر so, in this manner الحِدِر and so will I go מבוא אַל־הַמֶּלֶךְ unto the king Est.4,16. b) לבן therefore לֵבֶן בַּל־הֹרֶג קֵין therefore whosoever slayeth Cain Gen.4,15. c) על־בֶּן (same as בֵל־בֶּן) therefore Gen.2,24; 10,9, etc.; acc. Ges. in some passages: because Ps.45,3. d) אַחַר בָּן after that, thereafter, afterwards. e) עַר־בָּן hitherto, until now Neh. 2, 16. f) במי כן in like manner (others: like gnats, see [2 IV.) Is.51,6.

II. (from לוֹם; pl. (בּנִים adj. right, upright, honest בָּנִים אַבַּחָנוֹ we are upright men Gen.42,11; with negative לא בּן not right, wrong 2K. 17,9; hence: empty, vain לא בּן

בְּרִינ his lies are vain Is.16,6; לֹאִי Pr.15,7 ace. Stb.: untruth; as adv. rightly, well בַּרְיָּב thou hast spoken rightly Num. 27,7; we do not well 2K.7,9,

ום III. (sf. בוֹנֵי m. foot, base, pedestal אָת־הַכִּיוֹר וָאַת־כַנוֹ the laver and its foot Ex.30,28; מַעשָה־כָן the work of a base, like a pedestal 1K.7,31; בַּל יְחַזָּקוּ בָּן־תַּרְנַם they cannot strengthen the base (i. e. the socket) of their mast Is.33,23 (Eng. Bible: they could not well strengthen their mast, taking [as adv.). — 2) place, station, office נהשיבה על־פַנָּה and he will restore thee unto thy place Gen.40,13; נעמר על־כַנוֹ and there shall rise up in his place (i. e. in his stead) Dan. 1,20; וַעַמַד and out of a מָנְצֵר שַׁרַשִּׁיהַ כַּנּוֹ branch of her shoots shall [one] stand up [in] his place v. 7.

IV. an assumed singular to בָּלָּים, but see בְּנָבּה.

Ch. (same as Heb.) adv. so, thus Dan. 2, 24.

תְּבָּב (from בְּבָּה) f.plant, shootPs.80,16.
תְּבָּ to distinguish by name (Kal not used).

Pi. כַּבָּה (fut. יַבְבָּה) 1) to name with honor, to surname וּבְשֵּׁם and he will surname himself by the name of Israel Is. 44,5; אַבַּוּהְנִי וֹלֹא יִדְעְהְנִי have survamed thee, though thou hast not known me 45,4.— 2) to give flat-

tering titles, to flatter אֶל-אָרָה לא אָבּנָה to no man will I give flattering titles Jb.32,21; לא־יָרַעִּהִי I know not to flatter v. 22.

קבה pr. n. a city, probably the same as בֹּוֹנֵה (which see) Ez.27,23.

קבּה f. gnat, stinging fly (acc. Jewish interpreters: louse); only pl. פֿגִּים Ex.8,14; Ps.105,31.

בּנַת see בַנַתַה.

קנוֹר (pl. פָנוֹרים, פָנוֹרִים) m. harp Gen.4,21; Ez.26,13; Ps.137,2.

יהוֹנְכִין pr. n. see בַּנְיְהָנִ

בְּבָּם (בּבְּה (בּבְּה : coll. gnats (or lice) Ex.8.13.

Ch. adv. so, thus, after this manner בּנְכָא לְהַם we said unto them after this manner Ezr 5.4.

כנן (= בון (בון (בון (בון (בון (בון

יבני pr. n. m. Nah.9,4.

. כְּנַנְיָרְרּ see כַּנַנְיַר

פְנוֹיָה pr. n. m. 1Chr.15,22 בּנְיָה v. 27.

יין (בּנְנִיְדְּוּ pr. n. m. 2Chr.31,12 (Ktib בְּנֵנִיְדְוּ

Dla (pt. Dla; inf. Dia) 1) to collect, to heap up (stones, treasurers) Ec.3.5; 2.8.— 2) to gather together, to assemble (persons) Est.4.16.

Pi. בְּנְסְהֵים אָל־אַדְבָהְ (fut. בְּנְסְהִים אֶל־אַדְבָהְנוֹ to collect, to gather together יְכָנַסְהִים אֶל־אַדְבָהְנוֹ but I will gather them unto their

own land Ez.39,28; נְרָחֵי יִשְּׂרָאֵל יְׁכַנֵּס he gathereth together the outcasts of Israel Ps.147.2.

Hithp. הַחְבַבְּם to hide oneself, to wrap oneself בַּמַבְּה צָּרָה בְּהַהְבַּנִם the covering is narrower than that he can wrap himself in it Is.28.20.

to bend, to bend down, to be low (Kal not used).

איים, איים (fut. אַבָּבָי וֹשָּרָ, inf. אַבְיּבּי prop. to be bent, hence: 1) to be humbled, subdued, subjected (with subjected (with בּיבָּי מַבְּי וֹשְׁרָאֵל (שִׁבְּי יִבְּי וִשְּׁרָאֵל בְּיִבְי וִשְּׂרָאֵל בְּיִבְי וְשְׁרָאֵל בְּיִבְּי וְשְׁרָאֵל בְּיִבְי וְשְׁרָאֵל בְּיִבְי וְשְׁרָאֵל בְּיִבְי וְשְׁרָאֵל בְּיִבְי וְשְׁרָאֵל בְּיִבְי וְשְׁרָאֵל בְּיִבְּי וְשְׁרָאֵל בְּיִבְי וְשְׁרָאֵל בְּיִבְי וְשְׁרָאֵל בְּיִבְי וְשְׁרָאֵל בְּיִבְי וְשְׁרָאֵל בְּיִבְּי וְשְׁרָאל בְּיִבְּי וְשְׁרָאל בְּיִבְּי וְשְׁרָאל בְּיִבְּי בְּיִבְּי וְשְׁרָאל בְּיִי וְשְׁרָאל בְּיִבְּי בְּיִיבְּיִי בְּיִי וְשְׁרָאל בְּיִבְּי בְּיִי וְשְׁרָאל בְּיִבְּי בְּיִיבְּיִי בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּישְׁרִי בְּיִים בְּיִבְייִי בְּיִים בְּיִבְייִי בְּיִים בְּיִבְיי בְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְייִי בְּיִים בְּיִבְייִי בְּיִים בְּיִבְייִי בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְיִים בְּיִבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיבִי בְּיִבְייִים בְּיבְיבְייִים בְּיבְיִים בְּיבְייִים בְּיבְיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְיים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְיים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייים בְּיבְיים בְּיבְייים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְיים בְּיבְיים

(from לָנַע to bend; sf. (לְּנָעָה) prop. something bound or folded,

hence: bundle, travelling-bundle from the ground, i. e. to go into captivity Jer.10,17 (Eng. Bible: gather up thy wares out of the land).

בנען pr. n. 1) Canaan, son of Ham and progenitor of the Canaanites Gen.9,18.- 2) the land of the Canaanites Ex.15,12, fully 778 לבען Gen.13,12 etc. (prop. 'lowland', from בַּבַע, as opposed to בַּבַע, which signifies 'highland'). In a more confined sense: Phenicia, a part of the Palestinian coast to which Tyre and Sidon belonged Is.23,11; פָּנַעֵן was also the name of Philistia בשלה לנען; the language of Canaan, designation of the Hebrew tongue which was spoken by the Canaanites and Hebrews Is.19,18. — 3) a Cana. anite, a Phenician (=בַּנַעַנִי , which see below) in the sense of merchant: פָּנַעַן בְּיָדוֹ מאונִי מִרְמָה like a merchant, in whose hands are the balances of deceit Hos.12,8; עם לְנַעֵן Zph.1,11 the merchant people; pl. sf. בָּנְעָנֵיךָ her merchants Is.23,8.

יביי *pr. n. m.* of two persons 1Chr.7,10; 1K.22,11.

gent. m. 1) a Canaanite, a Phenician Gen. 38,2; Ob.20; בּלְנֵעְנִי frequently as a collective: the Canaanites Gen. 24,3; Jud.1,1 etc.; f. Jud.1,1 etc.; Ex.6,15.— 2) merchant, trafficker Pr.31.24: Jb.40.30.

to cover, to protect.— Niph.

קבׁר to cover or hide oneself מִילָּר to cover or hide oneself מִינְיך עוֹר מוֹנֶין no longer shall thy teachers hide themselves Is. 30.20.

כנף (c. פָנַף; sf. בָּנָפִי; du., also as pl. כְנַפֵּיוֹ, c. כְנַפֵּיִן, sf. קנַפֵּיִן, כְנַפֵּיִן בנפיהם; pl. בנפיהם, c. מנפיהם f. (rarely m.) 1) wing (du. בנפים) עוֹף בַנַף bird of a wing, winged animal Gen.1,21; פל־פנף every winged animal Gen.7,14; בַּנְף הַבָּרוֹב the wing of the Cherub 1K.6,27; the wings of a dove Ps. בעל Pr.1,17 or בעל בנף Pr.1,17 or Ec.10,20 the possessor of wings, i. e. a bird; fig. וירא על he flitted by upon the wings of the wind Ps.18,11; בֹּנְבֵּיר the wings of the morning שַׁחַר Ps 139,9; frequently as figure of protection: בַּצַל בַּנַבֵּיך תַּסְתִּירֵנִי hide me under the shadow of thy wings Ps.17,8; אָחֵמֶה בָּמַתֶר כִּנְפֶּיך let me shelter under the covert of thy wings 61,5; of the defiled the shelter of כָּנַף שָׁקוּצִים abominations Dan.9,27; poet. wing of an army וָהָיָה מִשוֹת כָּנַפַיוֹ מִלֹאׁ־ and the stretching out of his wings, i. e. armies, shall fill the breadth of thy land Is.8, 8; in this sense also acc. Ges. Is. 18,1: אָרֶץ צִּלְצֵל כָּנָכַּיִם the land of the whirring of wings, i. e. of the clangor of armies (see also un-

der צֶלְצֵל .- 2) skirt, corner of an upper garment בנף המעיל the skirt of the robe 1S.24,4; עַל־אַרְבַע upon the four corners of thy vesture Deut.22,12.-3) upper garment, covering והחויקו לבְנַף אִישׁ יִהוּדִי they shall take hold of the upper garment of a Jew Zch.8,23; fig. of sexual connection: פַרַשׁ כַּנַף עַל to spread one's covering over, i. e. to receive a woman to one's bed Ez. 16,8; R.3,9; ... לַבָּה כְּנַף to remove the covering of one, i. e. to vialate one's bed Deut.23,1; 27,20. -4) of the earth or of a land; border, corner, end בַּנָף הַאָּרֶץ the border of the earth Is.24,16; אַרַבַּע the four corners of the earth Is.11,12.

לבור to hollow out, whence כנוֹך

Deut.3,17 (הְרֵתְ a. Jos.19,35; also בּנְרוֹת Jos.11,2 a. בּנְרוֹת tk. 15,20) pr. n. Chinnereth, Chinneroth a city in Naphtali, situated on the lake of Gailee, which is thence called בְּנָרוֹת Jos.12,3, later בְּנָרוֹת (in the Targ. and Mishna), from which in the New Testament Gennesaret. The Galilean Sea is named in the Talmud בְּנֵילִי (Sea of Tiberias); its present name is esh-Shuweir.

Ithp. אַתְבַּשׁׁה to be gathered together, assembled Dan 3,3.

semble Dan.3,2 (= Heb. בָּנָם).

תְּבֶּים (from בְּבָּים; pl. הְבָּים, comp. הַבְּים a. הִצְּים f. prop. title, office, fellowship in office, whence concretely: fellow-officer, companion, associate; only pl. sf. בְּנִיתַּר. בַּנִיתַר. בַּנִיתַר.

תְּבָּר Ch. (same as Heb.) f. companion, associate; pl. sf. בָּנַתְהוֹן Ezr.4,9.

1) (בַּקָּה) to cover.— 2) to appoint, to fix.

אָפָאָר (Jb.26,9 a. 1K.10,19 הַפָּאָר; sf. יהָסְאָּר for יְּהָאָר, קּמָאָר for קּמָאָר, אַנּפָאָר, פּנכּי, pl. יבְּפָאָר for קּמָאָר, sf. בּמָאוֹת m. seat, chair, stool אַכְּיִאָרְ יִבְּטָאוֹתְם m. seat, chair, stool ייִבּיאוֹתְם בּמַאוֹת a table and a chair 2K.4,10; of the seat of the high priest 1S.1,9; of the tribunal of a judge: בַּמְאִיר יְבִיאָר יִבְּיאָר וּבְּאָר יִבְּאָר יִבְּיאָר יִבְּאָר יִבְּייִי יִבְּאָר יִבְּיּיִי יִבְּייִי יִבְּיּיִי יִבְּיִי יִבְּייִי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּייִי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְיי יִבְיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְיי יִבְּיי יִבּי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְייי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבּיי יִבְּיי יִבְיי יִבְּיי יִבּיי יִבּיי יִבּיי יִבְייי יִבְייי יִבְייי יִבְּיי יִבְּיי יִבְייי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּייי יִבְייי יִבְּיי יִבְּיי יִבְייי יִבְייי יִבְייי יִבְּיי יִבְּייי יִבְייי יִבְּייי יִבְייי יִבְייי יִבְייי יִבְייי יִבְיייי יִבְיייי יִייי יִבְיייי יִבְייייי יִבְיייי יי

throne אֹמְלֵכְתּוֹ the throne of his kingdom 2S.7,13; בְּלֵּמוֹת לְבִית thrones of the house of David Ps.122,5; fig. the throne of God Jer.3,17, Ps.11,4, etc., also called לְבֵּאׁ בְבוֹיר the throne of glory Jer. 14.21.

Ch. a Chaldean Ezr. 5, 12 בַּקַבַּיּ (= בַּשְׁבֵי, which see).

בְּכְרוֹי (only pt. בְּכָר a. pt. p. בְּכָרי אָדָם to cover, to conceal אָדָם אַדָם a prudent man concealeth knowledge Pr. 12, 23; הַבְּעִרי שְׁאָב whose sin is covered Ps. 32.1.

Niph. נְבְּסֵה (inf. הַבְּסוֹת) to be covered Jer.51,42; Ez,24,8.

Pi. 주민과 (fut. 주민의 , ap. 다일 ; pt. מַכְּמָה; inf. וֹלֶכְמָה (כַּמוֹת) to cover, with accus. כְּמָרֶה פַּנֵיהָ she had covered her face Gen.38,15; בַּבְּמִי the sea covered them Ex.15,10; fig. of shame Jer.51,51; of horror Ez.7,18; with וַתְּכַם עַלִיהָם הַאָּרֵץ: עַל the earth covered them Num.16,33; and the worms וָרְמָּה תָּכַמָּה עַלֵּיהָם shall cover them; with בי: for I covered the בָּפִיתִי עַלָיו אַת־תִּהוֹם deep for him Ez.31,15; with 2 of the covering: וַתְּכַמָּהוּ בַּשִּׂמִיכָה she covered him with a mantle Jud. 4,18; וְלְפַהוּ בְּעַפַר and he shall cover it with earth Lev.17,13; מתבם עַלִינוּ בִּצַּלְכָוֶת and thou hast covered us with the shadow of death Ps.44,20; sometimes with the omission of בַּנֶר בָּנֶר יָב the omission of and hath covered the naked with

a garment Ez.18,16; נאכסך משי and I covered the with silk 16.10: thou coveredst תָּהוֹם כַּלְבוּשׁ כָּסִיתוֹ it with the deep as with a garment Ps.104.6.- 2) to cover, to hide, to conceal Ding to conceal the blood of one killed Gen. 37.26: עַוֹנֵי לֹא כַפִּיתי mine iniquity have I not hid Ps.32,5; with על: על כַּל־פִּשָעים תַכַמָּה אַהַבָּה love covereth all sins Pr.10,12; ולאד neither shalt תַחַמל וַלֹא־תְכַמָה עַלֵיו thou spare, nor shalt thou conceal him Deut.13,9; with 2: to hide from, to keep secret Gen. 18,17.— 3) to cover, to veil 19 he veileth the faces שׁׁבְּטֵיהַ יַכְּחָה of their judges. i. e. he makes them blind Jb.9,24 (Stb.: ... בַּמַה בָּנֵי... to forgive). — 4) to cover, to en-עפעת־מֵיִם תְּכַמָּךָ close, to surround the abundance of water which covereth (surroundeth) thee Jb. שַּפַעַת נְמַלִים תְּכַחָּך: 22,11; similarly: שָׁפַעַת the multitude of camels shall cover thee Is.60,6.— 5) fig. to cover, to overwhelm (of shame, terror) כָּמַתָה כִּלְמָה פָּגִינוּ shame hath covered our faces Jer.51,51 וָכָסָתָה אוֹתָם פַּלַצוּת; (comp. Ps.44,16) and terror shall cover them Ez. 7,18.— 6) intr. to cover oneself, with ש: מַעַיף and she covered herself with a veil Gen.38, 14; אַכֶּםֶה בְּהּ wherewith thou coverest thyself Deut.22,12; with accus.: מַכַּם שַׂק he covered himself with sackcloth Jon.3,6; with אַל: to seek cover with אֵרֵיהְּ כָּסְיֹתִי

with thee do I seek cover Ps. 143,9 (Eng. Bible: I flee unto thee to hide me).

Pu. חַבְּבָ a. חַבְּבְ (fut. יְּבְּכָּהְ ; pt. יַּבְּכָּהְ ; pt. יַּבְּכָּהְ to be covered, wrapt יַּבְּרִים and the mountains were covered Gen.7,20; with ב of the covering: בְּחַשֶּׁהְ שְׁבִּים בַּשִּׁהְים wrapt in sackcloth 1Chr.21,16; יְּבָּבָּהְ his name shall be covered with darkness Ec.6,4; also with accus. יִּבְּבָּה דְּרִים צְּבָּה the hills were covered with the shadow of it Ps.80.11.

see בֶּחֶה

. כָּמֵא see כֹּסה

(c. נְּכוּני m. covering Num.4,6.

אין כְּסוּת vithout any covering in the cold Jb 24,7; הְנָה her raiment בּקְרָה her raiment Ex.21,10; הְנָה בְּּשׁרְּעָּי בְּטוּת שִׁינִים לְכל אַשֶּׁר אִתְּה (the thousand pieces of silver) is for thee acovering of the eyes (i. e. an indemnity; others: a protection from calumny) before all that are with thee Gen.20,16. See

רָבְּמִרְיִם (pt. בְּּמְרִּחַ , pl. בְּמָרִּחִים, f. הָנְמּוּחָיִם, to cut off Is.33,12. Ps.80,17.

(from בְּסִילִים; pl. בָּסִילִים (from בָּסֵילִים) m. 1) prop. thick one, hence; fool Ps. 92,7; Pr.10,1, etc.; הַלֶּחָיֶל בַּחשָׁךְ הוֹלֵךְ the fool walketh in darkness Ec. 2,14.— 2) prop. strong one, giant, hence: the constellation Orion (conceived of by the ancients as a giant bound upon the sky) Am. בושׁבות בִּסִיל תִּפַתָּחַ זָ,5,8; Jb.9,9, etc.; canst thou loose the bands of the Orion ? Jb.38,31; pl. constellations generally: בּוֹכָבֵי הַשֶּׁמַיָם the stars of heaven and the constellations thereof Is.13, 10.- 3) pr. n. a place in Judah Jos.15,30.

קּמִילוּת f. folly אָשֶׁת בְּסִילוּת a foolish woman Pr.9,13.

ל (fut. וְיִבְּםֵל) 1) to be fleshy, thick, whence ל בָּמָל , 1 בָּמָל 3 and ל בְּמָל , 1.— 2) to be strong, firm, whence בְּמָל ל , 2 בָּמָל ה 2 and בְּמִל ה 1.— 3) to be stupid, foolish יִרְבָּעַל fthey are altogether brutish and foolish Jer.10,8.

קּמְהָה עָּלִירְכָּסֶל m. 1) loin, flank פּּוּמָה עָּלִירְכָּסֶל fatness upon the loins Jb.15,27; pl. בְּסֵלִים בּעָרָים בּעָרָים בּעָרָים Ps.38,8.— 2) hope, confidence בְּסַרִי זְּהָב if I have made gold my hope Jb.31,24; וְשִׁימוֹ בִאלֹהִים בְּסָלָם that they may place in God their hope Ps.78,7; יִוֹנֶה בְּבַסְלֵּה the Lord shall be thy confidence Pr. 3.26.— 3) folly בָּסֶל wickedness of folly Ec.7,25; הַּלְּ לְמֵל לְמֵל this their way is their folly Ps. 49.14.

הַקְלָּהְ (sf. קּמְלְתָּהְ) f. 1) confidence, hope Jb.4,6.— 2) folly Ps.85,9.

the ninth month of the Hebrew year (December-January) Zch.7,1: Neh.1,1.

וֹן pr. n. a place in Judah Jos. 15.10.

קלן pr. n. m. Num.34,21.

קַּלְוֹת pr. n. a place in Issachar Jos.19,18; prob. = בָּסְלוֹת־הָבוֹר, which see.

קבור בּסְלוֹת־חֲבוֹר pr. n. a city in Zebulun at mount Tabor Jos.19,12; merely תְבוֹר 1Chr.6,62; see also הַכְּלוֹף.

pr. n. a people sprung from the Egyptians Gen.10,14.

בְּחֵם (fut. בְּחֵבֵי: inf. בְּחָם to shear, to crop בְּחֵים יִכְּחָמוּ אֶת בְאֹמִינְם they shall only crop their heads Ez.44,20.

Pi. פְּלְכֵּם (בְּשְׁם with inserted ה, fut. יְבַרְטָם) to cut off, to gnaw יבַרְטָטֶּבְּה חֲזִיר מִיְעַר the boar out of the wood doth gnaw at it Ps. 80,14.

קבּקבּ, f. a species of grain, spelt Ex.9,32; pl. בְּסְבִים Ez.4,9.

שׁבְּלֵּהְ (fut. בֹּבְי, 3 pl. (בְּלְבוֹי, 1 to number, to reckon אָישׁ לְפִּי אָבְלוֹ תְּבֹפוֹּ הַשְּׁישׁ לְפִּי אָבְלוֹ תְּבֹפוֹּ every man according to his eating shall ye reckon for the lamb Ex.12,4. לְּמַרְיּה (fut. יְּכְּמוֹף) to long after, to have a desire, to be eager קּאַרְיִה as a lion is eager to tear his prey Ps.17,12; יְּמִינְשִׁי יְנִיךְּ thou wilt have a desire to the work of thy hands Jb.14,15.—

2) to be languishing, to be pale (Kal not used in this sense).

Niph. אָבְחָ (pt. אָבְחָ ; inf. אַבְּחָר. 1) to turn pale, to be ashamed אַבְּחָר. 10 הַגּוֹי לֹא נִכְּחָ O nation not ashamed Zph.2,1 (Eng. Bible: nation not desired).— 2) to long for, to desire, with יבִּחָרָ בְּבָּיתְה יְבִירָּוֹת יִצְי thou greatly longedst for thy father's house Gen. 31, 30; ייבּיקר הַבְּיִּייִי יִי יְחַצְּרוֹת יִי my soul longeth... for the courts of the Lord Ps.84,3.

Dan.2,35.— 2) money Ezr.7,17.

왕국 pr. n. a place on the way between Babylonia and Jerusalem Ezr.8,17.

קָּהֶת (from בְּהֶה) f. pillow, cushion;

only *pl.* פּֿלְתוֹת Ez. 13, 18; sf בָּלְתוֹתְיַבֶּנָת v. 20.

על Is.59,18 see under בעל.

Ch. adv. now, at this time Dan. 2,23; עַריכען until now, to this time Ezr.5.16.

Ch. adv. so, thus בְּעֶנֶת and so forth Ezr.4,10; 7,12; contracted בְּעֶנֶת 4,17.

בּעַם (fut. בְּילֵים; inf. סֹעָם) to be angry Ez.16,42; Neh.3,33; with לֵּילָנִם to be angry with 2Chr.16,19.

Pi Dụ크 to provoke, to irritate Deut.32,21; 1S.1,6.

Hiph. הָבְעִים (fut. מָבְעִים, ap. מָבְעִים; pt הַבְּעִים; inf. הַבְּעִים 1) to excite, to provoke הַבְּיִיהָם they have provoked me with their graven images Jer.8,19; poet. הַבְּעִים to provoke bitterly Hos. 12,15.— 2) to vex, to grieve Ez. 32,9; 21,22.

בּעַם m. 1) vexation, grief 1S.1,16; Ec.1,18.— 2) wrath, anger, provocation Pr.27,3; Deut.32,27; בַּעַם בּעַם בּעָם their provoking sacrifice Ez.20,28; בּעָם מְדְיָנִים וְּכָּעָם a quarrelsome and angry woman Pr. 21,19; pl. בְּעָםים provocations 2K 23,26.

עַעָּע m. the same as בַּעָבַ Jb.5,2; 6,2.

קב (from קבַּם; sf. יבּבּ, וֹבּבּ; du. בּבְּיב, c. יבּבּ, sf. יבּבּ, קיבָּב; pl. רבּבְּיבוֹ (f. 1) the hollow of the hand, the palm, wrist Lev.14,15: hence

a handful מלא כַרְּקְמַח a handful of meal 1K.17,12; sometimes = 7 hand: וקצות אתדכפה and thou shalt cut off her hand Deut.25.12: with הַכַּת, מַחָא, הָכַּה to clap the hands (see under these verbs); peculiar expressions: הצל מכה to rescue from one's hand, i. e. from one's power 1S.4.3: שים כה to lay the hand upon one, i. e. to attack him Jb 40,32; שית כף על to put the hand over one, i. e. to protect him Ps.139.5 (comp. Ex. 33,22); שים כַּף לַפַּה to lay the hand upon the mouth, i. e. to be silent Jb.29,9; שִים גַפִּשׁ בָּבַף to put the life in the hand, i. e. to expose oneself to great danger Jud.12,3; expressions with dual form: וְנִיעַ כַּפַּוָם the labor of the hands Hag ו,וו; פַּרֵי כַפַּיִם the fruit (products) of one's hands Pr 31, 16; בקי כפום clean of hands (innocent) Ps.24.4; על כַפַּיִם to bear upon the hands, i. e. to cherish Ps.91,12; לַבָּנוּ אָרַד let us lift up our heart with our hands unto God in the heavens Lam.3,41; pl. יַבוֹם coupled with בַּפוּת: the palms of the hands Dan. 10,10; twice בפות יְדֵיִם of hands cut off 2S.5,4; 2K.9,35.- 2) coupled with : the sole of the foot, plant Deut.2,5; מָבַר רָגָל וַעַד רֹאשׁ from the sole of the foot even to the head, i. e. the whole body Is.1,6; a rest for the sole בְּנוֹחַ לְבַף רַנְלֵךְ of thy foot, i. e a quiet habitation Deut.28,65; also of the foot of a bird Gen 8.9; pl. השלם coupled with du. of בַּפּוֹת רַגְלֵי הַכּהַנִים the soles of the feet of the priests Jos.3,13; fig. על־בַּפוֹת רַגְלֵיִה to the soles of thy feet, i. e. in the dust Is.60,14; of the ark as the footstool of God: מָקוֹם כַּפּוֹת רַגְלַי The place of the soles of my feet Ezr. 43,7; once coupled with □ਾਰ (step) 2K.19.24.-3) hollow vessel, hence: spoon, dish Num.7.14; pl. בפות Ex. 25.29; nence בּף הַקּבֹע the dish (hollow) of the sling 1S.25,29; the hollow (socket) of the thigh Gen 32,26.- 4) handle the handles of the leck Cant.5,5.- 5) branch nibl branches of palm trees Lev.23,49.

קבּ m. rock, cliff; only pl. בְּבְּים Jer. 4,29; Jb.30,6.

(akin to בְּבֶּה; fut. בְּבָּה) prop. to bend, hence: to tame, to subdue מַבְּוֹ בְּבָּהְיאָר בְּבָּה מָבְ a gift in secret tameth (Eng. Bible: pacifieth) anger Pr.21,14.

קּבּים (sf. יְבּיּבְים) f. palm-branch, branch וְצִּיְבְים palm-branch and rush (proverbially for the high and the low) Is.9.13; 19.15; בּיִבְיבָר לֹא רַעְבָּיָר מְנִיבְים and his branch shall not be green Jb.15,32.

וֹלָכְלּוֹך I. (from בַּבְּיֹלְר to cover) m. 1) hoar-frost (which covers the ground) Ex.16,14; Ps.147,16.

וֹבּלְּוֹרְ II. m. cup, goblet Ezr 1,10; 1Chr.28.17. בּפָּרִים see בָּפּוּר.

(from DDD) m. beam, crossbeam (holding together a buildding) Hab.2,11.

בָּפִיר (pl. בָּפָרִים) m. 1) young lion Jud.14,5; Is.5,29; fig. of enemies Jer.2,15; Ps.58,7; of young heroes Ez.38,13.— 2) בַּבָּר village Neh.

קריד pr. n. a city in Benjamin, which formerly belonged to the Hivites Jos.9,17; Ezr.2,25; Neh.7, 29 (now called Kefir, east of Nicopolis).

(akin to cat כבל (akin to double Ex.26,9; pt. p. בְּפַל doubled, double Ex 28,16.

Niph. אינישל (fut. יְּבָפֵּל חָרָבּ to be doubled, repeated יְחָרֶב מְּל חָרֶב and let the sword be repeated the third time Ez.21,19.

the doubling בָּבֶּל רָסְנוֹ m. a doubling of his bit, i. e. his jaws Jb.41,5; du. בְּבָּל בִי יִי בְּבָּל בְּי בְּיִל בְּרָל בִּי בְּרָל בְּיִל בְּרָל בִּי בְּרָל בִּרְל בְּרָל בְרָל בְּרָל בּרְל בּרְל

קּבָּן הַוֹּאֹת כַּפְּנָה to bend הַנָּבָּן הַוּאֹת בַפְּנָה הָשֶּׁרְשֶׁירָ this vine did bend its roots Ez.17,7.— 2) to hunger, to pine after.

m. hunger Jb.30,3.

ๆอุฐ (pt. p. ๆเอฐ mf. ๆ๋อ) to bend,

to bow down to bow down my soul Ps.57,7 (= יּבְּפָּבּוֹ רְאִשׁוֹ וְבִּילְכוֹף בִּיּבְּיבוֹן וֹה is it to bow down his head as a bulrush? Is. 58,5; pt. p. pl. יוָ יִנְרָף כְּפּוּפִים the Lord raiseth them that are bowed down Ps.146.8.

Niph. קַבַּף (fut. 1 s. קַבּף) to bow oneself אָבַּף לֵאלֹהָי בְּרוֹם shall I bow myself before the God on high Mic.6,6.

לְבַּלְּ 1) to cover.— 2) to overlay, to besmear Gen.6,14.— 3) fig. to cover sin, to forgive.

Pi. 기용과 (fut. 기용교기; inf. 기용교) 1) to forgive, with accus.: יכפר עוֹן he forgave the iniquity Ps.78,38 with עַל Jer.18,23; Ps.79,9; with בער Ez.16,63; with בער 2Chr.30,18.— 2) to make expiation or atone ment for, with וָכַפָּר עֲלַיו הַכּהָן: עַל מתשאתו and the priest shall make an atonement for him concerning his sin Lev.4,26; 5,18; with בַּעַד: and he shall וְכָפֵּר בַּעַדוֹ וּבַעַד בִּיתוֹ make an atonement for himself and for his house Ex.32,30; Lev. 16,6.— 3) to appease, to pacify I will appease אַכַפּּרָה פַּנָיו בַּמִּנְחַה him with the present Gen.32,21; וְאִישׁ חֲכָם וְכַפּּׁהֶנְּה but a wise man will pacify it (wrath) Pr.16,14; hence also: to avert, to put off misfortune, הוָה לא תוּכְלִי בַּפְּרָה which thou shalt not be able to avert Is.47,11.

Pu. רְבָּלְ (fut. רְבָּלְ) 1) to be forgiven, to be atoned for חֲשֵּאתָה

לּבְּבֶּר thy sin is forgiven Is.6,7; שול לפר בָּהֶם where with the atonement was made Ex.29,33; לארץ no atonement is to be made unto the land for the blood Num.35,33.— 2) to be annulled וָכְפַּר בָּרִיתִבֶם אָת־מַוֹת and your covenant with death shall be annulled Is.28.18.

Hithp. הְתַבַּפָּר (fut. יָתְבַפָּר) to be forgiven, atoned for 18.3.14.

ונבפר to be forgiven ונבפר and the blood shall be forgiven them Deut.21,8.

כפרים (from בַּפַר 1; c. בָּפַר, pl. בַּפַר) m. prop. a covered place or an enclosure, hence: hamlet, village pr. n. a place in Benjamin Jos. 18.24.

ער (בּלָב יוֹ m. 1) = יוֹלָב village 1S.6,18.— 2) pitch (from בַּבַר בַּבֹפָר 2) בַּבַּר to overlay (besmear) with pitch Gen.6,14.— 3) cypress-flower אָשָׁבֹל a cluster of the cyppressbush Cant.1,14; pl. בַּלְרִים 4,13. — 4) ransom (prop. covering of sin, from בַּבַּר נַפִּשׁוֹ (3 בַּבַּר a ransom of his soul Ex.30,12; 국가를 thy ransom Is.43,3.

לפּרִים (from בּפּרִים (m. pl. atonement, forgiveness בַּם חַפַּאָת הַכָּפָּרִים the blood of the sin offering of atonement Ex 30,10; יוֹם הַכְּפַרִים the day of atonement Lev.23,27. from בפֿרת (from בפֿרת) f. cover of the

ark of the covenant Ex. 25.17

(Vulgate: propitiatory; Eng. Bible: mercy seat, as if from TEE Pi.); hence of the most holy place in the temple: בית הַבַּפּרָת the house of the cover of the ark 1Chr.28, 11 (Eng. Bible: the place of the mercy seat).

どらう (三 ビュュ) to tread, to press (Kal not used).

Hiph. שוֹבְפִישׁ to press down he pressed me down in ashes Lam. 3.16 (Eng. Bible: he covered me with ashes).

רבות Ch. to bind, to fetter; pt. p. bound Dan.3,21. בְּבָּה

Pa. בפתה (inf. בפתה) to bind Dan. 3,20; pt. p. ハシング bound v. 23.

וות בַּפָּתִרים (pl. בַּפָּתִרים m. א pillar-top, chapiter Am.9,1; Zph. 2,14. - 2) knob, crown (ornament of the candelabrum) Ex.25,33.

II. pr. n. the island Crete Jer.47,4; gent. pl. בַּפְתְּרִים Gen.10, 14; Deut.2,23; Am.9,7.

(from בַּרָים 2; pl. בַּרָים (m. 1) lamb, sheep Deut.32,14; Ez.39,18; Am.6, 4; coll. Is.16,1 אָרָץ אַרָץ send ye lambs to the Lord of the land, i. e. as a tribute (comp. 2K. 3.4).— 2) fig. battering-ram (an instrument of war) Ez.4,2; 21,27.-3) fat pasture בַּר נָרָחָב a large pasture Is.30,23; לַבָשׁוּ כַּרִים הַצֹּאוֹ the pastures are clothed with flocks Ps.65,14.-4)saddle-cushion Gen.31,34 (in the Talm. ¬⊇ pillow, cushion).

בר see בר.

תׁכ m. a measure for dry goods and liquids 1K.5,25 (= 10 אֵיפָה er 10 בּת Ez.45,14).

Ch. to be pained, to grieve; only *Ithp.* אָתְכָּרִי רוּהִי אַתְכָּרִי תוּהִי my spirit was grieved Dan.7.15.

שנה (Pi. of כבל with inserted יום) וה bind around, to gird, to clothe; only Pu. pt. קבְרָבֶל girded, clothed 1Chr.15,27 (in the parallel passage 28.6,14

בּרְבַּכָּה Ch. f. mantle Dan.3,21.

בּרָה I. (fut. בְּרָה יִבְּרָה 1) to dig (a well, a pit or grave) Gen.26,25; 50,5; fig. of plots or devices against any one: בְּרָה יִשְּׁהְה לְּנַפְּיִי they have digged a pit for my soul Jer.18,20; איש בּּרִינִי עַרָּה יִינִי עַרָּה ye dig [a pit] for your friend Jb.6,27; hence: to devise אִישׁ בּּרִינִי בֹּרָה a wicked man deviseth evil Pr.16,27; ..., אִישׁ בְּרִינִי בֹּרָה אִינִוֹם לִייִ to open one's ears Ps.40,7 (comp. בְּרַה אִינִוֹם לִייִּ וֹצִּבְּח אִנִוֹן 18.20,2).— On Jb.40,30 see under בַּרָה וֹנִייִּרְה אֹנִין II.

Niph. נְכְרָה (fut. יְבָּרֶה) to be digged Ps.94,13.

וו. to buy, to acquire יָּלְבָּרָרְ יְצְּׁבְּרָרְ and I bought her to me Hos. 3,2; מֵיִם הַּכְּרוֹ מֵאְהַם בַּבֶּכֶּרְ buy water of them for money Deut.2,6; יְשִׁר בְּרִיתִי לִי the grave which I have bought for me Gen.50,5 (others refer בְּרִיתִי to תַּבְּ I. to dig); with עַל acc Fuerst: to conclude a bargain for יְבְרוּ עַלְיו חַבְּרִים shall the companions conclude a bargain for him? Jb.40,30 (Eng. Bible: shall the companions make a banquet of him? see בַּרָה III.).

III (den. from בָּרָה; fut. וְּכְּנָה; fut. נְּכָּה; fut. מָנָה; fo give or prepare a banquet 2K. 6,23.

 \vec{c} וֹ. (from בָּרָה I.) f. pit, well; only pl c. בְּרֹת Zph.2,6.

וו. (from בֶּרֶה) prop. a company sitting in a circle, hence: feast, banquet 2K.6,23.

בְרוּבִים (pl. בָּרוּבִים) m. in the theology of the Hebrews, a celestial creature uniting the forms of a man, a lion, an ox, and an eagle. The Cherubim are mentioned as guards of the approach to paradise (Gen.3,4) and as bearers of the chariot of God (Ez. chap. 1 a. 10). In the holy of holies two images of the Cherubim overlaid with gold, with expanded wings, stood upon the cover of the ark (Ex.25,18-20); hence of ישֶׁב הַכְּרוּבִים who sitteth upon the Cherubim 18.4,4; Ps. 80,2; fig. of the king of Tyre: כספרות Cherub Ez. 28,16.— The etymology of ברוב is obscure; some think the בַּרוּבִים to be identical with the griffins (in Greek grypes), fabulous eagleshaped and lion-shaped animals which were supposed to guard the gold mountains in India and Persia.

וֹבְרְוְבֹ II. pr. n. a place in Babylonia Ezr.2.59.

Ch. (def. בְּרוֹזְא) m. herald, crier Dan.3.4.

Ch. to cry out, to proclaim.— Aph. אַכְרֵיּוּ to announce, to make known Dan.5,29.

קרי gent. a Carian, coll. the Carians, warriors from Caria (in the south west of Asia Minor), who served as body-guards of the Hebrew kings: בְּרֵי וְהַרְצִים the guards and the runners 2K.11,4 a. 19; in 2S. 20,30 בְּרֵי לְנִילָּצִי Ktib for בַּרָי.

ּבְּיוֹתְ pr. n. a torrent near the Jordan 1K.17,3.

קריתְתּה, הְיִיתְתּה (from בְּבִרת prop. a cutting off, hence: separation, divorce בַּרִיתְתּה bill of divorce Deut.24,1; pl. sf. בְּרִיתְה her bill of divorce Jer.3,8 (בּרִיתְהַהְּה

to clothe, to cover, to wrap, whence בּרָנוּ

בְּרְכֹּב (sf. בְּרָכְּבוֹ) m. margin, border Ex. 27,5; 38,4.

m. saffron, crocus Cant.4,14 (the word is of Indian origin).

בּרְבְּמִישׁ (בּרְבְּמִישׁ city of Chemosh) pr. n. a city on the Euphrates 1s.10,9 (=Circesium).

pr. n. a Persian eunuch Est.

f. swift camel, לְבָרָה (from בְּרְבָּרָה) f. swift camel, dromedary; only pl. בְּרְבָּרָה Is. 66,20.

to cultivate, to make fruitful, שַּרָם, נבּרָם, פַּרָם.

קּרָמִים .f. נְּרָמִים (sf. יַבּוְמִי , pl. בְּרָמִים , c. נְּרָמִים) m. (f. Is.27,2 a. 3) 1) garden אוֹנים (פּרָם יוֹנים olive-garden, olive-yard Jud.15,5; more frequently: vine-yard Ex 22,4; fully בְּרָם הָשָׁר a wine-garden Is.27,2, for which the Septuagint reads הַבָּם הָמָם a pleasant vineyard (after Am.5,11).

בּרֵם (pl. בּרָמִים) m. vine-dresser Is. 61,5; Jo.1,11.

אַרְּבִּי (for £1,0) בּרְבִיי (for £46,9; Ex.6,14; also as patr. (for בּרְבִיי Num.26,6. — 2) another person Jos.7,1.

m. carmine, crimson color, crimson stuffs 2Chr.2,6 (acc. Ges. the word is of Persian origin).

וֹנְרְעָל (from בָּרְעָל (sf. יִבְּרָע (like בְּרָעִל (like יִבְּרָע (like יִבְּרָע (like יִבְּרָע (like יִבְּרָע (like יִבְּרָע (like (like))) אַרָי (like) (like

the beauty of its forests and flowers; commonly with the article לומילים the Carmel Am.1,2; 9,3; Jer.4,26, etc.; fully בַּרַמֶּל the Carmel-mountain 1K. 18, 19; without article Jos.19,26; Is.39,9 Nah.1,4; בַּרְמִיל Cant.7,6 בַּרְמִיל crimson-color. b) a mountain-city in Judah west of the Dead Sea Jos.15,55; 1S.15,12 (now el-Kirmel); gent. בַּרְמִלִים 1S.30,5 a. 2S.23,35, f. בַּרְמָלִים 1S.27,3.

שְׁבָּרָ, pr. n. m.

בְּרְכִאָּ Ch. (= Heb. אָפֶּאָ) m. throne Dan.5,20; sf. בְּרְסִיִּה 7,9; pl. אָנָרְסָוּ Dan.5,20; sf. בָּרְסִיּה זוֹץ בּרִסִם וֹשׁ

עָרַע (fut. יַכְרַע, 1 אָכִרְעָה; pt. אַבִיּב, pl. בּרְעִים, f. pl. בּרָעוֹם; inf. בַּרָעִים) to stoop down, to bow down, to kneel down בַּרַע עַל־בּּרָבַיִם to bow down on one's knees Jud. 7, 6; he stooped down, ברע רבץ כארוה he couched as a lion Gen.49,9; with לפָנַיו וַכְרָעוּ: before לּפָנַיו וַכְרָעוּ they that dwell in the wilderness shall bow before him Ps. לי תָּכָרַע כְּל־בָּרָך before me every knee shall bow Is.45,23; of those who bow down with the whole person: נַיַּכָרָעוּ אַפַּיִם אַרָצָה they bowed themselves with their faces to the ground 2Chr.7,3; of those whose strength fails: בַּרָעוּ they bow down and fall יש ברבום ברעות bowing (i. e. feeble) knees Jb.4,4; of man's intercourse with a woman: יְעְלֵיהָ וֹכְרְעוּן מְחַרִין and others shall bow down upon her Jb. 31.10.

Hiph. בְּבְרִישׁ (fut. יַבְרִישׁ ; inf. (בַּרִישׁ יִבְּרִישׁ ; inf. (בַּרִישׁ יִבְּרִישׁ ; inf. (בַּרִישׁ יִבְּיִישׁ יִבְיִישׁ יִבְיִישׁ יִבְיִישׁ יִבְיִישׁ יִבְיִישׁ יִבְיִישׁ יִבְיִישׁ יִבְיִישְׁתִּיִּי thou hast brought me very low Jud.11.35

נְרָעָי (from יְבָּרְ חַבּ) f. lower part or the thigh, leg; only du. בָּרָעַוּ Lev.1,13; Am.3,12; of the legs of leaping insects Lev.11,12; sf. בָּרָעִיוּ Ex.12.9.

ת. fine white cotton, cottonstuff Est.1,6 (the word is of Persian origin).

לְבָּרֵל 1) to move round, to turn in a circle.— 2) to be thick, fat, whence בוֹל (Kal not used).

Pi. redupl. פֿוְבֵּרְבּר 2S.6,14, for to dance; pt. מְבַרְבָּר 2S.6,14, for which in the parallel passage 1Chr.15,29 בְּבָרֵּבְר

to be curved, arched.

שׁהָשׁ m. belly, paunch; only sf. אָרָשׁוּ Jer.51,34.

pr. n. Cyrus, celebrated Persian king, deliverer of the Hebrew exiles Is.44,28; Dan.1,21; Ezr.1,1, 2Chr. 36,22.

אָבָרְיִייִבְבּ pr. n. a dignitary at the Court of Xerxes Est.1,14.

יַּכְרָת. (1 בְּרַתְּ 2 בְּרַהְּי; fut. הַיְרָת. יְּכְרָת. בְּרַתְּי; pt. הָנָת. בְּרָתְּי, pt. הָנָת. בְּרָתְּי, pt. הָבָת

הַרָּתָה ; inep. הַבָּר, הַבָּר, הַבָּרָת בַּיִרתוֹים 2S.3,i2; inf. בַּבְרָת־, בָּרֹת, הָבָּרָת, בָּרָת, לכבתי , sf. לכבתי) to cut, to cut off: part of a garment 1S.24,5; branch of a tree Num.13,24; a tree Jer.10,3, whence בֹרְהֵי הַעָצִים the wood-cutters 2Chr. 2.9; the head and other parts of the body 1S.5,4; the foreskin Ex.4,25; בַרַת to cut in two parts Jer.34, 18; pt. p. חוֹם one whose privy member is cut off Lev.22,24, fully Deut.23,2; fig. of persons: to destroy, to root out ונכרתנו מאָרֶץ חַיִּים let us cut him off (i. e. root out) from the land of the living Jer.11,19.- 2) בַּרַת to make a covenant or league (in allusion to the custom of cutting an animal on the occasion of making a covenant Gen.15,10) with 八號 (「八歌) Gen.15,18; Ex.34,27, or Dy Ex.24,8; 1K.8,9; also with of the person, in which case the phrase has the meaning of giving a solemn promise or making a vow: וַעַהַה נָכָרַת־בָּרִית לֵאלֹהֲינוּ let us now make לְהוֹצִיא כַל־נַשִּים a covenant with our God (i. e. solemnly promise him) to put away all our wives Ezr.10,3; poet. וֹ בְּרֵית בַּרַחִּי לְּאֵינֵי I made a covenant with (i. e. a vow to) mine eyes Jb.31,1; with על of the person: to make a league against Ps.83,6; sometimes בָּרִית is omitted: בָּכְרַת־בָּנָי עְם־בֵּן־יָשֵׁי that my son hath made a league with the

son of Jesse 18.22,8; חֲכְרֶת מְּהָם and hast made thee a cove nant with them Is.57,8; instead of קְרִית once אֲמָנָה covenant Neh 10,1 and once דְּבָּר word, promism Hag.2,5.

Niph. וְבָרֵת (fut. יְבַרָת; inf. הַבַּרָת; 1) to be cut down: of a tree Jb 14.7; fig. of persons; to be cut off destroyed, to perish Gen.9,11; Pr. 2,22; in the same sense: ינכָרָהָה and that person הַנְפַשׁ הַהִיא מַעְמֵיהַ shall be cut off from his people Lev.7,20.— 2) to exile לא וַבַּרָת shall not be cut off (i.e. exiled) from the city Zch 14,2.-של־עַסִים כִּי נְכָרַת to take away צַל־עַסִים because of the new wine, that it is taken away from your mouth Is.1,5; אֹכֵל נְכְרָת the food is cut off, i. e. taken away v. 16 .-4) to be cut asunder, to be divided מֵי הַיְרְהַן יַבֶּרְתוּן he waters of Jordan shall be cut asunder Jos.3,13; of food: to be chewed (others: to be consumed) הַבַּשֵׂר עוֹדֵנוּ בִּין שְׁנֵיהֶם מֵרֵם יַכַּרָת while the flesh was yet between their teeth, ere it was chewed Num. 11,33.- 5) to be cut off, to be interrupted, to cease לא יַבַּרָת מְבַּם there shall not cease to be of you servants Jos.9,23 (Eng. Bible: there shall none of you be freed from being bondmen); also of the interruption of issue 1K.2,4; R.4,10; of hope: to be cut off, to be lost Pr.24,14.

Pu. בֿרֵת a. בַּרַת o be cut down, to be cut off Jud.6,28; Ez.16,4.

Hiph. הָכְרָתִי (1 הַבְּרָתִי ; fut. מְבְרָתִי , וַבְּרָתּ , וַבְּרָתּ , יַבְּרָתּ , יַבְּרָת , אַת־חַפְּנֵים and I will cut down (destroy) your sun-images Lev 26,30; of persons: וְהַבְרֵתִי אֹתָה and I will cut him off (root him out) from among his people 17,10. — 2) to cut off, to take away, to withdraw לא תַבְּרָת עִבְּרַת בַּיְתִי עַר־עוֹלְם לֹא תַבְּרָת עִבְּרָת עִבְּרָּת עִבְּרָת עִבְּרָּת עִבְּרָּת עִבְּרָּת עִבְּרָּת עִבְּרָת עִבְיּרְת עִבְּרָת עִבְּרָת עִבְּרָת עִבְּרָת עִבְּרָת עִבְּית עִבְּרְת עִבְּיִית עִבְּית עבִּית עבְי

Hoph. דָּלָבֵת to be cut off, withdrawn ניס.1.9.

ּרַתְּדֹי, f. hewed beam; only pl. בְּרָתִוֹית זּגְיּ וֹנְאָרִיּ וֹנְאַ זְּרָתְוֹית זּגְיִיתְוֹית זּגָּיִ וֹנְיִיתְיִית זּגָּיִיתְיִית זּגָּיִיתְיִית זְּרִּיִּתְיִית זְּרִּיִּתְיִית זְּרִּיִּתְיִית זְּרִּיִּתְיִית זְּרִּיִּתְיִית זְּרִיתְיִית זְּרִיתְיִית זְּרִיתְיִית זְּרִיתְיִית זְּרִיתְיִית זְרִיתְיִית זְרִית זְרִיתְיִית זְרִיתְיִית זְרִיתְיִית זְרִיתְיִית זְרִית זְרִית זְרִיתְיִית זְרִיתְיִית זְרִית זְרְיתְּרְית זְרְית זְרְית זְרְית זְרְית זְרְית זְרְית זְרְית זְרְית זְרְיתְּית זְּרְיתְּית זְרְיתְּית זְרְית זְּרְיתְּית זְּרְיתְּית זְרְיתְּית זְרְיתְּית זְּרְיתְּית זְּרְיתְּית זְּרְיתְּית זְּית זְּרְיתְּית זְּיתְּית זְּרְיתְּית זְּיתְּית זְּרְיתְּית זְּית זְּרְיתְּית זְּית זְּית זְּיתְּית זְּית זְּית זְּית זְּית זְּית זְּיתְּית זְּית זְּיתְּית זְּית זְּיתְּית זְּית זְּיתְּית זְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְיתְּית זְּיתְית זְּיתְיתְית זְּיתְּית זְּיתְית זְּיתְּית זְיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְּית זְּיתְית בְּית בְּיתְּית בְּיתְיתְּית בְּיתְיתְּית בְּיתְיתְּית בְּיתְיתְּית בְּיתְּית בְּיתְיתְית בְּיתְיתְית בְּיתְיתְית בְּיתְיתְיתְּית בְּיתְיתְּית בְּיתְיתְיתְית בְּיתְיתְיתְיתְית בְּיתְיתְיתְיתְיתְית בְּיתְיתְיתְית בְּיתְיתְית בְּיתְיתְיתְית בְּיתְיתְית בְּיתְית ב

30,14: Ez.25,16; coll. אָרָתִי נְּבְּרָתִי the Cretans and the Philistines 2S.8,18 (these were warriors who served as body-guards of David; comp. יבָּרָר.

בּשָבַה (= בִּּשָׂה) f. lamb Lev.5,6.

pr. n. son of Nahor, the brother of Abraham Gen. 22,22.

the Chaldeans; בַּשִּׂדִים m. 1) gent. only pl בַּשִּׂדִּים the Chaldeans; בַּשְּׁדִים the land of the Chaldeans, Chaldea Jer. 25,5; also בַּשְּׂדִים (omitting בַּשְּׂדִים 50,10, with הור ווּבּב 23,16. In a wider sense בַּשִּׂדִים comprised also Mesopotamia, whence אָרֶץ בַשְׁרִים of a region by the river Chebor Ez.1,3; also potamia Gen.11,28.— 2) by metonymy: astrologer, magician Dan. 2, 2 a. 4 (the Chaldean priests were much occupied with astronomical observations).

בּשְׂרֵאין Ch. 1) Chaldean; pl. בַּשְׂרֵאין def. בַּשְׂרֵוּא Dan.3,8.— 2) astroioger, magician Dan.2,10; 4,4.

(akin to קֿבָּסָ) to be covered with fat, to grow fat שָׁבִּירָתְ thou art waxen fat, thou art grown thick, thou art covered with fatness Deut.32,15.

(from בָּשֵׁיל) m. axe (as a felling instrument) Ps.74.6.

לשל (fut. יִבשׁל only Ktib Pr.4,16; 1) prop. to totter; hence: to stumble, with בֹנְעָרִים בַּגִץ כַּשָׁלוֹ the children stumbled under the wood Lam.5,13; וְכַשָּׁלוֹ אִישׁ בָּאַחִיוֹ and they shall stumble one over the other Lev.26,37; fig. בַשַּׁלָתָ בַעַיֹנֶךְ thou bast stumbled through thine iniquity Hos.14,2; בַּשַׁלַה בַרְחוֹב אָמָת truth stumbled in the street Is. 59,14.— 2) to fall וַכַשָּׁלוּ אַחוֹרָ that they might fall backward Is.28. 13; of the fall of a kingdom Is.3,8.— 3) to become weak, feeble my knees are בַּרְבֵּי בַּשְׁלוּ מִצּוֹם weak through fasting Ps.109,24; feeble (prop. totter- בְּרַבַּוֹם כּיֹשֶׁלוֹת ing) knees Is.35,3; in general: to the strengtb בַשַּׁל כוֹחַ הַכַּבָּל

of the bearers faileth Neh.4,4; my strength failet! because of mine iniquity Ps.31,11.

Niph. נְבִשֵּל (fut. יְבָּשֵל; pt. נְבִשֵּל) to stumble, to fall Pr.4,12; in a moral sense: בְּשִׁלוּ בַּעִוֹנְם they shall fall in their iniquity Hos. 5,5.—2) to be stumbled, to be weak are stumbled (or weak) are girded with strength 1S.2.4.

Pi. פָּשֶׁל (fut. יָבַשֵּׁל) to cause to fall; only Ez.36,14 Ktib הְּבַשְּׁל (but Kri הְשַׁבְּלִי, from שָׁבָּל, is to be preferred).

Hiph. הָּבְשִׁיל (fut. יַבְּשִׁיל; inf. (fut. הַּבְשִׁיל; inf.) 1) to cause to stumble, to cause to fall 2Chr.25,8; in a moral sense Jer.8,15; Mal.2,8.—2) to make to fail, to weaken Lam.1,14.

Hoph. הָּבְשֵׁל (pt. מְבְשֵׁל) to be made to fall, to be overthrown Jer. 18,23.

ייי אור היייי m. stumbling, fall, ruin Pr.

קשׁבָּי to mutter, to murmur (Kal not used).

Pi. 되었고 to mutter incantations, to practice magic, to use witch-craft 2Chr.33,6; pt. 되었고 Sorcerer, magician Ex.7,11; f. 지호했고 22,17.

קּשָׁבְּים m. only pl. בְּעָבְר sorcery, witchcraft Is.47,9; בַּעָבְר בְּשָׁבָּים mistress of witchcraft, i. e. a sorceress Nah.3.4. 기반호 m. magician, sorcerer Jer. 27.9.

ן (fut. בְּשֵׁרְ (fut. בְּשֵׁרְ) ו) to be right, proper, pleasing וְבָּשֵׁרְ קְבָשֵׁרְ בִּדְּבָרְ לִּבְּנִי and the thing be right before the king (i. e. if it please him) Est.8,5.~ 2) to prosper, to succeed Ec.11.6.

Hiph. הַּלְשִׁיר (inf. הַלְּשִׁיר הַלְּשִׁיר make prosper, succeed (others: to make proper, fit) יְרָרוֹן הַלְשִׁיר חָלְמָה wisdom is the advantage of making a thing prosper (or fit) Ec. 10.10.

ת בּישַׁרוֹן m. 1) fitness, ability Ec.2, ביירוֹן m. 2) prosperity, success בְּשָׁרוֹן בּישִׁרוֹן success in work Ec.4.4 (others: ability for work). — 3) profit, advantage בְּשָׁרוֹן and what profit is there to the owners thereof? Ec.5.10.

בתב (fut. בֹחבֹי; pt. בתב; pt. p. בַתוּב; inf. בַּתוֹב, פַתוֹב (בְּתוֹב) to write, with accus. of the thing written and of the person to whom the writing is addressed 2S.11,14; Deut.24,1; בַּתַב אֵל also means: to write of or concerning Jer.51,60; with על of the person: to write for, concerning Est.8,8, against Ezr. 4,6, or to (= 5) 2Chr 30,1; Ezr.4,7; with בַ or בַּ of the material or book: to write upon, to write in בַּתַב עַל־הַלְּחוֹת to write upon the tablets Ex.34,1; to write in a book בַּתַב עַל־מָפָּר Jos.10,13; פָּתוּבִים עַל דָּבְרֵי שְׁמוּאֵל written in the chronicles of Samu-

el 1Chr. 29 ,29; הַכַּתִּר בַּסְפַר חוֹרת משה that is written in the book of the law of Moses Jos.23,6; fig. to write upon the heart Jer.31,33; with 2 of the instrument: to write with Is.8,1; Ex. 31,18; with omission of בָּרוֹב : בְּ he will write with his hand: To the Lord (i. e. he will inscribe himself unto the Lord) Is.44,5; מַפָּה to write from one's mouth, i. e. after the oral dictation of a person Jer.36,17.-2) to write down, to inscribe Num. 33,2; בל הבתוב לחיים every one who is inscribed unto life (i. e. destined for life) Is. 4, 3; at the writing down (i. e. at the registering) of the peoples Ps.87,6. - 3) to write about, to describe, as a land Jos. 18,4.- 4) to prescribe, with עַל: פכל הַבַּתוּב עֲלִינוּ according to all that is prescribed unto us 2K.22, 13 (Eng. Bible: which is writen about us); also with אֵל Est.9,23 or ? 2K 17,37, Pr.22,20.— 5) to subscribe (of witnesses) Jer.32,12.

Niph. בְּבְּהֵב (fut. בְּבָּהֵב) 1) to be written Est.8.8.— 2) to be written down, inscribed Ps.69,29; Jb. 19,23.

Pi. אָבָהְ (pt. יְבְהַבְּ) to write, to write down מְּבַהְּבִים עֲמֶל כְּתְבוֹ and the writers who write down wrongful things Is. 10, 1 (Eng. Bible: and that write griveousness which they have prescribed).

בֿתַב Ch. to write Ezr.4,8; fut. יְּבְתָּב 5,10; pt. f. אַבְתָב Dan.5,5; pt. p. בֿתִר Ezr.5,7.

בּתְב m. 1) mode of writing Est.1, 22.— 2) writing, document בְּתָב the writing of the decree Est.4,8.—3) register בַּתְב בְתָב אָמָר noted ir the book of truth Dan.10,21.— 5; writing, letter אַמָר היי עריי מון מון (hy letter) 2Chr.2,10.

בּתְב Ch. m. 1) writing, inscription Dan.5,7.— 2) written document, edict Dan.6,9.— 3) prescript ין בּתָב without prescription Ezr. 7.22.

קּתְבֶּת הַעַקַע f. a writing בְּתְבֶּת בְּעַקַע f. etched-in writing Lev.19,28.

ם בּתִּים a. בּתִּים gent. pl. the Chittim or inhabitants of Citium, an ancient city of Cyprus; in a wider acceptation: the Cyprus; in a wider acceptation: the Cyprus is 23,1; אַנְיִי בְּתִים וֹנְיִים וֹנִייִּם בּתִים Islands of the Chittim, i. e. cyprus Is.23,1; בּתִּיִים Islands of the Chittim, i. e. islands and coast-lands of lhe Mediterranean Jer.2,10; Ez.27,6; בּתִים בְּתִים בּתִים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּתִים בּתִים בּתִים בּתִים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּתִים בּתִים בּתִים בּתִים בּתִים בּתִים בּתִים בּתִים בּתִּים בּתִים בּתִים בּתִים בּתִּים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִים בּתִּים בּתְּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתִּים בּתְּים בּתְּים בּתִּים בּתְים בּתְים בּתְּים בּתְּים בּתְּים בּתְים בּתְּים בּתְים בּתְים בּתְּים בּתְים בּתְים בּתְים בּתְים בּתְּים בּתְים בּתְּים בּתְּים בּתְּים בּתְּים בּתְים בּתְּים בּתְים בּתְּים בּתְים בּתְים בּתְים בּתְים בּתְּים בּתְים בּתְים בּתְים בּתְים

(from בְּתִית adj. beaten בְּתִית שׁבְּיוֹת שׁבְּיוֹת שׁבְּיוֹת שׁבְּיוֹת beaten oil, i. e. fine oil

from pounded olives (not pressed) Lev 24.2.

Ges.: to enclose; Fuerst: to separate.

m. wall, sf. בַּתַלֵּנוּ Cant.2,9.

בּתְלִישׁ pr. n. a place in Judah Jos. 15.40.

ול בְּחַם 1) to glitter, whence הַּהָבְּ (Kal not used).— 2) to engrave, to write (= בַּחַבַ), whence מַרָבָּה

Niph. אין (pt. נְלָתְם (pt. אין) to be written נְלְתָּם עִּוֹנֶן thine iniquity is written (acc. others: marked)
Jer.2,22.

בּתְּם m. fine gold Pr.25,12; Cant. 5,11.

in Ethiopic כדן to cover, to clothe.

 i. e. upon his back 1S.17,6.—
2) side, border 1K.6,8 (of a house);
Jos.15,8 (of a city); אַרָּאָרָ אַרְאָרָ אַרְאָרָ אַרְאָרָ אַרְאָרָ אַרְאָרָ אַרְאָרָ אַרְאָרָ אַרְאָרָ אַרְאָרָ אַרְאָרָר אַרְאָרָ אַרְיִייִי אָרָ אַרְאָרָ אַרְיִייִי אָרְיִי אָרְיִי אָרְיִייִי אָרְיי אָרְייִי אָרְיִי אָרְייִי אָרְייִ אָרְייִי אָרְיי אָרְייִי אָרְיי אָרְייִי אָרְייי אָרְייי אָרְיי אָרְייי אָרְיי אָרְיי אָרְייי אָרְי

to surround, whence בְּתַרְ הַתְּרֶא (Kal not used).

Pi. אָהָל 1) to surround, to besiege Jud.20,43; Ps.22,13.— 2) to wait (prop. to go round and round) מַבּר־יִי וְעִיר wait for me a little Jb.36.2.

Hiph. הְּהָּתִי (fut. יַבְּתִּיר) 1) to surround, to encompass about; in a hostile sense: רְשָׁע בַּבְּתִּיר אָת בְּבְּתִיר אָת בְּבְּתִיר אָת בְּבְּתִיר אָת בְּבְּתִיר אָת בְּבְּתִיר אַת בַּבְּתִיר אַת בַּבְּתִיר אַת בַּבְּתִיר אַת בַּבְּתִיר אַת בַּבְּתִיר בְּיִר בְּבִּתְיר בַּבְּתִיר בַּי בַּבְּתִיר בַּבְּתִיר בַּבְתִּר the righteous shall encompass me about Ps.142,8 (others: shall crown, i. e. glorify, themselves with me)— 2) intr. to crown oneself, to be crowned בַּבְתַרוֹ בַבְתַרוֹ בַבְתַרוֹ בַבְתַרוֹ בַּתַרוֹ בַּתַרוֹ בַתְּרוֹ בַּתַרוֹ בַתְּרוֹ בַּתַרוֹ בִתְרוֹ בִּתַרוֹ בַתְּרוֹ בִּתַרוֹ בִתְּרוֹ בַּתַרוֹ בִתְּרוֹ בִתְּרוֹ בִתְּרוֹ בַּתַרוֹ בַתְּרוֹ בַּתְּרוֹ בַּתַרוֹ בִתְּרוֹ בִּתְרוֹ בַתְּרוֹ בַתְּרוֹ בַּתְרוֹ בִּתְרוֹ בִּתְרוֹ בִּתְרוֹ בִּתְרוֹ בִּתְרוֹ בִּתְרוֹ בִּתְרוֹ בְתִּרוֹ בַּתְרוֹ בִּתְרוֹ בִּתְרוֹ בְתִּרוֹ בִּתְרוֹ בְתִּרוֹ בִּתְרוֹ בְתִּרוֹ בְתִּרוֹ בִתְרוֹ בְתַרוֹ בִּתְרוֹ בְתַרוֹ בִתְרוֹ בִתְּרוֹ בְתַּרוֹ בִתְרוֹ בִּתְרוֹ בְתַרוֹ בִתְרוֹ בְתִּרוֹ בִתְרוֹ בְתִּרוֹ בְתִרוֹ בְתִּרוֹ בְתִּרוֹ בְתִּרוֹ בְתִרוֹ בְתִרוֹ בְתִּרוֹ בְּתִרוֹ בְתִרוֹ בְתִּרוֹ בְתִּרוֹ בְּתְרוֹי בְתִּרוּ בּתְרוֹ בְּתַרוֹ בְתִּרוֹ בְּתִרוֹ בְּתִּרוֹ בְּתִרוּ בְּתְרוֹ בְּתִר בּתְרוֹ בְּתְרוֹ בְּתִּרוֹ בְּתִר בּתְרוֹ בְּתִר בּתְרוֹים בּתְרוּ בּתְרוֹים בּתְרוֹ בְּתִר בּתְרוֹים בּתְרוֹים בּתְרוֹ בּתְרוֹים בּתְרוֹ בּתְרְיִים בּתְרוֹ בּתְרוֹ בְּתִר בּתְרוֹ בְּתִר בְּתִּרְי בְּתִר בְּתִר בְּתִר בּתְרוֹ בְּתִר בּתְרִים בּתְרְיִים בּתְרוֹ בְּתְרוֹים בּתְרוֹים בּתְרוֹים בּתְרוֹים בּתְרוֹים בּתְרוֹים בּתְרְיִים בּתְרוֹים בּתְרְייִים בּתְרוֹים בּתְרְיים בּתְרְיִים בְּתְּיִים בְּתְּבְּתִים בּתְּבְּתִים בּתְּבְיים בּתְּבְּתִיים בּתְּיִים בּתְּבְּתִים בּתְּבְּתִיים בּתְּתִיים בּתְּבְּתִיים בּתְּיִים בּתְּתִּים בּתְּיִים בּתְּבְּתִיים בּתְּתְּבְּתְיּתְּבְּתְּתְּבְּתְּתְּבְּתְּבְּתְיּתְיִים בּתְּבְּתְייִים בּתְּבְּיִים בּתְיִים בּתְיּבְּתְיִים בְּתְיִים בּתְּבְּתְיִים בּתְּבְּתְיִים בּתְּבְּתְּיִים בְּתְּבְּתְּתְּבְּתְּתְּבְּתְי

בֶּתֶר (from בֶּתֶר) m. erown, diadem Est.6,8.

בּתֶּרֶת (pl. בּתְרִת) f. crown of a column, capital 1K.7,16.

(akin to בְּלֵים (akin to בְּלֵים) to pound, to bruise Pr.27,22.

תת (1 יְהַהְי ; fut. הֹבוֹי ; pt. הוֹהָי ; imp. הם. pl. והם: inf. הות (בתות) 1) to deat, with 5: to beat into, to beat your כתו אָתַיכִם לַחַרַבוֹת forge ploughshares into swords Jo.4, 10.— 2) to stamp, to pound וֹאַכֹּת and I stamped it Deut.9,21,-3) to beat or break in pieces a potters' vessel נבל יוֹצְרִים כַּתוּת broken in pieces Is.30,14.-4) to beat down, to rout וַבַּתּוֹתִי מִפַּנֵיוּ I will beat down his enemies before his face Ps.89,24. - 5) to crush, to maim; pt. p. בתות one crushed, i. e. maimed by crushing the testicles Lev. 22.4.

Pi. פְּהָּת 1) to beat, to forge, with י: מְלְאָתִים מְלְאָתִים and they shall beat their swords into ploughshares Is. 2,4; Mic. 4,3.—2) to beat in pieces, to pound

2Chr.34,7.— 3) to strike, to destroy (of a land) Zeh.11,6.

Pu. רְחַלְּ to be dashed together (of civil war): וְכָהְתוֹ גוֹי־בְּגוֹי and nation was dashed against nation 2Chr.15.6.

Hiph. הַכָּח (fut. רַבָּל) to smite, to discomfit, to rout מַנְּלֶּלְהוּ אָּתְבֶּל and they smote you Deut.1,44; with sf. וְּלַלְהוּם and they discomfited them Num.14.45.

Hoph. חַבּה (fut. יְבָּהוּ, pl. יְבָּהוּ 1) to be beaten in pieces, to be broken שְּׁכִיהְ יְבָּהוּ her graven images shall be beaten in pieces Mic.1,7.— 2) to be beaten down, to be smitten יְבָּהוּ יְבָּהוּ יְבָּהוֹ יִבְּהוֹ יִבְּהוֹ their mighty ones are beaten down Jer.46,5; יְבַּהוֹ יְבַּתוֹ שְׁעֵר and the gate is smitten with destruction Is.24,12.

ל the twelfth letter of the alphabet, called Lamed לְמָר ox-goad (בּוֹלְמָר ox-goad (בּוֹלְמָר ox), because of its original similarity to the figure of that instrument; as a numeral = 30.

instrument; as a numeral = 30. (immediately before the accent usually בְּבָּצְח, בְּרֹב : לְּי combined with the def. art. 5, לָ , לָ , as: לְּבָּאָשָׁה = לְּאִשָּׁה , לְבַגּוֹיִם = לַגּוֹיִם , לְבָּגִּיִם = לַגּוֹיִם = לַגִּוֹיִם = לַגּוֹיִם = לַגְּוֹיִם = לַּגְּוֹיִם = לִּגְּוֹיִם = לִּיִבְּים syline it is punctated , as רָלָבָּה , לִבָּה , לָבָּה , לַבָּה , לָבָּה , לָבָּה , לָבָּה , לָבָּה , לָבָּה , לָבָּה , לַבְּה , לְבִּה , לַבְּה , לְבַּה , לְבִּיּה , לַבְּה , לַבְּה , לְבִּה , לְבִּה , לְבִּה , לַבְּה , לְבִּה , לַבְּה , לְבִּה , לְבִּה , לְבִּה , לְבִּה , לְבִּה , לְבִּה , לַבְּה , לְבִּה , לְבִּה , לְבִּה , לַבְּה , לְבִּה , לַבְּה , לַבְּה , לַבְּה , לַבְּה , לְבִּה , לַבְּה , לְבִּה , לַבְּה , לַבְּה , לַבְּה , לְבִּה , לַבְּה , לַבְּה , לְבִּה , לַבְּה , לְבִּה , לַבְּ

וֹלְּכֶּן חִּלְּכָּן בִּיְרָּיִּ בְּּיִבְּיִרְ , לְּכָּן בִּיבְּיִרְ , לְבָּיִרְ לִי לְבָּיִרְ to give to Gen.1,39; בְּרַיְ לְבַיִּרְ to go to 1S.10,26; לְבִירְ לִי נוֹנִינְים to come to Is. 59,20; לְבִרְ לִי לְבִירְ לִי נוֹנִינְם עֵינִינְם עִינִינְם עִּינִים עִינִינְם עַּינִים עַינִינְם עַּינִינְם עַּינִינְם עַּינִים עִינִינְם עַּינִינְם עַינִינְם עַּינִינְם עַּינִינְם עַּינִים עִינִינְם עִינִינְם עַּינִינְם עַּינִינְם עַּינִינְם עַּינִינְם עַינִינְים עִינִינְם עַּינִים עִינִינְם עַּינִינְם עַּינִינְם עִינִינְם עִינִינְם עִינִינְם עִינִינְם עִּינִינְם עִּינִייִם עַּינִינְם עִינִינְם עִינִינְם עִינִינְם עַּינִינְם עִּינִינְם עִּינִינְם עִּינִינְם עִינִינְם עִּינִינְם עִּינִינְם עִּינִינְם עִּינִינְם עִּינִינְם עְּיִּים עִּינִינְם עִּינִינְם עִּינִים עִּינִינְם עְּים עִּינִים עְּינִינְם עְּיִּים עְּיִּים עִּינִים עְּינִינְם עְּיִּים עְּיִים עִּינִייִּם עְּיִּים עְּיִּיוּם עְּיִּים עִּיִּים עִּים עִּינִים עְּיִּים עְּיִּים עִּייִּים עְּיִים עִּיִּים עִּים עִּיּים עְּיִּים עִּייִּים עִּינִים עִּיִּים עִּייִּים עִּינְייִּים עְּיִים עִּים עִּים עִּיים עִּייִּים עִּיים עִּיים עִּים עִּייִּים עִייִּים עְּייִּים עִּייִּים עִּייִּים עְּיִיםּים עִּייִּים עִּיים

for the journey 45,25; מוֹב לְאַרַם good for man Ec.6,12; לַלְחַם לִּי to fight for Ex.14,14; ליב לים to contend for Jud.6,31; הְעָהֵיר לִי to entreat for Ex 10,17.— 3) into (of a change) נַיבֶן יַיָ אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלְע... and the Lord God made the rib... into a woman Gen. 2, 22; hence לַבּן לִי to turn into Ps.66, 6; יַ הַיָּה to be turned into, to become Lam.1,2; ויהי האַרַם לְנָפַשׁ and the man became a living soul Gen.2,7; sometimes ביה ל to become as: והוא היה לאבן and he became as a stone 1S.25,37; with הַנָה implied: בַּת עַמָּי לָאַכָּוַר the daughter of my people is [be-כל ראש לחלי (come] cruel Lam.4,3 the whole head is [become] sick Is.1,5; after a verb of division: into בַרַת לִשְׁנוָם to cut into two [parts] Jer.34,18; ... ניחץ אַת־הַעַם and he divided the people... into two bands Gen.32, at this לוֹאת וֶחֲרַד לִבְי at my heart trembleth Jb.37,1; אַמַע מון ישַׁמִעוּ לִי at the hearing of the ear they obey me Ps.18,45.- 5) by, of הוא לברו יעשה לכם this only may be prepared by you Ex.12,16; when it was בַּאֲשֶׁר נִשְׁמַע לְסַנְבַלַּמ heard by Sanballat Neh.6,1; הַרָה to conceive by one Gen.38,18; by the לִאִּישׁ אֲשֵׁר אֵלֶה לוֹ אַנֹבִי הַרַה man, whose these are, I am with child v. 25; בְּלֶהֶם he is entreated of (by) them, i. e. he listens to their prayers Is.19,22;

psalm of (or by) David Ps.3,1 etc.; תְּפַלֵה לִמשָה a prayer of Moses 90,1; דָבָרֵי הַנָּמִים לְּמֵלְבֵי the book of the chronicles ישראל of the kings of Israel 1K, 15, 31: for the כֵּי יוֹם לַיִי... עַל־כַּל גָאָה וָרָם day of the Lord ... shall be upon every one that is proud and lofty Is.2,12; לְחֵיֵי נֹחַ of Noah's life Gen. 7,11; בַּאַחַר לַחֹדָשׁ on the first day of the month 8,13; הַשַּבע לֵעשִׁיר the abundance of the rich man Ec. 5, 11; מוֹב מעט לצדיק better is the little of the righteous man (i. e. a little that the righteous man hath is better) Ps.37, 16. — 6) by, with (instrumental) to see with the eye Ez. 12,12; לְשׁוֹנֵנוּ נַנְבַיר with (by) our tongue will we prevail Ps.12.6 .-7) within, in, at (of time) לְשָׁלשֵׁת within three days Ezr.10,8; once in three אַחַת לִשַׁלשׁ שׁנִים years 1K.10,22; לִימִים עוד שָבְעַה in yet seven days Gen.7.4.— 8) distributively: each, every, by Jb.7,18 לָבָקַרִים Jer.21,12, pl. לַבָּקַרִים Jb.7,18 every morning; לְמֵאוֹת וְלַאֲלָפִים by hundreds and by thousands 2S.18,4; לאַחַר אָחָר one by one, singly Is.27,12.-- 9) after (of time) after three days Am. לְשָׁלשֶׁת יַמְים after two years לְשִׁנְתַיִם וָמִים after two 28.13,23.— 10) to, until לַקַצִיר to the harvest Am.4,7; בַּקָּר until the morning Deut.16,4.- 11) to, even to no לָבָלִי חֹק even to no measure, i. e. without measure

Is.5,14; אָין שָאַרִית even to no remnant, i. e. until there would be no remnant Ezr.9,14; בֹהְנִים priests to [the number of a hundred and twenty 2Chr.5,12; of degree: even degree: there shall not יעבר עליו לכל הַבַּר be imposed upon him even anything, i.e. he shall not be charged any business whatsoever Deut.24,5. — 11) concerning, of, about ואת הַתוֹרָה לְכֵל גְגַע this is the law concerning every manner of plague Lev. 14,54; לספר it shall be related of the Lord to the [future] generation Ps.22,31; ... שַׁאַל לִשְׁלוֹם to ask concerning the well-being of ... 2S. ווּגַדַּל... לִעשֵּׁר וּלְחַכְמַה in וּיָבָדַל... לְעשֵּׁר וּלְחַכְמַה and he became greater... in riches and in wisdom 1K.10,23; וַקנים older in days Jb.32,4. — 13) inf. with has the meaning of the English inf. with 'to', 'in order to': בא לְרָאוֹת he came to see Ps.41,7; לַפְתְּהַי אֵנִי לְפָתְּהַ I rose up in order to open Cant.5,5; □□□ שת bread to eat Gen.28,20; עת מַלֵּלֵת a time to bring forth Ec. 3,2; in the negative the $\frac{1}{2}$ of the inf. is joined to the negative par-לבלתיר , as: לַלֶבֶת to go, בַּלְתִּי to go not to go R.3,10; preceded by inf. with ל expresses action about to take place or necessary to take place: ניָהִי הַשַּׁמָשׁ לַבֹא and the sun was about to go down Gen.15,12; נֵיהִי הַשַּׁעַר לְסִגֹּר and the gate was to be shut (i. e. it was

about time to shut it) Jos. 2, 5; and No shall be ונא תהוה להבקע to be (i. e. must be) rent asunder Ez. 30, 16; sometimes with omission of הַלַה in the same sense: עור הַיוֹם בָנבׁ לַעַמד yet this day he must remain at Nob Is. 10,32.— 14) is often added after verbs to signify action for one's own advantage, for oneself: קר כה get thee out (prop. go for thyself) מבוּ לַכֶּם פּה abide ye here 22,5; בַּתִּים לֹא וַשְׁבוּ לַמוֹ houses which none inhabit [for themselves] Jb.15,28; דְּמָה־לָהַ דּוֹדָי לְצְבָי my beloved, be thou [for thyself] like a roe Cant.2,17; הַּמָלֵאָה לַה which is full Am.2.13.— 15) 5 frequently forms adverbs and prepositions of words of other parts of speech: בַּמַם securely, to satiety, לַצְּבַק gently, בַּצָּבַק לַשְׁבַע rightly, לבֵּלֵה completely, fully, to meet, etc.— 16) א as sign of the accusative case (after the manner of the Chaldee): they slew Abner 2S. הַרָגוּ רָאַבְגַר 3,30 (= אָת אַבגר); so also לִירָמִיָהוּ for אֶת־יִרְמִיָהוּ Jer.40,2.

לה Ch. 1) prep. signifying: a) the dative case אֲמֵריּ לִי tell me Dan. 2,9; אַמֵריּ לִי he went to his house 2,17.b) the genitive case מֵלְהָּ a king of Israel Ezr.5,11; יוֹם הַּלְהָה לִיבֵח אַדְרָ the third day of the month of Adar 6,15. c) the accusative case מֵלְבָּא לְדָנָיֵאל רַבִּי the king made Daniel great Dan.

2,48.— 2) joined to the fut. of אָבָּוֹ (to be) it forms the subjunctive mood: בָּוֹא מִבְּרָן blessed be Dan.2,20; מָהוֹ דִי בָּהָוֹא what should be v. 29.

(35 times كأن , 3 times أَنْ) adv. 1) not אמו he found not Gen. 2,20; לא תאכל ממנו thou shalt not eat of it v. 17; sometimes interrogatively (like אָלא, which see below) Jer.49,9; Jb. 2, 10.-2) no, nay לֹא אַרֹנִי nay, my lord Gen.23,11.—3) coupled with nouns and adjectives 87 negatives their meanings: לֹא־אָל no-god, i. e. an idol Deut.32,21; לֹא־עַם no-people, i. e. an unworthy people ib.; not wise, i. e. foolish Deut. 32,6; לֹא־חַסִיד not pious, i. e. ungodly Ps.43,1.- 4) rarely as a noun: nothing בִּי־עַתַּה הַיִיתָם לא for now ye are nothing Jb.6,21.-5) with בן interrogative לא expresses a question in a negative form: הַלוֹא אָם הַיִּטִיב שְׂאָת if thou doest well, shalt thou not be accepted? Gen.4,7; הַלֹא הוּא אֲמַר־לִי said he not unto me? 20,5; בַּלֹא sometimes signifies: lo! behold! ָנוֹגֹי מַמָּך וָהָלָאָה (הֵן, הָנֵּה (like הָבָּה, הָבָּה, lo! the arrow is beyond thee הַלֹאֹ־הָם כְּתוּבִים עַל חֵפֵּר (28.15,35 הַנְמִים behold! they are written in the book of the chronicles 2K.15,36.— 6) with prepositions: a) בָּלֹא שָנָקף without בָּלֹא without money Is.55,1; בָּלֹא כַבְּתוּב without [doing] as it was written 2Chr. 30,18; יוֹמוֹ בְּלֹא יוֹמוֹ without his day, i. e. before his time Jb.15,32; with omission of בוֹ לֹא בְנִים לֹא שִׁלְא without children 1Chr.2,30; בְּנִים without a way Jb.12,24. b) שִׁלְא תוֹרֶה without זֹלְא תוֹרֶה without law 2Chr. 15,3; לֹא תוֹרֶה to him that is without power Jb. 26,2 (see also Is.65,1).

לא 2S.18,12 Kri for לא.

ילא דְבָּר pr. n. a place in Gilead 2S.17,27 = לוֹ דְבָר 9,4.

ילָאָה (fut. לְאָה , ap. לְאָה) to be wearied, exhausted נִיִּלְאוּ לִמְצֹאׁ they were wearied to find the door Gen.19,11; בְּרָ אִלְיךּ, if we assay to address a word to thee, wilt thou be wearied? Jb.4,2; בְּי עַהָה הַבֹּא אֵלֶיךּ but now it is come upon thee, thou art wearied v. 6.

Niph. אָשָׁן 1) to tire oneself, to be tired, weary, exhausted אָשָׁן פּּלְּהִים נִּוֹלְהָרְּ וְּנִלְאָה מִנִיף אָלְהִים נַחַלְּהָרְ וְנִלְאָה מִנְיִם מַנְּחַלְּהִרְ וְנִלְאָה מִנְיִם בַּחַלְּהִרְ וְנִלְאָה מִנְיִם בַּחַלְּהִרְ וְנִלְאָה מֹנִים בּחַלְּהִרְ וְנִלְאָה מֹנִים בּחַלְּהִרְ וְנִלְאָה מֹנִים בּחַלְּהִרְ וְנִלְאָה מֹנִים בּחַלְּהִר וֹנִים בּחַלְּהִר וֹנִים מִּבְּיִם בּחַלְּהִר וֹנִים בּחַלְּהִר וֹיִים בּחַלְּהִר וֹנִים בּחַלְּהִים בּחַלְּהִר וּיִם בּחַלְּהִים בּחַלְּהִים בּחַלְּהִים בּחַלְּהִים בּחַלְּהִים בּחַלְּהִים בּחַלְּהִים בּחַלְּהִים בּחַלְּהִים בּחַלְּה וְּבִּים בּחַלְּהִים בּחִבּים בּחִים בּחִבּים בּחִים בּיִבְּיִּים בּּחָבְּים בּּחָר בּים בּיִבְּיִר בְּיִּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּיבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִים בּיִּים בּיִּבְּים בּיִּבְּיים בּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיִּבְּים בּיִים בּיִּבְּים בּיוֹים בּיוֹים בּיִים בּיִים בּיִים בּיים בּייִים בּיים בּיי

to bear Is.1,14 (comp. Jer.20,9); with בּ: יְלֵאִית בָּרבֹ עַצְּחָיף; thou art wearied with the multitude of thy counsels Is.47,13; יְלָאִית נְלִאוֹ לַשְׁרְנִי וְבָּבְּרְ הַעַּוֹה נִלְאוֹ they have taught their tongue to speak lies, and weary themselves to commit iniquity Jer.9,4.— 2) to have an aversion, to loathe יְנִילְאר מִים מִן־הַיִּאֹר fire לְשִׁהְוֹת מֵים מִן־הַיִּאֹר pand the Egyptians shall loathe to drink of the water of the river Ex.7,18.

Hiph. הַלְּאָת (f. הַלְּאֹת) to make for הַלְּאַתָּה; inf. הוֹלְאָנִי to make weary, to exhaust, to make impatient אַנָּי now he hath made me weary Jb.16,7;דְּאָנִי now he hath made me weary Jb.16,7; מְלָאִנִי הַלְּאָנִי now he hath made me weary Jb.16,7; מַלְאִנְי מִלְּאַתִי מְלָּאַנִי and they have wearied thee? Mic.6,3; הַמְעֵט מִכֶּם בִּי הַלְאוֹנַם אָת־אָלְהָי בַּמְעָט מִכֶּם בִּי הַלְאוֹנַם אָת־אָלְהָי is it too little for you to weary men, that ye will weary also my God? Is.7,13.

י אָרה n. Leah, the elder daughter of Laban and wife of Jacob Gen. 29,16.

מלה לְשׁמ אָת to cover, to muffle אָל בְּשׁל בְּילְיּהְ לְשְׁמֵּם אָת the king covered his face 2S. 19,5; for לְשֵׁמ Jb.15,6 see under בַּצַ

מאָל adv. softly, gently (see מַאַ).

מַל $\stackrel{\circ}{=}$ מַל , which see.

to perform, to make, to minister, מְלָאכָה , מַלְאָךְ

pr. n. m. Num.3,24.

in Ar. to unite, to gather together.

באקי (sf. אָמָי a. אָמָי Is.51,4; pl. בְּאָמָי) prop. union, hence: a people, a nation Gen.25,23; Is. 17,12, etc.

ים pr. n. an Arabian tribe Gen. 25.3.

ילבה, לבי .sf. לבב from לב pl. לבב (c. לבב, sf. לבבות pl. לבַבָּכָם , לבָבָּך , לְבָבִי 1Chr.28,9, with sf. once לבבהן Neh.2,8 as if from pl. בַּבְים m. 1) heart in the widest sense, hence: a) the heart as organ of the body 2S.18,14; Ps.45,6; of the soul: בָּלָה שָׁאָרָי וּלְבָבִי my flesh and my heart (i. e. soul) faileth Ps.73,26; hence: אָל לִבְּךְ upon thy heart, i. e. upon thee Ex.9.14. b) the heart as the seat of the feelings and of vital strength: to love with all the heart Deut.6,5; אָין אָתִּי thy heart is not with me (i. e. thou lovest me not) Jud.16,15; שַנֹא בָּלֶב to hate in the heart Lev.19,17; his heart fainted Gen 45, 26; לַבָּם their heart failed 42,28; לבי עובני my heart (i. e. courage) hath forsaken me Ps.40,13; בה הכבל faint-hearted, i. e. having no courage, timid Deut 20.8. c) in reference to character and moral conduct: a clean heart Ps.51,12; תַּבוֹד מַ integrity of hear וֹלְבָב integrity of hear בְּבָב מוֹן a faithful heart Neh.9.8; בַבַּלַ עקש a perverse heart Ps. 101, 4; שלֵב בַלֵּב with a double heart, i. e. insincerely Ps. 12,3 and its contrary בלא לַב וַלָּב without a double heart, i. e. sincerely 1Chr. 12,33; an unfeeling heart is called 138 35 a heart of stone Ez.11,19 or לב ערל uncircumcised heart Lev.26,41; further: 그글う 5寸1 stoutness of heart Is.9,8 and בַּלַב בַּלב largeness of heart Pr.21,4 signify haughtiness or pride; the latter also denotes joy: וַרַחַב לְּבָבָן and thy heart will be enlarged, i. e. from joy Is.60,5. d) as the seat of will, desire, determination: do all that צַשָּׁה כַּל־אַשֶּׁר בִּלְּבָבֶּךְ is in thy heart 1S.14,7; בִּי לְּהַשָּׁמִיר שׁבְּבַבוֹ but to destroy is [the determination) in his heart Is.10,7; it was in הָיָה עָם־לְּבַּבָּךְ לֻּקְנוֹת בַּוֹת thy heart (i. e. it was in thy determination) to build a house 1K.8,18; איש כּלְבַבוֹ a man after his own heart (desire) 1S.13,14. e) as the seat of knowledge, thinking, understanding: נַיַּגַר־כַּה אָת־ 125-52 he told her all his heart (i. e. all that he knew) Jud.16,17; write them upon בַּתְבָם עַל־לּוֹחַ לְּבֵּךְ the table of thy heart (i. e. preserve them in thy memory) Pr. 3,3; אֲבֵר בְּלֵּב to say in one's heart (i. e. to think) Ec.2,1; הַשִּׁיב לב לב to lay to heart, i. e. to recall to mind Lam.3,21; accordingly 25 denotes understanding:

ו בם לי לכל כמוכם I have understanding as well as you Jb.12.3: hence בַבַּל בְּבַר wise of heart Jb. 9,4; 그릇 기미 void of understanding Pr.7,7; אנשי לכב men of heart, i. e. of understanding Jb.34,10; he is mighty in strength of understanding (of intellect) Jb.36,5; sometimes in the signification of conscience: my heart (conscience) shall not reproach [me] Jb.27,6; בּדור אֹתוֹ and David's heart (conscience) smote him 2S. to steal one's נֵנב לָב (לְבַב)... 24,10; heart, i. e. to deceive Gen.31,20 a. 26.-- 2) fig. heart, center. midst בְּלֶבִיטָם in the heart (i. e. depth) of the sea Ex.15,8; בנר־לָב unto the midst of heaven Deut.4,11; בְּלֵב הָאֵיְה in the midst of the terebinth 28.18,14; ישבי לב that dwell in the midst of them that rise up against me Jer.51,1.

a. בְּבֶּב Ch. m. heart (as in Heb.), sf. יִבְּיָּ Dan.7,28, לְבָבָה 4,13.

a. לבא to low, to roar, wheree לבא a. לְבִיא to low, to roar, wheree

אָרָת ? pr. n. a city in Simeon Jos. 15,32; more fully בִּית לְּבָאוֹת 19,6. בִּית לְבָאוֹת to envelop, to cover (⇒Ch בְּבָּלָ, whence בְּבִיבָּה a. בַּבָּ, בַּבָּל, (Kal not used.)

Niph. בְּבֶב (den. from בְּבָב; fut. לְבָב) to be intelligent, wise (others: to be haughtv: מָּצִר בָּבוּבּ

מלֵב וְעֵיר פָּרֶא אָדֶם וְיָבְּר lt.11,12 acc. Eng. Bible: for vain man would be wise, though man be born like a wild ass's colt; Vulgate: the vain man lifteth himself in haughtiness, and thinketh himself born free as a wild ass's colt; Stb.: and a vain man still has the audacity, this wild ass's colt is born again into a man.

Pi. בְּבָּל (fut. בְּבֵּל) 1) den. from בְּבָּל to ravish the heart, to charm בְּבַל thou hast ravished my heart with one of thine eyes Cant.4,9.— 2) den. from בְּבָבוֹת בִּעִינֵי to make cakes בְּצִינֵי and let her make before mine eyes a couple of cakes 2S.13,6.

. جَدِ see كَٰבِد

ָּבְרָה see לְּבְרָת.

לַבְּה (= לְּהָהָ f. flame; only c. שָׁל the flame of fire Ex.3,2.

לְבֶּה (= בַּיִּה) f. heart; sf. לְבָּה Ez. 16,30; pl. בּוֹת Ps.7,10.

ּלְבוֹנָה see לְבוֹנָה.

קבושי ב, לְבוּשִׁי מּלְ, (אַנּישִּׁים לְּבּוּשִׁי פְּנִישִׁים מּלּ, בּוּשִׁים מּלּ, אַנְיִים מּלּ, אַנְיִים מּלּ, אַנְיִים מּלּ, אַנְיִים מּלּ, אַנְיִים מּלּ, בּוּשִׁים מּלּ, בּוּשִׁים מּלּ, בּוּשׁיִם מּלּ בּוּשׁיִם מּלּ בּוּשׁיִם מּלּ בְּנִישׁיִם מּלּ בְּנִישׁיִם מּלֹ בְּנִישׁי מּל בְּנִישׁי מּל בְּנִישׁי מּל בְּנִישׁי מּל בּנִישׁ מּל בּנִישׁי מּל מּל בּנִישׁי מִינִים מַל מּל בּנִישׁי מּלְם מַל מַל בּנִישׁי מִינִים מְנַבְּלְּבִּוּשׁי מִינִים מְנַבְּלְּבִּוּשׁי מִּבְּלְּבִּוּשׁי מִינִים מַלְרִיבּוּשׁי מִּבְּל מְבְּלִיבְוּשׁי מִינִים מַלְרַבְּנִישׁי מִינִים מַלְרַבְּנִישׁי מִינְיִים מַלְרַבְּנִישׁי מִינְיים מַלְרַבּוּשׁים מַלְרַבְּנִישׁי מִינְיים מַלְרַבְּנִישׁי מִינְיים מַלְרַבּוּשׁים מַלְרַבְּנִישׁי מִינְיים מַלְרַבּוּשׁים מִינְייִים מִּבְּל מְּבְּבּוּשׁים מִבּר בְּנִישׁים מִינְרַבְּנִישׁי מִינְיים מִינְרַבְּנִים מִּבְּרִים מִּבְּרִיבְּנִישׁי מִינְיים מִּבְּרִיבְּנִישְׁים מַלְּבּרִים מִּים מַל בּרִיבְּנִישׁי מִינְיים מִּבְּרִים מִּבְּרִים מִּבְּרִים מִּבְּרִים מִּבְּרִים מִּבְּרִים מִּבְּרִים מִּים מִּבְּרִים מְּבְּבּרִים מִּבְּרִים מְיִבְּבִּים מְבִּבּים מִּבְּים מְבִּים מְיִבּבּים מִּבְּים מְבִּבְּים מְּבִּים מְבִּים מְּבִּבּים מִּים מִּבְּים מְבִּבּים מְיִבּים מְּבִּים מְּבִּים מְּבִּים מְּבִּים מִּים מִּבְּים מְּבִּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מְּבִּים מִּבְּים מִּבְּים מְּבִּבּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבּבּים מִּיבּים מִּים מִּיבּים מִּבְּים מִּיבּים מִּיבּים מִּיבּים מִּים מִּיבּים מּיּים מִּיבּים מִּים מִּיבּים מִּים מִּיבּים מִּיבּים מִּים מִּים מִּים מִּיבּים מִּים מִּים מִּיבּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּים מִּיבּים מִּים מִּיבּים מִּים מִּיבּים מִּיבּים מִּים מִּיבּים מִּים מִּיבְּים מִּים מִּיבּים מִּים מְּיִּים מִּיּים מִּים מִּים מְּיִּים מִּים מְּיִּים מִּיּים מְּיִּים מִּים מְּיִּים מְּים מְּיִּים מִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּים מְּיִּים מְּיִּים מִּים מְּים מְּים מְּים מְּיּים מְּיּים מְּים מְּיִּים מְּים מְּיּים מְּיִים מְּי

for he hateth putting away, saith the Lord, ... and him that covereth his garment (i. e. his marriage) with violence Mal.2,16.

Ch. m. garment Dan.7,9.

to throw down (Kal not used).

Niph. וְלְבְּבֹם (fut. מֵלְבָּנ) to be thrown down, to fall Hos.4,14;

m. lion, only pl. לְבִיּא Ps.57,5; f. לְבָאֹתִיוּ ? lionesses, sf. לְבָאֹתִיוּ Nah.2,13.

א לְבֹיא m. lion Gen.49,9; Num.24,9; f. lioness Jb.4,11.

לְבִיּה for לְבִיּה for לְבִיּה for בְּבָּיָּה f. lioness Ez.19,2.

לְבִיבְה f. cake, pancake; only pl. לְבִיבְה 28.13,6.

לְבָּלְ (to be white, whence לְבָּלְ (בְּלְ a. בְּבְּלָ (Kal not used).— 2) den. from בְּבָה (fut. 1 pl. בְּבָּה; נְּלְבָּנָה; inf. with לִלְבָּלָה (לְּבָּלִדְּלִּדְּ inf. with לִלְבָּלָלְ

Hiph. וְלַבְּלִין; inf. with $5: וְלַבְּלִין for בַּלְבָּין <math>= \frac{7}{2}$ for נְלְבָּין $= \frac{7}{2}$ for ט פּלָבָן $= \frac{7}{2}$ for ט פּלָבָן $= \frac{7}{2}$ for purify from sin Dan.11,35. — 2) intr. to be or become white Is.1,18; Ps. 51,9; Jo.1,7.

Hithp. לְבַבְּלֵב, fut. בְבַבְּלֵב) to clear oneself, to purify oneself from sin Dan.12,10.

I.(f. קֿבְנָת)adj. white Gen.30,35; pl בּהוֹת לְּבָנוֹת Ec.9,8; f. עֹבְנוֹת palish white Lev.13,39.

II. pr. n. 1) Laban, the father-

in-Law of Jacob Gen.24,29.— 2) a place in Arabia Deut.1,1 (perhaps = לְנַה Num.33,20).

לְבֵּן (בּ וְבָּלָ I.) adj. white; only c. בְּן־שָׁבֵּוֹ שְׁבֵּיִלְ white in his teeth Gen. 49,12.

לְבְנְהָ f. 1) the moon (prop. the white, the pale, from בְּלָבְה Is.24, 23; Cant.6,10.— 2) pr. n. m. Ezr. 2,45; Neh.7,48.

(ק'בְנִים (pl. לְבֵנִים) f. brick, tile (from לְבֵנִים, so called from the white clay of which bricks were made) Gen.11,3; Ez.4,1.

לבְנָה I. f. whiteness, clearness, brightness; only c. בְּבַעְּשֵה לְבְנַת as the work of bright Sapphire Ex.24,10 (Eng. Bible: as it were the paved work of sapphire stone, evidently taking לְבַנַת as the c. of לְבַנָּה).

וֹלְבְּבָהְ II. pr. n. 1) a station of the Israelites in the desert Num.33, 20 (see בְּבְּ II. 2).— 2) a city in the plain of Judah Jos.10,29; 2K. 8,22.

m. white poplar Gen.30,37; Hos.4,13.

a. לְבֹנְה f. 1) frankincense, a sweet-smelling resin particularly of a white color (from לְבֹוֹ בָּנִה Ex.30,34;Cant.4,6; sf. בְּנָהְה Lev.2,2.

יַבְנוֹן pr. n. (in prose always with the art. לְבָנוֹן; with הו loc. לְבָנוֹנָה) the great mountain between Palestine and Syria, consisting of

two ridges running parallel from north to south (Lebanon and Anti-Lebanon) Deut.1,7; Jos.9,1; 1K.5,20. It is covered with perpetual snow Jer.18,14, whence its name (יְבְבוֹרְ יִבְירִ prop. white mountain, from יְבְרֵי prop. white mountain, from יְבְרֵי it abounded in cedars and cypresses, wherefore the forests of these trees, to which יִבְּרִי מִבְּיר מִבְּיר מִבְּרִי and יִבְּרִי מַבְּיר מַבּיר מַבּיר מַבְּרִי מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּרִי מַבְּיר מַבְּרִי מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּרִי מַבְּרִי מַבְּיר מַבְּרִי מַבְּיר מַבְּרִי מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּרִי מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּרִי מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּרִי מַבְיר מַבְּרִי מַבְּיר מַבְּיר מַבְּרִי מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּרִי מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּרִי מַבְּיר מַבְיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְיר מַבְּיר מַבְיר מַבְּיר מִבְּיר מַבְּיר מַבְיר מַבְיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְּיר מַבְיר מַבְיּיר מַבְּיר מַבְיּיר מַבְיּי מַבְּיר מַבְיּי מַבְיּיר מַבְיּי מַבְיּי מַבְיּי מַבְיּי מַבְיּי מַבְיּי מַבְיּי מַבְיּי מַבְי מַבְיּי מַבְיּי מַבְיּי מַבְיּי מַבְיּי מַבְיּי מַבְּי מַבְּיּי מַבְיּי מַבְיּי

לְבְנִי pr. n. m. Ex.6,17; also as patr. Num.3,21; 26,58.

שִׁיחר לִבְנַת see לְבָנַת.

מַלבוש a. לָבִשׁ (fut. שִׁבַּשׁ; pt. p. לָבִשׁ; imp. לבש, f. לבשי; inf. לבש, לבש) 1) to wrap, to cover, to put on, to dress, to clothe oneself וַלֶבַ" and he shall put on his garments Lev.16,24 המשותי אתר I have put כְּתַּנְתִּי אִיכָבָה אֶּרְבַּיּשֶׁנַה off my coat; how shall I put it on? Cant.5,3; pt. p. לֶבִשׁ שָׁנִים clothed with scarlet Pr. 31, 21; with D: to clothe oneself with, to wear לבוש מַלְכוּת אֲשֶׁר לָבַשׁ־בּוֹ royal apparel (dress) which the king hath worn Est.6,8; בלבוש clothed with linen Ez.9,2; clothed with לֶבוּים בְּנָרִים צוֹאִים filthy garments Zch.3,3.- 2) fig. to be covered with, with accus.: my flesh is clothed לָבַשׁ בִּשְׂרִי רִפְּה with worms Jb.7,5; דָּנָשָׁה the spirit of the Lord אַת־גְּרְעוֹן

326

clothed (came upon) Gideon Jud. 6,34; הוד והבר לבשת thou art clothed with splendor and majesty Ps.104,1; צֶּדֶק לֻבַשְׁתִּי וַיַּלְבַשְׁנָי I put on righteousness, and it clothed me Jb.29,14; לַכִשׁוּ כַּרִים הַצֹּאוֹ the pastures are clothed with flocks Ps.65,14; בַּשׁ קְלֶלֶה בְּטַדּוֹ and he clothed himself with cursing as with his garment Ps.109,18; וְנַשִּׂיא and the prince shall יַלְבַשׁ שְׁמַמַה be clothed with desolation Ez.7, 27; pt. p. לְבִשׁ הַרְנִים covered with those that are slain Is.14.19 (Eng. Bible: as the raiment of those that are slain, taking בָּלָשׁ as a לפטסם.

Pu. אָבְׁשׁ (pt. מְלְבָּשׁ) to be clothed, with accus.: מְלְבָּשִׁים בְּנָרִים clothed in their garments 1K.22,10; 2Chr. 18,9.

Hiph. הַלְבִּישׁ (fut. יַלְבִּישׁ ; pt. מַלְבִּישׁ; inf. הַלְבֵּשׁ) to clothe, with accus.: וַהַלְבֵּשׁ אֹתְהָ מַחַלַצוֹת and I clothe thee with festive garments Zch.3,4; קרעים תַּלְבִּישׁ sleepiness clotheth a man in rags Pr.23,21; with accus. of garment and y of the member: to put upon וַאַת ערת גָּדָיִי הָעוּים הָלְבָּישָׁה עַלּ־יָבִיו וָעַל חָלָ*קַת צַּנָאבָיו* and the skins of the kids she put upon his hands and upon the smooth of his neck Gen.27,16; fig. he hath clothed הָלְבִּישׁנִי בִּגְדִי־יֵשׁע me with the garments of salvation Is.61,10; אַלְבִּישׁ שָׁמַיִם קַּרָרוּת I clothe (cover) the heavens with blackness 50,3; hast thou clothed his neck with a rolling mane? Jb.39,19 (Eng. Bible: with thunder; Vulgate: with neighing).

Ch. to put on (a garment)

Aph. אַלְבֵשׁ to clothe, with of the person Dan 5,29.

לגג (from לגג) m. a measure for liquids Lev.4,10 (12th part of a וְהִין).

י לוג in Ar. to be deep, whence לוֹל pr. n. Lod, a town in Benjamin Ez.2,33; 1Chr.8,12 (= Lydda).

קְרָבְר pr. n. a place in Gilead Jos. 13,26; perhaps = לְּרָבָר 28.17,27. לדה , גַּבָּר see בַּבָּר.

לה Ch. = אלָ, which see.

Deut.3,11 for אל, which see. בלה (בשל ב) to burn.

לְהַנִים (pl. לְהַנִים , c. יְהַנִים) m. 1) flame Jud.13,20; יְהַנִים Япате of fire Is. לַהַנִּי אָשׁ faces of flames of fire Is. 66,15; fig. לְהַנִים פְּנִיהֶם הָּנִי יְהְנִים הָּנִי אָשׁ faces of flames (i. e. flushed) are their faces 13,8.— 2) brightness, glitter of a weapon יְהַנִית glitter of a spear Jb.39,23; hence: blade of a sword Jud.3,22.

קּהְבְּה f. flame Is.4,5; pl. אָשׁ לֶּהְבוֹת fire of flames Ps.105,32; c. לְהַבוֹת flames of fire (fig. of lightning) 29,7.

יהָבִים pr. n. pl. a people descended

from Mizraim Gen.10,13 (= לּוֹבֶים Lybians).

לֶהֶבֶּׁר f. 1) flame Ez.21,3.— 2) glittering point or blade of a spear 1S.17.7.

Ar. to study diligently, hence: to think, to meditate (Ges. and Fuerst).

m. study, thinking, meditation לְהַנּ שׁר הַרְבָּה יְנִיעַת בְּשָׂר much study is a weariness of the flesh Ec. 12,12 (acc. Stb. בְּבָּר וֹ is abridged from לְהַגּוֹת, supine of בְּבָּרוֹת. 1.).

pr. n. m. 1Chr.4,2.

לְהָרֹה (fut. קֹרֶהְי, ap. מָלֵה, ap. לְּהָרֹה) to be exhausted, to faint; only ap. f. לְּהָרָה and the land of Egypt... fainted by reason of the famine Gen.47,13.

לְתֵּלֵי to be foolish or mad (Kal not used).

Hithp. redupl. בּלְהַלְהָל to behave foolishly, to play the madman; only pt. בְּלְהַלְּהָל as one who plays the madman Pr.26,18.

to burn, להַמִים I (pt. לְּהָט לְּהָטְים, pl. לְּהָטְים to flame אֵשׁ לְהָט flaming fire Ps. 104,4; fig. of men: אָשִׁבְּבָה לְהָטִים I lie among those that send out flames, even among men, whose etc. Ps.57,5.

Pi. בּהָל (fut. בַּהַל 1) to make burn, to set on fire, to kindle בְּלָהְבָה תְּלַהֵם בְּרִים as the flame setteth the mountains on fire Ps. 83,15; מַּלָּבִים and it hath set him on fire round about Is.

42,25.— 2) to burn up, to consume לְּבָבֶה לְּבְּטָה בַּל־יִעֵּצִי הַשְּׁבָה לְבָבָה לְבָבָה לְבְבָּה לְבְבָּה לְבְבָּה לְבְבָּה לְבִּבְּה the flame hath burned all the trees of the field Jo.1,19; בְּבָבָה לְבָּבְה the flame burned up the wicked Ps.106,18.

ווֹלהמ II. (בְּטִּים to wrap, to cover, to hide, whence לְּמָשׁים II.

בוֹם (from לְבוֹם I.) m. flame, glitter בּקוֹם בַּקוֹם the flaming sword Gen. 3,24.

קֹהְמִים (from להמ II.) m. pl. secret or magic arts, enchantments, with sf. בְּלַהַמִיהָם Ex.7,11.

acc. Fuerst in Ar. to speak softly, to whisper (Kal not used).

Hithp. הַתְּלֵבְהִים (pt. pl. קוֹרָ בְּהָטְּים to be gently spoken דּבְרֵי נְּוָגֵּן the words of a slanderer appear gentle Pr.18,8 a. 26,22 (Vulgate: appear artless; Ges.: are as dainty morsels; Eng. Bible: are as wounds, following Rashi according to whom בַּלְהַ is transposed from בַּלְתָּ to strike).

adv. therefore R.1,13 (see also under الله الله على).

Ch. adv. 1) therefore Dan.2,6.—
2) but Ezr.5,12; Dan.2,30.— 3) except Dan.2,11; 3,28; 6,8.

(prob. a transposition from הַבְּלִאִים) f. assembly, company; only c. בְּבָלִאִים בַּנְבִיאִים the company of the prophets 1S.19,20.

לא דֶבֶר see לוֹ דְבֵר.

לו בחינת a. לוא conj. if, if yet לוא if ye had אוֹתַם לא הַרַגָּהִי אַתְבַם saved them alive, I would not slay you Jud.8.19: ולו אנכו שהל even if I על כַּפַּי אָרֶף כָּסַף should have weighed out on my hands a thousand shekels, vet would I not... 28.18,12; לו שמעני if thou wouldst only hear me ולו נשטמנו יוסף if yet Joseph should hate us Gen. 50.15.-2) Oh if! Oh that! would that! לו עמי שמע לי Oh that my people had hearkened unto me! Ps.31. 14; לו קרַעָת שַׁמֵים Oh that thou wouldst rend the heavens! Is. 63,19; לוּ מַתְני would that we had died! Num.14,2; sometimes merely concessive; לוֹ וָהֵי כִּרְבַּרֶה let it be according to thy word Gen.30.34.

לא see לוא

לו see לוא.

לּוְבְים (בְּים יִּלְּבְים) gent. pl. Lybyans 2Chr.12,3; Nah.3,9; also לְבִּים Dan. 11,43.

קרות. n. 1) an African people sprung from the Egyptians Ez. 27,10, pl. ביווי Gen.10,13.— 2) a people descended from Shem Gen. 10,22.— 3) a Japhetic land and primitive people, mentioned with ביווי, וויי מול ביווי and ביווי מול ביווי מול

Niph. וְלִינָה (fut. יְלֵּנָה) to be joined, to attach oneself, with אָל, בְּעָר, בְּעָר יִּצְלּי, בְּעַר יִּלְנָה אִישִׁי אָלֵי : עַל this time will my husband be joined unto me Gen.29,34; בַּמַ אַשּוּר בִּלְנָה עָּמָם Assur also is joined with them Ps.83,9; וְנִינִּוֹ עַלֶּיך and they shall be joined unto thee Num.18,4.

Hiph. תַּלְנֶה (fut. יֵלֵנָה; pt. יִלֵּנָה (fut. יֵלֵנָה pt. יִלְנָה to lend, with accus. וְהַלְּנִיתְ נִינִם and thou shalt lend unto many nations Deut.28,12; אָם כָּפָר if thou lend money to my people Ex.22,24; pt. מַלְנָה אָת עַבִּי one who lendeth, a lender Is.24,2; הוָה לִאִישׁ מַלְנָה the borrower is servant to the lender Pr.22,7.

לְּוֹלְ (fut. לְּיֵדְ) to bend, to turn away מְלְדְיָלְ מִעֵינְרְּךְ let them not turn away from thine eyes Pr. 3,21.

Niph. גְלוֹז (pt. נְלוֹז , c. נְלוֹז , pl. גָלוֹז , prop. to be turned away.

hence: to be perverted, perverse, wicked נְלוֹז דְּרֶבְיוֹ perverse in his ways Pr. 14, 2; בְּמִנְגְלוֹתָם בְּמַנְגְלוֹזְיִם בְּמַנְגְלוֹזְיִם בְּמַנְגְלוֹתְם עָשֶׁלְ וְנָלוֹז as a noun: עָשֶׁלְ וְנָלוֹז oppression and perverseness Is.30,12.

Hiph. הַלְּיוֹ (fut. יבְּיוֹ) to turn away, to depart אַל יִלְיוֹּ מִעִינִיךְ let them not depart from thine eyes Pr.4,21.

וו לוֹד II. m. hazel (others: almond-tree) Gen.30,37.

III. pr. n. 1) ancient city of the Canaanites, later called בות אל Gen.28,19; Jud.1,23; with ה loc. הייל Gen. 35,6.— 2) another city founded by an inhabitant of the former Jud.1,26.

Ar. to shine, to glitter, hence: to be polished, smooth (an assumed root for און).

לות (pl. לוחות, לוחות לוחות (pl. לוחות, לוחות (pl. לוחות לוחות (pl. אור) אור (pl. לוחות (pl. אור) אור (pl. אור) (pl. או

לְּהְוֹית pr. n. a city in Moab Is.5,15.
(with art. הַלּוֹחֵשׁ) pr. n. m.
Neh.3,12.

Hiph. נְלֵכֵׁים (fut. יַלִּים, ap. נְלֵים to cover, to wrap, with בְּיָבְּרָתוּ he wrapped his face in his mantle 1K.19.13.

קלים הַלּוֹם I. m. covering, veil הַלּוֹם הַלּוֹם נַבְּלִּים הַעְּמִים the veil, which coverth all the people Is.25,7.

II. pr. n. Lot, the son of Haran, Abraham's brother Gen.12,5, the ancestor of the Ammonites and Moabites 19,37 a. 38, who are therefore called בָּנֵי לוֹם (the children of Lot) Deut.2,9; Ps.83,9.

pr. n. a son of Seir Gen.36,20.

לְנִי pr. n. Levi, a son of Jacob by Leah Gen.29,34, the head of the tribe of that name, which was set apart for the sacred service Num. chap. 3; patr. לְנִים , לַנִים , לְנִים , לְּנִים , לְנִים , לְנִים , לְנִים , לְּנִים , לְנִים , לְנִים , לְּנִים , לְּנִים , לְּנִים , לְּנִים , לְנִים , לְּים , לְּנִים , לְנִים , ל

לוי Ch. patr. Levite, pl. לוֵי Ch. patr. Levite, pl. לוֵי , Ezr. 6,16.

(from לְנִיה (from לְנִיה) wreath, garland לְנִיה הּן a garland of grace Pr.1,9 לְנִיה (from לְנִיה) m. prop. an animal winding itself, hence: 1) serpent is 27 1: Ib.3.8—2) crocodile

Jb.40,25; as a symbol of Egypt Ps. 74,14.— 3) sea-monster Ps. 104.26.

לול (redupl. from לְנָה m. winding stairs, only pl. לוֹלָים 1K.6,8.

לולי , לולי (בי , לולי a. לילי conj. if not were it not, unless; coupled with unless לוֹלֵי אַלהֵי אַבִי... הַיָה לֵי unless the God of my father ... had been with me Gen.31,42; with fut. לוֹבֵי שניב אנור were it not that I feared the wrath of the enemy Deut. 32, 27; with pt. לוֹלֵי פְּנֵי יהוֹשֶׁפַּמ... אַנִי נשֵׁא were it not that I regard the presence of Jehoshaphat 2K.3,14; the apodosis usually takes כֵּי אַ surely then, כַּי לוֹלֵא דַבַּרָהַ כִּי אָז :surely now עַהַה unless thou מַהַבּקָר נַעַלַה הַעַם hadst spoken, surely then in the morning the people had gone up לוֹלֵא הָתִמַהְמָהנוּ כִּי עַהָּה בּאָבּה לוּלֵא ישׁבְנוּ וֵה פַעַמֵים if we had not lingered, surely now we had returned the second time Gen.43,10.

לוֹלֵי see לוּלָאוֹת.

לולא see לולי.

לּוְלֵי f. knot, loop, noose; only pl. לּוְלֵי הוֹת Ex.26,5; c. לְלָאוֹת v. 4.

adhere, to abide, hence: 1) to remain over night, to pass the night, to lodge הַנשׁ בִּית־אַבִיךָּ מַקוֹם is there room in thy father's house for us to lodge in? Gen.24,23; לינו פה הַלֵּילָה lodge here this night Num.22,8; ולנו and let us remain over night Jud.19,13; of a thing kept over night: וְלֹאִבֵילִין חָלֶב־חַנֶּי עַר־בַּקָר neither shall the fat of my sacrifice remain until the morning Ex.23,18; so also לא־תַלִין פִּעָלַת the wages of שביר אחה עדיבקר the hireling shall not remain with thee all night until the morning Lev.19,13; fig. בַּגָרֶב יַלִין בֶּבָי at evening weeping may come in to lodge, but in the morning there is joy Ps. 30, 6; מַל יַלִין בָּקְצִירָי poet. of the dew: מַל the dew lay all night upon my branch Jb.29,19.— 2) to abide, to dwell, to remain, to continue his soul shall נַפְשׁוֹ בִּמוֹב חַלִין abide in good Ps 25,13; fig. בצומרו in his (the crocodile's) neck abideth strength Jb.41.14; righteousness dwelled צֶּרֶק יָיִין בָּה therein Is.1,21; אָהִי מִשׁוּנָתִי mine error remaineth with myself Jb.19.4.

Hiph. הַלִּין (fut. same as Kal יַבְּרַבְּרָ הַתְּיִן to let remain יַבְרַבְּרָ הַתְּיִשְׁבוֹת אוֹגְרְ how long wilt thou let thy wicked thoughts remain with thee? Jer.4,14.

Hithp. הַהְלוֹגֵן (fut. יַחָלוֹגֵן) to

abide, to stay בְּצֵל שַׁבֵּי יִתְלוֹנְן he shall abide under the shadow of the Almighty Ps.91,1; בֶּלע יִשְׁכּוֹ he dwelleth and abideth on the rock Jb.39.28.

II. acc. Fuerst: to hum, to murmur (Kal not used).

Niph. נְלֹוֹן (fut. נִלֹוֹן) to mutter, to murmur, to complain, with יַנֵילוֹן: against Ex.16,2; Num.14,2; 17,6.

לְּנְעֵ יִבְע : 3 pi. אָלְי, fut. יַבְע : 1) to swallow, to gulp down if they shall drink, and they shall swallow down Ob.16.—

2) fig. to speak rashly בּוֹרֶשׁ אָנְים it is a snare to a man who speaketh rashly of that which is holy Pr.20,25; intr. to be rash לַנְי בְּעוֹ בְּעוֹ בְּעוֹ בִי יִ בְעוֹ הַאָּר it is a snare to a man who speaketh rashly of that which is holy Pr.20,25; intr. to be rash לַנְי בְּעוֹ בְּעוֹ בְּעוֹ בִי עוֹ בְּעוֹ בִי בִּעוֹ וֹ בְּעוֹ בִי בִּעוֹ וֹ בְּעוֹ בִי בִּעוֹ בְּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּי בִּעוֹ וֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בְּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בְּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִי בִּעוֹ בְּעוֹ בִּעוֹ בְּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בְּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בְּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בִּעוֹ בְּעוֹי בְּעוֹ בְּעוֹ בְּעוֹ בְּעוֹ בְּעוֹ בְּעוֹ בִּעוֹ בְּעוֹ בְּעוֹ בִּעוֹ בְּעוֹ בְּעוֹ בְּעוֹ בְּעוֹ בְּעוֹ בְּעוֹ בְּעוֹי בְּעוֹי בְּעוֹי בְּעוֹי בְּעוֹ בְּעוֹ בְּעוֹי בְּעִי בְּיִי בְּעוֹי בְּעוֹי בְּעוֹי בְּעוֹי בְּעוֹי בְּעוֹי בְּעוֹי בְּיִי בְּעוֹי בְּעוֹי בְּעוֹי בְּעוֹי בְּעוֹי בְּעוֹי בְּעוֹי בְּעִי בְּעוֹי בּיי בְּעוֹי בְּעִי בְּעִי בְּיִי בְּעוֹי בְּיי בְּעִי בְּיִי בְּעִי בְּיִי בְּעִי בְּיִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּיִי בְּעִי בְּיִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּיי בְיי בְּעִי בְּיִי בְּעִי בְּיי בְּעִי בְּעִי בְּיי בְּיי בְּיי בְי

לרץ (pret. ץלַ, 2 בְּיִץ; fut. אָבירָ, pt. אָבירָבְּיָל pt. אָבירָבְּיָלְיִץ לַבְּרָהְ תִשְּׂא to mock, to deride, to scorn אָבּירָבְּרָהְ תִשְּׂא thou scornest, thou alone shalt bear it Pr.9.12; אַבּירַלְיִצַל בְּרָיִי

Pi. לוֹצֵץ (pt. לֹצֵץ) to mock; only pt. pl. לוֹצְצִים mockers Hos.7,5.

Hithp. דְּתְלוֹצֵץ to be a mocker שׁל־תְּתְלוֹצְצוּז be ye not mockers Is.28,22..

Hiph. הַלִּיץ (3 pl. הַלִּיץ; fut. נְיבִיץ; pt. אָרָיץ; pt. the proud have held me greatly in derision Ps. 119,51; בְּלִיץ אָשְׁיִץ fools mock at sin Pr.14,9; with אַרִיץ; he scorneth the scorners Pr. 3,34.

ו לוש (ליניש, ap. יְלְנִישׁי ; imp. f. לְנִישׁי ; pt. f. pl. לְנִישׁי) to knead מְלִישׁ בְּצִק עַר וְוִמְצָתוֹ after kneading the dough until it be leavened Hos.7,4; אוֹשִּי עָגוֹת knead it and make cakes Gen.18,6; הַמַח וַתְּלָשׁ מַנוֹת מַח and she took flour, and kneaded it 18.28,24.

וו. pr. n. Ktib 28.3,15 for לְּנְשׁ which see.

קורת Ch. prep. by, with קְּוַרָּהְ from with thee Ezr.4,12.

ַ בַּלָּוֹ see לַזָּ

לוה (בּוֹלוּה (לוּוֹם) to bend, whence לְּוֹה , with art. הֹנָלְה, see וֹבְהַ,

, with art. אָלָה, see אָלָה, with art. אָלָה, see אָלָה,

לְזוֹרת f. perverseness לְזוֹרת f. perverseness שְׁבְּהֵים perverse of lips Pr 4,24.

תְּלֵח m. freshness, vigor; only sf. לְחוֹה (for וֹלְחוֹר) Deut.34,7.

מחה to be moist, whence חבר, חבר, and acc. Stb. also לחלי chin, jaw-bone, as receptable of the saliva.

יִנְיְטָר עָלִימוֹ m. 1) food, meat יְנִיטְטֵר עָלִימוֹ and he shall rain upon them with his food (i. e. with what shall be the food of the wicked, fire and brimstone) Jb. 20,23.— 2) flesh, body Zph.1,17, where בּיְחָיִן for בְּחִבּיִם

לחה (בחה (לחה בין לחה (לחה בין לחה בין לחה ליווי ליוווי ליווי ליוווי ליווי ליוווי ליוווי ליווי ליוווי ליוווי ליוווי ליוווי ליוווי ליוווי

נְלְחֹדְ (מוּלְהֹי) to lick, to lick up, לְחַדְּ נַבְּלְחֹדְ הַשֹּׁוֹר אֵת יָרָק הַשָּׂנָה to eat off as the ox licketh up the grass of the field Num.22,4.

Pi. 107 (fut. 1021) 1) to lick they shall lick יַלַחַכוּ עַפַר כַּנַחָשׁ the dust like a serpent Mic.7.17; fig. לחה עפר to lick the dust, i. e. to prostrate oneself as a suppliant Ps.72,9; so also לחה עפר to lick the dust of one's feet Is.49,23.- 2) to lick up, to devour, to consume שַתַה יַלַחַכוּ now shall הַקַּהַל אַת־כַּל־סִבִיכֹתִינוּ this company lick up (i. e. consume) all that is round about us Num. 22, 4; of fire consuming יָאֶת־הַפַּיִם אַשֶּׁר־בַּתִּעָלָה לְחָבָה and it licked up the water that was in the trench 1K.18,38.

וֹלְחֵם וּלָחִם בּתְּנִים זְיִּלְחִם בּתְּנִים זְּיִרְם אָרִים זּיִּלְּחִם זְּיִרְם זּיִּלְּחִם זּיִּלְּחִם זְּיִרְם זּיִּלְּחִם זְּיִרְם זְּיִרְם זְּיִרְם זְּיִרְם זְּיִרְם זְּיִרְם זְּיִרְם זְּיִרְם בְּתְּבִים בְּתְּבִים בְּתְּבִים בּתְּנִים מִּיְרִם מְּתְרִם מְּתְרִם מְּתְרִם מְּתְרִם מְּתְרִם מְּתְרִם מְּתְרִם בְּתְּנִים בְּתְנִים זְיִּרְם בְּתְנִים זְיִּרְם בְּתְנִים זְיִרְם בְּתְנִים זְיִרְם בְּתְנִים זְיִרְם בְּתְנִים זְיִרְם בְּתְנִים זְיִרְם בּתְנִים זְיִים בּתְּבִיים בּתְנִים זְיִים בּתְנִים זְיִים בּתְּבִיים בּתְּבִיי בְּתְּבִי בְּתְּבִי בְּתְּבִי בְּתְּבִי בְּתְבִי בְּתְבִי בְּתְבִי בְּתְבִי בְּתְבִי בְּתְבִי זְּבְּתְּבִי בְּתְבִי בְּתְבִי בְּתְבִי בְּתְבִי בְּתְבִי בְּתְבִי בּתְבִי בְּתְבִי בְּתְבִי בְּתְבִי בְּתְבִּי בְּתְבִּי זִים בּתְבּי בּתְבִי בּתְבִי בְּתְבִי בְּתְבִי בְּתְבִי בְּתְבִי בְּתְבְּי בְּתְבִי בְּתְבִי בְּתְבִּי בְּתְבִי בְּתְבִי בְּתְבִי בְּתְבִּי בְּתְבִי בְּתְבִּי בְּתְבִי בְּתְבִי בְּתְבִּי בְּתְבִּי בְּתְבִּי בְּתְבִּי בְּתְבִּי בְּתְבּי בְּתְבִּי בְּתְבּי בְּתְבּי בְּתְבּי בְּתְבִי בְּתְבּי בְּתְבּי בְּתְבּי בְּתְבּי בְּיבְים בּיוּבְייִי בְּיִּבְּים בּיּבְיבְים בּיּבְיבְים בּיּבּים בּיִּבְיבְים בּיּבְיבְים בּיּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְּבְּבְיבְּבּיבְיבְּבּי בְּיבְיבְּבּי בְּבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבּי בְּבְיבְּבְיבְּבּי בְּבְּבְיבְּבְיבְבּים בּיּבְיבְים בּיבּים בּיוּבְיבּי בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיב בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים

וו. (fut. בַּחַבּי: pt. בַּחַבּי, pl. בַּחַבּי: pt. בַּחַבּי: pl. בַּחַבּי: pl. בַּחַבּי: pl. בַּחַבָּי: prop. to consume (בַּחַבָּי: prop. to consume (בַּחַבָּי: l.), hence: to destroy, to fight, to make war (with accus.

or לְחֵבְי (ל fight against them that fight against me Ps. 35,1; לחַבִּים לְחַבְים לְחַבְים לִחַבְים לִחַבְים לִחַבְים לִחַבְים לוּחַבִּים לִחַבִּים לוּחַבִּים לוּחַבּים לוּחַבּים לוּחַבּים לוּחַבְּים לוּחַבּים לוּחַבּים לוּחַבְּים לוּחַבְּים לוּחַבּים לוּחַבְּים לוּחַבְּים לוּחַבּים לוּחַבּים לוּחַבְּים לוּחַבְּים לוּחַבּים לוּחַבְּים לוּחַבְים לוּחַבְּים לוּחַבּים לוּחַבְּים לוּחַבּים לוּחַבּים לוּחַבְּים לוּחַבּים לוּחַבּים לוּחַבּים לוּחַבּים לוּחִים לוּחַבְים לוּחַבְּים לוּחַבְים לוּחַבְים לוּחַבְים לוּחַבְּים לוּים לוּחַבְים לוּחַבְים לוּחַבְים לוּחַבְים לוּחַבְים לוּחַבְים לוּחַבְים לוּחִים לוּחַבְּים לוּחַבְים לוּחַבְּים לוּחַבְים לוּחִים לוּים לוּחַבְים לוּחַבְּים לוּחִים לוּים לוּחַבְים לוּחִים לוּחִבּים לוּים לוּחִים לוּחַבְים לוּים לוּחִים לוּחִים לוּחַבְים לוּחִים לוּחִים לוּחִים לוּחִים לוּים לוּחִים לוּחִים לוּחִים לוּחִים לוּחַבּים לוּחִים לוּחִים לוּים לוּחִים לוּחִים לוּחִים לוּחִים לוּחִים לוּחִים לוּחִים לוּחִי

Niph. בלחם (fut. בלחם , ולחם ; imp. הַלַחֶם; inf. בַּלְחָם (הַלַחָם) to fight, to make war נלחמה יחד let us fight together 1S.17.10; with עם, בּ, עַם, אָת, (אָתָר): to fight with or against 1S.17,32; Ex.1,10; Jer. 21,5; with S Jer.1,19; once with sf. וַלַּחַמְוּנִי and they fought against me Ps.109,3; with בַּל, לִּ the Lord וַנְיַנְקְחֵם לְבֶּם the Lord shall fight for you Ex.14,14; אַשֶּר־ in that my father נְלְחֵם אָבִי עַלִיכֶם fought for you Jud.9,17; וְהַלַּחֲמוּ and fight for yonr על־בֶּית אַדְנִיכֶם master's house 2K. 10, 3; נֵלְחַם to fight a battle 18.8,20; of a place also with על: against של לְבְנַה warring against Libnah 2K.9,8; Is.7,1; Jer.34,22.

לְּהֶכֵּם (from הַחָב', אַרָּהָס I; הְּהָבּי, אָרָבּיְרָבּי, וֹרְיִבְּירָ וּלְיִבְּירָ וּלְיבְּירָ וּלְיבְּירָ וּלְיבְּירָ וּלִי וּלְיבְּירָ וּלְיבְּירָ וּלִי וּלְיבְּירָ וּלְיבְּירְ וּלְיבְרִי וּלְבְירִ וּלְבְּירְ וּלְיבְירִ וּלְבְּירְ וּלְיבְירִ וּלְיבְירִ וּלְיבְירִ וּלְיבְירִ וּלְיבְירִ וּלְיבְירִ וּלְיבְירִ וּלִי Solomon's provision 1K.5,2; לְחָכִי אַלְּבְירְ וּלְיבְירְ וּלְבְירְ וּלְיבְירְ וּלְבְירְ בְּירְ וּלְבִיירְ וּלְבְירְ בּירְ וּלְבְירְ בּירְ וּלְבִיירְ וּלְבְירְ בּירְ וּלִבְירְ וּלְבִיירְ וּלְבְירְ בּירְ וּלְבִיירְ וּלְבְירְ בּירְ בְּירְ בּירְ בּירְ בּירְ בּירְ בּירְ בּירְ בּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְּיִי בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְּירְ בְּיִי בְּירְ בְּיִי בְּיְיִי בְּיְיְ בְּיְיְ בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיְיְ בְּיְי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּייְ בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייְ בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּיי בְּייִי בְייִי בְייי בְי

bread מַמַם וְמַיִם bread and water וא. 18,4; לַחַם הַפַּנִים the bread of the presence (Eng. Bible: shewbread), i. e. the twelve loaves set out by the priests every sabbath in two rows upon a table in the sanctuary Ex.25.30: later row-bread לחם המערכת row-bread Neh.10,34; בור בור מום a loaf of bread 29,23; חַלַת לְחָם cake of bread ib.; with omission of בַבר, as: שָׁתֵּי לָחָם two loaves of bread 1S.10:4.-3) bread-corn, grain לָחָם יוּדָק bread-corn is crushed 1s.28,28; a land of bread-corn 2K.18,32 a. Is.36,17.

siege אָן לְחֵם יִשְׁעָרִים then was war of the gates (i. e. war in the gates) Jud.5,8.

Ch. m. food, feast Dan.5,1.

ית לְּחְבְיי pr. n. m. 1Chr.20,5, for which בית מבלחִמי gent. of בית הַלַחְמִי gent. of בִּית בַּלַחְמִי.

בּיִבְּיִבְּע pr. n. a place in Judah Jos. 15.40.

לְחַנְהָה Ch. (sf. לְחַנְהָה , לְחַנְהָה) f. concubine Dan.5.2.

לְחַלְי (fut. יְלִחַץ:; pt. לְחַץ, pl. לְחַץ to crush, to press, to force יַּלְחַץ, נַּילְחַצוּ הַאָּמֹרִי ; press, to force באל הַקּיר נַילְחַצוּ הַאָמֹרִי ; and she crushed... against the wall Num.22,25; יַּלְחַצוּ הַבְּנִידְן הָהָרָה and the Amorites forced the children of Dan into the mountain Jud.1,34; with בּ נַּהְרָתְּם אַתוֹ בַּנֶּלְתוֹ and press with נְהַנָּיִם אַתוֹ בַּנֶּלָתוּ him fast) with the door 2K.6,32; fig. to oppress וְגֵר לֹא תֹּלְחָץ and a stranger shalt thou not oppress Ex.23.9.

Niph. נְלְחֵץ (fut. יְלַחֵץ) to press or force oneself נַתְּלָחֵץ אֶּל־הַקִּיר and she forced herself against the wall Num.22,25.

אַרָּרָץ, sf. אַרַחַץ) m. oppression, affliction Ex.3,9; Jb.36,15; with genitive of the object: לַחַץ ' the oppression of Israel, i. e. which Israel suffers 2K.13,4; with genitive of the subject: רְחַבַ בַּיּיִי the oppression of the enemy, i. e. which the enemy causes Ps. 42,10; רְחַב בַּיִּי bread of affliction, i. e. scanty food, as in time of distress IK.22,27; in the same sense also בַּיִּמ לַחַץ water of affliction Is.30,20.

te hiss, to hum (Kal not used).

Pi. לְחִישׁ (pt. שְּׁבַהְשׁ) to whisper,
to mutter incantations, to charm
בּילִ מְּבֹחְשִׁים
the voice of charmers
Ps.58.6.

Hithp. הַתְלַחָשׁ (fut. יְתְלַחָשׁ: pt. יְתְלַחָשׁ: pt. יַתְלַחָשׁ: to whisper among themselves 2S.12,19; with יַנְלֵי יַצֵּל they whisper together against me Ps.41,8.

אונים (יְּחָשׁים (יְּחָשׁים (יְּחָשׁים (יִּחְשׁים (יִּחְשׁים (יִּחְשׁים (יִּחְשׁים (יִּחְשׁים (יִּחְשׁים (יִּשְׁרְּהַ בְּרִוֹּשׁ בְּרִוֹּשׁ בְּרִוֹּשׁ בְּרִוֹּשׁ בְּרִוֹּשׁ בְּרִוֹּשׁ בִּרְוֹּשׁי (יִשְׁרְּבִּיִשׁ בְּרִוֹּשׁ בִּרְוֹּשִׁ מִּבְּיִם (יִּשְׁבִּישׁ מוּחְבִּיךְהְּ בְּמוֹי (יִּחְשׁים מוּחָרָהְ בְּמוֹי (יִּחִשׁים מוּחָרָהְ בְּמוֹי they poured out a whispered prayer

when thy chastening was upon them Is.26,16.— 3) only pl. יְחַשִּׁים prop. charms, hence: amulets (worn by women as ornaments) Is. 3,20.

לֹם m. ladanum (a fragrant resin) Gen.37,25.

to stick, to adhere.

הַבְּיּלְ f. a species of lizard climbing on walls Lev.11,30.

ים לְמוּשִׁים pr. n. pl. an Arabian tribe descended from Dedan Gen.25,3.

(fut. לְמֵשׁ ; pt. שְׁשׁ ; inf. לְמֵשׁ (fut. קְמִשׁ ; pt. מְשׁ ; inf. מִיּטִשׁ ; inf. מִיּטִשׁ ; inf. מִיּטִשׁ ; inf. מַּטִּשׁ ; inf. מַטִּשׁ ; inf. מַטִּשׁ ; inf. מַטְּשׁ ; inf. מַטְּשׁ בְּלִּיחוֹשׁ בְּלִיחוֹשׁ מִשְׁ בַּלִּחוֹשׁ a forger of every tool of copper and iron Gen.4,22.— 2) to sharpen, to whet יַלְמוֹשׁ מִינְיִנִי he will whet his sword Ps.7,13; fig. יִלְמוֹשׁ מִינְיִנִי he sharpeneth his eyes (i. e. sendeth threatening looks) at me Jb.16,9.

Pu. Pu. רְּמַשׁ (pt. בְּקְשׁׁת) to be sharpened, whetted בְּקְתַעַר בְּוֹלְשׁׁת as a sharpened razor Ps.52,4.

לְּהָת (only pl. לֹיִוֹת) f. wreath, garland (in architecture) ליוֹת מֵעַשֵּׁה wreaths of hanging work, festoons 1K.7,29.

(לֵילֹת , בְּיִלֹ (c. לִילֹ ; pl. לֵילֵל (c. לֵילֹ ; pl. לֵילֹל (c. לִילֹ ; pl. מְילֹל שָׁמֵּוֹרָים ; pl. מִילֹל שָׁמֵּוֹרָים (c. לִילֹ שָׁמֵּוֹרָים ; pl. מִילֹל שָׁמֵּוֹרָים (c. לִילֹ מָתְּוֹרָים ; pl. מִילֹל מָתְּיִנְים (c. לִילֹים ; pl. מִילִים (c. לִילֹים ; pl. מִילֹים (c. לִילֹים ; pl. מִילֹים (c. לִילִים ; pl. מִילֹים (c. לִילִים ; pl. מִילֹים (c. לִילֹים ; pl. מִילֹים (c. לִילֹים ; pl. מִילֹים (c. לִילִים ; pl. מִילִים ; pl. מִילִים (c. לִילִים ; pl. מִילִים ; pl. מִילִים (c. לִילִים ; pl. מִילִים ; pl. מִילִים (c. לִילִּים ; pl. מִילִים ; pl. מִילִים (c. לִילִים ; pl. מִילִים ; pl. מִילִים (c. לִינֹם ; pl. מִילִים ; pl. מִילִים (c. לִינֹם ; pl. מִילִים ; pl. מִילִים ; pl. מִילִים ; pl. מִילִים (c. לִילִים ; pl. מִילִים ; pl. מִינֹים ; pl. מִינְים (c. לִינִים ; pl. מִינֹים ; pl. מִינִים ; pl. מִינֹים ; pl. מִינְים ; pl. מִ

the night of the celebration of a festival Is.30.29: in one night Gen.40,5; לילות three nights 18.30,12; לוְלָה forty nights Gen.7. 4; חַלֵּילָה midnight R.3,8; אִישׁוֹן the darkness of the night Pr.7,9; 주는 그 Jon.4,10 see under וַיַחַלָּק עַלִּיהָם as adv.: by night בַּיָּחַלָּק עַלִּיהָם and he divided himself (his men) against them by night Gen. 14,15; יוֹמֶם וַלֵּיִלָה by day and night לִילָה Is.27,3 or לֵילָה נְיוֹם Is.27,3 or הַלַּילָה 34,10 night and day; הַלַּילָה this night Gen.19,5; R.3,13; fig. night לֵילָה לָכֶם מִחְזוֹן night shall be unto you, that ye shall not have a vision Mic.3.6.

ליליא Ch. m. night Dan.2,19.

לילית f. prop. the nightly one (from לילים), hence: owl Is.34,14.— In later Jewish demonology ילים denotes a night-spectre in the form of a female who lies in wait for children by night.

לון see לין.

עיש I. m. lion Is.30,6; Jb.4,11.

יב II. pr. n. a place on the northern boundary of Palestine Jud.18, 7, identical with מַלְּיָם Jos.19,47; it was destroyed by the Danites and named בון Jud.18,29.

 Jer.4,32; 1Chr.18,4; fig. בְּרָבְּיִרִּים בְּלְבֵּר וּבְּבְּיִרִים he taketh the wise in their own craftiness Jb. 5, 12; שְׁיִנְינִי אָת הָּרָשִׁיע his own iniquities shall take the wicked Pr.5,22.— 2) to take, to choose by lot הַשְּׁבֶּר אָשְׁרִילְבָּיָנוֹ יִיְ the tribe which the Lord shall take (i. e. choose) Jos.7,14.

Niph. נְלְבֶּר (fut. יְלֵבֶר; pt. נְלְבֶּר) to be caught, taken, captured Lam.4,20; Jer.51,56; 1K.16,18; fig. to snare נְלַבְּרָתְ בָּאָרֶריפִיךְ thou art taken (snared) with the words of thy mouth Pr.6,2.— 2) to be taken by lot 1S.14.42.

Hithp. קוֹלִים (fut. זְיִלְבָּרוּ) to hold together, to be interlocked the crocodile) are interlocked, that they cannot be severed Jb. 41,9; of freezing water: אָנִי תָהוֹם the surface of the deep holdeth together (i. e. is frozen) 38.30.

m. capture Pr.3,26.

I. imp. of קָבָה (which see), used as interj. of encouragement: come! לְבָה נְבְּרָתְה בְּרִית בְּרִית come, let us make a covenant Gen.31,44; לְבָה מָבְה אֶת־־אָבִינוּ יֵיוּן come, let us make our father drink wine 19, 32; sometimes without הוא לווי בין 13,13; Jud.19,13; 2Chr. 25,17; pl. בְּבָרְנוּ וַיִּלְבְּרָ וֹיִנִין come, let us go 18.9,9.

וו. for אָל to thee Gen.27,37.

קבה pr. n. a place in Judah 1Chr. 4.21.

ייני pr. n. a city in the plain of Judah Jos. 10.3.

see under إير

לּוֹלֵי see לְלָאוֹת.

למד (fut. למד, pl. ילמדו; pt. p. (לַמְדָי .sf. לִמֹד , לַמוֹד , sf. לַמוֹד to learn, to study הַבְּמַה פֿא לָמַדְתִּי חָבָמַה I learned not wisdom Pr.30.3: that I might learn לְמַעוֹ אָלְמַד חָקּיִהְ thy statutes Ps.119,71; למדו הימב learn we to do well Is.1,17; pt. p. learned, trained, skilled לְמוֹנֵי trained in war 1Chr.5,18; followed by inf. or \$5: to accustom oneself לִמַען יִלְמַר לִיִראָה that he may learn (i. e. accustom himself) to fear the אַל־הַרָהְ הַגּוֹיִם אַל־ ;Lord Deut.17,19 ותבים learn not (i. e. accustom not yourselves to) the way of the heathen Jer.10.2.

Pi. יְלַמֶּר מּ. הֹמֵר (fut. יִלְמֵּר , יִלְמֵּר , יִלְמֵּר ; imp. a. inf. יִלְמֵר ; pt. קֹבְמֵּר ; imp. a. inf. יִלְמֵר ; pt. קֹבְמֵר ; imp. a. inf. יִלְמֵר ; pt. קֹבְמֵר ; imp. a. inf. יִלְמֵר ; pt. יִלְמֵר ; imp. a. inf. יִלְמֵר יִלְנִת ; imp. a. inf. vitain; to cause to each, to accustom, to train; with accus. יְבַעַת אֶּת־בְּעָבִי he taught the people knowledge Ec. 12,9; אַלְבִּר אַלְבָּר אַלְבָּיִם יְבַיִּת אָבְרָת אָבְרָם עַלַיִּה אַלְבִּים לַבְּיִם thou hast taught (accustomed) them to be leaders over thee Jer.13,21; with of the person; בּלְבֵּעְר־בָּעַת shall he teach God knowledge? Jb.21,22; with of the object: יְבַיּעִר ho teacheth thee that which is

ַבָּה, לְמָה, לְמָה, see בָּה, נְמָה, see

קָּמוֹ poet. for יְ, as נְּמִי for בָּ, וֹבְּ for בָּ, see מוֹ

לְכוֹי יִי יִי שׁרָכּוּ poet. for בְּלֶבּוֹי poet. for בְּלֵבוֹי poet. for בּלְבוֹי לְבִּי pr. n. name of an unknown king Pr.31,4, for which 31,1 לְבוֹּאֵל a. לְבוֹי מִי (pl. יְבִּיר a. לְבוֹיִי מְלַבְּי מִּלְבִּי a. לְבוֹיִר מִלְּבִּי adj. taught, accustomed, trained, learned בְּבְּיִלְּבְּיִר מְרְבָּר מְרְבִּר a wild ass accustomed to the wilderness Jer. 2,24; בְּבִיי בְּרִבְיִי that are accustomed to do evil 13,23; יְבִיי the tongue of the learned Is.50,4; as a noun: one learned, a disciple יִי יִי disciples of the Lord Is.54, 13; יְבִוּבְּי בִּי seal the law among my disciples 8,16.

ק'ק', pr. n. 1) a son of Methusaei, a descendant of Cain Gen.4,18—24.—2) a descendant of Seth, father of Noah Gen.5,25—31.

מן פפ למו

डिया देता है.

לָּצִי (from לֵּנִי to swallow) m. gullet, throat Pr.23.2.

to jest (Kal not used).

Hiph. בּוֹעִיכ (pt. מֵלְעִיכ) to mock at, with בּיִבְּיִי בַּיְעָבְם בְּמַלְאָבִי and they mocked at the messengers of God 2Chr.36,16.

to laugh, to mock לוֹנְגוּ לְנוּ they laugh it themselves Ps.80,7; לְנֵג לִי every one mocketh me Jer. 20,7.

Niph. גְּלְעֵג לְשֵּׁין to stammer; pt. c. נְלְעֵג לְשֵּׁין of a stammering tongue Is.33.19.

Hiph. יַלְעִיג; pt. יַלְעִיג; pt. יַלְעִיג; pt. same as Kal: to laugh, to mock Jb.21,3; with יַלָּי, יַ or יְב: to laugh at Neh.3,33; Ps.22,8; 2Chr. 30,10.

adj. mocking, deriding לְעֵנְגְּי cake-mockers, i. e. parasites who earn their bread by jesting Ps.35,16.

(בּיְעָנְם (sf. בַּעָנָם) m. 1) stammering speech Is.28,11.— 2) scorn, mockery Ps. 79,4; fig. בְּבִים בְּבִים 'he drinketh scorning like water Jb.34,7. עד see לעד see לעד

לעדה pr. n. m. 1Chr.4,21.

יי pr. n. 1) a person mentioned in 1Chr.7,26.— 2) another person 1Chr.23,7.

לִּנְעַ see לַ**עַר**ה.

קשׁנוֹ (pt. לְשֵׁנוֹ) prop. to stammer, to speak unintelligibly, hence; to speak a foreign language בֵּל מִל a people of a strange language Ps.114.1.

עות Is.50,4 see לעות.

לְעַבּי to eat eagerly, to swallow (Kal not used).

Hiph. הַּלְעִים to give to eat; only once הַלְעִים give me to eat, I pray Gen.25,30.

in Ar. to curse, whence the next word.

לְעָנְהְ f. a bitter herb, wormwood Jer.9,14; Pr.5,4; fig. of a hard lot or misfortune Jer.9,14; Lam.3.15.

לְפִּירִים (pl. לְפִּירִים a. לַפְּירִם, c לַפְּירָם) m. torch, flame Gen.15,17; Jud 15,4 a. 5; of lightning Ex.20,18; for בְּיִר Jb.12,5 see בְּיִר בּיִר

אַלְבּירוֹת pr. n. husband of Deborah the prophetess Jud.4,4.

פָנים see לְפַנֵי

לָבְנֵי 1K.6,17 see לְבָנֵי

וֹלָפַת (fut. יְפֹׁת) to wind around, to embrace Jud.16,29.

Niph. וְלַפַּת (fut. וְלַפַּת) וֹ) to be turned aside יִלְפָּת

the paths of their way are turned aside Jb.6,18.— 2) to step back from fear נְיָחֵרֵר הָאִישׁ וַיִּלְפַת and the man was afraid and stepped back R.3.8.

m. mocking, scorn Pr. 1,22; אָנְשִׁי לְצוֹן scornful men Is.28,14; Pr. 29.8.

לוץ see לצץ.

יקרם vr. n. a place in Naphtali Jos.19.33.

מות לקח (once הַ Ez.17,5 for לְקַח and once sf. קַחָם Hos.11,3 for לָקַחָם; fut. רְבָּחִים , pt. לְכְחִים , pl. יַבְּח ; imp. , לְקַחִי , לְקַחִי , more frequently ים, קחָה, f. יְחָה; inf. חַלָּק, verb. n. , קחתי , once קחתי 2K.12,9, sf. קחתי ול (בחתף) 1) to take, with accus. Ex. 7,9; Is.23,16; with accus. of person and 2 of member; to take by and he took וַיַּקַחָנִי בְצִיצָת רֹאשׁי me by a forelock of my head Ez.8,3; בו to take into one's hand, frequently in the meaning of to take along with, as food for a journey Jos.9,11, or men Jer.38,10; לַכְח שֹׁחַד to take a gift (bribe) Ex.23,8; השלא הבל to take a wife, to marry a woman Num. 12,1; sometimes לַכָּח merely serves to present another action more vividly: אַבְשָׁלוֹם לָקַח וַיַּצֶב־לוֹ Absalom had taken and reared up הַלּוֹקְחִים לְשׁוֹנֶם; for himself 2S.18,18 who take their tongues וַיְנָאַמוּ נָאָם and pronounce oracles Jer.23,31.-2) to receive, to accept לָקּחוּ they have received their inheritance Num.34,14; לַקְּחָה מָיֵר she hath received of the Lord's hand double Is.40,2; 11 the Lord will accept הפלתי יהח my prayer Ps.6,10; לכח מופר to receive instruction Pr.24,32; fig. to perceive מָנָה שֶׁמֶץ מֶנָהוּ and mine ear perceived a little thereof Jb.4.12.— 3) to take away, to take possession of, to capture God had taken לַקַּח אֹתוֹ אֱלהִים him away Gen.5,24; בַּיַבֶּתְהָּ and he hath taken away thy blessing 27,35; לַקַח וִשְּׂרָאֵל אָת־ וארצי Israel took away (i e. took possession of) my land 2S.4,6; fig. to captivate, to win וַלְהַחַ נִפַשוֹת and he that winneth souls is wise Pr.11,30; בַּעַפָּעַפֶּיה let her not take (captivate) thee with her eyelids 6,25.— 4) to וַמְמַה שַׁרָה וַתְּקַחָהוּ procure, to buy she thinketh of a field and buyeth it Pr.31,16; וֹהַנַה בַּאוּ עַר־תּוֹךָ and they came הַבַּיַת לקהוי חִפּים thither into the interior of the house, as buyers of wheat 2S. 4,6 (Eng. Bible: as though they would have fetched wheat) .-5) to fetch, to bring וַקַּח־לִי מְשַׁם and fetch me from thence Gen. 27,9; שָׁלַח וַקַח אֹתוֹ אָלֵי send and fetch him unto me 18.20,31: The bring me a minstrel 2K. 3,15.

Niph. וְלְכַקר (fut. תְּלֵכן; inf. תְּלָכִן (fut. תְּלָכִן; inf. תְּלָכִן 1) to be taken or seized, to be taken away מאט מון מון מון מון מון מון מון ark of God was taken away 1S.4,11; בְּעֵּוֹנוֹ נְלְקָּחְ בּעֵּוֹנוֹ נְלְקָחְ he is taken away (removed by death) in his iniquity Ez.33,6; הַלְּקְחוֹ הִלְּקְחוֹ hot bread in the day when it was taken away (from the table) 1S. 21,7.— 2) to bring, with בַּיִּלְהַ הַּלְּקָּחְ אֵלְהַנִּית הַמְּלָהְ מַּלְהַית הַמְּלָהְ מַּלְהַ מַּלְהַ מַּלְהַ מַּלְהַ מַּלְהַ מַּלְהַ מַּלְהַ מַלְהַ מַלְהַ מַּלְהַ מַלְהַ מַּלְהַ מַלְהַ מַּלְהַ מַלְהַ מַלְהַ מַלְהַ מַלְהַ מַלְהַ מַלְהַ מַּלְהַ מַלְהַ מַּלְהַ מַלְהַ מַלְהַ מַלְהַ מַּלְהַ מַלְהַ מַלְהַ מַלְהַ מַּלְהַ מַלְהַ מַלְהַ מַּלְהַ מַלְהַ מַלְהַ מַּלְהַ מַלְהַ מַּלְהַ מַלְהַ מַלְּהַ מַלְּהַ מַלְּהַ מַלְהַ מַלְּבְּיֹת הַמָּלֶהְ מַלְהַ מַלְהַ מַלְּבְּית הַמָּלֶהְ shouse Est.2.8.

Pu. □P (for fut. see Hoph.) 1) to be taken אַשֶּׁר לָפַח מִשָּׁם whence he was taken Gen. 3,23. - 2) to be taken away, to be snatched away if thou אַם־תַּרָאָה אֹתִי לְפַח מָאָתָּדְּ see me when I am taken (snatched) away from thee 2K.2,10; מֶעֹצֵר through oppression וְמְמִשְׁפַּט לַקַחוּ and through judicial punishment was he taken away Is.53.8 (Stb.: he was deprived of defence and of judgment).- 4) to be carried thy sons לַקּחוּ בָּנֵיךְ בַּשֶּׁבִי are carried away into captivity Jer.48,46; בָּי לָפַח עַמָּי חָנַּם that my people is carried away for nought Is.52,5.

Hoph. רְבִין (only fut. רְבֵי, also considered as fut. of Pu.) I) to be taken רְבִין מִעְבִּין בִּין מִעְבִּין iron is taken out of the earth Jb.28,2.— 2) to be taken away רַבְּיִן מִעְבִין מַנְבִּין מִנְבִין מִנְבִין מִנְבִין מִנְבִין מִנְבִין אַנְבִין מִנְבִין אַנְבִין מִנְבִין אַנְבִין מִנְבִין אַנְבִין מִנְבִין אַנְבִין אַנְבִּין אַנְבִין אַנְבִּין אַנְבִּין אַנְבִּין אַנְבִּין אַנְבִּין אַנְבִין אַנְבִּין אָנְבִּין אַנְבִּין אַנְבִּין אַנְבִּין אַנְבִּין אַנְבִּין אַנְבִּין אַנְּבְּין אַנְבִּין אַנְבּין אַנְבּין אַנְבִּין אַנְבִּין אַנְבּין אַנְבּין אַנְבּין אַנְּבּין אַנְּבְּין אַנְּיּין אַנְּיּין אָּין אַנְּיין אַנְּיין אַנְּיין אַנְּיין אַנְּיין אַנְּיּין אַנְיּין אָּיִּין אָּין אָּיין אָּיִּין אָּיִּין אָּיִין אָּיִין אָּין אָּין אָּיִין אָּיִין אָּיין אָּין אָּין אָּיִין אָּין אָּיין אָּין אִיין אָּין אָּיוּין אָּין אָּין אָּין אָּיין אָּין אָּיִין אָּין אָּין אָּין אָּין אָּ

Hithp. מָתְלַקְּחַת (pt. f. מָתְלַקְּחַת) to take hold on itself; fig. of

lightning: מְבַלְבְּחָר and a fire taking hold on itself, i. e. continually flashing Ex. 9, 24; Ez.1,4 (other renderings: a whirling fire, a flaming fire; Eng. Bible in Ex.: and fire was mingled [with the hail]; in Ez.: and a fire infolding itself).

אביק (sf. יקתי) m. prop. receiving, hence: 1) learning, instruction, doctrine Pr.4,2; Deut.32,2.— 2) captivating speech Pr.7,21.

לקחי pr. n. m. 1Chr.7.19.

נְלְקְםׁ (fut. בְּקְׁיִנ: inf. בִּיְלְיִנ: to gather, to collect, to glean Gen.31,46 (stones); Cant.6,2 (flowers); R.2,8 (ears of grain).

Pi. 따라 (fut. 따라 ; pt. 따라 ; inf. 따라) same as Kal Gen.47,14; R.2.2 a. 19.

Pu. ነጋ፫ (fut. ነጋ፫ነ) to be gathered ገርዚ ነርዚነ ye shall be gathered one by one Is.27,12.

Hithp. הְחַלֵּקֵם (fut. מָלַלְּקָט) to gather themselves together, with to any one Jud.11,3.

m. gleaning לֶּקֶטְ m. gleaning קֿגָיר the gleanings of harvest Lev.19,9.

לָקְק (fut. יְלְקֹּי, pl. יְלְקֹּי) to lick, to lap 1K.21,19; Jud.7,5.

Pi. pp. (pt. pp. p) same as Kal Jud.7.6.

to be late, whence מַלְקִשׁ latter rain, לָקִשׁ after-grass (Kal not used).

Pi לְקִשׁ (fut. יַבְקשׁ) to gather

the late fruits בֶּרֶם רָשִּׁע יְלַקְשׁוּ they gather the vintage of the wicked Jb.24.6.

ת'ק'ש m. after-grass, after-math Am.

in Ar. to lick, to suck.

ישֵׁרְ m. 1) juice, sap (of life), vigor לְשֵׁרִי my life-juice is changed (i. e. dried up) Ps.32,4.— 2) fat cake לְשֵׁרְ a fat cake of oil Num.11,8.

לשון (from לשון, sf. לשוני, sf. לשוני; pl. לשנות, sf. (לשנתם) f. (m. Ps. 22.16 a. Pr.26,28) 1) the tongue, as a member of the body Jud.7.5; as an instrument of speech Ps. 39.4; here belong the expressions: a lying tongue Pr.12,19; בשון רְמִיה a deceitful tongue Ps. a perverse לשון הַהְפְּכוֹת a perverse tongue Pr.10,30; איש לשון a man of an [evil] tongue Ps.140,12; בַּעַל בשון Ec.10,11 acc. Vulgate: slanderer; כְּבַר לְשׁוֹן of a slow, i. e. stammering tongue Ex.4,10; נַלְעַנ of a stammering tongue Is. 33, 19. — 2) tongue, language, the language לְשׁוֹן כַשִּׁדִים of the Chaldeans Dan.1,4; לַשׁוֹן מחרת another (i. e. foreign) language Is.28,11; אַל־עַם וָעָם כָּלִשׁוֹנוֹ to every people after their language Est.1,22; hence as a syno-תַּל־הַגּוֹיָם :(people) גּוֹי איזי מי all nations and tongues והלשנת Is.66,18.— 3) of things resembling a tongue, as: לשון אַשׁ a tongue

of fire, i. e. a flame Is.5,24; לְשׁוֹן a tongue of gold, i. e. a bar of gold Jos.7,21; בּיְשׁוֹן בָּם a tongue of the sea, i. e. a bay Is.11,15, or simply מְשׁוֹן Jos.15,2.

לשך to abide, to dwell (Fuerst). לשְׁבָּהְ לִשְׁבָּהְ f. cell, room, chamber Ez. 40,38; Neh.13,5 (בְּשִׁבָּה, which see); c. לְשָׁבַּת לִשְׁבַּת לִשְׁבַּת לַצִּבְּת לִשְׁבַּת בוּת אַבָּת Ez.40,17, c. לְשָׁבַּת Neh.10,38; with הור 10c. לְשָׁבַּתַה 15.9,22.

ת (שְׁבֶּׁבֶּ m. 1) a species of gem Ex.28, 19; 39, 12; acc. some: jacinth, others: opal.— 2) pr. n. a city, elsewhere called ביו ביו מון, which see.

נְישׁׁן (den. from נְישׁׁן) to use the tongue (Kal not used).

Pi. לְשִׁנִי to slander; pt. לְשִׁנִי who slandereth Ps. 101, 5 (for מְלִשְׁנִי = מְלַשְׁנִי = מְלַשְׁנִי = מְלַשְׁנִי = מָלַשְׁנִי = מָלַשְׁנִי = מָלַשְׁנִי = מָלַשְׁנִי = מָלִשְּׁנִי = מָלִשְׁנִי = מָלִשְׁנִי = מָלִשְׁנִי = מָלִשְׁנִי = מָלִשְׁנִי = מָלִשְׁנִי = מְלִשְׁנִי = מְלִישְׁנִי = מְלִישְׁנִי = מְלִישְׁנִי = מְלִּשְׁנִי = מְלִישְׁנִי = מְלִישְׁנִי = מְלִישְׁנִי = מְלִישְׁנִי = מְלְישׁנִי = מְלְּישְׁנִי = מְלְישׁנִי = מְלְישׁנִי = מְלְישׁנִי = מְלְישׁנִי = מְלְישׁנִי = מְלְישְׁנִי = מְלְישְׁנִי = מְלְישְׁנִי = מְלְישְׁנִי = מְלְּישְׁנִי = מְלְישְׁנִי = מְלְישְׁנִי = מְּלְישְׁנִי = מְּלְישְׁנִי = מְלְּישְׁנִי = מְּלְישְׁנִי = מְּלְישְׁנִי = מְּלְּישְׁנִי = מְּלְישְׁנִי = מְּיִי = מְיִּי = מְיִי = מְּי מְיִי = מְיי = מְיִי = מְי

מכת. Stb. prob. to contain, to comprise, whence מַלְּמָחָה.

תְּהָן m. measure for grain (= half of a סבר היים וויקל Hos.3,2.

מַלְתְעָה acc. Ges. to bite, whence מַלְתְעָה.

b, final form b, the thirteenth letter of the alphabet, called *Mem*b = b water, because of its original similarity to the form of a wave; as a numeral b=40,

b=600.

קה, מָה pref. for מָה, see under מָה.

ాస్త్రీ, ాస్ట్రీ pref. for స్ట్రీ, which see.

Ch. (ᆖHeb. קבית) pron. what, something יְדָרי that which Ezr.6,8.

קֹאָת (c. מָאוֹת ; pl. מָאוֹת f. 1) a hundred מְאָה שְׁנָה or מְאָה שְׁנָה a hundred years Gen. 17,17; 25,7; du. מָאַת נָאוֹת two hundred 11,23; as adv: a hundred times קאָר בְּקוֹל than to strike a fool a hundred times Pr.17,10; אַשֶּׁר הַעָּא though a sinner do

evil a hundred times Ec.8,12.—2) the hundredth part, per centum אָבָק the hundredth part of the money Neh.5,11.—3) לְּבָּק pr. n. of a tower in Jerusalem Neh.3,1; 12,39.

Ch. a hundred Dan.6,12; dv מְאָהֵן two hundred Ezr.6,17.

. אָוַל see מָאוּוָל

(from אָה m. desire, only pl. c. אָה Ps.140,9.

מאָר (comp. Deut.13,18).

m. 1) = סוס spot, blemish, defect Dan. 1, 4. — 2) = מְאָוּלְה whatever, something, anything Jb.31,7 (comp. Deut.13,18).

מאומה (prob. a compound of חבו) pron. whatever, something, anything בַּבֶּר מָאוֹמֶה to speak anything Num 22,38; וַלַּקַחָתִי מִאָּתוֹ and I will take something מאומה from him 2K.5,20; בָּי הַשָּׁה בָרָעַך שאת קאומה wnen thou dost lend thy brother anything as a loan (literally: a loan of anything) Deut.24,10; with a negative particle: not anything, nothing \$51 there shall not יְרַבַּק בְּיַרָהְ מָאוּמַה cleave anything (cleave nothing) to thy hand Deut.13,18; אַל־תַעש לוֹ מָאוּמָה do him nothing (i. e. no harm) Jer.39,12;אָישׁ אַל־יִבַע מָאוּמָה let no man know anything of the business 1S.21,3; אָין לאומָה there is nothing 1K.18,43;

וֹמְאוֹמָה אִין כְּיְרוֹ and he had nothing in his hand Jud.14,6; אִין שֵׁר בִּית־הַסהַר ראָה אָת־בָּל־מְאוֹמָה בְּיָרוֹ the keeper of the prison looked not to anything at all that was under his hand Gen.39.23.

Dixip (from אַבְּי) m. refuse, anything contemptible Lam.3,45.

קארות (c. מְארוֹת , מְארוֹת מְאַרִים m. 1) light, lighting ישָׁבֶּון לַבְּאוֹר אוֹן light Ex.25,6; אַבְּאוֹר אוֹן וּיִי מְאוֹר אַנִים the candlestick of the light Num.4,9; fig. brightness, cheerfulness מְאוֹר עִינִים the light of the eyes, i. e. bright eyes Pr.15,30; מאוֹר פָּנִים the light of the countenance, i. e. cheerful countenance Ps.90,8.—2) light, luminary Ps.74,16; of the sun and moon: מַבְּרִלְּיִם לֹּנִים the two great lights Gen.1,16; of the other celestial lights: שְּׁלֵים אֹרוֹת הַנְּלְּיִם the bright lights of heaven Ez.32,8.

קאוֹרֶה (c. מְאוּרֶת) f. hole, cave Is. 11,8 (prop. place of light, opening, from אוֹר).

ק (מאוני I; c. מאוני f. du. pair of scales, balance Jer.32,10; more fully אוני מִשְּקָל balances for weighing Ez.5,1; מאוני צֶּבֶּק מְאוֹנִי מִשְּקָל gust balances Lev.19,36; מאוני מאוני false balance Pr.11,1.

Ch. f. du. balance Dan.5,27. מְאַבְּלְ (from לְּאָנִי c. לְּאַבָּלְ , sf. וֹלְאָבָרְ (m. (once f. Hab. 1,16) eatable, food Gen.6,21; Jud.

14,14; אָטְ מַאָּכְי a tree for food (i. e. a tree bearing edible fruit) Lev.19,23; אָבְיּ אַבְּי sheep for food (i. e. sheep appointed for slanghter) Ps.44,12.

קּבְּלֶת (from אָבֵל f. food בְּבְּלֶת מְאַכֹּלֶת as food (fuel) for the fire Is. 9,18.

אָבֶּלֶת (from קּבְּיל to devour) f. knife Gen.22,10; fig. מֵאֲבָלִיתִי יוֹמְלִּעְהִיי its teeth are as knives Pr.30,14.

rtion; only pl. c. רַבְּילִי exertions of strength, efforts Jb. 36,19.

קּבְּרָ (from אֲמֵר; c. מַאָּמֵר) m. commandment, decree Est.1,15; 2,20; 9,32.

Ch. m. decree, commandment Dan.4.14.

נְמָאָן (only pt. מְאָרָ) to refuse, to be unwilling אָם לְשֵׁלָּה לִשְׁלָּה if thou refuse to let [them] go Ex. 9,2.

Pi. אָבֶּן (fut. אָבְּיִן) same as Kal: בּעָבּוּ הַנְּעָם he refuseth to let the people go Ex.7,14; מַאַן הַבְּיַם thou refusedst to be ashamed Jer.3,3; בְּיִבּי אָבִי אָרִי אָבְי if her father utterly refuse Ex.22,16.

(pl. מאָנים (pl. מאַנים adj. unwilling, re fusing הַמָּאָנִים לְּשְׁמוֹעַ אָּתְדְּבְבֵּי who are unwilling to bear my words Jer.13,10.

אָבֶי Ch. (pl. מָאנִין, c. מָאנִי , def

יְבָאָנְאָ m. vessel, utensil Dan.5,3; Ezr.5.14.

Niph. Diph. (fut. רְבָּיִה, pt. וְבָּיִה, 1) to be despised, rejected בְּבָּיִה in his eyes a despicable person is despised Ps.15,4; and a wife of youth, that was rejected Is.54. 6.— 2) to be loatnsome אַרָרִים בָּי תַּפְּאַט my skin is broken, and become loathsome Jb.7,5.— יְבַּיִּאַט Ps.58,8 = יִּבְּיִבּיִן, from בַּבָּיַר.

קּבֶּה (from בְּצְבָּה) m. something baked Lav.2,4.

לְאָבֶּל (from בְּאָבָּל) m. darkness Jos. 24.7.

לְּיָהְ (בַּהְיָה, comp. מְאַפֵּליְה, לְיִה, f. darkness of God, i. e. utter darkness Jer.2,31.

רְאָבְ acc. Fuerst: to sting, to wound (Kal not used).

 \emph{Hiph} . מַמְאִיר, (pt מְמָאִיר, f.

קהָאָרֶה) to prick, to cause pain סְלִּין מַקְאָּרֶה a pricking thorn Ez.28, 24; אַרְעַת מַקְאָרֶת a painful (others: corroding) leprosy Lev.13,51.

מַאַרָב (from אָבָּל ; c. מַאַבּ) m. ambush Ps.10,8; also troops in ambush 2Chr.13,13.

קֿבְרּת (from אָבר) f. curse Mal.3,9; c. מָאָרַת Pr.3,33; pl. מָאָרַת 28,27.

מלבְּבֶּלוֹת (from בְּבֵל) adj. separate הַעְּרִים הַמִּבְּבָּלוֹת the separate cities Jos.16,9.

מָבוֹא (from בּוֹא; c. מְבוֹא , sf. מָבוֹא, קבוֹאֵר ; pl. c. מְבוֹאֵר (מְבוֹאֵר) m. 1) coming in, entering לַבַעַת אָת־מוֹצָאַדְּ וְאָת־ to know thy going out and מְבוֹאֵךְ thy coming in 2S.3,25 (Kri nas קמבוֹאָי עִיר ;(מוֹבָא see מּמָבוֹאָי עִיר like the entering into a city that is broken in Ez.26,10. as the coming of a multitude, as the streaming of a mass 33,31.- 2) entrance, place of entering מָבוֹא פָּתָחִים the entrance of the gates Pr.8,3; מָבוֹא the entrance of the house Ez.45,5 (opposite NYD egress); the entrances of the sea, i. e. harbors 27,3.- 3) coupled with שֵׁבֶשׁ: the setting or going down of the sun, the west Deut. 11,30; Jos.1,4; מָמָוַרַח שֶׁבֶשׁ וַעַר־ from the rising of the sun even to his going down (i. e from east to west) Mal.1,11.

קבוֹכְה (from לְּבוֹרְ f. perplexity, consternation Is.22,5; Mic.7,4.

(from בְּבוּל m. flood, deluge Gen.6.17; Ps.29.10.

תְּבוּקְת (rom בּוֹם) f. a treading down, a trampling down Is.22.5.

אין (from נְבְלֵּ שׁלָּר בּּר שַּלְּבְּעָן m. fountain, spring אַלְבּר בַּר שַלְּבְּעָן and the pitcher shall be broken at the fountain Ec.12,6; pl. c. בַּרוּצִין springs of water Is.35,7;49,10.

קבוֹקה (from בּוֹק) f. emptiness, desolation Nah.2.11.

יוֹרְתוֹר (from בַּחַר m. choice, the choicest, best 2K.19,23.

choice, the choicest, the best אָבְּחַר (from בְּבָּי, c. מָבְּחַר) m. 1) choice, the choicest, the best מַבְחַר הַצֹּאׁן the choice and best of Lebanon 31,16; pl. sf. בַּחַ לוֹנְהַי, בּיוֹן the people of his choice (his chosen people) Dan. 11,15.— 2) pr. n. m. 1Chr.11,38.

תְּבְּמֵה (from בְּבְּמָה m. expectation, hope (בְּמָה) m. expectation her expectation shall be ashamed Zch.9,5; also of the object of hope: בְּמָם of Ethiopia their hope (i. e. of Ethiopia upon whom they rely) Is.20,5; as our hope v. 6.

אָבְקְייָה (from אִנְּבְּי) m. utterance קּינְיקּי אָנְבְּיִירָי the utterance of her lips Num.30,7.

קּבְשַׁה (from הַבָּיָ , c. תַּבְשַׁה, sf. לְּהָיוֹת בַּיְיָ , מְּבְשַׁה ; אָנְשַׁהִים , מִּבְשַׁה) א. בּיִנְיוֹת בַּיִנָ , מִבְשָׁהִי , מִבְשָׁהִי , מִבְשַׁה) א. בּיִנְ לְהִיוֹת בַּיִנְ ; pl. מִבְשַׁה) א. בּיִנְ מִבְשָׁה) that thy trust may be in the Lord Pr.22,19; לְבָשׁׁת בּוֹנֶר confidence in a treacherous man 25, 19; also of the object of trust: יוָנָת בְּשָׁת יִי מִבְּשַׁת that maketh the Lord his trust Ps 40,5; Jb.8,14; 31,24.— 2) security, safety, ease יוְנָתְק מִאָּבְרוֹ מִבְּשַׁת יִי מִבְּשַׁת יִי מִבְּשַׁת אַנְּרֵל מִבְּשַׁת יִי מִבְּשַׁת יִי מִבְּשַׁת יִי מִבְּשַׁת אַנְּרֵל מִבְּשַׁת יִי מִבְּשַׁת אַנְּרֵל מִבְּעַת מִבְּעָּב מִבְּע מִבְּעַת מִבְּעַת מִבְּעָּת מִבְּעָּב מִבְּע מִבְּע מִבְּעָּב מִבְּע מִבְּעַם מִבְּע מִבְּעָּבְּע מִבְּע מִבְּעְבְּיוֹם מִבְּע מִבּע מִבּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבּע מִבּע מִבּע מִבּע מִּבְּע מִּבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבּע מִבּע מִבְּע מִבְּע מִבּע מִּבְּע מִבְּע מִבְּע מִבּע מִבּע מִבּע מִבּע מִבּע מִבּע מִבּע מִבּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִּבְּע מִבּע מִבּע מִבּע מִבּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִּבְּע מִבְּע מִבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִבּע מִבּע מִבּיע מִּבְּע מִּבְּע מִבְּע מִּבְּע מִבּע מִּבְּי מְבְּע מִּבְּי מְבְּע מִּבְּע מִבְּי מִּבְּע מִּבְּע מִּבְּי מְבְּע מִּבְי מְיבְּבְּע מִּבְּע מִּבְּים מִּבְּע מַבְּי מִּבְּע מִּבְּים מִּ

עְבְּלִינְית verb. n. of בְּלֵינְית, which see. בְּלִינְית (from בְּנָה) m. building, house

יַבְבָּי pr. n. m. 28.23,27 = בָּבָּי 21,

Ez.40.2.

תֹבְיָת (from בְּיִם) m. prop. flight, hence: fugitive Ez.17,21.

קבשים (from מְבְשִׁים I.) m. pl. the privy parts, pudenda; only sf. מָבְשִׁים Deut.25,111.

תְבַשֶּׁלֶת (from בְּשֵׁל) f. cookinghearth, boiling-place; only pl. הַבְּשְׁלוֹת Ez 46,23.

בְּיֵבֶּי pr. n. 1) a son of Ishmael

Gen. 25, 13.— 2) another person 1Chr.4.25.

m. magus, Persian priest בְּבִיקָנ chief of the magi Jer.39.3

pr. n. an unknown place Ezr.2,30.

קּבְבְּלְוֹת (from בָּבֵל only pl. מְנְבַּלְוּה; only pl. מְנְבַּלְוּה f. twisted work, cord Ex.28,14

לְבְּעָה (from גול to be high; pl. הְנְבְּעָה) m. head-dress, bonnet, cap (of priests) Ex.29,9.

in Ar. to be noble, celebrated, precious.

קנֶר (pl. מְנְרִים) m. preciousness, precious things of the heavens Deut. 33,13; שְׁבֵּים the precious products of the sun v. 14; מְנָרִים precious fruits Cant.4, 13; with omission of מְנִרִים all precious fruits 7,14.

קודן pr. n. Megiddo, a fortified city of Manasseh at the foot of Carmel, in the valley of Jezreel בְּקְעַת־מְּנְדְּוֹ the plain of Megiddo 2Chr.35,22; מִנְדִוֹן waters of Megiddo Jud.5,19; בְּוֹרִוֹן Zch.12,11.

מְרָדּוֹל a. מְנְדּוֹל pr. n. a city in the northern limits of Egypt Fx.14,2; Jer.44,1; Ez.30,6.

י מָנְדוֹ see מְנָדוֹן

pr. n. an Edomite prince Gen. 36,43.

(c. מְּנְדֵלִים; pl. מְנְדֵלִים, מְנְדֵלִית m. 1) tower, watch-tower, turret Gen.11,4;Jo.5,3; מְנְדֵל־עוֹ a tower of strength, i. e. a fortified tower Jud.9,51; fig. מָנְבַּל־עוֹ שָׁם יִיָּ the name of the Lord is a tower of strength Pr.18,10; of beds in a garden: מָנְדָּלות מֶרְכַּחְים turrets of aromatic herbs Cant. 5, 13, - 2) elevated stage, pulpit Neh.8,4.-3) in compound names of places: a) מְנְבֵּל־אָל (tower of God), a fortified city in Naphtali Jos. 19.38. now Meidal on the western coast of the sea of Galilee. b) מְנַרֵּל־נַר (tower of Gad), a city in Judah Jos.15,37. c) מְנַרֵּל־יָעָרָ (tower of the flock), a village near Beth-מנדל הסנורים (lehem Gen.35,21. d (tower of the ovens), a tower near the walls of Jerusalem Neh. 3.11, and in other names.

לְּנְדְּנְה f. precious thing, only pl. מְנְדְנְוֹת Gen.24,53; 2Chr.21,3.

קבונות pr.n. Magog, a son of Japheth Gen.10,2 and a people in the north east of Europe, by whom Josephus and others understand the Scythians Ez.38,2. The king of the land of Magog is called אוֹג (which see). Among the Jews are current various fables about a people אוֹג וֹבְוּל וֹג וֹבְּוֹנ וֹג , as well as among the Arabs about Jagug and Magug.

קנוֹך (from אוֹז II.) m. fear, terror בְּנְוֹרְ מְּפְּבִינּ בּוֹנִר מְפְבִּינ terror round about Jer.6,25; pl. sf. מְנִּוֹרָ my terrors Lam.2,22.

עָנוּר (from אין I.; pl. בְּוּרָרָם, c.

ית (מְנוֹרֶי m. 1) sojourning, temporary abode אָרֶץ מְנוּרֶי אָבְיוּ the land of his father's sojourning Gen.37,1; לוגריך מונריך the land of thy sojourning 17,8; fig. of earthly life; ימי שׁנֵי מְגוּרֵי the days of the years of my sojournings (Eng. Bible: pilgrimage) Gen.47,9; בית the house of my sojournings (i. e. my temporary abode on earth) Ps.119,54.- 2) place of sojourning, dwelling וָאֵין שַׂרִיד nor any remaining in his dwellings Jb.18,19;בִּי־בָעוֹת בִּמְנוּרָם for evils are in their dwelling Ps.55,16.—For מְנוֹרֵי Ez.21,17 see . מַגַר

קּגוֹרָה (from גוּר II.; c. מְגוֹרָה) f. fear Pr.10,24.

קיבוּרָה I. (from איר I.) f. barn, granary Hag.2,19.

וו. (from וו.) f. fear, object of fear Is.66,4; Ps.34,5.

קנְוְרָה (from נְגְוֵרָה; pl. קּוּ, מְגְוֵרָה (from בְּוֹרָה, pl. c. בַּוְנְרָה בּאָר, hatchet; only pl. c. בַּוְנְרָה בּאַר. 28.12,31.

m. sickle Jer.50,16; Jo.4,13.

קּבְלֵּה (from מָנְלֵּת, c. מְנְלֵּת, f. roll, volume Jer.36,6; מְנָלַת-מָפָּר roll of a book v. 2; also Ch. Ezr.6,2.

קבְּמְאָה (ace. Stb. for מְנַמְּאָה from אַבְּמְּאָה ; c. מְנַמָּת פְּגוֹיהֶם קַּדִימָה the striving (i. e. direction) of their faces is forwards Hab.I,9.

to give (Kal not used).

Pi. אָבֶר (מָנוֹ צְבֶריֹך בְּיָבָן who hath delivered thine enemies into thy hand Gen.14,20; hence: to deliver up, to surrender יַשְּׁרָה אָבָרָר יִשְּׁרָא how shall I give thee up, Ephraim? how shall I surrender thee, Israel? Hos.11,8.—2) to bestow יַשְׁבֶּרָר יִּשְׁבָּרָר בָּעַרָּר הַּבְּעָרָר הַּבְּעָרָר הַּבְּעָרָר הַבְּעָרָר הַבְּעָר הַבְּעָרָר הַבְּעָרְר הַבְּעָרָר הַבְּעָרָר הַבְּעָרָר הַבְּעָרְר הַבְּעִּרְר הַבְּעָרְר הַבְּעָרְר הַבְּעָרְר הַבְּעָרְר הַבְּעָרְר הַבְּעָר הַבְּעָרְר הַבְּעָרְר הַבְּעָרְר הַבְּעָרְר הַבְּעָרְר הַבְּעָרְר הַבְּעִירְר הַבְּעָר הַבְּעָרְר הַבְּעָרְר הַבְּעָרְר הַבְּעָר הַבְּעִבְּיר הַבְּעִבְּיר הַבְּעִירְר הַבְּעִירְר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּעְרְרְיּבְּעְרְרְיּבְּעְרְרְיִיבְּייִי בּעְבְּייִי בּעְבְּיר הַבְּיר הַבְּיִייִי בּעְבְּיר הַבְּיִייִי בּעְבְּיר הַבְּיר הַבְּיִייִי בְּיבְּיּיִי בּעְיִייִי בְּיִייִי בְּיִבְיּיּבְיּיִי בּיּבְייִי בּיּבּיי בּייִי בּיּבְייי בּיבּיי בּיּבּיי בּיּבּיי בּייִי בּייִי בּייִי בּייִי בְּיבְיּיי בְיבְיּבְיּבְיּבְייִי בְּיבְּיּבְייִי בּייִי בּיּבְייי בּייי בּיייי בְייִיי בְּייי בּייִיי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּייי

קוְנְהַ (from בְּנֵן c. מְנְנֵת f. a covering, a blinding מְנְנַת a blinding of the heart Lam.3,65 (Eng. Bible: sorrow of heart, evidently taking מְנְנָה as a derivative of בְּנַן).

קּעֶר (from נְעֵר) f. rebuke, curse Deut.28,20.

תְּבְּלֵים (from אָנְיָנְינָת תּוּבְּשׁים; pl. מְוּבְּשׁים (from אָנְינָת תּוּבְּשׁים) f.

1) plague, pestilence Ex. 9, 14;
Num.14,37.— 2) defeat, slaughter
(in battle) 1S.4,17; 2S.17.9.

מָבְּיעִשׁ pr. n. m. Neh.10,21.

prop. to cast, hence: to give up, to abandon; only pt. p. מְנֵרֵי בְּיִרְּבָּרְ בְּיִרְּבָּרְ abandoned to the sword Ez.21,17 (Eng. Bible: terrors by reason of the sword, taking מְנֵרֵי as a noun derived from זֹוּ וֹנִי

Pi. מְגָּר to cast down יְּבְּרְתְּה and thou hast cast his throne down to the ground Ps.89.45.

Ch. to throw (Peal not used). Pa. אָבֶר (fut. מְבָר) to overthrow, to destroy Ezr.6,12.

קֹנְרָה (from נְבֶרָה II.; pl. מְנֵרְה f. a saw 2S.12,31; 1K.7,9; 1Chr.20,3.

קרון pr. n. a place in Benjamin near Gibeah 1S.14,2; Is.10,28.

קּרֶעָה, (from בְּרָעוֹת; pl. מְנְרְעָה) f.
roces drawing in of the wall
IK 6 6.

לְּבַרְ (from בְּרָהׁת מְבְרָּהְיֹתְירִי f. clod of earth רבות בְּרְבִּתְּרִירִי from עָבְשׁוּ בְּרְדוֹת מַחַת בֶּיְרְבִּיתִירִי the grains of seed are rotten under their clods Jo.1.17.

מר (from מַרָּר ; sf. מַרָּר , מַרָּר a. מָדָר ; pl. מַדִּים, מַדִּים, sf. מַדַּים m. 1) measure אַרָבֶּה מֵאָרֵץ מְדָה the measure thereof is longer than the earth Jb. 11,9; fig. מביה the portion of thy measure Jer. 13,25. - 2) vestment, garment וַלַבַשׁ הַכּהָן מְדּוֹ בַר and the priest shall put on his linen garment Lev.6,3; 2S.20,8; שׁבְיוֹ קּרָעִים with his garments rent 18.4,12; מַעַל לִמַדָּיו upon his garments 17,39; fig. וַיִּלְבֵּשׁ קַלְלֵה and he clothed himself with cursing as with a garment Ps. 109,18.— 3) covering, carpet ישֶׁבֶּי that sit on carpets, i. e. the wealthy Jud.5,10 (Eng. Bible: ye that sit in judgment).

בּוְרָבַת Ch. (def. אַרְבָּרָם) m. altar Ezr.7.17•

I (from מְּדְבָּרְ נְאוֹה I.) m. mouth, speech מְּדְבָּרְ נָאוֹה thy speech is comely Caut.4,3.

קבְרָה (from בְּבַר II.; with הוֹ loc. מִדְבַּרְה ; c. בְּדְבָּר, with הוֹ loc מִדְבַּרְה ; c. בְּדָבְּר, with הוֹ loc מִדְבַּרְה ; c. בְּדָבְּר, with הוֹ loc מִדְבַּרְה ; c. בְּדָבְּר, with ni loc מִדְבַּרְה ; c. בְּדִבְּר, with loc arrest in a constant in a constan

Niph. נְמַר (fut. מַר , pl. יִמָּר) to be meted out Jer.31,37; 33,22.

Pi. רַבָּף (fut. רַבָּף) a. רַבּף (fut. רַבּף) to stretch out, to extend, to measure בְּבָּף אָבָף and the night be extended, i. e. long Jb 7,4 (Eng. Bible: and the night be gone); רְבָּף אַבָּף הַבְּּף אָבָף מוֹל and I will mete out (i. e. divide) the valley of Succoth Ps.60,8; בְּבָּרָה מוֹל בַּרָבָּף מוֹל he measured them with a line 28.8,2; אָבֶף וֹיִמֶּדֶר מִבּּף he stood and measured the earth Hab 3,6.

Hithp. יְהְמוֹדְר (fut. לעל (fut. יַיִּתְמוֹדְר בּיִלְר (fut. יַיִּתְמוֹדְר בּיִלְר and he stretched himself upon the child 1x.17,21.

- קבר (from יְבָרָ; c. מְדָרָ) m. the passing away Jb.7,4 (but see מֲבַרְּ
- קֹרֶה (בְּרֵבְּ בַּיבְּ) to spread out, to extend, hence מָבָר a. מָבָר 2.
- קְּדְּוֹת (from מְדְּנִי, e. מְבִּית מְּבִּית פּרָּ פּרָ מְדִּיתְי (מְדּוֹתְייִם מְבִּית פּרָּ פּרָ מְדִּיתְי (מְדּוֹתְייִם מְבִּית (מְדִּיתִי (מְדִּית פּרָּ אַנְשֵׁי מְדִּנֹת a man of great stature, i. e. tall man 1Chr.11,23, pl. אַנְשֵׁי הַבְּיִת מְדּוֹת Is 45,14 or מְבָּית מְדּוֹת Num. בַּיִת men of great stature;

תּהְלֹי מִדְּה a wide house Jer. 22, 14. — 2) measure חָבֶּר מִדְּה בַּיר מִדְּה מְבָּר מִדְּה מִבְּיר מִדְּה מִבְּיר מִבְּר מְבְּר מִבְּר מְבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מְבְּר מִבְּר מִבְּר מְבְּר מִבְּר מְבְּר מְבְּבְּר מְבְּבְּי מִבְּי מְבְּיִבְּי מְבְּיִּבְּי מְבְּיִבְּי מִבְּיִּבְּי מְבְּיִבְּי מִבְּיִבְּי מִבְּיִּי מִבְּיִבְּי מִבְּיִּי מְבְּיִבְּי מִבְּיִּי מְבְּיִבְּי מְבְּיִבְּי מִבְּיִי מְבְּיִבְּיִי מְבְּיִבְיּי מִבְּיִי מְבְּיִבְיּי מִבְּיִבְיי מִבְּיִבְיי מִבְּיִי מְבְּיִבְּי מְבְּיִבְּיִי מְבְּיִבְּיִי מְבְּיִבְיּי מְבְּיי מְבְּיִי מְבְּיים מְבְּיִבְייִי מְבְּיים מִבְּיי מְבְּיבְיי מְבְּיבְּיי מְבְּיי מְבְּיים מְיּבְּיי מְבְּיים מְיּבְּיי מְבְּיים מְבְּיים מְיּבְיי מְבְּיים מְיּבְיי מְבְּיים מְיּבְּיים מְיּבְיי מְבְּיים מְיּבְּיים מְיבְּיים מְיּבְיים מְיבְּיים מְיבְּים מְיבְּיבְיים מְיבְּים מְיבְּיים מְיבְּיבְיים מְיבְּים מְיבְּיים מְּיבְּים מְיבְּיבְייִים מְיבְּיבְיים מְיבְּיבְיים מְּיבְייִים מְּיבְיים מְיבְיּים מ

- רְּהָ Ch. f. tribute Ezr.4.20 (בּקְּהָּ v. 13).
- קרה (from Cn. בּהַרְ gold) f. acc. Kimchi: exactress of gold Is.14,4 (Eng. Bible golden city, evidently taking the formative do to imply place, as in מְרָמָבּ ; acc. Targ. and others: מְרָתַבְּ insolence, from בֹּרָהַ.
- קָּרֶלְ (from מְּדֶבְ זּהּ. gaiment; po. sf. בּיָדְלָ their garments 28.10,4; 1Chr.19.4
- (from קּבְּי, בּ. הַּנְיִם; בּ. בּ. מִבְּיָם; בּ. בּ. מִבְּיִם; בּ. בּ. מִבְּיִם; שִּהְנָה; בּ. בּ. מִבְּיִם; m. sickness, disease Deut. 7,15; 28,60.
- תְּבְּח (from בַּבְּרוֹתְ m. seduction בַּבְּרוֹתְי שָׁוֹא וֹמַדּוֹתְי but they foresaw for thee prophecies of falsehood and seduction Lam. 2,14.
- I. (from דוֹן) m. quarrel, contention, strife עַּרוֹן יִשָּׂא and there is strife, and contention riseth up Hab.1,3; אִישׁ מָרוֹן a man of contention (a quarrel-

some man) Jer.15,10; הְשִׁימֵנוּ מָדוֹן thou makest us a strife (i. e. an object of strife) unto our neighbors Ps.80.7.

II. (from בְּדְרֹוֹן) m. extension, length אִיש בְּדוֹן a man of great stature 2Chr.21,20 (Ktib בְּרֵין).

III. pr. n. a city in the north of Palestine Jos. 11,1.

what is known?) adv. why? for what reason? Gen.26,27; Ex.3,3.

מְדוֹר Ch. see מָדוֹר.

קְּדְנְּרָה (בּּ דְּוֹרְ II. 2) f. pile of wood Ez.24,9; sf. מְרָרָתָה Is.30,33.

מָרָשָׁה see מָדּרְשַׁה.

קרְתָה (from רְּחָה) m. fall, overthrow Pr.26.28.

לְּבְרָתְׁבָּר (from קרַם) f. overthrow, downfall; only pl. אִישׁ חָבֶּס בְּעִר לְפַרְחָפּוֹת may evil hunt down the violent man to his downfall Ps.140,12.

ነጋሷ pr. n. Media, a country of Asia lying south of the Caspian sea and settled by the descendants of Madai, the son of Japheth Gen. 10,2; it also stands for the people of Media (the Medes) Is.13,17; gent.

Ch. pr. n. Media Ezr.6,2; gent. קּדָיּ הְדָאָרָ the Median Dan.6,1 (Ktib אַבָּיָבָי).

מַה־בִּי from מֵה־בִּי) adv. sufficiently הַנְּים לֹא־הָתְבַּדְשׁוּ לְמַבִּי the priests had not sanctified themselves sufficiently 2Chr.30,3.

See T.

נהין I. pl. of בורין 3, which see.

וֹבְּרָין II. pr. n. a city in Judah Jos. 15.61.

קּוְיָנִים I. (from הָּוֹיְנִים , only pl. מְּוְיֵנִים , מְּוְיִנִים , m. contention, quarrel (בְּוִינִים יַשִּׁבִּית הַגּוֹּרֶל (מְּדִינִּם יַשִּׁבִּית הַנּוֹרֶל (מְדִינִּם יַשִּׁבִּית הַנּוֹרֶל (מְדִינִּם יִשְּׁבִּית הַנּוֹרֶל (מְדִינִּם יִשְּׁבִּית הַנּוֹרֶל (מְדִינִּם יִשְּׁבּית הַנוֹרָל (מְדִינִּם יִשְּׁבּית וֹדְיָב וּאַשְׁה וֹרִבְּל מְרָר מִוְרָנִי אִשְּׁה ; the quarrels of a wife are a continual dropping 19,13; frequently Ktib מְדֹנִים , see מְדֹנִים .

וו פּוּדְיָן וו. pr. n. son of Abraham by Keturah Gen.25,2, ancestor of the Arabian tribe of Midianites who lived east of the Jordan, of Sinai and in Arabia Petraea Ex.2,15; 1K.11,18; sometimes identical with the Ishmaelites Gen.37,28; gent. מְדָיָנִים Midianite Num. 10, 29, f. מִדְיָנִים Gen. 37,28, for which once מִדְיָנִים v. 36.

קרינית (from דון; pl. מְרִינִית f. prop. jurisdiction, hence: province, region, country 1K.20,14; Est.1,3; Dan.11,24.

רְיְנְהָא Ch. (c. מָדִינָת , def. מְדִינְהְא province, country Dan.2,48; Ezr. 5,8; pl. מְדִינָן Ezr.4,15, def. מְדִינָתְא Dan.3,2.

קרֹכְה (from לְּדֹרָה) f. mortar Num.

מְרָמֵן pr. n. a city in Moa' Jer. 48.2. לודים I (from כּוֹדְמוֹנְה I) a place of dung, a dunghill Is. 25, 10.—
2) pr. n. a city in Benjamin, near Jerusalem Is. 10.31.

קר מְרְטַנְּה pr. n. a city in Judah Jos. 15.31.

קְּדָנִים (from וְדֹּוֹיִ m. 1) contention, strife; only pl. מְדָנִים Pr.6,19; 10, 12.— 2) pr. n. son of Abraham by Keturah, the brother of Midian Gen.25,2; pl. מְדָנִים בְּקְנִים Midianates Gen.27,26 (see

נְיָבֶ (from נְיָבֵי m. 1) knowledge, intelligence Dan.1,4; 2Chr.1,10.—
2) consciousness, thought Ec. 10,20

מוֹדָע see מדָע.

עַרְקּרָה (from בְּקְרָה f. a piercing, wounding; pl. c. מַּיְבְּקְרָוֹת there is that speaketh like the piercings of a sword Pr.12,18. קרֹרָךְ Ch. (from קרֹרָ, sf. קרֹרָךְ, קרֹרָן, m. dwelling Dan. 2, 11; 4.29.

קרֵבְה (from ררג) f. stair-like height, steep mountain Cant.2,14; Ez.38,20.

ifrom קבָדָ; c. קבָדָם) m. a treading, a space trodden upon בְּרַבְּרְבָּלְ the treading of the sole of a foot, i. e. a foot-breadth Deut.2,5.

(from הָרָשׁ) m. inquiry, commentary מְדְרָשׁ a commentary on the book of the Kings 2Chr.24,27。

קּרְשָּׁה (from בְּּרְשֵׁה f. something threshed, trodden down; fig. of the oppression of Judea בְּרְבִּינִי O my down-trodden, and the son of my threshing-floor Is. 21.10.

בּפָּדָתָא see מְדָתָא.

קה (somettmes קה, especially before gutturals with Kametz; before Makkeph コロ) 1) pron. indefinite: whatever, something ויהי שרצה whatever there is, let me run 2S.18,22; ויעבר עלי מַה and let come upon me whatever will Jb.13,13; דְּבֶר מֲה whatsoever Num. 23,3; with a negative. nothing וּבַל־יָרָעָה־מָּה and she knoweth nothing Pr.9,13; ... להדיש that which, what מה־שַׁהַנה that which was Ec.1,9; also with omission of the rel. pron. מַה רָאִיהָם עַשִּׂיתִי what ye saw that I did (what ye saw me do) Jud.9,48.— 2) pron. interrogative: what? מַה־תַּבַקּשׁ what seekest thou? Gen.37,15; מה אמר what shall I say? Ex.3,13; מָה ששׁית what hast thou done ? Gen. 4,10; also without apparent interrogation: לִּדְעָה מַה־יִּעְשָה לו to know what shall be done to him Ex.2,4; by way of depreciation and humiliation: מַה־בָּצַע what profit Gen.37,26; שה כחי what is מה הַחַלוֹם הַוֹּה ;my strength Jb.6,11 what is this dream! Gen.37,10; what is man? Ps.8,5; sometimes interrogative ap presupposes regation: מה־מני יהלה

what departeth from me? (i. e. nothing departeth from me) Jb. 16,6; מהקלי ולה what have I to do with thee (i. e. I have nothing to do with thee) Jud.11.12; מה־קה וּלְשֵׁלוֹם what hast thou to do with peace? (i. e. thou hast nothing to do with peace) 2K.9,18; המה של את־הבר what hath the straw to do with the corn? Jer.23.28.-3) in reference to quality: what, what kind of ? שהתארו what form is he of? 18.28,14; מָה מְשַׁפַּט הַאָּישׁ what manner of man? 2K.1,7; what cities are these ? 1K.9,13; in this sense sometimes preceded by noun c: חַבְּמַתה what wisdom have they? Jer. 8,9.- 4) adv. of cause: why, wherefore ? מַה־תִּצְעַק אָלַי why criest thou to me? Ex.14,15; つか wherefore do ye tempt תַּנַםוּן אַתִּינַ the Lord? 17,2.- 5) adv. of manner: a) how, how much מַה־נוֹרַא how dreadful is this place! Gen.28,17; מָה־אַרִיר שָׁמָה how glorious is thy name! Ps. אָהֶלִיךְ אָהָלִיךְ how beautiful are thy tents! Num.24,5; אָרַעָה that I may know how frail I am Ps.39,5; טַה אַהַבְתַּי how love i thy law! Ps. how hast מה עורת ללא־כח how hast thou helped him that is without power! Jb.26,2. b) how, in what way מַה־נָּצְטַרָּק how shall we justify ourselves? Gen. 44, 16 .-Joined to prepositions: a) עַר־מֶה till when? how long? Ps.74,9.

b) על־מה upon what? Is.1,5; Jb. 38,6; wherefore, why? Jer.9,11; Jb.10,2.— With prefixes ユ, ユ, ゥ: a) ממה, המה in what, at what, whereby? למה כחו נרול wherein his strength is great Jud.16,5; at what shall he be esteemed Is.2,22; בַּמָה הַאַּמָר wherewith thou mayest be bound Jud.16,13; במה אַנע whereby shall l know Gen.15,8; rarely adv. of cause: why ? נַבָּה נַשָּׁה נַיַ בַּבָה why hath the Lord done thus? 2Chr. 7,21. b) בַּמַה (שַׁה how great? how much? how many? בַּמָּה יָמֵי שָׁנֵי how many are the days of the years of thy life? (i. e. how old art thou ?) Gen.47,8; בַּמַה־רַחָבָה how great is her breadth, and how great is her length Zch.2,6; as adv. of time: how long? how often? בַּמָה לֹאֹד how long wilt thou תְשָׁעֵה מְמַנִּי not depart from me? Jb.7,19; how often did בַּמָּה וַמְרוּהוּ בַּמִּרְבָּר they provoke him in the wilderness ? Ps. 78,40; עַר־בַּמַה פָעַמִים how many times? 1K.22,16; הו these so many years לַמָּה שַׁנִים Zch.7,3. c) לְמָה (three times ו לַמָה 1S. 1,8) why? wherefore? wherefore smitest לַמַה תַבָּה רֵעָךְ thou thy fellow? Ex.2,13; לַמַה־וָה why then am I? (i. e. why do I exist) Gen.25,22; in a wider sense: of what good, of what what good shall לְמַה לִי חַיִּים twiat good my life do me ? 27,46; לַפַּה זָה לִי what profit then, shall the בְּכוֹרָה

birthright be to to me? 25,32; with rel. שׁלַמַה: לֹי for why? Cant. 1.7 (= אַשֵּׁר לַמַה Dan. 1, 10).— Sometimes and unites with the following word into one, as: הולה Ex.4.2 for מלכם; מהוה what mean ye? Is.3,15 for מה־לכם; שתלאה what a weariness! Mal. 1,3 for מהם; מהיתלאה Ez.8,6 for מה הם. With such contractions are generally classed also sufficiently 2Chr. 30,3 (= ילְמַהֹדִי) and למבראשנה at first 1Chr.15,13 (= לְמַה־בַּרָאשׁנַה; acc. Buxtorf); the prefixes in these words stand (מֶד) מָן and לִ

קה (once אָבֶּ, which see) pron. what? Dan.4,32; without interrogation יָבע מָה בַחַשׁיבָּא he knoweth what is in the darkness Dan.2,22; יוֹ שׁיבָּא what, that which 2,28; with prefixes: מֹ בְּחָהׁיִר בְּרָבִין how! how much! יְבִירְבִין how! how great are his signs! Dan 3,33. b) יִבְּיִר יִשְּׁרְא חַבְּרָה יִשְּׂרְא חַבְּרָה יִשְּׂרְא חַבְּרָה why? wherefore? יְבִירְבִּין why should damage grow? Ezr.4,22; יִן for why? 7,23.

קתה or מְּחָשׁה in Ar. to hold back (Kal not used).

Hithp. הּתְמַרְמַה to delay, to tarry, to stay הַּתְמַרְמָּה I made haste, and delayed not Ps. 119, 60; אִם־רְמַה חַבָּה־לוֹי though it tarry, wait for it Hab. 2, 3; הַתְמַרְמָה וֹתְמָרה נְמָבְּה הַתְּמָרה וֹתְמָרה נִתְמָרה אָס wonder Is. 29, 9.

קרוְמֶה (from הוֹם; c. הוֹמַם קֹּהוֹמָם) f. 1)

וְבְּבְּיְבְיְ pr. n. a Persian eupuch Est.

ל מְהְימֵבְאֵל (1) pr. n. m. Neh.6,10.— 2) pr. n. f. Gen.36,39.

קָּהְיִר (from מְהֵר (adj. quick, diligent, ready, skilled מְהִיר בִּמְלֵאבָתוּ diligent in his work Pr.22,29; סיפָר ביר a ready scribe Ezr. 7,6; c. מְהַר צָּבֶרְ quick in righteousness Is.16,5.

לְהַלֹּל (pt. p. מְהוֹל (מְהוֹל to mix, to adulterate (a drink) סְרָאָךְ מְהוֹל בַּמְים thy wine is mixed with water is. 1,22.

קבות (from בְּבַרָּהְ, c. קבׁתַבְּ, sf. קבֹתְבַּ, m. 1) walking, way, journey Neh.2.6; בְּבָרְהָּ שִּׁלְשָׁת נְמִים נְאוֹנִים נְאוֹנִים נְאוֹנִים נְאוֹנִים נְאוֹנִים נְאוֹנִים מוּנִים שׁנִים מוּנִים מוּנִים שׁנִים מוּנִים שׁנִים מוּנִים שׁנִים מוּנִים מוּים מוּים מוּנִים מוּים מוּים מוּנִים מוּים מ

(from הָבֹךְ m. way, a place to walk (others: companion, guide) only pl. יְבָרָה בִּין and I will give thee places to walk among these that stand by (i. e. thou shalt have access to them) Zch.3,7

(from לְבִי m. praise יְאִישׁ m. praise יְאִישׁ and a man [is proved] according to his praise Pr.27,21.

pr. n. m. 1) a patriarch descended from Seth Gen.5,12.—

2) another person Neh.11,14.

(from מָבְלְמָּוֹת f. blow, stroke; מוֹלְ מָּוֹת blows Pr.19,29.

קהקרת (from בְּבְּרָת) f. stream, whirlpool, abyss (others: deep pit); only pl. בְּבַּמִרוֹת Ps.140,11.

קּבְּבֶּר (from בְּּבָּרְ c. חַבְּּבְּים f. overthrow, destruction בְּבָּבְּים מִיבְּבָּרְ מִיבְּבָּרְ the overthrow of Sodom and Gomorrah Deut.29,22; also in the sense of a verb. n. with accus.: בְּבַּרְבָּבַר אֲלָהִים אֱרִר אֲלַהִים הַּבְּר אֲלָהִים אֶר like God's overthrowing Sodom Is.13,19.

הביים (from בּיוֹם) prop. torsion, Lence: stocks (an instrument of punishment, a kind of a pillory) בית בַּטִּרְבָּכֶר, בַּיִרְבָּבֶר, the house of the stocks, i. e. the prison 2Chr 16,10.

I. 1) to hasten; in Kal once: יְּבְיְהָר that hasten after another [God] Ps.16,4 (others render יְבְיְהָר 'that give presents', referring it to יְבָה II., which see).— 2) to be quick, ready, skilled, whence בְּהִיר .

Niph. אַיָּהָר (pt. בְּיִלְהָר) 1) to be hurried, to be hasty, headlong the perverse is carried on head-

long Jb.5,13; המר נובליי בשר לובליי בשר לובליי (impetnous) people Hab.1,6; וּלְבַב נִמְדָרִים יְבִין the heart also of the hasty (rash) shall understand knowledge Is.32,4.— 2) to be fearful, timid by heart Is.35.4.

Pi. מְמָהָר (fut, מְמָהָר; pt. מְהָר) וֹ to hasten מַעַשָּה מַעַשָּה יָחִישָּה יָחִישָּה יַמָּהַר let him hasten, let him speed his work Is.5,19; מַהַרוּ אַת־הַמַן haster. hither Haman (i. e. bring him quickly) Est.5,5; so also 1K.22,9.-2) to hasten, to make haste מַמַהַר and Abraham hastened into the tent Gen.18.6; コロロ haste thee, escape הַמַּלָם שַׁמַה thither 19,22; frequently before other verbs as adv.: מָהַרוּ שָׁכָחוּ they quickly (soon) forgot Ps. 106,13; before inf. with כְּבַרָתַּ : לְ thou hast found it quicly Gen.27,20; without למהַרָתוֹן בא : ל ye are come soon Ex.2,18 - 3) to be hasty, rash וַלְבָּהְ אַל־יִמַהֵר and let not thy heart be hasty to utter anything Ec.5, 1.— 4) to be skilled, ready וּלְשׁוֹן and the עלְגִים תִּמַהֵר לְדַבָּר צַחוֹת tongue of the stammerers shall be ready to speak plainly Is.32,4.

II. (akin to מָרָר II. (akin to מְרַרְר II. (akin to מְרַר barter, hence: to pay a mariage-price, to endow his אָרָבְּרָּ לּוֹי he shall surely endow her to le his wife Ex.22,15.

בהר 1) cdj. swift, quick Zph.1,14.—

2) adv. hastily, quickly Ex.32,8; Deut.4.26.

קֹהַר (from מְהַר II.) m. marriageprice, dowry Gen.34,12; 1S.18,25; חלות בּבְּתוּלות the dowry of virgins Ex.22,16.

in haste, i. e. soon Ec.4,12; frequently as adv.: quickly, speedily, swiftly 2K.1,11; also בְּתְהֵרָה 147,15; מְהַרָה בַל or עַרְהָרָה עַר יִּכְּרָה very swiftly Jo.4,4; Is.5,26.

מהר pr. n. one of David's warriors 28.23.28.

hasty spoil) symbolic name of one of Isaiah's sons Is.8,1 a. 3.

התלות (from התל only pl. מְהַתְּלְּה, mockery, jest, delusion Is.30,10.

道 (= 河道) particle used in combination with the prepositions , ⊋ and ? to strengthen their meanings (acc. Stb. it signifies: substance): 1) 한국 in, with, etc. in fire Is. 43, 2 (prop. in the substance of fire); בַּמוֹ רֹאשׁי with my head Jb.16,4.— 2) למו (to, to, upon my mouth למוֹכָּני for the sword למי־חַרֶב ; Jb.40,4 27,14.— 3) במו (as, like כָמוֹ־אָבָן as a stone Ex.15,5; with sf. בַּמִוֹנֵי , , כַּמוֹכָם , בַּמוֹנוּ , כַּמוֹרָ , בַּמוֹהוּ , בַּמוֹרָ (it is to be observed that before the light suffixes בָּמוֹ is changed into 122); as adv.: a) so, thus אֲסַפְּרָה כָמוֹ I will speak thus Ps.73,15 b) as soon as בָּמוֹ הַשַּחַר עֲלָה

מול פפ מואל

אֹבְוֹנְ m. in-coming, entrance 2S.3, 25 (Kri); Ez.43,11 (irregular form for אוֹבָבָ, which see; it is used merely on account of its correspondence to אַנוֹנְאַ).

למנו (fut. יְמִוּג יִּלְהוֹני) 1) to melt, to dissolve; fig. to tremble, to faint from fear אָבוּ אָבּין ווּשְׁבּוּל אָבּין the earth melteth away Ps.46,7; אַבּין לְמוּג יִבּין לְמוּג יִבּין לְמוּג יִבּין לְמוּג יִבּין לְמוּג וֹ בִּיוֹר עוֹנִינוֹ לְמוּג וֹ בִּין בְּיוֹנְיִנוֹ (faint) Ez.21,20.— 2) tr. to cause to melt away (i. e. to cause to faint) מוֹנוֹ בְּיִר עוֹנִינוֹ and hast let us melt away (faint) because of our iniquities Is.64.6.

Niph. נְמֹנִים: pt. pl. יְנְמֹנִים: 1) to melt away, to dissolve, to go asunder הַהַמוֹן נְמוֹג וֹנִילָּךְ: the

multitude melted away (i. e. went asunder) and went on 1S.14,16; of destruction by water: הַהֵּיבֶל the palace shall be dissolved (i. e. washed away) Nah. 2, 7.—2) to tremble, to be afraid or dismayed במנו כל יושבי בְּנַעון all the inhabitants of Canaan shall melt away (i. e. be dismayed) Ex.15.15.

Pi. מוֹנֵג (fut. מוֹנֵג 1) to cause to dissolve, to make soft (of the soil) בְּרַבִּים הְּבוֹנְגְנָה thou makest it soft with showers Ps.65,11.—2) to dissolve, to make as nought thou makest my understanding as nought Jb.30,22 (Eng. Bible: thou dissolvest my substance).

Hithp. הְתְּמוֹנְג (fut. לְנָתְמוֹנְג to dissolve, to perish בַּפְשָׁם בָּרְשָה their soul dissolveth because of trouble Ps.107,26; fig. to quake, to tremble Ps.107,26; fig. to the hills shall tremble Am.9,13 (Ges.: the hills shall flow down, as if into wine and oil; but comp. Nah.1,5).

same as קבר which see.

מוֹדַע מוֹדָע, מוֹדָע (from יִבְּע) m. acquaintance, friend R. 2,1; fig. איז מוֹדָע לַבְּינָה תִקְרָא and call understanding thy friend Pr.7,4.

ance; concretely: friend, kinsman פעו מדְעָת. Boaz is our kinsman R.3,2.

מוֹת (pret שֹבְי, fut. מוֹתְי, pt. שֹבְי; fut. מוֹתְי, pt. שֹבְי; fuf. מוֹתְי, pt. שֹבְי; fuf. מוֹתְי, pt. שֹבְי; fuf. מוֹתְי, pt. מוֹתְי, my foot wavereth (Eng. Bible: slippeth) Ps.94,18; בְּלְלֵית מֵטּי מַמִּי מַמְלֵינוֹת kingdoms move (or fall) Ps.46.7; בּלְּלְיִרְתְּ מִין וֹתְּלְיִוֹת וֹתְי, the hills shall move away Is.54,10; שַבְיִרְשָׁע מִמּי לְבִּירְ מְשֵׁע מִמּי berore the wicked Pr.25,26; יְרִי מְשֵׁת וֹת his hand be fallen, i. e. if he become poor Lev.25,35.

Niph. מוֹטוּ בָּל־ (fut. מוֹמוֹ) 1) to totter, to slip, to move, to fall יְבּוֹמוֹ בָּלֹי all the foundations of the earth are moved Ps. 82, 5; אַרְץ בַּעְמִי אַרָּעְ בַּלְי מוֹמוֹ פְּעָמִי זְּבְּי מִנֹמוֹ פִּעְמִי זְּבְּי מִנֹמוֹ פִּעְמִי זְּבְּי מִנֹמוֹ פִּעְמִי זְּבְּי בִּלְנְמוֹמוֹ פִּעְמִי זְבְּי בִּלְנִמוֹמוֹ פִּעְמִי he said in his heart, I shall not be moved 10,2.— 2) to be cast מַמֹמוֹ וֹבְּלִימוֹ let burning coals be cast upon them Ps.140,11 (Ktib right).

Hiph. הַבְּיבְים to cast upon (with לַנְים אָנֵן (על they cast iniquity upon me Ps.55,4; 140,11 Ktib.

Hithp. בות התמומה to be moved, shaken הממה להים the earth is moved violently Is.24,19. ממה (אוֹ בְּינוֹ לְמִיטׁ רַנְּלִינוֹ מְמִרוֹ לִמִיטׁ בּינוֹ לְמִיטׁ רַנְלִינוֹ (אַנוֹ בְּינוֹ לְמִיטׁ רַנְלִינוֹ (אַנוֹ בְּינוֹ לִמְיֹטׁ רַנְלִינוֹ (אַנוֹ בְּינוֹ לִינוֹ (אַנוֹ בְּינוֹ (אַנוֹ בְּינוֹ (אַנוֹ בְּינוֹ (אַנוֹ בְּינוֹ וּ Ps.66,9; 121, 3.— 2) pole, staff Ps.66,9; 121, 3.— 2) pole, staff ממה במוֹם staff Num. 13, 23.— 3) yoke a staff Num. 13, 23.— 3) yoke from off thee Nah.1,13.

מוֹמוֹת (pl. חוֹמוֹת) f. 1) pole, staff 1Chr.15,15.— 2) yoke Jer.28,10, more fully ממות על bars of the yoke Lev.26,13; hence also: oppression Is.58,9.

קוֹת (זְּעֹלְ, יְיֵמוּךְ; pt. מְבְּי) to be reduced, to become poor בָּי־יָמוּךְ קיבוּן if thy brother become poor בַּי־יָמוּךְ הַאָּמִימְךְּ הוֹא Lev.25,25; pt. poor: אָּמִיקְּךְ שׁנְעַבְּרָ הוֹא but if he be poorer than thy estimation Lev.27,8.

מול (pret. בַּלְפָה 2, פַל fut. ap. ניב ל ; pt. p. מול , to cut off, to ניַמַל אָת־בִּשַׂר עַרְלָתָם circumcise and he circumcised the flesh of their foreskin Gen.17,23; fig. to put away the moral impurities, considering them as unclean growths (עַרַלָה) of the heart: and ye וּמַלְמָם אָת עָרְלַת לְבַּבְּכְם shall circumcise the foreskin of your heart Deut.10,16; ּ וְבֶּל יִנְ אֱלֹהֶיךְ and the Lord thy God אַת־לְבָבָּךְ will circumcise thy heart Deut. מחל בערלה (מהל בערלה 30,6; ופַקרתי על־בל־מול בערלה I will punish all the circumcised of the prepuce (i. e. those whose flesh is circumcised, but not their hearts) Jer.9,24; pt. p. pl. מָלִים Jos.5,5.

Niph. נְבּוֹלוֹ (pl. נְבּוֹלוֹ (pl. נְבּוֹלוֹ , fut. (הְבּוֹלוֹ , pl. נְבִּוֹלוֹ , pl. (בְּוֹלוֹ בְּבִּילוֹ בְּבִּילוֹ בְּבִילוֹ בְּבִּילוֹ בְּבִילוֹ בְבִילוֹ בְּבִילוֹ בְּבִילוֹ בְּבִילוֹ male whose flesh of his foreskin is not cir-

Hiph. הַמִּיל (fut. יְמִיל) to cut off, to destroy; with sf. pl. אַמִילַם I will destroy them. Ps.118,10 (בּמִילָם.).

קרה pr. n. a city in the south of Judah, afterwards ceded to Simeon Jos. 15,26.

hence מוֹלֶדֶת מוֹלֶדָת the land of one's birth, native country Gen. 31,13.— 2) family, kindred, race get the cout of thy country, and from thy kindred Gen.12,1; Est.8,6.— 3) one born מוֹלֶדֶת בַּוֹת אוֹ מוֹלֶדֶת חוֹץ whether born at home, or born abroad Lev.18,9.— 4) offspring, issue וּמִילַדְתָּךְ אֲשֶׁר־הוֹלַרְתַּ אַתְּרִיהָם and thy issue, which thou begettest after them Gen.48,6.

קלוֹת (from מוֹל pl. f. circumcision בּוּלְוֹת בְּמוּלֹת a bridegroom of blood, because of the circumcision (i. e. a child allied to God by the blood of circumcision) Ex. 4.25.

קיד pr. n. m. 1Chr.2,29.

מום (sf. מום, מום) m. defect, blemish Deut.15,21; Cant.4,7; in a moral sense: כָּי אַז תִּשֵּׂא פַנֵיך tor then shalt thou lift up thy face free from blemish Jb.11, יֹמָר לֵץ לָקָח לוֹ קַלוֹן וֹמוֹכִים לֶרָשֶׁע; 25; tond he that correcteth a scorner getteth to himself shame; and he that reproveth a wicked man getteth to himself a blemish Pr 9,7 (so this verse is usually rendered; it seems, however, better to render it thus: he that reproveth a scorner gettethete.: so doth he that proveth to a wicked man his fault); א חַרָּה ליי they לא בָנִיו מוּמָם דוֹר אָקשׁ וּפָתַלְתֹּל have dealt corruptly with him, they are not his children, it is their blemish: they are a perverse and crooked generation Deut 32,5 (Vulgate: it is they who sinned against him, and not his sons, by filthy deeds: that bad and perverse generation!).

to form, whence מָּוֹן. תִּמוּנָה, מִין

בולים "(from בולים) m. circuit, encompassing תובים בחלים the encompassing of the house Ez 41,7. הבית (from בולים מוסבית only pl. c. ישׁתִים מוּסבית f. fold of a door הילים ליים two folds of doors Ez.41,24 (prop. pt. Hoph. of בולים, which see).

קרות (from מוֹסְרוֹת, pl. מוֹסְרוֹת, c. מוֹסְרוֹת, m. foundation m. foundation of the earth Jer.31,37; אָרָץ the foundations of heaven 28.22,8; of the remaining foundations of destroyed buildings: מוֹסְרֵי דוֹר thou shalt raise up the foundations of many generations Is.58.12.

קר (c. מוּפָר מ. 1) founding, erection בּרֹת־יִי unto the day of the erection of the house of the Lord 2Chr.8,16.— 2) foundation קר מוּפָר מוּפָר מוּפָר a foundation founded, i. e. a sure faundation Is.28,16 (קר מוֹפָר וּ וּצַר Hoph., with a Dagesh to distinguish it from the preceding word).

מּנְּטְרָה (from עָּבֶר (from מּנְטָר) foundation, only pl. מוֹסְרוֹת הַיִּצְלְעוֹת the foundations of the side chambers Ez. 41,8 (Kri).— 2) appointment, decree מַנְהָה מוֹסְרָה the staff of ap-

pointment, i. e. the staff appointed of God Is.30.32.

קבור (from בְּבַּרָ ; c. מְבַּבּר) m. covered passage מִּבְּרָ בַּיִּבְּרָ the covered passage for the sabbath 2K. 16,18 (*Kri*, for which *Ktib* קבים).

מאֹמֵר (for מֹאמֵר from אָפַר; pl. מּוֹמֵרִים, c. מוֹמַרִים, c. מוֹמַרִים, c. מוֹמָרִים, m. fetter, bond Ps.2,3; 116,16.

וות II. pr. n. a station of the Israelites in the desert, wit ה loc. מוֹמֵרָה Deut.10,6 and pl. מוֹמֵרָה Num.33,30.

עוּסַר I. (from יַסַר; c. מוּסַר; sf. יםרָר, מוּסַרָד, מוּסַרָי m. 1) correction, chastisement, punishment שולבע מנער מוּטַר שוּסָר withhold not correction from the child Pr.23,13; the rod of correction 22,15; מוֹכֵר שַׁדֵּי the chastisement of the Almighty Jb.5.17. - 2) discipline, warning, reproof מוֹםַר reproof of my shame כַּלְפַתִי אֵשְׁכַע must I hear Jb.20,3; לשוא הביתי in vain אָת־בָּגִיכֶם מוּסַר לא לַקַחוּ have I smitten your children: they received no warning Jer.2, 20. – 3) instruction לַרַעַת חַכְמַה to know wisdom and instruction Pr.1,2; מוֹפַר הַשְּׂבֵּל instruction of intelligence v. 3.

מוֹפַר (בּוֹפָר II. (בּוֹפְר from מִּפְר נְּמִיבְּר מִּיבְר בְּּתְּבְּר מִּנְכִים בְּּתְּבְּי וּ II. מִיבְּר מְיבָר מְּלְבִים בְּתְּבְּי מִּבְר מִיבְר מְלְבִים בְּתְּב וּ De looseth the bond of kings Jb. 12,18.

מֹעֵר , אַני (from יַעַד; sf. מֹעֵר;

pl. מוערים, c. מוערים) m. 1) appointed time, season, term, festival Gen.1,14; 2S.20,5; למוער הוה בשנה at this appointed time in the next year Gen.17,21; of the time of the migration of birds: עָב חַסִירַה בַשַּׁמַיִם יַרְעַה מוֹעַרֵיהַ yea. the stork in the heaven knoweth her appointed times Jer.8,7; מוֹעַרֵי the festivals of the Lord Lev. 23,2; in later prophetic language: a year למער מערים וחצי after a year, years, and a half Dan.12.7 (comp. Ch. עבון).-- 2) congregation, gathering, meeting, assembly אהל מועד the tabernacle of the congregation Lev. 1,1; בית the place of assembly מועד לכל חַי for all the living Jb.30,23; קראי those called to the assembly Num.16,2; הר מועד the mountain of assembly (the seat of the Babylonian gods) Is.14,13; יוֹם מוֹעֶד day of gathering, i. e. solemn day, festival Hos.9,5.- 3) appointed place, place of assembly 1S.20,35; Lam.2,6; מועד־אל appointed place of God, i. e. sacred place of assembly Ps. 74, 8.-4) appointed sign, signal Jos. 20,38,

תוֹעֶד (בּוֹתֶד בְּמוֹעֶדְי (מוֹעֶד מוֹעָדְי מוֹעָדְי מוֹעָדְי and none shall be solitary in his places of assembly Is.14,31 (Eng. Bible: in his appointed times).

לוְעָרָת (from יָעַר) f. solemn feast,

festival; only pl. מּיִעֲדוֹת 2Chr. 8.13.

קּעָרָה (from יְעֵר) f. appointed place, refuge, asylum עָרֵי הַמּוּעָרָה the cities of refuge Jos.29,9.

בּערת see מִנְערָת Pu.

תנוף (from עוף m. gloom, darkness פּי לא מוּעָף לַאִשֶּׁר מוּצָק לָה for there shall be no gloom for her that was in anguish Is.8,23 (comp. רבוקר v. 22).

מועצות (from יָעֵץ; only pl. מוֹעצוֹת, sf. מוֹעצוֹת, f. counsel, device Jer.7.24; Ps.5.11; Pr.1.31, etc.

לייקה (from עוק f. pressure, burden Ps.66.11.

기취 1K.10,18 see 발 Hoph. (acc. some: 한자기, see 발처).

to press out, only pt. מין oppressor Is.16,4.

תוץ (מוץ (from מוץ) m. chaff ממן as the chaff that is driven with the whirlwind out of the floor Hos.13,3:

as chaff before the wind Ps.35,5.

מוצאו (from אצי: sf. מוצאה, ומצאה; pl. c. מוצאיה, sf. מוצאים, מוצאיה) m. 1) going out, going forth 2S. 3,25; Num.33,2; במוצאי גולה as the going forth into exile Ez. 12.4; of the rising of the sun: his going forth מְקצֵה הַשַּׁמֵים מוֹצֵאוֹ (rising) is from the end of the heaven Ps.19,7; of plants: springing forth, growth אַלָּמַא מַצַא רָשָׁא and to cause the growth of the tender grass Jb.38,27; of goods brought from another place: אַנְמוֹיצַא and הַפּוּסִים אֲשֵׁר לְשַׁלֹמה מִמַּצְרַיִם the horses which Solomon had were brought (exported) from Egypt 1K.10,28. - 2) that which proceeds or goes forth, hence מוצא שפתום that which proceedeth from the lips Num.30,13; מוֹצֵא פָה that which proceedeth from the mouth Deut.8,3.- 3) place of going forth מוֹצָאֵיו ומוֹבַאִיו its places of going out and coming in Ez. 43,11; of a place whence water springs forth: מוֹצֵא מַיִם fountain of waters, spring-head Is. 41, 18; of a place where silver is found: מוֹצֵא כֶּכֶּף a source (vein or mine) of silver Jb.28,1; of the place where the sun rises or sets: מוֹצָאֵי בֹקר the outgoings of the morning and of the evening (i. e. the east and the west) thou makest to rejoice Ps.65,9; hence aring from the east and from

the west 75, 7. — 4) pr. n. m. 1Chr.2.46.

קּצְאָם (from אָזָיִ; pl. אוֹצְאָם) f.

1) prop. going forth, hence: origin, descent אוֹבְישׁ שִּוֹלְם מִימִי עוֹלְם his origin is from former times, from days of old Mic.1,5.—2) sewer, water-closet (comp. אַדְּאָם צֹּוֹלָם בּרְעָּהָם (Comp. אַדְּאָם) 2K.10, 27 (Kri, for which Ktib has אַדְרָאָם).

תוצק II., מוצק (from צוֹם) m. straitness, distress בִּי לֹא מוּעָף לַאֲשֶׁר הוּצִק לָה there shall be no gloom to her that was in distress Is. 8,23; בְּחַב לֹא־ בַּחַב לֹא־ וְאַף הַסְיֹהְךְּ מִפְּי־צְּר רַחַב לֹא־ הַסְיֹהְךְּ מִפְּי־צְר רַחַב לֹא־ הוֹנִים לֹא־ he would even have incited thee away out of distress into a broad place, where there is no straitness Jb.36.16.

וויי (from אָבָי; pl. קּבָּקוֹת) f. tube, pipe (of the candelabrum, for the oil) Zch.4,2.

ארקים (from און) f. a casting (Stb.: casting mould) יְצָקִים בְּקצִיקְהוּ cast in its casting 2Chr.4,3.

וֹרֶכְ in Ar. to be light, foolish (Kal not used).

Hiph: הָמִיק (fut. יְמֵיק) prop. to make light of, hence: to mock, to scoff יָמֵיקוּ וִידַבְּרוּ בָרֶע עשֶׁק they

mock, and in wickedness utter oppression Ps.73,8.

מוֹקָר (from יְבָּך m. 1) burning, conflagration; pl. c. מּיֹּקְרִי עִיֹלְם everlasting burnings Is.33,14.— 2) firebrand וְעִיְמוֹתֵי נְמוֹקָר נְחָרוֹ and my bones are burned as a firebrand Ps.102,4 (Eng. Bible; as an hearth).

מוֹקְרָה (from לָבָן f. hearth Lev.

מוֹקשׁים, מוֹקשִׁים, מוֹקשׁים, מוֹקשׁים, also מוֹקשׁים) m. snare, noose (for beasts and birds) יבְּישׁים (מוֹקשׁים to lay snares privily Ps. 64,6; fig. ערימָתי יִהְיָה וָה לָנוֹ לְמוֹקשׁים to lay snares privily Ps. how long shall this man be a snare unto us (i. e. threaten us with ruin) Ex.10,7; ייִּהְיָה וָה לָנוֹ לְמוֹקשׁים to lay snares for one, i. e. to plot against him Ps.140,6; וֹמְשִׁים לְנִת בּוֹלְשִׁים לָנִת the snares (i. e. plots) of the workers of iniquity 141,9; חַבּים the snares (i. e. fatal dangers) of death Ps.18,6.

מר see מור

נְתַר. (akin to בְּרַלֵּי, acc. Stb. pret. לְשָׁלוֹם מַר-לִי to change, to alter לְשָׁלוֹם מַר-לִי בתר. Stb.: he hath turned my grief into consolation Is. 38, 17 (Eng. Bible: for peace I had great bitterness, taking במר as a noun).

Niph. וְנִיחוֹ (הְ נְבֶּר) to be changed וְרִיחוֹ לֹא נְבְּר and his scent is not changed Jer.48,11.

Hiph. הָמִיר (fut. יָמֵיר; mf. הָמִיר) to change into, with בּבוֹדַם:

קּקְלוֹן אָּמִיר I will change their glory into shame Hos. 4, 7. — 2) mtr. to change, to alter oneself מיב לְּהָרע וְלֹא יִמְר he that sweareth to his own hurt, and changeth not Ps.15,4.— 3) to be transformed Ps.46,3 (Eng. Bible: be removed).

מוֹרָאָ (from בֹּוֹרָאִי; sf. מוֹרָאָב, מוֹרָאַב, pl. מוֹרֵאִים) m. 1) fear, reverence שִׁיתָה יַיַ מוֹרָא לָהָם (Gen.9,2; Is.8,12 put, O Lord, fear over them Ps. 9,21 (Ktib מיָה מוֹרָאִי where is the fear of me? (or: reverence towards me) Mal.1,6; also object of fear or reverence: הוא מוֹרַאַכֶּם he is your fear (i. e. he is the one to be reverenced by you) Is.8, 13.- 2) terror, fearful deed, miracle וּבְמוֹרָא נֵדוֹל and by great terror Deut.26,8; וּבְמוֹרָאִים נְדוֹלִים by great terrors (or miracles) 4,34. מורנ (pl. מוריגים and מרגים) m. threshing-sledge 2S.24,22; 1Chr. 21,23; מוֹרֵג חַרוּץ a sharp threshing-sledge Is.41,15.

קרָד (from מוֹרֵד ; c. מוֹרֵד (m. 1) descent, declivity, slope Jos.10,11;

Jer.48,5.— 2) festoon מַנְשָׂה מוֹרָר hanging work, festoons 1K.7,29.

מוֹרָה לאר m. razor) מוֹרָה מוֹרָה מוֹרָה ישׁני mo razor shall come on his head Jud.13,5.

וֹלְרָה I. (from לְּדָה I.; pl. מוֹלְה m.
 n) shooter, archer 18.31,3.— 2)
 early rain Jo.2,23 (בוֹלְה בּ).

תּוֹרֶי II. (from יְרָה II.; sf. pl. מּוֹרֶי, קוֹר ווֹנְיָה m. teacher, guide Is.9,14; 30,20; Pr 5,13.

עָנִי adj. bitter אָנָי the affliction of Israel, which was very bitter 2K.14,26.

זוְרָה IV. pr. n. Moreh אַלוֹן מוֹנֶה or אַלוֹן מוֹנֶה the oaks of Moreh Gen. 12,6; Deut.11,30; גְּבַעת־בַּמוֹנֶה the hill of Moreh in the valley of Jezreel Jud.7,1.

מוֹרֶם Is.18,2 a. 7 for מְּבְים, from בַּבְּע, which see.

מֹרְיָה see מוֹרְיַה.

קרשׁ (from מוֹרַשׁ: c. מוֹרַשׁ: pl. c. מוֹרָשׁ: pl. c. מוֹרָשׁ: ps. c. מוֹרָשׁי (מוֹרָשׁ: m. possession Is.14,23; Ob.17; fig. מוֹרָשׁי לְבָרִי the possessions of my heart (i.e. my purposes) Jb.17,11.

נְרֵשְׁרְ (from נְרֵשׁׁה) f. possession Ex.6,8.

תה בנוע near Eleutheropolis, the birth-place of Micah the prophet Mic.1,14; gent. מוֹרַשָּׁת נַּתְּ Mic.1,1; Jer.26,18.

לארקושו מְקָרֶב ((מְבוּשׁ fut. מְבּי (וְבְּרִשׁ וּ בְּיִבְּישׁ fut. לֹארקושו מְקָרֶב לֹארקושו מְקָרֶב they departed not out of the camp Num.14,44; אַרְבָא תָּבְשׁ מְּבָּרְבָּר depart not hence Jud. 6, 18; also of things: וְמָשׁ חַצִּי הָהָר צָפּוֹנְה also of things: וּבְשׁ חַצִּי הָהָר צָפּוֹנְה and half of the mountain shall remove toward the north Zch.14, לאריְמוּשׁ מַבְּּר הַתּוֹרָה הַנֶּה מִבְּּיךְ this book of the law shall not

depart out of thy mouth Jos.1,8; הָמוֹשׁ הַיְּחָר הַהְּקוֹעֵה בְּטְקוֹם נָאֲבְוֹ the nail that is fastened in the sure place shall be removed Is. 22.25.

Hiph. וֹמְישׁ (fut. מְמִישׁ) 1) to remove לא תְמִישׁוּ מִשְּם צַּוֹארֹתִיבֶּם from which ye shall not remove your necks Mic.2,3.— 2) to cease your necks Mic.2,3.— 2) to cease לא יָמִישׁ מְהָּרְ לֹּא יִמִישׁ מְּרָּוּ בְּמִישׁ מְבִּי מְשִׁים מַעְשׁוֹת and he doth not cease from yisiding fruit Jer.17,8.— 3) to depart מְלֵּא יָמִישׁ מְתּוֹךְ הָאֹהֶל he departed not out of the tabernacle Ex.33,11.

II. (בְּשִׁשׁ a. בְּיִבְשׁי fut. שִיבְּי, fut. נְיָבוּשׁ to touch, to feel נְשָׁה־נָּא וַאֲבְיּהָרָ come near, I pray, that I may feel thee Gen.27,21.

Hoph. הָמִישׁ (fut. יְמִישׁ 1) to let touch, feel הַמִישִׁנְיּי let me feel Jud.16,26 (Kri).— 2) intr. to touch, to feel יְרִישׁוֹן they have hands, but they touch not Ps.115,7.

קוֹשֶׁבִים (from יְשֶׁב c. יְשֵׁב מוֹשְׁבִים, אָר מוֹשְׁבִים, פּ מוֹשְׁבִים (מוֹשְׁבִּים, פּ מוֹשְׁבִים (מוֹשְׁבִּים, פּ מוֹשְׁבִים (מוֹשְׁבִים, פּ מוֹשְׁבִים (מוֹשְׁבִים) אוּ (מוֹשְׁבִים, set 18.20,25.—2) sitting, session Ps.1,1.—3) dwelling-place, habitation Lev. 13,46; בּיִר־מוֹשְׁב a dwelling-house Lev.25,29; מוֹשֶׁב a city of dwelling. i. e. to dwell in Ps. 107,4.—4) site, situation מוֹשֵּב the site of the city is good 2K.2,19.—5) time of abode, stay, sojourning Ex.12,40.—6)

concretely: dwellers of a place, inmates וְכֹל מוֹשֵׁב בֵּית־צִיבְא and all the inmates of Ziba's house (i. e. his household) 2S.9,12.

pr. n. m. Ex.6,19.

קלים (from מְשַׁבֶּר, only pl. c. חוֹשְׁבֶרוֹ אוֹ מוֹשְׁכוֹת f. band, fetter אוֹ מוֹשְׁכוֹת סיל הְפַּחָּד or [canst thou] loose the bands of Orion? Jb.38,31.

עָה (from יַשֵּׁעָ f. only pl. רְיַשֵּׁעָ salvation Ps.68,21.

מתה 2 מתה f. מתה, 2 מתה, מתה 1 מתנו , 3 pl. מתנו , 1 pl. מתי ; fut. ומות a. הֹמֵי, ap. מְבָי; pt. הַבָּ, pl. מַתִּים, f. מָתָה; imp. יִמָּת, inf. to die (למות: ל with, מות, מות Jb.14,14; with a of the instrument or cause: לא תמות בַּחַרֶב thou shalt not die by the sword Jer. 34,4; אַמַאָּם shall I die of thirst Jud.15,18; also with בַּפָּנֵי of cause: וִימַת... מִפְנֵי הַרַעַב and he is like to die for hunger Jer.38,9; וֹבְעַפַר וַמוּת נְּוִעוֹ :fig. of a plant and [though] its stock die (i. e. decay, wither) in the ground Jb. 14,8; of waste land: עַמַר נָמוּת... wherefore נַם־־אַנַחָנוּ נַם אַרְמַתְנוּ shall we die, both we and our land? (i. e. wherefore shall we. starve and our land lie waste?) Gen.47,19; of the fall of a nation Am.2,2; in the sense of disappearwisdom עָפַבֶם הָמוּת חַכְמַה wisdom will die (i. e. die out, disappear) with you Jb.12,2. - Pt. מת dying Gen.48,21; one about to die 20,3;

one dead Jud.3.25: a dead beast Ex.21.34; a dead person without distinction of gender Deut.25,5; Gen.23.4: pt. pl. מתים the dead Ps.115,17; c. מְתֵי Ps.143,3 a. Lam. 3,6; fig. of idols: וַבְחֵי מַתִּים sacrifices of the dead, i. e. sacrifices offered to idols Ps.106.28 .- Inf. שׁוֹת before the finite verb expresses positiveness: מוֹת וַמוּת he shall surely die Gen.2,17, etc.; with fut. Hoph. מוֹת יוֹמַת he shall surely be put to death Ex.21,12; inf. with למות) is joined to other verbs to give greater force to their meanings, as: חַלָה לַמוּת to be sick unto death (i. e. fatally) 2K.20,1; וַתְקצַר נַפָשׁוֹ רָכוּת and his soul became impatient unto death (i. e. extremely) Jud.16,16.

Pi. מּוֹתָת (ז מּוֹתְתּי ; fut. מְתַתּת ; to kill, to kill, to slay 2S.1,16; Jer.20,17; 1S.14,13; imp. with sf. מוֹתְתְנָי 2S.1,9.

Hiph. הַמְּהָי, sf. הַבְּיּהָ, sf. מָרְיּה, 2 pl. הַמְּהָי, fut. הַבְּיּה, ap. מְבִיּר, pt. הַבְּיה, imp. with sf. יְבְיּהְיָה, imf. הַבְּיה, הַבְּיה, 1) to cause to die, to put to death, to kill, to slay Deut.32,39; Jud.16,30; 2S.3, 30.— 2) to annihilate, to destroy 2S.20,19; Is. 14,30; pt. pl. סְּבָּיִרִים destroyers, angels of death Jb. 33,22.

Hoph. הוְמַת (fut. יוֹמַת ; pt. מּבְּמָת ; pt. מּבְּמָת to be put to death Num.35,16; 18.19,11.

אָרֶהְ (ancient form הַּוְלָהָ Ps.117,15;

c. חום, sf. מותו, מותו, מותו m. death Deut.30,19; בלי מות deadly weapons Ps.7,14; לשו למות to sleep the sleep of death Ps.13,4; እነሷቪ nin sin worthy of death (capital crime) Deut.22.26; more fully ND미 בות משפט מונת sin worthy of a sentence of death 19,6; בוֹ סְנֵת or one condemnd to death 1S.20.31; 1K.2.26; poet. of the grave: the gates of death Ps. 9,14; חַרֵרי מֵוֹת the chambers of death Pr.7,27; אל־מות no death, immortality Pr.12,28; pl. c. מוֹתוֹי deaths Ez.28,10, sf. מוֹתֵיו his death Is.53,9.— למיתם Ps.73,4 acc. some אין חַרִּצְבּוֹת לַמוֹ) הַם and לָמוֹ = there are no pangs הַם וֹבַרִיא אוֹלַם for them, their strength is perfect and firm) .- 2) deadly disease, plague הַּרָגִי בְּוֶת killed by a deadly discase Jer. 18.21 (Eng. Bible: put to death); בַּבוֹר עַוָת the first child of death, i. e. the deadliest disease Jb.18,13; of poisonous herbs: בְּטָּיר there is death (i. e. poison) in the pot 2K.4,40. מות לבן ;(עַל־מוּת m. death (see מוּת בַבָּן a musical instrument Ps.9.1.

עַוֹבְּחָ (from בַּוֹבְ ; c. הַפַּוֹם, sf. הָוֹבְּחַ

קוֹבִוֹיִ pl. הַיוֹבִיה) m. altar רבּוֹיִה יי the altar of the Lord Lev.17.6; הַבְּיֹים the altar of burntoffering Ex.30.28, or הַבְּיֹים הַבְּיִה the brazen altar Ex.39.39, which stood in the vestibule of the temple; הַבְּיִם הַבְּיִם לוֹים לוֹים הבּיִב the altar of incense Ex. 30.27, or בְּיִבְּים הַבְּיִב the golden altar 39.38, in the outer sanctuary of the temple; also of idolatrous altars 2K.21.3.

to mix, to mingle (wine), whence the word below.

ייי, m. mixed wine, spiced wine (Eng. Bible: liquor) Cant.7,3.

to consume, to exhaust, whence the next word.

pl. c. מְנֵי רְעָב consumed, exhausted; only pl. c. מְנֵי רְעָב consumed with hunger Deut.32,24.

pr. n. m. Gen.36,13.

קוֹנֶה (from ווה garner; only pl. sf. אַל בּוְן מָלְינֵנּ מְלָאִים מְפִּיקִים מְוֹן אָל־וַן may our garners be full, affording every sort of store Ps.144,13.

קְּיוֹנְיְהְ (from iii 1; c. תְּיִוּיִהְ ; pl. תְּיִּוּיִהְ f. door-post Deut.6,9; Pr. 8,34; Ez.46,2.

(from)11) m. food Gen.45,23 also Ch. Dan.4,9.

up of a wound, bandage; fig. of the remedies for the wounds of a state: אִין בְּן דִינֵךְ לְּמָזוֹר there is none to plead thy cause, to bind thee up Jer.30,13;

to remove the bandage, i. e. to heal Hos.5,13; by metonymy: a wound וַּיִרָא אָפְרֵיִם אָת־חְלִיוֹ וִיהוֹנְה אַ יִּרְחִוֹּרוֹ אָת־חָוֹיוֹ יִי וִיהוֹנְה אַ יִּרְחִוֹּרוֹ אַ אָרִיִּחוֹרוֹ when Ephraim saw his sickness, and Judah his weund ib. זְרָה וֹן II. m. net, snare (from אַרִּיִּדְוֹּרְר בַּוֹוֹרְת בַּוֹרְהָ וֹיִר בַּוֹרְהָ וֹיִרְ בַּוֹרְתְּיִי וֹּלְ בַּוֹוֹר בַּוְתְּיִי ְּבְּיוֹר בַּוֹרְתָּיִי ְּבָּיוֹר בַּוֹרְתָּיִי ְּבְּיִי ִּבְּיִּבְיוֹר בַּוֹרְתָּיִי ְּבְּיִי בּיִּרְ בַּוֹוֹר בַּוְתְּיִיךְ [they that eat] thy bread have laid a snare under thee Ob.7.

רְבָּבְּׁהְ (etymology obscure) m. girdle Ps.109,19; fig. a bridle of dominion Is.23,10 (Eng. Bible: strength).

קּלִיים (בּוֹיִם; c. מַיִּים) m. girdle, fig. strength הְּלָים רְבָּה מִּלִים רְבָּּה and he weakeneth the strength of the mighty Jb.12,21.

לוֹכִיר pt. of יבר Hiph., which see.

לְּלֵל (from מַּוְלֹת go, to wander) f. only pl. מַוְלוֹת wandering stars, planets 2K.23,5. See also מַוָּרוֹת.

מְלֵגְ (from ולג) m. fork, flesh-hook 18.2,14; בְּוְלֵגְ שָׁלִשׁ הַשְׁנֵּוֹם a fork of three teeth v. 13.

לְבָּהוֹ (בּיוֹלֵג ה) f. fork, only pl. מוֹלְגָה Ex.27,3.

(מְוֹמִית .from כְּיִנְמִית ; pl. מְיִמְית f. 1) thought אִין אֲלֹהִים בְּלֹּימִוּמוֹתְיוֹ there is no God! such are all his thoughts.— 2) purpose is withholden from thee Jb. 42,2; ער בּיִבּי until he have executed... מִיִּמוֹת לְבּוֹ heart Jer.23,20.— 3) machination, evil purpose or device אִישׁ עשׁה מִינִים מִינִיים מִינִים מִינִים מִינִיים מִינִים מִינִים מִינִיים מִינִים מִינִיים מִינִיים מִּינִיים מִּינְים מִּינִים מִּינִים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְּים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מְּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְיים מְּינְים מִּינְים מְּינְים מְּינִי חמות a man who executeth evil devices Ps.37,7; אָשֶׁר יֹמְרוּךְ לִמְוֹמָה who call thee for an evil purpose Ps.139,20 (Eng. Bible: they speak against thee wickedly).

קוֹמוֹן (from מַבְּ II.) m. song, poem, psalm Ps.3,1; 5,1, etc. (it is different from ישִּיר, wherefore they both occur in conjunction מְּוְמוֹר a psalm and song Ps.30,1, or inverted שִׁיר מִוּמוֹר 48,1).

קַּמְבֶּרוֹת (from וְמֵר I.; only pl. מַוְמָרְתִּיבֶם f. pruning-hook Is.2,4; sf. מַוְמָרתִיבֶם Is.4.10.

וֹבְּוֹרֶת (from בְּיֵבְּוֹרֶת 1.) f. only pl. הוֹבְּירָת snuffers, forceps (for lamps) 2K.7,50; Jer.52,18.

, אָנְעָר (from יְעַר) m. littleness, fewness בְּנִשְׁ מִוֹעֶר מְוֹעָר and few men are left Is.24,6; בְּנִעֵּם מִוֹעָר a very little (of time) Is.10,25.

נזיד to be corrupt, foul, whence

בּוְרֵל (בּוֹלְם f. only pl. מַוְּל the constellations of the Zodiac Jb. 38,32.

לְרָה (from לְרָה) m. winnowing shovel Jer.15,7.

בְּוָרִים see בִּוֹרָה.

תְּלְכָּה (from בְּּלָרָת; c. כְּלָּהָה) m. sunrise, the east Ps.107,3; more fully שְׁמָשׁ the rising of the sun Deut.4,47; מְלַבְּהַרָּהְ כָּלְּבְרָה בַּיּרְהַן on the east side of Jordan 1Chr.6,63; with loc. הְוַבְּהָהָ eastward Ex.

27,13, c. מְוֵרְחָה שָׁמָשׁ toward the sun-rising (eastward) Deut.4.41.

m. pl. northern winds or constellations (בְּיִרוֹת), the north Jb.37,9 (Vulgate: Arcturus).

קוֹרָע (from בּוֹרָע; c. מְוֹרָע) m. sown field Is.19.7.

ת (from לוֹנְקּלִם, pl. מְּוֹנְקּלִם and תְּוֹנְקּלִם, c. קּוֹנְקּלִם, m. sprinkling vessel, bowl Num.7,13; Zch.14,20; Ex.38,3; a wine-bowl Am.6,6.

שלות מְחִים m. fatling עלות מְחִים burnt sacrifices of fatlings Ps. 66, 15; fig. rich, wealthy יאבלו the ruins of the fatlings (i. e. of the wealthy) shall strangers eat Is.5.17.

הבי (from המבי) m. marrow Jb.22,24.

(fut. אּתְהֵי: inf. sf. אַרְהַהְים) to strike, to clap אַרְהַ to clap the hands (for joy) Is.55,12; Ps. 98,8; יַבן מַהְאַרְּ יָב because thou hast clapped thy hands Ez.25,6.

אָהְהָיָ Ch. to strike, to smite Dan. 2,34 (cut אַהְהַ Dan.5,19 is pt. Aph. from הַיָּה, which see).

Pa. אַחָב to strike, with יְבָּיב upon one's hand, i. e. to restrain Dan.4.32.

Ithp. אָהָיָא (fut. איַה וֹ to be fastened (with בְּינִה וֹעְלְהְי בּעלֹהְי בּעלֹהְי בּעלֹהְי בּעלֹהְי בּעלֹהָי בּעלֹהָי let timber be pulled down from his house, and being set up, let him be fastened (hanged) thereon Ezr. 6,11.

(from הְבָּא m. hiding-place מַחְבֵּא־רוֹת a hiding-place from the wind Is.32.2.

אָבׁאָ (בּאָב (בּאָב (בּאָב (בּאָב (בּאָב (בּאָב הַ הַבּאָר הַ מַחָבּאָ הַ הַּאַנ הַ 18.23,23.

ק (from ; sf. אין f. juncture, seam מְחַבּרָת הַשְּׁנִית the second juncture Ex.26,4; יוֹבָּרָת הַשְּׁנִית over against its juncture (close by its seam) 28,27.

קתְבָּרוֹת (from הְבָּרוֹת; only pl. הְחַבְּרוֹת (f. 1) connecting beam 2Chr.34,11.—2) cramp, hooks (for joining) 1Chr.22,3.

קבת (from חבת) f. pan, fryingpan Lev.2,5.

קּבֶר (from בְּחַבֶּר) f. girding, girdle Is.3.24.

וֹמְחָה I. (akin to אָחָבְּ; fut. הַחָּהָ:; pt. מֹחָה; imp. מָחָה; inf. מַחָה, חות) 1) to touch on, to adjoin וּמַחָה עַל־בָּהָף יָם־בָּנָּרֶת (עַל with) and it shall touch upon the coast of the sea of Chinnereth Num.34, 11.— 2) to wipe off Is.25:8 (tears); Pr.30,20 (the mouth); 2K.21,13 (a dish).— 3) to blot out וְכַתַב אָת־ הַאָלתֹ... בַּסָפֶּר וּטָחָה אַל־מִי הַמַּרִים and he shall write the curses ... in a book, and he shall blot them out with the bitter water Num. 5,23; אָמָחֶנוּ מְסִפָּרִי I will blot him out of my book Ex.32,33; fig. to efface from the memory, to forget שָׁבָּם בָּחִיתַ לַעוֹלָם וָעָד thou hast effaced their name for ever and ever Ps.9,6; מָחָה פִּשְׁעַי blot out (forget) my sins 51,3.— 3) to wipe or blot out of existence, to destroy בּילִיבִיקוֹם and I will blot out (destroy) every living substance Gen.7,4; אָת־יַרִישִּים בּאַשֶּר־יִּטְּיָה אָת־הַצַּלַחַה אַת־הַצַּלַחַר I will wipe (destroy) Jerusalem as one wipeth a dish, wiping it and turning it upside down 2K.21,13.

Hiph. הַמְחַר (fut. ap. הַבְּה, for which Jer.18,23 יְהָמְה; inf. with לֹי: הַחָּרֹי for הַתְּהָדָּי, inf. with לֹי: הַחָּרֹי for הַתְּבְּי inf. wipe out, to blot out 'תַּבְּי הַבְּי wipe not out (forget not) my good deeds Neh.13,14.— 2) to destroy deeds Neh.13,14.— 2) to destroy ways to that which destroyeth kings (i. e. to adultery) Pr.31,3.

וֹתְבְּ II. (בּ החם) to be marrowy (Kal not used).

Pu. מְּמְיָ only pt. pl. שְּׁמְנִים מְּמְיִים fat things full of marrow Is.25,6 (α

קרונה (from אח) f. compasses Is. 44,13.

(from יַּחְלוֹן; c. מְחוֹן) m. prop. border, coast, hence; haven, harbor

בּצְבְּע the haven of their desire Ps.107.30.

a. מְחִיָּאֵל pr. n. a descendant of Cain Gen.4.18.

מַחַוֹים (for מַחַוֹי gent. of an unknown place 1Chr.11,46.

לחול (from קחול, c. קחול) m. 1) dance, dancing קחול the dances of those that make merry Jer. 31,3.— 2) pr. n. m. 1K.5,11.

קחולה, מְחוֹלָה (= לְּחוֹלָה , pl הֹאֹלְה) f. dance Ex.15,20; מְחַבְּיִם לַחַבְּיִם the dance of a double company Cant.7,1.

קָּחוֹלֶה gent. of אָבַל מְחוֹלֶה, see under אָבַל.

(from בְּחֵנֶה; c. תְּנָה) m. vision, apparition Num.24,4; Ez.13,7.

ווויה (from ווּהָה) m. a place to see through, a window 1K.7,4.

מוליאות pr. n. m. 1Chr.25,4.

חחם to make soft, marrowy, fat, whence שום a. מום.

קרף (from מְחָה m. stroke, blow לְּחָר לְּבֶּל לְּבָּל blow of the battering-ram Ez.26.9.

מְהִידָא pr. n. m. Ezr.2,52.

קּיְהָה (from תְּיָה f. 1) preservation of life Gen.45,5; hence: means of life, sustenance Jud.6,4.— 2) raw spot, the quick מְּחָיֵת בָּשְּׂר חַי and if there be a spot of raw flesh in the swelling Lev. 13,10.

ָבֶּחוּנָאָל see בַּקוּייאָל.

תְּלֶת (from תְּלֶח) m. sickness, disease Pr.18.14.

לְבְּבְּׁבְּׁה f. sickness, disease Ex.15,26.

בְּחְלֶּה pr. n. f. of two persons Num. 26,33; 1Chr.7,18.

מָחוֹלָה see מָחֹלָה.

קּחְלֵּה (from בְּחָלֵל f. hole, cave; only pl. מְחָלוֹת עֲבָּר the caves of the earth Is.2,19.

יחלון pr. n. the first husband of Ruth R.1,2.

pr. n. m. of two persons Ex. 6,19; 1Chr.23,23.

(from חָלֶה m. disease, only מַחַלְּוֹים pl. מַחַלְנִים 2Chr.24,25.

ת (from לְחַלְפִּים; comp. Rabb. קֹחַלְפִּים) אוּ knife, only pl. בֿחַלְפִּים Ezr.1,9.

קַּחְלֶפְוֹת (from לְבַחְ; pl. מַחְלָפְוֹת, c. מְחַלְפּוֹת (מַחְלָפּוֹת) f. braid, plait of hair Jud.16,13.

ווו; only pl. הַלְצוֹת (from לְחַלְצוֹת II.; only pl. הַחַלְצוֹת f. festive garment Is. 3,22; Zeh.3,4.

מְחַלְקְה (from בְּחַלֵּקְה Ch. f. division, class Ezr.6.18.

ות (sf. מְחַלְקְתוּ ; pt מְחַלְקְתוּ) f.

1) division, class, course (of servants of the state) 1Chr.27,1 a. 2.—

2) in the pr. n. אַרַקְתְּחַלָּ (the rock of divisions), a place in the wilderness of Maon 1S.23.28.

תְּבְּילֵת f. name of a musical instrument Ps.53,1 a. 88,1 (Fuerst: a musical choir that dwelt in אָבֵל ; comp. מְחִלָּה ;

קריבי איז pr. n. 1) daughter of Ishmael, wife of Esau Gen.28,9.— 2) wife of king Rehoboam 2Chr.11,18.

gent. of אָבֶל מְחוֹלֶה, which see under אָבֵל.

קַהְאָרְתְ (from אמר; only pl. חֹלְמְאָרֹת)
f. prop. something smooth as butter, hence: smooth words, flattery ביי מִינְאוֹת פִּיי the flatteries of his mouth are smooth Ps.55,22 (other interpreters: his mouth is smoother than butter, taking here the מוֹן סִוֹין.

קרים (from מְחַמֵּרִים, c. מְחַמֵּרִים, m. (מַחַמַבִּירָם, sf. מַחַמַרִּים, m. 1) desire, delight מַחַמֵּרִים the desire of thine eyes 1K. 20, 6; מַחַמַרִי בִּמְנָם the delights of their womb (i. e. their dearest off-spring) Hos.9,16.— 2) pleasant thing, something precious, costly Jo.4,5; Lam.1,11; בְּיִנְםְּחַבְּיִי מִחְמַרִים her costly vessels 2Chr.36,19.— 3) loveliness בּלְינִם מַחַמַרִים he is altogether lovely Cant.5,16.

קרים (בּיוֹמְכּר m. something pleasant, precious; only pl. sf. בְּחַמְרִים her pleasant things Lam.

קיבול (from מְחָמֵל; c. מְחָמֵל m. prop. object of pity or sympathy, hence: desire, delight מַחָמֵל נַפְּשָׁכֶּם the delight of your soul Ez.24,21.

קבית (from נְחַמֶּץ f. something leavened Ex.12,19.

קבור (from מְחַנִים מּלְּיִם מִּלְיִם אַלָּיִם אַלְּיִם מְּלִים מְּלִים מְּלִים מְּלִים מְּלִים מְלִים מְלִים מְלִים מְלִים מְלִים מִּלְיִם מִּלְיִם מִּלְיִם מִּלְיִם מִּלְיִם מִּלְיִם מִּלִים מִּלְיִם מִּלְים מִּבְּים מִּים מִּים מִּבְּים מִּים מִּבְּים מִּים מִּבְּים מִּים מִּים מִּבְּים מְּבְּים מִּבְּים מְּבְּים מִּבְּים מְבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מִּבְּים מְבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְבְּים מְבּים מְבְּים מְבְּים מְבְּבְּבְּים מְבְּים מְבּים מְבְּבְּים מְבּים מְבְּבְּים מְבְּים מְבְּבְּבְּבְּים מ

קְרֵית pr. n. a place near קְרֵית in Judah Jud.13,25.

pr. n. a city on the confines of Gad and Manasseh 2S.2,8.

(from בַּחָנַק; c. מַחָנַק) m. a strangling, death Jb.7.15.

מַּחְסוֹת (from מַחְסוֹת m. bridle, muzzle; fig. אָשְׁמְרָה לְפִי מַחְסוֹת I will guard my mouth with a muzzle (i. e. I will refrain from speaking) Ps. 39.2.

תְּחָכֵּר (from בְּחָסְר m. deficiency, want, need, poverty אֵין there is no want of any thing Jud.19,19; בְּלְדְבָּרְ let all thy wants lie upon me v. 20; אֵישׁ מַחְסוֹרוֹ זָי sufficient for his need Deut.15,18; אִישׁ מַחְסוֹרוֹ he that loveth pleasure will be a man of want (i. e. a poor man) Pr.21,17.

מַחַבְּיָה pr. n. m. Jer.32,12.

עַהַץ'; imp. יְםָהַץ) prop. to split or divide (akin to חצה . רוב"ץ"), hence: 1) to pierce, to crush, she מַחַצָּה וְחַלְפַה רַקַתוֹ she pierced and struck through his temples Jud.5,26; אַלהִים וָמָחַץ ראשׁ איביי God shall wound the head of his enemies Ps.68,22.- 2) to dip, to shake לְמַצוֹן תִּמְחַץ בוּלְךָּ that thou mayest dip thy foot in blood Ps.68,24; with omission of בַּק יִלְנְיוֹ וָמְחָץ and he shall shake his arrows [in their blood] Num.24,8 (Eng. Bible: and pierce them through with his arrows).

m. bruise, cut, wound מַחַץ m. bruise מַבְּתוֹ יֵרְפָּא he healeth the bruise of their wound Is.30,26.

רְּבְּיִהְ (from תְּצְהָ) f. the half Ni ה 31,36. יתוֹ, אַנְתְּנִיתוֹ, אַנְתְּנִיתוֹ, אַנְתְּנִיתוֹ, אַנְתְּנִיתוֹ (מְתַּצִיתְם (מַתְּצִיתָם (מַתְּצִיתָם (מַתְּצִיתָם (מַתְּצִיתָם (מַתְּצִיתָם (מַתִּצִיתָם (מַתַּץ בּבּוּעִנִּתְם (מַתַץ בּבּוּע בּבּיע בּבּוּע בּבּוּע בּבּוּע בּבּוּע בּבּיע בּבּוּע בּבּיע בּביע בּבּיע בּביע בּבּיע בּביב בּביע בּביב בּיביי בּביב בּיביע בּביב ביביב ביביב

קר (from מְחַכְּר m. prop. object of searching, hence: inmost depth; only pl. c. מָּבְיָרְי אָרֵי the inmost depths (Eng. Bible: deep places) of the earth Ps.95.4.

בְּחְרָאָה (from חרא f. privy, sink, a place of refuse; only pl. מַחַרָאוֹת 2K.10,27 (Ktib, for which Kri has מֵנְאָה).

קרשה, sf. מְחַרְשָּׁתוּ; sf. מְחַרְשָּׁתוּ pl. קרשות ה mattock, spade (different from מְחַרְשֶּׁת, with which this word occurs in the same verse) 18.13,20 a. 21.

רָשֶּׁת (sf. מַחֲרַשָּׁת) f. ploughshare 18.13,20. אָרָהָהָ (בּילְהָהָ ; c. חַבְּיִבְּי, adverbial sf. אַרָּהָהָ f. a. adv. the next day, to-morrow יוֹבָה f. a. adv. the next day for אַרָּה בּשְׁרֵר בְּשִׁרֵּה שִׁרְרָּה וּשִׁרְרָּה וּשְׁרִיה וּשְׁרִּיְה וּשְׁרִּיה וּשְׁרִיה וּשְׁרְיה וּשְׁרִיה וּשְׁרִיה וּשְׁרִיה וּשְׁרִיה וּשְׁרְיה וּשְׁרִיה וּשְׁרְיה וּשְׁרְיה וּשְׁרְיה וּשְׁרְיה וּשְׁרִיה וּשְׁרְיה וּשְׁרְיה וּשְׁרִיה וּשְׁרְיה וּשְׁרִיה וּשְׁרְיה וּשְׁרִיה וּשְׁרְיה וּשְׁרִיה וּשְׁרִיה וּשְׁרְיה וּשְׁרְיה וּשְׁרְיה וּשְׁרְיה וּשְׁרְיה וּשְׁרְיה וּשְׁרְיה וּשְׁרִיה וּשְׁרְיה וּשְרְיה וּשְׁרְיה וּשְׁבְּיה וּשְׁרְיה וּשְׁרְיה וּשְיּיה וּשְׁיִיה וּשְׁיִיה וּשְׁיִיה וּשְׁיִיים וּשְׁיִיים וּשְׁיִיים וּשְּיִיים וּשְׁיִיים וּשְׁיִיים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּשְׁייים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּשְּיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּשְּייִים וּשְׁיִיים וּשְׁייִים וּשְּיים וּשְּייִים וּשְּייִים וּשְּייִים וּשְּיִים וּשְייים וּשְּייים וּשְּיִיים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּיִים

בַּחַשְׁבַת a. מַחַשֶּׁבָת (from בְּיַחַשָּׁבַת; pl. plan, intention, thought 그렇다 to devise a device, to conceive a purpose Jer.18,11; 49, פַהַשַּבְתוֹ אֲשֶׁר חֲשַׁב עַל־הַיָּהוּרִים (30; his device that he had devised against the Jews Est. 8,3; הַפָּר purposes (or מַחַשַׁבוֹת בָּאֵין סוֹד plans) are frustrated without נצר מחשבות לבו (בו Pr.15,22; יצר מחשבות the imagination of the thoughts of his heart Gen.6,5. - 2) skill, invention, art, work of art מָלֶאבֶת שבת work of art Ex. 35, 33; engines חָשֶׁבנוֹת מַחַשֶּׁבַת חוֹשֵּׁב [which were] the invention of artificers 2Chr. 26, 15; בושׁ מַלַ to devise works of art Ex.31.4.

קיבור (from קשׁרָי, pl. בּישִׁרָּבּי, c. darkness, the dark וּבְּישִׁרָּ (בַּישִׁרָּם, c. אַשִּׁים מַחְשַּׁרְּ לְפְּנִיהֶם לְּאוֹר I will make darkness light before them Is.42,16; מַחְשַׁרְּ מַלְּאָרִהְם בַּאַרְהַם לַאַרְיָהם לַאַרְיָהם לָאוֹר make darkness light before them Is.42,16; מַחְשַׁרְּדְּ

29,15; as adv. מְּוֹדְעֵי מַחְשֵׁךְ my acquaintances are in darkness Ps. 88,19.— 2) dark place בּמַחְשֵׁבִּים he hath set me in dark places Lam.3,6; מְחַשֵּׁבִּים the dark places of the earth Ps.74,20. (from מְחַשֵּׁף m. a peeling off, a laying bare (in an adverbial sense) בְּבָּבְּן laying bare the white Gen.30,37.

תה pr. n. m. 1Chr.6,20.

קַּתְּתְּה (from מְּחְתָּה; sf. וֹחְבָּה; pl. מְחְתּה, מְחְתּה, fre-pan, incense bowl, censer Ex.27, 3; 2K.25,15; Lev.16,12.— 2) snuff-dish, tray Ex.25,38; 37,23.

רְּחָתְהְ (from חַחַהְ; c. חַחַהְ) f. 1) crushing, destruction, ruin Ps.89, 41; Pr.18,7.— 2) terror, consternation Is.54,14; Jer.17,17.

קתֶּתֶּלֶ (from חַתַּר) f. breaking in, burglary Ex.22.1; Jer.2.34.

אַבְיְהְ a. הְּיִהְיָהְ Ch 1) to come, to reach (with ל or ל Dan.4,8; ז, 13.— 2) to come, to arrive אַבְּוֹתְּאָ the time came Dan.7,22; with ל יַנֵי to come upon, to happen to 4.25.

אמתרה (from מוט) m. broom, besom; fig. מְמָאמָא הַשְּׁמְא הַמְּמָא מּמְתּיהָ בְּמַמְאָמָא הַשְּׁמָא מוּא and I will sweep it with the besom of destruction Is.14,23.

תַבְּהָ (from בְּיִבְּהָ) m. slaughter, massacre Is.14.21.

קְמֶּהְ (from מָמָה, c מַמָּה, sf. קמָה, מַמְּה, מַמְּה, מַמּיֹת, sf. מַמָּה, once

שניו Hab.3,14 as if from מְשִׁיוֹ m. 1) stick, rod, staff Ex.4.2; Num. 20.9; 18.14.43; משה בדים rod of branches (i. e. the rod holding the branches together) Ez.19,14; strong rod Ez.19,11, elsewhere staff of power Jer. 48,17, ruler's staff, sceptre Ps. 110, 2; the staff of bread, i. e. means of subsistence Lev.26,26; Ez.5,16; מַמָה וַעַם staff of wrath, i. e. instrument of punishment Is.10,5 (בַּחַבֶּם אַף בַּיּ וֹשֶׁבָם אַף בַּ violence is risen up into a rod of wickedness, i. e. as a rod to chastise it Ez.7,11; מַמָּה the staff of appointment, i. e. the staff of punishment appointed of God Is.30,32; בַּמָה שֶׁכָמוֹ the staff of his shoulder, i. e. the rod by which he is beaten 9,3; hear ye the שָׁמְעוּ מַמָּה וּמִי יַעַרַה rod (of punishment) and who hath appointed it Mic.6,9; מַמָּה Ez.7,10 acc. Ibn Ganach same as injustice, wrong (Fuerst).— 2) stem, tribe (= מַמָּה לֵיי :): מַמָּה לִיי the tribe of Levi Num.1,49; מַמָּה והוְדה the tribe of Judah 13,5; the tribe of the dan ממה בני שׁמְעוֹן children of Simeon 34,20; נאשי the heads of the tribes 1K. 8, 1; רָאשֵׁי אֲבוֹת הַמַּמוֹת the heads of the fathers (families) of the tribes Jos.14,1; שָׁבְעוֹת מַמּוֹת אמר according to the oaths to the tribes, even thy word Hab. 3,9 (Ges.: Eworn are the rods of his word, i. e. the promised chastisements).

្រុក (from កុខ្លះ; c. កក្ខុក , នf. កុខ្កុក ; pl. កុខ្គេក) f. 1) bed, couch 2S.4,7; 1S. 28,23; Ez. 23, 41.— 2) litter, palanquin Cant.3,7.— 3) bier (for dead bodies) 2S.3,31.

קּמְה (from מְּמָה only pl. מְמָה spreading out, expansion מְמָה the spreading out of his wings (fig. of the rising of a river) Is.8.8.

קְּמֶה (from נְמָה f. perverseness, injustice (prop. a bending of right) וְהָעִיר מְיָאָה מְמָה and the city is full of perverseness Ez.9,9.

קוֹה (from מְנְהָ m. a spinning, sometning spun Ex.35,25.

קְמִיל (from מָטִיל; c. מְטָין m. bar (of metal) Jb.40,18.

in Ar. to hammer, to forge, whence מְמִיל

c. מְמִמְנִים m. 1) hidden place, בֿמָמָנִים m. 1) hidden place,

underground Jer.41,8.— 2) hidden store, treasure Gen. 43, 23; treasures of secret places Is.45.3.

קַּמְעָה (from מַמְּעָה; c. עַפַּע , sf. מַּמְעָה; pl. c. מְמָעָר m. planting, plantation אָרְנוֹת מַפְּעָה the beds of her plantation Ez.17,7; the branch of my planting Is.60,21; the plantings of a vineyard Mic.1,6.

בְּמַעַמִּים (from מַשְׁבָּי pl. מַמַעַמּוֹת a. המטצמים m. savory food, dainty מַמְעַמּוֹת בַּאָשֶׁר אָבּבְּתִּי savory food, such as I love Gen.27,4; אֵל־תִּתְאָן be not desirous of his dainties Pr.23,3.

ក្នុងស្ពុល (from កម្ម ; pl. កាំកម្មសុល) f. covering, mantle (others: shawl) R.3,15; Is.3,22.

(akin to מרה (מרה (Kal not used)) prop. to be moist, hence: to rain (Kal not used).

Niph. נְמְשֵׁר (fut. יְמָשֵׁר) to be rained upon חָלְקה אַחַת הִפְּמֵר one piece of land was rained upon Am.4.7.

Hiph. רְמִמְיר (fut. יְמִמִיר , ap. יָמְמִיר , pt. יְמְמִיר ; pt. יִמְמִיר) to send rain, to cause to rain Am. 4,7; ls.5,6; fig. of other things sent down from above in the manner of rain, as hail Ex.9,23, lightning Ps.11,6, fire and brimstone Gen. 19,24, etc.

קָמֶר (from בְּטְבּי, e. מְטָבּי; pl. מְמָבּוֹת מְּטְרוֹת , בּ מָטֵר (m. rain 1K.17,1; בְּטָבּר חַיּבּי

אַרָא see מַמַרָא 2.

מַמְרֵי pr. n. m. 18.10,21.

(only du. בַוֹם, ה. בַוֹם and: מֹי and: (המימה , sf. מימיו ; with ה loc. מימי m. 1) water מים חיים living (i. e. running) water Gen.26.19; sometimes with predicate in the singular: וַל־מַוִם מְדַּלְיַוּ water runneth out of his buckets Num.24,7 (for עוֹלָנֹי (וַיַּלֹנִי); water of purification Num.8,7; מֵי נְרָה water of separation 19,13; מֵי אַפְּסֵיִם water to the ankles Ez.47,3; ארש ישׁ waters of swimming v. 5; sometimes the absolute form is used instead of the construct, as: מֵים לַחַץ water of affliction 1K.22,27 a. Is.30,20; שום בובום water to the knees Ez. 47,4; peculiar expressions: 'స్ట్ ראש water of poppies, i. e. a poisonous drink Jer. 8, 14; מֵימֶי water of the feet, i. e. urine 2K.18,27 (Kr: by euphemism for

ישִׁין or מָמֵי יְהוּרָה from the waters of Judah, i. e. from the seed of Judah Is.48.1 (but it is probable that the word '얼마 stands here for אָמָעָי, comp. Gen.15,4; 2S.7,12 a. 16,11); poet, of tears: and our eyelids וַעַפְעַפִּינוּ וָוְלוּ־מֵוָם may drop down water Jer.9,17; as a figure of abundance and multitude Is. 11, 9; Ps. 88,18; of great overwhelming danger: 12 the waters are come in unto my soul Ps.69,2; of precipitation: 미월 대회 unstable as water Gen.49,4; of terror: נַיַּמַם לָבַב and the hearts of the people melted, and became as water (i. e. it quailed) Jos.7, 5.- 2) in the composition of proper names: a) מי והב (the water of gold) Gen.36,39. b) 🛱 a city in Dan Jos. 19, 46. c) מי נפתוח a fountain in Judah, near Jerusalem Jos.15.19.

who to thee is this whole band (company of people)? Gen.33.8; קני שמה what is thy name? (prop. who art thou by name?) Jud.13,17; % אנכי וכוי חיי who am I and what is my life? 18.18,18.- The oblique cases of 'D: after a noun in the construct state it is put in the genitive case, as: שַׁת מַי whose daughter? Gen.24,23; שולה מי whose ass? 1S.12,3; דַבר־מָי whose word? Jer. 44.28; the other cases are marked by prefixes: לָּמָי to whom? Gen.32,18; '22 from whom? Ez.32, 19: אח־מי by whom? 1K.20.14; אח־מי whom? 1S.12,3; sometimes with לַמִי צַתַּה as: לָמִי צַתַּה whose art thou? Gen. 32, 18. -Sometimes 'p presupposes negation: מי יוֹדֶע who knoweth? (i. e. no one) Ec.3,21; מֵי יֹאמֵר who will say? (no one) Jb.9,12; 🚥 מי מַלַל שַּׁרָה שַּׂרָה who would have said..., that etc. (no one would have said) Gen.21,7.- 'p sometimes serves merely as a sign of interrogation: מִי יַקוּם יַעַקֹב shall Jacob be able to endure? Am. 7,2 a. 5; מִי אַנַחַמֵּך can I comfort thee? Is. 51, 19 (comp. Talm. interrog. particle り.— With fut. 'D often expresses a wish: שוֹבְּט who will make me judge? 1. e. Oh that I were made judge! 2S.15,4; a usual formula: שו יהן who shall give, i. e. Oh לורן אָבֶר בַּיוֹנָה; that LJud.9,29 Oh that I had wings like a dove! Ps.55,8: מָי וָתַּנְנִי כַיַרְחֵי־קָּדָם Oh

that I were as in months past! Jb.29,2.— 2) indefinite: whoever, any man, every one מֵי בַּעֵּי דְּבֶרֶים whoever hath any cause, let him come unto them Ex.24,14; שֵׁבֵ וְחָבִר וְשֵׁב who is timid and fearful, let him return Jud.7,3; שְׁמִי בַנַעַר take care of the young man every one of you 2S.18,12 (Eng. Bible: beware that none touch the young man).

מְיֵרְבְּא pr. n. a city in Reuben Jos. 13,9, afterwards in the possession of Moab Is.15.2.

מידד pr. n. m. Num.11,26.

שָּׁבֶּב (from בַּיֵיבָ; c. בַּיִיםׁם) m. the best, the choicest מִישַׁב שְּׁדִהוּ the best of his own field Ex.22,4; אָדֶאָה the best of the land Gen.47,6.

מִיבָיָה a. מִיבָיה.

pr. n. Michael: 1) one of the seven archangels, the advocate of Israel with God Dan.10,21.—2) son of king Jehoshaphat 2Chr. 21,2 and various other persons Num.13,13; 1Chr.5,13; 27,18; Ezr. 8.8.

קיבֶּה pr. n. Micah: 1) one of the minor prophets, surnamed המֹרְשָׁהִי Mic.1,1 (In Jer.26,18 Ktib. מִיבָּה.).—
2) person mentioned in 1Chr.8,34
(= מִיבָּא בַּצֹּא,12)

קיבְיה pr. n. m. name of several persons 2K.22,12 (= מִיבָה 2Chr. 34,20); Neh.12,35 (= מִיבָּא Neh. 11,17); Neh.12,41. See also מִיבָּה 1. קיבור pr. n. 1) commander under king Jehoshaphat 2Chr. 17,7.—
2) wife of king Rehoboam 2Chr. 13.2.

קיבְיְהוּ pr. n. m. 1) a Levite who set up idol-worship in Dan Jud. 7,1 = קיבָה v. 5 etc.— 2) a prophet in the times of Ahab 1K.22,8, for which also מִיבָה 2Chr.18,24 and מִיבָה v. 8 (Ktib).— 3) another person Jer.26,11.

to contain) m. prop. water-holder, hence: brook מְּיבֵל הַשִּים the brook of water 2S.17.20.

II. pr. n. wife of David 1S. 14,49; 2S.6,16.

מֵי see מֵיִם

pr. n. m. 1) a person mentioned in Ezr.10,25 a. Neh.12,5, for which 12,17 has מְּנָטֶין.—
2) another person 1Chr.24,9.

(from מון) m. prop. division, hence: species, kind; only with sf. לְמִינָהוּ , לְמִינָהוּ , לְמִינָהוּ לָמִינִיהָם 1,11 a. 12; לְמִינָה 1,24; pl. sf. לְמִינֵיהָם Gen.1,21.

בינקת see יַנקת Hiph.

קים, Ktib for קים, which see.

eity in Reuben Jos.13,18; 21,37, afterwards belonging to Moab Jer.48,21, where Ktib מֹפְעַת .

ing out מִיץ חַלֵב the pressing

375

(i. e. churning) of milk Pr.30,3; fig. מִיץ אַפַּיִם יוֹצִיא רִיב the pressing (i. e. forcing) of wrath bringeth forth strife ib.

אישא pr. n. m. 1Chr.8,9.

קרישאל pr. n. m. 1) a persn mentioned in Ex.6,22.— 2) companion of Daniel Dan.1,6, afterwards called מִישָׁה.— 3) another person Neh.8,4.

פישור, קישור (from יְשֵׁר m. prop. evenness, hence: level land, plain וויי היי היי היי לישור the uneven shall be made level Is.40,4; יקישור הַּנְּחָרְ הָיִי הְישׁוּר הַּנְּחָרְ הְיִי הְישׁוּר הַשְּׁרִי לֵּחְישׁוּר guide me on a level land Ps.143,10; with art. הַמִּישׁוּר the plain in the territory of Reuben Deut.4,43, whose cities are called יִרְיִי הַמִּישׁוּר 3,10.—2) fig. righteousness, equity Is. בּיִר הַמִּישׁר עַמִּים מִישׁוּר אַנְּיִים מִישׁוּר הַשִּׁרִם מִישׁוּר הַשִּׁרִם מִישׁוּר הַאָּרָם מִישׁוּר הַשְּׁרָם מִישׁוּר הַאָּרָם מִישׁוּר הַשְּׁרָם מִישׁוּר הַשְּרָם מִישׁוּר ps.67,5.

קישָׁאָל pr. n. m. Dan.1,7 = מִישַׁאָל 2, which see.

ישֵיט pr. n. Mesha, a king of Moab 2K 3.4.

יישָׁעָ pr. n. a son of Caleb 1Chr. 2.42.

ת. (from יְשַׁר; only pl. מִישָּׁר m. 1) straightness, uprightness, equity בְּצַדְּיק מִישְׁרִם the way of the just is uprightness Is.26,7; הַישֶּׁרִים הַּרְצָה thou hast pleasure ir uprightness 1Chr.29,17; בְּצֵּדְ בּיִישֶּׁרִים, לְמִישֶּׁרִים, judgment, and equity Pr.1,3; יוֹן שַׁמָּים הַּבְּישֶׁרִים, he shall judge the people with equity Ps.96,10; fig. agreement, concord, peace בּישִּׁרִים בִּישָּׁרִים לַּעֲשׁוֹת בִּישְׁרִים לַעֲשׁוֹת בִישְׁרִים אַבְּבּישְׁרִים בּבִישְׁרִים אַבּבּישְׁרִים אַבּבּישְׁרִים אַבּבּישְׁרִים בּבִישְׁרִים אַבּיבּישְׁרִים בּבִישְׁרִים בּבִישְׁרִים בּבִישְׁרִים בּבִישְׁרִים בּבִישְׁרִים בּבִישְׁרִים בְּבִישְׁרִים בּבִישְׁרִים בְּבִישְׁרִים בְּבִּישְׁרִים בְּבִישְׁרִים בְּבִישְׁרִים בְּבִּישְׁרִים בּיבּים בּבּיים בּישְׁרִים בְּיִישְׁרִים בּבּישְׁרִים בּבּישְׁרִים בּבּישְׁרִים בּיבּים בּייִּבּים בּייִּבְּים בּייִּבְּישְׁרִים בּיִּבְּישְׁרִים בּיִּבְּיבְּים בּייִּבְּים בּיישְׁרִים בּייִּישְׁרִים בּייִּבְּים בּייִּים בּיים בּייִּבְּיישְׁרִים בּייִּבְּישְׁרִים בּייִּבְּיים בּייִּבְּיים בּייִישְׁרִים בּייִּישְׁרִים בּייִּבְּישְׁרִים בּייִּישְׁרִים בְּיִּבְּישְׁרִים בּייִּבְּישְׁרִים בּייִּבְּיים בּייִּבְּישְׁרִים בּייִּבְּיישְׁרִים בּייִּבְּיים בּייִּישְׁרִים בּייִּישְׁרִים בּייִּישְׁרִים בּייִּבּים בּייִּישְׁרִים בּייִּישְׁרִים בּייִּבְּיים בּייִּישְׁרִים בּייבְּישְׁרִים בּייִּבּים בּייבְּייבְים בּייִּבְּיים בּיבְּיישְׁרִים בּייבְּיבְּיבְּיבְים בּייִּבְיישְׁרִים בְּיבְּיבְּיש

קיתָרים (from מִיתָרים, pl. מִיתָרים, sf. מִיתָרים, m. 1) cord of a tent בְּלֹיכִיתְרִי נִתְּקוֹ all my cords are broken Jer.10,20.— 2) string of a bow Ps.21,13 (see the quotation under בוֹן Pi.)

מוּך see בַּדְ

קלאב, מְלָאבׁר (from בְּאַב; pl. מָרָאוֹב (from בְּאַב; pl. מָרָאוֹב (מַרָאוֹב) m. pain, disease Jb.33,19; fig. mental suffering, sorrow, grief Lam.1,12; Ec.1,18.

dance בְּבִּר (from בְּבֹּר) m. fulness, abundance אֹבֶל לְמַכְבִּיר food in abundance Jb.36.31.

אַבְבֶּבְיבְ pr. n. a city in Judah 1Chr.2,49 (= יוֹבֶב Jos.15,40).

שׁבְבַנֵי pr. n. m. 1Chr.12,13.

(from בְּבֹר) m. prop. something woven, hence: cloth, covering 2K.8,15.

תּבְבָּר (from מְבְבָּר) m. prop. something twisted, hence: grate מָבְבָּר מְבָבָר a grate of net-work Ex.27,4. (מַכּוֹת נַבָּה from נַבָּה; c. מַבַּה; pl. מַכּר; f. (three times pl. m. מבים 2K.8, 29; 9.15; 2Chr.22.6) 1) beating. smiting, blow, stroke מַבָה רַבַּה many strokes Deut.25,3; מכת חרב with the stroke of the sword Est. 9,5; חַבַּה מַבַּה to impart blows Is. 14.6.— 2) wound, sore במדקם של 14.6. the blood of the wound 1K.22.35: moist (suppurating) sore מַרַה מִרְיַה Is.1,6; הַכָּה מַכִּים to give wounds 2K.8,29.- 3) defeat in war הבה to smite with slaughter, to defeat Jos. 10, 10. -שים מכלת = 2Chr.2,9 מכות wheat for food 1K.5,25.

קּבְוָה (from בְּנִה; c. מָבְוָה) f. a burn, a burnt spot Lev.13,24.

קְכֹרֹתֵיָךְ הָתְּכִוּדְה, מְכֵּוּדְה, מְכֵּוּדְה, מְכֵּוּדְה, מְכִּוּדְה, מְכִּוּדְה, לְּכִוּדְה thy birth and thy nativity Ez.16,3; אָרֶץ מְכוּרְהָם the land of their origin, their native country 29,14 (prop. the place of their digging out, from בַּרָה בּוֹר to dig; comp. Is.51,1).

Gen.50,23, whence poet for Manasseh Jud.5,14; gent. מְבֶירָ Num. 26,29.— 2) another person 2S.9,4. אַבְירָ (akin to מְבָירָ) to be brought low, to sink, to perish בַּיִבּינַם and they were brought low for their

ד'ב'ר pr. n. 1) a son of Manasseh

Niph. נְמַךְ (fut. מַבְּי) to sink, to go to ruin בַּעצרְתַּים יִפַּרְ הַפְּקְרָה by slothfulness the frame-work will sink Ec.10.18.

iniquity Ps.106,43.

Hoph. קַבַּקְ to be brought low, pl. קבּּקְכוֹ Jb.24,24 (for קַבָּקֹב).

קּבְלְאָה (from בָּלֶא) f. fold, only pl. c. אוֹן צאן sheep-folds Ps. 78,70.

וֹ מִבְּלְהְי I. (בְּלְאָה f. sheep-fold Hab.3.17.

II. (from בְּלֵה) f. completion, perfection; only once pl בְּלָה יִהְלּית זְהָבּ בְּלִית זְהָב perfections of gold, i. e. perfect gold 2Chr.4,21.

קבְלוֹל (from בְּבַלְי m. perfection, splendor לְבְשֵׁי מְבְלוֹל clothed in perfection, i. e. splendidly, gorgeously Ez.23,12.

תַּבְּלְּלֹּלְ , מֵבְּלֹּוּלְ m. something perfect,

costly thing; only pl. מַבְּלֵיִם costly wares (especially splendid garments) Ez.27.24.

קבְלֵל (ב מִבְלוֹל ; c. מְבְלֵל m. perfection of מִבְלֵל perfection of beauty Ps.50,2.

לְּבֶּלֶת (contracted from מַבְּלֶּת) f. food מַבְּלֶת יְלְבִיתוֹ food for his household 1K.5.25.

קבְּבְּיָם (from כמן m. treasure, only pl. מְבְבָּנְים Dan.11,43.

סְבְּׁכְּטְ pr. n. a place in Benjamin Ezr.2,27 בְּנְשִׁ 18.13,5.

יהביקר (from בְּבֶר m. net, hunter's net Is.51,20.

 $\dot{\mathbf{r}}$ בְּכִּעְר (= מָּבְטָּר m. net, only pl. Ps.141,10.

תְּבְּמֶר a. מִּבְמֶדֶת (from בְּמֵר (from בְּמֵר (from בְּמֵר net. fish-net Hab.1,15; Is.19,8.

שְבְּבְשְׁ pr. n. a place in Benjamin, east of בֵּית־אָוֹן 1S.13,2 a. 5, for which also מָבְטָּע Neh.11,31 and מְבָּטְע Ezr.2,27.

קר. r. a place on the confines of Ephraim and Manasseh Jos. 16,16.

יבורב pr. n. m. Ezr.10,40.

לכנסי-בֶר (from מְלְנְמֵי ; c. מְלָנְמִי-בֶּר (from מְלְנְמִי-בֶּר (drawers (of the priests) מְלָנְמִי linen breoches Ex.28,42.

קֹבֶׁסֶ (from בְּבֶּסְ m. prop. determinate number, hence: census, tax, tribute Num 31,28.

קרְסְהָ (from סְבְּבָ, c. תְּכְּטָת) f. number, amount Ex.12.4.

קּבְּטֶה (from מְּבְטֶה כּ. מִּבְטֶה m. covering, roof מְּבְטֶה לְאֹהֶל a covering for the tent Ex.26,14; מְּבְטָה the covering of the ark Gen.8.13.

קבּבְּלְה pr. n. Machpelah, a tract near Hebron, where the patriarchs and their wives were buried Gen. 23,17 a. 19; 49,20; the cave of Machpelah Gen. 23,9; 25.9.

קבר (fut. קבר, pt. מובר; imp. קבר, קבר, קבר, אובר; imf. קבר, קבר, sf. קבר, קבר, imp. קבר, קבר, imp. קבר, קבר, imp. קבר, קבר, sf. קבר, קבר, to sell, to give over into the hand of Jud.2,14.

Niph. בְּשְׁבֶר (fut. בְּשְׁבֵּר; inf. בְּשְׁבָר, sf. יְבְשְׁבְרוֹ) to be sold Lev.25,48; with יְ for what Ps.105,17, or of the person to whom Neh.5,8; fig. to be given over Est.7,4.

Hithp. הְתַּמַבֶּר, (fut. זְּהַמַבֶּר; inf. sf. קּיִמַבֶּרָן; to sell oneself, to be

sold Deut.28,68; fig. אַשֶׁר הָּתְמַבֶּר שׁ who sold himself to do what is evil 1K.21,25.

(sf. מְּבְרָם, (m. 1) thing for sale, ware Neh.13,16.— 2) price, value Num.20,19; Pr.31,10. בְּבָר (from נְבָרְב, sf. יְבָרָּב, pi. sf. יְבָר (from בַּרְרָם) m. acquaintance, friend 2K.12.6.

קּבֶּרָה (from מְּכְרֵה ; c. מְבְרָה) m. pit, mine מְבְרֵה־מְבַּר a salt-pit Zph.2,9.

תְּבְרָה word (comp. Greek machaira)
בּי חְבָּטְ שִּׁבְרֹיהָט weapons of
violence are their swords Gen.
49,5; acc. Aben Ezra: pact, covenant (from בְּלֵי to sell, to negotiate); others: habitation (בּרְהָרֹה nativity; thus Eng. Bible: instruments of cruelty are in their habitations).

יבורי pr. n. m. 1Chr.9,8.

gent. of an unknown place מְבֵרְתִי 1Chr.11,36.

תְּבִשׁלִים, לְבִבְּשׁלֹר (from בְּבִּישׁוֹל, בְּרַבְּשׁוֹל (מְבְשׁלִים, בְּרַבְּשׁוֹל (קבְשׁלִים, בְּרַבְּשׁוֹל (קבְשׁלִים, stumbling, stumbling block stumbling block before the blind Lev.19,14; עַּבְּרְ עַבְּיִּרְ עַבְּיִּרְ עַבְּיִּרְ עַבְּיִר לֹא תַבְּוֹן מִבְשׁוֹל take up (remove) the stumbling block out of the way of my people Is.57,14; עַבְּשׁוֹל בָּבָּר פְּבְשׁוֹל בְּיִר enticement וְבִּישׁוֹל עָבְּרָשׁוֹל עָבִּרְ לִבְּיִשׁוֹל עִיִּוֹן that iniquity may not entice you Ez.18,30: מַבְּשׁוֹל לֵב reproach of heart, scruple of conscience 1S. 25,31.

קְבְשִׁלְוֹת (from בְּשִׁלְּוֹת (pl. מַבְשִׁלְּוֹת (from נְבִּישִׁלְּוֹת (pl. מַבְשִׁלְּוֹת (pl. מִבְשִׁלְּוֹת (pl. מִבְישִׁלְוֹת (pl. מִבְישִׁלְוֹת (pl. מִבְישִׁלְוֹת אֶת־דְּרְשָׁעִים the enticements with the wicked Zph. 1,3.

אַבְּהָב (from הַבָּה) m. 1) writing, written characters Is.32,16.— 2) something written, letter 2Chr. 21,12; a written production, a composition Is.38,9.

קֹבְתְּה (from הַבְּיָה; sf. הְּבְּתְּה f. breaking, fracture Is.30,14.

בּקְבָּהְ (from בַּחָבָּי) m. a written composition, a poem (= בַּחָבְהָ 2), only in the inscriptions of Ps.16 and Ps.56—60.

עלהְבָּט (from מַבְּיִב m. 1) mortar Pr. 27.22.— 2) hollow, socket of a tooth (prob. from its likeness to a mortar) Jud.15,19.— 3) pr. n. a valley near Jerusalem Zph.1,11.

שלאתי 1) מלא Jb.32,18; מלא Jb.32,18; 3 pl. once 15ਂਠੂ Ez.28,16 for ਜਿੱਤੂ; fut. אָבָוּן, pl. אָלָם; pt. אָבָם, pl. (מַלאַת , imp. pl. מְלָאִים; inf. מָלָאִים) ו) to be full, to become full הירדן the Jordan was מֵלֵא עַל־בָּל־נְּדוֹהֵיוּ full to all its banks Jos. 3, 15; with accus. of the thing: to be full of בְּרֶר מֲלֵא סוּסִים the mountain was full of horses 2K.6,17; רַשַּׁעִים בְּוֹלָאוּ רָע the wicked are full of evil Pr.12,2; חֱמַת יַיַ מָלֵאתִי I am full of the fury of the Lord Jer.6,11; מֵלֵתִי מִלִּים I am full of words Jb.32,18; of desire: to be satisfied הָמֶלָאָמוֹ נַפְשִׁי my destro

shall be satisfied upon them Ex. 15,9; with $\stackrel{1}{\sim}$: to presume, to dare אַשֶׁר מַלַאוֹ לְבוֹ לַעֲשוֹת בַּן whose heart was full to do this (i. e. who presumed, dared to do it) Est.7,5 (comp. Ec.8,11); of time: to be fulfilled, accomplished, completed אָבְאַה נְבַאַה her time of sorrow is accomplished Is.40,2; my days are fulfilled Gen.29,21; of the time of pregnancy: ויִמְלְאוּ יָמֵיהַ לַלְרַת and her days were fulfilled to bring forth Gen.25,24; בַּן וַמְלָאוּ וַמֵּי הַחֲנוּמִים so were completed the days of embalming Gen. 50,3 - 2) tr. to fill the cloud הַעָּנָן מְרֵא אָת־בִּית יַנַ filled the house of the Lord 1K. 8,10; לאוֹ אָת־הַאַרֵץ חָמַם they have filled the land with violence Ez. 8.17.— 3) to consecrate, to make ready מָלָאוּ וֶדְכֶּם הַיּוֹם לֵינָ consecrate yourselves to-day to the Lord Ex.32,29; טָלְאוּ הַשְּׁלְטִים get the shields ready Jer.51,11.

Niph. אַבְּילָא (fut. אַיִּייִי to be filled, to become full (with accus.: with) אַרְאָלָא מְל for my head is filled with dew Cant.5,2; head is filled with dew Cant.5,2; and Haman was full of wrath Est 3,5; with inf. as noun: יְבִיבוֹר יִיִּי לְרַעַת אֶּת־כְּבוֹר יִיִּי the earth shall be filled with the knowledge of the glory of God Hab.2,14; of time: to be fulfilled, accomplished יַמִים and seven days were fulfilled Ex.7,25; of premature ter-

mination of life: בְּלֹא יוֹכוּוֹ הִמְּלֵא it shall be accomplished before his time Jb.15.32.

Pi. NZD (once NZD Jer.51,34; fut. יְמֵלֵא , once מֵלֵה Jb.8,21; pt. ממלא , pl. מַלאים ; imp. ממלא , inf. מַלְאוֹת , מַלָּא i) to make full, to fill אֹנְרֹתֵיהֶם אַמַּלֵא I will fill their treasures Pr.8,21; with two accus.: to fill one with: מַלֵּא אֹתָם חַכְמַת־לֶב he hath filled them with wisdom of mind Ex.35,35; זעַם מַלָּאַתְנִי thou hast filled me with indignation Jer.15,17; rarely with 10 of thing: he hath filled מְלֵא כְּרָשׁוֹ מִעַרַנֵי his belly with my delicacies Jer. 51,34; of desire or appetite: to fulfil, to satisfy בַּלִּד בָּלִד: משאַלוֹתִיךְ may the Lord fulfil all thy wishes Ps.20,6; לְמַלָּא נַפִּישׁוֹ כִּי to satisfy his soul when he is hungry Pr.6,30; offood: to supply thou supplies: חַיַּת כַּפִּירִים תְּמַלָּא the food of young lions Jb.38,39; of urink-offerings: to pour out that pour out הַמְבַּלְאִים לַמְנִי מְמְקַךְּ libations to fortune 1s.65,11; of time: to fulfil, to complete TAN לְּכְפַּר וְמֶיךְ אַמֵּלֵא the number of thy days I will fulfil (complete) Ex.23,26; מַלֵּא שָׁבְעַ זֹאת fulfil (complete) the week of this Gen.29,27; hence: to give in full נוָמַלִאוּם and they gave them (the foreskins) in full number to the king 1S.18,27; of words; to confirm וֹמָלָאתִי אָת־דְּבְּרָיִךְ and I will confirm thy words 1K.1,14 (Ges.: I will complete thy words); of a

river; to fill up, to overflow והוא and it (Jordan) ממלא על-כּל־נְדּהַינו filled up to (overflowed) all its banks 1Chr.12,15; of gems; to fill in, to set וְמַלֵּאתַ בוֹ מָלְאַת אָבֵן and thou shalt set in it settings of stones Ex.28,17; לְמַלֹּאת לְבַוֹּלְאת אָבַן לְמַלֹּאת and in cutting of stones to set them 31,5; מלא אתייר to fill the power of one, to empower, to consecrate in the priesthood Num. 3.3:Ex.28.41. - Joined with another verb as adv.: fully, wholly קראוּ cry fully, i. e. aloud Jer. 4,5 (Eng. Bible renders אלם 'gather together'); מלאתי קשת acc. Ges. elliptically for מָלֵאתִי לִדְרֹךָ I fully bent the bow Zch. 9,13; so also מָלֵא אַחַרֵי יִי for מָלֵא for מָלֵא he wholly followed ללכת אחרי יי the Lord Jos.14,14.

Pu. אֹבְי (pt. מְמְלָּא) to be filled in, to be set (of gems) גָּלִייֵׁי זָהָב gold cylinders set with the chrysolite Cant.5.14.

Hithp. אלי ניתְפלְאוּן to gather or crowd themselves יחֵר עָלֵי יִתְפַלְאוּן they have gathered themselves together against me Jb.16,10.

אָלְאָת Ch. (3 f. מְלָאת) to fill Dan. 2.35.

ונוף ליקלי, to be filled Dan.3,19.
קֹלְאָה (c. poet. מְלֵאָה , pl. מְלֵאָה (מָלֵאוֹת) adj. 1)
filling (in this sense it is a pt.)
בָּלוֹא אָת-בַּשְּׁמֵים וְאָת-הַאָּרֶץ אַנִי מְלֵא
שm I not filling (do I not fill)

heaven and earth? Jer.23,24; שוליו his train was מַלְאִים אַת־הַהַיבַל filling (filled) the temple Is.6.1.-2) full, filled בַּבָּל the full money, i. e. full price Gen 23.9: מלא a full (strong) wind Jer. 4,12; with accus. בתים מלאים פל־ াত houses filled with all good things Deut.6,11; מָלֵא יַמִים full of days, i. e. advanced in age Jer. 6,11; מֶלֶאֵתִי מְשָׁפַּם full of judgment Is.1,21. — 3) as adv.: fully stubble fully dry Nah.1.10. - 4) as n.: fulness, abundance, multitude מי פלא waters of fulness, i. e. abundant Ps 73,10; בָּרָאוּ אַחַרִיךּ מָלֵא they have called a multitude after thee Jer.12,6 (others: they have called aloud; comp. קראוּ מַלִאוּ under Pi.).

מלא a. מלוא (once מָלוֹא Ez.41,8; sf. (מָלאָה, מָלאוֹ (מָלאָה, מָלאוֹ m. 1) fulness, what fills up הַּיָם וּמְלֹאוֹ the sea and its fulness Ps.96,11; אָרֶץ וּמִראָה the earth and its fulness Ps 24.1; in c. מְלֹא בֵּיתוֹ בֶּםֶף the fulness of his house of silver, i. e. his house full of silver Num.22,18; מָלֹא כָּל the fulness of the whole earth is his glory, i. e. the whole earth is full of his glory Is.6,3; מָלֹא חָפָנֵיכֶם the fulness of your hands, i.e. your hands full Ex.9,8; מְלֹא הָמְצוֹי his handful Lev.5,12; מְלֹא הָעמֶר a full omer Ex.16,33; מְלוֹ הַקְּנֶה the fulness of a reed, i. e. a full reed Ez.41,8:

קלא־רֹחֵב אַרְאָךְ foverthe full breadth of thy land Is.8,8; מְלֹא־רֹחְב אַרְאָרָ the fulness of his stature, i. e. at his full length 1S.28,20.— 2) multitude of nations Gen.48,19; מַלֹא רֹעִים a multitude of shepherds Is.31,4.

קֹלְאָתְהְ (sf. קּלִאְתְהְ (f. 1) full fruit, full ears (of grain) קּלִאָתְהְ וְּרְמְעָּךְ thy full (ripe) fruits and thy liquors Ex.22,28; בַּמְלֵאָה מִן־הָּבָּק as the ripe fruit (others: fulness) of the wine-press Num.18,27.

קּלְאָת (c. מְלְאַת ; pl. sf. מְלְאַת) f. a filling in, setting מְלְאַת אָבֶן setting of stones Ex.28,17.

קלְאִים (c. מְלְאִים m. pl. 1) filling in, setting (same as אַבְנִי מְלָּאִים (מְלָאִה stones for setting Ex.25,7.— 2) installation, consecration (of priests in office) ער יוֹם מְלֹאת וְמֵי מְלָאִיבֶּם until the days of your consecration be at an end Lev.8,33; hence also: consecration-offering 7,37.

קַלְאָרָ (from לְאַרָּהָר, c. יְבִּיְאָרָ, יַבְּיְאָרָ Nah. 2, 14 ליב, יבּיי, יבּייי

ּמְלָּאכָה (from לָּארָ; c. מְלָּאכָה; sf.

יִמְלַאּבְתּוֹ , מְלַאבְתָּן , מְלַאבְתָּן ; pl. מָלָאַכוֹת, c. pl. מְלָאַכוֹת f. work. business עשה מבאכה a) to do work Ex.20,10; 36,8. b) to do business Dan.8,27; מֶלֵאכָת עֲבוֹרַה work of labor Lev.23,7; of artistic work: the work of an engraver Ex.35,35; מְלֵאכָת מַחַשֶּׁבָת work of art v. 33; מַלאַכוֹת הַתַּבנִית works after a pattern 1Chr.28,19.-2) work, manufacture, thing made שוֹאכת עוֹר work of leather, i. e. anything made of skin Lev. 13,48.-3) something acquired by work or business, goods, property Ex. 22,7 a 10; hence also; cattle Gen. 33,14; 1S.15,19 (in the latter passage the Eng. Bible renders מְלֵמת 'thing').

תַּלְאָבוּת (c. מֵלְאָבוּת) f. message Hag.1,13.

יבי אָבְי pr. n. one of the later prophets Mal.1.1.

קלאת (from מְלֵאת) f. filling in, setting ישְׁכוֹת עַל־מְלֵאת fitted in their settings (of the eyes) Cant. 5.12.

מַלְבּוֹשִׁי (from מַלְבּוֹשִׁי D. מַלְבּוּשׁ m. garment, clothes Zph.1,8; Ez.16,13. (מַלְבּוֹ brick) m. brick-kiln 2S.12,31 (Ktib מַלְבּוֹ Nah.3,14; in Jer.43,9 acc. some: brick-pavement.

מָלֵרים (from מְלֵּרִי ; שָּלָרִי ; יְּחַלֵּין , ני מְלָּרִים ; יְּחַלִּין , כּי מְלִּין , כּי מְלִין היי word, speech (only poet.) מְלָרִי שׁוֹנְי (in word was upon my tongue 28.23,2; מְלֵרִי יִּי

קלִים I am full of words Jb.32,18; אַם יִשׁ מִלִּין הַשְּׁעְנֵנְי if thou hast words, answer me 33,32; hence: by-word, proverb יְמָבְּה מָּהְי לְהָם לְמִבְּׁה and I am their by-word Jb.30,9.

and Tain their by-word 30.30,9.

Ch. (c. מְלֵּהָ, def. מְלֵּהָ ; pl. מְלֵּהְ ; c. מְלֵּהְ, def. מְלֵּהְ (מְלֵּיָא f. 1) word, speech Dan.7,28.— 2) command Dan.2,10.— 3) thing, matter Dan. 2,11.

מְלוֹא see מִלוֹ

(filling up, mound) pr. n. 1)
a fortress in Jerusalem 28.5,9.—
2) a fortress in Sechem Jud.9,6.
[기구 (from 기구 salt) m. a saltplant, sea-purslain (mentioned as food of poor people) Jb.30,4.

קלוד pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.6,29.-- 2) another person Neh.10,5, for which מְלִיכוֹ 12,14 (Ktib מְלִיכוֹ).

קלְכָה , בִּלוֹכָה (from מְלֵבְה , בִּלוֹכְה the stadom, state הַמְּלְכָה the statutes of the kingdom 18.10,25; as adj. איר הַמְּלוֹכְה the royal city 28.12, 26; בְּמִלוֹכָה the royal throne 1K.1,46; בְּמִלוֹכָה the royal seed (i. e. royal line) Jer.41,1; שְשָה to administer the kingdom, to reign 1K.21,7.

מלובי pr. n. see מַלוּבִי 2.

קלון (from לְּלוֹן) m. nightquarters, lodgings, inn, shelter Ex.4,21, more fully מְלוֹן אַרְחִים inn of wayfaring men Jer. 9, 1; poet. מְלוֹן מְדִרּה the lodgings of its limit (i. e. the summit of Lebanon) אַK.19,23, for which Is.37,24 לום קְצוֹ the height of its summit.

קלונה (from לוֹן) f. 1) a lodge, hut Is.1,8.—2) hanging-bed, hammock (used as a protection against wild beasts) Is.24,24.

וֹבְילֵת I. to rub small, to reduce to dust (Kal not used).

Niph. אייבור prop. to be rubbed small, to be pulverised, hence: to vanish בּי שַׁבוֹים בָּעִשְׁן נִתְּבְּחֹ for the heavens like smoke shall vanish away Is.51.6.

תְּלֵבְ II. (den. from בַּבְּנְי, fut. תְבְיָן) to salt, to season הַּנְחָה הַקּנְ thou shalt season with salt Lev. 2,13.

Pu. רְּבְיִהְ (pt. רְּלָהְרָּ) to be salted, spiced Ex.30,35.

Hoph. הְמְלֵחָ (inf. הַמְלֵחַ) to be rubbed with salt הְמְלֵחַ לֹא הָמְלַחַתְּ thou wast not salted at all Ez 16,4.

 pit, salt-mine Zph.2,9. — בְּלֵל occurs in several compound geographical names; see עיר, יָם, גָּיָ and הַּלּל.

לבלה Ch. m. salt Ezr.4,14; 6,9.

רביקבל דייקבל הייקבל הייקבל דייקבל הייקבל הייקבל הייקבל הייקבל הייקבל מְלַחְנָא מְלַחְנָא מְלַחְנָא מְלַחְנָא eaten the salt of the palace (i. e. eaten the king's bread) Ezr.4,14.

תְּלְחִים (from תְּבְיָם I.; only pl. מְלָה m. prop. something rubbed to pieces, hence: rag, tatter Jer.38, 11 a. 12.

תְּלְחָ (acc. Ges. den. from תְּלְחָ in the signification: sea-salt, sea) m. seaman, mariner Jon.1.5; pl. sf. בַּלְחִיהָם

לְתְׁרָהְ f. a salt steppe Jb. 39, 6; coupled with אָרֶץ a salt land, i. e. a barren land Jer.17,6; Ps. 107,34.

 war 2Chr. 35,21; מְלְחָמוֹת הְּנוֹפָּה battles of shaking (i. e. battles in which the arms are swung for the purpose of striking) Is 30,32; רְהָי, עָרַךְּ מִלְחָמָה עָם (אָהָי) to make war with Gen.14,2 a. 8.

נְאַלֵּע to smooth, to be smooth, slippery (Kal not used).

Niph. מַלְמָלְ (fut. מַלְמָיְ: pt. מַלְמָּן; pt. מַלְמָּן; inf. מַלְמָּן to slip away, to escape (with אָל) 18.27,1; hence: to deliver oneself ib., or save oneself (with מְלָּי) Ec.7,26; sometimes also: to get away, to hasten away 18. 20.29.

Hiph. הַּמְלֵים 1) to deliver Is. 31,5.— 2) to be delivered of, to bear Is.66,7.

Hithp. בּוֹלְמֵלְ (fut. מִלְּמַלְ 1) to escape (נְתִּמַלְּמָה בְּעוֹר שַּנְּי and I am escaped with the skin of my teeth (i. e. I have barely saved my life) Jb.19,20. — 2) to escape, to leap out (of sparks) בּיִרוֹרֵי אִשׁ sparks of fire leap out Jb.41,11.

מֵלֶם (prop. smoothing over) m. mortar, cement Jer.43,9.

מַלְמִיָּה pr. n. m. Neh.3,7.

ב מלוך see מְלִיכוּ 2.

קּלִילְה (from בְּלִילְה) f. an ear (of grain) Deut.23,26.

קליצי (prop. pt. Hiph. of לוץ ; pl. (קליצי מ, כּילִיצִים) m. 1) interpreter Gen. 42,23.— 2) messenger, ambassador 2Chr. 32,31.— 3) one who intercedes, an advocate מֵלְאָךְ מִלִּיץ an interceding angel Jb. 33,23.

קיצָה (from לֹּוֹץ) f. 1) riddle, proverb Pr.1,6.— 2) satirical song, taunt Hab.2,6.

לְבֶּלְיָ I. (akin to לְאַהְ: to minister; fut. לְּבָּרְ: pt. לְבֵּהְ: imp. לְּבָּרָ: inf. לְבָּרָ: prop. to administer, hence: 1) to be king 2S. 15,10.— 2) to reign, to rule (with לִצָּי: over) Gen.37,8; 1S.8,7.

Hiph. הַמְלִיק: (fut. יַמְלֵיק: ap. מַבְלִיך: pt. מַמְלִיך: inf. מַמְלִיך: to make king, to constitute as king 1S.15,11.

Hoph. הָמְלֵךְ to be made king Dan.9,1.

אָבֶרְ II. (בְּ Ch. מְלֵהְ) to counsel (Kal not used).

Niph. נְמָלֵךְ (fut. יְמָלֵךְ לְנִי עָבְּ') to take counsel, to consult יַמְלַךְ לְנִי עָבִּ' and my heart took counsel with me, i. e. I determined Neh.5.7.

(פּלְבָּים, מַלְבִּין (פּלְבִּים, מַלְבִּין (פּלָבִים, Pr. 31, 3 מְלָבִים, 28. 11, 1 מְלְבִים, 28. מְלְבִים, מַלְבִּים, מְלְבִים, מַלְבִּים, מַלְבִּים, מַלְבִּים (מַלְבִּים, מַלְבִּים (מַלְבִּים (מַלְבִים (מַלְבִּים (מַלְבִּים (מַלְבִּים (מַלְבִּים (מַלְבִּים (מַלְבִּים (מַלְבִּים (מַלְבִּים (מַלְבִּים (מִבְּיבְּים (מַלְבִּים (מִבְּיבְּים (מַלְבִּים (מַלְבִּים (מַלְבִּים (מִּבְּיבְּם (מִבְּיבְּם (מִבְּיבְּם (מִבְּיבְּם (מִּבְּיבְּם (מִבְּיבְּם (מִבְּבִּים (מִבְּבִּים (מִבְּבִּים (מִבְּבִּים (מִבְּבִּים (מִבְּבִּים (מִבְּבִּים (מִבְּבְּבִּים (מִבְּבִּים (מִבְּבִּים (מִבְּבִּים (מִבְּבִּים (מִבְּבִּים (מִבְּבִּים (מִבְּבִּים (מִבְּבִּים (מִבְּבִּים (מִבְּבִּבְּים (מִבְּבִּים (מִבְּבְּבִּים (מִבְּבְּבִּים (מִבְּבְּבִּים (מִבְּבְּבִּים (מִבְּבְּבִּים (מִבְּבְּבִּים (מִבְּבְּבְּבִּים (מִבְּבְּבְּיבְּים (מִבְּבְּבִּים (מִבְּבְּבִּים (מִבְּבְּבִּים (מִבְּבְּבִּים (מִבְּבְּבִּם (מִבְּבְּבִּם מִּבְּיבְּם מִּבְּיבְּם מִּבְּיבְּם מִּבְּיבְּם מִּבְּיבְּם מִּבְּיבְּם מִּבְּיבְּם מִּבְּים מִּבְּיבְּם מִּבְּיבְּם מִּבְּיבְּם מִּבְּיבְּם מִּבּים מִּבְּיבְּם מִּבְּיבְּם מִּבְּיבְּבִּם מִּים מִּבְּיבְּם מִּבְּבִּים מִּבְּבִּים מִּבְּבִּים מִּבְּבִּם מִּבְּבִּים מִּבְּבִּים מִּבּים מִּבְּבּים מִּבְּבִּים מִּבְּים מִּבְּבִּם מִּבְּבִּם מִּבְּבּם מִּבְּבִּם מְּבִּים מִּבְּבִּם מִּבּים מִּבְּבְּבּם מּבּיּבְּבּם מִּבּים מִּבּים מּבּים מִּבּים מּבּים מִּבּים מּבּים מּבּים מּבּים מּבּים מִּבּים מּבּים מּבּיבְּבּם מּבּים מּבּים מּבּיבְּים מּבּיבְּם

לְבֶּין, מַלְבִין (def. מְלְבִין (מֵלְבִיּם, Ezr. 4,13 מֵלְבִים, def. מֵלְבִיּט (מֵלְבִיּם) m. king Dan.2,8; 7,1; of the king of Babylon: מֶלְבִיּא king of kings Dan. 2,37, and of Persia Ezr.7,12; of God: מֶלֶבְי שִׁבְיּא the king of heaven Dan.4,34, or מֶלְבִין שׁבִיּא Lord of kings 2,47.

קֹלְהָּי Ch. m. counsel, sf. מְלָבִי Dan. 4,24 (see בְּלָבִי II.).

קלְנֵי pr. n. Moloch, an idol of the Phenicians and Ammonites, to whom infants were sacrificed Lev. 18,21; 2K.23,10. (Comp. also מַלְנָם .)

קבּהָת (from לָבֵר) f. net, snare; אַר בְּרָהְיּלֹי Jb.18,10.

קַלְכָּה (pl. מֻלְכָּה) f. queen Est.7,6; Cant.6,9.

לַבְּה Ch. (def. מֵלְבָּה f. queen Dan 5,10.

מְלְבָּה pr. n. f. Gen.11,29.

בּוְלְבוּתְא Ch. (c. מַלְכוּת, def. מַלְכוּת, מַלְכוּת, מַלְכוּת, (מַלְכְוָת, מַלְכְּוָת, f. 1) kingdom, realm Dan. 2, 39 a. 44; as

adj.: royal בֵּית מַלְכוּת the royal residence Dan.4,27; הֵיבַל מַלְכוּתְא the royal palace v. 26.— 2) reign, dominion מַלְכוּת דְרָיִנִיש the reign of Darius Ezr.4,24; Dan. 6,1; of the dominion of God Dan.3,33.

pr. n. m. Gen.46,17; gent. מַלְבִּיאֵלִי Num.26,45.

a. מֵלְכּיָה pr. n. m. of different persons Jer.38,6; Ezr.10,25; 1Chr.6,25.

pr. n. m. Melchizedek, king of Salem (Jerusalem) Gen. 14,18.

מלבירם pr. n. m. 1Chr.3,18.

מַלְכִּישׁוּעֵ pr. n. son of Saul 1S.

קלְבֶּטְ pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.8,9.— 2) an idol of the Ammonites (= אָרָבָּטְ a. בּיִבְּעָּהְיִיּ Jer.49,3.

קלְכֹּם pr. n. an idol of the Ammonites (= קֹלֶהְ a. בַּלְבָּב 2) ווּג.

מֶלֶכֶת (בּיִלְבָּה בּיּה) f. queen מְלֶכֶת the queen of heaven (Phenician godhead, prob. Astarte, i. e. the planet Venus) Jer. 7,18.

ימֹלֶכֶת , with art. מֹלֶכֶת pr. n. f.

וֹלָבְיֹ I. to speak, to talk (mostly poet.; Kal not used).

Pi. מָלֵל (fut. מְלֵל to speak, to say עִר־אָן הְעַלֶּל־אָלָה how long wilt thou speak these things? Jb. 8,2; 39,3; בְּנִים דְּנִים שְׁרָה who would have said ..., Sarah shall give children suck? Gen.21.7.

Po. מֹוֹלֵל fig. to give a sign קוֹרֵץ בְּנִינְיוּ מוֹלֵל בְּרַנְּלִיוּ he winketh with his eyes, he speaketh (i. e. giveth a sign) with his feet Pr.6.13.

לב II. (= מול to circumcise, in Kal only imp. לב Jos.5,2.

אניבולו (יוַבְּלוֹ , pl. יְבִּיל (fut. יְבִּיל , pl. יְבִּיל (יִבְּילוֹ) to be cut off (others: to wither) לו היביל קצירו from above his branch shall he cut off Jb.18,16; they shall soon be cut down like grass Ps.37,2.—2) to be circumcised, to circumcise וְנְבֵילְתְּבֶּם אֶת בְּשֵׁר עְרַתְּבֶם and ye shall circumcise the flesh of your forskin Gen.17,11 (בּבְּילוֹתָב בּבְּיל וֹנִיבְּילוֹת בַּבְּילוֹת בַּבְּילוֹת בַּבְּילוֹת בַּבְּילוֹת בַּבּּילוֹת בַּבּילוֹת בַּבּילוֹת בַּבּילוֹת בַּבּילוֹת בַּבּילוֹת בַּבּילוֹת בּבּילוֹת בּבּילוּת בּבּילוֹת בּבּילוּת בּבּילוֹת בּבּילוֹת בּבּילוֹת בּבּילוֹת בּבּילות בּבּילות בּבּילות בּבּילות בּבּילות בּבּילות בּבּילות בּבּילות בבּילות בבּילות בבּילות בבילות ביבות בבילות בבילות בבילות ביבות בבילות ביבות בבילות בבילות בבילות ביבות בבילות בי

Pu. מוֹלֵל (fut. יְמוֹלֵל) to be cut off or down Ps.90,6.

Hithp: זְּרוֹךְ חָצֵּיו כְּמוֹ וִתְמֹלֶלוּ (fut. זְרוֹךְ חָצֵּיו בְּמוֹ וִתְמֹלֵלוּ when

he bendeth his bow to shoot his arrows, let them (the wicked) be as cut in pieces Ps.58.8.

לבל Ch. only Pa. מַלֵּל to speak, to say Dan.7,8 etc.; מַלֵּל to speak with, to say to Dan.6,22.

ילב pr. n. m. Neh.12,36.

וואר (from מַלְמֵר הַבָּלָן) m. goad (an instrument for guiding oxen while ploughing) מַלְמֵר an ox-goad Jud.3,31.

ימָלֵי (= מְלֵמֵ to be smooth (Kal not used).

Niph. אַבְיל to be smooth, pleasant מַה־נְּמְיִצוּ לְחָבִּי אַמְּרְהָיף how pleasant are thy words to my palate! Ps.119,103.

m. overseer (others: chief butler) at the Babylonian court Dan.1,11 a. 16.

קֹבְילֶ (= Ch. בְּלֵבְ to pluck) to break off, to nip off (the head of an animal, Lev.1,15; 5.8.

אָת־הַשְּׁבִי (from לָבִח m. 1) prey, booty אָת־הַשְּׁבִי (אָת־הַפַּלְקוֹהַ וְאָת־הַשְּׁבִי (אָת־הַשְּׁבִי וְאָת־הַפַּלְקוֹהַ (אָת־הַשְּׁבִי וְאָת־הַשְּׁבִי וְאָת־הַשְּׁבִי וְאָת־הַשְּׁבִי וְאָת־הַשְּׁבִי וְאָת־הַשְּׁבִי (אָת־הַשְּׁבִי וְאָת־הַבּי the two seizers, i. e. the jaws; only sf. וְלְשׁוֹנִי מָוְבָּק מַוְלְחִי and my tongue cleaveth to my jaws Ps.22,16.

שׁלְכְוֹשׁ (from מַלְכּוֹ m. the latter or vernal vain (which falls in Palestine in the month of Nisan before the harvest) Deut.11,14; Jo. 2,23; often coupled with הַיָּי the

early or autumnal rain Deut.11, 14; Jer.5,24; poet. of eloquent speech Jb.29,23.

ת לַבְקרוּ (from לָבְקרוּ) m. du. tongs, snuffers Is.6,6; sf. בַּלְקרוּיִם Num. 4,9.

קּיְלְתְּחְה (from לתח) f. wardrobe, dress-chamber 2K.10,22.

יולי pr. n. m. 1Chr.25,4.

(לתע from לתע) f. prop. biter, grinder, hence: tooth; only pl. c. הוְשְׁעָה אין Ps 58,7; also with letters transposed מָלְשְׁעוֹת (see מָלְעִוֹת).

נור (from נְּמְנְּרָת I.; pl. מְמְּנְרָת בַּיּנְרָת בֹּיִנְרָת נִיקּנְרוֹת I.; pl. מְמְּנְרָת store-house, garner Jo.1,17.

(from מְבֵּר m. measure, extent; only pl. sf. מְבֵּרְ its measures Jb.38,5.

קְבְּיבְיּ pr. n. one of the seven courtiers of Xerxes Est.I,14; v. 16 Ktib בְּבְיִים .

תוֹם (from תוֹם) m. death (others also: dead body, corpse); only pl. c. יְםְי חְיִם מְמוֹתִי חְיַל thou shalt die the deaths of them that are slain Ez.28,8 (Fuerst: and thou liest dead there like the corpse of one slain); יְמִתוֹי תַחְלִּאִים יְמָתוֹ they shall die deaths through diseases Jer.16,4.— בּמוֹתִים 2K. 11,2 Ktib for מֹבְּמִים the slain.

מור (from מור) m. 1) mongrel, a bastard Deut.23,3.— 2) an alien קישיב מַמוֹר בְּאַיְּדְרוֹר dwell in Ashdod Zch.9,6. ממכּר (from בְּבֶב, c. מְמָבַר, sf. עַר תֹם שׁנַת מָמַבַּרוֹ m. 1) sale עַר תֹם שׁנַת till the end of the year of his sale Lev.25,29; מְמַבָּרוֹ the money (i. e. price) of his sale v. 50; pl. מְמַבַּרִים that which comes of a sale לָבַר מָמִבֶּרֵיוּ עַל־הַאַבוֹת besides that which cometh of the sale of his patrimony Deut. 18,8.-2) something for sale, thing sold, ware וְכֵי תַמְכַּרוּ מִמְכַּר and if ye sell anything Lev.25,14; הַמּוֹכֵר the seller shall אָל־הַמְּמַבַּר לֹא יַשׁוּב not return to that which is sold בב.7,13; ומכָּרֵי כַל־מָמְבַּר and sellers of all kind of ware Neh.13,20.

לא וְמְכָרוֹ מִימְכֶּרֶת עֲבֶר f. sale not be sold as the sale of a bondman (i. e. they shall not be sold as bondmen) Lev. 25,42.

קַלְכָּה (from מַמְלֶכָה, c. מַמְלֶכָה, sf. ימַמְלְכָה , pl. ימַמְלְכָה , c. מַמְלְכָה , f. 1) kingdom, reign 1K.2,46; in the genitive case as adj.: יעיר מַמְלְכָה the royal city Jos.10.2; המַמְלְכָה דיה מַמְלְכָה מִיםְלְכָה מִשְלְכָה מִשְלְכָה מִשְלְכָה מַמְלָכָה בית מַמְלָכָה הא. royal house, palace Am.7,13; בְּיִלְ מַמְלְכָה royal seat, throne Deut.17, 18; יוֹבְע מַמְלְכָה royal children 2K.11,1.— 2) kingdom, realm מַמְלֶכָה נִשְּׁרְאֵל the kingdom of Israel 1S.24,29; מַמְלֶכָה מִיּבְלָה a kingdom of priests Ex. 19,6.

מְלְכוּת (from מְלֵבוּה) f. kingdom, only c. מַמְלְכוּת Jos.13,12; 1S.15, 28; Jez.26,1. בון see מִמְדּ , מִמָנוּ , מְמֵנוּ .

קֹבְיבֶי (from יְבְיבְיבְ to mix) m. 1) mixed wine, spiced wine Pr.23, 30.— 2) drink-offering, libation Is.65,11 (= יְבָּבָן).

רבים (from מְבָּים) m. bitterness, sorrow Pr.17,25.

ארובי מות pr. n. Mamre, an Amorite who made a league with Abraham Gen.14,13; אלוני פור the oaks of Mamre 13,18 or simply אותר Mamre 23,17, the name of a grove of oaks near Hebron.

(from מָרֵר) m. bitterness, sorrow; only pl. מַבְּרֹר Jb.9,18.

תְּלֵישֶׁת (from מְלֵישֶׁת) m. anointing קבוב הפובר בייב לעם the anointed cherub that covereth Ez. 28, 14 (Vulgate: extended and protecting cherub, taking here מַבְּישָׁת in the sense of מַבְישָׁת).

rule Dan.11,3; pl. מָמְשָׁלִים concretly: princes, lords, rulers 1Chr. 26,6.

קּמְשֶׁלְת, sf. מָמְשֶׁלָת, f. 1) dominion, rule, reign Mic.4,8; of the sun: יְּמָמְשֶׁלָת for the rule of the day Gen. זְמָשְּלוֹת, וּהֹוֹלָתְשֶׁלָת the land of his dominion 1K.9,19; pl. sf. מְמִשְּלוֹת his dominion Ps.114,2.— 2) concretely: princes, chief officers (accompanying the king on his expeditions) 2Chr.32,9; pl. יוופרא (of the moon and stars)

Ps 136.9.— 3) dominion, kingdom 2K 20.13

ishment of the Israelites in the desert) Ex.16,15 a. Num.11,7; sf. The Neh.9,20. (The manna is probably the sweet resin, which in Arabia and other oriental regions exudes in the hot summer months, before sunrise, from the leaves of certain trees.)

שְלָּה, קְּבָּן Ch. 1) pron. interrogative: who? what? Dan 3,15; without interrogation Ezr.5,4.— 2) pron. indefinite: יוֹדְרָי every one who, whoseever Dan 3.6.

I. (from מְנָהֶר ; sf. מְנָהְ) m. part,
portion לְשׁוֹן בְּלְבֶיךְ מֵאוֹיְבִים מְנָהוֹ that the tongue of thy dogs may
have its portion from the enemies Ps.68,24.

II. (=Syr. מָנִים) hair) m. string; pl. מָנִים, also מָנִים strings, stringed instrument Ps.150,4; 45,9.

(poet. מָנֵי, מָנָי; combined with

other words "D, before gutturals בן: sf. ישבי , poet. ישם a. ה ישבי ; : מנהו , poet, ממור , ממור , ממור , ממור , מבה , מבהם , poet. מבה , מבה קבה (מהנה) prep. which expresses: 1) taking of a part out of a whole (partitive preposition), hence: of, some of מַבְּרָיוֹ הַחַם and she took of the fruit thereof Gen.3,6; בְּעִיר of the elder+ of the city R. 4, 2; פל מו העם and there fell some of the people 2S. 11, 17; נצאו מון־הַעַם there went out some of the people let ושׁקנו מִנשׁיקוֹת פִיהוּ וּEx.16,27; him kiss me with some of the kisses of his mouth Cant. 1. 2: sometimes denoting possession: whose word דַבַר מִי יַקוֹם מְמֵנְי וּמֵהֵם shall stand, of me or of them (i.e. mine or theirs)? Jer.45,28.-- 2) removal from a place or thing hence: out of, from וַהַצָּא מָן־הַפַּקוֹם and she went forth out of the place R.1,7; סורו מנידרה get you out of the way Is.30,11; מָנַם עַד־יָם from sea to sea Ps 72,8; מָמָּךְ וָדָּלָאָה from thee and farther (beyond thee) 1S.20 22; often prefixed to adverbs of place and prepositions, as: םשֵּׁיםְ from there, thence; וְצַאַם from where? whence? מַבַּה, מְנֵה from here, hence; מְּבֶּרֶיב from about, round about;מְלַמַשְּה from above;מְלָמַשְלָה from below; מָנֶנֶד , מָמוּל from before; מַצְּחַרֵּי from after. from amid, from within; מַעַל, from with; מַעָם from

above; חַחַחַף from beneath; מַבּין from between: frequently after verbs implying cessation, apprehension, deprivation, etc.: אַבֶּת לרים to cease from war Pr.20,3; he was afraid to look Ex.3,6; שָׁעוֹ מְנִי look away from me Is.22,4; מה־מני נהלה what will go away from me? Jb.16,6; hence noften gives an inf. a negative meaning: that not נִשְׁבַעְתִּי וֹמְנְעַר־בַּהְ וּמְנָעַר־בַּהְ I have sworn not to be wroth with thee, nor rebuke thee Is.54,9; in this sense a noun often occurs instead of the inf.: מְמֵלֵה he hath rejected thee, that thou shalt not be king 1S. 15, 23 (= מְּמֶלֶהָ or is deprived מוֹפַר מִעִיר; (מַהְיוֹת מֵלָהְ is deprived of being a city Is.17,1 (= הַוֹּלִיוֹת בּוֹיִלוֹת עיר); once in a negative sense with a finite verb: מְן־יִקוּמוּן that they rise not again Deut.33,11; שלמום Jb.11,15 without a blemish.---2) in relation to time it expresses: a) the initial point from which a thing takes place: from, since מן העת ההיא from that time forth Neh.13,21; בְּוֹרְאָוֹ from that time forth, since then Jer.44,18; מַעַּמָה from now, henceforth; מָנְעוֹרֵי from my childhood 1S.12,2; אָבֶּי מָבְּי מָבְי from my mother's womb, i. e. from my birth Jud.16,17; בַּבְּיוֹי since his days, i. e. since the beginning of his life 1K.1,6: בְּשִׁבַּת from the beginning of the year of jubilee Lev.27,17, opposite

of אחר היובל v. 18. b) the point at which anything takes place or from which it is continued. ממחבת on the following day Gen. 19,34; מַעוֹלֵם from of old, i. e. a long time ago Is.42,14. c) closing point of time whence a thing sets out: after מַהָקיץ as a dream after one awaketh Ps.73, 20: מיוֹמים after two days Hos. 6,2; מַקּיץ after (at) the end of Gen.41,1; מיַמים after some days, i. e. in process of time Jud.11.4: מַנְמִים רַבָּים after many days Jos. 23,1; מְשֵׁלשׁ חָרָשִׁים after three months Gen. 38, 24; מַרב יַמִים after many days Is. 24, 22. -3) 🎁 also expresses cause or ground, hence: because of, for because the Lord מַאַהַבַּת יַיָּ אֶתְכֶּם loveth you Deut.7,8; מַחַמַּם בָּנֵי for the violence against the children of Judah Is. 4, 19; -be מָבָּלִי יִכֹלֶת... וּמִשְּׂנָאַתוֹ אוֹתַם be cause of his inability ... and because of his hatred Deut.9,28; because I knew Is.48,4. — 4) 🎁 is used to mark the comparative and superlative degrees of adjectives: מוֹב מְבַּלָק better than Balak Jud.11,25; מַהוֹק מִדְבַשׁ sweeter than honey 14,18; DDD wiser than Daniel Ez.28,3; taller than any of the people 1S.9,2; also with a verb implying quality וַנְדַל מְמָנוּ he shall be greater than he Gen. they did הָשָׁחִיתוּ מֵאַבוֹתָם they worse than their fathers Jud.2.

19; יְבֶּה מִמְּךְ הֵנֶּיֶךְ the journey is too long for thee Deut.14,24.—
5) in emphatic language וְ is preceded by יְמִלְן וְעַרְּבְּיוֹם ; cip ִיִּמְ, יְמָן יַעַרְבִּיוֹם ; since the day Jer.7,25; from the small to the great 2K.23,2; from afar Jb.39.29.

מן Ch. (פּוֹי , מִנְּה , מָנָה , מָנָי , הֹי, הֹי, (מַנְהוֹי) prep. from Dan.2,5; Ezr.4, 21; on account of, because Dan. 3,22; 5,19; בַּעַבוּ according to the order Ezr.6,14; 7,23; מוֹרַקשׁט of a truth, i. e. truly Dan.2,47; סוביצים of certainty, i. e. certainly v. 8; מְן־לָוָת from the side of one Ezr.4,12; DJC from before Dan.2,18; מְן־אֵרֵין from that time Ezr. 5, 16; קורוי from the time which Dan. 3, 22; also used to mark the degrees of comparison: in בָּחַכִּמָה דִּי־אִיתַי בִּי מָן־בַּל־חַיַּיָא wisdom that I have more than any living Dan.2,30; in a partitive sense: portion, part מָנָהֵון דִּי פַּרָוֵל וֹמַנְהֵוֹן דִּי חֲסַף a part of them was iron and a part of them clay Dan.2,33.

מָנָא Ch. see מְנָא.

מָנָת see מִנָאות.

(from נְבַּן f. song, satire בּוֹבְּינְהָה f. song, satire

מְנַרַּה Ch. f. tribute (=Ch. הְּדָה).

עַבְּעָ (= Heb. עַבְּעַ, from יַבְּעַ (= heb. עַבְּעַ, from יַבְּעַ m. 1) knowledge Dan.2,21.— 2) understanding Dan.4,31.

מְנָהְ (akin to מָנָה; fut. מְנָהְ pt. מְנָהְ imp. מְנָהְ ; inf. מְנָהְ prop. to divide, to separate, hence: 1) to appoint, to allot to (with יְ מְנָהְ מְלֶּהְ מְלֵּהְ מִלְּהְרָב לְּחָרָב מְלְהָרְב בֹּי מִי מְנִהְ מִשְׁ מִחְ מִשְׁ and I will appoint you to the sword Is.65,12.—2) to number, to count Gen.13,16; of the numbering of people 2S. 24.1

Niph. נְמְנָה (fut. יְמָנָה; inf. הַּמְנוֹת) to be numbered, reckened Gen.13, 16; Is.53,12.

Pi. חַבָּה (fut מַבּר, ap. וְבֵייִ imp. מַבּר 1) to appoint, to ordain, to allot (with י) Jb.7,3; Dan.1,5 a. 11; סְבָּר בַּוֹן יִנְצְיָרְהוּ ordain that kindness and truth may guard him Ps.61,8.— 2) to prepare Jon. 2,1.

Pu. מְבָה (pt. מְמְנֶה) to be appointed, to be set over (with עַל 1Chr.9.29.

a. אָבָה (pt. p. מְנָא הָקָל) Ch. to number Dan.5,26; מְנֵא מְנָא הָקָל numbered, numbered, weighed and divided Dan.5,25.

Pa. טֵּנְי to appoint, to set over (with 'שֵב') Ezr.7,25; Dan.2,49.

קנה (from מְנָה c. מְנָה pl. מְנָה f. part, portion, present Ex.29,26; especially of food 1S.1,5; אַנָּה to send portions (from a feast) Neh.8,10; Est.9,19; fig. מְנַה the portion of thy measure (i. e. the lot apportioned to thee) Jer.13,25.

תָּנְים (from מְנִים; pl. מָנָים) m. maneh,

a weight of 60 sacred shekels Ez.45,12 or 100 common shekels 1K.10,17 a. 2Chr.9,16.

לְּנֶדְ (from מְנֶהְ m. unit of number: time; only pl. בּנְעָהָ ten times Gen.31,7 a. 41.

קרָבָל (from קּנְהַג ; c. קּנְהַל) m. driving (of a chariot) 2K 9,20; in modern Hebrew מְנָהָנ (pl. מְנָהָנ) fig. conduct, custom, usage.

to shine; only pl. מְנְהָרוֹת) f. prop. light-hole, hence: cleft, hole, recess, den Jud.6,2.

קנוֹד (from בְּנוֹד (c. מְנוֹד) m. a nodding, shaking מְנוֹד רֹאשׁ בַּלְאָמִים a shaking of the head (i. e. an object of derision) among the people Ps.44,15.

קרוֹת (from לְּבוֹים (m. 1) rest, repose מָנוֹת (from בְּקֹשׁ מְנוֹת (m. 1) rest, repose מָנוֹת (m. 1,3; בְּקֹשׁ מְנוֹת to seek rest for one, i. e. to provide for R.3,1; pl. sf. בְּקֹשׁ מְנוֹת Ps.116,7; concretely: a place of rest Gen.8,9; hence also:settlement, installation מְּבְּנְיֹת after the ark had been settled 1 Chr.6,16.—2) pr.n. Manoah, the father of Samson Jud.13,2.

קנְהָת, מְנְהָת, (sf. מְנִהְתָּה, pl. מְנָהְתּה, הְנֵהְתָּה, הְנֵהְתָּה, הְנֵהְתָּה, הְנַרְּחָה, הְנַרְּחָה, הְנַרְּחָה, הַנִּרְחָה, ווּ rest, repose 1K 8,56: hence: means of giving repose 2S 14,7.—
2) quiet, stillness, peace אִישׁ מְנִהְּחָה מְּנִהְּחָה מְנִהְּחָה מְנִהְּחָה מְנִהְּחָה מִּנְהְּחָה מִּנְהְּחָה מִּנְהַחְּחָה שִׁאַנַנִּהּ מִנִּהְרַוֹת quiet resting-places Is 32,

18; שֵׁל מְנוּחָה master of quarters for rest, quartermaster Jer.51,59 (Eng. Bible: a quiet prince).

(acc. older Jewish interpreters = בְּנוֹן, from נוֹן m. offspring, child מַפַּנַּק מָנִעַר עַבְרוֹ וְהַיֶּה מְנוֹן if any one delicately bringeth up his servant from childhood, he will at length become as his child Pr.29,21 (Vulgate: he will be refractory; acc. Stb. מְבֵנוֹן is from בְּנוֹן 'present' with sf. וֹן and signifies: beggar, parasite).

קר (c. הַבְּלְּחָה) f. flight Is.52,12; בּלְנְתַרּהְרֶּבֶּ as fleeing from the sword Lev. 26,36.

קניך (from נוֹר II.; c. מְנוֹרְ m. prop. plough-share, hence: beam מְנוֹר a weaver's beam 18.17,7.

מְנֹרָה , מְנֹרְה (from נְּרֹר תּ, מְנֹרְה , מְנֹרְה (comp. מְנָרְה) m. one crowned, a prince; only pl. sf. מְנָרְה thy crowned ones Nah.3,17.

min Ar. to give, to bestow, whence the next word.

הַנְחָה (c. הַנְּחָהָי, sf. יְמָנְחָהָי; pl. הוֹרְחָהָ,

c. רוֹהְהָים (בּיִרְהוֹת f. 1) present, gift Gen. 33,10.— 2) offering to God, sacrifice Gen.4,3; Is.1,3; applied especially to bread and drink offerings Lev.2,1; 6,7, different from בּיִרְהַיּ וּרָבְּיִרְיִי Ps.40,7; בּיִרְהַ הַּיְּהַתְּ וֹנְיִי the continual (i. e. morning and evening) offering Neh.10,34; בֹיי the evening sacrifice Dan.9,21; Ezr. 9,4.— 3) tribute 2K.17,4.

בּתְהָה Ch. f. present, offering Dan. 2,46; Ezr.7,17.

מְנַחְם pr. n. king of Israel 2K.15,17.

ק (בְּיִבְּחָת 1) pr. n. m. Gen.36,23.— 2) a place in Benjamin 1Chr.8,6 = חַצִּי הַמְּנְחִוֹת, which see.

f. destiny, fate (designation of a Babylonian deity, prob. Venus, which the Babylonians considered the goddess of fortune) Is. 65,11.

יוֹנְי pr. n. a province of Armenia Jer.51,27.

קנִי (2) בוּים, see מָנִים II. — 2) מָנִי a. מָנִי poet. for מָן from Jud.5,14; Is.30,11.

מָנָת see מְנָיוּת.

בֶּנָה see מֵנָים.

ון מָן see מָנִים II.

מנֶה see מֹנִים.

ד מִיָמִין see מִנַיַמִין

רבין Ch. (from בְּנִין; c. מְנָין m. number Ezr.6,17.

מבית pr. a. an Ammonite city Jud.

11,33, whence wheat was brought to Tyre Ez.27,17.

קּבֶּלֶה (from בְּלֶב, sf. בְּלָה) acc. Stb. upper extremity, top (of a tree) לא יָמֶה לְאָרֶץ מִנְּלָם their top sinketh not to the earth (because of the abundance of fruit) Jb. 15,29.

(akin to מְנָה) to divide, to separate, whence מָנָה, וְמָנִה, מִנְיָם, פּנִים, פּנִים, פּנִים,

מנע (fut. מנע ; pt. מנע; imp. מנע; 1) to withhold, to hold back, to refrain (usually with) of the person or thing) לא־אַמנע מָנָם I will not withhold a word from you Jer.42,4; וַיְמַנַעַנַה בָּתוֹך מבו and he will hold it back within his palate Jb.20,13; מֶנְעֵי refrain thy voice from weeping Jer.31,15; of the flow of a river: to restrain, to bar וַאָּמָנַע נַהַרהָיק I restrained its rivers Ez.31,15.- 2) to withdraw, to prevent (with אַשֵּׁר מְנַעַנִי (מָן שובע אתף who hath withdrawn me from injuring thee 18.25,34; שלבו מְנַע חַרְבּוֹ מְדָם who withdraweth his sword from blood Jer.48,10,-3) to keep back, to refuse ארשת the request of his שַּׁבְּעִיוֹ בַּל־קַנַעִהָּ lips thou hast not refused Ps. 21,3; מַנְעוּ הַמוֹב מְנָם they have kept back (refused) what is good from you Jer.5,25; לא יִמְנַעֵנְי מִמֶּךָ he will not keep me back from thee (i. e. not refuse to give me to thee) 28.13,13; seldom with לְּאֹיִמְנֵע מוֹב לַהֹּלְכִים fthe person: לֹאִימְנַע מוֹב לַהֹּלְכִים he will not refuse any good to those that walk with integrity.

נְעֵּל (from נְצֵל) m. bolt, bar, lock Neh.3,3; בפּוֹת דַפַּוְעוֹל handles of the lock Cant.5,5.

א מִנְעִיל m. bolt, bar (= מַנְעִיל; others: shoe) Deut. 33,25.

בּוְעַמִּים (from נְעַם m. only pl. מִנְעָמִ delicacies, dainties Ps.141,4.

קובים (from וְוּשׁ pl. m. sistrum, rattle (musical instrument) 2S.6,5.

קְבָּקִית (from לְבָקּית only pl. מְבַּקִית, sf. יְבָבְּיתְיי f. bowl for libation, sprinkling-vessel Ex.25,29; Jer. 52,19.

(= מֵינֶקּת) see מֵינֶקּת= מֵנֶקּת = מֵנֶקּת וֹשׁרָ

מְבֵּישֶׁה pr. n. 1) son of Joseph, adopted by Jacob Gen. 48,5; also name of the tribe descended from him Num. 2,20, whose territory was partly beyond and partly

on this side the Jordan Jos. 17,5; patr. קובשי Deut.4,43.— 2) a king of Judah, son of Hezekiah, and notorious for his idolatry 2K.21,1.— 3) name of several other persons Jud.18,30; Ezr.10,30 a. 33.

קְּנְאוֹת (מְנְאוֹת מְנְיוֹת part, portion 2Chr.31.4; Neb.12,47; החוֹר, התוֹרָה the portions according to the law v. 44; fig. מְנָת בּתוֹרָה the portion (prey) of foxes Ps.63,11; בּוֹתְת בֹּוֹת the portion of their cup (i. e. the lot assigned to them) Ps.11,6.

בּקְבּי (from בְּיבְיה m. one pining, one afflicted בְּיבְיה בּיה בּיה לְּמָר בְּיבְיה to him who is afflicted kindness is due from his friend Jb.6,14.

בּתְר (from בְּתַּל ; pl. מְמָּל m. tribute, tax Est.10,1; usually: a tributary, bond-servant בְּיִבְּי לְכֵּל to become tributary Lam.1,1; שְׁבֵּי a servant unto tribute Gen.49,15; שְּׁבִי service-masters, task-masters Ex.1,11.

בּבְרָ (from בַּבְּי ; sf. יֹבְּיבְי m. 1) circle, company (the divan of the orientals) בְּבָּי the king in his circle Cant.1,12 (Eng. Bible: at his table).—?) pl. environs יַבְּי יִרוּשְׁלֵם the environs of Jerusalem 2K.23,5; hence as adv.: round about 1K.6,29.

מַסְבּוֹת (בְּיִם בּיּה 2; only pl. מְסַבּּה מְסָבּוֹת מִהְהַפּּּוֹּד it is turned round about by his guidance Jb.37.12. אָבֶּטְבָּ (from אָבָּטְ m. 1) locksmith 2K.24,14; Jer.24,1 (in both passages in a collective sense: locksmiths).— 2) prison (prop. enclosing) Is.24,22; Ps.142,8.

תְּלֶּבְרָתׁ (from בְּסְיְנְרָתֹּי sf. וֹחְיַבְּרָהׁ pl. מִּיְלְבְּרָהׁ f. stronghold, fortress 2S.22,46; Mic.7,17.— 2) margin, border, ledge (around a table) Ex.22,25.— 3) enclosed panel 1K. 7,28-31.

לְּמָר (from לְּמָר m. foundation, ground 1K.7,9.

תְּקְרָוֹן (from בְּסְרָרוֹן) m. row of columns, colonnade, portico Jud.3,23.

(akin to סַבַּטְ to melt, to flow

(Kal not used).

קָּבְּי (from הְּבָּי; c. הְפַבּי; pl. הֹפּבּי) f. 1) trial, temptation, testing Deut.6,16; 7,19; Ps.95,8.— 2) trial, suffering Jb.9,23.— 3) pr. n. a place in the desert Ex.17,7.

קּבְּת (בּים ; כּ. תְּבְּטְ f. tribute, gift קבּת יְּרְךְּהְ with a tribute of a freewill offering of thy hand Deut.16,10 (acc. Ges. מְבָּטְ is contracted from מְבָּטְה, כָּתִפַּה signifying: according to the number, i. e. according as).

קֹנֶה (from מְנָה) m. covering, veil Ex.34,33.

קְּסוּכְה (for מְשׁוּכָה from מְשׁוּכָה f. thorn-hedge Mic.7,4.

a removing, hence: relieving הְּבָּיִת הַבָּית מְּמָּח מִינְיתְּם אָת־מִשְּׁמֶרֶת הַבַּית מַמְּח אַ and ye shall keep over the house a relieving watch 2K.11,6 (Eng. Bible, with Kimchi: keep the watch of the house, that it be not broken down, reading הַבְּיִבָּים.

קּחָר (from מְחָרָ; c. מְסְתַר m. trade, traffic 1K.10,15.

קֹבֶּהְ (akin to בְּבָּהְ ; inf. קֹבְּהָ) to mix, to mingle Ps.102,10; particularly of the mixing of wine with spices Is.5,22: Pr.9,2; fig. of Egypt: יֵי מְבָּרְ רְּוֹחַ עִוֹעִים the Lord had mixed in the midst of her a spirit of perverseness Is.19,14.

m. mixture, mixed wine Ps. 75,9.

וּ מַמַּבְּה I. (from בְּּשַׁרְ וּ c. מַמַבְּה ; pl. מַמַבְּה f. 1) melting, fusion of

metals אֵלֶהְ מַמְּכָה a molten calf Ex.32,4; אֵלָה מֵמְכָּה molten gods 34,17; also alone: a molten image Deut.9,12.— 2) pouring out, hence acc. Ges.: covenant, league (made with libations) וְלְנְסְךְּ מַמְּכָה וְלֹא and that make a league, but not of my spirit Is.30,1 (Eng. Bible: and that cover with a covering, etc.).

II. (from מַּמְכָּה the vail מְמַכְּה vail מַמְכָּה הַנְּסוּכְה the vail that is spread Is. 25, 7; בְּלָה בְּנָס בְּה נְבְּרָה בְּנָס בְּה בִּנְסוּכְה the covering is too narrow to wrap himself in 28,20.

בְּלֵי (from בְּלֶבְה בְּּלְּכָהְ לִּכְרָה בְּלְּכָהְ בְּלְבָּה בְּלְכָהְ בְּלְכָהְ בִּלְּכָהְ לִּכְרָה בְּלְּכָהְ stone was thy covering Ez.28,13.

(from בְּטָבֶן II.) m. poor, needy Ec.9,16.

ווֹסְבַּנוֹת (from בְּיַבְּנוֹת f. poverty, neediness Deut.8,9.

קלנות (from בְּבָּע I.; only pl. המְבְּנוֹת (from בְּבָּע I.; only pl. המבּנוֹת (מְבָּנוֹת up היביות eities for storing provisions Ex.1,11 (Eng. Bible: treasure cities).— 2) store - house, magazine 2Chr.32,28.

קּבֶּרֶ (from בְּבֶּרָ II.) f. the warp of a web Jud.16,14.

רָסְכְּלֹח (from בְּסְכֵּלֹה: c. הַסְכְּלִּה; pl. הַסְכְּלֹח (from בְּסְכֵּלֹח: c. הַסְכְּלֹח; pl. הַסְכְּלֹח (קּסְלֹּחֹת) f. 1) road, way, highway 1S.6,12; Is.40,3; of the paths of the stars Jud.5,20; fig. of the way of life Pr.16,17.— 2) staircase, stairs, (= בַּסְבָּח) 2Chr.9,11.

לְלְּלֶּלְ (from לְלַבְּׁלְ) m. road, way, highway Is.35.8.

לְּבֶּלְר (from סְבֵּלְר) m. nail; only pl. מְּסְבֶּרִים Jer.10,4 מָסְמָרִים Jer.10,4 מַסְמָרִים קּבְּלִים עָּסְמָרִים (Ec.12,11 מַסְמָרִים also מָסְמָרִים 1Chr.22,3 a. מָסְמָרוֹת 2Chr.3,9

Niph. סבן (once סבן Ez.21,12, מוף סבן, 3 pl. סבן; fut. סבן, also סבן, 3 pl. סבן; fut. סבן, also סבן, bb.7,5, pl. סבן, also one of openish openish of the heart: to melt, to become timid Jos.7,5, or to despond Ps.22,15; pt. סבן, weak, light 18.15,9.

Hiph. ▷끄큐 to make faint, to discourage Deut.1,28.

קַּמְעִים, אָם (from יְבָּקְע, pl. מְסָעִים, מַסְעִים, pl. מַסְעִים, מַסְע, מַסְע, מַסְע, מַסְע, מַסְע, מַסְע, מַסְע, מַסְע, אַה־בַּמְבָּוּנוֹת (מַסְע, אַה־בַּמְבָּוּנוֹת for the setting forward of the camps Num.10,2.— 3) the breaking loose, quarrying אָבָן שְּלֵבְה עַבְּיִר אָבָּבְּיִר עַבְּיִר אָבָּבְּיִר עַבְּיִר אָבָּבְּיִר עַבְּיִר מַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיר עַבְּיי עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיי עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיי עַבְּיב עְבְּיב עַבְּיי עַבְּייִים עַבְייִים עבּייים עבּייים עבּייים עבּיים עבּי

קֿעַדְ (from מָעַבָּ) m. support, bal-

ustrade 1K.10,12, for which the parallel passage 2Chr.9,11 has מַּמְלֵּים.

קְּמְבֶּרְ (from בְּּבְּרָ c. בְּּבְּרִי sf. יְבְּבְּרָ) m. mourning, lamentation Gen.50,10; Mic.1,11; Ps.30,12.

N'ĐỘỢ (from NĐD) m. fodder, provender Gen.24.32.

הַבְּחָהָ (from הַשַּׁחָ) f. 1) scurf, scab Lev.13,8.— 2) kerchief, cape; others: cushion; pl. היחפָּחָה Ez. 13,18.

מַסְפַּר c. מָסָפַר (from בַּסַבָּר; c. 1) number Ex. 16, 16; Num. 1,2; sometimes pleonastically with numerals, as עשַׂרִים וְאַרְבַע מָסְפַּר twenty-four in number 2S.21.20: אין מְסְפַּר without number, innumerable Gen.41,49; contrarily קּבְּבֶּר signifies: what can be numbered, countable, i. e. few Is. 10,19; נְמִים מָחַפַּר a few days Num. 9,20; מָתֵי מְּקַפַּר few men Gen.34, 30; Deut.4,27; in Deut.33,6 ויהי a negative is implied מְתַיּוֹ מִּסְפַּר and it is to be rendered: let not his men be few; স্টুট্টা Num.23, 10 acc. some = במי ספר .- 2) telling, narration Jud.7,15 (comp. 720 Pi.).— 3) pr. n. m. Ezr.2,2 — מְסַבַּרֵת Neh.7,7.

קּבְּרֶת pr. n. m. see קּבְּרֶת 3.

נְיִּכְר־מַצֵּל בּיִיּ to give, to commit trespass against the Lord Num.31,16 (in Rabbinical literature מְמַר מַבָּל הַיִּבּי

liver, to hand, to give up, to betray; מְלֵרָה tradition; pt. מֹבֶר traitor, denunciator)

Niph. נְמְטֵר (fut. מְמָרֵי) to be delivered, given (of recruits for military service) Num.31.5.

רְבֶּׁר (from יְבָיִי) m. admonition, instruction Jb.33,16.

קְּבֶּלֶת (בּבְּלִית הַלְּחָ from אֲמְלֶּנֶת בּּבְּלִית bond הַבְּלִית הַבְּּלִית bond of the covenant Ez.20,37.

רְלְּכְּלְוֹי (from תְּבְּלוֹי m. hiding-place covert Is.4,6.

קּחָרִים (from מְסְהָרִים; pl. מְסְהָרִים m. hidden place, hiding-place Is. 45,3; Ps.10,9.

קּבְּרָ (from עֲבֶר; pl. sf. מֵעְבָּר; מָעְבָּר; m. work, doing Jb.34,25; also Ch. Dan.4,34.

קבה (from יְעָבָה; c. מַעָבָה) m. density, compactness בְּמַעָּבָה הְאַדְמָה in the compactness of the earth (i. e. in the compact, clayey soil) 1K.7,46.

קבר (from מַעָבר; c. מַעָבר) m. 1) a passing over, passage בּל מַעַבר מַּמְבָּר מַּמְבָּר מַמְבָּר מִּמְבָּר מִּמְבָּר מִנְּבְר מִבְּרָ מִבְּר מִנְּבָר מִנְּבָר מַבְּר מִנְּבָר מַבְּר מִנְּבָר מַבְּר מִנְבְּר מַבְּר מַבְּבְר מַבְּבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּבְר מַבְּבְּר מַבְּבְיבְּר מַבְּבְּר מְבְּבְּר מַבְּבְּר מַבְּבְּר מַבְּר מַבְּבְּר מַבְּבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּבְּר מְבְּר מַבְּר מַבְּבְּר מַבְּר מַבְּבְּר מַבְּר מַבְּבְּר מְבְּבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מְבְּבְּר מַבְּבְּר מְבְּבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּבְּר מְבְּר מְבְּבְּר מְבְּר מְבְיבְּר מְבְּר מְבְּבְּר מְבְּבְּר מְבְּבְּר מְבְּבְּר מְבְּבְּר מְבְּבְּר מְבְּבְּבְּר מְבְּבְּבְּר מְבְּבְּבְּבְּר מְבְּבְּבְּבְּבְּר מְבְ

תְּבְּרוֹת (בּ מִעְבָּר ; pl. מַעְבָּר and מִעְבָּרוֹת, c. מַעְבָּרוֹת f. passage, ford, pass Jud.12,5; 1S.14.4; Is. 10,29; 16,2.

קּינְגְּל (from מִינְגָּל , c. מִינְגַּל ; pl. c. מִינְגָּל ; sf. מִינְגָּל , more frequently מִינְגָּל (מִינְגָּל) m. 1) circle, ring, round camp 1S.26,5.— 2) path, way; fig. מְינָגְל the paths of righteousness Ps. 23,3; 17.5; Pr.5.21.

to waver, to totter, to slip Ps.26,1; לְבֶּרְי בְּגָל whose feet waver Jb. 12.5.

Pu. עַעַד to be made to waver; only pt. f. מּנְעָדָת a wavering foot $Pr.25,19 \ (= מּנְעָדָת ; acc. Ges. מּנְעָדָת is for <math>pt$. of Kal).

Hiph. יְמְעִיר (imp. בְּמְעֵר) to cause to waver or slip, with בְּמָעֵר Ps.69,24; בְּתַעָר Ez.29,7 acc. Fuerst for בָּמָער .

יקערי pr. n. m. Ezr.10,34.

מוֹעַרְיָה pr. n. m. Neh.12,5 = מַעַרְיָה v. 17.

ים (from יָבֶין only pl. בְּיַבְיִם, c. מְעַרְנִים and מַעַרְנִים m. 1) delicacy, dainty Gen.49,20; Jer. 51,34; Lam. 4,5.— 2) delight, pleasure Pr.29,17; as adv. מַעַרְנִיּח שִׁינִינִּים (by transposition = מַעַרְנִּיּח בַּיִּערְנִיּח (by transposition = מַעַרְנִּיּח בַּיִּערְנִיּח (by transposition בְּיִבְּיִּח בַּיִּח (שְׁנִרְנִיּח band מִעַרְנִּיּח לַּיִּערְנִיּח from מַעַרְנִּיּח (שְׁנִרְנִיּח band בִּיִּמְה בָּיִּח the fetter, band מַעַרְנִּיּח בַּיִּערְנִיּח בּיִּתְ הַּבְּיִּח בּיִּתְ מִערְנִיּח b. 38, 31 (parallel to מַערְנִיּח Acc. Kimchi here belongs the adv. מַעַרְנִיּת וֹיִנִּיח 18.15,32, which is to be rendered: in fetters; but see under

עָדֵר (from עָדַר) m. weeding-hook, hoe Is.7.25.

מעה (from מעה; only pl. מַעָּה, c. יְמָעִיך, sf. מְעֵיך, מָלֵיהָם (מֵעֵיהָם m. 1) the bowels, intestines 2S.20.10: 2Chr. 21,15; Jon.2,1; in a wider sense: a) the body, the womb ממעי אָמָי from the bowels, i. e. the womb, of my mother Is.49.1; יצא מְמֶעֵיי... to come forth out of the bowels of..., i. e. to be begotten of...; are there yet העור לי בנים בְּמְעֵי any more sons in my womb? R.1.11. b) the belly (externally) Cant.5.14. c) the inmost part of the body, as the seat of the emotions: יתחוּ מַעֵי רָתְחוּ my bowels, i. e. my inmost parts, boiled Jb. 30, 27; my bowels are troubled הַמני לוֹ for him Jer. 31,19. d) the heart, as the seat of understanding: thy law is within תוֹרָתָךּ בְּתוֹךְ מֵעֵי my heart Ps.40,9.— 2) pl. מַעוֹת (c. מְעוֹת) fig. of the bosom of the sea: וצאַצַאַי מֵעִיך כְּמְעוֹתַיוּ Ges.: and the offspring of thy bowels like the offspring of its bowles, i. e. numerous as the offspring of the sea (the fishes) Is.48,19 (Eng. Bible acc. ancient interpreters: like the gravel thereof; the Targ. renders בָּמְעוֹתַיוּ 'particles' (פֿרורי), meaning grains of sand).

 $(rac{\psi_i}{2}, m. \text{ cake } 1\text{K.17,12};$ $\frac{\psi_i}{2}$ Ps.35,16 see under בְּעֵנִי מְעוֹנִי (from יְעָוֹז , עִּוֹז , אַנִי ; sf. מְעוֹזי (קַעוֹזי , בַּעְעִּיִי בָּעוֹנִי , g. מְעִוּנִי , g. מְעִוּנִי , g. מְעִוּנִי , g.

pl. sf. מָעְנֵוְרָהְ Is.23,11 for מְעְנֵוְרָהְ m. prop. strength, force, hence: fortified place, fortress Jud.6,26; אָרֵי מְעִוּי בְּעִי מְעִוּ הַיִּם fortified cities Is.17,9; of Tyre: מְיִנִי מְעִוּרְם the fortress of the sea 23,4; fig. of God: אַרָּרְ מַעְנִים the rock of thy strength Is.17,10; אַרֹי מְעִיִּים the God of forces (a Syrian deity) Dan.11.38.

קענָה pr. n. see מַעוֹהָ 2.

TI. pr. n. 1) a male person mentioned in 1Chr.2,45.— 2) a city in Judah, near Carmel Jos. 15,55; in its vicinity was the desert מִנְיֵב מְנִינְ 1S.23,24.— 3) מְנִינִים Jud.10,12, pl. מְנִינִים 2Chr. 26,7 (= Ktib מְנִינִים 1Chr.4,41), a tribe in Arabia Petraea, where yet at the present day there exists a town Maan, to the south of the Dead Sea.

קעוֹן (בְּעֵל ה. habitation of heaven; occurs in the pr. n. בַּעַל ח. בַּעַל מוּן (a place in Reuben) Num. 32,38, which is abridged from בַּית בַּעַל מִעוֹן Jos.13,17, abridged again into בֵּית מְעוֹן Jer.48,23, and contracted into בָּעוֹן Num.32,3.

קענְה, הְעְלְנָה (בְּעִלּוֹךְ בָּר.) f. habitation Jer.21,13; of the habitations of wild beasts: lair, den Cant. 4,8; of the dwelling-place of God Ps.76,3; fig. of God: refuge מְענִה the eternal God is thy refuge Deut.33,27.

קעונים pr. n. 1) male person mentioned in Ezr.2,50 a. Neh.7,52.—
2) see מְעוֹנְים II. 3.

יבורתי pr. n. m. 1Chr.4,14.

קְעוּף (from אָנוּ II.; c. קּעוּף) m. darkness, gloom מְעוּף צוּקָה darkness of oppression Is.8,22.

קעוֹר (from עָּרָה II. בְּעָרָה) m. nakedness; only pl. sf. בְּעוֹרָיהָם their nakedness Hab.2,15.

יַרְהָּלּ, מַעְוִיָּה pr. n. m. Neh.10,9; 1Chr.24,18.

י (fut. מְעִם; inf. מְעִם) in Ar. to scrape off, hence: 1) to be polished, sharpened, see מָעִם. — 2) to be lessened, diminished Ps.107, 39; Pr.13,11; hence: to be or become little, few מְבָּיִם מְשָׁם and if the house be too little for the lamb Ex.12,4; מְשָׁנִים מְשָׁנִים מְשִׁנִים מְשִׁנִים מַשְׁנִים מַשְׁנִים מַשְׁנִים מַשְּׁנִים מַשְׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְׁנִים מַשְּׁנִים מַשְׁנִים מַשְּׁנִים מַשְׁנִים מַשְׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְׁנִים מַשְׁנִים מַשְּׁנִים מַשְׁנִים מַשְׁנִים מַשְּׁנִים מַשְׁנִים מַשְׁנִים מַשְׁנִים מַשְׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְׁנִים מַשְּׁנִים מַשְׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּיִּים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַיִּים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַּיִּים מַשְּׁנִים מַשְׁיִּים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַשְּׁנִים מַּיִּים מִּיִּים מַּיִּים מִּיִּים מִּים מִּיִּים מַּיִּים מַּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּים מִּיִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּים מִּיּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיּים מִּים מִּי

Pi. מֵטֶם to become few Ec.12.3.

Hiph. רָּטְעִים (fut. יַבְעִים : pt. מַבְעִים 1) to diminish Lev.26,22.—2) to make few, to bring to nought Jer.10,24.—3) to do anything in a slight degree (the action being implied by the context) יַצָּאָיִרְיַרָּךְּ

לַעָעַם, יְּ הַעָּעָם (from בַּעָעָם) m. prop. a scraping, hence: 1) fewness, a little מָעַט אֲשֶׁר הָנָה לָך it was little that thou hadst Gen.30,30; in connection with an other noun. either precedes it in the construct state, as מַעַמ אֹבֶל a little food Gen.43,2, or is put in the genitive, as: מָנֵי מָעַט men of fewness, i.e. few men Deut. 26,5.-2) as adv. a little, not much וָה שָׁבְתַּה she tarried in the house but little R.2,7; עוֹר מִעַמ yet a little while, i. e. soon Ex. 17,4; in a strengthened sense עוֹד yet a very little while קוַעַר Is.10,25; מַעַמ מָעַמ little by little, i. e. by degrees Ex.23,30; with]p of the person בַּלָעַם is it little for you? (is it not enough?) did you הַמָעַם מְתַּוֹנוּתַיָּך ;Num.16,9 have little of thy whoredoms? (were thy whoredoms not enough?) Ez.16,20; בָּמְעֵמ nearly, almost:

my feet were almost moved Ps. 73,2; בְּלִים שׁ my feet were albut for a little moment Is.26,20; Ezr.9,8; ... שֶׁ שׁ שׁ but little that, scarcely Cant.3,4.—3) as adj. small, few Num.26,54; pl. מְשִׁמִים Ps.109, 8; Ec.5,1.

בּעִים (from מָעֵם 1) adj. whetted, sharp; only f. מְשָׁם Ez.21,20.

מְעָמֶה (from מָעָמָה; c. מַעְמָה) m. garment, covering Is.61,3.

הַשְׁעֲבֶוֹת (from אַבַּעָי; only pl. אַנְעָבוּת) f. cloak, mantle Is 3,32.

מעי pr. n. m. Neb.12,36.

עני (from עָנָה, same as עָנָה) m. heap of ruins Is. 17.1.

בּעִים or du. בִּעִים see בִּעִים.

מעוֹהִי Ch. du. belly; only pl. sf. מְעִיהִי Dan.2,32.

(acc. Ges. den. from אָניְנִים; c. מַעְיְנִים אָן poet. מַעְיְנִים Ps. 114, 8; pl. מַעְיָנִים and מַעְיָנִים, c.

השענות) m. 1) fountain, spring, well Hos 13,15; מַעִין יִשִּיתוּהוּ they make it a well (i.e. watered) Ps. 84.7; fig. מַעִינֵי הַיִּשׁוּעָה the springs (sources) of salvation Is. 12, 3; a sealed fountain (figure of virginity) Cant.4,12; מַעִינַי Ps 87,7 my springs, i. e. sources of delight: וַשַּׁרִים בָּחֹלִלִים בַּל־מַעִינַי as well the singers as the players on pipes shall be there: all my springs of delight are in to mean מַעֵינֵי to mean 'my looks', from צָיֵן, rendering all my looks are כַּל־מַעֵינֵי בַּךְ directed toward thee; Stb. takes it to be identical with the Chaldee מִנְינַגְא 'bowels', 'inmost parts', rendering the whole verse: and all my inmost parts are sounding of thee as if with pipes).

מְעוֹנִים Ktib for מְעוֹנִים, see מְעוֹנִים, see מְעוֹנִים

דָּבְּי to press, to bruise; only pt. p. קעוּהְ one that is bruised (of an animal emasculated by bruising the testicles) Lev. 22, 24; בְּינִיתוּ his spear was pressed (i. e. stuck) into the ground 1S. 26,7.

Pu. מֹצֵּוֹך to be pressed (of the breasts of a dissolute woman) Ez.23,3.

קַבְּרָה pr. n. 1) son of Nahor Gen. 22,24.— 2) father of the Philistine king Achish 1K.2,39 = קַעוֹרָ 1S.27.2.— 3) wife of Rehoboam 1K.15,2; 2Chr.11,20, for which 13,2

בְּעֵעל (fut. בְּעֵעל a. יִמְעל ; inf. מְעַל פָּעַעל קּעָל a. יְמָעל a. יְמָעל ; inf. אַבְּעַל פּעָל a. בְּעַל פּעָל בּב.20,27) 1) to cover, to veil, whence מְעֵל בַּעַל .— 2) to act covertly, treacherously, faithlessly Pr.16,10; שְׁעַל מַעַל מַעַל to commit a trespass Lev.5,15; with ב of the person: to deal treacherously with, to sin against Num.5,27; with ב of a thing: to commit a trespass on, to take by stealth Jos.7,1.

על (from מַעַלּוֹ פּרָעָלּם , מַעַלּוֹ , מַעַלּם , זוי treachery, sin, trespass Num.5,6; Jos.22,16. — 2) falsehood, deception בְּעַלּם and of your answers there remaineth deception Jb.21,34.

ווֹ מַעֵּל II. (from עָּלָה) m. what is above, upper part, height; commonly with prefix מַבְּעֵל בּ מַּרְ from above Is.45,8, or simply above Am.2,9; מְמַעֵּל לְנִינְים upon the wood Gen.22,9; מְמַעֵּל לְנִינְים upon the waters of the river Dan.12,6; with ה loc. מַעִּלָה upwards Jud.7,13; מַעְלָה upwards Jud.7,13; מַעְלָה higher and higher Deut. 28,43; מִשְּׁלְהוֹ מִשְּׁלְהוֹ from... and upward: מִשְּׁלְהוֹ מִשְּׁלְהוֹ from his shoulders and upward 1S.9,2; מָבֶּין מִיּלְהֹה וָמַעִּלְה from twenty

years old and upward Num.1.20: in reference to time: מהיום ההוא from that day forward 1S. 16,13; with prefix למעלה : on high, upward 1Chr.14,2; נָּדֵל לָּמֵעְלָה to let grow upwards, i. e. to greatly magnify 2Chr.1,6; ፲립 기술기 to turn bottom upward. to overturn Jud.7,13; לְמַעְלַה מָן and above 1Chr. 29, 3: over the head Ezr 9,6; עַר־לְמֵעְלַה exceedingly 2Chr. 17,12; מְלְמַעְלָה from above Gen. 7,20, or simply: above Ex.25,21.

going down, setting; pl. c. מַּעָלי מִעָּלִי the setting of the sun Dan. 6,15.

קּעֵלה (from עָלָה) m. the lifting up the lifting up of hands Neh.9,6.

מעלה (c. מַעַלֵּיו ; sf. מַעַלָּה) m. 1) going up, ascent, place of ascent at the ascent to the wall Neh. 12, 37; וּמַעֵלוֹת שִׁמוֹנֵה and the ascent to it had eight steps Ez.40,31.— 2) elevated place, platform (for the Levites) Neh.9,4.— 3) eminence, hill בְּמַעֵלָה up the hill to the city 1S. 9,11; hence the proper names of hills: מַעֵּלֶה אַרְמִּים (the hill of the red) Jos. 15,7, now Kalaat-ed-Domm between Jerusalem and Jericho; (the mount of Olives), מַעַלֵה הַזֵּיְתִים east of Jerusalem 2S.15,30, called by the Arabs Jebel-ez-Zeitun; (hill of the scor

pions), south of the Dead Sea Num.34,4.

מעלה (from עלה; pl. מעלה f. 1) going up, ascent (from a lower to a higher region) Ezr.7,9; fig. the risings of your mind, i. e. the thoughts that arise in your mind Ez.11,5 (comp. the phrase עַלה עַל לֵב Ez.38,10.)— 2) step, stair Ex.20,26; 1K.10,19; התור האדם הפעלה fig. high degree in the manner of a man of high degree 1Chr. 17,17. שיר המעלות in the inscription of 15 psalms (120-134) is rendered by some: Song of Degrees or Steps, as referring to the elevated place in the temple where they were sung: by others: Song of the Ascents, in reference to the annual pilgrimage of the people to the temple or in allusion to the return from the Babylonish exile (הַמַעַלַה de- מַצַלוֹת Ezr.7,9).— 3) pl. מַבַּבל grees, stairs, scale of a dial 2K. 20,9.- 4) upper chamber, upper story Am.9,6 (= עליה).

מַעַלִיל Zch.1,4 Ktib for מַעַלִיל.

מַעַלְלִים (from יְעַלֵּל only pl. מַעַלְלִים , מַעַלְלִינוּ , אַרָּל פּעּלְלִינוּ , מַעַלְלִינוּ , work, deed, action Zch.l,6; Jer. 35,15; מַעַלְלִי־אֵּל the works of God Ps.78,7.

קּעָמֶר (from יְטְמֵלְ ; c. מְעָמֵר m. station, post, position 1K.10,5; Is 22,19.

קיביר (from עָמַר) m. standingplace, footing אָין מָעָמָר there is no standing Ps.69.3.

קבָּק (from מַעֲבְּסָה) f. burden אָבֶּן (from מַעֲבְּסָה) קּ. burdensome stone Zch. 12.3.

בְּעַבְקּים (from עֲבַקּ ; only pl. בַּעַבְקּים, c. (מַעַמַקִּים) m. depth Ps.69,3 a. 15.

משׁן (abridged from בַּיְעַנָה, from עבה I.) m. prop. corresponding, hence with 5: 1) for the sake of יְבַעוֹן דַּוָר עַבָּרִי for the sake of my servant David 2K.19,34; with sf. for my sake, לַמַענָר for thy sake, למענו for his sake, for your sake, etc.— 2) that, in order that לְמַעוֹן יַאַמִינוּ that they may believe Ex.4.5: in order to do Jer. לְמַעַן עֲשׂוֹת 7,10; בְּמֵעוֹ לַמוּג לֵב that their heart may faint Ez.21,20; sometimes coupled with לָמַעַן אֲשֶׁר, as: לִמַעַן אֲשֶׁר that he will command Gen. 18,19; Num.17,5,

תְּעָהְרֵהְ (from עָנָהְרֵבְּן I.) m. 1) answer, reply מְעָהְרֵבְּן a soft answer Pr. 15,1; Jb.32,3.— 2) destined end, purpose כל פַעל יִי לפַענה וֹיִי לפַענה every thing the Lord hath made for its destined end Pr.16,4 (acc. others בּי יְמַענוּך for his sake, for himself).

קּעְרָה (from עָנָה II.) f. furrow הַשְׁנָה אָבֶּר שָּׂנֶה in about half the furrow of a yoke of land is.14,14.

ּ מְעוֹנָה see מְעֹנָה.

מַעץ pr. n. m. 1Chr.2,27.

קּעַצֵּבְה (from נַיִּעָצֵבְ f. pain, sorrow Is.50,11.

קעצר (from עצר) m. axe Is.44,12; Jer.10,3.

קצור (from עַצוֹר) m. restraint, hindrance 18.14,6.

מִעְצְרְּר (בּ מֵעְצוֹר (בּ מֵעְצוֹר m. restraint Pr. 25,28.

מעקה (from עקה) m. battlement, parapet, ledge (about a flat roof)
Deut.22.8.

(from יְּבָקְשׁים; only pl. מַעַקּשׁים) m. crooked way or place Is.42,16.

קשר (from עָרָה) m. 1) nakedness, pudenda הַרְאִיתִי גּוֹיִם מַעְרָךְ and I will shew the nations thy nakedness Nah.3,5.— 2) naked space, empty room בְּמַעֵר אִישׁ according to the room of every one 1K.7.36.

T.; sf. קבר בוליב I. (from אֲרֶב בּוֹלְיבּר בַּוֹלְיבּר בַּוֹלְיבִר בַּוֹלְיבּר בַּוֹלְיבּר בַּוֹלְיבּר בַּוֹלְיבּר בּיבּ to carry on commerce Ez. איז,9 a. 13.

II. (from אַרָע II.) m. place where the sun goes down, the west Is.43,5; Ps.75,7.

וו.) f. the west Is.45,6.

קּעֶרֶה (from מְעֵרֶה; c. מְעֵרֶה) m. naked place, treeless plain, meadow Jud.20.33.

קּעְרָה (from עוֹר III.; c. מְעָרָה; pl. מְעָרָה; f. 1) cave, cavern Gen.23, 9.-- 2) den מְעָרַת פָּרִיצִים a den of robbers Jer.7.11.

m. object of dread Is.8,13 (see עַנְיִץ Hiph.).

קבר (from עָברָן) m. disposition, plan; only pl. c. מַעַרָבי־לַב plans of the heart Pr.16,1.

תרכה (from שְרַכְּה f. 1) arrangement, order בּמַעְרְכָּה the lamps to be set in order Ex.39,37; in Jud.6.26 of an altar: בּמַעְרָכָּה with the arrangement appertaining to it, i. e. the laying of the wood in order (comp. the verb אַרָבָה (לַקְרֵאת מַעְרָכָה לִקְרֵאת מַעְרָכָה מַעִרְכָה לִקְרֵאת מַעְרָכָה army against army 18.17,21.

קבּרָכוֹת (from יְעָרָכּוֹת; pl. מַעַּרְכּוֹת, c. nio אָבְירָכּוֹת; pl. יְעָרָכּוֹת (from bread) אויים אוֹתָם מַעָּרָכּוֹת (of the shew-bread) אויים מַעָּרָכּוֹת and thou shalt set them (the cakes) in two rows, six on a row Lev. 24,6; hence בּמַעָרֶכֶּת לָּהָם the shew-bread (prop. the bread of the row) Neh. 10,34, also בּמַעָרֶכָּת לָהָם 2Chr. 13,11; בּמַעַרֶּכָּת לָהָם the table of the shew-bread 2Chr 29,18.— 2) array, army מַעַרְכֹת יִשְׂרָאַל the armies of Israel 18.17,8.

מַעַרֹם (from עַרַם) m. nakedness;

only pl. sf. בָּל־מֵעַרְמִיהָם הָּלְבִּישׁוּ and they clothed all the nakedness (concretely: all that were naked) among them 2Chr.28,15.

קּעַרְצָּה (from יְבַעָּרְ f. terror, sudder violence Is.10.33.

קיבר pr. n. a place in the mountains of Judah Jos. 15.59.

מעשה (from בַּעשָה; c. מַצַשָּה, sf. מַעַשָּׁרָנ ; pl. מַעַשִּׁרָם , c. מַעַשָּׁרָם , sf. מַעשִיר, מַעשִיר, מַעשִיר, מַעשִיר, m. prop. doing, hence: 1) work, labor Gen. 5,29; Jud.19,16; שַשֶּׁת יָמֵי הַמַעשָּׁה the six working days (as opposite to the sabbath) Ez.46,1; hence also: business, occupation שויכם what is your occupation? Gen.46,33.— 2) work, production of art מַעַשָּה וָדֵי אָכַן the work of the hands of an artist Cant.7,2; מַעשָה רָשֵׁר net-work Ex 27,4; בעשה חשב damask-work Ex. 26.1: מַעשה ארָנ woven-work 28, 32; מְרַקַחַת מַעַשֵּׂה 2Chr.16,14 apothecary's art (= מַצַשֵּה מָרַקַחַה; acc. קרקחת מַעַשָּה Fuerst abridged from רקח); of poetical productions Ps. 45,2; of the produce of the soil שרה בַּאַסִפּה אָת־מַעַשִּׂיהָ מַן־הַשַּׂרָה when thou gatherest in thy labors (i. e. produce) out of the field Ex.23, 16.- 3) of the work of God: creation Ps.8,7.— 4) deed, conduct מַצַשִּׁים אַשֶּׁר לֹא־וַעֲשׂוּ deeds that ought not to be done Gen.20.9; the evil deed, the evil conduct Ec.4.3.

יש אים pr. n. m. 1Chr.9,12.

בּיִבְיהָ a. מִיצִשְׂיָה pr. n. m. of several persons Jer.21,1; 1Chr.15, 18, and others.

קיבי (from עָשֵׁקָ) f. oppression, exaction; only pl. בְּעָשֵׁקְה Is.33, 15; Pr.28,16.

קבשר (den. from בְּעִשֵּׁר, sf. בְּעָשֵּׁר; pl. מְעַשִּׁר) m. tenth part Gen.14,20; Ez.45,11; especially a tithe of produce paid to the Levites Num. 18,21; בְּעָשֵּׁר מְןְּיִ בְּעִשְׁר מְןֹּי בְּעִשְׁר מְןֹי בְּעַשְׁר מְןֹי בְּעַשְׁר מְןֹי בְּעַשְׁר מְּנִי בְּעִשְׁר מְןֹי בּעִשְּׁר מְן בּעַשְׁר מְּנִי בְּעִשְׁר מְן בּעַשְׁר מְּנִי בְּעִשְׁר מְּנִי בְּעִשְׁר מְּנִי בְּעִשְׁר מְּנִי בְּעִשְׁר מְּנִי בְּעִשְׁר מִּנְי בְּעִשְׁר מִּנְי בְּעִשְׁר מִּי בְּעִשְׁר מִּי בְּעִשְׁר מִי בּעִשְׁר (every third year in which tithes were given for the benefit of the poor and strangers) Deur. 26, 12.

Egypt, on the west bank of the Nile, after Psammetichus the residence of the rulers of all Egypt, and therefore taken for Egypt itself Hos.9,6; elsewhere 73 Is.19, 13; Jer.2,16; Ez.30,13.

אָרְשֶׁת 2S.21,8 for מְפִּירְשֶׁת, which see.

תְּבְּעִץ (prop. pt. Hiph. of אַבָּף) m.

1) intercessor, mediator Is.59,16.—

2) adversary יַבְּיִרְ בְּמַפְּנִיעְ and he comma deth it (the light) against the adversary Jb.36,32. In later Hebrew יְבַּפְּנִיעַ imperatively.

לְמָה שַׁמְחַנִי לְמִפְּנֵע לְךְ (from לָמָה לִמְפָּנַע לְרָה לְמָה שַמְחַנִי לְמִפְּנַע לְךְ from tack, mark לְמָה שַמְחַנִי לִמְפְּנַע why hast thou set me as an object for thee to attack (or: as a mark for thee to shoot at) Jb. 7.20.

תְּבְּיָתְ (from בַּיּבְיּ, c. רַבַּיב) m. breathing out, expiring שַּבְּרְיָבְיּנִ and their hope shall be the breathing out of the soul Jb.11,20.

קַבְּּחַ (from נְבַּפַח) m. bellows Jer.6,29.

תְּבִּיבְשֶׁת pr. n. son of Jonathan 28.4,4 מְרִיב בַּעֵל וֹבְ 1Chr.8,34 and מְרִיבַעַל 9,40.

בּים pr. n. son of Benjamin Gen. 46,21 = בּשְׁלִּשׁלֵּ Num.26,39.

יבְּבִּיץ (prop. pt. Hiph. of אָבָּיץ m mallet, hammer Pr.25,18.

קבּל (from בְּבָּל ; c. בְּבַּט ; pl. c. בְּבָּל m. 1) that which falls off, refuse בּל בַּD the refuse of the grain, i. e. chaff Am.8,6.— 2) what falls or hangs down בַּבְּל בָּשֶׁר the hanging parts of his flesh, i. e. his dew-laps Jb.41,15.

work, miracle; only pl. c. מְּלְאָהׁוֹ the wondrous works of him who is perfect in knowledge Jb.37,16.

קּבְלּבְּה (from בְּבְלּבְּה, pl. מְבְּלְבָּה) f. division, class 2Chr.35,12.

מַפְּלָה a. מַפְּלָה (from נְפַל f. fail, ruin מְפָּלָה a ruinous heap Is. 17,1; שְׁמָבּה לְמַפֵּלָה he brought it to ruin 23,13.

ប្តាំភ្នំ (from ២៦៦) m. escape Ps.55,9.

תְּבְּלֶצְת (from בְּלֵבֶּ) m. borror, hideous idol 1K.15.13.

תְּבְּלְשׁ (from פַּלֵם = פּלִשׁ) m. the poising, balancing; only pl. c. בּבְּישׁי עָבּ the balancings (i. e. floating) of the clouds Jb.37,16.

קּבֶּל (from בְּפַל; sf. זְּהְלֵּבְּל f. 1) fall, ruin Ez.26,15; Pr.29,16.— 2) fallen trunk (of a tree) Ez.31,13.—
3) carcass, corpse Jud.14,8.

י (from בְּעֵל m. work, deed; only pl. sf. מְפָעֵלִיו his works Pr. 8.22.

קּבְּעֶלְה (בּיִּבְּעָל בּיִּבּ) f. work, deed; only pl. c. מָפְּעֵלוֹת יִיָּ the works of the Lord Ps.46,9; 66,5.

מיפתע see מִפַעַת.

קַבְּץ' (from נְפַץ', sf. מַפְּצ'ו m. a crushing, smashing בְּלִי מַפְּץ weapon of destruction Ez.9,2.

רְבָּיֵ (from נְצַבְי) m. hammer (Eng. Bible: battle-axe) Jer.51,20.

קּבְרֶץׁ (from מְבְרֵץׁ; only pl. sf. יְבְרֶץׁ) m. prop. breach, incision, hence: mlet, bay, gulf Jud.5,17. קרָקְתּה (sf. מַפְרֵקְתּה) f. neck 1S. 4,18 (Stb.; spine; comp. Ch. אָבָּרֶקִתּה).

קּרְשֵׁן; sf. מְפְּרָשֵׁן; pl. c. מְפְּרָשֵׁן; pl. c. מְפְּרָשֵּׁן; pl. c. a spreading out, hence; sail Ez.27,7; fig. of the sailing clouds Jb.36,29.

קּפְשְּׁעָה (from אָפַשְּׁעָה to step) f. upper part ef the legs, buttocks 1Chr.19.4.

רְּבְּתֵי (from קּבְּתֵי (c. תּבְּבְּת) m. an opening יְבְּבְּתִי the opening (i. e. utterance) of my lips Pr.8,6.

תַבְּיבְּיבְ (from תַבְּיבָּי m. key Jud.3,25; תַבְּיבְיבְי מִילִי and they are set over the key, i. e. they have the office of opening the house of God 1Chr.9,27; as a symbol of office Is.22,22.

ነຼຼື (from ነቦይ ; c. ነጋሷው), m. threshold Jud.3,25.

מיץ see מין.

18,22.- 3) to find מצא אברה to find that which was lost Lev.5. 22: בָּקַשָּׁתִּיו וַלֹא מְצַאתִיו I sought him, but I found him not Cant. 3,1; מַצָא הַחָצִים go, find the to find למצא הפתח: arrows 1S.20,21 the door Gen.19,11; מצא אַת־לְנוֹ to find one's heart, i. e. to take courage 2S. 7.27; in the same sense also when coupled with 75 Ps. 76, 6, - 4) to find, to find out. to discover וימצא מֵלֶך אַשׁוּר and the king of Assyria בַּהוֹשֶׁעַ הַשֶּׁר found (discovered) conspiracy in Hoshea 2K.17,4; לא מצַאתֶם חִירַתִי ve had not found out (solved, guessed) my riddle Jud. 14, 18; hence: to conceive שַׁדֵּי לֹא מִצָאנְהוּ the almighty, we cannot find him out (conceive him) Jb.37,23; DN עד הַבְּלִית שַׁדֵּי הַמְצֵא canst thou find out (conceive) the Almighty unto perfection? 11,7.- 4) to obtain, to get, to acquire, to receive פֵן מַצָא לוֹ עָרִים בָּצְרוֹת lest he get him fortified cities 2S. 20,6; בַּנִיר מָצְאָה יַרָי my hand had gotten much Jb.31,25; מַצְאָה יַרוֹ his hand can get, i. e. to be able: do thou עֲשֵׂה לָך אֲשֶׁר־תִּמִצָא יָתָהְ what thy hand may be able to effect 1S.10,7; אָם לֹא מַצְאַה יַרוֹ הֵי if he cannot get enough הַשִּׁיבּ לוֹ to restore it to him Lev. 25, 28; if she be אָם־לֹא תָמִצָא יַבָה הֵּי שֶׂה not able to bring a lamb (literally: if her hand cannot get enough for a lamb) Lev.12,8; hence

בּתְיֵלְ אִיָּהְ that it may suffice for them Num.11,22; חְבָּתְה to acquire wisdom Pr 3,13; הַ מְצָא נָי to acquire favor v. 4; וֹלְּאָה בְּעָה to acquire (to gain) pleasure Is. 58,3 a. 13.— 5) of God: to find him propitious Deut.4,29; here belongs Ps.32,6 אַנָה בְּעָה בּעָה מַנְיּיִה בְּעָה בְּעָה בּעָה מַנְיּיִה בְּעָה בְּעָה בְּעָה בְּעָה בְּעָה בּעָה בּעְה בּעָה בּעְה בּעָה בּעָה בּעָה בּעָה בּעְה בּעָה בּעְה בּעה בּעְה בּעְה

Niph. אַנְמַצָּא (fut. אָנַםְיַיִּ pt. נְמַצַא, f. נמצאה; inf. המצאה (המצאה to be found Gen.44,12; 18.10,21; with 5: to let oneself be found by נְמָצֵאתִי I let myself be found לְלֹא בָּקְשָׁנְי by those that sought me not Is. 65,1; אָם־הָּדָרְשֶׁנּוּ וִפַּגֵא לַךְ if thou seek him, he will let himself be found by thee 1Chr.28.9.— 2) to as כַּבשָׁת נַנָּב כִּי יָפַגֵּא as a thief is ashamed when he is caught Jer.2,26.- 3) to be detected, discovered (with בְּיֵצֶא" (בְּוֹנֶצֶא" a conspiracy is קַשֶּׁר בָּאִישׁ יְהוּרָה discovered among the men of Judah Jer.11,9; עַר־נָמִצָא עַוֹלֶרָה ी till iniquity was discovered in thee Ez.28,15.— 4) to be there, to be present הַבַּנִת הַנְּמִצָּא בַבַּוֹת the money that was in the house 2K.22,9; ולא וְמָצָא Dan.11,19 and he shall be no more; קַה אָת־אִישָׁתָּך take thy וֹאֶת־שָׁהֵי בִּנֹתֵיךְ הַנְּמִצְאֹת and thy two daughters, which are here (present) Gen.19, 15.— ס) to be acquired הַּחָבָמָה אַבְּוֹאָן הְּפְּגֵּא wisdom, where shall it be acquired? Jb.28,12; בָּכֹל אֵשֶׁוּ"

יֹשְׁנֵא לוֹ of all that hath been acquired by him (of all that he hath) Deut.21,17.— 6) to suffice, to be enough לֹא יִמְנֵא לְנוֹ דְהָר לֹא יִמְנֵא לְנוֹ דְהָר the hill is not enough for us Jos. 17,16.

지독한 (from 기업; c. 기업한) m. 1) stand, station Jos.4.9.— 2) post, office Is.22.19.— 3) military post, garrison 18.13.23.

בְצָרֶ (from בְצֵלְ) m. military post, garrison Is.29,3.

קּבְּרָה (בּבְּבָּה (בּבְּבָּה (בּבְּבָּה (בּבְּבָּה f. military post, garrison 18.14,12.

an army; acc. others = מְצָבְה garrison: וְחָנִיתִי לְבִיתִי מִצְּבָה I will encamp about my house as a garrison.

קבר (from נייל, c. קיבר, pl. מַצְבוֹת, c. מַצְבוֹת, sf. מַצְבוֹת, מַצְבוֹת, מַצְבוֹת, מַצְבוֹת (מַצְבוֹת, pl. מַצְבוֹת, pl. מַצְבוֹת, pl. מַצְבוֹת (מַצְבוֹת, monument Gen.28,18.— 2) statue, idol-image by the image of Baal 2K.3,2: Mic.5,12.

קצביה pr. n. an unknown place 1Chr.11.47.

תְּצְלְהָ (בּיּבְּהָה: sf. הְּצָּהְהַ) f. 1)
pillar, monument Gen. 35, 14 a. 20:
2S. 18, 18.— 2) trunk, stump Is. 6, 13.
קַבְּי (from קַּצְרוֹת קִּצְרוֹת מְיִצְרִי m. castle
stronghold, fortress 1Chr. 11.7; Ez.
19,9; בּיִרְי בְּיִרְי בּיִר strongholds of
rocks Is. 33, 16.

קּצְית (akin to יְצִיםְ; 2 f. יִּמְצָהְ; fut. הְיָבְיָה, ap. יְבְיָגָה) 1) to suck out to drain Is. 51,17.—2) to squeeze out תְּבָּין מַלֹּ מְן־הַנְּיוָה and he squeezed the dew out of the fleece Jud. 6 38.

Niph. נְמָצָה (fut. מְּנָהְ, 3 pl. נְמָצָה) to be wrung out Lev. I, 15; Ps.73,10.

וו (from מַצְּבָּה; pl. מַצְּבָּה) f. a pressed cake made of unleavened dough, unleavened bread Ex.12,15. Num.6,19; coupled with מַבָּי וּח unleavened bread Ex.29,2; אַרְבָּבְּה וּשְׁבָּי וּח the feast of unleavened bread (i. e. the passover, at which such bread was eaten) Ex.23,15; Lev. 23.6, etc.; אַרְבָּבְּיּר וּתְבָּיִבְּיּר וּתַבְּיִבְּיִ וּתְבַּיִבְּיִ וּתְבַּיִּבְּיִ וּתְבַּיִּבְּיִ וּתְבַּיִּבְּיִ וּתְבַּיִּבְּיִ וּתְבַּיִּבְּיִ וּתְבַּיִבְּיִ וּתְבַּיִּבְּיִ וּתְבַּיִּבְּיִ וּתְבַּיִּבְּיִ וּתְבַּיִּבְּיִבְּיִ וּתְבַּיִּבְּיִ וּתְבַּיִּבְּיִבְּיִ וּתְבַּיִּבְּיִ וּתְבַּיִבְּיִבְּיִ וּתְבַּיִבְּיִבְּיִ וּתְבִּיבִּייִ בּיִבְּיִבְּיִ וּתְבַּיִבְּיִבְּיִ בַּיִּבְיִי בּיִבְּיִבְּיִי בּיבִּייִ בּיבִּייִ בּיבְּיִי בּיבְּיִי בּיבְּיִי בּיבְייִ בּיבְייִ בּיבְייִ בְּיבִּייִ בְּיבִּייִ בְּיבִּייִ בְּיבִּייִ בְּיבִּייִ בְּיבִּייִ בְּיבִּייִ בְּיבִּייִ בְּיבִּייִי בּיבְּייִי בּיבְייִי בּיבְייִי בּיבְּייִי בּיבְייִי בּיבְייִי בּיבְייִי בּיבְייִי בְּיבְייִי בּיבְּייִ בְּיבְּיִי בְּיבְּייִ בְּיבְּיִי בְּיבְּיִי בְּיבְּיִי בְּיבְּיבְייִ בְּיבְּיִי בְּיבְּיִי בְּיבְּיִבְּיִי בְּיבְּיִי בְּיבְּיִי בְּיבְּייִי בְּיבְּייִי בְּיבְייִי בְּיבְּייִי בְּיבְּייִי בְּיבְּייִי בְּיבְּייִי בְּיבְּייִי בְּיבְּייִי בְּיבְייִי בְּיבְּייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיִייְיִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיבְּייִי בְּיבְייִי בְּיבְּייִי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִבְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִּיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיבְייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיבְייִי בְּייִי בְּייִים בְּיִי בְּיבִּיי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּייִי בְּיבְייִי בְּיבְייי בְּיבְייים בְּיבְייִבְייִי בְּייִי בְּייִּי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבִּיי בְּייִי בְּייִי בְּיבְייי בְּייִי בְּיבִיי בְּייִי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבְייִי בְּייִי בְּייִים בְּייִים בְּייִיים בְּיבְייִיבְייִים בְּיבְייבְייים בְּיבְייים בְּיבְייים בְּיבְייים בּיבְייים בְּיבְייים בּיבּ

וּ מַצְה II. (rom נְצָה) f. contention, quarrel, strife Is.58,4; Pr.13,10.

קיבה pr. n. a place in Benjamın Jos. 18,26.

קּבְּהֶלְ (from נְצָהֵל f. neighing, snorting Jer.8,16; 13,27.

קצוֹך (from נְצוֹר, c. עִצוֹר) m. 1) net, snare Ec.7,26.— 2) capture, prey, gain Pr.12,12.— 3) = גְּיֶרְ fortress, bulwark Ec.9,14.

קצור (= קצור מיצור) m. net, snare Jb.

קצוֹרָת (from אוֹד; pl. קצוֹרָת) f.
1) net Ec.9,12.— 2) fortress Is.
29.7.

קצורות (בְּינוּרות, בְּינְינִר בּ. בְּינְינִר ; pl. מְצוּרְרָת (בְּינוּרות, prey Ez.13,21,—2) net, snare Ez.12,13.—3) fortress, stronghold Jb.39,28; מְצְרָת the stronghold of Zion 2S. 5,7; fig. of the protection of God: יְבִית my fortress 2S.22,2; יְבִית for a house of defence Ps.31,3.

קוֹנְתָּר, אָרָ מָצְוֹת, גּ מָצְוֹת, מּ מְצִּוֹת, קּ מָצְוֹת, אַרָּ. מְצְוֹת, אַרָּ. מְצִּוֹת, אַרָּ. מְצִּוֹת, אַרָּ. מְצִּוֹת, אַרָּ. מְצִּוֹת, אַרָּ. מְצִּוֹת, יִי מְצִּוֹת, הַמָּלֶּוּ the commandment of the king 2K.18,36; מְצִּוֹת הַמָּלֶּוּ the commandment of the Lord Lev. 4,2; of prohibitions: מְצִּוֹת יִיִּ אֲשֶׁר the commandments of the Lord [concerning things] which should not be done Lev.4,13 (in Rabbinical literature: תִּשְּשִּׁתְּ הַאַּנְּתְּתְּעָשֶׁיִנְתּ לִארֹ prohibitory command); coll. the commandments, precept, law Deut.5,28; Ps.119,96.

 \dot{q} יִ בְּצוֹלְה (= מְצוֹלְה ; pl. הִצוֹלְה (מְצוֹלְה f. depth, the deep Ex.15,5; Neh. 9,11; fig. of a prison Ps.88,7.

קּצְלָה a. מְצִלְה (from צוּלֹה, מְצוּלְה f. the deep, depth Jon.2,4 (of the sea); Zch.10,11 (of a river); מְצִלְה Zch.1,8 acc. some: shady place, tent (from בְּצִילָ II.).

קצוֹק (from צוֹּק m. pressure, straitness, distress Deut.28,53; אִישׁ מְצוֹק one in distress 1S.22,2.

קצוּק (from אָנּיִל ; pl. c. מְצְּיִּךְ m. prop. anything firmly fixed, something solid, hence: pillar, column מְצָיִן אָנָין the pillars of the earth 18.2,8; בְּאַרָּרְ מְצִיּלְן the one crag was a column on the north 14,5.

קצוּקה (= מְצוּקה; pl. קצוּקה, אּרִּ מְצוּקה, מְצוּקה, f. pressure, distress Ps.25,17 Jb.15,24.

עור (from אינר, c. מְצוֹר, sf. מְצוֹר, sf. מְצוֹר, Ez.4,8) m. 1) straitness, distress Deut.28,53 etc.; Jer.19,9.—2) siege, state of siege Ez.4,7; בוֹץ, siege, state of siege Ez.4,7; בוֹץ, siege, state of siege Ez.4,2.—3) wall, bulwark Ez.4,2.—4) fortification, fortress 2Chr.32,10; עִיר מְצוֹרְ a fortified city Ps.31,22.—5) watch-tower Hab.2,1.

יְאוֹר II. pr. n. poet. for Egypt: יְאוֹרִי דְּצוֹר the streams of Egypt (the branches of the Nile) Is.19,6; עָרִי דְעָר the cities of Egypt Mic.7,12 (Eng. Bible: fortified cities).

קְצְרְרָת (from נְאָיְרִה, pl. מְצִרְּרָה f. 1) mound, bulwark Is.29,3.— 2) fortification, fortress 2Chr.11,11; אָרֵי מְצוּרָה fortified cities 14,5.

תְצָּהֹ (בְּיָה II., from מַצְּהֹ f. contention, quarrel, strife Is.41.12.

רב"ב (= רב"ב) to shine, whence the next word.

תְצַבְ (sf. יוֹרְצָבְ ; pl. c. היִחוֹת) m.

front, forehead. brow 1S.17,49; Ez. 9,4; as a figure of boldness and of impudence: מַלֵּילֵי מָלֵייִ חָלְילֵי הַלְּילֵי thy brow is brass (brazen) Is.48,4; brow of a harlot Jer.3,3.

מְצְחָה (from מְצְחָה; c. חַצְּחָה) f. greave, armor for the leg (prop. frontlet) 1S.17,6.

קּצְלְּה (from נְצְלֵּה I.; only pl. מְצָלֵּה f. little bell (an ornament of horses and camels) Zch.14,20.

קּצְלְּה (from בְּלֵל II.) f. shady place (others: tent) Zch.1,8.

קבּלֶת (from נְצְלָּתְיּם I.) f. only du. בּצְלָּתִים cymbal of two plates Ez.3,10.

(of the high priest and of the king) Ex.28,4; Ez.21,31.

ንኳ፫ (from ንኳ፫) m. couch, bed Is. 28.20.

קּצְעָרֵי (from גְעֵר only pl. c. מְצְעָרָי, sf. מְצְעָרְיוּ מְצְעָרִי a man's step, walk מְצְעָרִיוּ פּרָמִצְעָרִין a man's steps (way of life) Pr.20,24; יוֹי in his steps, i. e. among his followers Dan. 11,43.

בּיְנְירָה acc. some adj. f. of מְצְעִירָה בּיִצְעִר little, small Dan.8,9.

קּצְעַר I. (from אָצָעַר; c. מָצְעַר) m. prop. littleness, hence: anything little, small, insignificant; of a city with few inhabitants בְּלֹא it is but a little one

Gen. 19, 20; יְדְיָה הַאשִּיהְהָ מְזְעָר though thy beginning be small (insignificant) Jb.8,7; אַנְשִׁים with a small number of men 2Chr. 24,24; מְצְעַר הַּבְּעָעָר for a little while, for a short time Is.63,18.

II. pr. ה מִצְעָר (small mountain), a summit in the ridge of Hermon Ps.42.7.

קּצְּהָה I. (from לְצְהָּה; c. מְצְהָה) m. look-out, watch-tower Is.21,8.

תְּאָלָהָ II. pr. n. 1) a place in Judah Jos.15,38.— 2) a place in Moab 1S.22,3.— 3) a place in Gilead Jud.11,29, more fully אַבְּקָּה Jos.13,26, prob. the same with אַבְּיָה 2. — 4) a place in Benjamin Jos.18,26; see אַבְּהָבּ בּיּהָ בָּיִרָּ 2.— 5) a valley in the region of Lebanon Jos.11,8.

T 한 pr. n. 1) a place in Gilead Gen.31,49; Hos.5,1.— 2) a city in Benjamin (= 기흥가 Jos. 18, 26), where the people were wont to convene during the time of Samuel 1S.7,5; later it was the residence of the Chaldean governer Jer.40,6.

only pl. sf. אָפֿן Ob.6.

עַבְּץ', pl. (נְמָצוּ 1) to suck out Is.66,11.— 2) to press, to make thin, whence מַצָּה a cake.

קּצְרֵי (from מְצָרֵי, pl. מְצָרֵים, c. מְצָרֵי m. 1) straitness, distress Ps.118, 5.— 2) strait, narrow pass הָשִּׁיגוּהָ בין הַמְּצְרִים they overtook her between the straits Lam.1,3.— 3) pain, pang מְצָרֵי שָׁאוֹל the pains of hell Ps.116.3.

קירים pr. n. Mizraim, a son of Ham Gen.10,6, also the name of the race descended from him, the Egyptians Gen.45,2, Ex.14,25, and the land of Egypt אָרֶי מִצְּרִים Gen.47,6, also called אָרֶי מְצָרִים the Land of Ham Ps.105,23 and מַצְרִיִּם (which see); with ח loc. מְצְרִיִּם (which see); with ח loc. מְצְרִיִּם Gen.26,2; gent. יְצִרִי Gen.39,1, f. חיִבְּיִרִים 16,1, pl. מִצְרִים pl. f. חיִבְּיִרִם מִצְרִים Ex.1,19.

קּבְיֵבְ (from אָבְיֵבְ) m. crucible Pr. 17.3.

קב (from בְּשֶׁם מֵק יְהָיֶה nottenness, putridity הַחָת בּשֶׁם מַק יִהְיָה instead of sweet smell there shall be rottenness Is.3,24; 5,24.

קברת (from נְקְבּרוֹת; pl. מַּקְבּרוֹת) f. 1) hammer Jud.4,21; 1K. 6,7. — 2) fissure in a rock, hole Is.51,1.

קרה pr. n. a city in Judah Jos. 10.10.

(from קבי , sf. יקביש) m. what is holy, hallowed part Num. 18,29.

לְּכִּרְשׁ זְיֵּי (from מְּלָרָשׁ זְיֵּי אַ מְלָרָשׁׁר , מִלְּרָשׁׁר , מְלְרָשׁׁר , מְלְרָשִׁר , מְלְרָשִׁר , מִלְרָשִׁר , מִלְרָשִׁר , מִלְרָשִׁר , מִלְרָשִׁר , מִלְרָשִׁר) m. 1) holy place, sanctuary, temple מַלְרָשׁׁר a holy place for the sanctuary Ez.45,4; מְלָרָשׁׁר be sanctuary of the Lord

Is.60,13; מָקרַשׁ מֶלֶךּ a king's sanctuary (temple) Am.7,13; of the unlawful sanctuaries מקרשי ושכאל the sanctuaries of Israel v. 9 (במוֹת בֹחָבוֹ asylum בַּמוֹת בֹּים: (בַמוֹת בֹּים: בַּמוֹת בֹּים: בַּמוֹת בַּמוֹת בַּים: בַּמוֹת בַּים: בַּמוֹת עמ לִמְקְרָשׁ מְעֵט yet will I be to them as a little asylum (Eng. Bible: a little sanctuary) Ez.11,16.- 3) acc. Stb.: quarrel, strife (from the usual expression קַּרָשׁ מָרָחָמָה to inaugurate a war) Is.8,14: וָהָנָה לָמָקַבָשׁ וּלָאָבֵן גַגָּף וּלְצוּר מַבְשׁוֹל לְשָׁנֵי and it (the conspiracy v. 12) shall be for an object of strife, and for a stone of stur bling, and for a rock of offence to both the houses of Israel (Eng. Bible: and he shall be for a sanctuary; but for a stone of stumbling etc.).

לְּמְחָהֵלִים (בּקְהַלִּים; pl. מַקְהַלִּים m. assembly, choir Ps.26,12.

מַקְהַלְּוֹת (from קָּהָל , pl. מַקְהַלְּוֹת f. assembly, choir Ps.68,27.

בֹּקְהֵלֹת pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,25.

מָקוָה see מָקוָא.

קלָה (from קְּנָה c. תְּלְהָה m. 1) gathering, collection; of water: confluence Gen.1,10; of men and animals: company, troop הַּקְנָה בְּקְחִיר הַּבֶּלְה יִקְחוֹ מִקְנָה בְּקִחִיר הַבֶּלְה יִקְחוֹ מִקְנָה בְּקִחִיר מַתְּבְּלְה בְּקִחִיר מַתְּבְּלְה בְּקְחִיר מַתְּבְּלְה בְּקִחִיר מַתְּבְּלְה בִּקְחִיר מַתְּבְּלְה בְּקְחִיר company of the king's merchants brought a troop (of horses) at a price 1K.10,28 (in 2Chr.1,16 אָבָּרְה). — 2) expectation, hope Ezr. 10, 2;

1Chr.29,15; of God מָקְוָה יִשְׂרָאִל the hope of Israel Jer.14.8.

קּוְה (from קּוָה) f. reservoir, pool Is.22.11.

מקום (from קום ; מִקוֹם ; pl. מִקוֹם , מקמות) m. prop. stanu, hence: place Gen.1,9; of a place on the body 2K.5,11; of a place of abode let אַל יָהָי מַקוֹם לוַעַקַתִי ;5S.7,10 there be no abiding-place for my cry (i. e. let it have no delay, but let it go up at once to God) Jb.16,18; ...לָם לָקוֹם לִם to assign a place to... 1S.9,22. b) to give place to..., i. e. to give way Jud. נה,36; ...י לום מַקוֹם ל to appoint a place to..., as a refuge Ex.21,13, or dwelling 2S.7,10; proverbially: his place shall לא יַבִּירֵנוּ עוֹד מָקוֹמוֹ know him no more, i. e. he shall be wholly forgotten Jb.7,10; בַּקוֹם לקוֹם שֶׁד, אַשֵּׁר the place where, where Gen. 40, 3; Ec. 11, 3; בַּמְקוֹם in the place of, instead בָּמָקוֹם in the place where it was said, i. e. instead that people say Hos.2,1.

לְּיִלְיוֹר יִשְׂרָאֵל from the fountain, i. e. descent, of Israel Ps.68.27.

קבר (from רְבַלְּיָ; c. רְבָּיִם) m. a taking, receiving רְבָּים the taking of gifts 2Chr.19,7.

קקה (from קלְ 4) f. purchasable thing, merchandise; only pl. מַקְּחוֹת Neb.10.32.

censing, burning ; c. מָלְמַר מְלְמָר מְלְמָר מְלְמָר מְלְמֶר מְלְמֶר מְלְמֶר מִלְמָר an altar for the burning of incense Ex.30,1.

קְּמֶרֶתְ (from קְמֵרְ f. censer Ez. 8,11; 2Chr.26,19.

מַקְלֹבֶם (c. מַקְלֹה and מַקְלֹבָם, sf. מַקְלֹבֶם (c. מַקְלֹה and מַקְלֹבָם (c. מַקְלֹבָם (c. מַקְלֹבָם (c. מַקְלֹבָם (c. מַקְלֹבָם (c. מַקְלֹבָם (a. מַקְלֹבָם (מַקְלֹבָם (מַקְלֹבָם (מַקְלֹבָם (מַקְלֹבָם (מַקְלֹבָם (מַקְלֹבָם (מַקְלֹבָם a rod of an almond-tree Jer.1,11; הבור (מַבְּבָּם a rod of green poplar Gen.30,37; Ex.12,11; Num. 22,27; דְּבָּם hand-staff, i. e. club Ez. 39,9.

תְּקְלֹוֹת pr. n. of two male persons 1Chr.8,32; 27,4.

lum אָרָם (from קּלְם m. refuge, asylum ייר מָקְלָם a city of refuge (for homicides) Jos.21,13, pl. אָרִי cities of refuge Num.35,6; Jos.20,2.

c. קַּבְעִית (from בַּוֹלֵע II.; pl. מְבְּעִית, c. מְבְּעִית f. carving, carved work, relievo מְבְּעַת פָּבְעִת נְּבְעַת מְבְּעַת מְבְּעַת מְבְּעַת בְּבּעִת בְּבְעִת בְּבְעִת בְּבְעִת בְּבְעַת בְּבִּעִת בְּרוּבִים he carved with carved figures of cherubims v. 29.

Ez. 8,3 = אַקְנָיה (provoking to wrath, to jealosy) pt. of אַבָּרָ Hiph., which see.

מקנה I. (from מָקנה; c. מָקנה, sf. ק מַקנהו , מִקנהו , מִקנהו , מַקנהו , מַקנה ; pl. פּלְנִיהֶם , מְקַנִיבֶם , מָקְנֵיךָ , מְקְנֵי (פֹּ m. 1) acquisition, purchase מַקנה the purchase of the field Gen 49,32.- 2) cattle (prop. possession, wealth) אַנשׁי מַקנה breeders of cattle, herdsmen Gen.46, 32; ישֶׁב אֹהֵל וּמְקָנֵה who dwell in tents, and have cattle Gen.4,20: coupled with צאֹן or בַקר it denotes possession Gen.26,14; sometimes used with these words pleonstically: בַּמוּסִים וּבְמָקנֵה הַצֹּאוֹ for the ובמקנה הַבָּקַר ובַחַמֹרִים horses, and for the sheep, and for the beeves, and for the asses Gen.47,17.

קְנָה (from בְּנָה ; c. מְקְנָה) f. 1)
possession, acquisition, purchese
possession Gen.23,18; מְקְנַה בְּקְנָה מְקְנַת בְּקָבְּה לְמִקְנָה that which is bought with money
Gen.17,12; שְׁהָה מִקְנָהוֹ the field
which he hath bought Lev.27,22;
מְקָנָה בַּקְנְהוֹ בַּקְנָהוֹ the bill of the purchase Jer.32,11.— 2) price of purchase Lev.25,16. מקניהו pr. n. m. 1Chr.15,18.

בּקְבְּים (from בּסְבְּיְ m. sooth-saying, divination Ez.13,7; בְּיִלְיִ בּפְיִ fattering (deceptive) divination 12,24.

pr. n. of an unknown place 1K.4.9.

בּקצעוֹת (from בְּקצּע, pl. מְקצּעוֹת a. מְקצּעׁוֹת , c. מָקצוֹעִים m. prop. something cut or sharpened to a point, hence: angle, corner בֿx. 26.24; Ez 46.21 a. 22.

קּצְעָה (from יְקַצְעָה) f. carving-knife, chisel; only pl. מַקּצְעוֹה Is.44,3.

PP구 (akin to Pin, Jid) to melt, to dissolve (Kal not used).

Hiph. PDD (inf. PDD) to cause to melt or pine away Zch.14,12.

קרה (prop. pt. Pi. of הַּקְרָה II.) m. frame-work (others: rafters, ceiling) Ec.10,18.

(from קבר m. a cooling chamber Jud.3,20 (Eng. Bible: summer parlor).

קּשֶּׁה (from מְשָׁה II.) m. twist of hair מִנְשֶּׁה twisted hair, curles, locks Is.3,24.

קּקשָׁה, den. from קּקשָׁה, f. field of cucumbers or melons Is.1,8.

II. (from קַּשְׁה II.) f. turned work Ex.37,17 (Eng. Bible: beaten work).

בר I. (from מרד I.) m. drop Is. 40,15.

קָרִים II., יְםְרָים (from בְּוֹנִי II.; pl. בְּרָי c. בְּרֵי ; f. בְּרֵה (adj. bitter, acrid Is. 5,20; fig. sorrowful בים a bitter, i. e. sorrowful, day Ez.3,14; מֵר נָפָשׁ one embittered in spirit 18.22,2: מֹסְפֵּר מֵר bitter, i. e. vehement lamentation Ez 27,31; מַר־לָנ מָאֹר ם בו feel much more bitter than you R.1,13 (Eng. Bible: it grieveth me much for your sakes); in a wider sense: deadly, destructive Jer.2,19; Ps.64,4; מכ מפות more bitter than death Ec.7,26; of a people: cruel, furious הַנַּוֹי הַמַּר that cruel and hasty nation Hab.1,6.- 2) as a n.; bitterness, sorrow מֵר הַמַּוֹת the bitter. ness of death 1S.15,32; בְּמֵר נַפְשׁי in the bitterness (sadness) of my soul Jb.10,1.- 3) as adv.: bitterly they shall weep bitterly إلإ إلإيازا Is.33.7.

בּר. מוֹר (before Makkeph בּרְיּ בּר מוֹרְי (מוֹרְי m. myrrh Cant.3,6; 5,1; בּר בְּרוֹר myrrh of spoutaneous flowing, i. e. pure myrrh Ex.30, בּר בְּרוֹר (בֹּר בָּר בִּר בַּרֹר (בַּר בַּרָר) בַּר בַּרוֹר (בַּר בַרָּר)

I. (בְּרָאָה; pt. f. מְרָאָה; מְרָה בּוֹרְאָה) to be obstinate, rebellious הוֹי מוֹרָאָה woe to her that is rebellious and polluted Zph.3,1.

אָרָא II. (= Ch. אָרָה) to fly (Kal not used).

Hiph. הַּמְרֵיא (fut. ליבְרָיא) to make fly, to raise oneself בַּמְרוֹם she raiseth herself up on high Jb.39,18.

ערא III. to feed, to make full, whence מְרָאַה a. מְרָאָה. אָרָה R.I,20 for מָרָה f. of מַלָּה adj., which see.

בְּרֵאי Ch. m. lord Dan.2,47; sf. בְּרֵאי 4,16 (*Kri* בְּרָאי).

קראון, קראון, חיי מרואן, חיי ה. Merodach, a Babylonian deity Jer.50,2, prob. the planet Mars, which the ancient Semitic peoples regarded as the god of war.

king, contemporary of Hezekiah Is.39,1 בּלְאַדָן בּלְאַדָן 2K.20,12.

בּרָאָה (from בִּרְאָה c. מַרְאָה , sf. מַרְאָה , מַרְאָה , קוֹרָאָה , sf. מַרְאִיה , מַרְאָיה , מַרְאִיה , wision Ex.3,3; Ez.8,4; Dan.8,16. — 3) appearance, looks, form אַבּי מַרְאָה אָבָם of a fair appearance Gen. 29,17, also בּרְמָרְאָה אָבָם 24,16: בּרַמַרְאָה אָבָם there touched me something like the form of a man Dan.10,18.

עַרְאָּה (from בְּיִלְאָה; pl. מַרְאוֹת) f. 1) vision, revelation Num.12,6; מַרְאוֹת יִינְילָה visions of the night Gen. בּלִילָה visions from God Ez.1,1.— 2) mirror Ex. 38, 8 (בְּאִר בֹּיִלִילִים).

קּרְאָה (from ראה III.) f. craw, crop of birds Lev.1,16.

קראון pr. n. a place in the north of Palestine Jos.12,20; see

בּרֵגאשָׁה a. בְּרֵאשָׁה pr. n. a fortified city in Judah Jos.15,44; Mic.1,15; 2Chr.11.8.

קראשות (den. from ראש) pl. f. place at the head, as adv.: מָרֵאשׁוֹתְיוֹ at his head 18.19,13; 26,7; בַּראשׁת, which see.

קראָשׁוֹת (den. from ראש pl. f. head-attire יְבַר מַרְאִשׁוֹת, מַבְאַשׁרָּב, מַרְאַשׁרָב, לבר מַרְאַשׁרָב, for sunk down are your head-attires, the crown of your glory Jer.13,18 (others: the crown of your glory is sunk down from your head, reading מַבְאַשׁוֹת,

pr. n. daughter of Saul 18.

(from בְּרָב, only pl. בְּרָב, only pl. מַרְבָּרְים)
m. covering, carpet Pr.7,16.

תְבְה (from בְּהְ ח. amplitude בְּרָבְּה (from בְּרָבְּה ח. amplitude מִרְבָּה יְדָּבְּר (containing much, capacious (in reference to בַּרָבָּה יְדָבְּר (the Ez.23,32 (others make this phrase refer to יִנְדְבָּר and render it: more than one can bear).

קבה (from בְּרָבָה; c. מַרְבָּה) m. 1)
enlargement, increase
לְּמַרְבָּה
for the increase of the
dominion Is.9,6.— 2) abundance,
plenty שָׁלָל מַרְבָּה
gpoil in abundance, great spoil Is.33,23.

קבְּרֹת (from רְבָה) f. 1) greatness 2Chr.9,6.— 2) multitude, greater part מַרְבִּית הָעָם the greater part of the people 2Chr.3(1,18.— 3) in-

crease מְרָבִּית בִּיְתְּךְ the increase of thy house 1S.2,33.— 4) increase of money, interest, usury Lev.25.35.

קבץ (from בּרְבּץ; c. מַרְבּץ) m.
1) crouching place, lair Zph.2,15.—
2) resting-place for cattle Ez.
25.5.

רבק (from רבק) m. stall, stable בְּרָבֵּק a stalled, i. e. fatted, calf 18.28.24; Jer.46,21

תְּבְּלְית (from נְבָע m. rest Jer.6,16. m. rest Jer.6,16. (den. from נְבָע) f. pl. place at the feet R.3,4; also feet Dan. 10,6; as adv. וֹבְנְלְיִנוֹ lying at his feet R.3,8.

קרוֹת (from בּוֹחָ) f. heap of stones (Septuagint: sling) בְּצְרוֹר הַבְּרְוֹּרְ בְּּמַרְנְּמָה הוה a heap of stones Pr.26,8 (acc. Septuagint: as the binding of the stone to the sling).

מַרְנָעָה (= מַרְנִיעַה) f. rest Is.צ8,12.

קרוד (fut. יִמְרוּד, יִמְרוּד, יִמְרוּד (fut. יִמְרוּד, יִמְרוּד, יִמְרוּד (מְרוּד, יִמְרוּד (מְרוּד, יִמְרוּד (מְרוּד (מְרוּד (מְרוּד (מְרוּד (מְרוּד (מְרוּד (מְרוּד (מִרוּד (מִרוּ מִרְיִים מְיוּב (מִרוּ מִרְיִים מְיוּב (מִרוּ מִרְיִים מְיוּב (מִרוּ מִיים מִּיים מִיים מִּיים מִיים מִּיים מִּיים מִיים מִּיים מִיים מִיים מִּים מִיים מִּים מִיים מִיים מִיים מִּים מִּים מִיים מִיים מִּים מִיים מִּים מִיים מִּים מִּים מִיים מִיים מִיים מִּים מִּים מִיים מִּים מִיים מִּים מִיים מִּים מִּים מִּים מִיים מִּים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִּים מִיים מִּים מִיים מִּים מִּים מִּיְים מִּים מִּים מִּים מִיים מִּים מִּים מִּים מִיים מִּים מִּים מִיים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִיים מִּים מִים מִּים מִּ

קָרֶדְ (from בְּרֶדְיִּרְ m. 1) obstinacy,

rebellion Jos.22,22.— 2) pr. n. m. 1Chr.4.17.

קר Ch. m. rebellion Ezr.4,19.

רֶרְ Ch. adj. rebellious; f. מְרָרָא def. מַרָרָא בַּרָרָא בַּרָרָא Ezr.4,12 a. 15.

קרדות (from מְרֵדוּת) f. obstinacy, rebelliousness 1S.20,30 (see quotation under עור Niph.).

קּרְבְּׁבְי pr. n. Mordecai, of the tribe of Benjamin, kinsman and foster-father of Esther, afterwards chief minister to Xerxes Est.2,5—7; 10, 2-3.

אַרָדָף see אַדָדָ Hoph.

נְלֵרה (pt. מֹרְה pl. מֹרְה ; inf. מְרָה to rebel against, to disobey; with accus. מְרָה he rebelled against (disobeyed) the word of the Lord 1K.13,26; אֹתִי מְרָהְה אֹת־פִּי יִי אֹה she rebelled against me Jer.4,17; with אַתְי מְרָהְה pt. מֹרֶה rebellious קוֹר וֹמוֹרָה rebellious son Deut.21,18; pl. מֹרָר וֹמוֹרָה rebells Num.20,10.

קרה pr. n. a bitter fountain in the peninsula of Sinai, with ה loc. הַּבְּרָבָּבּ Ex.15,23.

terness, grief, sorrow בָּב יוֹרֵע (from בְּבֹּה נָפְשׁוּ (בַּישׁוּ בַּבְּיּה נְפִשׁוּ בִּי יוֹרֵע the heart knoweth its own bitterness Pr.14,10.

קֹרָה (from מְרָה; c. מֹרָה) f. grief, sorrow מֹרַת רוּחַ a grief of mind Gen.26.35.

קרוו pr. n. a place in northern Palestine Jud.5.23.

קרוֹת (from בְּרָוֹת; c. חַלִּרְוֹת) adj. bruised אָשֶׁךְ one whose testicles are bruised Lev.21,20.

קרוֹמִים, (from קרוֹם. פּ, יְרוֹם יְּקְרוֹם; pl. מְרוֹמִים, c. יְמְרוֹמִים m. 1) height, high place Jud.5,18, בְּרִים בְּרִים the height of the mountains 2K. 19, 23; ראש the top of the high places Pr.8,2; קרוֹמִי בְּרָים יָבְיּרִם יָבְיּרִם יָבְיִר fthe heights of the city 9,3; fig. a) heaven אַרִּים יִי בַּרִרוֹם יִי בַּרְרוֹם יִיי בַּרְרוֹם יִי בַּרְרוֹם יִי בַּרְרוֹם יִי בַּרְרוֹם יִי בַּרְרוֹם יִי בַּרְרוֹם יִי בְּרִרוֹם יִי בַּרְרוֹם יִי בַּרְרוֹם יִי בְּרִרוֹם יִי בְּרִרְים יִי בְּרִרוֹם יִי בְּרִרְים יִי בְּרִרוֹם יִיִים בְּרִרְים יִי בְּרִרוֹם יִייִים בּיִים בּבְּרוֹם יִייִים בּיִים בּבְּרוֹם יִייִים בּרִרְים יִייִים בְּרִרְים יִייִים בְּרִרְים יִייִים בְּרִרְים יִיִים בְּרִרְים יִיִּים בּיִים בּיִרְים יִייִים בְּרִרְים יִייִים בְּרִים יִייִים בְּרִים יִיִּים בְּרִים יִייִים בְּרִים יִייִים בּיִים בּיִים בְּרִים יִייִים בְּרִים יִייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְיִים בְּיִים בְּיִים בּיּים בּיִים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים

the host of heaven (the stars) in heaven Is.24,21; he (God) mak- עשה שׁלוֹם בְּמְרוֹמֵיו eth peace in his high places (i. e. heavens) Jb.25,2. b) of God: the most high Ps.56,3; אַתַה מֶרוֹם לעובם יי thou, Lord, art high to eternicy Ps 92,9, more fully אלהי ברום the high God Mic 6.6. c) excellency, great dignity, exalted position הַשַּׁח יוֹשָׁבֵי מֻרוֹם he bringeth down them that dwell on אוgh Is.26,5; נַמַן הַמָּבֶל בַּמְרוֹמִים folly is set in high places (in great dignity) Ec. 10,6; hence concretely; לתרום עם־הַאָּרֵץ the high ones of the people of the land Is.24,4.-2) as adv.: a) on high חֹצָבִי מַרוֹם who heweth out a sepulchre on high Is.22,16; pl. הוא מָרוֹמִים שׁבּן! he shall dwell on high 33,16. b) far above מַנְנְדּוֹ מָנְנָדּוֹ thy judgments are far above from him Ps.10,5.

מרוֹם pr. n. Merom, a place in the north of Palestine, whence מי מרוֹם (the waters of Merom), a lake north of the sea of Chinnereth Jos.11,5.

(from מְרוֹצַת) m. race, מְרוֹצַת (from מְרוֹצַת) לא לא לַפְלִים הַמֵּרוֹץ the race is not to the swift Ec.9.11.

I. (from רוֹץ) f. 1) running, race 2S.18,27; hence: course בַּהָרִצְּהָם their course was evil Jer. 23,10.

II. (for בְּרָצְיה, from רָצֵץ) f. crushing, oppression Jer.22,17.

קבק (from בְּבַר, m. cleansing, purification (others: anointing); only pl. sf. קרוּקוֹנְהוֹן, the days of their purifications Est.2,12.

קרות pr. n. a city in Judah Mic. 1,12.

קרות (from לְּרָיֵח ; c. מְלְרָיֵם) m. prop. cry, shout, hence: 1) mourning, wailing בית מֵרְיוֹם house of mourning Jer.16,5.— 2) noisy banquet מְרָיִם מְרְיִחִם and the noisy banquet of those that were stretched out shall pass away Am.6,7.

תְבְיּ (akin to בְּבְיּבְיּ ; fut. מְבְיּנִי to rub in, to besmear (with עֵל Is. 28.21.

wide place, broad space Hab.1,6; fig. enlargement, freedom Ps.118,5.

ב מְרָחַקִּים (from יְרָחַק ; pl. מְרָחַקּים a. מֹנְּבְחַקּ, c. מְרָחַקּי m. remoteness, distance Is.10,3; Jer.5,15; שׁנְיִחָק from afar, afar off Is.17,13; Jer. 31,10; מְרָחַק טְּרָחַק וֹאָרָץ מֶרְחַק יִם Jer.8,19 a distant land; acc. Fuerst מְרָחַקִּים Is.33,17 a land stretching far and wide); אָרֶץ מַרְחַקּי remote countries of the earth Is.8.9.

קרשת (from בְּרְהֶשֶׁת) f. boiling-pot, kettle Lev.2,7; 7,9.

נְאָרְנְשׁה , אָּמְרַטּ 1 וְיִבְּרֵטּ (fut. בְּיִבְיטּ 1, pt. מְרָטּה , pt. מְרָטָּה , pt. מְרָטָה , pt. מְרָטָה , pt. מְרָטָה , inf. הְיְבְיטְה (pi car out, to pluck off (hair) Ezr.9,3; וּלְטָרֵי לְטֹרְטִים I gave my back to the smiters, and my cheeks to

them that plucked off the hair Is.50,6 — 2) to wear off (comp. Ch. בל־בָּהַף מְרוּשָׁה (מַרֵט every shoulder hath been worn out (from heavy burden) Ez.29.18 — 3) to whet, to sharpen Ez.21,14 a. 16.

Niph. בְּלְבֵים to be plucked or pulled, to become bald Lev.13,40.

Pu. מַלָּה (pt. מַלְהֹּה) 1) to be polished, sharpened מְּלֶהְהָּ בְּיִּח polished copper IK.7,45.— 2) to be pulled מְלֵהְהָּ וֹלְהַ מְּלֶהְ וֹלְהַ מִּלְהַ a nation pulled and torn Is. 18, 2 (בַּמְלֶהְהַ).

מַרַם Ch. (pt. p. מְרִים) to pluck Dan. 7,4.

, מֶּוְיִךְּ, אַרָּה (from מֶּרְיּ, אַרָּים, מֶּרְיּ, מְרִים, מֶּרְיּ, מְרִים, מֶּרְיּ, מִרְיִם, מָּרִים, אַרִי בֹּם הַיּוֹם מְרִי smy complaint bitter Jb.23,2.— 2) refractoriness, rebellion Deut.31,27; בְּיִבְי מֶרִי a rebellious people Is.30,9; בְּיִנִי מֶרִי יְבִיי הָבִּי הַרָּי rebellious children Num. 17,25; elliptically בֹּי מִרִי הְּמָּה for they are a rebellious family Ez.2.7.

קריא (from מְרָיא: pl. מְרִיאִים) m. fatted ox 2S.6,13; Is.1,11 (others: buffalo, bison).

יְמָפִירְשֶׁת see מְרִיב בַּעַל.

קריבְה I. (from יְרִיבּת; c. מְרִיבִּה; pl. מְרִיבּוֹת; pl. contention, quarrel, strife Gen.13,8; Nbm.27,14.

II. pr. n. 1) a fountain near Sinai Ex.17,7.— 2) a fountain in the desert of Sin, near Kadesh

בְּנִירְשָׁת see כִּוְרִי בַּעַל

מריה pr. n. m. Neh.12,12.

שוֹרְיָה , מוֹרְיָה pr. n. Moriah, a hill where Abraham brought his son Isaac as a sacrifice Gen.22,2 and on which subsequently Solomon's temple was built 2Chr.3,1.

קּרְיּוֹת pr. n. of several persons Neh.11,11; 12,15 (= מָרָמוֹת v. 3); Ezr.7,3.

רְיָבְי pr. n. f. 1) sister of Moses Ex. 15, 20.— 2) another person 1Chr.4,17.

קרירוּת (from בְּרִירוּת) f. bitterness, grief Ez.21,11.

(from מַבֵּר adj. bitter, sharp, הְּמֶב מְּרִירִי deadpoisonous, deadly בְּלְרִירִי deadly plague Deut.32,24.

פּמְרִירִים see מִרִירִים.

(from בְּלֵרָן: m. prop. softness, hence: timidity, fear Lev.26,36.

בַּרָבְּב (from בַּבְי; sf. בָּבָר m. 1) chariot 1K.5,6.— 2) seat of a litter Cant.3,10.

י אָרָבְּרֹת הַשֶּׁמֶשׁ; crom יָּבְרָּה, sf. מְרְבְּרַתְּם, c, מַרְבְּרַתְם, מַרְבְּרַתְם, מַרְבְּרַתְם, מַרְבְּרַתְם, מַרְבְּרַתְם, מַרְבְּרַתְם, הַּיִּתְם, מַרְבְּרַתְם, f. chariot, war chariot 2S.15,1; Gen.41,43 a. 46,29; Is.2,7; Jo.2,5;

the chariots of the sun (i. e. chariots dedicated to sun-worship) 2K.23,11.

קְבְּלֶת (from בְּרְבָּלֶת; sf. קהַלְּאָרָם) f. market, mart Ez.27,24.

קרְבְּה (from בְּרְבְּה, pl. מְרְבְּה) f. 1) fraud, falsehood, deceit Gen.27,35; המאוני מְרְבָּה deceitful balances Am. 8, 5; בְּרָבְּה deceitful weights Mic.6,11; hence: ill-gotten wealth Jer.5,27. — 2) pr. n. m. 1Chr.8,10.

קרמות pr. n. m. of three persons

Ezr.8,33; 10,36; Neh.12,3 = מָרֵיוֹת

תַּלְבָּק , מַבְּקְם (from מַבְּרָם, c. מַבְּרָם)

m. a treading down Is.28,10; hence:
object of treading down Mic.7,10;
of a place: לְמִרְמֵם שֶׁה for the
treading, i. e. pasture, of sheep
Is.7,25.

gent. Neb.3,7 prob. of מְרנֹתִי which see.

Dip pr. n. a Persian dignitary Est.1,14.

אָרְהַנְאַ pr. n. a Persian dignitary Est. 1, 14.

יהָלְע (from בְּלֵע) m. evil-doing, mischief Dan.11,27.

תַרְעָהוּ, מֵרְעָקּהּ, מַרְעָקּהּ, וֹרְעָהּהּ (from מֵרְעָהּ m. friend, companion Gen.26,26; Jud.14,11, retaining both Tseres, perhaps to distinguish it from עבע (pl. מֵרַעִים) pt. of בָּעַע

קרְעָה (from בְּרָעָה, c. מְרָעָה, sf. מְרָעָה, m. pasture Is.32,14; Ez. 34,14.

בְּרְעִיתִי (from בְּרְעִיתִי I.; sf. בְּרְעִיתִי (קַבְּעִיתִּי (קַבְּעִיתִּי (תַּרְעִיתִּי (תַּרְעִיתִּי (תַּרְעִיתִּי (תַּרְעִיתִּי (תַּרְעִיתִי (תַּרְעִיתִים (בְּיִעִיתִים (בְּיִעִיתִים (בְּיִעִיתִם נִישְּבְּעוּ when they pastured themselves, they became sated Hos. 13, 6.— 2) flock Jer. 10.21.

קריבי pr. n. a city in Zebulun Jos. 19,11.

קרָאָ (from אַבְּיִ; once בּוֹרָאָ Jer. 8,15) m. 1) cure, healing, remedy 33,6; אבון יותר incurably 2Chr. 21,18.— 2) calmness, softness Jer. 8,15; 14,19 (opposite בְּעָרָה terror); וְשֹׁרָאָ לְשׁוֹן calmness of the tongue Pr.15,4 (Eng. Bible: wholesome tongue); בּבְרָבְּיִ soft heart 14, 30 (Eng. Bible: sound heart); hence: yielding, submissiveness בּינִי מַשְּׁאִים בְּרוֹלִים yielding pacifieth great offences Ec.10,4.

muddling, muddled water Ez.34,19.

pto press in, to break with violence, to force (Kal not used).

Niph. נְמְרֶץ (pt. יְמְרֶץ, f. תְּבֶל נִמְרֶץ 1) to be violent, grievous יְרֶבְל נִמְרֶץ grievous destruction Mic. 2, 10; קרב נְמְרֶצׁת grievous curse 1K. 2,8.— 2) to be forcible מַה־נְּמְרֶצֹי יַשֶּׁר אַמְרֵי־יַשֶּׁר how forcible are straightforward words Jb.6,25. (others: pleasant = ינִמְרָצׁוּן).

Hoph. הְּמְרֵיץ (fut. יְמָרֵיץ) to press into, to excite, to compel Jb.16,3.

בְּרְצֵעְ (from בְּרַצְעָ) m. an awl Ex. 21.6.

קראָפֶּת (from לְצַלָּה) f. pavement 2K.16,17.

נְילָרָ (pt. p. אָרָבְי ; mp. pl. אָרָבְי) to rub, to dissolve, to dilute, whence בְּרַבְּ soup.— 2) to rub, to polish, to sharpen Jer.46,4; pipp polished copper 2Chr. 4.16.

Pu. לובק to be scoured, cleansed Lev.6,21.

סר קבק (from בָּרַק 1) m. broth, soup Jud.6,19 a 20; c. בְּרַק Is.65,4 (Ktib has בְּרַשְ).

קרָקת (from בְּרַקְתִים) m. aromatic herb; only pl. בֶּרְבָּחִים Cant.5,13.

קרְקְתְה (from רְבָי) לּ. 1) spicing, mixture בְּרָבְתְה stirring the mixture Ez.24,10.— 2) kettle for brewing Jb.41,23.

קרת (from קבן) f. 1) spicing or mixing of unguents 2Chr.16, 14.— 2) unguent, ointment Ex. 30,25; 1Chr.9,30.

Pi. אָמָרָר (fut. יְמְרָר , pl. יְמְרָר) to make bitter, to embitter, to grieve בּיְבְּיר אָת־תַיִּיהָם and they made their lives bitter Ex.1,14; מַרְרָהוּ בַּיִרְהוּ בַּירְהוּ בַּירְהוּ בַּירְהוּ בַּירְהוּ וֹשְׁרִיְהוּ and they have grieved 'nim Gen.49,23.— 2) as adv. אַמְרֵר בַּירָהוּ J will weep bitterly Is.22.4.

Hithp. הְתְפַרְמֵר (fut. יְהִפַּרְמֵר) to be embittered, to become bitterly enraged (with אָל) Dan.8,7.

קֹרִים (only pl. מְרֹים) m. 1) bitterness Cant.3,15.— 2) bitter herbs Ex.12.8.

קֹבֶרָה (from בְּוֹרֶרָה) f. gall Jb.16,13.

קררה (from מְרַרָה; c. מְרַרָּה; pl. מְרַרָּה) f. 1) = מְרַרָּה gall Jb.20, 25.— 2) poison מְרָרָה פּֿתְרָיִם poison of asps Jb.20,14.— 3) bitterness אַשְּבְּלוֹת מְרֹרֹת bitter grapes Deut.32,32 (Eng. Bible: grapes of gall); fig. of harsh speech: הַרָּה מָרֹרֹת מַרְרֹת מָרֹרֹת מָרֹרֹת מַרֹרֹת מַרְרֹת מַרְרֹת מַרְרֹת מָרֹרֹת מַרְרֹת מַרְרֹת מַרְרֹת מַרְרֹת מַרְרֹת מַרְרֹת מַרְרִית מַרְרֹת מַרְרִית מַרְרֹת מַרְרִית מִבְּיִית מִירִית מִרְרִית מַרְרִית מִבְּיִרְית מְרִית מִירִית מִבְּית מִבְית מִבְּית מִבְּית מְיֹית מְיֹית מִבְּית מִבְּית מְיִית מְבְּית מִבְּית מְבְּית מְבְּית מְבְּית מִבְּית מְבְּית מְבְּית מְבְּית מְבְּית מְבְּית מְבְית מְבְיּית מְבְּית מְבְית מְבְיּית מְבְיּית מְבְית מְבְּית מְבְיּית מְבְיּית מְבְיּית מְבְיּית מְבְיּית מְבְיּים מְבְ

יְרָרִי pr. n. son of Levi Gen.46,11. בְרֵאשָׁה see בְּרֵאשָה.

יַבְיּשְׁעָת (from לְשֵׁעָת) f. wicked woman 2Chr.24,7. לְבְרָים (from מְבָהָ du. twofold rebellion (symbolically of Babylon)
Jer.50,21.

pr. n. son of Aram Gen.10,23.

(from אַנוֹע I.) m. 1) a carrying, lifting לעבד וּלִמשָא to serve, and to carry Num.4,24; אֵין לַכֶּם שא בבתף ye have not to carry it upon your shoulders 2Chr.35,3; more than they could לאין מַשַא carry away 20,25. - 2) burden, load 2K.5,17; Is.30,6; Jer. 17,21; Hos.8,10 (see quotation under Hiph.); הְיָה לִמַשֵּׂא to be a burden on (with על, אל) 28.15,33; 19,36; Jb.7,20.- 3) tribute, present 702 אשט silver as tribute 2Chr.17.11.— 4) desire, longing, coveted object שַּאַ גַּשַׁשׁ the coveted object of the soul Ez.24,25.- 5) elevation of the voice, song, singing in instructor in singing 1Chr. 15,22; שַׁר הַמַשֹּׁא הַמְשֹׁרָרִים the chief conducting the singing of the singers v. 27. - 6) utterance, speech Pr.31,1; hence: a) decree, doom to pronounce a decree 2K.9,25; Is.23,33. b) prophecy Is. 13,1; 15,1; 17,1 etc.— 7) pr. n. son of Ismael Gen.25,14.

אָנים (from בְּנִים) m. respect מְנִים respect of persons 2Chr.19,7.

אַשָּׁא (from נְשָׁא m. 1) loan, debt Neh.5,10; בְּלִּיְרָ every loan 10,32 (Eng. Bible: exaction of every debt).— 2) usury מַשָּׁא אִישׁ ye axact usury every one of his brother Neh.5,7.

**Pr. n. border-place of the Joktanites Gen.10,30 (prob. the valley called Bisha in the north of Yemen).

בּשְׁעֵבׁ (from אַשְׁי) m. draw-well, place for drawing water; only pl. מַשְׁאַבִּים Jud.5,11.

קּשְּׁשְׁ (from אַשְׁיִב) f. rising smoke אַשְּׁאָר (from אַיְבָּר בְּשִּׁאָר f. rising smoke Is.30,37 (Eng. Bible: and the burden thereof is heavy, reading אַנְשַׁשָּׁב).

ק (from נְשַׁאַת (c. תַשְּׁאוֹם; pl. מַשֵּׁאוֹת (בְּעִּרָה f. loan מַשָּׁאוֹת מְאוֹמָה any thing as a loan Deut.24,10; בּעַרְכִים of them that are sureties for debts Pr.22,26.

בשואָה see בַשׁאָה.

קְשִׁאָה, הְשִׁאָה (= שִׁאָה) f.1) desolation Zph.1,15.— 2) place of desolation Jb 38,27.

וֹנְשְׁאוֹן (from אַנְיִשְׁ Hiph.) m. deceit Pr.26,26.

רְּבְשְׁאוֹת (from נְבְשְׁאוֹת up לְמַשְׁאוֹת אוֹתְהּ מְשְׁרְשֶׁי, to pluck it up by the roots thereof Ez.17,9.

קישְׁאָל pr. n. a Levitical city in Asher Jos.19,26 = בְּשִׁאָל 1Chr.6,59.

קִישְאָלְה (from שְׁאַלְ f. desire Ps. 20,6; 37,4.

יָשָאֹר (den. from יְשָׁאָרָת (den. from יְשָׁאָרָת; אָּרָ הָּ הָּרָם; קּוֹשְׁאָרִהָם; קּישְאַרוֹהָרִים; לְשִׁאָרוֹהָרִים; לַשְׁאַרוֹהָרִים; לַשְׁאַרוֹהָרִים; לַשְׁאַרוֹהָרִים; Deut.28,5 a. 17.

קביץ (from יְבְיֵּבְי; only pl. c. הַיְשְׁבְּצוֹת f. 1) texture, brocade Ps.45,14.— 2) setting (of precious stones) Ex.28,11.

קישָבּר (from בְּשִׁי; c. מִשְּׁבָּר) m. prop. place of breaking forth (i. e. bearing), hence: mouth of the womb Hos.13,13; proverbially: בְּאוּ בְנִים עַר־מַשְּבֵּר וְכֹחַ אַיִן לְלִדְה the children are come to the mouth of the womb and there is no strength to bring forth 2K. 19,3; Is.37,3.

קּמְשְׁבְּרֵי (from מְשְׁבְּרֵי; pl. c. מְשְׁבְּרֵי, sf. קישְׁבְּרֵי) m. breaker, surf, wave Jon.2,4; Ps.93,4; מְשְׁבְּרֵי־מְעָּת the waves of death, i. e. death-bringing waves 2S.22,5.

קּיִהְבּקְי, (from בְּשְׁבָּי ; only pl. sf. הְיִשְּבַּקּי,) m. cessation, desolation Lam.1,7.

לְשְׁנָבְי (from יְשְׁנֵבְי; c. מְשְׁנַבְי , sf.

קיה the fortress of thy walls Is.25,12; fig. a place of defence, of refuge 2S.22,3; ls.33,16.—2) pr. n. an eminence in Moab Jer.48,1.

קישְׁבֶּה (from יְשָׁנָה) m. error, oversight Gen.43,12.

מְשְׁהְ (akin to מִישְׁה; with sf. מְשִׁיתְה) to draw out Ex.2,10.

Hiph. רְּמְשָׁה (fut. יְמְשֶׁה) to draw out, to rescue 2S.22,17.

קיים pr. n. Moses, the great Jewish law-giver, who freed Israel from Egyptian bondage Ex.2,10; the laws given by him are contained in the Pentateuch or Five Books of Moses, called הוֹרַת משָה Jos.23,6, also תַּבָּר מִשָּה 2Chr.25,4.

קשֶׁה (from נְשֶׁה Hiph.) m. loan Deut.15,2.

מָשׁאָה see מְשׁוֹאָה.

מְשׁוֹאָת (from שׁוֹא ; only $\it pl.$ מַשְׁאוֹת , בּשְׁאוֹת) ל. ruin, desolation Ps. 73,18;74,3.

בְּבֹעוֹכֶב pr. n. m. 1Chr.4,34.

קישׁוּבְּה (from שׁוּב ת. ב. קשׁוּבּה; pl. הְשׁוּבּוֹת, sf. מְשׁוּבּוֹת) f. a turning away, backsliding Jer.3,6; 5,6; Pr.1,32; backsliding from me Hos.11,7.

ישׁנג = שוג (from שוג f. error, trespass Jb 19,4.

משׁים a. משׁים (from שׁישׁ) m oar, rudder Ez.27,6 a. 29. קשׁנְהָה a. שְׁכַּף (from שְׁנַּהְה , c מְשׁוּכָּה f. hedge Is. f, sf מְשׁוּכַּת בָּת הָחָנָק f hedge Pr. f בּטּוּכָה בַּטְשׁוּכַת בּטּק Mic.7,4.

קישׁוְּמָה Is.42,24 Ktib for מְשׁוּמָה, which see.

רשׁר (from נְשֵׁר) m. a saw Is.10,15.

קשׁרְרָה (from מְשׁרְבָה) f. measure (for liquids) Lev.19,35; Ez.4,11.

קשוש , c. קשוש , sf. קשוש , sf. קשוש , קשוש , sf. נקשוש , קשוש , joy Is.66,10; Lam.5,10; בְּהֵי קְשוּשׁ houses of joy Is.32,13; also object of joy Is.65,18; Jer.49,25; in the sense of a verb: קשוש אָת־רָצִין rejoicing with Rezin Is 8,6.

רת בְּשִׁרִים, (fut. רְשִׁבִּי:, pt. pl. יְשִׁרִּח, pl. רְשִּרִּח, pl. יְשִּׁרָח, pl. יְשִׁרָּח, אַרָּיִי, יִּחְיִּח, ווּיִּי, יִּחְיִּח, אַרְּיִּי, יִּחְיִּח, ווּיִּי, יְּחַיִּח, ווּיִּר, יְּחַיִּי, אַרְּ, אַרְּחָי, אַרְּיִּ, אַרְּ, אַרְּחָ, אַרְּיִּ, אַרְּיִּ, אַרְּ, וֹיִי, אַרְּ, וֹיִי, אַרְּ, וֹיִי, יִּיְרָי, וֹיִי, וְיִי, וְיי, וְיִי, וְיִי, וְיִי, וְיִי, וְיִי, וְיִי, וְיִי, וְיִי, וְיי, וְיִי, וְיִיי, וְיִי, וְיִי, וְיִיי, וְיִי, וְיִיי, וְיִי, וְיִיי, וְיי, וְיִיי, וְיִיי, וְיִיי, וְיִיי, וְייִיי, וְייִיי, וְייִיי, וְייי, וְייי, וְייי, וְייִיי, וְייי, וְייי, וְייִיי, וְייִיי, וְיייי, וְיי

T발한 Ch. m. oil Ezr.6,9.

תְּשְׁיֵבְ (prop. inf. of תַּשַׁבְ) f. 1) anointing Ex.40,15; 29,29.— 2) appointed portion Num.18,8.

רָלְשְׁחָ (from מַשְׁבָּן; c. הַמְשְׁבָּן f. 1)

anointing, ointment אָמָן מָשְׁלָּן oil of holy ointment Ex.30,25.-2) appointed portion (= בְּשִׁיְהָב 2) Lev.7.35.

תְלְשֵׁי (pt. Hiph. of שְׁחַת) m. destruction, ruin Ex. 12, 13; חֲרָשֵׁי skilful forgers of destruction Ez.21,36; הַיִּיִי בַ מַשְׁחִית to set ruin, to set a trap Jer.5,26; הַוֹּי הַ מַשְׁחִית a destroying wind Jer.51, 1; הַמַּשְׁחִית הַר הַמַּשְׁחִית זוֹ mountain of destruction 2K.23,13; Jer.51,25.

ject of laughter Hab.1,10.

לְשִׁחָר (= מִשְׁחַר m. dawn Ps.110,3.

ת (from בְּלֵי sf. יֹשְׁתָתוֹ his destruction בְּלֵי his destroying weapon Ez 9,1.

קְּשְׁתְּע (from מְשִׁיהָ ; c. תְּשְׁתְּע) m. disfigurement, marring מַּאִישׁ מְדְאָהוּ his countenance is marred more than any man's Is. 52,14.

קּיְשְׁיְבְ (from חַהַשְּׁ ; sf. בְּיִבְּיְבְ) m. corruption, defect, blemish Lev. 22,25.

קישְׁחַת (from שְׁחַת) f. corrupt thing Mal.1,14.

קיים (from שְשׁי) m. place for spreading Ez.47,10.

קימְים (from מְשְׁבֵּר e. מְשְׁבָּר m. place for spreading Ez.26,5 a. 14. קימָבְר (from בְשְׁבָּר) f. enmity, ha-

tred Hos.9,7 a. 8.

י אָבְיּר (from יְשְׁמֵר ; sf. מְשְׁמֶרוֹ) m. arrangement, dominion, rule (Stb.: extension; comp. Ch. בְּאָרֵי) פּאָרָי comp. Ch. מְשֵׁים לה obst thou determine the rule thereof (of heaven) on earth? Jb.38,33.

יה m. silk, silk-stuff Ez.16,10 a. 13 (from בְּיֶבְּי to draw, to unwind; acc. Fuerst from the Chinese shi silk, with מ as preformative denoting a garment of this stuff).

pr. n. m. Neh.3,4.

קּשִּׂיִם (from שַׁשְׁל to anoint; c. תַּשְּׁים, sf. יבְשִׁים, קשִׁים; pl. sf. קשִׁים, adj. 1) besmeared (of a shield) 28.1,21.— 2) anointed, consecrated מַשִּׁים בְּנִיר בַּשְּׁים the priest that is anointed Lev.4,3; בְּשִׁים the anointed the prince Dan.9,25; ביי the anointed one of the Lord 18.24.7.

קשׁר (fut. מִשֶּׁרְ: pt. מִשֶּׁרְ; imp. מְשֵׁרָּ, pl. משׁכָּר a. יבשׁבָּר ; inf. מִשֹׁבָר 1) to draw, to pull Ps.10,9; Jb.40,25; לַשַׁךְ to draw after Cant.1,4; to draw to, to lead to Jud.4,7; ਪ੍ਰਾਂ ਹੈ to draw away with, to associate with Ps.28,3; here belong the phrases: בְשַׁרָּ to draw the bow, i. e. to stretch it 1K.22,34; Is.66,19; בשור to scatter the seed, to sow Am. 9,13 (comp. Ps.126,6); 그만의 to handle (or wield) בְּשֵׁבֶם סֹבֵּר the pen of the writer Jud.15,4; to be associated with Hos.7,5.— 2) to extend רָקָר הָטֶר to extend favor to... Ps.36,11; 109,12; with accus. קשַׁכָּתִיךָּ חָמָר

I have extended kirdness unto thee Jer.31.2 (Eng. Bible: with loving-kindness have I drawn thee; others: have I guided thee) .-3) to continue, to prolong コピロ ৰ্ম to continue anger Ps.85.6; here belongs the phrase מַשַׁךְ בַּקָרֵן to blow the ram's horn continuously Jos. 6.5 (Eng. Bible: to make a long blast). - 4) to endure, to forbear וַהַּמְשׁׁךְּ עֵלֵיהָם yet many years didst thou forbear them Neh.9,30. -5) to cherish continuously, to into in-למשה בַּנון אַת־בָשַרִי to indulge my body with wine Ec.2.3.-6) intr. to draw, to go Jud.4.6; go and take you Ex.12,21; with In to draw after. to go after Jb.21.33.

Niph. נְישִׁשְׁן (fut. קְשִׁשְּׁיִ) to be prolonged, protracted, delayed Is.13,22; Ez.12,25.

Pu. קְמָשְׁבֶּרָה, f. מְמְשְׁבָּרָה, f. מְמְשְׁבָּרָה, f. מְמְשְׁבָּרָה, f. זְיִּבְיִּשְׁרָּ וֹ) to be pulled (acc. Stb.: to be stretched, stiff) אוֹ a nation pulled Is.18,2 a. 7 (Eng. Bible: a nation scattered; acc Stb.: stout, firm).— 2) to be delayed, deferred pr.13.12.

נמשק II. (במשק to possess.

ת (מְשֶׁרְ חַיּבְימָר מִשְּׁרְ בְּיְנִים m. 1) a scattering, sowing ען א that beareth the seed for sowing Ps.126,6 (comp. Am.9,13) — 2) possession (פְּמָשֶׁרְ חַבְּמָר מִפְּנִינִים and the possession (others: price, value) of

wisdom is above pearls Jb.28,18.—3) pr. n. son of Japhet Gen.10,2 and of a Japhetic people (the Moschians) Ez.27,13; 38,3, etc. Jewish scholars in the middle ages designated by the name שָּבֶּי (Ez.38,3) according to them designates Russia-Muscovy.

קּמִשְּׁכְבּר .c. מִשְׁבָּבּר , sf. מִשְׁבָּבּר , sf. מִשְׁבְּבּר , sf. מִשְּׁבְּבּר , sf. מִשְּׁבְבּר הַנְשִּׁבְּב הַשְּׁבְּבוֹת , sf. מִשְׁבְּב הַעְּבְּבוֹת , sf. מִשְׁבְּב הַעְּבְּבוֹת , sf. מִשְׁבָב הַעְּבְּבוֹת , sf. מִשְּׁבְב הַבְּיִבְּר , sf sexual intercourse: מְשְׁבַב וְבָר , sf. lying with a man Num.31,18; מִשְּׁבָּב וְבָר , sf. lying with a woman Lev.20,13.— 2) couch, bed 2S.11,2; of the couch of marriage Gen.49,4; of the couch of sickness Ps.41,4; of a death-bed Is.57,2; 2Chr.16,14.

בֹבְישִׁיבָ Ch. m. couch, bed Dan.4,2.

אבריל m. prop. one who understands (pt. Hiph. of שֶׁבֵּל), hence:

1) one wise, one skilled Pr.15,4;

2Chr.30,22.— 2) one prosperous,

successful 1S.18,14.— 3) didactic

poem Ps.47,8 and in the inscriptions of 13 psalms.

שַּׁבָה see מֵיִנִיכִים.

ן (מַשְּׂבָיּוֹת (from יְשְׁבָּה ; pl. מְשְׂבָּיּוֹת (image, figure, picture מְשִׁבְּיּוֹת (מַשְּׂבִּיּוֹת בַּמְשְׁבִּיּוֹת בַמְשְׁבִּיּוֹת בַמְשְׁבִּיּוֹת בַמְשְׁבִּיּוֹת בַמְשְׁבִּיּוֹת בַמְשְׁבִּיּוֹת בַמְשְׁבִּיּוֹת בַּמְשְׁבִּיּוֹת בַּמְשְׁבִּיּוֹת בַּמְשְׁבִּיּוֹת בַּמְשְׁבִּיּוֹת בַּמְשְׁבִּיּוֹת בַּמְשְׁבִּיּוֹת בַּמְשְׁבִּיּוֹת בַּמְשְׁבִּיּוֹת בַּמְשְׁבִּיּוֹת בַּמְשְּׁבִּיּוֹת בַּמְשְׁבִּיּוֹת בַּמְשְׁבִּיּוֹת בַּמְשְׁבִּיּוֹת בַּמְשְׁבִּיּוֹת בַּמְשְׁבִּיּוֹת בְּמָשְׁבִּיּוֹת בְּמִשְׁבִּיּוֹת בְּמִשְׁבִּיּוֹת בְּמִשְׁבִּיּוֹת בְּמִשְׁבִּיּוֹת בְּמִשְׁבִּיּוֹת בְּמִשְׁבִּיּוֹת בְּמִשְׁבִּיּוֹת בְּמִשְׁבִּיִּתְּיִּבְיִּתְּיִּבְיִּתְּיִּבְיִּתְּבְּיִּתְּיִּבְיִּתְּיִּבְיִּתְּשְׁבִּיּיִת בְּמְשְׁבִּיּוֹת בְּמְשְׁבִּיּוֹת בְּמְשְׁבִּיּוֹת בְּמִשְׁבִּיּוֹת בְּמִשְׁבִּיּוֹת בְּמִשְׁבִּיּתִית בְּמִשְּבִּיּתְ בִּיִּבְּיִּבְיִּתְּיִּבְיִּתְּבְּיִּתְּבְּיִּבְּיִּתְּיִבְּיִּבְּיִּתְּיִּבְיִּתְּבְּיִּתְּבְּיִּתְּבְּיִּתְּבְּיִבְּיִּתְּבְּיִּבְּיִּתְּבְּיִבְּיִּתְּבְּיִּתְּבְּיִּבְּיִּתְּבְּיִּבְּיִבְּיִּתְּבְּיִּבְּיִּתְּבְּיִּבְּיִּתְּבְּיִּבְּיִּבְּיִּתְּבְּיִּבְּיִּתְּבְּיִּבְּיִּתְּבְּיִּתְּבְּיִּבְּיִּתְּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּתְּבְּיִּבְּיִבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּתְּיִּבְּיִּבְּיִּתְּבְּיִּבְּיִּבְּיִּתְּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּתְּיִּבְּיִּבְּיִּתְּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּתְּיִבְּיִּתְּיִּבְּיִבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִבְּיוֹתְבְּיִּיּבְּיוֹתְבְּיוֹתְיּבְּיּיִבְּיוֹתְיּבְּיּבְּיּבְּיִבְּיִּבְּיוֹתְבְּיִבְּיּבְּיִּבְּיִּבְּיוֹתְבּיּבְּיוֹתְבּיּיִבְּבְּיוֹתְבּיּיּבְּבּיוֹתְיּבְּיּבְּבּיוֹתְיּבּיוֹתְיּבְּיוֹתְיּבּיּתְיּבּיוֹת בּיּבְּבּיּבְּיוֹתְיּבְּיּבּיוֹת וּבּיּבּיתְּבּיוֹתְיּבְּיּבְּיוּבּיוֹת וּבּיּבְּיוּבּיוֹת וּבּיּבּיתְיּבְּיּבְּיתִּבּייִּבּיּבְיּבּיּבּיוֹיתְבּיּבּיתוּבּייִּבּיתְבּייִבּיּיוֹת יּבּייבּיתְיּבּי

Pr.25,11.—2) imagination, thought בְּשְׁכְּיוֹת לֵבְבּ the imaginations of the heart Ps.37,7; בְּשִׁיבְתוּ Pr. 18,11 in his imagination, in his conceit.

קְּשְׁכָּנִי , sf. מְשְׁכַּן , cr ; שָׁכַן (from מְשְׁכַּנִי , cr , sf. קּישְׁכָּן , sf. אָרָת, sf. קּישְׁכָּנִים, sf. מְשְׁכָּנִים m. habitation, dwelling Ez.25,4; Hab.1,6; Cant.1,8; of the temple as habitation of God; the tabernacle Ex.25,9; Ps.45,5; 84,2; באַרָּנִים the tabernacle of testimony Num.1,50.

Ch. (sf. מִשְׁבָּגָה) m. habitation, dwelling Ezr.7,15.

Hiph. הְמְשִׁיל (fut. נְמִשִּׁיל) to cause to rule, to give dominion the shall cause them to rule over many Dan. 11,39; בְּמְשִׁילִי יְבֶיךְ thou hast given him dominion over the works of thy hands Ps.8,7; inf. בְּמִשִׁי יִבְירָ as n.: dominion, power Jb.25,2.

וו to liken, to compare (Kal not used).

Niph. נְמְשֵׁל to be like, to be similar, with אָל Is.14,10, עם Ps. 28,1, \$ 49,13.

Hiph. הָמְשִׁיל (fut. יַמְשִׁיל) to liken, to compare Is.46,5.

Hithp. הַּחְמַשֵּׁל (fut. יְהָמַשֵּׁל to become like, with בְּּחָמַשִּׁל b.30,19.

Pi לְשֶׁהְ to speak in parables Ez.21,5.

קּישָׁל (from מְשֵׁל II.; c. מְשֵׁל (from מְשֵׁל II.; c. מְשֵׁל pl. מְשֵׁל (from מְשִׁל pl. מְשָׁל (קישָׁל pr. 1,1 a. 6; Ec.12,9; m. 1) proverb Pr. 1,1 a. 6; Ec.12,9; m. 1) proverb it became a proverb 1S.10,12; the proverb of the ancients 24,13.— 2) parable Num. 23,7; אַפְּחָחָה בְּמְשֵׁל פִּי I will open my mouth in a parable Ps.78,2—3) gnomic song, satire Is.14,4; Mic.2,4; hence מְשֵׁל לְיִי לְמַשְׁל סְׁר it become an object of derision, a byword Deut.28,37; 1K 9,7.— 4) pr. n. of a place 1Chr.6,59 — עִּשְׁאַל which see.

קשֶׁל I. (from מְשֵׁל I.; c. מְשָׁל m. rule. dominion Zch.9.10.

וו. (קישֵל: II. (from מְשֵׁל II.; c. מְשֵׁל m. likeness, the like אַין־עַל־עָפָר מְשִׁל upon earth there is not his like Jb.45,25 (others: there is none upon earth that ruleth over him, from מַשֵּׁל I.).

קישׁל (from בְּשֵׁל II.) m. by-word הָיִשְׁל עַמִּים he hath placed me as a by-word of the people Jb.17,6.

מִשְּׁלְוֹתְ. a. חַשְּׁלְוּתְ (from תְשִּׁלְוֹתְ. a. מִשְּׁלְוֹתָ. (from מִשְּׁלְוֹתָ. a. מִשְּׁלְוֹתָ. (from מִשְּׁלְוֹתָ. a. יוֹשְׁלְוֹתָ. Edom and stretching of the hand, seizure: בְּדָ stretching of the hand, seizure: Edom and Moab shall be the object of their seizure Is.11,14 (Eng. Bible: they shall lay their hand upon Edom and Moab).

תְּשְׁלֵּח (from תֹשֶׁי ; c. תֹשְׁלֵח) m.

1) place where one is sent תַשְׁי place for sending forth oxen, i. e. pasture Is.7,25.— 2) with יי putting of the hand to something, i. e. occupation, business Deut.12,7; 15,10.

רְבְּיִי (from לְשְׁבֵי f. 1) a sending of persons, i. e. a troop, a host Ps.78,49.— 2) a sending away, discharge Ec.8,8.

The parallel to 기부 (Pu.) 1) acc. Stb. one paid for, one who is bought, i. e. a slave Is.42,19 (in parallel to 기부부; Eng Bible: he that is perfect).— 2) pr. n. m. Ez.8,16; Neh.3,4.

תישקימות pr. n. m. 1) a person mentioned in 2Chr.28,12.— 2) another person Neh.11.13.

מְשָׁלֵמִית pr. n. 1Chr.9,12 = מְשָׁלֵמִית Neh.11.13.

קישל אבר pr. n. wife of king Manasseh 2K.21,19.

שַׁלוש see משלש.

កម្ពុជា (from ជាម្នះ ; pl. ក្រុមគ្នា) f. desolation, wasting Ez.6,14; Is. 15,6.— 2) astonishment, horror Ez.5,15.

ק (from יָשְׁבֵּוּ; c. אָנְיִים, pl. fatness of his flesh Is.17,4; קּיִיבְהּ לָּשְׁבַוּנִי לְּיִיבְהּ the fatness (i. e. fat portions) of the province Dan.11,24.— 2) concretely: fat one, strong one Is.10,16; Ps.78,31.

מַשְׁמַנִים (from יָשְׁמַן; pl. מַשְּׁמָן) m. fat thing Neh.8,10.

רַשְׁבְּיֵבְי pr. n. m. 1Chr.12,11.

יות (זרמי יות ; sf. קל קיים (זרמי) f. prop. hearing, listening to one, obedience, hence: אָל מִשְׁמַעִּת to do at one's bidding 18.22,14; concretely: obedient ones, subjects Is.11,14; hence also: faithful ones 28.23,23; 1Chr.11,25 (Eng. Bible: guard).

427

בַּםָמֵר see מַשְׂמָר.

קיים (from שְׁמֵר (c. מְשְׁמֵר (prison prop. guarding, hence: 1) prison house Gen.42, 19.— 2) guard, watch Jer.51,12; Jb.7,12; Neh.13,14.— 3) object of keeping, thing to be guarded מְבֶּר נְצֵר לְבֶּךְ מִשְׁמֵר נְצֵר לְבֶּךְ above all things to be guarded (i. e. more than all precious things), keep thy heart Pr.4,23.— 4) army of reserve Ez.38,7 (others: guard).

קּשְּׁמֵרְתוֹ (from שְׁמֵר ; sf. יְחָשְׁמָרָ ; pl. יְחִשְׁמְרוֹת , c. יְחִשְׁמָרְ , sf. מְשְׁמָרוֹת , sf. מְשְׁמָרוֹת ה. 1) keeping, preservation Ex.16,33; concretely: something for safeguard 18.22,23; רְבָּ בְּיִּ מְּשְׁמֶרֶת house for keeping, guardhouse 28.20,3 — 2) guard Is.21,8; Neh.7,3.— 3) charge, command Gen.26,5; Num.3,25; 2K.11,5; Neh. 12,45.

משנה (from שָׁנָה; c. מִשְׁנָה, sf. קשנים ; pl. מְשָׁנָהוּm. 1) repetition, doubling, twofold לֶחֶם מִשְׁנָה double bread, i. e. twice as much Ex.16,22; בְּשִׁנֵה עַל twice as much as v. 5; בָּקֶף מְשָׁנֶה Gen.43,12 or קשָׁנָה בֶּקָף v. 15 double money.— 2) second place in rank בּוֹלֶבֶּב the second chariot (i. e. the chariot second to the king's) Gen. 41, 43; על הָעִיר מִשְׁנֶה was second (in rank) over the city Neh.11,9; מְשָׁנֵה הַמֶּלֶךְ one next to the king 2Chr.28,7; בֿהָן הַמְשׁנֵה the second priest Jer 52,24; also of things of secondary degree בּכְּחָלְ בָּכֶּףְ מִשְּׁנִים silver cups of a second degree Ezr.1,10; of animals of later birth, younger 18. 15,9; of a place next to a city-a suburb 2K.22,14; 2Chr.34,22.—3) copy הַאָּנָה הַאּנְה הַאּנְה בּאיֹרָה copy of the law Deut.17,18.

קּישְׁסְה (from בְּשְׁים ; pl. קּישְׁסְה f. plundering, plunder, spoil 2K.21, 14: Hab.2.7.

עול (from שָׁעֵל) m. narrow path Num.22.24.

(from יְשְׁעָה) m. suppleness (others: cleansing) אַכְמִים לֹא־רָחַצְּהָּ רְּכְמִים לֹא־רָחַצְּהָּ neither wast thou washed in water to supple (or: cleanse) thee Ez.16.4.

משעם pr. n. m. 1Chr.8,12.

קיים (from מְשְׁצוֹ ; c. מְשְׁצוֹ (from מְשְׁצוֹ ; c. מְשְׁצוֹ port, stay 2S.22,19; הָשְׁצוֹ (stay of bread Is.3,1.

קשְׁעֶן m. a. מַשְׁעֵנְה f. (= מָשְׁעֵן) support, stay מַשְׁעֵן נּמַשְׁעֵן every support Is.3,1.

ק (from אָנּהָל ; sf. קּישְׁעַנְהּל ; pl. sf. מְשְׁעַנְהָן ; pl. sf. מְשְׁעַנְהָן ; support, staff Ex.21,19; Jud.6, 21; of the staves of the lawgivers Num.21,18.

תְשָׁפַּח (from שְׁפַח m. injustice, in the alliteration: נְיָבֵוּ לְּמִשְׁפְּט וְהָגָּה הַשְּׁפָּח he hoped for justice, but behold injustice Is.5,7.

 p_i יְשָׁפַּחָת, p_i (from קּשְׁפָּחָה, p_i מְשְׁפַּחָה, p_i מְשְׁפָּחָה, p_i מְשְׁפָּחָה, p_i (מְשְׁפָּחָה, p_i f. family Num.1,2; of a whole

tribe Jos.7,17; hence: species, kind Gen.8,19 (of animals); Jer.15,3 (of things).

ער (from בשלי ; c, בשלים, sf. ים שַׁפַּמִי , pl. מִשְׁפַּמִים , c. ימָשָּפַמִים) m. 1) judgment, justice Deut.1.17; Ps.122,5; עשה מִשְׁפַם to execute justice Jer.7,5; מַשְּׁמַ הַ הַמְּה to pervert justice 1S.8.3.- 2) cause. suit Num.27,5; מַשָּׁפַמ to order a cause Jb.13,18; דַבַר מִשְׁפַט TAN to call one to account, to contend with 2K.25.6; Jer.1.16.-3) sentence 1K. 20, 40; Ps. 17, 2; משפט מות sentence of death Deut. 19,6. - 4) law, ordinance, statute Ex.15,25; בי מַשְּׁים the ordinance of the Lord Jer. 8.7: the statutes (constitution) of the kingdom 18.10, 25.— 5) guilt, crime מַשַּפַט דַמִים bloody crime Ez 7.23.- 6) right, due מִשְׁפַּט הַבְּכוֹרָה the right of primogeniture Deut.21,17; מַשְׁפַב the right of inheritance Jer.32,8; מָשֶׁפַם הַכּהַנִים מֵאֵת הָעָם the priest's due (privilege) from the people Deut. 18,3.- 7) manner Gen.40,13; 1K.18,28; Jer. 30,18.-8) proceeding Jud.23,12; 1S.8.9.

 $\dot{\phi}$ (from נְשְׁלְּמָי ; sf. יְשְׁלְּמָט m. judge Jb.9,15.

אָפַתְּים (from שַׁפַּתִים, to place) f. fold, stall; only du. מְשִׁפְּתִים Gen.49,14; Jud.5,16 (same as מְשִׁפָּתִים

to possess (others: to govern, to manage), whence מְמָשָׁהְ and the following word.

ment) בּן־מָשֶׁלְ בֵּיתִי the possessor (or: manager, steward) of my house Gen.15.2.

קּבְיּבְ (from אָבְיּיִ ; c. מְשֵׁבְ) m. a running about Is.33,4.

עלקה (from שְׁקָה; c. מְשְׁקָה) m. 1)
watered region, watered pasture
Gen.13,10; Ez.45,15.— 2) drink
Lev.11,34; ls.32,6.— 3) cup-bearer,
butler (prop. pt.) Gen. 40,1; pl.
בּישָׁקִים v. 2; sf. מַשָּׁקִים 1K.10,5.

יִשְׁקוֹל (from שָׁקל m. weight Ez.

קשׁקוֹרְ (from קשׁיִם) m. lintel, upper beam of a door Ex.12.7.

קל (from יְשָׁקל; c. מְשָׁקל; sf. מְשָׁקל; sf. מְשָׁקל (m. a weighing, weight Gen.24,22; Lev.19,35; אַין מִשָּקל without weight (much) 1Chr.22,3.

ק (from מְשָׁקְכָּת יֹּ, יְמִשְּׁקְכָּת (from קַּשְׁקְכָּת f. plummet, level Is.28.17.

קלֶת (= מִשֶּׁקְלֶת f. plummet = 2K.21,13.

עְבְיִּנְ (from יְשָׁבְּע ; c. עְבְשָׁנְ) m, a settling בְּיִלְע מִינִּם settled (i. e. clear) water Ez.34,18 (Eng. Bible: deep waters).

המשבה f. dominion 1s.9,5.

קּשְׁרָה (from אָיָבְרָה; c. מִשְּׁרָת) f. solution, liquor מִשְּׁרַת נְשְׁרָבוּ liquor of grapes Num.6,3.

ליְתָא Ch. (from שָׁבַק / f. pipe Dan.3,5.

קּעָי gent. of the name of an unknown place 1Chr.2,53. קשְׁרְפּוֹת (from שְׁרֵפּוֹת; pl. c. מְשִׁרְפּוֹת מְשִׁרְפּוֹת ; pl. c. מְשִׁרְפּוֹת מְשִׁרְפּוֹת the burning of lime Is.33,12; בְּשִּׁרְכִּוֹת הַמִּילְרָם the cremation of the kings Jer.34,5 (comp. 1S 31,12), which was attended with the burning of spices 2Chr.16,14.—2) מְשִׁרְפּוֹת מִים (the boiling of water) pr. n. a place near Sidon Jos.11,8; 13,6.

pr. n. a place in Edom Gen. 36, 36.

ת (from שׁרת) m. pan 2S.13,9 (Ch. מַסְבֵּת Targ. to מַסְבָת Lev. 2,5).

Pi. ששֶׁהְ (fut. שַּׁשֶּׁהְ ; pt. שַּׁהַהְ) to grope, to explore Deut.28,29; Jb.5,14; קשָׁה to grope in the dark Jb.12,25.

Hiph שֹמֵן (fut שֹמֵי, pl. יָמִישׁוּן; ; imp. sf. יָמִישׁוּן) to let feel the pillars Jud.16,26.— 2) to touch, to feel, to have the feeling of touch Ps.115,7.— 3) to be groping and let there be groping darkness Ex.10,21.

(שֶׁחָה (verb. n. of Hithp. of מְשֶׁחַחַוִית

f. prostration מְּיְמָה מְשְׁמַּחְוֵיהֶם and they — their prostration was eastward Ez.8,16 (read בַּיִּתְהַוְיהָם).

Ch. (def. מְשְׁתְּיָא m. banquet Dan.5.10.

לתר (from מתה to stretch, to extend; only pi. מְתִים, מְתִים, מִּתְיִּם, מִּתְיִּם, מַּתְיִּם, מַּתְיִּם, מַּתְיִּם, מַּתְיִּם, מַּתְיִּם, מַּתְיִּם, מַתְיִּם, מַתְיִּם, מַתְיִּם, מַתְיִּם, מַתְיִּם, מַתְיִּם, מַתְיִּם, מַתְיִּם, מַתְּיִם 3,6; Jb.24,12 (for which Jud.20 48 מָתִי שְׁוָא (עִיר מְתִם vain persons Ps.26,4; מְתִּי מְתִּם few (persons) in number Deut.4,27; 26.5.

מות pt. of מות, which see.

(den. from מְבֶּן (den. from מְבֶּן) m. heap of straw Is.25.10.

to bind, whence the next word.

9; Pr.26,3; fig. a) restraint 2K.19, 28. b) rule. dominion אַבָּהָוֹ (see אַבָּהָרָ 2S.8,1 (others: pr. n. Methegammah).

(akin to מָתַה) to extend, whence בְּתַת a. יַמָת.

קרוֹק (from קּתְהֹלֶים, pl. מְתוּלְים) adj. sweet, lovely, pleasant Jud.14,18; Ec.5.11; 11,7; as n. קתוּלְם as honey for sweetness Ez.3,3.

קרוּשְׁאֵל pr. n. father of Lamech Gen.4,18.

- קתוְשֶּׁלַח , ^ חְלִשְּׁלֵח pr. n. Methuselah, grand father of Ncah Gen.
- תְּתְּת (fut. הַבְּיִים) to extend, to stretch out Is.40,22.
- רָתְי (from מְתֵה prop. extension, hence: long time Jer.13, 27; usually as adv. when? Ps.94,8; אָקִי אָקִי אָקִי when shall I awake? Pr. 23, 35, יְבָּיִם at what time? when? Ex.8,5, יְבִי how long? Pr.6.9.
- קֹבְיהָהֵ (from בְּיִרָּנִיתְ: sf. וּמְיְבְּיִהְם f.

 1) number. measure Ex.5,8; Ez.

 45,11.— 2) composition (of the perfume) Ex.30,37.— 3) arrangement, state (of a building) 2Chr.

 24,13
- Mal.1,13 contracted from מְתְּלְאָה what a weariness!
- קתְּלְעָה f. tooth; only pl. מְתַּלְעָה Jo.1,6; Jb.29,17 (transposed from מַלְהָעוֹת).
- מתה (from מְבְּבֶּם m. wholeness, soundness Is.1,6; Ps.38,4.
- קתם Jud.20,48 = מָתָם (see מַתָּם).
- to extend, hence מָתְנֵים and Ch. מָתְנֵים and
- אָלְישׁ I. (from בְּבוֹן) m. present, gift Gen 34,12: אִישׁ מַבּוֹן he that bestoweth gifts Pr.19.6.
- II. pr. n. m. 1) a person mentioned in 2K 11.18.— 2) another person Jer. 38.1.

- Ch. (pl. מַּחְנָהָר , sf. מַחְנָהָן) f. gift, gresent Dan.2,48; 5,17.
- מְתְנֵת (בּוֹתְנֵת c. מַתְנֵת f. l) מַתְנָת or מַתְנִת c. מַתְנִת f. l) gift, present Gen.25,6; Ec.7,7; of sacrificial gifts: offering Ex.28,28; מַתְנָת מַ a service of gift (i. e. of honor) Num.18,7— 2) pr. n. a place between the Arabian desert and the territory of Moab Num. 21,18.
- pr. n. m. 1) a person mentioned in Neh.12,19.– 2) another person Ezr.10,33.
- gent. of an unknown place iChr.11.43.
- a. קבּינְה pr. n. 1) former name of king Zedekiah 2K.24,17.—
 2) name of various other persons Ezr.10,26; Neh.12,8.
- the loins, the waist IK.2,5; אַנוּ (from מְתְנֵים du. m. the loins, the waist IK.2,5; אַנוּ לַחְנֵים to gird the loins, i. e. to take courage Jer.1,17; בי מְתְנֵים Ez.47,4 water reaching to the loins.
- בְּתַּקוֹ (pret. sf. מְּתָּקוֹ ; fut. מְתַּקוֹ 1)

 to enjoy, to relish מְתַקוֹ נְמָה the

 worm shall relish him Jb. 24,20

 (Eng. Bible: shall feed sweetly

 on him).— 2) to be sweet, pleasant Ex.15,25; יְמָהָקוֹ יִבְינִים stolen waters are sweet Pr.9,17;

 fig. מִיִם־בְּנִינִים the clods of
 the valley are sweet (pleasant)
 unto him Jb.21,33.—

Hiph. הָמְתִּיק (fut. יַמְתִּיק) 1) to

be sweet. pleasant אָם־תַּלְתִּיק בָּבָּיי though wickedness be sweet in his mouth Jb.20,12.— 2) to make sweet pleasant הַבְּהִיק מוֹר to hold pleasant counsel Ps.55,15.

Pr.16,21; 27,9.

(of fruit) Jud.9.11.

(sweet fountain) pr. n. a station of the Israelites in the desert Num. 33.28.

קרְרָת pr. n. 1) treasurer of Cyrus Ezr.1,8.— 2) a Persian dignitary Ezr.4.7.

קּתָּת (from בָּיִנְ, c. תְּמָתַּה) f. gift, present 1K.13,7;Ez.46,5; מַתַּת אֶּלְהִים; the gift of God Ec.5,18; מַתַּת אֶּבֶּר a false gift Pr.25.14.

pr. n. m. Ezr.10,33.

pr. n. m. Ezr.10,43; Neh.8,4;

מַתְּרָהְרָ pr. n. m. 1Chr.15,18 a. 21.

), final form , the fourteenth letter of the alphabet, called Nun is fish, because of its original similarity to the form of that animal; as a numeral 1 = 50, 1 = 700.

NI I. a particle used with verbs fut. and imp. to express entreaty and incitement: pray! now! בוֹא let it come now Jer 17, 15; וַבֶּבֶר־נָא עַבָּדְּךְ דָּבַר let thy servant, I pray, speak a word Gen. 44,18; לַבְרֹבָא remember now Jb. 4,7; verbs connected with it frequently occur with 7 paragogic: ז אָקוּמָה נָּא I will rise now! Cant. 3,2; אָפְלִטְה נָא let me get away, ון Pray 1S.צ0,29; קּוֹם־נָא שָׁבָה וַאָּכָלַה arise, I pray, sit and eat Gen.27, and ה paragogic בַּא and paragogic are separated from their verb: וּ נְדַבִי לַיָּיָ אֲשַׁלֶּם נֶנְדָה־נָּא לְכָּל־עַמּוֹ []

N: II. (from 차기 II.) adj. half-cooked, raw Ex.12,9.

Ki pr. n. No. i. e. Thebes, the ancient metropolis of upper Egypt Jer.46,25; Ez.30.14 a. 15 as the seat of the Egyptian deity ነገር እ

(which see), it was called נֹא אָמוֹן Nah.3.8.

783 to be hollow, hence the next word.

לארות (גארות, לארות, נארף, נארף bottle, bottle לארות ביין; pl. מור bottle of milk Jud.4,19; בארות ביין bottles of wine Jos.9,13. Leather-bottles, when empty, were suspended in the smoke to dry; hence as a figure of decay: בְּלֵארוֹ as a bottle in smoke, i. e. dried up and wrinkled Ps.119,83.

וֹאָדְ (akin to אָדְּיִדְ) to be beautiful, lovely, pleasant (Kal not used).

Pi. נְאֵלָה (pl. נְאֵלָה (pl. נְאֵלָה 1) to be beautiful, comely Is.52,7; Cant. 1,10.— 2) to be convenient, becoming לְבֶיהְךְּ נַאֲיִהְ־קְּרֶישׁ holiness becometh thy house Ps.93,5.

ינְאָרָה (בּוְהָּה f. 1) habitation, dwelling; only pl. c. בְּאוֹת Lam.2,2; of the habitation of God Ps. 83, 13; of the lodgings of herdsmen: נְאוֹת בְּינִים the habitations of the shepherds Am.1,2; in a wider sense: den, nest בְּאוֹת בְינָים dens of cruelty Ps.74,20.— 2) pasture בְּאוֹת בְינָים green pastures Ps.23,2; בְאוֹת בְינָים the pastures of the wilderness Jo.2,22.

רָאָלָה (f. בְּאִנְה adj. comely, lovely Pr.17,7; Cant.1,5; 2,14; with יְ of the person: becoming, seemly Pr. 17,7; 26,1.

DMJ (akin to בּוֹלֵי ; fut. בּוֹלֵי , pl. מְנְאָטוֹ) prop. to murmur, hence: to utter an oracle, to prophesy בּוֹלְי and they utter oracles Jer. 23.31.

DN1 (prop. pt. p. of DN1) m. declaration, utterance, oracle Num. 24.3 a. 15; Jer. 23, 31; more frequently of divine revelation DNJ n saith the Lord Gen. 22, 16; also of the inspired utterance of the sacred bard נָאָם דָּוָר בָּןיִשֵׁי ונָאָם thus saith (is the saying) of David the son of Jesse, and thus saith the man who was raised up on high 2S.23,1; fig. DNJ פַשע לַבשַע בַּקַבַב לַבָּי אִין פַּחַד אַלהִים saith transgression unto the wicked (so I think within myself), that there is no fear of God before his eyes Ps.36,2.

Pi. אָז (fut. אָז יְיָנְאָל ; pt. אָז יְיָנָאָן , pl. מְנָאָל יִם to commit adultery (same as Kal) Jer.29,23; Hos. 4,13; fig. of idolatry Jer. 3, 8; pt. as n. adulterer Is.57,3; f. אָנָאָל הַ adulterous woman Pr.30,20.

קֿאָלָ (from אַבְּיֹם; only pl. נְאָפִים) madultery Jer.13,27; אַבְּיֹם בּאָבָים בּאַבָּיִם she that is old in adulteries Ez.23,43.

רָאַץ 1. (fut. אָבָּאַן) to reject, to despise, to abhor Deut.32,19; Pr.5.12;

with אָה־עַהִּי וָנָאָצוֹן מְהִיוֹת עוֹד גוֹי they have considered my people unworthy of being a nation any more Jer.33.24.

Pi. רְאָנִים, (fut. רְאָנִי ; pt. רְאָנִים, pl. מְנְאֵנִים; inf. רְאָנִוֹ for רְאָנִים 1) to reject, to despise, to deride Num. 14,11; Ps.10,3; 74,10 – פו לר cause to blaspheme 28.12,14.

Hithp. מָנְאַץ; only pt. מְנִאַץ; only pt. מָנְאַץ; (for מְנִאַץ) to be despised, blasphemed is.52.5.

II. (= נְצֵץ, נּוֹץ) to sprout (Kal not used).

Hiph. רָנְאִיץ (fut. מְנָאִץ for יָנָאִץ) to bloom, to blossom, to flourish Ec.12.5.

וֹאָצְהן (from נְאַן I.) f. reviling, contempt, blasphemy Is.37,3.

ֶּבְּצְּיֵה (בּאָצִיּה (; מְּצְצָּה ; only pl. בְּאָצוֹה, sf. קּיָאָנוֹת f. reviling, contempt, blasphemy Neh. 9,26; Ez. 35, 12 (Eng. Bible: provocation).

PMI (= אַבָּי; fut. אַבּיִי) to cry, to groan, to wail Ez.30,24; Jb.24,12.
אַבְּיּוֹ (from אַבַּיִ, c. אַבְּאַנִ: pl. c. אַבְּאַנַ) f. groaning, complaining Ex.2,24; לַחָּ אוֹנְאַלָּיוֹ the groanings of a wounded man Ez.30,24.

נְאַר (akin to אֲרֵ to curse) only Pi. גאָר a. גאָר to abhor, to reject Lam.2,7; Ps.89,40.

בֹן pr. n. a priestly city in Benjamin, on the way between בְּבָעָה and בּבְעָה 1S.22,19; with ה loc. בְּבָּה (for בְּבָה) v. 9. אָבֶּלְ (בּעֲע) prop. to pour forth, hence: to utter words, to speak (Kal not used).

Niph. אֹבָוֹ (2 הַאָּבוֹ a. רָבִּוֹי ; fut. אֹבוֹי ; pt. אֹבוֹי , pt. הַבְּיִים a. רַבְּיִים a. רַבְּיִים inf. אֹבוֹי) to pour forth inspired words, to prophecy Am. 3,8; Ez.11,13; with accus. of the thing prophesied Jer.20,1; with רְּיִ, אֶל , שִׁי : to prophesy of, concerning Jer.28,9; 26,11; Ez.4,7; 12, 27.— 2) to sing with inspriation 1Chr.25,3.

Hithp. אָבָהְנָהָ a. אַבְּהָהָ (fut. אָבָהָ זְּיִּהְנַבְּאוֹת ; inf. הַתְּנַבְּאוֹת 1) to be inspired, to prophesy, with שו של authority of Jer.23,13; with על concerning 2Chr.18,7.—2) to rave, to be frenzied 1K.18,29; pt. אַבָּאָרָה he that is mad and raveth Jer.29,26.

נְּבָּא Ch. only Ithpa. יְבָּא to prophesy Ezr.5.1.

to hollow, to bore through; only pt. p. נְבוּב hollow, empty
Jer.52,21; of an altar: לְבוּב hollow out of boards Ex.27,8; fig.
empty, foolish Jb.11,12.

נב see נבה

 mentioned along with בּלֹ Is.46,1; it forms part of the compound proper names נְנְנִאָּדְן, נְנִוּנַוְנָאִדְן, נְנוּנִינְיִנְאַצֹּר etc.

קראָת (from נְבוּאָת, c. וְבוּאָת) f. prophecy, prediction Neh. 6, 12; 2Chr.9,29; same in Ch. Ezr.6,14.

יביוֹרְאָדְן pr. n. general of Nebuchadnezzar 2K.25.8.

a. גוניינאצר pr. n. king of Babylon who destroyed Jerusalem and carried the Jews into exile 2K.24,1; Jer.52,28.

וְבֵּן בֵּין pr. n. chief of Nebuchadnezzar's eunuchs Jer. 39,13.

ובות pr. n. m. 1K.21,1.

ּנְבִוְבְּרָתְ Ch. (pl. נְבִוְבְּרָ, sf. נְבִוְבְּרָ f. gift, present Dan.2,6; 5,17 (from tail to spend).

ובת (inf. בַּבוֹין) to bark Is.56,10.

רבוֹ pr. n. m. a man of the tribe of Manasseh, who gave his name to the city רבוֹף conquered by him Num.32,42 (see

זְרֵהְן pr. n. an idol of the Avites (עַיִּים, an Assyrian people) 2K. 17.31.

מבן to look at (Kal not used and not known in its Hebrew signification in the other Semitic languages; Fuerst compares this word with Sanskrit wid, budh, Greek Fid, Latin vid-ere, Gothic vit-an).

Pi. 변화 to look, with 및 upon Is.5,30.

Hiph. הבים (fut. בים, ap. בים; pt. מַבְּים; inf. הַבִּים; imp. בַּבְּים, נהבים, הבים (הבטר, הבים to see, to behold Num.12.8; 23,21; 1S.2,32; Is.38,11; Ps.10,14.— 2) to look Ps.33,13; look, that ye may see Is.42,18; with יַצל or יַּצל: to look at, to, on Is.8,22; Ps.104, 32; Hab.2,15; with 7 to look upon with pleasure Ps.92,12; with a) to look after Ex.33.8. b) to look behind, to look back Gen. 19,17; with מאַחָר to look from behind one v. 26 .- 3) to look at, to regard; with 58 2K.3,14; Is.22, 11; with accus. Am.5,22; Lam.4,16.

בוֹן pr. n. father of king Jeroboam 1K.11,26.

נְּבִיאָּךְ, sf. ; נְבִיאָּר , sf. ; נְבִיאָּר , sf. ; נְבִיאִר , c. ; נְבִיאִר , sf. נְבִיאִר , c. ; נְבִיאִר , sf. נְבִיאִר , נְבִיאִר , נְבִיאִר , נְבִיאִר , נְבִיאִר , נְבִיאִר , נְבִיאִר הַ the prophets of the Lord 1K.18,4; יְבִיאַר הַבַּעַר , the prophets of Baal v. 19.— 2) interpreter, speaker Ex.7,1 (comp. 4.16).

נביא Ch. m. prophet Ezr.5,1 a. 2.

קֿבְיאָ (from אָבָי) f. 1) prophetess Jud4,4; 2K.22,14; also a prophet's wife Is.8,3.— 2) female minstrel (of Miriam) Ex.15.20.

ביור. n. son of Ishmael Gen. 25,13 and a tribe descended frow him (the Nabatheans) Is.60,7.

기고기 (akin to 기고환) to gush forth, to spring, whence the following word.

וְבֶּרָיִם m. spring; only pl. c. בְּבֶּרִים the springs of the sea (i. e. its depths) Jb.38,16.

ובל וובל (akin to בלה; fut, לבל ... נבלת , pl. נבל ; pt. נבל , f. ובול ; inf. נבל , נבל (נבל to wither, to fade (of a flower) Is.40,7; Jer. 8,13; 건 그 1 Is.64,5 acc. Stb. Hoph. fut. ap. of $\exists \varphi \varphi$; fig. of men; to wear away Ex.18,18; of a land: to go to ruin Is.24,4; of a mountain: to fail, to come to nought Jb.14,18.-- 2) to become degraded אָס־נַבַלְתַּ בָהָתָנַשֵּׂא וָאָס־זַמּוֹתַ יַד לְפָּה if thou hast become degraded (Eng. Bible; hast done foolishly) by lifting up thyself, or if thou hast thought evil, put thy hand to thy mouth Pr.30,32.

Pi. נְבֵל (fut. יְנֵבֵל; pt. יְנָבֵל 1) to esteem lightly, to despise Deut.32,15; Mic.7,6.— 2) to disgrace Jer.14,4.

נבל II. to be hollow, whence בָּבֶל I. (pl. נְבְּלִה f. יְבְּלִה) adj. prop. low, hence: foolish, godless Deut. 32,6 a. 21; Ps.74 און (בְּבָל as n. fool, ungodly man Pr. 17,7; Ps.53,2; pl. f. f. יְבָלוֹת foolish (or ungodly) women Jb.2,10.

נבל II. pr. n. m. 1S.25,3

a. נְבֶל (from נְבָּל II.; pl. הונגל (from prop. something hollow, hence: 1) leather-bottle בּבֶּל מ a bottle of wine 1S.10,3; fig. of clouds בְּבָל בֹי יִשְׁבֵּין the bottles of heaven Jb 38,37.— 2) vessel,

flagon גָּבְי יִנְלִים potters' vessel Is.30,14; בְּלִים בּמּדְלִים earthen vessels Lam.4,2; pleonastically בְּלִים the vessels of flagons 1s.22,24 (opposite בְּלֵי הַאַנְיה basins).—

3) hollow musical instrument: harp, lyre, psaltery Is.5,12; בָּלֵי מָלִי בָּלִים a ten-stringed harp Ps.33,2; 144,9; pleonastically בְּלִי בָּלִים 1Chr. 16,5.

נְבְלְה (from לְבַל I.) f. folly, villany, shameful deed 1S.25,25; הָבְלְה to speak villany; נְבְלָה to commit a shameful deed Jud.20,6; elliptically לְבִלְהִי עֲשׁוֹת עִפְּבֶם not to deal with you after your folly Jb.42,8.

נְבְּלָת (from גּבָל I.; c. נְבְלָת, sf. נְבְלָת I.; c. נְבְלָת, also נְבְלָת וּבְלָת וּבְלָת וְבָּלָת וּבְלָת וְבָלָת וְבָלֶת וְבָלֶת וְבָּלֶת וְבָלֶת וְבָּלֶת וּבָּלֶת וּבְּלֶת וּבְּלֶת וּבָּלֶת וּבְּלֶת וּבְלֶת וּבְּלֶת וּבְּלֵת וּבְּלֶת וּבְּלֶת וּבְלֶת וּבְּלֶת וּבְּלֶת וּבְּלֶת וּבְּלֵת וּבְּלֶת וּבְּלֵת וּבְּלֵם וּבְּלֵת וּבְּלֵם וּבְלֵם וּבְבֵּלְם וּבְּבְלֵם וּבְבֵּלְת וּבְבֶּל וּבְבֶּל וּבְבֶּל וּבְבֶּל וּבְבֶּל וּבְבֶּל וּבְבֶּל וּבְבְּלֵם וּבְבְּלְבְּבְּלְתְבְּלֵם וּבְּלֵם וּבְבְּלֵם וּבְבְּלֵם וּבְבְּלֵם וּבְבֵּל וּבְבֵּל וּבְבְּלֵם וּבְבְּבְּלֵם וּבְבְּלֵם וּבְבְּלֵם וּבְבְּלֵם וּבְבְּלֵם וּבְבְּבְּבּל וּבְבֵּל וּבְבֵּל וּבְבֵּל וּבְבֵּל וּבְבֵּל וּבְבֵּל וּבְבֵים וּבְבּל וּבְבּל וּבְבּל וּבּבּל וּבּבּל וּבּבּל וּבּבּל וּבּבּל וּבּבּל וּבּבּל וּבּבּל וּבּבּל וּבְבּלּים וּבְבּל וּבְבּל וּב

נְּבְלְּתְה (from נְבַלְ I.; sf. נְבְלְּתְה f. shame, disgrace Hos.2,12 (Eng. Bible: lewdness).

יבל או pr. n. a city in Benjamin Neh.11,34.

ינבע (pt. בַּבְע (pt. בַבְּע to bubble forth, to pour forth, to flow בַבַל a flowing brook Pr.18,4.

Hiph. הַבְּישׁ (fut. אַבּיבּי, pl. f. to pour out, to utter, to speak אָבָּים רַנְּהָי I will pour out my spirit unto you Pr. 1,23; בְּיִשׁ הַבְּישׁ הַבִּישׁ the mouth of fools uttereth folly 15,2;

Ps.19,3; הָבִּיעֵ אֹמֶר to utter speech Ps.19,3; הַבְּיעַ אִמֶּר to utter praise 119,171.— 2) to cause to ferment יַבוּבִי בְּיָה יַבְּיִשׁ שָׁמֶן רוֹקָם dead flies cause the ointment of the apothecary to stink and to ferment (i. e. to decay) Ec.10.1.

אָבְרְיְשְׁ Ch. (def. נְּבְרְיִשְׁת) f. candlestick Dan.5.5.

וְבְּשְׁן pr. n. a city in the desert of Judah Jos. 15.62.

in Syr. and Ch. to be dry, whence the next word.

נְנְלֵּךְ 1) to be in front, whence נְנֵלְ, . — 2) to be clear, manifest. (Kal not used.)

(fut. בְּרֵר, ap. בְּרֵר, ap. בְּרֵר, מַבְּרָר, מַבְּרָר, בַּרְרָר, בַרְרָר, בַּרְרָר, בַּרְרָר, בַּרְרָר, בַּרְרָר, בַּרְרָר, בַרְרָר, בַּרְרָר, בַרְרָר, בַרְרָר, בַּרְרָר, בַּרְרָר, בַרְרָר, בַּרְרָר, בַרְרָר, בַּרְרָר, בַרְרָר, בַּרְרָר, בַּרְרָר, בַּרְרָר, בַּרְרָר, בַּרְרָר, בַּרְרָר, בּרְרָר, בַּרְרָר, בּרְרָר, בּרְר, בּרְרָר, בּרְרְרָר, בּרְרְרָר, בּרְרָר, בּרְרְרָר, בּרְרְרָר, בּרְרְרָר, בְּרְרָר, בְּרְרָר, בְּרְרָר, בְּרְרָר, בְּרְרָר, בְּרְרָר, בְּרְרְרָר, בְירְרְרְרָר, בְּרְרְרָר, בְּרְרְרָר, בְּרְרְרָר, בְּרְרְרְרְרָר, בְּרְרְרְרְרְרָר, בְּרְרְרְרָר, בְּרְרְרְרְרָר, בְּרְרְרָר, בְּרְרְרְרְרָר, בְּרְרְרָר, בְּרְרְרָר, בּרְרְרָר, בְּרְרְרָר, בְּרְרְרְרָר, בְּרְרְרָר, בְּרְרְרְרְרְרְרָר, בְּרְרְרְרְרְרְרָר, בְּר

Hoph. הְבַּר (inf. הְבָּר) to be told, to be shown דְּבָּר לִי it hath fully been told to me R.2,11.

נבד Ch. (pt. נָנָד to flow Dan.7,10.

נגדו with ה paragogic נגדו Ps. 116,14) prop. front, hence as a prep. 1) in front of, before, in presence of, opposite Gen.31,32; my sin is ever חַפַאתי נֵגוּדִי תַּמִיר before me Ps.51,5; so also לְגֶנֶר Is.1,7; נגר השׁמשׁ before the sun (i. e. openly) Num 25,4; אשה נגבה every one [through the breach] before her Am.4,3; מַנֵנֵר afar off, at a distance Deut.32,52; 2K.2,15; בנור ל... at a distance of... Pr. and וָהֵיוּ חַוֶּיֶךְ תָּלוּאִים לָךְ מְנָּנֶר ; 24,7 thy life shall hang at a distance from thee (a figure of a precarious existence) Deut.28,66; הַשָּׁלִיהָ to throw one's life far (i. e. to expose oneself to danger) Jud.9,17.— 2) against, over against Ez.40,13; עַבֶּר נָגָר to stand up against Ec.4.12; הָּכְעִים לְּנֶגֶּר to act contrary to, to provoke Neh.3.37.— 3) corresponding to גַּוֹרְ בְּנְגָּרִי a help corresponding to him Gen.2.18 (Eng. Bible; an help meet for him).

지고 (fut. 제간) to shine, to glitter Is. 9.1; Jb.18.5.

Hiph. תְּלְים (fut. בֹּלְים 1) to cause to shine Is. 13, 10. — 2) to lighten, to illumine 2S.22,29.

(from 교갖; sf. 교고갖) m. 1) a shining, brightness Is.4,5 (of fire); 60,19 (of the moon); Hab.3,11 (of a spear); Ez.10,4 (fig. of the glory of God).— 2) morning light, dawn Is.62,1; Pr.4,18.— 3) pr. n. son of David 1Chr.3,7.

וֹבֶר Ch. (def. בְּנָהְא) m. morning light, dawn Dan.6,20. (Talm. בּוֹבָר the planet Venus.)

נְנְהָת (from נְנָהָ f. brightness; only pl. נְנְהִוּת Is.59,9.

רבן (fut. רובן) to thrust, to push, to gore Ex.21,28.

Pi. רְבָּבְ (fut. רְבַבְי) to push, to thrust, to throw down Ez.34,21; fig. of a conqueror defeating his enemies Deut.33,17; Ps.44,6; pt. רְבָּבָּ the ram pushing Dan. 8,4.

Hithp. מְנְנֵלֵח to strike one another, to wage war Dan.11,40. בְּנָּח (from בְּנָח) adj. wont to gore, apt to push Ex.21,29.

נְנִיך (from נְנָיר , וְנָיִר ; c. וְנָנִיך ; pl.

שני ל. ל. יביים אור החרכ: 1) leader, prince, ruler, commander, overseer 1S.13.4; 2S.7.8; Is.55.4; 1Chr. 9.11; אוֹן בְּוֹי בְּבְיִבְיִי בְּיִבְיִבְיִם בְּבְּנְבְיִבְיִי בְּבְּבְיִבְיִי בְּבְיִבְיִים בְּבְּיִבְיִבְיִי בְּבְיִבְיִבְיִי בְּבְיִבְיִבְיִי בְּבְיִבְיִים בְּבְּיִבְיִים בְּבְּיִבְיִים בְּבְּיִבְיִים בְּבְּיִבְיִים בְּבְּיִבְיִים בְּבְּיִבְיִים בְּבְּבְיִבְיִים בְּבְּבְיִבְיִים בְּבְּבְיבְיִים בְּבְּבְיִבְיִם בְּבְּבְיִבְיִים בְּבְּבְיבְיִבְיִם בְּבְּבְיִבְיִים בְּבְּבְיִבְיִים בְּבְּבְיִבְיִים בְּבְבְיִבְיִים בְּבְּבְיִבְיִים בְּבְּבְיִבְיִים בְּבְּבְיִבְיִים בְּבְּבְיִבְיִים בְּבְבְיִבְיִים בְּבְּבְיִבְיִים בְּבְּבְיִבְיִים בְּבְּבְיִבְיִים בְּבְּבְיִבְיִים בְּבְּבְיִבְיִים בְּבְּבְיִבְיִים בְּבְּבְיבְיִבְיִים בְּבְּבְיבְיִבְיִים בְּבְּבְיבְבְיִבְיִים בְּבְּבְיבְיִבְיִים בְּבְבְיִבְיִים בְּבְּבְיבְיִבְיִים בְיבְבְיִבְיִים בְּבְיִבְיִים בְּבְיִבְיִים בְּבְיִבְיִים בְּבְיִבְיִים בְּבְיבְיִים בְּבְיִבְיִים בְּבְיִבְיִים בְּבְיִבְיִים בְּבְיִבְיִים בְּבְיבְבְיִבְיִים בְּבְּבְבְיבְבְיִים בְּבְיִיבְיִים בְּבְיבְבְיבְיִבְיִים בְּבְיִבְיִבְיִים בְּבְיבְבְיבְבְיִבְבְיִב

f. stringed instrument Ps.61. 1; pl. גְּיִנְתְּת in the tittles of the psalms 4, 6, 54, 67 a. 76.

to cut, whence מַנַל.

to touch, to strike (the strings of a musical instrument); pt. pl. pl. players on instruments Ps. 68,26.

Pi. אָנ (fut. אָנ ; pt. אַנאַ ; inf. אָנ) to strike the strings, to play בְּנוֹר בְּנוֹר בְּנוֹר בְּנוֹר בְּנוֹר בְּנוֹר בִּנוֹר בִּנוֹר בִּנוֹר בִנוֹר בִּנוֹר בִנוֹר בִּנוֹר בִּנוֹר בִּנוֹר בִּנוֹר בִּנוֹר בִּנוֹר בִּנוֹר בְּנִוֹר בְּנִיר בְּנִוֹר בְּנִוֹר בְּנִיר בְּנִוֹר בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְיּבְּיִים בְּיִבְּיִּים בְּיִים בְּיִבְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִּים בְּיִים בְּיִּבְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִנְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיים בְּיִים בְּיוֹים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיים בְּיים בְּיוֹים בְּיים בְּייִים בְּיים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹיים בְּיוֹיים בְּיוֹיים בְּיוֹיים בְּייִיוֹיים בְּיוֹיים בְּיוֹיים בְּיוֹייִייו

 Is.6,7; with ⅓ Gen.20,6; with ⊋ of the member and is of the thing Hag.2.12: fig. of the heart: to affect, to move אַשר נַנַע אַלהים שלבם whose hearts God had touched (i. e. who had been moved by piety) 18.10,26.— 3) to touch in a hostile manner; to injure, with accus. Gen.26,29; with ⊋ v. 11; Ps. 105,15.- 4) to touch upon, to the sword נגעה חרב עד־הנפש the sword reacheth unto the soul Jer.4,10; of intelligence: to come, with 58 Jon.3,6; so also of time Ezr.3.1: of a mishap; to come, to overtake נַגְעַה עֲלַיו הַרָעָה evil was come upon (had overtaken) him Jud.20,41.

Niph. $V_{\pm 1}$ (fut. $V_{\pm 1}$) to be smitten Jos.8.15.

Pi. אָבָ (fut. יְיֵבַנֵּע) to smite, to plague Gen.12,17; 2Chr.26,20.

Pu. Vij to be smitten Ps.73,5.

עניים (sf. יְנְיִעִים, c. יְנָנְעִים m. blow, stroke Deut. 17,8; hence: punishment Pr.6,33.— 2) plague Ex.11,1.— 3) plague-spot, scurf אַנְעַעְּיָבוּ a plague-spot of leprosy Lev.13,2; also of the leprosy of garments Lev.13,47.

קבוֹ (fue. קֹזִי: pt. קֹזִי: inf. קֹזִי: בַּזִּיּ 1) to smite, to hurt £x.21,35.— 2) to plague £x.7,27.— 3) to dash, to stumble קֹנְיִן בְאָבָי קֹזְיִרְיָּ lest thou dash (stumble) thy foot against a stone Ps 91.12.

Niph. ቫይደ (fut. ቫይደ); pt. ባዲያ; in,. ባዲያ) to be smitten, beaten (of an army) Jud.20,39; 18.4,2.

Hithp. প্রাণ্ড to stumble Jer. 13,16.

可以。m. 1) plagos Ex. 12, 13.— 2) stumbling 5以 (4数 a stone of stumbling Is.8,14.

לָבֶּל to flow, to extend (Kal not used).

ענְרֵים (וְנָרֵים , וְנָרִים (וְנָרִים) to be poured out יְנְבְּיִם הַנְּנְרִים 1) to be poured out on the ground 2S.14,14; of the eye: to trickle עִינִי נְנְרְיִה mine eye trickle th, i. e. sheddeth tears במוח 49.—2) to flow away, to disappear יַבְּי יְבוּל בְּיוֹם וְנְרוֹת בְּיוֹם אַפּוֹ the product of his house shall depart, flowing away on the day of his wrath Jb.20,28.—3) to be stretched out אָרָי יְרִי לְיִלְה נְנְרָה וְלֹא to be stretched out (in supplication), and did not cease Ps.77.3.

Hiph. תְּנִיר (fut. יַנִּיר, ap. יַנִּיר, ap. יַנִּיר, ap. יַנִּיר, ap. מוֹנָר, ap. מוֹנָר, ap. מוֹנָר, ap. מוֹנָר, ap. מוֹנָר, ap. מוֹנָר, מוֹנִר, מוֹנְר, מוֹנִר, מוֹנְר, מוֹנִר, מוֹנִר, מוֹנִר, מוֹנְר, מוֹנִר, מוֹנִר, מוֹנְר, מוֹנִר, מוֹנִיי, מוֹנִי, מוֹנִי, מוֹנִי, מוֹנִי, מוֹנִי, מוֹנִי, מוֹנְיי, מוֹנִי, מוֹנִי, מוֹנִי, מוֹנִי, מוֹנְיי, מוֹנְיי, מוֹנִי, מוֹנְיי, מוֹנִי, מוֹנִיי, מוֹנִיי, מוֹנִי, מוֹנִי, מוֹנִי, מוֹנִי, מוֹנִי, מוֹנִיי, מוֹנִי, מוֹנִיי, מוֹנִיי, מוֹנִי, מוֹנִי, מוֹנִיי, מוֹנִיי, מוֹנִי, מוֹנִיי, מוֹנִייי, מוֹנִיי, מוֹנִיי, מוֹנִיי, מוֹנִייי, מוֹנִייי, מוֹנִייי, מוֹנִיי, מוֹנְיייי, מוֹנִיייי, מוֹנִיייי, מוֹנִייי, מוֹנִייייי

Hoph. קְגַר (pt. מְנָר) to be poured out Mic.1,4.

Niph. 21 to be oppressed, distressed 1S.13.6; Is.3,5; 53,7.

נוש (fut. שַׁבַּי; imp. שֹבַ, ־שֹבָ, pl. נשו ; inf. משוֹם, sf. ושׁשׁם) to come near, to draw near, to approach. with Sen.44,18; rarely with ער, ער Gen.33,3; Ez.44,13; with accus. Num.4,19; 18.9,18; בנש אל-אשה to come at a woman, i. e. to have intercourse with her Ex. 19.15; sometimes with ביר הגשר ב do not come near me Is.65.5: אַחַד בַּאָחַד וַנַּשׁוּ וָרוּחַ לֹא־יַבַא בִינֵיהָם one cometh so near another, that no air (space) can come between them Jb.41,8.- 2) with an expression of backward motion: to recede, to stand back נְשׁ־הַלְאַה stand back! Gen. 19, 9; hence make room for me Is. 49.20.

Niph. שֹבֵּשׁ (pt. יְגָּשׁ) to come near, to approach Gen.33,7; iwth יְנָנִי to draw near to something 1S. 7,10; with ב: to come close to, to overtake בּמִיצִר the plowman shall overtake the reaper Am.9.13.

Hiph. בְּנִישׁ (fut. יַנִּישׁ , ap. יַנִּישׁ , ap. יַנִּישׁ , imp. קּנִישׁ 1) to bring near, with אָל Gen.48,10.— 2) to offer, to present קּנִישׁ בּוֹנְישׁ he that offereth an offering Mal.2,12; בּנִישׁ עַיְּטְהִיכֶּם בְּנִישׁ עַיְּטְהִיכֶּם Is.41,21.— 3) intr. to come near לֹא תַנִּישׁ וְתַּקְּרִים בַּעַרִינִי הָרָשָׁה the evil will not come near, nor hasten along for our sake Am. 9.10.

Hoph. אַבְּשׁ (pt. שַׁבְּשׁ) prop. to be

brought near, hence: 1) to be put into (with יִבְּשׁ בִּשׁבָּשׁ (S.3,34.— 2) to be offered and offered unto my name Mal.1,11.

Hithp. הְרַנֵּגִשׁ to draw near Is. 45.20.

[7] (from נוּד m. heap, wall Ex.15, 8; Jos.3,16; Ps.33,7; for גוֹד Is.17,11 see 2.

לא see גאד.

אָרָהָ (בּהָה to move (Kal not used).

Hiph. אָרָה to remove, to force away; only fut. אַרַי (בּאָרַ) Ktib

2K.17.21 (Kri רּבַּר).

נְרֵבֶּל (fut. יֵדֹבְ, sf. יֵדֹב,) to impel, to incite, te incline, to make willing בֹל אֲשֶׁר נְדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ every one whom his spirit impelled (i. e. who was willing) Ex.35,21; אֲשֶׁר יִבְנוּ לְבוּ יִבְנוּ לְבוּ יִבְנוּ לְבוּ יִבְנוּ לְבוּ יִבְנוּ לְבוּ וֹ (i. e. who is willing) 25,2.

Ti. Ch. to make willing (Peal not used).

Ithpa. ז', 1) to be willing, ready, liberal Ezr.7,13.— 2) to offer willingly, liberally Ezr.7, 15; verb. n. התנדכות freewill offering, generosity v. 16.

pr. n. 1) son of Aaron Ex.6, 23.— 2) king of Israel, son of Jeroboam I. 1K.14,20.— 3) name of several other persons 1Chr. 2.28; 8.30.

נְרֶבוֹת לְּרָבוֹת ; נְרָבוֹת (from נְרָבוֹת ; נְרָבוֹת ; pl. וְרָבוֹת c. הֹיְבוֹת f. 1) willingness Ps.54, 8; as adv. אוֹבְבוֹת בְּיוֹם וְרְבָּה I will love them willingly (Eng. Bible: freely) Hos.14,5; also pl.: עַבּוֹת בְּיוֹם thy people willingly offer themselves in the day of thy power Ps.110,3.— 2) freewill gift Deut.16.10; fig. בוֹת בִּי the freewill offerings of my mouth Ps. 119,108.— 3) plenty, abundance הוֹבוֹת בִּי plentiful rain Ps.68,10.

וְרַבְיַה pr. n. m. 1Chr.3,18.

Ch. m. heap of stones, wall Ezr.6.4.

נדך (akin to נוד ; fut. דוֹד, דִדַן; pt. לבר (בבר 1) 1) tr. to move, to flap Is.10, 14.— 2) intr. to wander בַּעוֹף נוֹדֵר as a wandering bird cast out of the nest Is.16,2; אַישׁ נוֹרֶד a man that wandereth בְּמַקוֹמוֹ from his place Pr.27,8; נוֹרַ הוּא he wandereth abroad for bread, [saying,] Where is it? Jb. 15, 23; אַרָחָיק נָדוֹד 1 would wander far off Ps. 55, 8.- 3) to flee, to escape בַּלַרעוֹף הַשָּׁמֵים נָדָרוֹ all the birds of the heavens are all כַּל ראַיָּך וַדֹּד מְמָהָ all they that see thee shall flee from thee Nah.3,7; מַלְבֵי צָבָאית יִדדוּן kings of the armies flee away

Ps.68,13; fig. מְלֵילֵי מְעֵינֶי and sleep ffed from mine eyes (i. e. my sleep was disturbed) Gen.31, 40; Est.6.1.

Po. לובד to flee away Nah.3,17.

Hithp: התנודר ליראה בם (fut. יתנודר all inte away ביראה בם all that see them shall flee away
Ps.64,9 (others: they will nod their heads, from נוד

Hiph. וְנָרֶה, sf. יְנֵר, fut. יְנֵר, sf. וְנָרְהוֹיִן) to make flee, to chase away Jb 18,18.

Hoph. קַבַּר a. דְדַהְ (fut. דָּבָּר; pt. דְּבָּר; pt. קְבָּר; pt. קְבָּר; pt. קָבָּר; pt. קַבָּר; pt. קבָּר; pt. קבָּר; pt. קבָּר; pt. קבָּר; pt. בּבָּר; pt. בּבְּר; pt. בּבְר; pt. בּבְּר; pt. בּבְר; pt. בּבְר; pt. בּבְּר; pt. בּבְר; pt. בּבר; pt. בבר; pt. בבר;

Ch. to flee, to be gone (of sleep) Dan.6,19.

m. pl. tossings to and fro (acc. Targ. sleeplessness) Jb.7,4.

[] I. (akin to יבור) to move, to flee (Kal not used).

Pi. יְבָּה (pt. מְלֵהָה) 1) to remove, to put away אין (מְלֵהָה לִיוֹם בְּעְ ye that put far away the evil day Am.6,3.— 2) to cast out אַחיבֶּם מְנַהִיכֶם עִנַהְיבֶם עָנַהְיבֶם your brethren that hated you, that cast you out Is. 66,5 (Talm. בְּה to banish, whence בְּדוֹי a ban).

ורה II. to present, to give, whence בְּוָם a. וְוָהַ.

הַוֶּה m: gift (as the wages of a whore): Ez.16,33.

לְרָּה (from לְּבָּה (from לְּבָּה (f. 1) something rejected as useless וַּבָּבָּם

their gold shall be rejected Ez.7.19; hence; impurity. filthiness, abomination 2Chr.29.5; fig. of illegitimate marriage: incest Lev.20,21; of a defiled place: נבה a filthy land Ezr.9,11; Jerusalem is הַּיְתַה יְרוּשֵׁלַיִם לְנְהַה an abomination Lam.1,17 (Eng. Bible: as a menstruous woman).— 2) female menses Lev.15,25; concretely אַשַּה גָּיה a menstruous woman Ez.18,6; הַנְּבָה unclean in her pollution Ez.22,10.-3) cleansing, purification מי נוה water of purification Num 19,9; for cleansing from לְחַשַּאת וּלְנְבַּה sin and for purification Zch.13,1.

נְדְרָת (fut. רְבִּין inf. נְדְרָת (fut. רְבִּין (נְדְרָת עָבְיי בּרְגוֹן to force an axe against it Deut.20,19.

Niph. חַבַּן (fut. חַבַּן; pt. חַבָּן, sf. וֹבְּחָר , פּבָּחָר , פּבָּר , פּבְּבּר , פּבְּבּר , פּבְּר , פּבְר , פּבְּר , פּבְּר , פּבְּר , פּבְּר , פּבְּר , פּבְּר , פּבְר , פּבְּר , פּבְּר , פּבְר , פּבּר , פּבְר , פּבּר , פּבּבּר , פּב

Pu. רְּבָּיִ (pt. רְּבָּיִנְ to be thrust forth, driven; only pt. רְּבָּרָה מְנָבָּר to darkness Is.8,22.

ול בור (fut. יברים, ap. קרים, ap. קרים, sf. יברים, imp. sf. יברים, sf. יברים, imp. sf. יברים, imp. sf. יברים, imp. sf. יברים, to cast down from his excellency Ps.62,5; with יצל to thrust upon, to bring upon his excellency Ps.62,5; with יצל to thrust upon, to bring upon imperior and he will bring evil upon us 2S.15,14.—

3) to seduce, to mislead (with יברים, בורים, seducer).

Hoph. ਜ਼ਰ੍ਹੇ (pt. ਜ਼ਰ੍ਹੇ) to be driven away Is.13,14.

קָרָיבִים (from נְרִיבָּה c. יְבָרַבּ adj. willing, c. יְבָּרִבּים; f. מְלִיבָּה adj. willing, generous Pr.19,6; בְּרַבּ generous of heart 2Chr. 29, 31; בְּרַבּ generous in skill 1Chr. 28,31; בּרָיבָה willing (liberal) spirit Ps.51,14.— 2) noble, prince Num.21,18; Is.13,2; בּתְבָּרָבּ Cant. 7,2 prince's daughter, i. e. noble maiden.

וְבְּיבְׁתְ (pl. וְבִיבֹּוֹת יָעֵץ f. 1) liberality, liberal thing וְבִיבֹּוֹת יָעֵץ the liberal deviseth liberal things Is. 32,8.— 2) excellency, glory Jb. 30,15 (Eng. Bible: soul; comp. חבבר 2).

וְּנְדֶּנֶה (בְּיָנֶה ; sf. נְיְנֶה m. sheath 1Chr.21,27.

וֹבָדָן II. (from נְדָבוּיִן: pl. sf. נְדָבוּיִן:

m. gift, present Ez.16,33 (Talm. נְדוּנְיֵא dowry).

בּרְנָה Ch. m. sheath; fig. of the body, as the sheath of the mind: אַרְבָּרִיּח my spirit was grieved within me, Daniel, in the midst of its sheath Dan. 7.15.

קְּבָּר (fut. קְּבִּי, קְּבִּי, 1) to drive away, to disperse (as chaff, smoke) Ps.1,4; 63,3.— 2) to expel, to put to flight Jb.32,13.

Niph. קֹבָן (pt. קֹבָן; inf. קֹבָן to be driven about, dispersed Is. 19,7; קֹבָן a leaf driven by the wind Lev.26,26; קֹבָן לִבְּן vapor driven about (fleeting) Pr.21.6.

וְדַר (fut. יְדָר, pt. יְדָר; imp. pt. יְדָר; imf. יְדָר; inf. יְדָר; to vow Gen.28,20; Num.6,21; Deut.23,23; Ec.5,4.

קְּדָרִים , נְדָרִים , (נּוְרִי , גְּדֶרָ הַ , נְדְרִים , נִירְרִי , נִירְרִי , נִירְרִי , נִירְרִי , נִירְרִי , נִירְרִי , (נִירְרִי , 22,23; שַּעָּים נְדֶר , 1,39 to pay or perform a vow.— 2) vowed sacrifice 1S. 1,11.

וֹלְהָהָה (from נְּהָה m. wailing, lamenting יוֹש בְּהָם nor shall there be wailing for them Ez.7,11.

ly 2K.9,20; עַגְלֶּה to drive a cart 2K.6,3 (also wit ב, comp. 2Chr. 13,7).— 4) to guide oneself, to act קַלְבִי נְהָג בַּחְכְּבְּר and my heart acted wisely Ec.2,3 (acc. Stb. בָּג וֹ this passage: to busy oneself with).

Pi. Mil (fut. 111) 1) to guide, to lead Ps.78,52.— 2) to lead off. to carry away Gen.31,26.— 3) to bring on (a wind) Ex.10,13.— 4) to cause to move, to drive (a chariot Ex.14,25.

(akin to הְנָה; Kal not used).

Pi יוֹנְים moan יוֹנְים moaning as with the voice of doves Nah.2,8.

(imp. נְהָה) to wail, to mourn Ez.32,18.

Niph. בְּהָ (fut. הְּבָּרָ) to lament (Stb.: to feel anxious; Ges. acc. Targ.: to assemble) 18.7,2.

ןְהוֹךְ Ch. (aef. נְהוֹרָא) m. light Dan. 2,22 (Ktib נְהִירֵא).

(נְהָּה from נְהָּה) m. a wailing (נְהָה m. a wailing Jer.9.9 a. 18. See also נָרָ.

נְהִי נְהָיָה (בִּיִי נְהְיָה f. a wailing נְּהִי נְהְיָה a doleful wailing Mic.2,4 (others take here נְהִיָה as Niph. of הָיָה בְּהִיך see וְהִיך.

נהירך Ch. (from בהירך f. illumination, wisdom Dan.5,11 a. 14.

tion, wisdom Dan.5,11 a. ובּהל to flow, to go (Kal not used).

Pi. לְבָהֵל (fut. בְּהַל ; pt. מְבָּהֵל) to lead, to conduct Ex.15,13; Ps. 23.2.— 2) to earry (upon asses)

2Chr.28,15.— 3) to provide for, to sustain, with 3 Gen.47,17.—4) to protect 2Chr.32,22.

Hithp. לְתְנַהֵל (fut. יְתְנַהֵל) to lead on, to walk on Gen.33.14.

בְּהֵלֹל (from בְּהֵל m. pasture (others: bush) Is.7.19.

a. בְּבְּלֵל pr. n. a city in Zebulun Jos.19,15; Jud.1,30.

לְהַתְּם, (גְּהָם akin to הוּם, הְּמְה, fut. לִּרְהַם to growl, to roar Is.5,29; Pr.28, 15; fig. to groan Ez.24,23; Pr.5,11. m. a growling, roaring Pr. 19,12.

תְּבְיּבְ (בּ בְּבְיּבְ (כּ. בְּבְּיִבְ (כּ. בְּבְּיִבְ (כּ. בְּבְּיִבְ (כֹּהְ בַּבְּיִבְ (akin to בְּבִּיבְ (akin to בְּבִּיבְ (fukin to בְּבִיבְ (fukin to בְּבִּיבָ (fukin to בְּבִּיבָ (fukin to בְּבִּיבָ (fukin to בְּבִּיבָ (fukin to בְּבִיבָּ (fukin to בְּבִּיבָ (fukin to בְּבִּיבָ (fukin to בְּבִּיבָ (fukin to בְּבִיבָּ (fukin to בְּבִּיבָ (fukin to בְּבִּיבָ (fukin to בְּבִיבָּ (fukin to בְּבִיבָּ (fukin to בְּבִּיבָ (fukin to בְּבִּיבָ (fukin to בְּבִיבָּ (fukin to בְּבִיבָּ (fukin to בְּבִּיבָ (fukin to בְּבִיבָּ (fukin to בְּבִיבָּ (fukin to בְּבִיבָּ (fukin to בְּבִּיבָ (fukin to בְּבִּיבָ (fukin to בְּבָּי (fukin to בְּבִּיבָ (fukin to בְּבָּי (fukin to בּבְּי (fukin to בּבְּי (fukin to בּבְּי (fukin to בּבְּי (fukin to בְּבָּי (fukin to בְּבָּי (fukin to בְּבָּי (fukin to בּבְּי (fukin to בְּבָּי (fukin to בְּבָּי (fukin to בּבְּי (fukin to בּבְי (fukin to בּבְּי (fukin to בּבְי (fukin to בּבְי (fukin to בּבְי (

I. (fut. נְהַהַר) 1) to flow, to run נְהַר אַלְיו בְּל־הַנּוֹיִם and all nations shall flow unto it Is.2,2.

up, to be lightened יוְבָרֶה וּנְבֶּרְה up, to be lightened יוּבְרָה וּבָרָה in up, and thou shalt brighten up, and thy heart shall throb and be enlarged Is.60,5; בְּרֵה they looked unto him and were lightened Ps.34,6.

בְּהָרִים (from נְהַרִּית, נְהַרּית, נְהַרּית, נְהַרִּית, בּהַרִּית, נְהַרּוֹת, בּהַרִּית, נְהַרּוֹת, בּהַרִּית, נְהַרּוֹת, מַּהַרִּית, נְהַרּוֹת, בּהַרִי, נְהַרִּוֹת, בַּהַרִי, נְהַרִּית, נַהַרִית, נַהַרִיי, נַהַרִיי, נַהְרִיי, the streams of the brooks of honey and milk Jb.20, 17.— 2) river Gen. 2, 10; with genitive of the country, as:

בּהֵרִי כּוֹשׁ the river of Egypt, i. e. the Nile Cen.15,18; יבּרִי בּוֹשׁ the rivers of Ethiopia Is.18,1; בּהֵרי בּוֹשׁ the rivers of Babylon Ps.137, 1; also with genitive of the name of the river, as: בְּהֵר בְּהַר Euphrates Gen 15,18; יבּר בְּהַר בּוֹבְיר the river Euphrates Gen 15,18; שֹבְּי the river Chebar Ez.1,1; with the art. בְּהַרְי the Euphrates Gen. 31,21; du. בַּהַרְי the two rivers, i. e. Euphrates and Tigris, whence the pr. n. בַּהַרִים בַּהַרִי Aram of the two rivers, i. e. Mesopotamia Gen.24,10.

m. tream, river Dan.7,10; especially the Euphrates Ezr.4,10 etc.

וּדְרָדְיּן (from תְּבְּין II.) f. light Jb.3,4.
און to keep off, to hinder; only
fut. 2 pi. און און Num. 32, 7 Ktib
(Kri Hiph. און).

Hiph. אַבָּיא (fut. אַיָּרָיא 1) to hold back, to disallow Num.30,6 a. 9; with יַבָּי to hinder from, to discourage 32,7.— 2) to refuse יַבָּי ראָשִׁי it is as oil for the head, which my head shall not refuse Ps. 141,5 (בַּאַי).—3) to bring to nought, to frustrate Ps.33,10.

בוֹן (fut. בְּנֵינ 1) to sprout, to grow, to flourish Ps.92,15; of riches: to increase Ps.62,11.—2) to bring forth, to utter (words) Pr.10,30.

Pi. בּוֹבֶנ (fut. יְנוֹבֶּב) to cause to sprout, to cause to flourish; fig. in make cheerful Zch.9,17.

ווֹג Is.57.19 Ktib for ביב. which see. נוד (pret. בן, Is.17,11 בן; fut. בון; fut. בון; pt. 71; imp. a. inf. 713) 1) to move to and fro, to be shaken 1K.14. 15 (of a reed); of a living being: to wander, to be a fugitive Jer. 4,1; verb. n. sf. אוֹן my wandering Ps.56,9; pt. 72 a wanderer, a vag abond Gen.4,12.- 2) to flee, to fly away נסוֹ נְרוֹ מָאֹר flee, fly away far off Jer. 49, 30; נודי הַרֶּכֶם flee to your mountain as a bird Ps. 11,1; fig. נד בעיר the harvest fleeth (i. e. it disappears) Is. 17.11.— 3) to nod, to condole, who will condole with her? Nah. 3,7; לנוד לו ולנחמו to condole with him and to comfort him Jb.2.71. weep not אַל־תָּבָכּוּ לְמֵת וַאַל־תַּנְדוּ לוֹ for the dead, neither bemoan him Jer.22.10.

Hiph. הָנִיד ; inf. יְנֵיד ; inf. הָנִיד ; to cause to wander, to drive out 2K.21,8.— 2) to remove, to shake Ps 36,12.— 3) to nod (the head) Jer.18,16.

Hithp. ז', 1) to be moved, to shake Is.24,20; fig. to flee away, to skip (in terror or indignation) Jer.48,27; Ps.64,9.— 2) to nod, to moan Jer 31,17.

773 Ch. to flee Dan.4,11.

ק'ן (from לוֹן) m. 1) wandering, flight Ps.56,9.— 2) pr. n. place to which Cain fled Gen.4,16.

נוֹדֶב pr. n. m. 1Chr.2,19.

נְנְנְה I. (fut. בְּנְהְה) to dwell, to abide, to rest נְבָר יְהִיר וְלֹא יִנְנָה the proud man, he resteth not Hab.2.5.

ון נְוְדָּן II. (= אָדָן to be beautiful (Kal not used).

Hiph. רְּנְוֶה (fut. יְנְנֶה) to make beautiful, to adorn יָה אֵלִי וְאַנְוֹהוֹ he is my God, and I will adorn him Ex.15.2.

III. (c. בְּוֹרָה; pl. c. וּנְיֹת f. dwelling, habitation Zph. 2,6; fig. בָּוֹת the habitation of thy righteousness Jb.8,6.

גְּוְהָה , נְּוְהָּה , נְּוְהָּה , נְּוְהָה , נֵּוְהָּה , נֵּוְהָּה , נֵּוְהָּה , נֵּוְהָּה , נֵּוְהָּה , נְּוְהָה , נְּוְהָה , נְּוְהְה , נְוֹיְהְן , m. dwelling, habitation of shepherds Jer.33,12; of flocks: couching-place, stable Is. 65, 10 Ez 25,5; fig. of God: נֵוֹה צָּוֶלְ , the habitation of justice Jer.31,22; of the temple 28.15,25.

וו. adj. comely, beautiful; only f. בֿוָיַנ Jer.6,2.

III. adj. abiding; only f.c. נְוֶת she that abideth at home Ps.68,13.

 וֹרֶבְּרוֹ... וֹיְנָוּחוֹ they spoke... and ceased 1S.25.9.

Hiph. II. רַבְּיִחְ, ap. (fut. רַבְּיִחְ, ap. רַבְּיִחְ, pt. חַבְּיִחְ; imp. חַבַּה; inf. וַבְּיִחְ, 1) to lay down (one's hand) Ec. 11,6.— 2) to cast down Is.28,2.— 3) to put, to lay, to place Jud.6, 18; Is.14,1.— 4) to lay up Gen. 39,16.— 5) to leave 1K.19,3; Jer. 14,9; Ps.119,121; Ec.10,4.— 6) to let, to allow, with Press 22,10; Ec. 5,11; with accus. Jud.16,26.— 7) to appease, to pacify Ec.10,4.

Hoph. I. הובח לה be brought to rest; impersonally: לֹא הוּבַח לְנוּ there was no rest for us, we had no rest Lam.5.5.

Hoph. II. רְּבִּים to be set down, placed (with לַצֵּׁי Zch.5,11; pt. קְבָּי something left, hence: vacant place Ez.41,11.

נוֹט (= מוֹנ fut. מְנָנוֹט to move, to quake Ps.99,1.

נְיִית see נְוַיֹּת.

בְּוְלֹּף a. נְוָלִי Ch. f. dung, dung-hill Ezr.6.11; Dan.2.5.

רוב (pret. בְּיָנ ; fut. בְּינוּ to slumber, to fall asleep Is.5,27; 56,10; בְּיִנְי they sleep their sleep, i. e. they perish Ps.76,6.

לומה f. slumber Pr.23,21.

to sprout (Kal not used).

Niph. fut. יְנוֹן prop. to grow, hence: to extend, to be continued יְנוֹן שָׁמוֹ his name shall be continued as long as the sun Ps.72,17 (Ktib יֵנֵין Hiph.).

Num.27,18.

רוֹם (pret. בּוֹי ; fut. בּוֹים (pret. בּוֹי ; fut. בּוֹים , pl. בְּיבֹי ; pt. בּוֹי ; pt. בּוֹי ; imp. בּוֹי ; imp. בּוֹי ; imf. בּוֹי י imf. בּוֹי י imf. בּוֹי ; imf. בּוֹי י imf. בּוֹי י imf. בּוֹי י imf. בּוֹי י imf. בּוֹ

Pi. רְּחֵ יִי to chase, to drive נְיְמָקְה בוֹ which the breath of the Lord driveth Is.59,19. See also . נַבַּסַ

Hiph. הַנְים; fnf. היַנְים; inf. מוּנָים; inf. מוּנָים; inf. מוּנָים; inf. מוּנָים; inf. מוּנָים; inf. מוּנָים; inf. מוּנִים; pt. מוּנָים; pt. מְנִים; pt. מְנִים; inf. מְנִים; inf. מַנְים; inf. מַנְים; inf. מַנְים; inf. מוּנָים; inf. מוּנָים; inf. מוּנִים; inf. מוּנִים; inf. מוּנִים; inf. מוּנִים; inf. מוּנִים; inf. מוּנִים; inf. מוֹנִים; inf. מוֹנְים; inf. מ

to rule over by waving (of trees) Jud.9,9.— 5) to wander, to go about Am.8,12; Ps.109,10; pt. y wanderer, fugitive Gen.4,12.— 6) to be unsteady Pr.5,6.

Niph. נְּנְיֹעַ (only fut. יְנְיֹעַ) to be shaken Am.9,9; Nah.3,12.

Hiph. בּוֹלֵיעָ (fut. יָבָיִעָ , ap. יָבִייַעָ ; imp. sf. וְבִייִעְכוּי 1) to shake (the head or hand, as a sign of contempt and malevolence) Zph.2, 15; 2K. 19, 21.— 2) to start, to shake up Dan.10,10.— 3) to disturb 2K.23,18.— 4) to cause to wander Num.32,13.

קיר, pr. n. 1) m. Ezr.8,33.— 2) f. Neh.6,14.

to move, to wave (Kal not used).

Pi. 为hi (fut. hhi) 1/ to shake (the hand, as a sign of threatening) Is.10,32.

Hiph. הָנִפת a. הַנִיפוֹת a. הָנִיף; fut. קניף ap קניב: pt קניף; inf. ן הַנְיַךְ , הַנְיִף *1)* to move, to shake (the hand) Is.11,15; of working with a saw or sickle Is. 10,15; Deut.23,26.— 2) to sift להנפה to sift the nations נוֹים בְּנַפַּת שֵׁוֹא with the sieve of vanity Is.30,28.— 3) to lift, to wave, to offer by שמעווק אָתוֹ תָנוּפָה לִפְנֵי יִי waving to wave it for a wave oflering before the Lord Lev.7,30; hence of persons consecrated to the service of God: to present, to וַהָנִיף אַהַרן אֶת־הַלְוֵיֵם הְנוּפָה offer and Aaron shall present לְּבָנֵי יֵי the Levites for an offering before the Lord Num.8,11.— 3) to pour קוֹנוֹת תְּנִיף plentiful rain didst thou pour down Ps. 68,10.— 4) to sprinkle my couch I have sprinkled my couch with myrrh Pr.7,17 (בַּיִּבְּיִּבְיִּ

קוֹן m. elevation, height (others; region) אוֹן of beautiful height Ps.48,3 (Eng. Bible: beautiful of situation).

נוּץ (בְּצֵץ 1) to move, to stir, whence נוֹצְה 2) to glitter, whence גוֹצְה 3) to bloom. (Kal not used.)

Hiph. הַבְּץ (pl. הַבְּצוֹּ) to put forth blossoms, to blossom Cant.6,11; 7,12; fut. אָבְיָ Ec.12,5 acc. some for אָבִי, but see אָבַיִּ.

נְצְהָ, נְנְצְהָ, (from נְצְה, נּוֹצְה, (נְצְהָה f. נִצְה, (נְצְהָה f. 1) feather Lev.1,16; Jb.39,13.—
2) wing Ez.17,7.

same as אָנַיְ, which see.

Hiph. הִינִיק, sf. יְנָיק, sf. הְינִיק, to suckle, to nurse Ex.2,9.

נְרֵר (בְּחַר to shine, whence נְחַר), גיר גר, בְּנוֹרָה, גַר.

רְּרָ Ch. (def. נוֹרָא) m. fire Dan.3,6; 7,9.

נְּלְשֵׁה (בְּנִשְׁה ; fut. אָנִשְׁם) to be sick, ill Ps.69,21.

וֹנְהָ (fut. הְּיֵּר, ap. וְיֵּר, i) to sprinkle Lev.6,20; 2K.9,33.

Hiph. 하는 (fut. 하는, ap. 는 pt. 이 1) to sprinkle Lev.4,6; 8,11.—2) to cause to start, to startle Is.52,15.

(from אוֹן) m. cooked dish, mess Gen.25.29.

נְיִרִים (from נְיִירִים; pl. נְיִירִים, sf. נְיִירִים (m. prop. one separated, hence: 1) one consecrated to God, a Nazarite Num.6,13, fully בְּיִרִי Jud.13,5.— 2) chosen, elect one, prince Gen.49,26; Deut.33,17; Lam.4,7.— 3) undressed vine (left in the sabbatical and jubilee years) Lev.25,5.

Hiph. הַוֹּיל to cause to flow Is. 48,21.— הַוֹּילוֹת Lam.1,8 Hiph. of

to encircle, whence the next word.

קְּנָתְ (sf. בְּוָמִים, pl. נְנְמָרָם, c. נְנָמָים) m. ring Gen.35,4 (for the ear); Ez. 16,12 (for the nose); בְּוָמִי דָאַף nose-rings Is.3,21.

לְבָּלְ Ch. (pt. אָבָּן) to suffer loss Dan. 6,3.— Aph. אָבָּן to inflict loss, to damage Ezr.4,13; pt. f. c. קבְנִוּלָרָ v. 15; verb. n. בְּנִוּלָרָת damage, hurt v. 22. רְיֵּן m. loss, damage Est.7,4.

To separate (Kal not used).

Niph. אוֹן (fut. אוֹן בּוֹן 1) to separate oneself, to abstain, with אוֹן Lev.22,2; inf. אוֹלָנוֹי to be abstinent Zch.7,3.— 2) to fall away from, with אוֹלְנוֹי Ez.14,7.— 3) to devote oneself to, with אוֹן Hos.9,10.

Hiph. הְוֹיִר (fut. יֵוֹיִן; inf. יְוַיִּן; inf. יַוֹיִן; inf. יוַיִּן; inf. יוֹיִן; inf. vum.6,12.— 3) infr. to separate oneself, to abstain, with יוֹיִן Num.6,3.

pr. n. Noah, the patriarch preserved from the deluge Gen.5,29; Is.64,9; Ez.14,14.

ים און pr. n. m. Num 13,14.

וֹחָב (imp. הַחָב) to guide, to lead Gen.24,27; Ex.32,34.

הַּנְחָהָ (fut, הַנְהָהָ: inf. חַּוֹחְבַּה , sf. חַבְּּה for בַּהְתְּחָב) 1) to guide, to lead Ex.13,21; Ps.31,4.— 2) to bring, with מְ from Num.23,7, before 1S.22,4, אָ to Ps. 107,30; with בָּ to quarter in 1K. 16,22.

בחום see נחום.

pr. n. Nahum, a prophet Nah.1.1.

נְחוּמִים (from בְּיָרִים only pl. נְחוּמִים (תְּחְמִים m. 1) consolation, comfort Is.57,18; בְּרִים נְחְמִים comforting words Zeh.1,13.— 2) compassion Hos.11,8.

קרון pr. n. 1) grandfather of Abraham Gen.11,22.— 2) brother of Abraham v.26.

שְׁלְּחֵלְ adj. of copper, brazen Jb. 6.12.

קּרְשְּׁה (בּחּשֶׁה f. copper Lev. 26,19; מְצְחַדְּ נְחּישֶׁה thy brow is of copper, i. e. shameless Is.48,4.

לְּתִילְוֹת f. pl. a musical instrument, prob. a flute Ps.5,I (acc. Fuerst the name of a music-choir).

בְּיִרְיִם (from נְחִירָיו ; sf, נְחִירָיו) m. du. nostrils Jb.41.12.

וֹנְחֵל I. (fut. יְנִחֵל : inf. יֹנְחֵל 1) to possess לֹנְחֵל בְּחַלְּה they shall possess no inheritance Num. 18, 23; with אין Ps.82,8.— 2) to get, to have for one's own Pr. 3, 35; 11,29; 28,10.— 3) to inherit Jud 11,2; Zeh.2,16; יְנָחֵל בְּחַלְּה and take us for thine inharitance Ex.34,9.—4) to give in possession, to distribute, to allot Num.34,17 a. 18; Jos.19,49.

Pi. בְּחַל (inf. בְּחַל) to distribute, to allot Jos.13,32, with accus. of thing and יְ of person 19,51; with accus. of person Num.34,29.

Hiph. בְּנְחִיל (fut. יְנְחִיל; pt. הַנְּחִיל; inf. הַנְּחִיל (הַנְּחִל הַיִּחִיל : pt. הַנְּחִיל (הַנְּחִל הַ הַנְחִיל : pt. הַנְּחִיל (הַנְּחִל הַ בִּנְחִיל : pt. הַנְחִיל (הַנְּחִל הַ בְּנִחִיל (בּוּחַל הַ בְּיִרוֹן נִיֹּים (בּוּחַל עָבְיוֹן נִיִּים (בּוּחַל עָבְיוֹן נִיִּים when the Most High divided out to the nations Deut.32,8.— 2) to make to inherit, to leave for an inheritance Deut.21,16: 1Chr.28.8.

Hoph. דְּנְחֵל to be made to possess, to have allotted הָנְחֵלְּחִי לִי I have been allotted months of misery Jb.7,3.

Hithp. הְתְנַחֵל (fut. לות.) to possess oneself of, to acquire Num. 32, 18; וְהְנָחֵלְהָם אֹתָם לְּבָנִיכֶּם and ye shall acquire them for your children after you (i. e. as hereditary property) Lev.26, 46; בְּבִירִם and they shall possess them... for servants Is.14,2.

II. (akin to בְּלֵל) to hollow out, whence the next word.

בול (du. בול בול בעלים, pl. בול, יבול (du. בול בעלים, pl. בול בעלים, c. בול (du. בול בעלים, pl. בעלים, c. בעלים, m. 1) valley, ravine Gen 26,19; Ps.104,10; with the genitive of the name o. the valley: בעלים בע

mer) Jb.6,15; with the genitive of the name of the brook or river: the river Arnon Deut. the brook Besor נחל הבשור ,24 18.30,9, בחל יבל the river Jabbok Deut.2,37, נחל הגד the river of Gad (same as בַחַל יַבֹק 2S.24,5, etc.: נחל מצרים the river of Egypt, forming the south boundary of Palestine Num.34.5: Is.27,12 (now the נחל הַעַרָבָה (Wady el-Arish river of the wilderness, which falls into the Dead Sea Am.6.14 (now Wady el-Achsa) .- 3) pit of a mine, shaft Jb.28,4 (see quotation under ララ豆 2).

בְּחַלֵּה (בְּחַל (בְּחַל בְּחַל) m. river, stream Ez. 47,19; Ps.124,4.

וֹתְלָּהֹ, sf. נְחֵלְהֹ, trom נְחֵלְהֹ, c. חֹלֵחָ, sf. נְחֵלָּהִי; pl. נְחֲלָהֹוֹ, f. 1) possession, property, inheritance Num.34,2; 36,8; מְבָּחֹלֵת אֲבוֹת אֲבוֹת הוֹ inheritance of fathers Pr.19,14; of Israel, as the possession of God יִי בְּחַבְּיוֹ בַּצֹּלְ בַּבְּעָרָה 2S. 21,3.— 2) assigned portion, lot, gift מְבִּלְהֹ וְבִּילְרִה וֹלְי וְבִּתְלָה he hath no part nor lot Deut. 14,27; בַּחַבְּל לוֹ תַעָּלְ וְבִּתְלֵה מִאֵּל he lot appointed unto him from God Jb.20,29; of children: יַבְּילַתְּבְּלְּה the gift of God Ps. 127,3.

וו. (from חַלֶּה I.) disease יוֹם the day of discase and of fatal pain Is.17,11.

pr. n. a station of the

Israelites in the desert Num.21,19. בַּוֹלְלָּהְיּ gent. of an unknown family or place Jer.29,24.

תֹתְלֶת (בּחַלֶּה (בַּחַלֶּה possession, portion, lot בַּחַלֶּה שָּפְּרָה עַלֵּי yea, my lot is pleasant to me Ps.16,6.
מְרַבּחַלְ (akin to נְּחַבּ (to breathe, to sigh (Kal not used).

Niph. מַחָיִ, ^ מְחָיִ (fut. מַחָּיִי, ap. מִיּרָ מִּחָרָ ; pt. מְּחָיִ ; inf. מְּחָרָ 1) to have compassion, to pity, vith אָּ , יְ Jud.21,6 a. 15; also with יַּ Ps.90,13.— 2) to repent, with יְשָׁ Ps.90,13.— 2) to repent, with יְשָׁ Jud.2,18; with יִּ 2S.24,16; Jer. 42,10; with יַ Ex.32,12.— 3) to console oneself, to be comforted Gen.38,12; Ps.77,3; with יַ 2S. 13,39; with יִ מַּ after Gen.24,67.— 4) to avenge oneself, to take satisfaction, with יְ Is.1,24.

Pi. בְּחָבוּ (fut. בְּחָבוּ ; pt. בְּחָבּהְ ; inf. בְּחָבּ to console, to comfort Is.40,1; with מַל for Jer.16,7; with בְּהַ concerning Gen.5,29.

Pu. Din to be consoled, comforted Is.66,13.

Hthp. בְּתְנַחָם (fut. בְּתְנַחָם 1) to be comforted, purposing to kill thee Gen.27,42; בְּתְנַחָּל בְּתְּנַחְל מְתְנַחְל בְּתְּנִיתְּל בְּתְּנִיתְּל בְּתְּנִיתְּל בְּתְּנִיתְל בְּתְּנִיתְל בְּתְּנִיתְל בְּתְּל בְּתְּלְבִיתְל בְּתְּלְבִיתְל בְּתְּלְבִיתְל בְּתְּלְבִיתְל בְּתְּלְבִיתְל בְּתְּלְבִיתְל בְּתְּלְבִיתְל בּתְל בְּתְל בְּתְל בְּתְל בְּתְל בְּתְל בְּתְל בְּתְל בְּתְל בְתְל בְּתְל בְּתְל בְּתְל בְּתְל בְּתְל בְתְל בְתְל בְתְל בְתְל בְּתְל בְתְל בּתְל בּתְב

מה pr. n. m. 1Chr.4,19.

בּתְבֶּה m. compassion, pity Hos.13,14 בָּתְבָּה (sf. בָּתְבָּתְה f. consolation, comfort Ps.119,50; Jb.6,10.

קרי ה. Nehemiah: 1) governor of Judea under Artaxerxes I. Neh.1.1, surnamed אָרְשִׁי (which see) 8,9.— 2) other persons Ezr. 2,2; Neh.3,16.

pr. n. m. Neh.7,7.

נחנו pron. we (= אַנַחָנוּ).

ינְתִץ (= נְלֵחֵץ) to press, to urge; pt. p. ינְתִץ urged, i. e. pressing, urgent 18.21.9.

to snort, whence בְּחֵר a. בְחֵר (sf. בַּחְרוֹ) m. a snorting Jb. 39,20.

נְחַרָה (= בַּחְרָה; c. הַחַבּ) f. a snorting Jer.8,16.

קר pr. n. m. 2S.23,37.

נְלֵחֵשׁ (= בַּחֵשׁ) to murmur, to whisper, to hiss (Kal not used).

Pi. פֿרָנוֹשׁ ; pt. יְנְרֵוֹשׁ ; pt. יְנְרֵוֹשׁ ; inf. יַנְרְוֹשׁ prop. to whisper, hence:
1) to practice enchantment Lev.
19,26; 2K.21,6.— 2) to divine, to foretell Gen.30,27; 44,15.— 3) to take as an omen 1K.20,33.

ment Num.23,23; לֹא־הָלַן:... לְקְרֵאת (נְחָשִׁים nr. 1) enchantment Num.23,23; לֹא־הָלַן:... לְקְרֵאת he went not... to seek for enchantments 24,1.

ינְחָשִׁים I. (from נְחָשׁים; pl. ; נְחַשׁים; pl. (נְחָשִׁים; pl. ינְחָשׁים; pl. ינְחָשׁים; m. 1) serpent Gen.3,1; נְחָשׁי נָחָשׁים (made by Moses)
Num.21,9; עַקְלָּחוֹן crooked

serpent בְּרֵיהַ flying serpent Is.27,1; the latter also signifies the northern constellation of the dragon Jb.26.13.

monites 1S. 11, 1.— 2) various other persons 2S. 17,25 a. 27.—
3) an unknown place 1Chr.4,12.

שְׁחָיִ Ch. (def. אַשְׁחָיִ) m. copper, brass Dan.4,20.

יַבְּישׁוֹן pr. n. a prince of the tribe of Judah Num.1,7.

אַרְעְיִיהוֹ pr. n. the mother of king Jehoiachin 2K.24,8.

יה pr. n. the bronze serpent made by Moses 2K.18,4.

תולין (akin to הַלִין מָהַכּוֹת בְּטִר מְבָּרוֹת מָבְּלוֹת בְּטִר מִבְּרוֹת מַבְּלוֹת בְּטִר מִבְּרוֹת מִבְּלוֹת בְּטִר מִבְּרוֹת זְּעִרְה זֹבְּלוֹת בְּטִר מִבְּלוֹת בְּטִר מִצְה שׁוֹחִם וֹן A reproof penetrateh into a wise man more

than a hundred stripes into a fool Pr.17.10.

Niph. אַבְּר נְחָתוּ בִּי to sink, to penetrate תְּצֶּיךְ נְחָתוּ בִי thy arrows have penetrated into me Ps.38,3.

Pi. רְחַתְּ (mp. תַּבַח) 1) to press down, to bend וְנְחַתָּה קַשֶּׁת־נְחוּשָׁה so that my arms can bend a brazen bow Ps.18,35.— 2) to level, to smooth down (furrows) Ps.65,11.

Hiph. הְנְחִית (imp. הַנְחֵית) to cause to come down Jo.4,11.

רות Ch. (pt. וְנְתְּל to descend, to come down Dan.4.10.

Aph. אַחָה (fut. אַחַה; imp. אַחַה) 1) to bring down Ezr.5,15.— 2) to deposit, to lay up Ezr.6,5; pt. אַחַהָּטְ v. 1.

Hoph. הְנְחַת to be deposed Dan. 5,20.

adj. descending, coming down, only pl. נְחָתִים 2K.6,9.

(3 pl. נְמֵיּה Ps.73,2 Kri; fut. הְנֵים, ap. מָיָם, הַנְּיָם, הָּנָּיָם, לָּנִים, קָּנָּים, הָנִים, לָנִים, הָּנִים, לָנִים, לָנִים, לָנִים, לָנִים, לָנִים, לְנִים, pl. נְמִיּה, pl. מָנִים, pl. מָנִים, pl. מַנְים, to stretch out, to extend Is.44,13

(a line); 23,11 (a hand); זרוֹעַ נְמוּנָה an outstretched arm Ex.6.6; נטויות שולון with outstretched neck Is. 3,16; לַמַה אֹהֵל to stretch out, i. e. to pitch, a tent Gen.12,8; fig. ממה Ton to extend favor Gen. 39,21; to extend peace Is.66, 12; ...לעה עלה to extend, i. e. to direct, evil against one Ps. 21,12; שַלוש אַני נוֹמָה עַלֵיה three things do I extend, i. e. offer. unto thee 1Chr.21,10 (in the parallel passage 2S.24,12 (נוֹטל).— 2) to incline, to bow Ps.18,10; and he bowed his וַיָּט שָׁכְמוֹ לְסַבּל shoulder to bear Gen.49,15; קיר אט a wall inclining (i. e. ready to fall) Ps 62,4; fig. בטה לב to incline one's heart Ps. 119,112; hence: to bow down, to sink Jb. 15,29 (see under מָנְלֶה).— 3) to incline, to turn מבי and he inclined unto me Ps.40,2; with יאחר: to turn after one Ex.23,2; Jud 9,3; נְמָה לָךְ עַל־יָמִינִךְ אוֹ עַל־ turn thee aside to thy right hand or to thy left 2S.2,21; with 성: to turn to Gen.38,16; with 12: to turn aside from, to decline Num.22,23; Ps.44,19; with DVD; to turn from 1K.11,9.-4) to decline to the decline of the day Jud.19,8; צל נמוי a shadow that declineth Ps.102,10; of the shadow on the sun-dial 2K.20,10.

Niph. וְנְמֶדּה (3 pl. יְנְמֶדּן; fut. וְנְמֶדּה; fut. וְנְמֶדּה to be stretched, spread Zch.1,16 (of a line); Jer.6,4 (of shadows); as streams they are spread forth Num 24,6 (Stb. renders נְחָלִים נְמָיה here: to bend, to wind).

Hiph. הַפַּה (1 ap. אַט ; fut. הַפַּר , משִים, pt. מְשֵׁים, pl. מְשֵׁים, c. מְשֵׁים: imp. המה, ap. מה; inf. המה (1) to stretch out, to extend Jer. 15.6 (the hand); fig. ...לם המה המר על to extend mercy to... Ezr.9,9.- 2) to stretch forth, to spread Is.54,2 (curtains); 2S.16,22 (a tent); intr. to stretch oneself, to lay oneself they lay them- על-בַּגַרִים חַבְלִים יַמוּ selves down upon pledged garments Am.2,8.- 3) to incline, to let down Gen.24,14; דְשָה אוֹן to incline the ear, i. e. to listen Ps. 49.5; of the heart 119,36.— 4) to turn aside 2S.3,27; fig. לב הותל নামুন a deceived heart hath turned him aside Is.44,20, הַמַחוּ בַּרב לְקַחַה she turned him aside, i. e. seduced him, by the abundance of her reasoning Pr. 7,21; אַביוֹנִים they turn aside the poor in the gate [from their right] Am.5.12; מַטִּי־נֵר those that turn aside the stranger [from his right] Mal 3,5; מַשְׁבָּם to bend the right, to distort judgment Ex. to לְנָמוֹת אַחַרָי רַבְּים לְהַמּוֹת to decline after many to distort judgment v. 2.

קמיל (from נְמִיל adj. burdened; only pl. c. נְמִיל בְּמֶך they that were laden with silver Zph.I,11.

נְמִיעִים (from נְמֵיעִים; only pl. נְמִיעִים m. plant Ps.144,12.

קְּמִיפְּה (from נְמִיפּוֹי; only pl. הִיּטְיּם, f. drop, pearl (pendant for the ear) Juá.8.26; Jb.3.19.

וֹנְמִישֵׁה (from נְמִישׁה; only pl. נְמִישׁה (נְמִישׁה ; tendril, twig Is.18.5; Jer.5.10.

נוֹמֵל (fut. מֹל ; pt. נוֹמֵל) to take up Is.40,15; with צֵּיב to lay upon. to impose upon thee (i. e. I propose to thee) three things 2S. 24,12; בָּמֵל עֵלְיוֹן for he (i. e. God) hath laid it upon him Lam. 3,28.

Pi, נְמֵל (fut. יְנַמֵּל) to take up Is.63,9.

Ch. to lift up Dan.4,31.

(from נְמֵל) m. burden, load Pr.27.3.

עָּטְי, (fut. עַפֵּי; pt. עַבְּטֹּ, עַבּטֹּ, pl. פּיִעִים ; pt p. עַבְּטֹּן ; inf. עַבְּטָּ, הַעַבְּטַ 1) to set in, to plant Gen.9,20; Num. 24,6; fig. of a nation Ps. 44,3.— 2) to set up, to fix, to fasten Is.51,16; Dan.11,45; מַשְׁבָּרִיּת נְּטִּיְעָּיִם בּישְׁבְּרִיּת וְחַנִּאַטַ nails fastened Ec.12,11.

Niph. אָשֵׁן (3 pl. הְּשִׁן) to be planted Is.40,24.

ילְּמָעְרָ , לּ. אָפָּוְ, אּלָ, אָּל ; אָל ; אָר (see quotation under נְמַע נַעְמָנִים or נְמַע שַׁנְעִים ipleasant plant Is.5,7; אָנְמָעִים 17,10.— אין plantation 1Chr.4,23.

ילֹמִית see לִמְתַּ

לְבַּוֹף (fut. קַּבּיִם עֲסִים to drop, to drip, to flow Jud.5,4; יבָרִים עֲסִים the

mountains shall drop down new wine Jo.4,18; fig. of speech Jb. 29,22; נְבָּת תְּמַבְּנָה שָּבְּתוֹתְיִבְּי thy lips drop sweet honey Cant.4,11.

Hiph. אָפִיף (fut. אָיפִי ; pt. אָפִיף; pt. מְפִיף to cause to drop, to drop Am.9, 13; fig. to cause speech to flow, to speak, to preach Ez.21,2; Mic. 2,11 (hence in later use אַפַיִּר

기술 (from 기월; pl. c. 기월) m. 1) drop Jb.36,27.— 2) aromatic resin, myrrh (so called from its flowing out in drops) Ex.30,34.

וֹמְלְּחָי pr. n. a city in Judah, near Bethlehem Ezr.2,22; gent. נַמּפָּתִי Jer.40,8.

בּבר Ch. to keep, to preserve Dan. 7.28.

עשׁיַן (fut. שׁשֵּי; pt. p. שׁישׁיַן, pl. בּשׁישִׁים, f. הַשִּׁישׁים (מִישִּׁים, forsake Jer.12,7; Pr.1,8; of a field: to leave uncultivated Ex.23,11; witt יַעֵי: to leave with some one

מול שמר ביש מל שמר and he left the sheep with a keeper 1S. 17.20 a. 22.— 2) to let, to allow and thou hast ולא נמשחני לנשק not let me kiss Gen.31,28.- 3) to cast וַבְמֵיוֹ עַלֵיוֹ he will cast his blood (i. e. blood-guiltiness) upon him Hos.12,15; with על of place: to let fall ...פּלְנִים... it brought quails... and let them fall by the camp Num.11.31. - 4) to thrust, to draw a drawn sword Is. 21,15.- 5) to spread, to scatter 1S.30,16; of a battle: to become general 1S.4,2.

Pu. ២២៦ to be forsaken, abandoned Is.32,14.

נְיְהֶל ; sf. נְיָהֶל m. wailing מְנְיָהֶל הְנִיהֶל הָנְיָהֶל מְיְנָה and they shall take up in their wailing a lamentation for thee Ez.27,32.

ניא (= Ar. אני) to be raw, uncooked, whence אַני II.

ניב (from ניב m. produce, fruit Mal.1,12; fig. ניב שְּׂבְּחֵים fruit of the lips, i. e. speech Is.57,19.

יבי pr. n. m. Neh.10,20.

ניד (from ניד) m. 1) moving Jb.16,5 (see quotation under חֲשֵׂך 1; others: condolence, see ניד 3).

וְיְרָה (= יְיְרָה f. abomination Lam. 1,8.

וְיֵוֹת pr. n. a place near Ramah 18.19,18; 20,1 (Ktib תְּנֵיוֹת).

נְיְחְׁתָּ, נִיּחְתָּי, sf. נְיְחְתָּם, (from נְיִחְם, נִיחְםָּם, (נִיחִוֹתְים, pleasantness, sweetness, delight; only in the phrase תֵים נִיחַ pleasant odor, sweet savor Gen.8,21; Lev. 1,9; Ez.20,28.

ניהוֹת Ch (pl. ניחוֹת) m. sweet odor (elliptically for הַה נִיח Dan.2, 46; Ezr.6,10.

(sf. ניני) m. descendant, son (always coupled with הָרֶבָּר) Gen. 21,23; Is.14,22; Jb.18,19.

ינורז pr. n. Nineveh, capital of Assyria, on the eastern bank of the Tigris, founded by Nimrod Gen.10,11; Is.37,37; Jon.3,3.

D'i Ktib Jer.48,44 for בָּל, pt. of Did, which see.

m. the first month of the Hebrew year (March—April) Neh.2,1; Est. 3, 7, called in the Pentateuch בּיָשׁ הָאָכִי וֹהָשׁ הָאָכִי (month of ears) Ex. 13,4; Deut.16,1.

נצין (from נְצֵין) m. spark Is.1,31.

ניך (= ניך to shine) prop. to make clear, hence of land; to clear, to make arable, to break up; as n.

fallow ground, tillage נְירוּ לֶּכֶת נִיר break up your fallow ground Jer. 4,3; Hos 10, 12; יְתְשִׁים much food is יְתֵשׁ נְחָפָּה בְּלֹא מִשְׁים much food is in the tillage of the poor, but there is that is destroyed for want of judgment Pr. 13, 23. — נַיִּרְם Num. 21, 30 belongs to יִרָּה thick see.

וניך II. (בּיך) m. light, lamp; only fig. posterity, lasting name, glory, rule לְמַצוְ הַיְוֹת־נִיר לְרָוִיר־עַבְדִי כַּלְי that there may be a light (posterity, rule) to David my servant forever 1K.11,36; בַּתוֹ נִיר לָנִי to give a light (i. e. posterity, rule) to... 1K.15,4; 2K.8,19; 2Chr. 21,7.

נְּכָה (בֹּלֶה (בֹּלֶה to strike, to wound (Kal not used).

Niph. 자꾸 (pl. 자꾸) to be beaten; with 기후: to be beaten out, driven out from Jb.30,8.

אָרָאָי (pl. נְּבָאִים) adj. stricken נְּבָאִים שׁ ye shall lament deeply stricken Is.16,7 (Fuerst: ye mourn very much the desolation, taking נְבָאִים as an abstract noun).

נְבָאָה (f. לְבָאָה) adj. afflicted, broken Pr.15,13; 17,22.

הלכוֹן f. spices, aromatic powder Gen.37,25. See also הֹבוֹי.

The sprout, to put forth shoets, whence the next word.

(sf. נגל) m. prop. progeny (پَבָרָי sf. لَيْבָרָי m. prop. progeny (בּבּרָה Ethiop. גנג

scendant, grandson Gen.21,23; Is. 14,22; Jb.18,19.

לֶּבְה beat, to smite (Kal not used).

Niph. 다 be beaten, slain 2S.11,15.

Pu. נְבָּתְה (f. נְבְּתְה , לְבָּתְה , p. נְבָּתְה) to be smitten Ex.9,31 a. 32.

Hiph. הַבָּה (1 s. אַבָּה, אַבָּה, 1 pl., 1 pl., ַנְבָּה ; fut. מַבָּה , ap. זְיַ, pt. מַבָּה , sf. , הַרָּ, pl. מַבָּים ; imp. הַבָּה , ap. הַרָּ, inf. הַבֶּה, הַכּוֹת (הַכּוֹת to beat, to smite, to strike Is.58.4; Cant.5.7; of the sun Jon.4,8; Ps.121,6; of the hail Ex.9,25; with 2: to strike into 18.2,14; 19,10; with 2: to strike apart, to divide into Is. 11,15; with אחוֹר: to strike backward, to put to flight Ps.78,66; to smite upon the cheek, הַבָּה לֵחִי i. e. to shame Ps.3,8; Jb.16,10; to smite with the הַלַשׁוֹן to tongue, i. e. to slander Jer. 18, 18; to strike the hand, to הַבַּה כַּף clap the hands 2K.11,12; Ez.22,13; the heart smites one, הַבַּה לֶב אֵת־ i. e. his conscience reproaches him 1S.24,6; 2S.24,10; הַבַּה שׁרָשׁ to strike, i. e. to shoot forth, roots Hos.14,6.— 2) to smite, to afflict, with בַּבַּנוֹרִים to smite with blindness Gen.19,11; ו הַבִּיתִי אַתְכֵם בַּשְּׁדַפוֹן 1 smote you with blasting Hag.2,17; so also of pestilence Num.14,12 or disease 1S.5,6; חֵרֶם to smite with destruction Mal.3,24.- 3) to slay, to kill Ex.2,12; of slaying by a wild animal 1K.20,36; with addition of אָבָּט in the same sense: וְהַבְּהוֹ נְבָּט and he slay him (prop. and he smite him as to his life) Num.19.6.

Hoph. הַּבָּה (Ps.102,5 הַבָּה; fut. יְבֶּה, נְּהָה , לְּבָּה , לְּבָּה , לְּבָּה , לִבְּּה , לְבָּה , לִבְּּה , לַבְּּה , לִבְּּה , לִבְּּה , לִבְּּה , לְבָּה , לִבְּּה , לִבְּה , לִבְּּה , לִבְּה , לִבְּּה , לִבְּה , לִבְּּה , לְבִּה , לִבְּּה , לִבְּּה , לְבִּה , לִבְּּה , לְבִּה , לִבְּּה , לְבִּה , לְבְּה , לְבְּה , לְבִּה , לְבְּה , לְבִּה , לְבְּה , לְבִּה , לְבְּה , לְבְּבְּה , לְבְּבְּה , לְבְּבְּה , לְבְּבְּה , לְבְּבְּה , לְבְּבְּה , לְּבְּבְּה , לְבְּבְּה , לְבְּבְּה , לְבְּבְּה , לְבְּבְּבְּה , לְ

נְכֶה רַנְלֵים (c. בְּלְבִים adj. smitten וְנְכֵה בְּנְלֵים smitten in the feet, lame 2S.4,4; הַה רוּח smitten in spirit, afflicted Is.66,2.

נְבֶּה (from נְּבָה) m. smiter with the tongue, slanderer; only pl. נֵבִים Ps.35,15 (Eng. Bible: the abjects). בי pr. n. Necho II., king of

Egypt, son of Psammetichus 2K. 23,29; Jer.46,2.

וְבֹוֹן pr. n. name of a threshing-floor 2S.6,6 (in the parallel passage 1Chr.13,9 (בִּידוֹן).

יְנְכֹת see נְבוֹת.

(akin to בְּבֶּח) (to be straight, whence בְּבְּהְ... 2) to be in front, whence וְבָּהְ

נְּלְתְּים (ff. בְּרָחִים ; pl. יְנְכְחִים adj. right, straight; fig. בְּלְם who walketh straight before him Is.57,2; יְבְלַם they all (the words) are straight (plain) to him that understandeth Pr.8,9; f. מְבְּבְּי as n. equity, justice Is. 59, 14; pl. מוֹנְי יִנֵיל right things, uprightness Is. 30,10; בְּבֶּרֶץ נְכְחוֹת יַעֵּיל in the land of uprightness will he deal unjustly 26,10.

תֹבְתוֹ (sf. וֹנְכְחוֹ) m. front; as prep. in front of, over against Ex.14,2; Ez.46,9.

שום נכח מָיָי לְנְים to set before one's own face Ez.14,7; הביל Gen.30,38.— 2) opposite to, over against 1K.20,29; also אָלִים לָנִבּר נַבר לַנַבר עַר בנבר to the place over against Jud.19,10; הבָט לְנַבר נַנְיִי לְנַבר to look right on Pr.4,25.— 3) in regard to, in behalf of his wife Gen.25.21.

to deal deceitfully, to deceive; pt. נְבֶל deceiver Mal.1,14.

Pi. בָּלְ same as Kal, with יָּ

Hithp. קֿבָבֶּל to show oneself cunning, to conspire against, with accus. Gen.37,8; with ב: to deal cunningly Ps.105,25.

(conly pl. sf. נְבָל) m. deceit, wiles Num.25,18.

DD1 acc. Stb. = Ch. DD1 to slaughter, whence n. DD1 cattle for slaughter, also cattle in general, then movable property, which in primitive times consisted exclusively of cattle; hence DD1 and

D בָּוֹלֶ (acc. Fuerst this assumed verb is identical in its organic root בּיב with בּיב and signifies: to conceal, to keep treasures).

D. Ch. (pl. יְנְלֵשׁי, c. יְנָלְשׁי) m. goods, wealth Ezr.6,8; יְנָלִשׁי a fine of goods (or of money) 7,26.

יבֶּׁכֶּל (only pl. נְּבָּלָים) m. wealth, riches Jos.22,8; Ec.5,18; 2Chr.1,11. to distinguish (Kal not used).

Niph. 기호구 (fut. 기호구) 1) to be distinguished, recognised, known Lam.4, 8.— 2) prop. to distinguish oneself, to show oneself different, hence: to dissemble Pr. 26.24.

Pi. 기질과 (fut. 기질과) 1) to distinguish, to regard with preference מולא נְכַר־שׁוֹעַ לְפָּגִי־רַל and he distinguisheth not the rich before the poor Jb.34,19.— 2) prop. to distinguish from one's own, hence: to find strange, to estrange וַיַּנַבְרוֹ and they have אַת־הַפַּקוֹם הַוָּה estranged this place Jer. 19,4.-3) to give over into a stranger's power, to deliver נְבַר אֹתוֹ אֵלהוֹם God hath delivered him into my hand 1S.23,7.— 4) to disregard אתתם לא תנברו and their signs ye cannot disregard Jb.21, 29.— 5) to fail to know וַנְבָּרוֹ [a] lest their oppressors should צַּרָימוֹ fail to know Deut. 32, 27 (Eng. Bible: lest their adversaries should behave themselves strangely).

Hithp. זְהַנְבֵּר 1) to be known, racognised Pr.20.11 — 2) to make

oneself strange, to dissemble Gen. 42.7:1K.14.5.

וביר . ap. נביר (fut. נביר, ap. בַּיַב: מביר . imp. הבר : inf. מביר . הפר , הפר (הפר , הפר , הפר , הפר , הפר quainted with יַבְּיר בַּלְהוֹת צַלְמָוָת they know the terrors of the shadow of death Jb.24.17: יביר he knoweth their works 34,25.- 2) to recognise, to distinguish הַבּר־לָהְ מַה עִּמַּדִי recognise thou what is thine with me Gen.31,32; 37,32; לא אַכִּיר מַרָאָהוּ I could not recognise its form Jb.4,16; וָאָין הַעַם מַבִּירִים קוֹל תִרוּעַת the people הַשְּׁמְחַה לְקוֹל בָּכִי הַעֲם could not distinguish the noise of the shout of joy from the noise of the weeping of the people Ezr. 3,13.— 3) to take notice or knowand all the וְכַל הַעֲם הָכִּירוּ ledge people took notice of it (i. e. of what the king did) 28.3,36; שרוע עhy מַצַאתִי חָן בְּעִינֵיךְ לְהַכִּירֵנְי have I found grace in thine eyes, that thou shouldst take knowledge of me? R.2,10 - 4) to know, to understand לְדֵבֶּר מִּנְיִרִים אָינָם מַנְּיִרִים they did not understand! to speak in the Jewish language Neh.13,24.— 5) to respect לאר ye shall not תַכִּירוּ בְּנִים בַּמִּשְׁפְּט respect persons in judgment Deut. 1,17.

נְבֶר (c. גבַר) m. stranger, alien Neh. 13,20; אָלהֵי נַבַר־הָאָרָץ the gods of the strangers of the land Deut. 31,16; also בַּן־נַבָר stranger, foreigner Gen.17,27, pl. קָנֵי נַכְר Is. 62,8; אָל נַכְר a strange god Deut. 32,12; אַרְטַת נַכְר a strange land Ps.137.4.

يَّتِيْ m. strange fate, misfortune Jb. 31,3.

ה same as נֶּבֶּל , only sf. בְּיוֹם, in the day of his misfortune Ob.12 (Eng. Bible: in the day that he became a stranger).

(נְכָרֶיוֹת , pl. נְכָרֶיוֹת ; f. נְכְרִים , pl. נְכְרָיוֹת adj. unknown, strange אָרֶץ נְכְרִים at strange people Ex.21,8; אָרֶץ נְכְרִיָּה a strange land 2,22; as n. נַכְרִי הדרי stranger, alien Jb.19,15; f. נְכְרִיָּה a) a stranger Gen.31,15. b) adulterous woman Pr.7,5.

קב'ת ובלתה (others: בית נכתה spices) בית נכתה (others: בית נכתה spices) אול his treasure-house (or: spicery-house) 2K.20,13; Is.39,2.

to end (Kal not used).

Hiph. to cease, only inf. sf. אַנְגּוֹי Hiph. to cease, only inf. sf. בּנְלוֹתְךְּ לְבָנוֹי when thou shalt cease to spoil Is.33,1 (= בּנָלוֹתָךְּ בּנִי

יְמִבְּוֶה (בִּנְיֶה (נְבְיֶה (נְבְיֶה adj. only f. נְמִבְּוֶה vile, useless 18.15,9.

pr. n. 1) descendant of Reuben Num.26,9.— 2) descendant of Simeon Num.26,12 (= יֵמוּאֵל Gen.46,10); patr. יְמוּאֵל ib.

. מָכַרְ Bee נַמַרְ

akin to בְּלֵל to cut off, to eat off, to gnaw, whence the next word.

וְמָלְה (pl. נְמָלִים) f. prop a gnawer, ' hence: ant Pr.6,6; 30,25.

to be striped, whence the next word.

אָבֶּרְ (pl. יְמָרֶים) m. prop. the striped, hence: leopard, panther Is.11,6; Jer.5.6.

Ch. leopard, panther Dan.7,6.

קרו pr. n. Nimrod, son of Cush, a mighty hunter Gen.10,8, who founded the kingdom of Babylon v. 10, which is therefore called אָרץ נְמָרוֹ Mic.5,5.

a. נְמְרָה pr. n. a city of the Gadites in Gilead Num.32,3, fully בית נְמְרָה v. 36; near it was the brook מֵי נְמְרִים Is.15,6; Jer.48,34.

וֹלְיִילְיּ pr. n. father of Jehu 1K.19, 16 (acc. 2K.9,2 grandfather of Jehu).

Di (from נְּמָל II.; sf. יְםֶׁל m. 1) high pole Num.21,8.— 2) standard, flag Is.49,22; sail Is.33,23.—3) sign, token (of admonition) Num.26,10.

קבְּה (from בְּבֶה prop. turn hence: cause מִיבְּה מִעָּם for the cause was of God (i. e. it was so brought about by God) 2Chr.10.15.

IDI see NO.

רְּחָה Ps. 4,7 = נְּשָׂא (comp. Num.6, 26); but see נְחָה II.

נְּטָּה I. = Ar. נְשָׁא to try by the smell (Kal not used).

Pi. בְּמָה (fut. יְנַמָּה; pt. מְנַמָּה;

459

II. to lift up, whence נְּמָה; only imp. בְּמָה Ps.4,7.

רְּבֶּוֹ (fut. רְּבֵּי) to tear away, to pull down Ps.52.7; Pr.15.25.

Niph. □□1 (fut. □□1) to be torn away, driven out Deut.28,63; Pr. 2,22.

יבְיקׁיבְ (from בְּלֵיבָה I.; sf. נְלִיבָּה , sf. נְלִיבָּה , poet. יְלִיבָּה , sf. נְלִיבָּה , poet. יְלִיבָּה , sf. נְלִיבָּה , poet. יְלִיבָּה , sf. נְלִיבָּה , poet. ilibation, drink-offering Deut. 32,38.— 2) molten image Dan. 11,8.— 3) prop. one appointed under libation, hence: prince, ruler Jos.13,21; Mic.5,4.

I. (fut. קבּוֹי, קבּין; inf. קבֹּוֹי) 1) to pour out (libations) Ex.30,9; לֹאִר יִנִין יִנִין they shall not pour out wine to the Lord Hos.9,4; fig. לִּמִרְ מַמְּכָּה לַנִין יִנִין to form a league (made with libations) Is.30,1.—
2) to consecrate under libations, to appoint בַּמְרָּהִי מִלְבִי l have appointed my king Ps.2,6.

Niph. নৃট্য to be consecrated, appointed Pr.8,23.

Pi. বুটা (fut. বুটা) to pour out 1Chr.11,18.

Hiph. יְסֵרְ (fut. יְסֵרְ, ap. קּבֵּי, inf. יְסֵרְ (קּמָרְ הַּמָרְ) to pour out (nation) Num.28,7; Jer.32,29.

Hoph. 디델 (fut. 디델) to be poured out Ex.25,29.

קבן II. (בּ קבף; pt. p. קבון) to cover, to spread בַּמַבְרָה בַּנְּסוֹנְה the vail that is spread Is.25,7.

רָבְּוֹיֵ Ch. to pour out (Peal not used).— Pa. אָבָּוֹי (inf. אַבְּבָּוֹי) to pour out Dan.2,46.

קָּבֶּי, הַ בָּבֶּ (from בַּבְּ I.; הְּבָּבָּי, אַ בָּבָּ (from בְּבָּבָּי, הַּ בָּבָּבָּי, אַ בָּבָּבְי, אַ בָּבָּבִּי (נִּבְּבָּיהָם, נְּבָּבֶּיהָם, אַּרָבָּיה, אַרָּבָּיה, בַּבְּבָּיה, בַּבְּבָּיה, בְּבָבְיה, בְּבָבְיה, בְּבָבְי m. 1) a pouring out, libation Num.15,5; Jo.2,14.— 2) molten image Is.48,5.

DDJ I. prop. to be consumed, hence: to be sick, ill; only pt. DDJ sick man Is.10,18 (see quotation under DDD).

DDJ II. to lift up, whence DJ banner (Kal not used).

Pi. בּוֹ to lift up a banner בָּל בְּבָּהְר צְּר רוּחַ יִיְ נִסְּקָה בּוֹ when the enemy shall come in like a flood, the spirit of the Lord shall lift up a banner against him Is. 54,19 (acc. some interpreters בַּבְּבָּר נִי Pi. of בּוֹ עָם, which see).

Hithp. הָתְנוֹמֵם (pt. מְתָנוֹמֵם) 1) to lift oneself up בַּתַבְּּ לִירֵיאָּך thou hast given a banner to them that fear thee, that they lift themselves up Ps.60,6 (Eng. Bible: that it may be displayed); אַבְנֵי גַוֶּרְ מִתְנוֹּמְמוֹת עֵל־אַדְּמְתוֹ the stones of a crown lifting themselves up over his land Zch.9,16.

עָהָן (fut. צַהַּי ; imp. צַהַ , pl. יְהָי ; inf. צַהְי , גַּהְי , sf. בַּיּבְי) 1) to pull up, to tear away Jud.16,3 a. 14.—2) to move, to go, to march Ex. 14,10; Num.10,3.—3) to remove, to journey Gen.12,9; Num.10,33.

Niph. אַבַּן to be removed Is.38, 12 (see quotation under בוֹר 2).—2) to be torn Jb.4,21 (see בוֹר 1).

Hiph. רָפִיע (fut. יַפִיע . ap. יָפִיע . ap. יָפִיע pt. יָפִיע 1) to cause to depart, to lead forth Ex.15,22; of a wind: to cause to blow Ps.78,26.— 2) to remove Ec.10,9 (stones); Ps.80,9 (a plant).— 3) to set aside 2K.4,4.

DD1 (fut. PD1) to rise, to ascend

Ps.139,8.

Poly Ch. to ascend (for Peal are used the forms of Plp, which

see).

Aph. בְּּפִיק (inf. הַּנְּחָקָה) to cause to ascend, to take up Dan.3,22.

Hoph. P한 to be taken up Dan. 6.24.

יְּחָרוֹן: pr. n. an Assyrian idol 2K. 19.37; Is.37,8.

וֹעָה pr. n. a place in Zebulun Jos. 19.13.

נעה pr. n. f. Num.26,33.

וְעוּרוֹת f. pl. youth, childhood Jer. 32,30.

(נְעוּרְינוּ , נְעוּרְים , נְעוּרִים , נְעוּרִים , נְעוּרִים , יַעוּרִים , יַעוּרִים , m. pl. youth, childhood Gen.46, 34; Ps.71,5; Jb.31,18; אַשֶּׁת נְעוּרִים a wife of one's youth Is.54,6; בַעל the husband of one's youth Jo.1,8; בְּנִירְרִים the children of youth Ps.127,4.

יָנְיאֵל pr. n. a place in Naphtali Jos.19.27.

; נְעִימִים, pl. יְנִעִימִים, pl. יְנְעִימִים, pl. יְנְעִימִים, adj. lovely, sweet, pleasant, agreeable Cant. 1,16 of a lover); Pr.23,8 (of words); מָנִים וְנִינִים בּנִּיֹר נְעִים וְמִירוֹת sweet in songs 2S. 23,1; pl. as n. יְנִימִים Jb. 36, 11, הוצים Ps. 16,11 pleasures, delights; יְנִימִים Ps. 16,6 pleasant places.

נעל I. (fut. יְנְעֵל; pt. p. נְעִיל, f. pl. נְעֵל; inf. יִנְעַל) to bolt, to bar, to lock up Jud.3,24; 2S. 13,18; Cant.4,12.

נְנְעֵל ; fut. נְעֵל; fut. נְעֵל; fut. נְעֵל; fut. נְנָעֵל; fut. נְנָעֵל; I shod thee with badgers' skin Ez.16,10.

Hiph. רְנְעִיל (fut. יַנְעִיל) to shoe 2Chr.28,15.

נְעֵלִית , נְעֵלִים , נְעֵלִים , נַעְלִים , m. shoe, sandal Deut.25,10; Jos.5,15; 9,5; Am 2,6; Cant.7,2. The handing over of a shoe was an ancient Hebrew custom to attest the transfer of property R.4,7, hence the throw-

ing down of a shoe was a symbol of taking possession Ps.60.10.

וְנְעֵם (fut. יְנְעָם , ^ יִנְעָם) to be lovely, pleasant, sweet Cant.7,7 (of one beloved); 2S.1,26 (of a friend); Gen.49,15 (of a country); Pr.2,10 (of knowledge); impersonally: מוֹנְעָם to those that rebuke shall be delight 24,25.

נעם pr. n. m. 1Chr.4,15.

ת. 1) loveliness, pleasantness בְּרֵבִּי־נֹעֲם pleasant ways Pr.3,17; מְלֵבִי־נֹעֲם pleasant words 15,26 a. 16,24.— 2) favor, kindness Ps. 27,4; 90,17.

pr. n. f. 1) daughter of Lamech Gen.4,22.— 2) mother of Rehoboam 1K.14,21.— 3) a city in Judah Jos.15,41.— 4) a city in Edom, gent. בַּעַבְּתָר Jb.2,11.

יְבְּעָהְי patr. of נְעָהָן II. 1 (which see) Num 26,40.

וְלֶעְבֶּי pr. n. mother-in-law of Ruth R.1,2.

I. (from נְעֵבֶּר) m. pleasantness בְּעַבְּרָי pleasant plants Is. 17,10•

II. pr. n. 1) son of Benjamin Gen. 46,21; gent. נְעָמָר Num.26,40 (for נְעָמָר).— 2) a Syrian warrior 2K.5,1.

נְעַמָּת see נַעַמָּתי 4.

to prick, to stick, whence the next word.

ינְצֵצוּץ (pl. נְצֵצוּץ) m. thorn-bush Is.7,19; 55,13. I. (pl. נְעֵר) to roar, to growl Jer.51.38.

II. (pt. בְּעֵר pt. p. נְעֵר to shake Neh.5,13 (one's lap); of a tree: to shake off (its fruit) Is.

Niph. וְצָעֵר (fut. 1) 60 shake oneself Jud.16,20.-- 2) to be stirred, tossed Ps.109,23; with to be shaken off from Jb.38,13.

Pi. נְעֵר (fut. בְּעֵר) to overthrow Ex.14,27; Ps.136,15; with נְיָב: to shake out from Neh.5,13.

Hithp. הְתְנֵעֵר to shake oneself from (with מְן Is.52,2.

נְעָרֵי 1. (sf. נְעָרִים ; pl. נְעָרִים, c. נְעָרֵי m. 1) child, infant Ex.2,6; Jud. 13,5.— 2) boy 1S.2,26; עבר בְעַר and the boy was yet an infant 1,24.— 3) young man 1S.21,5; בְעַר בִּער הִישׁיבִער four hundred young men 30,17; 1K.20,15.— 4) servant Jud.7,10.

II. (from בַּעֵר m. prop. shaking off, hence concretely: that which is gone astray (of sheep)
Zch.11,16.

נער m. youth, boyhood Pr.29,21.

I. (Ktib in the Pentateuch בְּעַרָה; pl. גְּעָרְה, c. נְעַרְהֹת (נַעֲרוֹת f. 1) girl, maid, young woman 1K.1,3; R.2,6.— 2) servant Est.4,4.

II. pr. n. 1) a female person mentioned in 1Chr. 4,5.— 2) a

city on the borders of Ephraim Jos.16,7 = נֵעַרָן 1Chr.7,28.

בערי see נערי.

יבור pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.3,22.— 2) another person 1Chr.4.42.

נערן see נערן II. 2.

וְעְרֶת (from נְעֵרְת) f. tow, refuse (prop. what is shaken off from flax) Jud.16,9; Is.1,31.

קל pr. n. = קבׁ, which see.

in Ex.6,21.— 2) another person 28.5,15.

וְלָּהָה (from לְּנָלְת c. וְלָּבְּה f. 1) high place, height; see וו דוֹר II. — 2) sieve, fan (for winnowing) Is. 30,28

וֹבְּלְּחִים (Ktib נְבִּיסִים) pr. n. Ezr.2,50, for which Neh.7,52 נְבִּישִׁסִים.

וֹפֿוּצָה (from בְּבּי) f. prop. dispersion, hence: dispersed people Is. 11,12.

קַּנְהְיוֹ, (fut. רַבּוֹי, pt. רָבּוֹים; pt. רָבּיּרָים, נִּפְּרָים, יוֹבְּפְיּרָים, יוֹבְּיּים, וֹשְּׁבְּיים, יוֹבְּיִים, וֹשְׁבָּיים, וֹשְׁבִּיים, וֹשְׁבִּיים, נבּחַרְיבְּיִינִיים, נבּחַרְיבְיִינִיים, וֹשְׁבִּיים, נבּחַרְיבְיִינִיים, וֹשְׁבִּיים, נבּחַרְיבְיִינִיים, וֹשְׁבִּיים, נבּחַרְיבְיִים, וֹשְׁבִּיים, נבּחַרְיבְיִים, וֹשְׁבִּיים, נבּפִיים, נבּפִיים, נבּפִיים, נבּפִיים, נבּפִיים, נבּפִיים, נבּפִיים, she breatheth out her soul Jer.15,9.

Pu. The to be blown (of fire) Jb.20,26.

Hiph. 마취 1) to cause to breathe out (of the soul) Jb.31,39.— 2) to blow upon, fig. to despise Mal. 1,13.

קבֿת pr. n. a city in Moab Num.21, 30 = הַבָּוֹן, which see.

נְפִילִים (from נְפִילִים II.; only pl. נְפִילִים m. giant Gen.6,4; Num.13,33.

נפוקים see נְפִיקים.

같하는 pr. n. son of Ishmael Gen. 25,15; also race descended from him 1Chr.5,19.

נפוקים see נְבִּישִׁקִים.

נפלת .f. נפלת , נפל , pt. נפל , f. נפלת ; inf. יָנפלו , sf. נְפָלוֹ , נָפָלוֹ) to fall Jud. 5,27; Is.8,15; Jb.14,18; phrases are: to fall by the sword Num.14,43; נַפַל לִמְשִׁבְּב to fall sick upon one's bed Ex.21.18; with to sink, to be gloomy Gen. 4,5; נפל מן to be inferior to Jb. חלא נפל דַבֶּר מְן... 12,3; חול one thing faileth Jos. 23, 14; ... נפל גורל על... the lot falls, is cast upon Jon.1, 7; Ez.24,6; ... לפל גובל לייי the lot falls to one Num. 34,2; Ps. 16,6; the supplication falls, נַפְּלֶה תְּחָנָה i. e. a) is presented Jer.36,7. b) is accepted Jer.37,20.- 2) to fall out, happen איך יפל דַבַר how the matter will fall out R. 3, 18. -וֹהַנָמִים הַרָאשׁוֹנְים וָפָּלוֹ to be void וְהַנָמִים הַרָאשׁוֹנְים and the former days shall be void Num. 6, 12. -4) to settle down, to dwell Gen. 25, 18; Jud. 7, 12.-5) to fall away, desert, with 58 Jer. 37,13.

Pi, redupl. 건화 to fall (of slain) Ez.28.23.

Hiph. הפיל (fut. בפיל, ap. בפיל; pt. מפיל ; iuf. הפיל a. קפיל (בנפר זון בפיל) to cause to fall, to make fall Gen. 2.21: Num.35.23: of a wall: to throw down 2S.20,15; of a tree: to fell 2K.6,5.- 2) to east, to throw Num.35.23; fig. of anger Jb. 6,27; of the earth with accus. to cast out the dead Is. 26,19.— Phrases: הפיל תחנה to lay down a petition Jer. 38, 26; to cause one's anger to fall Jer.3,12; דְפִיל אוֹר פַנִים to cast down the light of one's countenance, i. e. to make sorrowful Jb.29,24; הְפִיל נוֹרֶל to cast lots Pr.1,14; sometimes נֹלֶל is omitted: הַפִּילוּ בֵּינִי וּבֵין יוֹנַהַן cast lots between me and Jonathan 1S.14, 42: also of the division of something by lot בָּהַפִּילְכָם אַת־הַאַרֶץ when ye shall divide the land by lot Ez.45,1.— 3) to let fall, to leave, to desist Jud.2,19; 1S. 3,19.

Hithp. התופל 1) to cast oneself down Deut.9,18.— 2) to fall upon (with טַ) Gen.43,18.

II. acc. Fuerst; to be large, tall, whence נָפִיל giant.

 have occasion) to bestow Ezr. 7.20.

בְּבֶּל a. בְּבָּל m. untimely birth, abortion Ps.58,9; Jb.3,16; Ec.6,3.

See בַּל Pi.

רָבָּוֹץ (pt. p. רְּבּפֹּץ; inf. רְיָבּוֹץ) 1) to break, to dash to pieces Jud.7,19; Jer.22,28.— 2) to disperse, to scatter Is.11,12.— 3) to be overspread, peopled Gen.9,19.

Pi. מְשֵׁלְ (fut. מְשֵׁלֵי) to break or dash Ps.2,9; 137,9; of rafts of timber: to break up 1K.5,23; יְבֵּיעָ to break the power of a people Dan.12,7.

Pu. לְשַׁלְּ (pt. לְשִׁבְּי) to be broken, beaten asunder Is.27,9.

רָבֶּי m. storm (Eng. Bible: scattering) Is.30,30.

P호 Ch. to go out, to go forth Dan 2,14; 기구회 사고 the decree went forth 2,13; imp. pl. 카크 3,26.

Aph. אָהָהָ to take out Dan.5,3. אָרָהָיּ Ch. (def. אָהָהָטְּיִ) f. expenses (prop. what is going out) Ezr.6,4.

Niph. שַּבָּוֹ (fut. שַבַּיִּנִי) to take rest, to be refreshed (prop. to draw breath) Ex.23,12; 2S.16,14.
שַבְּינוֹ (from בַּינִי (בַּיִּשִּׁיֹם, קּבִּינִים, קּבָּישִׁיֹם, נַבְּיִשִּׁיֹם, נַבְּישִׁיֹם, בַּנִישִּׁיֹם, בַּנִישִּׁיֹם, בַּנִישִּׁיֹם, בַּנִישִּׁיֹם, בַּנִישִּׁיֹם, בַּנִישִּׁיֹם, בַּנִישִּׁיֹם, בַּנִישִּיֹם, בַּנִישִּׁיִם, בַּנִישִּׁיִם, בַּנִישִּׁיִם, בַּנִישִּׁיִם, בַּנִישִּׁיִם, בַּנִישִּׁיִם, בַּנִישִּׁיִם, בַּנִישִּׁיִם, בַנִּישִּׁיִם, בַּנִישִּׁיִם, בַּנִישִּׁיִם, בַּנִישִּׁיִם, בַּנִישִּׁיִם, בַּנִישִּׁיִם, בַּנִישִּׁיִם, בַּנִּשְׁיִּם, בַּנִישִּׁיִם, בַּנִישִּׁיִם, בַּנִישִּׁיִם, בַּנִישִּׁיִם, בַּנִישִּׁיִם, בַּנִישִּׁיִם, בַּנִישִּׁיִם, בַּנִישִּׁיִם, בַּנִישְׁיִּם, בַּנִישְׁיִּם, בַּנִישְׁיִּם, בַּנִישְׁיִּם, בַּנִישְׁיִּם, בַּנִּשְׁיִּם, בַּנִישְׁיִּם, בַּנִּשְׁיִּם, בַּנִּשְׁיִּם, בַּנִּשְׁיִּם, בַּנִּשְׁיִּם, בַּנִישְׁיִּם, בַּנִּשְׁיִּם, בַּנִּשְׁיִּם, בַּנִּשְׁיִּם, בַּנִּשְׁיִּם, בַּנִּשְׁיִּם, בַּנִּשְׁיִּם, בַּנִישְׁיִּם, בַּיִּשְׁיִּם, בַּנִּשְׁיִּם, בַּנִּשְׁיִּם, בַּנִּשְׁיִּם, בַּנִּשְׁיִּם, בַּנִּשְׁיִּם, בַּנִּשְׁיִּם, בַּנִּשְׁיִּם, בַּנְשִּׁיִּם, בַּנְּשִּׁים, בַּיִּשְׁיִּם, בַּיִּשְׁיִּם, בַּיִּשְׁיִּם, בַּיִּשְׁיִּם, בַּיִּשְׁיִּם, בַּיִּשְׁים, בַּיִּשְּים, בַּיִּשְׁים, בַּיִּשְׁיִּם, בַּיִּשְׁיִּם, בַּישְׁיִּם, בּּבְּישִּׁים, בּּיִּבְּישִּים, בּּיִּים, בַּיִּשְׁים, בּיִּבְּישִּים, בּיִּבְּישִּים, בּיִּבְּישִּים, בּיבְּישִּים, בּיבְּישִּים, בַּיּים, בּיבְּישִּים, בּיבּישְׁיִּים, בּיבְּישִּים, בּיבּים, בּבּישִּים, בּיבִּישְׁים, בּיבִּישְּים, בּיבִּישְּים, בּיבְּישִּים, בּיבְּישִּים, בּיבְּישִּים, בּיבּים, בּיבְּישִּים, בּיבּים, בּיבְּישִּים, בּיבְּישׁים, בּיבְּישִּים, בּיבְּישׁים בּיים בּיבּים, בּיבְּישׁים, בּיבְּישׁים, בּיבְּישׁים, בּיבְּישִּים, בּיבְּישִּים, בּיבְּישִּים, בּיבְישִּים, בּיבְּישׁים בּיים, בּיבּיים, בּיבְּישִּים, בּיבְּישִּים, בּיבְּישִּים בּיבּים בּיבּישִּים, בּיבְּישִּים בּיבּים, בּבּישִּ

life, soul בַּלְשָׁה as her spirit was departing Gen. 35, 18; was the life of the flesh is in the blood Lev.17,11; הַחַה נַפַשׁ מַחַה ווֹפַשׁ life for life Ex.21,23; בּוֹפַשׁ in jeopardy of life 28.18,13; 23, 17; 1K.2,23; Lam.5,9; נפש to jeopard one's life Jud.5,18; הַשַּׁלִיהָ to adventure one's life far Jud.9,17; שַׁם אָת־נַפְשוֹ בְבַפּוֹ to put one's life in his hand, i, e. expose oneself to danger 1S.19,5; to smite the life, i. e. to kill Gen.37,21; Lev.24,18; □\] to slay, to murder Deut.22, 26; בַּלֵשׁ נָבָשׁ to seek one's life 1S.20,1; קוה נפש to be in wait for one's soul Ps.56,7.- 3) the soul as the seat of the emotions or feelings Cant 1,7 (of love); 2S. 5,8 (of hatred): Is.61,10 (of joy); Ps.130,5 (of hope); קַּצְרָה נַפָּשׁוֹ Jud. 10,16; האריך נפש Jb.6,11, see under 178.- 4) the soul as the seat of will: אַין נַפִּשִׁי אָל־הָעָם הַוָּה my soul would not be inclined toward this people Jer. [5,1; שְּׁבְינִישׁ if it be your mind אַת־נַפִּשְׁכֵּח (will) Gen. 23,8; לַנַפִּשָׁה לָנַפִּשָׁה לָנַפִּשָּׁה then thou shalt let her go whither she will Deut.21,14.- 5) desire, -he en הָרָחִיב כָּשָׁאוֹל נַפָּשׁוֹ he enlargeth his desire as hell Hab. 2,5 (comp. Is.5,14); אוֹיָבֵי בָּנֶפֶשׁ יַקּיפוּ עַלַי my enemies with a will (i. e. eagerly) encompass me אַל תַּתְנָהוּ בְּנֵפֵשׁ Ps.17,9; אַל תַּתְנָהוּ בְּנֵפֵשׁ thou wilt not deliver him unto the will of his enemies

41,3.— 6) soul, person, living being, creature, body שֹׁבָעִים נָפָּשׁ seventy souls, i. e. persons Ex. 1,5; Num.31,28; בְּמְכֵּחַת נַפְּשׁוֹח בַּמְשׁוֹח בּמְשׁוֹח בּמְשׁוֹח בּמְשׁוֹח בּמְשׁוֹח בּמְשׁוֹח בּמְשׁוֹח בּמְשׁוֹח בּמְשׁוֹח בּמְשׁוֹח בַּמְשׁוֹח בִּמְשׁוֹח בִּמְשׁוֹח בִּמְשׁוֹח בִּמְשׁוֹח בִּמְשׁוֹח בַּמְשׁוֹח בִּמְשׁוֹח בִּמְשׁוֹח בִּמְשׁוֹח בִּמְשׁוֹח בִּמְשׁוֹח בַּמְשׁוֹח בַּמְשׁוֹח בַּמְשׁוֹח בּמְשׁוֹח בּמְשְׁתְּשׁוֹח בּמְשׁוֹח בּמְשְׁתְּשׁוֹח בּמְשְׁתְשׁוֹח בּמְשְׁתְּבְּשׁוֹח בְּשְׁתְּיִם בְּמִים בּמְיִים בּמְשְׁתְּיִים בּמְיִים בּמְשְׁתְּיִים בּמְיִים בּמְיִים בּמְיִים בּמְיִים בּמְיִים בּמְיִים בּמְיִים בּמְיִים בּמְיִים בּמִים בּמִים בּמְיִים בּמִים בּמְיִים בּמִים בּמְיִים בּמִים בּמְיִים בּמְיּים בּמִים בּמִים בּיים בּמְיִים בּמִים בּמְיִים בּמְיִים בּמְיִים בּמְיִים בּמְיִים בּמְיִים בּמִים בּמְיִים בּמִים בּיִים בּיים בּיים בּמִים בּיים בּיים

(from לְּבֶּׁלְ f. height, hill Jos. 17,11.

קבּת (from לְּבֹּח prop. dropping, hence: honey-comb Pr.5,3; more fully נְבָּח צוֹפִים Ps.19.11.

contest; only pl. א. wrestling, the wrestlings of God (i. e. great wrestlings) have I wrestled Gen 30,8.

pr. n. pl. descendants of Ham Gen.10,13.

בּתְּלֵי pr. n. son of Jacob Gen.30,8, also the tribe descended from him 49,21, and the district belonging to it Jos.19,32—39.

ዮኋ (from ዮ፯૩) m. 1) blossom, flower Gen.40,10.— 2) hawk Lev.11,16; Jb.39,26.

אָלָבְי (בּבְּיה מְצָי) to flee אָנָה אָיָן that she may flee and get away Jer. 48,9 (acc. Fuerst = אְצָי to go out; comp. Jer.38,17).

בְצַבְ (= בְצַבְי) to set, to erect (Kal not used).

Niph. בַצַּב (pt. בַצַּב, f. הַבַּצב) 1) to be set over (with על) R. 2,5; 1S.22,9; 1K.4,5.— 2) to station oneself, to stand Ex.7,15; with לְ to present oneself וְנַצַּבְהַ מם fand thou shalt present thyself there before me Ex.34.2.— 2) to stand Num.23.6; especially to stand upright Gen.37.7; אַר־בַּל as nothing but הַבֶּל כַּל־אַרַם נְצַב vanity doth every man stand Ps. 39,6.— 3) to be firm נַצַב יָמִינוֹ כַּצַר his right hand is firm as an adversary Lam.2,4; דַבַרָך נַצַב בַשַּׁטַוֹם thy word standeth firm with the heavens Ps. 119, 89; of sheep: he will not care חַנְצַבָּה לֹא יַכַלְבָּל for that which is firm, i. e. healthy Zch.11,16 (others; he will not sustain that which hath stood still).

Hiph. הַצִּיב, מף הַצִּיב, מף מָצִיב, מף הַצִּיב, מף הַצִּיב, זוּיף. מוּצְיב, זוּיף. מוּצְיב, זוּיף. מוּצְיב, זוּיף. אוֹיף. מוּצְיב, מוּצְרַלוֹת שַמִים to set right, to straighten (a goad) 18.13,21.—

3) to set, to fix מַמִּים he set the boundaries of the tribes Deut.32,8; Ps.74,17; Pr.15,25.

Hoph. 그렇고 to be placed, set Gen.28,12; Jud.9,6.— 그렇고 Nah. 2,8 acc. some: and it was determined; acc. others: pr. n. f.

Hithp. בְצַב see בְּהַנַצֵּב.

בְצְבְ (from נְצֵבְ to set) m. 1) handle, haft Jud.3,22.— 2) prefect, superior (prop. one set over) 1K. 4,5; 귀추다 그렇게 a prefect as king 22.48.

נְצְבָּאָ Ch. (def. נְצְבָּאָ) f. firmness א נְצְבָּהָא דִי־פַּרְוֹלָא the firmness of iron Dan.2,41.

וַצֵּגָן see בַצַּגָן.

ן (akin to אָנָ בּי נְצֵץ; fut. הְצָּץ) 1) to fly גְצוּ בּס־בְעוּ they flee away and also wander about Lam.4,15.—
2) to be destroyed, laid waste (prop. to fly asunder) Jer.4,7.

Nidh. נְצָה (fut. הַנְּצָה; pt. נְצָה, pl. נְצָה) וֹנְצָה (נְצָים) וויין לו לפרים (נְצָים to destroy, to ruin בּלִים נִצְים נִצְים to quarrel, to strive Ex.2,13; 21,22.

Hiph. הְצָּה (inf. הַצְּה) to agitate against (with עֵל) Num. 26,9.—2) to strive, to quarrel with (with הַאָּר) Ps.60,2.

(from נְצֵק) f. blossom, flower Is.18,5; Jb.15,33.

נוֹצָה see נֹצַה.

(conly pl. נְצוּרִים) m. guarded place Is 65,4(Stb.: hut of branches; see נְצוּרָה).

וְצֵּלְרָת (from נְצֵלְ) f. watch, guard Is.1,8 (others: besieged, as pt. p. of יְצֵלְן; Stb.: of branches, as den. from נְצֵלְן.).

to be prominent, superior (Kal not used).

Pi. 미월의 (pt. 미월의 및 inf. 미월의 to supervise, to superintend Ezr. 3,8 a. 9; pt. superintendent 2Chr. 2,17; 34,13; in music: to lead 1Chr. 15,21; pt. 교육과 leader, chief singer Hab.3,19 and in the titles of 53 psalms.

רוב Ch. to be superior (Peal not used).

Ithp. אָרְנְצֵח to overcome, to surpass, to excel Dan.6.4.

נצח, הצב, (from נצח; sf. נצח; pl. תנצחים (נצחים m. 1) strength, victory Lam 3,10 a. 18; 1Chr.29,11; דלאר מישפט and justice cometh not forth victorious Hab.1,4 (Eng. Bible: and judgment doth never come forth; acc. Fuerst בנצח unto truth = לאמת Is.42,3). - 2) eternity; as adj. eternal, perpetual; as adv. perpetually, continually, why לַמַּה הַיָה כָאָבִי גַצַּח why is my pain perpetual? Jer.15.18; and he kept וְעֶבְרָתוֹ שְׁטְרָה נָצַח his wrath for ever Am.1,11; "ערד אַנָה וָיָ תִּשְׂכְּחֵנִי נָצַח ho ₩ long, O Lord, wilt thou forget me continually? Ps.13,2 (Ges.; wholly); perpetual desolations קשואות נצח Ps.74,3; עַר־גַצַח to eternity, for ever, constantly, continually Is.13,20; Ps. 49,20; Pr. 21,28; Jb. 34,36; by way of strengthening for ever and ever ls. 34.10.

קשׁוּבָה (f. נְצְחַת adj. perpetual בְצַּחַת a perpetual backsliding Jer. 8.5.

נְצִיכְ (from נְצִיכְ ; pl. גְצִיכְ , c. נְצִיכְי) m. 1) pillar, statue נְצִיכִּי מוּ a pillar of salt Gen.19,26.—
2) military post, garrison 1S.13,

3.— 3) overseer, officer 1K.4,7.— 4) pr. n. a city in Judah Jos. 15,43.

pr. n. m. Ezr.2,54.

to draw away, נְצַלֹּ (akin to אָצֵלֹּ) to draw away, to separate (Kal not used).

Niph. נְצֵל (fut. יְנָצֵל; inf. יְנָצֵל; to be drawn out, to be delivered Jer.7,10; Hab.2,9; Ps.69,15; Pr.6,5; with בַּיֵּל to escape to Dan.23,16.

Pi. (fut. יִבְּלֵי 1) to rob, to plunder Ex. 12, 36; 2Chr.20,25.—2) to deliver, to save Ez.14.14.

Hoph. נְלֵצֶל (pt. בְּיִל) to be drawn out, to be snatched out of Am. 4,11; Zeh.3,2.

Hithp. הָתְנַצֵּל to strip off (a garment) Ex.33,6.

נְצֵל Ch. same as Heb. נְצֵל.

Aph. אַצֵּל (inf. בַּצְּלָה) to deliver, to free Dan.3,29; inf. sf. לְנַצְלוֹתָה to deliver him 6,15.

flower, blossom Cant.2,12. (נְצָנִים flower, blossom Cant.2,12.

וַצַע see בַצַע.

ן (pt. אָנֹי) 1) to glitter, to sparkle Ez.1,7.— 2) to blossom, whence אָנָין 1, הַצָּין a. וְצָּיִן .— 3) to fly, whence נּיִנָין a. אָנָיִן 2.

DYI see PYI.

נצר I. (ב נְעֵר ; fut. יִנְעֵר , יִנְעָר ; pt. נצר ה. ל. ג'י, pt. p. נצר ה. ל. ג'י, נצר ה. ל. ג'י, נצר ה. ל. ג'י, imp. נְצְרָה, צוֹר , נַצְרָה) 1) to watch, to keep Deut.32,10; Is.27,3; pt. לְצֶר watchman, keeper Jb.27,18; מְנָדֵל tower of the watchmen 2K.17,9.- For 77% Is. 42,6 a. 49.8 see quotation under און 2.-2) to preserve Is. 49, 6; Ps.32,7; Jb. 7,20.— 3) to guard a city, to besiege Jer.4,16; Is.1.8; Ez. 6.12.- 4) to keep, to observe (commandments, laws) Deut 33,9; Pr.3,1.- 5) to keep from view, to hide, to conceal נָצָרוֹת וַלֹא יַדַעְהַם hidden things which thou hast not known Is.48,6; נצוֹרָים secret places Is.65,4; בֹצרת לֵב concealed, i. e. reserved, subtile of heart Pr.7,10. See also בַּצוֹלֶבָה.

II. in Ar. to shine, to blossom.

נצר (from ג'ו II.) m. shoot, sprout Is.60,21; fig. descendant Is.11,1; Dan.11,7.— 2) branch Is.14,19.

בַצַת see בַצַת.

נקא Ch. adj. pure Dan.7,9.

נְקב (fut. יְנְקב ; pt. יְנְקב ; pt. p. נְקב ; pt. p. נְקב ; inf. יְנְקב , נְקב , נִקב , נִקב a hole, to pierce 2K.2,10; Hab.3,14; Jb.40,24 a. 26; יור בְּקוֹב ; a bag with holes

Hag.1,6.— 2) same as Depto to pierce with words, to curse Lev. 24,16; Num.22,17; Jb.3,8.— 3) to appoint, to specify Gen. 30, 28; hence: to name Is.62,2; Am.6,1.

Niph. אַיָּער נְּקְבוּ to be called, expressed אַשֶּׁר נְּקְבוּ בְּשֵּׁמוֹת which are expressed by their names Num.1, 17; 1Chr.16,41.

בּקְבָּן m. 1) cavity Ez.28,13 (opposite אָה, which see).— 2) pr. n. see אָבָיִי

וֹקבְה (from בְּבָּי, referring to the sexual organ) f. female Gen.5,2; Jer.31,21 (of men); Gen.7,9; Lev. 5,6 (of beasts).

לקד to prick, to point, whence the four following words.

speckled, (pl. יְּנְקְדִּים; f. pl. speckled (spotted (prop. marked with points) Gen.30,32;31,8.

נקרים (pl. נְקְרִים) m. shepherd 2K. 3,4; Am.1,1.

קורים (pl. בקורים) adj. 1) mouldy, with speckles (of bread) Jos.9,12.—
2) as n. speckled cake. spice-cake 1K.14,3.

קְרָהְ (pl. יְּקְרָה) f. stud, spangle Cant.1,11.

to be clean, pure; in Kal only inf. קבן fig. to go unpunished Jer-49,12.

Niph. תְּבָּקְיתִי (זְנְקִיתִי; fut. הְבָּקִה; imp. תְּבָּקּה, 1) to be clean (in a moral sense), to be innocent Jer. 2,35; hence: to be free, exempt Ex

21,19(from punishment); Num.5,31 (from guilt); וַנְקִיתִי מְפָּוֹשְׁהִים I shall be exempt (i. e. blameless) before the Philistines Jud.15,3.—2) to be empty, evacuated Is.3, 26; of men: to be destroyed Zch. 5.3.

נְקוֹרָא pr. n. m. Ezr.2,48; Neh.7,50. בַּקְם see טִּיף.

נְקִיוֹן אָנָן Jon.1,14 for נָקִיוֹן (from נְקִיוֹן m. cleanness, bareness נְקִיוֹן שָׁנַיִם cleanness of teeth (i. e. want of bread)
Am.4,6; fig. purity, innocence Ps.

26,6; בְּלְיוֹן כַבּי in the innocence of my hands Gen.20,5.

(from לְּכִלְיִק (trom לְבָלִיק (trom trong (trong (tro

בְּקְם (fut. בְּיִלְם, pt. בְּבְּ, inf. בְּיִלְם, בְּיִלְם, to take vengeance on, to punish, with accus. Jos.10,13; with אוֹר אוֹר, with בְּיבִים אוֹר אוֹר בְּיִלְם אוֹר אוֹר בְּיבִים הַיִּבְּים הַיִּבְים הַיִּבְּים הַיִּבְּים הַיִּבְּים הַיִּבְים הַיִּבְּים הַיִּבְים הַיבְים הַיִּבְים הַיִּבְים הַיִּבְים הַיבְּים הַיבְּים הַיבְּים הַבְּים הַיבְּים הַבְּים הַבְּים הַיבְּים הַיבְּים הַיבְּים הַיבְּים הַבְּים הְבִּים הְבִּים הַבְּים הְבִּים הְבִּים הְבִּים הְבִּים הְבִים הַבְּים הַבְּים הְבִּים הְבִּים הְבִּים הַבְּים הְבִים הְבִּים הַּבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְים הְבִּים הַבְּים הַבְּיבְים הַבְּים הַבְּים הבּים הַבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְּיבְים הְבִּים הְיבְים הַבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְּים הַבְּיבְים הַבְּים הבּיבְים הבּיבְים הבּיבְים הבּים הבּים הבּיבְים הבּים הבּיבּים הבּיבְים הבּיבְים הבּיבּים הבּיבְים הבּיבְים הבּיבְים הבּיבְים הבּיבְים הבּיבְים הבּיבְים הבּיבְים הבּיבְּים הבּיבְים הבּיבְים הבּיבְים הבּיבְים הבּיבְים הבּיבְים הבּיבְּים הבּיבְים הבּיבְים הבּיבְים הבּיבְים הבּיבְים הבּיבְים הבּיבְּים הבּיבְים הבּיבְים הבּיבְים

Pi. אָה to avenge 2K.9,7; וְנַקַּמְתָּר and I will take vengeance for thee Jer.51,36.

Hithp. בְּחָנַקִּם to avenge one-self Jer.5,9; pt. מְחָנַקּם avenger Ps.8.3.

Hoph. $\square \square \square$ (fut. $\square \square$) to be avenged, punished Gen. 4, 15 a. 24; Ex. 21, 21.

ת revenge, vengeance Deut. 32,35; m. revenge, vengeance Deut. 32,35; m. revenge, p. p. to take vengeance Is 47,3; Ez.24,8; עַשָּה בָּקָם to execute vengeance Mic. 5,14; בּקָם הַיָּיִם to render vengeance Deut: 32,41; c. בְּקִם יִּבְיִם יִּבְים יִּבְים יִּבְים יִּבְים יִּבְים יִּבְים יִּבְים יִּבְים יִבְּים יִּבְים יִבְּים יִּבְים יִּבְים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִּבְּים יִבְּים יִּבְּים יִבְּים יִּבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִּבְּים יִבְּים יִבְּים יִּבְּים יִבְּים יִּבְּים יִּבְּיִים יִּבְּים יִבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִבְּים יִבְּים יִּבְּים יִבְּים יִבְּים יִּבְּים יִבְּים יִּבְּים יִּבְּיים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּיִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים

vengeance, punishment Jer.46,10; לְּלֶבְהֹיּה (c. נְלָבְהֹיּה ; pl. וְלָבְהֹיּה יוֹרָבְיָה לִינְיִים יוֹרָבְיָה יוֹרָבְיִה יוֹרְבְיִבְיּה יוֹרְבְיִבְיִה יוֹרְבְיִבְּיִה יוֹרְבְיִבְיִה יוֹרְבְיִבְיִה יוֹרְבְיִבְיִה יוֹרְבְיִבְיִיה יוֹרְבְיִבְיִה יוֹרְבְיִבְיִיה יוֹרְבְיִבְיִיה יוֹרְבְיִבְיִיה יוֹרְבְיִבְיִיה יוֹרְבְיִבְיִיה יוֹרְבְיִבְיִיה יוֹרְבְיִבְּיִיה יוֹרְבְיִיה יוֹרְבְיִיה יוֹרְבְיִיה יוֹרְבְיִיה יוֹרְבְיִיה יוֹרְבְיִיה יוֹרְבְיִיה יוֹרְבְּיִיה יוֹרְבְּיִיה יוֹרְבְיִיה יוֹרְבְּיִיה יוֹרְבְיִיה יוֹרְבְיִיה יוֹרְבְּיִיה יוֹרְבְיִיה יוֹרְבְּיִיה יוֹרְבְיִיה יוֹרְבְּיִיה יוֹרְבְיִיה יוֹרְבְיִיה יוֹרְבְּיִיה יוֹרְבְּיִבְּיִיה יוֹרְבְּיִיה יוֹרְבְּיִיה יוֹרְבְּיִיה יוֹיִיה יוֹרְבְּיִיה יוֹרְבְּיִיה יוֹיִיה יוֹרְבְּיִיה יוֹרְייִיה יוֹרְבְּיִיה יוֹרְבְּיִבְּיִיה יוֹיִיה יוֹרְבְּיִיה יוֹרְבְּיִיה יוֹיִיה יוֹרְבְּיִיה יוֹרְבְּיִיה יוֹרְבְּיִיה יוֹרְבְּיִיה יוֹיִיה יוֹיְיְיִיה יוֹייה יוֹייה יוֹרְייִיה יוֹייה יוֹייה יוֹייה יוֹייה יוֹייה יוֹיה יוֹייה יוֹיה יוֹייה יוֹיה יוֹייה יוֹיה יוֹייה יוֹיה יוֹייה יוֹייה יוֹייה יוֹייה יוֹיה יוֹייה יוֹייה יוֹיה יוֹייה יוֹייה יוֹייה יוֹייה יוֹייה יוֹייה יוֹייה יוֹייה יוֹייה יוֹיה יוֹייה יוֹיה יוֹייה יוֹי

עָקְעָ (= צְבְיְיִ) to turn away; fig. to be alienated Ez.23,18 a. 22. אָבָן I. to beat, to strike (Kal not used).

Pi. אָבָּן 1) to cut down, to fell (trees) Is.10,34.— 2) to cut away לא תַקְפּוּ פְּאַת ראשְׁכָּם ye shall not cut away the corners (of the hair) of your head Lev.19,27.— 3) to destroy אור עוֹרְי נְקְפּרּוֹאת and after, when they will have destroyed my skin (i. e. body) Jb. 19,26.

II. (fut. קוֹנְים to go round, to run in a circle בְּלְּחָם let the festivals run their circle Is.29,1.

Hiph. קקיף (fut. קיף': yt. קיף': imp. pl. קיף': inf. קיף': to go round, to go about, to encompass Jb.1,5.-- 9) to surround Jos.6,3; 2K.6,14; Ps.17,9; קיף he hath encompassed me with his net Jb.19,6.

קוֹק m. beating off, shaking אָנֹקּף היוֹ as after the shaking of an olive tree Is.17,6. וֹקְבָּה (from לְבָן I.) f. rent, rupture (others: rope) Is,3,24.

בְקר split or cleave, whence בְּקר: (fut. יְבִין: inf. יְבִין: to bore or pierce out, to put out (of the eyes) 18.11,2; Pr.30,17.

Pu. ੀ ਸ਼ੁਰੂ to be dug out ਸੰਤ੍ਰੀਨ the hole of the pit whence ye were dug out ($\hbar g$. of ancestry) Is.51,1.

(from גְּלָבָת; c. נְּקְרָה; pl. c וְלָּבְרּוֹת הַלְּבְרוֹת f. cleft, hole Ex.33,22; Is. 2,21.

Niph. שֹבֵים (fut. שֵּבָּבָּיִי) to be snared, seduced Deut.12,30.

Pi. খাট্টা (fut. খাট্টা) to lay a snare Ps.38,13; hence of a creditor: to seize upon Ps.109,11.

Hithp: דְּחַבֵּק to lay a snare, to plot against one 1S.28,9.

Ch. to smite, to strike Dan.5,6.

גרות ; sf. נגרי ; pl. גרית; sf. גרית; pl. אור ; sf. גרית; pl. מורית; sf. גרית; m. light, lamp Jer.25, 10; Zph.1,12; Pr.31,18; frequently of the lights of the sacred candelabrum Ex.25,37; 30,8; as a figure of hope 2S.21,17 and prosperity Jb.29.3.

ון II. pr. n. grandfather of Saul 18.26.5.

יובל pr. n. a god of the Cuthites 2K.17,30.

of Nebuchadnezzar Jer. 39, 3.—
2) a chief magus under the same king Jer. 39, 13.

וְרָבָן (from בְּיִן) m. whisperer, slanderer Pr.16,28; 18,8.

נְרָדִים (sf. נְרָדִים; pl. נְרָדִים) m. nard (a fragrant plant) Cant.1,12; 4,13 a. 14.

וֹרָדָּה pr. n. 1) father of Baruch Jer. 36,4.— 2) another person Jer. 51,59.

לְשִׁאִים (fut. אשִׁי; pt. אשָׁי, pl. נשִׁאִים ; pt. p. געשִׁים, f. נשִׁאִים , pl. נשִׁאִים ; pt. p. געשִׁים , c. געשִׁי, pl. נשִׁאִים , c. געשִּיים , pl. נשִּאִים , f. נשִּאַי, pl. נשִּאִים , f. נשֵּאַי, נשוֹא , נְשוֹא , נַשוֹא , נַשוֹא , נַשוֹא , with לוּבְשָּאָר) to raise, to lift up Gen 7,17; Jer.4,6; Ps. 93,3.—Peculiar phrases: נְשָּאִי נְשֵּאֹי נְשָּאִי נְשֵּאִי נְשָּאִי נְשָּׁיִא נְשָּׁאִי נְשָּׁיִא נְיִי נְשָּׁאִי נְשָּאִי נְשָּׁיא נְשָּׁי נְשָּׁי בְּשָּׁי גַּשְּׁי לְּשָּׁי בְּשָּׁי בְּשִּׁי בְּשָּׁי בְּשָּׁי בְּשָּׁי בְּשָּׁי בְּשָּׁי בְּשָּׁי בְּשָּׁי בְּשָּׁי בְּשָּׁי בְּשָׁי בְּשִׁי בְּשָּי בְּשָּׁי בְּשָּׁי בְּשָּׁי בְּשָּׁי בְּשָּׁי בְּשָׁי בְּשִׁי בְּשָּׁי בְּשָּׁי בְּשִׁי בְּשְׁי בְּשָּׁי בְּשָׁי בְּשִׁי בְּשִּי בְּשִּׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִּׁי בְּשִׁי בְּשִּׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִּׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִּׁי בְּשִׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשְׁי בְּשִּׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִּׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִּׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִּי בְּשִּׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִּיי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִּי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִׁי בְּעִּי בְּשִׁי בְּי בְּשִׁי בְּישִׁי בְּיבְּי בְּשִּי בְּישִׁי בְּיבְּי בְּשִּׁי בְּיבְּי בְּישִׁי בְּיבְּי בְּשִּׁי בְּיבְּי בְּישִׁי בְּישִׁי בְּיבְּי בְּישִּׁי בְּישִׁי בְּיבְּי בְּישִּׁי בְּישִׁי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּיבְּי בְּיבְּיבְּי בְּבְּיבְּיבְּי בְּיבְּיבְּי בְיבְּיבְּיי בְּיבְּיבְּיבְּיי בְּבְּיבְּיבְּיבְיי בְּבְּיבְּבְיבְיי בְּיבְי בְּיבְיבְּיבְיי בְּיבְּבְיבְּיבְיי בְּיבְיבְיבְּבְיבְיבְיבְּבְיבְּיבְיבְּיבְיבְּבְיי בְּיבְּבְיבְּיבְיבְּבְיבְיבְייי ב

condition Gen.14.13. c) with בעל to take off one's head Gen.40.19: ※ビン םנים a) to lift up one's face, i. e. to be cheerful Jb.11,15; with ; to be favorably inclined toward... Num. 6,26, or to look forward hopefully to Jb.22,26. b) to respect Lam.4,16, to be partial Lev. 19,15; Mal.2,9; pt. p. נשוא פַנים one respected, honorable Is.3,3; אנשא to lift up the soul to anything, to look hopefully to, to long for anything Ps.143,8; Deut.24,15; ...לב אַל... to lift up the heart to, i. e. to direct it with hope to Lam.3,14; with ユニ as subject followed by an object in the accus., the phrase means: to make proud, haughty, as לָשֵׂאַן לאָן thy heart hath made thee haughty 2K.14,10, or: to incite, to stir, as אַשֶּר נְשֵאוֹ לְבוֹ whose heart hath stirred him up Ex. 35,21; נשא קוֹל to lift up the voice, to speak Jud.9,7, whence צַשַּׁא alone: to utter, to pronounce Ex. 20,7 (of the name of God); צַשַא to pronounce a decree 2K. 9,25 (see מַשָּׁא קינָה (c) נַשָּׂא קינָה to take up, to utter a lamentation Ez.27,2; נַשָּא מַשֵּל to take up, to deliver a parable Mic.2.4.-2) to take Gen.27,3; נְשֵׂא אִשָּׁה to take a wife Ezr.9,2; hence: to receive Gen.43,34; Ps.24,5; נַשָּא שָׁמַע שֵׁוֹא to receive a false report Ex.23,1 (others: to raise, to utter); צַשַׂא דֹטָת, ווֹסְר to obtain favor Est. 2,9; 5,2; נשא ראש to take the

heads, i. e. to take the number of persons Ex. 30,12; Num. 1, 2 (= בַּשָּׁא מָסָפַר 1Chr. 27, 23).— 3) to bear, to carry, to wear Num.11,12; Deut. 32, 11; of the burden of duties: וַנשאו אַתַּה and they shall bear with thee Ex. 18.22: נשא כלים armor-bearer 1S. 16,21; נשֵא פָּרָי to bear fruit Ez. 17.8: of the wind: to carry away Is.57,13.— 4) fig. to bear, to endure וְלָאֵיתִי נְשֹא I am weary to bear Is.1,14; נשַא חַרְפַה to bear reproach Ps.69,8; נשא חַמָּא to bear sin Lev.24,15; Is.53,12; Ez.4,5; אַטַּ ענש to bear (i. e. suffer) punishment Pr. 19,19 - 5; to forgive, to pardon Gen.50,17; Ex.34,7; pt. p. one whose iniquity is forgiven Is.33,24, same as "Lul עשא Ps.22,1; Hos.1,6 פַשׁע that I should in any wise pardon them; אַמ־תִּימִים שָאָת if thou doest well there is forgiveness Gen.4.7 (see also under אַנְיּט).

Pi אַשְׁן (fut. אַשָּׁן; imp. אַשַּׁן)

1) to raise, to lift up, to exalt 2S.5,12; Ps.28,9; with בַּיּנִי to advance above Est.5,11; אַאָּ

.... לַנְּשׁי to strive, to desire to...

Jer.22,27.— 2) to carry Is.63,9.—
3) to support, to help (with בַּ)

Ezr.1,4.— 4) to offer, to give הַא לְנוֹּ

hath he given us any gift? 2S.19,43 (acc. Stb. אַבַּוֹן

here is Niph. and is to be rendered: to be received, from Kal 2).

Hiph. אוֹתָם לָּטִיאוּ to let bear וְּהָשִּׂיאוּ and they shall let them bear the iniquity of trespass Lev.22,16; with אָל to put upon, to apply to 2S.17,13.

Hithp. אַבְּיֵבְיּא a. אַבּה (fut. אַבְּיִאָּ) to lift oneself up (from a place) Num.23,24; fig. to exalt oneself Num.24,7; 1Chr.29,11; with שׁבַי: to lift oneself up above others Num.16,3. — 2) to exert oneself Dan.11,14.

** Th. 1) to carry away (of the wind) Dan.2,35 — 2) to take Ezr. 5,15.

Ithp. ២២០ to lift oneself up Ezr.4.19.

to press, le נְשָׁא , נּשָּׁא , נּשָּׁא , נּשָּׁא , נְשָׁה) prop. to press, hence: to loan on usury יאָ א בָּי אָ לָּיִי to exact usury of... Neh.5,7; pt. creditor 1S.22,2; Is. 24,2 (see quotation under בַּיִּבָּאַר.2).

Hiph. רְשִׁיא (fut. יַשִּׁיא) to press, to vex one, with בי Ps.89.23.

II. to remove, to reject יְנָשְׁאָ I will utterly reject you Jer.23,39 (Eng. Bible: forget you = וְנָשִׁיתִּי II. 2).

Niph. 內빨기 to be led astray, deceived Is.19,13.

Hiph. רְשִׁיא (fut. אִשְּׁי Ps.55,16 יַשִּׁי Ktib) 1) to lead astray, to seduce, to beguile Gen.3,13; Jer. 49,16; with יַ 2K.18,29. — 2) to surprise, to seize upon (with עַל בוֹ let death seize upon them Ps.55,16 (בוֹל אַמוֹת בּוֹל בּיֹנִים וֹל בּיִים בּיִּשׁי בְּיֵנִים וֹל בּיִים בּיִּשׁי בְּיִנִים וֹל בּיִּשׁי בְּיִנִים וֹל בּיִּשׁי בּיִנִים וֹל בּיִּשׁי בְּיִנִים וֹלִים בּיִשְׁי בְּיִנִים וֹל בּיִים בּיִּשִּׁי בְּיִנִים וֹלִים בּיִּשׁי בְּיִנִים וֹל בּיִּשׁי בְּיִנִים וֹל בּיִים בּיִּשְׁי בְּיִנִים וֹל בּיִים בּיִּשְׁי בְּיִנִים וֹלִים בּיִּשְׁי בְּיִנִים וֹלִים בּיִּשְׁי בְּיִנִים וֹלִים בּיִּשְׁי בְּינִים וֹל בּיִים בּיִּבְים בּיִּים בּיִּים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְּים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְּים בּיִּבְים בּיִּבְּים בּיִּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיּבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּיים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּייים בּיבּיים בּיבּי

Niph. N발크 to be deceived Is.19,13. 기차발크 f. offering, gift 28.19,43.

בְשַׁבְ (= קְשַׁבְ) to breathe, to blow Is.40.7.

Hiph. רַשִּׁיב (fut. יַשִּׁיב, ap. בַשִּׁיב) to cause to blow Ps.147,18.—2) to blow away, to drive away Gen.15,11.

to reach (Kal not used).

נְשָׁה I. (בְּשָׁה I.; pt. נְשָׁה , pl. נְשָׁה), pl. נְשָׁה) to loan on usury, to lend, to exact לֹא־נְשִׁיּהי וְלֹא־נְשׁוּ־בִי I have not lent, nor have men lent to me Jer. 15,10; וְדָבָּן עִּיִּחִם בָּהֶם בָּהֶף וְדָבָן we have lent them money and corn Neh. 5, 10; אָשֵׁר אַהָּם נִשִּׁים בָּהָם

which ye exact of them v. 11; pt. קדה usurer, creditor, exactor Ex. 22,24; 2K.4,1; Is.50,1; Ps.109,11.—2) to borrow; pt. borrower, debtor בֿנשָׁה בַּאַשֶּׁר נִשָּׁא בוֹ as the borrower, so he that loaneth to him Is.24.2.

Hiph. הַשַּׁה (fut. יַשָּׁה; pt. בַּשָּׁה) to lend to (with בְּרָעַךְּ (בְּירַתְשֵׁא בָרָעַךְ שאת מאומה when thou dost lend thy brother anything as a loan Deut. 24,10; בַּשְׁהֹיָר creditor 15,2 נשה II. (בשיתי 1 וונשא ; 2 fut. קשׁי for הָנִשׁי) prop. to remove, hence: 1) to fail נַשְׁתַה נָבוּרָתַם their might faileth Jer. 51, 30; their tongue לשונם בַצַּמַא נַשַּׁחַה faileth for thirst Is.41,17 -- 2) to forget, to be unmindful בַּשִּׁיתִי ו מוֹבַה I forgot happiness Lam.3, 17; Jer.23,39 (see quatation under עוֹר וְלָדָךְ מָשִׁי, (.II נְשַׁא of the rock that begot thee thou wast unmindful Deut.32.18.

Niph. נְשָׁה (fut. נְבָּשֶׁה) to be forgotten לֹא תְּנְשֵׁר thou shalt not be forgotten by me Is.44,21.

Pi. נְשֵּׁרוֹ to cause to forget; sf. God hath made me forget Gen.41,51.

Hiph, הְשָּׁה (fut. מְשֵׁה) 1) to cause to forget, to overlook יַשָּׁה אָלוֹם God overlooketh some of thy sins Jb.11,6.— 2) to deprive הְשָׁה אָלוֹה חָכְּמָה God hath deprived her of wisdom Jb.39,17.

נְשֶׁה (from נְשֶׁה II.) m. dislocation, shrinking גִּיר הַנְּשָׁה the sinew which shrank Gen.32,33 (name of the hip-sinew, in reference to the occurrence related in Gen. 32,26).

המולים f. that which is carried אַנְשִּׁיבְּּם those which were once carried by you (i. e. the idols) are now laden up a burden to the weary beasts Is.46,1.

נְשֵׁי (from נְשֵׁי I.; sf. נְשֵׁי prop. what is borrowed, hence: debt 2K.4.7.

קְנְשִׁיאָ (from נְּנְשִׁיא; c. יְנְשִׁיאָ; pl. prop. an exalted one, hence: 1) chief, prince, ruler Ex. 22,27; יְנִיאָ the chief of the family Num.3,24; יְנִיאָי נְשִׁיאַ the chief of the family Num.3,24; יְנִיאָי נְשִׁיאַ the chief over the chiefs of the Levites v. 32.— 2) rising vapor, cloud Jer.10,13; יְשִׂיאַנ clouds and wind without rain Pr.25,14.

וְשִׁיה (from נְשִׁה II.) f. forgetfulness קָּרֶץ נְשִׁיָה the land of forgetfulness (the grave) Ps.88,13.

עים pl. of אַנְאָיה which see.

נְשִׁיקְה (from נְשֵׁיק; pl. נְשִׁיקְה (נְשִּׁיקְה (נְשִּׁיקְה kiss Cant.1,2; Pr.27,6.

קשׁן: (fut. שְׁרֵי: p. שִּרֵי: p. מְשִׁר: 1) to bite Gen.49,17; Pr.23,32.— 2) fig. to afflict, to oppress Hab.2,7; especially: to oppress with usury, to take interest, to lend on interest בַּלְרַבְּרָ אֲשֶׁר יִשְׁרִ anything which one lendeth upon interest Deut.23,21.

Pi. إِنْ (fut. إِنْ إِنْ) to bite Num. 21,6; Jer.8,17.

Hiph. הָשִּׁיךְ (fut. לְשִׁיךְ: pt. מְשִּׁיךְ: pt. מְשִּׁיךְ: pt. לאַרְיַבְּיּרְ: to lend on interest, to take interest לאַרְעִּיּרְרְ thou shalt not take interest from thy brother Deut.23.21.

קּשָׁן m. usury. interest בַּחָפּוֹ לֹא־נָתַן m. who putteth not out his money on interest Ps.15,15; שִּים to lay usury on some one Ex.22,24.

ן נְשְׁבֶּהוֹ (בּ הְשְׁבָּהוֹ ; sf. נְשְׁבָּהוֹ ; pl. הְשְׁבָּהוֹ) f. chamber Neh.3,30; 12, 44; 13,7.

נְשֵׁל (akin to שְׁלֵי ; fut. יַשֵּׁל; imp. אָנְשֵׁל (akin to slip Deut. 28,40 (of fruit); יְשֵׁל מִוְרָנָאִי ; imp. 28,40 (of fruit); יְשֵׁל מִוְרָנָאִי מִוּרָנָאַ מִוְרָנָאַל מִוְרָנָאַל מִוּרְנָאַל מִוּרְנָאַל מִוּרְנָאַל מִוּרְנָאַל מִוּרְנָאַל מִוּרָנָאַל מִוּרָנִאַל מִנְּנִיל נוּיִם־רַבִּים מִפְּנִין and he shall cast out many nations before thee Deut.7,1.

Pi. נְשֵׁל (fut. יְבַשֵּׁר) to cast out, to drive out 2K.16,6.

בְשִׁים (= קשַּׁים ; fut. בְשׁׁיּק) to breathe קאַשְּׁילְּין בְשִׁיק I will breathe and pant Is.42,14 (others: I will destroy and devour, taking בּשֵׁין to be identical with בּשֵׁין, which see).

משמא Ch. f. soul Dan.5,23,

נְשְׁמַת חַיִּים (from נְיִשְׁם, נּיִשְׁמַת (timp) לִשְׁמָת, אּ. breathing, breath Ps. נְשְׁמָת the

breath of life Gen.2,7.— 2) spirit Jb.32,8; hence: soul Pr.20,27 and living being Deut.20,16.

קֿשַׁן (= בַּשָּׁב a. נָשֵׁב) to blow, to breathe Ex.15.10.

קְשֶׁלֶּ (from לְּיִשְׁלֵּ ; sf. שְׁלֵּנִי m. prop. the breezy time, hence: twilight Pr. 7,9; Jb. 3,9 or night Is.21,4 Jb. 7,4.

to burn (Kal not used).

Niph. אַנְשֵׂק to be kindled Ps.78,21.

Hiph. הַשִּׂיק (fut. יַשִּׂיק 1) to burn, to kindle Is.44,15.— 2) to heat (an oven) Ez.39,9.

נושק I. (fut. שֵׁק a. יָבּק: pt. נושׁק; imp. שָׁק, יִשַּׁק; inf. נְשָׁק, 'שַׁק, (נְשָׁק', נְשָׁק, prop. to be attached, to cling to, hence; 1) to kiss, with accus. 1S. 20,41; Cant.1,2; more frequently with ? Gen.27,26; 32,1; fig. 21. righteousness and peace kiss each other Ps.85,11; and my hand hath kissed my mouth (a form of adoration towards the idols) Jb. על פּיך וִשֵּק כַּל־עַמִי (31,27 acc. Ges.: upon thy mouth shall all my people kiss, i. e. render to thee homageGen.41,40 (others; according to thy word shall all my people be ruled).

Pi. אָשֶׁן (fut. אָשֵׁן; inf. אָשֵׁן) to kiss Gen.31,28; 45,15; imp. pl. נַשְּׁלָן kiss ye Ps.2,12 (but see quotation under בַּיִּבּ).

Hiph. הְשֵׁיק to teach; pt. f. pl.

הַהְיּאָה אֶלְיאַחוֹתְה that touch one another Ez.3,13.

נוֹשֶׁלְ II. (pt. נְשֵׁלְ to arm oneself איש who arm themselves with bows 1Chr.12,2; נוֹשֶׁלְ רוֹמֵיר בּוֹשֶׁלְ מְשֶׁתְ armed, and shooting the bow Ps.78.9.

בְּשֶׁלֵ a. אָשֶׁלָ (from בְּשֶׁל II.) m. 1) equipment, arming אָשֶׁל in the day of equipment (i. e. battle) Ps.140,8; hence: arms, weapons Is. 22,8; Ez.39,9; שָׁלֶק אֹל to meet the arms (i. e. the armed array) Jb.39,21.— 2) armory Neh.3,19.

ייי (בְּשֵׁר :III.; /ut. יְשַׁרְ נְשִׁר sam 1 Chr. 20, 3.

ַרְשְׁרְין Ch. (pl. נְשְׁרִין) m. eagle Dan. 4,30; 7,4.

רְשֵׁתְה (sf. נְשְׁתְה , נְשִׁתְה) to be parched, dried up Is.41,17; fig. of strength: to fail Jer.51,30.

Niph. Au. to be dried up, to fail Is.19,5.

jini m. letter Ezr.4,7; 5,5 (Persian newishten to write).

נתיבה to tread, to stamp, whence גְּתִיבָה a. יְתִיבָה.

ותו to divide (Kal not used).

Pi. הַבָּוֹ (fut. הַבַּיוֹ) to cut to pieces Lev.1,7; 8,20.

תְּחָל (pl. נְתְחִים) m. a piece (of flesh) Lev.1,8; Ez.24,4.

בְּתִיב (c. בְּתִיב) m. trodden way, path Jb.18,10; 28,7; fig. יַפַּלֶּם נְתִיב he levelled a path for his anger Ps.78.50.

קְּתִיבֶּה (בְּתִיבּוֹת בִּיתוֹ ; pl. וְנְתִיבָּה f. way, path Pr. 1, 15; יְנְתִיבּוֹת בָּיתוֹ the paths to his house Jb.38,20; בָּיִתְּי pathway Pr. 12, 28; בִּית place of the ways, crossway Pr. 8, 2.

Ch. (pl. def. בְּתִין m. same as above Ezr.7,24.

기기 (fut. 기타) to be poured out, to flow out Jb.3,24; fig. of wrath Jer.44,6, of a curse Dan.9,27.

Niph. לְּחָבֶּ (pt. f. הְּבָּהָ) 1) to pour out (of rain) Ex.9,33; fig. of anger Nah.1,6.— 2) to be melted, dissolved Ez.22,21; 24,11.

Hiph: הַהְיּךְ, (fut. הַבְּיִרְיָּבְ, inf. הַבְּיִרְרָּ 1) to pour out Jb.10,10; of money 2Chr.34,17.— 2) to melt Ez 22,20.

Hoph. 기의구 (fut. 기의구) to be melted Ez.22,22.

יָּמָן (1 נְמָהָ (1 בְּמָהָ (1 בְּמָהָי (1) נְתַן (מָן (1 בְּמָהָי (1 בְמָהָי (1 בְּמָהָי (1 בּמָהָי (1 בְּמָהָי (1 בּמָהָי (1 ב

2 pl. מָלָן; pt. מָלָן; pt. p. מָלָן; pt. p. נתון . imp. מָן־, מָן ; inf. נתון נתן, נתן, נתן, also חָת, with 🤈: תַתְּל, sf. אַתָּה) 1) to give, to grant Jb.1,21: Neh.9,21; of the earth; to yield, to produce Lev.26,4; לַתוֹ לִי to give to R.1,6; Ez.15,6; rarely with accus. instead of the dative. as נְחַקּנִי thou hast given to me נַתוֹ בִּיַר... ;Jos.15,19 (נַתַּתּ לִּי Tor to deliver into one's hand Jud. 16,23; נתן קול to utter a voice Jo.2,11; יַּחַן בָּקוֹל עַל to cry out against one Jer. 12,8; נתן לום to cause a blemish Lev.24,19; to utter slander, to slander בתן דפי Ps.50,20; עַרָּף to give, i. e. to turn, one's back 2Chr.29.6 .-2) to allow, to permit, to suffer, to let (with inf.) לא נְתַנוֹ לַרֵדֶת he would not suffer him to come down Jud.1,34; לא־נָתַהָּה לְיִשְׂרָאֵל thou wouldest not suffer Israel to invade them 2Chr. he will לא־יָתַנְנִי הַשֵּׁב רוּחִי (20,10 not suffer me to take my breath Jb.9,18; the phrase מָי יָהָן (who will give?) has two uses: a) where is? is there? מָּ מָבְשָּׂרוֹ לֹא where is one who is not إשָׁבַע satisfied with his meat? Jb.31,31; על יָהָן טְהוֹר מִשְּמָא where is one clean born of the unclean? Jb.14.4 (others: who can make a clean thing out of an unclean? b) Oh that! would that! I wish! מִי־יָהֵן עֵרֶב would it were evening Deut.28,67 ו מִידוֹתָן מוֹתִי אַנִי מַּחֲהֶיךּ I wish I

had died in thy stead ! 2S.19.1.-3) to put, to place, to set, with 2 Ex.40,22; with 56 Gen.30,40; 39, 20; with לפני Lev.19,14; with ה loc. נַתַתִּי פַנֵי אַרְצַה I set my face toward the ground Dan. 10, 15: אובי פפה לי ערף my enemies thou settest with their back to me 2S. 22,41; ... לַב לִּיי to set (direct) one's heart to... Ec.1,17; נתן אל־לב to put a thing into the heart, i. e. to reflect over it Ec.9,2,-4) to make, to render נְחַנֵנִי שׁמֶבֶה he hath made me desolate Lam. 1,13; ••• נַתַן לִייני to make, to appoint, to constitute 2Chr.25,16; ••• בַּתַן בָּהַי to take for Gen.42,30; נהן לְפָנֵי to consider as, to esteem as 1S.1,16.

Niph. אַבָּן (fut. אַבָּן; pt. אָבָּן, inf. אָבָּן אָבָּן) 1) to be given, to be given over Ex.5,18; Lev.26,25; of a voice: to be uttered Jer.51,55.—
2) to be set, placed Ec.10,6.—
3) to be made בַּרַאָּרָם תְצִיר וַבָּנוֹן the son of man who shall be made as grass Is.51,12.

Hoph בְּחַרְ (fut. בְּיִי, 1) to be given 2K.5,17; Jb.28,15.— 2) to be put, placed Lev 11,38; 18.18.9. [בְּיִנְּהָן Ch. (fut. בְּיִנְיִּנְיִן, דְּיָנָהָן; inf. בְּיִנְיִּנְהָן) Dan.2,16; Ezr.4,13; 7,20; the other forms are taken from בַּיִי, which see.

קר, n. 1) a prophet, contemporary of David 2S.7,2.— 2) son of David 2S.5,14.— 3) name of various other persons 2S.23,36; 1K.4,5, etc.

יבורקלין pr. n. court officer of king Josiah 2K.23,11.

pr. n. name of several persons Num.1,8; 1Chr.2,14, etc.

יבור a. בְּחַנְיֵרְה pr. n. name of different persons 2K.25,23; Jer.36, 14, etc.

יַתְם ((נְתַשׁ , נְתַץ to tear up, to destroy Jb.30.13.

נְתַעְ (בּיִנְיִי (בּיִנְיִי (בְּיִנְיִי (בְּיִנְיִי (בְּיִנְיִי (בְּיִנְיִי (בּיִנְיִי (בּיִנְיִי (בּיִנִי (בּינִי (Kal not used).

Niph. אַבּוּ (3 pl. יְבִּוּע) to be torn out, broken out Jb.4,10.

לְחֵץ (fut. יְהֹץ; imp. יְהֹץ) to tear down, to destroy Jud.8,9; Ps.52,7; of teeth; to break out Ps.58,7 (comp. אַבַוּץ).

Niph. YEL to be broken down, destroyed Jer.4.26.

Pi וְיֵבִי (fut. יְנַהֵּץ) to break, to smash Deut.12,3.

Pu. Phy to be broken down smashed Jud.6,28.

Hoph. אָהַלָּי, to be broken down Lev.11,35,

Pחַוָּג (fut אָרָה, 1 אָרָה, sf. קּבּק קּבּ Jer.22,24 for קּבָּק (אָרָה, 1) to tear away, to cut off Jud.20,32.— 2) to castrate; pt. p. אָרָה בּינוּר (one whose testicles are torn out) Lev. 22,24.

Niph. אָבָּן (fut. אָבָּוֹן) 1) to be torn or broken off Is.5,27; Ec.4. 12; fig. אָבָּן מַוֹּבִי נָּבְּלְּן my purposes are broken off Jb.17,11.— 2) to be torn away, plucked up

Pi. אָהָן (fut. אָבָרְיִי) to break, to tear asunder Is.58,6 (a yoke); Jer. 2,20 (fetters, bands).— 2) to pull up, to pluck up Ez.17,9; 23,34.

Hiph. הְתִּיק (inf. הְהַיִּם) 1) to draw away Jos.8,6.— 2) to set apart Jer.12,3.

Hoph. ঢ়ঢ়ঢ় to be drawn away, to be removed Jud.20,31.

ונתק II. acc. Fuerst; to cover over, to overlay, whence בּהָם, j.

וֹלֶתְק (הְ לְּחֶלְ) m. scab, mange Lev. 13,30; also one affected with the mange Lev.13,33.

נְתַר (fut. בְּרָנוֹן) to move, to tremble Jb.37,1.

Pi. בַּתְר (inf. נַתַּר) to spring, to leap Lev.11,21.

Hiph. הְהִיר (fut. הַהַר; imp. הַהַּר ;) to make tremble Hab.3,6.— 2) to let loose יַהַר יָרוֹ וִיבַאָּעני that he would let loose his hand and cut me off Jb.6,9.— 3) to loose, to undo הַמָּר מִיֹמָה מוֹמָה to undo the bands of the yoke Is.58,6; of persons Ps.105,20; מַתִּיר he looseth the prisoners Ps.146,7 in Rabbinical literature הַמִּיר also: to permit).

Ch. only Aph. בתר to shake off Dan.4,11.

וֵתֵר m. lye, natron Jer.2,22.

נְתִישׁ (fut. נְתוֹשׁ ; inf. נְתוֹשׁ) to pluck up, to root out וּנְמַעְהִים וְלֹא I will plant them and not pluck them up Jer.24,6; hence of a people: to expel Deut.29,27.—
2) to destroy Mic.5,13; Ps.7,9.

Niph. שֹבֵּי (fut. שִּבְּיִי) 1) to be plucked up, to be destroyed Jer. 31,40; Am.9,15; of a kingdom Dan. 11,4.— 2) to fail, to be dried up (Stb.: to be rejected) בַּיִּים נִיּוֹלִים נִיּוֹלִים נִיּוֹלִים נִיּוֹלִים נִיּוֹלִים נִיּוֹלִים נִיּוֹלִים the cold flowing waters that come from another place ever fail? Jer.18,14 (Stb.: shall the cold flowing water be rejected because of the foul water?).

Hoph. קַתַשׁ (fut. מַשַּׁי) to be plucked up, rooted out Ez.19,12.

D the fifteenth letter of the alphabet, called Samech [], [], from its original similarity to the form of a support of a building or

man; as a numeral = 60. 기원D (= 기취) to measure out, whence the next word.

קְאָים (pl. סְאִים; du. סְאָרם) f. seak

(a measure for grain = a third of an ephah) Gen. 18, 6; 2K.7,1 a. 18.

פְל־סְאוֹן סֹאֵן equipment, armor בְּל־סְאוֹן סֹאֵן פריק every armor of the warrior is with confused noise Is.9,4.

וְאַבְּׁ (den. from מְאֹנְי) to equip oneself; only pt. מְאָנוֹ one who equips himself, i. e. a warrior Is.9,4 (see quotation under מְאֹנִי).

תְּאָה (redupl. from תְּאָה) f. measure ure בְּמַאִּמְהְ בְּשֵׁיְחָה הְּרִיבְּנָּה in measure, i. e. moderately, by driving him forth, thou strivest with him Is.27,8 (Stb.: in the extreme measure of wrath thou hast chastised him with banishment).

אָבָהְ (fut. אַבְּרָי , 1 pl. חַבְּאִים ; pt. אַבָּר , וּלְבְּאִים , pl. מְבָאִים ; pt. p. אוֹבָּר , pl. מְבָאִים ; pt. p. אוֹבָר , pl. מְבָאִים ; pt. p. אוֹבָר , pl. מְבָאִים ; pt. p. אוֹבְיּר יִבְיּים ; pt. pr. in a glutton and a drunkard Deut.21,20; מּבְיּיִם בְּלֵּי בְּבְיִשׁ יְבִשׁ מְלָאִים אַבְּלוּ בְּבְיִשׁ יְבִשׁ מְלָאִים אַבְּלוּ בְּבְישׁ יְבִשׁ מְלָא and though they be wet (i. e. drunken) with wine, they shall be consumed as stubble fully dry Nah. 1,10.

אֶּבֶּהְ (sf. בְּרָאֵּךְ, בְּרָאֵּךְ) m. 1) drink, wine Is.1,22. -- 2) drinking bout, carouse Hos.4,18.

אֶבְיֶּה pr. n. Seba, a son of Cush Gen.10,7 and a people in Ethiopia Is.43,3; pl. מְבָאִים the Sabeans Is. **45**,14.

מַבְבוּ (1 s. מַבְּהָי, 3 pl. מַבְּהָי a. מַבְבוּ; fut. בום a. בום ap. בום sf. יום בני ap. בום , sf. יום בני וֹמְבָּנְלָ , 1 pl. בֹסבַ, ap. בַּסב, 3 pl. י סבבים , pt. סובב , pt. מבביבה , pt. בבים ; imp. □D; inf. □D a. □□D) 1) to turn, to turn oneself בַּהַלָּת הָפַל the door turneth upon its hinges Pr.26,14; ניסב שמואל and Samuel turned to go away 18.15,27; with 38; a) to turn into a place 2S.14,24. b) to turn about Ec.1,6; with 12 to turn aside 18.18,11; ... אֱל... מַבב מָן... אֱל to remove from one to another Num.36,9.— 2) to go about, to compass Deut.2,3; Num.21,4; Is. 23,16; Ec.12,5.— 3) to surround, to compass Gen. 37,7; 1K.7,15; fig. of sorrow 2S.22,6; in a strengthened sense טַבּוֹנִי בַּם־סְבֶבוֹנִי Ps.118, 11.- 4) to sit round, to sit we will not sit נַסבׁ עַד־בּאוֹ פֿה down till he come hither 1S.16, 11.— בֿרָר מַבּרָּר to occasion אַנֹבֶי מַבּרָּר וּבְּכֶל־נָפֶשׁ בִּית אָבִיהְ I have occasioned [the death] of all the persons of thy father's house 1S. 22,22.

Niph. אוֹם (fut. בַּבּי , pl. וְבַבּי) to turn oneself, to turn Ez.1,9; Jos.16,6; with יַ : to be turned over, transferred Jer.6,12.— 2) to beset round about, to environ, with accus. Jud.19,22; with עַל Jos.7,9.

Pi. I. בַבֶּטְ (inf. בַבַּטַ to give a turn, to change אָבָר סַבָּב אָת־ בַּבְּטַר הַבָּטָר in order to change the

appearance of the matter 2S. 14,20.

Pr. בּוֹס (fut. לְיִסוֹבֶּב) 1) to surround, to encompass Deut.32,10; Ps.32,10.— 2) to go about (with בְּוֹבֶר הְּסוֹבֶב נְבֶר הְסוֹבְב נְבָר הְסוֹב נְבָר הְסוֹב נְבָר מִסוֹב נְבָר מִסוֹב ב woman will go about [seeking] for a husband Jer.31.22.

Hiph. בַּמְבּנְ 2 הַמְבָּנְ 3 pl. זְּמָבּנִ ; fut. בְּנֵי, sf. יָמָבֵנִי, 3 pl. 1201; pt. 200; imp. a. inf. 201) 1) to cause to turn, to lead about Ex. 13,18; Ez. 47,2. — 2) to turn he turned וַיַּמָב אַת־פַּנַיוֹ אַל־הַקּיר tis face to the wall 2K.20,20; ⊒□□□ to turn back 1K. 18,37 אחרנית with \p: to turn away from Cant. 6,5; 첫 그런 to turn over, to transfer to 1Chr.12,24; שֵׁל to turn one's name, i. e. to change it 2K.23,34.- 3) to go about, to compass about, to surround Jos. 6,11; ראשׁ מִּסְבֵּי the head of those that compass me about Ps.140, וet גָבָגָה־אָת הַעַרִים וַנְמֵב חוֹמַה let us build these cities and surround them with walls 2Chr.14,6.

Hoph. אַכּר. אַרָּי, יוֹנָם (fut. בּוֹיִי, pt. בּוֹטָב (f. pl. בּוֹת בּוֹת l) to be turned Is. 28,27.– 2) to turn, to revolve היחדים מוֹסבוֹת דְּלְתוֹית two turning door-leaves Ez.41,24.— 3) to be changed בּוֹלְבְעוֹת שׁׁבְּעוֹת שׁׁהְבּעוֹת שׁׁהְבּעוֹת בּוֹטְבּעוֹת בּוֹטְבָּעוֹת בּעוֹת בּוֹתְבּעוֹת בּעוֹת בּבוֹת בּעוֹת בּבוֹת בּעוֹת בּבוֹת בּבוֹת בּעוֹת בּבוֹת בּעוֹת בּבוֹת בּעוֹת בּבוֹת בּבוֹת בּעוֹת בּבוֹת בּעוֹת בּבוֹת בּעוֹת בּבוֹת בּעוֹת בּ

קבָּה (from בַּבְּהָ f cause (prop.

turn) לְּרְתְּתְהְ מְבְּה מֵעְם יְיְ for the cause was from the lord 1K.12, 15 (in the parallel passage 2Chr. 10,15 מְבָבָה מִנְיִם).

סביב (from סַבֶּיב ; c. סַבְּיב, pl. סָבִיב, c. סְבִּיבֵּיו, sf. קבִיבֵּיו, חַבְּיבֵין, סַבְּיבֵין 1) m. circuit, place round about Jer. 21, 14; 33, 10; סָבִיבֶּי יָרוֹשֵׁלַם the places around Jerusalem 33,13; of persons: סַבְּיבֵיוּ those that are around him Jer.48,17.- 2) adv. a. prep. round, around, round about עֵלִיהָ סָבִיב camp against it round about Jer 50,29; ••• בַּיב לָ around anything (Ex. 40, 33; Ps. 125,2; c. לְבִיב הַאָּרֶץ round about the land Am.3,11; sf. pl. סְבִּיבֵיו it is very tempestuous round about him Ps.50,3; in a strengthened sense: コンコロン from round about, on every side Ez 39,17 or בַּלֶּב בַבְּיב 40,36.

קבִיבֹּוֹת (בְּיִבְּהָי ; only pl. חָבִּיבְּהְ (חָבִיבּוֹת ; only pl. חַבִּיבְּהְ (חַבִּיבֹּוֹת ; only pl. מַבִּיבְּהְ (חַבִּיבֹּוֹת ; circle יְבַּיבְּרְוּחַ מַבְּיבֹּוֹת and the wind returneth again according to its circuits Ec.1,6; of persons: חַבְּיבֹוֹינוֹ בּוֹרְינוֹ מַבְּיבֹּוֹינוֹ בּבְּרָיבֹּתְינוֹ All that are round about us Num. 22,4.— 2) prep. about, round about חַבְיבֹוֹת יִרוֹשְׁלַם the plain country round about Jerusalem Neh.12,28; sf. חָבִיבוֹת about me Jb.29,5, קֹבִינוֹת pround about thee Ez.5,12, etc.

קבְרָים (pt. p. קבְרָים twisted thorns אַבְרָים בּיְבָּים twisted thorns Nah.1,10.

Pu. ¬⊇⊅ (fut. ¬⊇⊅;) to be inter-

woven, twisted עַל־גַּל שָׁרָשִׁיוֹ יִחְבָּכוּ his roots are twisted about a stone-heap Jb.8.17.

קבר (pl. c. סְבָרְי) m. thicket Gen. 22,13; סְבָרִי הַיַּעַר the thickets of the forest Is.9,17.

תְּבֶרְ m. thicket יְנְרֵעְ כָּמְרֵיא לְמִעְלֶה בּּסְבְּרְּ m. thicket of a forest: יְנָרַע כַּמְרֵיא לְמִעְלֶה בּּסְבְּרְּ ווֹיִרָע כַּמְרֵיא לְמִעְלֶה בּסְבָּרְי is known as one that lifteth up axes against the thickets of a forest Ps.74.5.

קֹבֶּךְ m. thicket; only sf. יֹבְרָּ Jer. 4,7 (with a euphonic Dagesh).

אַבְּבֶּא a. אַבְּבָּשׁ Ch. f. four-stringed musical instrument Dan.3,5 a. 7 (Greek sambuca).

אָבְנֵי pr. n. military chief under David 2S.21,18 = מָבָנִי 23.27.

לְבֶּׁבֶּי (fut. לְבַבְי ; inf. לְבַבְּי) to bear, to carry a burden Gen.49,15; Is. 46,4 a. 7; fig. to endure, to suffer Is.53,4 a. 11.

Pu. בְּבְּל (pt. בְּבְּל) to be laden with flesh, to be fat or strong (acc. Ges. a. Fuerst: to be laden with young, to be pregnant) אַלוּפְינוּ מְסָבְּלִים that our oxen may be strong, i. e. for work Ps.144, 14 (or: that our kine may be pregnant).

Hithp. ቫ슈타다. to be burdensome, to drag oneself along Ec.12,5.

Ch. same as Heb. בְּבַל, also: to raise up, to erect (Peal not used).

Po. סוֹבֶל to be erected; pt. pl. מוֹבְל and let the foundations thereof be erected Ezr.6,3.

m. 1) bearer, porter Neh.4,4; 2Chr.2,1.— 2) בַּלְּם burden נּשֵּׁא bearer of burdens 1K.5,29.

לְבֶּל m. charge, burden 1K.11,28; Ps.81.7.

על מָבָל m. burden; only sf. על מָבָל the yoke of his burden Is.9,3.

קבְלְה, (pl. c. מְבְלְּה, a. חַבְלְה, sf. מִבְלְּה, קֹבְּלְה, קֹבְּלְה, f. burden, task Ex.1,11; 6,6 a. 7.

בּלֶת Ephraemite pronunciation of חַבֹּלֶת (ear of grain) Jud 12,6.

קבר (ב Heb. קבר) to think, to hope וֹ בְּדֵּלְ אַלְּבְרָ לְיִי בְּיִלְ and he thinketh to change Dan.7,5.

יברים pr. n. Syrian city between Damascus and Hamath Ez.47,16.

אָרָקְת a. הַּבְּקָת pr. n. son of Cush Gen.10,7· 1Chr.1,9.

N구구크 pr. n. son of Cush and a Cushite people Gen.10,7; 1Chr.1,9.

קַבָּוֹר (fut. קֹבְּוֹר) to bow down (to idols) Is.44,15; 46,6.

קוָרָ Ch. (fut. קוֹנָי to bow down, to worship Dan.2,46; 3,6.

to get, to acquire, whence the next word.

קוְלֶּה (c. חַלְּבְה ; ef. יֹחָלְבְּה) f. property, peculiarity, treasure, peculiar treasure יֵשׁילִי מְנְלֶה זְבָּב I have as my property gold and silver 1Chr.29.3; מְלֶכְה מְלֶכְת מִלְכִים לִי מְנְלֶה מִבְּל הַבְּל וֹחָב the treasure of kings Ec.2.8; fg. of Israel: וְהַיִּתֶם לִי מְנְלָה מִבְּל ye shall be a peculiar treasure unto me above all nations Ex.19,5; מִבְּלְה בְּעַמִּים people Deut.7,6

to manage, to administer, whence the following words.

m. prefect, governor, ruler; only pl. מְלָנִים Jer.51,23; Ez.23,6; Ezr.9,2.

Ch. (pl. מְנְנִיְּא, def. מְנְנִיְּא, m. governor, ruler Dan.3,2; בכ מָנְנִין chief of the governors 2,48 (in the Mishnah בְבַּף a priest of the second rank, a vicar).

and he shall open, and none shall shut Is.22,22; f. אָבָּוֹר Jos. 6,1 (see quotation under Pu.); pt. p. אַבְּיוֹר בּיִוֹיִי בְּיִנִיר אַבְּיוֹר shut up as with a close seal Jb.41,7.— 2) to close firmly together, to make solid אַבְּיִּר בְּיִנִיר solid (pure) gold 1K 6.20.

Niph. נְּטְבֵּר (fut. מְלֵבְּר) 1) to be shut (of gates) Is.45,1; Neh.13, 19. – 2) to be shut up or in Num. 12,14 a. 15; IS.22,7. – 3) to shut oneself Ez.3,24.

Pi. אָס (fut. יְסַנְּר) to deliver over, to give up 18.24,19.

תַבְר Ch. to shut, to close Dan.6,23. אוֹם II. in Ar. to pour forth, whence the next word.

תַּבְרִיך m. heavy rain Pr.27,15.

קָם (from אָם) m. stocks (for the feet of a culprit) Jb.13,27.

The in Ar. to shut up, to fetter, whence To.

(קוֹינִים (pl. קוֹינִים) m. linen garment (others: covering) Jud.14,12; Is.3, 23: Pr.31.24.

pr. n. Sodom, a city south of the Dead Sea, which was destroyed for its wickedness Gen.18,20; the ill repute and the fate of this city became proverbial Is.1,9 a. 10; Lam.4,6, etc.

in Ch. to arrange, whence שַּׁרָרוֹן . שִׂרֵרָה, מְסַרָּרוֹן .

קָרֶר m. order; only pl. לֹא־חָרָרִים disorder, confusion Jb.10,22.

סהק to be round, whence the next word.

m. roundness אַנן הַפַּהַר a round bowl Cant.7,3 (Ch. אַבָּהָ moon).

קבר (from סבר) prop. a round inclosure, hence; imprisonment בית prison, dungeon Gen.39,20.

NID pr. n. an Egyptian king, contemporary of Hoshea, king of 1srael 2K.17,4.

가는 I. (pret. 보다 ; fut. 보다 ; pt. p. 되다) to go back, to draw back Ps. 53,4; 80,19; fig. 그는 되다 the backslider (prop. he who goeth back) in his heart Pr.14,14.

Niph. נְסוֹג (fut. יַסוֹג ; pt. נְסוֹג , pl. נְסוֹג , pl. נְסוֹג) to be turned back, to draw back, to turn, to retreat Ps.35,4;70,3; pt. Ps.44,19; Zph.1,6; הַנְּמוֹג , he will not escape shame Mic.2,6.

Hiph. בְּבֶּר (fut. בְּבָּר, ap. בְּבָּר; pt. בְּבָּר to remove, to put away; commonly with בְּבּוּל to remove a landmark, i. e. to displace Deut.19,14; 27,17; Hos.5,10; בְּבְּלִילִּי they remove the landmarks Jb.24,2 (= יַּבְּלִים (בְּבָּלִים); מַבְּלִים what thou puttest away (from the enemy) thou shalt not save Mic.6.14.

Hoph. J한구 to be turned away Is.59,14.

וות (pt. אוס) to hedge about, to enclose בשׁישֵׁנִים hedged about with lilies Cant.7.3.

IND Ez.22,18 Ktib for IV, which see.

קוֹבֶר (from בְּבֶּר) m. cage, prison Ez.19.9.

מוְד (from יַפַר; sf. מוֹדָי מוֹדָם) m. 1) consultation, counsel בַּר שוthout counse מחשבות באין סור purposes are disappointed Pr.15. 22; " TiD the counsel of the Lord Jer.23,18.- 2) assembly Gen.49, 6; מוֹד בַּחוּרִים assembly of young men Jer.6,11; מוֹר מְשַׂחַקִּים assembly of mockers 15,17 .- 3) intimacy, secret מתי פורי my intimates, confidants Jb.19,19; בלהד Tio to reveal a secret Pr.11.13: hence: familiar conversation to hold pleasant conversation (Eng. Bible: to take sweet counsel) Ps.55,15.

ידום pr. n. m. Num.13,10.

מֹתְנֶה to veil, te cover, whence מַתְנָה a. אזם.

□ pr. n. m. 1Chr.7,36.

האם (בּתְּבְּי) to sweep away, whence the next word.

קה f. sweeping, dung, filth Is. 5.25.

ຳປັ່ງ pr. n. m. Ezr.2,55; Neh.7,57.

קוֹם (akin to בְּבַיּ pret. בְּבַיּ fut. בְּבַיּ , but בְּבַיִּ belongs to בְּבַיִּ ; fut. בְּבַיּ , but בְּבַיִּ belongs to בְּבַיּ ; fuf. בְּבַיּ to anoint (with בְּּ) Ez. 16,9; tr. to anoint oneself בּבּי מִבְּנִי שָּׁבָּוֹ anoint not thyself with oil 2S.14.2.

Hiph. אָרֶהְ (fut. ap. אָרֶהְי) to anoint oneself 2S.12,20.— מְּטִרְהָּ Jud.3,24 belongs to בָּבָרָ, which

סְּלְבְּׁיָה (once Ktib קִיפְּנְיָה) Ch. f. bag-pipe (others: flute) Dan.3,5 a. 10.

Fgypt Ez.29,10.

סוס to leap, to frolic (comp. שׁוֹשׁישׁ), whence the next word.

Dad (pl. מלְּכוֹ , c. יְמָּזֹם) m. 1) horse Gen.47,17; Nah.3,2.— 2) swallow Is.38,14 (Jer.8,7 Ktib for מֹיִם).

סוְמָתי f. mare; only sf. סְמְתִי Cant. 1,9.

pr. n. m. Num.13,11.

기D (pret. 키모; fut. 키라) to sweep away, to carry off, whence 교회는.—
2) to cease, to perish 원과 원인 they perish, they come to their end Ps. 73,19; Am.3,15; Est.9,28 (comp. 기원, 기원인).

Hiph. קֹמִיף, ap. קֹמֵיף, ap. קֹמֵיף, to sweep away, to make an end of, to destroy קְמֵיּ ነְסִיּן I will utterly sweep way Zph.1,2 a. 3

(with inf. of אָסֵיּאָ); sf. בּאַסִיּאָ אָסִיּאָ I will surely make an end of them Jer.8.13.

Ch. to be fulfilled (prop. to come to an end) Dan.4.30.

Aph. 기호텔 (fut. 기호텔) to make an end of, to destroy Dan.2,44.

710 (from 70 to cease) m. end, close Ec.3,11; 7,2; 12,13.— 2) rear, hinder part Jo.2,20.

קוֹם Ch. (def. אַבְּיֹם) m. end, extremity (of the earth) Dan.4,8; אַבְּיֹם אַרְיּמְיִּלְיָתְ the end of the matter 7,28.

קום m. 1) sedge, sea-weed, reed, rush Ex.2,3; Is.19,6; Jon.2,6; hence קום the sea of sedge, i. e. the Red Sea, which abounds in seaweeds Ex.15,4,—2) pr. n. a place mentioned in Deut.1,1.

קּבּה) (from אוֹם to sweep; pl. אוֹם לּבָּה f. tempest, hurricane, whirlwind Jer.4,13; Is.21,1. — אוֹם Num.21, 14 acc. some the name of a region; acc. Targ.: the Read Sea. See also under בתו.

תּבְּתְה (בּתְה (בּתְה (בּתְה f. whirlwind Hos. 8.7.

ור (pret. חַבָּי, fut. חַבְּי, מְבָּר מְבָּי, מְבָּר חַבְּי, יְבֵּר חַבְּי, pt. חַבְּי, imp. חוֹב יִבְּיבְי, pt. חבּי, imp. חוֹב יִבְיי, pt. חבּי, imp. חוֹב יִבְיי, pt. חבּי, imp. זוֹם יִבְיי, וּשְׁמְאל they turned not aside to the right hand or to the left IS.6,12; with בִבִּים, בִשְאַר, בִשְּל, בִין to depart from Ps.6,9; Num.12,10; 2S.2,22; IS.18,12; pt. חַבַּלֹים they

are all gone aside Ps.14,3; as n. they כַּלַם סַרֵי סוֹרְרִים revolter: סַרְי are all grievous revolters Jer. 6,28; pt. f. מַעַם who departeth from discretion (i. e. who is without discretion) Pr.11,22.- 2) to be removed, to cease, to disapthe high- הַבְּמוֹת לֹא מַרוֹּ the places were not removed 1K.15, 14; D알크를 기를 their carouse ceased Hos.4,18; וַפַרָה הָנָאַה אָפַרַיִם and the envy of Ephraim shall cease Is. 11, 13; יַכוּר בָּרוֹחַ פִּיו he shall disappear by the breath of his mouth לַסָר הַנַּה Jb 15,30.— 3) to turn in יַסָר הַנַּה let him turn in hither Pr. 9, 4: with 2: to turn into Jud.20,8; with 5%: to turn in to Jud.4,18; with על; to turn against 1K.22, 32; with ⊅; to rebel against one Hos.7,14; סור אל־משמעת to obey, to do one's bidding 1S.22,14 (see (מְשָׁמַעַת.

Pi. חוֹר to turn aside, to pervert דְרָכֵי סוֹרָר he hath turned aside my ways Lam.3,11 (not to be confounded with חוֹר pt. of חוֹר, which see).

Hiph. הָמָר (fut. יְמָר , זְמָר , מָר , מָר , מָר , מָר , מָר , זְמָר ; pt. יְמֵר ; imp. זְהָמָר ; imf. זְהָמָר ; imf. זְהָמִר , זְיִמָּר , זְיִמָּר , זְיִמָּר , זְיִמָּר , מַנ , זַר , בּמָר , מַנ , זַר , בּמָר , בּ

Hoph. הוֹפַר (fut. יוֹפַר; pt. בוֹפַר)

to be taken away, to be removed Lev.4,31; Dan.12,11; בְּמֶשֶׁלְ מִלְּיָר Damascus is taken away from being a city Is.17,1.

סור (f. מוּרָה) adj. 1) removed, cast out גֹּלְה וְסוּרָה an exile and out-cast Is.49,21.— 2) rebellious; pl.sf. יבוים they that rebel against me Jer.17,13.

m. wild plant or shoot (prop. something separated, estranged) מוֹנֵי הַנְּפֶׁן נְבְרָיָה wild shoots of a strange vine Jer.2,21.

קור pr. n. name of one of the gates of Jerusalem (אַער סוּר) 2K.11,6 (בייער פוּטוֹר 2Ghr.23,5).

to incite (Kal not used).

חוֹם (from סוֹם; sf. הוֹם) m. garment, clothing Gen.49,11.

מְתַּב (akin to חֲחַבְּ; fut. בְּחָבְיּ ; inf. בְּחִבּ (akin to חֲחַבְּ; inf. בְּחִבְּר בְּחִבְּיִב (akin to חַבְּבּ ; inf. בְּחִבְּר (akin to חַבְּר (akin to nַבְּר (akin to nַבְר (akin t

קּהְבָּה f. rag (prop. what is dragged); only pl. בְּלוֹיֵיי מְחָבוֹת ola rotten rags Jer.38,11.

לְחָהָ to wipe, to sweep (Kal not used).

Pi. קֹחָתָי עַפְּרָה to wipe off קֹמָתָי עַפְּרָה I will wipe off her dust from her Ez.26.4.

ֹחָרֶי (from תְּבֶּי) m. sweepings, off-scouring, filth Lam.3,45.

שָׁחִים = מַחִישׁ, which see.

קְּחָהָ (akin to בַּחַבָּ; pt. קּהַבּ) to carry away, to sweep away, to wash away Pr.28,3.

Niph. אָחַרָּג to be swept away Jer.46,15.

קרים (fut. יְחַחָרִי ; pt. יְחָחָרָ, pl. יְחַחָרָ, f יְחָחָרָ, f יְחָחָרָ, f) prop. to surround, hence: to go about, to traffic; with accus. יְחָרָי, יְּתְּחָרָוּ, with אָרִי יְּתְּחָרָוּ, to go to, to migrate to Jer.14,18; pt. יְחָרַ trafficker, merchant Gen.23,16; f. sf. יְּחָרַתְּהָ thy merchant Ez.27,12; יְחָרַ יִּרְ exchanger of wares v. 21.—2) to have intercourse יְיִרְיִרְּבָּי they that had intercourse with thee from thy youth Is.47,15.

Pi. redupl. מְחַרְּחַר to turn, to throb (of the heart) Ps.38,11.

קּהְרְ (c. תְהַהְ) m. 1) traffic, trade Is.45,14.— 2) mart תְּהָר the mart of nations Is.23,3.

קרָה (sf. קרָה) m. gain, profit by traffic Is.23,18; Pr.3,14 (Eng. Bible: merchandise).

לְהְרָת (c. יְחִבְּתְת) f. hand-traffic, barter Ez.27,15.

לתְרָה (from מַחֲרָ to surround) f.

prop. that which surrounds, hence; shield Ps.91.4.

קרת f. 1) pt. of הַחֶּרֶ, which see.—
2) black marble Est.1,6.

שחם = בחש , which see.

תמח (בְּישְׁיִם) to turn aside, to transgress, whence the next word. איני שוֹים שׁנָאתוּ מוֹים שׁנָאתוּ ווֹים שׁנָאתוּ I hate to commit transgressions Ps. 101, 3 (Eng. Bible: I hate the work of them that turn aside).

קינ (from ג'ז I.; pl. סִינָם. מָּנְיִם, sf. קּינָם) prop. what is separated, hence: offal, dross Is.1,22 a 25; קבול סִינִים מְבָּטָּן to take away the dross from the silver Pr.25,4; בּיַּטְּרְ סִינִים dross-silver, i. e. unpurified 25,23.

תְּיְרָן m. the third month of the Hebrew year (June—July) Est.8,9. מירון pr. n. Amorite king at Heshbon Num.21,21 a. 26; איר פֿיחון the city of Sihon, i. e. Heshbon v. 26 a. 27.

to be miry (comp. Ch. מֵין to whence the next word.

pr. n. a city on the north-eastern border of Egypt, situated among marshes (called by the Greeks Pelusium, marsh-town) Ez.30,15 a. 16.— 2) a desert to the west of Mount Sinai Ex.16,1; Num.33,12.

קיבי pr. n. Sinai, a mountain in the Arabian peninsula, celebrated as the place where Moses gave his laws Ex.16,1; fully הַר חִינֵי 19,11 (the northern peak of this mountain is called חַרָב חִינַ, which see); the wilderness of Sinai (a desert about this mountain) Ex.19.1.

pr. n. a son of Canaan and a people north of Lebanon Gen.10, 17: 1Chr.1.15.

קינִים pr. n. Sinim, an unknown country, fully אָרֵץ סִינִים Is.49,12 (acc. some Sina, i. e. China).

סים m. swallow Jer.8,7 (= בּוֹם 2).

אייִרָּי pr. n. 1) military commander under the Canaanite king Jabin Jud.4,2; Ps. £3,10. — 2) another person Ezr.2,53; Neh.7,55.

אָיָם a. אֹקיִנְיס pr. n. m. Ezr.2,44; Neh.7.47.

סיפּנְיַה Ktib Dan.3,10 for מִיפּנְיַה.

קירות (pl. קירות (קירות (pl. קירות (קירות (

II. (pl. סִירִים מְּיַרִים m. 1) thorn, briar עַר סְיָרִים וְּבְּכִים like thorns interwoven Nah.1,10; קוֹל the crackling the crackling of thorns under the pot Ec.7,6.--2) hook קירוֹת דּוּנְה fish-hooks Am.4.2 (but see קיר I.).

ip (from ipp II.) m. thick mass, multitude, crowd Ps.42,5 (comp. Talm. ip a sum).

70 (from 720; sf. 130, 130, 1310) m. 1) hut, tent Ps.27,5; 76,3.— 2) covert of trees, thicket Jer.25, 38.— 3) lair, den Ps.10,9; Jer.25,38.

קבּת (from אָבָּף; c. אַבּף; pl. אוֹבְּף, אַבּף (from אָבָף; pl. אוֹבָף, אַבּף (from אָבָּף) הַ וּ אַנּף, אַנּף (from אָבָּף) הַבּף (from אָבָּף) הַבּף (from אָבָּף) אַבּף (from אָבָּף) אַבּף (from אָבָּף) אָבָּף (from אָבָּף) אָבָּף (from אָבָּף) אָבָף (from אָבָף) אָבְרָף (from אָבָף) אָבָף (from אָבָף) אָבָף (from אָבָף) אָבָף (from אָבָף) אָבָרָף (from אָבָף) אָבָרָף (from אָבָרָף) אָבָרָף (from אָבָרָף) אָבְרָרָף (from אָבָרָף) אָבְרָרָף (from אָבָרָף) אָבָרָף (from אָבָרָרָף) אָבְרָרָף (fro

רובה pr. n. f. a heathen deity, worshipped by the idolatrous Israelites Am.5,26.

תְבוֹת בְּנוֹת pr. n. a deity of the Babylonians 2K.17,30.

ייִם pr. n. an African people 2Chr. 12,3 (prop. cave-dwellers, from הָּבֹי ; acc. Septuagint a. Vulgaie: Troglodites, who lived along the coast of Ethiopia).

 $\mathbf{p}_{\mathbf{r}}^{\mathrm{T}}$ י בּלְהָה $\mathbf{p}_{\mathbf{r}}^{\mathrm{T}}$ בּלְהָה $\mathbf{p}_{\mathbf{r}}^{\mathrm{T}}$ בּלְהָה $\mathbf{p}_{\mathbf{r}}^{\mathrm{T}}$ בּלְהָה $\mathbf{p}_{\mathbf{r}}^{\mathrm{T}}$ בּלְהָה $\mathbf{p}_{\mathbf{r}}^{\mathrm{T}}$

וְסַבּרָת (עַל to cover (with וְסַבּרָים) וֹ to cover and thou על־־הַאַרוֹן אָת־־הַפּרֹכֶת shalt cover over the ark with the vail Ex.40,3; יָסַכָּהוּ צֵאֵלִים צְלָלוֹ the shady trees cover him with their shade Jb.40,22; intr. to cover סתפותה בענן לה מעבר הפלה oneself thou hast covered thyself with a cloud, that no prayer should pass through Lam.3,44. - 2) to cover, to protect סַכּוֹתָה לָראשִׁי בִּיוֹם נַשֵּׁק thou hast covered (protected) my head in the day of battle Ps.140, 8; pt. 320 covering, sheltering Ez. 28.14 a. 16 (see quotation under תמשת); pt. as n.: a covering for defence Nah.2.6.

Hoph. ਜਿਹੀਜ (fut. ਹੈ) to be covered Ex.25.29.

II. to be interwoven, tangled (Kal not used).

Pi. redupl. קּכְמֵך (fut. יְּטַכְּמֵן:) to

stir up, to incite, with acous. Is. 9,10; with 2 Is.19,2.

קבְּהָ pr. n. a place in the desert of Judah Jos. 15.61.

to be foolish (Kal not used).

Niph, נְּחָבֵּל to do foolishly 1S. 13.13: 2Chr.16.9.

Pi. מָבֶּל (fut. יְסַבֶּל; imp. מָבֶּל) to make foolish (i. e. voin), to frustrate 2S.15,31; Is.44,25.

Hiph. הַּסְבִּיל to act foolishly 1S. 26,21; more fully הַסְבָּיל to do foolishly Gen.31,28.

(pl. מְבָלִים m. fool Jer.4,22; Ec.2,19.

m. folly; concretely: the fools בַּקְרוֹמִים רַבְּים the fools are set in great high places Ec. 10.6.

קַבְלוּת f. folly Ec.7,13.

וֹסְבָנָת I. (fut. בְּיִבְיּת t. בְּיִבְּיִת I. (fut. בְּיִבְיִת to manage, to administer; hence בְּיִבְּת manager, steward (Eng. Bible: treasurer) Is.22,15; בְּיבְיִבְּי a stewardess, an attendant IK.1,2 a. 4.—2) to be of service, to be profitable, to profit לֹא יִסְבִּן בְּיבְי וֹלְי עִרְי מוֹ מִשְׁבִּי וֹלְי מִי בְּיִבְּי בִּירִי מְבִּי בְּיִבְי עַרְי מוֹ מַשְּׁבִּי unprofitable talk 15,3; בַּיְלְאַלִי מְבְּרְבְּרָ בִּירִי מְבֹּן עָרֵימוֹ מַשְּׁבִּי can a man be profitable unto God, as he that is wise is profitable unto himself? 22,2.

Hiph. הְּסְבֵּין (inf. הַסְבֵּין) to be acquainted, to be wont בָּל דְּדָבֵי לְּל דְּדָבֵי thou art acquainted with all my ways Ps.139,3; בְּסְבֵּוְדָ שְּלְם do become acquainted with him, and be at peace Jb. 22,21; הַּסְבַנְהִי לַצְשׁוֹת לְהְ כֹּה was I ever wont to do so unto thee? Num.22.30.

[교육 II. 1) to endanger.— 2) to reduce to poverty. (Kal not used.)

Niph. [일다] (fut. [급단]) to be en-

dangered Ec 10.9.

Pw. בְּשְׁכְּיִ (pt. בְּשְׁבְּיִם) to be impoverished, to be poor בְּבְּטְבִּח he that is poor to make an offering Is.4C.20.

וֹבֶבֶּר I. (בּבְּבֶּר) to close, to stop up (Kal not used).

Niph. לְּסָבֶּר (fut. בְּסָבֶּר) to be closed, shut, stopped Gen.8,2; Ps. 63,12.

P፡. 기교후 (= 기교후) to deliver up, with 기교 Is.19,4.

to be dumb, silent (Kal not used).

Hiph. הָּסְבְּית (imp. הַסְבָּח) to observe silently, to take heed בַּסְבָּח שַׁיֵעוֹ take heed, and hearken Deut.27,9.

מַל (בּלִי בּ, בּלִים ; pl. מַלְים, c. מַלְים m. basket Gen.40,16,17 a. 18.

אָלְהָ to gravitate, to weigh (Kal not used).

Pu. אֹבְסְ to be weighed בְּּמְתַלְאִים who are weighed with fine gold (i. e. valued equal to pure gold) Lam.4,2.

🎢 p pr. n. a place near Jerusalem 2K.12.21.

קַלֵּכְ prop. to turn, hence: to be excited (Kal not used).

Pi. אָסָ (fut. מַלֵּבְּר) to be excited with joy, to exult מַּאַלְּבָה וֹא יַחְמוֹל I would exult under pain which doth not spare Jb.6,10.

סלד pr. n. m. 1Chr.2,30.

קלית בל שונים prop. to weigh, hence: to tread down בְּלִיתְ בָּל שונים thou hast trodden down all them that err from thy statutes Ps.119,118.

Pi. הֹלְיף to tread under foot Lam.1,15.

Pu. קּבְּׁהְ (fut. קֹבֶּהְ) to be weighed; with בְּׁ: to be valued equal to Jb.28,16.

מֹלְלְהְים a word of doubtful signification, generally taken to mean: pause, end (acc. Fuerst הוה בּלְּהָנוֹ loc. and the word denotes: to the end, i. e. ended).

עלו פלי pr. n. m. Neh.12,7 = סַלוֹי v. 20.

מקר pr. n. m. Num.25,14.

מַלוֹא a. בַּלְא pr. n. m. Neh. 11,7; 1Chr. 9,7.

ן מלוֹן a. מְלוֹן m. thorn, prickle Ez. 2,6; 28,24.

קלַת (fut. קלַף; pt. קלָם; imp. קלַם; inf. קלְם) to forgive, to pardom 1K.8,50; Jer.31,33.

Niph. Tipl to be forgiven, pardoned Lev. 4,20.

מלח adj. forgiving Ps.86,5.

קלִיחָה (pl. מְלִיחוֹת) f. forgiveness, pardon Ps.130,4; Neh.9,17.

קּבְּבְּי pr. n. a city in Bashan Deut. 3.10; Jos.12.5.

םלל ; imp. pl. סלולה ; fut. f. בסל ; imp. pl. יל אָל (מַלְּוֹדְ , sf. מְלֹּרָהָ) 1) to heap up, to cast up סלוד במו־ערמים cast her up as in heaps Jer.50,26; of a road: to level, to prepare מַסְכַּח cast up (i. e. level) the highway Is. 62, 10; הַרָהָ לֹא סָלוּלַה a road which is not levelled Jer. 18,15; fig. וַיַּסַלּוּ עֲלֵי דַּרְבֶּם and they level their way against me Jb. 19,12; 30,12,— 2) to extol, to extol him פֿלּי לַרֹבֶב בַּעַרַבוֹת that rideth upon the heavens Ps. 68,5; others: cast up a way for him who rideth through the deserts (but here is perhaps miswritten for הַלְבָּ ; comp. v. 33).

Pi.redupl. Pi.redupl. to exalt, to esteem highly בְּלְכֵּלְ וֹתְרוֹמְלֵּלְ exalt her, and she shall exalt thee Pr.4.8.

Hithp. הַּמְחוֹלֵל to exalt oneself (with בְּ against) Ex.9,17.

קלְה (from בְּלֵלְה ; pl. חַלְלְה) f. prop. heap, hence: mound, rampart Jer. 6.6; 32,24.

הַלְם (from בְּלֶם) m. stair-case, ladder Gen.28,12.

(only pl. סֵלְּמָלְּוֹח (f. basket (בַּלְּמָלְּוֹח) f. basket (בַּלְּמָלְּוֹח) Jer. 6, 9 (others: twig = לוַלְוֹל

מלע (akin to סָלֶה) to be heavy,

weighty, whence Ch. אָבֶל = Heb. אָבֶל (both from verbs signifying weight) and the next word.

רְּבֶּיִם (הְּלְעִים sf. בְּיִבִּים pl. בְּלֵיִם m. rock, cliff 1S.14,4; Jb.39,28; frequently as a figure of an inaccessible refuge Is.22,16; fig. יַיִּבְּיִים the Lord is my rock (i. e. safe refuge) Ps.18,3.— 2) pr. n. capital city of the Idumeans Is. 16,1.

in Ch. to destroy, to consume, whence the next word.

בּיִי m. a species of locust Lev. 11,22 (so called from consuming). אוֹבָי to tangle (Kal not used).

Pi. קֹבֶּסְ (fut. קֹבֵּסְיִּ : pt. קֹבְּסִיְּ 1) to pervert Ex.23,8; Pr.19,3.— 2) to overthrow אַמְנִים יְסַלְּף he overthroweth the mighty Jb.19, 12; עַבְּעִים לְבָעִים לְבַעִים לְבַעִּים לְבַעִּים לְבַעִּים לְבַעִּים לְבַעִּים לְבַעִים לְבַעִּים לְבַעִּים לְבַעִּים לְבַעִּים לְבַעִּים לְבַעִים לְבַּעִים לְבַּעִים לְבַעִּים לְבַעִּים לְבַּעִּים לְבַּעִּים לְבַּעִים לְבַּעִים לְבַּעִים לְבַּעִים לְבַּעִים לְבַּעִּים לְבַּעִים לְבִים לְבִּעִים לְבַּעִים לְבִּעִים לְבַּעִים לְבִּעִים לְבַּעִים לְבַּעִים לְבִּעִים לְבִּעִים לְבִּעִים לְבִּעִים לְבִּעִים לְבִּעִים לְבִּעִים לְבִּעִים לְבִּעים לְבִּעִים לְבִּיבְּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִים לְּבִּים לְּבִּים לְבִּים לְבִּים לְּבִּים לְּבִים לְּבִּים לְּבִים לְבִּים לְבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְבִּים לְּבִּים לְבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבָּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְּבְּים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְּבְּים בְּבְּים לְּבְּיבְים לְּבְּים בְּבְּיבְּים בְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְים בּבּים לְּבּים לְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבּים בּבְּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּ

קּבֶּילֶ m. perverseness Pr.11,3; 15,4, בְּיִבֶּי Ch. to go up, to ascend Dan. 2,29; 7,3 a. 20 (see also בְּיִבָּי).

in Ar. to rub, hence: to be rubbed, to be ground fine.

קרָת f. (once m. Ex.29,40) fine meal, flour Ez.16,13; sf. אַרָּטְׁם the flour thereof Lev.2,2; מְשָׁרָת חַלֶּטְּ wheaten flour Ex.29,2; as adj. אַלָּטְּם חַלָּטִּת fine flour Gen.18,6.

בת ה. only pl. במנים sweet spices, aromatics Ex.30,34; בְּמִיּהְת בַּמִּיה sweet incense Lev.4,7 (from ממם to smell).

יבר בְּבֹר pr. n. a Babylonian military commander Jer. 39,3.

ת שלבור (ה'פְּלֵים מְמָבֶר m. bud, blossom have opened Cant.7,13; adverbially: מְמָבֶר he wines are in blossom Cant.2,13.

קם (fut. קםם:; pt. קוםם, pl. c. (סַמְבָנִי , pt. p. סַמוּדְ ; imp. sf. סַמְבָנִי 1) to lean, to lie on (with לָצֶי) and he leaned וָכַבַּוּך יַדוֹ עַל־הַקּיר his hand on the wall Am.5.19; thy wrath lieth עַלֵי סַמְכָה חַמַתְּהְ hard upon me Ps.88,8.— 2) to support, to uphold, to sustain Ps.3,6; with ? 145,14; דָּנָן וָתִירשׁ with corn and wine I sustained him Gen.27,37.- 3) to be firm, to confide סַמוּךְ לָבוֹ לֹא יִירָא his heart is firm, he shall not be the confiding mind שלום שלום thou wilt keep in perfect peace Is.26.3.— 4) to draw near, to approach (with \$2.24,2.

Niph. וְבְּבִיוֹן (fut. בְּבִּבְיּן) to be supported, to lean on (with עַל Jud.16,29; 2K.18,21; fig. to rely on עָל יִדְ נִיְבַיְבִייִּ נִבְּבָּיִן upon thee have I relied (Eng. Bible: by thee have I been holden up) from the womb Ps.71,6.

Pi. סָמָך (נmp. sf. פַּמְּרָוֹגַ') prop.

to support, hence: to refresh (with 2) Cant.2.5.

pr. n. m. 1Chr.26,7.

age, idol בְּלֶל (בְּשְׁלֶל m. figure, image, idol מְבֶּל the similitude of any figure Deut. 4, 16; הַּבְּנְאָה the image of jealousy Ez.8,3 a. 5; בְּבֶּל הַבְּנָאָה the carved image of the idol 2Chr.33,7.

DDD in Ar. to smell, to be fragrant, whence DD.

to mark, to designate (Kal not used).

Niph. וְבַּיְםוֹ (pt. נְיִּבְיּן) to be marked off, designated וּשְּׁעְרָה זְשְׁעְרָה and the barley in the appointed place Is.28,25.

to bristle, to stand on end; of a person: to shudder, to tremble Ps.119,120.

Pi. 기파다 (fut. 기파다) to stand up (of hair) Jb.4,15.

מְבֶּר adj. bristling, hairy בְּיֵלֶק מָבָּר like the hairy locusts Jer.51,27.

קּנְאָה pr. n. a city in Judah Ezr. 2,35; Neh.7,38; with art. חַפְנָאָה Neh.3,3.

בּלְבֶלְ pr. n. Persian satrap in Samaria Neh.2,10; 4,1.

next word.

תוְהֶה m. thorn-bush Ex.3,2; Deut. 33,16.

תְּבֶּה pr. n. a pointed rock opposite Michmash 18.14,4.

סנואה pr. n. f. Neh.11,9.

מְנְרִים m. pl. blindness Gen.19,11; 2K.6,18 (from Ch. בַּנֵרָר to blind). ביי pr. n. king of Assyria 2K. 18,13; 19,37.

ן (akin to שָׁבַן) to be sharp, whence the next word.

m. twig, bough; only pl. sf. מַנְמַנְּ Cant.7,9.

קוֹמָנְה pr. n. a city in Judah Jos. 15.31.

רְבְּיִר m. fin (of a fish) Lev.11,9; Deut.19,9.

DD (from DD to leap) m. moth Is. 51.8.

ים מכוני pr. n. m. 1Chr.2,40.

קַעָּרָ (fut. קַעַרָּיִי) to support, to uphold Pr.20,28; inf. sf. קַעַרָּיִלְיִי to uphold it Is.1,6; of a sick person: o strengthen Ps.44,4; with בֹילֵי to comfort, to refresh (with food) Gen.18,5; Jud.19,5; Ps.104,15; imp. קַעָּרָהּ prefresh thyself 1K.13,7.

קעַד Ch. to support, to aid Ezr.5,2.

קַעָּה (akin to לְטַלֵּי pt. f. קַעָּה) to run, to rush קֿעָה a rushing wind Ps.55,9.

קָעִיּכְי (from קַעַיְּבָּי כּ. קּעִיּףָ; pl. קּעִיפְי סְּיִיפְּי (קּעִיפִי הּ. 1) cleft, fissure קְעִיפִּי סְעִיפִי סְעִיפִי סְעִיפִי סְעִיפִי הַ the cleft of the rock Jud. 15,8; Is.2,21.— 2) branch, bough Is.17,6; 27,10.

קְּעֲהַ to divide, to split (Kal not used).

Pi. קבָעף (only pt. קבָעף) to lop off Is.10,33.

קּעֵּךְ m. prop. one of divided mind, hence: doubter, skeptie; only pl. מַעָּרָים Ps.119,113.

קּעַפּוֹתְיוֹ (only pl. sf. מְעַפּוֹתְיוֹ) f. bough, branch Ez.31,6 a. 8.

קר (only pl. עַלְיפָּים f. divided opinion, division עַל־שָּהָי הַּמְּעָפִּים עַר־יַּמְהַי אַהָּה פּסְּחִים how long halt ye between two opinions? 1K.18,21.

קער (fut. קשֵר; pt. אָבֶּס) to storm, to rage Jon.1,11 a. 13; of enemies Hab.3,14.

Niph. נְסְעֵר (fut. מָּמָר) to be moved, troubled (of the heart) 2K 6,11.

Pi. אָמָער (fut. יְלְטָגר) to toss about, to scatter אַמְעָרָה and I scatter לאַמָערָם them Zch.7,14 (= בַּאַמָערָם).

Pu. מַערָה f. קּימַער ypt. f. מַערָה for מְערָה to be driven by the whirlwind, to be tossed by the tempest יְמַער מִגּרֶן as the chaff that is driven by the whirlwind out of the threshing-floor Hos.13,3; מַעְרָה מַעְרָה O thou afflicted, tossed by the tempest Is. 54,11.

ת storm, tempest, whirlwind בַּעַר מְּתְרוּלֵל a whirling storm Jer.23,19; Jon.1,4. פַעַר מְּתְרוֹת פַּעָרָה (c. מְטָרוֹת חָלָּר, בּילְנְיִה לָּבְּיה לָּבְּיה לָּבְּיה לָּבְּיה לָּבְּיה לָבְּיה לָבְּיה לָבְיה לַבְּיה לַבְּיה the whirlwind of the Lord is gone forth

קף II. (pl. סָפִּים) m. entrance, threshold 1K.14,17; Ez.40,6; שַׁמָרֶי הַפַּף the door-keepers 2K.22,4.

To III. pr. n. m. 2S.21,18, for which 'ED 1Chr.20,4,

NED Talm. to feed, whence NEDD fodder.

קבּר (fut. הַפְּרָי: pt. הַפָּר); imp. pl. אַבּסְרָּי: inf. הַבּּטְי: 1) to lament, to mourn 2S.3,31; 11,26; Jer.22,18; Ez.24,16; ביבְים ספִרְים they shall lament upon the breasts (i. e. casting their eyes down upon the breasts) Is.32,12 (acc. Fuerst הַבַּטַ here: to strike).

Niph. 기원이 (fut. 기원이) to be lamented Jer.16,4.

רָּבָּהְ (fut. הַּבְּּהְ: imp. pl. אַבּהְ: inf. הּוֹבַּחְ: inf. הוֹבּחָ: inf. הוֹבּחָ: inf. הוֹבּחָ: inf. to shave (a beard) Is.7,30.— 2) to destroy Gen.18,23; Ps.40,15; intr. to be destroyed, to perish Jer.12,4.— 3) to add (with עַל Num.32,14; Is. 29,1; Jer.7,21.

Niph. נְּמָבֶּה (fut. יַּמְבָּה ; pt. יְמָבָּה)

1) to be taken away, to be destroyed, to perish Gen.19,15; 18.

26,10.— 2) to be joined יְבָּלְ בַּנְּתְבָּר and every one that is joined unto them (Stb.: that is

taken captive) shall fall by the sword Is.13,15.

Hiph. ਜ਼ਰ੍ਹੇਜ਼ (fut. ਜ਼ਰ੍ਹੇ) to collect, to heap upon (with ਪ੍ਰਾ) Deut.32,23.

기축한 (= 역한 I.; only pl. 기원한 f. basin, bowl 28.17.28 (acc. Septuagint and Vulgate: a carpet).

תַּבְּחָנִי נָא אָל־אַחַת to add, to join, to attach חַבְּּחָנִי נָא אָל־אַחַת attach me, I pray thee, unto one of the priestly offices 1S.2.36.

Niph. רְפַּרָּוֹ to attach oneself, to adhere נְנִסְבָּרוֹ עֵל בֵּית יַעִקב and they shall attach themselves to the house of Jacob Is.14.1.

Pu. The (fut. The) to be joined together, to be gathered or crowded together Jb.30.7.

Hithp. ਜੁਲਜ਼ਾਹਾਂ to join cneself to (with $\stackrel{>}{\rightarrow}$) 1S.26,19.

תְּבֶּׁהַ II. (בְּישׁבֶּי) to pour out (Kal not used).

Pi. חַבְּּיִס (pt. חַבְּּיִס) to pour out אבר הוֹי מַשְּׁמָה רָעִהוֹ מְבְּיִס woe unto him that giveth his neighbor drink, that pourest out thy poison, and makest him drunken Hab.2.15.

חַחֲבַׁחַ (from חַבַּטְ I.) f. prop. something adhesive, hence: scurf, scab, mange Lev.13,2.

¹⊇D pr. n. see 92 III.

קּבְּירָם (c. חַיְּבְּיבְי , pl. מַּבְּיבִים m. 1) spontaneous growth, what grows of its own accord from self-sown kernels of former harvest (prop. additional growth, from מַבְּיוֹרְ הַּבְּיבְי בְּיבְי בְיבְי בְּיבְי בְיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְיבְי בְּיבְי בְיִי בְּיבְי בְיבְי בְּיבְי בְיבְי בְּיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְּיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְּיבְי בְיבְי בְּיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְּיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבִי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְּיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְיי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְיי בְיבְי בְיבְי בְיבְיי בְיבְי בְיבְיי בְיבְי בְיבְי בְיבְי בְיבְיי בְיבְי בְיבְיי בְיבְי בְיבְיי בְיבְי בְיבְי בְיבְיי בְיבְיי

Jon.1,5. קפֿירִים (pl. מַפִּירִים m. sapphire Ex. 28.18: Cant.5.14.

מבל m. bowl, dish, cup Jud.6,38.

קבּן (from בְּבַּן ז) m. ceiling, wain-scotting בּקירוֹת הַמָּבְּן even to the beams of the ceiling (בּקירוֹת בַּקַבּן). קבַּבְּן to take in, to receive into it-self, whence בּקַבּן.

Hithp. বৃট্নান্ন (den. from বৃত্ II.) to stand at the threshold Ps. 84,11.

וֹסָפַּרָן I. (fut. pap.) 1) to strike, to smite Jb.34,26; אָל יָרָרָ pap

ped II. to suffice, whence the next word.

רָפָּקׁ (sf. יְסְפְּסְ) m. sufficiency, abundance יְסְפְּסְוֹ in the fulness of his sufficiency Jb.20,22.

רבּיבְּי (fut. בְּבְּיי ; pt. בְּבִּי ; imp. a. inf. בְּבְּי) prop. to cut or engrave, hence: 1) to write Ps.8,6; pt. בְּבֵּי as n. (which see).— 2) to number (prop. to make incisions, marks) Lev.23,16; Jb.31,4.

Niph. 기월다. (fut. 기월다.) to be numbered 1K.3,8; 1Chr.23,3.

Pi. 기원이 (fut. 기원이 ; <math>pt. 기원이 ; imp. a. inf. 기원인) 1) to count, to number Ps.40.6; Jb.38,37.— 2) io tell, to relate Gen.40,8; Jer.23,28; hence: to declare הַשְּׁמַיָם מְסַפָּרִים the heavens declare the כבור־אַל glory of God Ps.19,2; אַסָבָּרָה שָּׁמָדָּ ו לאַחַי I will declare thy name unto my brethren Ps.22,23; אַסְפַּרָה I will declare concerning אֵל־חֹק the decree Ps.2,7.- 3) to commune יַסַפָּרוּ לָמִמוֹן מוֹקשִׁים they commune of laying snares Ps. 64,6.— 4) to speak סַפַר לִמַעַן תִּעָּדַק speak, that thou mayest be justified Is.43,26.

Pu. TED (fut. TED) to be told, declared is.52,15; Ps.88,12.

תְּבֶּרִים (pl. מַבְּרִים, c. יְבָּבְּרִים) m. writer, scribe בְּבָּרִים, c. יְבָּבְרִים m. writer, scribe בְּבָּרִים a writer's inkhorn Ez.9,2; יְבָּרִיּרְ בְּבָּרִיּרְ Ps.45,2; יְבָּרִיּרְ בְּבָּרִיִּרְ Ps.45,2; יְבָּרִיּרְ בַּבְּרָיִר בְּבָּרָרְ בַּבְּרָיִר בְּבִּרְ בַּבְּרָיִר בַּבְּרָיִר בַּבְּרָיִר בַּבְּרָיִר בַּבְּרָיִר בַּבְּרָיִר בַּבְּרָיִר בַּבְּרָיִר בַּבְּרָיִר בַבְּרָיִר בַבְּרָיִר בַּבְּרָיִר בַּבְּרָיִר בַּבְּרָיִר בַבְּרָיִר בַבְּרָיִר בַבְּרָיִר בַבְּרָיִר בַבְּרָיִר בַּבְּרָיִר בַּבְּרָיִר בַבְּרָיִר בַבְּרָיִר בַבְּרָיִר בַּבְּרָיִר בַּבְּרָיִר בַּבְּרָיִר בַּבְּרָיִר בַּבְּרָיִר בַּבְּרָיִר בַּבְּרָיִר בַבְּרָיִר בַבְּרָיִר בּבְּרָיִר בַבְּרָיִר בּבְּרָיִר בּבְּרָיִר בּבְּרָיִר בּבְּרָיִר בּבְּרָיִר בּבְּרָיִים בּבְּירִי בּבְּרִיים בּבְּרִיים בּבּר בּבְּבְּרָיִים בּבּבּר בּבְּבְיּרִים בּבְּבּר בּבְּבְּיִיר בּבְּבְּירִים בּבּבּיי בּבְּבְירִים בּבְּבּיי בּבְּבְייִר בּבְּבְייִר בּבְּבְייִר בּבְּבְייִר בּבְּבְייִר בּבְּבְייִר בּבְּבְייִר בּבְּבִיים בּבְּבְיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּיים בּבּיבּיים בּבּיבּיים בּבּיבים בּבּיבּיים בּבּיבּיים בּבּיבּיים בּבּיבּיבּים בּבּיבּיים בּבּיביים בּבּיבּיים בּבּיביים בּבּיבים בּבּיבים בּבּיבּיים בּבּיבּיים בּבּבּיים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּבּיים בּבּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּבּיים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּבּיים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיי

קבָּרָ Ch. (def. אֹרְסְבְּרָ) m. writer, scribe Ezr.4,8; אֹרְיֵּדְ בְּסְׁ scribe of the law 7,12.

ספר (sf. סְפָרָים; pl. סְפָרָים, c. מַפְרֵי (סְפָרֵי m. 1) writing, learning טָפָר the writing and lan-וּלְשׁוֹן כַשְׁרָים guage of the Chaldeans Dan.1,4; יוֹדְעַ סְפַר one that knoweth writing (i. e. one that is learned) ls. 29.11. - 2) letter, epistle 2S.11, 14; Est.1,22.- 3) document, deed, bill מַפַר הַמְּקְנַה the deed of the purchase Jer.32,11; בַּלֶּיתָת a bill of divorce Deut.24,1.- 4) roll, book Is.34,4; מָנְלַת מָפֶר a roll-book Jer.36,2; בַּבַּר הַיַּחַשׂ the book (or register) of genealogy Neh.7,5; עַשוֹת סָפַרִים to make books Ec.12,12.

קֿבָּר (pl. (pl. מְפְּרֵין m. book Dan. 7,10; Ezr.4,15.

n. 1) numbering 2Chr.2,16.—
2) pr. n. a city in the south of Arabia Gen.10,30 (now Isfar).

קַבְּרֵי pr. n. a land to which exiles were carried from Jerusalem Ob, 20 (acc. Targ.: Spain).

קבָרָת (= בְּבֶּרֶה; sf. קּבָּרָהָ) f. book, memorial-book Ps.56.9.

קברה f. number; only pl. לא יֵרְעָהִי חַפּרְוֹח I do not know the number thereof Ps.71.15.

to Assyria (prob. Sipphara in Mesopotamia) Is.36,19; gent. קפַּרְנִים the Sepharvites 2K.17,31.

קרת pr. n. m. Neh.7,57; with art. הַפְּבֶּרֵת Ezr.2,55.

יַסְקּלוּ (fut. יְסְקּלוּ; imp. pl. יְסְקּלוּ; inf. קּקּלוּ; קּקּלוּ; inf. קַּקְלוֹי; inf. בְּאָבָנִים בָּיִלוּ מַקַלוֹי בַּאָבָנִים to stone Ex.19,13; more fully סָקַל בְּאָבָנִים Deut.17,5; 18.30,6.

Niph. נְסָבֵל (fut. נְסָבֵל) to be stoned Ex.19,13; 21,28.

Pi אָםְ (fut. לְּבַבְּיִל יִּזְ 1) to pelt with stones 28.16,6.— 2) to free from stones Is.5,2; more fully בַּבָּל מָאַר Is.62,10.

Pu. 5 p to be stoned 1K.21, 14 a. 15.

ַלְר (from בְּרֵר) adj. ill-humored, sad 1K.21,4; f. בְּרָה a sad spirit v. 5.

קָר (from מָר) adj. rebellious; pl. c. מְרָרִים the most rebellious Jer. 6,28 (Eng. Bible: grievous revolters).

ברב (= בֿוַב) to burn, to sting, whence the next word.

m. thorn, thistle (prop. a sting); only pl. סֵרָנִים Ez.2,6.

תַרְבָּלִין Ch. (pl. בַּרְבָּלִין, sf. מַרְבָּלִי m. mantle, cloak Dan.3,27 (otherwise: wide trowsers). קרנון pr. n. an Assyrian king who preceded בַּוְחָרִיב Is.20,1.

סֵרֶד' pr. n. m. Gen.46,14; patr. יַּבְרָד' Num.26,26.

קרָת (from קרָת) f. 1) turning away, apostasy, revolt דְּבֶּר־מָרָה עַל־יִיִּי he hath spoken revolt against the Lord Deut.13,6; קרָת ye increase the revolt Is.1,5.— 2) cessation, intermission מַבַּת בִּּרְתִּי מַבַּת בִּּרְתִּי a blow without intermission Is.14.6.

קרה pr. n. name of a cistern 2S. 3.26.

תֹקרות I. (fut. תֹחְרוֹי, pt. p. קרות (קרות print) וויי שבולים (אות שבולים with hanging down turbans Ez.23,15.—2) to extend, to spread out, to stretch; pt. f. תַחָרות שַלי a spreading vine Ez.17,6; pt. p. קרְתִים עַלי stretched on their couches Am.6,4.

וו. to be bad, to stink (Kal not used).

Niph. חַכְּשׁ to be corrupt, degenerate נְּכְנְחָה תְּכְעְתָה their wisdom is become corrupt Jer.49,7.

תְּבֶת (from תְּבֶּם 1.) m. overhanging, superfluous part תְּבֶּח הַּעְדֵּהְ the part hanging over in excess Ex. 26.12.

קרְיוֹן (sf. סְרִינוֹת pl. קרִינוֹ) m. coat of mail, armor Jer.46,4; 51,3.

סָרִיםֵי (c. סְרָיםֵי; pl. סְרָיסִים, c. סְרָיםֵי a. סְרָיםֵי m. 1) one castrated, a eunuch, guard of a harem Est. 2,15.— 2) officer, courtier, chamberlain Gen.39,1; 40,2; 1S. 8,15; 1K.22,9, etc.

Ch. m. prefect, president; pl. מַרַרָין Dan.6,3.

תרנים (pl. סְרָנִים m. 1) axle, 1K.7,30.— 2) lord, prince (of the Philistines) Jud.3,3; 1S.6,18. (The etymology of this word is obscure.)

םרם to cut out, to castrate, whence בְּרִים.

קרְעַּבְּה (= בַּרְעַבְּה with inserted ה) f. bough, branch Ez.31,5.

קר (= קבף) to burn (Kal not used).

Pi. אָרָף (pt. אָרָף) to burn (a dead body) אָרָף וֹנְיְטְרָּוֹי וֹנְיְטְרָּוֹי זְיֹרוֹ וֹנְעְרָּוֹי and a man's uncle, and he that burneth him, shall take him up Am.6,10 (acc. some interpreters אָרָף signifies an uncle on the part of the mother, mother's brother, as opposed to אוֹד father's brother).

קַבְּּדְ m. prickiy plant, nettle 1s. 55,13.

קרֵר (akin to סוֹרֵר, pt. סוֹרֵר, pl. סוֹרֵר, f. סוֹרָרִים, f. סוֹרָרִים to turn away from, to slide back, to be stubborn or revolting יְּשְׁרָאֵל Israel slideth back as a backsliding heifer Hos 4,16; יִּשְׁרָאֵל מוֹרָר מוֹרָר וֹמוֹרָר וֹמוֹרְר וֹמוֹר וֹת נֹרְר וֹמוֹרְר וֹמוֹר וֹת the most rebellious Jer.6,28 (see also יִבְיֹרִים בּיִרְיִים בּיִרְרִים בּיִרְרִים בּיִרְרִים בְּיִרְיִים בּיִרְרִים בּיִּרְרִים בּיִרְרִים בּיִרְרִים בּיִּרְרִים בּיִרְרִים בּיִּרְרִים בּיִּרְרִים בּיִר וֹיִיִּיִר וֹמִיִּרְיִם בְּיִיִּיִים בְּיִיִּיִים בְּיִיִּיִים בְּיִיִּיִים בְּיִיִים בְּיִיִּיִים בְּיִיִּיִים בְּיִיִּיִרְיִים בְּיִרִים בְּיִיִּיִים בְּיִרִים בְּיִיִּיִים בְּיִיִּיִים בְּיִיִּיִים בְּיִיִּיִים בְּיִיִּיִים בְּיִיִּיִים בְּיִרִים בְּיִיִּיִים בְּיִיִּיִים בְּיִרִים בְּיִיִּיִים בְּיִיִּיִים בְּיִיִּיִים בְּיִיִּיִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִּיִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּייִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִייִים בְּיִייִייִים בְּיִייִים בְּיִייִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִייִים בְּיִייִים בְּיִייִייִים בְייִייִים בְּיִייִייִים בְּיִירִייִים בְּיִייִים בְּיִייִירִים בְיִירִייִים בְּיִייִים בְּיִירְייִים בְּיִייִים בְּיִייִייִים בְּייִים בְּיִייִייְיִים בְּייִייִים בְּיִייִים בְּיִייְיִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייְיִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִיים בְּיִייְיִים בְּייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִיים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִיים בְּיִיְיְיִים בְּיִייִיים בְּיִייִיים בְּיִייְייִים בְּיִייְיים בְּיִייִיים בְּיִייִיים בְּיִייְיִים

מֹרֶתָּל כְּתֵף מֹרֶתָּל and they turned away rebelliously the shoulder (i. e. they were obstinate) Zch. 7.11: Neh.9.29.

אַרָּס m. winter Cant.2,11 (Ar. אָרָס), Syr. יחסא to be winter).

אָרָם pr. n. chief of the tribe of Asher Num.13.13.

Niph. וְחַחַם to be closed, filled up, stopped Neh.4,1.

Pi. DAD (fut. DAD!) to stop up Gen.26,15 a. 18.

to cover, to veil, to hide, to conceal (Kal not used).

Niph. נְסְתֵּר (fut. יְסְתֵּר ; pt. יְסְתֵּר to be hidden, concealed (with יְסֵׁר be hidden, concealed (with יְסֵר be hidden from the Lord Is.20,27 Ps.38,10; when we are hidden (i. e. absent) one from another Gen.31,49; intr. to hide, to hide oneself יִּאָמָר מְמָּנוֹ then would I have hidden myself Ps. 55, 13; with בְּי to hide oneself under Is.28,15; pt. f. pl. מַסְרֵרוֹת מַטְּצֹר (יוֹה Ps.19,13.

Pi. מַחָּרָי (imp. f. סַחָּרָי) to hide, to conceal Is.16,3.

Pu. רַסְּחָרֶת (pt. f. מְסְחָרֶת) to be hidden, secret בְּחַבֶּה בְּסְחָרֶת secret love Pr.27.5.

Hiph. הָסְתֵּיר (fut. יַסְהֵּיר, יַסְהָּיר, יַסְהָּיר, יַסְהָּיר, pt. מַסְתֵּר ; imp. a. inf. בצל to hide, to conceal בצל hide me under the כנפיה תַּסְהִירֵנִי shadow of thy wings Ps. 17,8; and he hid sor-וַיְסְתֵּר עַמַל מִעִינֵי row from mine eyes Jb.3,10; דְּלֶתְּלִיר to hide the face from (with 12), i. e. not to regard Deut.31, as וּכְמַסְתֵּר פַּנִים מָמָנוּ ;Ps.51,11 as a man from whom one hideth his face (i. e. as one who is not regarded) Is.53,3.— 2) to cause to חַמּאתִיכָם הַסַתִּירוּ פַנִים מָכָּם hide חַמּאתִיכָם your sins have caused him to hide his face from you Is.59.2.

Hithp. ำกับกุก to hide oneself, to disappear 18.23,19; Is.29,14.

תְרֵבְ Ch. 1) to hide (Peal not used in this sense).— 2) to destroy הַנְאָ מַחְרָה דְנָא מַחְרָה and he destroyed this house Ezr.5,12.

Pa. אַחֲבֶּהְ to hide, to conceal, pt. pl. אַחֲבְהְפָּאָ secret things Dan. 2.22.

תָּלְרָתְרִים (חְתָּרְיִם secret חָתָּרְ חִּלְּתְרִים מּתְּרִּים חִיּבְּר חַתְּרָ a secret matter, a secret Jud.3,19; הַחָבּן 1S.19,2, הְ הַחָבְּ Deut.27,15 in a secret place; הַרְרִים bread eaten in secret Pr.9,17.—2) covert, covering, hiding הַבְּתָרִי הַבְּרְ in the covert of the hill 1S.25,20;

under the cover, i. e. in the midst, of the thunder Ps.81,8; לְתְרִילוֹ בְּנִים בְתָרִילוֹ thick clouds are a covering to him Jb.22,14; יקרי thou art my hiding

place and my shield Ps.119,114. הְלְרָה f. cover, protection Deut. 32,38.

קרר pr. n. m. Ex.6,22.

y

bet, called Ain 1.2, from its original similarity to the form of an eye; as a numeral = 70.— V formerly had a twofold pronunciation: one was similar to the gentle guttural sound of \aleph , audible only with a vowel, as $\mathfrak{V} = a$, $\mathfrak{V} = i$, etc.; the other was a harder guttural sound, resembling that of \mathfrak{I} , whence in the Septuagint \mathfrak{I} \mathfrak{V} \mathfrak{G} \mathfrak{G} \mathfrak{G} \mathfrak{I} \mathfrak{I} \mathfrak{V} \mathfrak{I} \mathfrak{I} \mathfrak{I} \mathfrak{V} \mathfrak{I} $\mathfrak{I$

עב (from עוב; c. עוב a. עַבָּ; pl. עבים, עבים, c. עבים) prop. something thick, hence: 1) darkness, cloud מַפַּרְשֵׁי עַב the spreadings of the clouds Jb.36,29; בַּעַב מַלְקוֹש as a cloud of the later rain Pr. 16,15; '보고 a cloud of dew (a fog) Is.18,4; עַב הַעָנַן the thickness of the cloud (i. e. thick cloud) Ex.19,9; מֵיֶם נָמָפוּ מָיָם the clouds dropped water Jud. 5,4; the thick clouds of עַבִּי שָׁחַקִים the skies Ps.18,12; בֹקר לא עַבוֹת as a morning without clouds 2S. 23.4.— 2) thicket, forest Jer.4, 20,— 3) beam, threshold 1K.7,6; £z.41,25.

בֹעָ בֹ (בּ בַּעָ בֹּ) m. beam, thick plank; only pl. שִׁבְּים Ezr.41,26.

עבר (fut. עבר ; pt. עבר , pl. עבר ; imp. לעבר ; pl. עבר ; imf. אין imf. אין ; imf. אין

Niph. אָבֶוֹי (fut. אָבָר) 1) to be cultivated, tilled Deut.21,4; Ez. 36,9 a. 34.— 2) to make oneself a servant, to give oneself up to a supply a king that maketh himself a servant to the field Ec 5,9 (Fuerst: a king for a cultivated field, i. e. for an inhabited land).

Pu. אַבֶּר to be worked, to be made to serve אָנֶרַת אָשֶּׁר לא־ אָנְרַת בָּקָר אָשֶּׁר לא־ אַנְרַת אָבֶר בָּה a heifer, which hath not been wrought with Deut. 21,3; קשָׁר אָבֶּר־בָּּךְ the hard bondage wherein thou wast made to serve Is.14,3.

Hoph. בְּשְׁבֶר (fut. לא תְעָבְר) to be made to serve לא תְעָבְר nor be thou made to serve them Ex.20,5; Deut.5,9.

עבר Ch. to make, to do Dan.3,1; 4,32; with שֵׁי: to do to Ezr.6,8.

Ithp. אָתְעַבֵּר to be made, done Ezr.4,19; בּדָּמִין יְתִעַבּר let him be made (cut) in pieces Dan.3,29.

גַּבְרִים (נְיבְרִים ; עַּרָרִים ; a servant of servants, i. e. the lowest menial Gen.9,25; of subjects 1Chr.18,6; יָיִי servant of God (i. e. worshipper, devotee) Deut.34,5; עַּרֶר מָּלֶרְ ; עַּרֶר מָלֶרְ i. e. his minister or court officer) 1K.1,9.— In addressing superiors the person speaking called himself or his folks עַּבֶּר Gen.33,14; 1K.1,19.

עֹבֶּרְ II. pr. n. m. 1) a person mentioned in Jud.9,26.— 2) another person Ezr.8,6.

קבר בּוֹלֶף pr n. an Ethiopian at the court of Zedekiah Jer.38,7.

עבד m. work, deed Ec.9,1.

עבר Ch. m. servant Dan.?,4; אָלְהָא the servant of God (i. e. worshipper) Ezr.5,11.

נבר וְגוֹן Ch. pr. n. name given in Babylon to Azariah, one of Daniel's companions Dan.1,7; also אַבַר וְגוֹא 3,29.

עֹבֵר pr. n. 1) father of Jesse R.4, 17 a. 22.— 2) other persons 1Chr. 2,37;2Chr.23,1, etc.

עְרֵדְּ pr. n. m. 1) a person mentioned in 1K.4,6.— 2) another person Neh.11,17 = עַבִּיִר 1Chr. 9,16.

ילֵבֶר אֲרֹם pr. n. a Gittite 2S.6,10. עַבִּרְאֵל pr. n. m. Jer.36,26.

עבדה (c. עבדה) f. 1) work, labor Ex.1,14; מְלָאכָת שְבֹּדָה work of labor Lev.23,7; עַבֹרת עֵבֶר servile work Lev. 25, 39.- 2) service, ministry, business עַבֹרַת הַלְוָיָם the service of the Levites Ex.38. 21; עַבורת הַמְּלֵךְ the service of the עברת עברהועברת, king 1Chr.26,30 N발교 the service of the ministry, and the service of the burden instruments בָּלֵי צֵבנָה אווא of service 1Chr.28,14,- 3) cultivation of the soil, tillage Neh. 10,38. -- 4) service, benefit עַשֶּׂב herb for the service לַעַבֹּדַת הַאָּדָם (benefit) of man Ps.104,14,- 5) service (of plate), furniture, implements Num.3,31 a. 36.

תְּבֶבְּי f. service; concretely: servants Gen.26.14: Jb.1.3.

קרון (קרון pr. n. 1) a judge of Israel Jud.12,13—יְבְדוֹן 1S.12,11.—2) name of several other persons 1Chr.8, 23; 9,36; 2Chr.34,20.— 3) a city in Asher Jos.21,30 = יְבָרוֹן 19,28.

לבדות f. servitude, bondage Ez.9,9.

יבָּרי pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.6,29.— 2) another person Ezr.10,26.

עבריאל pr. n. m. 1Chr.5,15.

עֹבֵיְיָה a. עֹבֵיִיָה pr. n. 1) a prophet Ob.1.— 2) name of several other persons 1K.18,3; Ezr.8,9, etc.

יָּעְבֶּוֹתְ to be thick, fat 1K.12,10; שְׁבָּרְעָ עָבִיתְ thou art waxen fat, thou art grown thick Deut.32,15.

עַבוֹע (from עָבַט m. pledge, pawn Deut.24,10—12.

קבור (from עָבוּר II.; c. אָבוּר) m. produce, fruit אָבוּר הָאָרָץ the produce of the land Jos.5,11.

קבור (from עַבר i.; only with pref. בְּעַבוּרְ אָבּי, אַּרָ. אַבּיבוּר וּבְּעַבוּרָ אָּרָ, בּעַבוּרָ אַבּיבוּר בָּעַבוּרָ הַרָּ בָּעַבוּרָ וּקָר, בּעַבוּרָ בִּעָבוּר בַּעַבוּר בַּעַבוּר בַעַבוּר בַעַרוּ בַעּר מוֹים prop. passing over, hence: prep. over, for, for the sake of, on account of בַּעַבוּר דָאָדָם for man's sake Gen.8,21; 12,16; with mf. in order וּבַּערוּר בַּעוֹים in order to prove Ex.20,20; of a price: in exchange of, for a pair of shoes Am.2,6.

to take his מְעַבְעוֹ (fut. עַבְעוֹ ; mf. מִבְעַ) נייָבְעוֹ

pledge Deut.24,10; hence: to borrow Deut.15.6.

Pi. יָעַבָּט (fut. יְעַבָּט) to change מְלֵאֹיִן אַרְחוֹתְאֹן and they change not their paths Jo.2,7.

Hiph. הַּיְעָבְט (fut. יוַבִּרט הַאָּב; inf. נְיוַבְט הַעָּבְט הולט בלים בלים thou shalt surely lend him v. 8.

prop. pledging, hence: heavy burden Hab.2.6.

a. אַבְי m. thickness, compactness Jb.15,26; בּעַבִי הָאָדְכָּה in the compact (i. e. clayey) soil 2Chr. 4,17; sf. עָבִיי its thickness 1K. 7,26.

נְעַרִירָת, ch. (def. אָבִירְהָא, c. נְעַרִירָת, f. 1) work, labor Ezr.4,24.— 2) service, office Dan.2,49.

וּעָבֶר (fut. עָבֵר, 2 f. יַעַבֹר, for which עַבַר, עִבֵּר, פּעַבְּרָי, עַבָּר, פּוּ עִבְּרִים, עִבְּרִים, עִבְּרִים, עִבְּרִים, עַבִּר, פּוּ עִבְּרִים, פּוּ יִשְּבָּר, פּוּ עַבִּרים, פּוּ יִשְּבָּר, פּוּ עַבִּרים, פּוּ עַבִּרים, פּוּ עַבִּרים, פּוּ עַבִּרים, עַבִּרים עַבִּרים (עַבִּרים, עַבִּרים) זי עַבּר עַבְּרים (עַבִּרי אָת־הַבְּבָּרְר אַת־הַבְּבָּרְר אַת־הַבְּבָּר אָת־הַבְּבָּר אָת־הַבְּבָּר אָת־הַבְּבָּר אָת־הַבְּבָּר אָת־הַבְּבָּר, שֹׁתְרַבְּבָּר אָת־הַבְּבָּר, שֹׁתְרַבּיר אָת־הַבְּבָּר אָת־הַבְּבָּר אָת־הַבְּבָּר אָתְרַבּיִּבְּר אָתְרַב עַבְיים, בּיִּב עַבְּיין רוּם כְנְאָה, let come on me what will Jb.13,13; יִבְּרי עַבְיין רוּם כְנְבָּיִּה עַבְיין רוּם כְנְבִּיּר עַבִּין בּיר נַבּיר עַבִּין רוּם כְנְבָּיִּר עַבִּין בּיר עַבִּין ווּם בּיַּבר עַבִּין ווּם בּיַּבר עַבְיין בּיִבּין ווּם בּיִבּר עַבִּין ווּם בּיִבּר עַבְיין בּיִבּר עַבְיין ווּם בּיִבּר עַבְיין ווּם בּיִבּר בּיִבְּיִין בּיִר בַּיִּבר עַבְיין בּיִבּין ווּם בּיִבּר עַבְיין בּיִבּין ווּם בּיִבּר עַבְיין ווּם בּיִבּר עַבְייִין בּיִבּר עַבְיין בּיִבּין ווּם בּיִבּין בּיבּין עַבִּין ווּיִבּר בּיבּין עַבִּין ווּם בּיבּר עַבְיין בּיבּין עַבְּיין ווּיִבּין בּיבְּייִים בּיִּיִים בּיבּין עַבְּיין בּיבּין בּיבּין עַבְייִים בּיבּין בּיבּיין בּיבּין בּיבּין בּיבּין בּיבּין בּיבּין בּיבּיין בּיבּיין בּיבּיין בּיבּיין בּיבּין בּיבּיין בּיבּייִים בּייִים בּייִייִים בּייין בּייִיבּייִייִים בּייין בּייים בּייין בּיבּייין בּיבּייין בּיבּייים בּיי

a spirit of jealousy came upon him Num.5,14; with 12: to pass out of, to pass from 2S.15,24; Cant. 3,4; עַבַר בְּבְרִית to enter into a עבר בשלח :covenant Deut.29.11 to pass (i. e. to perish) by the sword Jb.33,28; עַבַר נָבוּל to pass the bound Jer.5,22.- 2) to pass on אַחַר הַעֵּבֹרוֹ afterwards ye shall pass on Gen.18,5; עַבַר נַשַׁב to pass on and return, i. e. to go hither and thither Ex.32,27.— 3) to pass by (with עבר עלינו or accus.) עבר עלינו who passeth by us continually 2K.4,9; ניעבר אַת־הַכּוּשִי and he passed by the Cushi 2S. 18,23; עבר הוד passer-by on the way Ps.80,13.- 4) to transgress they transgressed the laws Is.24,5; עַבַרְתִּי אָת־פִּי־יִין I have transgressed the commandment of the Lord 1S.15,24; with 12 Deut.26,13.- 5) to pass, to pass away הַּמְרֵוּ עֲבַר the winter is past Cant.2,11; עַבְרוּ as waters that pass away Jb.11,16.- 6) to overcome נַגָבֶר עַבַרוֹ וַיִן like a man whom wine hath overcome Jer.23,9.— 7) to flow מר עבר flowing myrrh Cant.5,5 a. 13 .--8) to pass, to be current בַּכַרְ עָבֶר the money that passeth, i. e. current money 2K.12,5; more fully מבר לַפֹּחָר money current with the merchant Gen.23,16.

Niph. נְעֲבֵר (fut. בְּרָבֵּר) to be passed over, to be crossed (of a river) Ez.47,5.

Pi. אָבֶּר (fut. יְעַבֶּר) to make go through, to bolt, to close 1K.6,21.

Hiph. יעבר (fut. יעבר, יעבר, יעבר, ; pt. מַעַבִּיר; imp. הַעַבָּר; inf. הַעַבִּיר, ורעבר (העבר to cause to pass over, to lead over Num.32,5; הַעַבִּיר to cause a razer to pass מַעַר עַל... on, i. e. to shave Num.8,7; העביר to make pass through in fire, i. e. to sacrifice, to Moloch 2K.23,10; with omission of どい to cause הַעַבִיר נַחַלַה לָ... to cause an inheritance to pass, i. e. to transfer it to ... Num.27,8; העביר to cause a rumor to pass, to proclaim Ex.36,6; הַעֵבָיר שָׁמוּעַה to spread a report 1S.2,24; pt. one that מַעַבִיר ווֹגֵשׂ הַדֵּר מַלְכוּת shall cause an exactor to rass through the glory of the kingdom Dan 11,20.— 2) to let pass through Deut.2,30; הַעביר הַמּוֹעֵד to let pass the appointed time Jer.46,17.— 3) to pass beyond he shot וָהוּא־יַרָה הַחַצִי לִהַעַבִּירוֹ the arrow so as to pass beyond him 1S.20,36.- 4) to lead along. to carry away 2Chr.35,23.- 5) to put away, to do away Est.8,3; with 12: to remove from, to take from v. 2.

Hithp. מְתַעַבּר; pt. fut. מְתַעַבּר; pt. conds, hence: 1) to excite oneself, to be irritated, to be wroth, to fall into a passion Deut.3,26; Ps.78,62; 89,39; Pr.14,16; pt. sf. whose falleth into a passion against him Pr.20,2.

עַבַר' II. to yield fruit (Kal not used).

Pi. אַבְּע to fructify, to impregnate, to gender Jb.21,10 (see quotation under עַבַ).

עבר I. (from שַבַע I.; sf. עבר pl. עברים, c. עברים, sf. עברים, עברים) m. prop. what is beyond, hence: 1) opposite side, other side 1S. 26,13; <u>מַעַבֶּר לַיִּרהַן</u>, בַּעַבֵּר <u>היַרהַן</u> on the other side of the Jordan, beyond the Jordan Gen.50,10; Deut. 3,25; Jud.7,25; בַּנֶבר הַנַּהַ beyond the river Jos.24,2; בַּיָם beyond the sea Jer.25,22.- 2) side, flank לִעֵבֵר אָחָד on one side 1S. 14,40; איש לעָבָרוּ every one to his side Is.47,15; מָבָּל אַבָּרָיו from all his sides, on every side Jer. towards his אַל־־עֵבֶר פַנַיו fore side, i. e. forwards Ez-1,9.

יובר II. pr. n. Eber 1) progenitor of the Hebrews Gen.10,24, called therefore בֵּיֵי עֵבֶּר v. 21, in poetry also עֵבֶּר Num 24,24.— 2) name of several other persons Neh.12, 20; 1Chr.8,12, etc.

posite side, this side בַּעַבֶּר נַהָּרָא I.) m. opon this side the river (Euphrates) Ezr.4,16.

עַּבְרָה (from עַבְּרָה I.) f. 1) ferryboat 2S.19,19.— 2) Ktib for עַבְבָּה 2S.15,28.

עָבְרָה, sf. עַבְרָה, (from עָבַר I.; c. עָבְרָה, sf. עָבְרָה עָבְרָת, c. עִבְרָת, a. עָבְרָת עַבְרִוֹת f. 1) outburst, rage קאַ the rage of wrath Jb.40,11.—
2) fury, wrath Is.16,6; יוֹם עֶּבְרוֹת or יוֹם עֵבְרוֹת the day of (divine) wrath Pr.11,4; Jb.21,30.

עברון pr. n. see עברון 3.

קרוֹנְה pr. n. a station of the Israelites near עָבְרוֹנְה Num. 33.34.

עָרָרָים. גּ עָרָרִים (pl. עָרָרִים, בּ עַרָרִים, gent. Hebrew, name given to the Israelites as descendants of Eber (עָבְרִיּוֹת Gen.10, 24), or in allusion to the immigration of their ancestors from the other side of the river Euphrates (עָבָר הַבָּרָם Jos 24,3) Gen.39,14; בַּגַר,1,16; 2,6; 18.13,3, etc.

ים בְּרִים pr. n. a mountain-range in Moab Jer.22,20; fully הַר הָעַבָּרִים Num.27,12, or הַנְעַבָּרִים 33,47.

עַבַשׁ (= Ch. עַפַשׁ) to rot Jo.1,17.

to interweave, to tangle (Kal not used).

Pi. אָבֶּת (fut. וְעַבָּת) to entangle, to pervert Mic.7,3.

רֹבְיּיָ (from בְּיִי ; f. הְּבְּיִי) adj. interwoven, tangled, thick-leaved (of a tree) Lev.23,40; Ez.6,13.

לנב (fut. יְיִנְבּל) to lust after, to dote on (with אָל , עַל) Ez.23,5 a. 12; pt. אַלָּן lover Jer.4,30.

(only pl. יְשִׁרָם m. love, love-liness Ez.33,31; יִּשִּרְרִים a song of love, an erotic song v. 32.

עְּבְבָּה (only sf. עִנְבְהָ) f. passionate love, lust Ez.23.11.

מְנָהְ , עְנָהְ , נְעָנָה ; pl. עְנָה ; cake, Gen.18,6; קּצָבְּים ; a cake baked on coals 1K.19,6.

ענור (from ענור) m. name of a bird of passage (acc. some: a swallow; others: a crane) Is.38,14; Jer. 8,7.

עָנִיל (from עָנִילִים; pl. עַנִּילִים) m. earring, ring Num.31,50; Ez.16,12.

יווא (בְּלֵל בּי בּי עָגָל a. עָגָל בּי בּי עַגָּל (בְּלַל בּי עַגָּל a. עָגָּל בּי בּי עַגָּל whence עָגָל a. עָגָל בּי בּי עַגָּל mobile, nimble, whence עַגָּל ... בּי עַגָּל ... בי עַגָּל

עָנְלֹת (f. עַּנְלָה , pl. עַנְלָה) adj. round, rounded 1K.7,31;10,19.

עְּנְלָה I. (c. עֶּנְלָת, sf. עֶּנְלָת; pl. אָנְלָת; f. calf, young cow, heifer

Gen.15,9; עָּגְלֵה בָּבֶּך a young cow Is.7,21; עַּגְלָה בָּבְּבְר a heifer trained (to work) Hos.10,11; fig. בּגִּינְלְה וֹי if ye had not ploughed with my heifer (i. e. had not whispered with my young wife) Jud.14,18; of idol-images Hos.10,5.

עָּגְלְה II. pr. n. a wife of David 2S.3,5.

עגְלָתוֹ ; sf. אָנְלְתוֹ ; nl. היי, c. עגל f. prop. a rolling thing, hence: 1) wagon, cart 1Chr.13,7; אַגְלוֹת צָב covered wagons Num. 7, 3.— 2) threshing-roller Is.28,27 a. 28.

זיי (זיי, n. 1) Moabite king Jud. 3,12.— 2) a city in the plains of Judah Jos.10,3.

ייב pr. n. a place in Moab at the northern point of the Dead Sea Ez.47,10.

pr. n. a place in Moab, with the epithet שָׁלִישִׁיָה (which see) Is.15,5; Jer.48,34.

to be grieved, to be sad Jb. 30,25.

to bind, to bar. (Talm. מֵנוֹנְה a woman bound to her husband who deserted her.)

Niph. בְּעָבוֹ (fut. בְּעָבוֹ to debar oneself would ye debar yourselves (i. e. remain unmarried) for them? R.1,13.

ענר (= ענר (cry, to twitter (of birds), whence אָנוּר.

עד I. (from עַרָה I.; poet. עַרָּה; sf. עבי, קור, עבין, עבין עבין, עבין 2K.9,18 for עַרִיהָם) prep. a. conj. ער הַגָּבוּל of place: to, unto ער הַגָּבוּל to the border Ob.7: ゴラフリ hitherto Jb.38,11; שרכה to that place, yonder Gen. 22,5; also in the signification of אָל, as: עַדִיכָם אָתְבּוֹנֵן I attend unto you Jb.32,12; האוינה שבי hearken unto me Num.23,18. --2) to, unto, till, until עד מַתַי till when? how long? Ex.10.3; ערד until the evening ביערב until the evening ביערב עריבה Ps. 104,23; מריבער Ps. 104,23 hitherto Ex. 7, 13; 일구기일 as yes Neh.2.16.— 3) of circumstance; until שריגשתו until he came near Gen.33,3; בליבות until thore be no moon (i. .. as long as the moon endureth, for ever) Ps.72,7; till there be no מַקוֹם נָיוֹם till there be ער לא שַמָת אַלֶּת עַל־; place Is.5,8 until that thou didst not lay those things to thy heart ls.47,7; before verbs in the indicative mood usually ער־אַשֶר R. 1, 13, ער־שֵּ־ Cant.3,4, בַּרִּשִׁ Gen.24,9, ער־בי 49,10.— 4) of the degree of quality and quantity: יַפַה עַר־ פאר exceedingly fair 1K.1,4; ער his disease being ex- לְמַעֵּלָה חָּלִיוֹ ceedingly severe 2Chr.16,12; ער ערד very swiftly Ps.147,15; בַּהַרָה אין מְסָפַר without number Ps.40,13; ער־בַּמָה פְעַמִים very many times l K. עַר הָתְמַהִמְהָם while, as עַר הָתְמַהָמָהָם while they tarried Jud.3,26; עַר־ while this one was yet זָה מְרֵבֶּר

עָרָה II. (from עָרָה II.; with conj. וּעֵר עָרֶר (וְעֵּר m. duration, everlastingness, eternity אַרִיעַר everlasting mountains Hab.3,6; of God: אַבִּייבָר פּרִיבְּר (בּרִיבְּר בְּרִיבְּר בְּרִיבְּר (בְּרִיבְר בְּר everlasting father 1s.9,5; or בְּרֵי עַר for ever Pr.12,19; Ps.83,18; עִר עוֹרְמִי עַר pror ever Pr.9,6; 83,18.

עֵּדֶה II. (from עָּדֶה II.; only pl. עִּדְה m. prop. period, hence; the menses בָּגֶר עִדְים a garment of the menses (i. e. soiled) Is.64,5.

עַרָא Ch. see עַרָא.

עור פפפ עָרַד.

עָרָה I. 1) to pass over, to come upon (with עַרָה) Jb.28,8.— 2) to approach, whence אוו ביר II.— 3) to go on, to continue (of time), whence עַרָּן II. מַרָּרָן II. מַרָּרָן III. עַרָּרָּרָּ

עָּרָה (fut. יַעָּר, ap. יַעָּר; imp. יִעָּר; to put on, to adorn oneself, to deck oneself בְּיָרָה שִּעָהָה בִּעִיהָ and as a bride adorneth herself with her jewels Is.61,10; הַּיִּרִי, thou shalt adorn thyself with thy timbrels Jer.31,3; fig. וְאַרָּהְיִנְא נָאוֹן deck thyself now with majesty Jb.40,10; מְאַרָּהְרָ עָּרִי and I decked thee with ornaments Ez.16,11.

Hiph. מָעֵרָה (pt. מַעֵּרָה) to put off, to take off מָעָרָה־בָּגֶּר בִּיוֹם כְרָה as he that taketh off his garment on a cold day Pr.25,20.

תְּעָהָ Ch. (3 f. בְּעָהָה; fut. מְיָנְהָה Dan. 3,27; with בְּיה: to depart from 4,28; of a law: to be repealed 6,9.

Aph. בְּעָהָה (pt. בְּעָהָה) to take away, to remove Dan.2,21; with 5,20.

עְרָה n. 1) wife of Lamech Gen. 4,19.— 2) wife of Esau Gen. 36,2. און I. (from אָדָי pl. אַרָּה) f witness, testimony Gen. 21,30; 31,52.— 2) ordinance, law Ps 119, 22, 24, etc.

אָרָה II. (from יְעַרָה; c. תַּבְּה, sf. יְעַרָה, הְעָרָה, יְעַרָה, עְּרָה, אַרָה, f. 1) assembly, congregation Lev.4,15;

ליילים the congregation of Israel Ex. 12,3.— 2) company, crowd בינים לוב the company of the wicked Ps.22,17; Num.16,5; Jb.16,7.— 3) heap, swarm אַבוּרים a swarm of bees Jud.14,8. בינים a swarm of bees Jud.14,8. בינים a swarm of bees Jud.14,8. בינים a prophet and writer 2Chr.12,15 = יינים 9,29.—2) grandfather of Zechariah the prophet Zch.1,1.

תְּדִוֹת , עֵדוֹת (from עִדוֹת , עַדוֹת מּ מִדּוֹת , עַדוֹת מּ וּעִדְּוֹת , עַדוֹת נִייִּת , וּעִדְּוֹת , עִדְּוֹת f. 1) testimony, precept, law Ps.19,8; 114,14; of the tables of the decalogue Ex.25,21, fully בְּיִנְיוֹת לָּיִנְיוֹת the tables of testimony 31,18; בְּיִנְיוֹת the ark of the testimony 25,22.— מֵדוֹת בַּצֹּלוֹן בַּיִנְיוֹת 2K.11,12 a. 2Chr.23,11 acc. Kimchi: ornament (from עַדָּה II.).

עדיאל pr. n. m. name of several persons 1Chr.4,36; 9,12;27,25.

קרה. a. עַרְיָה a. יְעַרְיָה pr. n. m. grand-father of king Josiah 2K.22,1 and several other persons.

עדים see עדים II.

עָרִיןְ (from עָרֵינָה; f. עָרִינָה) 1) adj. delicate, luxurious, voluptuous Is.47,8.— 2) pr. n. m. Ezr.2,15.

אָרֵינְאַ pr. n. a military commander under David 1Chr.11.42.

ישֶׁב בַּשֶּׁבֶת תַּחִּבְּמוֹנִי. הוֹא pr. n. a field-officer of king
David ישֵׁב בַּשֶּׁבֶת תַּחִבְּמוֹנִי... הוֹא
Josheb-basshebeth, a Tahchemonite..., the same was Adino the Eznite, against eight hundred slain 2S.23,8. (This passage is probably corrupted; its original form may have been as given in 1Chr.11,11: ישָּׁבְעַם בֶּן־חַכִּמוֹנִי... הוֹא־־וֹנִיתוֹ חַלְל שִׁיבֹּעוֹת חַלְל שֵׁבְעִם בָּן־חַכְמוֹנִי... הוֹא־־מְאוֹת חַלְל עוֹר. אַת־חַנְיתוֹ עַל־שִׁלשׁ־מֵאוֹת חַלְל Jashobeam, the son of a Hachmonite..., who lifted up his spear against etc.; comp. also 2S.23,19.)

עַרִיתְים pr. n. a city in Judah Jos. 15.36.

עַרָלֵי pr. n. m. 1Chr.27,29.

קרָלְת pr. n. a city in the south of Judah Jos.12,15; gent. עָרָלְת Gen. 38,1.

to be delicate (Kal not used).

Hithp. הְעַבּרן to live delicately,
voluptuously Neh.9,25.

גְּבֶנִי ז. (only pl. עַרָנִים, sf. עִרָנִי, m. pleasure, delight, luxury שְׁנִיִּנִים יִשְׁרָנִים in scarlet, with other delights (luxuries) 2S.1,24; Jer. 51,34; Ps.36,9.

ון פֿרָן II. pr. n. Eden, a region in which was situated the garden of

the first man Gen.2,8; בּן־עֵּרֶן the garden of Eden v. 15.

אָרֶן pr. n. a region in Mesopotamia 2K.19,12; Ez.27,23.— בֵּית עֶרֶן see under בית עָרֶן

עָרָהָן a. עַרָּבָּר (contracted from עַרְבָּר (עַרְהַנְּרְּ עַרְרַהְנְּרְּ adv. until new Ec.4,2 a. 3. עַרְרַהְנְּרְ Ch. m. time Dan.7,12; 7,25; עַרֵן to gain time 2,8.

עדנא pr. n. m. Ezr.10,30.

ערנה pr. n. m. 1) 16hr. 12, 21. --2) 2 Chr. 17, 14.

קיד ל. sexual pleasure Gen. 18,12 (Targ.: youth, perhaps = Talm.

עְרֶעְּרָ pr. n. a city in the south of Judah Jos.15,22.

נְעִדר (עָּדר (עִדר (עִדר (עִדר (עִדר) to set in order, to arrange, to array oneself for battle עַדְרָבְּה that arrayed themselves for battle וְלַעֵּדר בָּלֹא־רָב וְלַב (עַרר בָּלֹא־רָב וְלַב (עַרר בָּלֹא־רָב וְלַב) and to array themselves for battle with an undivided heart v. 38.

Niph. בֶּעְדֵּר (fut. בְּעָבֵּר) to be

set in order, to be cultivated, to be digged (of a vineyard) לא לא it shall not be pruned, nor digged Is.5,6.

עבר II. to be wanting, deficient (Kal not used).

Niph. נְעָבֶּר (fut. יַעָבֶּר; pt. f. תַּ רְבָּבְּרָ to be missed, to be missing, wanting, lacking 1S.30,19; בְּעַבְּרָ יַ בְּעָבְּר לֹא נָעְבָּר there was not one of them lacking 2S.17,22; בְּעַבָּרָת נָעְבָּרָת thus is the truth missing Is.59,15.

Pi. אָהָר (fut. יְעַהֵּר to let be wanting בְּבְּר יְעַהְר they let nothing be wanting 1K.5,7.

ז אָרֶר (sf. אָדֶרים ; pl. מָדָרִים d. (עַּדְרִים m. herd, flock Gen.29,2; fig. of the people of Israel: מָדֶר יִי the flock of the Lord Jer.13,17.

ענדר II. pr. n. 1) a city in the south of Judah Jos.15,21.— 2) a male person 1Chr.23,23 (see also מָנְבַל under עֵנֶרָל

ערר pr. n. m. 1Chr.8,15.

ערריאל pr. n. son-in-law cf king Saul 1S.18.19.

תְּדְשָׁים (only pl. עַּדְשָׁים) f. lentil Gen.25,34; 2S.17,28.

עַנָּה see עַנָּא.

שוב to be thick, dense (Kal not used).

#Hiph. הַּעִּיב (fut. יְעִיב) to cover with a cloud, to darken Lam.2,1. עוֹבְל pr. n. son of Joktan Gen.10, איבָל 1Chr.1,22. עובד pr. n. m. see עובד.

אָנ (akin to אָרוֹ) 1) to form round, whence עָנְה a. בְּעִינוֹ a cake.— 2) den. from יְעְנָה to form into a cake, to bake cakes; fut. sf. הְעָנְנְהָ thou shalt bake it Ez.4,12.

Num.21.33; Deut.3.11.

קנְב , עוֹבֶר (from אַנָּב) m. flute, pipe Gen.4,21 (Eng. Bible acc. Vulgate: organ).

round, to gather about. — 2) to return, to repeat, to continue, whence \(\frac{1}{9}\). — 3) to say repeatedly, to testify, to affirm. — 4) to be firm, strong. (Kal not used.)

Pi. I. מְנֵרְי to surround, to gather about מָבְלִי רְשָׁעִים the bands of wicked men have surrounded me Ps.119,61 (acc. Kimchi and Rashi: have robbed me; comp. עַרָה II.).

Pi. II. עוֹבֵר (fut. יְעוֹבֵר; pt. יְעוֹבֵר) to make firm, to support, to strengthen Ps.146,9; 147,6.

Hithp. הָתְעוֹהֵד to be established, to stand upright Ps.20,9.

Hiph. רְּעִיד (fut. יְעִיד , ap. יְעִיד a. יִּגְיִי ; pt. רְעִיד ; imp. a. inf. מְעִיד if to be a witness, to testify, to be a witness Mal.2,14; with accus: to bear witness for Jb.29, 11 or against 1K.21,10.— 2) to call as witness Is.8,2; with ב against Deut.31,28.— 3) to protest, to exhort, to warn (with בַּיִנִיד (בַּרְּבּיִיר (בַּרְבּיִיר (בַּרְבּיִיר (בַּרְבּיִיר (בַּרְבִּיִר (בַּרְבִּיִּיר (בַּרְבּיִיר (בַּרְבִּיִר (בַּרְבִּיִר (בַרְבָּיִר (בַּרְבִּיִר (בַּרְבִּיִר (בַּרְבִּיִר (בַּרְבִּיִר (בַרְבּיִר (בַּרְבִּיר (בַּרְבִּיר (בַּרְבִיר (בַּרְבִיר (בַּרְבִיר (בַּרְבִיר (בַּרְבִיר (בַּרְבִיר (בַּרְבִיר (בַּרְבִיר (בַּרְבִיר (בַרְבִיר (בַּרְבִיר (בַרְבּיר (בַרְבּיר (בַרְבּיר (בַרְבּיר (בַרְבִיר (בַרְבּיר (בַרְבַּיר (בַרְבַּיר (בַרְבַּיר (בַרְבַּיר (בַרְבּיר (בַרְבַּיר (בַרְבַּיר (בַּרְבַּיר (בַּרְבָּיר (בַּרְבָּיר (בַּרְבַּיר (בַּרְבּיר (בּיר (בּיר (בַרְבַּיר (בּרְבּיר (בּיר (ברְבּיר (ברְבַּיר (ברְבּיר (ברּבר (ברבר (ב

דְעִיר בְּנוּ הָאִישׁ the man did solemnly protest to us Gen.43,3;נְקַעֵּר בְּם; and thou didst warn them Neh. 9.30.

Hoph. הוער הבליו to be exhorted, warned (with בְּבְעָלְיוֹ (בְּ and warning was given to his owner Ex.21.29.

עוֹבֶנָה , עוֹבֶנָה , עוֹבֶנָה adv. expressing: 1) continuance: still, yet, more עוֹד הָם מִדַבָּרִים they are yet speaking 1s.65,24; with sf. עוֹרֵב he is yet Gen.43,27; עוֹרֵב א they are yet Est.6,14; עוֹרֵינַה they are yet (of the eyes), acc. Kri עוֹדֵנוּ we are yet Lam.4,17; עוֹד they are no more Ps.104,35; with בְּעוֹר לַיְלָה while בְּעוֹר it is yet night Pr.31,15; בְּעוֹרֵי while I am (i. e. while I exist) Ps.104,33; with מְעוֹרֵי since since I am (i. e. ever since I have been in existence) Gen.48,15; מֶעוֹרָהָ since thou art Num.22.30.- 2) addition: besides, more עוֹר מִי־לִּך hast thou here any besides? Gen.19,12; עוֹר מִעַט still a little (i. e. but little is wanting) Ex. 17,4; אין עוֹד a) there is not more 2K.4.6. b) there is none else Deut. 4,39; בּעוֹד שָׁלשֶׁת יָמֵים within yet three days Gen.40,13.- 3) repetition: again, once more Gen.9,11; 24,20; Jer.3,1; לא יַכַף עוֹד not to do again any more Gen.8,21.

Tip Ch. (same as Heb.) adv. yet Dan.4,28.

ינוֹרָד pr. n. 1) father of the prophet Azariah 2Chr. 15, 1.-- 2) a prophet at the time of Ahaz 2Chr. 28.9.

prop. to curve, hence: to act crookedly, to do wrong, to sin (with על Est.1,16; Dan.9,5.

Niph. בַּעִרָה (pt. בַּעָרָה 1) to be bent, to writhe (with pain) Ps. 38,7; בְּעַרְה בְּעִרְה בְּעַרְה בּעַרְה בּערְה בּערְה בּעַרְה בּערְה בּערְיבְּערְה בּערְה בּערְ

Pi. 액기 1) to turn, to make crooked Lam.3,9.— 2) to subvert, to overturn Is.24,1.

Hiph. הָעָוֹה (inf. הַעֵּוֹה , sf. הַעָּוֹה) to bend, to make crooked, to pervert הַּעָּוֹה אָת־בַּוְרַבְּּם they have perverted their way Jer.3,21; יַּיָּבְיּיִר וֹ l have perverted that which was right Jb.33,27; intr. to sin, to commit iniquity הַבְּחָתִיוֹ if he commit iniquity, I will chastise him 2S.7,14.

לְנָה f. overturning, overthrow Ez. 21,32.

in Mesopotamia 2K.18,34, whence colonists were brought to Samaria 2K.17,24.

עוון see עַוון.

Thy see iy.

אָץ (iuf. ווֹע) prop. to strengthen oneself, hence: to seek refuge לְעוֹו בַּקְעוֹו פַּרְעוֹו פַּרְעוֹו בּרְעוֹו בּרָעוֹו בּרָעוֹו בּרָעוֹו בּרָעוֹו בּרָעוֹו בּרָעוֹו בּרָעוֹו בּרָעוֹו the strength of Pharaoh Is.30,2.

Hiph. הָעִיז (imp. קְּעֵּז, pl. הְּעָיז (הַעְּיז , pl. הְעָז , pl. הָעִיז , pl. קְּעָז) to bring into safety הַעָּז אָת־ D bring thy cattle into safety Ex.9,19 (Eng. Bible: gather thy cattle).— 2) intr. to flee for safety the inhabitants of Gebim flee for safety Is.10,31 (Eng. Bible: gather themselves to flee); הַעִיוּנ אַל־תַּעְמֵרוֹ flee for safety, stay not Jer.4,6.

בּיְעָ (fut. ap. בַּעַבְי 1) to rush, to fall upon (with לָּאָל 15.14,32 Kri; 15,19.— 2) to treat rudely (with לְּי 18.25,14.

אָבְיָּעְ Ch. (= Heb. אָשָׁן; sf. אָהָ בְּיַעְ וּ) f. perverseness, sin Dan.4,24.

עריל (from עוֹל m. wicked, perverse person Jb.16,11.

עָוִיל (from 'עוֹל, pl. עָוִילִים, sf. אַנִילִים) אָנילים (m. child Jb.19,18; 21,11.

שׁלִים gent. pl. 1) Avites, aborigines of the country of the Philistines Deut.2,32; Jos.13,3.— 2) בְּעֵלִים a city in Benjamin Jos.18,23.

ערית pr. n. a city in Edom Gen. 36.35.

ערל I. 1) to suck, to be young; only pt.f.pl. אַלוֹת young Gen.33,13.— 2) to suckle, to give milk פַרוֹת עַלוֹת milch kine 1S.6,7.

עול (from עול ה I.; sf. עול ווו. (from עול ה I.; sf. עול יָמִים מוּג עול יָמִים ה II. (from עול ה II.; sf. ה עול ה II. (from עול ה II.; sf. ה II.) אוני מויים היים ווויים ו

to turn away, to pervert (Kal not used).

Pi עוֹל (fut. יְשֵׁוּל) to act perversely Is.26,10; pt. perverse, unrighteous man Ps.71,4.

m. wicked man, wrong-doer Jb. 18.21.

תֵּנֶל (c. עֵנֶל Ez.28,18; sf. צַוָל 18,26) m. perverseness, wickedness Lev. 19,15; Ez.3,20.

עוֹלֶה, עוֹלֶה, יעוֹלֶה; poet. עוֹלֶה, עוֹלֶה, יעוֹלֶה, יעוֹלֶה, יעוֹלֶה, יעוֹלֶה, יעוֹלֶה, יעוֹלֶה, יעוֹלֶה, יעוֹלֶה, יעוֹלֶה, יעוֹלָה, pl. vickedness, injustice Is.59,3; Ez.28,15; Jb.5,16; Ps.58,3; 64,7; בְּן־עַוֹּלֶה a wicked man Ps.89,23.

נוֹלְה (from יְעָלְה ; pl. עלוֹת (from יִעְלָה ; pl. עלוֹת (from step, stairs Ez.40,26.— 2) burntoffering Ez.40,42; שנא נְזֵל בְּעוֹלְה I hate robbery with burnt-offering Is.61,8 (others: I hate robbery and injustice). See also עֹלְה .

עוֹלֶה (בּתַף מְחוּצְה לְעוֹלֶה לְפָתַח הַשְּעֵר (שוֹלֶה לְפָתַח הַשְּעֵר בַּתַּף מְחוּצְה לְעוֹלֶה לְפָתַח הַשְּעַר at the side without the staircase, at the entry of the north gate Ez.40,40 (Eng. Bible: at the side without, as one goeth up to the entry etc.).

עוֹלְלִים (from עוֹלְלִים I.; pl. עוֹלְלִים , c. עוֹלְלִים , sf. עוֹלְלִים m. child, infant, boy Lam.2,11; Ps.8,3; Jb.3,16. עוֹלְלִים , sf. עוֹלְלִים , sf. עוֹלְלִים , sf. עוֹלְלִים , wi לַלִים , m. Jer.6,11; Lam.2,19; 4,4 עוֹלְלִים see עוֹלְלוֹת y see עוֹלְלוֹת

עֹלְם , עוֹלְם (from עַלֵּם I.; sf. וֹעָלָם; pl. עֹלָם, עוֹלְמִים m. prop some

thing hidden, hence: 1) time immemorial, antiquity מות עולם the days of old Deut.32,7; חַרבוֹת עוֹלַם the ancient ruins Is 61,4; נְתִיבוֹת עוֹלַם the old paths Jer.6,16; מַעוֹלַם a) of old, from ancient times Gen. 6.4. b; of a long time, long Is. 42,14; לעלמים of old time, in ages of antiquity Ec.1,10 .- 2) distant future, everlasting, eternity מַעַמַה ועד־עוֹלַם henceforth and unto eternity Mic.4,7; מעוֹלֶם עַד־עוֹלֶם from everlasting to everlasting Ps.90,2; עוֹלַם eternal sleep (i. e. death) Jer.51,39; בֵּית עוֹלֵם eternal home (the grave) Ec.12,5; עוֹלַם everlasting life Dan.12,2; סְלַלֵּם the everlasting God Gen. 21,33; \n he that liveth for ever Dan.12,7; עַבֶּר עוֹלַם a servant for ever (for life) Deut.15,17; לעוֹלֵם for ever 2K.1,31; עוֹלַם וַעֵּר for ever and ever Ps.21.5 .- 3) the world, worldliness גַם אַת־הַעוֹלַם נָתַן בָּלַבָּם מִבָּלִי אַשֶּׁר לֹא־יִמְצָא הָאַרָם מוso אָת־הַפַּעַשֶּׂה אַשֶּׁר־עַשָּׂה הָאֵלּהִים also he hath set the world in their heart (i. e. he hath made them worldly-minded), so that no man can find out the work that God hath done Ec.3,11 (Vulgate: he submitteth the world to their scrutiny, without a man's being able to find out etc.).

ון לוֹטְיּלֵי (Kal not used.)

Hoph. הוצם (fut. יוּצַם) to be

covered, darkened Lam.4,1. See also DDy.

עון to dwell, whence מְעוֹנְה, בְּעוֹן. עוֹנָה.

עוֹנְים . עִיוֹנִים . עִיוֹנִים . עַיּוֹנִים . עַיּוֹנִים . עַיּוֹנִים . עַיּוֹנִים . עַיּוֹנִים . עִיּוֹנִים . עִיּנִים . עַיּוֹנִים . עִיּנִים . עִיּנִים . עִיּנִים . עִיּנִים . עִיּנִים . עִיּיִנִים . עִיּיִנִים . אַיִּבְיִּם . אַיִּבְּיִם . אַיִּבְיִם . אַיִּבְּיִם . עִיִּבְּיִם . עִיִּבְּיִם . עִיִּבְּיִם . עִיִּבְּיִבְּים . עִיִּבְּיִם . עִיִּבְּיִם . עִיִּבְּיִבְּים . עִיִּבְּיִבְּים . עוֹנִים . אַנְבְּיִבְּים . עוֹנִים . אַנְבְּיִּם . עוֹנִים . אַנְבְּיִּם . עִיִּבְּיִבְּים . עִיִּבְּיִבְּים . עִיִּבְּיִם . עִיִּבְּים . עִּבְּיבִּם . עִּבְּיבִּם . עוֹנְבִּים . עוֹנְינִים . עִּינְבִּים . עוֹנְבִּים . עוֹבְּיבּים . עוֹנְבִּים . עוֹנְבִים . עוֹנְבִים . עוֹנְבִּים . עוֹנִים . עוֹנְבִים . עוֹנְבִּים . עוֹנְיבִּים . עוֹנְבִיים . עוֹנְבִים . עוֹנְבִיים . עוֹנְבִיים . עוֹנְיים . עוֹנְינִים . עוֹנְיבִּים עוֹנְיים . עוֹנְינִים . עוֹנְינִים . עוֹנְינִים . עוֹנְינִים . עוֹנְינִים . עוֹנְינִים . עוֹנְיבְּיבְּיוֹים . עוֹנְינִיים . עוֹנְינִים . עוֹנְינִיים . עוֹנְינִיים . עוֹנְינִים . עוֹנְיים . עוֹנְינִים . עוֹנְינִיים . עוֹנְיים . עוֹנְיים . עוֹנְינִיים . עוֹנְינִים . עוֹנְייים

עוֹנְהוּ I. (from עוֹנְהָה; sf. עוֹן) living together, cohabitation Ex.21,10.

עוניתם II. (only pl. s/. אינתם Kri for Ktib היינתם) f. acc. Kimchi: furrow אבאַסָרָם לְּשִׁתִּי עוֹנוֹתְם when they shall bind themselves in their furrows (allusion to the two kingdoms of Judah and Ephraim compared by the prophet to a pair of plowing oxen) Hos.10,10. See also שַנְינָם under בְּעַיִּן 1.

עְיְעִים (redupl. from אָנְעִים m. pl. perverseness, confusion לּוֹחַ עִוְעִים a perverse spirit Is.19,14.

קּיִנִי (pret. קּיַנִי ; fut. קּינִי, ap. קּיַנִי, ap. קּיַנִי, pt. f. קּיַנִי, pl. קּיַנִי, inf. קּיַנִי, pt. קּינִי, pt. as birds cover (their young) with their wings Is.31,5.—2) to flutter, to fly Pr.23,5; 26,2; fig. of an arrow Ps.91,5; of the sudden attack of an army Is.11, 14.—3) to flit, to disappear Ps.

510

90,10.— 4) to be covered with darkness, to be gloomy (Stb.: to twinkle; comp. Hiph.) אָלְיָהָ בַּבְּבָּק though thou be covered with darkness, thou shalt be as the morning Pr.11,17 (Stb.: when thou merely twinklest, it shall become as the morning; some interpreters read here אַלְּיִה and render the sentence: darkness shall become as the morning).

Pi. אָשִׁרְ (fut. אָשִׁי ; pt. אָשִׁרְ בּוֹ וֹלְי נְעִוֹפְרָ ; pt. אָשִׁרְ בּוֹ וֹ to fly, to fly about Gen.1,20; Is.6,2.— 2) to brandish אַשְרְבָּר when I shall brandish my sword Ez.32,10.

Hiph. אָינֶר (fut. יְעֵיך to let fly הַעִּיך בּוֹ וְאֵינָגּוּ when thou lettest merely thine eyes fly (i. e. when thou merely twinklest) over it, it is no more Pr.23,5.

Hithp. אָלוֹפְר to fly away, to disappear הָהְעוֹפְּף נְבוֹרֶם their glory shall fly away like a bird Hos.9,11.

קוֹע II. (akin to אַיְב a. אַיַב ; fut. ap. אַיִּב יְּ, to distinguish it from אָיִב יִּ, of אָד I.) to be weary, to faint Jud.4,21; 1S.14,28.

קוֹע m. prop. what flies, hence: bird; coll. fowl, birds Gen.1,20; אַנָּע אָבָּט winged fowl v. 21.

קוֹץ Ch. m. coll. fowl, birds Dan.7,6.
אין (בּיְיִייְי) to counsel, to advise;
only imp. pl. אין take advice Jud.
19,30; עוו עיו עיו לוגה take counsel together Is.8,10.

ערץ pr. n. 1) son of Aram Gen.10,

23; 1Chr.1,17.— 2) son of Nahor, Abraham's brother Gen.22,21.—
3) son of Seir, ancestor of an Edomite tribe Gen.36,28; 1Chr.1, 42.— 4) a region in the north of Arabia Deserta, between Edom on the west and Chaldea on the east, fully אָל אָל אָל Jb.1,1; also poetical name of Edom Lam.4,21.

Hiph. הַעִּיק (fut. יָעִיק; pt. מָעִיק הַתְּיִקּם to press הָנָה הַחְמִיכֶּם הַנָּה אָנֹכִי מֵעִיק הַחְמִיכֶּם פֿאָשֶׁר הָעִיק הָעִיּלְה הַמְלָאָה לָה עָמִיר lo, I will press you down, as a cart presseth that is full of sheaves Am.2,13.

עור I. (akin to עור ; fut. ינעור ; pt. ער; imp. אוֹרָה , f. עוֹרָי) to wake, to be awake, to be astir אַני וַשֵּנָה וֹלְבֵּי עֵר I sleep, but my heart waketh Cant.5,2; כַּרַת עֵר וְענֵה to cut off him that waketh and him that answereth, i. e. every one living Mal.2,12 (Targ. ער וענה son and grandson; Eng. Bible acc. Vulgate: the master and the scholar).— 2) to awake עוּרָה לַמַּה תִישׁן awake, why sleepest thou, O עורה כבורי עורה בבורי עורה בבורי עורה בבורי awake, my glory (i. e. my spirit), awake psaltery and harp! Ps.57,9; with אָל: for עוֹרָה for מאלי משפט צוים awake for me to the judgment that thou hast commanded Ps.7,7; with על; against מהב עורי על־רעי awake, O sword, against my shepherd Zch.13,7; with לְקְבֵאת: toward one (i. e. to help one) Ps.59,5.—3) to awaken, to rouse, to stir up אַיְלֶּוּלָ he shall stir him up Jb.41,2 (Ktib נַעְיֹרָנוּ Hiph.).

Niph. Tipl (fut. Tipl) 1) to be awaked, roused (from sleep) Zch. 4,1; Jb.14,12.— 2) to be raised up Jer.25,32 (of a wind); Jo.4,12 (of a people).

Hiph. הַעִיר (fut יָעִיר, ap. יְעַיר; pt. מָעִיר; inf. with בָּנִיר; for נְהָעִיר (בְּהָעִיר) to wake up, to arouse Zch.4,1; אַנִירָה שָׁחַר I will wake up the morning dawn (i. e. I will awake early) Ps.57,9; fig. הַעִירוֹתִי וֹשְׁצַפֿוֹן I have waked up (i. e. raised) one from the north Is.41, 25; הַנְאַה to excite jealousy Is.42,13; העיר חמה to stir wrath Ps.78.38; הַנִיר רוּח to stir up the the spirit Hag.1,14; הַנִיר כּהַ to stir up one's power Dan.11,25; ניר אוון ל... to waken one's ear, i. e. to excite one's attention Is. 50,4. - 2) intr. to awake (with וֹעָיך עָלֶיהְ (לַ , עַ**ל** now he

would awake for thee Jb. 8, 6; 6; מְעִירָה... יְמְשְּׁבְּמִי judgment Ps.35,23; with accus.: to guard יְנִיר קָנּוֹ as an eagle guardeth his nest Deut.32,11; בְּנְעִיר (בִּנְעִיר (בִּנְעִיר (בַּנְעִיר (בַנְעִיר (בַּנְעִיר (בַּנְעִיר (בַּנְעִיר (בַּנְעִיר (בַּנְעִיר (בַנְעִיר (בַּנְעִיר (בַּנְיִיר (בַּנְיִּיר (בַּנְעִיר (בְּנִיר (בְּעִיר (בַּנִיר (בַּנִיר (בַּנִיר (בַּנִיר (בַּנִיר (בּנִיר (בּנִיר (בּנִיר (בּנִיר (בּנִיר (בּנִיר (בְּנִיר (בְּנִיר (בְּנִיר (בְּנִיר (בְּנִיר (בְּנִיר (בְּנִיר (בְּנִיר (בְּעִיר (בְּנִיר (בְּעִיר (בְּנִיר (בְּנִיר (בּנִיר (בּנִיר (בְּעִיר (בְּעִיר (בְּינִיר (בְּיִיר (בְּעִיר (בְּעִיר (בְּעִיר (בְּעִיר (בְּעִיר (בְּעִיר (בְּיר (בְּעִיר (בְּעִיר (בְּעִיר (בְּעִיר (בְּעיר (בְּעִיר (בְּעִיר (בְּעִיר (בְּעִיר (בּיר (בּיר (בּיר (בּעיר (בּיר (בְּיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בִּיר (בִּיר (בְּיר (בִּיר (בִּיר (בְּיר (בְּיר (בִּיר (בִּיר (בִּיר (בְּיר (בִּיר (בִּיר (בּיר (בּיר (בְּיר (בּיר (בְּיר (בְּיר (בְּירְיר (בְּיר (בְּיר (בִּיר (בְּיר (בִּיר (בְּיר (בְּיר (בְּיר (בִּיר (בְּיר (בְּיר (בְּיר (בְּיר (בִּיר (בְּיר (בְּיר (בְּיר (בִּיר (בִּיר (בְּיר (בְּיר (בְּיר (בְּיר (בְּיר (בְּיר (בְּיר (בּיר (בּיר (בּיר (בְּיר (בּיר (בּיר (בְּיר (בִּיר (בּיר (בּיר (בּיר (בִּיר (בִּיר (בְּיר (בּיר (בּיר (בִּיר (בִּיר (בְּיר בְּיר (בִּיר (בּיר (בּיר (בּיר (בּיר (בּיר

Hithp. הְּעוֹרֵר to awake, to rouse oneself Is.51,17; hence: to start from joy Jb.31,29; with צַ to stir up oneself against Jb.17,8. to stir up oneself against Jb.17,8. עַרָה II. (בְּהָ יִי יִינְרָה strip you, and make you bare Is.32,11.

Nipk. נְעוֹר (fut. יֵעוֹר) to be made bare עֶּרְיָה הַעוֹר קַשְּׁהֶּךְ thy bow was made quite bare Hab.3,9.

עוֹרוֹ, עוֹרוֹת, אַנְירוֹת, עוֹרוֹת, עוֹרוֹת, עוֹרוֹת, עוֹרוֹת, עוֹרוֹת, שׁרֹת, שׁרֹת, שׁרֹת, שׁרֹת, שׁרֹת, שׁרִּת, שׁרֹת, skin, hide, leather Jb.10,11; Ex.26,14; בְּעִר שְׁרָ בְּעִר שְׁרָ בְּעִר שְׁרָ בְּעִר שְּרָ בְּעוֹר שְׁרָ בְּעִר שְׁרָ בְּעוֹר בְּעוֹר שְׁרָי בְּעוֹר שְׁרָי בְּעוֹר שְׁרָי בְּעוֹר שְׁרָי בְּעוֹר בְּעוֹר בְּעוֹר בְּעוֹר שְׁרָי בְּעוֹר שְׁרָי בְּעוֹר שְׁרְייִי בְּעוֹר שְׁרָי בְעוֹר בְּעוֹר שְׁרָי בְעוֹר בְּעוֹר שְׁרָי בְעוֹר בְּעוֹר שְׁרָי בְעוֹר בְּעוֹר בְּעוֹר בְּעוֹר בְּעוֹר שְׁרָי בְּעוֹר שְׁרָי בְּעוֹר בּיִיוֹר בּיוֹים בּיוֹים בּייוֹים בּיים בּיוֹים בּיים בּ

עורך Ch. m. husk of corn, chaff Dan. 2,35.

עור (den. from עור) prop. to be covered with a pellicle, hence: to be blind (Kal not used).

Pi. עוֹרָ (fut. יְשֵׁיִּרְ) to blind, to make blind 2K.25,7; fig. רְשַׁרָּרְים the bribe blindeth the openeyed (i. e. it blinds people to the truth) Ex.23,8.

עוֹרְ (pl. עוֹרִים) adj. blind Ex.4,11; Is.29,18; f. עוֹרָת Lev.22,22 (others: blindness); pl. f. עורות Is.42,7.

עורון m. blindness Deut.28,28.

עַוְרֵים Kttb Is.30,6 for עַוְרֵים; see

עור בפ עורת sse אור.

עוֹשׁ (= שוֹה) to hasten, to make haste (others: to assemble); only imp. pl. אַנְשׁׁג וְבֹאֹנ make haste and come Jo.4,11.

(akin to יְּנִית) to be bent, curved (Kal not used).

Pi. רָנוֹת (fut. יְשׁנִּת inf. רַנוֹת) 1) to bend, to make crooked, to pervert bend, to pervert judgment Jb.8,3; דְנֵוֹת בָּנְוֹת בָּנְוֹת בָּנְוֹת בָּנְוֹת בַּנְוֹת בַנְוֹת בַּנְוֹת בַּנִוֹת בַּנִוֹת בַּנְוֹת בַּנִית בַּנִוּת בַּנִית בַּנִוּת בַּנִית בַּנִית בּנִית בַּנִית בַּנְיִּית בַּנִית בַּית בַּנְית בַּנִית בַּנְית בַּנִית בְּית בְּית בַּנְית בַּנְית בַּית בְּית בַּית בְּית בְּית בְּית בְּית בְּית בְּית בַּית בְּית בְּי

Pu. רְּיִנְתְ (pt. קּמְנָתְ) to be crooked cannot be made straight Ec.1,15.

Hithp. הַתְעֵיּת to bend oneself, to bow down Ec.12,3.

אָר (שוֹשׁ) prop. to hasten up to, hence: to help, to support, to strengthen לְעוֹה אָה־יַעֵּף דָּבָּר to strengthen him that is weary with a word Is.50,4 (Eng. Bible acc. Kimchi: to speak a word in season, taking און as a den. from הַעוֹּח מוֹשׁיִי אוֹשׁי אַר בּעוֹה מוֹשׁי אַר בּעוֹה אַר בּעוֹה מוֹשׁי אַר בּעוֹה מוֹשׁי אַר בּעוֹת מוֹשׁי בּעוֹת מוֹשְׁי בּעוֹת מוֹשׁי בּעוֹת בּעוֹת מוֹשׁי בּעוֹת מוֹשׁי בּעוֹת בּע

a bending, hence: injustice, wrong Lam.3.59.

יתי pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.9,4.— 2) another person Ezr.8,14.

ענים (pl. עוֹים f. 1) goat, she-goat
Lev.17,3; also שָּה עוֹים Deut.14,4
and שִּינִיר עוִים Lev.4,28; שִּינִיר עוִים Lev.4,28; שִּינִיר עוִים Dan.
8,5 a buck of the goats, a he-goat; בְּיִי עִוֹים a kid of the goats
Gen.38,17.— 2) pl. עוִים goats'
hair Ex.25,4; שִיִּים work of goats' hair Num.31,20.

נְבְּירֵי עָזִין Ch. m. goat אָפִירֵי עָזִין he-goats Ezr.6.17.

עָיָי (עִיּי ; אַר : עִיּר , עִיִּר , עִיּר , עִיִּר , עִּיִּר , עִיִּר , עִּיִּר , עִיִּר , עִיִּר , עִיִּר , עִּיִּר , עִיִּר , עִיִּיי , עִיִּי , עִיִּי , עִיִּי , עִיִּי , עִיִּי , עִּיִּי , עִּיי , עִּיִּי , עִּיּי , עִּיּי , עִּיּי , עִּיּי , עִּיּי , עִּיי , עִּיּי , עִּיי , עִּיּי , עִּיּי , עִּיּי , עִּיי ,

וֹיֵלֵי עִייׁ instruments of praise (i. e. for praising God) 2Chr.30,21.—
4) boldness Ec.8.1.

יי pr. n. 1) a person mentioned in 2S.6,3 = אין עוה v. 6.— 2) name of two other persons Ezr.2,49; 1Chr.8.7.

whom one of the two goats set apart for a sin-offering was sent Lev.16,8—26 (acc. some, a demon dwelling in the wilderness; Eng. Bible: a scapegoat).

עוב I. (fut. יעוב ; pt. עוב, pl. עובים, עובים , c. עובי ; pt. p. עוב , f. עובי , pl. עובי , pl. עובות; inf. בוע, בין, sf. עובות; imp. (עוב prop. to loosen, hence: 1) to leave, to forsake Gen.39.13: Is.49,14; Ps.49,11; עוַב חַמַה to forsake wrath, i. e. to cease from wrath Ps.37,8; עוב עצה to forsake counsel, i. e. to leave it unheeded 1K. 12,8.- 2) to forsake, to desert אַר ערָי עַראַר the cities of Aroer are deserted Is. 17, 2.— 3) to let, to permit will they let them (build the walls)? Neh.3,34.- 4) to let go, to give free vent אֵעֵוֹבָה עלי שִׂיחִי I will give free vent to my complaint over me Jb.10,1.— 5) to release, to set free בַּלָחַבוּלִים beware that מִצוֹב לוֹ עֲוֹב הַעַוֹב עְמוֹ thou leave him not, but thou shalt surely release (i. e. unload the ass) with him Ex.23,5; here belongs the proverbial expression the shut up and the

set free, i. e. the bond and the tree (meaning: all, every body) Deut.32,36; 1K.14,20, etc.

Niph. בּוְעָוֹב (fut. יְנְעוֹב ; pt. עָנָים; to be left, forsaken, abandoned Ps.37,25; with יַ וֹבְּעִרְ הַעְנֵב מֶנְם מָבּם מְנִב מִנְם מְנִב מִנְם מִנְם מִנְם מִנְם מִנְם מוֹנִם מִנְם מוֹנָם מוֹנִם מוֹנִים מוֹנִם מוֹנִם מוֹנִם מוֹנִם מוֹנִים מוֹים מוֹנִים מוֹים מוֹנִים מוֹים מוֹנִים מוֹים מוֹנִים מוֹים מוֹנִים מוֹים מוֹים מוֹנִים מוֹים מוֹנִים מוֹים מוֹנִים מוֹים מוֹנִים מוֹנִים מוֹים מוֹנִים מוֹים מוֹנִים מוֹים מוֹים מוֹנִים מוֹים מוֹנִים מוֹנִים מוֹים מוֹים מוֹנִים מוֹים מוֹנִים מוֹים מוֹים מוֹנִים מוֹנִים מוֹנִים מוֹים מוֹנִים מוֹנִים מוֹים מוֹנִים מוֹנִים מוֹים מוֹנִים מוֹים מוֹים מוֹים מוֹים מוֹים מוֹים מוֹנִים מוֹים מוֹנִים מוֹים מוֹיים מוֹים מוֹים מוֹים מוֹים מוֹיים מוֹים מוֹים מו

Pu. אַיָּר to be left, forsaken Is. 32,14; איָר לא־עִוּכְה עִיר הְהַלָּה how is the city of praise not forsaken? Jer.49,25(Stb.: freed, saved; Fuerst: built up, from אַוֹב II.).

קובון pr. n. m. Neh.3,16.

עובר pr. n. m. Ezr.2,12; Neh.7,17.

קּוְה pr. n. Gaza, one of the fivo principal cities of the Philistines Gen.10,19; it was subdued by the Hebrews Jud.1,18, then recovered by the Philistines 2S.6,17; with ה loc. הוֹלְיִי Jud.16,21; gent. עַוֹּרִי Jos.13,3.

עוָה pr. n. see עוָה pr. n. see

I. (from בְּעֵוּבֶת I.; c. נְעֵוּבֶת בּ) desolation Is.6,12.— 2) deserted place in the forest Is.17,9.

II. pr. n. 1) mother of Jehoshaphat 1K.22,42.— 2) wife of Caleb 1Chr 2,18.

የነር (from ነርካ) adj. strong, mighty
Ps.24,8; as n. power Is.43,17.

עדד (fut. יְעַוֹ, ap. יְעַד; imp. עוּדָה; inf. וווע , also ו'ע Is.30,2) ווין, also i'y Is.30,2) פעוברה strong is thy hand Ps.89, 14.— 2) to strengthen oneself לעוו to strengthen themselves in the strength of Pharaoh Is. 30,2; with על to prevail upon Jud. 3, 10. — 3) tr. to strengthen עווה strengthen, O אַלהים זוּ פַּעַלָהַ לַנוּ Lord, that which thou hast wrought for us Ps.68,29; בַעַזוֹז עֵינוֹת תָהוֹם when he strengthened the foundations of the deep Pr.8.28; with 2: to give strength to הַחַכָּמָה תַּעוֹ לֵחַכָּם wisdom giveth מַעשַרָה שַלִּימִים more strength to the wise than ten rulers Ec.7,19.

Niph. נוֹעֵוֹ to prove oneself bold; pt. נוֹעֵוֹ bold, fierce 33,19.

ירו pr.n.m. a person mentioned in 1Chr.27,20 and other persons.

קיי pr. n. m. a person mentioned in 1Chr.7,2 and other persons. יעויאל see יעויאל

pr. n. m. a person mentioned in Ex. 6,18 and other persons, gent. עויאלי

king of Judah 2K.15,13; Is.1,1; Am.1,1, also called עַוֹרָהָה 2K.15,1 a. 6.— 2) a person mentioned in 1Chr.6,9 = עוֹרָה v. 21.—
3) name of several other porsons Ezr.10,21 etc.

עויוא pr. n. m. Ezr.10,27.

תְּלְבְּיְלְיִי pr. n. 1) military commander under David 2S.23,31.— 2) a person mentioned in 1Chr.27,25.—
3) a place in Benjamin Ezr.2,24 = הַּיָּח עַּוְבְּיִרָּאַ Neh.7,28

לְיֵנְיֵהְ f. species of eagle (acc. some black eagle; others: marine eagle)
Lev.11,13.

to dig (Kal not used).

Pi. 기반 to dig up, to till Is.5,2. 보기반 Ch. f. signet-ring Dan.6,18.

지기보 pr. n. a city in the plain of Judah Jos.10,10; Jer.34,7.

עוֹר (fut. יְנִינְיּר ; רְנִיר a. עוֹרְ a. עְנִירְיּ ; יְנִיוֹר ; עְיִרְרְּ יִינִירְיּ ; יְנִיוֹר ; יְנִיוֹר ; יְנִיוֹר ; יְנִיוֹר ; יְנִיוֹר ; imp. sf. יְנִיוֹר ; imp. sf. יְנִיוֹר ; imf. מָבְיּרְיִּלְּלְאֹרֹכוֹן to help, to assist, to aid בָּרִיעַוֹרְהַ לְלֹארֹכוֹן what assistance hast thou given to the powerless Jb.26,2; עוַר לְרָנָה to help forward the mischief Zch. 1,15; יְנִירְרָּיִר יִנְיִרְרָּיִר to sustain, to sup-

port one 1K. 1, 7; עֹוְרֵי הַפִּלְחֲמָה helpers, confederates of the war 1Chr.12,2.

Niph. בְּעֵוֹר (fut. מְעֵוֹר; inf. בְּעֵוֹר (fut. בְּעֵוֹר); inf. בְּעֵוֹר (fut. בְּעֵוֹר); inf. בּעֵוֹר (מִנְיוֹר) to be helped against one 1Chr.5,20; בְּעֵוֹר עֵוֹר (מִנְיוֹר) to obtain help Dan.11,31; הְבְּלִיא לְהַעֵּוֹר he was marvellously helped 2Chr. 26.15.

Hiph. הָעֵוִיר (only pt. pl. מַעוִיר for מַעוִיר (מַעוִירִים to help 2Chr.28,23.

II. (= מְזֵר ז) to surround, to enclose, whence עַוָרָה.

וּעָוֶר, נּאָרִ, עָּוְרָע, עָּוְרָע, עָּוְרָע, עָּוְרָע, עָּוְרָע, עָּוְרָע, פּוּרָט, אוּ וּפּוּף, assistance Ex.18,4; Ps.121,1; concretely: helper Gen.2,18; Ps. 70,6.

עָּוְרָה II. pr. n. m. 1) 1Chr.4,4 = עָּוְרָה v.17.— 2) name of two other persons Neh.3,19; 1Chr.12,10.

יייי pr. n. m. 1) a person mentioned in Neh.12,42.— 2) another person 7,21.

עור a. עור מיור a. יעור pr. n. m. name of several persons Jer. 28, 1; Ez.11,1; Neh. 10, 18.

pr. n. Ezra 1) a celebrated priest and scribe, who led up a colony of Jews from Babylon to Jerusalem Ezr. chap.7—10; Neh. chap. 8; 12,26 a. 36.— 2) a contemporary of Zerubbabel Neh. 12,1.— 3) another person Neh. 12,33.

pr. n. m. name of several persons 1Chr.25,18; Ezr.10,41; Neh. 11,13; 1Chr.25,18, etc.

; עָּוְרָהָה (lengthened יְּעָוְרָה a. תְּיֵרְה (c. עָּוְרָה יְּרָ sf. יְּבְּיְרָה f. 1) help Is 10,3; Ps.60,13; יְנְיְרָה the help of the Lord Jud.5,23; to my help Ps.38,23; to my help Ps.38,23; מְיָרָה לְנוֹ arise for our help 44,27.— 2) pr. n see אַנִּרְרָה בְּנוֹ II. 1.

קְרָה (.1) court 2Chr.4,9.— 2) projection, ledge הָּעַוֹרָה הַתַּחְהֹנָה the lower projection Ez.43,14.

עזרי pr. n. m. 1Chr.27,26.

עוריאל pr. n. m. 1Chr.5,24 etc.

Judah, more frequently אָוֹרָהָה vhich see.— 2) companion of Daniel Dan.1,7.— 3) see אַוֹרְהָּבּגּל (4) a person mentioned in 1K.4,2 and others.

בּוֹרְיקְם pr. n. m. name of several persons 1Chr.3,23; 8,38, etc.

אָוְרָת see בְּוֹרָת.

עוֹתי see עוֹתי.

א עַמ' m. stylus, writing-tool, pen Jer. 17,1; אמ מופר א the pen of a writer Ps.45,2; שנקר מופרים the pen of the writers is in vain Jer.8.8.

אַבְּאָ (= Heb. מַצְּאַ) f. counsel Dan. 2,14 (see quotation under מַצָּטָ).

אָרָהָ (fut. מְטֵּהְי , ap. מַבְּי ; pt. מְטָּהְ , sf. מְטָּהְ ; inf. מְטָּהְ) 1) to wrap, to veil, to cover מְשָׁהְ מְשָׁהְ and he will surely cover thee Is.22, 17.— 2) to veil or wrap oneself, to clothe oneself; with accus. מַטָּהְ clothed in a robe 1S.28,14;

fig. of God אוֹר בַּשַּׂלְמְה clothed with tight as with a garment Ps. 104,2; הְנָאָה לִבְּיִלְּלְבְּי לִבְּיִלְּלְבִּי he was clothed with zeal as with a cloak Is.59,17; pt. f. לְנִימָּד בְּעִימְד as one veiled (i. e. as a veiled mourner) Cant. 1,7.— 3) to put on (a garment) יְנְישָׁה אֶת־אָרֵץ מִצְרֵיִם בַּאַשֶּׁר יִצְשָׁה וְעָבְּיִר מִבְּיִר בְּאַשְׁר יִצְשָׁה אָת־בְּיִרִים בַּאַשֶּׁר יִצְשָׂה אָת־בְּיִרִים בּאַשֶּׁר יִצְשָׂה he (Nebuchadnezzar) shall wrap himself with the land of Egypt, as a shepherd putteth on his garment (i. e. he shall easily get possession of it) Jer.43.12.

Hiph. הָּשֶּׁשָה (fut. יַּנְשָׂה מוֹנֶה the early rain covereth it with blessings Ps 84,7 (Eng. Bible acc. Kimchi: the rain filleth the pools, reading הַּעָּמִיתְ עָלְיוּ : עַל thou hast covered him with shame Ps 89,46.

m. vessel (acc. Ibn Ganach: resting-place of herds); only pl. sf. בְּיִי מִינְי מְיִלְּאוֹ חְדְּלֵּב בּיִר מְיִבְיוֹ מְיִלְּאוֹ חְדְּלֵב full of milk Jb.21,24.

עמישֶׁר (from עמישׁ) f. a sneezing Jb.41.10.

קּמִילְפִים (pl. אָמַילְפִים) m. bat Lev.11, 19: Is.2,20.

אָמַוּף (fut. יְעִמִיף , יִעְמִיף ; pt. p. יְעָמוּף ; inf. יְעָמוּף to cover to be covered, to hide one self יְעָמוּף יְמִין יְלֹא אָרָאָה he hideth himself on the right hand, that I cannot see him Jb. 23,9; יְמִיּף יִמִיר יִמְיִם לְמוֹי violence covereth him as a garment Ps.

73,6; אָרָים יַעַּמְפּל בָּד the valleys are covered with corn 65,14.—2) to be overwhelmed, to be faint, to fail אַרָבי יַעַמּנ דָּר זוֹן the spirit shall fail before me Is.57,16 (Stb. acc. signification 1: at my will the spirit is clothed, i. e. incarnated); אָרָבי אָרָבּי אָרָבי when my heart is overwhelmed Ps.61,3; אַרָבי that are faint with hunger Lam.2,19; of feeble cattle Gen. 30.42.

Niph. אָנְעֵם (fut. יְנִעְם: inf. with בְּיִנְם for אְנִיבְי inf. with בְּיִנְם for אַנְיבְי inf. to be exhausted בְּעָמֵף עוֹלֵל וְיוֹגִּק because infants and sucklings faint away Lam.2,11.

Hithp. קליני (fut. קליני) to faint, to be feeble בָּלְּשִׁי בְּהַתְעַמֵּף עָלֵי when my soul fainted within me Jon.2,8; Ps.107,5.

Hiph. הְּעָטִין (inf. הָנָמִיף) to be or become feeble הַגּאוֹן and when the cattle were feeble Gen.30,42.

קימר (fut. יַעְמֹר, sf. אַבְּעָהָן; pt. אָלָתּן, pl. יַעְמֹר to surround, to encompass Ps.5,13; with אָל 1S. 23,26.

Pi. אָטְלְרָה (fut. אַמְיַיְ , sf. אָטְלְהָה; pt. אָטְלְהָי) to encircle, to crown Ps.8.6; 65,12; Cant.3,11.

Hiph. הֶּעֶמִיר to crown, to bestow crowns; pt. צֹר הַפַּעִמִירָה Tyre, the crowning city Is.23,8.

קּבְרוֹת (from יְעַמְרוֹת; c. מְנְמְרוֹת; pl. הַיִּבְינוֹת) f. 1) crown, diadem Cant. 3,11; Zch.6,11; fig. of a good wife:

הַלְּעָבְ הַשְּׁעָיִ a crown to her husband Pr.12,4.— 2) pr. n. f. 1Chr. 2.26.

עמש to sneeze, whence עמש

city of the Canaanites in the northern part of Benjamin, eastward from Bethel Gen.12,8, also called עַיָּה Neh.11,31, אַיָּה IChr. 7,28 and ייָּה Is.10,28.— 2) a city of the Ammonites Jer.49,3.

עיים (pl. עִיים, also עִיין Mic.3,12) m.

1) heap, ruin Mic.1,6; Ps.79,1; for
יאָים Jb. 30, 24 see in its order. —

2) עִיים עִיים pr. n. a city on the
mountains of Abarim Num.35,45,
fully עִיים v. 44. — 3) עִיים pr. n. a city in Judah Jos.15,29.

north of Sechem, opposite to mount Gerizim Deut.11,29.— 2)

= אַיבָל, which see.— 3) an Edomite Gen.36,23.

עיה see עיה.

עי see עיא.

וְיִיּיּ pr. n. a fortified city in Naphtali 1K,15,20.

עיות Ktib for עיות, which see.

עַיִּשׁ (from מַנִים ; c. מַנִים) m. ravenous

creature, bird of prey Jb.28,7; coll. ravenous birds Gen.15,11; Is. 18,6; ווֹאָנ מׁי צָנוֹע the ravenous among birds Ez.39,4; עַנְיט צְנוֹע a speckled bird Jer.12,9.

בּיְּשֵׁם pr. n. a city in Judah with a rock of the same name Jud. 15,8; 1Chr.4,3.

עילום (בילום (עוֹלֶם (בילום m. eternity 2Chr. 23,7.

עילי pr. n. military commander under David 1Chr.11,29 = צַּיְלָמוֹן 28.23,28.

יעָיִם (from עָּיִם, c. עִיָּם) m. heat, glow, might בַּעִיָם רוּחוֹ with his mighty wind Is.11,15.

2S.12.11: שים עין על... to look upon, to direct one's attention to... Jer.24,6; Am 9,4; שיני על־כל־ mine eyes are upon all their ways Jer.16,17; with 3: עין יי אל יראיו the eye of the Lord is upon them that fear him Ps. 33,18; with בּ יָנִי נִיָּ אֱלֹהָיף: 33,18 the eyes of the Lord thy God are always upon it Deut.11.12: thine eyes are upon me עיניה כי Jb.7.8; of interiors looking up to superiors: עִינֵי בַל־יִשִּׂרָאֵל עֲלֵיף the eyes of all Israel are upon thee ו. אַנם וַכֹּל : לִ אַנם אַנם וֹבֹל לִייַ עִין אַנַם וַכֹּל toward the Lord is the eye of man and of all the tribes of Israel Zch.9,1 (others: the Lord's eye is upon man and upon all the tribes of Israel); with of something upon which one depends: בַּלְתִּי אֵל הַמַּן עִינֵינוּ only to the manna are our eyes (directed) Num.11,16; בעיני in my eyes, according to my mind Ps. 37,16; המיב בעיניק what is good in thine eyes (i. e. what seemeth good to thee) Jud.10,15; בע בַּעֵינֵי displeasing to one 18.8,6; כַּלְיוֹן עינים a failing of eyes Deut.28, 65; רום עינים elevation of the eyes, i. e. haughtiness Pr.21.4; low of eyes, i, e. humble Jb.22,29; מוֹב עַיִן he that hath a good eye, i. e. that is liberal, bountiful Pr.22,9; בע עיון he that hath an evil eye, i. e. that is envious Pr.23,6.— עינתם Ktib Hos.

10,10 same as עיניהם their eyes: מברם לשתי עינתם acc. Targ: in binding them with the voke at both their eyes: Ges.: in binding them before their two eyes (comp. Gen.42,24). See also עוֹנַה .-- 2; look, face, appearance, color נענין as the appearance (or color) of bdellium Num.11.7; הנגע עַמֶּד בַּעִינֵיו if the plague have remained unchanged in its appearance Lev.13,5; עין האַרָץ the face of the land Ex.10.5. 3) open place, cross-road בַּפַתַח עִינַיִם Gen. 38,14, or בַּעִינֵים v. 21 in the open place, at the cross road (others: at the gate of Enajim; see מַינוּ בּוֹ pr. n.). - 4) spring, fountain, well Gen.49,22; more fully עין הפים 16,7; with ה loc. הַעַיִבָה unto the well 24,45; pl. עינות , c. עינות Ex. 15,27; Deut.8,7.— 5) pr. n. a city in Simeon Jos.15,32 = עין רמון Nen.11,29; also a place in the north-east of Palestine Num.34.11. עין Ch. (c. עינין , pl. עינין , c. עינין) f. eye Dan.7.8; Ezr.5 5.

עַין (den. from עַין eye; pt. עיין) to eye askance, to look jealously ביה שאל עיין אֶת־דָּוֹר and Saul looked jealously on David 1S. 18,9 (Ktib ביי און אָרָרָוֹר).

עִינֵם a. עִינָם pr. n. a city in Judah Gen.38,21; Jos.15,34.

עינון see חַצֵר עִינוֹן under חַצֵּר.

עינה see עינם.

קינן pr. n. m. 1) Num.1,15; 2,29.—
2) אַנָן a place in the north of Palestine Num.34,9 = חַצַר עִינון
Ez.47,17.

קּיִנֶּף (בּיְּיֵי to faint, to be wearied; with יְנִיפָּה נַפְּיִי to succumb עִיפָּה נַפְּיִי my soul succumbeth to the murderers Jer.4,31.

קָבֶּים (pl. עֵיבִּים adj. faint, weary, exhausted Deut.25,18; f. נֶבָּשׁ עֵובְּה an exhausted (thirsty) soul Jer. 31,24; fig. עֵיבָּה a thirsty land Is.32,2; rs ה וויבָּה a weary beast Is 46,1.

עיפַר I. (from אָשׁי f. 1) darkness

that turneth the morning light into darkness Am. 4,13 (Stb.: that turneth darkness into morning light; others: that maketh the morning-dawn and darkness); poet. הַבְּשָׁע Jb.10,22.

וו. pr. n. 1) son of Midian and a tribe descended from him Gen.25,4; ls. 60,6.— 2) a male person mentioned in 1Chr.2,47.—
3) a female person 1Chr.2,46

עיםי pr. n. m. Jer.40,8 (Ktib עיםי).

ירר (from עור m. young ass, ass's colt Jb. 11,12; בּוֹרְ בּוֹרָא a wild ass's colt Jb. 11,12; בּוֹרְ בּוֹרָא a colt the foal of a she ass Zch. 99; sf. עירה Gen. 49,1; pl. עיָרָ יִם Jud. 10,4; Is. 20.6 a. 24.

עיר ו. (from עַרִים; pl. עַרָים, only Jud.10,4 מֵנְרֵים f. 1) city (prop. watch-place) Gen.4,17, 11,4; of Jerusalem עִיר־אֵלהִים the city of God Ps.46,5, עיר הַקוֹש the holy city Is.52,1, עיר יָהוּרָה the city of Judah 2Chr.25,28; עיר ואָם a city and a mother, i. e. a mother city, a metropolis 2S.20,19; עיר מָבָצַר a fortified city 2K.3,19; עיר הוֹבָה a walled city Lev.25,29; of separate parts of a city: עִיר הַמַיִם the water-city (part of Rabbah) 28.12,27; עיר בית הַבַּעַל the city of the house of Baal (part of Samaria) 2K.10,35; by metonymy: the inhabitants of a city Jer.4, 29.— 2) in geographical names: a) עיר הַמָּלַח a city in the desert

of Judah, near the Dead Sea Jos. 15,62. b) עיר בַּחָשׁ an unknown place 1Chr.4,12. c) עיר שָּׁבֶשׁ a city in Dan Jos.19,51, prob. = the city of palm-trees, i. e. Jericho Deut.34,3.— 3) עיר $pr.\ n.\ m.\ 1Chr. 7.12 = ייר <math>v.\ 7.$

עיר (from עוּר m. 1) wrath, anger עוּר (from עוּר m. 1) wrath, anger אַבוֹא בָּעִיר (wrath Hos. 11, 9. — 2) anguish הַבְּלִיתְ עָלֶּיהָ פְּתָאֹם עִיר וּבָהְלוֹת have caused to fall upon her anguish and terrors Jer. 15, 8.

עִיך Ch. m. a watcher (of archangels) Dan.4.10.

עִירָא pr. n. 1) a priest at the time of David 2S.20,26.— 2) two of David's warriors 2S.23,26 a. 38.

עְיַרֶּד pr. n. son of Enoch Gen.4,18. עירָן pr. n. m. 1Chr.4,15.

עירי see עירי I. 3.

עִירֶם pr. n. head of an Edomite tribe Gen.36,43.

עירם a. עירם adj. naked, bare Gen. 3,11; pl. אַיִרְמָּם v. 7; as n. nakedness Deut.28,48.

עֵיִישׁ (= שַּׁיָּנִי) f. the Great Bear (constellation) Jb.38,32.

עית pr. n. see עית 1.

to intertwine, to interweave, to weave, whence עַבָּבִישׁ.

קבוֹן pr. n. m. 1) a person mentioned in Gen.36,38.— 2) another person 2K. 22, 12 = עַבְּדוֹן 2Chr. 34.20.

שׁרָבִישׁ (from אַכּבי with the ancient noun-ending יִי: comp. ייִשׁ מוּרָם מוּת מִבְּרִישׁ m. prop. weaver, hence: spider שׁבְּבִישׁ a spider's house, a spider's web (a figure of fragility) Jb.8,14, also אַבָּרִישׁ a spider's threads, cobweb Is.59,5.

 $(\underline{v}l. c. \underline{v}, sf. \underline{v}, sf. עַּבְּבָּרִי) m.$ mouse Lev. 11, 29; Is. 66, 17; 1S. 6.4 a. 5.

אַב pr. n. Accho, a city on the Mediterranean in Asher Jud.1,31, afterwards called Ptolemais, now Akka, also French St. Jean d'Acre.

קבור pr. n. a valley near Jericho Jos. 15,7; Is. 65, 10; Hos 2, 17.

ְלֶבֶּלְ pr. n. m. Jos.7,1 = עָבֶּר 1Chr. 2.7.

לֶבֶּע to link together, to fetter (Kal not used).

Pi. חַבָּע (fut. בְּרַנְלֵיהֶם הְעַבַּסְנָה tinkle with anklets הְּבָרְנְלֵיהֶם הְעַבַּסְנָה and they tinkle with the anklets on their feet Is.3,16.

עֹבְּׁלֶת pr. n. daughter of Caleb Jos.15,16; Jud.1,12.

עָבֵר (fut. יְאָבּר ; pt. עָבֶר , pl. c. עָבָר ; pt. עָבֶר , pl. c. עָבָר to trouble, to disturb, to afflict, to grieve Gen.34,30: 1S.14,29; Pr. 11,29; יְאָרוֹ אַבְיָר יִי he that is cruel troubleth his own flesh Pr. 11.17.

Niph. אַבְר (pt. אָבְר) to be troubled, stirred (excited) Ps.39,3; pt. f. קבְר as n. trouble Pr.15,6.

לְבְּרָן pr. n. m. Num.1,13.

בּלְעֵיֹבֶי m. adder, viper Ps.140.4.

עַל. בּ עַל (from עָלֶה m. upper part, height מָעֶל from above Gen.27, 39; of God: the most High יְקֵלְאָהוֹ though they call them to the most High Hos.11,7; יְשׁוּבוּ they return, but not to the most High 7,16; as adv.: יְשׁוּבוּ who was raised up on high 2S. 23,1.

עלִיהָם, עָלֵין, אָלֵיְרָי a. יְעַלִין, אָלַיְרָי a. יעַלִיקָי a. יעַלִירָם, עָלִירָם, עַלִּירָם, עַלִּין on, upon upon prep. expressing: 1) on, upon upon the table Lev.24.6; אַבּירָשׁיִנְי upon a throne Is.6,1; of speech: עַלִּילְשׁיִנְי עַלִּילְשׁיִנְי it shall not be word is upon my tongue 2S. 23,2; אָשָׁרַע עַלִּיפִיןּה זֹי shall not be heard upon thy lips Ex.23,13; of attire: עִּיִייְנִירָע אַשִּׁרְעִייִיְעַע עַלִּילָין שָּׁעַע עַלִּילָין שָּׁעַלִּין עַיִּרְנַלּוּ Deut.7,25; hence: אַבּיִייִרְבּלּוּ Deut.7,25; hence: בּיִּרְעִיִיִרְבּלּוּ a. pledge Jb.24,9; of a burden, obli-

gation: הֵיוֹ עַלֵי לִמֹרָח they are a burden upon me Is.1,14; בַל־מַחְסַרָּהָ עלי let all thy wants lie upon me Jud.19,20; עַלֵּי הָיוּ כְלַנַה all these things were upon me Gen. 12,36; עלי לתת it is obligatory for me to give 2S.18,11: פבר על to be heavy upon Is.24,20; here belongs מֶתָה עָלַי בַחֵל acc. Ges. Rachel died, a heavy loss upon me Gen. 48,7 (Eng. Bible שלי by me; others: to my sorrow); חיה על to live upon, to live by Gen.27. 40; Deut.8.3; Is.38.16; בוֹא על to come upon, to attack Gen.34,27: נטש על :to put upon 21,14 שים על to leave with (i. e. in one's care) 18.17,28; על פשע to confess to a sin Ps.32,5; עַל עַל to be angry with Gen.41,10; על קבי to add to Lev.5,16; hence: שֶׁבֶר עַל אב" misfortune upon (added to) misfortune Jer.4,20; יַמִים עַל־ישֵנַה days upon (added to) a year, i e. more than a year Is.32,10; עַל נַשֵּיו upon (in addition to) his wives, i. e. besides his other wives Gen. 28,9; בּחִשֵּב עַל to be reckoned to 2S.4,2.— 2) above, over אָנְיֹפָלְ let it fly above the earth Gen.1,20; also with predicates expressing covering or protection (see בַּבָּד, בָּבָּד, עֲמָה, לָנַבָּן, נְנָבַן; לבו ביו עַלִינוּ they were a wall around us 1S.25,16; also with verbs expressing pity (see Din, קַמַל), as well as with those expressing authority, rule: שוֹם חַשִים then mayest thou indeed עַלֵּיךְ מֵלַךְ

set a sing over thee Deut.17,15; של ציר הבות who is over the house (a superintendent) Is.22. על ראש ahove, beyond על ראש מרותי above my chief joy Ps. 137,6; על־נרַתַּק beyond the time of her separation Lev.15,25; יְדֵי my hand, i. e. my פברה על אנחתי stroke, is heavier than my greaning (prop. beyond my groaning) Jb.23,2.— 4) of, concerning 727 על to speak of 1K.5,13; חַוַה עַל Is. 1.1. נבא על 1K.22,8 to prophesy concerning; שַמַע עַל to hear concerning one Gen.41,15; בועעל to know concerning Jb.37,17; "קל concerning this matter Est. 9,26.- 5) for, for the sake of, because of יְתַפַּלֵּל עֵלֵיכֶם he shall pray for you Jb.42,8; נַלְחַם אַבִי my father fought for you Jud.9,17; עֵלֵיךְ הֹרַנְנוּ for thy sake are we slain Ps.44,23; הַעָמָר עַל־ who standeth for the children of thy people Dan.12,1; thou shalt die הָּנָּהְ מֵת עַל־הַאָּשְׁה for the sake of the woman Gen. 20,3; עַל־בָּלִי הָנְיד לוֹ in that (because) he told him not 32,20; של־וֹאת : why? 1K.9,8 על־מֶה Jer.4,28, 12-52 Gen.2,24 therefore; על־דְּבַר Gen.21,11, על־דָּבַר Gen. על כִּי Deut.29,24, עַל־אֵשֶׁר Deut.29,24, 31,17 because; על־דָבָרַת שֵׁי to the end that Ec.7,14; Du-Ly because of the name, i. e. after the name ib.; with inf.: עַל־צַרָּקוֹ נַפָּשׁוֹ מֵאֱלֹהָים because he considereth himself

more just than God Jb.32.2; しょう and for that th dream was doubled Gen. 41,32; של־אמרה because thou sayest Jer. 2.35.— 6 על (frequently expresses proximity, hence: before, near. by, at, to אַשִּׁר עַל־הַעָרָת which is before the ark of testimony Ex. 27,21; על־הַעַיָן by the fountain they למאחרים על־הנין ;they that tarry long at the wine Pr. thou לא־תַּקַח הַאָּם עַל־הַבַּנִים ; 23,30 shalt not take the mother when she is near the young Deut.22.6 (others: the mother with the young); עַל־פַּתַח רָעִי אָרָבִתִּי I have laid wait at my neighbor's door Jb.31,9; על־יִמִינוֹ at his right Zch. C,1; בּרְתִי בְרָיתִי עַלִּי־וְבַה who make a covenant with me by sacrifice Ps.50,5; עמר על , נצב על to stand near, by Gen.18,2; Ex.18,13; to thy face Jb.1,11; pleonastically: על־אַחַרִיהַ behind it Ez.41,15; עַל־לָפָנֵי before Ez.40,15; frequently coupled with 72, which see .- 7) in a variety of meanings expressed by other prepositions: a) like ל , אל to, toward: וָהָיא עַלְתָה עַלֵיהָם she came up unto them Jos.2,8; בב המלך על־ the king's heart was toward Absalom 2S.14,1;ועַלַי תִשוּקתוֹ and his desire is toward me Cant. 7,11: וָאֶפְנֶה עַל־יָמִין that I may turn to the right Gen.24,49; בּי־יִמְכּוֹ as he that is wise עבים משביל may be profitable unto himself Jb.22,2; יָעֵרַב עָלַיו שִּׂיחִי may my

speech be agreeable to him Ps. 104. 34; רְשֵׁת פּוֹרֵשׁ עַל־פַּעַמִיו he spreadeth a net for his feet Pr.29.5: to direct one's attention to Jb.1,8; מוֹב עַל pleasing to Est.3,9; בע עליו grievous (displeasing) unto him Ec.2,17; עשה to do a favor to (to deal kindly with) 18.20,8. b) like עד unto: על־כַּנְפוֹת הַאַרָץ unto the ends of the earth Jb.37,3; על־מוּת unto death Ps.48,15. c) like 2 and עם with: עַל־שָׁמִוֹת בָּגֵי יִשְׂרָאֵל with (others: after) the names of the children of Israel Ex 28,11; האנשים the men with the women Ex.35,22; וַעַיִשׁ עַל־בַנִיה Great Bear with its young (its satellites) Jb.38,32. d) against: הנני עליך I am against thee Ez. 5,8; קוֹם עַל to rise against Ps. 3,2; חַנַה עַל־עִיר to encamp against a city 28.12,28; שַל עַל to design against Gen.50,20; Jer.11,19. e) like עַלַי לָבָּי דַּנָי :in, within: עַלַי לָבָּי my heart within me is sick Jer. 11,18; נְהַפַּן עֲלֵי יְבַי my heart is turned within me Hos.11,8; コロ י נַפְּשִׁי וַהָּהָמִי עַלָּי why art thou cast down, O my soul? and why art thou disquieted in me? Ps.42,6; עָלֵי רוֹחָי when my spirit was overwhelmed within me 142,4; עַל־בַּעִקּקּ though it is within thy knowledge Jb.10,7; my defence is in מָנְנִי עַל־אֵלהִים God Ps.7,11.- 8) with words of other parts, of speech as adv. or prep. עַל־שָׁקָּר falsely Lev. 5,22;

על־נַתָר slightly Jer.6,14; על־נַתְרַה plentifully, abundantly Ps.31,24; before, in the presence of Gen.25.18 (otherwise: upon the surface); על־פַּן after, according to Gen.43,7; Pr 22,6 (see 75).— 9) with prefixes בעל (a) בעל (ביי according to בָּעַל וִשֵׁלִם בּעַל וָשָׁלָם according to their deeds, accordingly he will repay Is. 59.18. b) מֵעַל from, off, out off, above, upon וַתְּפַּל מָעֵל הַנְּמֵל and she alighted off the camel Gen.24.64: ספר ספר out of the book Is.34,16; to lighten of Jon.1,5; get thee way from me Ex.10,28; עוֹרָי שַׁחַר מִעַלַי my skin is black upon me Jb.30,30; עַמַר to stand beside one Jer 36, 21; מַעַל לִּי, above Gen.1,7; Neh.12, 31 a. 37.

עלִינָּא , עֵלִינָּא , עַלִינָּא , עַלִינָּא , עַלִינָּא , עַלִינָּא , עַלִינָּא , עַלִינְּא , סחר בי סחר בי סחר בי על די על עַל די על די

עָל (sf. עָלְהָׁם, עָלִּהְׁ) m. yoke Deut. 21,3; fig. servitude Lev.26,13, suffering Lam.3,27.

אַלָּא Ch. adv. above עַלָּא מִנְהוֹן over them Dan.6,3.

עָּלֶא pr. n. m. 1Chr.7,39.

to stammer, to stutter, whence the next word.

עָלֵגִים (pl עִלְגִים) adj. stammering Is. 32.4.

עלה (fut יעלה, ap. יעלה, 1, אעלה; י עלה , עלה , עלים , pl. עלה , עלה , t. עלה , pl. עלי imp. עלי, f. עלי, inf. ועלת, עבית, עלה (עלת, עבית, עלה) 1) to ascend, to mount up, to go up Gen.2.6; with של: a) upon Num.14,44. b) against 1K.15,17; Zch 14,13; with מַעַל, מָעָל: to go up from Ex 1,10; 1S.1,3; 1K. 15,19; of a road leading un Jud. 20.31; of inanimate objects, such as a garment, a yoke, a razor: to come upon Lev.19.19; Num. 19,2; Jud.16,17; of horsemen: to get up (on the horses) Jer.46,4; of a plant: to grow Deut.20,22; with accus.: to be grown over with עַלֵּהֹ כָלוֹ קְמִשוֹנִים t was all grown over with thorns Pr.24,31; of a war: to increase (in fierceness) 1K.22,35; with צֵל: to oxcol Pr.31,29; על־לַב נס come to one's mind Jor.2,13; מַלָּר כַל־שָּׂפָּת to be taken up as an object לשון of talk Ez.36,3.- 2) to come, to שׁלְתָה אֲרּנְבָה לְחֹמֵית be effected there came rostoration to the walls of Jerusalem (i. c. they were restored) Neh.4,1;וֹתַעל אַרוּבְה; and the work was restored 2Chr.24,13.- 3) to come, to be entered וָלֹא עַלַה הַמָּבְפָּר -and the num בְּמִסְפַּר דְּבְרֵי הַיָּמִים ber was not entered in the amount of the chronicles 1Chr. 27,24. to be spent, used (with שַלשׁ (עַל ַנאות וַהָב וַעַלֵּה עַל־הַפְּגוּן three hundred shekels of gold are spent for one shield 2Chr.9,16 (others יעלה על he overlaid).

Niph. בַּעְלֵה (fut. יֵעְלֵה; imp. pl.; יַעְלֵּה; inf. וְנְעָלִה; inf. וֹנְעָלִה; inf. וֹנְעָלִה; inf. וֹנְעָלִה; inf. וֹנְעָלִה; inf. וֹנְעָלִה; inf. num.9,17 a. 21; with מֵעַל, מְנָל to depart from Num.10,24; Ezr.1,11; Jer. 37,5.—2) to be exalted Ps.47,10, with 97,9.

Hiph. יַעַלָּה (fut. יַעַלֶּה, ap. יַעַלָּה, ז מעלה , pt. מעלה , c. מעלה , pt. י העלה , העל , imp. מעלה , f. מעלים ; inf. העלות) 1) to cause to come up, to raise up (of the sea) Ez. 26,3.- 2) to bring up, to lead up (with מָן) Jon.2,7; העלה עלות to bring, to offer burnt-offerings Jb.1,5; הַעַרה נְרָה to ruminate, to chew the cud Lev.11,4 (prop. to bring up what is chewed); העלָה to light the lamps Num.8.3; to raise tribute 1K.5,27; to restore health Jer. 30,17 (comp. Kal 2.). - 2) to take away, to remove אל-תעלני בחצי take me not away in the midst of my days Pc.102,25 .-3) to put on, to lay on (with על (על Ez.37,6; Am.8,10.

Hoph. הְּעֵּלֵה 1) to be brought up, to be led out Nah.2,8.— 2) to be offered (of a sacrifice) Jud. 6,28.— 3) to be entered, recorded 2Chr.20,34.

Hithp. הָתְשַלֶּה (fut. ap. נְהָשֵלֵּה) to lift up oneself, to pride oneself (with ב) Jer.51.3.

עֶלֶהוּ, sf. עָלֵהוּ, עֵלֵהוּ, sf. עָלֵהוּ; עָלֵהוּ, sf. עָלֵהוּ, pl. c. עָלֵהוּ, m. prop. what grows up, hence: leaf Lev.26,36; with art. הָעָלֶה Jer.8,13; בעַלֵּהוּ an olive leaf Gen.8,11; coll. foliage, leaves Gen.3,7; Is.1,30.

עלה Ch. (from עלה) f. cause, occasion, pretext Dan.6,5.

עְלֵה (from עָלֵה; c. עִלֵּה; pl. עִלֶּה) f. prop. what goes up, hence: 1) burnt-offering, holocaust Gen.22, 2; Lev.1,3.— 2) ascent, step, stairs Ez.40,26. See also עַוֹלָה

יַעְלֶּה Ch. (def. אַלְּאָ) f. burnt-offering; pl. עַלְוֹן Ezr.6,9.

עִיְלֶה f. 1) = עִיְלֶה iniquity Hos. 10,9.— 2) pr. n. an Edomite tribe Gen.36,40 (1Chr.1,51 עַלְיֵה Ktib).

עַלּוּמִים (den. from עָלּימָיוּ, sf. עָּלִּימִים m. pl. youth, youthful age Ps. 89,46;Jb.33,25; poet. youthful vigor Jb.20,11.— For עַלְמִינוּ Ps.90,8 see under עַלֵּמ I.

ייי pr. n. an Edomite Gen 36,23 אַלְּוֹן בּיִר 1Chr.1,40.

לּיְקְהְ f. blood-sucking monster, leech, vampire Pr.30,15.

 $\begin{array}{l}
 \frac{1}{2} \stackrel{\cdot}{\cancel{}} (= \stackrel{\cdot}{\cancel{}}; fut. i \stackrel{\cdot}{\cancel{}}; imp. f. i \stackrel{\cdot}{\cancel{}}; inf. i \stackrel{\cdot}{\cancel{}; inf. i \stackrel{\cdot}{\cancel{}}; inf. i \stackrel{\cdot}{\cancel{}; inf. i \stackrel{\cdot}{\cancel{}}; inf. i \stackrel{\cdot}{\cancel{}; inf. i \stackrel{\cdot}{\cancel{}}; inf. i \stackrel{\cdot}{\cancel{}}; inf. i \stackrel{\cdot}{\cancel{}; inf. i \stackrel{\cdot}{\cancel{}}; inf. i \stackrel{\cdot}{\cancel{}}; inf. i \stackrel{\cdot}{\cancel{}}; inf. i \stackrel$

adj. rejoicing, exulting Is.5,14.

יילט to conceal, to cover, whence the next word.

עלמה f. darkness Gen.15,17.

קרי n. a high priest, predecessor of Samuel 18.1.3.

עלי (from עָלֶה to be lifted) m. a pestle Pr.27,22.

עְלִי (from עָלִית, f. עִלִּית, pl. עִלְי adj. upper, higher Jos.15,19; Jud. 1,15.

עַלֵּי Ch. (def. עָלֵאָה, for which Ktib everywhere עָלְיִא adj. most high, supreme Dan.4,31; אָלְהָא עִלְאָה most high God 3,26.

עַלְיָה see עַלְיַה.

עַלְּיָן see עַלִּין.

עלְיוֹן (from עֶּלְיוֹנְה f. עָלְיוֹנְה adj.
high, upper יַל הָעֶלְיוֹן the upper
basket Gen.40,17; בּבְּרַהְ הָעֶלִיוֹנְה
the upper pool Is.7,3; of rank:
high, most high, exalted עֶּלְיוֹן
high above all nations Deut.26,19; אַלְיוֹן
וַהַבִּית הַאָּה עָּלִיוֹן
יַהַבַּית הַאָּה יִּהְיִה עָּלִיוֹן
יַבְּיַת הַאָּה God Gen.14,18; יְהַיָּה עָּלִיוֹן
and at this house, which
should be exalted 1K.9,8.

לְיוֹן Ch. same as Heb.; only pl. the saints of the most High Dan. 7, 22 (בְּישֵׁי שָׁלִיוֹנִין).

עַלִּיזְ (from עַלִּיזִים, pl. עַלִּיזִים, c. עַלִּיזִים; f. עַלִּיזָה adj. exulting, rejoicing, proud שָׁאוֹן עַלִיזִים the noise of them that rejoice Is.24,8; קּרְיָה עלִּיוָה מַלְינָה מֹלְינָה מֹלְינָה those that rejoice in thy pride Zph 3,11.

י (from נְצְלֵיל) prop. work-place, hence: crucible, furnace בָּבֶּף צָרוּף מָבָּבֶיל בְּאָנֵיץ מווי as silver refined in the crucible of earth Ps 12,7.

עלילָה (from עַלִּילוֹת pl אַלִּילְה (from עַלִּילוֹת pl אַלִילְה (f. 1) doing, work, deed Ez.36,19; of the doings of God Ps.9,12; בּוֹרָא fear-inspiring in his doings 66,5; הַהְעִיב עַלִּילֶה to act perversely, abominably Zph.3,7; Ps. 14, 1.— 2) cause, occasion בּירָרִי occasions of speech Deut.22,14 a. 17 (others: evil deeds, shameful things).

עַלִּילְיה (בּבְּילְה (בּבְּילְה) f doing, deed מְצִלִּילְה mighty in deeds Jer. 32,19.

אַלִיצוּת (from יְלֵיטָ) f. exultation, rejoicing Hab.3,14.

עלִית Ch. f. upper chamber, loft (= Heb. עֵלְיָה) Dan.6,11.

to do, to act, to achieve (Kal not used).

Pi. יְעִיבֹּל (fut. יִעִיבֹּל) 1) to do, to act Lam.1,22; 2,20; hence: to do injury, to affect יַבְיבָּי שִיבִּל mine eye affecteth my soul Lam 3,51.— 2) to be active, to wag; hence pt. יִבְּלְּיִל sportive child, wag Is.3,12.— 3) to put in, to thrust in (with בַּעַבֶּר קַרְנִי עִיבְּר קַרְנִי I have thrust (rolled) my horn in the dust Jb.16,15.—

4) to pluck round, to glean (vines)

Lev.19,20; fig. עּיֹבֶל יִעִילְלוּ כַּנְּפָּן

they shall thoroughly glean the remnant of Israel as a vine Jer.6,9; hence: יַּיִעִילְהוּ אַנְפִים אִישׁ

gleaned of them in the highways five thousand men Jud.20,45.

Pu. לְלֵל to be inflicted (with לִי Lam.1.12.

Hithp. 1 קוֹעֵלֵל 1) to do, to achieve Ex.10,2; 1S.6,6.— 2) to do injury, to vex, to mock, to abuse (with ב) Jud.19,25; Jer.38,19.

Hithp. II. להְתְעוֹלֵל to practise, to commit לְהַתְעוֹלֵל עַלִילוֹת בְּרֶשֵׁע to practise wicked works Ps. 141.4.

Aph. בּוְעֵלְ (with a inserted instead of Dagesh) to bring in, to introduce בּוְעֵלְ בְּוְנָאֵל בְּעָלְ בְּוְנָאֵל he brought in Daniel Dan.2,25; imp. sf. בְּעָלְנִי pring me in before the king v. 24; inf. בִּעְלָה 5,7 a. בַּעְלָה 4,3 to bring in.

Hoph. דְּעֵל to be brought in, introduced Dan.5,13 a. 15.

עללות a. עללות (from לַלַלוֹת Pi. 4;

c. עללות. pl. prop. gleanings, hence: grapes which remain after vintage יינישאר בו עוללות yet grapes shall be left (after vintage) Is. 17,6; Jer. 49,9; עלת בַּצִיר the grapes left after the vintage Mic. 7,1.

I. to hide, to conceal; only pt. p. pl. עלמני our secret sins Ps.90,80 (בינֹר Ps.90,80 (בינֹר בּינֹר בּינוֹר בּינֹר בּינוֹר בּינֹר בּינֹר בּינֹר בּינֹר בּינֹר בּינֹר בּינֹר בּינֹר בּינוּי בּינֹר בּינוּר בּינוֹר בּינוֹר בּינוּי בּינוֹר בּינוֹר בּינוֹר בּינוּי בּינוֹר בּינוֹר בינוּי בּינוּי בּינוֹר בינוּי בּינוֹר בינוּי בּינוֹר בינוּי בּינוֹר בינוּי בינוּי בינויי בינויי בינויי בינויי בינ

Niph. נְעַלְמָה (pt. נְעִלְמָה , f. נְעִלְמָה 1) to be hidden, concealed Lev. 4,13; 1K.10,3; pt. בְּעָלָם as n. secret thing Ec.12,14.— 2) to be dissembled; pt. pl. בַּעַלְמִים dissemblers Ps.26,4.

Hiph. הָעְלִים (fut. בְּעָלִים ; pt. מְעָלִים (fut. בְּעָלִים ; pt. מְעָלִים (fut. בְּעָלִים (fut. בְּעָלִים (fut. בְּעָלִים (fut. בּעָלִים (fut. בּעָלִים (fut. בּעָלִים (fut. to hide the eyes from one, i. e. to refuse to help him is.1,15; to hide the ear, i. e. to be heedless Lam.3,26; intr. to hide oneself Ps.10,1.—2) to darken, to obscure בַּעָלִים עִצְה that darkeneth (divine) counsel Jb.42,3 (= בַּחָשִׁיךְ עַצָה 38,2).

Hithp הְתְעֵלֵם (fut. יְתְעֵלֶם, יְתְעֵלֶם (יִתְעַלֶּם, יְתְעֵלֶם) to hide oneself, to withdraw one-self Deut. 22,1; Is. 58,7; עָלֵיםוֹ יְתְעֵלֶם wherein the snow hideth itself, i. e. it falls Jb. 6,16 (Stb.: upon them the snow hardeneth, from עלם II. to be firm).

עלם II. acc. Fuerst: to be firm, strong.

עַלְמֵיא (def. עִּיְמֶין אּ ; מָּוֹ מָין , def. עִיּלְמִיא) m. same as Heb. עִילִם יי

עַלְעָה (שְנִי מְּהְנֹית (שְנִי מְּהְנֹית (שְנִי מְּהְנֹית (שִנְיְעִה (שִנְיבְּית (שִנְיבְּית (שִנְיבְית (שִנְיבְית (שִנְיבְית (שִנְיבְית (שִנְיבְית (שִנְיבִית (שִנְיבְית (שִנְיבִית (שִנְיבית (שִנְיבית (שִנְיבית (שִנְיבית (שני מוס (שני

עלְמוֹן pr. n. 1) a place in Benjamin Jos.21,18 = עֵלְמָת 1Chr.6,45.— 2) אַלְמוֹן וְיִבְּלְתְּוְמְּה בּעְלְמוֹן וִיבְלְתְּוְמָה Israelites in the desert Num 33,46. עלְמָה see עַלְמוֹרְת

מלים adv. for ever Ps.48,15 (ברמות אין מלים אין, same as בּיִלייִם Eng. Bible acc. Kimchi: unto death בּיִלים Ch. gent. from עַּיִבים Elamite; pl. צִיבְים בּיבוּא בּיבייא בּיבוּא בּיבוּא בּיבוּא בּיבוּא בּיבוּא בּיבוּא בּיבוּא בי

עלמון פפפ עלמת.

עליבת pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.7,8. – 2) another person 1Chr.8,36.

ישָלִם (= נְעַלֵּק, יְעָלֵּץ; fut. לעלים) to exult, to rejoice Jb.20,18.

Niph. נעלם $(f. \land הטלם)$ to exult,

to wave joyfully בְּנֵרְיֹנְנִים נָעֲלֶׁסְה the wing of the ostrich exulteth, i. e. waves joyfully Jb.39.13.

Hithp. הְּנְעֵהֵׁם to rejoice, to enjoy oneself (with ב) Pr.7,18.

עַבְּעָ to suck (Kal not used).

Pi. עָלֵע (fut. יְשַׁלֵע) to suck up אָפְרְחָיוֹ יְעַלְעוּדְרַם אָפְרְחָיוֹ יְעַלְעוּדְרַם his young ones suck up blood Jb.39,30.

עַלְעָן Ch. m. rib (= Heb. עָלָען); pl. עָלָען Dan.7,5.

לְיֵל to cover, to wrap (Kal not used).

Pu. קֹבֶּעְ (pt. קֹבְּעָבְּ) 1) to be covered over, overlaid Cant.5,14.—
2) to be overcome, to faint ls. 51,20.—3) to famish קַבְּיוֹ עִּלְפָּה יוֹי עִּלְפָּה and all the trees of the field were famished Ez.31,15 (בּיִּבְּיִבְּי.).

Hithp. הְּעַצֵּלְף (fut. יְתָשַלֵּף) 1) to cover or veil oneself Gen. 38,14.—2) to faint Am.8,13; Jon.4,8.

עְלְּפֶּה (from עְלֵבֶּ) m. prop. veiling, wrapping, hence: mourning עּלְפֶּה a mourning for Ez.31,15 (but see עָבְיּ Pu. 3).

יְעָלִץ (בְּיְלֵים, עָבַלֹים, נְעַלִים, 1 בְּעַלִים, 1 בְּעַלִים, 1 בְּעַלִים, 1 בְּעַלִים, 1 בּיִנְלִים, 1 ביו 10 to exult, to rejoice, to triumph 1S.2,1; Pr.11,10; Ps.25,2. עלבָקה to suck, whence עלבָקה.

עָמּוֹ , עַמָּי , עַמָּי , עַמָּי , עַמָּי , עַמָּי , עַמָּי , עַמָּים , אַנְּ נְיִם a. עַמָּיִם Neh. 9,24, sf. עַמָּיִם a. עַמָּיִם Jud.5,14) prop. union, hence: people, nation (so called as being congregated to-

the people of עם הַקַּהַל the congregation Lev. 16.33: מַם the people of Canaan Zph. 1,11; of Israel: עַם יַיַּנ the people of the Lord Ex.15,13; עם הארץ the people of the land 2K.11,18; in contrast with the noble; common people Ez.7,27 (hence Talm. מם הארץ an individual who is uncultivated or ignorant); in a narrower sense: tribe, family, l dwell בָּתוֹךְ עַמִּי אַנֹבִי ישֵׁבַת kindred among mine own family 2K,4,13; so in the phrases נאַסַף אָל־עַמֵּיוּ to be gathered to his kindred (i. e. to die) Gen.49,29 and נְלַבֶּת to be cut off from his kindred Gen.17,14; poet. בת עמי the daughter of my people Jer.8,23; in a wider sense of the human race: נֹתֵן נִשְּׁמֵה לָעַם עַלֵּיתָ that giveth breath to the people upon it (upon the earth) Is.42,5; אַמָנַם no doubt but ye are כַּי אַתַּם עַם the people of the world Jb.12,2; poet. of animals: race, troop הַּנְּמַלִים the ants are a people (race) not strong Pr.30,25.

בּיִבְּיָא (def. אִבְּיַיֵּי ; pl. יְיִבְּיָאַ, def. אַבְּיַבְיּא) m. people Dan.3,4;7,14.

עָמָן (from יַנְיּנִי אָנְהּי , אָמָּרָ , אָמָּרָ , אַמָּרָ , אַמְּרָ , אַמָּרָ , אַמְּרָ , אַמְּרָ , אַמְּרָ , אַמְּרָ , אַמְּרָ , אַרְמוֹנִי עִם־יְמָּר) prop. union, hence:

1) conj. and יְנִינִי עִם־יְמָּר he was ruddy and of a beautiful countenance 1S.16,12.—

2) prep. with עִבְּיִר עִם־רָשָׁע the righteous with (or: together with)

the wicked Gen.18,25; אַלהים עַמָּה God is with thee 1S.14.45; impersonally: עַם וָה with this, i. e. yet for all this Neh.5.18; חלה עם to divide with, to be partner with Pr.29,24; בשב עם to lie with Gen. 19,32; נַלְחַם עָם to fight with (against) 2K.13,12; עשה מוב עם to do good unto one Gen.26,29; עשה עם to do hurt to ib.; of likeness in respect to quality: as, even as אֵין זָכְרוֹן לֶחַכַם עִם־הַבְּסִיל of the wise man, even as of the fool, there is no remembrance וֹאִיךְ נָמוּת הֶחָכֵם עִם־הַכִּסִיל ;Ec.2,16 and how doth the wise man die even as the fool! ib.; חַלְפוּ עָם they are passed away אַנְיּוֹת אֵבָה as the swift ships Jb.9 26; of likeness in respect of time: יִירָאוּך: שׁמֵשׁ שׁמָשׁ they shall reverence thee as long as the sun endureth Ps. 72.5. of any kind of likeness: to to be counted with, i. e. to be like to Ps 88,5; נַמְשֵׁל עָם to be like to 143.7; in reference to place or position: by, near, at, with, amid אַכ by (near) Sechem Gen.35,4; 및 보기 at, i. e. before the face of Jb.1,12; עָם אַשֶּׁר with whomsoever thou עם יוֹשָׁבֵי חַבֵּל (findest Gen.31,32 with (amid) the inhabitants of the world Is.38,11; sometimes Dy is used in reference to one's mind or purpose: אַשֶּׁר עִם־שַׁדַּי what is with the Almighty, i. e. what is in his mind Jb.27,11; יָרַעָתָּי כִּי־וֹאָת עמה I know that this is with thee,

i. e. that such is thy purpose 10,13; הַמְעְמָה should it be according to thy mind? 34,33; more fully עָם לְבַבִי with my heart, i. e. in my mind Jer.14,7; אַנִי עִם־לְבַבִּי it was with my heart, i. e. it was my purpose, to build 1Chr. 28,2; נַע עִם־לְבַבוֹ to consider one's heart Deut 8,5; וְבֵּר עָם־רָבוּ to speak with one's own heart. i. e. to think within oneself Ec. 1,16; with 12: from with, from מִעם ייִ from the Lord Ps.121,2; מַעִם הַשְּׁיֹחָן from the table 18.20, 34; מַעם בַּרְבֵּיוֹ from between his knees Gen.48,12; מַעָם אָחָיו from among his brethren R.4,10.

דְנָה עִם Ch prep. with, by, to דְנָה עִם הַּיָּח יִנְה עִם חִינְה one with (to) another Dan. 2,43; אָנֵי שִׁמַיָּא with the clouds of heaven 7,13; יוָר יִיִּר וְיִר with every generation, i. e. from generation to generation 3,33; עָם by night 7,2.

remain לא תֹספון לַעַמד ye shall stay no longer Ex.9,28; הנגע עמר the plague in his eyes stayed Lev.13,5; וֹם מַעְמֵר מַעְמוֹ his taste remained in him Jer.48,11; my wisdom remained with me Ec.2,9 (Stb.: my wisdom stood for me, supported me) .- 3) to stand, to continue, to last, to endure אַם־יוֹם אוֹ יוֹמֵיִם וֹעֵמֵי if he continue (alive) a day or two Ex.21,21; לְמַעַן יַעַמְרוּ יַמִים that they may last many days Jer.32,14; לִשָּׁמֹר אָת־בָּרָיתוֹ to keep his covenant that it might stand (continue to exist) Ez.17,14; היעמד לבה can thy heart endure? Ez.22,14; of words: יבַרְרַבֵּי מָרָרְבַי whether the words of Mordecai would stand Est.3,4.— 4) to stand still, to stay Nah.2,9; עַמָרוּ לֹא־עַנוּ עוֹד they stood still, and answered no more Jb.32,16; וַיָּרֶם בַּשְׁבֶשׁ וַיָּרָם שמד and the sun stood still, and the moon stayed Jos.10,13; ניעמר 기계 and the oil stayed 2K.4,6.— 5) to stop, to leave off, to cease and he וַיָּהָ שַׁלֹשׁ פִּעָמִים וַיִּצֵּמוֹ and he smote three times and he stopped and she left off bearing מוֹעֵמד הַיָּם מְזַּעְפּוֹ and the sea ceased from its raging Jon. 1,15,-6) to stand up, to arise וַהַעֲמֵד מִיְחְמָה there arose war 1Chr.21,4; וַעֲבַר מָנֵגֶר שָׁרָשֵׁיהָ שׁבוֹ but out of a sprout of her roots shall one stand up in his

place Dan.11,7; with לְ: תַּבְּילָת הַיִּרְים enlargement and deliverance shall arise to the Jews Est.4,14.— 7) to stand up to rise against (with עַר בַּישְׁרָאֵל בִישְׁרָאֵל and Satan stood up against Israel 1Chr.21.1; אֹדְים תִעְּרֵד עַל־בַּם תַעָּרָד עַל־בַּם תַעָּרָד עַל־בַּם תַעָּרָד עַל־בַּם תַעָּרָד בַּעַרָּבָּם תַעָּרָד בַּעַרָּבָּם תַעָּרָד עַל־בַּם תַעָּרָד עַלְיבָם תַעָּרָד עַלְיבָם תַעָּרָד עַלְיבָם תַעָּרָד עַלְיבָם תַעָּרָד עַלְיבָם תַּעָּר עַלִּבְיִּם תַעָּרָד עַלְיבָם תַעָּרָד עַלִּיבָּם תַעָּרָד עַלִּיבָם תַעָּרָד עַלִּיבָם תַעָּרָד עַרְיבָּם תַעָּרָד עַלְיבָּם תַעָּרָד עַרְיבָּם תַּעָּר עַלִּיבָם תַעָּר עַרָּד עַרָּדְיבָּם תַעָּרָד עַרְיבָּם תַעָּרָד עַרְיבָּם תַעָּרָד עַרְיבָּם תַעָּרָד עַרְיבָּם תַּעָּרָד עַרְיבָּם תַּעָּר עַרְיבָּם בּיּבְּם תַּעָּר עַרְיבָּם בּיבּים תַעָּר עַרְיבָּב עַּרְיבָּם בּיבְּיבָּב עַרְיבָּב עָּרְיבָּם בּיבּים תַעְּבָּם בּיבּים עַרְיבָּיב עַרְיבָּם בּיבּים תַּעָּבְּיב עַּבְּיב עַרְיבָּיב עַרְיבָּיב עַּבְיבָּיב עַרְיבָּיב עַּבְּיב עַּבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּיבָּיב עַבְּיב עָבְיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְיב עַבְּיב עַבְיב עַבְיב עַבְיב עַבְּיב עַבְיב עַבְּיב עַבְיב עַבְּיב עַבְיב עַבְּיב עַבְיב עַבְיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְיב עַבְּיב עַבְיב עַבְיב עַבְיב עַבְיב עַבְּיב עַבְיב עַבְיב עַבְּיב עַבְיב עַבְיב עַבְיב עַבְיב עַבְיב עַבְיב עַבְּיב עַבְיב עַבְיב עַבְיב עַבְיב עַבְיב עַבְיב עַבְּיב עַבְיב עַבְיב עַבְּיב עַבְיב עַבְּיב עַבְיב עַבְיב עַבְּיב עַבְיב עַב עַבְיב עַבְיב עַבְיב עַבְי

Hiph. הָעָמִר (fut. יַעַמִיר, יַעַמָּר, יַעַמָּר; pt. מַעַמִיד; imp. הַעַמָד; inf. הַעַמִיד) 1) to cause to stand, to set, to place הָּגֶעָמַרָהָ בַּמֶּרְחָב־רַנִּלָי thou hast set my feet in an ample place Ps.31,9; בַּקבר הַמְצַפָּה go, set a watchman Is.21,6; העמיד to set before, to present to Gen.47,7; הַּעֵּמִיר פַּנְיו to settle one's countenance, to restrain it 2K. 8,11 — 2) to establish מַלָּךְ בָּמִשְׁפַּמ the king by judgment יעמיר ארץ establisheth the land Pr. 29, 4: and he estab- ויעמיהה ליעקב לחק lished it unto Jacob as a statute Ps.105,10.— 3) to set, to appoint מול בארץ and he set (appointed) judges in the land 2Chr. 19,5.— 4) to set, to erect ויעַמִידוֹ and they אֶת־בִּית אֱלהִים עַל־מַתִּכְּנִתּוֹ set the house of God in its former state 2Chr.24,13;ילְהַעֵּמִיד אַת־וַזְרָבֹרָיו to erect again its ruins Ezr.9,9 .--5) to raise up הַעֶּמֵרְתִּיךְ I have raised thee up Ex.9,16; of a storm: to raise ויעמָד רוּחַ סִעָרָה and he raised the stormy wind Ps.107. 25.- 6) to make to be at a stand and thon ונוּמַמַוּסָ לָהָם כַּל־סְהָנָאִם and thou

madest all their loins to be at a stand Ez 29,7 (others read רְּבִּקְעַרְהָּן, from בְּעַרְ to shake; comp. Ps. 69,24) – 7) intr. to stay oneself וּמֵלֶךְ יִשְּׂרָאֵל הָיָה מַעָּסִיר בַּמְּרְכָּבָה and the king of Israel stayed himself in his chariot 2Chr.18,34.

(another form for עָּהָּדְי ; see בּי אָשָּׁה אָשֶּׂר נָתַהָּ עִּמְּדִי with me עָּהָה אָשֶּׁר נָתַהָּ עִמְּדִי the woman whom thou gavest to be with me Gen 3,12; לא כֵן אָנֹרִי ti is not so with me (i. e. I am not so disposed) Jb.9,35.

'אָבֶּקְי (from בְּשֵׁל ; sf. יְשְׁלְּח, בְּשְׁל m. prop. a standing, hence: place, position Dan. 8, 17 a. 18; 2Chr. 30,16.

קּבְּה (בְּיִלְּהָר : sf. עֶּמְדָּה) f. place Mic.1.11.

עמית (= עמה to unite, whence יעמית.

 as, equally with בְּבָּילוּ נֵחַהָּם these likewise cast lots even as their brethren lChr.24,31; בְּלִיתְ עָבָּוֹת בְּעָבָּוֹת אֲחָיהָם altogether as Ec.5,15.— 3) pr. n. a city in Asher Jos.19.30.

סוֹטְיֵּ pr. n. Amos, a prophet Am.1,1. קימין pr. n. m. Neh.12,7.

קליעָם pr. n. 1) father of Bathsheba 1Chr.3,5 = אֵלִיעָם 2S 11,3.--2) name of several other persons Num 13,12; 2S.9,4; 1Chr 26,5.

יבירוד pr. n. m. Num.1,10 etc.

קבון pr. n. m. 1Chr.27,6.

עַמִּירוּר pr. n Ktib for צַמִּירוּר 2S. 13,37.

ענינדֶב pr n. m Ex.6,23 etc.

איַכְלָא Ch. adj. deep, unfathomable Dan.2.22.

יְנְמִיךְ (from עֲמֵרְ m. bundle, sheaf Jer 9 21: Mic.4.12.

עמישדי pr. n. m. Num.1,12.

תְּמִיתוֹ (from עמי, sf. עמיהוֹ) m. neighbor, fellow, associate Lev. 5,21; אָמִיתִי the man that is my fellow (my associate) Zch. 13.7

עָמֵל (/ut יַעְמֹל) to labor, to toil Jon.4,10; Ps.127,1; עָמֶל עָמֶל עָמֶל the appetite of the laborer laboreth for him Pr.16,26.

לְּבָּלֵי (c. עַּבְילִי, sf. עַבְּלִי) m (once f. Ec 10,15) 1) labor, toil Ec.1.3; 2,10 – 2) gain by labor מַבְּילִי yet shall he have rule over all the gain of my labor? Ec.2.19 — 3) trouble, misery Ps. 25,18; עַבְילִי מָבְי miserable comforters Jb.16.2.— 4) mischief, iniquity בין עַבְילִי עַבְי שׁלִי חֹק which frameth mischief by a law Ps. 94,20; Hab.1,13.— 5) pr. n. m. 1Chr.7,35.

ing, suffering Ec.3,9; Jb.3,20; as n. workman, laborer Jud.5,26.

pr. n Amalek, a very ancient people Num. 24, 20; gent. אָבָי בְּיִבְּי Amalekite Gen. 14,7; אַבְיבְיבָי the mount of the Amalekites Jud. 12,15.

 overtop אַדְוִים לֹא־עַמְמָהוּ the cedars did not overtop him Ez.31,8; fig מְּבְּיִם לֹא־עַמְמוּךְ no secret overtopped thee (i. e. was too high for thee) 28,3.

Hoph. הוֹעַם (fut. לינּעַם) to be darkened, to become dim (prop. to be covered) Lam.4,1.

עם a. Ch. עַם nations, tribes, see עַבְּילִים .

שׁבְּוֹנְאֵל pr. n. Immanuel (God with us), symbolic name of a son of the prophet Isaiah Is.7,14; 8,8.

עמם (fut. יַעַמַם־, יַעַמַם; pt. טָמָט; pt. p. מַמַּנְם, pl. עַמַסִים, pl. f. חוֹם (עֵמוּם) 1) to rear (of a load) Zch.12.3; fig. הַעַמְסִים מְנִי־בָּמָן who are borne from the womb (i. e. looked after from their birth) Is 46,1. - 2) to lay upon, to lade (with ל, על) and every וַנַעַמים אִישׁ עַל־חַמרוֹ man laid upon, i. e. laded, his ass Gen.44,13; נְשָאֹהָיבֶם מֵשָּׂא לַעֵיפָה those once carried by you (i. e. the idols) are now laden up a burden upon the weary beasts Is.46,1; fig. to load with benefits, to bestow יוֹם יוֹם יַעַמָּם בְּנוּ day by day he bestoweth upon us Ps. 68,20.

Hiph. הָשֶׁמְים to load upon (with Ly) און און און און אוא (על 1K.12,11.

מַכְּיַר pr. n. m. 2Chr.17,16.

קבְּעָרְ pr. n. a city in Asher Jos. 19.26.

לָמָל to be deap, profound עָמֵל

thy thoughts are very deep Ps.92,6.

Hiph. מַעָּמִיק (pt. מַעָּמִיק imp. הַּעָּמִיק to make deep מּחַרְם he hath made it deep and large Is.30,33; usually as adv. הַּעָּמִיק they dwell deep (they seek their abcde in deep places) Jer. בּעָמִיק שָּאָרָה אי הַנְבָּה לְמָעִיְה sk in the depth, or high up above Is.7,11; בְּעָמִיק לְמָיִי to hide deep Is.29,15: in a moral sense: from whom they have deeply revolted Is 31,6; they have deeply corrupted themselves Hos.9,9.

prop. deep, hence: עָם עָּמְקְי שְּפָּהְמְשְּׁמִינִ a people of a speech too obscure to understand Is.33,19 (comp. Ez. 3,5).

עמק m. depth Pr:25,3.

 graphical names: עַמָּק הַאָּלַה (oakvalley), a place near Bethlehem 18.17,2. ע' הַבְּבָא (valley of the balsam-shrub), a valley near Jerusalem Ps.84,7.— אַ' הַבְּרֶכֶה (vailey of Berachah), a place south of Bethlehem 2Chr.20,26.— עֵי חֶבְרוֹן a valley near Hebron Gen. 37,14.-ע' הַמֶּלָהְ (kìng's dale), the valley of Kidron Gen 14.17, also called ע' סְכּוֹת ib.— ע' שָוָה (vale Succoth), a valley in Gad beyond the Jordan Ps.60,8, -- גַי' קציץ (vale of Keziz), a city in Benjamin Jos 18,21.— עֵ' רְפַאִים (valley of giants), a place between Jerusalem and Bethlehem Jos. 15.8. see צֵ' יָהוֹשֶׁבָּם ; חַרוּץ see צֵ' הַחָרוּץ יורעאל see ע' יורעאל ; יהושפט: ע' השדים see ע' השדים.

יּבְיֵּר I. (= חֲמֵר) to heap together (Kal not used).

Pi. אָמָ (pt. מְעַמָּר) to gather, to bind sheaves שָׁלֹא מָלָא כָפּוֹ קוֹצֶר wherewith the mower filleth not his hand, nor the gatherer (or: sheaf-binder) his arm Ps.129.7.

II. to seize, to subdue (Kal not used).

Hithp. זֹהְעַמֵּר io subdue, to make oneself master of (with בְּּ) וֹהְתַעְמֵּר בּוֹ וֹמְבָר וֹ וֹתְעַמֵּר בּוֹ וֹמְבָר וֹ וֹתְעַמֵּר בְּוֹ וֹתְעַמֵּר בְּה וֹתְעַמֵּר בְּה וֹתְעַמֵּר בְּה וֹתְעַמֵּר בְּה וֹתְעַמֵּר בְּה thou shalt not make thyself master of her 21,14 (acc. older interpreters בּי דֹיי to make a slave

of, or to make merchandise of). (from עָבֶּרְ I.) m. 1) bundle of ears, a sheaf Deut.24,19; pl. עַבָּרִים R.2,7.— 2) an omer, a dry measure (= 10th part of an אַבָּרֹים) Ex. 16.36.

עַבֵּוֹרְ Ch. wool Dan.7,9 (= Heb. צָבֶּוֹרְ).

קבור pr. n. Gomorrah, one of the four cities in the vale of Siddim, destroyed for their wickedness Gen.10,19;14,2; Deut.29,22; fig. בער the people of Gomorrah, i. e. wicked Is.1,10.

יבּרָי pr. n. 1) king of Israel, founder of Samaria 1K.16,16 a. 25.— 2) name of various persons 1Chr. 7,8; 9,4, etc.

קרב pr. n. Amram 1) father of Moses Ex.6,18; patr. אייבייר Num. 3,27.— 2) another pers וו Ezr. 10,34.

דַּנּשְּׂאִים בַּהָבֶּל to load עֲמַם (שְׁמַם בּהָבֶּל they that bare burdens, with those that loaded Neh.4,11.

אָבֶּיְיִי pr. n. m. 1) a person mentioned in 2S.17,25.— 2) another person 2Chr.28,12.

יבְּיִי pr. n. m. name of several persons 1Chr.6,10; 15,24, etc.

עַבְישָׁבֵי pr. n. m. Neh.11,13.

ענב to become globular or round, whence אונג

pr. n. a city on the mountains of Judah Jos.11,21.

עָנָב (pl עָנָבִים, c. עִּיְבִי , sf. וֹעַנָבִם)

m. grape Gen.40,10; Lev 25,5; בים m. grapes Gen.40,10; Lev 25,5; בים מות ביים cluster of grapes Num.13, 23; עַנְב בו and בּעָנְב the blood of grapes, i. e. wine Gen. 49,11; Deut.32,14.

ענג to fondle (Kal not used).

Pu. עַבַּג prop. to be fondled. hence: to be tender, delicate; only pt. f. מְּעֻנְּגָה a delicate woman Jer.6,2.

Hithp. הָתְעַגַּג (fut. יָתְעַנַּג) 1) to make oneself or be delicate מַהַתְענָג ומרן for being deficate and for tenderness Deut. 28.56.- 2) to enjoy oneself וָתְתַעַנַג בַּדֵּשֵׁן נַפְשָׁבִם and let your soul enjoy itself in fatness Is.55,2; נַהָּתַעַנָגוּ עַל־רב and they shall enjoy themselves in the abundance of peace Ps.37,11.— 3) to delight oneself עם על־שַרַי וִתְעַנָּג will he delight himself in the Almighty? Jb.27, 10.- 4) to make merry over. to mock at (with על־מִי הַּהְעַבַּגוֹ (עַל over whom will ye make merry? ls 57,4.

וֹעָ (f. אַנְאַיִּ) adj. delicate Deut, 28,54 a. 56.

m. delight, pleasure Is.58,13; קילָרֵי ענֶּגְּר pleasant palaces 13,22.

נְעָנֵר (fut יְנֵעֶנוֹ; imp. sf. עָנְרָם) to tie, to bind Pr.6,21; Jb.31,36.

עוֹנֶה , t. (fut. יְעַנֶּה , ap. יְעַנֶּה; pt. עוֹנֶה a. עָנָה; ענָה , לְנִּוֹהְוֹּ , אַנְהְהּ ; יִעָנָה ; imp. יָעַנָה; inf. יְעַנָּה (עַנָּה) to answer, to reply שְהַרּעָנָה אוֹתוֹ what he answered him Mic.6,5; בְּרָאָהִיוֹ וְלֹא עַנְנִי ; I call-

ed him, but he answered me not Cant.5,6; ער וענה he that waketh, and he that answereth (i. e. every one living) Mal.2,12; with 12: to hear from וּמַקַרְגֵי רֵמִים עֵנִיתַנִי thou hast heard me from the horns of the unicorns Ps.22,22; עַנה עוֹת to answer impudently Pr.18,23; to answer roughly 1S. 20,10; ענה שלום to grant peace Deut.20, 11; Gen. 41, 16. 2) to satisfy, to gratify הַענה אָת־ the earth shall gratify the corn Hos.2,24.- 3) to bring about, to accomplish הַבַּבָר יַעַנָה אָת־הַבּל money bringeth about all things Ec.10,19.- 4) to refute, to contradict אין עונה אַמַריו מְבָּם none of you refuteth his words Jb.32, 12; 9,32.- 5) to begin to speak and he began and it is and said Is.21,9 - 6) to raise a cry, to exclaim, to shout וַעָנוֹ עַבְיִךּ and they shall raise a battle-cry Jer.51,14; of jackals: to howl, to cry Is 13,22; inf. as n. ענית נבורה shout of mastery, עַנית מלושה cry of defeat (i. e. of those defeated) Ex.32,18.- 7) to sing sing unto the Lord אָנוּ בֹיִי בְּתוֹדָה with thanksgiving Ps.147,7.— 8) to speak, to bear witness, to testify ולארתשנה על־רב neither shalt thou speak (or testify) in a cause Ex.23,2; with 2: to testify for Gen.30,33 or against Deut. 19,18; 2S.1,16.

Niph. נְעַנֶה (fut. תְּנֶנְה; pt. נַעַנָה; pt. נַעֲנָה; pt. נַעֲנָה) to be answered, heard Jb.

19,7.— 2) to be refuted Jb.11,2.—
3) same as Kal: to answer (with ?)
Ez.14.4 a. 7.

Pi. עְבָּה (imp. עַבָּה; inf. עְבָּה) to exclaim, to sing קוֹל עַנּוֹת the voice of singing Ex.32,18; עַנוּ לָה sing ye unto her Is.27,2.

Hiph. הָעֶּבָה (only pt. מְעָבָה to grant (with בְּאֶלְהִים מַעְנֶהבְּשְּׁמְחַת (בְּאַלְהִים מַעְנֶהבְּשְׁמְחַת (בְּאַלְהִים מַעְנֶהבְּשְׁמְחַת (בְּאַלְהִים מַעְנֶהבְּשְׁמְחַת (בְּאַלֹהִים מַעְנֶהבְּשְׁמְחַת (בְּאַלֹהִים מַעְנֶהבְּשְׁמְחַת food granteth him the joy of his heart Ec 5.19

ענה (fut. יַעָנָה; inf. אַנַה) 1) to be afflicted, depressed, subdued אַנִי עַנִיתִי באָד l was greatly afflicted Ps. 116,10; למהמונם לא nor will he be depressed יענה because of their multitude Is. 31,4; וְמִיר עַרִיצִים יַעֵּ, the song of the tyrants shall be subdued (others, he will suppress) 25,5.— 2) to be troubled, to be in disthey will be יַעַנוּ כִּי־אָין רעָה in distress, because there is no shepherd Zch 10,2.- 3) to labor, to busy oneself עָנַין רַע... לַעַנוֹת 12 an evil matter... to busy themselves therewith Ec.1.13.

אניף (אָנָה (אָנָה לָנִיר לַנִיר לַנְיר לַנִיר לַנְיר לַנִיר לַנְיר לְנִיך לְּנִיך לְנִיר לְנִיר לְנִיר לְנִיך לְּנִיך לְּנִיך לְנִיך לְנִיך לְנִיך לְנִיך לְנִיך לְנִיך לְנִיך לְנִיך לְנִיך לְנִיר לְנִיר לְנִיך לְנִיך לְנִיך לְנִיך לְנִיך לְנִיך לְנִיך לְּנִיך לְנִיר לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְנִיר לְּנִיי לְנִיר לְנִיי לְיי לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְיי לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְנִי לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְיי לְיי לְייי לְיי לְיי לְייי לְייי

Pi. ענה (fut. יענה; pt. מענה; inf. עַנָּה, עַנָּה) to oppress, to afflict, to humble וַעְנוּ אֹתָם and they shall afflict them Gen. 15.13: they afflict his feet ענוּ בַכַּבַל רַגְלוֹ with fetters Ps.105,18; בַּל מִשְׁבַּרֵיהָ שנים with all thy billows hast thou afflicted me 88,8; בַּיַעַנָּךָ הוברעה he afflicted thee, and he suffered thee to hunger Deut. 8,3; עַנַה נַפְשׁוֹ to afflict one's soul by fasting, to fast Lev.16,29, more fully ענה נפשו בצים Ps.35,13; ענה to have intercourse with a אשַׁה woman by force, to violate her Gen.34,2; Jud.20,5.

Pu אָבָּהׁ (fut. יְצְבָּהׁ ; mf. אָבָּהׁ) to be afflicted, humbled מּוֹבּילִי כִּי־ it is good for me that I have been afflicted Ps.119,71; coupled with בָּבָּשׁ to be afflicted, to fast Lev.23,29; pt. מִּעְבָּהׁ afflicted Is. 53,4; inf. as n. אָבּוֹתוֹ his affliction Ps.132.1.

Hithp. הָתַעַנָּה (fut. יְתִענָּה; inf.

a. אַבָּין II. Ch. to oppress, to afflict; pt. אַבִּין the afflicted Dan. 4,24 (Eng. Bible: the poor).

מָבֶּה pr. n. 1) son of Seir, also an

Edomite tribe descended from him Gen. 36,2 a. 20.

עָנְוֹ (from עָנָוֹ II.; pl. עָנָים, c. עַנְוֹי (dj. oppressed, humble, meek Num.12,3; Is.11,4; Ps.9,13.

שנוב pr. n. m. 1Chr.4,8.

לְנְיִהְ (from שְׁנָה II.) f. humility, meekness Zph.2,3; Pr.22,4.

ness Ps.45,5; sf. אַנְוָהְ 18,36, contracted עַנְוָהְ 2S.22,36.

ענוק see ענוק.

ענות ענה II.; c. אָנוּת) f. affliction, suffering אָנוּת עָנּוּ fliction of the poor Ps.22,25.

meek, humble Is.66,2; Zch.9,9.— 2) poor Deut.15,11; Is.3,14.

אָנְי' (יִי יְּנִי ', sf. יְּעְנִי') m. oppression, affliction, suffering Ex.3.7; Gen. 31,42; לְטֵׁם עִנִי the bread of affliction Deut.16,3; בְּנִי עִנִי the sons of affliction, the afflicted Pr.31,5.

pr. n. m. Neh.12,9.

עניה pr. n. m. Neh.8,4.

Num.12,3 Ktib for עָנָין, which see.

עָנִים pr. n. a city in Judah Jos. 15,50.

business, work, employment Ec. 1,13; 2,26.— 2) matter, affair עָנְיֵן דָע and vexation is his affair 2,23.— 3) event אָנְיָן בּעָם through

an unfortunate event Ec.5,13; אַבְּ a dream cometh through a multitude of events 5,2 (Eng. Bible: through a multitude of business)

קנם pr. n. a place in Issachar 1Chr. 6,58 = עוֹן בַנִּים Jos.19,21.

ענמים pr. n. an Egyptian tribe Gen. 10,13.

ייב אובן pr. n. an idol of the Sepharvites 2K.17,31.

(akin to בְּבַן) to cover, whence עֲבַן eloud (Kal not used).

Pi. I. יְבָּן (den. from יְבָּן; inf. sf. to form or bring clouds בְּעַנְנִי עָנָן when l bring a cloud Gen. 9,14.

Pi. II. אוֹנוֹ (fut. יְיוֹנוֹן) prop. to act covertly, hence: to practice magic, to use enchantment Lev. 19,26; pt. אָנוֹן sorcerer, sooth-sayer Deut.18,10, also אַנוֹן sorceres 57,3.

(c. עַנְיִם (pl. מַבְּנִים m. 1) cloud Gen.9,13; עַנָן a pillar of cloud Ex 13,21; אוֹר a cloud of lightning Jb.37,11; עַנַן לָּקָר the morning cloud (a figure of instability) Hos.6,4.— 2) pr. n. m. Neh.10,27.

Ch. (pl. c. יְבָּנֵי) m. cloud Dan. 7.13.

עָנָרְה (בּוֹנְהְ (בּוֹנְהְ (בּוֹנְהְ (בּוֹנְהְ (בּוֹנְהְ (בּוֹנְהְ (בּוֹנְהָ הַ

יבָבָי pr n. m. 1Chr 3,24.

יביה pr. n. 1) a male person men-

tioned in Neh.3,23.— 2) a place in Benjamin Neh.11,32.

לונף to cover (like רְבַבְּ), whence רְבָּע, רְאָנֶ, רְאָנֶ, אַנָע .

קוֹנֶי m. branch, bough; only sf. בּוֹנֶע Ez.36,8.

קוֹתָ (f. מְנַבְּה) adj. full of branches or boughs Ez.19,10.

קְבַּוּ Ch. (def. עַנְפּוֹתִי ; pl. sf. עַנְפּוֹתִי) m. branch Dan.4,11.

זילָק (עבֹר to be stretched, whence אָנְקְהָמוּ (בּאַנָה בּי בּעָבָּן 1) as den. from עַּבָּרָמוּ 1 to surround as a necklace אָנָהְמוּ pride surroundeth them as a necklace Ps 73.6.

Hiph. הָעָנִיק (fut. יַעַנִיק) prop. to lay upon the neck, hence: to load, to furnish (with תַעַנִיק לוֹ thou shalt furnish him liberally Deut.15.14.

תְּנְקִים (pl. עַנְקִים, תִּנְקִים, m. 1) prop. neck, hence: necklace, collar Cant. 4,9; Pr.1,9; Jud.8,26.— 2) prop. stretched, long, hence: giant; only pr. n. Anak, ancestor of a giant-race בָּנִי עַנְּקִי הָעַנְּקְ the children of Anak, the sons of Anak Num.13,22 a. 33, or עַנְקִים the Anakim, who before the invasion of the Hebrews lived in the vicinity of Hebron Jos.11,21.

ענר pr. n. 1) a Canaanite, ally of Abraham Gen. 14,13.— 2) Levitical city in Manasseh 1Chr. 6,55 = אנה 7,29.

עניש (fut. עניש ; pt. p. עניש , pl. עניש ; inf. עניש , עניש , יעניש ; inf. עניש , עניש , עניש ; inf. עניש , עניש , עניש ; inf. עניש , מאָה בֶּבֶּר amerce him in a hundred shekels Deut. 22,19.— 2) to punish, to condemn יון עניש בעניש ביין ; the wine of the condemned Am. 2,8; עניש בעניש ב

Niph. נְּעָנֵשׁ (fut. נַעָּנָטׁ 1) to be fined, amerced Ex.21,22.— 2) to be punished Pr.27,3.

עָנֶש (from עָנֵש) m. fine, punishment 2K.23,33; Pr.19,19.

كَانِيْ Ch. m. fine, mulct Ezr.7,26.

ענת pr. n. m. Jud.5,6.

תורות pr. n. 1) a male person mentioned in Neh.10,20.-- 2) another male person 1Chr. 7,8.—
3) a city in Benjamin near Jerusalem, the birth-place of the prophet Jeremiah Jos.21,18; Is. 10,30; Jer.1,1; gent. עַּבְּהַרָּגַיּ

עותויה pr. n. m. 1Chr.8,24.

pressing, hence: juice, must Cant. אָלָיִם (from נְצִׁלִים ; c. יְנָבְּים m. prop. אָלָיִם (from הַנְּבָּים הַ

down יְשַׁמְיּהֵם הְשְׁעִים (2 pl. יְשְׁמִיהָם and ye shall tread down the wicked Mal.3.21.

עער Is.15,5 see איר I. Pa.

עפה see עפה.

עפה (= אין (= אין) to cover, whence the next word.

יָבְּיִׁ (pl. עַפַּאִים for עַפַּאִים) m. twig. branch, foliage Ps.104,12.

ָּעֲבְּי, sf. עֲבְּיָּא; pl. sf. עֲבְּיָּץ; pl. sf. עֲבְּיּן; pl. sf. עֲבְּיּן י ישָנְפּוֹרָי m. bough, foliage Dan. 4,9 a. 11.

to rise up, to swell (Kal not used).

Pu. עָפַל to be lifted up, inflated הָנָה עָפְּלָה לֹא־יִשְׂרָה נַפְּשׁוֹ בוֹ behold, lifted up, not upright is the soul in him Hab.2.4.

Hiph. בְּעָפִּיל (fut יַּעָפִּיל) to act proudly, to presume יִּיעָפָּלוּ לִעִלוֹת but they presumed to go up unto the hill top Num. 14.44.

שָׁבֶּל (from שְׁבֵּל) m. prop. a rising, hence: 1) eminence, hill, tower Mic.4,8; Is.32,14; with art. בְּעָבֶּל pr. n. a hill or fort on the east of Mount Zion 2Chr.27,3.— 2) pl. ביים swellings, tumors, piles Deut.28,27; 18.5,6 (Kri has בְּבָּלִים, which see).

י אָפְנִי pr. n. לָפַר הְעָפְנִי a village or town in Benjamin Jos.18,24.

קשׁבְּעָלְוֹל (from אוע to twinkle; only du. לעפּעפּיני, c. יְשִּבְעָּבְיּנִי, sf. עַפְּעַפִּיני, עַפְּעַפִּיני, sf. עַפְּעַפִּיני, יַשְּבְּעָרָ, יִשְּבְעָבּי, m. eye-lash, eye-lid Jer.9,17; Ps.11,4; 132,4; ffg. יְשִׁבְּעַרְ שַׁבְּעַרְ שַׁבְּעַרְ שַׁבְּעַרְ שַׁבְּעַרְ שַׁבִּעְ יִשְׁבַּעְ יִשְׁבִּעְ יִשְׁבַעְ the eye-lashes of the dawn, i. e. the first rays of the sun Jb.3,9; 41,10.

תְּבֶּע n Ar. to be light-reddish, whitish, whence אָשָׁ dust (from the color of sand), אָשָּׁ a gazelle (from its light-reddish color), אָשָׁ lead (from its whitish color). (Kal not used.)

Pi. 기월부 (den. from 기월부) to pelt with dust, to dust 2S.16,13.

עפר (c. עַפָּרָם; sf, עַפָּרָה, וֹעַפָּרָם, עַפָּרָם; pl. עַבְּרוֹת, c. עַבְּרוֹת) m. dust, earth Gen.2,7; Ps.18,43; עַפַר הַאָּרֵץ the dust of the earth Ex.8,12; hence: clay, mortar Lev. 14,42; ראש עפרות the first dust of the world תבל (i. e. the first clods of earth) Pr. 8,26; עַברוֹת וַהַב gold-dust Jb.28,6; מַבַּר שִׁרְפָּה ashes Num.19,17; as a figure of frailty: אַנְכִי עַפַר וָאָפַר I am dust and ashes Gen. 18,27; to lick the dust Mic. 7,17 (a figure of humiliation); 그글말 to lie in the dust, i. e. to die Jb.7,21; hence of mortals: יוֹרְדֵי עַפַּר they that go down to the dust Ps.22,30; of the dead: they that dwell in the dust ls.26,19; ישני אַרְמַת־עָפַר they that sleep in the dust of the earth Dan.12,2, or simply בַּבֶּר Ps.30,10.

קבר pr. n. 1) son of Midian Gen. 25,4.— 2) name of two other persons 1Chr.4,17; 5,24.

קבּר (from יְשָׁפָּר; pl. אָפָּר) m. young deer, roe, fawn, gazelle Cant.2.9: 4.5.

עפרה pr. n. 1) male person men-

tioned in 1Chr.4,14.— 2) a place in Benjamin Jos.18,23—בּית יֵיְעַבְּרָה Mic.1,10.— 3) a place in Manasseh Jud.6.11.

יָּבֶּרְוֹן pr. n. 1) a mountain on the confines of Judah and Benjamin Jos. 15,9.— 2) a border-city of Benjamin 2Chr. 13, 19 (Ktib, for which Kri has אַבְּרָיִן .— 3) בּ Hittite Gen. 23.8.

עַבְרֵין pr. n. see עָבְרֵין 2.

עְפָּרֶת (from עַפָּרֶת ', מְשַּׁרֶּת) f. lead Ex.15,10; אָבֶּן דַעפָּרֶת weight of lead, plummet Zch.5,8.

עָץ (from עָצִי אָרָ אָנִיּך אָרָ אָרָ אָרָ אָרָ אָרָ אָרָ אָרָים, עִצִיּים, עּצִיּים, עּצִיִּים, עּצִיִּים, עּצִיִּים, עּצִיִּים, עּצִיִּים, עִיִּיִּים, עִיִּיִים, עִיִּיִּים, עִיִּיִּים, עִיִּיִּים, עִיִּים, עַיִּים, עִיִּים, עִּיִּים, עִיִּים, עִיִּים, עִּיִּים, עִּיִּים, עִּיִּים, עִיִּים, עִיִּים, עִּיִּים, עִיִּים, עִּיִּים, עִּים, עִּיִּים, עִּים, עִּיִּים, עִּיִּיים, עִּיִּים, עִּיִּים, עִּיִּים, עִּיִּים, עִּיִּים, עִּיִּים, עִּיִּיים, עִּיִּיים, עִּיִּים, עִּיִּים, עִּיִּים, עִּיִּים, עִּיִּים, עִּיִּים, עִּיִּים, עִּיִּים, עִּיִּים, עִּייִּים, עִּיים, עִּייִּים, ע

וּעָצָב l. (akin to אַנְהַ) prop. to cut, to carve, hence: to shape, to fashion, to form (Kal not used).

Pi. דֵיךְ עְצְּבוֹנִי to shape דֵיךְ עִצְּבוֹנִי thy hands have shaped me and made mo Jb 10,8.

Hiph. הַעִּצִיב (inf. הַעַצִּיב) to shape, to fashion עָשִׁינוּ לָהְ בַּנְנִים we made cakes to her (to the gaeen of the heaven, i. •.

the moon) in order to fashion her image Jer. 44,19.

II. (3 sf. עֵצוֹב ; pt. p. עָצוֹב , f. עָצוֹב , c. עְצוֹב ; inf. sf. עָצוֹב , עַצוֹב , to afflict, to grieve, to pain אָבְיוֹ מִיבְיוֹ מִיבְיוֹ מִיבְיוֹ מִיבְיוֹ had his father had never grieved him 1K.1,6; יאָבּיוֹ אָבְיוֹ אָבְיוֹ עִצִּיב אָבְיוֹ עִיבְיוֹ that it may not grieve me 1Chr.4,10; אַצוֹב ת רוּה בּאָר afflicted in spirit ls.54,6.— 2) to labor, to toil painfully, whence אַבְּבוֹן 2 and מַצְבוֹן 1.

Niph. אַנְאָל (fut. אַנְאָרֵי 1) to be pained, grieved for (שֵּלְּ, לְּלִּ 18.20,34; 28.19,3.— 2) to be injured, hurt (with בְּהָב בְּהֶם who removeth stones shall be hurt therewith Ec.10,9.

Pi. בּצֵע (fut. בַצֵּעיִי) 1) to pain, to afflict, to grieve Is.36,10.—2) to wrest בַּברי יִעצְברי they wrest my words Ps.56,6 (Fuerst: they injure my cause).

Hiph. הָעֵנִים (fut. יִצִנִיב; inf. הַנְצִיב; to grieve, to offend Ps. 78.40.

Hithp. הְתְעַצֵּב (fut. יַהְעַצֵּב) to be grieved Gen.6,6; 34,7.

to grieve, to mourn לֵעְצִיב מְּיִב מְּיִב (עֵּצִיב a mournful voice Dan.6,21.

עָצֶב (from עַצֶב II.; pl. עָצָב אָנְבְּרָם from עָצָבְ II.; pl. עַצְבָּרָם עָּצָב מּרָם m. 1) pain, grief, sorrow Gen.3,16; בַּרַרּעָצָב a grievous word Pr.15,1.— 2) labor, toil בְּבָל עָצֶב in all labor there is profit Pr.14,23; עַצָּבָרִם עַנְבָּרָם עַנְבָּרָם עַנְבָּרָם נִבְּרָם עַנְבָּרָם עַנְבָּרָם עַנְבָּרָם נִבְּרָם עַנְבָּרָם עַנְבָרָם עַנְבָּרָם עַנְבְּרָם עַנְבְּבְּם עַנְבְּרָם עַנְבְּרָם עַנְבְּבְּם עַנְבְּרָם עָנְבְּרָם עַנְבְּרָם עָנְבְּרָם עַנְבְּרָם עַנְבְּרָם עַנְבְּרָם עָנִבְּרָם עָנָבְּרָם עַנְבְּרָם עַנְבְּרָם עָנְבְּרָם עָנְבְּים עַנְבְּיִבְּים עַנְבְּיִבְּים עַנְבְּים עִבְּיִבְּים עִבְּיִים עַנְבְּים עִבְּיִבְּים עִבְּיִבְּים עִבְּיִבְּים עִבְּיִבְּים עַבְּיִבְּים עִבְּיִבְּים עַבְּיִבְּים עַבְּיבְּים עִבְּיִבְּים עַבְּיבְּים עִבְּיִים עַבְּיִבְּים עַבְּיִבְּיִים עַבְּיִבְּים עִיבְּיִים עַבְּיִבְּים עִבְּיִים עַבְּיִבְיִים עַבְּיִבְּיִים עַבְּיבְּים עַבְּיבְיִים עַבְּיבְיִים עַבְּיִים עַבְּיבְיבְיִים עַבְּיבְיִים עַבְּיִים עַבְּיבְיבָּים עַבְּיבְיבָים עַבְיִים עַבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבָבְים עַבְּיבְיבְים עִבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְים עִבְּיבְיבְים עַבְּיבְים עַבְּיבְיִים עִיבְיבְים עַבְּיבְים עַבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְים עִיבְּיבְים עַבְּיבְיבְים עַבְּיבְים עִבְּים עַבְּיבְּים עַבְּיבְיבְיבְים עַיִּיבְים עַיִּיבְים עַיִּים עִיבְּיבְיבְים עִיבְיבְים עּיבְּיבְים עַבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְים עּיבְיבְיבְים עַיבְיבְים עַבְּיבְיבְים עּיבְיבְיבְיִים עַיִי

of toil Ps.127,2; אָנְבֶּיכֶם חָּנְגּשׁוּ and ye exact all your labors ls. 58,3 (acc. Stb. אֶצֶׁ here: caprice, whim).

ק (from אָפָרֵים בּנוּי, only pl. מְצַבֵּים, c. אָצַבִּים, sf. אָפָרֵים יוּשׁה. m. image, idol (prop. something carved) 18.31,9; Ps. 135, 15; בְּרֵים הַנַּח־לוּ בַּרִּח־לוּ Ephraim is joined to idols; let him alone Hos.£,17.

עָּצֶב I. (from אַנְצָב I.; sf. עָצָב m. image, idol ls.48,5.

עָּבֶר II. (from אַצְרָ II.; s/. קּצְרָּךְ) m.

1) labor, pain, affliction Is.14,3;
1Chr.4,9.— 2) perverseness אָנָרָ the way of perverseness Ps.
139,24 (Stb.: the way of vanity).

עְּצְבּוֹן (from עַצֵּב II.; c. עִיְּבוֹגְן, sf. אַיְבּוֹגְן (m. 1) labor, toil Gen.3, 17; 5.29.— 2) pain, sorrow Gen. 3,16.

קבריקב (לעיְבוֹת f. 1) pain, sorrow Pr.10, 10; בּיִּבְיּבְיּלְעַיְבּוֹת sorrow of the heart 15,13.— 2) wound בּיִבְּבִילְם he bindeth up their wounds Ps. 147,3.

עצד to cut off, hence מַעַצַר.

עָצָה (בּיָנִי pt. עָצָה) 1) to shut, to close עָנָה אֵינִי he shutteth his eyes Pr.16,30.— 2) intr. to be firm, hard, whence נָצָה a. עָצָה.

កង្គ្រី m. the spine, the backbone Lev.3,9.

וֹצֵעֵי I. (coll. of מְצֵי) f. wood, timber Jer.6,6.

עצר; c. עצה, sf. יעצתן; pl. עציתן, sf. עציתן f. counsel, advice מַצֶּבֶּע upon advisement 1Chr.12,20; איש עצה a) a counsellor Ps.119.24, b) one who executes counsel Jb.46.11; hence; wisdom, deliberation, purpose, plan גּרֹל הַעִצַה great in counsel, i. e. of great wisdom Jer.32,19; counsel (wisdom) and עֵצֶה וֹתְבוּנָה understanding Jb.12,13; עשה עצה to execute a purpose Is.30,1; שׁית עצור to make plans Ps.13,3; שָׁמֵן וּקשֹׁרֶת יִשַּׂמַח־לָב וּמֶהֶק רֵעָהוּ מִעַצַּת־ ointment and perfume rejoice the heart: so doth the sweetness of a man's friend by hearty counsel Pr.27,9 (acc. Ges. מעצת־ more than fragrant wood; see עצה I. and נענה 1).

קצוּה (from מַצְיּהָ ; pl. יְצַיּהְטוּ) adj.

1) strong, powerful Deut. 9,14; poet. אוֹלְצִיהְיוּ his strong fangs, claws
Ps.10,10 (others: his strength).—

2) numerous Is.1,6; Pr.7,26.

עליון בּרֶבּר pr. n. a sea-port of Idumea on the Elanitic gulf Deut. 2,8, whence the ships of Solomon sailed to Ophir 1K.9,26.

לְצַעֵּ (= Ar. לְצִטְּ) to be at leisure (Kal not used).

Niph. נְעָצֵל (fut. לְעָצֵל to be idle, slothful Jud.18,9.

עֵצְל m. sluggard Pr.6,6; 22,13.
קצָל f. sloth Pr.19,15; du. עַצֵלְקָל f. slothfulness Ec.10,18.

עַצְלוּת f. slothfulness, idleness שַצְלוּת אַצְלּוּת the bread of idleness Pr. 31.27.

עַצְם', pt. עַצָּם' a. יַעַצִּם', pl. to bind fast, to shut, to close (the eyes) עַצָּם בַּרָע פָּרָע בַּרָע בַּרָע (the eyes) עַצָּם בַּרָע בָּרָע (בַּרָע בַּרָע בִּרָע (בַּרָע he shutteth his eyes from seeing evil Is.33,15.— 2) to be or become firm, strong, powerful, mighty Gen.26,16; Ex.1,7; inf. sf. שַּבְּעָם' and when he was strong Dan.8,8.— 3) to be numerous to be counted Ps.40.6.

Pi. Dৣৼৢঢ় (fut. Dৣৼৣৼৣ) 1) to shut, to close (the eyes) Is.29,10 — 2) den. from Dৣৼৢঢ় to gnaw the bones Jer.50,17.

Hiph. בְּעָצִים (fut. נַעַצִים) to make strong Ps.105,24.

עצם (from עַצָּבָ 2; sf. עַנְּבִי pl. עַנְמִים a. עַנְמִית, c. עַנְמוֹת f. a. m. 1) bone Gen.2,23; Ps.102,6; Jb.10, 11; hence: body, frame Ps.6,3; Pr.16,24; fig. of a near relative: thou art my bone עַצְׁמָי וּבְשַׂרֵי אָתַה and my flesh Gen.29,14.— 2) essence, self, self-same, the very in the self-same בַּעַצֶּם הַיִּוֹם הַוָּר day, that very day Gen.7,13; בַּעַצָּם as the heaven itself, as the very heaven Ex.24,10; בַּעַצָם in his very wholeness (i. e. in his full strength) Jb.21,23.— 3) pr. n. a city in Simeon Jos. 19,3.

עָצַר (fut. יִעִּצִר a. יִנְצִר, ־יִעְצִר; pt. p.

עצור, f. עציר, עציר, לעצי, לעציר, 1) to shut up, to close up אָת־ אָת־ and he will השמים ולא יהיה ממר shut up the heaven, that there be no rain Deut.11.17; עצר עצר the Lord had fast יֵן בְעַר כַּל־רֶחֶם closed up all the wombs Gen. 20,18; hence עצר מְלֵרֶת to close up against bearing, i. e. to restrain from it 16,2; pt. עצור בַּחַצַר אַפּעַרה shut up in the court of the prison Jer. 33,1; עַצוּר מַפָּנֵי shut up [at home] because of Saul 1Chr.12,1; שַצור וַעַווּב see שוב 5.- 2) to stop, to detain, to withhold, to hold back, to restrain ולא יעצרכה הנשם that the rain stop thee not 1K 18 44; pt. שצור detained Jer.36,5; וַעֲצֹר בָּמָלִין מִי but who can withhold himself from speaking? Jb.4,2; יעצר he withholdeth the waters, and they dry up 12,15; אַל־תַּעַצַר־לִי לַרָכֹּב כִּי אָם־אַמַרַתִּי לָךְ restrain me not in riding, unless I say it to thee 2K.4,24.-3) to keep from, to deny (with בי בי בי of a truth wo- אָם־אָשַׁה עַצוּרָה לַנוּ men have been kept from (denied) us IS.21,6.— 4) to withstand, to prevail against (with ו אַל־יַעַצר עָמַך אָנוֹשׁ (עָם let not man prevail against thee 2Chr.14,10: hence: to rule, to reign וַה יַעַצר בָּעַבָּוּ this same shall reign over my people 1S.9,17.— 5) to be able לא עַצְרוּ לַכֶּבֶת they were not able togo2Chr.20,37; more fully עַצַר בֿחַ to retain, i. e. to have strength,

to be able 2,5; בּלֹא עַצַרְתִּי בֹּח and I have retained no strength Dan. 10.16.

Niph. נְעֵצֵר (pt. נְעֵצֶר ; inf. נְעֵצֵר ; inf. נְעָצֵר) 1) to be shut up 1K.8,35.-2) to be stayed Num.16,15.- 3) to be detained 1S.21,8.

קאָן (from יוֹבֶּר בְּאָרֶץ בּוֹרֵש עָצֶר m. dominion, rule אָיִן מַרְיִם דָּבֶר בְּאָרֶץ בּוֹרֵש עָצֶר there is no one inflicting any wrong in the land, nor one possessing dominion Jud 18,7 (in later Hebrew יוֹרֵשׁ עָצֶר an hereditary ruler, a prince).

קבא f. assembly (especially a solemn assembly) Is.1,13; קַרָא to call an assembly Is.1, 14; קּרָא לַהָּשׁ עַצְּרָה to proclaim an assembly 2K.10.20.

עֵצֶרֶת (בְּצְרָה) f. assembly עַצֶּרֶה an assembly of treacherous men Jer.9,1; pl. sf. עַצְרוֹתִיכָּם Am. 5,21; especially of the festive assembly on the 7th day of the Passover, and on the 8th day of the feast of Tabernacles Deut. 16,8; Lev.23,36.

עַקב (fut. יַנְעִקב; inf. עָקב (fut. אָבְיב ; inf. עַקב ווּ וּעָקב) ווּ to be high, hill-shaped, whence עַקב

heel.— 2) den. from אָקר יָ נָלְהָע to take by the heel יַּעָקְב אָת־אָחִיוּ to take in the womb he took his brother by the heel Hos.12,4.— 3) fig. to deceive (prop. to go behind one's heels) בַּלִיבְּי יָעַקֹב every brother will utterly deceive Jer. 9,3; יַ בְּלִּבְּי זְעַקְּב and he deceived me Gen.27.36.

Pi. עַקְּב (fut. יְיַשִּקְּב) to keep back, to stay Jb.37,4 (= Ch. עַנָּב).

עקב (c. עַקבים , sf. עַקבוֹ ; pl. עַקבים, יַקְבֵי a. עָקַבוֹ, אַ, אַקבי , אַ, עקבוהיה, עקבור (עקבוהיה m. 1) heel Gen 3,15; 25,26; Jb.18,9; סום יקבי סום ine heels, i. e. hoofs, of the horses Jud.5,22; by metonymy; step, footstep בְּעָקְבֵי הַצֹּאן by the footsteps of the flock Cant.1.8; עַקבר וְשָׁמרוּ they watch my steps Ps.56,7; so עקבותיה Ps.89,52, sf. עקבות also 77,20.- 2) fig. trickery, treachers (going behind one's heels) הָּנְדִיל עלי עקב he dealt very treacherously against me Ps.41,10 (Eng. Bible: he lifted up his heel against me) .- 3) tracker, lier-inwait, pursuer Jos.8,13; עַוֹן עַקַבַּו the iniquity of my pursuers encompasseth me Ps.49,6.

I adj. uneven, crooked; as n. stepness, declivity Is. 40,4; fig. deceitful אָלָב הַלֶּב מְבֹּל the heart is deceitful above all things Jer. 17,9.

אַקב II. (den. from בְּשָׁלְ footstep, trace) adj. full of traces, tracked;

only f. שַׁלְבָּה מְדָם full of traces of blood, tracked with blood Hos. 6.8.

עקב m. 1) end; hence as adv.: to the end Ps.119.33 a. 112.- 2) result, reward בָשַׁמָרֶם עֵקָב וַי in keeping them there is great reward Ps.19,12; עָקָב עַנְיָה וַרָאַת יִיָ the reward of עשר וכבוד וחיים humility and the fear of the Lord are riches, and honor, and life Pr.22,4.— 3) prep. for, because of עַקַב שׁחַר for a bribe Is. 5,28; על־עַקב in consequence of Ps.40,16; before a verb as conj.: because אֵקב הִשִּׁמְעוּן because ye hearken Deut.7,12, also with a relative particle עַקַב אַשֵׁר Gen.26,5, 28.12,10. עקב כּי

קַבָּה f. cunning, deceit 2K.10,19.

עַקד (fut. יַעַקד) to bind Gen.22,9.

קרים (pl. יְשָקְרִים) adj. prop. banded (from עָקָרִים), hence: striped, ringstreaked Gen.30,35 a. 40.

עָקָר (from עָקַר) m. binding, union, gathering; only in pr. n. בּית־עֵקָר סר בית־עֵקָר הָרעִים 2K.10,12 a. 14.

קה (from אָק t, c. עָקָה) f. oppression Ps,55,4.

יקיב pr. n. m. name of three persons Ezr.2,42 a. 45; 1Chr.3,24.

to twist, to pervert (Kal not used).

Pu. עַפֵּל (pt. מְעָקּל) to be perverted Hab.1,4.

י מַקּלְכְלְי (redupl. from בְּלַכְלְלֹי) adj. crooked, winding אֲרָחוֹת עַקּלְקליֹת winding ways Jud.5,6; as n. erooked way Ps.125.5.

מַקְלָּתוֹן adj. crooked, winding Is. 27,1.

יַבְקּן pr n. m. Gen.36,27 = יַבְּקּן Num.33,31.

יאָקר (inf. יְעַקוֹר) to pluck up, to root out Ec.3,2.

Niph. גְּעָקַר (fut. נְעָקָר) to be rooted out, destroyed Zph.2,4.

Pi. עַקר (fut. יְעַקר) to lame, to hough, to hamstring Gen. 49,6; Jos. 11,6; 2S 8,4.

Ch. to root out.— Ithpa. אָתִעַבּר to be rooted out Dan.7,8-

(from עָקר) m. sterile, barren man Deut 7,14; f. אָקרְה ib., c. אַקרָה barren woman Ps.113,9.

m. 1) stock, race, descendant מְקְרְ מִשְׁפְּחַת גָּר a descendant of a stranger's family Lev.25,47.— 2) pr. n. 1Chr.2,27.

עָקָר Ch. (c. עָקַר) m. stump עָקָר ישָׁרְשׁוֹהִי the stump of his roots Dan.4,12.

קרבים (pl. עַּקְרַבִּים) m. 1) scorpion Gen 8,15. — 2) pointed thorn 1K. 12,11.

לְכְּרְוֹי pr. n. the northernmost of the five chief cities of the Philistines assigned first to the tribe of Judah Jos.15,45, then to Dan 19,43; gent. עַקרֹנְי 13,3.

עָקייַ to twist, to pervert (Kal not used).

Niph. שַׁבָּקשׁ to be perverted,

perverse נְעֵבְים he that is perverse in his ways Pr.28,18.

Pi. עַקשׁ (fut. יַעַקשׁ) to pervert, to make crooked Is.59,8; Mic.3,9

Hiph. הָּעֶקישׁ to prove perverse הַּגְעָקישׁ were I innocent it (my mouth) would still prove me perverse Jb.9,20 (ביעקישׁנִי).

עקשׁים (עּפְשִׁים , נּיִפְשִׁים , נּיִפְשִׁים , מּ. עִּפְשִׁים adj. 1) perverted, perverse, froward בְּבַב עָפִיש a perverse heart Ps.101,4; בְּבַב עָפִיש הַבְּר אַפְיִש הַבְּר אַפְיִש הַבְּר אַפְיִש הַבְּר אַפְיִש הַבְּר אַפְיִש הַבְּר וּצְיִים he that is perverse in his lips 19,1—2) pr. n. m. ?S.23,26.

תְּקְשׁׁהְּא f. perverseness, frowardness of the mouth Pr.4,24.

ער Ch. m. enemy Dan.4,16.

ינר 1) pt. of עור I., which see.—
2) pr. n. a son of Judah Gen.
38,3; another person 1Chr.4,21.

ערב ווּערב, pt. עוֹבָנים i. (fut. יוַערב; pt. עוֹבְנים , pl. עוֹבְנים ; imp. עוֹבְנים to interweave, to mingle; fig. to enter into mutus:

relations, hence: 1) to exchange, to barter, to traffic Ez.27,9 a. 27.— 2) to become surety for: with מכנעה. עַבְרָהָ עַרַב אָת־הַנַּעַר servant became surety for the lad Gen.44,32; אַנְרָי אָעַרְבָּנּוּ I will be surety for him 43,9; עַרֹב עַבְדָּה Dib be surety for thy servant (i. e. protect him) for good Ps. וופ,122; שִׁימֵה נַּא עַרְבָנִי עִמַּך attend, I pray thee, be surety for me with thyself Jb.17,3; עַרָבָנִי Is.38,14 acc. Kimchi: grant me ease (see בַּרָב I.); with -?: יאָם עַרַבְתַּ לְרֵעָהְ if thou be surety for thy friend Pr.6,1; with יִלְפָנֵי : ארב ערבה לפני רעהו he becometh a surety for his friend 17,18.— לַכְמֵינוּ וּבָתִינוּ אַנַחְנוּ pledge כָּרָמֵינוּ וּבָתִינוּ ערבים we pledge (mortgage) our vineyards and our houses Neh. 5,3; עַרַב אָת־לְבּוֹ to pledge one's heart, i. e. to risk, to expose oneself to danger Jer.30,21.

Hithp. (fut. (fut. יוֹתְעָרֵב (fut. יִרְעָרֵב) ווֹתְעָרֵב (fut. יִרְעָרֵב) ווֹתְעָרֵב (אַר יִרָּב) ווֹת יִרְבּ מחות הווֹת יִרְעָרֵב יִר (לִיר יִּרְיִּרְבּ יִרְרְּבְּרִ יִּרְ לֹּאִירְבִּרְ יִּרְיִּרְב יִרְרְּבְּרִ יִּרְ לֹּאִירְבְּרָב יִּרְ (לִיר יִּבְּרָב יִּרְ לֹּאִירְבּב יִּרְ יִרְיִּעְרַב יִּרְ לִּאְרָב יִּרְ וֹלִא meddle not with him that enticeth with his lips 20,19.—2) to mingle, to have intercourse with (with בְּּבוֹיִם (עִם, בְּבּוֹיִם (עִם, בְּבוֹיִם (עִם, בִּרְּיִם מִּעְרָב יִּרְרָב בְּנִוֹיִם (עִם, בְּבּוֹיִם מִשְּׁלְב, מַבְּיִם מִּיִּבְּיִם מִיּבְּיִם מִיּבְּיִם מִּבְּיִם מִיִּבְּיִם מִיִּבְּיִם מִיִּבְּים מִיִּבְּיִם מִיִּבְּיִם מִיִּבְּיִם מִּבְּיִם מִיִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִיבְּים מִּבְּים מִיבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִיבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִיבְּים מִּבְּים מִיבְּים מִּבְּים מִיבְּים מִּבְּים מִיבְּים מִּבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִּבְּים מִיבְּים מִּבְּים מִיבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִיבְּים מִּבְּים מִיבְּים מִּים מִיבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִיבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִיבְּים מִּים מִּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְים מִּבְּים מִּיבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מְּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּיבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּים מִּיבְּים מִּבְּים מִּבְים מִּבְּים מִּים מִיבְּים מִּבְּים

hence: to enter into a contest, to wager (with ng) 1s.36,8.

II. (inf. יְעֵרוֹב) to grow dark, to draw toward evening בְּלָה הַיּיֹם the day draweth toward evening Jud.19,9; fig. יְנָרָה בָּלֹר all joy is darkened (i. e. disturbed) Is.24.11.

Hiph. הֶעֶרִיב (den. from עֶרֶב I.) to do at evening 1S.17,16.

Ch. to mix, to mingle (Peal not used).

Pa. בְּעָרֵב to mix; only pt. p. בְּעָרֵב mixed Dan.2,43.

Ithpa. אָתְעָרֵב to be mixed Dan. 2.43.

II. (בְּבֶבְ II. (בְּבָה to be sterile, waste, whence עָּרֶבְ and עֵּרֶב II. עָּרֶב adj. sweet, pleasant Pr.20,7; Cant.2 14.

m. willow; only pl. עַרָבים Is. 15,7; 44,4; c. עַרָבים the willows of the brook Lev.23,40; Jb.40,22.

ערב (prop. mixture, from אָרב I.) m. a swarm of insects Ex.8,20; acc. Sept. gad-fly, dog-fly.

בְרֵב a.. 13; pr. n. Arabia 2Chr.9,14; 1s.21,13; Jer.25,24; gent. עַרְבִי a. עַרְבִי Arabian, Arab Jer.3,2; Neh.2,19; pl. עַרְבִים a. עַרְבִיאָים 2Chr. 22, 11; 17.11.

mixing, hence: 1) woof, weft אֹ mixing, hence: 1) woof, weft אֹ whether it be in the warp, or woof Lev.13,48.—
2) mingled mass of strangers, mixed multitude Neh.13,3; עַרֶב בּ a great mixed multitude Ex.12,38.

עַרֶב וֹ (בַּ בַ בַ) m. mingled people Jer.50,37; עַרֵב the kings of the mingled people 1K.10,15; Jer.

10,15 the kings of Arabia).

11. (from בְּיַבְ וּוֹנִיתְ ; du. אָרֶבְּיִם וּוֹנִיתְ ; du. יְּבְנִיתְ וּוֹנִיתְ יִּבְיִּתְ וּיִּתְרָבִּיִתְ m. evening Gen.1,5; בִּין towards evening 24,63; בְּיִּבְ between the two evenings, . e. in the twilight Ex.12,6.

25,24 (Eng. Bible מַלְבֵי הַעָרָב 1K.

m. desert אָרֶבְּ the wolves of the desert אָרֶבְּ the wolves of the desert Hab.1,8 (comp. Jer.5,6; others: wolves of the evening; comp. Zph.3,3).

V IV. (= יִּעְרֶב pr. n. Arabia בֹּילְבֵי הָעֶּרֶב the kings of Arabia 1K.10,15 (see אַרָב I.).

(pl. עֹרָכִים m. 1) raven, crow (so called from its black color, from בָּרַב II.) Cant.5,1.— 2) pr. n. a Midianite prince Jud.7,25; אַרָּב a place named after that prince ib.

עָרֶבְהָה (from בְּיְבָה, sf. אָרָבְהָה, with ה' loc. עָרָבְהָה Jos.18,18; pl. ה'בְּיִבְ, c. אָרָבְרָה f. 1) desert, wilderness Jb.24,5; אָרֶץ עִרְבָּה a land of deserts Jer.2,6; with art. הַעַרְבָּה

יַּבְרָבְּה (from לַעַר I.; sf. נְעַרְבָּחָם f. 1) surety, security Pr.17,18.— 2) pledge 1S.17,18.

עָרֶבוֹן (from עָרֵב II.) m. pledge Gen.38.17.

יַבְרָב see עַרָבִי a. עַרָבִי

ערבְרִי pr. n. m. an Arbathite 2S. 23,31.

עַרג (fut. יְצִרֹג) 1) to pant, to long for (with אָל, אָל) Ps.42,2; Jo.1, 20.— 2) to rise, to ascend, whence ביגיי.

עָרֶדְ Ch. m. wild ass Dan. 5, 21 (= Heb. עֵרָה).

ייי pr. n. 1) a man 1Chr.8,15.—2) a city in the desert of Judah Num.21,1.

עָרָה I. (akin to עָרָה I.) to be naked (Kal not used).

יַ עָרוּ אַרָה (fut. יְעָרָה; imp. pl. יְעָרוֹת; inf. יְעָרוֹת) 1) to uncover, to make bare, to rase Is.3,17; 22,6; Zph. 2,14; בְּיִכוֹר עַר הַיְכוֹר to rase to the foundation Ps.137,7; Hab 3,13.

Hiph. הָּעֶּבְה to uncover Lev.20,18.

Hithp. הְּעְרֶה (fut. הְעָרֶה) to make oneself naked הְשִׁבְּרִי וְהְתְעָרְי thou shalt be drunken, and make thyself naked Lam.4,21 (others: to vomit, from בַר II.).

ערה II. to flow (Kal not used).

Niph בַּעַרָה (fut. יֵעָרָה) to be poured (of the spirit) Is.32,15.

Pi. אָרָה (fut. יִּישָר, ap. יִישָר and pour out, to empty בְּדָּה and she emptied her pitcher Gen.24, 20; יְיִבְּרוֹ אֶת־הָאָרוֹן and they emptied the chest 2Chr.24,11; fig. בֹּיִי pour not out my life Ps 141,8 (acc. Fuerst מִרָה נָפָשׁ to expose the life).

Hiph הָעֶרָה to pour out הָעֶרָה he poured out (delivered up) his soul unto death Is. 53.12.

Hithp. הָּחְעָרֶה (pt. מְּתְעָרֶה) prop. to pour oneself out, hence: to spread oneself like a green tree Ps.37.35

קרה (from עְּרָה I.) f. cleared place (i. e. not wooded), meadow; only pl. יְיִי of the meadows on the banks of the Nile Is.19,7.

עַרוּנְה (from בְּרַב 2; c. בְּרַנּ וּיְבְּה ; pl. הְנְּהְוּ (נְעִרוּנְהוּ לִּתְר בָּשְׁם לִּתְרוּנְת הַבּשְׁם בּ a bed of spices Cant. 5,13.

ערוך m. wild ass Jb.39,5.

עֶּרְוָת, from אֶרְיָת, I.: c. עָרְוָת, sf. עָרְוָתָן, עָרְיָתָן f. 1) nakedness Ez.16,8; Hos,2,11; fig. עָרוַת הַאָרֶץ the nakedness of the land (i. e. its vulnerable part Gen. 42,9; of the privy parts Gen.9,22; לַשֵּׁל לרוה the flesh of nakedness, i. e. the privy member Ex.28,42; וְלַה to uncover the nakedness of a woman, i. e. to have unlawful intercourse with her to גַּלַה עָרַוֹת אַישׁ; to uncover the nakedness of a man. i. e. to have unlawful intercourse with his wife Lev.20,11 a. 20.-3) shame, filthiness אָרָוַת דָּבֶר any filthy thing Deut.23,15; 24,1; עָרַוּת the shame of Egypt Is. 20,4.

ערוה Ch. f. shame, dishonor Ezr. 4,14.

ערום see בין .

עָרוֹם (from עַרוֹם II.; pl. עַרוֹם) adj. cunning, sly, crafty Gen.3,1; Jb. 5,12; 15,5; in a good sense: prudent, wise Pr.14,8 a. 18.

ערום see ערום.

ערוער (בּיְעֵר בּ) m. 1) solitary tree (Stb. naked tree) Jer.48,6.— 2) pr. n. a) a city in Moab Deut. 2,36; Jos.13,16 ביְרְעוֹר Jud.11,26. b) a city in Ammon Num.32,34; 2S.24,5. c) a city in Judah 1S. 30,28.— צרער gent. 1Chr.11,44.

עֵרוּץ (from עָרֵץ) m. fissure, ravine in the ravines of the valleys Jb.30,6.

ערי pr. n. son of Gad Gen.46,16

עֶּרְיָה (שֶּרְיָה f. nakedness עֶּרְיָה (שֶּרְיָה in nakedness and shame Mic.1,11; coupled with בים to emphasise its meaning: וְאַרִּיִה and thou wast utterly naked Ez.16.7; וְאַרָיִה and they leave thee quite naked v. 39; so also with עִרְיַה הַעוֹר בַּישְׁהָּן thy bow was made quite bare Hab.3,9.

קרְיְּכְה (from עַרִיסוֹת; only pl. עַרִיסְה ce. Stb. prop. something troughlike, hence: kneading-trough באשית עַרִיסֹתְּבֶּם the first of your kneading-troughs, i. e. of your dough Num.15,20. (Talm. עַרִיסְה cradle).

ינְערִים (from קֹבֵעְ I.; only pl. עָרִיקּים) m. cloud, darkness of clouds Is. 5,30.

עָרִיאָם (from יְבֵיץ pl. עָרִיאָם, c. עָרִיאָים (from יְבִיץ pl. עָרִיאָים, c. עָרִיאִים) adj. 1) terrible, violent y adj. 1; ביאיר the violent of the nations Ez.30,11.— 2) mighty, powerful עָרִיאָים I have seen the wicked in great power Ps.37,35; מַרִיאָים powerful nations Is.25,3.

עָרִירְי (from עָבֵר) adj. prop. bare, hence: solitary, childless Gen. 15,2; pl. עַרִירִם Lev.20,20.

יָעָרָנים (fut. יְצִרְרָ: pt. עָרָרָ, pl. יְצִרְרָּ, pt. יָצְרִרָּה , pl. עָרָרָה ; יַצְרְכֹּוֹת , pl. עָרִיּרָה ; יַצְרְכֹּוֹת , עָרוֹךְ , עָרוֹךְ ; imp. יְצִרְכָּה , יָצְרְרָּה , יְצִרְרָּ , יָצְרֹּן , יַצְרֹיִם) to set in order, to arrange 1 dev.1,7 (of wood): 24.8 (of the

shew-bread); עַרַךּ שִׁלְחַן to prepare (set) a table Is.21,5; עַרָּה נֵר to arrange a lamp Ps.132,17; דַרָּ רָּ to set forth to one (a matter) Is. 47,7; מַשְּׁבַּע to set a cause in order Jb.13,18; לער מלין אל־ to direct words to Jb.32,14; omitting the compliment: עֶרַבָּה לִפַּנַי set thy words in order before me Jt. שלא נערה מפני חשה we cannot set in order our speech by reason of darkness 37,19; בקר in the morning will I אעכר כה direct my prayer unto thee Ps. 5,4; of a weapon: to put in order that could put in ערָכֵי צְּנַה וַרֹמַח order (Eng. Bible: handle) a shield and a lance 1Chr.12.9. - 2) to array, to muster עַרָה מַלְחַמַה to array for battle 1Chr.12,33; ערה to join battle with Gen.14,8; עַרַה מָלָחָמָה לִקרַאת to set the battle in array against 1S.17,2; pt. p. c. אַרוּהְ מָלְחֲמָה set in battle array Jo.2,5; omitting מַלְחֲמָה, as: וַעַרַכוּ לַה and they shall set themselves in array against her Jer.50,9; sometimes with accus.: בְעוֹהָי אֵלוֹהַ יַעַרְכוֹנִי the terrors of God set themselves in array against me Jb.6,4.- 3) to place together, to compare, to equal (with -לָל , לִּל מַה־דָּמוּת (אֵל , what likeness will ye compare unto him? Is.40,18; אין חברף אביף nothing can be compared to thee Ps.40,6; with accus.; gold cannot com- לא יַעַרְכָבָּה זָהָב pare with it Jb.28,17.- 4) to

esteem, to value היערה שועך will he esteem thy riches? Jb.36.19.

Hiph. הַשֶּרִיהְ (fut. נֵעָרִיהְ) to estimate, to value Lev.27.8.

עֶרֶבּי (sf. עֶרְבָּי , עֶרְבִּי , אֶרְבִּי) m 1) row, order (of the shew-bread) Ex. 40.4 a. 23.— 2) proportion קין the grace of his proportion Jb.41,4.— 3) equipment, suit ערה a suit of apparel Jud.17, 10. - 4) value, price Jb.28,13; מוש בערבי a man after mine own value, i. e. mine equal Ps.55,14; hence: estimation; in this sense always with paragogic ק: בְּנֵרָרָ בְּנַרָר according to estimation in silver by shekels Lev. 5, 15 (in later Hebrew בְּעֵרָכָּך as adv.: about, approximately); בְּעַרְכָּהְ הַכּהָן according to the estimation of the priest 27,12; with art. הָעֶרָכָּך the estimated value v. 23.

acc. Stb. to neglect, to leave in a wild state, to leave uncircumcised (of a tree) נְעָרַלְהָּם עָרְלָהָוֹ then ye shall leave the fruit thereof uncircumcised Lev. 19,23.

Niph. נְּעְרֵל (imp. הַעָרֵל) to show one's uncircumcision, to bare one-self שְׁתָה נִם־אַהָה וְהַעָּרֵל drink thou also, and show thyself uncircumcised Hab.2,16 (others = בְּעַל and real, from בָּעַל, which see).

עָרֵל (c. עָרֵל a. עָרֶל; pl. עַרֶל, c. עָרֵל ; f. עַרְלִים, ddj. uncircumcised Lev.19.23 (of a tree); Gen.17,14

(of a male person); fig. בנבם their uncircumcised, i. e dull, heart Lev.26,41; עַרַל שָּׁפַתְיָם uncircumcised of lips, i. e. dull of speech Ex.6,12; עַרֶלָה אַוְנַם their ear is uncircumcised, i. e. shut up (as if by a foreskin) Jer.6,10. עַרְלַח (c. עַרְלַח, sf. יעָרְלָח; pl. אַרְלַח, c. ערלות) f. 1) fruit of an uncircumcised tree Lev. 19,23. - 2) foreskin, prepuce Gen.34,14; fig. עַרְלַת the foreskin of the heart (i. e. its dullness) Jer.4,4.— 3) גַּבְעַה הערלות pr. n. a hill near Gilgal, where Joshua circumcised the Israelites Jos. 5,3.

עַרַם I. (inf. עָרִם) to be cunning, crafty 18.23,22.

Niph. בְּעֲבֶׁ to be heaped up Ex.15,8

ערם III (akin to ערם II.) to be naked, whence אַירֹם a. עַירֹם.

מְערוֹם a. עָרוֹם (pl. עָרוֹם adj. bared, naked Gen.2,25; Jb.1,21; 22,6; f. תְּבָּים Hos.2,5.

עָרֶבְּטְ (from יַלֶּרֶב I.; only sf. עָרָבְטָ m. cunning, craftiness Jb.5,13.

עָרְכְּוּה (from עָרֶם I.) f. 1) cunning, craft Ex.21,14 — אור און ביי פון ביי פון ביי פון ביי פון ביי פון ביי

ערכות (from עַרַ II.; c. עַרְבּוֹת; pl. היבְּינְרָ וּעִרְבָּוֹת f. heap Cant.7,3 (of grains); R 3,7 (of sheaves); Neh.3,34 (of rubbish); pl. also יַּעוֹרְבִּינִ Jer.50,26.

שׁרְכּאֵץ m. plane-tree, maple Gen. 30,37; Ez.31,8.

יַרָן pr. n. m. Num.26,36; gent. עָרָנ ib.

ערם same as ערם, which see.

עָרְעוֹר pr. n. see עַרְעוֹר 2.

ערֶער m. lonely tree Jer. 15,6; hence: forlorn, destitute Ps. 102,18.

ערוער and ערער see אַרוער.

קֿבָר I. (fut. יַבִּרֹר) to drop, to distil; fig. of speech Deut.32,2.

זיי אָרָ II. (den. from אָרָי ; pt. אָרָר to break the neck (of an animal) אור thou shalt break his (the ass's) neck Ex.13,13; עוֹרָף בָּרֶל that breaketh the neck of a dog Is.66.3.

ערף III. acc. Stb. to project, whence the pext word.

קְרָבְּה pr. n. daughter-in-law of Ruth R.1,4.

עָּרֶפֶּל (from קבּן I. with formative 5, like בַּרְמֶל m. darkness, thick cloud Deut 4.11.

עָרץ (fut. יְעֵרץ; inf. יְעֵרץ) 1) to frighten, to terrify Jb.13,25; Ps. 10,18.— 2) intr. to be afraid, to fear Deut.1,29; with בְּבֶּרְ before Deut.7,21; with accus. Jb.31,34.

Niph. (סוף אל (only pt. אל נְעָרָץ) to be feared, to be fearful אַר אָרוֹשִׁים רַבְּה הסור קרוֹשִׁים רַבְּה God is greatly to be feared in the assembly of the saints Ps.89.8.

Hiph. הָעֶרִיץ (fut. רָעַרִיץ; pt. יָבְעַרִיץ; pt. הַעָּרִיץ; pt. יַבְּעַרִיץ; pt. קּעָרִיץ; pt. הוא מוֹרַאַּבֶּם וְהוּא מַעַרִיצְּבֶּם הוּא מוֹרַאַבֶּם וְהוּא מַעַרִיצְּבֶּם be your fear and inspirer of awe Is.8,13.— 2) to fear, with accus. Is.8,13; 29,23.

עָרַק I. (= Ch. עַּרֵק זְיַנְקּים עָּרָק to flee עָּרָקים עָּיְהָ who flee into the wilderness Jb.30,3.

II. to bind, whence the next word.

עְרֵקי (pl. sf. עְרָקֵי m. vein, sinew עֹרָקּן לֹא יִשְּׁבְּנוּן my sinews take no rest Jb.30,17; others: my pursuers, from בַּרַן I.

gent. inhabitant of the city Arke (Caesarea Libani) in Syria Gen.10,17.

עְרֵר (akin to עְרֵר I.) אַרָר to be bare. naked; in Kal only imp. עֹרָה (for עֹרָה) make thyself bare Is.32,11.— 2) to be lonely, whence עַרִירְי.

Pi. I. עוֹרֶרוּ to lay bare עוֹרֶרוּ אַרְמְנוֹהֶיתְּ they have laid bare, i. e. overthrown, its palaces ls.23.13 Pi. II. יְרָעֵר (inf. עַרָעֵר) to lay bare Jer.51.58.

Hithp. אָרְעֵר to be bared, overthrown אַרְעֵר הִּוּרְעֵרְ shall be utterly overthrown Jer.51,58.

נרש to hollow out, whence the next word.

עָרֶשׁ (sf. צַּרְשׁוֹ) m. bedstead, couch Deut.3,11; pl. sf. עַרָשׁרָ their couches Am.6,4.

ឃុំ I. (from ២២៦) m. moth Hos. 5,12; Jb.4,19.

שְׁיֵשׁ II. same as שִׁיָשׁ (which see)
Jb.9,9.

לש"ל to be bright, green, whence the next word.

קּעָשֶׂב (sf. אָשְּׁבְּט m. grass, herb Gen.1,11; עָשְּׁבְּט אוֹבִישׁ green herb v. אַנְיבִישׁ I will dry up their herbs Is.42,15; pl. c. עָשְׂבָּט the herbs of the mountains Pr.27.25.

בּשְׁבֵּ Ch. (def. אָשְׁיִבְּי) m. grass, herbage Dan.4,12 a. 30.

 to be occupied (busy) הַנָּה וְהַנָּה here and there 1K.20,40.- 2) to make Gen.8.7: 37.3: 1K.2.24: hence: to form, to create בַּחֹמֵר עֵשִׂיתַנְי thou hast formed me as clay Jb. 10,9 (Stb.: thou hast kneaded me, from יַ עשָה כֹּל ;II.); יַ עשָה the Lord that maketh (createth) all things Is.44,24; pt. pl. as sing. אלה עישי God my maker (creator) Jb.35, ו יִשְּׁמַח יִשְּׂרֵאֵל בִּעשַׁיו let Israel rejoice in his maker (creator) Ps. ני to make into עשה ל־ 149,2; for they had אתוֹ עשוּ לְבֵית הַבַּלָא made it into a prison house Jer. 37,15 (Vulgate: for him, i. e. Jonathan the scribe, they appointed over the prison; see signification 8); וְאַנִשְּהָ לְגוֹי נַרוֹל and I will make thee a great nation Gen. 12,2.— 3) to make, to build 2K. 20,20; הַבֶּרְכַה הַעֲשׁוּיֵה the pool that was made (built, i. e. the artificial pool) Neh.3,16.-- 4) to shape, to dress, to trim גַשָּה רַגִּלָיו to dress one's feet 2S.19,25; עַשַה שָּפָמוּ to trim one's beard ib.; וַעְשָׁתָה אָת־ and she shall trim her nails צְּפַּרְנֵיהַ Deut.21,12 (others in an opposite sense: and she shall let grow her nails) - 5) to do, to execute, to perform, to keep עַשָּה מִלָאכָה to do work Ex.20,9; שַשָּׁה חֲקֵב to do a kindness Gen.30,13; עַשָּׂה מִשִּׁפָּ to execute justice Ps. 146,7; עשה to perform a vow Jer 45,25; to keep the לַעשוֹת אַת־יוֹם הַשַּׁבַּת sabbath day Deut.3,15.- 6) to accomplish, to effect יָהְצָּלִיתַ וַעֲשָׂה

and he shall prosper and accomplish (his purpose) Dan. 8, 24; and of mirth וּלְשָׁמְחָה מַה־זּה עשׁה Il saidl. What doth it effect? Ec. 2,12; ישועת בל־נעשה ארץ we have not accomplished any deliverance in the land Is.26,18.- 7) to make ready, to prepare (of food) ונעשה and we shall make לפניק גרי עזים ready a kid for thee Jud. 13.15: hence of sacrifices: to offer, to sacrifice אַעשה בַקר I will offer bullocks Ps.66,15; ַנעשה אָשָה רֶיחַ־ and he will offer an offering made by fire of a sweet savor Num.15,14; וַעשִינוּ לִייַ אֵלהוינוּ that we may sacrifice unto the Lord eur God Ex.10,25; נַיָּהִיוּ עשִׁים לַהָם and they sacrificed בְּבֵית הַבַּמוֹת for them in the houses of the high places 2K.17,32.— 8) to appoint, to constitute אַלּער עשה אָת־ that appointed משה ואַת־אַהַרן Moses and Aaron 1S.12,6 (Eng. Bible: that advanced); וַעַשַׂה אוֹב מוִדענים and he appointed necromancers and wizards 2K.21.6.— 9) to employ, to apply, to use and he will employ וַעֲשָה לְכִּבְאכָתוּ them for his work 1S.8,16; בּוֹנהב הַעְשׂוּי לַמְּלָאכָה the gold that was used for the work Ex. 38, 24.— 10) to produce, to bring forth, to yield, to give וָעַשֶּׂה אָת־הַתְּבוּאָה and it shall bring forth fruit Lev.25,21; עֵץ פָּרָי עשֶׁה פָּרָי the fruit tree yielding fruit Gen.1,11: for the abundance מֵרבׁ צַשׂוֹת חַלַב of milk that they shall give (produce) Is.7,22; אָמֵה בְּלִי יַעִשֶּה בְּלִי יַעִשֶּה the plant shall produce no meal Hos.8,7.— 11) to get, to acquire Hos.8,7.— 12) to get (acquire) riches Jer.17,11; עַשָּה נָפָשׁ to acquire souls Gen.12,5.— 12) intr. to act, to deal עַשָּה בְּרַעַת to act (deal) with knowledge Pr.13,16; אוֹ יִשְשָּה לַוֹי he shall surely deal with him Ez.31,11; with וְבָי to act against אַשִּי יִבְשָּה לוֹי and thou wouldst act against the evil 1Chr. 4,10 (Ges.: abstain from evil).

Niph. נעשה (f. נעשה; fut; fut, ap. נעשים; pt. נעשה, pl. נעשים, pl. f. נַעֲשׁוֹת; inf. הַעֲשׁוֹת (הַעֲשׁוֹת) to make, to prepare 1K.10,20; Ps. and all ובל נעשה בפרחשת (and all that is made in a frying-pan Lev. 7,9; אַשר ועשה מגפן היין that is made (prepared) of the vine tree Num.6,4.- 2) to do, to execute, to accomplish מַה־נַעַשָּׂה יָבֶר וּגָדוּלָה what honor and dignity hath been done Est.6,3; לארגעשהה עצהו his counsel was not executed (i. e. followed) 2S. 17,23; בַּבָה יַעֲשֵׂה לָאִישׁ so shall it be done unto the man Deut.25,9; לא־יִעַשֵּה כֵן it must not be done so Gen.29,26.

Pu. אָשֶּׂר־עְשִׂיתי בַּחַתֶּר אָשֶּׁר־עְשִׂיתִי בַּחַתֶּר when I was made in secret Ps.139,15.

עְשָׂה II. (בּ Ch. עְשָׁא) to press, to bruise בְּעשׁוֹת מִמְצְרֵים דַבּוֹךְ in the bruising of thy breasts by the Egyptians Ez.23,21; hence: to oppress דְּנָנְי עִשֵּׁה אֶת־בַּלְ־מִענּיִן I will

oppress (Eng. Bible; undo) all that afflict thee Zph.3.19.

Pi. ਜਦ੍ਦਾ same as Kal: to press, to bruise (the breasts) Ez. 23, 3 a. 8.

קיי איי איי pr. n. 1) Asahel, brother of Joab 2S.2,18 = יעשהיאל 1Chr. 2,16.— 2) name of several other persons 2Chr.17,8 etc.

pr. n Esau, son of Isaac and brother of Jacob Gen.25,25; ancestor of the Edomite race 36,1, called בֵּיוֹ עִשְׁוֹ Deut.2,4, בֵּיוֹ עִשְׁוֹ Ob.18, or עַשְׁי alone Ob.6. (See also בֵּוֹבׁ.)

עשוק m. oppressor Jer. 22, 3; pl. בישוקים oppressions Ec.4,1; Am. 3,9; אַמּרוֹב עִשׁוּקִים יַוּעִיקּוּ by reason of the multitude of oppressions they make men cry Jb.35,9.—
בישוקים Jer.50,33 a. Ps.103,6 is pt. p. the oppressed (see

עשׂרן (den from עָשֶׂר) m. prop. a decade, hence: 1) ten days Gen. 24, 55.— 2) a ten-stringed harp, decachord Ps.92,4, fully גָּבֶל עָשׂוֹר 33,2.

נְשׁׁשְׁר, (from עְשֵׁשׁׁן adj. bright, polished בַּרָוֵל עֲשׁוֹת bright iron, steel Ez.27,19 (others: wrought iron).

עישורת pr. n. m. 1Chr.7,33.

עשיאל pr. n. m. 1Chr.4,35.

עשיה pr. n. m. 2K.22,12 etc.

יְשִּׁיִרְי (pl. אַשִּׁירִים, c. יְצִשִּׁירָים, sf. אַשִּׁירָים) m. rich man R.3,10; sometimes: grandee, nohleman Ps.45,

13; Ec.10,6; in a bad sense: wicked man Is.53,3 (parallel to שָׁבֶוֹ).

יביי num. m. the tenth Gen 8,5;
f. אַשִּירִית a. עַשִּירִית the tenth,
also tenth parth Is.6,13; Ex.16,36.
עַשֵּׁן (fut. יָנִישֵׁן) to smoke Ex.19,18;
Ps. 144, 5; fig. of wrath Ps.74,1;
80.5.

מים (pl. עִישׁן) adj. smoking Ex. 20.18: Is.7.4.

 $\dot{\boldsymbol{v}}$ (c. لِعَادِة , جَرِيْقِا , sf. لَمِنْقِا , sf. لَمِنْقِا m. 1) smoke Gen.15.17; Ex.19,18; Jos 8,20; fig. of violent anger Is. 65,5.— 2) pr. n. a city in Simeon Jos.15,42 etc. g

רְשִׁישֵׂי = Ch. אַבַּעִ to busy oneself with (Kal not used).

Hithp. הַּתְּעַשֵּׂק to strive, to quarrel Gen.26,20.

pi pr. n. a well near Gerar Gen 26,20.

 tormented with the consciousness of blood-guiltiness Pr.28,17; pl. מוֹנְישׁי the oppressed Jer.50, 33; Ps.103,6; Ec.4,1 (see also יַנְשׁיּלִים (שׁיִּבּים). — 2) to be violent יַנְשׁיּלְיִם בְּרַבְּים behold, a river sweepeth violently Jb 40,23 (Eng Bible acc. Vulgate: he, i. e. the behemoth, drinketh up a river) — 3) to clasp, to embrace, to love (= מְשִׁיִּםְרִילִי שְׁוֹבְנִי O Lord, embrace me, and be my surety Is.38,14 (acc. others יַנְשִׁיִּקְה a noun; see this word below).

עשׁ pr. n. m. 1Chr.8,39.

קּישֶׁישְ m. oppression, violence Is. 54,14; Ps.26,11; אָשֶׁישְ to get by violence Lev.5,23.

קישָׁק (from נְשַׁשֵׁן f. oppression, distress עַשִּׁקְה־לִּי distress is upon me Is.38,14 (acc. some imp. of מְשֵׁיִן, which see).

ten עַשֶּׁרָת num. f., עַשָּׁרָת m., c. עַשָּׂרָל ten years Gen. 16, 3; ten days Num.11,19; ten עַשְּׂרָה יָמִים ten days Num.11,19; לְּמָּוֹן the ten sons of Haman Est. 9,10; sometimes merely as a round number Gen. 31, 7; pl. אויין tens, decades Deut.1,15.

עַשְׂר m., f. נְשְׁרָה ten (-teen), used only in numbers compounded with ten, as: אֲחַת עָשְׂרָה , f. אֲחַת עָשְׂרָה eleven, eleventh.

עַשְׂרָ Ch.f., m. עַשְׂרָ ten Dan. 7, 7 a. 24. עַשְׂרָ (den. from עָשֶׂרְ fut. יַנְשָׁר to tithe, to take the tenth part 18.8,15.

Pi. עִשִּׁר (fut. יְעַשֵּׁר; pt. מְעַשֵּׁר; inf. יְעַשֵּׁר; to give the tenth part, to tithe Gen. 28.22; Deut. 14.22.

Hiph. בְּעְשִיר (inf. לְאַשֶּר for לְאַשֶּר) to tithe Deut.26,12.

עשרה see עשרה.

עשׂרָה see עַשְׂרָה.

נְעֶשֶׂרוֹנִים (den. from נֶשֶּׁרוֹנִים; pl. נֶשֶּׁרוֹנִים)
m. the tenth part (of an ephah)
Ex.29.40; Lev.40,10.

רְשִׁשְׁ (fut. נְיִשְשֵׁר) to be or become rich Hos.12.9: Jb.15.29.

Hithp. הָהְעַשֵּׁר (pt. מָהָעַשָּׁר) to make oneself rich, to pretend to be rich Pr.13.7.

(יְעַשִּׁר, יִעַשִּׁר, יַעַשִּׁר, יַעַשִּׁר, יַעַשִּׁר, sf יַנְשִּׁרְ, i) to make rich, to enrich Gen.14,23; 1S.17,25; בּבּ בּבּת בּנִישְׁרָבָּה thou greatly enrichest it Ps.65,10.— 2) to become rich Jer.5,27; אַבְשִׁר בַר בּר.11,5 for I am rich (בּיִעְשִּׁר עִשֶּׁר יִנְשִּׁר עִשֶּׁר עָשֶּׁר נִינְאַנְשִׁיר to obtain riches Dan.11,2.

עְשֶׁרְ (sf. עְשֶׁרְ) m. riches, wealth Ps.52,9; Ec.9,11.

עָשְׂרִים num. m. a. f. twenty עָשְׂרִים twenty men 2S.3,20; also with sing. אָנְשִׁרִים שָּנָה twenty years Gen. 31, 41; sometimes ordinal: twentieth Num.10,11.

עשרין Ch. num. twenty Dan.6,2.

బాబ్లాఫ్ 1) to decay, to be consumed Ps.6,8;31,11.— 2j to gnaw, whence జాఖ్ల.

אינוּ עִשְׁתוּ they are waxen fat, they shine Jer.5.28.—

2) fig. to reflect, to think, whence: מְשֶׁהָת , תְוַהְשָׁתַ , תְיֵהְתָּע .

Hithp. דּתִעשׁת to consider, to think of (with -) Jon.1,6.

נשית Ch. to think Dan.6,4.

אָשֶׁת f. brightness שֶׁשֶׁת שׁ bright ivory (others: work of art) Cant. 5.14.

בְּלִּיִד (from עֲשֵׁתְּוֹת) f. thought לַפִּיד for misfortune there is contempt in the thought of him that is at ease Jb.12,5.

עַשְּׁהֵי (= Assyrian עָשְׁהִי) num. one; only in composition with עָשְׁר, הַחַר עָשְׂרָה , אַחַד עָשְׂר for אַחַד עָשְׂר eleven, eleventh Num. 7,72; Ex. 26,7; Deut.1,3.

עְשְׁהְנֶׁת (from עָשְׁהְ, f. thought; only pl. sf. אָשָׁהוֹנָתי Ps.146,4.

עשהרית (pl. עשהרית, c. עשהרית, l) pr. n. Ashtoreth or Astarte, goddess of love and fruitfulness, the Venus of the Phenicians 2K.23,13; pl. עשהרית בוע statues of Astarte Jud.10,6; 1S.7,3.— 2) איי שהרית בוע המשפרית בוע Gen.14,5; Deut. 1,4.— 3) as a common noun: fruitfulness, increase; only pl. איי שהרית צאגן the increase of thy sheep Deut.28,4.

, לֶּנֶת מּ מֶנֶת מּ מֶנֶת for , עֶּתְ, from עָּתְיּ, sf. עִּתִּי , עָּתְּי , עָּתְּי , עָּתִּי , עִּתְּי , עִּתְי , עַר , עַּתְּי , עַר ,

prefix ⁻ב about, at: בַּנֶת מָנְחַת־ מרב about the time of the evening oblation Dan.9.21; with art. סנעת (בּהַעָת) at this time, now: בַּעָת חמר ליעקב now shall it be said of Jacob Num 33,23 (acc. some here: at the due season); מחַר מחַר about this time tomorrow Ex.9,18; בַּעָת חַיַה about this time next year Gen. 18,10 (see about this phrase under בַּבַל־עָת (1. 2); בָּבַל at all times, always Ps.10,5; חֹבוֹת עקים many times, repeatedly Neh. 9.28 (like English 'times' in the sense of 'turns') - 2) proper time, due season אַת לְכַל־חָפִץ a proper time to every purpose Ec. 3,1; וַשֶּׁרַוָּהְ בָּעֵת יֹאֹכֵלוּ and thy princes eat in due season 10,17; the rain in its season מַטַר בִּעְתּוֹ Deut.11,14; בַּעְקַם in their proper time Lev.26,4; לא־עָת it is not time, i. e. the proper time Gen. 29,7, ולא־עת out of time Jb 22,16; before the time, prematurely Ec.7,17.- 3) destiny, fate, event, occurrence לא־יִרַע הַאָּרָם man knoweth not his fate Ec.9,12; בְּוָרָךְ עָתּוֹתֵי my destinies are in thy hand Ps 31,16; הַעְחִים the events that אַשֶּׁר עַבָּרוּ עַלַיו occurred to him 1Chr.29,30; hence of astrologers: יְדָעֵי הַעָּתִים knowing the occurrences of time Est. 1,13; יָבע בִּינָה לַעִתִּים to have understanding of the occurrences of time 1Chr.12,32

אָשַ Ez.23,43 etc. for אָשַׁ, which see.

עת קצין pr. n. a city in Zebulun, with ה loc. יקה קז Jos 19,13.

לתְתָּל 1) to prepare.— 2) to go before. (Kal not used.)

Pi. לְּחֵל to prepare, to make ready Pr.24,27.

Hithp. בְּתְעַהֵּד to be prepared, destined for (with בּיִן) Jb.15,28.

עְתוּף Ktib Is.10,13; Est.8,13 for עָתוּף, which see.

ערוּדִים (from ערוּדִים 2; pl. עַרוּדִים) m.

prop. one going before the flock,
hence: he-goat אָפָנִי־צֹאן
as the he-goats before the flocks
Jer.50,8; fig. leader, chief: עַרוּדִיי
the chiefs of the earth ls.
14.9.

ער pr. n. m. 1Chr.2,35.

עָהְיּ (from אָהָיּ) adj. prop. timely, hence: appointed אָהָי by the hand of an appointed man Lev.16,21.

עתיד Ch. adj. ready Dan.3,15.

עתיה pr. n. m. Neh.11,4.

קיק (from יְתַקּ II.) adj. splendid, stately (of garments) Is. 23, 18 (Eng. Bible: durable).

קיקים (from אָשָהִיקּים I; pl. עַהִּיקִים , c. עַהִיקִים adj. 1) removed עַהִּיקִים עַהִּיקִים removed from the breasts, i. e weaned Is.28,9.— 2) old, ancient בּוְרָרִים עַהִּיקִים and these are ancient things 1Chr.4,22.

עָתִיק Ch. adj. ancient, old Dan.7,9.

ערלי pr. n. m. Ezr.10,28.

קירה pr. n. Athaliah 1) name of two men IChr.8,26; Ezr.8,7.— 2) a queen of Judah, daughter of Ahab and Jezebel 2K.11,1 יְיֵחָלִין אַרָּ

בּתְּבְּׁ acc. Fuerst. to glow, to burn (Kal not used).

Niph. בְּשְׁם to be burnt, parched Is.9,18 (others: to be darkened). pr. n. m. 1Chr.26,7.

pr. n. one of the judges of Israel Jos.15,17; Jud.1,13.

I. (fut. בְּילֵית 1) to be removed Jb.14,18.— 2) fig. to be advanced, to grow old Jb.21,7; of the eye: עָרָר צוֹוְרָר it groweth old (i. e. dim) because of all mine enemies Ps.6,8.

Huph. בְּיְהָתִּיק (fut. בְּיְהָתִּים, ap. בְיִנְהַרָּק : pt. בְּיְהָתִּק (1) to remove,

to transfer Jb.9,5; of a tent Gen. 12,8.— 2) to copy, to transcribe Pr.25,1 (in later Hebrew: to translate).— 3) to take away יְּלְיִלְיִלְּיִלְּ לִילְּיִלְ לִילְּרִילְּרָ they took away words from them, i. e. deprived them of speech Jb.32,15 (others intransitively: words have escaped from them).

עָתַק II. to shine, to be splendid, whence עַתִיק.

m. impudence, arrogance 1S. 2,3; דָבֶּר עָהָק to speak arrogantly Ps.94,4; הָבֶּר עָהָק with an impudently raised neck 75,6.

עתק ady. durable, solid Pr.8,18.

עתר I. (fut. יְעָתֵר) to pray, to entreat, to supplicate Gen.25,21; Jb. 33,26.

Niph. נְּעְתּוֹר; inf. נְעָתֵר; inf. נָעְתּוֹר; to let oneself be entreated (with

ילְי by) Gen.25,21; Is.19,22; בְּעָתוֹר בְּעָתוֹר and he let himself be entreated by them 1Chr.5,20.

II. (akin to אָשֵׁלְ, Ch. עַתַרְ) to be rich, abundant (Kal not used).

Niph. נְעְהַרּוֹת to be abundant; only pt. f. pl. נְעְהַרוֹת abundant, profuse Pr.27.6.

Hiph. הָּעָהִיר to make abundant, to multiply Ez.35.13.

abundance, thickness (אַתָר from בָּנֵן abundance, thickness אַתָר בּנַן בּנַן a thick cloud of incense Ez.8,11.— 2) assembly, crowd, pl. sf. אַתִר בּת־פּוּצִי the crowds of my dispersed Zph.3,10 (others אַתַר my suppliants, from אַתְרֹר my suppliants, from אַתְרֹר

ייין pr. n. a city in Simeon Jos 15,42.

יַּעְהֶרֶת (from יְבַהְ II.) f. abundance riches Jer.33,6.

5, final form η , the seventeenth letter of the alphabet, called Pe እው (= ገን mouth, because of its similarity to the form of that organ; as a numeral $\mathfrak{d}=80$, $\eta=800$.

왕호 (= 러호) adv. here Jb.36,11.

הוא to blow (Kal not used); only Hiph. fut. sf. בְּאַרְאָהַ I will blow them away, scatter them Deut. 32,26 (others: I will disperse them into the corners, as den. from

אָלָּה; acc. Vulgate = הַלָּאָה; where are they?).

תְּאָם (c. תַּאַפּ ; pl. תַּאָפּ ; du. תַּאָפּ, c. יֹבָּאָפּ f. 1) extremity, corner קּאַת שֶּהָּ corner of the field Lev 19,9; בְּאַרְ וַאָּפּ corner of the beard 21,5; מַאָר ראש בְּינוֹ כְּאַר ראש בְּינוֹ נִי פּאָר האָש בְּינוֹ נִי פּאָר האָש בְּינוֹ נִי פּאָר שׁנְּאַר עוֹ עוֹ מַלְּינוֹ פּאָר who have the corners, i. e. locks of hair, cut off Jer. 9,25; 49,32 (said in contempt of the Arabs of the desert, this

practice having been forbidden to the Israelites).— 2) side, region אַבּה הַשְּׁה בְּּיִב from the side of the face Lev.13,41; of the cardinal points: הַבְּהַר בְּּיָב on the east side, בַּיָב הַאַר בְּיָב south side, etc. Num. 35,5; אַר מַאַר בַּיָב the region of Moab Jer.48,45; du. c. בַּיִּב מוֹאָב the two sides, i. e. the whole region, of Moab Num.24.17.

I. 1) to shine, to glitter.— 2) to glow, to burn, whence ארוּר 3) to bloom, to grow, whence אָרָה. (Kal. not used.)

Pi. 기차화 (fut. 기차화: inf. 기차화) prop. to make shine, hence: 1) to adorn, to beautify Is.60,13.— 2) to glorify Is.55,5; Ps.149,4.

ת פארים, c. פארים, sf. פארים) m. prop. crnament, hence: head-dress, tire, bonnet, crown Is.3,20;

61,3 a. 10; Ez.24,17; פַּאַרי פֿשָׁרִים linen bonnets Ez.44,18.

לאְרָה (from פֿאַר I. 3) f. bough, branch; only pl. פֿארוֹת Ez.17,6; sf. פֿארוֹת 31,8 (for פֿארוֹתָיוֹ).

קארה f. bough, branch Is.10,33.

קּארוּר (redupl. from בְּאַר I. 2) m. prop. glow, hence: redness, flush בְּלֹיפְנִים קְבָּצוּ פָּארוּר all faces gather redness, i. e. are flushed Jo 2,6 (Targ., Rashi and Kimchl render קארוּר blackness of a pot, taking it to be identical with רוֹבּף).

קר, n. great desert south of Palestine and west of Edom Gen. 21,21, with the mountain-range אֵל פַּארָן Deut. 33, 2: בּרפָּארָן a place not far from the Dead Sea Gen.14,6.

שַׁלֵּנִים (pl. פַּנִּים, sf. בְּנִים) m. unripe fig Cant.2.13.

בול (ב אם) to be hard, whence בּ . ולים (from בּ יְּ וּלִים pl. פּוּגוֹל m. filth, abomination בְּשֵׁר פְּגוֹל abomination בַּשֵּׁר פְּגוֹל the broth of abominations Is.65,4.

to make fetid, unclean.

עובר (fut. עובר ; imp. עובר ; inf. עובר יובר יובר ; inf. עובר יובר יובר ; inf. עובר יובר יובר יובר יובר inf. עובר יובר יובר inf. עובר inf. עו

and the נַיָּפָגְעוּדבוֹ מַלְאַבֵּי אַלְהָים angels of God met him Gen. 32,2; lest the pursuers meet you Jos.2,16; fig. נַלֹא אַפֿגע אַבַם I wil meet no man, i. e. spare nobody Is.47,3; בַּנְעָם את־שש ועשה צהק thou meetest, i. e. acceptest, him that rejoiceth worketh righteousness Is. 64,4; with 3 of place: to light upon ניפנע בַּמָקוֹם and he lighted upon a certain place Gen.28.11: of a boundary: נפגע reach פנע and the coast reacheth הַגְבוּל בְּתַבוֹר נס Tabor Jos. 19,22; ופנע בכרמל and it reacheth to Carmel היפה westward v. 26 .- 3) to entreat, to intercede אַל תַּפְנָעִי־בָי לַעַוְבָּך entreat me not to leave thee R. and intercede וּפָגַעוּ־לִי בְּעֶפָרון ; for me with Ephron Gen.23.8.

Hiph. יַפְּנִיעַ (fut. יַפְנִיעַ , pt. נובעע (מפגיע to cause to fall on, to lay upon (with בוֹ (בִּר הַפְּגִּיעַ בּוֹ and the Lord laid אָת עֵין כְּלֵנוּ upon him the guilt of us all Is. 53,6.— 2) to assail; pt. מַפְגִּיעַ assailant, adversary: וַיצו עַלִיהַ and he commandeth it בַּמַכְנִיעַ (the light) to strike at the adversary Jb.36,32.— 3) to cause to meet הָפַנַעָתִי בָּךְ... אַת־הַאֹנֵב I will cause the enemy to meet thee Jer.15,11 (oth .rs:toentreat thee) — 4) to entreat, to intercede הַּבְּנִיעוּ fhey kad made בַּמֶּלֶךְ לִבְלִתִּי שִׁרֹף intercession with the king that he would not burn Jer,36,25; והוא

and he bare the sins of many and made intercession for the transgressors Is.53,12; pt. מָפָּגִיעַ intercessor, mediator 59,16.

שָּׁבְעָ m. chance, occurrence Ec.9,11; אַן עוֹשָׁ evil occurrence 1K.5,18.

pr. n. a prince of the tribe of Asher Num.1.13.

לְבַּלָ to decay, to wither (Kal not used).

Pi. פֿגָּר prop. to be withered, hence: to be languid, lazy אַשֶּׁר מְלֶּבֶת who were lazy to walk 18.30.21.

m. dead (פְּנְרֵי , c. פְּנְרִים (pl. פְּנְרִים) m. dead body, corpse, carcase Is.14,19; fig. בְּלִּרִיכָם the carcases of your idols Lev 26.30.

שַׁבְּשׁ (akin to צַבַּשְּׁ ; fut. שַּׁבְּשׁ ; inf. שַּׁבְּעוֹים (1) to stumble upon, to meet (with accus. or בְּּבוֹ Gen.33,8; Ex. 4,24; ls 34,14; Hos.13,8; Pr.17,12.

Niph. נְפְנֵשׁ to meet together Ps.85,11.

Pi. פֿגָשׁ (fut. לְּבָנָשׁ) to meet with Jb.5,14.

קרוי (fut. פְּרוֹה; pt. pt. קּרוּי ; pt. pt. קּרוּי ; imp. קּרוּי ; imf. קּרוּי ; imp. קּרוּי ; imf. קּרוּי ; imp. קּרוּי ; imf. קּרוּי ; imp. to fivide, to sever, hence: to redeem, to ransom, to deliver Ex.34,20; Deut.13,6; Jb.5,20; pt. p. קרוֹי יי and those ransomed of the Lord Is.35,10.

Niph. וְפְּרָה (fut. הַבְּרָי) to be redeemed, released Lev. 19,20; וּבּ 1,27. Hiph. הַּבְּהָה to cause to be redeemed Ex.21.8.

Hoph. הְפָּרָה (inf. הְפָּרָה) to be redeemed Lev. 19.20.

pr. n. m. Num.34,28.

אַרָר pr. n. m. Num.1,10.

קרי (only pl. בְּרָהָּ, c. יְּבָּהְהָּ m. redemption, ransom בְּבָּהְ בְּבָּהְ בְּבָּהְ הַ בְּבָּהְ הַ בְּבָּהְ הַ בְּבָּהְ בִּבְּהָ מוּ בִּבְּהָ as the reredemption of those that are over the number of them 3,48; but יְבִּיּה בִּבְּהָ Is.35,10 a. 51,11 is pt. p. of בְּבָּה, which see.

) pr. n. m. Ezr.2,44.

of king Josiah 2K. 23, 26.— 2) various other persons Neh.3,25; 1Chr.3,18, etc.

pr. n. m. 1Chr.27,20.

םְּדִיוֹם a. בְּדִיוֹם (from בְּּדָה) m. ransom, redemption money Ex.21,30; Num.3,49.

ילַבְּ (בּ הַבְּהָ to redeem, to deliver; only imp. sf. חַהַשׁ מָהָנָת מָהָנָת פַּּרָעָהוּ

deliver him from going down to the pit Jb.33,24.

in Ar. to be thick, fat, whence the next word.

רָרֶּי, יְּ הֶּדֶרָ (sf. הַּדְּבָּ) m. fat Lev. 1.8 a. 12.

תם (from בַּבְּיב, c. יָם; sf. יָם, קּבָּים, , פיבם, פונו , פוה , פוחו a. פיו , פיך פיהם a. poet. פִּימוֹ ; pl. פִּיהם a. poet. פִּיוֹת m. 1) mouth Ex.4,11; Ps.135,17; of the jaws of animals Am.3,12; Jb.41.11: of the bill of birds Gen. 8,11; Is.10,14; as organ of consuming: צֵוֹר בִּפְיוֹ vension was in his mouth, i. e. he did eat (of Esau's) venison Gen. 25, 28; as organ of speech: וָנִשָּׁמִעַה מַה־בָּפִיוּ and let us hear what is in his mouth, i. e. what he says 2S. 17,5; acc. Stb. צֵיָר בָּפִיו Gen.25,28 venison is on his (Esau's) lips, i. e. he always speaks of it; the mouth as organ of speech has given rise to the following expressions: דְּבֶּר פָה אֵל־פָּה Num. 12,8 or שָה עָם־פָּה Jer.32,4 to speak with one mouth to mouth, i. e. in person; IDN ID with one mouth, i. e. with one accord, unanimously Jos.9,2; ¬₽¬¬⊒⊃ heavy-mouthed, i. e. slow of speech Ex.4,10; בוה םלֵק a smooth month, i. e. flattering Pr.26,28; עָקשׁוּת פָּה perverseness of the mouth, i. e. perverse speech Pr.4,24; קוון פָּה opening of the mouth, i. e. freedom to speak Ez.16,63; שׁוֹם יַר עַל־פָּה to put the hand on the mouth, i e

to be silent Jud.18,19, also בַל לְפָה Pr.30,2; ... בָּבֶב מָפָי to write from one's mouth, i. e. from his oral communication Jer. 36, 4,- 2) word, speech, saying, statement and their pos-וְאַתַרִיהָם בָּפִיהָם יִרְצוּ terity will take pleasure in their sayings Ps.49,14; על־פּי עַרִים Deut. 17,6 or לְפִי עָרָים Num.35,30 upon the statement, i. e. testimony, of witnesses; in a wider sense: command The the command of the king Ec. 8,2; בּי־פִּיהוּ מַריתוּ for I have rebelled against his commandment Lam.1,18; עַל־פָּי יִי according to the commandment of the Lord Num.3,6, so also אֵל־פַּי עַל־פָּי אַבְשָׁלוֹם הַוָּתָה ;Jos.15,13 וַיַ שומו by the commandment of Absalom was this ordained 2S. 13,32; of a musical instrument: הפרשים על פי הנבל sound chant to the sound of the harp Am.6,5.— 3) opening, hole פי הַבְּאֵר the well's opening Gen.29,2; יַּבָּלַיּ at the grave's opening Ps. 141,7; בְּכִּי אֲמְתֵּחָתוֹ in the opening of his sack Gen.42,27; בּראשׁ בַּראשׁ the top hole (of a garment) Ex. 28,32; לָפָּי כְתַּנְתִּי יַצַּוֹרֵנִי like the opening (Eng Bible: collar) of my coat he bindeth me round Jb. 30,18; שֵׁיֹרֶר עַל־פָּי מְדוֹתְיו which runneth down upon the opening (collar) of his garments Ps.133,2; of a place: לְפִי קַרָה at the opening, i. e. entrance, of the city עַל־פָּי יָאוֹר Pr.8,3.— 4) end, border עַל־פָּי by the border of the brook Is. 19,7; מפה אל-פה Ezr.9,11 or הם 2K.10,21 from end to end.— 5) edge לְפִי חַרֵב with the edge of the sword Gen.34,26; hence pl. מולב פיות a two-edged sword Pr. 5,4; once pl. □ edges 1S.13,21 (see under פֿצִירָה). — 6) prop. mouthful, hence: portion, part double portion Deut.21, פֿי שׁנֵיִם 17; 2K.2,9; Zch.13,8.- 7) with pre-יָ אֶל־פָּי , עַל־פָּי , לָפָי , כִּפִּי positions ; according to בפי שביו according to his years Lev.25,22; לְבָּי אָשֶׁר according as Mal.2.9; לפי איש לאד to the extent that no man could lift up his head Zch. 2,4; הַן־אֵנִי כָפִיךְּ לָאֵל behold, I am toward God even as thou art Jb. 33,6; לְפִי שֶׁבֶּלוֹ according to his wisdom Pr.12,8; לְפִיהָן according to them Lev.25,51; עַל־פִּי הַדְבַרִים according to the tenor of these words Gen.43,7; עַל־פַּי אֵשֶׁר (= בְּפִּי אֵשֶׁר according as Lev. 27,8.- See also מַנָּה and בּיפִיוֹת .

ゴD a ið *adv. 1)* here Gen.19,12; in from here Ez.40,21.— 2) hither 1S.16,11.

기 및 pr. n. 1) son of Issachar 1Chr. 7,1 = 기를 Gen.46,6.— 2) another man Jos.10,1.

אָבּ (fut. יְפַּוּג , ap. יְפָּוּג) to be cold or stiff, to faint בְּבָּנ בְּבָּנ בְּבָּנ הוֹרָם and his heart became cold (or: fainted) Gen.45,26; hence: to slack, to cease הְבָּנוּ הוֹרָם the law is slacked Hab.1,4; יְרִי בִּיִלָה נְנְרָה וְלֹא תְפוּנ הוֹרָם in the night my hand was stretched

out, and did not cease Ps.77,3.

Niph. Jipj to be faint, benumbed Ps.38.9.

פיד see פוד.

פֿוְרָה see פֿוְרָה 1; patr. פֿוּרָה Num. 26,23.

קּוֹחֵ (בּרְּחַבְּי; fut. חַלְּבְּי) to breathe, to blow, to become cool עַר שֶׁיָפוֹת until the day become cool, i. e. until evening Cant.2,17.

Hiph. הַפַּים (fut. יַפִּים; inf. הַפַּים) 1) to blow upon הַפִּיחִי גַנָּי blow upon my garden Cant.4,16; with פָאָשׁ עַבְרֶתִי אָפִים:of the person עַל עלַוּה I will blow upon thee with the fire of my wrath Ez 21,36; fig. to kindle, to excite אַנְיֵי לָצוֹן scornful men kindle up a city, i. e. put it in motion Pr.29,8 (Eng. Bible יְבִּיחוֹ bring into a snare, from □□□).— 2) to breathe out, to utter, to speak he that speak- יָפַים אֲמוּנַה יַנִיר צְהֵק eth truth announceth righteousness Pr.12,17; יָפָים עַד שָׁקָר a false witness speaketh lies 6, 19; וְיַפַחַ לַקץ וַלֹא יַכוּב it speaketh of the end, and shall not lie Hab.2,3 (others acc. Ges וַיַּפַחַ בַּקץ it hasteth toward the end).— 3) to puff at, to rail at (with 📮, 📫) as for all his כַּל־צוֹרְרָיוֹ וַפִּיחַ בְּהָם enemies, he puffeth at them Ps. ו אַטִית בְּוַשֵּע נְפִּיחַ לוֹ I will set him in safety at whom they puff 12,5 (others יַפְּיחַ לוֹ for whom they lay a snare, from □□≥).

African people descended from him Gen. 10,6; Jer. 46,9.

pr. n. m. Ex.6,25.

קריפֿר pr. n. chief of Pharach's body-guard Gen.39.1.

ער מָּרְיִי מְּרְיִי מְּרְיִי מְּרְיִי מְּרְיִי מְּרְיִי מְּרְיִי מְּרְיִי מְּרְיִי סְּוֹנְיִי מְּרְיִי מְּרְיִי olis, and father-in-law of Joseph Gen. 41,45.

קובי (same as Lat. fucus, paint) m. eye-paint 2K.9,30; Jer.4,30; hence: fair colors is .54,11; קובי לבי bright-colored stones 1Chr.29,2.

りき m. coll. beans 2S.17,28; Ez.4,9. りき pr. n. 1) a king of Assyria 2K. 15,19.— 2) a people and region in Africa Is.66,19.

Dan.7,5.— 2) opening 자꾸 다한 the opening of the den Dan,6,18.

(akin to פְּנָה) prop. to waver, hence: to be perplexed, distracted; once fut. אַפּוּגָה I am distracted Ps.88,16.

בּוֹנֶה 2Chr.25,23 for לְּבָּה, which see. פּיני see אָפָּה see פּיני

קבון pr. n. a city east of Edom, between אַבֶּטְ and אַצִּר Num.33,42. בּעָר pr. n. f. Ex.1,15.

וֹץ (fut אָפּז'; pt. p. אָים; imp. אָפּן fut posts of the scattered, dispersed Gen. 11,4; Ps.68,2; with אָטָ: to retire from 2S.20,22; pt. p. אַטּ שׁנְיּנְים my dispersed Zph.3,10; imp. pl. פֿצוּ בְּעָם disperse yourselves among the people 1S.14,34.— 3) to overflow

563

(of a spring) Pr.5,16; fig. אָבי מְשׁוֹב my cities shall over-flow with prosperity Zch.1,17.

Niph. יְנְפּוֹץ' (pt. יְנָפּוֹץ, pl. נְפּוֹצִים, f. קּנִּים, l) to be scattered, dispersed Jer.10,21; with בְּמִינִים to be scattered from 52,8.— 2) to be spread, extended בְּמִינִים and the battle there was spread 2S.18,8.

Pi. I. אָיָם to dash in pieces Jer.23.29.

Pi. II. אָפְאָם (fut. אָפָאָבּיִ) to shake to pieces Jb.16,12.

Hiph. הָפִּיק (fut. קִיּפִיק, ap. קבּי, pt. pl. קוּ. pl. יְבָּפִיקוֹם) 1) to cause to go forth הְבָּיִלְ בְּבִּפְּשֵׁן and if thou causest thy soul to go forth to the hungry Is.58,10.— 2) to afford, "to furnish Ps.144,13.— 3)

to bring out, to further, to let succeed אָבְילְ הַּבְּלְ further not his wicked device Ps.140,9.— 4) to get, to obtain יְבִּילְ הְּבּוֹנְה and the man that getteth under standing Pr.3,13; בְּיָלֵ קְ רָצוֹן מִיִי and he shall obtain favor from the Lord 8.35.

לקה /. stumbling 1S.25,31.

קוֹם (inf. יוֹם) to fall to pieces Is. 24.19.

Pi. בּוֹרֵב to break, to divide Ps. 74.13.

Hiph. הַפִּיר 1) to break (a covenant) Ez.17,19.— 2) to bring to nought, to frustrate Ps.33,10.

Hithp. הְתְפּוֹרֶה אָנֵיץ to be broken in pieces בּיר הְתְפּוֹרְה אָנֵיץ the earth is utterly broken Is.24,19.— See also בַּרַר.

להם (of Persian origin) m. lot, die Est.3,7; pl. שוֹרָם the festival of Purim, celebrated by the Jews on the 14th and 15th of the month Adar in memory of their deliverance from the wiles of Haman Est.9,29, fully ביי הפונים the days of Purim v 31.

a measure for liquids Hag.2,16.

אָרְתְּ' pr. n. one of Haman's sons Est. 9.8.

פּשְׁקָם (pret. pl. 3 שְׁשָּׁהָ 2 הַשְּׁשָּׁ for בְּשְׁהָם; fut. יְבָּוּשׁ 1) to spread one-self Hab 1,8.— 2) to increase, to grow fat Jer. 50,11; Mal. 3,20.—See also

Niph. יַבְּלִישׁ to be scattered Nah. 3.18.

הוש to be open, whence הוש to be open, whence הוש הוש pr. n. m. 1Chr.2,53.

וְלָּבֶּ (from יְוַבְּ I.) m. something purified, hence: pure gold, fine gold Lam. 4,2; as adj. וְבְּ בֹּחֶה the finest gold Cant.5.11.

I. prop. to separate, hence: to purify (Kal not used).

Hoph. to be purified, refined; only pt. ਪ੍ਰਿੰਘ ਤੇਜ਼ੀ purified gold 1K.10.18.

זוֹ (fut. יְפַׂוֹי) to be firm, strong (others: to be flexible, springy) וְיָפֹּי זְיֹרְעִי יְדְיוֹי his hands were made strong Gen. 49.24.

Pi. 한환 to leap, to dance; only pt. 한환 28.6,16 (for which 1Chr. 15,29 기원기).

to scatter, to lead astray; pt. p. קֿוַר קוֹרָה a scattered sheep Jer. 50,17.

Niph. נְפַוֹר to be scattered about Ps.141.7.

Pi. אַבּ (fut. אַבּוֹרֵי) 1) to scatter, to disperse Ps.53,6; 89,11; 147,16; fig. וְּבַּבְּיִרְי אֶתְּדְּדְרַבִּיךְ לַּזְּרִים and hast scattered thy ways (i. e. hast roved about) to the strangers Jer.3,13.— 2) to distribute largely, to lavish Ps 112,9; יוֹשׁ מָלַבּוֹר (there is that lavisheth, and yet increaseth Pr.11,24.

Pu. 기년 (pt. 기년) to be dispersed, scattered Est.3,8.

תַּשָּׁ (from תַחַבָּּי, רֹחַבָּּי, pl. בּחִים, c. יחַבּּי, m. 1) net, snare, trap Am. 3,5; Ec.9,12; בּיקִי חַבּּי the snare of a fowler Hos.9,8; בּיקִי בּיקי בּייי בּיקי בּייי בּיקי בּיקי בּייי בּיקי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייייי בּייייי בּיייי בּייייי בּייייי בּייייי בּייייי בּייייי בּייייי בּייייי בּ

Tהַשְּׁ I. (fut. רַבּיּבְיּ) to tremble, to be afraid (with רְבִּי of) Jb.23,15; לוּבְיּבְיּ to tremble because of Jer.33,9; לְּבִי to stand in awe before Hos.3,5; of the heart: to palpitate, to throb Is.60,5; Ps. 119,161.

Pi. 기대화 (fut. 기대화 ; pt. 기대화) to be afraid, to fear, to be timid Is.51,13; hence: to be cautious, circumspect Pr.28,14.

Hiph. הַפְּחֵיר to make tremble Jb.4,14

קרב II. in Ar. to be strong, whence בּחְרַיָּם.

 the fear of you Deut. 11.25; also for object of fear: אָחָר יִצְּחָשְּ the fear of Isaac, i. e. God whom he feared Gen. 31.42 a. 53.— For יַּחָבָּ Jb. 40.17 see

הְרָּהְ f. fear, terror; only sf. פַּחְרָה the fear of me Jer.2,19.

בּתְּדְיׁנְ (from תְּבָּשְׁ II) du. m. loins (others: testicles); only sf. קֿבָּיִי Jb.40,17.

កក្នុង (c. រាចម្ម, sf. កុរាចុង, ចក្នុង for ចុះក្នុង Neh.5,14; pl. រាចម្ម, c. រាច្រុង Neh 2,7) m. governor, prefect, pasha Neh.5,14; Is.56,9; Est.3,9

רְהָּשָׁ Ch. (c. רְּחָבֵּי, def. pl. מְּחָרָהַ) m. governor, prefect Ezr.5,3 a. 14; Dan.3,2.

קרות (ב Ch. יְּבֶּין ; only pt. pl. יְבְים prop. to leap, to run, to hasten; fig. to be unbridled, wanton, frivolous יְבִישְׁי בּוֹרִוֹת vain and frivolous persons Jud. 9, 4; הוֹים לה מר frivolous, men of treachery Zph 3,4.

תווה f. wantonness (others: haughtiness) Jer.23,32.

חַחָּשׁ to spread out, to extend, whence שַּׁ (Kal not used).

Hiph. תַּבְּחַ (den. from פּ I.; inf. תַּבְּחַ בָּחוּרָים כְּלָּם נְיִלְם בַּחוּרָים נְּלָם they are all of them snared in holes Is 42,22.

מַתְים (= בַּתְיּם) m. coll. coals, burning coals Ps.11.6.

בחם (= Ch. בחבּ) to be black, whence the next word.

מְּחָבְּ m. coal Pr.26,21; also burning coal ls 44,12.

in Syr. to form, whence the next word.

Ch. m. potter Dan.2,41.

לחת to excavate, whence the next two words

חַהָּ m. pit 2S. 18, 17; pl. פְּחָתִים 17,9

בואב pr. n. m. Ezr.2,6.

תה f. sunken spot, decay (in garments) Lev. 13,55.

רְּהְבָּאָ (c רְּחֲנְאָ) f. topaz Ex.28,17; Jb.28,19.

קמוֹך (from מְטַבְּ) m. open blossom, only pl. c. מְּמוֹרֵי צְצִים open flowers 1K.6,18.

שַּׁמִישׁ שַּׁ m. hammer Is.47,7; fig. of Babylon: בְּלִיהָעְ בַּלְּהַאָּרֶץ the hammer of the whole earth Jer 50,23.

עישם Ch. Ktib, see שמים.

33.— 3) intr. to break away, to slip away לְּפָנֵי שְׁאוּל and he slipped away out of Saul's presence 18.19.10.

Hiph. הָפְמִיר (fut. יְפְמִיר to draw open, to gape בְּמִירוּ בְשֶׁבְּ they draw open their lips (in mockery) Ps.22.8.

קּטֶר (from שַּבְּטְר m. prop. what breaks forth or opens the womb, hence: first-born, firstling בְּלְבָּטְר all that openeth the womb (all the drst-born) Ex 13,12; בְּטָר the firstling of an ox or lamb 34,19.

אַבְּבָּה f. same as לְּבָּה Num.8,16.

שמש to beat, to pound, whence שמיש hammer.

שׁישֵׁיָם Ch. upper garment, tunic; only pl. sf. אָשִיהוֹן Dan.3,21 (*Kri*). אַ see הּם.

בּיֶבֶּהֶ pr. n. a city in lower Egypt (called by the Greeks Bubastis) Ez.30,17.

קיד (from ופור) m. calamity, misfortune Pr 24,22; Jb.30,24; בְּבִּי נוּוּ to the unfortunate is given contempt Jb.12,5.

קּה (בּיוֹת ; only pl. מַּיָּה f. edge (of a sword) Jud.3,16.

סירהוירת pr. n. an Egyptian city on the northern border of the Gulf of Suez Ex 14,2; Num.33,7 = בּיִרוֹת v 8.

רָיָם (from רַּשְׁים) m. ashes, dust Ex. 9.8. ליב'ל pr. n. a Philistine military commander Gen. 21,22.

. פּלֶנֶשׁ see פּילֵנֵשׁ

בים IS.13,21 seo הַּם זוּ זַּבּ.

הם f. fat, fatness Jb.15,27.

בּוֹלְתָּ pr. n. Phinehas 1) son of the high priest Eleazar Ex.6,25.—
2) a son of Eli 18.1,3.

קֿינֹן pr. n. name of a city in Edom Gen 36,41 (= אָבּוֹן Num.33,42).

קבּוֹרְת (redupl. from בְּיבּוֹית) f. pl. edges, teeth בּוֹרֶג בְּיבִּיוֹת a double-edged sword Ps.149,6; בּוֹרֶג בְּירִינְיִית בַּעֵיל a sharp threshing instrument having teeth Is.41,15.

P'5 (from P'B) m. wavering, tottering Nah.2,11.

the garden of Eden Gen.2,11.

ווֹן pr. n. 1Chr.8,35.

. פָתם sce פיתם

기출 (from 기후) m. flask, bottle 1S.

The to flow (Kal not used).

Pi. אַבָּה (pt. מְפַבָּה) to flow, to run; pt. pl. מָיִם מְפַבִּים the water was running Ez 47,2.

מְבֶּרֶת הַאְבְיִם pr. n. m. Ezr.2,57; Neh.7,59.

자구후 (= 디쿠환) to divide, to separate (Kal not used).

Niph. אַלְפָּלְאוֹת (3 f. הַבְּלָא); קּנְלָאָר לָּבָּלְאוֹת (בּּלָא); קּנָ הַלָּא (מָלָא); קּנָ הַלָּאוֹת (בְּלָאוֹת (בְּלָאוֹת (בְּלָאוֹת (בּלָאוֹת (בּלְאוֹת (בּלּאוֹת (בּלאוֹת (בּלּאוֹת (בּלאוֹת (בּלאוּת (בּלאוֹת (בּבּלאוּת (בּלאוֹת (בּלאוֹת (בּבּלאוֹת (בּבּלאוֹת (בּבּלאוֹת (בּבּלאוֹת (בּבּלאוֹת (בּבל

prop. to be divided off, hence: 1) to be remote, inaccessible, difficult, hard to understand, impossible (with מָמֶךְ (מָן אַת הַיא מָמֶךְ (לַא־גָפָלָאת הַיא מָמֶךְ it is not difficult for thee Deut. 30,11 (Eng. Bible; not hidden from thee); נְפַּיִאוּ מְמֵנִי they are too hard for me to understand Pr. 30,18; הוְפַּרֵא מִינִ דָּבֶר is anything hard (impossible) for the Lord? den.18,14; ... נְפַלֵא בַעִינֵי to seem impossible to... 2S.13,2.- 2) to be singular, wonderful, marvellous thy love to me נְפַּלְאַתָה אַהַבַּתָהְ לִי was wonderful 2S 1,26; pt. f. pl. wonders, wonderful deeds נְפַלֵאוֹת Ex.3,20; Ps.9,2; hence; monstrous things Dan.11,36; as adv. נְפַלֵאוֹת wonderfully, marvellously Jb.35, 5: Dan.8.24.

Pi. NAD (inf. NAD) to separate, to consecrate Num.15,3 a. 8.

Hiph. הָפַלָּא הָפַלָּא (fut. יַפַּלָּא ; pt. מַפָּלָא ; inf. הַפָּלִיא , הַפָּלָא 1) to separate, to consecrate Lev.27,2.-2) to make extraordinary, wonderthe Lord וָהָפְּלָא יִי אָת־מַבּוֹתְךּ the will make thy plagues wonderful Deut 28,59; הָפָלִיא עֵצָה to be wonderful in counsel Is. 28, 29; to הַפְּלִיא לַעֲשׂוֹת or עֲשָׂה לְהַפְּלִיא deal wonderfully, to do marvellously Jo. 2,26; Jud.13,19; הַּפָּלִיא to be wonderfully helped 2Chr.26,15; הָפָלִיא חַסְדוֹ לִי he hath shown me his kindness wonderfully Ps.31,22; inf. as adv. בְּרוֹל wonderfully great 2Chr.2,8. Hithp. אֹלְבַבְּה, to show oneself extraordinary, great אַלְבַבּה, בְּהִישׁב הַתְּבַבּלְּא and again thou showest thyself great toward me Jb.10,16.

אָרָאָים (sf. אָרְיּבָּיִם p; pl. בּּלְאִים a. אַרְרָּאָים m. wonder, miacle Ex.15,11; Ps. 77.12; Dan.12,6; concretely: wonderful one Is.9,5; pl. as adj. אַרְרָּיִרְיּיִ wonderful are thy testimonies Ps.119,129; pl. as adv. בּרְרָּיִרְיּיִ מְּרָּבְּיִיִּיִּ and she came down wonderfully Lam.1,9.

קרוה pr. n. m. Neh.8,7. בּלְאיָה pr. n. m. Neh.8,7.

. תָּגַלַת see בִּלְאֶמֶר

to divide (Kal not used).

Niph. נְפְלֵג to be divided Gen. 10.25.

Pi. אַלַּהָ (imp. בַּלַב) to divide Jb 38,25; fig. בֵּל לְשׁינָם divide their tongue, i. e. make them disagree Ps.55,10.

בָּלֵב Ch. (pt. p. בְּלֵב to divide Dan. 2,41.

Dan. 7.25.

תַּלְנִי (pl. פָּלְנִים, c. פַּלְנִים, sf. פָּלְנִים) m. 1) river, brook, stream Ps.65, 10; Is. 30,25; בוֹלְנִי בִּים rivers of water Ps.1,3; בְּלָנִי בִּיֹרָ a river the streams whereof 46,5; fig. בּלְנִי שָּׁכָּוְן streams of oil Jb.29,6.—2) pr. n. Peleg, son of Eber Gen. 10,25.

קַלֵּבְּהָ (pl. אַלְבָּה) f. 1) division, army Jud 5,15.— 2 stream (= גוֹם 1) Jb.20,17.

ה לְּבָּה f. division, class 2Chr.35,5.

Ch. same as Heb.; pl. sf.

פּילְגִשׁ a. פּּילְגִשׁ (sf. פּילְגָשׁ ; pl. פּילְגָשׁ , c. פָּלִגְשִׁים) f. concubine, paramour Gen 22,24; 25,6; Jud. 19,1; Ez.23,20; Cant.6,9.

קלב (akin to בּלַבָּ) to throw out, to flash, whence the next word. בּלְבָּוֹ (only pl. הֹדְבָּיִם) f. flash, flame הֹדְבָּיִם אִיט בּלְבּוֹת flashing fire Nah. 2.4 (others = Syr. אוֹם steel).

Nuph. נְפְּלֵה 1) to be separated, distinguished (with מְ from) Ex. 33,16.— 2) to be wonderfully made ונֹרָאוֹת נִפְיֵתוֹי I am fearfully and wonderfully made Ps. 139.14.

왕 한 pr. n. son of Reuben Gen.46, 9; gent. 양물 Num.26,5.

רביב (בּבְיבָּיב (בּבְיבָּיב (בּבְיבָּיב (בּבְיבָּיב (בּבְיב (בּבּיב (בּבּב (בּבּב (בּבּב (בּבּיב (בּבּיב (בּבּב (בּבּיב (בּבּב (בּבּב (בּבּב (בּבּיב (בּבּיב (בּבּב (בּבּב (בּבּב (בּבּב (בּבּב (בבּב (בּבּב

Pi. חבש (fut. חבשבי) to cut to pieces, to slice (fruits) 2K.4,39; of an arrow: to strike through Pr.7,29.— לוביהן הפביות לא לייני הייני לייני לייני הייני לייני ל

Ech. (originally to till the ground, then to labor, whence:) to serve, to worship Dan.3,18 a. 28; pt. pl. אַלְהֵי בִּיה אַלְהֵי the ministers of the house of God Ezr. 7.24.

תְּבֶּשׁ m. 1) piece, slice 1S. 30,12; Cant.4,3.— 2) mill-stone בָּבֶּע upper mill-stone Jud.9,53; תְבָּשׁ וווי lower mill-stone Jb.41,16.

ארוא pr. n. m. Neh.10,25.

וְהָלָּ Ch. m. service, whorship Ezr. 7,19.

to escape Ez.7,16.

Pi. Dha (fut. Dha; pt. Dhan; inf. Dhan); I to rescue, to save, to deliver Ps.17,13; with omission of accus. The to save oneself, to be delivered Jb.23,7.— 2) to bring forth Jb.21,10.

Hiph. מַלְים (fut. מַבְּיבׁ , ap. מָבָּיבׁ , to save, to deliver, to bring into safety Is.5,29; Mic.6,14. מַבְּיבׁ m. one who escapes, a fugitive; only pl. מַּבְּיבׁ Jer.51.50.

בּלְם (בּלְם ; prop. inf. Pi.) m. escape, deliverance בּלֵּם songs of deliverance Ps. 32, 7; שֵׁלְשׁן acc. Stb.: in vain is escape for them Ps. 56,8 (Eng. Bible: shall they escape by iniquity?).

בּלֶם pr. n. m. name of two persons 1Chr. 2, 47; 12, 3; בּיִת־פָּלֶם a city in Judah Jos.15,27.

הַלְשָׁה a. הּלִישָׁה (c. הַלָּישָׁה) f. de-

liverance, escape, remnant Ex. 10,5; Ob.17; Is.4,2.

pr. n. m. Neh.12,17. €לטי

בְּלְטִי מִּל pr. n. m. 1) a person mentioned in Num.13.9 — 2) another person 1S.25,44 = לְטִיאֵל 2S.3,15.

דיי pr. n. m. name of two persons 1Chr.3.21: 4.42.

קלבורה pr. n. m. Ez.11,1 a. 3.

יוֹבְּיֵלְי (from לְּבְּלֵי ; לְּיִבְּׁ) m. something hidden, secret Jud.13,18.

(from פְּלִיאָה wonderful; only f. פְּלִיאָה בַעַת מְמָנִי too wonderful is such knowledge for me Ps.139,6.

בּלְיָה pr. n. m. 1Chr.3.24.

ת (ב בּלִימֵי (בּלִימֵים, pl. פּלִימִים, c. מָלִימָים, m. one who escapes, a fugitive Gen.14.13; Js.66,19; בְּלִימֵי אָפְרִימֵי הַ הַּלִּימֵי the fugitives of Ephraim Jud.12,4.

תּ (from פָּלֵילִים, only pl. מָּלִילִים) m. judge קּלִים and he shall pay according to [the decision of] the judges Ex. 21. 22; אַיְבִינוּ פִּלִילִים even our enemies themselves being judges Deut. 32, 31; מַלְילִים a crime to be punished by judges Jb.31,11.

לילוה f. judgment Is. 16.3.

קלילי a crime שָוֹן פָּלִילִי a dj. judicial שְׁוֹן פָּלִילִי to be punished by a judge Jb. 31,28; f. as n. קּוֹילִיָּה זְיִּםְּ they stumble in judgment Is.28,7.

기술 (akin to 교육 a. 미술) to cut off, to divide, whence the next word 기술을 (sf. 교육) m. 1) district (prop. section) Neh.3,17.—2) staff, crutch 2S.3.29.—3) distaff Pr.31.19.

I. (akin to בְּלֵל) prop. to divide, hence: to decide, to judge (Kal not used).

II. (akin to נָפַל) prop. to fall down, to bow, hence: to pray (Kal not used).

Pi. אָלֵה (fut. יְפַּלֵּל) נס pray, to appease by prayer Ps.106,30 (but see Pi. of לְצַבְּּל I.).

うう pr. n. m. Neh.3,25.

pr. n. m. Neh.11,12. €ליה

see next word.

(from בְּלֹבִי adj. prop. concealed one, hence: unnamed one, a certain

one, such a one; always joined with אֵל־מְקוֹם פָּלְגִי as: אֵלְמֹנִי to such and such a place 1S. 21,3; אַלְמֹנִי אַלְמֹנִי אַלְמֹנִי sit down here, such a one! R.4,1; these two words were contracted into בַּלְּנִי בַּיִּלְמִנִי Dan.8,13.— בּלְנִי בַּיִלְמִינִי Dan.8,13.— בּלְנִי בַּלְנִי מִנְי 1Chr. 11,27 for בַּלְנִי בַּלְנִי בַּלְנִי בַּלְנִי מִנִי in 2S 23,26, and 1Chr. 11,36 for בַּלְנִי בַּלְנִי to level (Kal not used).

Pi. פֿלָם (fut. פֿלָם; pt. פֿלָם) to level (a path) מַעְגַּל צַּדִּיק תְּפַלִּם thou dost level the path of the just Is.26.7; מַעְגַּל בַּיְרָּהְ מַעְגַּל בַּיְרָּהְ הַּפַּלִם make level the path of thy feet Pr.4, 26 (others: בּיִרָם שִּיבָּר מִינִּים פַּוְר בִּיִּם מָעְנַל בַּיְרָּהְיִם אַבּר בַּיִּם מַעְנַל בַּיְרָּהָ אַבּר בַּיִּם בּיִם מַעְבַּל בַּיְרָים בּיִם מַּבְּר בַּיִם בְּיִם בְּיִבְּים בְּיִם בְּיִם בְּיִם בְּיִם בְּיִם בְּיִם בְּיִם בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבְים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבְיבְיבְים בְּיבְּים בְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְיבְיבְיבְיבְים בְּיבְּיבְיבְיבְיבּים בְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְיבְּיבְיבְים בְּיבְּבְיבְיבְּיבְים בּיבְּיבּים בּיבְיבְיבּים בְּיבְיבְיבְיבְּים בּיבְּיבְיבְיבְי

D בָּלֶים (from בַּבְיׁ) m. prop. level, hence: balance, weight Is. 40, 12; Pr.16,11.

to shake (Kal not used).

Hithp. רְהַפַּלִץ to be shaken, to tremble Jb.9,6.

קיצוּת f. trembling, terror Is.21,4; Ez.18.7.

נבלם (ב בלם) to balance, whence מְבְּלַשׁ , which see.

to roll (Kal not used).

Hithp. הַּתְפַּלִּשׁ (fut. לְּתְפַּלִּשׁ) to roll oneself, to wallow הַּתְפַּלְּשִׁי wallow thyself in ashes Jer.6,26; with accus. יְבָּבְּ הַתְּבּלְ הַתְּרָ roll thyself in the dust Mic.1,10

(Kri הַתְּפַלְשׁי (הַתְּפַלְשׁי); once without object: הַתְּפַלְשׁוּ אַדִּירֵי (הַתְּפַלְשׁוּ) and wallow yourselves [in the dust], ye leaders of the flock Jer.25,34. ye leaders of the flock Jer.25,34. Is. 14,29; Ps. 83,8 (hence the name Palestine applied to the land of the Israelites).

קלשתי (gent. of בּלְשָׁתוּ) m. a Philistine 1S.17,1; pl. פּלְשָׁתִים 1S. 17,3; Am. S, 7; the Philistine Sea, i. e. the Mediterranean Ex.23.31.

in Ar. to flee (= Heb. בְּלִתְּ), whence acc. some בָּלָתִיּ

קרת pr. n. m. name of two persons Num.16.1; 1Chr.2.33.

gent coll. Pelethites or Philistines who served as body-guards of David 2S.8.18 (acc. some: runners, from פּלת, always coupled with בָּרָהִי, which see.

Bee □12.

 I came out against thee with the sword Num.20,18; once as a negative adverb: אַרַח חַיִּים פָּוֹרְיַפַלֵּכִי she balanceth not (or: she cannot balance) the path of life Pr. 5.6.

llb (= Plb) to be soft, tender, savory, whence the next word.

hence: sweet cake (others: balsam) Ez.27,17.

תום (fut. פָּנָה, ap. בָּבָּן, for the cther persons אָבָּן, תְּבָּן, תְבָּן , תְבָּן , תְבָּן ; pt. םנות .pl. בנים pl. פנים a. פנה , pl. f. פנה inf. הופנית, פנית (פנית, to turn, to turn about וֹפְנוֹ וַיַנְם and they turned and fled Jud.20.45; hence: to go away, to retire Cant. 6,1; fig. of the heart: to turn away Deut.30, 17: of a boundary: to turn, to bend toward (with) Jos. 15.7; to turn this way and that way, i. e. to look about Ex. 2.12; of time: a) to pass away, the day waneth פַנַה הַיּיֹם Jer.6,4. b) to approach, to come when the morning came לפנות בקר Ex.14,27; לפנות ערב at the approach of the evening Gen 24.63.— 2) to turn toward, to look to (with נִיפָן אָלָיי יִיָּ (לְּ־ , אֶל and the Lord turned toward him Jud. 6,14; וּפַנָה לְמַעָלַה and they shall turn (look) upward Is.8,21; fig. to look upon, to regard, to have respect (with אָלֵיכֶם (אָל respect with וּפָּנִיתִי אֵלֵיכֶם and I will have וְהַּפְּרֵיתִי אֶתְכֶם respect unto you, and make you

Pi. אַבָּה (imp. pl. אַבַּה) 1) to remove, to drive away Zph.3,15.—2) to clear, to clear out בְּלִיתְי וְבָּלִיתְ וֹשְׁכִּיתְ I have cleared out the house Gen.24,31; בְּלִיתְ וְבְּלֵּיתְ thou didst clear out a place before it Ps.80, 10; " make ye clear the way of the Lead Is.40,3.

Hiph. הַּפְּנָה (fut. ap. בָּבָּן; pt. מַפְנָה ; inf. הַפָּנוֹת (הַפְנוֹת tr. to turn and he turned וַנֶּפֶּן וְיָב אֶל וְנְב tail to tail Jud.15,4; בַּהַפָּנֹתוֹ שָׁבָמוֹ when he turned his back to go away 1S. 10, 9; with אָרֶר to turn one's back, i. e. to flee Jer 48.39.— 2) intr. to turn the back לְּבְנוֹ נַבוֹ they turned their back, they fled Jer.46,21; 49,24. --ל they נכון ולא הפנו they are fled, and look not back Jer. 46,5; אַין בַּפְנָה but none shall lock back Nah.2,9; לא הפנו אַבוֹת the fathers shall not look אֱל־בַּנִים back to their children Jer.47.3.

Hoph. בְּבְּבֶּה (pt. בְּבְּבָה 1) to be turned, directed Ez.9,2.— 2) to be turnedback, to be put to flight Jer.49,8.

וואם (from פנת c. חבה, sf. הבתה; pl. חוֹשׁם, sf. פַנוֹתִיוֹ f. prop. turn, hence: 1) top (of a roof), pinnacle, turret Pr.21,9; Zph.1,16; 2Chr.26, 15.- 2) corner Jb. 1. 19 (of a house); Pr.7,8 (of a street); אבן שַער (a corner-stone Jb.38,6 שַער) Tipl the corner-gate (one of the gates of Jerusalem) 2Chr. 26,9 (for which 25,23 שער הפנה); fig. a pillar of the state, a prince, a chief מַבְעָר שָׁבְעָר the pillar of its למנו פנה ממנו והד (tribes Is.19,13 cut of him cometh forth the pillar, out of him the tent-nail Zch.10. 4; pl. בעם the chiefs or the people Jud.20,2; 18.14,58.

קּנְים (same as פָּנָה; sf. פָּנָה; pl פָּנָים) m. corner Pr.7,8; שַׁצֵר הַפָּנִים the corner-gate Zch.14,10.

Jordan Gen.32,32, for which 32, 31 בְּנִאֵּל ... 2) name of two men 1Chr.4,4; 8 25 (Ktib בָּנִיאָל).

פָנוֹאֵל see פָּנִיאֵל.

אָנִים (ancient pl. form for פָּנֵי הַבְּבֵל m. fore part, front בְּבֵי ה the temple Sefore % ואָנִי the temple Sefore % ואָנִי

שׁנִים Ktib for פּֿגִינים, which see.

turned toward any one, hence: 1) face, countenance Ez. 1,10; Gen. שנים or פנים אל־פנים or פנים or face to face Gen. 32, 31; Deut.5,4; על־פניו or אַק־פּניו to one's face Jb.1,10; 21,31; Deut.7, 10; of the face as reflecting the frame of mind: הַבַּרָת פָּגְיהָם עַנָהַה Da the appearance of their countenance testifieth against them Is 3,9; רע פנים sadness of the countenance, i. e. a sad mien Ec. 7,3; בּשָׁת פַּנִים shame of face, i. e. shamefulness Dan. 9, 7; עו פנים fierce of countenance, i. e. insolent Deut.28,50; קייָה פַּנִים hard of countenance, i, e. impudent Ez.2,4; אוֹר פַנִים light of countenance, i. e. cheerfulness Jb.29,24; hence Did expresses: sadness, anger ופניה לאיהיוילה עוד and she had no more her sad countenance ווא ז אָעֶוְבָה פָּנֵי וְאַכְלִינָה I will leave off my sad countenance. and cheer myself up Jb.9,27; שים to set one's angry look upon Lev.20,5; לא אפיל פני בכם I will not cause mine anger to fall upon you Jer.3,12; פַּנֵי יָנָ בָּעִשֵּׁי "The anger of the Lord is against them that do evil Ps.34,17; of a good disposition: דָאָר בָּנָיו אֱל־ to make one's face shine upon, i. e. to show his kind disposition to one Num 6,25; פַּנִים also expresses direction, aim, intention: מַנְמַת the striving of their לְּנִיהֶם קַרִּיטָה faces (i. e. their direction) is forwards Hab וּ,9; שִׁים פַּנְיוֹ to set

one's face, i. e. to direct one's course Gen.31,21; followed by inf. with :: to intend doing anything Jer.44,12; מְםְרָוּ לַמְּ חָמָה his intention was to fight 2Chr.32,2; 135 the battle was set against him 1Chr. 19,10; hence: regard, attention קנים מון־ to turn away one's face, i. e. to withdraw one's regard Ez. 7,22; to hide the face from, i. e. not to regard one Is. 54.8. - 2) face in the sense of: presence, one's own person, self in his presence Deut.4.37: my presence (or: I myself) shall go Ex. 33, 14; פֿנֵיך and that thou go to battle in thine own person 2S. 17,11; לֵרָאוֹת פְּנֵי to appear in my presence Is.1,12; שועות פַנֵיו his (God's) own salvation Ps. 42,6; hence: הַבִּיר פַנִים, נַשֵּׂא פַנִים to respect a person Jb.34,19; Lev. 19,15; Deut.16,19.- 3) face, surface לְנֵי אַרָטָה the face (surface) of the earth Ps. 104, 30; על־פּגַי upon the face of the waters Gen.1,3; of the surface of a field Is.28,25; פָגֵי לְבוּשׁוֹ the surface of his garment Jb.41,5; פֿגַי הַלּוֹט the surface of the covering Is.25,7; אם פּגִי־כָּמָא he covereth the face of his throne Jb. 26, 9; hence: external appearance, form, condition נָרֹעַ הַּרָע פָּנִי צֹאנֶךְ know well the appearance (condition) of thy flocks Pr. 27, 23; in order לָבַעַבוּר סַבָּב אֶת־פָּגֵי הַדָּבָר

to change the form of the matter 18.14,20.— 4) fore-part, front פָּנֵי front of the tabernacle Ex. 26,9; van of an army Jo.2.20; edge of a weapon Ec.10,10; as adv. in written in כָּתוּבָה פַּנִים וָאַחוֹר front and on the back Ez. 2, 10; מפּנִים before 2S. 10, 9; לַפַנִים a) forward Jer.7.24. b) before, of old Deut.2,10. - 5) exhibition, show the show-bread Ex.25, 30 (see this phrase also under (מֶחֲם .- 6) with prepositions is frequently used instead of prepositions and particles: a) 125 before Deut. 7, 24; 25, 9. b) לְפַנֵיו , לְפַנֵין , לְפַנֵין , לְפָנֵין , לְפָנֵיו , לְפָנֵיו , in the לפגיבם, לפגיבם presence of, before Gen. 18, 22; before the sun Jb. 8,16, also: as long as the sun remaineth Ps. 72, 17; לְפַנֵינוּ fore us, in front of us 188.20: in reference to time: לפני מותו before his death Gen.27,10; לְפָנֵי ? before this Neh.134; hence. sooner יַדַכָּאוֹם לפני־עַשׁ they crush them sooner than the moth Jb. 4,19; with regard to preference: more than וַלא נְכַּר־שׁוֹעַ לִפְנִי־דָל nor doth he regard the rich more than the poor Jb.34,19; ... נַתַן לָפָנֵי to consider as... 1S.1,16; יערב לְפָגֵי יהי to become surety for. . Pr.17,18. c) کا اور before Ex.23,17; Num. 17,8; אֶל־פְּנְיוֹ to meet him 2Chr 19,2; אָל־פָּגי הַשְּׂיֶה into the open field Lev.14,53; Ez.16,5 d) על־פָּגָי before Gen.32,22; מֵל־פָּגֵי הָרַח be-

fore Terah, i. e. in his presence Gen. 11, 28; other significations: על פָּנֵי above me Ex.20,3; "עַל פָּנֵי above me סרום toward Sodom Gen. 19, 28; breach upon פרץ על-פני פרץ breach Jb.16,14; as belonging to של-פני , פנים signifies: upon the surface (see signification 4). f) in the sight of, before שָׁלֵי בְּיֵלְ before the Lord Gen. 19, 13; אַת־פָּגִי הַעִיר before the city 33, 18; נְלַאַה אָת־פֿגַי... to appear before one 18.1,22; אָם האָם away from before Gen.27,30. g) מָּפָנֵי , מעל־פָּגִי , מַלְפָּגִי away from before, from: וַנָּנָם מְפְּנֵיוֹ and he fled from before it Ex.4,3; מָלְפַנֵיך let my sentence come forth from thee Ps.17,2; שַלַה מַעַל־ send them away from my presence Jer ולוני also signifies cause: מָפָגֵי חשָׁך because of darkness Jb. 37,19; נַּלָקצוּ מְפָנֵי and they were grieved בני ישראל because of the children of Israel Ex. 1,13; מַלְאָה הַאָּרֶין חֲמָם מָפָּגִיהָם the earth is filled with violence because of them Gen.6,13; מָּפָנֵי שׁלֵא because Ex.19,18.

קנימים . adj. interior, inner 1K.6,27, קומית בלימים . 2Chr.28,11; f. פְּנִימִים Est.4,11, pl. פְּנִימִים 2Chr.4,22.

קנינים (from בָּנִינִים) m. pl. coral, pearl Lam.4,7; Ps.3,15 Ktib פָנִיִּם.

קּוֹנְה pr. n. wife of Elkanah 1S.1,2. בּוֹלָה to be tender, delicate (Kal not used).

Pi Pip (pt. Pip) to bring up delicately, to fondle Pr.29,21.

בּילָת (from מְּבֶּיל, only pl. מְיְבָּים) m.

prop. part, hence: stripe בְּילְנָת מְּבְיל a garment with stripes, a coat of divers colors Gen.37,3;

2S.13,18 (othere: a tunic reaching to the extremities, i. e. to the palms of the hands and soles of the feet; see DB Ch.).

רבים Ch. (from בּבְּם) m. end, extremity בְּבְּי DĐ palm of the hand Dan.5,5.

בְּשַׁלֵּ (= Ch. מְשַׁבְּ (Ed. מְשַׁבְּ (Ch. מְשַׁבְּ (Kal not used).

Pi. Pieto cut, to pass through אַרְמְנוֹתְייִם pass through her palaces (i. e. fig. mark off their limits, survey them) Ps.48,14.

תְּבְּהָה (a part, a point) pr. n. a mountain ridge in Moab Num. 21,10; Deut.34,1.

নিচ্ছ (= ন্টুছ) to spread out, to extend, whence the next word.

קְּבָּהְ (c. הַבְּיּה) f. plenty, abundance וּבְּיּהָ הַבְּּה בְּרָּה בְּיִה הַבְּּה מַנְיּה בְּרָה בְרָה בְּרָה בְיוּבְיה בּרְה ב

תְּחָבֶּי (fut. תְּבְּיִי ; pt. pl. מְּחָרִים; infהַּבְּיִר (prop. to spare) Ex 12,13; Is.31,5.— 2) to halt, to waver עַר תְּהָי אַהָּם פּֿסְרִים how long do ye halt between two opinions 1K. 18.21.

Niph, noại (fut. noại) to become lame 2S.4,4.

Pi. $\sqcap pp$ $(fut. \sqcap pp)$ to leap, to hobble 1K.18,26.

רְּחַבָּ (prop. sparing, from רְּבָּ ; רְּחַבְּ (prop. sparing, from רְּבָּ ; רְּחַ בְּּ וֹיִים (prop.) m. 1) the paschal lamb Ex.12,27; 2Chr.30,17.—2) the passover, the paschal day, i. e. the 14th of Nisan Num.28, 16: רְבָּבְּ רְבְּיִים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבְּים בְּים לְבִּים לְבִּים בְּים בְּים בְּים לְבִים בְּים בְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים ב

תְּחָיִם (pl. מִּחְיָם) adj. lame Lev.21, 18; 2S.5,6; שְׁתֵּי בְּיָלִיי lame in both feet 9,13.

The pr. n. m. 1Chr.4,12 etc.

קריל (from בְּחַילִי c. בְּחַילִי) m. pl.
1) carved images, idols Deut.12,3
(for the sing. בְּחַילִי is used).— 2)
quarry Jud.3,19.

705 pr. n. m. 1Chr.7,33

לָּחָבָּ (fut. לְּסַבְּי ; imp. לְּסַבְּּ) to hew, to cut, to carve Ex.34,1 a. 4; Hab. 2,18.

לְּחָלֶּה (מְּלְהָה ; sf. יְּהָהָּה , הַּחְלָה , בּיְרָהְּה , אַרְהָּה ; sf. יְהָהָּה , הּחָלָה , מּתְלְה , מּתְלְה מּת carved image, idol Deut.4,23; is.42,17; 48,5 (for the pl. בְּיִלְיִם is used).

Ch. m. a stringed בְּלַנְתֵּרִין a. בְּלַנְמֵרִין

instrument like a lyre, a psaltery (it is the Greek psalterion) Dan.3, 5 a. 7.

DD.—2) to divide, to part, whence DD.—2) to cease, to fail; only 3 pl.: בְּלֵים מִבְּנִי מְדָנִים מִבְּנִי אָדְם the faithful fail from among the children of men Ps.12.2.

기탈리탈 pr. n. m. 1Chr.7,38.

קּעָה (fut. 1 אָפְּעָה) 1) to breathe, to hiss, whence אַפְּעָה viper.— 2) to pant, to groan בּייִלְרָה אָפְעָה will groan like a travailing woman Is.42.14.

강을 a. 강을 pr. n. a city in Edom Gen.36,39; 1Chr.1.50.

הָפָעַל־ once, הָפָעַל 2 , וַפָּעַל , once הָפָעַל Jb.35,6; pt פֿעל , sf. פֿעל ; pl. c. to do, to work, to make Num 23,23; Pr.16,4; מִי פַעַל וְעַשֵּה who hath wrought and done it? וֹפַעל בַּפָּחָם וּבַפַּקַבוֹת וִצְּרֵהוּ (Is.41,4 he worketh in the coals, and fashioneth it with hammers Is. and he is וַיָּפֿל בָשַׁחַת יִפְעַל fallen into the ditch which he made Ps.7,16; with -; to make into: חָצָיו לְדֹלְקִים וִפְעַל he maketh his arrows burning Ps.7,14 (Eng. Bible: he ordaineth his arrows against the persecutors); with 📮 to effect against: אָם־חַטַאתַ טָה

if thou sin, what dost thou effect against him Jb.35.6; one who does or makes he that הולה המים ופעל צדק walketh uprightly and righteousness Ps. 15,2; pt. as n. doer, worker, maker: שַׂנָאתַ כַּל־ thou hatest all workers of iniquity (evil-doers) Ps.5.6; and to my maker ולפעלי אחן צרק (creator) I will ascribe righteousness Jb.36,3; וֹשֵׁלֵם his maker, i. e. workman Is.1.31.— i Jer. 22.13 belongs to פָּעַל, which see. פֿעל (sf. פֿעלו a. פֿעלו Jer.22,13, קַעַלָּים , pl. פַעַלָּים (פַעַלָּים m. 1) work, business Ps. 104, 23. - 2) work, deed, act פֿעַל יִי the work of the Lord Is.5,12; of the moral doings of men Pr. 20,11; R.2.12; Ps.28,4; of the exploits of a hero: קבּלִים great in many acts (or: achievements) 2S.23,20.- 3) work, production, creation פעל וַדֵי the work of my hands Deut.33,11; Is. 45,11.— 4) a getting, acquisition Pr. 21, 6; hence: wages, reward Jer.22,13; Jb.7,2.

קּעְלּה (c. פְּעְלֹּה pl. פְּעְלֹּה f. a doing, work 2Chr.15,7, פְּעְלֹּה the works of the Lord Ps.28,5; בּיְעְלֹה אָרָם the works of men 17, 4.— 2) wages, reward פְּעְלֹה אָרָם the wages of him that is hired Lev.19,13; Is.40,10; שִׁיְבֵּי the reward of mine adversaries Ps. 109,20.

שלחי pr. n. m. 1Chr.26,5.

שַׁעַם (inf. sf. בַּעָם) 1) to strike, to beat, whence בַּעַם and קַּעָם: — 2) to move, to impel Jud.13,25.

Niph. 따라다 (fut. 따뜻한) to be moved, stirred, troubled Ps.77,5.

Hithp. ២ប៉ូក្កា to be troubled, agitated Dan.2,1.

פעם (^ פַעַם; pl. פַּעָסָים, c. פַּעַמָים, sf. פַעְמֵיך, פָּעָמֵין, (once m. Jud 16,28) 1) anvil הוֹלֶם פַעם he that striketh on the anvil Is. 41.7.- 2) tread, step, pace Ps. 17,5; 140,5; מַרְבָּבוֹתֵיוּ tha paces (Eng. Bible: wheels) of his chariots Jud.5,28; hence: foot Is. 26,6; Cant.7,2; בַּרְּיפָעָמֵי the sole of my feet Is.37,25. - 3) pl. פעמות feet, bases (of a table) Ex.25.12: 1K. 7, 30 (others: corners). - 4) turn, time (prop. one tread with the foot) אַחַת one time, once Jos.11,14; שֵׁלשׁ פְּעָמִים three times Ex.23,17: פַּבֶּמִים רַכוֹת many times Ec 7,22; du. בעמים twice Gen.27,36; once or twice Neh.13,20; פעם ושְׁתַּיִם בעבים this time Gen. 18.32; ...םעם מַעַם now... now Pr. 7, 12; בַּפַעַם this time as every time, now as before Jud. 16,20; פֿעמֵים לוש two, three times, i. e. oftentimes Jb.33 29.

שׁנֵעם m. bell Ex. 28,33.

י גַּפָּנַע פַּמִנְעוֹ see בַּמֵנָעוֹ

to open (the mouth) Ps.119, 131; with בְּיֵנ to gape with Jb.16, 10; fig. of hell Is.5,14. לְצָבּה (fut. בְּצָה; pt. בְּצָה; imp. בְּצָה)

1) to open wide (of the mouth) Is. 10,14; Ez.2,8; with על to gape upon Ps.22,14; fig. of the earth Gen.4,11; hence: to utter בְּבֶּל יִפְּצָה his mouth uttereth foolishness Jb.35,16 (Eng. Bible: doth open his mouth in vain).— 2) to deliver, to rid from (with בְּלָּה Ps. 144.7 a. 10.

תְצָהַ (fut. רַבְּהָי; imp. יְתְּהָּם, pl רְבָּהָ to break forth, with בְּנָהוֹ into singing Is.14,7; 44,23; יְתְהָוֹ יִתְּהָ break forth, sing together 52,9.

Pi. THE to break in pieces (of bones) Mic.3,3.

רֹבִינְה (from בַּצִּין ה notch, jag מוֹבְייִר (from בַּצִּין ה חוֹבּיִר (from בַּצִּין בּרִּם and there were notches in the edges 1S.13,21; acc. older interpreters בּצִייְה פָּים an instrument with indentations in its edge, a file (for sharpening the mattock, the coulter, etc.); Fuerst regards the text as faulty and suggests the reading: בַּיִּיִר (בַּיִּבְיִר (בַּיִּבְיִר (בַיִּבְיִר (בַּיִּבְיִר (בַּיִּבְיִר (בַּיִּבְיִר (בַּיִּבְיִר (בַיִּבְיִר (בַּיִּבְיִר (בַּיִּבְיִר (בַּיִּבְיִר (בַּיִּבְיִר (בַיִּבְיִר (בַּיִּבְיִר (בַּיִּבְיִר (בַּיִּבְיִר (בַּיִּבְיר (בַּיִבְיר (בַּיִּבְיר (בַּיִבְיר (בַּיִּבְיר (בַּיִבְיר (בַּיִּבְיר (בַּיבְיר (בַּיבְיר (בַּיבְיר (בַּיבְיר (בַּיבְיר (בַּיבְיר (בַיבְיר (בַּיבְיר (בְּיבְיר (בַּיבְיר (בְּיבְיר (בְּיבְיר (בְּיבְיר (בַּיבְיר (בַּיבְיר (בְּיבְיר (בְּיבְּיר (בְּיבְיר (בְיבִּיר (בְּיבְיר (בְּיר (בְּיבְיר (בְּיבְיר (בְּיבְיר (בְּיבְיר (בְּיבְיר (בְּיבְיר (בְּיר (בְּיבְיר (בְּיר (ב

Ar. to separate (Kal not used).

Pi. אָבָּ (fut. אַבּיבּ) to peel off,
to strip off (bark) Gen.30,37 a. 38.

(only pl. אַבְּלִּהׁן) f. a peeled
spot or atreak Gen.30,37.

DY의 (= Ch. DY의) to break, to rend Ps.60,4. נְצְיִע (pt. p. פְּצְיִע , c. פְּצְיִע ; inf. פְצְיִם) to wound, to crush 1K.20,37; Cant. 5,7; אָנִע־דַּבְּה he that is wounded in the stones Deut.23,2.

עַצְעָים (^ עַזְּשָּׁ; sf. יַנְיִּצִיּ ; pl. פּּצְעִים , c. יַנְּצְשָׁים m. a wound Is.1,6; Pr. 23,29; 27,6; יְנְצְּעִי to my own wounding Gen.4,23 (Stb.: for the wound inflicted on me).

עצש pr. n. m. 1Chr.24,15.

עָבְּר (fut. פְּצֵר) 1) prop. to cut into whence פְּצִירָה.— 2) fig. to urge, to press upon (with בְּיִר) Gen.19,3 a. 9; 2K.5.16.

something Ps. 106.4; פַּקָר לשַלוֹם to visit one to see how he fares 1S.17.18. - 3) to inspect, to review, to muster, to number 7557 to number the people 28. 24,4; אוראו פַקרוּ נַא וּרָאוּ number now, and see IS.14,17; pt. p. פֿקרים the mustered, the numbered Num.1, 46;2,9.- For בקני Ex. 38,1 and the phrase עַבַּר עַלּ־הַפָּקְדִים see under לקוד . — 4) to remember, to think of וַיִּ פַּקַר אָת־שֶׁרָה and the Lord remembered Sarah Gen.21,1; and think of this ופקד גפן זאת vine Ps 80,15. - 5) to visit, to punish, to hurt (with בָּל, אֱל , בָּי shall I not העל אלה לא־אפקר־בַּם visit (punish) them for these things? Jer.9,8; לָפָקד עַל־יַעַקב to punish Jacob according to his ways Hos.12,3; פַּן־יַפָּקדׁ עַלֵּיהַ lest any one hurt it Is 27,3; בקר עוֹן אַבוֹת עַל־בָּנִים visiting the iniquity of the fathers upon the children (i. e. punishing the children for the sins of the fathers) בּוֹם פָּקָדִי וּפָּקַדָתִי עֵלֵיהֶם Ex.20,5; in the day when I visit (punish) I will visit their sin upon them 32,34; הָנְנִי פּוָקָד אֵל־ behold, I will punish אַמוֹן מְנוֹא Amon of No Jer. 46,25.— 6) to appoint, to set, to designate פָּקדֹי וְיָרָה אִישׁ עַל־הָעָרָה let the Lord... set a man over the congregation ונפקד... אַת־יוֹסַף אָתַם (Num.27,16; אַתַם and... set Joseph with them Gen. and וּפַקַרָּתֶּם עֵלֵיהֶם בָּמָשְׁמֶּרֶת and ye shall designate unto them in

charge Num. 4.27 .- 7) to charge, to command, to enjoin (with על) he charged פַּקַר עָבַי לְבְנוֹת־רוֹ בַוָּת me to build him a house Ezr.1,2; יברכו שליו דרכו who hath enjoined him his way? Jb. 36, 23 (Stb.: who will punish him for his way?). - 8) to entrust, to give a charge מִי פַּקַר עָלַיו אָרצָה who hath given him a charge over the earth Jb. 34, 13; pt. p. officers (prop. those to whom is given charge) 2K.11,15. -9) to take care of, to put away for safety, to bestow מַיַרָם he took them from their hand and bestowed them in the house 2K.5,24.

Pi. אָבָּ (pt. אָבָּטְ) to muster בְּיִבְּיִלְיִהְ אָבְיִּא מִיְרְיְהָטְ he mustereth the host of the battle Is.13,4.

Pu. אַפָּן 1) to be numbered, counted Ex.38,21.— 2) to want, to be deprived of the residue of my years Is.38,10.

הַפְּקִיד (fut. בְּפְקִיד , ap. רָפְּקִיד ; ap. בַּפְּקִד) to appoint, נְפָּקֵד ; imp. בְפָּקִד) to set over (with בַּרָּקָד , בְּרַ) of

the thing) Gen. 39.5: 1K.11.28: Is. 62,6; Jer.40,5,- 2) to commit, to entrust (with על יַד , בַּיַר) Ps.31,6; 2Chr. 12.10.

Hoph. הַפָּקָר (pt. מְפָּקָר) 1) to be appointed, set over; pt. pl. מְפַקרִים those set over, overseers 2Chr. 10,12.— 2) to be delivered for keeping, to be deposited Lev.5, 23.— 3) to be punished הָיא הַעִיר this is the city to be punished Jer.6.6.

Hithp. הָתַפַּקר for הָתַפַּקר (fut. to be mustered, numbered (יתפקד Jud.20,15 a. 17; 21,9.

Hothp. דְּתְּפָּקֵד to be mustered, numbered Num.1,47; 2,33; 26,62; 1K.20,27.

 Γ קר (c. הַבְּרָשָּׁר, sf. בּהְבָּרָשָּׁר, pl. הקרות (פַּקרוֹת) f. 1) a numbering, mustering 1Chr.26,11.- 2) care, providence Jb.10,12; hence: custody, watch (with על 2K.11,18; בִּית the watch-house, prison Jer.52,11.— 3) charge, oversight, service, office בְּקְבַּת הַמְּשֶׁבָּן the oversight of the tabernacle Num. 4,16; בָּקְדוֹת בֵּית יִיָּ the offices of the house of the Lord 2Chr.23, 18; coll. authorities, officers Is. the פַּקרוֹת הַעִיר ; 2Chr.24,11 פַּקרוֹת הַעִיר officers of the city Ez.9,1.- 3) something laid up, store, property Is.15,7; Ps.109,8.— 4) visitation, punishment Is.10,3.

m. something laid up, deposit, store Gen.41,36; Lev.5,21.

בעל פָּקרוּת f. oversight, ward בַּעַל פָּקרוּת

a captain of the ward Jer. 37,13. קר pr. n. a region in Babylonia Jer.50,21; Ez.23,23.

פקוד (only pl. פְּקוֹרֵים, c. פְּקוֹרֵים, sf. שקביו m. a mustering, enumertion עַבר עַל־הַפּקְרִים to pass the mustering Ex.30,13; פַקוֹרֵי הַמִּשְׁכַּן enumeration (of the articles) of the tabernacle 38.21.

ם (only pl. פּקוּים a. פּקוּים, r. ית (פקורי) m. precept, order, command Ps.19.9; 103.8; 119.4 etc.

(fut. פַּקָה; pt. פַּקָה; imp. תְּשָׁקָה; imp. מְשָׁקָה inf. 디어의 1) to open (the eyes! Gen.21,19; 2K.5,34; 6,17; hence; to be watchful Jer. 32,19; Jb. 14,3; to open the eyes of the blind Ps.146,8; once of the ears 42,20.

Niph. רְפַקַן (fut. הְפַקַן) to be opened (of the eyes) Gen.3,5; Is. 35,5.

תם pr. n. a king of Samaria 2K. 15,25.

קרים (from אַפָּקים , pl. פֿקקים adj. open-eyed, seeing Ex. 4,11; fig. clear-sighted, wise 23,8.

pr. n. a king of Samaria 2K.15,22.

תרקוֹם (redupl. of הבַּם m. opening, loosening, deliverance Is.61,1 (acc. others gip prison, so that would mean: opening of فِرَا جَرْنِ the prison).

קיִרִים (c. פָּקִירִים; pl. פַּקירָים) m. overseer, commandar, officer Gen.41. 34; Jer.52,25.

עָבָע (= בַּבְע to split, to burst, whence the next word.

ש m. wild cucumber (so called because it splits at the slightest touch when ripe); only pl. מַקעִים an architectural ornament in the shape of wild cucumbers 1K.6,18.

אָבָּקְעָא (= עָקַעָּא; only pl. אָבָקּעָא f. wild encumbers 2K.4.39.

እርም I. (akin to ፲፰) to bear (Kal not used).

Hiph. רְּבְּרִיא to bear fruit, to be fruitful Hos.13,15.

II. in Ar. to flee, to run, whence the next word

אָרָאָ (pl. פְּרָאִים) m. a. f. wild ass, culan Jb.39,5; Jer.2,24; 14,6; אַיָר אָרָם a wild ase's colt Jb.11,12; בּרָא אָרָם a wild ass of a man, i. e. a wild man Gen.16,12.

בּרְאָם pr. n. a Canaanitish king Jos. 10,3.

פארה see בראת.

a. סְּלְנָים (pl. מַּלְנָים) m. portico on the western side of the

temple-building 1Chr.26,18; 2K. 23,11; in Persian parwar a summer-house; Ch. ברוב a suburb.

לַבְּרָ to part, to divide, to separate; pt. p. f. לְּבְרוֹת spread out (of wings) Ez.1,11.

Pi. 기크 (fut. 기호) to separate oneself, to go aside Hos.4,14.

Pu. רָבָּ (pt. רְבָּבֶּר) to be separated, isolated Est.3,8 (Eng. Bible: dispersed).

קָּרֶר (sf. יְּבֶּרְרִים ; pl. פְּרָרִים, sf. פְּרָרִיהָם, m. mule 2S.18,\$; 13,29; 2K 5,17; Ezr.2.66.

קְרָבְּה (c. תְּבְיָבָּא) f. she-mule 1K. 1.33 a.38.

רְדָּלְת (from בַּבְּי only pl. קּבְרוֹת f. grain Jo.1,17.

D בוֹרָבּ (pl. בּיְרָבֶּל) m. park, pleasuregarden Cant. 4,13; Neh. 2,8; Ec. 2,5 (Zend. pairidaeza, Greek paradeisos).

Hiph: הַפְּרָה (fut, יַפְּהָה, ap. הָפְּרָה, ap. יָפְּהָה, ap. יִפְּהָה, ap. יִפְּהָה, ap. יִפְּהָה, ap. יִפְּהָה, ap. יַפְּהָר, ap. יַפְּהָר, ap. יַפְּהָר, ap. יַפְּהָר, increase define people greatly Ps. 105,24; pt. sf. קּבְּיִי מַפְּרָּך, i will make thee fruitful Gen.48,4.

קָרָה (from פַּרָה, f. חְבָּהְ, pl. מְּבְהּה) f.

1) young cow, heifer Num.19,2; also of a cow giving milk and bearing young 1S.6,10; Jb.21,10; fig. מְּבָּשְׁן the cows of Bashan (of the voluptuous women of Sa-

maria) Am.4,1.— 2) with art. מְבָּבְּי pr. n. a city in Benjamin Jos.18,23.

תְבָּה f. acc. Ges. in Ar. mole or rat רְבָּר מְבְּר mole-holes Is.2,20 (but see תְבַּר הַבְּרָה).

קרה pr. n. m. Jud.7,10.

קרוְדָה pr. n. m. Ezr.2,55, for which Neh.7,57 אַרוּבָא.

אָבּרוֹיִי Ktib. Est.9,19 for בְּרוֹיִי, which see.

ם בְּרֵבְי מִי pr. n. a region abounding in gold 2Chr.3,6 (acc. some = אוֹפִיר, others = בּרָבוֹיָן בַּּרָבָּי,

عَنْدَ eee عَنْدَال

קרוּך (from רוֹם II) m. pot, kettle Num.11.8.

I. in Ar. to cut, to divide, to separate; fig. to decide, to judge, whence אַבָּוֹן I., וְיֹוֹבָהַ.

ווו II. in Ar. to spread, to expand, to make level, whence בְּנָים, וּוֹלָבָיָה.

רָקְיּ I. (from וֹפֿרָז l.) m. judge, leader, ruler; only pl. sf. יַּבְיָּב יִּלְיּטׁ לֵּאִיטׁ the head of his leaders Hab.3,14 (others: the chiefs of his villages; see 기를 II.).

II. (from ווּשׁבּרָן M. level land, cpen country, village, whence יוָבָּיָּב.

(from יבּלְוֹת only pl. קּבְיוֹת level place, open town, village אֲבֶץ פְּבְוֹת land of villages, open country Ez.38,11; בָּבָלִוֹת the

open towns Est.9,19; פְּרָוֹת הִשֵּׁב יְרוֹשְׁלַח Jerusalem will be inhabitated as the open towns Zch. 2.8.

קרוון (from ובר: sf. מָרְוּוֹנוֹ m. prop. judgesnip, hence: rule, dominion אַדְקוֹנוֹ בִּישְׁרָאֵל the righteous acts of his rule in Israel Jud.5,11; concretely: rulers אַדְקוֹנוֹ בִּישְׂרָאֵל the rulers ceased in Israel v. 7 (others in both passages: open towns, villages, from וברו פרו

in the open country, a countryman יְּבְרֵיׁ the towns of the countryman, i.e. the country-towns Deut אָרֵי הַפְּרָיִי בּפְרָיִי מַבְּרִיִי הַפְּרָיִי הַפְּרָיִי הַפְּרָיִי הַפְּרָיִי הַפְּרָיִי הַפְּרָיִי הַפְּרָיִי הַפְּרָיִי הַפְּרָיִי הַבְּרִייִי הַפְּרָיִי הַבְּרִייִי הַבְּרִיִי הַבְּרִיִי הַבְּרִיִי הַבְּרִייִי הַבְּרִייִי הַבְּרִיִי הַבְּרִייִי הַבְּרִיִים הַבְּרִיִים הַבְּרִייִים הַבְּרִייִם הַבְּרִיים הַבְּרִיים הַבְּרִיים הַבְּרִיים הַבְּרִים הַבְּרִים הַבְּרִים הַבְּרִים הַבְּרִים הַבְּרִים הַבְּרִים הַבְּיִים הַבְּיִים הַבְּרִים הַבְּרִים הַבְּרִים הַבְּרִים הַבְּיִים הַבְּרִים הַבְּיִים הַבְּיִים הַבְּיִים הַּבְּרִים הַבְּיִים הַבְּיִים הַבְּיִים הַבְּיִים הַבְּיִּים הַבְּיִים הַבְּיִּים הַבְּים הַבְּיִים הַבְּיִים הַבְּיִים הַּבְּיִים הַבְּיִּים הַבְּיִּים הַבְּיִּים הַבְּיִים הַבְּיִים הַבְּיִים הַבְּיִים הַּבְּיִים הַבְּיִים הַבְּיִים הַבְּיִים הַבְּיִים הַבְּיִּים הַבְּיִים הַבּיִּים הַבְּיִּים הַבְּיִים הַבְּיִּבְיִים הַבְּיִים הַּבְּיִּים הַּבְּיִים הַבְּיִּים הַבְּיִים הַּבְּיִים הַּבְּיִים הַבְּיִים הַּבְּיִים הַבְּיִים הַבְּיבְּיִים הַּבְּיִים הַבְּיים הַּבְּיִים הַבּיּבְּיים הּבּיבּיים הּבּיבּים הַּבְּיים הַּבְּייִּים הּבּיים הַּבְּייִים הּבּייִים הּבּיים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּיים הּבּיבּיים הּבּיבּים הּבּיים ה

pr. n. a Canaanitish tribe conquered by the Judeans and Ephraimites Gen. 13,7; Jos. 17, 15.

Eh. (= Heb. בְּוָיֵל ; def. אַרְוָב) m. iron Dan.2,41.

I. (fut. רֹבְּילָה, ft. רַבְּילָה, f.תְּבָיבּׁה, f.תְּבָיבּׁה, inf. רַבְּילָה, f) to break forth (of a young brood), whence רַבְּילָה, — 2) to spring up, to blossom, to bud Cant.7.13; תַבְּיבָּיבָּ as though it budded Gen.40.10; fig. of the flourishing state of a people Is. 27.6; Hos.14.6; of pride Ez. 7.10; of judgment Hos. 10.4.— 2) to break out (of leprosy) Lev.13.12; 14.43.

Hiph. תַּפְּרְים (fut. לַפְּרְים) 1) to cause to blossom, to make to flourish Is.17,11; Ez.17,24.— 2) intr. to blossom, to flourish Jb. 14,9; fig. Pr.14,11.

II. (= Ch. רַבָּי) to fly, to flutter (hence רַבְּילָה); pt. f. רְבָּים מּלְים מּלְים קּבְּים מּלְים מּלְים מּלְים מּלְים מּלִים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מִלְּבִּים מִּלְים מִלְּבִּים מִּלְים מִלְּבִּים מִלְּבְּים מִלְּבְּים מִלְּבְּים מִלְּבְּים מִלְּבְּים מִלְּבְּים מִלְבְּים מִלְבִּים מִלְבְּים מִּבְּים מִלְבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִבְּים מִּבְּים מִבְּים מִּבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִבְּים מִּבְּים מִבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִּבְּים מִבְּים מְבְּים מְבְּבְּים מִבְּים מְבְּים מְבְּים מִּבְּים מִבְּים מְבְּיבְּים מְבְּים מְבְּים מְּבְּי

שָּׁרָחִים, (פּרָחִים, פּרָחִים, pl. בּרָחִים, sf. חַרָחָבּי, m. blossom, flower Num.17,23; Is.18,5; abstractly: יְבְּנִיוֹן שָׁבְּרֵחׁ the flower of Lebanon, i. e. its verdure Nah.1,4; of flower-shaped ornaments Num.8, 4; 1K.7,26.

הַרְהָּ (redupl. of רַבְּּוֹ I. 1) m. young brood Jb.30.12.

בּרְטִים (בּרְטִים only pt. pl. מַּרְטִים prop. to separate, to divide, to break, hence (acc. Stb.): to produce broken sounds, to jingle בּבְּרָטִים עֵּיִיפִּי רַבְּבָּרָ that jingle upon the harp Am.6,5 (others: that sing to the sound of the harp).

מקר אים prop. something separated, scattered, hence: scattered grapes בּוֹלְמוֹך לֹא תִּבְלְמוֹ בּוֹלְמוֹך לֹא תִּבְלְמוֹ בּוֹלְמוֹך לֹא תִּבְלְמוֹן thou gather the scattered grapes of thy vineyard Lev. 19,10.

ָפְּרָינֶּן ,פְּרִינֶּם ,פֶּרְינֶם ,פּּרִינֶּן ,פּּרָינֶּרְ מְּרָינֵן ,פִּרָיֶם ,פִּרְיָהַ ,פִּרִיוֹ ,פּּרָיוֹ פִּרִי also בְּרָיִי ,פּרָיוֹם,פּרָיִי pl. only in post-Biblical Hebrew חות) m. fruit, produce Gen.1.29 (of trees); 4,3 (of the earth); of what is born of animals or men Is.14,29; Lam.2,20, fully פַרי בַטֵּוֹ the fruit of the womb, i. e. children Gen. 30,2; fig. product, gain Pr.8,9; פרי כפים the fruit, i. e. product, of the hands 31.10; יוֹם מַלי the fruit of one's mouth, i. e. discourse 12,14; פַרָי נוֶדֶל לֶבַב the fruit of a proud heart, i. e. boasting Is.10,12: hence: result, פַרִי מַעַשָּה , פַּרִי מַעַלַל the fruit, i. e. result, of an action Is.3,10; Ps.104,13.

פָּרוּדָא see פָּרִידָא.

קּרִיצִים (from יְבַּפְּרִיץ ; c. יְבָּיִיץ ; pl. בּיִיץ פָּרִיץ ; pl. בּייץ פָּרִיץ ; pl. בּייץ יִבּייץ יִבּייץ יִבּייץ יִבּייץ יִבּייץ a son that is a criminal Ez.18,10; בְּיִיץ בִּיִיץ בִּיִיץ בִּיִיץ בִּיִיץ בִּיִיץ בִּיִיץ בִּיִיץ בִּיִיץ בַּיִּיץ מַפְּרִיצִיים a den of robbers Jer.7,11; קּבִייִי עַפְּּרָיצִי עַפְּרָיצִי עַפְּרָיצִים the oppressors of thy people Dan.11,14.

T (akin to 기후) 1) to break, to crush, whence 기후 .— 2) to separate, whence 기후 .

m. prop. crushing, hence: oppression, cruelty Ex.1,13; Ez.34,4.

הַבְּלְבָּה f. prop. what separates, hence: vail, curtain (before the holy of holies) Ex 26,33.

בַּבְּם (fut. יְפִּרֹם) to rend, to tear Lev.10,6; 21,10. אָרְבְּישִׁתְּא pr. n. a son of Haman Est. 9,9.

7]] pr. n. m. Num.34,25.

בּקר (fut. בּוֹפְרִים; inf. בּוֹפְּ) to break, to distribute דְּבְיִבְּ לְּרָעָב לְחָבָּוֹף to distribute thy bread to the hungry Is.58,7; with omission of object: לְהָם עֵל־אָבֶל nor shall they break bread for them at their mourning Jer.16,7.

Ch. (pt. p. סְבְּרָסַת, f. pl. פְּרָסִן נְּרְסִוּן to break, to divide קֹנָה (בַּרְסִין בַּיִּלְבוּתְה (בַּּרְסִין בַּיִּלְבוּתְה (בַּּרְסִין בַּיִּלְבוּתְה (בַּּרְסִין בַּיִּלְבוּתְה (בַּרְסִין בַּיִּלְבוּתְה (בַּּרְסִין בַּיִּלְבוּתְה (בַּּרְסִין בַיִּלְה (בַּּרְסִין בּיִבְין binumbered, numbered, weighed and divided v. 25.

E וְשָׁרֶם וֹ, (inly pl. sf. פֿרָטָה) m. hoof, cloven foot, claw Zch. 11,16.

D II. (from D그들) m. prop. breaker, hence: bone-breaker, ossifrage (a species of eagle) Lev.11,13; Deut.14,12.

[기구 (^ סְרָשׁ) pr. n. Persia Dan.6,9; Ezr.1,1; 2Chr.36,20; gent. פֿרָשׁ Persian Neh.12,22; also Ch. Dan.5, 26; gent. דְּטָאָדּ (Ktib אָרָסְיָשׁ) 6,29.

uncover (of hair) Num.5,18; Lev. 13,45.- 2) to let loose, to unbridle Ex.32,25; pt. שַּרֵעַ unbridled, unruly ib .- 3) to dismiss, to absolve (sins) לא־אַפרע וַלא־אַחוֹם I will not absolve, nor will I spare Ez 24,14.— 4) to reject, to refuse רֵישׁ וָקַלוֹן פּוֹרֵעַ מוּסֶר poverty and disgrace shall be to him who rejecteth correction Pr.13.8; hence: to shun, to avoid פרעהוּ avoid it, pass not by it 4,15.- 5) to break out (as a disorder) בָּפָרשׁ פָּרָעוֹת when disturbances had broken out Jud. 5,2 (Kimchi: in executing vengeance, taking you to be indentical with Ch. "> to pay, to requite: Sept.: when the leaders took the lead, from 맛그를 II.).

Niph. אַבְּטָ (fut. רַבְּּנִץ) to be loose, unruly בְּאֵין חֲוֹין יָבְּּנִע עָם without a vision a people is unruly Pr.29,18.

Hiph. הַפְּרִיעַ (fut. יַפְּרִיעַ) 1) to cause disorder or discord 2Chr. 28,19.— 2) to disturb, to hinder from (with בָּ, בַּ, בַּ, בַּ.

עַרָשָׁ II. (inf. אַרָאַ) to lead, to take the lead (as in Ar.) Jud.5,2.

ו. (from אַבְּעוֹת I.; pl. קּבְעוֹת מּבְעוֹת m. 1) loose hair, tuft, locks Num.6,5; אַבָּע to let the locks grow Ez.44,20; ראש בַּעוֹת אוֹנֵב acc. Stb. the tufty head of the enemy Deut. 32,42 (opprobrious name = בְּיִנִיק אוֹנִב hairy scalp Ps.68,22) — 2) dis-

order, disturbance Jud.5,2 (see 맛그런 I. 5).

דּעָקֹבּ Pharaoh, the common title of the ancient Egyptian kings Gen. 12,15; 40,2; Ex. 3,11; 1K.3,1; hence sometimes with the addition of the actual name, as אַרָבּוּר זְבָּבְּרַע, זְבָּבְּרַ (see these names).

ビゾラ m. 1) a flea 1S.24,15.— 2) pr. n m. Ezr.2,3; Neh.3,25.

קרנון pr. n a city in Ephraim Jud.5,12; gent. פֿרָעָתוֹנְי ib.

רבו ביו pr. n. a river near Damascus 2K.5,12.

פַריץ (fut. יְפָרץ; pt. p.; pt. p. פַריץ, על אים, קרוצים ; פרוצים inf. פרוצים . ול (פֿרץ) 1) to break, to demolish Is. 5,5; Neh.3 35; 2Chr.20.37; with 72: to break into 25,23; אַפֿוֹרָץ wallbreaker Mic 2,13; עיר פַרוּצַה a city whose walls are broken down Pr.25,28.- 2) to break through to break a shaft through Jb.28,4 (see interpretation of the entire verse under בבל 2).— 3) to break out, to act with violence Hos.4,2 (whence (*) ↑ (1) .- 4) intr. to break forth, to press forward מַה־פָּבוֹצִהַ עָלֵיךְ פָּבוץ how hast thou broken forth (pressed forward)? Gen 38,29; hence: to press, to urge upon (with בור 28,13,25. – 5) to spread, to increase Gen.28, 14; Hos.4,10; בּיִּבְייִ בְּיבִי and it is increased unto a multitude 30,30; fig. to be abundant, to overflow increased unto a multitude 30,30; fig. to be abundant, to overflow increased unto a multitude 30,30; fig. to be abundant, to overflow increased abundant, to overflow with new wine Pr.3,10. — 6) to spread abroad abroad abroad 2Chr.31,5; בְּבָּיִי וֹנְבִייִּ let us send widely abroad 1Chr.13,2.

Niph. וְפַרֵץ (pt. יְפַרָץ) to be spread, to be common נְפָּרֶץ prophecy was not common (i. e. it was rare) 18.3,1.

Pu. רָם (pt. f. מָבֹרְצֶת) to be broken down (cf a wall) Neh.1,3.

Hithp. (מָל (pt. pl. קוֹם) (pt. pl. מֶלְבָּרֶץ) to break away from (with מְלְבָּרֶץ) 1S. 25,10.

 P_{α}^{-1} ים ברץ און פרץ וווי(0,1]ים ברץ וווי(0,1]ים ווויים ווויים ברץ ווויים m. 1) breaking forth, burst, rush 2S 5,20: Gen 3S,29 (see quotation under (기호 4) - 2) breach, gap, fissure פֿרץ עיר the breach of a city 1K.11,27; פֿרָץ נַפָּל a breach ready to fall Is. 30, 13; YTE I'M there is no breach, ואין יוצאת there nor going out Ps 144,14; בַּלָרֶץ רָשָׁרַ אַ they come as through a broad breach, i. e. with great force Jb. 30,14; בַּצְא פָּרָצִים to go out at the breaches Am.4,3; to repair a breach Is. 58,12: to stand in the breach עַמַר בַּפָּרֵץ (against an enemy rushing in through it) Ez.22,30; Ps.106,23.—

3) assault, attack פָּרִץ עֵל־ he presseth upon me with assault upon assault Jb.16,14.

קרצוי פָּרִץ וּשָׁר אַרָּאָ II. pr. n. Perez, Pharez 1) a son of Judah Gen.38,29; R.4,18; gent. אַרָאָ Num.26,20.— 2) אַרָּאָר בָּעָל פָּרָצִים a place 2S.6,8.— 3) בּעַל פָּרָצִים a place where David smote the Philistines 2S.5,20 = בַּרַלְּצִים Is.28,21.

to rend Ps.7,3; hence: to break, off, to throw off (a yoke) Gen.27, 40.— 2) to deliver, to redeem from (with ים) Lam.5,8; Ps.136,24.

Pi. פַּרֵקוּ (fut. יְפָּרֵק ; imp. pl. פְּרַקוּ; to break off, to tear off Zch. 11,16; hence: to take off Ex 32,2.—2) to break, to rend הַבְּרֵק דְרִים he rendeth the mountains 1K 19,11.

Hithp. P그런다 (fut. P그런다) 1)
to be broken (of twigs) Ez 19.12.—
2 to tear off, to put off Ex.32,
3 a. 24.

Ch. prop. to break off, hence: to deliver, to redeem Dan.4,24.

קָרָק (Ktib for בָּרָק; c. פָּרָק) m. broth, soup Is.65,4.

אָרֶּהְ m. 1) violence, robbery Nah. 3,1.— 2) cross-way Ob.14.

לַרָּך (בּוֹר (בּוֹר to break, to crush (Kal not used).

Pi. I. ווֹף to break, to divide (the sea) Ps.74,13.

Pi. II. redupl. 기원구화 (fut. 기원구화)

to break to pieces, to crush Jb. 16.12.

Hiph. הַפֵּר, הָפֵּר, וְפָּרָר, מְבָּר, הְפֵּר, הְפָּר, הְפָּר, מָבָר, יְבָּר, יִבְּר, יבְּר,

Hoph. אַרְ (fut. אַרַי) 1) to be broken, dissolved (of an alliance) Jer.33,21.— 2) to come to nought take counsel together, and it shall come to nought Is.8,10.

Hithp. הְפּוֹרֶה to be broken in pieces בּוֹר הָתְפּוֹרֶה אֶבֶץ the earth is utterly broken Is.24.19.— See also בוֹר בּוֹרָה אָבָר.

בּרֵשׁים (בּרִשִּׁים, כּרִשִׁים; fut. שִּרָשׁים; pt. p. שִּרָשִׁים, c. ישִּרִשׁ: pt. p. שַּרָשּׁׁי, f. הַּבּּרִשִּׁים, pl. רּבּּישִׁים, pl. רּבּישִׁים, pl. רּבּישִׁים (bread) Lam.4,4; hence: to break to pieces Mic.3,3.— 2) to spread Ex.9,33 (hands); Deut.32,11 (wings); 22,17 (a garment); Lam.1,13 (a net); Jb.36,30 (light); בַּיבְּרִים בַּרָשׁיִ בְּרָים מַבְּרִים מִבְּרִים מִבְּרִים מִבְּרִים מַבְּרִים מִבְּרִים מִבְּרִים מִבְּרִים מִבְּרִים מִבְּרִים מִבְּרִים מַבְּרִים מִבְּרִים מַבְּרִים מַבְּים מַבְּיבְּים מַבְּרִים מַבְּים מַבְּיבְּים מַבְּים מַבְּיבְּים מַבְּיבְּים מַבְּים מַבְּיבְּים מִּבְּים מַבְּיבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּיבְּים מַבְּים מִּבְּים מִּבְיבְּים מַבְּיבְּים מַבְּים מִּבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְיבְּים מַבְּים מַּבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מַבְּים מ

Niph. נְּלְרֵשׁ (fut. יְּלָּרֵשׁ) to be scattered, dispersed Ez.17,21.

Pi. שַרֵשׁ (fut. יַפְרֵשׁ) 1) to spread forth Is.25,11; wit' בּ Lam.1,17; inf. sf. בּבְּרִשְׁבֶם and when ye spread forth Is.1,15.—2) to spread, to scatter Zch.2,10; Ps.68,15.

שַׁרַשָּׁ (= ピコฺอฺ ; inf. ピコฺคฺ) prop. to cut, to divide, to separate; fig. to specify, to explain, to declare Lev.24,12.

Niph. vਂ ੂਜ੍ਹੇ (pt. vਂ ੂਜ੍ਹੇ) to be separated, scattered (of sheep) Ez.34,12.

Pi. redupl. פָּרָשֵׁשׁ (= נְּבָּרְשֵׁשׁׁ to spread out, to expand Jb 26,9.

Pu. ซาฮ to be specified, explained, declared Num.15,34; pt. ซาฮา as adv. distinctly, plainly Neh.8,8.

Hiph. הַפְּרִישׁ (fut. יַבְּרָשׁ) to sting, to wound (prop. to cut into) Pr. 23,32.

בּרִשׁ Ch. to explain (Peal not used).

Pa. שֹרְשָׁ to make plain; only pt. מַבְּבִישׁ as adv. plainly Ezr.4,18. שֵׁרָשׁ (pl. בְּבִישׁים, sf. יפָּבָשׁ m. 1) saddle-horse, steed 1K.5,6; Is.28, 28; Ez.27,14; בַּבְישִׁים trains of pairs of steeds Is.27,7; בַּעֵלִי horsemen 2S.1,6 (Ar. בּעַלִי horse).— 2) horseman, rider Ex. 15,19; Jer.4,29.

קַרְשָׁה, פָּרְשׁה (from שֵׁבְשָׁה, sf. שִׁרְשָׁה, פָּרְשָׁה (קּרְשָׁה) m. 1) prop. what is separated, hence: excrement, dung Lev.4,11;16,27; Num.19,5; Mal 2,3.—2) pr. n. m. 1Chr.7,16.

Rest. 4,8 (prob. of Persian origin).
The feet apart, whence the next word.

(with הוכר שרובה (with הוכר פרשרובה ווצא הפרשרובה ork between the legs ויצא הפרשרובה and it (the sword) came out between his legs Jud. 3, 22 (acc. Sept. same as המסררובה in v. 23; acc. Targ. שרשרובה dung, dirt).

קרְשָׁה (from בַּרָשָׁת; c. קּרָשָׁה) f. 1) explanation, account Est.10,2.—
2) specification 4,7.

see פַּרָשׁוּ Pi.

אָרָיִי בּוֹיִי בּיִבְּי pr. n. one of Haman's sons Est.9.7.

קר. n. Euphrates, the largest river in western Asia Gen.2,14, also called הַּבְּרֵל Deut.1,7 or merely הַבְּרֵל Ex. 23,31 (see also בַּבָּרַ 2).

אָבָת pt. f. of בְּרָת, which see.

a prince Est.1,3; Dan.1,3 (from the Pehlvi pardom, the first).

על אור folly, haughtiness פַש מְאוֹר great folly Jb.35,15 (others: multitude of sins).

(fut. פְּשֶׂה; inf. תַּשְׁה) to spread (of the leprosy) Lev.13,5—8.

רְשֵׁי (= Ch. רְשֵיהָ) to split, to tear (Kal not used).

Pi. নামুন্ন (fut. নামুন্ন) to tear in pieces Lam 3,11.

porary with Jeremiah Jer.20,1.—2) name of two other men Jer. 21,1; Ezr.2.38.

בּשְׁטֵּח (fut. שְׁפָשְׁח : יְפְּשֵׁח ; imp. שְׁשָׁח 1) to put off, to strip (a garment) Lev. 6,4; Ez.26,16; Cant.5,3; imp. אוֹרָה strip you, and make you bare Is. 32,11.— 2) intr. to spread שְּבָּיק בָּיִי the cankerworm spreadeth Nah 3 16 (others: casteth off his skin); Hos. 7, 1 (of thieves); 1Chr.14,13 (of an army); hence: to invade (with עַר , אָר) Jud 9.33; 1S.30.1.

Pi. ២ឃុំគ្ (inf. ២ឃុំគ្) to strip, to plunder 18.31,8; 28.23.10.

Hiph. מַשְּׁבִּי (fut. יַבְּשְּׁים: inf. מַנְּרָבּי ; inf. מַנְּבְּי inf. מַנְבְּי inf. מַנְבְי inf. (a garment) Num. 20, 26; Hos. 2, 5; Mic. 2, 8; hence: to flay Lev. 1, 6; Mic. 3, 3; fig. בּיִר וּבְּיִּשִׁים he hath stripped me of my glory Jb.19,9.

Huthp. ២ ក្រុំ to strip onesel# 18.18.4.

נְפְשֵׁעָ (fut. יְפְשֵׁעָ) to stride, to march אָפְשָעָה בָּה ז אָפְשָעָה בָּה I would march upon it Is 27.4.

על־הּוֹרָתִי פְּשִׁיעָ:; inf. עַשְּׁשָּׁ) 1) to transgress, to sin על־הּוֹרָתִי פְּשִׁעּל they have transgressed against my Law Hos.8,1; with בווי הוֹרָתִי פַּעָּיִם in, by Ezr. 10,13; pt. עַשְּׁשׁ transgressor Is.45,8, pl. בּיִישׁ 46,8.— 2) to revolt, to rebel 2K.8,20; with בּיִּבּים against 2K.1,1; Is.1,2.

Niph. אָם (pt. עָהָ יְעָלְ) to be offended (by defection or treachery) אָח נִבְּשָׁע מִקּרְיַה־עוֹ a brother offended is harder (to be won) than a strong city Pr.18.19.

עָשָׁיָשָ m. step, stride 18.20,3.

P (pt פּוֹשֵׁלָם) to open wide (the lips) Pr.13,3.

Pi. 한편한 (fut. 한편한) to spread out (the feet) Ez.16 25.

קַשְׁר Ch. (= Heb. מְּפָתֵר; inf. מְפָשֵׁר ch. (= Dan.5,16.

Pa. স্পুট্ same as Kal Dan 5,12.

פַשֵּׁר Ch. (def. אַשְׁרָּשָׁרְ a הַשְּׁרָהּ, sf. הּשִּׁרָבְין, pl. הִּשְּׁרָרִין m. interpretation Dan 2,5 a. 7; 5.15; בְּשִׁרָרִין to give interpretations 5,16.

רְשֶׁי בְּ m. explanation, interpretation Ec.8,1.

שיש to separate, to comb (flax), whence the next word.

אָשֶׁהָ (sf. יְהְשָׁהָי usually pl. מְּשָׁהָי (sf. יְהְשָּׁהָים) f. flax, linen Hos.2,7; Deut.22,11; שְׁיָהִים שְרִיקוֹת heckled flax Is.19.9; בָּגֶר פִּשְׁהִים a linen garment Lev.13,47; a line of flax Ez.40,2; אָשִׁי שִּׁי לְּעִילְי the tree-flax, i. e. the stalks of flax Jos.2.6.

기가 한 f. 1) flax Ex.9,31.— 2) wick Is.42.3; 43.17.

תְּשָׁתִים (from תְּחַשְּׁי, sf. יְּחָשָּׁי, pl. מָּחָים, c. תּוֹתשְּׁי) m. bit, crumb, morsel, piece Pr. 17,1; מְתִּים a morsel of bread Gen.18,5; מַתְּים בְּתִּים thou shalt break it in pieces Lev. 2,6; Ps.147,17; מְתָּה פְּתִיתִי לֶחֶם pieces of bread Ez.13,19.

הם (from רום; sf. הום) m. 1) prop. opening, hence: female pudenda, privy parts Is.3,17.— 2) pl. הות holes, hinges 1K.7,50.

פְתָּאִים, which see.

in a moment, suddenly Pr 6,15; Ec.9,12; suddenly, unexpectedly 2Chr.29,36; מַרָּאָם sudden fear Pr.3,25; coupled with אַרָּטָּ to intensify its meaning: בּאָרַטּ אָרַטּ very suddenly Num. 6.9, or בְּבָּעִע 18.29,5, also אַרַטּ אַמּרַטּ 30,13.

meat Dan.1,5 a. 16; 11,26 (origin obscure).

בּבְּבֶּם m. word, sentence, decree Est.1,20; הְנָשׁה הְרָשָה the sentence (punishment) against evil deeds Γc.8,11.

בּהָנְתָא Ch. (def. אָבְהָבָּה) m. word, sentence, decree Dan.3,16; Ezr. 6,11; פֿבְנָת עִירוֹ פָּתְנָמָא by the resolve of the watchers is this decree Dan.4,14 (believed to be of Persian origin, but comp. Greek apophthegma).

Niph. בְּשְׁהָ (fut. הֹחָשְּׁי, ap. 1 הַשְּׁמִּ) prop. to open oneself, hence: to be casily enticed, persuaded אַר בְּלִי יָיִי וְנִאָּשְׁה וֹלִי יִי וְנִי בְּלִי אַר אִשְׁה have been enticed by a woman Jb. 31,9; thou didst persuade me, O Lord, and I was persuaded Jer.20,7.

Pi. חַהְּשָׁ (2 יְרָהָּשָּׁ, יְרִהָּשָּׁ; fut. חַהָּשִּׁי ; pt. חַהַּשִּׁי ; imp. f. יְהַשַּׁ; inf. חַהַּשִּׁ) ; pt. חַהַּשִּי ; imp. f. יְהַשַּׁ; inf. חַהַשִּׁי ; pt. מַתְּי ; imp. f. יַבְּשִּׁי ; imp. for united to deceive with thy lips? Pr.24,28 (others בַּיִּבְּתִי ¡ Hiph).

Pu. 귀취 (fut. 기취) to be persuaded, enticed, deceived Pr.25, 15; Jer.20,10; Ez.14,9.

Hiph. הְפְּהָ (fut. ap. בְּיִבְּה (fut. ap. בְּיִבְּה) 1) prop. to open wide, hence: to make wide, large מינים may

God make large for Japheth Gez. 9.27.

וראל r. n. father of the prophet Joel Jo.1,1.

ក្រុស (from ការា ; sf. ការុស្ ; pl. ការុស ; pl. ការុស ; pl. m. engraving, sculpture Ex.28,11; Zch.3,9; 2Chr. 2,6.

רוֹר pr. n. a place in Mesopotamia Num.22,5; Deut.23,5.

פתות see בתות

תחם (fut. המַפַּיִ; pt. הַחָפּ, pt. p הַנְתָּם, f. הַתוּחָה; imp. הַבָּה, pl. וֹחָהָ ; inf. חַהָּפַ, חַהָּפ, sf. וֹחָהָ) 1) to open Ex.21 33 (a pit); 2K 9,3 (a door); בָּלִי פַתוּחַ an open vessel Num ואָנֵרֶת פָּתוּחָה an open letter Neh. 6.5; ... 7 DD to open to one (the door) Cant.5,2; hence of a besieged city: הַּלָּחַלוּ and it open (i. e surrender) unto thee Deut 20,11; □□ □□ to open the mouth, for speaking Jb. 3.1, or eating Ez 3.2; פַּתַח פִּיךָּ לָאָלֶם open thy mouth, i e. speak, for the dumb Pr 31,8; 'to open any one's mouth' means: to make one speak Num. 22,28, or endow one with the power of speech Ez 3, 27; בון און די to open one's car, i. e. to make one capable of hearing Is.50,5; בַּתַח נָד לִ־ to open the hand to any one, i. e. to give liberally to him Deut.15,8; TD\$ to open the womb, i. e. to cause to bear Gen.29,31; ⊃ৣ⊓ ⊓ৣ⋑ to open the sword. i. e. to un

sheathe it Ps. 37, 14; בַּח בְּּל to open the grain, i. e. the granaries Am.8,5.— 2) to open, to begin קַבְּנוֹר חָיָרָה I will open (begin) my riddle with the harp Ps.49,5; with בַּבְּנוֹר בָּיִר to begin to speak Ps.78,2; Pr.31,6.— 3) to let loose, to let go free בַּיִּרְה בַּיִּרְה that let not loose the prisoners to the home Is.14.17.

Niph. תְּבָּבְּיִן (fut. תְּבָּבִּין יְלֹּא נְּבָּרָבִּין 1) to be opened Gen. 7,11; מַבְּיִן לֹא יִפְּבִין לֹא יִפְּבִין לֹא בּּבִין לֹא יִפְּבִין לֹא sa wine which hath not been opened (i. e. which is shut up in the bottle) Jb.32, 19.— 2) to be loosed (of a girdle) Is.5,27.— 3) to be relased, set free יַבְּיִר עֵּבְיִישׁ וְלֹא יִבְּבִּין he shutteth up a man, and he cannot be set free Jb.12,14 (Eng. Bible: and there can be no opening).

Pi. □□□ (pret. ^ □□□ ; fut. □□□ ; , open Jb.41,6.- 2) to loose, to untie (bands) Is.58,6; Ps. 116,16; of beasts of burden: to ungird Gen.24,23; with \cap: to loose, to free from Jer. 40,4.— 3) to put off (a garment) Is.20,2; of one who puts off his armor after a battle מָפַתְּחַ 1K.20,11 (see תָנָרָ).— 4) intr. to be open Is.60,11; לא־ thine ear was not open פַּתְּחָה אֲוֹנֶךְּ (thou wast heedless) Is. 48,8; of a flower: to open itself Cant.7. 13.— 5) to open, to plough מַבַּהַ ישׁבֵּר אַרְמָתוֹי doth he open (plough) and harrow his ground? Is 28,

24.— 6) to engrave, to carve 1K. 7.36: Zch.3.9.

Pu. $\sqcap p$ ភ្ (pt. $\sqcap p$ ភ្ជុំ to be engraved Ex.39,6.

Hithp. □□□□□ to loose oneself (from fetters) Is.52,2.

הַּשָּׁ Ch. (pt. p. תַּלְּחָים) to open Dan. 6,10; 7,10.

פתחה (יִּשׁתַחָה with ה loc. בַּתַחְם; sf. יַם, pl. פַּתָּחִים, c. פָּתָחָפָּ) m. opening, entrance, door, gate Gen.6. 16; פַּתַח הַפְּעַרָה of the entrance the cave 1K.19,13; בַּחַ הַעִיר the gate of the city 17,10; with 7 loc. מתחה at the entrance, at the door Gen.19,6; מֶנְבֶּיהַ פַּתְחוֹ he that maketh high his door Pr. 17, 19; at the entrance of the doors Pr.8, 3; פָּתָחֵי שֶׁעֲרִים entrances in the gates Pr. 1, 21; everlasting gates (or doors) Ps.24,7; fig. שָׁמוֹר פָּתְחִי־פִּיךְ keep the doors of thy mouth (i. e. do not blab) Mic.7,5; הַּקנָה הָקנָה entrance (i. e. prospect) for hope Hos.2,17,

m. opening, revelation Ps. 119,130.

תְּחָהָ (only pl. חַּחָהָ) f. drawn sword Ps.55,22 (comp. 37,14).

הַתְּחוֹן (c. קּתְחוֹן) m. opening וּמְחָחוֹן הַּ opening of the mouth, i. e. freedom of speech Ez.16,63; 29,21.

קרה pr. n. name of several men 1Chr.24,16; Ezr.10,23; Neh.11,24.

יַלְי, (trom פַּׁלָי, יְי פָּלָה, pl. פַּלָי, פּ

אים אָרָרוֹ וְוָנְעָבְשׁר m. simplicity, folly Pr. 1,22; 1,23 אָרָרוֹ וּוָנְעָבְשׁר forsake simplicity 9,6.— 2) concretely: simple, foolish אָרָרוֹ פְּרָאִים בְּרָר הָבָר the simple believeth every word Pr.14,15; 0 ye simple, understand wisdom 8,5; understand wisdom 8,5; at the simple pass on and are punished 22,3

M. (def. אָתָיָה; sf. בְּתִיה) m. breadth Dan.3,1; Ezr.6,3.

with suffix ל, as פֿרִיגִיל from פָּרִיגִיל (בֶּרֶם m. festive garment, mantle Is.3,24 (Ch. בְּרָבָּרְ mantle).

קריית (from הְשָׁה) f. simplicity, folly; concretely: simple, foolish Pr.9.13.

פּתִיחַה see פַּתִיחַה.

תּיל (from פָּתִיל , c. פָּתִיל ; pl. פָּתִיל פִּתּיל יש. 1) thread, cord, line Ex.39,3; of a cord by which a signet-ring was worn Gen.38,18; פֿתִיל פָּשִּתִים a line of flax (for measuring distances) Ez.40,3; בּתִיל נְעֹרֶת נְעֹרֶת בָּבֶּת מְּבֶּלְת בְּבֶּת מְּבִּלְת בְּבֶּת מִיל בְּעַרֶת a purple blue thread Ex.28,37.—2) adj. bound, tied אַבְּיִר שִּילִינְעַלְיִי which hath no covering bound upon it Num.19,15.

לַחֲבָּ to knot, to twist (Kal not used).

Niph. לַבְּבָּוֹ (pt. לְּבָּבָּוֹ) prop. to be twisted, hence: 1) to be crooked, cunning Pr.8,8; Jb.5,13.— 2) to wrestle, to struggle Gen.30,8 (see quotation under בַּבְּּתוֹל

Hithp. לְחַפּהַל (fut. יְחַפּהַל) to show oneself crooked, perverse, cunning יְחַבְּילִים עִּיבִישְׁ with the perverse thou with show thyself perverse Ps.18,27 (in the parallel passage in 2S.22,27 בְּחַבָּית for יְהַבְּילִים, to have an assonance with בְּחַבַּיּת, יִבְּיבָּיִה of the preceding verses).

לְּתְּלְתְּלֹ (redupl. from בְּחַלָּתִלְּתְלֹ twisted, perverse, cunning Deut. 32.5.

בות pr. n. Pithom, a city in lower Egypt Ex.1,11.

to twist, to wind (= בַּתַּלְּ), whence the next word.

ן (^ וְבָּבָּי ; pl. בְּּבָרָים) m. serpent, adder, viper Deut.32,33; is.11,8.

ערק (akin to תוֹם) to open (of the eyes), whence the next word.

ፓ፫፰ prop. opening of the eyes, hence: a wink, a twinkling, a moment; only as adv. suddenly Pr.6,15; ፓ፫፫፰ unexpectedly Num. 35,22 (see also under ፲ጵ፫፮).

ים (pl. פֿרָליָם) m. explanation, interpretation Gen.40,5 a. 8.

בּוֹלְשׁנֵן pr. n. Pathros, name of upper Egypt Is.11,11; Ez.29,14; gent. pl. pl. Pathrusites Gen.10,14. same as בְּלִבּוֹלָ

תת (inf. בַּתְתֹּה to break Lov.2,6.

קּאָבְ (from אְצָּיְ; c. אַצֵּיּ) f. prop. going out, hence: excrement, dung Ez.4,12; sf. קּאָרָהְ Deut.23,14.

אַרָּאָ ; כּ. אַאָּד (בּאַד ; כּ. אַאַד , sf. אַאַד) f. excrement, dung, filth 2K.18,27 a. Is 36,12 (Ktib אָהְר, , which see); אָרָא צָאָד filthy vomit ls 28,8; fig. of moral filth Is.4,4; Pr.30,12.

בּאֵלִים m. pl. lotus-trees, lotus-shrubs Jb. 40,4 a. 22 (Eng. Bible: shady trees).

לאנוך (from אַנְיָי: sf. יאור, אינור, אינור, אינור, אינור, אינור, אינור, אינור (once m. Gen. 28.9) small cattle, sheep or goats, flock Gen. 29.10; 30.38 a. 41; Lev. 1.10; often with אַבָּבָּר, as: אַצּאוֹן וּבָּבָר אוֹ בַּיַאוֹן flocks of sheep and beeves Gen. 12.6; אינור אוֹ בַּיַאוֹן in beeves or sheep Lev. 22.11; sometimes preceded by numerals, as: אַרַבּיּע צאון four sheep Ex. 21.37; אַרַבּיִּע מּרְבּיּע מּרְבּיּע מּרְבּיִע מּרְבּיִּע מּרִבּיִע מּרְבּיִע מּרִבּיִע מּרִבּיִע מּרִבּיִע מּרְבּיִע מּרְבַּיִּע מּרִבּיִע מּרִבּיִע מּרִבּיִע מּרִבּיִע מּרִבּיִע מּרִבּיִיע מּרִבּיִע מּרִבּיִע מּרִבּיִע מּרִבּיִע מּרִבּיִע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרַבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרַבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרַבּיע מּרַבּיע מּרִבּיע מּרַבּיע מּרִבּיע מּרַבּיע מּרַבּיע מּרַבּיע מּרַבּיע מּרַבּיע מּרַבּיע מּרַבּיע מּרַבּיע מּרַבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרַבּיע מּרַבּיע מּרַבּיע מּרִבּיע מּרַבּיע מּרִבּיע מּרַבּיע מּרִבּיע מּרַבּיע מּרַבּיע מּרִיע מּרִיי מּרִיי מּרִבּיע מּרִיע מּרִיי מּרְבּיע מּרִיע מּרִיי מּרְבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרִיע מּרִיע מּרִיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרִבּיע מּרִיע מּרִבּיע מּרִיי מּרִיע מּרִיי מּרְבּייִי מּרִיע מּרִבּיע מּרִיע מּרִבּיע מּרִיע מּרִיי מּרַבּיי מּרִיי מּרִבּיי מּרִיי מּיי מּרִיי מּרִיי מּרִיי מּרִיי מּרִיי מּרִיי מּרִיי מּיי מּיי מּיי מּרִיי מּרִיי מּרִיי מ

וְבְּבְּנְ pr. n. a city in Judah Mic. 1,11 = נְצָבָן Jos.15,37.

m. pl. issue, produce (of the earth) צָאֵצְאִי מוס אָנְאָצִאִי Is.42,5; Jb.31,8; fig. offspring, children Is.61,9; Jb.5,25; אָאָצָאִי מֵעֶיך the offspring of thy bowels is. 48,19.

בְיל (from אַנְרְיוֹת (from מְצָרְיוֹת (from מָנְרְיוֹת (m. 1) tortoise Lev.11,29. — און (itter, covered wagon Is.66,20; עָּבְרוֹת צָרַ (litter-wagons, covered wagons Num.7,3.

אָבָא (fut. אַבְּאִים: pt. pt. pt. צַבְּאִים: f. אַבְּאִים: inf. אֹבְאַיִּן 1) to assemble for temple service אַבָּאָ 1) to do service Num.4,23; 8,24; הַּנְּשִים לְּבָּאִים the women that assembled for service 1S.2,22; אַבּאָרוּ הַיִּבְּאָרוּ הַיִּבְּאָרוּ הַיִּבְּאָרוּ הַיִּבְּאָרוּ הַיִּבְּאָרוּ הַבְּאָרוּ הַבְּאָרוּ הַבְּאָרוּ הַבְּאָרוּ הַבְּאָרוּ הַבְּאָרוּ הַבְּאָרוּ הַבְּאָרוּ הַבּאָרוּ בּבְאָרוּ בּבּאָרוּ בּבּאוּ בּבּאָרוּ בּבּאָרוּ בּבּאָרוּ בּבּאַרוּ בּבּאָרוּ בּבּאָרוּ בּבּאָרוּ בּבּאוּ בּבּבּאָרוּ בּבּאוּ בּבּאוּ בּבּבּאָרוּ בּבּאוּ בּבּאוּ בּבּאוּ בּבּאוּ בּבּאָרוּ בּבּאוּ בּבּאוּ בּבּאוּ בּבּאוּ בּבּבּאָרוּ בּבּאוּ בּבּאָרוּ בּבּאוּ בּבּאִרּי בּבּאוּ בּבּאוּ בּבּאוּ בּבּאוּ בּבּאָרוּ בּבּאִרְ בּבּיי בּבּאוּ בּבּאוּ בּבּבּאָרוּ בּבּאוּ בּבּיבּאָרוּ בּבּיי בּבּאוּ בּבּאוּ בּבּבּיי בּבּאוּ בּבּאִר בּבּיי בּבּאוּ בּבּאוּ בּבּיי בּבּיי בּבּאוּ בּבּיי בּבּיי בּבּאוּ בּבּיי בּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּיי בּבּיי בּבּיי בּיי בּיי בּבּיי בּיי בּבּיי בּיי בּייי בּיי בּייי בּיי בּייי בּיי בּיי בּיי בּיי בּייי בּיי בּייי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּייי בּיי בּייי בּיי בּיי בּייי בּיי בּיי

Hiph. איָבָּל (pt אָבָּל) to cause to assemble for war, to muster, to levy 2K.25,19; Jer.52,23.

עָּבָאוֹ (c. אָבָא, sf. קּבָּאַר, אָרָאַר, pl. אָבָאוֹ , c. אַבָּאוֹ , sf. אָבָאוֹ , sf. אָבָאוֹ , sf. אָבָאוֹ , sf. אַבָּאוֹתוּ , sf. אַבָּאוֹתוּ , sf. אַבָּאוֹתוּ) m. (f. only Is.40,2 a. Dan.8,12) 1) warfare, war, military service אַבָּאי בָּרִאי אַבְּאוֹר יִי אָבָאוֹ זְיִי לְּבָאוֹ to go out to war Num.32,27; אַבָּאוֹ בָּא בַּאַרְאַרְאַרְאַרְאַ בָּאַר to go out to war Num.31,27 a. 36; אַבָּא to enter military service Num.4,3; fig.

changes and war חליפית וצבא עמי (i. e. adversity) are against me Jb.10,17 (see also under בַּלִיפָה 2).-2) prop. time of service, hence: appointed time, limited time אַנֶגא and the time appointed is long Dan.10, 1; הַלֹא־צַבַא לָאַנוֹשׁ is there not an appointed time to man upon earth? Jb. 7,1; יְבָאָי the days of my appointed time 14,14; perhaps №⊒¥ Jb 10,17 limited time, short duration of life. - 3) army, host Jud. 8,6; מֵלְבֵי צְבָאוֹת kings of the armies Ps. 68,13; אַלְשֵׁי צָבֹא men of the host, i. e. soldiers 1Chr.12,9; שר־צבא captain of the host, military commander 1K. 16, 16; fig. of the angels Ps 103,21, called the host of the heavens צֶבֶא הַטֶּמֵיִם 1K.22,19, or אָבָאריִי the host of God Jos.5,14; also of the celestial bodies Deut.4,19; Is 40,26 and generally of all that fills the universe Gen.2,1; Neh.9,6; hence poet. of God אַבְאית the Lord of hoste Is.48,2 or אַלהוֹ גָּבָאוֹת the God of hosts Jer.5,14.

נְיצָבָא Ch. (pret. 1 יְצְבָּא; fut. אָבָּי; pt. אָבָּי; to be inclined, to will, to desire Dan.4,14; 5,19; 7,19; inf. sf. בְּבָּיִבְּיִבְּיִ according to his will 4.32.

אָכָי and יְּלָבְי which

אָבָאִים pl. of אָבָאי, which see.

אָבאָׁים pr. n. a city in the vale of

Siddim Hos.11,8 = אָבֹיִים Gen.14, 2 a. צְבֹיִים 10,19.

לבב to move slowly, whence בּצָב to move slowly, whence

צֹבֶּבְה, with art. הַצֹּבִבְה pr. n. f. 1Chr.4.8.

נְצְבָּהְ l. (בּאָבָי) to go out to war, to fight; only pt. pl. sf. צָבִיהְ those that fight against her Is. 29.7.

זְבֶּבְתְה II. to rise, to swell בְּבְרָת ה) and her belly shall swell Num.5.27.

Hiph. הְּצְבֵּוֹת (inf. with ל: בַּצְבוֹת) for הַנְּבְּוֹת) to cause to swell Num.5,22.

צבה III. to be beautiful, splendid, whence אָבִי

בֶּהְ (from בְּצְבָה II.) adj. swollen, f. לַבָּה Num.5 21.

לְבְרָּ Ch. (from אָבְיּ) ז. prop, desire, hence: intention, purpose Dan.5,18.

Talm. בַּעַיִם beasts of prey) הַעַיִם הַעַיִם is my heritage unto me as a ravenous bird, as a hyena? Jer.12,9 (but see צְבִינִי

out (Stb.: to peel, to shell) R 2,14.

נְצְרִי (from צְבְּי א, III.; מְצְרָי (m. 1) beauty, splendor, glory יְבִי עֵרְיוֹ the beauty of his ornament Ez.7, 20; of Saul and Jonathan: יְבִי בִּירְצִיל the beauty of Israel 2S.1, 19; of Babylon: אָרָי בַּיִּרְלָכוּת the

glory of kingdoms Is 13,7; of the holy land: יְבִי הִיא יְבְלּרֹהְאָרָצוֹת she is the glory of all lands Ez. 20,6 or אָבֶי הַאָּבָי the glorious land Dan.11,16; of the mount of Zion: יְבָי־קֹדֶּע the glorious holy mountain Dan.11,45.— 2) gazelle, antelope, roe Deut.14,4; pl. מַבָּאִים 2S.2,18 a. יְּבָאִים 1Chr.12,8 (see also יִּבְיִּאִים).

עביא pr. n. f. 1Chr.8,9.

אָבֶּיְה pr. n. mother of king Jehoash 2K 12.2.

לְּבְיּה (from יְצְבָּאוֹת, תּוֹ נְצְבָּאוֹת (from נְצְבָּאוֹת וּלְבִּאוֹן f. roe, female gazelle בְּצְבָאוֹת אוֹ בָּאוֹלְוֹת הַשְּׂנָה by the roes, and by the hinds of the field (i. e. by all that is lovely) Cant.2,7; 3,5.

ア크북 (akin to 기교학 ; pt. 발가구북) prop. to dip, hence: to dip in color, to dye אַבע מינים a speckled bird of prey Jer.12,9.

צבע Ch. to dip (Peal not used).

Pa. সূত্রম to wet, to moisten Dan.4,22.

Ithp. אַבְּטֵבְּאָ to be wet, moistened Dan.4,12.

וֹנְיבִיעוֹן pr. n. a son of Seir, head of the Horites Gen.36,2 a. 29.

בֹעִים pr. n. a valley and city in

Benjamin 1S,13,18; Neh.11,34.

עבר (fut. בְּרָלְיִי to heap up, to lay up Gen.41,35 (of grain); Jb.27,16 (of treasures); Hab.1,10 (of a mound). אָבָרִים (from אָבָרִים; only pl. אָבָרְ m. heap 2K.10.8.

וב" to bind together (acc Ges. prob. to grasp), whence the next word.

אֶבֶּה (only pl. אֶבְהִים) m. bundle of ears, sheaf (acc. Ges. handful) R.7,16.

אַרִי, זּדִי, זְּדִיּה, זִּדִי, זְּדִיּה, זִּדִיּה, זּדִיּה, זּדִּיה, זּדִיּה, זּדִּיה, זְּדִיּה, זְּדִיּה, זְּדִיּה, זְּדִיּה, זְדִּיה, זְדִּיה, זְדִּהְיה, זְדִּיה, זֹיִי, זְיִיּה, זֹיִי, זְיִרְיה, זֹיִי, זֹיִר, זֹייִר, זֹייִר, זֹייִר, זֹייִר, זֹייִר, זֹייִר, זֹייר, זֹייִר, זֹייִר, זֹייִר, זֹייִר, זֹייִר, זֹייִר, זֹייִר, זֹייר, זֹייִר, זֹייִר, זֹייִר, זֹייִר, זֹייִר, זֹייר, זֹייִר, זֹייִר, זֹייִר, זֹייִר, זֹייר, זֹייִר, זֹייִר, זְייִר, זִּייִר, זִּיי, זְּיִרְייִר, זְּיִרְיִיי, זְּיִרְיִיי, זְּיִרְיִיי, זְּיִרְייִיי, זְּיִרְייִי, זְּיִרְיי, זְּיִרְיִי, זְּיִרְיִי, זְּיִרְיִי, זְּיִרְיִי, זְּיִרְיִי, זְּיִּי, זְּיִי, זְּיִי, זְּיִי, זְּיִי, זְּיִי, זְּיִי, זְּיִי, זְּיִי, זְּיִי, זְיּי, זְיּי, זְייִי, זְּיי, זְּייִי, זְיּיִיי, זְייִי, זְייִי, זְיְיִיי, זְייִיי, זְייי, זְייי, זְייי, זְייִי, זְייִיי, זְייִיי, זְייִיי, זְייִיי, זְייי, זְייִיי, זְיְייִיי, זְייִיי, זְייִיי, זְייִיי, זְייִיי, זְייי, זְייִיי, זְייִיי, זְייִיי, זְייִיי, זְייִיי, זְייִיי, זְייִיי, זְייִיי, זְיייי, זְייי, זְייי, זְיייי, זְייי, זְייי, זְייי, זְייי, זְייי, זְייי, זְייי, זְיייי, זְיייי, זְיייי, זְיייי, זְייִיי

The side, part מָצֵר on the part פֿצַר of, concerning Dan. 6,5; מְצַר against 7,25.

אָדָא Ch. m. design, purpose בְּיִבְא Ch. m. design, purpose פֿיָבָא is it on purpose ? Dan.3,14 (Eng. Bible: is it true?).

לדל to turn, to go aside, whence צַב

לְדְרָּה (only with ה loc. צְּדָרָה) pr. n. a city in northern Palestine Num. 34,8; Ez 47,15.

רְדָּלֵ (akin to אָלֵי ; pt. הַלָּצ) to lie

in wait for, to hunt for Ex.21,13; 1S.24,12; Lam.4,18.

Niph. נְצְׁדָּה to be laid waste, to be destroyed Zph.3,6.

צירה see צרה.

P기각 pr. n a high priest contemporary with David 2S.8,17.— 2) father-in-law of king Uzziah 2K. 15,33.— 3) various other persons Neh.3,4 etc.

רָּדְלָּהְ (from לְּצָרָה f. purpose, design Num.35,20 a. 22.

צְּרִים pr. n. a city in Naphtali Jos.

צדיק (pl. צדיקים m. (adj. and n.) 1) just, righteous איש צדיק a just man Gen.6,9; צַּדִּיק וַיַשֵּׁר הוּא just and right is he Deut 32,4; מוֹשֵל he that ruleth over man must be just 2S.23,3; of God Deut.32,4; of laws 4,8.— 2) right (in a cause) צַּדִּיק הַרָאשׁוֹן בְּרִיבוֹ he that is first in his cause seemeth right Pr.18,17; יֵי הַצַּרִיק לוֹצְנִי וְעַמִּי הָרְשֵׁעִים the Lord is right, and I and my people are wrong Ex.9,27; שָׁבִּי צַּדִּיק rightful booty Is.49,24 (see Ges. under 'ユヴ; acc. Vulg. and Sept. capture of the powerful, as if צַּרִיק here were identical with עָרִיץ in v. 25); as adv. it is right Is.41,26.

צידון see צדנית.

Pבְיֻ (fut. פְצִייִ) 1) to be just, righteous סְבִיבְיבְיּיִם if thou be righteous Jb.35,7; of the ordinances of God:

ינול לורני לורני

Niph. PIXI to be justified, vindicated FIP PIXI then she sanctuary shall be justified Dan.8,14 (Fuerst: restored; Eng. Bible acc. Vulg.: shall be cleansed).

Hiph. רְצְּדִיק (fut. יְצִּדִיק; pt. הַצְּדִיק ; imp. pl. הַצְּדִיק ; inf. הַצְּדִיק ; inf. הַצְּדִיק ; inf. בְצִּדִיק (זְיִבְּיִק they that turn many to righteousness בווא to justify. to de-

clare righteous לא־אַנְדִיק רָשְׁע I will not justify the wicked Ex. 23.7.

Hithp. בּוֹלְשׁבֵּק (fut. בְּשׁבֵּק) to justify oneself, to clear oneself בְּשְׁבֵּק וּלְטִבְּל what shall we speak, or how shall we clear ourselves Gen.44,16.

עַרָק (sf. צְּרָקוֹ , צְּרָקוֹ m. 1) justness, correctness מאוני צרק just balances Lev. 19, 36. - 2) truth, truthfulness אַהַבָּתַ... שָׁקַר מְדַבָּר נוֹק thou lovest ... lying than to speak the truth Ps.52.5 - 3) justice, righteousness, integrity צַרָּכְּ justice, justice shalt thou follow Deut.16,20; שַׂבְּמֵנִי נִי judge me, O Lord, according to my righteousness (integrity) Ps.7,9; מענלי־צֵדק paths of righteousness 23 3; as adv. מַבַּשׁ לֶּבֶּק to judge righteously Deut. 1,16.-4) justification, vindication, defence קרוֹב צְּוֹקֵי my justification is near Is.51,5; יְמִין צִּדְקִי my vindicating right hand 41,10; אַלה ערקי O God of my vindication Ps 4.2.

ימָה f. 1) right; pl. וּמָהָלְת, c. יְצִּיְקְהָת f. 1) right וּמַה וּמַה וּמַה f. 1) אָדְקָה וּמַה יְנִי וּמָה f. 1) right וּמַה הֹיִרְה יְנִי וּמָה what right have (yet? 28.19,29; pl. as adv. הֹיִרְה וּמָשׁ he who walketh righteously is 33,15.— 2) justice, integrity, righteousness a מַבְּעָבְּרָה righteousness little with righteousness Pr.16,8; וּצִּיְרָה מָב and justice as a plummet Is.28,17;

י אָרָקּתְי יָצְיִקְתָּה and my righteousness (integrity) shall testify for me Gen. 30,33.— 3) righteous act, benevolence, goodness, beneficence אַרָּבְיּה בּיִי בּיִּבְּיּה וַשְּׁבְּּהְ בּיִּבְּיה בַּיִּבְּיה בַּיִּבְּיה בַּיִּבְּיה בַּיִּבְּיה בַּיִּבְּיה בַּיִּבְּיה בַּיִּבְּיה בַּיִּבְּיה בַּיִּבְּיה בַּיִבְּיה בַּיִבְּיה בַּיִבְּיה בַּיִבְּיה בַּיִבְּיה בַּיִבְּיה בַּיִבְּיה בַּיִבְּיה בַּיבְּיה בַּיבְיה בּיבּיה מוּ בּיבּיה מוּ בּיבּיה בּיבּיה

אָרָקּה Ch. f. justice, righteousness Dan.4.24.

יוֹרְהָיּה a. צְּרְקְיָּה pr. n. Zedekiah 1) last king of Judah, previously called בַּוֹלָיִה 2K.24,17.— 2) a false prophet under Ahab lK. 22,24.— 3) name of several other persons Jer.29,21; 36,12; 1Chr.3,12.

בֿיָב to glitter as gold (Kal not used)

Hoph. הְּצְהַב (pt. מְצְהָב) to be shining, glittering Ez.8,27.

בְּהֹבְׁ adj. gold-colored, yellow Lev. 13.30.

Hiph. הְצְהִיל (inf. הַצְהִיל) to make bright, to brighten (with joy) לְהַצְּהִיל פָּנִים מִשְּׁמֶן to brighten the face more than oil Ps. 104.15.

אָרָע to shine, to glitter, whence בְּיִנְינִי oil (Kal not used).

Hiph. הְצְהִיר (den. from יִצְּהִיר) to press out oil Jb.24,11.

קוֹן prop. light, hence: opening for light, window Gen.6,16.

prop. double light, hence: noon, noonday Gen.43,16; Jer.6,4; Ps 37. 6; מְצְהַרֵיִם יְקִּוֹם חָלֶּר brighter than noonday will thy earthly existence arise Jb.11,17.

אָלְתָ (pl. צוֹאָים) adj. filthy בְּנָרִים filthy garments Zch. 3, 3 comp. אַצָּאַר.

צוֹאַד see צוֹאַד.

עְרָאָר (from איז to straiten, c. אַנְאִרִים אָנּ אָרָ : pl. אַנָאִרים אַנַ , c. אַנָאִרים אַנּ , sf. אַנָאִרים יוּ , pl. אַנַאִּרים אַנָּ , c. אַנְאִרִים אַנּ , sf. אַנְאִרִים אַנּ , once אַנְאִרִים אַנּ , sf. אַנְאִרִי אַנּאָר אַנּ אַנְאָרִים אַנּ אָנָאָר הַבָּע mic.2,3) m. neck, nape Gen.41,42; of animals Jud. 8,21; fig. אַנְאָר בְּעָנְאָר בְּעָנְאָר בְּעָרָיי אָרָ אָרְאָר בְּעָרִי אָר אָר צַּיְאָרוֹ בְּעַלִי with a stiff neck, i. e. proudly Ps.75,6; ייִלְאָר בְּעָרִי אָר אָר צַּיְאָרוֹ בְּעַלִי to bring his neck under the yoke, i. e. to submit oneself Jer. 27,12;

...יבָּל עַל־צַוְאָרֵי neck, i. e. to embrace him Gen. 33.4; גְרְדָף עַל־צַוְאר to be pursued to one's neck, i. e. to be severely persecuted Lam.5,5.

TNIY Ch. m. neck Dan.5,7 a 16.

אַרָה. ה. צוֹרְה ה. צוֹרְה ה. צוֹרְה ה. מ צוֹרְה ה. צוֹרְה ה. מ צוֹרְה ה. מ צוֹרְה מסת 28.8,3, fully אַרֶם צוֹרְה בּ 10.6 on the north-east of Damascus, bordering on חַמָּת ווֹרְה 1Chr. 18, 3, whence it was called חַמַת צוֹרְה בּ 2Chr.8,3.

Pi. צוֹרֶד to hunt, to catch Ez.

Hithp. הְצְּמֵיֶר (den. from צָּיִר to provide oneself with food Jos. 9.12.

נַצַב, (akin to בַצַּיב, בַּצַב) to set up, to establish (Kal not used).

Pi. אָנְהָי (sf. יְלֵּבְי, וֹ יְצִי a. צִּיְהִי ; fut. אָנְהִי , ap. יִצִי ; pt. אָנְהִי ; c. אָנָהָ , sf. אָנִהְּ , f. בְּצִיּהִ ; mp. אַנָּה , ap. יַצִּיּה , f. בְּצִיּה ; mp. צַּיִּה , ap. יַצִּיּה , f. בְּצִיּה ; mp. צַיִּה , ap. יַצִיּה , ap. יַצִיּה , sf. בְּיַבּיּה ; ap. יַצִיּה , ap. יַצִּיּה , ap. יַצִּיּה , ap. יַּצִיּה , f. בְּצִּה , יַּצִיּה , מַּצְּיּה , מַּצְיּה , מַּצְּיִּה , ap. יַּצִיּה , ap. יַּצִיּה , ap. יַּצִיּה , ap. יַּצִיּה , ap. יַּצִּיה , ap. יַּצִּה , יַּצְּה , יַּצְּה , יַּצְּה , מְּיִּבְּיּ , מָּבְּי , מָּבְּי , מָּבְּיּ , מְּיִּבְּי , מָּבְּיּ , מְיִּבְּי , מְיִּבְּיּ , מְיִּבְּיּ , מְיִּיּ , מְּיִּיּיְּרָּי , ap. יַּבְּיּ , ap. יַּצְּיְה יִּבְּיּ , ap. יַּבְּיּיּ , מְיִּבְּיּ , מְיִּיּ מָּיְיּ , מַּיְיּ מָּיּיּ , מַּיְּיִּיּ , מְיִּיּרְיּ , מַּיּיּ , מְיִּיּיְיִּיְּיְּר , מְיִּבְּיּ , מַּיְּיִּיְּיְיּ יַּבְּיּ , מַּיְּיִּיּ , יִבְּיּיְבְּיּ , מַּיְיּיִּיּ , יַּבְּיּיּ , מַּיְיִּיּ , מַּיְיּיּ , מַבְּיּיְיּיְיּ יַּבְּיּיּ , מַבְּיּיִּיּ , מַבְּיּיּיְיּיִיּיְיִּיּי , מַבְּיּיּיּיּ מָיִייִּיּי , מַבְּיּיִּיּיְיִיּיִּיּיְיִּיּיִייְיִּיּיְיִּיּיִיּיְיִיּיִּיּיְיִיּיְיִייִּיְיִי

וַChr. 16,15; אַיָּעָם the judgment thou hast instituted Ps. 7,7; צוּה לַנָנִיר עַל־יִשְרָאָל he appointed thee ruler over Israel 1S. 25,30; וצוית אתו לעיגיהם and appoint him in their sight Num.27, 19.- 2) to order, to command, to charge Gen.6,22; 32.5; with על concerning Num.S,8; Is.45,11; rt. מצוה לאומים a commander of the people Is.54,4; with לַ, לִי to give a command to, to charge Ex.1.22; Jer.35,6; Est.2,10; with יסן or לְבָּלְתִּי to signify a prohibitive command Is.5,6; Gen. 3,11; to give צְּנָה לָבֵיתוֹ, צְנַה אֱל־בֵּיתוֹ charge to one's household, i. e. to declare one's last will 2S.17. 23; 2K.20,1.

Pu. אָנָה (fut. יְצְיָה) to be commanded, ordered Gen.45,19; Ez.12, 7; אָנִירִי so I am commanded Lev.8,35; with בָּוֹי by Num.36,2.

תֹצְיֵ (fut. תַּצְיֵן) to cry out, to shout with joy Is.42,11.

לְּנְחָתָהְ (c. תְּנְחָתָהְ , sf. אָנְחָתְּגְ) f. shout, cry (of jey or sorrow) Is.24,11; Jer.14,2; 46,12.

עול (= נְצָלֵל) to sink, to plunge, whence the next word.

לוֹלְה. depth of water, deep, abyss Is.44,27.

מוֹצ' (sf. מְסְבְּעׁי ; pl. מּוֹצ'וֹט) m. a fast 2S.12,16; Est.9,13; מוֹצ מוֹי a fast-day Jer.36,6; מוֹצ אֹדְףָ to call (proclaim) a fast 1K.21,9; מַנְיִשׁ צְיֹם consecrate (institute) a fast Jo.1,14, אַצְיִצְיִ in Ar. to form, whence מַצְיִצְצִיצִי.

צוער see צוער.

צוער pr. n. m. Num.1,8.

ቫንሄ (pret. ቫኒ) to flow, to overflow Lam.3.54.

Hiph. אָצִיף (fut. אָיַצִיף, ap. אְיַצִיף, ap. אָיַבִיף) to cause to overflow Deut.11,4.—
2) to cause to float or swim 2K.
6.6.

קוֹצ' (ףל. צוֹפִים) m. prop. flowing, hence: cake of bees-wax, card שַּבְּקְ דְּבָּעְ honey-comb Pr. 16,24; בַּבְּע צוֹפִים the dropping of honey-comb Ps.19,11.

קּבְּי (צּיִּרְ n. 1) an ancestor of Samuel 18.1,1;1Chr.6,20 (Ktib. אַיֹּבְי בּיִי בְּיִי בְּיִרְ וּצְיֹּבְי בּי בַּיִּבְי וּבְיבְי וּצְיִי בְּיִבְּי וּבְּיבְי וּצְיִי בְּיִבְּי וּצְיִי בְּיבְי וּצְיִי בְּיבְיי בּיבְיי בּיבְיי בּיבְיי בּיבְיי בּיבְיי בּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייי בּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְיי בְיבְייי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְייי בּיבְייי בּיבְיייי בּיבְייי בּיבְייי בּיבְייי בּיבְייי בּיבְייי בּיבְייי בּיבְיייי בּיבְייי בּיבְייי בּיבְייי בּיבְייי בּיבְייי בּיבְיייי בּיבְייי בּיבְייי בּיבְיייי בּיבְייי בּיבְייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבְיייי בּיבּייי בּיבְיייי בּיבְיייי בּיבְיייי בּיבְיייי בּיבְיייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּיייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּיייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּייי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּייי בְיבּייי בְּיבּיי בְּיבּיי בְיבּיי בְיבְיי בְבְייבּיי בְבְייבְייִייי בּיבּיי בּיבּיי בּיי

קבות pr. n. m. 1Chr.7,35, a. 36.

צוֹשַׁ pr. n. one of Job's three friends Jb.3,11.

צוֹפּים see under בָּלָבּים.

צוּץ' (pret. אָץ') 1) to shine, to glitter, whence ציץ' — 2) to move forward, to flutter, whence אָיצִיר.— 3) to bloom, to blossom Ez.7,10.

Hiph. הַצִּיץ (fut. יְצִּיץ; pt. יְצִיץ; 1) to shine אָבְיוּ יְצִיץ נְוָרוֹן and upon him shall his crown shine brilliantly Ps.132,18.— 2) to see,

to look פּנִצִּיץ מְּן־הַחַבְּיָם seeing through the lattice Cant.2,9.—
3) to blossom יְצִיץ צִין and bloomed blossoms Num.17,33; fig. of a people: יָצִיץ וּפְּרַח יִשְּׂרָאֵל Israel shall blossom and bud ls. 27,6; יְצִיץ מִעִיר כְּעַשֶּׁב הַאָּרֶץ and they shall blossom out of the city like herbs of the earth Ps. 72,16.

זוּק I. (fut. אָדֶּי) to press דְּבַּר his evil deed presseth upon him Ps. 41,9 (others יְצִיּק בּוֹ יַצִיק בּוֹ is poured out over him, from גָּיִן II.; see also בְּיֵבִין 1).

Hiph. הַצִּיק (fut. יָצִיק; pt. מְצִיק (fut. יְצִיק; pt. מָצִיק (fut. יְצִיק (fut. יַצִיק (fut. יַצִיק (fut. יַצִיק (fut. יַצִיק (fut. יַצִיק (fut. vit. (fut. in spers))))))) מָצִיק (fut. in spers) a. 7; at. סָבְּיִיק (fut. in spers) a. 7; at. סַבְּיִיק (fut. in spers) a. 7; at. opening a. 0; at. opening a. 7; at. opening a. 0; at. opening a. 0; at. opening a. 0; at. o

Hoph. הוֹצַק (pt. מוֹצַק to be straitened אוֹם לא מוּצַק a wide space not straitened Jb.36,16 (see also מוֹצַק II.).

קיציה (בְּצִיהְ fut. הְיצִיהְ to pour out Jb.29,6; יצוֹק נְחוֹיבֶּה and stone poureth out brass (i. e. is molten into brass) Jb.28,2; fig. שְׁהַוֹּ לְחַשׁׁ they poured out a whispered prayer Is.26,16 (בּיִבְּיִבְּ).

צוק m. oppression, distress Dan. 9,25.

קוֹק f. oppression, distress אַנְקְה הְעוּקְה trouble and distress Is.30,6; Pr.1,27; בְּקָה מְעוּף עוֹקָה darkness of distress Is.8,22.

city of Phenicia, celebrated port on the Mediterranean Jos. 19,29; 1s.23,3; Ez.27,2; gent. צֹרָי 1K.7,14. צור I. (akin to צור ; pret. צור , ו יַּגְר, 2 מָרָנּי, fut. זְצָר, זְצָר, זְצָר, יַנְגָּר, זְצָר, ap. אַב'; pt. אַב', pl נצרים (צרים) 1) to bind up Deut.14,25; 2K-5,23; hence: to enclose, to overlay Cant.8,9 .-2) to press, to beset, to besige. to assault (with צַרָתִּי , בַּל, צַרָּתִי י מַלֵּיִךְ מְצֵּב and I will וַ יְרָבּיָה מָצֵב and I will rison against thee Is.29,6; 기울기 מל־שׁמֶרוֹן and he besieged Samaria 2K.6,4; פי־תצור אַל־עיר when thou shalt besiege a city Deut. 20,19; לַצוֹר מֶּלִדְּוָד וְאֶל־אַנְשֵׁיוֹ to besiege David and his men 1S. 23,8; with accus. אַרהַנָּב צַרְהַנָּי thou hast beset me behind and before Ps. 139,5; בַּנֵּר מֶתוֹבֶה and he besieged Rabbah 1Chr 26, 1; pt. pl. הַצַרִים אֹתָם who assaulted them Est 8,12; imp. f. צירי מַרַי besiege, O Media! Is 21.2. - 3) to distress, to afflict (with accus.) Deut. 2,9 a. 19; וצרהי את־ערריק

אור a. אור pr. n. Tyre, principal

עוּר (בְּיֵר וּ.; fut. יְצֵר וּ) to cut, to form, to shape, to fashion ניִצר אתוֹ בַּחָרֶט and he fashioned it with a chisel Ex 32,4; יְצָר אָתוֹ בַּחָרֶט מוּלִים נְחשֶׁת and he formed the two pillars of copper 1K.7,15.—
For אַצְוֹרְר אָנוֹל וּ Ktib Jer.1,5, Kri אָצְוֹרְר יִצר יִצר אָרוֹל יִצר.

and I will afflict those that af-

flict thee Ex.23,22.

אָר (sf. יוּרִים , pl. צוּרִים , אַרִים , אַרִים)

m, 1) stone, rock (prop. something pressed together, i. e. solid, from Tiv I. 1 a. 2) Is.2, 10: Tiv rock of flint Deut.8,15; 32, 13; באורות יארים בקע amid rocks he heweth out rivers Jb. 28, 10; fig. צור מְכְשׁוֹל a stone of stumbling Is.8,14; of a secure place, a refuge: בְצוּר וַרוֹמְמֵנִי he hath set me high upon a rock Ps.27.5; of Ged: צור וְשָׁרַאֵּל the rock of Israel 2S.23,3; Is.30,29; צור מעוו a rock of strength Ps.31,3; בצור המים he (God) is the rock, perfect is his work Deut.32.4.- 2) edge (from צור חרב (II ו צור edge of the sword Ps.89,44: חַרֶבוֹת צָרֶים sharp knives Jos 5.2. - 3) form, shape (from גור II.) וצורם לבלות and their form shall consume in the grave Ps.89,15.

צור (א. 1) a chief of the Midianites Num 25,15. — 2) another person 1Chr.8,33. — 3) צור עוב (אוב עוב עוב לייני).

צַּוְּאר Neh.3,5 for צַּוְּאר צַּוְּאר.

צוֹרֶתה (from צוֹרֵת נוּבּיִת וּתְּכוּנְתּה the form of the house and its arrangement Ez. 43,11.

ת (deminutive of צַּוָּל (deminutive of צַּוָּל בְּיַנְיּ m. neck (others: collar) only pl. sf. אָנְרֹנְיִלְ with one chain of thy neck Cant.4,9.

ליאל pr. n. m. Num.3,35.

עורישבי pr. n. m. Num.1,6.

עוֹת (= אַנְיַ) to burn (Kal not used).

Hiph. הַצְּית (fut. 1 אַצִּיה, sf. (אַצִּיהְנָּה) to kindle, to set on fire Is.27.4.

እጠሄ pr. n. m. Neh 7,46.

ארה (= חתא) to burn, to be dry, whence the next word.

רָתָא (c. אָחָה adj. dry אָרָא dry אָרָא dry with thirst Is.5.13.

תוא 1) to be bright, clear, white בַּקְהָטְ אווּצְ they were whiter than milk Lam.4.7.— 2) to burn, to be dry, whene אוני 2.

ית (c. יְּלְהִיהַ) m. dryness, parchedness (others: bareness, nakedness) אָהִיהַ סָּלֵע עָבְיהִים סָלֵע dry rock Ez.24,7; זּוּ. בּיִהִים parched places Neh.4,7.

אַהיה f. dry (parched) land Ps 68.7.

to be foul, stinking, whence the next word.

אַבְוֹינִי (sf. אַנְיִנְינִי f. stench, bad smell Jo.2,20.

יַרְעְרוֹת (from תְּבְיּלְה f. drought; only pl. אַרְעָרוֹת Is.58,11.

P교육 (fut. P교육) to laugh Gen.18, 12; with 그 at 21,6.

Pi. PC (fut. PC); pt. PC); inf. PC) 1) to laugh at (with ጉ)

Gen.39,14.— 2) to jest, to mock Gen.19,4.— 3) to sport, to play Gen.26,8; Jud.16,25.

m. 1) laughter Gen.21,6.— 2) mockery Ez.23,32.

צחר (akin to צחר) to shine, to be white, whence the next word.

אַתָר אַר אַדר m. whiteness אָמֶר צַּחֶר white wool Ez.27.18.

אַחֹר adj. white; f. pl. אַחֹרוֹת אָחֹרוֹת אַ white asses Jud.5.10.

ን፫ኒ pr. n. 1) a son of Simeon Gen. 46,10 = ፲፯፻ Num. 26, 13.— 2) name of two other persons Gen. 23.S; 1Chr 4.7.

עי (from אַי to set up, to build) אַי a gallant ship Is.33,21; pl. אַיים Dan. 11,30, also אַי Num.24,24; Ez. 30,9.— אַי m. arid place, desert (from צִי אָר), whence אַיִּץ and adj. יִיִּיּ.

יְּרָא pr. n. a servant of Saul 2S. 9.2.

לְיִרָי (from צִּיְרָם, צִּיִּרָם, מִיִּרָם, מִיִּרָם, מִיִּרָם, מִיִּרִם, מִיִּרַם, מַּבּם, מַבּם, מַבְּם, מַבּם, מַבְּם, מַבּם, מַבְּם, מִבְּם, מַבְּם, מִבְּם, מִבְּים, מִבְּים, מִבְּים, מִבְּים, מִבְּים, מִבְּים, מִבְּים, מִבְּים, מבּים, מבּים, מבּים, מבּים, מבּים, מבּים, מבּים, מבּיבּים, מבּיבּים, מבּיבּים, מבּיבּים, מבּיבּים, מבּיבּים, מבּיבּים, מבּיבּים, מבּיבּים, מבּיבּּם, מבּיבּים, מבּיבְּים, מבְּיבּים, מבּים, מבּיבּים, מבּיבּים, מבּיבּים, מבּיבּים, מבּיבּים, מבּיבּים,

יַדְּיִר (pl. צַּיְּרָים m. hunter Jer.16,16. בּיִרָּה (pl. צַיְּרָים m. hunter Jer.16,16. בּיַרָּה (בּיִרָּה (בּירָה (בּיִרָּה (בּיִרָּה (בּיִרְה (בּיִרָּה (בּיִרָּה (בּיִרְה (בּירָה (בּירְה (בּירָה (בּירְה (בּירָה (בּירָה (בּירָה (בּירָה (בּירָה (בּירְה (בּירָה (

Ps.78,25; אֶרֶה לַבְּרֶה provision for the way Gen.42,25.

גידון a. דירן pr. n. most ancient capital of Phenicia on the Mediterranean, founded by Sidon, the first-born of Canaan Gen. 10, 15; called because of its importance אירון בבּר the great Sidon Jos.11, 8.— אירון זירן is often applied to all Phenicia, including Tyre, wherefore the latter is called בת־צִירוֹן daughter of Sidon Is.23,12.

צירני gent. of צירון Sidonian Jud. 3.3; pl. צירנים Deut. 3,9 a. צירנים 1K.11,33; f. pl. צִרנִיוֹת 1K.11,1.

עיה (ז' ציה) to glow, to burn, to be dry, whence אָיָה , 2 אָי and אָיָה , 2) to glitter, to be conspicuous, hence אָיָהן.

אָרֶץ צִיָּה (pl. אָרֶץ) f. dryness אָרֶץ צִיָּה a dry land, desert Ps.63,2; with דְּרָּכוֹ implied Is.35,1; Ps.78,17; בְּיִּכוֹ דְּרָבוֹ they ran in the dry places like a river 145,41

(from נְּיהֹן m. dry place, desert Is.25,5; 32,2.

נְיָנִים (from נְיְנִים ; pl. נְיָנִים m. 1) sign, way-mark Jer.31,20; hence: a monument Ez.39,15.

ליין pr. n. Zion, the south-western hill of Jerusalem with the citadel and temple, fully הַר צִּייֹן mount Zion Is.8,18, also called עִיר דָיִנּי Oity of David 2S.5,7, because David conquered it; it was described as

hill Ps.2,6; יְשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל the Zion of the Holy One of Israel Is.60,14.— In poetry וְיוֹן is put for Jerusalem Is.10,4; hence poetically for the inhabitants of Jerusalem בּת־צִיוֹן the daughter of Zion Is.52,2; the daughters of Zion, i.e. the women of Jerusalem 3.16.

מים (from נְצִיים only pl. מְיִים adj. as n. 1) inhabitant of the desert, dweller in the wilderness יְםְרָהְיִי הוֹ הוֹ he founded it for the inhabitants of the desert is 23,13; בּיִי יִבְרִעוֹ צִיִּים the dwellers of the wilderness shall bow before him Ps.72,9; בְּיִי בִּיִי לְּצִייִם to the people dwelling in the wilderness 74,14 — 2) wild beast of the desert is 13,21; בְּיִי בִּיִר אָרִיּרְ אָרִיּרְ אַרִיּיִ בְּיִי בִּיִּרְ אַרִיִּים מִּרְרָּיִי בְּיִי בִּיִּיִי מִּרְרָּיִּ אַיִּיִי מִּרְרִי אַיִּיִים מִּרְרִי אַרִּיִּיִי מִּרְרִי אַרִּיִּיִי מִּרְרִי אַרִּיִּיִי מִּרְרִי אַרִּיִּיִים מִּרְרִי אַרִּיִים מִּרְרִי אַרִּיִּיִים מִּרְרִי אַרִּיִּיִים מִּרְרִי אַרִּיִים מִּרְרִי מִּרְיִים מִּרְרִי מִּרְרָי מִּרְרִי מִּרְיִי מִּרְרִי מִּרְרִי מִּרְרִי מִּרְרִי מִּרְרִי מִּרְרִי מִּרְרִי מִּרְרִי מִּרְיִי מִּרְרִי מִּרְרִי מִּרְרִי מִּרְרִי מִּרְיִי מִּרְי מִּיִים מִּרְי מִּרְיִי מִּרְי מִיּי מִּרְי מִּרְי מִּרְי מִּרְי מִּרְי מִּרְי מִּרְי מִּרְי מִּרְי מִּרְיִים מִּרְיִים מִּרְי מִּרְי מִּרְי מִּרְי מִּרְי מִּרְי מִּיִים מְּרְי מִּרְי מִּיִּים מִּרְי מִּיִּים מִּרְי מִּרְי מִּיְים מִּרְי מִּיְיִּים מִּרְיִים מִּיְיִים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מִּיְיִים מִּיְּיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מְּיִים מִּיְי מִּיְיִים מִּיְיִים מְּיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיִים מִּיְיִים מִּיְּיִים מְּיִּים מְּיִים מְּיִּים מְּיִּיִים מְּיִים מְּיִים מְיּיְים מִּיְיִים מְּיִּים מִּיְיִים מִּיְיִים מְּיִייִּים מְּיִּים מְּיִּיִּיִּים מְּיִּיִייִּיִים מְּיְיִּיְיִייִּים מְּיִייִּיִּים מְיִיּיִים מְּיִייִּים מְּיִייִּיִיים מְּיי

يز see يز.

קיניק (from ציניק) m. confinement, prison (others: stocks, pillory)
Jer.29,26.

אַיניל pr. n. a place in Judah Jos. 15.54.

צ"ץ (verb) see צ"ץ.

עִיינים (from אָצִים pl. אַצִּים for נְיִינִים m. 1) blossom, flower Ps.103,15; Jb.14,2; אָינְץ אָינְץ and it produced blossoms Num.17,23; פְּמֵוּרָי open flowers (as architectural ornament) 1K.6, 16.— 2)

plate, diadem (of the high priest) בְּוֹלְיֵלֵ לְיִי the golden plate Lev. 8,9.— 3) wing, feather אָיי שׁלָּי give wings unto Moab Jer. 48,9.— 4) pr. n. of a place 2Chr. 20.16.

קיצָת (= נְיִיץָ ; c. נְיִיצָת f. flower אַנְצָר (בָּרָ ; c. נְיִצְת לָבָּר f. flower 1s.28,4.

Ez.8,3.— 2) fringe, tassel (of the fringes which the Israelites were ordered to wear on the corners of their garments) Num. 15.38 a. 39.

בּיִקְיֵל a. בְּיַבְּיִץ pr. n. a Philistine city 1S.27,6, which formerly belonged to Judah Jos.15,31, then to Simeon 19,5.

י אָיך 1) to revolve, whence אַיך 1. ביי 1.

Hithp. הְצְמֵיֵּר to go as a messenger, to set off Jos.9.4.

I. (pl. צִירִי , c. יצִירִי m. 1) hinge (of a door) Pr.26,14.— 2) writhing, pain, throe (in child-birth) 1S.4,19; Is.21,3.— 3) messenger Is.18,2; Ob.1; Pr.25,13.

ץיר II. (from אין to form) m. prop. something formed, hence: idol Is.45,16.

 tion, shelter, defence: בָּאֵל בְּאֵל they came under the shadow, i. e. shelter, of my roof Gen.19,8; i. e. to protect one Ps.17,8; בְּאֵל בְּנָפְיוֹ under the shadow of his wings, i. e. to protect one Ps.17,8; בְּאֵל הַחְכָּבְּלוֹ under the shadow of wisdom is the same as under the shadow of wealth, i. e. wisdom equally protects a man as wealth Ec.7,12; בְּיִלְי the Lord is thy shade, i. e. defence Ps.121,5; בְּיִל הַרָּב בְּיִלְיהָם לִּיִבּ בִּינִי לְּיִבְּ בִּינִי לִּיִּבְ בִּינִי לִּיִּבְ בִּינִי לִיבְּ בִּינִי לִינְּ בִּינִי לִינְ בִּינִי לִינְ בִּינִי בְּיִי לִינְ בִּינִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי

אָלְאָ Ch. to incline, to bend (Peal not used).

Pa. צְלֵין, pl. מְצֵלֵין, pl. מְצֵלֵין, prop. to bow, hence: to pray Dan. 6.11; Ezr.6.10.

יַּבְּלָה (fut, הְּיֶּלֶּיִן; inf. הַלְּיִלְה) to roast 18.2,15; Is.44,16.

קֹבֶּי pr. n. a wife of Lamech Gen. 4,19 a. 22.

אַלוּל Jud.7,13 Ktib for צָּלוּל.

 Hiph. בַּצְלֵים (fut. נַצְלֵים, רַצְּלֵים; pt. מַצְלִיחָה , הַצְלַח (הַצְּלִיחָה , הַצְּלֵיחָ ; imp. בַּצְלִיחָה tr. to make succeed, to make to יִי הָצִלִּים דַּרָבִּי prosper, to prosper the Lord hath prospered my way Gen.24,5€; נַאֲשֶׁר־הוּא עשֶׁה יָיָ בַּיְצְלִיהַ and that which he did, the Lord made it to prosper 39,23; of a person: הָּצְלִיחוֹ אֱלֹהָים God made him to prosper 2Chr.65,5; with of the person Neh.2,20.- 2) intr. to succeed, to prosper, to be successful וָבל אֲשֶׁר־יַגִעשֶה וַיְּגִלִיתַ and whatsoever he doeth shall prosper Ps.1,3; אַל־תָּתְחַר בְּמַצְּרִיחַ וברם fret not thyself because of him who prospereth in his way 37,7; with ? of a thing: to prosper in Jer.2,37; imp. עַלֵּה... וַרַצִּלַח go up... and prosper 1K.22,12.

עלה II. (Ch. תְּלֵחָה to flow, to pour out, whence צַלְחָה, צָלְחָה.

רבי Ch. to succeed, to prosper (Peal not used).

Aph. הַצְּלֵח for אַנְלֵח (pt. הַצְּלֵח,

pl. 기기 기계 1) tr. to cause to succeed, to promote Dan.3,30.—2) intr. to succeed, to promote Dan.6.9; Ezr.6.14; of work 5.8.

אַרְיִאָּ (only pl. הְיִּהְיָאַ) f. dish, bowl 2Chr. 35, 13 (others: pan, frying pan, taking the root to be identical with אַנָאָ to roast).

לְהִית f. dish, bowl 2K.2,20.

רבין f. 1) dish, bowl 2K. 2I,13.—
2) bosom, lap, pocket (prop. something bollowed out like a bowl) Pr.19,24; 20,15.

עְלִי (from אָלִי; c. צְּלִי) m. roast אַלִי (from צְלִי־אָשׁ; he roasteth roast Is.44, וּצְלִי־אָשׁ roasted by fire Ex. 12,8.

ילְיל (from אָלִיל m. something roasted or baked אַלִיל לֶחֶם שִּערִים a baked cake of barley bread Jud.7,13 (acc. Stb. צָלִיל יִדְרָּא rustling, noise, from צֵלַצׁ I.).

לְצְלֵלְ I. (fut. 3 pl. f. תְּצִילֶינָה , תִּצַיְלָינָה to sound, to tingle (of the ears) 1S.3,11; 2K.21,12; of the lips: to quiver, to tremble Hab.3,16.

II. to become shadowed or dark בַּאשֶׁר צְּיִלוֹ שַׁעֵרִי יִרוּשְׁיִבּים when the gates of Jerusalem began to be dark Neh.13,19.

Hiph. נְצֵל (pt. מַצַל) to give shade, to shadow מַצַל a shadowing thicket Ez.31,3.

אַרָלוּ III. to sink, to plunge צַּלְלוּ אָלֵל they sank as lead in the mighty waters Ex. 15.10.

צֶּלֶל (from לְצִילְ II.; sf. צְּלְלִילּי ; גָּוּ בּילְלְי, כּ. יִצְּלְיִים m. shade, shadow Cant.2,17; וֹלְלִייִם צִּלְּלִים the shady trees cover him with their shadow Jb.40,22; האבלי עָרֶב לַּרֶב shades of the evening Jer.6,4.

צללפני pr. n. m. 1Chr.4,3.

עלם (akin to צָלֵל II.) to be shady whence the next word.

צְּלְמִי (sf. צֵּיְמִי ; pl. אָלְמִים, c. צַּיְמִי , c. צַּיְמִי ; sf. אָלְמִי) m. prop. shade, hence; 1) shadow, image, phantom Ps. 39,7.— 2) image, likeness Ger 5,3.— 3) image, idol אַלְמִי מַמָּבֹתְם their molten images Num. 33,52

ם בוֹלֶב a. בּבְּלְב Ch. (def. אָבֶּלְב m. 1) outline, form Dan.3,19,—2) image, idol Dan.2,31; 3,1.

צְלְמוֹן pr. n. 1) a mountain near Sechem Jud.9,48; Ps.68,15.— 2) military commander under David 2S.23,28 = עילי 1Chr.11,29.

צְּבְּמוֹנְה pr. n. station of the Israelites in the desert Num.33,41.

אַלְמוּת (בּיְלְמֵּוּת or בּילְמוּת from גֵּלְ מָוֶּת f. shadow of death, deep darkness Jb.3,5; 10,22; שַּׁעֵרֵי עשׁבֵרי the doors of the shadow of death 38,17.

יוֹבְילֵינְיּלֵינְ cr. n. a prince of the Midianites and 8,5; Ps.83,12.

prop. to incline, to bend, hence: to halt, to limp אָלֵעַ עַל־יָרֵכּוֹ and he halted upon

his thigh Gen.32,32; of a lame sheep: צֹלְעָה Zph.3.19.

צלע a. צלע (from צלע; c. צלע, sf. צַלְעִי ; pl. צַלַעִית ; צַלַעִים, c. צַלַעִי m. prop. bending, inclining, hence: 1) fall, downfal בַּצַלְעִי שַׂמָחוּ in my downfall they rejoiced Ps 35, ואָני לַצְּבֵע נַכוּן 15; I am prepared for the downfall 38,18; בל אנש all the men who שלמי שמהי צלעי ought to seek my welfare, watch for my fall Jer.20,10.- 2) side Ex.26,20; צֵלֵע הַהָּר the side of the hill 2S.16,13; hence rib Gen.2,21 a. 22.- 3) side of a structure Ex.37,27; hence: board צַּלְעוֹת אָרַוִים boards of cedar 1K.6,15.- 4) fold or leaf (of a door) שָׁנֵי צָלַעִים the two leaves הַדֶּלֵת הָאַחַת גְּלִילִים of the one door were folding 1K. 6,34 (= קֹלֶעִים ib.).— *5)* sidechamber (of the temple) 1K.6,5; Ez.41,6; בֵּית צָּלֵעוֹת space of the side-chambers v. 9.- 6) pr. n. a city in Benjamin, the burial place of Saul 2S.21,14.

קלן pr. n. m. Neh.3,30.

דְּלָבְּׁהְדְּלְ pr. n. m. Num.26,33.

צָּלְצַח pr. n. a place in Benjamin 18.10.2.

יְצְלְצֵל (redupl. from גְּלְצָל I.; יְלְצָל ; pl. גְּלְצָל מּל, c. אָרֶצְל יִן pl. אָרֶצְל בְּלַלְּח m.

1) whirring אַרֶּץ צִּלְצֵל בְּלַבַּיִם the land of the whirring of wings, i. e. of noisy sail-vessels Is.18.1 (acc. Ges. 'whirring of the wings' means the clangor of armies, see

קַבְּיל 1; some interpreters derive אַבְּילְיִי here from בְּיֵן II. and render the phrase: the land of the shadow of wings, understanding by wings' the mountains of Egypt).— 2) cricket, grasshopper (prop. whirring insect) Deut.2S,42.— 3) tinkling instrument, cymbal 2S 6,5; Ps 150,5.— 4) spear בְּיִילְיִי fish-spear, harpoon Jb 40,31.

אָרֶּקׁק pr. n. military chief of David 2S 23.37.

צלתי pr. n. m. 1Chr.8,20.

אָבֶאְתִי (1 בְּשֵׁאָתִי Jud 4,19 for בְּבָאָתִי 1 לַּבָּאָ 2 f. אַבְאָרָר נַּפְּשִׁי R.2,9; fut. אֲבָאָר נַפְּשִׁי to thirst (for water) Ex.17,3; fig. צְּבָאָה נַפְּשִׁי my soul thirsteth for Gcd Ps.42.3.

אָטֵאָים pl. אַנְטֵאָים f. הּאָטָאָן) adj. thirsty Is.55,1.

እንጂ (sf. ነኝነቷኒ , ውሂኒኒኒ) m. thirst Ps. 69,22; hence; dryness, drought Ez. 19,13.

האבש f. thirst, desire Jer.2,25.

אָבְאוֹן m. thirsty, arid land Deut. 8,15; Is 35,7.

לְבַיֹּלְ to bind, to fasten (Kal not used).

Pu אָפּר (pt. מְלְּפָר) to be bound, fastened חָרֶב מְצְּמֶּרָת עַל־מְתְנִיוֹ a sword fastened upon his loins 2S 20,8.

Hiph. הַּצְּמִיד (fut. יַצְמִיד) to knot,

to contrive לְשׁוֹנְךְ תַּצְמִיד מְרְטָה and thy tongue contriveth deceit Ps.50.19.

עמד (sf. יַנְמָדִים; pl. צמד אָנְבָיָדִי, c. יַנְמָדִי) m. prop. joining, hence: 1) a pair, a yoke (of oxen, asses, etc.) Jud. 19,10; 18.11,7; אָבַר וַצְּמָדוֹ the husbandman and his yoke (of oxen) Jar. 51, 23; of horsemen: רֹכָנִים riding in pairs 2K. 9, 25; coll צמר פרשים pairs of horsemen Is.21,7.- 2) yoke, acre (as much land as a yoke of exen can plough in a day) צמר שורה a yoke of land 1S.14,14; עַשֶּׁרָת צָמָדִי־כֵּרָם ten acres of vineyard Is.5,10; as measure of burden: צַמֵר־פָּרָדִים מבסת two mules' burden of earth 2K.5.17.

קבּתה בּשִיי, sf. איני איני (from בּשִּיי, sf. מְּשְׁתּהְ m. veil, בּלִי צַּשְּׁתָהְ (others: locks) בּלִי צַּשְּׁתְּהְ lift up thy veil Is.47,2; בַּעַר בְּעַבְיּךְ from behind thy veil Cant. 4,1 (Eng. Bible: within thy locks).

אַמּוּק (from אָבּיּן; pl. אָבּוּקים) m. cake of dried grapes, bunch of raisins 18.25,18; 28.16,1.

Pi নভুষু (fut. নভুষু; inf. নুভুষু) to sprout, to grow (same as Kal) Jud.16,22; 2S.10,5.

Hiph. הַצְּמִים (fut. מַצְמִים to cause to sprout, to make grow Gen.2,9; Ps.104,14; Jb.38,27; of the earth: to bring forth Gen. 3, 18; Is.61,11; with two accus. מַצְמִים שְׁהָנִים שְׁנִייִם שְׁנִים שְׁנִים שְׁנִים שְׁנִים מְנִים מְּנִים מְנִּים מְנִים מְּנִים מְּנִים מְנִים מְּנִים מְנִים מִּים מִים מִּים מִּים מְּיִים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מְּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מְּים מִּים מְיִּים מְיִים מְים מִּים מִּים מִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְּים מְיִּים מְּים מְּיִים מְּיִים מְּים מְּים מְּיִּים מְּים מְּיִּים מְּים מְּיִים מְּים מְ

growing, vegetation, plant Gen. 19,25;הַנְי צְמָהָנוֹ tsgrowingleaves Ez.17,9; בְּלְדֵעֶרנת צְּמְחָה in the beds where it groweth v. 10; צָמַח בָּלִי לעשה קמח the plant (i. e. the ear) yieldeth no meal Hos.8,7; fig. the sprout of righteousness Jer. 33, 15; צַבֶּח צַּרִיק righteous sprout, i. e. righteous descendant 23,5; of the Messiah as the descendant of David: עַבְּדִי אב my servant, the descendant Zch 3,8; איש צַכַּח שָׁכוּל the man whose name is Zemach (i. e. who is the descendant of David) 6.12.

קְיָמִירִים (from צְּמָדְרִים , pl. נְצְמָדְרִים m. 1) covering, lid Num.19,15 (see quotation under מַבְיל (פַּרָיל מַ).— 2) bracelet Gen.24,22; Ez.23,42.

עמים (from משם) m. noose, snare con בייִנוֹן שְּלֵיו צַּמִּים a snare shall lay held en him Jb.18,9; fig. קְּיִנוּ שִׁיִּלְּיּ בַּמִּים מוֹיְלָם and the snare (i. e.

destruction) panteth after their substance 5,5.

אָמִיתְת (from אֲמֵיתְת) f. prop. destruction, end, hence: בַּצְּמִיתָת, רְצְּמִיתָת until the end, for ever Lev.25,23 a. 30.

במב to bind, to braid, whence בְּצַיְיּ a. צמים

to dry up, to shrink שְׁרֵיִם צִּימְקִים (pt שְׁרֵיִם צִימְקִים לֹּמִיקִים נְימָקִים (מֹצְיִמָּקִים לִּמָּלִים לִּמִיקִּים לִּמִיקִּים לַּמִּלִּם dry breasts Hos.9,14.

מבר Euerst to shoot forth (akin to בְּבֶּרְ to stick out, to bristle), whence אַבֶּרְעָ and the next word.

נְצְׁמֶר (^ צַּמְרָ: sf. צַּמֶר) m. wool Lev. 13,52 Hos.2,7; בְּנֶר גָּמֶר a woolen garment Lev.13,47.

צְּמֵרְי pr. n. gent. a Canaanitish tribe Gen. 10, 18.

אַבְּרֵים (pr. n 1) a city in Benjamin Jos. 18,22. — פר צְּמָרָיִם a mountain in Ephraim 2Chr.13,4.

אַכּוְרָתּוֹ (from צֹמֵרָתּוֹ; sf. צֹמֵרְתּוֹי f. branch, foliage (others: top of a tree) Ez 17,3; 31,10.

ובְּיֵלֵ to cut off, to destroy Lam. 3.53.

Niph אינְעְמַת to be cut off, destroyed Jb.6.17: לא נְצְמַתִּי מְפָנֵי לא נְצְמַתִּי מְפָנֵי l was not cut off before darkness v. 17.

Pi קּאָת to cut off. to consume, to destroy: pret. f. with sf צָּמְחַהְנִי אָמָיְהָ my zeal hath consumed me Ps.119,139: pret pl sf. קּאָתיּ thy terrors have cut me off 88,17 (= צְּמָתְהוּנָי).

Hiph. הַּצְּמָית (fut. יַנְצְמָית; pt. מְצְמָית) to cut off, to destroy 2S. 22, 41; עָנְמוּ מַצְמִיתִי they that would destroy me are mighty Ps.69,5; יְנָה מָמֶּהְ בָּרְ־נְּה מָמֶּהְ thou hast destroyed every one that strayeth away from thee 73,27 (בּצְמָיתִם; imp. sf. מָנְמִיתִם cut them off 54,7.

נְצְּיִם פַּחִים בְּיָרֶהְ 1, only pl. עְּצָּיִם m. thorn, thorn-hedge עְּבָּיִם בַּחָים בְּיָרֶהְ thorns and snares are in the way of the perverse Pr.22,5; אַרְיִבְּיִם יִבְּחָהוּ and he taketh it even out of the thorns Jb 5,5.

צִין, צִין pr. n a desert on the south of Palestine, west of Edom Num. 20,1; with ה loc. אֵנָה 34,4.

אָנֶא = צֹּינֶא f. small cattle, sheep; sf. צֹיְנָהָ your sheep Num.32,24. צֹנָה וַאַלְפִּים f. sheep צֹנָה (צֹנָא = צֹנָה f. sheep צֹנָה sheep and oxen Ps.8,8.

יְצְבֶּה (from נְצְנִית 2; c. תַּצְץ ; pl. נְצְנִית נְצְּהַ וֹן fishing hook Am.4,2.— 2) shield 1K.10,16 a. 17; Ps 5,13; יְצָה וְסַהְרָה a shield and buckler is his truth 91,4.— 3) cold נְבַּה יְבָּה the cold of snov Pr.25,13.

ענוּף Ktib Is.62,3 for אָנִיף.

אַנוֹרְים (from אַנּוֹרְים) m. prop hollow, hence: 1) aqueduct, canax (others: gutter) 2S.5,8.— 2) waterspout, water-fall; only fig. of the clouds Ps.42.8

תוֹצְיֵ (fut. תְצְיִנִי) 1) to descend, to alight Jud.1,14.— 2) to sink, to pierce through (of a nail) Jud. 4.21.

יַנְיִן (= אָנִינִים only pl. אָנִינִים m. thorn, prick Num.33,55.

יְצְנִיף (from יְצָנִיף to wrap; c. יְצְנִיף pl. יְצְנִיפּוֹת m. tiara, diadem Jb. 29,14; יְצָנִיף יִיבְּה royal diadem Is.62,3.— 2) turban, hood Is.3, 23.— 3) mitre (of the high priest) Zch.3.5.

עָנֵמ (pt. אָנָוּם) to be dry, withered; pt. f. pl. אָנְמִים אָנְמִים withered ears Gen.41,23.

jığ see الله عندا

נְצְּלְנוּעִים (pt. p. נְצְּלְנוּעִים הַנְעָּה but with the modest there is wisdom Pr. 11,2.

Hiph. דְּצְנְעֵ לֶּבְּת to act humbly or modestly; inf. as adv. בַּצְנָע לֶּבֶּת to walk humbly Mic.6,8.

לְצָלֵי (fut. קֹצִיְיְ: inf. קּיֹצְיִּ) to wrap,
to wind around קֹצִינְהָ בּר יִצְינָהְתּ
and a linen mitre shall be wind
around (his head) Lev. 16, 4;
hence: to roll together קַּצְיִיְרְ he will roll thee together
as a ball Is.22.15

לופה f. ball, bundle Is.22,18

אָנֶאֶנֶ (= Ch, אָנָצֵי) f. basket (others: vase, vessel) Ex.16,33.

זנק in Ar. to be narrow, whence צינק

צנר (akin to כנר to hollow out, whence צַנוֹר .

יתר (from צֹּנְתְּרוֹת with inserted ה only pl. c. צְנְתְּרוֹת f. tube, pipe (of an oil-lamp) Zch.4,12.

to step, to pace, to march, to walk Jer.10,5; Hab. 3, 12; inf. with sf. שְׁבֶּרְ מִשְּׁרָה אָרֶה עָּבִּירְ מִשְּׁרָה אָרָה שׁׁרָה אָרָה שׁרָה אָרָה שׁרָה אָרָה בָּנִית צָּעָרָה עָבִירְ שׁוּר thou marchest out of the field of Edom Jud.5,4; fig. בַּנִית צָּעַרָה עָבִירִשׁוּר אָרָה שׁוּר whose branches run over the wall Gen.49.22.

Hiph. וְצִעִיר (/wt. בְצְעִיר) to cause to step, to urge forward, to drive וְתַצְּעִירְהוּ יְּלֶטֶרְ בַּלַּהוֹת and it urgeth him forward to the king of terrors (i. e. to death) Jb.18,14.

גַּעָרִים (sf. צְּעָרִים, צִּעָרִים; pl. צָּעָרִים, אָנְיָרִים, אָנְירִים, אָנְירִים, אָנְירִים, אָנְירִים, אַנְירִים, אַנְירִים בּינְירִים בּינְירִים בּינִירִים בּינִירִים, אַנְירִים בּינִירִים בּינִירִים בּינִירִים, אַנְירִים בּינִירִים בּינִירִים, אַנְירִים, אַנְירִים, אַנְירִים, אַנְירִים, אַנְירִים, אַנְירִים, אַנְירִים, אַנִירְיִים, אַנְירִים, אַנְירִים, אַנְירִים, אַנְירִים, אַנְירִים, אַנְירִים, אַנְירִים, אַנִּרים, אַנִּרים, אַנִּרים, אַנִּיר, אַנִיר, אַנִּרים, אַנְירִים, אָנְירִים, אַנְירִים, אַנְירים, אַנְירִים, אַנְירִים, אַנְירִים, אַנְירים, אַנְירים, אַנְירִים, אַנְירים, אַנְירִים, אַנְירִים, אַנְירים, אַנְירים, אַנְירים, אַנְירים, אַנְירים, אַנְירים, אַנְירָר, אַנְירָים, אַנְירִים, אַנְירים, אַנְירִים, אָּנְירִים, אָּנְירִים, אָּיִּירִים, אָּירְייִים, אַנְירִים, אָּיִּירִים, אָּנְירִים, אָּירִים, אָּנְירִים, אָּירְיים, אַנְירָּים, אַנְירָּים, אַנְירְים, אַנְייִים, אַנְייִים, אַנְייִּים, אַנְייִים, אַנְייים, אַנְייים, אַנְייִים, אַנְייִים, אַנְייִּים, אַנְייִים, אַנְייִים, אַנְייִים, אַנְייִים, אַנְייִים, אַנְייִים, אַנְייים, אַנְייים, אַנְייים, אַנְייים, אַנְייים, אַנְייים, אַנְייים, אַייים, אַנְייים, אַנְייים, אַייְייים, אַייְייים, אַייְייים, אַיייי

אָעָדְה (pl. אָעָדוֹת) f. 1) going, marching 2S 5,24.— 2) foot-chain, ankleornament Is.3,20 (בּאָעָדָה),

צְּעָה (pt. צְּעָה , pl. צְּעָה , f. צְּעָה)

1) to incline, to tilt (a vessel, in order to empty it) Jer. 48, 12.—

2) intr. to be bent down (of a captive) מַהָּר צְּעָה יְהַפְּתַח the one bent down shall speedily be loosed Is 51,14.—

3) to move along, to march צְּעָה בָּרַב בַּרוֹם בַּרוֹם marching along in the greatness of his strength Is.63,1.—

4) to lie down, to stretch oneself (of a harlot) Jer.2,20.

Pi. אַעָּה to incline, to tilt (a vessel, in order to empty it) אָעָהוּ וְבַּלְיוּ יְרִיקּוּ וְשַׁלַהְתִּי־לוֹ אַעִים וְאֵעָהוּ וְבַלִיוּ יְרִיקּוּ I will send unto him tilters, that shall tilt him, and they shall empty his vessels Jer.48,12.

דְּעִוּך Ktib Jer.14,3 a. 48,4 for גְּעִיר, which see.

לְעִיפָּה (from אָעִיפָּה; sf. אָעִיפָּא) m. veil Gen.24.65; 38,19.

צָעָיר (sf. אַנְירִים ; pl. צָעָיר, c. יַעְעִירָי , sf. אָעִירָים, בּקירָים, adj. 1) small, young, younger Gen. 43, 33; וְרַב וַעֲבדׁ צְּעִיר and the elder shall serve the younger Gen.25, 23; אָנִירִים מְמָנִּי לְנָמִים they that are younger than I in years Jb. 30,1; f. אָעִירָה Gen.29,26.— 2) inferior (in rank) Jer. 14.3 (opposite 5781 - 3) small, little, least (in importance) וְאַנְכִי הַצְּיִנִיר (in importance) וְאַנְכִי and I am the least in my father's house Jud. 6, 15; וּמִשְׁפַּחָתִי הַצְּצִירָה מַכַּל־מַשִׁפָּחוֹת ... and my family is the least of all the families of ... 1S. 9, 21; זְעִירֵי הַיּאון the least of the flock Jer 40,20. — 4) humble, lowly געיר אָנרִי וְנְבְּזֶּה I am humble and despised Ps.119,141.

עִיר (only with ה loc. אָעִירָה) pr. n. a place in Edom 2K.8,21 (for which the parallel passage 2Chr. 21,9 has (עָם שֵׁרֵיו.).

אַעירָה f. minority, youth; only with sf. בּצְעִרְהוֹ according to his youth Gen.43.33.

נְצְעָן (akin to נְצְעַן; fut. נְצְעַן) to remove, to migrate אֹהֶל בַּלִּינְעָן a tent that doth not remove (is stationary) Is.33.20.

city of lower Egypt, situated on the east bank of the Tanitic arm of the Nile Num. 13,22; Is. 19, 11; Ez. 30 14.

ענבים pr. n. a place in Naphtali Jos 19,33; Jud.4,11 (Ktib צַעָּנַנִים).

קיי to cover, to veil, whence אָשְׁיִּבְּי נְּעִי נְיִנְי (redupl. from צֹעְצָיִבְי m. sculpture, carving; only pl. מַנָּאָבִי sculptured work 2Chr.3,10.

לְצִיקְׁם (fut. מְצִיקְׁם ft. מְצִיקְּם ft. מְצִיקְּם ft. מְצִיקְּם ft. מְצִיקְּם ft. מְצִיקְם ft. מַצְיִקְם ft. מָצְיִם ft. מַצְיִם ft. מַצְים ft. מַצְיִם ft. מַצְיִּם ft. מַצְיִם ft. מַצְיִם ft. מַצְיִם ft. מַבְּים ft. מַצְיִם ft. מַצְיִם ft. מַצְיִם ft. מַצְיִם ft. מַצְיִם ft. מַצְיִם ft. מַבְּים ft. מַבְים ft. מַבְּים ft. מַבְּיבָּים ft. מַבְיבָּים ft. מַבְיבָּים ft. מַבְּיבָּים ft. מַבְּיבְים ft. מַבְיבָּים ft. מַבְיבְים ft. מַבְּיבְּים ft. מַבְ

Niph. וְצְעֵק (fut. אָנָעָק) to be called together Jud.12,1; IS.13,4.

Pi. אָצֵק (pt. מְצַצֵּק) to cry aloud 2k.2.12.

Hiph. הָצְעִיק (fut. יַצְעִיק, ap. יַצְעִיק, to call together 1S.10,17.

ing, a cry Is.5,7; אָעַקּה f. a crying, a cry Is.5,7; אָעַקּה the cry against her Gen.18,21, so also בּיִנְקָהָה the cry against them 19,13 (different from Ex.3,7).

לְעֵר (בּיצְעֵר ; fut. יְצְעֵר) to be small, to become low or poor Jer.30,19; Jb.14,21; pt. pl. עִנְרִים little ones of the flock Zch.13,7 (בְּיִבְיִי הַצֹּאֹן Jer.49,20).

אָשָר a. אְשׁרַל pr. n. a city in Moab, south east of the Dead Sea Gen. 13,10, formerly called אָלַב 14,2.

רָבְּץ (akin to אֲבָּן) to be attached, to cling to Lam.4,8.

אָבָּן: (fut. הַּצְּיִין, ap. הְצָּיִן; pt. עפרה , pl. צפרה , sf. צפרה ; pt. f. עפור , pl. צפור ; pt. p. צפור (צפור to look, to observe, to watch עיניו his eyes look upon בַּגוֹיִם תְּצְפֵּינַה the nations Ps.66,7; יֵצֶּף יָנָ בֵּינָי : the Lord shall watch between me and thee Gen. 31,49; pt. צֹפֶּה watchman 2S.18,34; fig. of the prophets, as the watchmen of the nation Jer.6,17; Ez.3,17; of a woman watching over the interests of a house: צֹפְיָה הַלִּיכוֹת אַרְחָבּ she looketh to the ways of her household Pr.31,27; with -5: to look out for צפה רַשַּע לַצַרִיק the wicked looketh out (lieth in wait) for the righteous Ps.37,22; of a building: to look, to face אָלָי בְּיִשְׁיִּלְּ which looketh to-ward Damascus Cant.7,5; pt. p. בְּיִלִי הַוּלְי הַוּא אֶלִי-הָרֶב he is looked out (i. e. destined) for the sword Jb. 15,22 (בִּילִּבוֹי בּ).

Pi. רְּצִּיְרָ (fut. רְּצִּיִרְ ; pt. רְצִּיּרָ ; imp. רְצִּיְרָ זֹּי) to look out, to watch רְצִּיּרָ לִרְאֹין 1) to look out, to watch רַבְּירָ זְיִי זְיִי אַבְּרָּר לִרְאֹין and I will watch to see Hab.2,I; רְצִּיּרְ בְּיִי שְׁצַּיְ watch the way Nah.2,2; pt. רְצִּיְרָ watchman Is.21,6.— 2) to look to, to wait for (with בְּיִי אֲצְבָּה (אֶל רְבִּי בִּיִי אֲצְבָּה (אֶל רְבִּי בִּיִי אֲצְבָּה (אֶל רְבִּי זְיִי אֲצַבְּה (אֶל רְבִּי זְיִי אֲצַבְּה (אֶל רְבִּי זִי אַבְּרָבוֹי צְּבְּיבוֹי אָלְרבוֹי זִי וֹשִׁיעֵ בְּיִי אַבְּיבוֹי אָלְרבוֹי in our waiting (hoping) we have waited for a nation that cannot help Lam.4,17.

אָלָּה II. (inf. הַלְּצָּה) to spread, to cover בְּלָּה הַצְּפָּה spreading the covering Is.21,5.

Pi. 기후보 (fut. 기후보 , ap. 학보) to cover, to overlay 가루다 하고 보다 to overlay with gold Ex.36,34.

Pu. ជុំខ្ពុំ (pt, p. ជុំខ្ពុំ , pl. ជុំខ្ពុំ) to be covered, overlaid Ex.26,32; Pr.26,23.

רְבָּצְ (from אָנֵי ְיּ sf. אָבָּאָ /. over-flow, inundation אָנֵי ְיְבָּאָ thy inundated land (of Egypt which is abundantly watered by the Nile) Ez.32,6.

ነይያ pr. n. m. Gen 36,11 = ነናያ 1Chr. 1,36.

אבּל m. covering, overlaying Ex. 38,17; Num.17,3

וֹשׁבּן (from צְּפוֹן; c. נְשׁבּן; with הוֹ loc

אָרֶץ צְּפּוֹנָה (צְפּוֹנָה , אָפּוֹנָה (prop. the hidden region) אָרֶץ צָפּוֹן the land of the north Jer.3,18; Zch.2,10; אָרָן לַיִּ on the north of Jos. 8, 11, also with הוסנה לַבָּט צָפּוֹנָה לַבָּט אָפּוֹנָה לַבָּט אָפּוֹנִה לַבָּט אָפּוֹנִה לַבְּט אָפּוֹלְן שִׁנְּט אָפּוֹלְן בּע אָפּוֹנְם בּט אָפּוֹלְן בּט אָפּוֹנְם בּט אָפּוֹלְן בּט אָבּע אָפּוּלְן בּט אָפּוּלוּן בּט אָפּוֹלְן בּט אָפּוּלוּן בּט אָבּע אָבּע אָבּע אָפּוּלוּן בּט אָפּוּלוּן בּט אָפּוּלוּן בּט אָבּע אָבּעוֹנְה לַבְּט אָפּוּלוּן בּט אָבּע אָבּע אָבּע אָבּע אָבּע אָבּע אָבּע אָבּע אָבְּעוֹנְה לִיִּים אָפּוּיוֹן בּייִים אָבע אָבְעוֹנְה לִייִם אָבּע אָבְּעוֹנְם בּע אָבּע אָבְּעוֹיִן בּע אָבּע אָבּע אָבְּעוֹיִים אָבְּעוֹיִים אָבּע אָבּע אָבּע אָבּע אָבְיוֹן בּע אָבּע אָבְּעוֹין בּע אָבּע אָבְעוּין בּע אָבּע אָבּע אָבְּעוֹין בּע אָבּע אָבּי אָבּע אָבּיין בּיִי אָבּע אָבּע אָבְייוֹן בּיּי אָבּע אָבְע אָבְע אָבְיוּין בּע אָבּע אָבּע אָבּע אָבּע אָבּע אָבּע אָבּע אָבּע אָבּע אָבְע אָבְע אָבְע אָבְע אָבְע אָבּע אָבּע אָבּע אָבּע אָבּע אָבּע אָב אָבּע אָבע אָבּע אָבע אָבע אָבּע אָבּע אָבּע אָבּע אָבּע אָבּיין אָבּע אָבּע אָבּע אָבּע

י אָפֿוֹן pr. n. 1) name of a man Num. 26,15 = צְפִיוֹן Gen. 46, 16. — 2) Typhon, an Egyptian deity, whence the name of the city בַעַל בַעַל Ex.14,2.

יְאָפֿוֹנִי (from יְיֹפֿיִן) adj. coming from the north, northern Jo.2,20.— א patr. of יְיֹפֿין Num.26,15.

עַפּוּע Ktib Ez.4,15 for צָפּוּע.

קרים אַנְי (from אַנְי וּרָת וּתְּבְּי וּת וּתְּבְּי וּת וּתְּבְּי וּת וּתְּבְּי וּת וּתְּבְּי וּת וּתְּבְּי וּת וּתְּבְּי וּתְּבְּי וּת וּתְבְּי וּתְּבְּי וּתְּבְּי וּתְּבְּי וּתְּבְּי וּתְבְּי וּתְבְי וּתְבְּי וּתְבְי וּתְבְּי וּתְבְּי וּתְבְּי וּתְבְּי וּתְבְיוּתְבְּי וּתְבְּי וּתְבְּיִבְּיִי וְתְבְּיִבְּיִים בְּתְבְּיִבְּיִבְּיוּתְבְּי וּתְבְּי וּתְבְּיִבְּבְּיִבְייִים בְּבְּבְּבְיוּתְבְי וּתְבְּי וּתְבְּיִי וּתְבְּי וּתְבְּיִי וּתְבְיּיִי וּתְבְּיִי וּתְבְּיִי וּתְבְּיִי וּתְבְיִי וּתְבְּיִים וּתְבְּיִי וּתְבְיִים וּתְבְּיִים וּתְבְּיִים וּתְבְּיִים וּתְבְּיִים וּתְבְּיִים וּתְבְיִים וּתְבְיִים וּתְבְּיִים וּתְבְּיִים וּתְבְיּיִים וּתְבְּיִים וּתְבְּיִים וּבְּיִבְּיִים וּתְבְּיִים וּתְבְּיִים וּתְבְּיִים בּבּיי בּבּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבְיּבּבּיי בּבּיי בּבּבּיי בּבּיי בּבּבּיי בּבּבּיי בּבּ

፲፫፭፮ f. cruse, flask 1S.26,11; 1K. 17,12 (comp. Syr. እርጋን dish, platter).

יצָפוֹ see צָפִי.

. צפיחית

יָבְיּה (from לְּבָּיָה I.; sf. אָבָּיָה (נְצָּהָּנְה Y waiting, hope (oth.: watch-tower) Lam.4,17.

יוֹנְלּיוֹן pr. n. m. see צְּפִיוֹן 1.

בּפְיהִית f. cake (prop. flat bread) Ex.16.31.

אָבּין Ktib Ps.17,14 for אָבּן (from אָבּין, which see).

(only pl. נְצְּלִיעִים m. dung, נְצְלִּיעִים (only pl. נְצְלִּיעִים Ez.4,15.

אים (only pt. קּפִיעוֹת f. prop. what it thrust out, hence: issue, child אָפָאָיִם וְבּאָפָעוֹת the ofspring and the issue Is.22,24.

קּפִירַת (from בַּצְ וֹ.; c. תּפְּאָרָה f. diadem, crown אָפִירָת תִּפְּאָרָה a diadem of beauty Is.28.5.— 2) circle, turn of fate אָלִי דָּיִם thy turn cometh Ez.7,7 (others: the morning, i. e. the fatal day, hath come for thee; comp. Ch. צַבּרָא.

רָבְּיּתְ (from אֲבָּיִנְ 2) f. carpet, mat Is.21.5.

fillest their belly Ps.17,14; השֶׁרָּ לאפוניו darkness is laid by for his treasures Jb.20.26.- 3) to tie in wait, to lurk in ambush they gather themselves together, they lurk in ambush Ps.56,7; נְצָבָּנָה לְנַקִי חָנַם let us lurk for the innecent without cause Ps 1,11.— 4) to keep back, to hold back, to restrain צַּבְּנֶים they that would restrain her, might restrain the wind Pr. 27.16; with 10: to deprive from thou hast de- לבם צפנת משכל prived their heart of intelligence Jb.17,4.

Niph. 기환 1/1 to be hidden from (with 기후) Jer.16,17; Jb 24,1.— 2) to be laid up Jb.15,20.

Hiph. הַצְּפִינוֹ (inf. sf. אַנְפִינוֹ) to hide, to conceal Ex.2,3; Jb.14,13.

(בְּצָפִינוֹ a. יְבְפַנִין ' pr. n. 1) a prophet Zph.1,1.— 2) a priest Jer. 21, 1; 37,3.— 3) other persons Zch.6,10; 1Chr.6,21 (for which v. 9 בּוֹרְיָאֵר ' אַרָּרָאָר').

Joseph Gen. 41, 45 (acc. Sept. psontomphanych, which in Coptic signifies: savior of the world).

ያይሄ I. to thrust out, whence ሂኒትኒ . ያይሄ II. (akin to ጓ፱ኒ) to whisper, to hiss, whence the next word.

שָׁבֶּעֵ m. poisonous serpent, viper, basilisk Is.14,29.

לְּפְׁעְנִים (בּשְׁנִים ; pl. צְּפַּעְנִים m. viper, basilisk ls.59,5; Jer.8,17; Pr.23,32. קֿבַּגְ to hiss, to whisper (Kal not used).

לְבְּבְּבְה (by redupl. from אַבְּבְבְּה f. brook-plant, willow צַבְּצְבָה שְּׁמוֹ he set (planted) it as a willow Ez.17.5.

עַבר (fut. אַפֿר!) 1) to turn, to move, to run, to flee יָשׁב וְיִגְשָׁב shall return and flee from mount Gilead Jud.7,3.— 2) to move in a circle, to dance, to leap, whence אַפָּרְבָּוּרְעָ a. עֲפָרְבָּוּרְעָ a. עָפִרְבָּוּרְעָ a. עָפִרְבָּוּרְעָ a. יַבְּפִרְבִּוּרְעָ a. יַבְּפִרְבַּרְעָ

אַפֿן II. (= Ch. אַפֿיַ) to twitter, to chirp, whence אַפּין.

אבר III. (acc. Ges. same as Ar.

רַבְּרִין Ch. (only pl. אָפָּרִין, c. צְפָּרִין)
m. a. f. Dan.4,9 a. 30; def. אָפָרִין
v. 12.

יַּבְּרָהִים (from אַפֿר to leap and Ch. אַפֿרָהִעים marsh; pl. אָפֿרָהִעים m. prop. marsh-leaper, hence: frog Ex.7, 27; f. coll. frogs Ex.7,8.

אָלָבּוֹרָ pr. n. Sipporah, wife of Moses Ex.2,21.

אָפֿרָן (from צֿפֿרָן m. something pointed, hence: 1) nail (of a finger); only pl. sf. אָפֿרָטָיה her nails Deut.2!,12.— 2) point (of a stv-

lus) אָבְּילְן שֶׁמִיר with the point of a diamond (i. e. with a diamond-pointed stylus) Jer.17.1.

אָבֶּעְ (from אָבְיְּ II. to cover) f. chapiter, capital (of a column) 2Chr.3.15.

אָפֿר pr. n. Zephath, a Canaanitish city, afterwards called חֲרָמֶה Jud. 1.17

נְצְּבְּרָה (only with הוב. יְצְבָּרָה) pr. n. a valley near מְרָשָׁה in Judah 2Chr.14.9.

ציק see צצים.

צקל (= נְעַקּל) to wind, whence גְּפָלוֹן .

ציקלג see צקלג.

אַקְּקְלוֹן m. sack, bag (others: husk); only sf. בְּצִקְלוֹנוֹ and gardengrain in his sack 2K.4,42 (Eng. Bible: ears of corn in the husk thereof).

ער , אַל (from אַבָּן; sf. יַצְלַ; pl. בּוֹרִים, c. יְבֻיָּר, sf. יְבַיָּר, נְּרֵים, צְּרֵים, אַרֵיה, etc.) m. 1) oppressor, adversary, enemy Gen.14,20: Num 10,9; וַהַבַּטְהַ צַר טַעוֹן ; Jos.5,13; Lam.1,5; וָהַבַּטְהַ צַר and thou shalt behold an adversary (others: affliction) in my habitation 1S.2,32.-- 2) straitness, distress, trouble, affliction ער וּמְצוּקה distress and anguish Jb.15,24; יַרְחַבְתַּ לִי in straitness thou hast given me enlargement Ps.4,2; בַּצַר־רָי in my distress Ps.18,7, בַּצַר לְהְ in thy distress Deut.4,30; בִּיוֹם צֵר לִי in the day of my distress Ps.102.3.— 3) = ነነነ rock, flint פַּרְכוֹת סוּכְיוֹ כַּצֵּר נְחְשֶׁבוּ their horses' hoofs shall be counted like flint Is 5.28.

אָר pr. n. a city in Naphtali Jos 19.35.

לצר (pl. לצרים (צרים 1) אנה (pl. לצרים 1) אנה flint (ביו 1) Ez 3,9.— 2) sharp flint (ביור 2) Ex.4,25; ביר sharp knives Jos.5,2.— 3) pr. n. see

בְרַב (akin to אַבֹּיב) to burn (Kal not used).

Niph. בּצְבֶר to be burned, scorched Ez.21.3.

בְרֵבֶּ (f. אֲהֶבֶּהְ adj. burning, scorching אָט צְּרֶבֶּת a burning fire Pr. 16,27.

זְבֶּבֶּת f. a burn, inflammation of a boil Lev. מְבֶבֶּת הַמְּבְנָה inflammation of a boil Lev. מְבָבָת הַמְבְנָה זְלָבְנָה בַּמְבְנָה זְלָבְנָה זְלָבְנָה מִבְּנְה זְלָבְנָה מִבְּנְה זְלָבְנָה מִבְּנְה זְלָבְנָה מִבְּנְה מִבְּנִה זְלָבְנָה מִבְּנְה מִבְּנְה מִבְּנְה מִבְּנִה זְיִּבְּנְה מִבְּנִה זְיִבְּנְה מִבְּנִה זְיִבְּנְה מִבְּנִה זְיִבְּנְה מִבְּנְה מִבְּנִה זְיִבְּנְה מִבְּנְה מִבְּנְה מִבְּנְה מִבְּנְה מִבְּנְה מִבְּנִה מִבְּנְה מְבְּנְה מִבְּנְה מְבְּנְה מִבְּיִים מִבְּים מִבְּיִּבְּת מְבְּנְה מִבְּים מִּבְּים מִבְּים מִּבְּים מִבְּים מְּבְּים מְבְּים מְבְים מְבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּים מְבְּיבְּים מְבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְּבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְּבְּים מְבְּיבְּים מְּבְּים מְבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּים מְבְּיבְּבְּים מְבְּיבְּיבְים מְבְיבְיבְיבְּים מְבְּיבְּיבְּים מְבְּיבְיבְיבְּים מְבְיבְּבְיבְּיבְי

ינְדְהָ pr. n. a city in Manasseh 1K.11,26; with a loc. אָרֵבְתָּה 2Chr. 4,17 (= אָרֵבְתָּה Jud 7,22); prob. the same as אָרָבָרָ, which see.

זרה in Ar. to flow, to trickle (of resin, balsam), whence צָרָי

נְבֶרָת (from בְּבָרָת; lengthened בְּבָרָת; בְּרָת בָּרָת, גַּבְרָת, גַּבְרָת, גַּבְרָת, נְצְרָת, (בְּרִית, 1)

a female adversary, a rival 1S 1,6.— 2) distress, trouble, tribulation בְּצְרָה הֹי in times of trouble Ps 9, 1C; בְּצְרָה בְיֹּ in the time of your tribulation Jud. 10,14: בַּצְרָהְרָה בִי in my distress Ps. 120.1.

וּעָה pr n mother of Jeroboam 1K.11,26.

רוֹר (from בַּנֵי ; pl. הוֹרה) m. 1) bundle גרור המר a bundle of myrrh Cant.1,13; 1S 25,29; צררות their bundles of money Gen.42,35.— For ערור Pr. 26, 8 see under וַהַמְשַּׂתַבֶּר 1. — 2) bag וַהַמְשַׂתַבָּר and he that מְשִׁתַּבֶּר אֲל־צְרוֹר נְקוּב earneth something earneth it for a bag with holes Hag.1.6.— 3) a pinch, something small ער until אַשָּׁר־לאׁ נָמָצֵא שָם נַם־צְרוֹר until there be not one small thing found there 2S.17,13; וֵלֹא־יָפַל צָרוֹר yet shall not the least thing fall upon the earth Am. 9, 9 .-4) pr. n. m. 1S.9.1.

(pt. בְּרָה) to cry, to shout Zph.1,14.

Hiph. הַּצְּרְים (fut. נַצְּרִים) to cry, to raise a war-cry יָרִיעַ אַף־יַצְּרִים he will shout, yea, raise a war-cry Is.42,13.

צרי see צירי.

יוֹנְינִי פּפּפ צְּרָי 1.

לְרֵי, יְלֵּרָי m. balsam, balm Gen.37, 25; Jer.8,22; 51,8: מְלֵרִי Ez.27,17. לְרָי (pl. יְלִרִיתְים) m. tower Jud.9, 46 a 49; 18.13,6 (origin obscure). אווי ביי in Ch. to need, to be needy, whence the next word.

אָרֶהְ (sf: אֶרֶהְאָ) m. need, necessity בְּלִ צְּוְהָאָן as much as thou shalt need 2Chr.2.15.

נְרֵוֹעָ to sting, to strike with leprosy; pt. p. נְרִוּעָ leper Lev.13,44.

Pu. אָבֵע to be stricken with leprosy; pt. m. אָבָע leper Lev. 14,2; f. תּצְבָע leprous Ex.4,6.

קרָעָה pr n a city in Judah Jos. 15,33; gent. אָרְעָרִי a. יַבְיִּרְעָ וֹרָי 2,53 a. 54.

צְרֵעָה (from צְרֵעָה) f. wasp, hornet (prop. stinging insect) Ex.23,28; Deut.7.20.

רַעַר (from אָרַבְּי, sf. אָרַעָּר) f. leprosy Lev.13,2; 2K.5,3; as plague of garments or houses (prob. mouldiness) Lev.13,59; 14.34.

קבר (akin to יְבִירָ יְבִירָ ; לְעֹנ. קְּיִצְיִנְ מִּנְיִּ מְּנִי מִּנְ יִּ מְּנִי מִּנְ יִּ מְּנִי מִּי יִּ אָרָנְ יִּ מְּיִבְּי מִּנְ יִּ אַרְנְּיִם זְּצִינְים זְּצְיִים זְּצְיִיְים זְּצְיִים זְּצְיִים זְּצְיִים זְּצְיִים זְּצְיִים זְּצְיִים זְּצְיִים זְּבְּיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְּיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְּיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְּיִים זְּבְיִים זְּבְּיִים זְּבְּיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְּיִים זְּבְיִים זְּבְּיִים זְּבְּיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְּיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְּיִים זְּבְייִים זְּבְּיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְייִים זְּבְיִים זְּבְייִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְּבְייִים זְּבְייִים זְּבְייִים זְּבְייִים זְּבְייִים זְבְיּיִים זְּבְיּיִים זְּבְיִים זְּבְיִים זְיִים זְּבְיִים זְּבְיִים בְּיִבְיְיִים זְּבְיִים זְּיִים זְּבְיִים בְּיִים בְיוּבְיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְיבְייִים בּיּבְייִים בְּיבְיבְיים בּיוּבְיבְייִים בְּיבְיבְייִים בְּיבְיבְיים בּיבְיבְיים בּיבְיים בּיבְיבְיים בּיבְיבְיים בּיבְיים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְיבְים בְּיבְיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְיבְים בְּיבְיבְיב

815

furnace Ps.12,7;fig. אֹבְרַהְיִי צְּרָפְּתָהוּ the word of the Lord purified him Ps 105,19, אַבְרָף־בָּעָר thou hast tried us, as silver is tried 66,10—3) to try, to examine יַּאָצְוֹבְנוּ יִדִּי שָׁר and I will try them for thee there Jud.7.4.

Niph নামু (ful. নামু) to be purified Dan.12,10.

P বাম to smelt, to refine; pt. বাম্

יבֹל pr. n. m Neh.3,31.

דרפת pr. n. Sarepta, a Phenician city between Tyre and Sidon Ob. 20; with ה loc. צרפתה 1K.17,9 a. 10-צרר (= וצור a. יצר II.; pret. also אַר, f. אַרַה, fut. יצר, אַרַה; pt. צֹרֶרִים , pl. צֹרְרִים also צַרָּרִים , pl. צַרִים: pt. p. צַרִים, f. בַּרָים, , גְרוּבָה pl. f אָרָרת: יוּרָ. צור אור : יוּרָר. צור ; יוּרָ. נצרר, צרור to bind up, to wrap Ex.12,34; Pr. 26,8 (see quotation מי צבר מים בשמלה : (מרגמה under who hath bound the waters in a garment? Pr.30,4; fig. צַרוּר צֵיוֹן the iniquity of Ephraim is bound up (i. e. reserved for punishment) Hos.13,12; והותה גפש and the אֲדֹנֶי צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַהַיִּים soul of my Lord shall be bound in the bundle of life 1S,25,29; of women doomed to widowhood for life: אָרָרוֹת bound, shut up 2S.26,3.- 2) to oppress, to afflict, to vex Num.10,9; וַצַּרַרוּ אֱתָבֶם

and they shall afflict you 33.55: pt. צור oppressor, adversary. enemy Est.3,10; צררי צריק the oppressors of the just Am. 5.12: and I will afflict וצרתי אַת־צֹרְרֵיהְ thine enemies Ex.22,23.- 3) to rival (of two wives); only inf. with לְצְרוֹר: בְ Lev.18,18.— 4) intr. to be strait, pressed, narrow distressed (in this sense mostly the contracted form אַר , fut. צר :(יצר די): צר the place is too narrow for me ls.49.20; תצרי מיושב it shall be narrow by reason of the inhabitants v. 19; often impersonally: צר לי it is strait to me. i. e. I am in distress Ps.31,10; and it became strait to him, i. e. he was distressed Gen. 32.8.

Pu. צֹרֵר to be bound up; only pt. pl. מְצֹרֵרִים bound up Jos.9,4.

יגִינָה see בְּנֵלָה.

דרת pr. n. m. 1Chr.4,7.

בְרֵת חַשֵּׁחַר pr. n. a city in Reuben Jos.13.19.

לְרְתָּן pr. n. a city in Manasseh Jos.3,16; 1K.7,46; with ה loc. צְּרְתַּנְה 4,12 (see also לְרֵרָה).

ף the nineteenth letter of the alphabet, called Koph אוף ear (of an axe or needle), or occiput (Ar. אוף back of the head); as numeral = 100.

אָרָ (from קאוֹ; sf. קאוֹ) m. vomit Pr. 20.11.

፲፱፫ (= ۴٦) to spue, to vomit Lev.18,28; imp. pl. ነጥ Jer.25,27 (= ነኝ?).

תְּבְּרָ a. הַצְּהְ f. pelican Lev.11,18; ls.34,11; c. קאַת מִדְבָּר the pelican of the desert Ps.102,7.

בְּבֶּ (from בְּבָרְ) m. cab. (a measure for dry goods = a sixth of a בְּאָרָהְ 2K 6.25.

בּבוֹ בִּבְנוֹ יִלְנִבְּרוֹ sf. וֹבְבָּבְ בִּבְּרָ וֹחַבְּבִּוֹ; fut. בֹּבְי, sf. וֹבְּבָּרָי, וֹבְּבָּרִי, imp. בֹּבְּרָ, sf. וֹבְּבָּרִי, imf. בֹבְּרָ, sf. וֹבְּבָּרִי, imf. בֹבְּרָ, sf. וֹבְּבָּרִי, imf. בֹבְּרָ, sf. וֹבְּבָּרִי, imf. בֹבְּרָ, הַבְּרָ וֹשְׁרָ, בּבְרָ בִּבְּרָ, בּבְרָ בִּבְּרָ בִּבְּרָ בִּבְּרָ בְּבָּרָ בִּבְּרָ בְּבָּרְ בִּבְּרָ בְּבָּרְ בְּבְּרָ בְּבְרָ בְּבְּרָ בְּבְּרָ בְּבְּרָ בְּבְּרָ בְּבְּרָ בְּבְּרָ בְּבְּרִ בְּבְּרָ בְּבְּרָ בְּבְּרָ בְּבְּרָ בְּבְּרָ בְּבְּרָ בְּבְּרָבְיִילִים בְּבְּרָ בְבְּרָ בְּבְּרָ בְּבְּרָ בְּבְּרָ בְּבְּרָ בְּבְּרָי בְּבְּרָ בְּבְּרָי בְּבְּרָר בְּבְּרָר בְּבְּרִי בְּבְּרָר בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרָר בְּבְּרִי בְּבְּרָר בְּבְּרִי בְּבְּרָר בְּבְּרִי בְּבְּרָר בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּבְּרִי בְּבְּרָר בְּבְּרִי בְבְּבְרִי בְּבְּרָר בְּבְּרִי בְּבְּרָר בְּבְּרִי בְּבְּרָר בְּבְרִיךְ בְּבְרִיךְ בְּבְּרָר בְּבְּרָר בְּבְּרִי בְּבְּרָר בְּבְּרְייִים בְּבְּרְיִים בְּבְּרִיךְ בְּבְּרִיךְ בְּבְרִיךְ בְּבְּרָר בְּבְּרְיִים בְּבְּרִים בְּבְּרִיים בּבְּבְּרִייִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּבְּרִים בְּבְּבְיבְּיִים בְּבְּבְּרְיִים בְּבְּבְּרִים בְּבְּבְיבְּיִים בְּבְּבְיּבְיבְּבְּבְיבְיּבְיּבְיבְיּים בְּבְיבְּבְיּבְיּבְיבְיבְיּבְיִים בְּבְיבְיבּיים בּבְּבְיבּיים בְּבְיבּיים בּבְיבְיבְיבְיבְיים בְּבְיבּיים בּבְיבְיבְיבְיים בּבְיבּיים בּבְּבְיבְיבּבְיבְיים בּבְיבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבְיבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּייים בּבּיים בּבּיים בּבּייים בּבּייים בּבּייים בּיבּיים בּבּייים בּבּייים בּבּייים בּבּייים בּבּייים בּבּייים בּבּייים בּבּייים בּב

קבה (from קבה (from בּבָבְ 1) f. maw, stomach Deut. 18,3.

Deut.18,3. קבָר (from בַּבָּר 1; sf. הְבָּבָרָ,) f.

female pudenda, womb Num.25,8. הקבר (from בְּבָרָן) f tent, sleeping apartment Num.25,8.

קבוץ (from קבן; pl. sf. קבוץ) m. gathering, company Is.57,13.

קבורה (from קבורה, sf. קבורה, sf. קבורה (קבורה) ל. 1) burial, interment Ec. 6,3; קבורה קמור יְּקְבּר he shall be be buried with the burial of an ass Jer.22,19.— 2) grave, sepulchre Gen.35,20; Deut.34,6; יִּשְׂיִה the burial-field 2Chr 26,23. to seize (Kal not used).

Pi. אָבָר (fut. בַּבָּר; imp. לַבָּר to take, to receive, to accept Ezr. 8,30; 2Chr. 29,16; אָתר־הַמוֹּב נִקבּל shall we receive the good? Jb.2, 10; of persons: בַּיִּר מַבָּר מַבְּר מַבְר מַבְּר מְבְּר מַבְּר מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְי מַבְּי מַבְי מִבְּי מַבְּי מַבְי מִיבְי מִבְּי מְבְּי מִיבְי מִבְּי מַבְי מִבְּי מְבְי מִבְי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מְבְיּי מְבְיּי מְיבְי מְיבְי מְבְיּי מְיבְיי מְיבְיי מַבְיי מְיבְיי מַבְיי מְיבְיי מְיבְיי מַבְיי מְיבְיי מְיּבְיי מְיּבְיי מְיבְיי מִיבְיי מִיי מְיבְיי מִיי מְיי מְיּבְיי מְיבְיי מִיי מְיּבְיי מְיּבְיי מִייְי מִיי מְיּבְיי מְיּי מִיי מְיּבְיי מִייי מִיי מִיי מְיּבְיי מִייְיי מִיי מְיּי מְיּבְיּי מִיי מְיּבְיי מִיי מִיי מִיי מְיּבְיּי מְיּי מִיי מְיּ

Hiph. הָּקְבִּיל (pt. מַקְבִּיל הָּחָבְּיל הָּחָבְּיל הַּחָבְּיל הַּחָבְּיל הַּחָבְּיל הַּחָבְּיל וְתְבִּיל וְתְבִּיל הַ prop. to receive, to meet, hence: to be opposite מַקְבָּילת הַּשָּׁה אָל־אָחֹבְה the loops

shall be opposite each other Ex. 26.5.

יַּקְבָּל (from בְּבֶּי) prep. prop. meeting, hence: opposite, before בְּבָּי שַׁ before the people 2K.15,10.

לְבֶּל (frem בְּלַב, sf. מָבְיל) m. prop. that which opposes, hence: battering-ram בְּבָל the blow of his battering-ram Ez.26,9.

בְּבֶּלְ a. כְּבֵּלְ Ch. prep. a. conj. 1) opposite, over against, before בְּבָּלְ בָּבְּלְ before the image Dan. 3,3; אַבָּלְ before the image Dan. 3,3; אַבָּלְ before the image Dan. 3,3; אַבָּלְ before these thousand he drank wine 5,1; sf. בְּבָלְ דָּלְ before thee 2,31.— 2) according דְּבָלְ בָּלְ בָלְ בָּלְ בַּלְ בָּלְ בָּלְ בַּלְ בָּלְ בָּלְ בָּלְ בַּלְ בָּלְ בָּלְ בַּלְ בָּלְ בַּלְ בָּלְ בָּלְ בָּלְ בַּלְ בָּלְ בָּלְ בָּלְ בָּלְ בָּלְ בָּלְ בָּלְ בָּלְ בַּלְ בָּלְ בָּלְ בַּלְ בָּלְ בְּלְ בָּלְ בְּלְ בָּלְ בָּלְ בְּלְ בָּלְ בְּלְ בְּלְים בְּלְיבְילְ בְּלְ בְּלְבְלְיבְלְ בְּלְבְיּלְ בְּלְבְיּלְ בְּלְים בְּלְבְיּלְ בְּלְים בְּלְבִים בְּלְבְיבְּלְים בְּלְבִים בְּלְבִים בְּלְבִילְ בְּלְבְיבְיּלְ בְּלְבְיּבְלְיבְיּלְיבְיבְיבְּלְים בּלְבִיבְיבְילְבְיּלְיבְיּלְיבְיּלְ בְיּבְיבְיבְילְבְיּלְיבְיּלְיבְיּלְיבְיּלְיבְיּלְים בּלְיבְיבְיבְיבְיבְיּלְים בְּילִים בְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְילְים בּילְיבְיבְילְים בּיּלִים בְּיבְיבְילִים בְּילִים בְּיבְיבְיּלִים בְּיּלִים בְּילִים בְּיבְיבְיּילִים בְּיבְיבְיבְיּלִים בְּיּבְיבְיבְיּיבְיּיּיבְיבְיבְיבְיבְיּיבְיּיבְיּים בּיּיבְיבְיבְיבְיבְיב

עבר (בּעים ; fut. עבר , pt. עבר , ביי עים , ביי עים , עבר , ביי עים , עבר , ע

קבּעת (from יֻבְּבֶּעה) f. bowl, cup (others: dregs) Is.51,22.

קבץ (fut. רְבִיץ: pt. רְבִיף: imp. רְבִיף: pt. רְבִיף: imp. רְבִיף: pt. רְבִיף: imp. רְבִיף: imp. רְבִיף: inp. רְבִיף: inp. רְבִיף: inp. רְבִיף: inp. רְבִיף: inp. רְבִיף: inp. רֹבִיף: inp. רְבִיף: inp. רְבִיף: inp. רְבִיף: inp. רֹבִיף: inp. רֹבְיף: inp. רֹבְיף: inp. רֹבְיף: inp. רֹבְיף: inp. רֹבְיף: inp. רֹבִיף: inp. רֹבִיף: inp. רֹבִיף: inp. רֹבְיף: inp. rap; inp. r

semble (of people) 1K.18,19; 20,1.

Niph. 같고한 (fut. 같고한: ; pt. 같고한: ; imp. a. inf. 같고한 1) to be gathered, assembled (of men or animals) Gen 49.2; Is.34.15; pt. pl. sf. 박물란 those that are gathered unto him Is.56.8.— 2) to be gathered, heaped up (of corpses) Ez. 29.5.

Pi. מְבָּרְבָּי, fut. מְבַרְבָי, pt. מְבַרְבָּי, 1) to gather (of men or animals) Deut, 30,3; Is.40,11.—2) to gather in (produce) Is.62,9; Mic.4,12; of water: to collect Is.22,9; fig. of the face: מְבַּרְרָּרָּי to gather redness, i. e. to blush Jo.2.6; Nah.2,11.

Pu. מְבַבְּיִּלְ to be gathered Ez.38,8.

Hithp. מְבַבְּיִלְ (fut. מְבַבְּיִר) to gather themselves together, to

assemble Jos.c,2; 1S.22,2. בְּבְצָאֵל pr. n. see יְבַּבְצָאָל

קבצה (from מְבְצה) f. a collection, heap Ez.22,20.

קבצים pr. n. a city in Ephraim
Jos.21.22.

קבר (fut. יַּקְבּר; pt. קבר, קבר; pt. קבר, קבר; imp. קבר, inf. קבור, קבר, קבר לקבר, to bury, to inter Gen.23,6; 2K.9,10; 21,26.

Niph. 기술부 (fut. 기술부) to be buried, interred Gen.15,15; Jud. 12,7; Jer.22,19; R.1,17.

Pi. קבָּר (fut. קבִּר; pt. קבָּר; inf. קבָּר) to bury (many) 1K.11, 15; pt. pt. בְּמָלֶבְּרָים the buriers Ez.39,15.

Pu. 기르尺 to be buried Gen 25,10

קברות , קברו , קברו , קברות ,

II. to divide, to split (as in Ar.), whence קְּדָקה a. קָּדָקה.

קבה (from קדר II.) prop. what is split off as a rind, hence: cinnamon, cassia Ex.30,24; Ez.27,19. (from קדוֹטִים) m. pl. time of old, ancient days בַחל קדוֹטִים that ancient river Jud.5,21.

(אָרָם (pt. קֹבֶהַ · pl. c. יקֹבָה ; inf. קֹבָה)

1) intr. to burn, to glow Deut. 32,22; Jer.15,14.— 2) tr. to burn, to kindle my קברו לי to kindle a fire 50,11; 64,1; fig. of anger Jer.17,4. אַרַן בּייַרַ /. burning fever Lev.26,16; Deut.28,22.

Ch. adj. holy, holy one, saint שיר בדיש a watcher and a holy one Dan.4,10; אָלָהִין קַּרִישִׁי עָּלִיוֹנִין the holy gods v. 5: בַּרִישִׁי עָלִיוֹנִין the saints of the most High v. 22.

בּרְבִּיבְ to come before (Kal not used).

Pi. אַרָּם (fut. בְּיִבְיּ ; imp. בְּרָבְּים 1) to go before, to precede Ps. 68.26; דְּבָּים בְּּבָיִר נְבָּיִ they shall go before thy face 89, 15. — 2) to get before, to anticipate (i.e. awake before) the night-watches Ps.119,148; as adv. בְּבָיבִי בְּנָשֶׁרְ בְּנָשֶׁרְ בְּנָשֶׁרְ בְּנָשֶׁרְ בְּנָשֶׁרְ בְּנָשֶׁרְ בְּנָשֶׁרְ Trise early with the dawn Ps. 119,147.— 2) to meet, to encounter Ps.88,14; בְּבָּיבְרָבְירִ מִיבֹּי wherewith shall I meet the Lord Mic. 6,6; the content of the shall in the

est him with blessings of goodness Ps.21,4; of the meeting of a guest: קְבְּוֹלְ נִדְרֵ they meet the fugitive with their bread v. 14; fig. בְּרָבְוֹל בְרָבְיִל בְרָבְוֹל why were the knees ready to meet (receive) me? Jb.3,12; וְלֹא־יַבְרָבְּנָה nor shall he encounter it with shields Is.37.33.

Hiph. הַקְּדִים (fut. יַקְּדִים 1) to meet, to encounter לֹא־תַנְּישׁ וְתַקְּדִים לֹא־תַנִּישׁ וְתַקְּדִים the evil shall not come near nor encounter us Am. 9,10.— 2) to anticipate, to be obliging, to show favor מִי הַקְּדִיםְנִי who hath shown me favor, that I should repay him? Jb. 41.3.

קָרָם (from קָרַם; with ה loc. קּרָם; pl. c. קרמי (קרמי as adv. before Ps.139,5; DIRD in front, before Is.9,11.— 2) the east (prop. the front-point, as the Hebrews determined the cardinal points by turning the face to the east) Jb.23,8; מַקרַם from the east Gen. 11,2; בַּקְרֶם לָּם on the east of 12, 8; of regions east of Palestine, as Arabia בול קול country of the east Gen.25,6 or בָּנִי קָרָם בּנִי אָרָץ בָּנֵי the land of the sons of the east 29,1; of the mountains of Mesopotamia הַרֵרֵי קַרֵם the mountains of the east Num.23,7; בַּלָאוֹ מַקְּדֶם they are full of the east (i. e. of the eastern customs) Is 2,6; with ה loc. קּרְמָה on the east, eastward Gen.25,6. - 3) former times, past מָלָנִי as of old Lam. 5,21; מֵלְנִי לָּנְי the times of old Ps. 42,2; מֵלְנִי לָנִי לְנִי לְנִיי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִיי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִיי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִיי לְנִיי לְנִיי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִיי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִיי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִיי לְנִיי לְנִי לְּנִי לְּנִי לְנִי לְנִי לְנִי לְּנִי לְנִי לְּנִי לְּנִי לְּנִי לְּנִי לְּנִי לְּנִי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִי לְנִי לְּנִי לְנִי לְּנִי לְנִי לְּנִי לְּנִי לְּבְּי לְנִי לְנִי לְּנִי לְּנִי לְּילִי לְּיִי לְּנִי לְּנִי לְּנִי לְּנִי לְנִי לְּים לְּנִי לְּנִי לְּנְיּי לְּנְיי לְּנִי לְּנִי לְּנְיי לְּנְיי לְּנְייְים לְּנְיי לְּנְיי לְּים לְּיים לְּים לְּיים לְּים לְבְּים לְּים לְּים לְּיוֹם בְּילְם בְּילְם בְּים לְּים בְּיוֹם בְּ

בּקְבָּים Ch. prep. before Dan.2,10; sf. יבְּדְבִיּים before me v. 9, יקְבָים מְּיִבְיּם from him 5,24; in reference to time: בְּבְבְיִבְיּם that were before it 7,7; בְּבְבִים מְּיִבּוֹם from 2,6.

origin, antiquity מִימִי־קָּנֶת (c. מְּדְמָּתְהּ, sf. מִימִי־קָנָת מְּדִּמְתּה מִימִי־קָנָת מְימִיּה whose origin (or antiquity) is of ancient days Is.23,7—2) former state מְשִׁבְּוֹי, וְלַמְוֹמְינָת they shall return to their former state Ez. 16,55; pl. sf. מְבַרְמוֹתִיכָּת after your former estates 36,11; c. מְבַיּתְהַ as adv. before Ps.129,6.

קרְבָּה Ch. (c. קּוְמַת) f. former state; only as prep. before קוְבְּה וְּנָה בְּנָה times Ezr.5,11.

קְרָבֶּה (= קּוְהָם f. east; c. קּוָם to the east of, eastward Gen.2, 14; 1S.13,5; Ez.39,11.

קרבור (בְּרָבְּה 1) pr. n. a son of Ishmael Gen.25,15.— 2) see קָּנָם 2.

(only f. בַּרְמוֹנָה) adj. eastern בַּרְמוֹנָה toward the eastern district Ez.47,8.

תְּבְּמִוֹתְ pr. n. a city in Reuben Jos. 13,18, also an adjacent desert Deut.2.26.

לבְּמִי Ch. (pl. אָבְּקְיּבְיּ, f. קּוְמְיָהָא def. אַבְיְמְיָהָא, def. pl. קּוְמְיָהָא) adj. first, former Dan.7,4 a. 8.

pr. n. m. Ezr.3,9.

קוֹק, ifrom וּקוֹק, II. to split; sf. iקוֹק, iקוֹק, m. crown of the head, scalp (so called from the parting of the hair there; comp. Germ. Scheitel and sheiteln) Gen. 49,26; Ps.7,17; יְּשָׁיֵע the hairy crown (or scalp) Ps.68,22.

נְקְרֵר (עָלִיהֶם הַיּוֹם to be dark, gloomy, black וְבָרֵר עֵלִיהֶם הַיּוֹם and the day shall be dark over them Mic.3,6; יְבָרוֹ בְּיָרוֹ בְּיִר the sun and the moon shall be dark Jo.2,10; poet. of water: to be turbid by reason of the ice Jb.

Hiph. הַּקְרֵיר (fut. יַקְרֵיר) to darken, to obscure (the sun, the moon, the sears) Ez 32,7 a 8; fig. to mourn j בְּנִין לְבָנוֹן and I caused Lebanon to mourn for him 31,15.

Hithp. הְתַקְּדֵרוּ עָבְים to be black or darkened הַתְּקְדֵרוּ עָבִים the heavens were darkened with clouds 1K.18.45.

קרָר n. son of Ishmael Gen.25, 13; also an Arabian tribe Is.60,7, more fully אָלָי the sons of Kedar 21,17 (in Rabbinic language אַלְי לִינוֹן בָּוָר the Arabic tongue).

קדרון pr. n. Kidron, a brook between Jerusalem and the Mount of Olives 28.15,23; 1K.2,37; Jer. 31,39.

קְרְרוּת קְבֵר (from קְבָר) f. blackness, darkness Is.50.3.

קרֹרָנִית (from קרֹרָנִית) adv. in mourning, mournfully Mal.3,14.

קְרָשׁ ; once הְבָּוֹשׁ ; once הְבָּוֹשׁ , fut. (יִקְבִּשׁ 1) to be pure, to be or to become holy Ex.29,21; Lev.6, 11; with sf. קְרַשְּׁתִיךּ I am holier Niph. שִּׁקְרֵיּ (fut. שִּׁקְרֵיּ: inf. sf. עָּקְרָיִיּ) 1) to be holy Lev.22,32.—2) to show oneself holy (of God) Lev.10,3; Num.20,13; Is.5,16; Ez. 36,23.—3) to be consecrated (of the tabernacle) Ex.29,43.

Pi. שֹּהֵף (fut. שֹהֵף: pt. שֹהֵרְםׁ: imp. a. inf. שֹהֵרָםׁ:) J to sanctify Lev.20,8; pt.sf. בוּלֵים וּלַבְּים אוֹס שׁהָבּים who sanctifieth you 21,8.— 2) to regard as holy, to keep holy Ex.20,8 (of the sabbath); Deut.32,51 (of God).— 3) to consecrate with solemn rites, to declare, to prepare בוֹי שֹהֵרָ to declare a fast Jo.2,15; בּיִבְּיבִּים עַּבְּים עַבְּיבִּים עַבְּים עַבְּיבִּים עַבְּים עַבְּיבְים עַבְּים עַבְּיבָּים עַבְּיבָּים עַבְּים עַבְּיבָּים עַבְּים עַבְּיבָּים עַבְּיבָּים עַבְּיבָּים עַבְיבָּים עַבְּיבָּים עַבְּיבְּיבָּים עַבְּיבְיבָּים עַבְּיבְּיבָּים עַבְּיבְּיבָּים עַבְּיבְּיבָּים עַבְּיבָּים עַבְּיב

Pu. מֵבְיּ (pt. שֵּבְּיְבָּי to be sanctified, consecrated Ez.48,11; pt. sf. שֵׁבְּיַשְׁ my consecrated ones (i. e. my warriors) Is.13,3.

Hiph. יַקְרִישׁ; pt. (fut. יַקְרִישׁ; pt. נַקְרִישׁ; inf. יַקְרִישׁ; inf. יַקְרִישׁ; 1) to regard as holy Is.8,13.— 2) to sanctify, to hallow Num.3,13; Jer. 6,5; hence: to consecrate Lev.27, 14.— 3) to prepare, to appoint Jer.12,3; hence: to bid, to invite Zph.1,7.

Hithp. הְתַקְהֵשׁ (fut. יְתַּקְהֵשׁ 1) to purify oneself Num.11,18; 2S.

11,4; Is.66,17.— 2) to be sanctified, celebrated (of a festival) Is. 30,29.

שָּקְרָשׁ pr. n. 1) a city in the southern part of Judah Jos. 15,23.—
2) a city in Naphtali Jud. 4,6; with loc. קוְשָׁה Jud. 4,9 a. 10.— 3) a city in Issachar 1Chr. 6,57, also called יְשִׁייֹן Jos. 10,20, 21,28.

ם, בְּרָשִׁים (sf קּרָשִׁי בּוּ, בְּרָשִׁים, כּרָ קרָשִׁים (sf בִּרָשִׁים, בּרָשִׁים, כּרָ בּרְשִׁים, sf. יְבָּדְשִׁים, בּרָשִׁים, sf. יְבָּדְשִׁים, sf. יְבָּדְשִׁים, קרָשִּים, sf. יְבָּדְשִׁים, sf. יְבָּדְשִׁים, sf. יבָּרְשִׁים, sf. יבָּרְשִׁים, m. 1) holiness, sanctity Am 4.2; frequently as adj. בּרְבָּשִׁיבָּם holy ground Ex. 3, 5; יבָּיִשִּׁיבָּם holy ground Ex. 3, 5; יבּיְשִׁיבָּם holy men Ex. 23, 30; יבּיְשִׁיבָּם my holy mountain Ps. 2, ɛרְבָּיִשִּׁים his holy name Ps. 103, 1; יבּיְשִׁי his holy spirit Is. 63, 10; יבּיִשְׁים holy (of the altar) Ex. 29, 37. -- 2) holy thing, something sacred Lev.12,4; Jer. 2,3; Ps. 114, 2; בְּלְרְשִׁים the most holy things Ez. 42,13.— 3) something consecrated (to the money consecrated (to the temple) 2K.12,5.— 4) holy place, sanctuary Ex. 28, 29; בְּלִרְשִׁים the most holy house, the Holy of holies (of the inner sanctuary) 2Chr.3,8.

לְהָהְ (fut. קְהָה, pl. f. קְהָה) to become blunt, to be set on edge Jer. 31.29 a. 30.

Pi. 지주다. to become blunt Ec. 10.10.

לְחַבְּל (den. from קוֹל) to call, to convoke (Kal not used).

Niph. נְקְהֵל (fut. קְּהָרּל; inf. קְּהָרָל; to be gathered together, assembled, congregated Lev. 8,4; Est. 9.2.

Hiph. הַקְּהִיל (fut. יַקְהֵּיל , ap. לְּחָהִיל ; inf. הַקְּהִיל) to call together, to convoke Ex.35,1; 1K. 8,1; with against Num 16,19; with accus. implied: אַבּיִר וְּיִבְּיִר וֹיִבְיִר וְּיִבְיִּנְיִי יִשִיבְנוּ if he pass by, and surrender one, and call together (an assembly, a tribunal), who can hinder him? Jb.11,10.

(c. קְהַלְּךְ, אָרָבְיּרְ, אָרָבְיּרְ, אַרָּבְיּרְ, אַרְבְּיִרְ, מוּ assembly, company Gen. 49,6.—

3) congregation, community אַרְבָּיִירְ the congregation of Israel Deut. 31,36; אַרְבָּירְ the congregation of the Lord 23,2—4;

before the congregation (i. e. publicly) Pr.26,26 (ccmp. Jb. 30, 28).— 4) assemblage, multitude Gen.35,11; Jer.31,8.

קהקה (with ה loc. קהקה) pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33.22.

קהלֶת (c. קהלֵת) f. assembly, congregation וְאָהָן עֵרִיהֶם קְהַלָּת and I set a great assembly against them Neh.5,7; קהלַת יִעִקב the congregation of Jacob Deut. 33.4.

קהַל (prob. from קהַל to call, to speak) m. speaker, preacher (surname of Solomon) Ec.1,1; with art. אַמָר הַפְּהֶל, 12,8; אַמְרָה קהָל, 7,27 for הַפְּהֶל, as in 12,8.

קְּרְתְּתְ pr. n. a son of Levi Gen.46, 11; patr. אָקְרָי Num.3,27.

מ (from קוָה; sf. קוָה) m. 1) line, measuring line 1K. 7, 23, שַּׁבֶּה Jer.3,38; בָּלְ הַמָּדָה to stretch a line, i. e. to measure a place in order to build upon it Zch. 1,16, or to destroy it Lam,2,8; fig. אַרתהו בַּוֹיהָ עַלֵּיהָ בַּוֹרתהוּ and he shall stretch upon it the line of desolation, i. e. he will decide to destroy it Is. 34, 11; hence: גוֹי קַוֹ־קַוֹ וֹמְבוֹקָה a nation that stretcheth a line of destruction and treadeth down ls. 18,2 a. 7; fig. rule, principle: and I will make וַשַּׂלְתִי כִּשְׁפַּט לָקוּ judgment the line, i. e. the rule of conduct Is. 28,17; קו לקו line (only 3 f. אַרָּאָר) to spue, to vomit Lev.18,28 (but see אַרָּבָּ).

קוֹבַע (from קוֹבַע; c. קוֹבַע) m. helmet 18.17.38.

Niph. נְקְיָה (fut. קְּוָהְיִּ) to be gathered together Jer.3,17 (of nations); Gen.1,9 (of waters).

Pi. 하다. (fut. 하다. ap. 'pṛ'; imp. 하다. 하다. 하다. 하다. 1) to wait, to hope for Is.5,2; Ps.27,14; Pr.20,22; with accus. Ps 25,5.— 2) to expect,

קרה Ktib 1K.7,23; Jer.31,38; Zch.1, 16 for זְּרָ.

ַ פַּקַח־קוֹת Is.61,1 see קוֹת

קוֹמ (בְּקִים (קוֹמ ; קוֹת מּיִרָּם; מף. ; קוֹיץ ; קוֹיץ to feel a loathing, to have a disgust אַרְבּּעִים שְׁנָה אִקוֹט בְּדוֹר forty years long did I feel a loathing for this generation Ps.75,10 (others שֹּיְלָּה did I quarrel; comp. Rabbinic בְּקוֹט בִּקוֹין בּעִים בִּקוֹט בִּקוֹט בִּקוֹט to be cut off, to vanish אַשֶּׁר יָקוֹט בִּקוֹט בִּקוֹט בִּקוֹט hope is cut off Jb.8,14.

Niph. בּיְבָית (2 pl. בְּיִלְם) to feel a loathing, to have a disgust (with בְּיבִי (אֶל , בְּ מִיבְּי (אֶל , בְּ מִיבְּי (אָל , בְּ מִיבְּי (אָל , בְּ מִיבְּי (אָל , בְּ מִיבְּי הַעְּבְי הַבְּיבִי (אָל , בְּ מִיבְּי הַבְּיבִי (אָל , בִּ מִּבְּי בְּבְיִי (אָל , בִּיבְּי (אַל בִּבְּי בְּבְיִי בְּבְי (מִיבְ הַבְּיבִי (מִיבְ בְּבְי בְּבִי בְּבְי הַבְּי (מִיבְ בְּבִּי בְּבִי בְּבִי הַבְּי אָל בְּבְי (מִיבְ בְּבִּי בְּבִי בְּבִי הַבְּי אָל בְּבְי בְּבִי מִיבְ בְּבִי מִיבְ מִיבְ מִיבְ מִיבְ מִיבְ מִיבְ מִיבְ מִיבְ בְּבְיל וּבְּבְיל מִיבְ מִיבְ מִיבְ בְּבְיל מִיבְ בְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְבְּל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְבְּל בְבְּל בְּבְיל בְבְיל בְבְּל בְבְּל בְּבְיל בְּבְיל בְבְּל בְּבְיל בְבְּל בְּבְיל בְּבְיל בְבְּל בְּבְיל בְבְּל בְּבְיל בְבְּל בְּבְיל בְבְיל בְבְּל בְּבְיל בְבְּל בְּבְיל בְבְּל בְּבְיל בְבְּבְיל בְבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְבְּבְיל בְּבְיל בְבְּבְיל בְּבְיל בְבְּבְיל בְּבְיל בְבְיל בְבְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְבְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְבְּבְיל בְּבְיל בְּבְּיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבִיל בְּבְּיל בְּבְיל בְּבְיל בְיב בְּבִיל בְּבְיל בְּבְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְיבְיל בְּבְיל בְּבְיבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְּבְיל בְּבְּבְיל בְּבְּבְיל בְּבְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְּבְיל בְּבְּבְיל בְּבְיל בְּבְּבְיל בְּבְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְיל בְּבְּבְיל בְּבְּבְיל בְּבְיל בְּבְּבְיל בְּבְּבְיל בְּבְּבְיל בְּבְּבְיל בְּבְּבְיבְּיל בְּבְבְּיב בְּבְבּיל בְּבְיבְיבְיל בְּבְּבְיבְיל בְּבְּבְיבְבְיבְיב בְּבְיבְּבְיבְבְּבְיבְּבְיבְיבְיבְּבְיבְיבְּבְיבְבְּבְיבְיבְּבְי

Hithp. מְתְקוֹמֵת (fut. יְתְקוֹמֵת , יְתְקוֹמֵת) to feel disgust, to be disgusted Ps.119,128; בְּתְקוֹמְתֶיךְ and I am disgusted with those that rise up against thee Ps.139,21.

ל to call, to cry out (in Ar. קאל to speak), whence the next word. (sf. קוֹלִי , pl. קוֹלוֹת, קוֹלוֹת m. ו) cry, call, voice Gen 3,8; אָנֵי to lift up the voice הרים קול . הול 21,16; 39,15; לָם לְיל a) to lift up the voice Gen.45.2. b) to proclaim 2Chr. 24,9; נַתוֹ בָּקוֹל to utter a voice, to cry out (with על against) שַׁבַע בָּקוֹל , לִקוֹל , Ps.46,7; שַׁבַע בָּקוֹל to harken to one's voice, i. e. to obey Gen.27,8; 3,17; 21,17; as adv. קוֹל בַּרוֹל with a loud voice, aloud Deut.5,19; Ez.11,13; Ezr.10, 12; קוֹל אָתַד with one voice, unanimously Ex. 24, 3. - 2) report, rumor, fame וַהַקּל נָשָׁמֵע בִּית פַּרעה and the report thereof was heard in Pharaoh's house Gen. 45,16; from the [ill] fame of מְקֹל זְנוּתָה her whoredom Jer.3,9 (acc. older interpreters 5 lightness, from to cause to be הֵעֶבִיר קוֹל (קַלַל to cause to be proclaimed Ex.36,6 - 3) sound, the sound קוֹל שׁוֹפַר the sound of a trumpet Ex.19,16; כְּוֹל הַמוֹן ם a sound of abundance of rain 1K.18,41.- 4) thunder-clap, thunder קלת וּבְרָקִים thunders and lightnings Ex.19,16; קלת אַלהִים mighty thunders 9,29; חַנִּיוֹ לְכֹּלוֹת thunder-flash Jb.28,26.

קְלְיְהָּ pr. n. m. of two persons Jer. 29,21; Neh.11,7.

, יָקוּם (pret. בְּקְנִם , I , בְּקנּם, יְּקָם , יָקִם , יָקִם , יְּקִם , יְקִם , קוֹם , קוֹם , קוֹם , קוֹם , קוֹם , קוֹם , יְקִם , יְקִם , יִּקִם , יִּקִם , יִּקִם , יִּקִם , יִּקִם , יִּקוֹם , יִּקִם , יִּקִם , יִּקִם , יִּקִם , יִּקִם , יִּקִם , יִּקוֹם , יִּקִם , יִּיְם , יִּיְם , יִּיְם , יִיִּם , יִּיִם , יִּים , יִּים , יִּים , יִיִּם , יִּים , יִיִּם , יִיִּם , יִיִּם , יִיִּם , יִּים , יִיִּם , יִיִּם , יִּים , יִיִּם , יִיִּם , יִּים , יִּים , יִּים , יִים , יִּים יִּים , יִּים יִּים , יִּים יּים , יִּים , יִּים יּים , יִּים , יִּים יּים , יִּים יִּים , יִּים יִּים , יִּים יִּים , יִּים , יִּים יִּים , יִּים יִּים , יִּים יּים , יִּים יִּים , יִּים יּים , יִּים יִּים יִּים , יִּים יִּים יים , יִּים יִּים יִּים , יִּים יִּים , יִּים יִּים , יִּים ייִּים , יִּים יִּים יִּים , יִּים יִּים , יִּים יִּים ייִּים , יִּים ייִּים , יִּים יִּים יִּים ייִּים , יִּים יִּים יִּים יִּים יִּיים יִּים , יִּים ייִּים ייִּים ייִּים , יִּים יִּים יִּים ייִּים

up, to rise up, to arise Mic.7,8: before the hoary מפני שיבה חקום head thou shalt rise up Lev.19, 32; sometimes this verb expresses only impetus, as: הוא קם ויף he rose up and smote 2S.23,10; hence the imp. as a word of incitement: קום לה arise, go! Gen.28,2; קום לה rise up, hear my voice! Is.32,9.— 2) fig. to arise, to shine and upon ועל־מִי לא יַקוּם אוֹרָהוּ whom doth not his light arise? Jb.25,3; לְצָהַרוֹם יַקוֹם חַלֵּה brighter than moonday will thy earthly existence arise Jb. 11,17.- 3) to rise, to rise up against (with על, בַאַשֵּׁר וַקוּם אָישׁ עַל רָעָהוּ (בִּ־, אֵל when a man riseth against his neighbor Deut.22,26; בַּיָבָ מַ לַוֹן אָל־ and Cain rose up against הַבֶּל אַחִיוֹ Abel his brother Gen.4,8; בַּת קַמַה 레일하고 the daughter riseth up against her mother Mic.7,6; בְּמוּ־בֶּי עדי שקר false witnesses rose against me Ps.27,12; pt. pl. קמים a. קוֹמְים they that rise up Ps.3,2; 2K. 16,7; sf. קְמֵי my opponents, enemies Ps. 18,49; ישָבי לֶב קַמַי they that dwell in the midst of my opponents Jer. 51,1.- 4) to be realized, fulfilled לא תַקוֹם וָלֹא it shall not be realized, it shall not come to pass Is.7,7; every קַמָּה עַל־בָּבֶל מַחִשְׁבוֹת וָיַ purpose of the Lord shall be fulfilled against Babylon Jer. 51,29.- 5) to stand, to remain, to endure, to persist ניַקם הַשָּׂרָה and the field remained with Gen 23,20; של־נִדִיבוֹת יֲקִּוֹם וְעִקּוֹם he persisteth by liberal things Is.32,8; how shall Jacob be able to endure? Am 7,2; וְלִאֹדִיקוֹם neither will his wealth endure Jb.15,29.— 6) to arise, to rise up, to appear בְּיָבְי מוֹן מוֹן and there rose up a new king Ex.1,8; יִלְאִדְרָאִל מוֹן בְּיִשְׁרָאִל אַוֹר בִּיִשְׁרָאַל he persisted be able to endure? Am 7,2; to rise up, to appear בּיִבְי and there arose up a new king Ex.1,8; יִלְּאַרְלְאֵל אֵוֹר בִּיִשְּׁרָאַל לֹּאַר בִּיבְיאַ עוֹר בִּישִּׂרְאַל לֹאַר בּיִבְיאַ עוֹר בִּישִּׂרְאַל לֹאַר בּיִבְיאַ עוֹר בִּישִּׂרְאַל לֹאַר בּיִבְייִ אַנְר בּיִשְׁרָאַל מַּנְבְיִי אַנְר בִּיִבְי אַנְר בִּיִבְּי שִׁרְאַל בַּעַבְיִם בְּרָב אַנְר בּיִב עִּרְה בַּעִבְייִם בְּרָב עֹּר שִׁרְה בַּעִבְייִם בְּרָב עוֹן בַּרְה בֹּעִב עִיִּב בְּרִי אַנְר בּיִב עוֹר בִּיִב עִּרְה בַּעִבְייִם בְּרָב עוֹן בַּרְה בַּעִב עִּר בְּרָב עִּבְי שִׁרְה בַּעִבְיִם בְּעָב עוֹר בִּיִב עוֹר בִּיִב עוֹר בִּיִב עוֹר בִּיִב עוֹר בִּיִב עוֹר בִּיִב עוֹר בִּיב עוֹר בִּיִים בְּרָב עִיִּים בְּעִב יִים בְּעָב עוֹר בִּיִב עוֹר בְּיִב עוֹר בִּיִב עוֹיִים בְּעִב יִים בְּעִבְייִם בְּעִב יִים בְּעִב עוֹר בִּיִב עוֹיִים בְּעִב יִים בְּעִבְיים בְּעִב יִים בְּעִבְיים בְּעִבְיים בְּעִבְיים בְּעִב יִים בְּעִב יִים בְּעִב יִים בְּעִב יִּים בְּעִב יִּים בְּעִב יִּים בְּעִב יִים בְּעִבְיים בְּעִבִיים בְּעִבְיים בְּעִבִיים בְּעִבִים בְּעִבִיים בְּעִביים בְּעִבִיים בְּעִביים בְּעִב יִים בְּעִב יִים בְּעִים בְּעִבִיים בְּעִבִיים בְּעִבִּים בּעִים בְּעִבִּים בּיִים בְּעִבִּים בּיִים בְּעִבִיים בְּעִבִיים בְּעִבִּים בּעִים בְּעִבִּים בְּיִים בְּעִיבְיים בּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בִּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בִים בְּיִים בְּיִב בִּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִב בְּיִים בְּיבִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בִּייִים בְּיִים בְּים בְּיבִים בְּיִב בִּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִב בְּיִים בְּיִים

Pi. II. redupl. קוֹמָם (fut. מְיִהְמָם 1) to raise up קֹרְבוֹהֶייְהְ אֲקוֹמֵם and I will raise up their ruins Is.44,26.— 2) intr. to be risen up שַּמִּי לְאוֹנֵב יְקוֹמֵם my people is risen up as an enemy Mic.2,8.

Hiph. הַקְּים (fut. יְלִים , ap. ap. יְּ, מָם מּ, יְּ, מָם מָּלִים ; pt. מֵקִים , pl. c. יְּלָּהָ inf. מָקִים , הָבָּקם , הָבָּקם , הָבָּקם , הָבָּקם) 1) to cause to stand up, to rouse up, to raise, to lift up who

shall rouse him up Gen.49,9; בַּיָם he will raise up his fellow Ec.4.10; בַּקָּים מֵעָפָר דַּל he raiseth up the poor out of the dust 1S.2.8.- 2) to rear up, to set up ניקם משה את־הַמִּשׁבַּן and Moses reared up the tabernacle Ex. 40,18; ולא־תָקִים לָךְ מַצֵּבָה neither shalt thou set thee up any statue Deut. 16,22. - 3) to preserve, to continue הַקִּים וַכְע to continue (preserve) posterity Gen. 38,8; הַקִּים שָׁם to preserve a name Deut.25.7.- 4) to raise, to ap-וָהַקִים יִיָּ לוֹ מֶלֶהְ point, to establish מל־ישראל and the Lord shall raise him up a king over Israel וַלוּ נְיַ לוֹ לְעַם בָּקרוֹשׁ ;the Lord shall establish thee unto himself as a holy people Deut. 128,9.— בּקמָתוֹ to make firm וְלֹא הַקְמָתוֹ and hast not made him firm in the battle Ps.89,44. - 6) to fulfil, to accomplish (a vow. a commandment) Num.30,15; 1S. 15,13.

Hithp. בּתְקּקֹמֵה to stand up, to rise up against (with יַּרָאָרְיִץ (לִיּ מְּנָתְהֹּלְוֹנְתְּ לוֹי מְנְתְּלְתְּמָה לוֹי מִנְתְּלְתְּמָה לוֹי and the earth shall rise up against him Jb.20,27; pt. adversary, enemy Jb.27, 7; pt. sf. מְתְלִּמְם my adversaries Ps.59,2.

Hoph. 그런, 그런 1) to be reared up (of the tabernacle) Ex.40,17.—2) to be raised up, elevated (of a person) 2S.23,1.—3) to fulfil (of a command) Jer.35,14.

קום Ch. (fut. קום; pt. קאם, pl.

רָקְיִמְין a. יְקְיִמְין 1) to rise up, to arise Dan.3,24; 7,5; Ezr.5,2.— 2) to stand Dan.2,31; 3,3.— 3. to stand, to endure Dan.2,44.

Pa. 마고 to establish 다구 지각한 보호 to establish a royal statute Dan.6.8.

Aph. בְּקִימָה (sf. בְּקִימָה a בַּקִימָה (fut. בְּקִימָה בּיִּקִים; pt. בְּקִים (מְבָּקִים 1) to set up (of an image) Dan.3,1.—2) to set up, to appoint Dan.2,21; 4,14.—3) to establish (a decree or statute) Dan.6,19 a 16.

Hoph. הַקִּים to be lifted up Dan.

קוֹמָה (from הף; c. תּוֹם, sf. וֹחְשִּׁה)
f. 1) stature (of persons) 18.16,7;
וֹחְשָׁה his full stature (length)
18.28,20; בְּלְיקוֹם every stature,
i. e. persons of every stature Ez.
13,18.— 2) stature, tallness (of trees) לוֹמָה לְּבֹה קוֹמָה tall of stature
Ez.31,3; וְיִבָּה קוֹמָה p the tallness
of his cedars Is.37,24.— 3) height
(of structures) Gen.6,15; 1K.6,10.

Lev.26,13. I. to sing plaintively (comp. Syr. אקרן אם a song). *Kal* not used.

Pi. קּינָן (fut. יְקִינֵן) prop. to chant a plaintive song, hence: to wail, to mourn, to lament 2S. 3,33; Ez.27,32; pt. f. pl. מָקיֹנְנוֹת mourning women Jer.9,16.

וו. to pierce, whence קַבָּן. see סְבָּים.

to prick, to engrave, whence בְעַכְּע

pr. n. name of a people Ez. 23.23.

to move in a circle, whence הקופה circuit.

קוֹף (pl. קוֹפִים, קוֹפִים, m. ape, monkey 1K.10,22; 2Chr.9,21 (this word is supposed to be of Indian origin).

I. to stir, to move (Kal not used).

קּיִין II. (pret. יְרָ, 1 קּיִּדְיּ; fut. יְרָיָן; fut. יְרָיִין; Gen. 27,46; Pr.3,11; with יִבְּיִין Ex.1,12; Num.23,3; Is.7,16.

קוץ III. (akin to קוב a. אַבְּי) to cut cff, to pluck off, whence קיץ, a קוֹצָה.

קרץ (den. from בְּרָי, pret. יְבָי) to summer יְבָיי בְּעִים and the fowl shall summer upon it Is. 18.6.

קרויי (pl. קינים, c. קינים) m. 1) thorn, thorn-bush Gen.3,18; Jud.8,7. — 2) pr. n. of two male persons 1Chr.4,8; Neh.3,4.

קְנְצְּהׁ (pl. קּוְצִיּהׁ) f. lock of hair, curl Cant.5,11. קור I. (akin to בְּקְרָתִּי to pierce; 1 קוֹר to dig (a well) 2K.19,24; Is.37,25 (hence בְּקִרֹי).

Pi. redupl. קוַקר for יְּבָּרָקּי, pt. אָרָבּיּרָ; inf. אָרָבְּרָּבְּיּרָ to dig under, to undermine, to break down the palls ls.22,5. — אַרָבְּרָרְ אַרְ Num 24,17 — אַרְבָּרָר, as in parallel passage Jer.48,45.

Hiph. הַקִּיר (inf. הָקִיר) to cause to spring Jer.6,7.

קור II. 1) to bind, to strengthen, whence קיר a. קיר .— 2) to knot, to weave, whence the next word.

(קוֹר (pl. קוֹרִים, c. קוֹרִים, sf. קוֹרִים) קוֹר עַבְּרִישׁ; אוֹרִי פּוֹרָי עַבְּרִישׁ; m. thread, web Is.59,6; the spirder's web, cobweb v. 5.

קוֹרָה (from קוֹר II.; sf. קוֹרָה; pl. קוֹרָה) f. beam 2K.6,5; Cant.1,17; fg. shelter, roof Gen.19,8.

in Ar. to be curved, bent, whence קוש, bow.

קישִׁי = 1Chr.15,17 קישִׁי קר *pr. n. m.* 1Chr.15,17

בּק (from מבף) prop. littleness, hence: adv. little בְּ מַנְיֵם as if it were too little Ez.16,47 (Stb.: only a little more).

그러구 (= 기밀구) to cut, to destroy, whence the next word.

מָלֶטְב (מְלֶבְ) m. prop. a cutting off, hence: destruction, pestilence, deadly disease בְּלְרִיר deadly disease Deut.32,24; בְּלֶבְר ישׁיּר צְּהָרְיִם of the deadly disease that wasteth at noonday Ps.\$1,6; as adj. שַׁעַר קָהָב a destroying storm Is.28.2.

תְּמֶבֶרְ (בְּבֶּיךְּ מָּנֶתְ sf. קְמָבְרָ m. pestilence, destruction אָהִי דְבְבֶיךְּ שָּׁאוֹל where are thy plagues, O death, where is thy destruction, O grave? Hos.13.14. (from בְּבֵּיךְ מָּבֹיךְ (from בְּבֵּירָ מָּבִירְ הַּאָרֹיִ הַּבְּירָ מָּבִירְ מָּבִירְ מָבּירָ מָבְּירָ מָבְּירָ מָבְּירָ מָבְּירָ מָבְּירָ מַבְּירָ מָבְּירָ מָבְּירָ מַבְּירָ מָבְּירָ מָבְּירָ מַבְּירָ מָבְירָ מָבְּירָ מַבְּירָ מָבְירָ מָבְּירָ מָבְירָ מָבְּירָ מָבְירָ מָבְּירָ מָבְירָ מָבְיִי מְבְירָ מָבְירָ מָבְירָ מְבְירָ מְבְירִיךְ מָבְירָ מְבְירָ מְבְירָ מְבְירָ מְבְירָ מְבְירָ מְבְירָ מְבְירָ מְבְירָ מְבְירָ מְבְּיִבְּיִיךְ מָבְירָ מְבְירָ מְבְירָ מְבְירָ מָבְירָ מְבְּיִיךְ מָבְירָ מְבְירָ מְבְירָ מְבְיּבְיּ מְבְירָ מְבְיּבְיּ מְבְירָ מְבְירָ מְבְיּבְיּיִיךְ מָבְירָ מְבְיּבְיּבְיּ מְבְיּבְיּבְיּיִי מְבְיּבְיּבְיּיִי מְבְיִיּבְיִי מְבְיִיּבְיִי מְבְיִיּבְיִי מְבְיִיםְיִּבְיּבְייִי מְבְיִיםְיִים מְבְּיִייִי מְבְיִיםְ מְבְיּבְיִים מְבְיּבְיִים מְבְיִים מְבְיּבְיִים מְבִיּבְיִים מְבִּייִי מְבִייִים מְבְיִיבְייִים מְבְיִים מְבְיִים מְבִייִים מְבִייִים מְבְיִיבְיּבְייִים מְבִייִים מְבִייִים מְבִייִים מְבִייִים מְבִייִים מִבְּיִים מְבִייִים מְבִּייִים מְבִּייִים מְבִּייִים מְבִּייִים מְבִייִים מְבִייִים מְבִייִים מְבִּייִים מְבִּייִים מְבִייִים מְבְיִייִים מְבִּייִים מִבּיים מְבִייִים מִּבְייִים מְבְּיִיבְיּים מִבְּיִים מְבִּייִים מְבִייִים מְבְּיִיבְיּים מְבִייִים מְבִּייִים מְבְּיִיבְיּיִים מְבִּיבְיּיִים מְבְיּיבְיּיִים מְבִייִים מְבְיּיבְיּיִים מְבְּיִיבְיּיִים מְבְיּיבְייִים מְבִייִים מְבְייִים מְבְיּיבְייִים מְבִייִים מְבִייִים מְבְּיִיבְיּיִים מְבְיּיבְייִים מְבְּיבְייִים מְבְּייִים מְבְּיִים מְבְיּיִים מְבְּיִיבְיים מְבְייִים מְבְּייִים מְבְיּיִים מְבְייִים מְבְייִים מְבְייִים מְבְייִים מְבְּיִיבְיּים מְבְייִים מְבְּייִים מְבְּייִים מְיּבְייִים מְבְּייִים מְיּיִים מְיּיִים מְייִיבְייִים מְיּיבְייִים מְיבְייִיבְייִים מְבְּייִים מְיבְייִים מְיבְייִים מְיּבְייִיבְייִים

קמירה pr. n. a second wife of Abraham Gen.25,1.

קממ (= מוֹק) to cut off; fig. to make small, whence מב a. jup.

קַמֵל (fut. לְמֵלֵי) to kill, to slay Ps.139,19; Jb.13,15.

Ch. (pt. קְמִיל ; pt. p. קְמִיל , f. הְמְיל) to kill, to slay Dan.5,19 a. 30; 7,11.

Pa. קַּמְל (inf. קַבְּיֶבְ) to kill, to slay Dan.2,14; 3.22.

Ithp. אָהְקְמֵּל (pt. pl. מָתְקַמְּל) to be killed Dan.2,13.

င်္ဂြာ (ဂ်င္ဂြာ) m. murder, slaughter Ob.9.

to be small, to appear little 2S.7,19; hence: to be unworthy סְמִנְתִי מַכֹּל הַהַּמְרִים I am unworthy of all the kindness Gen. 32,11.

Hiph. הַּקְמִין to make small Am. 8,5.

קמן בְנִיו adj. 1) small, little Gen.1,16; of age: young קמן בְנִיו the youngest of his sons 2Chr. 21,17.— 2) little, insignificant 18.15,17.

קְּטֶׁלְ (sf. קְּיְבֶּי,) m. prop. smallness, hence: the little finger 1K. 12,10; 2Chr.10,10.

קמף (fut. קמף; pt. pl. בּיִבְּיִם) to pluck, to crop off Deut.23,26; Ez. 17,22; Jb.30,4.

ו. to smoke (Kal not used).

Pi. 기의구 (fut. 기의구:; pt. 기의구:; inf. 기의구) to burn incense Jer 7,9; hence: to offer a sacrifice Am.4, 5; pt. f. pl. 기기의구 as n. altars for incense 2Chr 30,14.

Pu. אַקּבָּר to be filled with incense, to be perfumed; only pt. f. קַּמָבֶר מַר וּלְבֹנָה perfumed with myrrh and frankincense Cant.3.6.

Hiph. הַקְּמִיר (fut. יַקְמִיר pt. יַקְמִיר , pt. יַקְמִיר ; pt. יַקְמִיר , בּקְמִיר ; inf. יַקְמִיר , בַּקְמִיר inf. יַקְמִיר , בַּקְמִיר to burn incense, to offer Ex 30,7; Lev.1,9; יַקְמִיר עִיְה to offer a burut sacrifice 2Chr.13,11

Hoph. אָרָיִ (fut. בּיִרְיּנִי י pt. מְּרְאָרִי) to be burnt as incense or offering בְּיִיל הַּקּטְר it shall be wholly burnt Lev.6,15; בְּיִלְיִּל הַּקְעָר י incense is burnt and offered unto my name Mal.1,11.

II. (= Ch. קְּמֵר) prop. to bind, hence: to shut, to close; pt. f. pl. הַבְּצְרוֹת בְּמְרוֹת closed courts Ez.46, 22 (Eng. Bible: courts jcined).

Ch. (pl. קּמָרֵי, c מְמָרֵין) m. prop. knot, hence: joint Dan.5.6; fig. קּמָרין to dissolve knots, i. e. difficult questions v. 12.

תְּבֵּר m. incense, the burning of incense Jer.44.21.

קבורון pr. n. a place in Zebulun Jud.1,30.

קמְנֶת (sf. קְמְיֶרְתִּי f. incense Ex. 30,7; Ez.16,18; אֵילִים incense of rams, i. e. their fat parts Ps. 66,15.

תְּבְּיֵלְ pr. n. a city in Zebulun Jos 19,15.

אָרָ (from אֹף; sf. קּיאוֹ) m. vomit. Is.19,14; 28,8.

אָרָ see קֿירָ.

בְּרָב. Ch. m. summer Dan.2,35 (== Heb. אָרָב.).

קיטור (from קטר וו.) m. 1) smoke Gen.19,28; Ps.119,83 (see qnotation under ג'ו).— 2) vapor, mist Ps.148,8.

קים (from קים) m. uprising, enmity, concretely and coll. אין they that rise against us, our enemies

Jb.22,20 (Eng. Bible: our substance; others: our existence = Dip).

רְיֵם Ch. (from קוֹם) m. statute, edict Dan 6,8.

בים Ch. (from קוֹם adj. continuing, enduring Dan 4 23; 6,27.

קימָה (from קים; sf. קימָה) f. a rising up Lam.3,63.

ה קמוש see קימוש.

17 see 17.

I. (from קון II.; sf. קינו) m. lance, spear 2S.21,16.

וֹרְ, II. pr. n. Cain 1) the eldest son of Adam Gen.4.1.— 2) name of a tribe Num.24.22; gent: אָרָיָר, which see.— 3) a city in Judah Jos. 15.57.

קינים, קינות אין I.; pl. קינות, (קינים, בינית) f. complaint, wailing, lamentation dirge 2S.1,17; Ez 2,10; 2Chr.35,25.—
2) pr. n. a city in Judah Jos. 15,22.

קיבי gent. the Kenites, a Canaanitish tribe Gen. 15,19; Jud. 4,11; 1Chr.2,55.

קיבן pr. n. an antediluvian patriarch Gen.5,9.

 the summer Ps.32,4; בית דקיץ the summer house Am.3,15.

קיצוֹן (for קְּיצוֹן, from קְיצוֹן) adj. the last, the extreme; only f. קיצוֹנָה Ex.26,4 a. 10; 36,11 a. 17.

קיקיון m. the ricinus plant (others: gourd) Jon.4,6—10.

ק'ק'וֹן (בְּלּוֹן m. shame, disgrace Hab. 2. 16

קיר (from קיר, pl. קיר) (קירות, 1) wall Num. 35, 4; 1K. 6, 5; קיר the town wall Jos. 2, 15; fig. קירות לב. walls of the heart, i.e. the very heart Jer. 4, 19. — 2) beam; only pl. קירות הַפְּבוּן the beams of the ceiling 1K. 6, 15.

קיר מיאָב (pr. n. 1) קיר מיאָב (Kir of Mocb, a fortress in Moab Is.15,1, prob. the same as קיר הַהָּע Kir-heres Jer.48,31 and הַיָּר הַרָּע Kir-hareseth Is.16,7—2) a people subject to Assyria 2K.16,9; Is.22,5 a. 6; Am.1.5.

קירם pr. n. m. Neh. 7, 47 = קירם Ezr.2,44.

קייני pr. n. 1) father of Saul 1S.9,1.—
2) ancestor of Mordecai Est. 2,5.—
3) name of other persons 1Chr.
8,30; 23,21; 2Chr.29,12.

קישון pr. n. a river rising in mount Tabor, flowing through the plain of Jezreel, and falling into the gulf of Accho Jud.4,7; 1K.18,40.

קישָי *pr. n. m.* 1Chr.є,29 = קישָי , which see.

Ch. (Greek kithuris) m. cithara, lyre, harp Dan.3,5-15. לְבָּלִים (from לְבָּלִים I.; pl. בְּלִים ; f. בְּלִים m. light, swift, fleet Jer. 16.6; Ec. 9,11; בְּלִים בְּלִים בְּלִים swift messengers Is.18.2; בְּלַבְּיִם בְּלִים a swift cloud 19,1; בִּלְּבִּלְּבִּיִּלְ נִוְבָּבְּ we will ride upon the swift (horses) 30,16; as adv. בְּלִבְּבָּרָהְ בְלִּר בְּלָר very swiftly Is.5.26; Jo.4.4.

수 Ch. (= Heb. 하) m. voice, sound Dan.3.5.

 $\begin{array}{ll} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \end{array} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \begin{array}{ll} \begin{array}{ll} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \begin{array}{ll} \begin{array}{ll} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \begin{array}{ll} \begin{array}{ll} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \begin{array}{ll} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \begin{array}{ll} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \\ \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \\ \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \\ \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \end{array} \end{array}$ {ll} \\ \\ \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \\ \end{array} \end{array} \begin{array}{ll} \\ \end{array} \\ \end{array}

only Ktib. — Niph. וַיַּמְלֵהוּ 2S. בּיִמְלֵהוּ יִּמְלֵהוּ ; see בַּרָהוּ בּתוּלוּ זֹיִתְלָהוּ

I. (pt. p. יְלְרֵּי) to roast, to dry Lev.2,14; pret. with sf. אַשֶּׁר בְּבֶל בָּאֵשׁ שַּׁשֶּׁר בְּבֶל בָּאֵשׁ whom the king of Babylon roasted in the fire Jer.29,22.

Niph. בָּקְלֶה to be burnt; only pt. בָּקְלֶה as n. a burning disease Ps.38,8.

II. (akin to קלה) to esteem lightly (Kal not used).

Niph. הֹרֶּקְבָׁ to be esteemed light, to be rendered vile or mean Deut. 25,3; בְּבְּרֵר מִיּאָב and the glory of Moab shall be rendered mean Is.16,14; pt. הַּבְּרָר סִיּרְבָּר יִי one lightly esteemed, vile person 1S.18,23; Is.3,5.

Hiph. הַקְלֶה (pt. מַקְלֶה) to esteem lightly, to despise Deut.27,16.

קלון (from קלף II.; c. קלון, sf. קלון, m. shame, disgrace, dis-

honor Hos. 4, 7 (בְּבָּרִי דִּין וְכָּרְיוֹן אַרָּרוֹן (בְּבִּרֹי jand strife and dishonor shall cease 22,10; בְּלוֹן חֵרְבָּה and with shame, i. e. with shameful deeds, (cometh) reproach 18, 3; וְנִרְאָה בְּלוֹן הַרְבָּאַה that thy shame, i. e. shameful nakedness, may appear Jer. 13.26.

acc. Fuerst in Ar. to be hollow, whence the next word.

קלהת f. pot, kettle 18.2,14; Mic. 3.3.

בּקֹב' 1) to contract, to shrink, to shorten (of the limb of an animal); only pt. p. בילות having a shortened limb Lev.22,23 (opposite יוֹשָׁרָי). — 2) to draw in, to gather in, whence בּיִרָּים.

a. בְּלֵיא (from בְּלֵה I.) m. roasted grain, parched corn Lev. 23, 14: 18.17.17.

pr. n. m. Neh. 12,20.

יָרָ יִּרְיּהָ pr. n. m. Ezr.10,23 = אָלִיְרָה אוֹנְאיִ אָּ pr. n. m. Ezr.10,23 אַלְיִרָּה אוֹנְאיִ

קלִיטָא pr. n. m. Neh.8,7.

 lightly esteemed, to be vile Gen. 16,4 a. 5; Nah.1,14; Jb.40,4.

ובקלתי 1 (pret. 1 בקל a. בקל (pret. 1); fut. pl. נַקַל, pt. קָּל, f. הַלָּבוּ 1) to be light, swift יַקַלוּ רְדָפִינֶם they that pursue you shall be swift Is.30.16.- 2) to be light. easy; pt. נַקַל לְצֵל לְנָשׁוֹת עֲשֶׂר מַעֵלוֹת it is a light thing for the shadow to go down ten degrees 2K.20,10; וִבנוֹן נַקּל knowledge is easy to the man of understanding Pr. 14,6; על־נַקְלַה lightly, slightly Jer.6,14; נקל מן to be too light, too small: נַקָל מָהִיּיַהְהְ לִּי עֶבֶּר it is too light a thing that thou shouldest be my servant Is.49,6; is it too הַנָּקל לָבָית יִהוּדָה מִעשוֹת. light a thing for the house of Judah to commit? Ez.8.17.- 3) to be esteemed light, to be despised and I will וּנְקַלֹהֵי עיד מְזֹאת and I will yet be more vile than this 2S. 6.22-

רו וֹלְבְּלֵים (fut. בְּבְּלִים ; pt. בְּבָבְי, pl. בְּבְּלִים; prop. to esteem lightly, hence:

1) to revile, to curse, to execrate בְּבְּלִים מחל his father Ex.21,17; בְּבָּלִים בְּבָּלִי מִבְּלִים בְּבָּלִי מִבְּלִים בְּבָּלִי מִבְּלִים בְּבָּלִים בּבְּיִים בּבְּלִים בּבְּיִים בּבְּלִים בּבּבְּלִים בּבְּלִים בּבּבּים בּבּבים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּיים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּיים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּים בּבּים בּבּיים בּיבּים בּבּיים בּבּיבּים בּבּיים בּבּיבים בּבּיבים בּבּים בּבּיבי

Pi. II. redupl. אָלְכֵל prop. to move lightly, hence: to shake בּיִלְבְּל he shaketh his arrows Ez. 21,26 (Eng. Bible: he maketh his arrows bright, from

Pu. לְבֵלְ (fut. לְבָלְי; pt. לְבָלְ to be cursed יְבְּבְּרָוּ לְבָּלְ בְּיִלְ לְבָּלְ לִבְּלִי their field on the land Jb.24, 18; pl. sf. אַבָּל חָלְּבְלִי יִנְבְּרַתוּ and those cursed of him shall be cut off Ps.37.22.

, הַקַלהָנִי .ft (2 sf. הַקַל , הַקַל , 3 pl. דַקל; fut. בָּק ל; inf. הַקַלוֹ; 1) to make light, to lighten 757 מעליך lighten from off thee, i. c. make it easier for thyself Ex. to lighten לָהַקל מִעַלִיהָם from off them, to free them from burden Jon וַבָּל מַצַבדַת צָּבִיךְּ ਸਧਾਣੀ lighten from the hard service of thy father, i. e. make it easier 1K.12,4.- 2) to esteem lightly, to despise אַב וַאָם הַקַלוֹי 7⊋ father and mother they esteemed lightly in thee Ez.22,7: why then did ye מַדּוּעַ הַהֵּלֹהַנִי esteem us lightly (despise us)? 2S.19,44.

Hithp. הְלֵכְלֵלְלֹ to be moved or shaken בְּלְבְלֵלְלֹ הְתְבַלְלֵלְלֹ הוּלְבְלָלְלֹ and all the hills are moved Jer.4,24.

II. (בּהַבְּלָל II. (בּהַבְּלָוֹ II.) prop. to glow, to burn, hence: to shine, to be bright (Kal not used).

Pi. redupl. לְבְילֵ to make bright, to whet, to sharpen וְהוּא לֹא־פָנִים

קבקל and he do not whet the edge Ec.10.10.

קליל (from קלי II.) adj. shining, polished, burnished קליל polished brass, burnished copper Ez.1,7; Dan.10,6.

קלְלָה (from קלֵלְה I.; c. קּלְלָה , sf. קלְלָה) 1) dishonor, blasphemy קלְלַה הָאָלְהִים תְּלוּי מְלוּי הָּלְלַה הוא for he that is hanged is a dishonor of God Deut. 21, 23.— 2) curse Deut. 30,1; Pr. 27, 14.

to mock (Kal not used).

Hithp. לְּבְּלֵב to mock, to scoff at (with בְּוֹב צֹב Ez.22,5; Hab. 1,10.

הַלְּכֶׁח m. mockery, scorn, derision Jer 20,8.

קַלְּטָה (= בַּלְּטָה) f. mockery Ez.22,4.

נְלְישֶׁר וֹ, (מָלִישְׁ בְּאָבֶּן I. (מְלִישְׁ בְּאָבֶּן every one of these could sling a stone Jud.20,16; fig. to expel, to drive away Jer.10,18

Pi. קלֵע (fut. יָקַלַע) to sling (a stone) 1S.17,49; 25,29.

וְלָעָ II. to engrave, to carve 1K.6, 29,32 a. 35.

קלעי (from בְּלָעי, גּי, בְּלָעי, אּרָ, אָרָע יָּלְעָים) אָרָעָים; קּלְעִים, גּיִלְעִים, הּרָלָעִים (בּלְעִי, גּי בּלְבָעִים (בּלְעִים, גּיִלְעָים m. 1) a sling 1S.17,40; אַבְנָי בָּלְיִם the hollow of a sling 25,29; אַבָּע בֵּלִילַ slingstones Jb.41,20, also pl. צַּלְנֵי קְּלְעִים 2Chr.26,14.— 2) hanging, curtain (prop. that which swings) קַלְעֵי זָלְעָי the hangings of the court Num.4,26.— 3) = צַלְיֵי fold or leaf (of a door) 1K.6,34...

קלע m. slinger 2K.3,25.

קלֹקל (redupl. from קלֹקל) adj. light, mean, worthless (of food) Num. 21,5.

קרש (= Ch. קרשׁ) to be thin, whence the next word.

ישָלש קּלְשוֹן m. point, prong שָּלשׁ קּלְשוֹן three-pronged fork 1S.13,21.

קְּבֶּה (from קְּבְּה ; c. קְבָּה; pl. קְבָּה) f. standing corn, grain in the stalk Deut.23,26.

קמואל pr. n. 1) a son of Nahor Gen.22,21. — ב) name of other persons Num 34,24; 1Chr.27,17.

וֹמְנְ pr. n a place in Gilead Jud. 10,5.

קמוש a. קמוש (from קמוש m. thorn, thistle, nettle Is. 34, 13; Hos.9,6.

map to grind (in Ar. to bruise), whence the next word.

תבים m. bruised grain, meal Gen. 15,6; Hos.8,7.

בּקְמָמֵנִי לְעֵּר הַיְּה to make wrinkled, to shrivel up תַּקְמָמֵנִי לְעֵר הַיְה and thou hast shrivelled me up, which is a witness against me Jb 16.8.

Pu. 할맞 to be shrivelled up Jb.22,16.

יַקְמֵל (pl. קָמֵל) to wither, to pine away Is.19,6; 33,8.

לכוץ to grasp, to take Lev 2,2.

קבין (sf. קבְינים; pl. קבְינים) m prop. a grasp, hence: a handful קֹבְינים קֿבְינים; his handful Lev.2,2; by handfuls, i. e. abundantly Gen.41,47.

to pierce, to prick, whence the next word.

(קמוש (בין בין m. thorn, nettle; only pl. קמשונים Pr.24,31.

קר (from אַבָּר; c. אָבָּר; sf. אָבָּר; קּנּר, אַבָּר; קּנּר, אַבָּר; קּנּר, אַבָּר; קּנּר, אַבּר; קּנּר, אַבּר, אַבר, אַבּר, א

אָרָן in Ar. to be red; fig. to burn with zeal (Kal not used).

Pi. N.J. (fut. N.J.); pt. N.J.D.; inf. קנא , sf. קנאו , קנאו (קנאו) to be zealous for (with "לְּכֹּלְאָלֵא (לִּכִּ art thou zealous for my sake? Num.11,29; וַיְקָגָּא יִיָּ לְאַרְצוֹ and the Lord was zealous for his land Jo.2,18 - 2) to envy, to be envious at (with ᅻ, 📮 or accus.) ווַקַגאוּ לִמשָׁה they envied Moses Ps.106,16; אַל־תַּקְנָּא בָּאִישׁ ppn envy not the man of violence Pr.3,31; וַיַּקְנָאוּ אֹתוֹ פָּלְשָׁתִּים and the Philistines envied him Gen.26,14; וַיָּקנאָהוּ בָּל־עַצִי־עָדֶן and all the trees of Eden envied him Ez.31,9. — 3) to be jealous קַנָּא to be jealous of his wife Num.5,14.- 4) tr. to move

to wrath הַם קְנָאוּנִי בְלֹא־אֵל they have moved me to wrath with that which is not God Deut.32.21.

Hiph. רַקְנִיא (fut. מַקְנִיא 1) to provoke to wrath, to incense בּיְרָרִים they provoke him to wrath with strange gods Deut. 32,16; Ps. 78,58; pt. מַקְנָי which provoketh to wrath Ez. 8, 3 (= מַקְנִיא).

רָאָ Ch. to buy Ez.7,17 (= Heb.

אָבָּיָ (from אָבָּיָ) adj. jealous (spoken of God) Ex.20,5; Deut.4,24.

קנאה (c. קנאַתי: sf. קנאָתי; pl. קנאַה) 1) zeal קנאַת יוָ צְּבָאוֹת the zeal of the Lord of hosts Is 37,32; קנאַת the zeal for thy house hath devoured me Ps.69,10; וֹחֵזוּ ווֹבשׁוּ קּנְאַת־עַם they shall see thy zeal for the people, and be ashamed Is.26,11. — 2) jealousy a spirit of jealousy Num 5 וַלַשָּׁה בָשָׁאוֹל קַנָאָה jealousy is cruel as the grave Cant. 8,6; pl. מְנָאות מְנָאות an offering of jealousy Num.5,15; תּוֹרַת הַקּנָאוֹת the law of jealousies v. 29. - 3) envy, object of envy בָּי הָיא הָנָאַת־ ליש מרעהו that it is the object of a man's envy of his neighbor Ec.4.4.

bought a parcel of field Gen.33, 19; שַׁרוֹת בַּבֶּסַף יִקְנוּ they shall buy fields for money Jer. 32,44; fig. to repurchase, לְקנוֹת אָת־שָׁאַר עֲמוֹ i. e. to recover, the remnant of his people Is.11,11, ...וַבַּן הַבַּוָר... and the house... shall remain with him that bought it Lev. 25,30. - 2) to own, to possess the ox knoweth his owner Is. 1,3; אַיהן יַהַרְגוּן whose (the sheeps') possessors slay them Zch.11,5; of God: קֹנָה ישמום וארץ the possessor of heaven and earth Gen.14,19; יַיַ קַנָנִי הַאשִׁית the Lord possessed me in the beginning of his way Pr.8, 22.- 3) to acquire, to get, to and a וַנַבוֹן תַּחָבְּלוֹת יִקְנָה and a man of understanding shall obtain wise counsels Pr.1,5; קנה־רֶב he that getteth intelligence loveth his own soul Pr. 19,8; קנה בינה to acquire wisdom 4,7.

Niph. וְקְנָה (fut. קָּנָה) to be bought, possessed Jer.32,15.

Hiph. אָרָה to buy as a slave, to make one a bondman אָרָה some one made me a bondman Zch.13,5 (Eng. Bible acc. Kimchi and others: man taught me to keep cattle; remarkable is the rendering of the Vulgate: Adam is my example, i. e. I am a husbandman like Adam).

(c. קנים; pl קנים, c. קנים) m. 1) stalk Gen.41,5.— 2) reed, cane

Is.35,7; חַיַת לָנָה the wild beast of the reeds, i. e. the crocodile Ps.64.31; of the fragrant reed sweet calamus Ex.30,23 קנה בשם or קנה השוב the sweet cane Jer. 6,20; fig. קנה בעוץ a broken reed, i. e. unreliable support 2K.18,21,-3) measuring reed קנה אָתַר אֹרָה one reed long Ez 40,7, more fully קנה המהה Ez.40,3.— 4) balance and they weigh וָבֶּכֶף בַּקְנֶה וִשִּׁקְלוּ silver in the balance Is.46,6 .-5) arm-bone ואַורעי מַקַנה תַשֶּׁבֶר and my arm shall be broken from its bone Jb.31,22.- 6) arm, shaft (of the sacred candelabrum) Ex.25,31; pl. קנים a. קנים arms or shafts v. 32-36.

קְבָּה pr. n. 1) a brook between Ephraim and Manasseh Jos.16,8 (now Wady Kanah).— 2) a city in Asher Jos.19,28.

אָבָּוֹא (בּאַבָּי) adj. zealous, jealous Jos.24,19; Nah.1,2.

רוב ז' (ביי pr. n. 1) a descendant of Esau Gen.36,11; gent. אַבְּי Num.32,12; Jos.14,6 — 3) a descendant of Caleb 1Chr.4,15.

יַקנו see קנוי.

יני = 18.27,10 קני, which see.

ת (from קּבְינֵי, sf. קּבְין, m.

1) purchase, acquisition יּבְבֶּל and with all thy acquisition acquire understanding Pr.4,7; אָבָר בָּינָה בִּינָה בִּינָה a soul, the purchase of money (i. e. a bondman) Lev.22,11.— 2) possession,

wealth, riches מָלְאָה הָאָנֶץ קּנְיָנָה the earth is full of thy possession (or:riches) Ps.104,24; מְקְנָנָם the cattle and their wealth Gen. 34.23.

קְּבְּמֹן (Greek kinnamon; c. בְּמָלְיּהָ) m. cinnamon Pr.7,17; Cant.4,14; קּבָּטְן sweet cinnamon Ex.30,23.

to set up, to build, whence | ?.. a nest (Kal not used).

Pi. 기최구 (fut. 기최구 !) to make a nest, to nestle Is.34,15; Ps.104,17.

Pu. בְּלֵבְנִילְ to be nestled תְּלְבְנִילְ thou art nestled in the cedars Jer.22.23.

see קנצי

רְבְּי pr. n. a city in Menasseh Num. 32.42.

קסה same as קשה, which see.

בְּקְׁכָּוֹים (from בְּיָבְיּה בּיּיָם (from בְּיָבְיּה מּיִבּים (m. 1) divination Deut.18,10; Ez. 21,26; by metonymy בְּיִבְּיּה Num.22,7 reward of divination.— 2) oracle, wise sentence Pr.16,10.

Dog (= אָצַיץ) to cut off (Kal rot used).

Pi. סְוֹמֵם (fut יַקוֹמֵם) to cut off (fruit) Ez.17.9.

קְּמֶת (from קסף) f. prop. receptacle, vessel, hence קָּמֶת הַמֹּיִמֶּר a scribe's vessel, i. e. ink-stand Ez.9.2.

קְּעֵילָה pr. n. a city in the western part of Judah Jos.15,44; 1S.23,1; Neh.3.17.

יקיב (redupl. from קוע) m. a pricking אָבְרָה בְּעָבְרָא a writing by pricks (on the body), i. e. a mark, a stigma Lev. 18,28.

to be hollow, deep (as in Ar.), whence the next word.

קּעְרָה (c. קְעָרָה; pl. קּעָרָה, c. קּעָרָה) ק. bowl, dish Ex.25,29; Num.4,7.

אָרָם (fut. אַבְּיִּרְי ; pt. pl. רְּפְּאִים to be contracted, congealed, coagulated Ex.15,8; fig. to be settled בּייִיבְירִיהָם who are settled on their lees (i. e. who are at rest as wine settled on its lees) Zph. 1,12 (comp. Jer.48,11).

Hiph. אַקְפִיא (fut. יַקְפִּיא) to cause to coagulate, to curdle Jb.10,10.

기계 m. congelation, frost Zeh.14, 10 (see quotation under 기구 호 5). 기화구 to shrink, to be rolled up (Kal not used).

Pi. רְפִּרְנִתְּי to roll up; fig. רְפִּרְנְתְי I have rolled up, as a weaver [the thread of] my life Is.38,12.

יקפור , קפור from קפור, הפר ה. hedgehog

(so called from rolling himself up) Is.14,23; 34,11; Zph.2,14.

קבְּדָה (from קבְּרָ) f. prop. shrinking, hence: horror (others: destruction) Ez.7.25.

. קפר see קפוד

קפון (from 197) m. arrow-snake Is. 34.15.

לְבָּלְ to leap, to dart forward (comp. מְבַּלְ Pi.), whence וֹשְּבָּי .

לְבַּץ', (akin to מְבַרְ, וְיַבְּיְ; fut. וְיִבְּיִן') to draw together, to shut (the hand, the mouth) Deut.15,7; Jb. 5,16.

Niph. וְשַׁבְּיוֹ (fut. וְשַבְּיִן) to be gathered in, to die נְלַבְּינוֹן like all others are they gathered in Jb.24.24.

Pi. 作위 (pt. 作위) prop. to contract oneself, hence: to leap, to spring Cant.2.8.

קצי , קצי ,

קצוב (fut. יְקְצוֹב ; pt. קצוב, f. קצוב, f) to cut off בא.6,6 — 2) to shear (sheep) יְשַׁנִיךְּ בְּעָבֶר הַקְצוֹבוֹת thy teeth are like a flock of evenly shorn sheep Cant.4,2.

בּקבֶּר (from בְּצְבָּר; pl. c. בְּצְבָּר) m. prop. cut, hence: 2) shape, form 1K.6, 25 (Eng. Bible: size).— 2) end, extremity בְּבָר בָּרִים the ends of the mountains Jon.2,7.

 Lord began to cut Israel short 2K.10,32.

Hiph. הָקְצְוֹת (inf. הָקְצִוֹת for הַקְצִוֹת) to scrape off Lev.14,41 a. 43.

קצַה (pl. קצוֹת, c. קצוֹת, sf. קצַה) f. 1) extremity, end, border מַכְּעָה at the end (border) of the coupling Ex.26,4; הַצַּרָץ the ends of the earth Is.40,28; קצות the ends (quarters) of the heavens Jer. 49,36; 'נתקוּפַתוֹ עַל־ and his (the sun's) circuit is unto their (the heavens') ends Ps.19,7; fig. קצוֹת דָּרֶבֶיו the ends of his ways Jb.26,14 (Eng. Bible: part of his ways; comp. בַּלְנָה 2).--2) extent, the whole, whole number מָקְצוֹתָם from their whole number Jud. 18,2 (others: from their borders, coasts); מָקצוֹת הַעַם from among all the people 1K. 12,31 (Eng. Bible; of the lowest of the people).

 22,41; אָפֶּס קְאֵהוּ תִּרְאֵה thou wilt see only a part of them 23,13 (opposite בל all).

m. end אין קּצֶה לְי there is no end to Is.2,7; Nah.2,10.

קְבָּרְ (after the form בְּבְרָ, יְבָּיְ) m. end, extremity; only pl. c. יְבְיִצְי the ends of the earth Is.26, 15; Ps.48,11; 65,6.

תְצָׁהַ m. black cumin Is.28,25 a. 27.

יקציק (same as אָלְיָּדְיּ) to cut off (Kal not used).

Pu. אַבְּקְי, to be shaped into angles; only pt. f. pl. אַבְּאָעוֹם as n. angles, corners Ex.26.23.

Hiph. הָקִּנְיעַ (fut. יָקְנְיִעַ) to scrape off Lev.14,41.

Hoph. דְּקְלֵעְעׁוֹת same as Pu; only pt. f. pl. בְּקְלְעִעוֹת as n. angles, corners Ez 46.22.

קַצָּרְ (fut. קְצִרְּ: pt. קַצִּרְ ; inf. קַצַּרְ)

1) to cut off, to pluck off (= בְּצָרְ),

whence אָבֶּרְ 2 and הְצָּבְּרְ - 2) to

be angry, wroth Gen.14,10; Num.

16,22; Zeh.1,15.

Hiph. קּיְצִיף (fut. קּיִצְייִף; inf. קּיִצִייָף; inf. קּיִצְייִף; to provoke to anger Deut. 9.8; Zoh 8.14.

Hithp. הְתַקַצֵּר to fret oneself, to become enraged Is.8,21.

ቫጀር Ch. (=Heb. ቫ<u>ጀ</u>ር 2) to be angry, wroth Dan.2,12.

קבר Ch. (= Heb. קבָּרָ, 2) m. anger, wrath Ezr.7.23.

(from קּצְבָּה) f. plucking off, שֶׂם וַּפְנִי he hath laid לְשֵׁמָּה וֹתְאַנְתִי לִקְצֵּבְּה he hath laid לִשִּׁמָּה וֹתְאַנְתִי לִקְצֵּבְּה my vine waste, and barked my fig-tree Jo.1.7.

יַן נוּלְינוּ (2 בְּיְצְיּלְיּה: pt. p. יְלְצִיּלְיּה (2 בְּיְצִיּלְיּה: pt. p. pl. c. בְּצִיּלְיּ who have the locks of their hair cut off Jer.9,25 (see also under

Pi. אָרָהְ a. אָרַהְ (fut. אָרַהְיִי) 1) to cut off Jud 1.6. — 2) to cut up, to cut asunder, to cut in pieces בְּיִלְים and he cut it (the plate) into wire Ex.39,3; אַרִילִם he hath cut asunder the cords of the wicked Ps.129,4; אַרָּיִתְ he cutteth the spear in pieces 46,10.

Pu. শুখুনু (pt. শুখুনুন) to be cut off Jud.1.7.

『발문 Ch. = Heb. 『발문 (Peal not used).— Pa. 『발문 to cut off Dan. 4,11.

קצר (akin to אָנְיְלְצוֹר, fut. יְלְצֵרֹנָה; once יִּלְצְרֹנָה Pr.10,27 for הַּקְצוֹרְנָה; pt.p. אָנָרְנָה to be short, shortened Pr. 10,27 בְּרַנְה the bed is shorter than that a man car stretch himself Is.28,20; figurative

expressions: קְּצְרֶהֹ יָרָי my hand is short, i. e. I am powerless Num. 11,23;Is.50,2;קּצְרָה רוּחִי קּצְרָה בַּפְּשִׁי ,קַצְרָה רוּחִי ,grieved, i. e. I am impatient, grieved Jud.16,16; with שָׁ because of Num. 21,4; Jud.10,16; Zch.11,8.

Pi. নুমুন to shorten Ps.102,24.

Tto shorten Ps.89,46. לוְצִר (c. אָצִר ; pl. c. קּצָר) adj. short מַלָּבר (c. קְצַר ; pl. c. קּצָר) adj. short מַלָּבר יָבִים short of days, i e. short-lived Jb.14,1; יָר יָד short-handed, i. e. powerless Is.37,27, pl. יַרְצָר יִר יָר בּרָבָר מַלַבר מַלַּבר בּרַבּי short of anger, i. e. irascible Pr.14,17; יַר בּרַר וּת short of spirit, i. e. impatient v. 29.

רות (c. רות) ל. 1) end Dan. 4,31.— 2) the whole קוֹן הָלְּח of the whole, i. e. partly Dan.2,42. קבר (from קבר בין, pl. קבר) adj. cold, cool Jer.18,14; Pr.25,25; fig. קבר רות בין

of a quiet spirit Pr.17,27 (Kri 기구; excellent).

קר (from קבר) m. cold Gen.8,2. קיר see קר.

קלא, קלתא יוקבא; pt. קלהא, קלהא, pl. קראים , c. קראים ; pt. p. קראים , pl. קרואים; imp. קרא, אַנ, פַרואים; inf. קראת, קראת, sf. (קראי 1) to cry (of men or animals) Gen.39, 14; Is.51,1; קיֹל קוֹרָא בַמְּרָבֶּר the voice of him thath crieth in the wilderness 40,3; לְבָנֵי עוֹרֶב אֵשֶׁר to the young ravens which ery Ps. 147,9; with צל: to ery on account of Deut. 15,9; with accus. of the object: חַמַם וַשֹׁר אָקרָא I cried because of violence and spoil Jer. 20,8. - 2) to proclaim, to announce קראו־זאת בַּגוֹיִם proclaim ye this among the nations Jo.4,9; קַרָא צוֹם to proclaim a fast 1K.21,9; קרור דרור to proclaim liberty Lev. 25,10; Jer. 34,15. - 3) to call, to summon, with accus. Gen. 27,1; with לְּדֹ, Tev.1,1; Jud.16, 25; fig. of calamities: בָּרָא יִי לְרָעָב the Lord hath called for a famine 2K.8,1; נאַקרַא חֹרָב עַל־הַאָּרֵץ and I called for a drought upon the land Hag.1,11.- 4) to call upon, to invoke (especially God), with accus. Gen. 27, 1, or with 5, -7 Ps. 4, 4; 57, 3; אָן נים to call upon the name of the Lord Gen.4,26. -- 5) to call together, to convoke Gen.41,8; NJR to call a solemn assembly Jo.1, 14. - 6) to invite, to bid

(with "? or accus) 1S.16,5; 1K.1,9; to invite to peace (to offer peace) Deut.20,10; Jud.21,13; pt. p. קרוא invited Est.5,12; בראש at the head of the invited guests 1S.9,22.- 7) to call, to name (with accus. or בְּבָרֵאת (לְיִי and thou shalt call ישועה חומתיף thy walls Salvation Is.60,18; השה the darkness he called Night Gen.1,5; מַלא שֵׁם to call, i. e. to give, a name Gen. 30, 6; נס call by name, to appoint Ex.31,2; also without Dud Is.41,4 a. 9; 49, 1; hence: קרוֹאָל the named (appointed) ones of the congregation Num.1.16 .-8) to make known, famous וֹקרָא and let thy name become famous R.4,11.— 9) to pronounce, to read Is.34,16; 37,14; קרָא בַּמְפֶּר to read in the book Neh.8.8.

Pu אֹדְסְ (pt. אֹדְסְיָ) to be called,

named Is.65,1; impersonally יקרָא יקרָא and men shall call thee a new name 62,2; pt. sf. מָקרָאִי my called one 48.12.

II. (= בְּבָרָה; fut. אַרָב; pt. f. pl. הַרְאָר;) to come upon, to befall, to happen פְּרַיִּקְרָאָנִי fear came upon me Jb.4,14; אַרוֹין בְּרָאָנִי אַרוֹין lest mischief befall him Gen.42,4; pt. f. sf. יִּבְרָאַרִיןּ two things are these which have befallen thee Is.51.19.

Hiph. הַקְרִא (fut. ap. מְבָּרָא) to cause to happen, to let befall בּקרָא אֹתָם אַת בָּל־הַרְעָה and thou hast caused all this evil to happen to them Jer.32,23.

אָקְרָה Ch. (fut. אָקְרָה a. יְקְרָה 1) to ery, to call Dan.3,4.— 2) to read Dan.5,8.

קבא (from קבְּ I.) m. prop. crier, hence: partridge (others: cuckoo) 1S.26,20; Jer.17,11 (see quotation under בַּבֹּר קרב, קרב (fut. יְלֵרֵב ; imp. יְלֵרְבָּר, קּוֹר בֹּי, קרב ; inf. יְלְרָבָּר, קּוֹרְבָּר, קּוֹרְבָּר, also יְלִרְבָּר, sf. יְלְרָבָּר, sf. יְלְרְבָּר, sf. יְלְרָבָּר, sf. יְלְרָבְּרָ, sf. יְלְרָבְּיִלְּיִר, i. e. to have intercourse with her Gen. 20,4; יְלֵיךְ בְּלֵרְבֶּר, בֹּילִרְ come near to thyself, i. e. stand back Is.65,5; fig. of the spiritual coming near to God by pious acts Zph.3,2, or by service Lev.16,1; pt. בוּרְבָּר, nigh ik.5,7, pl. יְלַרִּרָים ye are nigh Deut.10,3.

Niph. בַּקְרֵב to be brought near, to come near, to approach Ex. 22,7; Jos.7,14.

Pi. בַּהַרֵּ (fut. בַּהַרֵּ ; imp. בַּהַרָּ)

1) to bring near Ps.65,5; hence: to propose, to present (a cause)

Is.41,21.— 2) to join one to another (בְּבָּלְ בַּלְּהַלֵּ בְּּלֵלֵתְ אַלְ בְּּלֵלֵתְ בַּלְּבָּלִ בְּעָבָּוֹלְ (Erg. Sible: ready)

בּבַלְ they made their heart like unto an oven Hos. 7,6 (Eng. Bible: they have made ready their heart like an oven).— 4)

intr. to be very near, to be ready בְּי בְּרְבוּ לְבוֹא for they are ready to come Ez.36.8.

קרב pt. of קרב, which see.

Ch. (pl. קרבו to draw near, to approach Dan.3,8; 7,16.

Pa. 그그릇 (fut. 그그릇!) to offer (a sacrifice) Ezr.7,17.

Aph. בּקְרֵבְין (pt. pl. בְּקְרָבִין 1) to cause to come, to bring near Dan.7,13.— 2) to bring, to offer (a sacrifice) Ezr.6,10.

קְרָב (from קָרָב) m. encounter, battle, war 28.17,11; Ps.78,9; בָּלֵי בְּלֵי weapons of war Ec 9,18; pl. חָרָבוֹת רַבְּרָבוֹת Ps.68,31 (but see

קרב Ch. same as Heb. Dan.7,21.

קרָבֶּי (from בְּיָבְיּ, פּוּר.; פּוּר. פּרוּר. פּוּר. פּרוּר. פּוּר. פּוּר. פּוּר. פּרוּר. פּרוּר. פּוּר. פּוּר. פּרוּר. פּרוּר. פּרוּר. פּרוּר. פּרוּר. פּרוּר. פּרוּר.

body: אַל־קַרְבָּנָה within them (i. e. in their stomachs) Gen.41,21; ניתרצעו and the children הבנים בקרבה struggled together within her (i. e. in her womb) Gen.25,22; the inward parts of a person as the seat of life, of feeling, of the heart, of the mind, etc.: בַּשַּׁב and the soul נפש־הירד על־קרבו of the child came into him again ותּנִחַק שַׂרָה בָּקרָבָה and Sarah laughed within herself Gen. 18,12; קרבי לקיר הָרֶש my inward parts [groan] for Kir-haress Is. 16,11; לְבֵּי בְּהָרְבִּי my heart was hot within me Ps 39,4; קרַבַּם בַּתִּימוֹ their inward thought is, that their houses are to be for ever Ps 49,12 (acc. Targ. and Sept. = בַּל־קרָבַי); hence pl. בַּל־קרָבַי all my inward Ps.103,1 (parallel to בפש (בפש).— 2) middle, midst in the midst of my house, i. e. within my house Ps. 191,2; בְּקְרֶב הְאָּרֶץ in the midst of the land, i. e. in the land Gen. in the midst בַּקְרֶב הַכְּגַעֵּנְי (45,6 of the Canaanites, i. e. among them Jud.1,32; בָּלֶרֶב שַׁנִים in the midst of the years, i. e. within the years Hab.3,2; בַּקְרֶב from the midst, away from (after verbs of removing, like בַּרָת, הַסָיר, הַסָיר, בַּבַּת): and וָנָכָרַת הָאִישׁ הַהוּא מָקֶרֶב עַמּוֹ that man shall be cut off from among his people Lev.17,4; אַרַעַרָּה and thou shalt put בַּנָע מִקּוֹבֶּהָ the evil away from the midst of thee Deut.13,6.

קרְבָּה (c. קּרְבַּה) f. a drawing near, approach קּרְבַּה אֲלֹהִים a drawing near to God (acc. Stb.: approacl of God, divine favor) Is.58,2; Ps. 73,28; here acc. Stb. belongs pl. אַבָּרְבּיה יֵחְפָּצִרּ who desire approaches, i.e. friendship Ps.68,31 (comp. Is.58.2).

ית (c. קּוֹבְנוֹ, sf. יקוֹבְנוֹ) m. offering, sacrifice Lev.1,2; Num.7,13; אַרְבָּנוֹיהָם fer קּוֹבְנוֹיהָם Lev.7,38.

m. offering Neh. 10,35. (בְּנֵת (בְּנֵת (בְּנֵת (בְּנֵת (בְּנֵת) לַנְבָּן to cut, whence the next word,

מרדם (sf. בְּרְדְּמֵּים; pl. מְרָדְּמֵים and מְרָדְּמִים m. axe Jud.9,48; 18.13, 20 a. 21; Ps.74,5.

קרה I. (fut. יְבֶּבֶר, ap. יְבֶּבֶר; pt. f. pl. קרת (קרת) 1) to encounter, to meet (of an enemy), with accus. าเร่ง who met thee by the בֻּרֶּרְ בַּדֶּרֶךְ way Deut.25,18.- 2) to happen, to chance, to come to pass (of good or evil), with accus. מָקרָה one event hap- אָתַר יָקרָה אָת־כְּלָם peneth to them all Ec.2,14; בֵּיקרָדָּ whether my word shall וַבְּרֵי come to pass unto thee Num.11, עַנָקָר מָקַרֶהָ חֶלְקַת הַשְּׂנָה 23; *intr*. נַנָקָר מָקַרֶה and the acceident happened לְבשׁוֹ to her, that it was a part of the field belonging unto Boas R.3.2.— 3) to befall, with בּיֵקרָה: אַשֵּׁר יִקרָה what shall befall people Dan.10,14; with accus.

בקרת אֹתָם all that befell them Gen. 42.29.

Niph. וֹבְּוֹלְ (fut. מְּבָּרְ, ap וְלַּבְּרָ, מֹיְ (fut. מְבָּרָרִ, ap וְלָּבְּרָרִ, מַּרְרָּאָרְ, to happen, to chance בַּכָּרָ, וְלָּבְרִיתִי I happened by chance 25. 1,6.— 2) to meet (with אָל, עַל Ex.3,18; Num.23,3 a. 4.

Hoph. 지기한다 (imp. 지기한다) 1) to cause to meet, to let happen Gen. 24.12.— 2) to make ready, to appoint Num.35,11 (Fuerst: to erect, from 지구인 Her.

קרָת II. (= קרָת II.) to strengthen (Kal not used).

Pi. קרה (fut. קרה; pt. מקרה; pt. מקרה; inf. יוְבָּרִית to lay beams, to franc, to build קרות קרות they have laid the beams thereof Neh.3.3; to frame the houses 2Chr.34,11; בְּיִבְּיִים who frameth of the waters his upper-chambers Ps.104,3,

וקר (כ. קרה) m. accident, occurrence קרה לְיִלָּה because of an accident by night (pollution)
Deut.23,11.

קוֹנָה see קֹנָה.

קרובים, קרובים; קרבים, קרבים, קרבים, קרבים; f. קרבים, pl. קרבים adj.

1) to be nigh, near 1K.21,2; Jos.
9,16; Ez.22,5; of time Is.13,22; Ps.
22,12; בקרבים near, soon Ez.11,3;
בקרוב מקרוב near, soon Ez.11,3;
בקרוב a) recently, newly Deut.
32,17. b) in a short time, shortly
Ez.7,8. c) for a short time Jb.
20,6; of kinship R.2,20; of those near in relation to God, hence of

the Levites: בַּקרבׁי אַקרבׁי I will be sanctified in them who are near me Lev.10,3; of Israel: בַּבּ a people near to him Ps.148, 14. — 2) near, ready, inclined בַבּבְרבׁ לִשְׁבּבֹי

רַרָּף (fut. רַבְּיָי; imp. f. יְרָבְּיָ) to shear, to make bald Lev.21,5, Mic. 1.16.

Niph. 미그런 (fut. 디그런) to be shorn bald Jer.16,6.

Hiph. הַקְרָים to make fald Ez. 27.31.

Hoph, ከጋ፫፫ (pt. ከጋ፫፫) to be made bald Ez.29,18.

קרה pr. n. m. 2K.25,23.

הַקְבָּן (from הַבְּיִ) adi. bald (on the hinder part of the head), different from הַבָּוֹ Lev.13,40; 2K.2,23.

תרות (from קרה to smooth; sf. נקרה) m. 1) ice Jb.6,16; 37,10; of hail Ps.147,17; hence: cold Gen.31,40; Jer.36,30.— 2) crystal (on account of its resemblance to ice) Ez.1,22.

אָרָקְיּה Ktib Ez.27,31 for קּרָה, which see.

לְּרָתְּהְ (from בְּיִרָהְ, sf. קּרָתְּהְ) f. baldness (at the back of the head)
Lev.21,5; Is.3,24; once same as

תְּבְּיִבְּיִהְ (sf. יְּבְּיִבְּיִבְּיִּךְ f. 1) baldness (at the back of the head) Lev. 13,42.— 2) a bare spot (on the inside of cloth) Lev.13,55.— See also מַבְּבַבּ

קרי (from קרי ', בְּרָרְי) m. encounter, opposition; as adv. קרי to walk contrary to one, to oppose him Lev. 26,21; קרי to act with furious opposition v. 28.

קְרִיאָ (from קְרָא I.) adj. named, selected; only pl. c. קְרִיאִי (Ktib for קְרִיאִי) Num.1,16 and קָרִיאָי 16,2.

קריאָד (from אָדְרָ I.) f. calling, proclamation Jon.3,2.

קריה קריה וו. to build; c. קריַת) f. 1) city, town Deut.2,36; 1K.1,41; more frequently in poetical style for עיר Num. 21, 28; Is.25,2; קריה נאַכְנה the faithful city (Jerusalem) Is. 1, 21; קרות the city of our assemblies 33,20.- 2) in compound names of cities: מָרַיַת אַרְבַּע ancient name of Hebron Gen. 23,2; Neh. 11,25 (see אַרַבַּע pr. n.). b) קריַת a city in Judah, usually בַּעֵיל called קריַת וְעָרִים (which see below) Jos.15,60; 18,14. c) קרַיַת חָצוֹת acity in Moab Num.22,39. d) קריַת יַעְרִים a. יַעְרִים see under יַעְרִים 3. e) קרות פנה (palm-city) in Judah, west of Hebron Jos. 15,49, also called קְרֵית מָבָּר (book-town) Jud. 1,11, or דְּרָיִר Jos.15,15.

קרָיָת Ch. (def. אָרָיִה) f. city Ezr.

קריות pr. n. 1) a city in Judah Jos. 15, 25.— 2) a city in Moab Jer. 48, 24; Am. 2, 2.

קּוֹנִיה see קוֹנִית.

בּיִרְבָּי (du. of קּרְיָה) pr. n. 1) a city in Moab, which came into the possession of Reuben Num. 32,37; Jos.13,19; it was later retaken by the Moabites Jer.48,1; Ez.25,9.— 3) a city in Naphtali 1Chr.6,61 (בּוֹלָיִן Jos.21,32).

בְּבֶּם (fut. בְּבָּבְם (fut. בְּבָּם (fut. בְּבָּם עוֹר i will cover you with skin Ez.37,6; intr. to be drawn over (with עַל) v. 8.

וֹבְיֵן 1) acc. Ges. to strike, to push, whence אור הריים, horn.— 2) den. from אור בין 2 to emit rays, to shine Ex. 34,35.

Hiph. הָקְרִין (pt. מַקְרִין) to put forth or have hours שוֹר בָּר מַקְרִים an ox or bullock having horns and hoofs Ps.69,32.

לְבְנִים (מְבְנִים, sf. יְבְיָבִים, du. מָבְנִים, c. יְבְּרָנִים, c. יְבְנִים, f. 1) horn Dan.8,5; du. sf. בּעַל his horns Gen.22,13; בַּעַל the one having two horns Dan.8,20; of a horn for blowing Jos.6,5 (see יְבִּנִים); as a vessel for oil 18.16,1; fig. strength, might,

תרן Ch. (def. קרנא) horn Dan.3,5; du. קרנא 7,8.

קבון (paint-horn) pr. n. a daughter of Job Jb.42,14.

to bend, to bow down Is.46,1 a. 2 (hence בְּרָכֹל).

קֶרֶם (only pl. קּרָסִים, c. יקָרָסִים) m. a hook Ex.26,6 a. 11.

קרוֹם pr. n. m. Ezr.2,44 == קרוֹם Neh.

קרנע (fut. קרני ; pt. קרני ; pt. קרני ; pt. קרני ; pt. קרני ; קר

1K.11,11.— 2) to cut Jer.36,23; hence: to cut through (windows) 22,14.— 3) fig. to tear, to slander בַּלְאִדְעוּ וְלֹאִדְעוּ they did tear (i. e. slander) me, and ceased not Ps. 35,15.

Niph. אַכְרָי, (fut. אַרָבּי, אָבְרָי, אָבָרָי, אָבָרָי, אָבָרָי, יִבְּרָי, זְבָּרָי, זְבָּרָי, זוֹ to be rent (of garments) Ex.28,32.— 2) to be torn to pieces, to fall to pieces (of the altar) 1K.13,3.

קרַע (only pl. קּרָעִים) m. piece, rag, tatter 1K.11,30; Pr.23,21.

נקרץ (fut. יְקרץ; pt. יְקרץ) 1) t. cut, to tear, hence יְקרץ. — 2) to open up, to open wide up, to open wide מקרץ בִּינְינִים to open up the eyes, to wink Pr.10, 10, also בְרֵץ בִּינִינִים to wink with the eyes Pr.6,13; בְרֵץ שִׁבְּרֵוֹם to open the lips wide, i. e. to scoff Pr.16,30.

Pu. $\gamma \stackrel{.}{\supset} p$ to be torn, ripped (of clay) Jb.33,6.

תכץ m. destruction Jer.46,20.

קרץ (def. קרָצְיוֹ, pl. קרָץְיוֹ, sf. קרָצְיוֹ, ch. (def. קרָצִיה) אַרָבְיוֹה , אַרְצְיוֹה) m. what is cut off, a piece; only fig. אַבַּל קַרְצִיהוֹן, to eat the pieces of one, i.e. to slander him Dan.3,8; 6,25.

נרבע (acc. some from ברבע to stretch, to extend) m. 1) bottom ביבע הים the bottom of the sea Am.9,3.— 2) ground, floor IK.6, 15; also of the ceiling: עברבוניע from floor to floor, i.e. from the floor to the ceiling 7,2.—

646

3) pr. n. a place in the south of Judah Jos. 15,3.

קרקר pr. n. a place beyond Jordan Jud.8,10.

1) to stiffen, to be cold, whence קר, קר, קר, קר, and קַּבָּה, קר, בּן to dig, Hiph. קרָק Is.22,5 (see קר, בּן וּ

in Ar. to split off, whence the next word.

יַקְרָשׁ (ְּלַרָשׁ בּ, sf. בְּרָשִׁי , בְּרָשִׁי) ; pl. בְרָשִׁי , c. בְּרָשִׁי) m. board, plank Ex.26,16; Ez.27,6.

קְרֶרָה (בּוֹנְיָה f. city, town Pr.8,3; Jb.29.7.

קרה pr. n. a place in Zebulun Jos. 21.34.

קרקן pr. n. a city in Naphtali Jos. 21,32 (= קרומים, which see).

רָבְשׁשׁ (from יַבְשׁשׁ m. straw, stubble, chaff Ex.15,7; Is.33,11; Jb.13,25.

אָבֶּי (בְּשָׁה (בְּיִשְׁה (בּיִבְּיה to be thick, whence the next word.

אָיָה (only pl. יְלְיָאָה) m. cucumber, gourd (so called from its lumpiness) Num.11,5.

בֿעָבְ (fut. בְּיִבְיבָ to listen, to hearken Ex. 32.3.

 הַקְשִּׁיב קָשֶּׁב בַּקְשֶּׁב הַבְּקְשֶּׁב הַבּקְשָּׁב הָפּלּמוּט he hearkened heedfully, with much heed ls.21, 7.— 2) hearing, perceptible sound אֵין קוֹל וְאִין בְּשֵׁב there was neither voice, nor hearing 2K.4,31.

בְשְׁבָת (only f. בְשֶׁבָת) adj. attentive Neh.1.6 a. 11.

בּיְּת (only pl. f. לְשְׁב'ת) adj. same as אַשְׁב Ps.130,2.

a. חסף acc. Fuerst: to receive, to keep, whence מְּשָׁה, and the next word.

קְשֶּׂוֹת or קַשְּׂוֹת (pl. קִשְּׂוֹת, c. קִשְּׂוֹת, sf. קִשְּׂוֹת) f. cup, can Ex.25,29; 37,16; Num.4,7.

קשָה (fut. יְּקְשֵׁה, ap. שׁ יִּקְשָׁה (fut. יְּקָשֵׁה, ap. שׁ יִּקְשָׁה נוֹנָקְשָׁה (יְּקָשָׁה בּנְכּר he cause that is too hard for you Deut.1,17; לֹאִר ; דְּעָהָה בְּנִקְשָּה בִּנְקְשָׁה בִּנְקְשָׁה בִּנְקְשָׁה בִּנְקְשָׁה בִּנְעָנְּך נְעִינְר בְּעִינְר בְּר אִישִׁי וְּדֹרְ בְּעִינְר בְּעִינְר בְּעִינְר בְּעִינְר בְּעִינְר בְּעִינְר בְּיִר אִישִׁ וְּדֹּבְר מִיְּבְר בְּעִינְר בְּר אִישִׁ וְּדֹּבְר מִיְּבְר בְּעִינְר בְּר אִישִׁ וְּדֹּבְר מְּיְבְר בְּעִינְר בְּר אִישִׁ וְּדֹּבְר מִיְּבְר בְּעִינְר בְּר אִישִׁ וְּדֹבְּר מִיְּבְר בְּעִינְר בְּר אִישִׁ וְּדֹבְּר מִיְּבְר בְּיִבְר בְּר אִישִׁ וְּדֹּבְר מִיְּבְר בְּעִיבְר בְּר אִישִׁ וְּדְּבְּר מִיְּבְר בְּיִיבְר בְּר אִישִׁ וְּדְבְּר מִיְּבְר בְּעִינְר בְּר אִישִׁ וְּדְבְּר מִיְּבְר בְּעִינְר בְּר אִישִׁ וְּדְבְּר מְּיִבְר בְּעִיבְר בְּעִיבְר בְּר אִישִׁ וְּדְבְּר מִיְּבְר בְּיִיבְיוּ בְּר בְּר אִישִׁ וְּבְר בְּר אִישִׁ וְּבְר בְּר בְּיִיבְר בְּר בְּר בְּר בְּר בְּר בְּר בְּיִיבְ בְּר בְּיִבְּי בְּיִיבְ בְּר בְּר בְּר בְּר בְּיִיבְר וּבְייִים בּיוּבְים בּיוּבְים בּר בּר בּר בּייִים בּיוּבְים בּיוּבְים בּיוּבְים בּיוּבְים בּיוּבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִיבְיוּבְיים בְּיִיבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיים בְיים בְּיים בְּיוּים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיוּבְיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיוּיבְיים בְּיים ב

Niph. נְקְשָׁה (pt. נְקְשָׁה) to be hard oppressed Is.8,21.

Pi. קּשָּׁהְ (fut. מָיֵבְיָּי, ap. מַיָּבְיִי) to have hard labor (in bearing) Gen.35,16.

Hiph. רְקְשָׁה (fut. יַקְשָׁה , ap. מָקְשָׁה ; pt. מְקָשָׁה ; inf. רְקְשׁׁת) 1) to stiffen, to harden (the heart, the spirit) Ex.7,3; Pr 28,14; Deut. 2,30; בְּקְשָׁה עֹרָף

i. e. to be obdurate Jer. 19, 15; 2Chr. 36, 13 as intr. בְּירָהְיָשָׁה פַּרְעוֹה when Pharaoh hardened himself against letting us go Ex. 13, 15.— 2) to make hard, grievous הַּקְשִׁיתְ לִשְּאוֹל he made our yoke hard 1K.12, 4; הַּיְשִׁיתְ לִשְׁאוֹל thou hast made hard in asking, i. e. thou hast asked a hard thing Ex.13, 15.— 3) to have hard labor (in bearing) Gen. 35, 17.

קשׁים (c. קשׁים; pl. קשׁים, c. קשׁים; f. קשה, c. קשה, pl. קשה (קשה, m. 1) hard, difficult הַּבֶּר הַמְשָׁה hard cause, difficult matter Ex.18,26.-2) hard, severe, cruel, fierce, rough מְשָׁה and the man was hard, cruel 1S בי,3,3 בה hard-hearted Ez.2,4; עַבוֹרָה קַיַּשׁה cruel bondage Ex. 6,9; מְלָחַמָה קַשָּׁה fierce battle 2S. 2, 17; חוות בושה a hard (i. e. grievous) vision Is. 21, 2; בַּשָּׁד jealousy is cruel as the grave Cant. 8, 6; f. קשָׁם, as adv. roughly Gen. 47, 7; 2Chr.10,13; as n. בְּשָׁבְ hard thing, something severe Ps. 60,5.- 3) stiff, obdurate, obstinate Is. 48,4; קשה אוff-necked Ex.32,9; קשה ערָף stiff of face, i. e. impudent Ez.7,3.— 4) strong, violent והוו his violent storm Is.27,8.— 5) hard, sad, grievous קַשָּׁה יוֹם whose lot is sad, who hath hard luck Jb.30,25 (see ቯነነ).

קשום Ch. m. truth Dan.4,34; מָן קשום truly 2,47.

רְשֵׁה (akin to קַשְׁה) to be hard (Kal not used).

Hiph. תַּקְשִּׁית to harden (the heart) Is.63,17; לְּאֹר הַקְשִׁית בָּנִיהָ לְלֹאר he hath hardened her against her young, as though they were not hers Jb.39,16.

whence the next word.

אָבֶּי a. מְשֶׁבְּי m. justness, truth קְשֶׁבְּי אָבְרֵי אָבֶּרָת the justness, the sayings of truth Pr.22,21; מַבְּבֵּי מַבְּבָּי because of the truth Ps.60,6.

סשמ (בשמ to weigh, to weigh out, whence the next word.

קישייבה f. prop. something weighed, hence: a piece of money Gen.33,19; Jos.24,32; Jb.42,11 (prob. = 4 shekels; comp. Gen.33,19 with 23,16. קיבה (from קיבה) m. hardness, obduration Deut.9,27.

קישיון pr. n. a place in Issachar Jos.19,22 (= בְּרָשׁ IChr.6,57).

קשָׁקְשָׁתְ (pl. קשִּׁקְשָׁתְ , sr. קשִּׁקְשָׁתְ f. scale (of a fish, of a coat of mail) Lev. 11, 9; Ez. 29,4; יִרִיוּן בְּיִינְים a scaled coat of mail 1S. 17,5.

is bound to his (the lad's) soul Gen.44,30.— 3) to conspire against (with על IS.22,8; 2K.10,9; pt. pl. קייברים conspirators 2S.15,31.

Niph. אָקְשֵׁר (fut. קשָׁר) to be bound or fitted together (of a wall) Neh.3,38; fig. to be bound, united (in love) 1S.18,1.

Pi. קשר (fut. בְּיֵבְי , 2 sing. sf. בּיִבְּי) 1) to bind, to unite Jb. 38,31.— 2) to bind about Is.49,18.

Pu. אָשֵׁרְ to be strong; only pt. f. pl. מְקַשְּׁרוֹת strong (of sheep) Gen.30.41.

Hithp. בְּלֵכְשֵׁר to conspire (with אָל, אָנָ against) 2K. 9, 14; 2Chr. 24,25.

קְשֶׁר (יְּ קְשֶׁר (קּשָּׁר (קּשָּר (קּשָּׁר (קּשָּׁר (קּשָּׁר (קּשָּׁר (קּשָּׁר (קּשָּׁר (קּשָׁר (קּשָּׁר (קּיִּיּר (קּיִּיִּר (קּיִּיּר (קּיִּיִּר (קּיִּיִּר (קּיִיּיִּר (קּיִּיִּר (קּיִיּר (קּיִיּר (קּיִיּר (קּיִיּר (קּיִיּר (קּיִיּר (קִיּיִּר (קיִיּיִר (קייִיּר (קייִיּר (קייִיּר (קייִיּר (קייִייִר (קייִיר (קייִייר (קייִיר (קייִיר (קייִיר (קייִיר (קייִיר (קייִיר (קיייִיר (קייייר (קיייר (קיייר (קיייר (קיייר (קייייר (קיייר ((

(only pl. sf. קשׁרָבָּ) m. prop. band, hence: attire, ornament Jer. 2,32.

to cover, whence by redupl. אַקשׁשׁבּ

נישׁיַב to assemble, to gather themselves Zph.2.1.

Fi. קישָשֶׁת, f. קישָשֶׁה, f. קישָשֶׁה, to gather, to collect Ex.5,7 (straw); Num.15.2 a. 1K.17,10 (wood).

Hithp. דְּהְקְשֵׁשׁ to gather themselves Zph.2.1.

קּתְרֹם m. bowman, archer Gen.21,20. קיתְרֹם see קֹתְרֹם.

ל the twentieth letter of the alphabet, called Resh שיה (בשאה) head, because of its original resemblance to the form of a head; as a numeral = 200.

 ראֵי פְגֵי הַפְּּגַרְ they who see the king's face Est.1,14; rarely with יל: אה־לַמוֹ : לִּד who shall see them? Ps.64,6.- 2) to look at, to view לראות אַה־הַעִיר to view the city Gen.11.5; לאַה ערָף to look at one with the back, i. e. to turn the back Jer.18,17.— 3) to look at, to inspect (with בַבַבֶּר (בַּבָּר to look at the liver, i. e. to inspect it Ez. 21,26; בַּעַבִים to look at (to gaze on) the clouds Ec. 11.4. - 4) to inquire, to find out רָאָה אַת־שָׁלוֹם אַחֶיף inquire about the well-being of thy brethren Gen.37,14; וֹרָאִי בַּמָּה כֹחוֹ and find out wherein his great strength lieth Jud. 16,5. -5) to see, to visit 2S.13,5 a. €.-6) to foresee ערום רַאַה רַעָה וְנִסְתַּר a prudent man foreseeth the evil. and hideth himself Pr. 27, 12; hence pt. און seer, prophet 1S. 9,9, pl. רֹאִים Is.30,10.— 7) to see, to conceive, to understand 187 understand ye the word of the Lord Jer 2,31 .- 8) to see, to observe, to notice בָּה רָאִיתָ כִּי what didst עַשִּׁיתָ אֶת־הַדָּבֶּר הַנָּה thou see (observe, notice), that thou hast done this thing? Gen. 20,10 - 9) to consider, to contemplate בַּאִיתִי אָת־כַּל הַפַּעִשִּים I have considered all the works Ec.1,14; וּבְיוֹם רֲעָה רָאָה and in the day of adversity consider 7,14.-10) to look upon, to regard וְרָאִיתֵנִי and thou hast כְּתוֹר הַאַרָם הַפַּעַלָה regarded me according to the

rank of a man of high degree 1Chr.17,17; לאָה עַנִיי lock upon my affliction Ps.25,18; with 7 Gen. 29,32; 1S. 1,11. — 11) to see, to feel, to experience, to enjoy דָאִיתִי THE I have seen, I have felt, light וֹבָּי רָאָה חָכִמְה הַרָבָּה my heart had great experience of wisdom Ec.1,16; וֹמַה רָאוּ עֵל־כַּבָה and that which they had experienced thereby Est.9,26; באה חוב ה בעב to experience the sword, famine Jer.5,12; בַּאַה רַעַה to see, to experience evil Ps.90,15; באה מוֹב . במוֹב to see, i. e. to enjoy, good (pleasure) Ps.34,13; Ec.2,1; בַּאַה to enjoy life, to live Ec.9,9; to see death, to die Ps בְּאָה מָנֵת 89,49; בַאַה שֵׁנַה to enjoy sleep, to sleep Ec.8,16.— 12) with 7: to see one's desire עַר אַשֶּׁר יִרָאָה until he see his desire upon his enemics Ps.112.8; וַאַני אָרָאָה I shall see my desire upon them that hate me 118,7. - 13) to look out יַרָא פַרְעה אִישׁ נַבוֹן בְּבַּם let Pharaoh look out a man discreet and wise Gen 41,33; with : to choose, to provide אֵלהִים הַשֶּׂה God will provide himself a lamb Gen. 22,8; נירא and he provided the first part for himself Deut.33,21; pt. p. f. pl. רְאָיוֹת chosen, selected Est.2,9.

זְנְרָאָה (fut. יְרָאָה, ap. יְרָאָה; pt. יְרָאָה; imp. הַרְאָה; inf. הַרְאוֹת; a. וְנְרָאָה (הַרָאוֹת) to be seen 1K.6,18; f. יוֹרָאוֹת בָּוֹאֹת no such thing

was seen Jud.19,30.— 2) to let oneself be seen, to appear (with בְּלֵי, -יֶּ) Gen.18,1; 22,14; Jer.31,2; to appear before the Lord Ex.34,24 (= בְּלֵיהֹרָ).

Pu. רָאָה to be seen Jb.33,21.

Hiph. הַרָאָה, הַרָאָה (fut. יַרָאָה, מף. יַרָא ; pt. בַּרָאָה; imp. בַּרָאָה; inf. בראות) 1) to cause to see, to let see, to show הַנְאָיתִיהָ בָּעִינֵיק I have caused thee to see with thy own eyes Deut.34,4; הַרְאֵינֵי let me see thy countenance Cant.2,14; וַירָא אֹתָם אַת־בַּן־ and he showed them the king's son 2K.11,4.- 2) to let see, experience, enjoy (good or evil) Ps.4,7; 71,20; הַרָאַה אָת־נַפָּשׁוֹ מוֹב to make his soul enjoy good Ec. 2,24; with 2 of the object Ps.50, 23; אַרָאָהוּ בִּישׁוּעָהִי I will let him see my salvation 91,16.

Hopk. קֹרְאָה (pt. קֹרָאָה) to be made to see, to be shown anything אָשֶׁר דְּרָאָה which was shown to thee Ex.26,40; pt. בְּרַבְּיִהְם בְּרָאָה מְרָאָה מְרָאָה מְרָאָה מְרָאָה מְרָאָה מְרָאָה מְרָאָה מְרָאָה מְרָאָה אוֹר thou wast shown 25,40; with accus. If the person: יְהַרָּאָה and it shall be shown unto the priest Lev.13,49.

Hithp. הְּהְרֶאֶה (fut. מְּהָרֶאֶה) to look at one another Gen.41,1; to look one another in the face, i.e. to cope with one another 2K.14,8 a. 11.

ሽዷች f. vulture Deut.14,13 (parallel passage Lev.11,14 has ጠዲች).

קְבֶּע קְלוֹן (c. רְאָה) adj. seeing אַבְע קּלוֹן וֹרְאָה עָּנְיי I am full of disgrace, and ever seeing my affliction Jb. 10,15.

(pt. of בְּאָרֹם; pl. רְאָׁרֹם) m. 1) seer, prophet 1S.9,9; Is.30,10.—
2) abstractly: vision, view שַּׁבּיּל they err in their vision Is. 28,7.— 3) pr. n. m. 1Chr.2,52 = בַּרָבָּיָר 4,2.

קר. n. eldest son of Jacob Gen.29,32, and head of the tribe descended from him Num.1,20, whose location was beyond Jordan, to the south of Gad Num.32. 33; Jos.13,15; patr. אַבּנִי (with I quiescent) Reubenite 1Chr.11,4^c. coll. Reubenites Deut.3,12; Jos.1,12. (prop. inf. of בְּבָּי מִבְּבִים נְתַהִּיךְ לִבְאַהְי בְּךְּ מִבְּיִים בְּרָם נִתְהִיךְ לִבְאַהְי בְּּךְ בִּבְּיִם נִתְהִיךְ לִבְּאַהְי בְּּרְ בִּבְּיִם נִתְהִיךְ בִּבְּיִם נִתְהִיךְ בְּבִּים נִתְהִיךְ בְּבִּים נִתְהִיךְ בְּבִּים נִתְהִיךְ בְּבִּים נִתְהִיךְ בִּבְּים נִתְהִיךְ בְּבִּים נִתְהִיךְ בְּבִּים נִתְהִיךְ בִּבְּים נִתְהִיךְ בִּבְּים נִתְּהִיךְ בִּבְּים נִתְּהִיךְ בְּבִּים נִתְּהִיךְ בְּבִּים נִתְּהִיךְ בְּבְּים נִתְּהִיךְ בִּבְּים נִתְּהִים בְּבְּים נִתְּהִיךְ בִּים נִתְּהִים בְּבְּים נִתְּהִים בְּבְּים נִתְּהִים בְּבִּים נִתְּהִים בְּבְּים נִתְּהִים בְּבִּים נִתְּהִים בְּבְּים נִתְּהִים בְּבִּים נִתְּהָים בּבְּים נִתְּהִים בְּבִּים נִתְּהִים בְּבִּים נִתְּהָים בּבְּים נִתְּהִים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבּים נִתְּהִים בּבּים נִיתְּהָים בּבּים בּבְים בּבּים בּבּי

קר. n. f. Gen.22,24. הארן f. sight, seeing Ec.5,10.

יאי m. mirror Jb.37,18.

קּאָי (רֹאָי) m. 1) a seeing, vision Gen.16,13.— 2) looks, appearance יבְּל סוֹם מוֹם of a goodly appearance 1S.16,12; hence acc. Stb. יבָל בְּשָׁרוֹ his flesh is deprived of sightliness Jb.33,21 (Eng. Bible: his flesh is consumed away, that it cannot be seen).— 3) spectacle, sight (others: dirt) יְבִּילִי and I will set thee as a spectacle Nah 3,6 (Rashi a. Kimchi: I will render thee as dirt).

רְאֵּרְ pr. n. of three men 1Chr.4,2 = רְאֵּר 2,52; 1Chr.5,5; Ezr.2,47.

רַאִים вее רַאָים.

לאישן Jb.15,7 Ktib for ראישן.

בּאָרת Ec,5,10 Ktib for אַרָאָר, which

ערות I. (= רוּם וּרוּם to be high, lifted up; only pret. f. וְרָאָבוּן and it shall be lifted up Zch.14,10.

TI. acc. Fuerst = Ar. ראם to be red, whence נאטן II.

תים, רְאִים, הים m. buffalo, wild ox (acc. Sept. and Vulg.: unicorn) Num.23,22; Ps. 92,11; Jb.39,9; pl. בְּיִבִּים Is. 34,7 a. רֵמִים Ps. 22,22; of a young buffalo בּוְרַאָּמִים Ps. 29,6.

קר באבור (from באבור ל.; c. באבור ; pl. באבור ; pl. באבור ; pr. n. a) און באבור ביאבור ביאבו

ון רָאמְדוּ (from אר, II.) f. red coral; only pl. באמות Ez. 27,16; Jb. 28,18.

יָרְאַמָּת נָגָּב $pr.\,n.$ see under בְּאָמָת נָגָּב $pt.\,$ cf רוש $pt.\,$ cf which see. ראש בפים בפים בפים ביש

ראשׁן Ch. (= Heb. ראשׁן; pl. רָאשׁן,

תראשין) m. the head Dan.2,32; 7,6; Ezr 5,16; ייי האשר the visions of my head (i. e. imaginations) Dan. 4,2.— 2) foremost position, head בְּבָרָא דִי בְרָאשִׁרם the men that are at their head Ezr.5,10.— 3) substance, sum of the matters Dan.7,1.

ראשׁ (sf. ראשׁים, ראשׁים; pl. רַאשׁים, c. ראשׁיו, sf. באשׁינו, once ראשׁיו, Is.52,2 for וְצִישִׁיוֹ m. 1) the head Gen.3,15; Lev.1,8; 13,12; phrases: to lift up the head, i. e. to exalt oneself Ps.110,7, or to exalt any one 3,4; נַהַן בָּרֹאִשׁוֹ to give back upon one's head. i. e. to recompense Ez.9,10; fig. single person, individual לָראֹשׁ לבֶּן to the head of a man, i. e. to every one Jud.5.30; by metonymy for life: וְחַיַבְמֵּם אֵת־רֹאֹשֶׁי and ye would endanger my head, i. e. my life, with the king Dan.1,10; בָּרָאשׁיֵנוּ with our heads, i.e. in jeopardy of our lives 1Chr.12,20.- 2) head, chief, captain ראש אַבוֹת or ראש בּוֹת אַבוֹת head of a family Ex.6,14; Num. 36, 1; בַּאוֹטֵי הַמְּרִינָה the chiefs of the province Neh.11,3; בַּאשֵׁי בַּנָרוּר captains of the band 1Chr.12,19; the chief priest, i. e. the high priest 2K.25,18; hence בַּרֹאשׁ at the head, i.e. as leaders Deut. 20,5; הָרָה לִראש to become a chief Lam.1,5; יַשַב ראש to seat as chief שם לראש, נַתַן לִראש to make one the head Deut 28,13;

Ps.18.44: also of things: רֹאשׁ פֿנה the head stone of the corner Ps. בַּשְׂמָים רֹאש or בַאשׁי בָשַׂמִים (118,22 the chief spices Cant.4.14; Ex 30. 23; ראש שֶבֶּר my chief joy, i.e. my highest joy Ps.137,6.- 3) top, point 1K.7.17 (of a pillar); Est.5,2 (of a scepter); fig. beginning מְרֹאשׁ וְעַד־כֹיף from the beginning to the end Ec.3,11; באים בישים the beginning (the first) of months Ex.12,2; ראש השנה the beginning of the year Ez.40.1: מראש from the beginning Is.40,21; hence of the opening of a road or street: corner, entrance דרה the corner of the way Ez.16,25; מאט the entrance of the streets Is.51,20.— 4) main division of a river, principal stream וֹכְּעָם יָפּרָד and thence it וְהַנָה רָאִינִם and thence it was parted and became into four principal streams Gen.2,10.- 5) sum, substance ראש דברה אַמֶּת the sum of thy word is truth Ps. 119.160. - 6) sum, full number he shall even וְשֶׁלֵם אֹתוֹ בָּראשׁוֹ restore it in full Lev.5,24 (prop. in its principal; comp. capital, from Lat. caput head); צַּשֵׂאַ to take the sum, the number Ex.30,12; Num.1,2; מֶה עַנְּמוּ how great is the sum of them! Ps.139,17.

ת'א"ש II. (once רוש Deut.32,32) m.
a poisoncus herb (acc. some:
hemlock) שׁרָשׁ פֿרָה ראשׁ וְלַשְנָה a
root that beareth a poisonous
herb and worm-wood Deut 29,17;

בּרְאִישׁ מִשְׁמָּח מָרְאִישׁ מְשְׁמְּחּחּ springeth up as hemlock Hos.10, 4; hence: poison Lam.3,5; מִירֹאִשׁ poison water Jer.8,14; מְיִבְירוֹשׁ grapes of poison Deut.32,32; ראש: לאָנִים the poison of serpents v. 33.

E'N기 III. pr. n. Rosh 1) a son of Benjamin Gen.46,21.— 2) a Scythian people inhabiting the north Ez.38,2 a. 3; 39,1 (prob. the ancestors of the Russians); mentioned along with 그렇다, which see

קר לאשָה f. beginning; only pl. sf. באשָה Ez.36,11.

קּבֶּן (בּאשׁ ר ראשׁ ה) f. head, chief אֶבֶּן הַראשְׁה the head stone (i. e. corner-stone) Zch.4,7.

ראשון (den. from ראשון; once דישון Jb.8,8; pl. ראשונים) num. first Ex.12 15; in reference to time: former Gen.40,13; Zch.1,4; hence: ancient. as n. ראשונים the ancients Deut. 19,14; in reference to rank; foremost, chief Dan.10,13; f. ראשונה first Zch.6,2, former Jer.36,28; pl. as n. former things Is. 43,18, former prophecies 42.9; as adv. ראשונה first, before Gen. 38, 28; לַרְאשׁנָה at the first Gen.13,4; Jud.18,29; in reference to order: foremost, at the head Gen.33,2; in reference to rank: who sat in הַּישָׁבִים רָאשׁנָה בַּפַּלְכוּת the first rank in the kingdom Est. 1,14.

תְאֲשׁוֹת f. place at the head 18.26, 12 (see מְרַאֲשׁוֹת). ראשית (den. from ראשית; once השית Deut.11,12; sf. אַשִּׁיתוּ, הַאשִּׁיתוּ f. 1) chief, best בורתם f. 1) the chief of their strength Jer. 49,35; בְאשִׁית שִׁבְנִים the chief (best) ointment Am.6,6; 8723 and he provided the best for himself Deut. 33,21. - 2) -the be הַאשִׁית מַמַלַכִּתוֹ the be ginning of his kingdom Gen.10. 10; השנה the beginning of the year Deut.11,12; וָהַיָה רָאשִׁיתָּה and thy beginning will have been small Jb.8.7; האשית ideal as the beginning of his way (i. e. as his first creation) Pr.8, 22.- 3) first-fruits, firstling, the first קרבן האשית an oblation of the first-fruits Lev.2,12; רֵאשִׁית the first of the first-fruits Ex.23,19; ראשית אוני the firstling of my strength (of a first-born son) Gen. 49,3.

ראשון (= ראשון) adj first; only f. אינית Jer.25,1.

 thou greatly enrichest it Ps.65.10, b) much time. my soul רבת שכנה־לה נפשי long hath long dwelt Ps. 120, 6. c) enough Gen.45,28; רב לַכִם שֶבת ye have dwelt [long] enough it is בַב מָהָיוֹת קֹלוֹת it is enough that there be thunderings Ex.9,28.— 2) great, mighty Dinn לבה the great deep Gen.7,11; בבה קבה great plague Num.11,33; בה קבר ההרה the journey is too great for thee 1K.19,7; בלה ב great king Ps. 48, 3; ביפעלים great in acts 2S.23,20; בַל לָּהוֹשֶׁיעַ mighty to save Is.63,1; [] of great power Ps.147,5; בַּת־הַמָּהוֹמָה great in confusion Ez.22.5; as n. chief, master בותו the chief of his house Est.1,8; בַב הַהֹבֵל the ship-master Jon.1.6; אַרַבּי הַשַּׁרָּבּי the chiefs (princes) of the king Jer. 41.1.

מלַן. Ch. (def. אֹבְּן; f. אַבְּן, def. אֹבְּן adj. great בּבְל בַּקְל , a great feast Dan.5,I; אַבְּן אַבְּן 2; אַבְל בַּקְל בַּקְאָן the great sea 7, 2; מוּבר great Babylon 4,27; as n. chief, captain Dan.4,6; בּב אָנְם בּבְל בַּבְּן בַּבְּר

י, רְבָּכֶם (from רָבֵּי, דְבָּכְם, sf. פּ, רְבֵּי, pl. c. רְבֵּי adj. multitude, muchness, abundance, numerousness ביב a multitude of words בכ.5,2; בון unto a multitude Gen. 30,30; רב חַבְּבְי much wisdom Ec. 1,18: תַבְּי much strength Ps.35, ווּ, דְבָּי הַ in the abundance of thy kindness Ps.5,8; וּבְּיִנְי וֹיִי

בית that could not be numbered for multitude 1K.8,5; בְּבֶּבְּים אֵבְּי הָעָבִים אֵרְ הַנְבְּיִם חַלְּבְּי הַעָּבִים אַר חַבְּבְּים חַלְּבְּים חַבְּיִם הַעָּבִים אַר חַבְּיבִים אַר חַבְּיבִים אַר חַבְּיבִים אַר חַבְּיבִים הַיִּבְיִם הַבְּיבִים הַבְּיבְים הַבְּיבְים הַבְּיבְים הַבְּיבְים הַבְּיבְּים הַבְּיבְים הַבְּיבְים הַבְּיבְים הַבְּים הַבְּיבְים הַבְּיבְים הַבְּיבְּים הַבְּיבְּים הַבְּיבְים הַבְיבְּים הַבְּיבְים הַבְּיבְים הַבְּיבְים הַבְּיבְים הַבְּיבְים הַבְּים הַבְּיבְים הַבְּיבְים הַבְּים הַבְּיבְּים הַבְּים הַבְּיבְיבְּים הַבְּיבְים הַבְּיבְּים הַבְּיבְים הַבְּיבְים הַבְּיבְים הַבְּיבְּים הַבְּים הַבְּיבְים הַבְּיבְים הַבְּיבּים הּבּים הּבּים הּבּיבוּים הבּיבוּים הבּיבוּים הּבּים הבּיבוּים הבּיב

קיב see רב

אָבֿאָ see וֹבּאָ.

נור (pl. זבן, אובן; inf. בון (pl. זבן, אובן inf. בון) אונס multiply, to increase Gen.6,1; inf. sf. בון as they increased Hos.4,7 — 2) to be numerous, manifold בון בון אובן how numerous are my assailants Ps 3,2; בון בון בון בון שיין how manifold (others: great) are thy works! 104,24.

Pu. בַב (den. from לְבָּבְּה) to be multiplied by myriads; only pt. f. pl. צאננו בַּאַלִיפוֹת הְרָבְבוֹת מְרָבְבוֹת may our sheep be bringing forth thousands and be multiplied by myriads Ps.144.13.

נוֹ (pl. יבֹנוֹ) to throw, to shoot (arrows) Gen.49,23; pt. בב archer, pl. בבים Jer 50,29, sf יבָנוֹ his archers Jb 16,13.

קבְבּוֹת (from בְּבָרָת I. pl. prop. great prop. f. prop. great multitude, hence: ten thousands, myriad Jud.20,10; 18.18,7; בְּבִית קְדֶים myriads of people Ps.3,7; שְׁהַיִּת קְדֶים myriads of saints Deut.33.2.

רָבֵּך I. (akin to בְּבָּן) to spread (a bed) Pr.7.16

ורבד II. in Ar to bind, whence בְנִיד

Pi. רְבָּר (imp. בָּה for בְּבָּר (imp. בָּה for לֹא רבִּיתְ לֹא רבִּיתְ thou dost not increase (in wealth) by their price Ps.44, 13.— 2) to raise, to bring up Ez. 19,2; Lam.2,22.

לֵּרֶבְים (fut. בַּרֶבֶּה, ap. בַּרְבָּה ft. בַּרְבָּה (fut. בַּרְבָּה ap. בַּרְבָּה ft. בַּרְבָּה (fut. בַּרְבָּה pt. בַּרְבָּה ft. (בַּרְבָּה ft. בַּרְבָּה ft. 28,8 ft. 10; 17 ft. 17 ft. 17 ft. 18 ft. 19 ft.

of me ever so much dowry and gift Gen. 34,12: frequently this verb describes an adverb: אַל תַּרָבוּ לתַבְּרוֹּ talk no more 18.2,3; בַּרוֹּ (thoroughly) wash me much Ps.51,4; כָּלָה הָכַלָּה when ye pray much Is.1,15; also before -? with inf.: הָרָבְּתָה לְהִתְפַּלִל she prayed much 1S 1,12; ניר כ הנער and the wood לאכל בעם מאשר... devoured more people than... 28. 18,8; inf. מולבה as adv. much Gen. 15,1; 2S.8,8; Neh.2,2; sometimes also אָכל הַרְבּוֹת to eat much Pr.25,27; the latter also as n.: multitude Am.4,9.- 2) to increase, to augment תַּרָבָּה מִקְנָתוֹ thou shalt increase the price thereof Lev. 25,16.- 3) to make great Ps.18,36. - 4) to enlarge, to extend (a boundary) 1Chr.4.10.

יְבְּה II. (בְּבַב II.) to throw, to shoot; only pt. רֹבָה בֹיְשָׁת a shooter with a bow, an archer Gen.21,20 (בְּיִשָּׁת.).

רָהָר Ch. to become great, to grow Dan 4,8 a. 19.— Pa. בַּי to make great, to exalt Dan.2,48.

pr. n. Rabbah 1) capital of the Ammouites 2S 11,1; Jer.49,3; more fully בַּר בְּנִי עַמוֹן Deut.3, 11.—2) a city in Judah Jos.15,60.

לבות (== רְבָּבְה ; pl. חְבָּה f. myriad, ten thousand Jon.4,11; Neh.7,21; du. רְבוֹתְים two myriads, twenty thousand Ps.68,18.

רבן Ch. (pl. רבון Ktib) f. myriad

בון בון a myriad of myriads Dan 7,10 (Kri בַבָּן).

וְבֹלּ (def. אֹחֲבֹּוֹיִ) f. greatness, majesty Dan.4 33; 5,18.

לבוֹא (בּוֹב יֹבן; pl. הַלְּאוֹת f. myriad ten thousand Ezr.2,64; Dan.11,12, pl. also באות (with א quiescent באות) Ezr.2,69.

קביב (from בְבַר I.; only pl. וְבִיבְים m. abundant rain, shower Deut. 32,2; Jer.14,22; Mic.5,6; Ps.65,11.

רָבִיד (from בוֹר II.; c. רָבָּד m. chain Gen.41,42; Ez.J6,11.

the fourth Gen.1,19; מוש. m. the fourth Gen.1,19; בְּנִי ְרָבִעִּים children of the fourth generation 2K.10,30; f. רְבִיעִת the fourth Lev. 19,24; also the fourth part בּרִינְת the fourth part of a hin Lev. 23,13; סְבִּיִּת one fourth part of the day Neh.9,3.

רָבִישֵי Ch. (f. רְבִישִיא, def. רְבִישִיק) num. fourth Dan.7,7 a. 23.

רְבִּית pr. n. a city in Issachar Jos. 19.20.

קבּין to dip, to soak (into oil); only

Hoph. pt. f. קבּיִן soaked Lev.
6,14; 7,12; 1Chr.23,29.

רְבְּלְּה pr. n. a city in Syria Num. 34,11; Jer.39,5.

סְרֵים pr. n. 1) an Assyrian officer 2K.18,17.— 2) a Chaldean prince Jer.39,3.

קבְעָה . (akin to נְבַץ; mf. רְבָעָה, sf. רְבָעָה to lie down, to lie with Lev.15,23; 20.16

Hiph. יְרָבִּישׁ (fut. יַרָבִּישׁ) to cause to gender, to copulate Lev. 19.19.

II. (den. from צַּרָבֵּע) to have four sides; pt. p. בְּלְצָּה four-sided, square Ex.27,1; /. בָּגָּיה Ez.41,21.

Pu. pt. מְרָבֶּע made four-sided, square; only f. מְרָבַּעוֹת Ez.40,47, pl. מְרָבָּעוֹת 1K.7,31.

עְבַעְ I. (from בָּע I) m. a lying down; only sf. בְּנִי Ps.139,3.

קבְעִיוֹ, II. (from בָּק II.; pl. sf. רְבָעִיוֹ, בּק m. 1) fourth part, a fourth Ex.29,40.— 2) side of a four-sided object Ez.43,16; עַל בְּעִיהָם on their four sides Ez.1,8.— 3) pr. n. a king of the Midianites Num.31,8; Jos.13,21.

תְבַּעִים (from אַבְּאָרָ; only pl. רְבַּעִים)
m. descendant of the fourth generation עַל־שָּלְשִים יְעַל־רָבִּעִים unto
the third and fourth generation
Ex.20.5; Num.14.18; Deut.5.9.

קבּע (בְּעְ הַבְּעְ II.) m. a fourth 2K.6, 25; לְבַע יִשְּׁרָאֵל the fourth part of Israel Num.23,10; others: seed, offspring, from בָּע l. (acc. Stb. עבַר here: lying dust, which suits the parallel בְּבַע from בְּבַע from בְּבַע הַבְּע comp. Rabbinic בְּבַע to lay dust by sprinkling).

רְבִצִים (fut. יְבִין: ; pt. יְבִין , pl. רְבִּצִים , f. רְבָּצִים) to lie down, to couch Gen.49,9 (of beasts); Jb.11,19 (of men); of a bird: to sit, to broad Deut.22,6; fig. of a curse Deut.29, 19. — 2) to lie in wait, to lurk

sin lieth (i. e. lurketh) at the door Gen.4.7.

Hiph. רְּרָכִיץְ (fut. יְרָבִּיץְ; pt. נְרָבִּיץְ; pt. (מַרְבִּיץְ; pt. מַרְבִּיץְ; pt. (מַרְבִּיץְ; pt. (מַרְבִּיץְ; pt. (מַרְבִּיץְ; pt. (מַרְבִּיץְ; pt. (מַרְבִּיץְ; pt. (ant.1,7; fig. of men Ez. 34, 15. — 2) to lay (stones) Is.54,11.

וֹרֶבֶץ (sf. וְבְצִה, הְבָּצוֹ) m. a restingplace (of flocks) Is.65,10; Pr.24, 15 (of men).

to fatten, whence בַּרְבֶּק.

דְּבְּקְה pr. n. Rebekah (Rebecca), wife of Isaac Gen.22,23; 24,15.

Ch. (redupl. from בֹן; pl. יבָרְבָּרָא, f. אָבְרָבְיּל, pl. וְבִּרְבָּרָא, def. מַלֶּל בִּרְבְּרָבְ, adj. great Dan.3,33; 2, 48; 7,11; בְּרָבִיּל to speak presumptuously v. 1.

יבּרְבְּנִין, ch. (only pl. בְּרָבְנִין, sf. בְּרָבְנִין, בּרָבְנִין, m. lord Dan.5,1.

רַבְּשְׁקְה pr. n. an Assyrian general 2K.18.17.

בגר to heap together, whence the next word.

(only pl. רְגָבִים, c. יְגָבִים) m. clod, lump (of earth) Jb.21,33; 38.38.

וְבְנָה (fut. יְבְנָה imp. pl. יְבָוּה [גַּנָה full זְבָנָה is.32,11 for בְּנָנָה 1) to be moved, agitated 2S.19,1; Is.14,9.— 2) to tremble, to be excited Deut.2,25; Jer.33,9.— 3) to rage, to be wroth Is.28,21; Pr.29,9; with בונה בצ.16,43.

Hiph. בְּרְנִיז (fut. בְיִרְנִיז; pt. מַרְנִיז; pt. מַרְנִיז (fut. יַבְרְנִיז; pt. בַּרְנִיז (fut. יַבְרְנִיז יַבְּרָנִיז) to stir, to disquiet 1S.28,15.—

2) to make trouble Is.13,13; 14, 16.— 3) to make wroth, to provoke Jb.12.6.

Hithp. הְּרֵבְוּלֵּוֹ to be agitated, to rage; only inf. sf. לְבִּי thy rage against me Is 37,28 a. 29.

רְנֵז Ch. to rage; only Aph. בְרָנֵז to enrage, to provoke Ezr.5,12.

Ch. m. wrath Dan.3,13.

727 adj. trembling Deut.28,15.

לָּגְוֹ (sf. קְוָּ,וֹּ, מְיֹנָן m. 1) noise, rage Jb.37,2; 39,24.— 2) trouble, disquiet Jb.3,17; 14,1; Is. 14,3.— 3) anger Hab.3,2.

קֹנֶלְ f. trembling, disquiet Ez.12,18.

לְבֵוֹ f) to walk, to go, whence לְבֵּוֹ ... 2) fig. like בְבַלְ to go about talebearing, to slander Ps.15,3...

3) to tread, to full, to wash, whence לְבֵּוֹ ...

Pi. לְבֵל (fut. בְּבֵל ; mf. בְּבֵל , sf. לְבֵל) 1) to wander about, to spy out Jos.14,7; 2S.10,3; pt. בְּבָל spy, scout Gen.42,9; Jos.6 22.— 2) to slander (with בְּ of the person slandered) 2S.19,28.

Tiph. הָרְגִּיל (for Hiph. הָרְגִּיל (for Hiph. הָרְגִּיל (for Hiph. הָרְגִּל (for Hiph. הָרְגִּל (for Hiph. הָרְגִּל (for Hiph. הַרְגָּל (for Hiph. בְּבָּל (for Hiph. בְּבָּל (for Hiph. בְּבָל (for Hiph. בְּבָל (for Hiph. leg Ez.29,11; בְּבַל (for Ez.29,11; leg Ez.2

the foot, i.e. to irrigate by turning a water-machine with the feet Deut.1.10.— 2) tread, pace, step according to the להגל המלאבה pace of the cattle Gen.33,14 (see the people דַּעָּם אֲשֶׁר בָּרַגְלַי;(מָלֶאכָה that are in my steps, i. e. that followed me Jud. 8,5; לְלַנְרָה in her steps, i. e. after her 1S. 25, 42; וְהֶפִּיצְהוּ לְרַוְלֵיו and they shall scatter him at his steps Jb.18,11; because of my coming Gen. 30,30 (acc. Targ.: for my sake).-3) turn, time (prop one tread with the foot) שַלוֹשׁ רָנֵלִים three times Ex.23,14; Num 22,28.

רְּנְלֹי, Ch. (def. אֶבְיְבוֹ; du. בְּבְלֵי, def. אַבְיבוֹ, sf. יְנְנְלוֹיִר, f. foot Dan.2, 33 a. 41; 7,7.

עין רֹגֵל (fuller) only in pr. n. עין רֹגֵל Jos.15,7; 1K.1,9.

בְּלִיי adj. foot-soldier, footman Ex. בְּלִים adj. foot-soldier, footman Ex. בוּלִים Jer.12,5.

יבי'ים (fullers' place) pr. n. a place in Gilead 2S.17,27.

רְנִים (fut. יְרָנִים, pl. יְרָנִים; inf. רְנִים, in Ar. to heap up, hence: to heap stones upon, to stone, with accus. Lev.20,2; 24,14; with בָּי יִרְנִים יִרְנִים בַּי בְּירַיְנִים יִרְנִים יִרְנִים יִרְנִים בּי בְּירַיְנִים יִרְנִים יִּרְנִים יִרְנִים יִרְנִים יִרְנִים יִּרְנִים יִרְנִים יִרְנִים יִּרְנִים יִּיִּים יִייִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּים יִּיְנִים יִּים יִּים יִּיִּים יִּים יִּיבְּים יִּיְיבְּים יִּים יִּיְיבְּים יִּים יִּיבְּים יִּיבְּים יִּים יִּים יִּים יִּים יִּים יִּים יִּים יִּיים יִּים יִּים יִּיבְּים יִּים יִּיים יִּים יִּיים יִּיים יִּים יִּים יִּים יִּים יִּיים יִּיים יִּיים יִּים יִּים יִּים יִּים יִּיים יִּים יִּים יִּיים יִּיים יִּים

בוב pr. n. m. 1Chr.2,47.

קבם בל pr. n. m Zeh.7,2

רְבְּלְתְ (from נְנְמָתָם; sf. נְנָם, f. heap, company Ps.68,28.

(pt. pl. רְנֵנִים) to murmur, to rebel Is.29.24.

Niph. וְלָבֵן (/ut. יְרָבֵן) same as Kal Deut.1,27 (hence נָרָבֵּן)

ירָנֵע (pt. רַבֵּע הַרָּם) 1) to set in motion, to stir בְּע הַרָּם who stirreth the sea Is.51,15; Jer.31,34; Jb.26,12.—
2) to contract, to shrivel עירִי רָבַע my skin contracteth Jb.7,5 (accolder interpreters: is burst open).-3) to wink, whence Hiph. 1 and צבו. — 4) to retreat, to rest, whence Niph, Hiph. 2, בַּרְבָּיִב , בַּרְבָּעָה.

Niph. נְוֹנָגַע (fut. יֵרָנָע'; imp f. נְרָנְעִי') to take rest Jer.47,6.

Hiph. הַרְגִּישׁ (fut יַרָּגִּישׁ (יִרְנִּישׁ יִרְנִישׁה wink וֹרָבְּיִשׁ while I wink, i.e instantly Jer 49,19; ער אַרְגִישָה for a moment Pr.12,19.— 2) to cause to rest, to give rest Jer 31,1; 50,34; antr. to rest, to find rest Is 34,14.— 3) to settle, to establish מִשְּׁפְּטִי לְאוֹר עַבְּיִם אַרְגִישׁ my justice will I establish as a light of the people Is.51,4.

קוֹנְע (from לְנֵע מָּלְ). still, quiet; only pl. c. רְנֵע אָבץ the quiet in the land Ps.35,20

עָבֵי (from עָבֵי 3; הְעַבְּים, pl הָבְנָעים m. wink, moment, instant Ex.33, 5; עָבָיָם in a moment Jb. 21, 13; עבין for a moment 20,5; בּבָּעִים דָבָע קמן for a little moment Is. 26,20 בּוֹנֵע קמן קמן קמן קמן קמן קמן קמן איים לוְנָע קמן קמן איים לוְנָע קמן איים לוְנָע הַיָּע קמן איים לוּנָע היים אוויים איים מואר שוויים לויים איים לויים איים לויים איים לויים איים לויים ל

עַבְי (בּוֹלַיִי) to be noisy, to rage Ps.2.1.

בּרֵנֵשׁ Ch. only Aph. רְנֵשׁ to come together, to assemble Dan.6,7 a. 12 (others: to come tumultuously; comp. Heb. בַּרָנִשׁ).

בּוֹנֶשׁ m. noisy crowd, throng Ps.55, 15 (others: zeal, ardor).

רְנְשְׁה (c. רְנִשְׁה) f turbulence Ps. 64,3 (others = הָנֵשׁ noisy crowd).

ל תְבֶּר (pt יוֹרָה; unf יוֹרָה) to tread down, to subdue Ps.144,2; יבָּר בְּיִר בִּיִּר to subdue nations before him Is.45,1.

Tבון II. to spread (Kal not used).—

Hiph. אוֹן (fut. ap. בוֹן ') to spread, to overlay (with metal)

1K.6,32.

 מבְרנים יוִרדּוּ עַל־יִוּיְהַם מִרֹּבְּ עַרִּיִם מִרְבּּ עִרְבִּים עַרִּיִם מִרְבּּוּ עַלִּבְּרִים יִרְדּוּ עַל־יִוּיְהַם Ps. 72,8; וְהַבּּהְנִים יִרְדּוּ עַל־יִוּיְהָם and the priests rule by their means Jer. 5,31; with בְּסׁיִר וֹנִיְהָה סִיר 1K. 5,4 a. 30. — 3) to prevail מַבְּרוֹם from above hath he sent fire into my bones, and it prevaileth against them Lam. 1,13 (acc. older interpreters מַבְּיִרְבָּה and he breaketh them; others — יִּיִרְיָבָּה and he let it down).

77 pr. n. m. 1Chr.2,14.

רָדִידְי (from בְּדֵידְ II.; sf. יְדִידְי, pl. בְּדִידְי (קִידִידְי, m veil, shawl Cant.5,7; Is.3,23.

בְּדָ to slumber, to sleep (Kal not used).

Niph. בַּרָבֵוֹ (fut. בַּרָבֵּי ; pt. בַּרָבָּי 1) to be fast asleep Jon.1,5; Pr. 10,5.— 2) to become stupefied, senseless Jud.4,2;, Ps.76,7; Dan. 8,18,

ורנים 1Chr.1,7 see דרנים.

 Niph. קּוָדֵף (pt. קּדָּדָ) to be driven, chased, pursued עַל צַּוְאָרֵנוּ we are driven (Vulg.: led) by our necks Lam.5,5; fig. קּנָדְף what is chased away, i. e. the past Ec 7,15.

Pu. বৃত্তা to be chased, driven away Is.17,13.

Hiph. קרדיף to chase, to pursue Jud.20.43.

Hoph. only pt. אָרָדָף persecuted Is.14.6.

רַהַב (בּבּב ; fut. רַהַב; imp. רַהַב (בְּבַב ; fut. יַרְהַב ; imp. בּבֹר) to show oneself great, to behave proudly against (בְּב) Is.3, 5.— 2) to urge, to importune בַּרָר urge thy friend Pr.6,3.

Hiph. הַרְהִיב 1) to embolden thou hast emboldened me with strength in my soul Ps.138,3. — 2) to excite, to enravish Cant.6,5.

בְּהָבִים adj. proud; only pl. בְּהָבים the proud Ps.40,5.

בּהֶר (^ בְּהֵר m. 1) pride, boasting בּה the boastful helpers Jb. 9,10; of the Egyptians who never gave Israel their promised aid: הַבָּב הַם שָּבָּר they are boastful in sitting still Is. 30,7.— 2) seamonster (prob. the crocodile) Jb. 26,12; fig. of Egypt Ps 87,4; 89,11.

בְּוֹלְתְ m. pride, boasting; only sf. בְּיִלְם Ps.90,10.

רוֹהָנָה pr. n. m. 1Chr.7,34 (Ktib רְהָנָה).

דְרָה to tremble, to fear; only 2 pl. אָרָה Is.44,8 (acc. Ges. the root is אור, which see).

מה) (= Ar. מוֹן) to run, to flow, whence the next word.

בְרָכְּטִים (pl. רְרָּטִים m. 1) gutter, trough Gen. 30, 38; Ex. 2, 16. — 2) poet. flowing hair, locks Cant. 7, 6.

מְרָהִימֵנוּ (only *pl. sf.* בְּהִימֵנוּ) *m.* rafter Cant 1.17 (*Ktib* בְּהִים).

רֵן Ch. (for בְּאָר, from בְּיָב, sf. תַּוֹהַ, m. look, aspect Dan.3,25.

בוֹב see בוֹב.

רוב see הוב.

רְּדְל (akin to יְבֵי ; pret. דָּ, 1 pl. בְּדְננּי) to wander, to ramble בְּדְ עָם he wandereth with God Hos. 12,1 (acc. older Jewish interpreters = בְּדָנוּ he ruleth); עַבְיּע we wander about Jer.2,31.

Hiph. הֵרִיר (fut. יְרָיר) 1) to rave about, to break loose בַּאָשֶׁר תְּרִיר when thou shalt break loose Gen. 27,40. — 2) to be restless אָרִיר I am sestless in my complaint Ps.55,3 (acc. older interpreters אַרִיר I mourn).

יְרָוֹה (fut. יְרָהָה, pt. יְרָהְה) to drink, to be full, satisfied Ps.36.9; poet. of a sword: חָרָהָה מְדְּמָה it shall be drunk of their blood Jer. 46, 10; fig. to enjoy let us enjoy love Pr.7.18.

Niph. נְרְוָה to be watered, refreshed ינֶרְא יוֹנֶא and he that watereth shall be watered also himself Pr.11,25 (בוֹנָה בּ

Pi. אָרָה; imp. רְבָּה; imp. 1) to be soaked, sated, drunk Is.34, 5 a. 7.— 2) to water (ridges) Ps. 65,11; fig. אַרָּיָרָה I will water thee with my tears Is. 16, 9 (בַּרָּיִרָּה).— 3) to satiate Jer.31, 13; fig. of love Ps.5,19.

Hiph. הָרָיָה (pt. מַרָנָה to

give to drink, to water Jer.31,24; Is.55,10; Pr.11,25.— 2) to satiate Is.43.24.

מלו, adj. well-watered Is.58,11; Jer. 31,12; f. בְּוֹהְ as n. drunkenness: הְנָהְה אֶת־הַאָּמִאָּ to add drunkenness to thirst Deut 29,18 (Fuerst: so that satiety increases thirst).

ַרָהָנָה see רוֹהַנָּה.

to hide, whence 17.

(prob. den. from הַוֹן air; fut. הַוֹיִן) to be airy, wide; fig. יַּן חוֹיַן to be easy, refreshed, relieved 1S.16,23; Jb.32,20.

Pu. רָּבְי (pt. רְּבְיה) to be large, roomy (of chambers) Jer.22,14.

קֹנֵית (from וְבָיֵן) m. 1) room, space Gen.32,17.— 2) enlargement, relief Est.4.14.

וֹאָן to breathe, to snuff (Kal not used).

רָוֹתְי (from וְוֹתְ to breathe; sf. ווֹתְי ,

רוֹחַכֶּם; pl. הוֹחוֹת, f. a, m. 1) air Jb 41,8; אַר רוּם to snuff the air, to breathe, to pant Jer. 2,24. - 2) wind, breeze Gen 8,1; 1K.19,11; דוֹחַ מול an east wind Ex. 10.13; of something vain: דוֹתַ חַנִּי my life is wind, i. e. vanity Jb.7,7; עַמַל לַרוּהַ to labor for wind, i. e. in vain Ec. 5,15; דָבֶרֵי רוּחַ vain words Jb.16, 13; בַּעַת רוּהַ vain knowledge Jb. 15,2; בעה רוּח to feed on wind, i. e. to grasp after something vain Hos. 12, 2 (see also under II.). — 2) side, quarter (of the heavens) רוֹחַ הַקַּרִים the east side Ez.42,16; בּיוֹם הַיּוֹם acc. Rashi: the quarter where the sun sets, i. e. the west Gen.3.8 (others: the breeze-time of the day, i. e. the evening); with ה loc. רְּהָחָה on a side, on every side Jer.52,23; pl. the four quarters Ez. 37,9; 42,20.— 3) breath Ps.135,17; the breath of life Gen 6, 17; cf one dear to us as life: the breath of our nostrils Lam.4,20; הַשִּׁיב רוּחַ to draw breath Jb.9,18. — 4) vital breath, spirit, life Ez.37,8; Ec.3,21; 12,7; of the spirit of man as breathed into him by God: אַלוֹהַ the spirit of God Jb.27,3; Gen,6,3; of one recovering his spirits: וַהַּהָּוֹי and his spirit revived Gen. 45,27 or וּחַשֵּׁב רוֹחוֹ and his spirit returned Jud. 15,19. — 5) spirit, as opposed to flesh Is.31,3; of the invisible power of God, which manifests itself in the world Gen.

1.2, in mankind Hag. 2.5, or in individual persons Is. 42.1; of the inspired prophet: איש הרוח the man of spirit Hos.7,9; of the various powers of the mind: הוֹח דות spirit of wisdom Is.11,2; דות גצה spirit of counsel ib.; רוח דעת spirit of knowledge ib.; רוֹחַ קּנָאַה spirit of jealousy Num.5,14; 미기 לוח (lying spirit 1K. 22, 22 לוח תמַאַת unclean spirit Zch.13,2; חַוֹּק עועים perverse spirit Is.19,14. — 6) mind, purpose עַלה על רוח to come up into the mind Ez.20,32; that he had in אַשֵּׁר הָיָה בָּרוֹחַ עְכּוֹוֹ his mind 1Chr.28,12; נַתַן רוּחַ בָּד to give a mind (i. e. to suggest a purpose) to one 2K.19,7; הַעִיר יייי to stir up the mind of... Ezr.1,1; אַשֶׁר נַרְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ whose mind made him willing Ex.35,21; of the frame of mind or temper: of an humble spirit Pr. שְׁפַּל־רוּהַ 16,19; קצר־רוּם hasty of spirit, impatient 14,29; בַה רוּם proud in spirit Ec.7,8; אַרֶּדְרוּת patient in spirit ib.— 7) spirit, courage אָישׁ a man in whom there אַשֶׁר רוּחַ בּוֹ is a spirit (i. e. courage) Num. 27,18; רוֹם נַכוֹן a firm spirit Ps.51, 12; לאֹ קַמָה עוֹר רוֹם בָּאִישׁ there remained not any more courage in any man Jos.2,11.

רְּהְּחָ Ch. (def. אַחְּוֹח, sf. הַחָּוֹח; pl. c. יוֹהְוֹח (f. 1) wind Dan.2,35; 7,2.—2) spirit Dan.5,14.—3) mind Dan.5,20.

וְרַחַתְּה (from רָבִית) f. relief, freedom,

respite Ex.8,11; sf. לְנוֹחָתִי for my freedom Lam.3,56.

f (from רְוֹיֶהְ) f. abundance, plenty Ps.23.5; 66,12.

רְּבְּ (pret. בְּיָ , fut. בּוֹיִ, בּיָ, ap. בַּמָה , בַּיַבָּם ; pt. בַּבָ, f. בַּמָה; imp. רָם, inf. רוֹם, רוֹם, sf. קָם, sf. בוֹם Ez.10,17) 1) to rise, to be lifted up, to be raised וַהַרַם מֵעַל מארץ and it (the ark) was lifted up above the earth Gen. 7, 17; מסלתי ירמון and my highways shall be raised Is.49,11; once of worms: to be raised, bred Ex.16, 20.- 2) to be high בּוֹכבִים בַּי־רַמוּ the stars, how high they are Jb. 22, 12; הַרְים הַרְמִים the high mountains Deut.12,2; בַּמִי הַקּוֹמָה the high ones of stature ls.10,33; of a voice: loud Deut. 27, 14; fig. thy hand shall הַרוֹם יַרָךְ עַל־צָּרֶיךְ become high above, i.e. thou shalt be victorious over, thy adversaries Mic.5,8; hence: בָּיָר רָמָה with a high hand, i. e. victoriously Ex.14,8.- 3) to exalt oneself, to be exalted, to be high יַרוּם לְרַחֶּמְכֵּם he will exalt himself, to have mercy upon you Is. 30,18; אַרוֹם I will be exalted among the nations Ps.46,11; רוֹמָה עַל־ be thou exalted over the heavens 57,6; pt. 미구 high, exalted (of God) Is 57,15; pl. מַבְּיִם יִיטָבּאַ he judgeth those that are high (exalted) Jb. 21,22. — 4) to be high, lifted up, proud, haughty מַנְרָם לָבָם and their heart was

lifted up Hos.13,6; מְהֹרְמוּ עִינְיוּ how haughty are its eyes! Pr.30, 13; המֹת בְינִים רְמוֹת haughty eyes Ps. 18,28; שִׁנִים רְמִה with a high hand, i. e. presumptuously Num.15.30.

Pi. הְמָם (fut. בְּוֹרָיִם; pt. בְּיִבְּים; imp. pl. ורוֹמְמוֹ (רוֹמְמוֹ to lift up, to make high, to set up וַתַּרוֹמֶם גַּלֵיו and it lifteth up the waves thereof Ps.107,25; fig. of one perishing: he shall set me up upon a rock, i. e. in a high and secure place Ps. 27, 5; מָרוֹמָמָי thou who liftest me up, i. e. savest me, from the gates of death 9,14.- 2) to set up, to to set לרומם את־בית אלהינו to set up the house of our God Ezr.9, 9.- 3) to bring up, to rear בַּנִים ו נְדֵּלְתִי וְרוֹמֵמְתִי I have nourished and brought up children Is.1,2; of a tree: תָהוֹם רוֹמְמֶתְהוֹ the deep reared it, made it high Ez.31,4.-4) to lift up, to exalt מָקַמֵי תַּרוֹמָמָנִי thou liftest me up above them that rise against me 2S.22,49; יוֹבְקָה תָּרוֹמָם גוֹי righteousness exalteth a nation Pr.14,34; דוֹמָמוּ exalt ye the Lord Ps. 99, 5; and let them exalt him נירוֹמְמוּהוּ 107,32.

Pu. בּמְבוֹם (fut. בּמְבוֹין: pt. בּמְבוֹים to be raised, exalted Ps.75,11; Neh.9,5.

Hiph. הַרִים (fut. בְּרִים, ap. בּרָים, pt. בְּרָים, pt. בּרָים, pt. pt. בּרָים

set up הַרִּים נֵם to lift up a standard Is.62,10; הַרִים מַאֶּבֶה to set up a pillar Gen.31,45.— 2) to lift up from a low condition, to exalt ו הַרִיםוֹתִיהְ מָתוֹהְ הַעַם I exalted thee from among the people 1K.14,7; to exalt folly Pr. 14, 29; inf. וְלֹא מְמֶּדְבֵּר הָרִים nor doth exaltation come from the desert Ps.75,7; fig. הַרִים יַמִין to lift up the right hand Ps. 89, 43; הַרִים to lift up the head 3,4, i. e. to give strength; הַרָים קַרָן a) to lift up one's horn, i. e. to increase his strength Ps. 92,11. b) to lift up one's own horn, i.e. to be proud 75,6.- 3) to lift up, to raise up (from the ground) Ex. 14,16 (a staff); 2K. 2, 13 (a garment); הַּרִים יַר to lift up the hand (in an oath) Gen.14,22; בַּרִים יָד בִּי to lift up the hand against one 1K. 11, 27. — 4) הַרִים קוֹל to lift up, to raise high the voice, i. e. to cry Gen.39,15; הַּרִימוּ קוֹל raise high your voice unto them Is.13,2; לְהָרִים בָּקִיּל לְשִׂבְּחָה by lifting up the voice with joy 1Chr.15,16; וֹכְהַרִים קוֹל and when they lifted up their voice 2Chr. 5,13; הַרִים קַרָן to lift up the horn (trumpet), i. e. to sound it loudly 1Chr.25,5.- 5) to take up, to take away, to remove Jos.4,5 (a stone); דְרִים הַעַּטֵרָה remove the crown Ez.21,31; הָרִימוּ מָכָשׁוֹל take up the stumbling block Is.57,14; דָרֶם לָךּ take it up to thyself 2 K. 6, 7; fig. וֹלְיִם מֵרִים קָלִּוֹן but shame taketh (carrieth) away the fools Pr.3,35.— 6) to take a part of something, to set apart (with מְנִוֹן בִּין הַמִּיִן מִוֹן בִּין הַמִּיִּן מִוֹן בִּיִּוְחָה and the priest shall take of the meat offering Lev.2,9; וְבִּיִּן בְּיִנְּוֹן בִּיִּן בְּיִנְוֹן בִּיִּן בִּיִּרִים בְּבָּוֹנוֹ בְּקִמְצוֹ and he shall take of it his handful 6,8; הַרִים לְנִדְבָה to set apart as freewill gift 2Chr. 35,7; הַרִּים הַרִּיִם to set apart a heave-offering Num.15.19.

Hoph, DJil (Kri) to be taken away Dan.8,11.

Hithp. הְרוֹמֶם (fut. יְתְרוֹמֶם 1 הַּתְרוֹמֶם for נְאָרְוֹמֶם to exalt oneself Dan.11,36; Is.33,10.

רוֹם Ch. (pt. p. בּוֹם) to be lifted up Dan.5.20.

Pa. רוֹמֶם to exalt, to celebrate Dan.4,34.

Aph. אַרִים (pt. מְרִים) to lift up, to exalt Dan.5,19.

Ithp. אָתְרוֹמֵם to lift up oneself against (with עֵל Dan.5,35.

רוֹם, ה', m. height Pr.25,3; fig. pride, haughtiness Is. 2, 11; רוֹם עִינֵים haughtiness of the eyes 10,2; רוֹם haughtiness of the heart Jer. 48,29.

בוֹם Ch. (sf. רוֹמֵה) m. height Dan. 3.1.

Did m. height; as adv. on high Hab.3,10.

רוֹבְה f. haughtiness, pride; as adv. proudly Mic.2,3.

קרה pr. n. a place near Shechem 2K.23.36.

רֹוְכְּב m. exaltation, praise Ps. 66, 17; pl. c. וֹמְמוֹת 149,6.

רְבְּבְּקוּת f. a lifting up; only sf. קוֹבְיבְוּת Is.33,3.

ולן see רון.

רְצַע (= יְבַע to roar, to make a noise (Kal not used).

Pu. יִבעע (sut. יִרֹעַע) to be shouted Is.16.10.

Hithp. בלי to shout for joy Ps.65,14; hence: to triumph (על) over) 60.10.

לף (רוף 1) to move, to shake, whence Pu.— 2) to be pounded, whence היפות.

Pu. সূচান to be moved, shaken Jb.26,11.

רוץ 'בְרִץ', מף. יְבִרץ', מף. יְבִרץ', מף. יְבִרץ', מף. יְבִרץ', מף. יְבִרץ', יוּהָר, יוֹרץ', יוֹרָץ', יוֹרַץ', יוֹרָץ', יוֹרַץ', יוֹרָץ', יוֹרְץ', יוֹרְץ', יוֹרָץ', יוֹרְץ', יוֹרְייִיץ', יוֹרְייִיף', יוֹרְייִיף', יוֹרְץ', יוֹרְייִיף', יוֹרְץ',

runner, courier Jer.51,31; Jb.9,25, pl. מַלְיֹם 2S.15,1 and צָלְיֹם 2K.11,13.

Pi. רוֹצִין (fut. רוֹצִין) to run hither and thither Nah.2.5.

Hiph. הַרִיק (fut. יָרֵיק, ap. ap.; pt. מָרֵיק, pl. מָרֵיק; inf. הַרִיק; 1) to pour out, to cast out Ec. 11,3 (rain); בַּטִים חוֹצוֹת אַרְיָקָם I cast them out as the dirt in the streets Ps.18,43 (in 2S.22,43 미국 , Hiph. of 기기 to crush). — 2) to empty Gen 42.35 (sacks); Jer.48. 12 (vessels); Hab.1,17 (a net). -3) to leave empty לְהַרִיק נָפֵשׁ רָעֵב to leave empty (i. e. not to feed) the soul of the hungry Is.32.6.-4) to draw out, to unsheathe (a sword, a spear) Ex.15,19; Ps.35, 3; of troops: to lead out (others: to arm) Gen.14,14.

Hoph. הוֹרַק to be emptied, poured forth Jer.48,11; שֶׁבֵּן הּוֹרַק thy name is as ointment poured forth Cant. 1, 3 (but see

רְרְר (pret. רְרְר) to run, to flow רְרְר שׁרוֹיבוֹ אָת־זוֹבוֹ whether his flesh run with his issue Lev.15,3.

וו ראש see רוש II.

רְנִישׁ (pret. 3 pl. רְנִשׁן) to lack, to be

poor Ps.34,11; pt. שֹרְ a. בּאֹי וּ 1S. 18,23; 2S.12,1; Pr.10,4; pl. בְּשִׁים a רְשִׁים Pr.22,7; 12,23.

רְּוֹר. n. Ruth, wife of Boaz R.1,4.
רְּוֹר (def. אַנְיִן) m. secret Dan.2,18; 4,6;
pl. יְנִוֹן, def. אַנָּוֹן 2,29 a. 47.

to make waste away, to destroy Zph.2,11.

Niph. נְרְיָה (fut. יְרָהָה) to waste away, to become lean Is.17,4.

רְיָּהָ adj. lean Ez.34,20; of unfruitful soil Num.13,20.

I. (from בְּוֹרְן m. leanness Is. 10,16; אֲיפַת בְוֹין a lean, i. e. scanty, measure Mic.6.10.

וֹנְ II. (= רְנִוֹן m. prince Pr.14,28.

ירון pr. n. founder of the kingdom of Damascus 1K.11,23.

הוות לי לי (from בְּוָהֵים) m. wasting קוֹי לִי (from בְּוָהְיִם) wasting is mine, i. e. I am wasted Is.24.16.

נְיֵבְם (fut. 3 pl. יְדָם to wink Jb 15,12.

7; of the heart: to swell with joy Is 60,5; fig. of the mouth: to be wide open, i. e. to speak boldly 18.2,1.

Niph. בְרַחַב to be wide; only pt. נְרַחַב wide, spacious Is.30,23.

Hiph. הַרְחִיב (fut. בַּרְחִיב ; pt. בַּרְחִיבֹּ ; imp. בַּרְחִיבֹ , f. בַּרְחִיבֹ ; נחלה בית (הרחיב to make wide, large, spacious Is.57,8; Ex.34,24; with - to give enlargement to, to make room for Gen.26,22; Ps. 4,2; מַהָן אַרַם יַרְחִיב לו a man's gift maketh room for him Pr.18, 16.- 2) to enlarge, to open wide to open the mouth wide הַרְחִיב פָּה Ps.8,II; הרחיב לב to enlarge the heart, to open it wide (to receive instruction) 119,32; הָרָחִיכַה שָׁאוֹל নিছুটা hell hath enlarged herself, opened herself wide Is.5.14 (others: hath enlarged her desire; see to be wide צַרוֹת לִבָבִי הָרְחִיבוּ the troubles of my heart are enlarged Ps.25,17; הַנְמִיק הָרָחָב it is deep and wide Is.30,33 (Eng. Bible: he hath made it deep and wide).

בְּהָרָ, (c. בַּהְיָ, pl. c. בְּהָרָ, ל. הְבָּרְ, c. בְּהָרָ, adj. wide, spacious, large £x.3,8 (of a country); Ez. 23,32; Jb.30,14; of a wall: thick, broad Neh 3,8 בְּרָבְיָרָ, רְחַבֹיְרָיָ, wide-extended Ps.104,25 Gen. 34,21 בְּרָהְרָבְּיָּ עוֹ בְּרָבְרָבְיִּ at large, at liberty Ps.119,45, fig. בְּרָבִינָפָּע , רָחַבּרִנְכָּע , בַּרְבַרְבָּע , fig. בַּרְבַרְבָּע , בַּרַבְּרָבָּע , proud heart Ps.101,5 Pr.28, 25 sometimes בֹרָבּיב as n. proud heart, i. e. pride, haughtiness Pr.21,4.

בְּחָרָ pr. n. a woman in Jericho Jos.2.1.

ית (pl. c. בְּחַבֵּי) m. breadth, wide place Jb. 36, 16; בְּחַבָּי the breadths of the earth 38.18.

קרבי (sf. בְּחָבָּה , בְּחָבָּה) m. breadth Gen.6,15 Ex.25,10 מְלֹא־רֹחֵב אַרְצְּדְּ over the full breadth of thy land Is.8,8; בְחַב לִב heart, i. e. broad mind 1K.5,9.

בּהֹבְילֵנוֹ (sf. בְּחֹבֶּהְ; pl. הְבֹּהִי, sf. בְחֹבְּהִי) m. prop. wide space, hence: 1) street Gen.9,12; Jud.19, 20; Cant.3,2; Lam.4,18.— 2) open place, forum 2Chr.32,6; Neh.8,1.-3) pr. n. of two cities Jos.21,31; 2S.10,8 and of two persons 2S.8.3; Neh.10,12.

קרבות יות (חברות pr. n. 1) name of a well Gen.26,22.— 2) בְּחָבות Rehoboth of the river, a city on the Euphrates Gen.36,37.— 3) מון מון ancient city of Assyria Gen.10.11.

ייין a. רְיַבְּיִרְן pr. n. m. 1Chr.23, 17 24,21.

בּתְבְּעָם pr. n. Rehoboam, son of Solomon, first king of Judah 1K. 11,43.

לחה to rub, to grind, whence הַחָיֵם (from רָחָם) adj. merciful, compassionate Ex.34,6 Jo.2,13.

בית (הית אין אין pr. n. 1) a Persian governor in Samaria Ezr. 4,8.— 2) other persons Ezr. 2,2 and Neh. 10,26 (ב בווי 7,7) 12,3 (ב בווי v. 15).

רחוק, בחק, בחוק, בחוק, בחוק, f. רחוֹקה, pl. רחוֹקוֹת adj. far off. distant, remote Deut.29.21: Est.9. 20; as n. בחוֹק a space, a distance Jos.3,4; בַּרְחוֹק at a distance, far off Ps.10,1; מַרחוֹם afar Ex.2,4, afar off Jb.39.25, from afar Is.43. 6; fig. of time: long ago Is.22,11; עצות מרחוק counsels of old, resolves of distant times 25,1; also long ago, in distant times 37,26; of the future: למרחוק for a distant time to come 2S. 7, 19; וChr. 17, 17, more fully לְעָתִים for times far off Ez.12,27; of something unattainable, hard Deut.30,11; Ec.7,23; of something valuable: בחוֹק מַן above Pr 31,10.

רְהִים Cant. 1, 17 Ktib for בְּהִים, which see.

רהים (from החים) du. hand-mill (prop. a pair of grindstones) Ex. 11,5; Num.11,8.

Ch. adj. far off, distant Ezr. 6.6.

(akin to בול) to move along, to wander (especially with cattle), whence the next word.

קֹתֵל (pl. רָתֵל מ f. 1) female lamb, sheep Is,53,7; Gen.31,38.— 2) pr. n. wife of Jacob Gen.29,6; 18.10, 2; Jer.31,14; R.4,11.

to love; only fut. sf. אָרְחָרֶא will love thee Ps.18,2.

Pi. Dal (fut. Dal; pt. Dal); inf. Dal to have compassion, pity, mercy 1K.8,50; Is.49,15; Jer.

31,19; Mic.7,19; with אַנ to have mercy upon, to pity Ps. 103,13; inf. as n. בונ רום הוכ יו in wrath remember mercy Hab.3.2.

Pu. בְּהְ (fut. בְּהְ יִהְיֹם or have mercy בְּהְ יִהְיֹם יְהוֹם in thee the fatherless findeth mercy Hos. 14,4; מֵהָה וְעוֹב יְרְהָם whoso confesseth and forsaketh (the sins) shall have mercy Pr.28,13; רְחַבֶּה Hos.2,3 symbolic name signifying: she that hath found mercy.

m. a sort of vulture (Eng. Bible: gier eagle) Lev.11,18.

(only pl. בְּחַמִּי , c. בַּחָמֵין, sf. m. love, affection, mercy, pity, compassion Ps,51,3; לְנַן לְנְחַמִים to show mercy to Deut.13,18; Is.47,6; נַּן לְנַחְמִים לָּנַן לַנְחַמִים לָּנַן לְנַחְמִים נָּן וֹאָ שִׁים בַּחְמִים לְּנַן לַנְחַמִים לָּנַן לְנַחְמִים לָנוֹן אָל־בָּאָחִיוּ to cause one to find mercy 1K. 8,50; Ps.116,46; Neh.1,11; נְּכְמְרוֹ his affection toward his brother was kindled Gen.43,30.

תְּחֵם (= בְּחֲם; ^ מַחֲם) m. womb Gen. 49,25; Is.46,3; poet. woman, maiden Jud.5,30 (comp. הְחֲבָה).

בהם pr. n. m. 1Chr.2,44.

תְּחֶם (הְּחָם; sf. הְּחָם) m. womb Num.12,12 מְחָם from the womb. i. e, from birth Jer.1,5; Ps.58,4. הְחָבוֹן f. woman, maiden; only du. בּחָבְּחַוֹן two maidens Jud.5,30.

תוקמים pl. of בחמים, which see.

Ch. m. pl. mercy Dan.2,18.

adj. merciful, compassionate, רַחֲבֶניוּת Lam.4,10.

קְרֵין to shake, to tremble Jer.23,9

Pi. קְּחָין (fut. קְּחָיֵן; pt. f. הַּהְּחָיִים)

to move Gen.1,2; of an eagle. to flutter Deut.32,11.

רְחֵצְת (fut. רְחֵץ: pt. f. הַאָּרָת , pl. רְחַץ: inf. , וְחַצוֹת , imp. רְחַץ, pl. זְרַחַץ: inf. וְרַחַץ: inf. וְרַחַץ , וְרַחַץ ; inf. וְרַחַץ , וְרַחַץ , וְרַחַץ ; inf. 18,4 Lev.1,9; fig. of moral uncleanness Is.4,4 Ps.76,6.— 2) intr. to wash oneself, to bathe Ex.2,2 2K.5,10 of moral purification Is. 1,16.

Pu. Pu, רְחֵץ, to be washed Pr.30,12.

Hithp. רְחַלְה to wash oneself
Jb.9,30.

רַיִיץ Ch. to lean upon; only Ithp.
אָהְרָחִיץ
to trust in, to rely on
(with עׁלַ) Dan.3,28.

קיר (sf. מָחַצִי) m. a washing קיר ייב my washpot Ps.60,10.

רְבְּלֵּהְ f. washing-place, bath Cant. 42 6.6.

Niph. וְרַחַק (fut. יְרָחֵק Ktib) to be removed Ec.12,6.

Pi. אָחַן (fut. בּיִרוֹנְיִי 1) to remove Is.6, 2 29, 13. — 2) to enlarge בְּלִירְנְצִייִי בְּעִי thou hast enlarged all the borders of the land Is.26,15 (others: thou hast spread it unto all the ends of the earth).

Hiph. הַרְחִיק (fut. יַרְחִיק: inf מְרָחִיק , בַּרְחִיק) 1) to put far away, to remove Ps. 88,19 Jb.19,13.—
2) intr. to go far away Jos.8,4. הַרְחִיק לְרֵבֶּרְח to go far away Ex. 8,24; inf. בַּרְחִיק מַמּע far off Gen.21.16.

קבוק adj. going far away, departing from only pl. sf. בְּחֵקיׁן they that depart from thee Ps.73,27.

to boil over, to flow, to swell בְתַשׁ לְבִּי דְבָר מוֹנ my heart swelleth with a good thing Ps.45,2.

וֹרְתַת (from לַּוֹם to breathe) f. fan, winnowing-shovel Is.30,24.

בְּעֵב (fut. בְּיֵבְיֵנ) to be moist, wet Jb.24,8.

adj. moist, fresh, green Jb. 8,16.

ממ (= התח) to tremble, whence the next word.

బట్ట్నా m. trembling, fear Jer.49,24.

קְמַרְ (= בְּמַרְ) to be moist (Kal not used).

Pu. שׁ (by addition of to the root as in עַבְּבִישׁ, הַוֹּבְשׁ to be fresh, green רְמַבָּשׁ בִּשְּׁרוֹ מָנִער his flesh shall be as fresh as in youth Jb.33,25 (Eng. Bible: fresher than a child's). שמים to break (Kal not used).

Pi. שַּׁשֵׁן (fut. שַּׁבֵּוֹן) to dash to pieces 2K.8,12; Is.13,18.

Pu. שַּשְׁ (fut. שַּשֵׁן) to be dashed to pieces Is.13,16; Hos.10,4.

'רָנְה from רָנָה m. moisture, watering Jb.37,11 (see רַבָּה).

ריב (pret. בַבָּתָ a. רַיבוֹתָ, 3 pl. ובן; fut. בירַב, ap. ברַב, בירַב; pt. בְיַ ; imp. בִיב, יְרִיב, inf. בִיב, בֹר) 1) to quarrel, to strive, to contend Hos.4,4; יַרוֹ רַב לוֹ with his hands he contended for himself Deut.33,7 (Eng. Bible: let his hands be sufficient for him, from רֶבֶב'); with ־בָּר, אָל, עָם, אָל to contend, to strive with or against Gen.31,36; Is.50,8; Neh.13,25; Jb. 33,13; *inf.* הַרֹב רָב עִם־יִשִּׂרָאָל did he ever contend with Israel? Jud. 11,25 (see also under מוֹם!); with מל-־מה-הריבני wherefore thou contendest with me Jb.10,2; with whom thou didst strive Deut. 33, 8; תַּרִיבֶּנָה thou strivest with him Is.27,8.- 2) to plead for, with accus. of person: קיבוּ אַלְמַנַה plead for the widow Is.1,17; בְּיב עַמֵּוֹ he pleadeth for his peaple 51,22; with the noun in the accus.: to plead a cause 1S.24,15; רַבְּי נַפְשִׁי ... רַיבִי נַפְשִׁי thou hast pleaded... the cause of my soul Lam.3,18; רַיבָר רַיבִי מָגוֹי plead my cause against an ung dly people Ps.43,1; pt. ן הְנְנִי רָב אֶת־רִיבֶף J will plead thy

cause Jer. 51,36; Is. 19,20 a pleader, defender.

Hiph. קֹרִיבּ, pl.c., pl.c., פֿרִיבּי, sf. מְרִיבִּי to contend, to strive with אין נְעַבִּיךְּבָי לַחְרִבְי לַחְרִיבִי לַחְרִיבִי לַחְרִיבִי לַחְרִיבִי לַחְרִיבִי thy people are as they that strive with the priest Hos.4,4; יְיִ יִחַתּה מְיִיבִי they that strive with the Lord shall be broken to pieces 1S.2,10.

רִיבִים, בֹּיִר, דִּיבִי, קוֹבִי, בּיִר, בּיר, בּיר,

יבי pr. n. m. 2S.23,29.

רַיֹח see הַיֹּח.

הֵיהַ Ch. m. smell, odor Dan.3,27.

רוֹם see רוֹם.

ריע see ביע.

בִיעַ see רֵיעַ I.

תיפוֹת, רְיפּוֹת (from קיר) f. pl. pounded grain, grits 2S.17,19; Pr.27,22.

רְיַבְּת pr. n. son of Gomer Gen.10,3, ancestor of the Cimmerians.

רִיק (from רְּיֹק) m. emptiness בְּלִי רִיק (from רְּיֹק) m. empty vessel Jer.51,34; fig. vain thing Ps.2.1; as adv. in vain Ps. 73,13; רְיִרִיק , לְרִיךְ for nought Is.49 4; Hab.2.13.

רֵיקָה, רָ, רָקָר רָיִקִים, רָיִקִים, רָיִקָּה, רָיִקְה, רָיִקְים, רַיִּקְים, רַיִּקְים, אָן רִיקְים, אָן בּיִּקְים, אָן מַּלְּה, אָן מָּלְּה, אָן מַּלְּה, אָן מַּלְּה, אָן מִּלְּה, אָן מִּלְּה, אָן מִּלְּה, אָן בּיִּשְׁים בְּיִבְים וּפִּבְּישׁים בְּיִבְים וּפִּבְּיוֹים בְּיִבְים וּפִּבְּיוֹים בְּיִבְים וּפִּבְּיוֹים בְּיִבְים וּפִּבְּיוֹים בְיִבְים וּפִּבְּיוֹים בְיִבְים וּפִּבְיוֹים בְיִבְים וּפִבְּיוֹים בְיִבְים וּפִבְּיוֹים בְיִבְים וּפִּבְיוֹים בְּיִבְים וּפִבְּיוֹים בְיִבְים וּפִבְּיוֹים בְּיִבְים וּפִבְּיוֹים בְיִבְים פּבּים בּיִבְּים בּיִבְים פּבּים בּיבְבִּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְבִים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּבְים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבִים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבּים בּיים בּיבּים בּיבִים בּיבּים בּיבּי

מלקם adv. 1) empty, void Gen.31,42; Is.55,11; Jer.14,3; R. 1, 21. — 2) vainly, without cause Ps.7,5 (see quotation under מלים Pi. 3).

ן (from לירו ; sf. יור) m. spittle, sline 18 21,14; for יוֹר Jb.6,6 see חַלְּמוּת .

רוש (from רוש) m. poverty Pr.13,18, 30,8.

רישׁ (בישׁ ה. m. poverty Pr.28,19. ביישׁ האבי (בישׁ ביישׁן).

רָכָּה (from רָבָּה; pl. רָבָּה; f. רָבָּה; pl. רָבָּה m. 1) tender (of children, young cattle) Gen.33,13; 18, 7; as n. רְבָּה a tender twig Ez.17, 22.— 2) tender, tenderly brought

עינים רבית אפי אפי אפי אפי אפי אפי אפי אפי אפי מחוץ child before my mother Pr. 4,3; אָפָּי אָפִי tender and delicate Is.47,1.— 3) soft, gentle (of speech) בְּבָּה יַשְיִב חַבָּה a soft answer turneth away wrath Pr.15,1; לְשׁוֹן a soft tongue breaketh bones (i. e. gentle words have great persuasive power) 25, 15; f. pl. חֹבוֹת as n. soft words Jb.40,27.— 4) tender, weak, faint בַּוֹת וְבִּיִּת וְבִית וְבִּית וְבִּית וְבִּית וְבִית וְבִּית וְבִית וְבִית וְבִית וְבִית וְבִית וְבִית וְבִית וְבִית וְבִּית וְבִית וְבִית וְבִּית וְבִּית וְבִית וְבִית וְבִית וְבִית וְבִּית וְבִית וְבִית וְבִית וְבִית וְבִית וְבִּית וְבִית וְבִית וְבִּית וְבִית וְבִית וְבִּית וְבִית וְבִּית וְבִּית וְבִית וְבִּית וְבִית וְבִית וְבִית וְבִּית וְבִית וְבִּית וְבִית וְבִית וְבִית וְבִית וְבִּית וְבִית וְבִּית וְבִּית וְבִּית וְבִּית וְבִית וְבִית וְבִּית וְבִית וְבִית וְבִית וְבִית וְבִית וְבִית וְבִּית וְבִית וְבִית וְבִּית וְבִית ו

7 m. tenderness Deut.28,56.

קבר (fut. קבר; pt. הבר, sf. רבבים, f. רבבים, imf. יורבב, imf. הברים, inf. בין, imf. available controller, imf. available control

קבָּב (בְּבְּי ; sf. בְּבָּי , וְּבְבָּי ; pl. c. יבִין ; m. 1) chariot 1K.1,5; Cant. 1,9; coll. chariots Jud.4,3; Nah.2, 5.— ל) team 2S.8,4; הומים לל, בב מומים לל, דבב מומים לל, דבב מומים לל, דבב מומים לל, דומים לל, מומים לל, היים לל, היים לל, מומים לל, היים לל, מומים לל, מ

בּבֶּב (sf. בַּבְּב) m. 1) rider, horseman 2K.9,12.— 2) driver, charioteer 1K.22,34.

בּבְרֵים pr. n. Rechab 1) father of a Kenite nomadic race 2K.10,15; patr. בְּבָרִים the Rechabites Jer. 52,2.— 2) a person mentioned in 28.4,2.— 3) another person Neh. 3,14.

רְכְבָּה f. a riding Ez.27,20.

רֶבְּה pr. n. an unknown place 1Chr. 4.12.

בְּרָב m. chariot Ps.104,3.

יְרְכוּשׁ ; sf. וְרְכוּשׁ m. property, goods Gen. 14, 16 קביש הַמּּלֶף the king's property 2Chr.35.7.

א (בְּכֵּל (from בְּבִיל) m. tale-bearing, slander אַנְשֵׁי בְּכִיל tale-bearers, slanderers Ez.22,9; אַנְשֵׁי בְכִיל to go about as a tale-bearer Lev.19,16; בְּיִל a tale-bearer Pr.11,13.

רבין (pret. זב, pl. זבן; fut. זבו.)

1) to be soft, mild Ps. 55, 22.—

2) to be weak, faint, timid (of the neart) Deut. 20, 3.

Pu. קבּן to be softened Is.1,6.

Hiph. קבּוֹן to make faint, timid
Jb.23.16.

(akin to בָּבֶל) prop. to go about, hence: 1) to traffic, to trade, pt. רבל , f. הבל trader, merchant Cant.3,6, Ez.27,3; pt. sf. בָּבָל thy merchants Ez.26,13. — 2) to go about tale-bearing, whence

קרָבְל pr. n. a city in Judah 18.30,29. רְבְלְּחִ (from בְּבֹל ; sf. קּבָלְחִ (from רְבַלְּחִ ; sf. קּבָלְחִ) f traffic. trade Is.28.5.

רַבַּם (fut. בַּבְּים , pl. יְרָבָּם to bind Ex.28,28.

תְּבֶּם m. prop. chain, hence: mountain-ridge only pl. רְבָּם Is.40,4.

תְבֶּׁכֵי m. prop. band, league, hence: conspiracy; only pl. c. רָבֶּט אִישׁ the conspiracies of men Ps.31,21.

ול בְבַץ fo collect, to acqu 12,5; 31,18.

יְרֶבֶּשׁ (הְבְּשׁ ה. wift horse, course 1K.5,8 Mic.1,13; Est.8,14 (comp Talm. אַרָבָי).

pt. of בוֹם, which see.

קר. n. 1) name of an Aramean family Gen.22,22.— 2) one of the ancestors of David R.4,9 1Chr.2, 9.— 3) another person 1Chr.2,25.

רְמָה (pt. רְמָה , c. רְמָה) 1) to cast, to throw Ex.15,1.— 2) to shoot המה השנה a shooter with a bow,

archer Jer.4,29; pl. c. רוֹמֵי־קָשֶׁת Ps. 78.9.

Pi. הַבְּין (inf. הַבּוֹם) prop. to let fall, hence: 1) to deceive Gen.29, 25; Pr.26,19.— 2) to betray (with בְּיַנִי יְצַׁנְי יִנְצַרָי (בְּיַנִי יִנְצַרָי יִנְיִי to betray me to my enemies 1Chr.12.18.

קבּה, (from ה'ז ; c. בְּמָת, sf. בְּמָת, f. height, eminent place (for idolatrous worship) Ez 16,25 a. 39.

רְבֶּר, אָבְי, Ch. (inf. לְמִרְמָא 1) to cast, to throw Dan. 3,21; 6,17. — 2) to set, to place Dan.7,9.— 3) to impose (tribute) Ezr.7,24.

Ilhp. אָתְוֹמָא to be cast, thrown Dan.3.6.

רְבְּׁה (from רָּבְּׁה (from בּּׁה) f. coll. worms Ex. 16,24.

נמני (acc. Stb. from בְּקַר to be raised, to be knolly; sf. קבוֹי, pl. קבוֹי, c. יבוֹנִים, m. pomegranate Hag.2,19; Cant.4,3 a. 13; of artificial pomegranates as orns ments Ex.28,34; 2K.25,17.

קר. n. 1) a Syrian deity 2K.5, 18.— 2) a city in Simeon on the southern border of Palestine Jos. 19.7; Zch. 14.10.— 3) a city in Zebulun Jos. 19.13 = מוֹנוֹ בְּי וֹנוֹ בְרָּי וֹ בֹּרְי וֹ בֹּרִי וֹ בֹרִי וֹ בֹרִי וֹ בַּרְי בַּרְי וֹ בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרִי בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרְי בַּרִי בַּרְי בַּרִי בַרְי בַּרְי בְּרִי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בַּרְי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרָי בְּרָי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרְי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרְי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרְי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרְי בְּיִי בְּרְי בְּרְי בְּרְי בְּרְי בְּרְי בְּרְי בְּרְי בְּרְי בְּרְי בְּיְי בְּיִי בְּיְי בְּרְי בְּרְי בְּיִבְי בְּרְי בְּרְיי בְּרְיי בְּרְיי בְּרְיי בְּרְי בְּרְיי בְּרְיי בְּרְיי בְייוֹ בְּרְיי בְּרְיי בְּרְיי בְּיּיְי בְּיְיְי בְּיּבְיי בְּיְיי בְּיוֹי בְּיְיי בְּיּיְי בְּיּבְיי בְּיבְיי בְּיּבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיּבְיי בְּיבְיּי בְּיּיבְיי בְּיּבְיי בְּיבְ

קמונו see רמונו pr. n. 3.

יַרְמוֹת in pr. n. see בְּמְהָ 1, הְמָדְ pr. n. 5 and בְמֹת .

תְּלֵּהְ (from לוֹח) f. heap (others: careass) בְּמֵהְתְּי הַנְּאָיוֹת רְמוֹהֶךְ and I will fill the valleys with thy heaps (or carcasses) Ez.32,5.

ורב in Ar. to pierce, whence the next word.

קבׁת (pl. בְּמָתִיהֶם, sf. בְּמָתִים) m. spear, lance Jud.5,8; 1Chr.15,28; Neh.4.7.

קביה pr. n. m. Ezr.10,25.

רִמְיָה (from בְּמָה Pi. to let fall) f.

1) slackness, sloth בְּמָיָה תְּהָיָה לְמַם (from בְּמָיָה לְמַם Pi. to let fall) f.

sloth (i. e. the slothful) shall be under tribute Pr. 12,2‡; בְּיָרְה בְּמִיָּה מָבְיּרְ מִיָּה מָבְיּרְ מִיְה a slothful hand 10,4; בְּיָבְיּה a slack bow Hos.7,16 (others: deceitful bow, sending the arrows wide of the mark); as adv. slothfully Jer.48,10.— 2) deceit, guile Ps.32,2; בְּיִבְּיִה בְּיִבְיִּה a deceitful tongue 120,2; בְּבִּר וְמִיָּה to talk deceitfully Jb.13,7.

בְּמִים (only with art. הָהָמָים) see

קרים (pl. בְּבָּים) f. mare (others: dromedary) בְּגִי הָרַמְּכִים young mares Est.8.10.

יבין pr. n. father of Pekah, king of Israel 2K.15.25.

בְּבֵּן (בּוּהַ ; 3 pl. רְּמֵּן) to be high, to be exalted Jb.22,12; 24,24; pt. f. הוֹמֶןה cxalted Ps.118,16.

Niph. בַּבֵּ (fut. pl. יֵרְבֵּּלּוּ; imp. pl. יְרְבֵּּוּ) to lift up oneself Ez.10,19; hence: to get up Num.17,10.

וֹלָתְלּבְּעָר (fut. בְּעִר (fut. בְּעָר (fut. בְעָר (fut. בְער (fut. בְעָר (fut. בַּבְּר (fut. בְעָר (fut. בַּבְר (fut. בַּבְּר (fut. בַּבְר (fut. בַבְּר (fut

Niph. נְרְמַם (fut. נְרָמֵם) to be trodden down Is.28,3.

נְלֵשְׁשׁ (fut. בְּשִׁשׁ; pt. שְבֵּח , f. הַבְּשָׁה) to move, to creep Gen.8,17; 9,2; Lev.11,46; Ps.104,25.

תְּבְשׁׁשׁ m. creeping thing, reptile Gen. 1,24 a. 25; of aquatic animals Ps. 104,25.

קָּבֶּתְ pr. n. a city in Issachar Jos. 19.21.

קר. n. a city in Gilead Jos.21, 36 = המת Deut.4,43, fully בְּמִת זְנְעֵר IK.22,3.

קבת הַמְּצְּבֶּה pr. n. a place in Gad Jos.13,26.

קים צוֹפִים see רְּטְרְיָם צוֹפִים pr. n. 2. (fron רָבַן m. shout, rejoicing,

song; pl. c. בֵּוֹ פַרֵּט songs of deliverance Ps.32.7.

קְבָה (akin to רְבָה; fut. וְרָגָה (מְרָנָה mhizz, to rattle שָׁלָיו תִּרְנָה אַשְּׁשְּׁה the quiver rattleth over him Jb. 39.23.

ן (from לְבָּחָם, רְבָּחָם, רְבָּחָם, לְבָּחָם, f. 1) shout, cry 1K 22,36; Ps.88,3 (of prayer). — 2) rejoicing, singing Is.43,14; קוֹל רְבָּה voice of singing 54,1.— 3) pr. n. m. 1Chr.4,20.

Pi. [최고 (fut. [최고]; imp. pl. 학교 ; inf. [최고] to sing, to rejoice Ps. 67,5; with 고 to rejoice over Jer.51,48; with 그 to rejoice in Ps.20,6 33,1; with accus. to sing to celebrate Ps.51,16; with 次, 그는 to sing to Ps.84,5; S3,1.

Pu. רָבָן (fut יְרָבֵּן), to be shouted, sung בַּלְּיִים לֹאֹיִרְרְבָּן in the vineyards there shall be no singing Is.16.10.

#וֹרְנִין ; imp. pl. בְּרָנִין ; to make rejoice, to cause to sing Jb 29,13. — 2) to sing, to sing the praise of, to celebrate בְּרָנִינוֹ נִיִּים עֲמוֹ sing, () ye nations, the praise of his people Deut.32,43; בַּרְנִינוֹ לֵאלֹהִים

sing unto the Lord our strength Ps.81.2.

(from רָבָנִים to wail; only pl. רָבָנִים)
m. ostrich Jb.39,13.

(c. קננה); pl. קננה) f. shout, ery of joy Jb. 3, 7; 20, 5 שְׂפָּחָי וְיִנְנֹת with joyful lips Ps. 63, 6; hence: triumph the triumph of the wicked 20, 5.

קבּים, pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,21 a. 22. מְיָםְיִם (from בַּבָּים, only pl. יְבָּים מִים 1) ruin, breach Am. 6,11. — 2) drop (of dew) Cant.5,2.

in Ar. to bind, whence the next word.

(sf. קבּנוֹ) m. bridle Ps.32,9 fig. אָלָי to cast off the bridle, i. e. to act licentiously Jb.30,11 of the jaws of the crocodile: קבּלּ רְקנוֹ

DDT prop. to break to pieces, hence: to sprinkle, to moisten; inf. בּוֹל Ez. 46, 14.

רַעִים 1. (הְעִים קּרָעִים לְּעִים 1. (הְעִים לְּעִים מּdj. 1) bad, worthless (in quality or essence) 2K. 2.19 (of water); Jer.24,2 (of figs); Pr 20,14 (of merchandise). — 2) ugly, unsightly appearance, ill-favored Gen. 41,3; עוֹת הַאַר עוֹת בְּעִית בְעִית בְּעִית הַאַר עוֹת הַאַר מַנְיִּת הַאַר בּאַר אַר הַאַר הַאַר הַאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּאָב בּאַר בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּאָב בּאַר בּאָב בּאַר בּאָב בּאָב בּאַר בּאָב בּאַר בּאַר בּאָּב בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּא

2,7. - 4) evil, fierce, wild רעי גוים the worst (fiercest) of the nations Ez.7,24; חיַה רַעַה an evil (wild) beast Gen 37,20. -- 5) evil, ominous מוע כע מח evil occurrence 1K.5.18; שמועה בעה evil tidings Ps.112.7. — 6) evil. infamous Dw מת an evil name Deut.22,14; דבה evil report Gen. 37.2.- 7) evil, wicked בַבר בע a wicked thing Deut.17,5; בַּצַע רַע evil gain Hab.2,9; לב רע an evil heart Jer. 3.17. בע עיו evil-eved. i. e. envious Pr 23,6; of persons: איש רע ער בע a wicked man 18.30,22: Ps.140,2; without the noun modithe wicked shall not go unpunished Pr.11,21; ליוֹם ליר יחשר דע the wicked is reserved for the day of calamity Jb.≥1,30; בֵרֶךּ רַעִּים the day of the wicked Pr.4,14.- 8) evil, sinful מוצר בען an evil imagination Gen. 6,5 הַרֶּךְ רַעָּה an evil way Jon.3, 10. - 9) displeasing, repugnant ייי בֿעיגיים displeasing in the sight of..., displeasing to... Gen. 38,7; Jer.40,4; בע עַלַי הַפַּעֲשֶׂה I am displeased with the work Ec.2,17 .-10) sorrowful, sad פַנִים רַעִים a sad countenance Neh.2,2; לא־הַיִּיתִי בע לְּבְנִיו I had not been sad in his presence v. 1.

עָרים II. (רְעִים; pl. רֶעִים) m. 1) evil, misdeed, mischief, wickedness דְּגְיִיהֶם to do evil 1S.29,7; בְּגְיִהָם זֹרֶע יָרְצוֹּ their feet run to evil, to misdeeds Is.59.7 בע רְשָׁעִים evil of the wicked Ps.7,10; אַנְאֵי פין evil (wicked) men Pr.285; אַבּת רֵע פיוֹם בין wicked counsel Ez 11,2—2) evil, misfortune, hurt Mic 1 12; Ps.121,7; יוֹם רַע day of evil, day of misfortune Am.6,13; יוֹם לַבְּעִים בַּלְאָבִי to your hurt Jer.7,6; pl. בְּבָּעִים בין angels of evils, i. e. who bring misfortune Ps.78.49.

וּרֶעֵה I. (from רְעֵה II. 1) m. inclination, thought, desire Ps.139,2: pl. sf. רֵעִיה thy thoughts v. 17.

רע II. (from בָעָר II. 2; sf. רְעָר , רֵעְהוּ , Jer.6,21 הֶעוֹ once בָּעָהוּ Jb.6,27 for בעבם pl. בעים, c. יבער, sf. בער, העיך, הער, זהעה Jb.42, 10 and 18.30,26 for העיהו m. companion, friend, lover רַעַ לְבָנוֹת a companion to ostriches Jb.30,29; בָּרֵעַ כְּאַח־לָי as my friend or brother Ps.35,14; וְאַת וֹנִית רָעִים but thou hast played the harlot with many lovers Jer.3,1; hence: fellow-man, neighbor thou shalt love וַאַהַבְתַּ לִרְעַהְ בַּמוֹהְ thy neighbor as thyself Lev. 19, 18: איש ... בעהו one... another: אָישׁ אַל־רֵעְהּוּ one to another Gen.11,3; each piece איש בַּתַרוֹ לִקרַאת רַעֲהוּ one against another 15,10.

קרע (from רְעֵע) m. 1) badness (as to quality) Jer 24,2 — 2) evil, wickedness Is 1,16 בעַ בְעַלִיבֶם לוֹי בָּט בְּעַלִיבֶם the evil of your doings Jer,4,4.—3) ugliness (of appearance) Gen. 41,19.—4) sadness, sorrow בּע בְּנִים the sadness of the countenance Ec 7,3; בּעַ לֵב sorrow of heart Neh.2,2.

בעב (fut. בְעַב) to suffer hunger, to be famished Ps. 34, 11; Gen. 41,55.

Hiph. הַּרְעִיב (fut. יַרָעִיב) to cause to hunger, to let famish Deut.8,3; Pr.10,3.

רָעִבָּה (pl. רְעִבָּה, f. רְעִבָּה) adj. hungry, famished Ez.18,7: Pr.27,7.

(sf. וְעָבֶם) m. 1) hunger Jer. 11,22; Neh.9,15.— 2) famine, scarcity Gen.12,10; 41,50.

(c. רַעֲבוֹן m. famine, scarcity Ps.37,19; שֶׁבֶּרוֹן בָּהִיבֶּם corn for the famine of your households Gen.42,19.

רְעַר (fut. רְעַר) to guake, to tremble Ps.104,32.

Hiph. הַּרְעִיד (pt. מַרְעִיד) to tremble, to shake Dan.10,11; Ezr. 10,9.

רַעַר m. trembling, terror Ex.15,15; Ps.55,6.

ּרְעָרָה f. trembling, fear Ps.2,11; 48,7; Jb.4,14.

 $\dot{r}_{\mu} \dot{r}_{\mu} \dot{r}_{\mu}$

intr. to feed, to graze Gen.41,2; Is.11,7; with accus. of pasture: יַרְעָה מָקַנָהְ ... בַּר נָרְחֲב thy cattle shall feed ... in a large pasture Is.30,23; בעוֹ אִישׁ אַת־יַרוֹ they shall feed every one in his place Jer. 6,3; בוֹם מַרְעָה מוֹב to feed on a good pasture Ez.34.18.- 2) tr. to feed (a flock), with accus. Gen. 30,31; Cant.1,5; rarely with 12 1S. 16.1; hence: to nourish Hos.9,2; pt. רעה shepherd Is.40,11, f. רעה shepherdess Gen.29,9.— 3) fig. to lead, to guide, with accus. 2S.5,2; Mic.7,14; וַרַעוֹ אָתְכֵם דַעַה וְהַשְּׁכֵל and they shall guide you in knowledge and wisdom Jer. 3,15; with = Ps.78,71; hence: to teach לובינ בריק ורעו בבינ the leaps of the righteous shall teach many Pr.10,21; pt. רֹעָה master, teacher Ec.12,1; of God: רֹעָה וְשֶׁרָאֵל the Shepherd, i. e. Leader, of Israel Ps.80,2, of Cyrus: רֹעִי my shepherd, i. e. my appointed prince Is.44,28.

ירְעָה II. (בְּעָה to desire; pt. רְּעָה imp. לְּעָה prop. to desire, to be willing, hence: 1) to follow, to pursue רְעָה רוּה he pursueth wind Hos.12,2 (Eng. Bible: feedeth on wind); אָה אָפּר וּה אַפּר וּשָּה he pursueth ashes Is.44,20 (Eng. Bible: feedeth on ashes); אָמוּנָה אָמוּנָה follow after faithfulness Ps.37,3 (acc. Rashi: feed in faith; Kimchi: teach, propagate the faith; comp. רְּעָה אָנוֹנְה l.).—2) to associate, to keep company

with וֹנוֹת he that keepeth company with harlots Pr.29,3; רְּעָה a companion of fools 13,20.

Pi. בְּעָה to be a companion or friend to אָ בְעָה לו to whom he had been a friend Jud.14,20.

Hithp. הַתַּבְעָה (fut. ap. יַתְבַעָה) to make friendship with אַל־תַּתַרַע אַת־בַעַל אַף make no friendship with a man given to anger Pr. 22,24.— Some refer here לְהַתְרוֹעֵעַ Pr.18,24, but see אַבְעַן I. Hithp. 2. רעה III. (akin to בָצַץ = רָצַץ; 3 pl. רעה ; fut. יַרַע, ap. יַרַע; pt. רעה; pt. רעה; 1) to break, to destroy, to lay waste בעוֹ בַלִּיוֹתְיוֹ they break off its branches Jer.11,16; בַּרָקוֹד בַּרָקוֹד וּ they have broken the crown of thy head 2,16; יָרֵע שַׂרִיד בָּאָהַלוֹ it will destroy any one that is left in his tent Jb.20,26 (Eng. Bible יבע it shall go ill with him, from וַרַעוּ אָת־אָרָץ אַשׁוּר ; (רַעַע and they shall lay waste the land of Assyria with the sword Mic.5,5.— 2) to scatter בַּל־ לעיר תרעה־רום the wind shall scatter all thy shepherds Jer. 22,22.

Pu. רֹעָה to be broken רֹעָה to be broken רֹעָה הָאָנֶץ ז the earth is utterly broken is.24,19 (הְרִעַעָה belongs to אָן רֹעָב, which see); שׁן רֹעָה נְעַע broken tooth Pr.25.19.

רָעָת (from יָעָת : c. רָעַת sf. יַּנְעָה; pL רָעִוֹת sf. יַּנְעוֹת יָּהָם f. יַּנְעוֹת f. יַּנְעוֹת יָּהָם to do one hurt Gen. 26,29; to his hurt Ec.5,12.—

2) evil, misfortune רְעָה נָשְּׁקְפָּה evil looketh forth from the north Jer.6,1.— 3) evil, wickedness of man Gen.6,5; אַבְּיל two evils Jer.2,13; intensively: רַעַת your great wickedness Hos.10.15.

ּרְעֶּרה (from בְּעֶיה II.; sf. בְּעָה) m. companion, friend 2S.15,37; 16,16; 1K.4,5; Pr.6,3.

רְעָה (from רְעָה II. ; pl. קּנית) f. companion, friend Jud.11,38; Ps. 45,15.

רעַה see רעַה III. Pu.

דען pr. n. m, Gen.11.18.

קעוֹאֵל pr. n. 1) son of Esau Gen. 36,4.— 2) father of Jethro Ex.2, 18.— 3) two other persons Num. 2,14 (for אָלְאָרָ 1,14); 1Chr.9,8.

רְעוּרְה (from רְעוּהָה II.; sf. רְעוּהָה f.

1) companion, friend Est. 1, 19;
הקיים one... another Is.34,
15.— 2) pursuit רוות רות pursuit
of wind, i. e. vain aspiration Ec.
1,14 (Eng. Bible: vexation of spirit).

רְעָוּת Ch. f. will. pleasure Ezr.5,17.

m. pasture בָּקר רָעִי oxen of the pasture 1K.5,3.

עי pr. n. m. 1K.1,8.

רְעָה = רְעָי (ה'עָה = רִּעָי m. shepherd Is.38,12; Zch.11,17.

קּעְיָה (from בְּעִיהָי II.; sf. בְּעִיהָ) f. friend, beloved Cant 1,9.

m. pursuit (Eng. Bible: vexation) Ec.2,22; בְּיִיוֹן רוּחַ pursuit of עִיוֹן רוּחַ wind 1,17 (see רְעוֹת 2).

רַעִיוֹן Ch. (pl. c. בְעִיוֹנְי , sf. בְעִיוֹנְי , בּעִיוֹנְי , m. thought Dan. 2,29;

to reel, to be in tremulous motion (Kal not used).

Hoph. הַרְעֵל to be made to reel, to be shaken Nah.2.4.

m. trembling, reeling, confusion בְעַלל a cup of confusion Zch.12,2.

רְעֵלְה (from בְעֵלְה; only pl. רְעַלְה f. veil, muffler (so called from its tremulous motion) Is.3,19.

רַעַלְיָה pr. n. m. Ezr.2,2 (= רַעַלְיָה Neh.7,7).

רַעַם (fut. בַּיַוֹיִ) 1) to tremble, to rage, to rowr (of the sea) Ps.98 7.— 2) to be troubled in their faces Ez.27.35.

Hiph. הַרְעִים (fut. יַרְעִים, ap. מַרְעִים; inf. sf. הַרְעִיםְה 1) to cause to roar, to thunder Ps.29,3; Jb. 37,5.— 2) to make to fret, to irritate 1S.1,6.

תַּבְּלְּבְּי (sf. בְּעַבְּן m. roaring, thunder Is.29,6; Ps.77,19; רַעַם נְּבוּרוֹתְיוֹ the thunder of his power Jb.26, 14; בעם שָּׁרִים וֹתְרוֹעָה the thunder (i. e. loud call) of the captains, and the shouting 39,25.

f. prop. trembling, hence poet. rolling mane of a horse Jb.39,19.

יי די pr. n. a son of Cush Gen. 10,7 and a tribe descended from him Ez.27.22.

DD מוֹלָי, DD מְיִים pr. n. Rameses, a city in Goshen in lower Egypt Ex.1,11.

ורען in Syr. to be green, fresh, whence the next word.

Jer.17,8 (of leaves); שָׁבֶּוֹן fresh oil Ps. 92,11; fig. of men: flourishing, prosperous v. 15.

רְשׁבְּוֹן Ch. adj. prop. green; fig. flourishing Dan.4,1.

Niph. נָרֵע (fut. יֵרְוֹצֵּ) to go to ruin Pr.11,15; 13,20.

Hiph. יְבִרעַ, הֹרֵע, הֹרֵע, וֹבְרע, הֹרְע, הֹרְע, נֹחְלּע, inf. יְבִרע, הֹרְע, הֹרְע, וֹבְרע, וֹבְרע, וֹבְרע, זֹיִרְע, בֹּרְיבָרע 31, 27; בְּלְרְבָּרע זְּבְּעִים thou hast destroyed the nations Ps.34,3; בַּלְרֵבֶּרע all that the enemy hath destroyed in the sanctuary 74,3.

Hithp. הְהְרוֹּעֵעֵה 1) to be broken to pieces רְעֵבה הַאֲרֶץ the earth is utterly broken Is.24,19 בעָה belongs to רְעֵה וֹנִוּנוֹת tili., which

see).— 2) to ruin oneself שָּיָם לְהְהָרִעֵּעַ a man that hath many friends ruineth himselt Pr. 18,24.

עָעָק II. (pret. עֹזַר, f. תַּעָה; fut. עֹזַר, בּעִּרנְיְנְיִעְּרָ, בּעִּרְיִנְיִי עִּמְרָּ, בּעִרְיִנְיִי עִּמְרָּ, עֹזַר, עַזַר, עַזר, עַזר,

Hiph. ברעות (2 הרע, הרע, 1 הרעות, 3 pl. הרעות, 2 pl. הרעות; fut. אָבִע, אַבַע; pt. מַבַע, יּבַע, pl. מָרְעִים; inf. הָרָע, הָרָע 1) to do evil or harm to, to afflict one, with 7 R.1,21; 1S.26,21; with 7 1Chr.16,22; with ጋህ Gen.31,7; with על: to bring evil upon 1K.17.20; with accus.: וַיַּרֵעוּ אֹתַנוּ הַמָּצְרִים and the Egyptians afflicted us. treated us ill Deut.26,6.- 2) to do or act wickedly, to do evil מָאָם הָרֵעַ הַּרָעוּ and if ye shall still do wickedly 1S.2,25; הַרֶעָתָם אֲשֵׁר ye have done evil in so צַשִּיתָם doing Gen.44,5: הרע לעשות to do evil 1K.14,9; הַרֶעַ מַעַלַלָּיו to make one's deeds evil, to commit evil deeds Mic.3,4; inf. with לְּהַבַּעִּ : לִי to do evil Ps.15,4; pt. מַרַע evildoer Pr. 17, 4, pl. מָרָעִים Is. 1, 4. עָרֵעִים Ch. (fut. בְיִנִים) to crush, to break in pieces Dan. 2,40.

Pa. רָעַע (pt. מְרָעַע) to break in pieces Dan 2,40.

קֿעַק (fut. קּעַיְ:) to drop, to distil Pr.3,20 (dew), Ps.65,12 (fatness). Hiph. הַּנְעִיף to cause to drop Is.45,8.

יְבְעֵץ; fut. (בְּעֵץ; prop. to break to pieces, hence: 1) to crush, to destroy (an enemy) Ex.15,6.—2) to vex, to oppress Jud.10,8.

נְבְשִׁשׁ (fut. עַשׁיבְיִי)) to tremble, to quake Jud.5,4; Is.13,13; of ears of corn rustling in the wind Ps. 72,16.

Niph. נְרַעֵּשׁ to be shaken, to quake Jer.50,46.

Hiph. יָרָעִישׁ (fut. שָּרְעִישׁ; pt. to make to tremble, to shake Ps. 60, 4. — 2) to terrify that terrified kingdoms Is.14,16. — 3) to cause to leap (of a horse) Jb.39,20.

רָעִישׁ m. 1) commotion, noise Jer. 10,22 Ez.3,12.— 2) rushing, rattling (of chariots, wheels) Jer. 47,3; Nah. 3, 2.— 3) trembling, alarm Ez.12,8.

ן (fut. אָבְּיִם, pt. רְפָּאִים, pl. רְפָּאִים; fup. אָבְיּן; fup. אָבְיּן; inf. אָבְּיּן, אָפּיּן, sf. יְבְּפָא, to heal, to cure, to restore Gen 20.17; Num.12,13; 2K. 20,5; fig. אָר־אַרְצָם and I will heal their land 2Chr. 7,14;

I will heal their backsliding Hos.14,5; pt. אָרָלּא מְשׁנְּתְּם useless physicians Jb.13,4.

Pi. אַבְּן (1 pl. אַבְּרָן Jer.51,9 for אַבּן; fut. אַבּוֹן) 1) to heal, to cure Jer.6,14; Ez.34,4; Zch.11,16.—2) to mend, to repair (something broken) 1K.18,30.—3) to heal, to make wholesome (of bad water) 2K.2,21.— אַבָּרָבָּר Jer.38,4 for בָּרָבָּר, from בַּרָבָּר הַבָּרָבָּר.

Hithp. אָהָהָבּ to let oneself be healed 2K 8,29.

קַבְּאָ pr. n. founder of a race of giants 1Chr.20,4 (= בְּבָּה 2S.21,16 and 21).

קְבָּאָת (only pl. רְבָּאָת) f. medicine, remedy Jer.30,13; Ez.30,21.

הַלְּאוֹת f. a healing Pr.3,8.

רְבָּאִים I. (patr. of אַבְּיִּ) pl. m. Rephaim, Rephaites, giants Gen. 14,5 Eeut.2,11 a. 20.

to be weak, רְפָּאִים II. (from בְּפָּאים

inactive) pl. m. the dead, the deceased Is.14,9; Pr.2,18; רְבָּאִים בַּל־ they are deceased, they shall not rise 26,14; בְּקְהֵל רְבָּאִים he shall remain in the congregation of the dead Pr.21,16.

לבאל pr. n. m. Raphael 1Chr.26,7.

רַבְּר (בּדבּן; fut. רְבַּר;) to stretch, to spread Jb.41,22.

Pi. 기화기 1) to spread (a bed) Jb.17,13.— 2) to support, to refresh Cant.2,5.

רַפַּר, (fut. בְּבָּר, ap. קוֹן,) 1) to slack, to be weak or feeble Jud. 8.3; Jer. 49.24: of the hands: to be slack from weakness Jer.6,24 or from laziness 2Chr.15,7; ... בַּבָה יַדַיָם מָן היי to withdraw the hands Neh. 6,9; 'feeble hands' sometimes as a figure of discouragement: וַּרֶּפֹּנּ his hands were feeble, i. e. he was spiritless 2S.4,1; ...ן בַּרָה מָן to desist from, to let go Ex.4,26.-2) to sink וַחַשַּשׁ לָהַבָה יָרְפָּה and as dry grass sinketh before the flame Is.5,24.— 3) to decline בַּבָּר the day declineth toward evening Jud. 19,9.

Niph. נְרָפִּים (pt. נְרָפָּה, pl. נְרָפִּים to be lazy, idle Ex.5,8.

Pi. רְבָּר (rt. בְּרַבָּה 1) to let down (wings) Ez. 1,24. — 2) to slacken, to loosen, to weaken דּבְּיק בְּים רְבְּיַה וִינְיִים וְבְּיִק בּים רְבְּיִם וְבִיקִים וְבִיים וְבִיּים וְבִיים וּבִיים וּבִּים וּבִיים וּבִיים וּבִּים וּבִיים וּבִּים וּבִיים וּבִּים וּבִיים וּבִיים וּבִיים וּבִּים וּבִיים וּבִיים וּבִיים וּבִיים וּבִיים וּבִיים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִיים וּבִּים וּבִים וּבִּים וּבִים וּבּים וּבִים וּבִּים וּבְּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבְּים וּבְּים וּבִים וּבְּים וּבְּים וּבִּים וּבְּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבִּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבִּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבְּים וּבִים וּבּים וּבּים וּבּים וּבִים בּיבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים בּיבּים וּבְּיבּים וּבִים בּים בּיבּים בּיבּים

of..., i. e. to discourage Jer. 38,4 (where אַפְּוֹםְ for הַפְּרָבָּ); Ezr.4,4.

וֹרֶפָּה, ap. קַרָפָּה, (fut. בְּרָפָּה, ap. קּרָפָּה; imp. הַרְפַּה , ap. מָרָרָ 1) to slacken, to withdraw אול אול slacken thy hand, i. e. desist from smiting 2S.24,16; יַניו מָן... to withdraw one's hands from, i. e. to refuse support Jos. 10,6.- 2) to leave off (a work) Neh.6,3; of a person: to forsake Jos.1.5. - 3) to let go, to let alone Pr.4,13; Cant.3,4; לת בו let her alone 2K 4,27; הַרָף לַנוּ שָׁבְעַת יַמִים let us alone seven days, i. e. give us seven days 1S.11,3; הַרָּף וַאַנְּיַבָה לַ let me alone, i. e. stay, and I will tell thee IS.15,16,- 4) with ነው: to desist from ብሄው ባርር to desist (cease) from anger Ps.37, 8; הרף ממני desist from me, let me alone Deut.9,14.

קְבֶּה (c. בְּבּוֹת; f. pl. רְבָּפוֹת) adj. slack, weak, feeble Num.13,18; רְבָּה יְדִים slack-handed, i. e. weary 2S.17,2.

קַבָּן pr. n. 1) = אַבְּן, which see.— 2) a man 1Chr.8,37 (= רַפַּיַה 9,43).

אר בוּא pr. n. m. Num.13,9.

תְבָּה pr. n. m. 1Chr.7,25.

וְבְּיֹרָה (from יְבִּין) f. couch-covering (others: support, stay) Cant. 3,10.

יבים pr. n. a station of the Israelites in the desert Ex.17,1.

יַבְּיָה see רָפַיָה pr. n. 2.

וְלָבְּיֹה (from לְבָּה) m. Lackness, feebleness Jer 47.3.

נְיַפְשׁ , יְרָפִּשׁ (fut. בְּפִישׁ , יְרָפִּשׁ to trample, to make muddy Ez.32,2;

Niph. weil to be muddy, troubled (of a spring) Pr.25,6.

Hithp. בּקרְהָ to prostrate oneself, to humble oneself Pr.6,3; קבוצי בְּקר קבוצי בְּקר פועב with pieces of silver Ps. 68,31 (acc. some בַּחַתְּדָּל to hasten).

בּבְּם Ch. to trample, to stamp Dan.

רְבְּּסְדְית. f. float, raft; only pl. רַבְּּסִדְית. 2Chr.2.15.

to lean (Kal not used). — Hithp. בְּחַרְתֵּל בְּשֵׁלְ to lean upon (with שֵׁלִ Cant.8,5.

שַׁבַּק see בַּבַּשׁ.

רָבֶּשׁ (from בְּבֶשׁ) m. mud, mire Is. 57,20.

תְבֶּתוֹם m. stall, stable; only pl. רְבָּתוֹם Hab.3,17 (etymology obscure).

רָץ (from נְצַרְ; pl. c. אָב) m. fragment, piece Ps.68,31.

רוץ pt. of רוץ, which see.

רוץ = רְצָא to run; only inf. איני Ez.1,14.

קבר (בקר בין) to leap; only Pi. fut. 2 pl. לְמָה הְּרַצְּרוּן הָרים why leap ye, ye high hills? Ps.68,17.

רַצָּה (fut. בְּרָאָה, ap. לְ יָרָ יָ pt. בְּצָּה; pt. בְּיַרָה; pt. בְּיַנוּי pt. בְּיַנוּי pt. בְּיַנוּי pt. בְּיַנוּי pt. בּיַנוּי pt. בּיַנוּי pt.

רצה לָהַצִּילֵנִי to be pleased רְצָה לָהַצִּילֵנִי be pleased to deliver me Ps. 40, 14; with accus, to delight in, to take pleasure in, to be pleased with: ירצוּ בוב they delight in lies Ps.62,5; בצו עבריה את־אבניה thy servants take pleasure in her stones 102,15; בַּחִירִי רַצְתַה נַפָּשִיי my elect, in whom my soul delighteth Is.42,1; וּכָאַב אַת־בָּן יַרְצֵה even as a father (correcteth) the son in whom he delighteth Pr.3. 12; with sf. רְצִיתָם thou wast pleased with them Ps.44,4; לא רַצַם he is not pleased with them Jer. 14,10; בּוֹרְצָּךְ will he be pleased with thee? Mal.1,8; מַּלְנָנִי and thou wast pleased with me Gen. 33,10; with בוֹ : בָּז and I will take pleasure in it Hag.1.8: will the הַוֶּרְצֶּה וְיָ בְּאַלְפֵּי אֵילִים Lord be pleased with thousands of rams Mic.6,7; וַאַחַרֶיהֶם בַּפִּיהָם yet their posterity will take pleasure in their sayings Ps.49, 14; רוֹצֶה וַיַ בְּעַמוֹ the Lord taketh pleasure in his people 149,4. -2) to act according to one's pleasure, to consent with (with שלהים (עָם אֶלהים (עָם when he acteth according to the pleasure of God Jb.34,9; אָם־רַאִיתַ גַּנַב וַתְּרָץ שלש when thou seest a thief thou cousentest with him Ps.50,18. -3) to accept, to receive in favor and I will accept וֹרְצָאֹתִי אֶּתִכֶּם you Ez.43,27 (= נְרָצִיתִי; ; נְרָבוֹת פִּי accept, I beseech thee. the freewill gifts of my mouth Niph. וֹלְצֶה (fut. וֹלְצֶה) 1) to be accepted or acceptable (of a sacrifice) Lev.7,18; 22,27.— 2) to be paid off, pardoned (of sin) Is. 40,2.

Pi. רְצָר (fut. יְרֵצֶה) to seek to please, to conciliate Jb.20,10.

Hiph. הָרְצְתָה (f. הָרְצֶת for הָרְצְתָה) to satisfy, to pay off Lev.26,34.

Hithp. הְּרְבֵּיה to show oneself pleasing, to reconcile oneself (with אור) 1S.29.4.

וְרֵצוֹנִי , sf. וְרֵצוֹנִי , sf. וְרֵצוֹנִי , sf. וְרֵצוֹנִי , sf. יְרֵצוֹנִי , sf. יַרְצוֹנִי , satisfied with favor Deut.33,23; יְרֵצוֹנְי a time of favor, an acceptable time Ps. 69, 14. — 2) pleasure, desire, will Ezr.10,11; בְּרֵלִירְצוֹנְם with their whole desire 2Chr.15,15; בְּרֵלִינְים according to their pleasure Est. 9,5; hence: self-will, wilfulness Gen.49,6.

תְצְחֵ (fut. מְצְחֵ: inf. מַצְּחֵ) prop. to crush, hence: to kill, to slay, to murder Deut.4,42; בְצָח בָּעָח בָּעָח בַּעָּח בּעָח בּעָח בּעָּח בּעָח בּעָּח בּעָח בּעָּח בּעִים בּעָּח בּעָּע בּעָּח בּעָּב בּעָּח בּעָּב בּעָּח בּעָּב בּעָּח בּעָּב בּעָּח בּעָּב בּעָּה בּעָּב בּעָּה בּעָּב בּעָּה בּעָּב בּעָּה בּעָּב בּעָּב בּעָּב בּעָּב בענּיה בּעָּב בענּיה בּעָּב בעניין בּעָּב בענּיה בעניין בּעָּב בעניין בּעָּב בעניין בּעָּב בעניין בּעָּב בעניין בּעָּב בעניין בּעָּב בעניין בּעניין בּעניין בּעניין בעניין ב

Niph. נְרַצַּח (fut. וַנְצָח) to be killed, slain Jud.20.4; Pr.22,13,

Pi. 디자기 (fut. 디자기) to murder, to destroy Ps.94,6; pt. 디자기의 murderer 2K.6,32; Is.1,21.

Pu. רְצִּיֹן (for רְצִּיִ) to be crushed; only יוֹרְצִיה Ps.62,4 (acc. some = יוֹרְצִר Pi.).

רב" m. 1) a crushing Ps.42,11.—
2) slaughter (others: cry, shout)
Ez.21,27.

אר דער pr. n. m. 1Chr.7,39.

ינין pr. n. 1) a king of Syria Is. 7,1.— 2) another person Ezr.2,48. דצין to pierce, to bore Ex.21.6.

קבון prop. to range closely, hence: to inlay, to pave; pt. p. און inlaid, paved Cant.3,10.

ק"בָן 1) m. burning coal (= ק"בָּן); only pl. מְנַבְּיִם a cake baked on coals 1K. 19, 6.— 2) pr. n. a city in Syria Is. 37, 12.

Niph. יְבִיץ (fut. יְבוֹיץ) to be broken Ez,29,7; Ec.12,6.

Pi. I. [17] (fut. [17]) to break, to crush Ps.74,14; fig. to oppress Jb.20,19; 2Chr.16,10.

Pi. II. רוֹצֵץ (fut. יְרוֹצֵץ) to oppress Jud.10,6.

Hiph. הֵהֵץ (fut. ap. וְהַבְּץ for תַּבְּרֶץ) to crush, to break to pieces Jud.9.53.

Hithp. הְתְרוֹצֵץ to dash one against another, to struggle Gen. 25,22.

(from בְּקָה, f, הַלְּה, pl. בְּקָה, dj. thin, lean Gen.41,20; בְּקִית בְּשִׂית lean in flesh v. 19.

רָק (from בְקַק 3) adv. only, but, nothing but, save, except בַּק אָת־ only the blood דַּמוֹ לֹא תאֹבֵל thereof shalt thou not eat Deut. 15,23; בק אַני לְבַדִּי none but myself alone Jb.1,15; אין בַאַרון רַק there was nothing in שֵׁנִי הַּלְּחוֹת the ark save the two tables 2Chr. 5,10 בק בע only evil Gen 6,5; בק nothing but the truth 2Chr. 18,15; intensively: הַרַק אַך בָּמשָה hath the Lord indeed spoken only with Moses? Num. 12,2; peculiar is the following passage: בַק אָין דָבָר בָּרַגְלַי אָעֶברָה I will do nothing but pass through on my feet Num.20,19.

ביק see בק

רֹק (from בְּקֵל 1; sf. (רָקּי m. spittle, spitting Is.50,6; Jb.7,19.

(נְרַקב (fut. בְּקב) to rot, to decay

(of wood) Is.40,20; fig. יְּשָׁעִים לְּבָּלֵב the name of the wicked shall rot (i. e. perish) Pr.10,7.

בְּבֶּב (c. בְּבָב) m. rottenness, decay Jb.13,28 (of wood); Hos. 5,12 (of bones).

ון m. rottenness Jb.41,19.

נְקר (fut. יְרָקר; inf. יְרָקר) to leap, to skip, to jump, to dance Ps. 114.4: Ec.3.4.

Pi. רָקֵר (fut. רְקַר: pt. קְרָקּר) to jump, to dance 1Chr.15,29; Is.13, 21; בְּבָר מְרַבְּרָה מְרַבְּרָה מְרַבְּרָה Neh.3,2.

Hiph. הָרְמִיד (fut. יַרְמִיד) to make leap or skip Ps.29,6.

קרה (from אָבְיָהְ 3; sf. יְבְּיָה הָּבְּיָת f. temple (of the head) Jud. 4, 21; Cant 4,3.

[קלן pr. n. a city in Dan Jos. 19,46.

to mix, to compound Ex.30,33; pt. בְּקָת compounder, apothecary v. 35; בקח לקר היקקת בקח to prepare a mixture 1Chr.9.30.

Pu. רְפַּרִים (pt. רְפָּרָה) to be mixed or compounded תְּלְבָּקְרִים בְּמִרְקַה mixed by the apothecaries' art 2Chr.16,14.

Hiph. הַרְקִים (only imp. הַרָקים) to prepare, to spice Ez.24,10.

m. spice יוֹן דְּהֶבֶּן the spiced wine Cant.8.2.

m. ointment Ex. 30, 25 (see quotation under הַלֶּלֶבֶּה).

(pl. רַקּחִים) m. mixer of ointments, apothecary Neh.3,8.

רַכְּחָיָרָ (pl. sf. קְּחָרָ, m. ointment, perfume Is.57,9.

קַּחָרוֹ (pl. קַּחָרוֹת) f. ointment maker (Eng. Bible: confectioner) 18.8,13.

קיבי (from בָּקִישָׁ; c. יָבְקִיעׁ) m. expanse, firmament Gen.1,6; Ez.1, 23; Dan.12,3; coupled with שַׁבִיִּם Gen.1,14.

(from בְּלֵיק ; pl. c. רָקִיק m. wafer, cake Ex.29,2; Lev.8,26.

to embroider Ex.35,35; pt. רָקם embroiderer 26,26.

Pu. মৃত্যু to be embroidered; only fig. to be formed, shaped Ps.139.15.

pr. n. 1) a king of the Midianites Num. 31,8. — 2) two other persons 1Chr.2,43. 7,16. — 3) a city in Benjamin Jos.18,27.

ילְכְּתְרֵי (sf. רְקְמָהְת, pl. הַקְמָהְה ; du. בּוֹרָבְיּר, f. 1) embroidery, embroidered work Ez. 16, 10, בְּבָרָיִ embroidered garments 16, 18; 26,16; בּוְבִי רְבְּעָה רְבְּעָה בְּבְּעִי רְבְּעָה בּוֹרָ a booty of colored embroidered garments Jud.5,30 הַּבְּעַרְ רַבְּעָה רְבְּעָה רַבְּעַרְ רַבְּעָרְ רַבְּעָרְ רַבְּעָרְ רַבְּעָרְ רַבְּעַרְ רַבְּעָרְ רַבְּעָרְ רַבְּעָרְ רַבְּעָרְ רַבְּעָרְ רַבְּעָרְ רַבְּעָרְ רַבְּעָרְ רַבְּעָרְ רַבְּעַרְ רַבְּעָרְ רַבְּעְרָ רְבְּעִרְ רְבְּעָרְ רַבְּעְרָ רְבְּעְרְ רַבְּעְרָ רְבִּעְרְ רַבְּעָרְ רַבְּעָרְ רַבְּעָרְ רַבְּעְרְ רְבִּעְרָ רְבִּעְרָ רְבִּעְרָ רְבְּעָרְ רְבִּעְרָ רְבִּעְרָ רְבִּעְרְ רַבְּעָרְ רַבְּעָרְ רַבְּעָרְ רַבְּעָרְ רְבִּעְרְ רְבִיבְּיִי רְבִּעְיִיבְּעָרְ רַבְּעְיִיבְּעָר רַבְּעִיבְּיבְייִי רְבְּבְּעִיבְיְיבְיבְייִי רְיִיבְיּבְיּבְייִי רְיִיבְייִי רְיִיבְייִי רְיִיבְייִי רְיִיבְייי רְבִּיבְייִי רְיִיבְייִי רְיִיבְייְיי רַבְיּבְייי רְבְיבְייִי רְיבְייי רְבְיבְיייי רְיבְיבְייי רַבְיייי רְבְיבְייְייי רַבְייי רְיבְיייי רְיבְייי רְיבְייי רְיבְייי רַבְייי רַבְיבְייי רַבְייי רַבְייי רַבְיבְייי רַבְייי רַבְייי רַבְייי רַבְייי רַבְייי רַבְייי רַבְייי רְיבְייי רְיבְייי רְבְייי רְבְייי רְבְייי רְיבְייי רְיייְייי רְבְיייְייְייי רְיבְיייי רְייְייי רְיייי רְיבְיייי רְיייי רְיייי רְיייי רְיייי רְיייי רְיייי רְי

רַקע (fut. יְרַבְּע ; pt. יֶרְבָּע , c. רַבְּע ; imp. and inf. יְרָבָע 1) to stamp, to tread down Ez.6,11; 25, 6; with sf. אָרְבָּעָם I tread them down 2S.22,43. -- 2) to stretch out, to spread Ps.136,6.

Pi. עפר (fut. עפר) 1) to beat out, to spread out by hammering Ex.39,3; בּוֹרַקְעוּם צָפּוּי לַפְוֹי בֹּוֹחָ and they beat them out for a covering unto the altar Num. 17,4.—2) to spread, to overlay Is.40,19.

Pu. עבון (pt. עבור) to be beaten out, spread out Jer.10,9.

Hiph. הַרְקִישַ (fut. יָרְקִישַ) to stretch out, to spread out הַרְקִים הַרְקִים hast thou with him spread out the skies? Jb.37,18.

m. something beaten thin, a plate; only pl. c. רָקִעִי פַּחִים broad plates Num.17.3.

קבק 1) to spit (akin to יָבַק); only fut. יְבַק Lev.15,8.— 2) to make thin, whence בְּק adj. and יָבָק; fig. to limit, whence מַל adv.— 3) to heat, to pulsate, whence בַּק

ארב pr. n. a city in Naphtali Jos. 19,35.

שלים poor, pt. of מוד, which see.

רשה (= Ch. אַנְייָּיִ) to be able, to have leave, whence the next word.

רִיבְׁיוֹן m. leave, permission, grant Ezr.3,7.

באשית see רַשִּׁית.

בְּשַׁיֵּם to write or note down, to re-

cord only pt. p. מושר what is noted down Dan. 10.21.

רְשִׁים Ch. (fut. יְרִשְׁים; pt. p. יְרִשְׁים)

1) to write, to note down Dan.5,

24 a. 25.— 2) to sign (an edict)

Dan.6,9, 10 a. 11.

יָלְשֵׁעְ (fut. יְבִּשְׁעְ) to be wicked Jb. 10,15; Ec.7,17; ...ן to depart wickedly from... 2S.22,22.

Hiph. בְּרִשִּׁיעַ: (fut. יַרִישִׁיעַ: pt. הַרִשִּׁיעַ: pt. הַרִשִּׁיעַ: pt. הַרִשִּׁיעַ: pt. הַרִשִּׁיעַ: 1) to condemn, to convict Deut.25,1; Ps. 37,33; Jb.10,2; הוא יַשְּׁיִים וּמִי יַרְשִׁיעַ: Ps. 37,33; Jb.10,2; אַרִישִׁיעַ: יַרְשִׁיעַ: Ps. 37,33; Jb.10,2; יַרְשִׁיעַ: יַרְשׁׁיַעַ: pwho he giveth rest, who will condemn? 34,29.— 2) to put to the worse, to overcome, to conquer 18.14,27; Is.44,17.— 3) to do or act wickedly 2Chr 20,35; 22,3; יַרְיּתִיעִי בְּרִית who do wickedly against the covenant Dan.11,32.

ת (קוֹשָעִים, c. רְשִּׁעִים (קוֹשָׁעִים adj. and n. 1) wicked, godless אַרְס רְשִׁעִים (מּשׁרָם, מַשׁרָם, מּשׁרָם בְשִׁעִים (מּשׁרָם, בּרְשִּׁעִים (מְשֹׁרָם הַשְּׁעָה הַרְשִּׁעָר הַבְּשְׁעָה his wicked way Ez. 3, 18; אַבְּרְשִׁעָּר הָרְשִּעִר הָרְשְּׁעָר the wickedness of the wicked 32,12 רְשִּׁעִר הָרְשִּׁעִר הַנְיּשְׁעִר הַנְיִּאֹנִי הְעָּיִי אָנִי הְּיָּבְייִ הְנִיּשְׁיִ the wicked are full of evil Pr. 12,21; רְשִׁעִר הְשִּׁעִר הְשִּׁעִר הְשִּׁעִר הְשִּׁעִר בְּשִׁר לְמוּת הוֹא רְשִּׁע לְמוּת הוֹא רָשִּׁע לְמוּת הוֹא רְשִּׁע לְמוּת הוֹא רִשְּׁע לְמוּת הוֹא רַשְּׁע לְמוּת הוֹא הוֹא רַשְּׁע לְמוּת הוֹא הוֹא רַשְּׁע לְמוּת הוֹא נִייִים (נִישְׁע רָשִׁע לִשְּׁע הַבּיִים לַנְשִּׁע בַּיִּשְׁע בָּיִים לַנְיִים לְּשִׁע בַּיִּשְׁע בְּשִׁע לִמוּת הוֹא (נוֹשְּׁע בְּשִׁע בַּיִּע בְּשִׁע בְּשִׁע בְּשִׁע בְשִׁע בְּשִׁע בְּשִׁע בְשִׁע בְּשִׁע בְּשִּע בְּשִׁע בְּשִׁע בְּשְׁע בְּשִׁע בְּשִׁע בְּשִׁע בְּשִׁע בְּשִׁע בְּשִׁע בְּשְׁע בְּישִׁע בְּשָׁע בִּישְׁע בְּשִׁע בְּשִׁע בְּשִּע בְּישִׁע בְּשְׁע בְּשְׁע בְּישִׁע בְּשָּע בִּישְׁע בְּישִׁע בְּשִׁע בְּשְׁע בִּיִים בְּשִׁע בְּשִׁע בְּשִׁע בְּשִׁע בְּשִׁע בְּישִׁע בְּשָּע בִּישְׁע בְּשִּע בְּישְׁע בְּישִׁע בְּישִׁע בְּישִׁע בְּישִׁע בְּישִים בְּישׁבּים בּיִים בּיִים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיים בְּיִים בְּיִים בְּישִּים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בְּישׁבְּים בּיים בְּיִים בְּים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בִּיים בִּיים בּיים בִּיים בּיים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְ

ness, injustice Ps.5,5, עַשָּׁע (sf. אָשָׁעָנוּ , הַשָּׁע to do wickedness Pr.16,12; אַנָּשֵׁע עשׁרָית wicked men Jb.34,6; אֿעָרוֹת עשׁיִן treasures got by wickedness (injustice) Mic.6,10; אַבָּע רָשֵע wicked (unjust) balances v. 11.

רְשִּׁעָה (c. רְשִּׁעַה, sf. יְשְׁעָה), f. 1) wickedness Deut.9,5; Mal.3,15.— 2) fault, guilt Deut 25,2.

בּוֹשֵׁן see רְשִׁעָתְיִם.

קשׁר (= קשׁרַ) to burn, to glow, whence the next word.

ק (pl. נְשְׁפִים, c. יְשָׁפִים) m. 1) flame Cant 8,6; ק קָּים the sons of flames, i. e. sparks Jb.5,7.—2) lightning-flash וְשִׁפִּי קָשֶׁה lightnings of the bow, i. e. arrows Ps. 76,4; 78,48.—3) burning plague Deut 32,24; Hab.3.5.

שַּׁשֵׁי to waste, to ruin (Kal not used).

Pi. רוֹשֵׁשׁ (fut. יְרוֹשֵׁשׁ) to desolate Jer.5,17.

Pu. שַשׁיִ to be wasted, destroyed Mal.1,4.

יבישׁת inf. of שֹׁבִי, which see.

תְּשֶׁת (sf. יְהָשְׁת) f. net Lam. 1,13; חבי (גּיָּה to spread a net Hos.7, 12; בְּשִׁה בָּשֶׁת net-work Ex.27,4. מון (from בָּהַה) m. chain Ez.7,23; קווי ווּרָה 1K.6,2.

לתה to seethe (Kal not used).

Pi. 口亞] (imp. 口亞]) to make seethe, to boil Ez.24.5.

Pu. The boil, to be agitated Jb.30,27.

Piph. הַרְהִים (fut. יֵרְהִים) to make boil, to agitate Jb.41,23.

קתה (only pl. בְּתַחוֹן) m. a seething הָתְחִים make it seethe well Ez.24.5.

יְתְם (imp. יְתְם to bind, to harness Mic.1.13.

קֹרֶתְם (pl. רְּהָמִים) m. broom-bush 1K.9.4; Ps.124.4.

קרה pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,18.

to bind (Kal not used).

Niph. נְרַפַּק to be unchained,

loosed; fut. יְרָתֵק. Ec.12,6 (Ktib יַרְחַק will he removed).

Pu. רַתַּק to be bound (in chains) Nah.3.10.

רְתְּקְה (only *pl.* רְתְּקֹה) f. chain Is. 40.19.

רתת (= מטם) to tremble, whence the next word.

אַפְרֵים בְּרֵהָת m. trembling, terror בְּרֵבֶּר אָפְרֵים בְּרָחָם הָחָת when Ephraini spoke, there was trembling Hos 13,1.

22

phatic genitive: מַפַּתוֹ שֵׁלְשִׁלֹמה his bed, even Solomon's Cant.3.7; my own vineyard 1,6.— 2) adv. of place and time: where, when מָקוֹם שֵׁיָפּוֹל הַעֵץ the place where the tree falleth Ec.11.3; in the day when they shall tremble 12,3; בַּשֶּׁתְפּוֹל when it falleth 9,12; ער שר while Cant. 1,12.— 3) conj. that אַמַרְתִּי שֵׁנַם וָה ו הבל I said that this also is vanity Ec. 8, 14; וַעֲשִׂיתַ לִי אוֹת שַׁאַתָּה then show me a sign that thou talkest with me Jud 6, לָרָאוֹת שָׁהֶם (בּשְׁהַם) בְּהַמְּה (17; that they might see that they themselves are beasts Ec.3,18; ער שַׁקַטְהִי till that, until וֹלְתָר שֶׁהְיָה... חָבֶם (Larose Jud.57; חַבֶּם besides that he was wise Ec.12,9; בּמְעַם שֵׁי scarcely that Cant. 3,4; with prepositions: בָּשֶׁבְבֶר הַיָּמִים as in the days הַבְּאִים הַכּל נִשְבָּח to come all will have been already forgotten Ec. 2, 16 (בַשֶׁבֶּבֶּר as already); בּשַׁבֶּם הוֹא בַשֵּׁר as he also is flesh Gen.6,3; בַּל־עָפַת , בָּשֵׁי "w according to that which, as Ec.5,14 a. 15; "발구 than that: 그 in אַשֶּׁר לאיתדר מַשַּּתִדור וַלא תַשַּׁלָם better that thou shouldst not vow, than that thou shouldst vow and not pay Ec. 5, 4; وَيُورَ because of: בַּשַׁלְּמִי הַרַעַה הַוּאֹת לַנוּ for whose cause this evil is upon us Jon.1,7; עֵלֵיכֶם ... הַסַעַר ... עַלִיכֶם because of me the... tempest is upon you v. 12.— שלשל for why? Cant.1,7.

קאָשׁ (fut. אַשִּׁיּיִ: pt. אַשִּׁיּיִ: pl. c. ישִׁאַבּ , f. pl. קוֹשְׁיִּבּ ; inf. אַשִּׁיּיִב) to draw (water) Gen. 24,13; Deut. 29, 10; Jos. 9, 21.

אַנִים (fut. אַשִּיּוֹ; pt. אַשִּׁיּוֹ, אַמּיּיּטּ, אַנִּים ; inf. אַשְּׁיּיִן to roar Am.3,4 (of a lion); Jb.37,4 (of a thunder); fig. of an enemy Ps.74,4; of persous in pain: to ery, to groan Ps.38.9.

קּבְּתִי (c. תְּאַשֵּׁי, sf. יְחָאָשֵׁי ; pl. sf. יְחָאָשִׁי (f. roaring, groaning Is.5, 29; Ps.22,2, Jb.8,24.

אָבֶּה (to be noisy, whence אָבָּה, הְשִׁיּ, הְשִּיּ, בּעוֹי – 2) to crash, to be laid waste Is.6,11.

Niph. וְשִׁאָם (fut. וְשֵׁאָם) 1) to rush, to roar (of water) Is.17,12 a. 13.— 2) to be laid waste, desolate Is.6,11.

Hiph. הְשָׁאָה to lay waste, to

desolate; inf. with לְהַשָּׁאוֹת : לְהַשָּׁאוֹת 15.37,6, for which לַהַשׁוֹת 2K.19.25,

Hithp. רְשִׁהְאָה (pt. c. מְשְׁהָאָה prop. to be struck, hence: to be astounded, to wonder Gen.24,21.

שׁאָרָה a. שׁאַרָה see שׁאָרָה.

יְשָׁאל , יִשְׁאוֹל (from שָׁאַל 1) m. a. f. prop. cavity, hence: depth, nether world, hell, grave Is 5,14; Jb.7,9; 26,6; Cant.8,7; with ווס היי מַאָּלָה Gen.42,38, יִשְׁאֹלָה 37,35. יִשְׁאָלָה Is.7,11 acc. some

וואלי pr. n. Saul 1) first king of Israel 18.9,2.— 2) a king of the Edomites Gen. 36,37.— 3) a son of Simeon Gen. 46,10; patr. אַיאָריִי Num. 26.13.

קוֹאָלֵי (from אַשְׁיּיִ c. וְשָׁאוֹן) m. 1) noise, tummult, roar Is.7,12; 24, 8; Hos.10,14; אַרָּ Is.5,14; בָּגוֹי Is.5,14; אַאוֹנְהּ fre sons of tumult, i. e. noisy warriors Jer.48,45.— 2) ruin, destruction בור שְׁיוֹן the pit of destruction Ps.40.3.

שאני (same as איני II.) to despise, whence the next word.

បំសុំ*ញុំ m.* contempt Ez.36,5; *sf.* ក្រុសយុំ 25,6

ל שָׁאִיה f. desolation, destruction שְׁאִיה יָבַת שְׁעַר the gate is smitten with destruction Is.24,12.

יַשְאַל I. (1 sf.ייְשָּאַל ; fut. יְשָּאַל ; pt. נְשְּאַל ; pt. ק שָׁאַל ; pt. ק שׁאַל ; imf. יִשְאוּל ; שַׁאָל ; imf. שָׁאָל ; שָׁאִל ; שַׁאָל ; once inf. שַׁאָל ; שָׁאוֹל , שַׁאוֹל , שִׁאוֹל , שַׁאוֹל , שִׁאוֹל , שַׁאוֹל , שָׁאוֹל , שָׁאוֹל , שַׁאוֹל , שַׁאוֹל , שַׁאוֹל , שַׁאוֹל , שִׁאוֹל , שִׁאוֹל , שְׁאוֹל , שִׁאוֹל , שְׁאוֹל , שִׁאוֹל , שְׁאִיל , אַשְׁיל , אַשְׁיל , אַשְׁיל , אַשְׁיל , אַשְׁיל , אַיִּיל , אַינֹין , אַיִּיל , אַיִּיל , אַיִּיל , אַיִּיל , אַיִּיל , אַייל , אַיִּיל , אַיִּיל , אַייִיל , אַיִּיל , אַייִיל , אַייַיל , אַייַּיל , אַיִּיל , אַיִּיל , אַיִּיל , אַייַיל , אַייַיל , אַייל , אַייַיל , אַייַיל , אַייַיל אַיל , אַייל , אַיִּיל , אַייַיל , אַייל אַיל , אַייל , אַייל , אַיִּיל , אַייַּיל , אַייל אַייין אַיל אַייין אַייַּיל , אַייִיל אַייל , אַייל אַייין אַייין אַ

ask, to beg of (with מַאַת, הַמֶּאַת, סְעָם) Ps.2,8, 27,4; Deut.8,16; with for 1K. 2,22; with accus. 1S.1, 20: 1K.3.11. — 2) to demand, to require Mic. 7, 3: בַּי שַׁם שָׁאֵלוּנוֹ for there our שוֹבֵינוּ דְכַרֵּי־שִׁיר captors required of us words of song (songs) Ps.137,3.- 3) to desire, to wish בל אַשֵּר שַאַלוּ עִינֵי whatsoever my eyes desired Ec. 2,10; לִשָאל בָאַלַה נַפְשׁוֹ by wishing a curse to his soul Jb.31.30 (others: to require his soul with a curse): and he wished וַיִּשְׁאַל אָת־נַפְּשׁוֹ לְמוּת (desired) himself to die Jon.4.8.-4) to borrow Ex.12,35; 2K.4,3; pt. שׁאוּל לִי לַבּ borrowed 2K.6,5; שׁאוּל lent to 1S. 1,28.— 5) to ask, to interrogate, to inquire (with accus.) וּ אָשִׁאָלָךּ וְהוֹרִיעֵנְי I will ask thee, and do thou inform me Jb.38.3: I asked him not Jud. ask שָׁאַל־נַא אָת־הַכּהַנִים תּוֹרָה ask now the priests concerning the law Hag.2,11; with של concerning ולָפַה זָה תִּשָּאַל : לִ־ Neh.1,2; with why askest thou thus after my name? Jud. 13,18; נְשְׁלוֹם to ask after the wellbeing of... 2S.11,7; ••• שַׁאַל אָת־פִּי to inquire the mouth of ..., i. e. to ask one's opinion Gen. 24, 57; ניבל בָּד to consult with Jud.1,1; Ez.21,26; עַמִּי בָּעֵצוֹ יִשְאַל my people consult with their stick of wood Hos. 4,12.

Niph. נְשְׁאל (mf. נְשְׁאל) to ask leave of (with נְשְׁאַל (מָן קּמְנִי דְוֹד David earnestly asked leave of me 18.20,6 a. 28; נַשְׁאַלְתִי I obtained leave of the king Neh.13.6.

Pi. 'ម៉ុម៉្គ (fut. 'ម៉ុម៉្គ) 1) to ask, to consult 2S.20,18.— 2) to beg (alms) Ps.109,10.

Hiph. הַשְּׁאִיל (fut. נַשְׁאָיל) to loan, to lend Ex. 12,36; fig. to grant 1S.1,28.

לשאל II. (= שׁעל) to hollow out, whence שׁאוֹל.

לאָל pr. n. m. Ezr.10,29.

לאָמֵי Ch. 1) to ask, to demand Ezr. 7,21.— 2) to ask, to interrogate Ezr.5,10.

אָשְׁאָלֶה Ch. (def. אַהְיְהְיּיִי) f. demand אַהְלָּהְא Ch. (קרישִׁין שְּאַלְּהָא and this demand is by the word of the holy ones Dan.4,14.

ישׁאַלְתְּיאֵל pr. n. m. Ezr.3,2; Hag.1, 1 = ישׁאַלִּתְיאֵל Hag.1,12 a. 14; 2,2.

אָבְיֵיׁ (akin to אֲבָיִי) to lean upon, to rest (Kal not used).

Pi. redupl. 1282 to be quiet, to rest Jer. 30,10; Jb.3,18; with 12: to be at rest from Pr.1,33.

ן (from אָשְׁלֵנִים, pl. מַאָנַנִים; f. מַאַנַנִים, pl. מַאַנַנִּים adj. tranquil, quiet, at ease 1s.33,20; 32,9; Zch. 1,15; Jb.12,5 (see אַנְיִים).

אַמְלֵי (from שְׁאָבֶי m. tumult; only sf. שֵׁאַנִּן 2K.19,28, שֵׁאַנִּן Is.37,29. שֵׁאַנִי see שְׁאָבי .

קאט (akin to אַשַּׁ ; fut. קאַשִּׁי ; pt. אַשְּׁי, pl. שׁאַפִּים ; inf. אוֹשְׁ וּ to draw breath, to breathe, to pant Ps. 119, 131; אָשׁם וָאֵשִׁאַן I will breathe and pant Is. 42, 12; אַנֵּי דוו to snuff up wind Jer. 14,6. --2) fig. to swallow up greedily man would greedily שַאַפַנִּי אֵנוֹשׁ swallow me up Ps.56,12; הַשֹּאַפִּים אַביוֹן O ye tdat greedily swallow up the needy Am.8,4.- 3) to long for, to desire בַּעֶבֶר יִשְאַף צֵל as a servant longeth for the shadow Jb.7,2; אַל הָּשָאַף הַלָּילָה desire not the night 36,20; אַר אַל to strive for, to hasten to Ec.1,5.— 4) = 710° to crush, to bruise הַשֹּׁאַפִּים עַל עַפַּר acc. Vulg.: who crush in the dust of the earth the heads of the poor Am. 2, 7 (Rashi: who are eager on the earth after the head of the poor). עור 1) to be left, to remain עור there remaineth yet שַׁאַר הַקְּעַן the youngest 1S.16,11.- 2) to become full, to be thick, whence לשָאַר flesh. — 3) to swell up, to ferment, whence בְּשֶׁאֶרֶת.

Niph. לְשָׁאַר (fut. אָשָּׁיִר) to be left, to remain, to escape Dan.

10,8 לְשִׁבֹרְיְכֶם נְשְׁאַר מְעֵל and of your answers remaineth deception Jb.21,34; pt. אָשָׁי that is left, that remrineth Is.4,3; Ez.6, 12, pl. אַבְּיִאָרִים those which remain Deut.19,20; pt. הַּיִּשְאַרָּים which escapeth 2K.19,30, בּנִּשְּאָרָת Ex.10,15.

Hiph. רְשִׁאִיר (fut. רְשִׁאִר 1) to let remain, to leave Num.9,12; Jo.2, 14; Ob.5.— 2) to be left Jos.8,22. אַיָּי m. 1) rest, remainder 2Chr.24, 14; Is.10,2.— 2) excellence בַּיִּאָר רוֹיִם excellent spirit Mal.2,15.

Ch. m. remainder, rest Dan. אָאָר הַנְּימִי בְּבֶּל the rest of the wise men of Babylon 2,18; once אַאַר Ezr.7,18.

בּישׁרָב (a remnant shall return) pr. n. symbolic name of a son of Isaiah Is.7,3.

קאָר (אַלָּר, יִשְאָרָי, m. 1) flesh Mic.3,2; Ps.73,26; אַאָרִי װְשָׁאָרִי the violence done to me and to my flesh (i. e. body) Jer. 51, 35; of flesh as food Ps. 78, 20; hence: food Ex. 21,10.— 2) blood-relation, kinsman Lev.21,2; fully אַאָּיִי kinsman of the flesh 18,6.

ישאר (= אַאַיי) to swell up, to ferment, whence the next word.

ייאר m. leaven Ex.12,15 a. 19.

ּשַׁמְּבֶּר f. blood-kindred Lev.18,17.

קיבור pr. n. f. 1Chr.7,24.

ישארית (once שארית 1Chr. 12,38) f

1) rest, remainder, remnant Is.44,

17; הְּנְהְתְּ יְהּנְּהְתְּ the remnant of Judah Jer.40,15; שִׁים שִׁאַרִית לִּי or יַּהְיִר שְׁאַרִית לַּי to leave a remnant, to preserve a posterity Gen.45,7; Jer.40,11; 44,7.— 2) excess, extreme mant thou dost gird on (i. e. exert) Ps.76,11.

אמו (from שֵׁאָבֶי) f. destruction, ruin Lam.3,47.

אָבָלֵי pr. n. Sheba 1) a grandson of Cush Gen.10,7.— 2) a grandson of Abraham by Keturah Gen.25,3.— 3) a son of Joktan Gen.10,28.— 4) a region and people in southern Arabia, abounding in spices, gold, and precious stones 1K.10,1 a. 2; Is.60,6; Jer. 6,20; Ez. 27,22; Jb. 6, 19; gent. pl. שַּבְאִים Sabeans Jo.4,8.

בבני to break, to split, whence the next word.

ישָׁבָנִים m. fragment, splinter; only pl. שָׁבָנִים Hos.8,6.

יַשְׁבָּר (fut. שְׁבָּר, מף. שְׁבָּר; pt. שׁבָר , שׁבָר

Niph. נְשָׁבָּה to be carried away, to be taken or held captive Gen. 14,14; 1K.8,47; Jer.13,17.

וֹשְׁכֵּי m. a precious stone Ex.28,19 (acc. Sept.: agate).

לְשְׁבּוֹאֵל a. שׁוּבְאֵל pr. n. of two men 1Chr. 23, 16 and 24,20, 1Chr. 25,4 and 20.

שָׁבְעוֹת (den. from יְשֶׁבְע ; c. יַשְׁבְע ; pl. מּיָבְעוֹת , c. יִשְׁבְע , sf. מּיָבְעוֹת , c. יִשְׁבְע , sf. מּיִבְע ; m. 1) seven days, sennight, week Dan.9,27; 10,2; Deut. 16,9; c. יִשְׁבְעוֹת יִבְע וֹאת the week of this Gen.29,27; du. יַשְׁבְעוֹת יִבְי two weeks Lev.12,5.— יַשְׁבְעוֹת יְבָי the feast of (seven) weeks, Pentecost Ex.34, 22; but יַבְי the feast of seven days, i. e. the Passover Ez.45,21.— 2) a week of years, seven years Dan.9,24.

יִּשְׁבַעָּה , שְׁבַעָּה (from שָׁבַעָּה , יִּשְׁבוּעָּה ; c. אַבְּעָוּת , sf. יְשְׁבִּעִּה ; pl. יְשָׁבִעִּת ; f. 1) a swearing, oath Gen.26,3; יְיָבְעַת יִיִּ an oath before the Lord Ex. 22,10; שְׁבָּעַת אָפָר a binding

oath Num. 30, 14; בַּעֵלֵי שְׁבוּעָה sworn allies Neh.6,18.— אָל curse Is 65,15 fully שְׁלֶבעת אָלָה an oath of cursing Num.5.21.

יִּבְרָּת, יִּשְׁבָּוּת יְּבְּרָּת f. 1) captivity, captives שׁבָּוּת to bring back the captives Deut. 30,3; Ps. 14,7; שְׁבוּת שְׁבִּוֹת שְׁבִּוֹת יִּבְיֹתוֹךְ the captivity of thy captives Ez. 16,53.— 2) something taken away, loss יַּבְּ מַרְיִּבְנִּת אִינֹב מַר מָבְיֹת אִינֹב מַר מִּבְּנִת אִינֹב מַר מִבְּיִּבְנִת אִינֹב מַר מַבְּיִּבְנִת אִינֹב מַר מַבְּיִּבְנִת אַינֹב מַר מַבְּיִבְּנִת אַינֹב מַר מַבְּיִּבְנִת אַינֹב מַר מַבְּיִב מַּר מַבְּיִבְּנִת אַינֹב מַר מַבְּיִּבְּנִת אַינֹב מַר מַבְּיִב מַר מַבְּיִבְּנִת אַינֹב מַר מַבְּיִּבְּנִית אַינֹב מַר מַבְּיִּבְּנִית אַינֹב מַר מַבְּיִב מַר מַבְּיב מַר מַבְּיִבְּנִית אַיִּבֹּנְת אַינֹב מַר מַבְּיב מַר מַבְּיב מַבְּי מַבְּיב מַר מַבְּיב מַּבְּיב מַבְּיב מַּבְּיב מַּבְּיב מַּבְּיב מַּבְּיב מַּבְּיב מַּבְּיב מַבְּיב מַּבְּיב מַבְּיב מַּבְּיב מַּבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַּבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַּבְּיב מַּבְּיב מַּבְּיב מַבְּיב מַבְּיבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְיּב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מָּבְיב מָּבְיב מְיבְּיב מַבְיב מַבְיב מַבְיב מַבְיב מַבְיב מַבְיב מַבְיב מַבְיב מַבְיב מַבְּיב מַבְּיב מְבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מְבְּבְּב מַבְיבּיב מַבְּיב מַבְּיבְּיבְּיב מַבְּיבְּיב מַבְּיבְּבְיב מַבְּיבְבּים מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיב מַבְּיבְיב מַבְּבְיבְּיב מַבְּיבְּבְיבְּיב מַבְי

Pi. רְשִׁיּבִי (fut. רְשֵׁבִי ; pt. רְשִׁבִּי for יִשְׁבִּי ; imp. f. יְשַׁבִּי) 1) to praise, to laud Ps.63,4; Ec.8,15; hence: to glorify, to beatify (the dead) Ec. 4,2.— 2) to still, to calm, to soothe Ps.89,10.— 3) to hold, to restrain (one's mind) יְשַׁבְּעָרוֹי but a wise man holdeth it back Ps.29,11.

Hiph. הָשָׁבְים (pt. מַשָּׁבְים) to still, to calm (waves) Ps.65,8.

Hithp. מְשְׁמָבוּ to praise oneself, to boast Ps.106,47

רבת Ch. Pa. רְשַׁבֵּי to praise, to laud Dan.4.31,

מַלְּמֵי (akin to שֵׁשֵׁי ; אַ שִׁיּשֵׁי (akin to מַשֵּי ; אַרָּ , c ישִׁיְשָּׁי , c, ישִּׁישָׁי , אַרָּ ; אַרָ , אַרָּ , אַרָּ , אַרָ , אַר ,

anger Is.10,5; אַבְּשׁ נְּלֵּ the rod of his mouth, i. e. his severe decree Is.11,4; אַבֶּשׁ נְדְּ בְּבְּשׁׁ the rod (i. e. oppression) of the wicked Ps.125, 3.— 2) reed, pen פּבּר מִבְּלֵ נְשׁׁ the pen of the writer Jud.5,14.— 3) lance, spear 2S.18,14.— 4) staff of office, scepter Ps.45,7; hence: judge Gen.49,10 a. 16; 2S.7,7 (for which in the parallel passage 1Chr.17,6 בַּבִּשׁׁיִי).— 5) tribe, race, family Jud.21,6; Jer.10,16 Ps.74,2.

한 m. the eleventh month of the Hebrew year (February-March) Zch.1,7.

יב' pr. n. m. Ezr.2,42.

יב' pr. n. m. 28.17,27.

שׁבִּׁיבׁ (from לְשׁבֵּיׁבׁ m. spark, flame Jb.18,5.

בּיב' Ch. m. spark, flame Dan.3, 22; 7.9.

קּבְיּהְ (from שְּבָּהְ f. captivity Neh. 3,36; concretely: captives Deut. 32,42; 2Chr.28,5.

יְּבְרָּהְ (from יְּבְרָּהְ f. captive Is. 52,2.

יַשְׁבְיָה pr. n. m. sea שֶׁבְיָה בּיָה בּיִר בּיִר

שׁבִיל (from שׁבל) m. path, way; sf. שִׁבִילִּן thy path Ps.77,20; pl. c. שִׁבִילִי עִילִּם paths of old, ancient paths Jer.18,15.

יְּשְׁבִּים (from שָׁבִּים; only pl. שָׁבִים m. prop. net-work, hence: hairnet, caul Is.3,18.

יִּשְׁבִיעִי (from יִשְׁבֵע) *num. m.* the seventh Gen. 2, 2; f. שָׁבִיעִית Ex. 21,2.

אַבִּית (בּוּת יִשְׁבוּת) f. captivity Nura. 21.29: Ez.16.53.

שבך (בְּבָּרְ בִּי ישׁבְרָ (בִּרְ בִּי שׁבְרָ בִּרְ שׁבְרָ בִּרְ שִבְּרָ בִּרְ שָבָרְ . שָבָרָ .

יִּיבְרָים (only pl. יִשְׂבְרִים) m. net, lattice-work 1K.7.17.

פּֿבָּלָא see שַׂבָּלָא.

קבְבֶּה (pl. שְּׁבְבֵּהוֹת f. 1) net, snare Jb.18,8.— 2) lattice 2K.1,2; מַעִשָּה קבָב lattice-work 1K.7,17.

לשבל to move, to wave, to flow, whence שַּבְּלוּל , שְׁבֶּל and שַּבְּלוּל . שִׁבְּלֵים

أَمْ يَا اللَّهُ أَنْ m. train of a robe (so called from its waving) Is.47,2.

שַׁבְּלוּל m. snail (so called from its flowing away) בְּמוֹ שֵׁבְלוּל הָמָט as a snail which melteth (into a slime), let him pass away Ps.58.9.

מּבְּלֵים (pl. שְׁבְּלֵים, c. שִׁבְּלִים f. 1) an ear of corn (so called from its waving) Jb.24,24; Gen. 41,5; hence: branch, twig שְבָּלִי הַנִּיִּתִים the olive branches Zch.4,12.— 2)

flood Ps. 69,3; fully שָׁבֹּלֶת מֵיִם waterflood v. 16.

אָבֶּבֶּה , תְּבְּבְּה pr. n. a city in Moab, which belonged to Reuben Num 32,3 a. 38; Jos.13,19; it was famous for its vineyarde Is.16,8.

אָבְיָה , ישֵׁבְנָּה pr. n. prefect of the palace of Hezekiah Is.22,15, afterwards secretary to the king 2K,18,18.

קּבְרְיָה pr. n. of three men Neh.9, 4; Neh.10,5 = יְשְׁבַנְיָה 1Chr.24,11; 1Chr.15,24.

בׁבֶּי to knit, to twine, whence שַׁבָּים .

שָבִע , שבוע (fut. ישָבַע; inf. שַבִּע, שׁבְוֹעֵ (שִׂבְוֹעֵ) 1) to be full, filled, satisfied (with food or drink) Ps. 37. 19; Am.4,8; with accus.: שַבע לַחָם to be filled with bread Ex.16,12; to be filled with water (of soil) Pr. 30, 16; fig. אָשָׁבָעָה תמונתן I shall be satisfied with thy likeness Ps.17,15; לא תשבע עין the eye is not satisfied with seeing Ec.1,8; רַב שַׂבַענו בוו we are exceedingly filled with contempt Ps.12,3; שַּבַע יַמִים to be full of years 1Chr.23,1.- 2) to be surfeited, satiated, with accus. Pr. 25, 16 hence: to be weary, tired of v. 17.

Pi. אַבְשָׁ (fut. אֲבָשׁ ; imp. sf. אַבְּשִׁי ; to satisfy Ez. 7,19; Ps.90.14.

 of the thing Ps.103,5; Hz. 32,4; with יְׁ of person and accus. of thing: מַשָּבִיעַ לְבֶל־חֵי רָצוֹן thou satisfiest the desire of every living thing Ps.145,16; fig. 91,16.

m. abundance, plenty Ec.5,11; Gen.41,30; שָׁבֶּע the plenteous years v. 34.

שָּׁבְעִים (c. עֻבְּעִי f. תְּיִבְעִים) adj. satiated, satisfied, full 1S.2,5; Pr. 27,7; fig. אָבַע בְצוֹן satisfied with favor Deut.33,23; יְּבָע בְנוֹן full of trouble Jb.14,1; שְּבַע לְנוֹן full of years Gen. 35, 29; in this sense also בַּוֹן (שַּבַע בַּבָּא, 25,8).

עְּבְּחִית (sf. אְשְׁבְעִּךְ m. satiety. fulness עבֹּע to fulness Ex.16,3; fig. שַבַע אַבְע fulness of joy Ps.16,11.

עב"ל (den. from מָבֶע acc. Gen.21, 30-31) to swear; in Kal only pt. p. pl. c אָבָע who were sworn with oaths, i. e. who had sworn oaths Ez.21.28.

Hiph. יַשְּׁבְיע (fut. יַשְּׁבְּיַנ; pt. בְּשְׁבִיע; inf. יַשְּׁבִיע (הַשְּׁבִיע 1) to make swear, to bind with an

oath Gen.50,4.— 2) to abjure 1K. 22.16.

שבע f. (c. שבע; m. שבע, c. ישְׁבְעַת mum. seven שָׁבַע נַשִּׁים seven women Is.4,1; שֶׁבְעַה בַנִים seven sons R.4.15; sf. DAUL seven of them 2S.21,9; c. שַבע מַאוֹת seven hundred Num.4,36; שַׁבַעַת בים seven days Gen. 8, 10 (the construct form is prop. a noun signifying: a heptad); after noun in the construct state it expresses the ordinal: בשנת שבע in the seventh year 2K.12.2 שַבַע sometimes as adv. seven times Lev. 16.28 a. 21; in this sense also du. שָׁבְעַתְיִם Gen.4,15; Ps.12,7; שָׁבָעַתִּיִם עשהה f. seventeen Gen. 37, 2, m. 7,11. שָׁבְעַה עַשֵּׂר 7,11.

ייִבְּעָה pr. n. a well in Philistia Gen.26,33.

יַּשְׁבְעָה (c. שִׁבְעַת) f. fulness, plenty 16.49.

קבּלְהִי שֶּׂרְעָתְהְ (sf. קּבּלְהִי שֶּׂרְעָתָהְ f. satiety Is.56, 11; לְשִׁרְעָה because of thy unsatiableness Ez.16,28; יַשְׁרְעָה sufficiently Is.23,18; Hag.1,6.

שׁבִעִּים num. seventy Gen.4,24.

תְּבְעָרָ (= שִׁרְעָרָ *num. m.* seven Jb.42,13.

ישֶׁבִיץ (akin to שׁבֹשׁ) to twine (Kal not used).

Pi. "A" to work, to embroider, to make checkered Ex.28,39.

Pu. 같고 (pt. 같고 한다) to be inwrought, to be set (of precious stones) Ex.28,20.

עבין (from שָׁבִין) m. cramp, convulsion (prop. writhing) 2S.1,9. מברש Ch. to leave Dan.4,12.

Ithp. אַשְׁתְבַק to be left Dan 2,44.

שבר I. (fut. שבר', דּשְׁבָּר'; pt. אבר'; pt. p. שַבוּר ; imp. שָבוֹר , sf. שַבוּר ; inf. שָׁבֶרָי , sf. שָׁבָרָי) to break Is.42,3 (a reed); Jud.7,20 (a pitcher); with 12: to remove from Hos. 2,20: hence: to tear, to mangle (an aimal) 1K. 13,28; pt. p. שַבוּר broken, maimed Lev. 22, 22; of persons: to break down, to destroy Is.14,25; Lam.1,15; fig. שַבַר to break one's heart Ps.69,21; pt. p. שְׁבוּרֵי לֵב those broken in heart Ps.147,3. አ고달 ተo quench thirst 104, 11. - 2) to define. to appoint a limit (prop. break off a limit; comp. לוב to divide, to decide) וַאָשָׁברׁ עָלַיוּ חָקּוּ and I appointed for it my limit Jb.38.10.

Pi. אַבָּי , אַבַּי (fut. אַבָּי ; pt. אַבָּי ; inf. אַבָּי) to break Ex.

9,25 (of trees); Ps.3,8 (of teeth).—
2) to break in pieces, to smash
1K.19,11 (of rocks); Ps. 74, 13 (of heads).

Hiph. הַשְּׁבִּיר (fut. יַשְׁבִּיר) to cause to break forth (the womb), to bring to the birth Is.66.9.

Hoph. 기결병기 to be broken, crushed (in spirit) Jer.8,21.

עַבְר II. (den. from אָבֶר; fut. ישָׁבֶר; pt. שֹבֶר, pl. שִּבְרים; imp. pl. ישִׁבְרי; inf. ישָׁבִרי to buy grain or food Gen.41,57; 42,2; Is.55.1.

Hiph. רְשִׁבִּיר (fut. יַשִּבִּיר; pt. יַשָּבִּיר; pt. יַשָּבִּיר; pt. יַשְּבִּיר; pt. פַשְּבִּיר; pt. פַשְבִּיר (בַשְּבִּיר; pt. בַשְבִּיר; pt. פַשְבִּיר (בַשְבִּיר (בַשְבִּיר (בַשְבִּיר (בַשְבִּיר (בַשְבִּיר (בַשְבִּיר (בַּשְבִּיר (בַשְבִּיר (בַּשְבִּיר (בַּישְבִּיר (בַּשְבִּיר (בַשְבִּיר (בַּישְבִּיר (בַּישְבִּיר (בַּישְבִּיר (בַּישְבִּיר (בַּישְבִּיר (בַּישְבִּיר (בַּישְבִּיר (בַּישְבִּיר (בַּישְבִּיר (בַישְבִּיר (בַּישְבִּיר (בַּישְבִּיר (בַּישְבִּיר (בַּישְבִּיר (בַישְבִּיר (בַּישְבִּיר (בַּישְבִּיר (בִּישְבִּיר (בִּישְבִּיר (בִישְבִּיר (בִּישְבִּיר (בִּישְבִּיר (בִּייבּר (בִּישְבִּיר (בִּישְבִּיר (בִּייבְּר (בִּישְבִּיר (בִּייבְּיר (בִּיר (בִּישְבִּיר (בִּיבּר (בִּיבּר (בִּיבּר (בִּיבּר (בִּיבּר (בִּיר (בִּיבּר (בִּיבּר (בִּיר (בִּיבּר (בִּיבּר (בִּיבּר (בִּיבּר (בִּיבּר (בִּיבּר (בִּיבּר (בִּיבּר (בִּיבּר (בּיר (בּיבּר (בְּיבּר (בִּיבּר (בְּיבּר (בִּיבּר (בּיר (בּיבּר (בּיב (בּיבּר (בְּיבּר (בּיר (בּיב (בּיבּר (בּיב (בּיר (בּיב (בּיבּר (בּיב (

י שָׁבָרָי , אַבָּר (יִּ אֲבָרָ; sf. שָׁבָרָי ; pl. שְׁבְרִים, sf. שְׁבְרֵים) m. a breaking, breach (of a wall) Is.30,13 a. 14; pl. sf. שָׁבָּרֶיָה the breaches thereof Is.60,4; hence: fracture (of a limb) Lev.21,19; fig. hurt, misfortune, destruction Lam. 2,13; שׁר וַשֵּבֵר wasting and destruction Is.59,7; Jer.4,20; חַלָּר רוֹּם a breaking of the spirit, i. e. sorrow, affliction Is.65,14; once pl. fear: מַשְּבַרִים אַבְּחַהְיִי by reason of fear they miss their way Jb. 41,17 (acc. Rashi = מְשָׁבַּרִים the waves; see under 원교 Hithp.).— 2) interpretation, solution (of a dream) Jud.7,15 (see ਪ੍ਰਭੂ I. 2).

קבר (from שְׁבֵר II.; af. שֶׁבֶר) m. grain, corn שְׁבָר the money for his eorn Gen.44,2; שְׁבֶר to buy corn 47,14. שַׂבֵּר (only pt. שֹׁבֵר) to view Neh. 2.13 a. 15.

Pi. שָבֶר (fut. יְשַבֶּר) to look out, to wait, to hope Est.9,1; with אָל, יְצָּר Ps.145,15; 119,166; Is.38,18; R. 1,13.

שֶּׁבֶּרְי (sf. שְׁבֵּרִי) m. expectation, hope Ps.146.5.

ן (c. שְׁבְרוֹן) m. 1) a breaking, pain Ez.23,11.— 2) destruction Jer.17,18.

יוֹבְרִים pr. n. a place between Ai and Jericho Jos.7,5.

שֵׁבְשֵׁי Ch. to entwine (Peal not used).

Ithp. אַשְּׁחַבֵּשׁ to be perplexed, confused Dan.5.9.

תַשְׁ (fut. תַּשְׁבֵּר, תַשְּׁבֵּר) 1) to cease Jos.5,12; Is.14,4; Lam.5,15; Neh.6,3; תְּהְיוֹת מָבְּר לִבְּי to cease to be Jer.31,35.— 2) to rest Ex. 31, 17; Lev. 26,34; with נְבָי to rest from Gen.2,3; תְּבָּר שַׁבָּר לַבְּי to celebrate the sabbath Lev. 23, 32.— מַבָּר בַּי בָּר בַּי בָּר מַבְּי לַ to be ended, to cease Is.17,3.

 harlot 16,41; בּשְׁבַּהֶּם אֹתְם מְּמִבְּלֹתְם pe make them cease (i. e. rest) from their burdens Ex.5,5.— 2) to let be wanting, to let fail the wanting, to let fail אַשֶּׁר לֹא הַשְּׁבִית לָךְ גֹאָל who hath not let a kinsman be wanting to thee R.4,14.— 3) to remove, to put away Ex.12,15; בְּבַּעִי אָרֶץ סִינִים הַשְּׁבַּרָּ thou removest all the wicked of the earth like dross Ps.119,119; hence: to destroy Am. 8.4.

ק (שְׁבָתוֹ sf. (from york Ex.21, rest, cessation from work Ex.21, נְשְׁבָת מֵרִיב ; פּנָ cessation from strife Pr.20,3.

תְּבֶּייֵ II. (from מְיֵיבְי f. 1) a sitting, dwelling Ps.27,4; 127,2; hence: a place 2S.23,7.— 2) a sitting still Is.30,7 (see under בַּבָּב).

קבּתִי (from בְּשַׁבָּי, sf. יִשְבּתִּי ; sf. יִשְבַּתִּי ; pl. חוֹחשָׁבָּי, c. חוֹחשָׁבַי) f. a. m. 1) day of rest, sabbath Ex. 16,23; השַׁבַּי or יִשְבָּי every sabbath 1Chr.9,32; Num.28,10: בּשַׁבִּי a sabbath of years, i. e. every seventh year (sabbatical year) Lev.25,8; יְשָׁבָּי הַשְּׁבִי the sabbath of the land, i. e. the year when the fields lay untilled v. 6; of the first day of a festival: בּשַּׁבַי הַיִּבְיי on the morrow of the sabbath (i. e. of the first Passover-day) Lev.23, 11 a. 15. — 2) week Lev.23,15.

שַׁבְּתוּן m. rest Lev.23,39; 25,5; אַבַּתוּן יוּחַבְּשׁ sabbath of rest Ex.35,2.

ישבתי pr. n. m. Ezr.10,15.

Nam (= הֹנְשָׁיִ) to stray about, whence 조살 기반 .

pr. n. m. 1Chr.11,34.

נְשְׁנְהְ (= שֵׁנְהְ to grow, to become targe (Kal not used).

Hiph. אַשְּׁנִיא (fut. יְשִׁנִּיא; pt. אַיַשְׁנִּיא) 1) to increase (with יַלְיּב) Jb. 12,23. — 2) to magnify, to praise Jb.36,24.

אָבְיִי Ch. to increase, to become great Ezr.4,22; as greeting: שָׁלְכְּכוֹן may your welfare increase! Dan.3,31.

fortress) Deut.2,36. — 2) to rise high, to be exalted Jb.5,11 (see under "").

Niph. בְּשִּׁבְרָה (pt. בְּשִּׂבְרָה , f. מְשְׁבָּרָה 1) to be high or strong הּוֹמְר a high (or strong) wall Ps. 18,11; fig. to be exalted Is.2, 11.— 2) to be safe Pr.18,10.—3) to be high, imcomprehensible Ps. 139,6.

Pi. אָנֶב (fut. אַלַבְּב) to set up on high, to make strong Ps.69,30; 107,41; with צֵל to set up against Is.9,10.

Pu. אָלֵב (fut. יַשְׁנֵב) to be strong, safe Pr.29,25.

תּשְׁגִּיב (fut. בִּשְׁגִּיב) to do loftily (others: to make powerful) Jb.36,22.

נשׁנֵג (akin to שׁנֵג (pt. שׁנֵג the erring שׁנֵג (the erring

and the seducer Jb. 12,16; pt. f. f. אָנָהָשׁ שֵּׁיְנָהָ שׁׁנְבָּאָ the soul that hath erred Num.15,28.— Here acc. some belongs Gen.6,3 בַּשְּׁיִבְּ because of their erring, שַׁ being regarded as inf.; but see בּ

קּנְנְה (sf. יְשְׁנְנְה) f. error, mistake Ec.10,5; Lev.5,18; בְּשְׁנְנָה through error, inadvertently 4,2.

ראָשָׁי, pt. מּשֹּינִי , pt. מְשִּׁיִי , pt. מְשִּׁיִי , pt. מּשִּׁיי , pt. מּשִּׁיי , pt. מּשִּׁיי , pt. מּשִּׁיי , pt. מּשִּׁי , pt. מּשִּׁי , pt. מּשִּׁי , pt. מּשִּׁי , pt. מַשְּׁי , pt. נישְּׁי , pt. נישְּׁי , pt. נישְּׁי , pt. נישְּׁי , pt. נישְּי , pt. נישְּׁי , pt. נישְּי , pt. נישְּׁי , pt. נישְׁי , pt. נישְּי , pt. נישְׁי , pt. נישְּי , pt. נישְׁי , pt. pt. נישְׁי , pt. נישְׁי , pt. נישְׁי , pt. נישְׁי , pt. נישְׁי ,

Hiph. הַשְּנֶה (fut. יַשְׁנֶה; pt. מַשְּנֶה; pt. מַשְּנֶה; to lead astray, to seduce Deut. 27,18; Pr.28,10; with יָם; to turn aside from Ps.119,10.

Pi. redupl. שָּׂנְשֵׁג (acc. Stb. like שְׁנְשֵׁג from שִׁנְשֵׁג ; fut. יַשְׁנָשֵׁג) to cause to grow Is.17,11.

Hiph. הַשְּׁנָה to increase הְשְׁנָה לו they increase in riches Ps. 73,12.

קיבור איי איי איי איי איי ייי ייי אייניב pr. n. of two men 1K.16,34 (Ktib יייגיב); 1Chr.2,21.

ייב to look, to gaze (Kal not used).

Hiph. בְּשִׁגְים (fut. בְשִׁגְים; pt. נְשִׁגְים; יַ יִשְׁגִים; יַ יְשָׁגִים; יַ יִשְׁגִים; pt. נְשָׁגִים וּשָׁרִים

Is. 14,16; Ps.33,14; with p: to look forth Cant.2,9.

אָנָי adj. great, mighty Jb.36,26.

עוֹנְיאָ Ch. adj. 1) great Dan.2,6. —

2) much, many Dan.4,9; 7,5; שִׁנִין many years Ezr 5,11.— 3)

as adv. very שׁנִיא he was very furious Dan.2,12.

קיאָה (from אָנִיאָה; pl. שָׁנִיאוֹת) f. error, transgression Ps.119,13.

יּשְׁנְיוֹנוֹת (from שְׁנְה מֵּי מִינוֹת (from שְׁנְה שׁנְה m. enthusiastic song, hymn, dithyramb (acc. some a musical instrument) Ps.7,1; על שִׁנְיוֹנוֹת after the manner of dithyrambs Hab. 3,1.

יַשְׁבֵּל (fut. יַשְׁבֵּל) to lie with (with accus.) Deut.28,30.

Niph. נְשְׁנֵל (fut. הְשָׁנֵל) to be lain with, to be ravished 18.13,16.

Pu. אָשֶׁנְל to be lain with Jer.3,2. לְשֵׁנְל f. consort, king's wife, queen Ps.45,10; Neh.2,6.

י (שֵּוּלְתָה Ch. (pl. sf. אַנְלְתָה , אַנְלְתָה) f. wife Dan.5,2 a. 23.

בּצַע see under שָׁיָב and אַנָּע .

אָבֶּי (akin to שְׁבָּה) prop. to wander about, hence: to rave (Kalnot used).

Pu. אַבְּשְׁיָב to rave, to be mad, to be frenzied; only pt. מְשְׁבָּע mad, frenzied Deut. 28,34; Hos. 9,7; pl. as n. madmen 1S.21,16.

Hithp. יְשְׁתַּנְעַ to play the madman 1S.21,16.

m. raving, madness Deut.28,

28; Zch.12,4; בְּשָׁנְעוֹן with mad haste 2K.9.20.

to cast forth, to bring forth, whence the next word.

שְׁנֶּרְ m. what is brought forth, increase (of cattle) Ex.13,12; c. שְׁנָר Deut.7,13.

שַׁר (from שׁרָב, du. שַּרְיָם, c. שָׁרָיָּה; פּּר. פּּרָיָם; פּרּ. שָׁרָיָה, שָׁרָיָה, שָׁרַיִּה, שָׁרַיִּה, שָׁרַיִּה, שָׁרַיִּה, שָׁרַיִּה, לַשְׁרִיּה, לַשְׁרִיּה, שָׁרַיִּה, לַשְׁרִיּה, לַשְׁרִיּה, לַשְׁרִיּה, לַשְׁרִיּה, לַשְׁרִיּה, לַשְׁרִיּה, לַשְׁרִיּה, לַשְּׁרְיִּה, לַשְּׁרִיּה, לַשְּׁרְיִּה, לִשְׁרִיּה, לַשְּׁרְיִּה, לִשְׁרִיּה, לִשְׁרִיּה, לִשְּׁרִיּה, לִשְׁרִיּה, לִשְּׁרִיה, לִשְׁרִיה, לִשְּׁרִיה, לִשְׁרִיה, לִשְּׁרִיה, לִשְׁרִיה, לִשְׁרִיה, לִשְׁרִיה, לְשְׁרִיה, לְשְׁרִּיה, לְשְׁרִּיה, לְּשְׁרִּיה, לְשְׁרָּיה, לְשְׁרִיה, לְּשְׁרִיה, לְּשְׁרִיה, לְּיים, לְּיִים, לְּשְׁרִיה, לְּשְׁרִּיה, לְּשְׁרִּיה, לְּשְׁרִּיה, לְּשְׁרִיה, לְּשְׁרִיה, לְּשְׁרִּיה, לְּשְׁרִיה, לְשְׁרִּיה, לְשְׁרִּיה, לְשִּׁרְיה, לְּשְׁרִּיה, לְשִּׁרְּיה, לְשִׁרְּיה, לְשִּיה, לְּשְׁרְּיה, לְשְׁרְּיה, לְשְׁרְּיה, לְּשְׁרְּיה, לְּשְׁרְּיה, לְּיבּיה, לְשְׁרְּיה, לְּיִים, לְּיבּיה, לְּיבּיה, לְשְׁרְּיה, לְּיִיה, לְּיבּיה, לְּיבּיה, לְּיבּיה, לְּיבּרְיה, לְּיבּרְיה, לְּיבּרְיה, לְּיבּרְיה, לְּיבּרְיה, לְּיבּרְיה, לְּיבּרְיה, לְיבּרְיה, לְּיבּרְיה, לְּיבּרְיה, לְּיבּיה, לְּיבּיה, לְּיבּיה, לּייה, לְּיבּיה, לְּיבּיה, לְּיבּיה, לְּיבּיה, לְּיבּרְיה, לְּיבּיה, לְּיבּיה, לְיבִּיה, לְּיבּיה, לְּיבּר, לְּיבּרְיה, לְּיבּרְיה, לְּיבּרְיה, לְּיבּרְיה, לְּיבּיה, לְיבּיה, לְּיב, לְיבְּיבּיה, לְּיבְּיה, לְּיבְּיה, לְיבְּיבּרְיה, לְּיבְּיה, לְּיבְּיה, לְּי

ק" (from שׁרָים; pl. שׁרָים) m. demon, devil Deut.32,17; Ps.106,37.

שׁר I. (בּן שֵׁר m. breast Is.60,16; Jb.24,9.

קיבי II. (from ישבי) m. 1) violence. oppression Ps.12,6.— 2) robbery Am.3,10.— 3) destruction Hos. 7,13; Jo.1,15.

שדר (pl. שַּרְוּנִי , sf. שַׁרְוּנִי , fut. יִשׁוּר, fut. sf. שַּׁוְרֵב a. שִּׁרָב ; pt. שׁוֹרֶר , p. שׁרְרִים; pt. p. שׁרְרִים, f. חַדִּים; inf. שׁרוֹד, שַׁרוֹד prop. to be strong, powerful, hence: 1/ to oppress רַשַּׁעִים זוֹ שֵׁדוֹנֵי the wicked that oppress me Ps.17,9.- 2) to overcome, to overpower; pt. p. נפל he fall down overpowered Jud.5.27 (others: deprived of life, dead).— 3) to destroy, to waste, to devastate Jer. 47,4; 49,28; Ez. 32,12; Pr.11,3; וְאָב עַרָבוֹת וְשֶׁרְהֵם the wolf of the deserts shall waste them Jer. 5,6; pt. p. f. na O daughter of Babylon, who art to be destroyed Ps.137,8; *inf* בְּשׁר שֵׁלְכֵן בֵּית אַרְבָּאל as Shalman devastated Beth-arbel Hos.10,14.— 4) to waste, to ravage מַמְטֵב יְשֵׁר בְּיִבְּיִם for the deadly disease that wasteth at noonday Ps.91,6.— 5) to plunder, to rob שֵּוֹרֵ בַּיִּבְּיִם a robber at noonday (i.e. one who robs openlp) Jer.15,8; יוֹרָה ight robbers Ob.5.

Niph. לְשֵׁרָ (1 pl. אַדְּרָנוּ) to be laid waste אַדְרָנוּ we are utterly laid wyste Mic.2,4.

Pi. II. שׁרֵר (fut. יִשׁרֵר) to destroy Hos. 10,2.

Pu. 기학 a. 기학 1) to be laid waiste, destroyed Is. 23,14; Jer.4, 20.— 2) to be despoiled, wasted Hos.11,2 a. 3.

Hoph. וּשִּׁד (fut. יוּשֵּׁר) to be laid waste Is.33,1; Hos.10,14.

ישֶׁרַד to be even, level (Kal not used).

Pi. אָרַר to level (a field), to

harrow Is.28,24; Hos.10,11; Jb.39,10.
אורן to moisten, to besprinkle,
whence שור, שור זייי ושר וויייים.

קידה (שְּדוֹת f. מִידה (שְּדְּה מְשְׁדְּה ; מִידה mistress, wife שְּדָה נְשְׁדּוֹת a mistress and mistresses, i. e. many mistresses Ec.2,8 (others: chariot; comp. Talm. שְׁדָה wagon).

עָּרָה (from שְׂרָה ; פּ. שְּׁרָה , אַּרָּה , שְּׂרָה , שְּׂרָה , שְּׂרָה , שִּׁרְה אַרְם , שִּׁרְם , שִּרְם , שִּׁרְם , שִׁרְם , שִּׁרְם , שִּׁרְם , שִּׁרְם , שִּׁרְם , שִּׁרְם , שִׁרְם , שִּׁרְם , שִׁרְם , שִׁרְם , שִׁרְם , שִׁרְם , שִׁרְם , שִׁרְם , שִּׁרְם , שִׁרְם , שִּׁרְם , שִׁרְם , שִׁרְם , שִׁרְּם , שִׁרְּם , שִׁיִּים , שִּׁרְם , שִׁיְּבְּים , שִׁיִּם , שִּׁרְם , שִׁיְּבְּים , שִׁיִּים , שִּׁרְם , שִׁיְּבְּים , שִּׁרְם , שִּׁרְּבְּים , שִּׁרְּבְּים , שִּׁרְּבְּים , שִּׁרְבְּים , שִּׁבְּיבְּים , שִּׁרְבְּים , שִּׁרְּבְּים , שִּׁבְּיבְּים , שִּׁרְם , שִּׁבְּים , שִּׁרְּים , שִּׁבְּים , שִּׁבְּים , שִּׁבְּיבְּים , שִּׁבְּים שְׁבְּיבְּים , שִּׁבְּיבְּיבְּים , שִּבְּיבְּיבְּים , שִּׁבְּים , שִּבְּיבְּיבְּים , שְׁבְּיבְי

to a city or village) Cant. 7, 12; of wild animals: קיַת הַשַּׁרֵה beasts of the field Gen.3.1; of wild plants: שורת שורה wild cucumbers 2K.4,39; מיש שרה a man of the field, i. e. one living in the open country Gen. 25,27; שַׂרֶה הַעִיר the field of the city, i. e. the open country round about, the environs Jos. 21. 12; hence: ערי השרה the countrytowns 1S.27.5.— 3) country, district שֹרה מוֹאַב the country of Moab R.1,6.- 4) field, corn-field. meadow Num. 20,17; שֹרָה־זַרַע a fruitful field Ez.17,5; צִיץ הַשַּׂרָה the flower of the field (or meadow) Is.40.6.

שְּרָּוֹן Kri for שֵׁרָּוֹן, which see.

עַרַי (poet. for שָׁרָי א ; שְׁרָה) m. field Jer.4,17; Ps.96,12.

ישׁבֵּי (from ישׁבֵּי to be powerful; ^ ישׁבִּי m. the almighty (of God); commonly אֵל שׁבִי God Almighty Gen.17,1; Ex.6,3; without אָל Num. 24,4; Jb.6,4,

ישׁרִיאוּר pr. n. m. Num.1,5.

ילְּרִים (plains, from שְׂרֵד (pr. n. in בְּשִּׁרִים the valley of Siddim (name of the plains afterwards occupied by the Dead Sea) Gen. 14,3.

ישַׁרּוֹ (Ktib, for which Kri has שֵׁרִיּוֹ m. acc. Fuerst: the Almighty ויה. לְּמַצוֹן הַּוְּעוֹ שֵׁרִין that ye may know the Almighty Jb.19,29 (acc. older interpreters = יְיִי דִין that there is judgment).

קּבְּמִּוֹת (pl. שְּׁבְמִוֹת, c. שְׁבְמִוֹת f. field (of fruits or corn) Deut.32, 32: Is.16,8; Hab.3.1; (etymology obscure).—קּבְּמְּה Is.37,27 שְּׁבְמָּה which see.

קבר (akin to אַבר) to scorch, to blast; only pt. p. בירום שור blasted with the east wind Gen. 41.6.

קינייי לְּבָנִי f. a blasting יְּיִרְבָּה יְּבְּנִי they were... as a blasting before grain in the stalk, i. e. as corn blasted before the ear appeareth 2K.19,26 (in the parallel passage Is.37,27 יִּינִיבְּיִר).

וְשְׁבְּשׁׁ m. a blasting, blight Deut. 28,22; Am.4,9.

רביי Ch. only Ithp. אַבָּרָּה to exert oneself, to strive Dan.6,15.

שׁרֶר (בוּר בּ) to put in a row, whence the next word.

ישְׁרֵרָה (pl. שְׂרֵרָה, שְׁרֵרָה) f. row, rank, range (of soldiers) 2K.11, 15; of timbers 1K.6,9.

pr. n. name given to Hananiah, one of Daniel's companions at the court of Babylon Dan.1,7.

שָּׁה (c. שֵּׁה, אַיּה , שִּׁיה) m. a. f. sheep or goat Deut.22,1; 1S.14,34; more defined מֵּה בָּשִּׁים a sheep, שֵּׁה עָנִים a goat Deut.14,4.

לה"ל = Ch. הולי to testify, whence the next two words.

יַּשְׁהֵרָ (sf. שְׂהֵרָ m. witness Jb.16,19.

אַרָּדְרוֹע Ch. f. testimony Gen.31,47.

ם m. a precious stone (onyx or beryl) Gen.2,12; Ex.28,9; Ez.28,13; Jb.28.16.

בה pr. n. m. 1Chr.24,27.

שׁרְרְ (= מַהָר whence מַהַר moon) to be round.

moon, פַבּר = שהר (den. from שַּבְּרֹנְים moon, only pl. שֵבְּרֹנִים m. crescent, moon-shaped ornament (worn about the neck by men or animals) Is.3,18; Jud.8,21.

שָׁרָיָה see שִׁרָא.

שׁוְאָ (שְׁאָה בּ) עוֹא to make a noise, to roar, to crash, to destroy, whence מַשׁוּאָה, מְשׁוֹאָה, מִשׁוֹאָה, מִשׁוֹאָה, מְשׁוֹאָה, מִשׁוֹאָה, בּישׁוֹאָה, מִשׁוֹאָה, מִשׁוֹאָה, מַשׁוֹאָה, מַשׁוֹאָה, בּישׁוֹאָה, שוֹא 2) to reduce to nothing, whence מַשׁוֹאָה.

אוֹשׁ (only pl. sf. שׁאֵיהָם)m. destruction (others: roaring) Ps.35,17.

المرازة المسلمين الم

Niv m. lifting up, rising Ps.89,10

אוש' m. 1) nothingness, vanity Ps. 41.7; as adv. in vain, it is vain Mal.3,14; Ps.60,13; also ₹ Ex. 20,7; Jer.4,30.- 2) falsehood, deceit Jb.31,5; תַּבְלִי הַשְּׁוֹא cords of falsehood Is.5,18; in reference to idols: יַקְמֵּרוֹ they have burned incense to falsehood, i. e to false gods Jer.18,15; as adj. בְּתַר שֵוּא deceitful men Jb.11,11; מַנַחָר שַׁנָא false oblation Is.1,13; דֶּבָּלֵי שַׁוָא false vanities (i. e. idols) Jer.2,9; ער (false report Ex.23,1 שֶׁבֶע שֵׁוֹא false אַנְשׁ false witness Deut.5,17.— 3) affliction יֵרְחֵי שָׁוֹא months of affliction Jb.7,3; poet. שַׁוַא the sieve of affliction Is.30,28.

שול (pret שֵׁיב, f. שָׁב, for which תַשׁב Ez.46,17; fut. יַשׁוֹב , ap. בַשָּׁב , ישׁב ; pt. שַב , pl. שָׁבָים ; ישׁב ; pt. p. שוני , pl. c. ישוני Mic.2,8 imp. שוב, שובה, שוב ; inf. שוב, שוב, שוב 1) to turn, to be turned Ec.1,6 (of the wind); שוֹב אַחוֹר to turn backward Lam. 1,8; שוב מו to turn from, to cease from, to leave off, to forsake (of vices or virtues) Ex.32,12; Ez.3,19; 18,24; without מָן in the genitive: שַׁבַּי עשׁבַּ they that turn from (i. e. forsake) iniquity Is. 59, 20; pt. p. לחַמָה מִלְחַמָה turned from war, averse to war Mic. 2,8; שוב מַעַל to turn, to retire from 2K. 18,14; to turn from following שוב מאחרי after 2S.11,15; E.1,16; שוב אָל. עַר to turn to Hos.7,10; Deut.30,2; שׁוֹב a) to be turned to Ps.9,18. b) to be turned or changed into Is. 27,17; of a cured hand: שַׁבַה כִּבְשַׂרוֹ it was turned as his other flesh Ex.4,7; io와 그만 his anger is turned away, i. e. appeased Is.12,1; Gen. 27,44: אַל בּוֹיִי bit to turn to God, i. e. to be converted, to repent 1S.7,3; 1K.8,33; Jer.31,18; pt. pl. sf

্ৰীট্ৰা and her (Zion's) converts Is.1,27 (acc. Sept. ישכוה) and her captives) .- 2) to return, to come back; with 12 from a place R.4.3; with הוס לי, אל, to a place 2K 4, 38; 1S. 29,4; 5,11; with 58 to a person Jud.11,8; with accus.: משם thence he returned to Samaria 2K.2,25; יו ציון when the Lord shall return to Zion Is. שבו :to something על to something they returned to the iniquites of their fathers Jer. as a dog בָּבֶלֶב שָׁב עַל־קַאוֹ as a returneth to his vomit Pr. 26,11; of a thing: הַלַּל שַב אֵל־הַעָפַר everything returneth to the dust Ec.3. 20; Jud Appl the money that came back Gen.43,18; of something sold which returns or reverts to its original owner Lev.27,24; 777 to go and return, i. e. to keep going and returning IS.17,15; עבר נשׁב to pass on and return, i. e. to go and come, to pass hither and thither Ez. 35,7.- 3) to go again, to repeat שָׁבַע פִּעָּמִים go again seven times 1K 18,43; hence before other verbs as adv. again : שַׁב ווּשִׁלַח he sent again 2K.1,11; שוב שבב lie down again 1S. 3, 5; שַׁבְתִּי וְרָאה I saw again Ec. 9, 11 (others: I turned about and saw); שַׁבָּתִּי וָמַמָהָי again l have thought Zch. 8,15. - 4) tr to return, to bring again אָב יִיּ the Lord bringetb אָת נָאוֹן יַעַקב again the excellency of Jacob Nah.2,3; שוב שבות to retur**n o**i

repair the loss Jb.42,10; Zph.2,7.—5) acc. Stb. to soothe, to comfort spice comfort us, O God of our salvation Ps. 85,5 (comp. שובה).

Pi. שׁוֹבֶבַתָּהְ f. שׁוֹבְבַה, sf. שׁוֹבָבַתָּה ; fut. ישוֹבֶב ; pt. מְשׁוֹבֶב ; inf. שׁוֹבֶב , sf. שוֹבְבִי (שוֹבְבִי) שוֹבְבִי (שוֹבְבִי) to turn back, to turn away ושׁוֹבַבְתִּיךְ and I will turn thee back Ez. 38,4; הַרִים שׁוֹבְבוּם they have turned them away on the mountains Jer. 50, 6; fig. to lead astray, to pervert קַבְּמָהָהָ לבתה היא שובבתה thy wisdom and thy knowledge, it hath perverted thee Is.47,10.- 2) to bring again, to return Is.47,5; Jer.50,19; Ez.39,27. - 3) to restore, to refresh בַּפְשִׁי יִשׁוֹבֶב he restoreth (refresheth) my soul Ps.23,3; אַנַפָּהַ thou hast been angry, תשובב לנו O restore us again Ps.60,3; מְשׁוֹבֶב การากร the restorer of paths Is. 58.12.

Pu. בְּשׁיבֶב 1) to be turned aside, to be slidden back Jer.8,5.—2) to be turned away; pt. בְּשִׁיבֶבְת מַתְּבֶּר to be turned away (i. e. rescued) from the sword Ez.38,8.

Hiph. בּשִׁיב (fut. יַיִּיב , ap. מָיִּיב , ap. מָשִּיב , ap. מְשִּיב ; pt. מְשִּיב , pl. מְשִּיב , c. מְשִּיב ; imp. בְּשִּיב , f. c. הְשִּיב ; imp. בְּשִּיב , הַשִּיב ; imp. בְשִּיב , הַשִּיב ; imf. בְשִּיב , בַּשִּיב ; imf. בְשִּיב , בַּשִּיב ; imf. בְשִּיב ; imp. בּשִּיב ; imp. בּשִיב ; imp. בּשִּיב ; imp. בּשִּיב

12; אָפְעַל וּמִי וִשִּׁיבָנָה will work, and who shall hinder it Is 43,13.-3) to recall, to revoke (of a decree) Est.8,8; הַשִּיב אַחוֹר to turn backward Is.44,25; בשיב פנים to turn one away, to refuse him IK. 2,20. - 4) to bring back, to return, to restore, to recover, to restitute Ex. 22,25; Pr.26,15; וישיבהו and they brought it back to its place 2Chr.24,11; לַהַשִּׁיב to restore and to build וַלְבְנוֹת Dan. 9, 25; שַׁפְטֵיךָ and I will return thy jndges Is.1,26; to return the captivity הַשְּׁיב שְׁבוּת לַהָשִיב יָרוֹ to recover his territory 28.8,3; וָהָשִיב אָת־אַשַׁמוֹ and he shall make restitution for his trespass with the principal thereof Num.5,7; הַשִּׁיב to bring back, to recall to one's mind Lam.3,21; Is. 46,8; לוחו השיב לוחו to recover one's breath Jb.9,18; נפש to refresh the soul Lam.1,19 .- 5) to render, to give 2K. 3,4 (tribute); ז אָשִיב לָאִישׁ כִּפַּעַלוֹ I will render to the man according to his work Pr.24,29; הַשָּׁב נְּמוּל עַל־גָּאִים render a reward to the proud Ps.94.2.— 6) to answer 2Chr.10,16; Jb.13,22; הַשִּׁיב אַמַרִים ,2S.24,13 הַשִּׁיב דְּבָּר Pr.21,22, or השיב מלין Jb.35,4 to give response, to answer; הַשִּׁיב לשַעם to give a prudent answer Pr.26,16.— 7) intr. to convert oneself, to repent Ez.18,32; with [다 14,6.

Hoph. וֹשֵׁב (fut. יוֹשֵׁב; pt. מַנְשֶׁב; pt. מַנְשֶׁב; pt. מַנְשֶׁב 1) to be brought back Ex.10,8— 2) to be returned, restored Gen. 42.28.

שִּׁיב see שׁרְב

. שְבוּאֵל see שוּבָאֵל

עוֹבֶב I. (pl. שׁוֹבֶבים) adj. turned away, rebellious Is.57,17; Jer.3,14.

בּלֵב II. pr. n. 1) a son of David 2S.5,14.— 2) another person 1Chr. 2.18.

שוֹבֶב (בי שׁוֹבֶב בּ בּי וֹשׁוֹבֶב אָרוֹנוּ (בּ מַבְּר בּי שְׁרִינוּ יָחַלֵּיְ he hath divided out our fields to an apostate Mic. 2, 4; f. שׁוֹבֶבְה Jer. 49,4.

לשובה f. repose Is.30,15 (see שובה 5).

קבו" pr. n. an Assyrian general 2S.10,16 = ישובו 1Chr.19,16.

קבְּרָ (from שׁרְבֶּרָ) m. entwined branches, thick boughs 2K.18.9.

ት ፲ ነው pr. n. of two men Gen.36,20; 1Chr.4,1.

קבוש pr. n. m. Neh.10,25.

שׁנֵג (= שְׁנֵג שׁנָג) to err, whence מִשׁוּנָה .

אוֹע (בּאוֹר) to turn back; only Niph. אַנְשׁוֹג to be turned back 2S. 1,22.

নুত see নাট .

קישׁוֹ (fut. זְשׁיָי) to waste, to ravage Ps.91,6 (see also בַּשׁיׁ).

712 to plaster with Deut.27,2.

ישְׁרָה (fut. יִשְׁיָה: pt. יִשְׁיָה) 1) to be like, equal, to be compared (with יִּרְ, יִּבְּ to) Pr.26,4; 3,15.— 2) to countervail (with יִּרְ, יִּרְ הַצִּיךְ הַשְּׁיָה the enemy could not countervail the king's damage Est.7,4.— 3) to avail, to profit (with יִּרָ בַּבְּיִרְ שִׁיָה וְהַבּיִּרְם (יִּרִי שְׁיָה וְהַבּיִּרְם נְיִבְּיִרְם ti is no profit for the king to suffer them Est.3.8.

Pi. שְׁנָה (fut. יְשׁנָה ; pt. מְשׁנָה) to make even, to level (a field) Is. 28,25; with בּ: to make like Ps.18,34. — 2) to set, to put, to lay יִי לְּנָוְדִי חָמִיר I have set the Lord always before me Ps.16,8; elliptically 119,30; יִי לְנִוּדִי וְמִיר for himself Hos.10,1; with ישֵׁיה לוֹ to lay upon Ps.71,6; 89,20.— 3) to calm, to pacify יִמִיה וְדִּמְמָהְי יִדְּמַמְהָי surely I have pacified and stilled my soul Ps.131,2; hence: to wait patiently Is.38,13.

Hiph. הְשִׁוֶה (fut. נַשְּׁנֵה) to liken Lam.2,13.

Nithp. נְשְׁתְוֹה (for Niph. נְשְׁתְוֹה to be alike Pr.27,15.

יייי a. אייי Ch. to make like (Peal not used).

Pa. ישֵי to be made like Dan. 5,21.

Ithp. אַשְּׁשָׁאַ to be made like, to become Dan.3,29.

קריָתִים pr. n. 1) a plain near קריָתִים Gen,14,5.— ט) a valley near Jerusalem, fully אָמֶק שָׁוֹה Gen. 14, 17, also called אָמֶק הַמֶּלֶּהְ (the king's valley) ib.

קשׁרָּת (pret. רְשִׁי; fut. יַשְׁינוּ) to sink, to be bowed down אָחָה אָל־מְנֶת she sinketh down unto death, her house Pr.2,18; fig. of the soul: to be bowed down, depressed Ps.44,26; Lam.3,20.

קיק pr. n. 1) son of Abraham by Keturah Gen.25,2.— 2) name of an Arabian tribe, whence gent. יקוני Jb.2,11.

קיה (ביה prop. to speak, hence: to meditate Gen.24,63 (other interpreters: to walk about).

שׁרְהָה (from מֵשְׁיִם to sink) f. 1)
depth, pit Jer.2,6; Pr.27,7.— 2)
pr. n. m. 1Chr.4,11 = הַשְּׁיִח v. 4.

בּיְרָשׁי pr. n. a son of Dan Num. 26,42 = יִשִּׁים Gen.46,23.

בּישׁי וּ. (pret. בְשִׁי; fut. בּישׁיְ; pt. בְשִׁי וּ, pl. בּישׁי ; imp. and inf. בּישׁי , pl. בּישׁי ; imp. and inf. בּישׁי 1) to move, to go about, to rove Num.11,8; 2S.24,2; Jb.1,7.— 2) to row; pt. ביבּישׁי rowers, pilots Ez. 27,8-

Pi. בְּשִׁישׁ (fut. בְשִׁישׁיִן; pt. בְּשִׁישׁיִם) to run to and fro Am. 8,12; Zch. 4,10; fig. to run through, to study, to examine Dan. 12,4.

שׁלְּמֵ (בְּיָבְ to turn aside; only pt. pl. לָיָב they who turn aside to lies Ps.40.5.

שוש (prob. from אש I.; pl. מישים)

m. prop. something swayed to
and fro, hence: whip, scourge Pr.
26,3; 1K.12,11; of a hostile army
Is. 10,26; אמיש מישי overflowing
(i. e. overwhelming) scourge 28,
18; fig. מושי מישי scourge of the
tongue, i. e. slander Jb.5,21.

עלה (מְשֶׁרְ יִשְׁרְבְּי to entwine, whence שׁרְבּי בּי ל to hedge, to fence in; with בְּעַר to hedge about, to protect Jb.1,10; שוֹרְ בָּעָר to hedge in one's way, i. e. to shut it in, to straiten it Hos.2,8.

Pi. שוֹכְךְ (fut. (יְשוֹכְרָ) to twist, to weave בַּעצְמוֹת וְנִיִּדִים הְשׁכְּבָנִי with bones and sinews hast thou woven me Jb.10,11.

שוֹרָה (sf. שוֹכָה שוֹכֹה m. twig, bough Jud.9,49.

שׁוֹכְה (c. שׁוֹכַה) f. same as שׁוֹכְה Jud.9,48.

קוֹר pr. n. 1) a city in the plain of Judah Jos. 15,35.— 2) a city in the mountain of Judah Jos. 15,48 (Ktib, for which Kri ישוֹר (Ktib).

שוּבְתִים (only pl. שוּבְתִים) gent. of an unknown place שוֹבָה 1Chr.2,55.

te hang down, whence the next word.

שׁוּלֵיהָ (only pl. c. שׁוּלֵיה , אַּיּהְיָה , שׁוּלֵיה , שׁוּלֵיה , שׁוּלֵיה , שׁוּלִיה וֹ (s.6,1; Jer. 13,22; Lam. 1,9. — 2) edge, hem Ex.28,33 a. 34.

שׁלְלֵל (from שַׁלֵל) adj. stripped, barefoot Mic.1,8 (Kri); הוֹלְיךְ שׁוּלֶל to lead away stripped, i. e. deprived of their glory Jb.12,17 a. 19 (acc. Rashi שׁוֹלֵל bereft of sense. confused).

שוּלְבִּית pr. n. Shulamite, a maiden celebrated in the book of Canticles Cant.7,1 (prob. gent. of a place ביייי).

שׁוְּמֵים (only pl. שׁוְּמִים) m. garlic Num.11,5.

מוֹם a. שִׁים (pret. שִׁי ; fut. יַשׁים. ישים , ap. ישים; pt. שַׁם , ישים , pl. שַׁמָרה , f. שִׁים ; pt. p. שִׁים , f. שִּׁמָרה , שום , שום , שים ; שום , שומה , שום , שים) 1) to set, to place, to put, to lay Gen.2,8; 2K.4,10; שים לחם to set (i. e. to serve) bread Gen. 43,31; pt. p. D'y set, placed Num. 24,4; Ob.4; with 그: to put in, into לים דברים בפיים to put words into one's mouth Ex. 4.15: to put into one's ears, שים באוני... i. e. to rehearse to him 17,14; with על: to put, to lay upon Gen. 21, 14; שִׁים יַר עַל־פָּה to lay the hand upon the mouth, i.e. to be silent Jb. 21, 5; of the imposition of a task or duty Ex. 5,8, of putting on raiment or equipments: שֵּׁים to put a garment upon שָּׁמְלָה עַל־ R.3,3; שים חרב על־ירך to put on one's sword by his side Ex.32,27; to set before Ex.21, 1; Gen. 31,37; לים לי to give, to grant to: שִׁים שֵׁלוֹם לָ to give one

שים רחמים ל- :peace Num.6,26 to grant mercy to Is.47,6; שִׁים שֵׁם to give one a name Dan. 1.7; of a monument: to set up, to erect Gen.28.22.— 2) intr. to set oneself who set himself אַשֶּר־שַׂם לוֹ בַּדְּרָדְ against him in the wav 18.15.2: hence: to set oneself in array 1K. 20, 12. — 3) to direct אַל־אַלהִים unto God would I אשים דברתי direct, i. e. address, my speech Jb. 5,8 (Eng. Bible: commit my cause); שֵׁים עַיֵן, לֶב to direct one's eye, one's heart, i. e. one's attention to (with על, אַל, בּל, פֿל, פֿל, Jer. 39,12; Ex.9,21; 1S.9,20; קים פּנִים בָּ to set one's face against Jer.44. מוֹם שָּבֶל applying the mind, exhibiting sense Nah.8,8; the object אַיָּן, לֶב is sometimes understood: שִּׁימוּ לַבֶּם עַהֵּיהַ direct your attention to it Jud. 19,30 (Eng. Bible: consider of it); שִּימַה־נַא attend! Jb.17,3; hence: שַׁם דָרָך who taketh heed of his course Ps.50,23; שים על־לֶב to lay to heart, i. e. to take heed to Is.47. 7.- 4) to set, to appoint, to esto set שִׁים גָבוּל to set bounds, to appoint a limit Jer.5, 22; שִים מַקוֹם to appoint a place 2S.7,10; שִׁים חֹק to appoint an ordinance Jer. 35,25; שים תוֹרָה to establish a law Ps.78,5; שִׁים מֵרֶך to set, to appoint a king 1K. 10, 19; pt. p. f. שוֹטָה ordained, determined 2S.13,32.- 5) to make, to do אַשִּׂים בַּמָּדַבָּר דֶּרֶךְ I will make a way in the wilderness Is. 43, 19; אים אתו אים לים אל to do signs (wonders) Ex. 10, 2; שִים בְּנִים to beget, to have children Ezr. 10, 44 — 6) to make, to render (usually with יִלְּיִם הְּעָּמְה (יִלְּיִד שִׁיְמָה וֹלְיִנִי וֹנִים וֹלָּיִנִי וְּשִׁימָנִּה וֹלְיִי וֹנִינִי וֹנִינִי וֹנִינִי וֹנִינִי וְשִׁימִנּוֹ וֹנִי וְשִׁי וְשִׁי וֹנִי וֹנִי וֹנִי וְשִׁי שִׁים וְאֵי וֹנִי וֹנִי וֹנִי וְשִׁי שְׁמִר וְאַל זְאָר וֹנִי וְאַר בְּיִּר וְאַר בְּיִּר וְשִׁי שְׁמִר וְּאַר וֹנִי וֹנִי וֹנִי וְשִׁי שְׁמִר וְּאָר אָר וֹנִי וֹנְי שְׁמִי שְׁמִרְנִי שְׁמְרְנִי שְׁמִרְנִי שְׁמִרְנִי שְׁמִרְנִי שְׁמִרְנִי שְׁמִרְנִי שְּמִי שְׁמִרְנִי שְׁמִי שְּמִיתְנִי שְׁמִרְנִי שְׁמִי שְׁמִרְנִי שְׁמִרְנִי שְׁמִרְנִי שְׁמְרִנְיִי שְׁמִרְנִי שְׁמִרְנִי שְׁמִרְנִי שְׁמִרְנִי שְּׁמְי שְּמִיי שְׁמִיתְנִי שְּייִי שְּׁמִיתְנִי שְׁמִיתְנִי שְׁיִי שְׁמִיתְנִי שְׁיִּי שְׁמִי שְׁמִיי שְׁמִיי שְׁנִי שְׁיִי שְׁיִּי שְׁמִיתְנִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִּים מִּי שְׁיִי בְּיִייִי שְׁיִי שְׁיִּי שְׁתִיּי שְׁיִי בְּיִים מִּיּי בְּיִייִים מִּיִי בְּיִייִים מִּיִים מִּיִּים מִּיִים מְּיִים מִּיִים מְיִייִים מְיִּים מִּיִּים מְיִייִים מִּיִּים מְּיִים מְיִים מִּיִּים מְיִייִּים מְּיִים מְּיִים מְיִייִים מְיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּייִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּייִים מְּיִים מְּיִים מְּייִים מְּיים מְּיים מְּיים מְּיים מְּיִים מְּיים מְּיִים מְּיים מְּיים מְיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיים מְּיִּים מְּיִים מְּיִים מְּייִים מְּיִים מְּיִים מְּייִּים מְיִים מְּיִּים מְּיִים מְיִּים מְּיִים מְּיִים מְּיי

Hiph. בּשִּׁימִי 1) to direct oneself; imp. בְּשִּׂימִי direct thyself Ez. 21, 21.— 2) to direct one's attention, to regard; pt. מְשִׁים without any one regarding it Jb.4,20.

Hoph. הוְשֵׁם (fut. בוֹשָׁם) to be put or set Gen.24,33.

שׁרְּם Ch. to make, to appoint Ezr. 5,14; שׁרָם to make a decree, to give a command 5,3:7,21; שׁרָם עַל to direct one's attention to, to regard one Deut.3,12.

Ithp. ២២០ (fut.២២០) ; pt. ២២០០០) to be put, laid Ezr. 5, 8.— 2) to be made Dan. 2,5.— 3) to be given (of a decree) Ezr. 4,21.

שׁוְּמֵה f. determination 2S.13,32 (acc. some pt. p; see שׁוֹם 4).

ייה pr. n. a son of Gad Gen.46,16; also patr. Num.26,15.

שרובת pr. n. a city in Issachar 1S. 28,4; gent. f. שׁוּבְמִית 1K.1,3. עַבְיֵּי (= רַּצִּיֹן) to cry, to call (Ka

Pi. ישׁוְע (fut. ישׁוְע ; pt. ישׁוְע ; pt. ישׁוְע ; inf. sf. ישׁוְע ; to cry out, to call for help Jon.2,3; Ps.18,42; 28,2.

שוע (sf. שׁוִעי) m. cry for help Ps.5,3.

עוע I. (= ישׁוַע) to cry, to call, whence שׁנֵע I.

שוע II. (= Ar. אין) to be wide; fig. to be liberal, rich, whence אַשִּׁין.

לֹא־רָעִי יִשְׁלַח־ I. m. cry for help לֹא־רָעִי יִשְׁלַח ין אַס־בְּפִירוֹ לְהָן שׁוּע no prayer availeth when he stretcheth out his hand, nor a cry for help when he sendeth them his calamity Jb. 30,24 (see also under בְּעִי יִי

שְׁלְעֵּר וֹ (sf. שִׁלְעֵר שׁרְעֵר שׁרְעֵר וּ שׁרְעֵר שׁרְעֵר וּ שׁרְעֵר שׁרְעֵר שׁרְעַר שׁרְעַר שׁרְעַר שׁרְעַר will he esteem thy riches? Jb. 36,19. — 2) pr. n. a Canaanite Gen. 38,2. — 3) = עבר שׁרַע in pr. n. בַּרר־שׁרַע in pr. n. בַּרר־שׁרַע בַּע for עַבַער בַּרישׁרַע.

עָּישׁ m. 1) liberal, bountiful Is.32. 5. — 2) pr. n. a small Chaldean people Is.22,5; Ez.23,23.

ישׁוְעָה (c. שׁוִשָּׁת, sf. שׁוְעָה) f. cry for help Jer.8,19; Lam.3,56.

שְׁעֲלִים, שׁוּעֲלִים, שׁוּעֲלִים, שׁוּעֲלִים, שׁוּעֲלְים, שׁוּעֲלִים, שׁוּעֲלִים, שׁוּעֲלִים, m. fox Cant.2,15; Neh.3,35; also jackal Jud.15,4; Ps.63,11.

קרי, n. 1) an Asherite 1Chr.7, 36.— 2) אָרֶץ שׁוּעָל a district in Benjamin 1S.13,17, perhaps identical with אָרֶץ שַׁעִליף 9,4.— 3) מּאָרֶץ שַׁעַלי a place in Simeon Jos. 19,3; Neh 11,27.

שׁנְער (den. from שׁעֵשׁ: pl. שׁנְער) m. gate-keeper, porter 2K.7,10.

אוש (fut. אושי , sf. שופן (fut. אושים) ו) to wound, to bruise, to crush Gen. 3.15.- 2) to overwhelm Ps.139,11. שובה pr. n. see שופה.

ישׁבּבּי patr. of בַּשְּׁבּעי , which see. עַמַרוֹת see שׁוֹבּן.

שופַר (from שַׁבַּשׁ; pl. בּשִׁבָּע . c. שוֹפְרוֹת) m. trumpet, horn, cornet Ex.19,16; שוֹפַר as soon as the trumpet soundeth Jb.39,25.

שוּלֵכ (= בְּבַבי) to run about (Kal not used).

Pi. שוֹקָק (fut. ישוֹקָק) to cause to overflow Ps.65,10.

Hiph. השיק to overflow, to run over Jo.2,24

שוּכִים (pl. שׁנַקִים) m. way, street Cant.3,2.

שוֹקי (du. שׁוֹקִים, c. שׁוֹקִים) f. leg. thigh Is.47,2; Deut.28,35; of animals: foreleg, shoulder Lev.7,32; he taketh לא־בשוקי הַאִּישׁ וַרְצֵה no pleasure in the legs (i. e. in the swift feet) of men Ps.147.10: to smite leg and הַבָּה שׁוֹק עַל־יַהַךְּ thigh, i. e. to smite utterly Jud. 15,8.

שור (sf. שוֹרָה; pl. שִׁינִים) m. an ox, bullock: coll. catlle Gen.32.6; & cow Ex.34,19.

שַּרָף I. (בישׁר, fut. שַּרָּף; imp. שַּרָּף) 1) to journey, to go, to come and thou went- וַתְּשָׁרֵי לַפְּלֶךְ בַּשֶּׁכֶן est to the king with ointment Is.

57,9 (hence קשובה a present, as something which a visitor brings along with him); תשורי מראש thou wilt come from the top of Amana Cant.4,8 (paralle! to בְּאֵי ; others: thou wilt look).— 2) tr. to see, to behold, to observe Num.23,9; Hos.14,9; Jb.7,8; 35,5; intr. to look (על upon) Jb 33,27; hence: to spy, to lurk, to lie in wait Jer. 5.26 (see under ניקוש:); Hos.13,7.— 3) to surround. to enclose, whence אש יים to enclose, whence שרה 2.

לאר II. (= Ch. שור) to jump. te leap, whence שוֹשׁ .

שור III. to sing; see שור .

שור m. 1) lier in wait, lurker. nemy; only pl. sf. שורי Ps. 92, 12 (from 712 I. 2). - 2) wall Gen. 49,22; Ps.18,30; also Ch. Ezr.4,12 etc. (from שור I. 3). — 3) pr. n. Shur, a desert tract near the Red Sea Gen. 16, 7; more fully בר שור Ex. 15, 22, for which מְדָבֵּר אִיתָם Num.23,8.

שור I. (בור בור in rows, whence שוֹרָה.

אור II. (fut. ap. בְשֵׁי וֹ to strive, to contend (with) Hos. 12, 5; hence: to rule (לַשַׁ over) Jud. 9,22. Hiph. הַשִּׁיר to make rulers Hos.8,4. עור אוו. (בְשַׂר ; fut. שַׂרְן to saw

1 Chr. 20, 3.

אור IV. (בור IV. (בור IV. to turn away, to depart; אַרָּם מָהָם when I depart from them Hos. 9, 12.

שׁוְרָה (= שׁוֹּרְ 2) f. wall; only pl. sf. שוֹרָה their walls Jb.24,11.

וְשָׂרְהְ (from שֵׂרְהָה I.) f. row וְשָׂרְה מּיֹרְה and he putteth the wheat in rows Is 28 25.

שׁרָק see שׁוֹרֶק.

שוש acc. Fuerst: to be shining, white, whence שושן, שושן.

י יָשִּׁישׁ a. שִׁישׁ (pret. שַּׁשׁ ; fut. יָשִּׂישׁ , pt. שְּׁשׁ ; imp. יַשִּׁישׁ ; inf. שְׁשׁ ; pt. שְׁשׁ ; imp. יְשִׁישׁ ; inf. שׁשׁ is. 66, 14; with בְּ in 65, 19; with בְּ over 62,5.— יַשִּׁשׁים 1s.35,1 : יָשִׁשׁים.

שְׁרָיָה pr. n. see שִׁרְיָה .

עשׁנִים, שׁוּשַנִּים (pl. שׁשׁנִּים, שׁוּשַׁן (מּשׁנִּים, שׁוּשַׁן (קוּם שׁשׁבָּים, שׁוּשַׁן) Cant. 6,2 a. 3; of carved lilies: פַּעִישָה lily-work 1K.7,22 (= שׁוּשֵׁן 17,19).— 2) שׁוּשֵׁן musical instrument or melody Ps.60,1; pl. 45,1; 69,1; 80,1.

לשׁלְשׁי, שְׁשׁשׁ pr. n. Sushan (Susa), the winter capital of the ancient Persian kings on the river Choaspes (where now is the village Shush) Dan.8,2; Neh.1,1; Est.1,2.

קּשׁנְה f. lily Cant.2,1; of an artificial lily 2Chr.4,5.

אוֹשֵׁילְישֵׁי Ch. gent. pl. Susians, inhabitants of Susa Ezr.4,9.

שׁרְשֵׁכּ Ktib 1K.14,25 for שִׁישֵׁכּ, which see.

שׁוּתְלַת pr. n. a son of Ephraim Num.26,35; patr. יִּשְׁרַלְּחִי ib.

שיוב see שוב.

취할 (= 취급할; 3 f. sf. '취열할,
라이트 1) to burn, to scorch Cant.
1,6.— 2) fig. to look on, to scan
Jb.20,9; 28,7.

to spin, to twist; only Hoph.

pt. אַישָׁי twisted linen Ex.26,1.
שַׁר (from רְשִׁי adj. sunk שֵׁר with eyes sunk, i. e. one downcast Jb.22,29.

הַיְּבֶּי (from נְשְׁיִחְ m. thought, meditation Am.4,13.

קַּעָר (fut. יְשִׁרוּ: imp. pl. אָר.) to give, to make a present, to bribe (with accus.) Ez. 16,33; with for one Jb.6,22.

רְּיִישְׁ (בְּיִישְׁ וְשְׁרָּי ; imp. f. שְׁיִּדְי) to bow down Is.51,23.

Hiph. הְשְׁחָה (fut. יַשְׁחָה) to make bow down, to depress Pr.12,25.

שְׁחָה (pt. שֹׁחֶה ; mf. שְׁחִרת) to swim Is.25,11.

Hiph. הְּשְׁהָה (fut. בְּשְׁהָב) to make swim, to drench Ps.6,7.

ក្រុឃ្លាំ (from ក្រុឃ្លាំ) m. a swimming

אוי שָׂרוּ water that can be passed only by swimming Ez.47,5.

שָׁחַרָּה see שַׁחְרָהַ.

שחק see שחוק

שָׁחוֹר see שַׁחוֹר.

שחור see שחור.

יַּשְׁחוֹרְ (from שְׁחוֹרְ m. black, soot Lam.4.8.

אַרוּת (from הַשְּׁיִי) f. pit Pr.28,10.

תְּשִׁי (בּישִּׁי, הְשִּׁי: pret. תַּשִּׂי, 1 יַשְׁתְּוֹת ; fut. תַּשְּׂי, pl. יְשָׁתְוֹת ; inf. תַּיִּין ; inf. תַּיִּין 1) to bend oneself, to crouch Ps.10,10; of mountains: to fall, to sink down Hab.3,6.— 2) to be bowed down, humbled Ps. 44,26; with יְבָּיִי before one Pr.14, 19; with הַתְּיִ under Jb.9,13; inf. תַיִּוֹת as adv. bowed down, in submission Is.60,14.

Niph. 미발 (fut. 미발) to be bowed down, to be brought low Is. 2, 9; Ec.12,4; of the voice: to be low 29.4.

Hiph. הַשַּה to make low, to depress Is.26,5.

Hithp. הַשְּׁתוֹם, (fut. הַהַיּשְׁתוֹן, הַיִּשְׁתוֹן) to be bowed down, depressed Ps.42,7 a. 12.

ស្ត្រី l. (akin to ក្រុឃ្មុំ; fut. ស្ត្រី ; imp. pt. ស្ត្រី ; imf. ស្ត្រី ; imp. pl. ល ស្ត្រី ; imf. ស្ត្រី ; imf. ស្ត្រី ; inf. ស្ត្រី ; inf. ស្ត្រី ; sf. ស្ត្រី ; inf. to slaughter Gen. 37,31; 2K.10,7 a. 14.

Niph. ២០២៦ (fut. ២០២) to be killed, slaughtered Lev.6,18. Pi. שׁחֵשׁ to slaughter (others: to corrupt = חַשָּׁח ; only inf. אַחָים הָעָמִיקּן the revolters are gone deep in making slaughter Hos.5,2 (others: in corruption).

בּחַבְיּ II. (= Ch. וֹחַשִּי) to sharpen, to point; only pt. p. בּחִשִּׁי יְחָ a sharpened arrow Jer. 9, 7 (Ktib בּחַה slaughtering).

법교환 III. (= 미호환 by transposition) to spread out, to expand, to beat thin; only pt. p. 터디 한 크린 beaten gold 1K.10,16.

בּיִשְׁי (fut. בְּשְׁיוֹ) to press out Gen.

היְטְהְיׁ f. a killing, slaughter 2Chr. 30.17.

שׁחִין (from שׁחוֹ) m. inflammation, boil, botch Ex.9,9; Lev.13,18—20; בווס the botch of Egypt Deut. 28,27 a. 35 (prob. elephantiasis).

סיחשׁ (from מוש) m. what grows of itself, after-growth Is.37,30 (= שַּׁרִיט 2K.19,29).

קּיְתְיּ (from קשׁחִי ; c. שְּׁחִישְׁ) m. thin board, plank Ez 41,16.

תְּחִית (from שְׁחִית) f. pit; only pl. היתות Ps.107,20; Lam.4,20.

ישְׁחִית Ch. pt. p. of אָחָת , which see.

שַׁהֵל m. lion (only poet.) Hos.5,14; Ps.91,13.

לְּתְּלֵתְּ f. onycha (shell of a muscle, which when burned emits a sweet odor) Ex.30.34.

ווע in Ar. and Ch. to be inflamed, whence יְשְׁיוֹן.

Dחש in Ar. to raise oneself up, whence שְׁיִם יֹם.

קוֹתְילֵי 1) to shave off, to make thin, whence אָהָשְיּ .— 2) to be thin, lean, whence אַהֶשְיַ and the next word.

יוֹכְי m. sea-gull (so called from its leanness) Lev.11,16; Deut.14,15.

רְּשִׁלְּיֵל f. leanness, consumption Lev.26.16.

יחש to be proud (Talm.), whence the next word.

קני שַׁחַץ m. pride בָּנִי שַׁחַץ the sons of pride (poet. of wild animals) Jb. 41.26.

יים pr. n. a place in Issachar Jos.19.22.

Pרַשְּׁ (fut. פְּרֵשׁי) to rub, to beat small Ex.30,36; fig. of enemies Ps. 18,43; בְּלֵים שְׁיִבְים שְׁיִבְים שְׁיִבְּים the waters rub off (i. e. wear out) stones Jb.14,19.

Pריי (from רְשִׁי m. 1) dust Is.40, 15.— 2) pl. אָרָים grains of dust, particles of water, a cloud, clouds Ps.77,18; Jb.36,28; 38,37; of thick clouds בְיִי שְׁיִרְיִי Ps.18,12; hence: sky, heaven Deut.33,26; Jb.37,18; also sing. Ps.89,7 a. 38.

אַרָּח (= אָרָיּה ; fut. אָרָה ; inf. אָרָה (שְּׁחַר ; inf. אָרָה) וויי וויי ; inf. אָרָה אָרָה ; inf. אָרָה אָרָה ; inf. אָרָה אָרָה ; inf. אָרָה ; inf. אָרָה אָרָה ; inf. אָרָה אָרָה אָרָה ; inf. אָרָה אָרָה אָרָה אָרָה אָרָה וויין ; inf. אָרָה אָר אָרָה אָר

(fear) 39,22. — 2) to make sport Jud.16.27.

Hiph. הְשְׂחִיק (pt. מַשְּׁחִיק (opt. מַשְּׁחִיק) to mock, to laugh at (with על 2Chr. 30.10.

קיים, אָיוֹריים, m. 1) laughter, joy Ps. 126,2.— 3) play, sport, jest Pr. 10,23.— 3) scorn, derision, laughing stock Jb.12,4; Jer.48,27.

עוֹרִי שָׁתַר I. 1) to be black upon me Jb.30,30.— 2) to be darkish, duskish, whence מְשָׁתֵר morning twilight, dawn.

קתר II. (den. from שַתר dawn; pt. שׁתֵּר to seek early, to search, to strive after שתר שור שור שור שור שור שור שור שור שור שבר מור he that searcheth after good Pr.11,27.

יְשְׁחוֹר, שְׁחוֹר, לְשְׁחוֹר, שְׁחוֹר, שְׁחוֹר, שְׁחוֹר, שְׁחוֹר, אַ מְּחִרוֹת, pl. מְחִרוֹת adj. black Cant. 5, 11; Zch. 6, 2 a. 6; of the skin: dark, swarthy Cant. 1, 5.

ישחור see שחור.

שׁחֹר see שׁחֹר.

קרות f. dawn of life, youth Ec. 11.10.

לְּחַרְרֹתְל (redupl. from בְּחַרְרְתֹּל I.) adj. blackish, dark, swarthy; only f. בחרחבת Cant.1,6.

pr. n. m. 1Chr.8,26.

ישחרים pr. n. m. 1Chr.8,8.

ישָׁת to corrupt, to destroy (Kal not used).

Niph. אַנְישִׁרְת (fut. אַרָּייִ: pt. אָרָייִן: pt. לוּשִׁרְיִן (fut. אַרְייִין: pt. אָרָייִן: pt. אַרְייִן (of a land) Ex.8,20.— 2) to be spoiled, marred (of gear or vessels) Jer. 13,7; 18,4.— 3) to be corrupted

(morally) Gen.6,11; עַלִילוֹת נִשְּׁחָתוֹת corrupt doings Ez.20,44.

Pi חַחַשׁ (2 הַחַשֵּׁ; imp. a. inf. ភក្ម ; inf. sf. ភភក្ម for ភភក្ម) 1) to destroy Ez.26,4 (walls); Is.14, 20 (a land); of a people: ...קרה it is thy destruction..., that thou art against me, against thy help Hos.13,9 (others שָׁחָתָה thou hast destroyed thyself, which is grammatically impossible); fig. to waste, to lose Pr. 23,8 (of words); of semen: שַׁחָת אַרָצַה to waste by spilling to the ground to suppress שָׁחָת רַחַמִים mercy Am.1,11; שָׁחָת בָּרִית to violate a covenant Mal. 2, 8. - 2) intr. to corrupt oneself, to act corruptly Ez.32,7; הַּעָמִיקוּ שָחֵתוּ they have deeply corrupted them? selves Hos.9.9.

Hiph. הַשָּׁחִית (fut. יַשָּׁחִית; pt ית בַשִּׁחִית, הַשָּׁחַת, יֹם שָׁחִית (הַשָּׁחַית, הַשָּׁחִית) to destroy, to ruin, to overthrow Lam. 2, 8 (a wall); Jer. 51,20 (a kingdom). — 2) to destroy, to kill Gen.6,13; Jud.20,35; 1S.26,15; pt. מַלִּאָדְ הַפַּשִּׁחִית destroying angel 2S.24,16 (see also מַשָּׁחִית). — 3) to injure, to hurt Pr.11,9. -4) to mar, to spoil (of a beard) Lev.19,27.— אַל־תַּשְׁחָת in the titles of psalms 57-59 a. 75 prob. the first words of a song, to the tune of which these psalms were sung.-5) to corrupt, to pervert הָשָׁחָית to corrupt one's way Gen.6, 12; הָשָּחָית עֵלְילוֹהָיוֹ to corrupt one's doings, to act corruptly

Zph.3,7; intr. to corrupt oneself, to act corruptly Deut. 4,16; בָּבָּה hisheart was lifted up so that he did corruptly 2Chr. 26,16; pt. בַּנִים מַשְּׁחִיתִים children who are corrupt Is.1,4; ... לוֹנָי בּנִים נוֹנָי לַנִי בּנִים נוֹנִי לַנִי בְּנִים נוֹנִי לַנִי בְּנִים נוֹנִי לַנְיִים לוֹנִי לַנְיִים לוֹנִי בּנִים נוֹנִי בּנִים נוֹנִי בְּנִים נוֹנִי בִּנִים נוֹנִים לוֹנִים לוּים לוֹנִים לוֹנִים לוֹנִים לוֹים לוֹנִים לוּים לוֹים לוֹנִים לוּים לוֹים לוּים לוֹנִים לוֹנִים לוֹים בּיים בּיים בּינִים בּיים בּיים בּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִ

Hoph. בְּשְׁחַת (pt. קלְשְׁחָת) to be corrupted בְּשְׁחָת a corrupt spring Pr.25,26 (see also מְשְׁחָת a. תַּשְׁמָחַת.

שְׁחֵתְּה Ch. to corrupt; pt. p. f. יְשְׁחִתְּה Corrupt Dan.2,9; as n. corrupt deed, fault 6,5.

קרבי I. (from ישְּיֹם, as חַבַּבּ from מַּיִּבְיּ; sf. מַּיְבְּיִבּיּ 1) pit, water-pit Jb.9,31.— 2) pit-fall Pr.26,27; Ez. 19,4.— 3) grave Ez.28,8; מְיֹבִי בְּיִבּי בְּיִבְיּ he shall not die (go down) to the grave Is.51,14 (others: he shall not die in the dungeon).

מַטְה or שִּׁטְה (from שׁשׁ) m. propone who turns aside, hence: revolter; only pl. שִּׁמִים Hos.5,2.

שְּׁמְה (בּישְּׁט (בּישְּׁטְ fut. שְּׁמְה מָע (מַישְׁט (מַישְׁט from) Pr.4,15; with לְּיִנ to 7,25; of a woman: to go aside, to be faithless Num.5,12; מְשָׁה מְמְאָה to go aside to un-

cleanness, i. e. to become faithless (conjugally) v. 19.

קשְׁמִים (pl. שְׁמִים) f. acacia tree Is. 41,19; עֵנִי שִׁמִים acacia wood Ex. 25.5.

កាយ្ណុំ (fut. កាយម៉ា ; pt. ក្មេស ; inf. ក្មេស) to spread 2S.17,19; Jer.8,2; hence to expand, to enlarge Jb.12,23.

Pi. 지열방 to stretch out (the hands) Ps.88.10.

තතුත් (= ත්ත්) m. scourge Jos. 23,13.

יַּהְשִּׁים pr. n. a valley in Moab Num. 25, 1; Mic. 6, 5; fully נַחַל הַשָּׁשִּׁים Jo. 4, 18; בַּיִּשְׁמִים see under אַבֵּל

고 한 (akin to 한 ; fut. 교환) 1) to hate Gen.27,41; 49,23; 50,15.— 2) to persecute Ps.55,4; Jb.30,21.

שְׁבֵּי (fut. מְשִׁי ; pt. מְשִׁי , pl. c. ישִׁשְּׁי ; inf. sf. ישִׁי 1) to hate, to be an adversary of Ps.109,4; 71,13.— 2) to resist Zch.3.1.

1) hindrance 28.19,23; 1K. 5,18.— 2) adversary, enemy 1K. 11,14 a. 25.— 3) Satan, evil spirit Jb.1,7; 2,1—7; 1Chr.21,1; Zch.3,1 a. 2.

קיבור f. 1) accusation Ezr. 4, 6.—
2) pr. n. a well near Gerar Gen.
26,21.

קֹבֶעְ (fut. קֹבּעֶּר ; pt. קְבֵשׁ , קְבֵּעׁ) 1) to gush or pour out, to flow abundantly Ps. 78,20; קבֵשׁם שׁנֵּעָם a pouring rain Ez.13,11; fig. of a horse: to rush Jer. 8,6.— 2) tr. to overflow, to flood Jer. 47,2; יוַקְּבָּעָהַ the flood overflow-

eth me Ps.69,3; אַרָּר מֵיִם מַיְּהָר מַיִּם וּשִּׁים אַרָּה the waters shall overflow the hiding place Is.28,17.— 3) to rinse, to wash away Lev.15,11; Ez.16,9. Niph. אַבְּיִבוֹ (fut. אְבִיּבִין) 1) to be

Niph. ๆเขา (fut. ๆเขา) 1) to be overflown Dan.11,22.— 2) to be rinsed, washed Lev.15,12.

Pu. קַשַּיָּי to be rinsed Lev.6,21. קַּבְּיִם , קְּשָׁיֵּשׁ m. overflowing, flood Jb. 38,25; fig. of a misfortune: קַשָּיִם בּיִם בַּיִם the flood of great waters Ps.32,6; קאַ קּשַיָּ anger is an overflowing tide Pr.27,4; fig. of an army קַשְּיָבוּ בּיִּבְים the arms of a flood Dan.11,22; קּשִּישַב Dan. 9,26 as adv. suddenly.

שׁמֵר to write (comp. Rabbinic שִׁמֵר writing), whence the next word. שׁמָר (pl. שׁמְרָים, c. שׁמְרָים m. prop.

writer, scribe, hence: administrator, ruler, overseer Pr. 6,7; 2Chr. 26,11; 34,13. — 2) officer, leader Ex.5,8; Deut.1,5. — 3) magistrate Deut.16,18.

שְׁמֵּר Ch. m. side Dan.7,5.

ישְירֵי (שִׁיְבִיי pr. n. m. 1Chr.27,29 (Kri שָׁיְבִיי). הוֹבִיל שֵׁי (שִׁי יִּי m. gift, present הוֹבִיל שַׁי לי m. gift, present ביל שַׁי לי m. gift, present ביל שָׁיִבּיל pr. n. see שִׁרְיָה pr. n. see

אַיֹּעְי (from אַּיְיָבָ) m. height, elevation, eminence Jb.20,6.

איא pr. n. ancient name of mount Hermon Deut.4,48.

ייי pr. n. a city in Issachar Jos. 19,19.

נשְׂב (1 שֵׁב, pt. שֵׁבְה (1) שִׂיב gray IS. 12,2; pt. שֵׁב grayheaded Jb.15.10.

שֵׁיב (from שִׁיב; sf. שֵׁיבוֹ) m. old age 1K 14,4.

קרה (c. אֵיבָה , sf. אַיבָה) f. gray hairs are gray hairs are sprinkled about on him Hos. 7,9; hence: old age R.4,15; מוֹבָה מוֹבָה in a good old age Gen.15,15; concretely: grayheaded man Lev. 19,32.

דְּיִבְּה I. (from יִשְׁיבָת פּ. שִׁיבְת '; c. שִׁיבְת turn; concretely: those returning יְיִ אָּת־שִׁיבַת צִיוֹן when the Lord bringeth back those returning to Zicn Ps. 126, 1 (acc. Stb. יִשְׁיבַּר יִשִּיבָר יִשִּיבָר יִשִּיבָר יִשִּיבָר יִשִּיבָר יִשִּיבָר יִשִּיבָר יִשִּיבָר יִשִּיבָר restitution; others = יִשִיבָר to effect a return).

יבָה II. (from יַשַּׁב; sf. שִׁיבָה) f. dwelling, stay 28.19,33.

קישית (from שיג מו שוג m. a retiring בִּישִּיג לוּ וְכִי־תָּרֶךְ לוֹ either he is talking, or he is retiring, or he is in a journey (ironically of an idol) 1K.18,27.

שיר (from שיר) m. lime, plaster Deut.27.2: Is.33.12.

שוֹן a. שֵׁיוֹן see שֵׁיוֹן.

NTV pr. n. m. 1Chr.11,42.

שִׁיחַ (pret. שְׁי, הַשְׁי, fut. יַשְׁיה; imp.

a. inf. מְלֵיךְ 1) to speak, to talk (רְבָּ of) Ps. 69, 13; with accus: to talk with, to entertain Pr. 6, 22; imp. אָבֶין וְתְּבֶּן מִישְׁ speak to the earth, and it shall teach thee Jb. 12,8; imp. pl. מְיִבּי שִׁישְׁ Jud 5,10. — 2) to muse, to reflect, to meditate with my own heart I reflect Ps. 77, 7. — 3) to complain in the bitterness of my heart Jb.7.11.

Pi. שְׁהְשׁ (fut. יְשׁוֹהְם) to muse, to meditate, to consider בְּבַיִּצְשָׁה I muse on the work of thy hands Ps.143,5; אָה־דּוֹרוֹ מִי as for his generation, who among them considereth? Is.53,8.

קייִת I. (from שִּיחֵי ; sf. שִׁיחַ) m. 1) speech, talk ישִׁיחַ he is talking 1K.18,27.— 2) meditation, thought 2K.9,11; ישִיחַ לוּ may my meditation be pleasant unto him Ps.104,34.— 3) complaint 1S.1,6; Jb.9,27; ישִׁיחַ יִּעַרִי שִיחִי I will give free vent to my complaint 10,1; ישִׁיחַ to pour out one's complaint Ps.102,1.

עְּיִחָים II. (from שִּׁישְׁ 2; pl. שִׂיחִים) m. plant, bush, shrub Gen.2,5; 21,15; Jb.30,7.

קיקה (from ישִיקה; sf. שִיקה) f. meditation Ps.119,97 a. 99; hence: devotion, prayer Jb.15,4.

יְּשִיחָה (from שִׁיּהָן; pl. אִיחָה) f. pit Ps.57,7; 119,87.

ישחור, שיחור, שיחור, שיחור pr. n. Hebrew

name of the Nile (from הַשְּׁי, in allusion to its turbid waters) Is. 23,3; Jer. 2,18; as designation of the southern limit of Palestine Jos. 13,3 a. 1Chr. 13,5.

שיהר לְבְנֵת pr. n. a brook in Asher Jos.19.26.

ביישׁיִ (from שׁיִּט) m. an oar אַנִי־שַׁיִּם an oared ship Is.33,21.

קילו, שִׁילוּ, שִׁילוּ, שִׁילוּ, שִׁילוּ, שִּילוּ, מַילוּ, שִילוּ, שִילוּ, בוּי pr. n. Shiloh, a city in Ephraim, north of Bethel, first capital of the Hebrews after the conquest of Palestine and seat of the tabernacle till Samuel Gen.49,10; Jos. 18, 1 a. 8; 1S.1,3; 14,3.— In Gen.49,10: עַד כִּי־ בַּא שִׁילוּ some take שִׁילוּ יִי in the sense of שֵׁיְנֵבֹּא שֵיִי rest, peace; the Midrash reads here: עַד כִּי־בָּא שֵׁי until tribute come to him.

Mic.1,8 Ktib for לְשִׁילֵל , which

ישִילנִי 1) gent. of שִׁילנִי 1K.11,29; Neh. 11,5.— 2) = שֵׁלְנִי gent. of שֵׁלָנִי 1Chr.9,5,

שים see שים.

מים (קיני pr. n. m. 1Chr.4,20.

שין (= שתן) to piss, whence the next word.

עיין (only pl. sf. שִׁינִיהָם) m. piss, urine 2K. 18,27; Is.36,12 (Ktib, for which Kri has מֵימִי רַגְלֵיהָם).

עיצא Ch. Lee אין.

יַשְׁר akin to יַשַּׁיִן; pret. יְשִּׂיך; fut. יְשִׁיך; pt. יִשִּׁיר, יְשִׁיר, יָשִּׁיר, יָשִּׁיר, יָשִּׁיר, pt.

ישָׁר, pl. ישָׁר, f. ישִׁר, imp and inf. ישִׁר, ישִׁר, prop. to be straight, hence: to issue rhythmical sounds, to sing Ex.15,1; Is.5,1; Ps.137,3; with ישָׁ of object: יַיִּי יבּרָבִי יַיִּי they will sing of the ways of the Lord Ps.138,5; with accus.: to sing of, to celebrate 59,17; pt. ישִׁרים he that singeth songs to an unhappy heart Pr.25,20; pt. as n. ישֵׁרִים, f. ישֵׁרִים singers Ec.2,8.

Pi. שׁוֹרֵר (fut. תְשׁוֹרֵר) to sing, to resound Zph.2,14; with accus: אָשֶׁרְם שׁוֹרָרוֹ אֲנְשִׁים which men do sing, i.e. celebrate Jb.36,24 (Eng. Bible: which men behold, from שׁוֹרָרוֹ אַנְשׁוֹרֵר pt. מְשׁוֹרֶר בִּשׁוֹרֶר וֹר נִשְׁרַרִים וֹרָר הַשְּרַיִם וֹר בִּשׁוֹרֶר בִּשׁוֹרָר וֹר בִּשְׁרַרִים וֹר הַאָּר אָל. הוֹר הַשְּׁרִים וֹר הַאָּר הַלּר. הוֹר הַשְּׁרִים וֹר הַבְּעִּיֹרִים וֹר הַבְּעִּיֹרִים וֹר הַבְּעִּיֹרִים וֹרָר הַלָּר. הוֹר הַבְּעִּיִּרִים וֹר הַבְּעִּיִּרִים וֹר הַבְּעִּיִּרִים וֹר הַבְּעִּיִּים וֹר הַבְּעִּיִּרִים וֹר הַבְּעִּיִּרִים וֹר הַבְּעִיִּים וֹר הַבְּעִיִּים וֹר הַבְּעִּיִּים וֹר הַבְּעִיִּים וֹרְרִים וֹרְרִים וֹר הַבְּעִּיִּים וֹר הַבְּעִּיִּים וֹר הַבְּעִּיִּים וֹרְרִים וֹר הַבְּעִיִּים וֹר הַבְּעִּיִּים וֹר הַבְּעִּיִּים וֹר הַבְּעִיִּים וֹר הַבְּעִיִּים וֹר הַבְּעִים וֹר הַבְּעִּיִּים וֹר הַבְּעִּיִּם בּיִּבְיִים וֹר הַבְּעִים בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִים בּיִּבְיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִּבְיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִּים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִים בּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּבְּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בְּיִּיִּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בְּיבְּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיבּים בּיבְּיִים בּיִיבְּיִים בּיִים בּיִּים בּיִּים בְּיִּיּיִים בּיִּים בְּיִים בּיִּים בּיִיבְּיִים בּיִים בְּיִים בְּיבְייִים בּיבְּיִים בְּיִיבְיּים בּיבְייִים בְּיִּיּיִים בְּיִיבְיים בְּיבְּיִים בְּיִיבְיִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְייִים בְּיִים בְּיִבְּיים בְּיִיבְיים בְּיבְייִים בְּיִיים בְּיִיבְּיים בְּיבְייִים בְּיִיבְּיים בְּיִיבְּיים בְּיִיבְּיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְּייִיבְייִים בְּיבְייִים בְּיִיבְיים בְּיבְייִים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִ

Poph. רוֹשֵׁר (fut. יוֹשֵׁר) to be sung Is.26,1.

שיר (sf. שִׁירוֹ ; pl. שִׁירָם m. 1) singing הַשִּׁיר מְשׁוֹרֶר the singing sounded 2Chr.29,28; שֵׁיר יִיָּ singing to the Lord (Eng. Bible: song of the Lord) v. 27; Ps. 137,4; בָנוֹת הַשִּׁיר the daughters of singing, i. e. singers Ec.12,4; בָּלֵי שִׁיר instruments of singing, i. e. of music Am.6,5; שִׁיר מִנְילְתַּוָם the singing, i. e. playing, of cymbals Neh.12, 27.— 2) song Gen. 31, 27; Ec. 7,5; to utter a song Jud.5,12; words of song Ps.137,3; מיר ידירת a oong of love 45,1; a psalm מָוִמוֹר שִׁיר or מָוֹמוֹר a psalm of praise Ps.48,1; 30,1 (Stb.: a song accompanied on a musical instrument; acc. others these words

are in apposition: a song, a psalm; a psalm, a song; acc. Vulgate: psalm-song); שִׁיר הַשִּׁירָם song of songs, i. e. the most excellent song Cant.1,1.

יַּיְרְהָ (c. שִׁירִית ; pl. שִּירְה) f. song Ps.18,1; Is.5,1; 23,15.

שיש m. marble 1Chr.29,2.

שָׁרָיָה see שִׁישֵא.

קייישי pr. n. a king of Egypt (Sesonchis I.), contemporary of Solomon and Jeroboam 1K.11,40; 14, 25; 2Chr.12,5.

שִׁית (pret. שְׁי, 2 הַשָּׁי ; fut. יָשִׁי, יַשֵּׁת, ap. אַ יָשֵׁר, imp. יַשָּׁר, inf. שית, שׁית (שִׁית, שׁת) to set, to place, to put, to lay מקשים שתורלי they have set traps for me Ps. 140.6; yet וַהַשָּׁת אַת־עַבָּרָךְ בָּאֹכָלֵי שִׁלְחָנֶךְ didst thou set thy servant among them that eat at thy own table 28. 19,29; אַשִּיתָהְ בַּבַּנִים how shall I put thee among the children? Jer.3,19; לַשִּׁית עִם־כַּלְבִי צֹאנִי to set with the dogs of my sheep Jb.30,1; ישִׁית יַרוֹ עַל־עִינֵיך he shall put his hand upon thy eyes Gen. 46,4; of a punishment: בַּאַשֵּׁר וַשִּׁית מַבְיוֹ according as he will lay upon him Ex. 21, 22; of dress: וַלֹא־שַׁרגוּ מיש עַרִיוֹ עַלְיו and no man put on him his ornaments 33,4; שית על־ to put unto Gen.30,40; שׁית פַנֵיוֹ אֵל־ to set one's face toward Num.24, 1; שִׁית עֵינֵים to set the eyes Ps. 17,11; ב ל־ to set one's heart (to direct one's attention) to Ex.

7,23; שִׁיתִי לְבֵּךְ לַמְסַלַּה set thy heart toward the highway Jer.31.20: שית נוֹפַפוֹת על ... to make additions, bring more upon Is.15.9: שית עצות to devise resolves (counsels) Ps. 13,3.- 2) to set, to establish וישה and he hath set (established) the world upon them 1S.2,8.— 3) to set, to fix, to appoint וַשַּׁתִּי אָת־וְנבוּלָךְ and I will set (fix) thy bounds Jb. 14,13; השיה thou wouldst set for me an appointed time Jb. 14, 13; שַׁת לֵי מלהים ובע אחר God hath appointed me another seed Gen. 4, 25. - 4) intr. to be set, to set oneself, to direct oneself גַם יַהוֹרָה שַׁת קַצִיר also for thee, Judah, a harvest (slaughter) is set Hos. 6, 11; they set them-שתו הַשַּׁעַרַה selves (in array) against the gate Is.22,7; אַשֶּׁר סָבָיב שַׁתוּ עַלַי that have set themselves against me round about Ps.3.7; ישית מול to withdraw from Jb.10,20.

Hoph. הוֹשֵׁת (fut. וּוֹשֵׁת) to be laid upon (with על, of a fine) Ex. 21,30.

שית m. dress, garment Ps.73,6; Pr. 7,10 (from ישיה to put on).

שְׁיִתְ (הְשִׁיִּתְ ; sf. שִׁיִתְ) m. thorn (always coupled with שֶׁמִיר brier) Is.5,6; 10,17.

ישְׁרֵּה (from שְׁבֵּרְ m. crouching Jer. 5,26 (see under בְּרָלִישׁ).

ישְׁרָ (from שָׁבָּים; only pl. שֶׁבָּי) m. thorn Num.33,55. קּבּ (from שָׁבּוֹ; sf. שָׁבוֹּ) m. enclosure, dwelling Lam.2,6.

שבב fut. שַׁבָב ; pt. שֹבֵב , pl. שֹבָב , f. שׁכָבַת ; imp. שָׁכָבַת ; inf. לשבב (שבב) 1) to lie down Num. 24, 9; Ez.4,4; Pr.3,24; of sexual intercourse: to lie with (שַׁלָּה, דֶּאָה, (אַגֵּל Gen.19,32 a. 33; 39,10; with מכנוג. he shall lie with her Deut. 28, 30 (Ktib ישנלבה); of a person dying: שַבַב עָם אַבוֹתֵיו to lie with his fathers Gen. 47, 30; of dead persons: שֹׁכָבֵי הָבֶר that lie in the grave Ps.86,6.- 2) to rest בַּלַיִלָה לא־שָבַב לְבּוֹ even in the night his heart taketh not rest Ec.2,23; ערַקי לא ישבנון my sinews take no rest Jb.30,17.

Niph. אַפַרְנָה to be lain with; only fut. pl. f. תְּשְׁבַרְנָה Is. 13, 16; Zeh. 14,2 (Ktib מָשְׁבַרְנָה).

Pu. בְּשַׁלֵּי same as Niph.; only pret. 2 f. בְּשַׁלֵּי Jer.3,2 (Ktib קֹבָלִייִּ).

Hiph. יַשְׁכִּיב (fut. יַשְׁכִּיב ; inf. וַשְׁכִּיב ; inf. וּשְׁכִּיב) 1) to lay רְחַשְׁכִּים ; inf. and she laid him in her bosom 1K.3,20.— 2) to make to lie down in them to lie down safely Hos.2,20; מַרְיִּשְׁכִיב אַרְצִּיה to throw down to the ground 2S.8,2.— 3) prop. to overthrow, to turn over (a vessel), hence: to empty out Jb.38,37.

Hoph. הְשְׁכֵּב , הְשְׁכֵּב to be laid Ez.32,32; pt. מְשֶׁכָּב laid 2K. 4,32; imp. הְשְׁכָּבְה be thou laid Ez.32,19.

שָּׁבְבָת (c. שִׁבְבָת) f. 1) layer שַּׁבְבָת

לְּהֵים the layer of dew Ex.16,13 a. 14.— 2) effusion, emission שָׁכְבַּת פָּרָם, emission of seed (semen) Lev. 15, 16; שְׁבָב הְּיָבָת נְּרַע to lie with a woman with the emission of seed v. 18.

קר, אַרְבָּתּוֹ (sf. יְשְׁבְבָּתּוֹ , קּקּ, יְשְׁרְבֶּתּוֹ) f. a lying with בְּחָוֹ שְּׁבְבָּתוֹ בְּ־ to lie with Lev.18,20 a. 23; Num.5,20.

יְּשֶׁבְּה (= בְּיִבְּי to wander, to roam (Kal not used).

Hithp. מְשְׁכְּה to roam about; only pt. pl. מַשְּׁכְּה roaming about Jer. 5,8.

לכה 1) to pierce, whence שָּׁבֶּהְ , שֻּׂבָּהְ .— יְשְׁבָּין .— יְשִׁבִּין .— יִשְׁבִּין .— יִשְׁבִין . שַּׁבִין . שֶּׁבִין . שֶּׁבִין . שֶּׁבִין . שֶּׁבִיָּה , שֶּׁבִיָּה , שֶּׁבְיָה . שִּבְיָה , שֶּׁבְיָה .

ישְׁבְּה (only pl. ישְׁבֵּה) f. a pointed weapon (Eng. Bible: barbed iron)
Jb.40,31.

שבה pr. n. see שבה

אָבֶׁר pr. n. a place near Ramah IS.

ישֶׂכְוֹי (from שׁכה) m. insight, mind, heart (Vulg.: cock) Jb.38.36.

לְישָׁכוֹל (from שָׁבֵל I.) m. bereavement, childlessness Is.47,8; Ps.35,12.

שׁבּוּל (f. מַשְׁבְּלְה adj. 1) bereaved of children בּל שׁבוּל a bear bereaved of her whelps Hos.13,8.— 2) childless, barren Cant.4.2.

י שׁבּוֹר , לּ שִׁבּוֹר) adj. drunk, intoxicated Jer. 23,9; Jo.1,5; Is.28,1; 1S.1,13.

תְּשֶׁכְח . חַבְּשְׁ (fut. מְּבָּחְי ; pt. חַבְּשְׁ ,
pl. c. ישׁבְח ; imp. f. ישׁבְח) to forget Deut.24,19; Ps.106,13; with ישׁבְח יִמִינִי ; Ps.137,5 acc. Kimchi elliptically:
let my right hand forget playing
on the harp (Vulg.: let my right
hand be forgotten בּחַבְּשָּׂה, others:
let my right hand forget me, i.e.
refuse me its service, stiffen).

Niph. וְשְׁכֵּח (fut. תְשַׁיבִּי, תְּשִׁבָּין, f. תְּשָׁבִּין, f. תְּשְׁבָּח, f. תְשְׁבָּח, תְנִשְׁבָּח, to be forgotten Ec.9,5; with נְשְׁבַּחְים מָנִי הַ מְנִין הַ מְנִין מָנִין מָנִין מָנִין מַנְין מַנְיוּיְם מְנְיִין מַנְיִין מַנְין מַנְייִם מְנִין מְנְיִין מַנְיוּיְיִם מְנְיִים מְנְיִים מְנְיִים מְנְייִם מְנְייִם מְנְייִם מְנְיִים מְנְיִים מְנְיִים מְנְייִם מְנְייִם מְנְיִים מְנְיִים מְנְיִים מְנְיִים מְנְיִים מְנְיִים מְנִייִּים מְנִיים מְנִייִּים מְנִיים מְנְייִים מְנִיים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִּים מְיִים מְיִים מְּיִים מִּים מִּים מִּים מִּיְים מִּיְים מִּיְים מִּיְיִים מְיִּים מִּיְיִים מְיִּים מִּיְיִים מְיִּים מִּיְיִים מִּיְיְיִים מְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מְיִים מִינְיִים מִּיְיִים מְיִים מִּיְיִים מְיִּים מִינְייִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִים מְּיִים מְיִים מְינְייִים מְיִים מְינְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִּיְיְים מְיִים מְיִּיְיְיְיְיְיְיְיִים מְיִים מְיִיבְּים מְיִּים מְיִים מְיְיִּים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיְיִים מְיִים מְי

Pi. ⊓⊇₩ to cause to be forgotten Lam.2.6.

Hiph. רַשְׁקְים (inf. הַשְּׁקְים) to cause to forget Jer.23,27.

Hithp. וֹיָשְׁתַּבֶּר (fut. בְּיִשְׁתַבְּר) to be forgotten Ec.8,10.

קַבְּחִים (pl. שְׁבָחִים c. יְשְׁבָחִי adj. forgetting Is.65,11; Ps.9,18.

השבי Ch. to find (Peal not used).

Ithp. וּשְׁיָּהָ to be found Dan. 5,27.

Aph. הַשְּׁבֵּח (fut. בְּשְׁבָּר) to find Dan.2,25; Ezr.7,16.

ישֻׁכֹיְה pr. n. m. 1Chr.8,10.

ישְׁבְיְה (from שֵׁבְיּה f. show-work, imagery Is.2,16 (others: palaces). שׁבִין (from שׁבוּר) m. knife Pr.23,2.

קּבְירִם (pl. שְׂבִירָם, sf. שְׂבִירָם) adj. hired; as n. hireling Jb.14,6; שְׂבִיר a yearly hired laborer Lev. 25,53; pt. שְׁכִירִים hired troops Jer. 46,21; מּשְׁבִיר as the years of a hireling, i.e. exactly, not later than the stated time Is.16,14; אַבַּיר the hired razor, i.e. the sword of mercenary troops Is.7,20.

ק (fut. קשׁבֵּי, pl. קשׁבִי; inf. קשׁבֵי; inf. קשׁבֵי; inf. קשׁבִי; inf. קשׁבִי; inf. קשׁבִי , קשׁבּי 1) to decrease, to subside, to assuage Gen.8,1.— 2) to be pacified, appeased (of anger) Est. 7, 10.— 3) to crouch, to spy crouching Jer.5,26 (see quotation under שִייִּייִי).

ישֶׁכֵּךְ (בּהְי יִשְּׁרְנִי וֹ) to cover Ex.33,22; Jb.10,11.

אַבְּרְאָי וֹ שׁבְּרְלִּיִי וֹ) to cover Ex.33,22; Jb.10,11.

אַבְּרְאָי הַ שְׁבְּרִי וֹ) to be deprived, to be bereaved of children, to become childless בְּבָּרְאִי שְׁבְּרָאִי שְׁבְּרָּאִי שְׁבְּרָאִי שְׁבְּרָאִי שְׁבְּרָאִי שְׁבְּרָּאִי שְׁבְּרְיִי שְׁבְּרָאִי שְׁבְּרָאִי שְׁבְּרָאִי שְׁבְּרָּאִי שְׁבְּרָאִי שְׁבְּרָּאִי שְׁבְּרָּבְיִי שְׁבְּרָּרִי שְׁבְּבְּרָי שְׁבְּרָי שְׁבְּרָּאִי עִּבְּרָאִי שְׁבְּרָּתִי שְׁבְּרָּרִי שְׁבְּרָּרְי שְׁבְּבְּרִי שְׁבְּבְּרִי שְׁבְּבְּרִי שְׁבְּבְּרְיִי שְׁבְּבְּרִי שְׁבְּבְּרְיִי שְׁבְּבְּרְיִי שְׁבְּבִּרְיִי שְׁבְּבְּרִי שְׁבְּבְּרָי עִבְּרָי שְׁבְּבִּיי עִיי שְׁבְּבּרִי עִּבְּרָי שְׁבְּבְּיי עִבְּרָי עִּיי שְׁבְּבְּיי עִּבְּיי עִבְּיִי עִּיי שְׁבְּיִי עִּבְּיִי עִּבְּיִי עִּיי שְׁבְּיִי עִּבְּיִי עִּיּבְּיִי עִּבְּיִי עִייִי שְׁבְּיִי עִּבְּיִי עִּבְּיי עִבְּי עִּבְּיִי בּייִי בְּיִי עִּבְּיי בְּיי עִּבְּיי בְּיִי עִייִי עְּבְּיִי בְּייִי עִייִי שְׁבְּיִי בְּיּיי בְּייִי עְּבְיּי בְּייִי עְבְייִי בְּיִי שְּבְּייִי בְּיוּבְייי בְּיי עְבְּבְּיִי בְּיּבְיּי בְּיי בְּיּבְיי בְּיּבְיי בְּיי בְּיוּבְיי בְּיִי עִּבְּיי בְּיי בְּיי בְּיי עְבְּיי בְּיי בְּיי עִבְּבְּיי בְּיי בְּיוּבְיי בְּיוּבְיי בְּבְּיי בְּיי בְּייִי עִּבְּבְייי בְּייי עִייי שְּבְּבְייי בְּייִבְיי בְּייי בְּיי בְּייִבְיי בְּייי בְּייי בְּבְּייִיי בְּיי

Pi. שָׁבֶּלְה (fut. יְשַׁבֵּלְי ; pt. f. תְּשַׁבְּלָּה, תְּבֶּלְי) to bereave of children, to make childless הַּבְּשָׁר שִׁבְּלְּה as thy sword hath made women childless 1S. 15, 33; שׁבִּלְהִי אָבִּרְתִּי אָתִרשַמִּי I will bereave my people of children, I will destroy them Jer.15,7; of a wild beast: בְּשִׁבְּלָה אָּתְּבֶּע and it shall bereave you of your children Lev.26,22; of the destructiveness

of war. אָבֶּלְה הֶתֶב abroad the sword shall bereave Deut. 32,25; Lam.1,20.— 2) to cause untimely births (of a land) 2K.2,19.— 3) to be abortive, to miscarry Gen. 31, 38; pt. אַבָּלָה a woman miscarrying Ex.23,26; of vine: to be barren, unfruitful Mal.3,11.

Huph. בְּשְׁכִּיל (only pt. מַשְׁכִּיל to miscarry בְּשְׁכִּיל a miscarry-ing womb Hos.9,14.— מַשְׁכִּיל Jer בַּטְּבִיל successful.

ישׁכל to be twisted, whence שְׁכֵל (ב Ch. קְשִׁיבֶל (ב Ch. קְשִׁיבֵל (ב have insight, hence: to act wisely 1S.18,30.

Pi. שָׁבֵל to do purposely, wittingly שָּבֵל he laid his hands wittingly so Gen 48,14.

Hiph. הַשַּׂבֶּר (fut. יַשָּׂבָּר, יַשָּׂבָר, יַשָּׂבָר, pt. מַשְּבִּיל ; imp. pl. הַשְּבִּיל ; inf. ל הַשְּׁבֵּיל , הַשְּׁבֵּיל (הַשְּׁבִּיל , הַשְּׁבֵּל (הַשְּבֵּיל , הַשְּׁבֵּל behold וַנֶּחָבֶּוֹר חָצִץ לִהַשִּׁבִּיל and pleasant was the tree to behold Gen. 3,6 (others: to make one wise).- 2) to have insight, understanding, intelligence Deut.32, מַבֶּל מָלַמָּדֵי הָשָׂבַּלְתִּי (Dan.9,13; מָבָּל I have more understanding than all my teachers Ps.119,99 (others: from all my teachers I have obtained intelligence); pt. מַשַּׂבֵּיל intelligent, wise Pr.10,5; inf. as n. עַבָּל wisdom 1,3.— 3) to reflect, to consider wisely (with על) he that considereth מַשִּׂבִּיל עַל־דַּבַר a matter wisely Pr.16,20; hence: to act wisely, to deal prudently

שׁבַל Ch. to look; only Ithp. אָשָׁתַבַּל to look at (with בָּי Dan.7,8.

יוֹרֵע (פּוֹרָלוֹ (פּוֹרָלוֹ) m. insight, intelligence, understanding יוֹרֵע endowed with intelligence יוֹרָע good sense, ייֹרָע good sense, wisdom Pr. 3, 4; 13, 15; מוֹבַת-שָּׁבָל of good sense 1S.25,3 (others: of good favor); שֹׁבֶל to give sense Neh.8,8.

ישְׂבְלֹּוּת (בּילוּת f. folly Ec.1,17.

ment; only with s/:: יְשָׁבֶלִים the children of whom thou wast bereft Is.49,20.

ישְׁבְלְתְנּף Ch. Shaph. of בְּלֵל, which see. שְׂבְלְתְנּף Ch. f. intelligence, understanding Dan.5,11.

יַשְׁכֵּם to bend, to incline oneself, whence שְׁבֶּם back, shoulder.

Hiph. בְשְׁבָּים (den. from שְׁבָּיִם, prop. to load upon the back; fut. מָשְׁבָּים ; inf.

prop. to load up (הַשָּׁבִּים, הַשְּׁבָּם for a journey, which among nomads is done early in the morning; hence: 1) to rise or get up early Gen. 19,2, with בבקר 32,1; with : to go early to a place Cant.7,13; with other verbs as adv. early: משבימי קום who rise up early Ps.127.2: מל משבים הולה as the dew that goeth early away Hos.13,3; inf. as adv.: הַשָּׁכֶּם וָהַעַרֶב morning and evening (early and late) 18.17,16. - 2) to do early. readily, earnestly, urgently (with other verbs) הַשָּׁחִיתוּ they readily corrupted עֵלִילוֹתָם their doings Zph.3,7; הַשָּׁבֶם וָהָעֵד earnestly warning them Jer. 1,7; speaking urgently Jer. הַשְׁכַּם וַדְבָּר 7,13.— אַשְׁכִּים Jer.25,3 = הַשְׁבָּם.

מַבְּכְיּה (with הוֹ loc. שְּׁבְּכְה pr. n. Shechem, a city in Ephraim, in the valley between the mountains Ebal and Gerizim Gen. 12,6; Jos.

20,7; Jud 9,1.— שֶׁבְמֶה Hos.6,9 acc. some = שָׁבֵמַה.

לְּבֶּבֶּי pr. n. m. 1) a person mentioned in Num. 26,31; patr. שָׁבְבִּי ib. — 2) another person 1Chr.7,19. אַבְּבָּי (בּ בַּיִּי f. shoulder-blade Jb.31,22.

יַשְׁבֶּן . וִשְׁבָּן (fut. וְשִׁבָּן . שׁבָן (שׁבָּן : שָׁבָן ; pt. שׁכֵּון pt. pt. pt. ישׁכָנִים ; pt. p. ישׁכָן ; imp. שָׁכָנִי ; inf. שָׁכָן , sf. שָׁכָן (שַׁבָנִי , sf. שַׁבָן 1) to settle down (of a cloud) Ex. 40,35; Jb.3,5.- 2) to lie down (of an animal) בַּלְבִיא שָׁבֵן he lieth down as a lion Deut.33.20.- 3) to be at rest, to rest אַעוֹפַה וָאִשׁכֹנָה I would fly away and be at rest Ps. 55, 7 ; אַשָּׁר שְּׁבַן־שָׁם מָשָׁבּן אַ wherein the Lord's Tabernacle resteth Jos.22,19; בָּבֵיתָה לֹא יִשְׁכָנוּ her feet rest not in her house Pr.7,11. - 4) to abide, to dwell Jud.5,17; Gen.9,27; Ps.120,6; 727 my soul hath long שַׁכְנַה־לַה נַפְשֵׁי dwelt Ps. 120, 6; imp. שַבּוְ־אָרִץ dwell in the land Ps.37,3; of the dead: שׁכָנֵי עַפַר they that dwell in dust Is.26,19; of God: שֹׁכֵן עַד who abideth forever Is.57,15; pt. p. pl. by the way of דֶּרֶךְ הַשְּׁכוֹנֵי בַאַהַלִּים them that dwelt in tents Jud.8,11; fig. שַׁכַן עַרָּמָה to dwell with prudence, i. e. to be intimate with it Pr.8,12.— 5) to be inhabited Is. 13,20; Jer.33,16; 46,26.

Pi. אַשְּׁלֵן (fut. אֲשֵׁיֵן; inf. אֲשֵׁיֵן) to cause to dwell Jer. 7,3; of God: אָבֶן שְׁבֵּן to cause his name to dwell Deut. 12,11.

Hiph. יַשָּׁבִּין, לְשָׁבִּין, ap. זְשָׁבִּין 1) to place, to set up Gen. 3, 24; Jos.18,1.— 2) to cause to dwell Ps. 78, 55; Ez. 32,4; fg. אַרְלֵיךְ עַוְלָה פֿאֹרְלֶיךְ עַוְלָה let not wickedness dwell (remain) in thy tents Jb. 11,14.— 3) to lay, to cause to lie אַבְּוֹרִי לֶעְפַר יַשְׁבַּן וֹשְׁבַּן let him cause my honor to lie in the dust Ps.7,6.

ן בַּיִּנְי Ch. (fut. pl. f. בְּיִבְּיִי) to dwell Dan. 4.18.

Pa. 검벌 to cause to dwell Ezr. 6,12.

לְּכֵנִים (c. שְׁבֵנִים , sf. שְׁבֵנִים ; pl. יְשְׁבֵנִים m. 1) dweller, inhabitant Hos.10,5.— 2) neighbor Ex. 12, 4; of neighboring places Deut.1,7; of neighboring nations Jer.12,14; f. יְשָׁבְנִית , sf. יְשְׁבְנִית Ex.3,22; pl. יְשְׁבְנִית R.4.17.

ן (sf. אַבְנִיךְה dwelling Deut.12,5. מְּבְנִיךְה a. שְׁבְנִיךְה pr. n. m. 1Chr.3, 22; 24,11; Neh.12,3 and other passages. See יְשָׁבְנִיךְה

יַשְׁכֵּרוֹ (fut. שְׁבֵּר: imp. pl. שְׁכֵּרוֹ ; שִּׁכִּרוֹ ; ישִׁכְּרוֹ (שְׁכָּרָה f. יְשָׁבֵּר יִּחוֹ) to drink, to be drunk, intoxicated Gen.9,21; pt. p. f. ישְׁכָּרָה drunken, c. ישְׁכָּרְתּ Is. 51,21; with accus.: יְשְׁבֵּרוֹ they shall be drunk with their blood Is.49,21.—2) to drink abundantly Cant.5,1; ישְׁכָּרָה לשְיִכִּרָה לשְיִכִּרָה לשְיִכִּרָה לשְיַכִּרָה לשְיַכִּרָה Hag.1,6.

Pi. שַׁבֶּר (fut. יְשֵׁבֶּר; mf. בַּבְּי ; mf. מְשֵׁבְּר to make drunk, to intoxicate 2S.il, 13; fig. of a people Is.63,6; pt. f. הַשְּׁבְּרָת Jer.51,7.

Hiph. הַשְּׁכֵּיר (fut. יַשְׁכֵּיר) to make drunk Jer. 51,39 and 57; imp. sf. זייָר הואָר האַר האַניר האַנייר האַניר האַניר האַניר האַניר האַנייר האַני

(fut. יְשְׁתַּבֶּר , 2 f. וְשְׁתַבֶּר) to make oneself drunk, to show oneself drunken 1S.1,14.

ייי וו. (בּיי ווֹ שׁבַר יוֹ שׁבַר וּ TI. (בּייִבְּיוֹ שׁבַר וּ

שבור see שבר

whence אַשֶּׁבֶּר.

קבר m. strong drink Lev.10,9; Is. 5,11; נֶקר שֵׁבֶר a libation of strong dripk Num.28,7.

שָׁבֵר (fut. שָׁבִּר ; pt שָׁבֵר ; mf. שָׁבַר ; mf. שָׁבַר , ישָׁבִר to hire 2S.10,6; 2Chr. 24,12; Ezr.4,5 (where מַבְרִים for מַבְרִים to hire for Gen.36,16.

Niph. נְשְׂכֵר to be hired (בְּ for) נגייִבׁן to be hired (נייִבּ for) נגייִבּן.

Hithp. הְשְׁהַכֵּר (pt. קשְׂהַכֵּר) to hire oneself out, to earn הְשְׂהַבּר נְקוּב to earn something for a bag with holes (i. e. to no profit) Hag.1,6.

קבר (c. יְבְיֵּבְי, sf. יִיבְּבְי (m. 1) hire, wages (for labor) Gen. 30,28.— 2) payment, fare (for passage) Jon. 1,3.— 3) reward Gen. 15, 1; Jer. 31,15.

קר pr. n. of two men 1Chr.11,35 = אַרָּע 2S.23,33; 1Chr.26,4.

יְשֶׁכֶּרְ m. 1) reward Pr.18,18.— 2) hire אַשְׁי שֶׂבֶר they that work for hire Is.19 10 (others: that make dams or sluices=בְּבֶּהָ, from בְּבָרוֹן, m. 1) drunkenness Ez.23,33; 39,19. — 2) pr. n a city on the northern border of Judah, with הוועס לייברובה Jos.15,11.

לְשֵׁי (from יְשְׁיִנוֹ) m. error, transgression 2S.6.7.

ישֵׁילְאָנָן (= שֵׁאַנָן) adj. tranquil, quiet Jb.21,23.

בּיַבְי to bind, to join (Kal not used).

Pu. בֹצֵע to be joined or fitted: pt f. pl. הְּמִישְׁלְבוֹת אִשֶּׁה אָל־בּוֹת אִשָּׁה joined one to another, fitted together Ex.26.17.

ישְׁלֶב m. connecting piece, jointledge; only pl. ישְלַב 1K.7,28.

Hiph. יְשִׁלֵּג (Kal not used).

Hiph. קלְנִים (fut. נְשִׁלֵג (fut) to snow,
to be as a snow-drift בְּבָּרְטוֹן שִׁרֵּי שִׁלֵג בְּצִּיְטוֹן when the
Almighty scattered kings therein,
it was as a snow-drift in Zalmon
Ps.68,15.

שָׁלֶּה (= Ar. בַּלְּה , Ch. בַּלָּה) m. snow Jb. 37, 6; Ex. 4, 6; Is. 1, 18; of cold weather 2S. 23, 20; Pr. 31, 21.

בּי וַשֶּׁל אָלוֹהַ I. (akin to נְיֵשֶׁל; fut. מָּיָּהְ, ap. בּי וַשֶּׁל אָלוֹהַ to cast forth שָׁלְה שׁנְּלְשׁׁוֹ when the Lord casteth forth his soul Jb.27.8.

Hiph. הָשׁלֶה (fut. יַשְׁלֶה) to lead astray, to deceive 2K.4,28.

שׁלְהוּ II. (3 pl. שֵׁלְהּ ; fut. pl. יְשֵׁלָהּ for יִשְׁלָהְיּ) to enjoy rest, to be secure Jer. 12,1; Lam. 1,5; Ps. 122,6.

Niph. לְשָׁלֵה (fut. יַשְׁלֵה) prop. to be at ease, hence: to be negligent 2Chr.29,11.

לילי Ch. to be at rest, at ease, secure Dan.4,1.

קיה pr. n. a son of Judah Gen.38, 5; gent. שֵׁלְנִי Num.26,20, for which יילני 1Chr.9,5.

יַשְׁלְּה (= יִשְׁאָלָה ; sf. אַלְתוּ f. see אַלְחָה .

שילה see שלה.

י (from לָתַב , whence Ch. Shaph. אַלְהָב וֹשְׁלְהָב) f. flame Ez.21,3; Jb. 15,30; שַּלְהֶבָת בָּי בּשְלְהָבָת flame of God Cant.8,6.

יְשְׁלֵּנְ (akin to שְׁלֵנְ II.) to be at rest Jb.3,26.

שָׁלֵּר (once שָׁלֵּר Jb.21,23, also שָׁלֵר Jer.49,31; pl. c. יִשְׁלֵּר ; f. מַּלְרִּד (שִׁלְרִי) adj.

1) quiet, tranquil Jb.16,12; 21,23;
Jer.49,31; Zch. 7,7.— 2) secure,
careless Ez.23,42.

שֵׁלֵף (sf. שֵׁלֵף) m. tranquillity, ease Ps.30.7.

שָלף Ch. f. error Dan.6,5; שָלף Ch. f. error Dan.6,5; קּי־יִאמַר קיי (בּי שִׁלְּוֹ (בִּי that speaketh anything amiss 3,29.

שלו see שלו.

עּשְׂלֵים (Kri יִשְׁלִים , pl. שִׁלְּיִם) m. quail

Num.11,31; coll. f quails Ex.16,13.

וויי (from יִשְׁלִים ; c. יִשְׁלִים ; pl. sf.

וויי (שַׁלִים) f. tranquillity, ease Ps.
122,7; Pr.17,1; Dan. 8,25; c. יִשְׁלִים ease of the fools Pr. 1,32;

שַׁלְיֵת הַיִּשְׁלֵים undisturbed ease Ez.
16.49.

אָלְיֵלְיָּ Ch. f. tranquillity Dan.4,24.

שׁלְּוֹּחִים (from שְׁלֵּחִים m. pl. 1) a sending away, dismission (of a wife) Ex.18,2.— 2) present, dowry 1K. 9,16; Mic.1,14.

שלום, sf. שַׁלַם (from שַלַה, שַׁלַם II.;c. שׁלוֹם, sf. ישׁלוֹמִי (שָלוֹמִים m. prop. wholeness, hence: 1) well-being, welfare, safety, health שַאַל לָשַׁלוֹם to ask after one's well-being, to ask how one is doing or getting along וֹיִשְׁאַל לְשָׁלוֹם יוֹאַב... וַלְשָׁלוֹם Ex.18,7 he asked how Joab did... and how the war got along 2S. 11,7; פַקר לִשְׁלוֹם to ask how one fares 1S.17,18; ...לום... to see after the welfare of one, to see whether it be well with... Gen. 37,14; Est.2,11; הַשַּׁלוֹם לוֹ is it well with him? (is he well?) Gen.29,6; is all well? 2K. 5, 21; as form of wishing well to one dego in לֵהָ לִשְׁלוֹם בְּשָׁלוֹם safety 1S.1,17; 2S. 15,9; as form of assurance: שַׁלוֹם לָךָּ , לְכָם thou art, ye are in safety Jud. 6, 23; Gen.43, 23. — 2) health אין־שַׁלוֹם there is no health in my bones Ps.38,4. - 3) peace, rest,

security Lev.26,6; אני שלום I am for peace Ps.120,7; בַרָא שֵׁלוֹם לָ־ to offer peace to one Jud. 21, 13; to proclaim peace קרא לשלום אל־ unto Deut.20,10; עַנה שַלוֹם to make answer of peace, to grant peace v. 11; מוֹמֵר שׁלוֹמֵנוּ the chastisement of our peace Is. 53, 5; איש אַנשִׁי שָׁלֹמָך (a friend Ps.41,10 שׁלוֹם thy friends Ob.7.— 4) as adj. well. safe, secure, tranquil השלום אביכם is your father well? Gen. 43, 27: safe from fear Jb.21,9; and a trap to the וְלְשָׁלוֹמִים לְמוֹקשׁ tranquil Ps.69,23; שַׁלַח יַרוֹ בָּשָּׁלוֹמֵיו he put forth his hand against those as be at peace with him 55,21; as adv. wholly הַגְלַת שָׁלוֹמִים it was wholly carried away captive Jer.13,19.

בּילִי, בּיְשֵׁי pr. n. 1) a king of Israel 2K.15,10.— 2) a king of Judah, youngest son of Josiah Jer. 22,11; 1Chr.3,15.— 3) husband of Huldah the prophetess 2K.22,14.—4) name of several other men Ezr. 2,42; Neh.3,12, etc.

קים, שׁלְים (m. 1) reward Mic.7,3.— 2) recompense, requital Hos.9,7; pl. שִׁלְמִים Is.34,8.

ישַלוּן pr. n. m. Neh.3,15.

שַׁלוֹשׁ see שַּׁלוֹשׁ.

יְשֶׁלְּחַ , אָ לְּחָּם , אָ יָשְׁלָּחְ ; אָר , אָ יִשְּׁלְּחּ ; אָר , אָר , שְּׁלְּחָּה , שְּׁלַחְ ; יִשְּׁלְחִּה , שְּׁלַחַ ; יִשְּׁלְחָה , שְּׁלַחַ ; יִשְּׁלְחָה , שְּׁלְחַה , שְּׁלְחַה , שְּׁלְחַה , שְׁלְחַה , שְׁלִח , שְׁלִח , שְׁלָח , שְׁלָח , שְׁלָח , שְׁלָח , שְׁלָח , שְׁלָח , שְׁלֵח , שִׁלְח , שְׁלִח , שִׁלְח , שְׁלִּח , שְׁלִּח , שְׁלִּח , שְׁלִּח , שְׁלִּח , שְׁלִּח , שְׁלְח , שְׁלְח , שִׁלְח , שְׁלְח , שְׁלְח , שְׁלְח , שִׁלְח , שְׁלְח , שְׁלְח , שְׁלְח , שִׁלְח , שְׁלְח , שִׁלְח , שִׁלְח , שִׁלְח , שְׁלְח , שְׁלְח , שִׁלְח , שְׁלְח , שְׁלְח , שְׁלְח , שְׁלְח , שִׁלְח , שִׁלְח , שְׁלְח , שְׁלְח , שְׁלְח , שְׁלְח , שְׁלְח , שְׁלְח , שִׁלְח , שְׁלְח , שְׁלְח , שִׁלְח , שְׁלְח , שִׁר , שִׁלְח , שִׁר , שְׁלְח , שְׁר , שְׁלְּח , שְׁר , שְׁלְּח , שִׁר , שְׁר , שִׁרְים , שִׁר , שְׁר , שְׁלְּח , שִׁר , שְׁר , שִׁרְים , שִׁר , שְׁרְים , שִׁרְים , שְׁרְים , שִׁר , שִׁרְים , שְׁרְים , שִׁרְים , שִׁרְים , שִׁרְים , שִׁרְים , שְׁרְים , שִׁרְים , שִׁרְים , שִׁרְים , שִׁרְים , שְׁרְים , שְׁרְים , שִׁרְים , שִׁרְים , שְׁרְים , שִׁרְים , שִׁרְים , שִׁים , שְׁרְים , שִׁרְּים , שְׁרְים , שִׁרְים , שְׁרְים , שְׁרְים , שְׁרְים , שְׁרְים , שְׁרְים , שִׁיְּבְּים , שִׁיְים , שְׁרְים , שְׁרְים , שִׁיבְּים , שְׁרְים , שְׁרְיִים , שִׁיְּבְים , שְׁרְים , שִׁיְּים , שִׁיְּים , שִׁיְּים , שִׁיְּים , שִׁיְים , שְׁיִים , שִׁיבְּים , שִׁיבְּים , שִׁיבְּים , שִׁיבְּים , שְׁיִים , שְׁיִים , שְׁיִים , שְׁיִים , שְׁיִים , שְׁיִים , שְׁיבְ

stretch out one's hand 1K. 13, 4; without ישֶׁלַח מִמַּרוֹם יַקּחָנִי יַדְ he stretched out his hand from above, he took me Ps.18,17; שַׁלַח יַר אָל־י to lay one's hand upon Gen. 22,12; Ex.22,10; Est. 8,7; without ואַל־תַּשְׁלַחְנַה בָחֵילוֹ : יַד nor lay ye hands on their substance Ob. 13: שַלַח אָּצָבַע the putting forth of the finger (a gesture of contempt) Is.58,9.- 2) to send Gen.42,4; with ל, לָד to 2S.10,3; 2K. 22,15; pt. p. I am sent to אַנֹכִי שַׁלוּחַ אַלַיִּךְ קַשַּׁה thee with a hard message 1K.14,6; with - of accus. 2Chr.17,7; with -? for 1K. 20,7; with -? for oneself: שָׁלַח לָךְ אַנְשִׁים send for thyself some men Num. 13, 2; with accus.: to send for וָהְעָלִיחַ אֲשֶׁר it shall prosper in the thing for which I sent it Is.55.11: יַשָּׁלַח אַבְשָּׁלוֹם אָת־אַחִיתפֶּל ... מַעִירוֹ and Absalom sent for Ahithophel... from his city 2S.15,12; שַׁלַח בָּוַר to send by 1K.2,25; שַׁלַּח־נָא בָּיַר־ השקח send now by whomsoever thou wilt send Ex. 4,13. - 3) to שַּלְחָה אָל חַמִיהַ לֵאמוֹר send word she sent word to her father-inlaw, saying Gen. 38,25; hence: to commission, to appoint אָת כַּל־ all that Joab had אַשֶּׁר שְׁלָחוֹ יוֹאָב commissioned him with 3S.11,22; ער הַפַּקוֹם אַשֶּׁר הִשְּׁלַח אַלי unto the place that thou shalt appoint me 1K.5,23.— 4) to send away, to let go, to let locse Jud. 11, 38; 7 לַבְעָה thou lettest thy mouth

728

loose with evil Ps.50,19; יָּשְלַח יָר ייָר to let the hand go, to withdraw it from 1K.13,4; pt. p. f. שִּלְחָה let loose, free Gen.49,21 (see אַלָּבָה

Niph. בְּשֶׁלֵו (only inf. בְּשֶׁלְוֹם) to be sent Est. 3, 13.

Pi. חשל (fut. חשל); pt. משלח; imp. חַשֵּׁלֵם; inf. חַלָּשׁ, הַלָּשׁ, sf. וֹשֵילִים) 1) to stretch out, to extend (the hand) Pr.31,20; בָּר בָּר בָּר to lay one's hand to v. 19.- 2) to spread out, to shoot forth (of plants) שַׁלַח שְׁרָשֵׁיוֹ it spreadeth out its roots Jer.17,8; וֹתְשֵׁלַח פֿארוֹת and it shot forth sprigs Ez. 17,6; inf. sf. בְּשֵׂלְחוֹ when it shot forth 31, 5. - 3) to cast, to threw, to thrust שַׁלַח הַשָּׁ to cast off one's bridle (i. e. restraint) Jb. 30,11; בְּבֵלי שָׁלֵחוּ they thrust (push away) my feet v. 12; fig. חָבָלִיהֶם תִּשַׁלַחָנָה they throw off their pains 39,3; proverbially: שַׁלַח לַחָבָּה עַלֹּפָגָי cast הַפַּוֹם כִּי־בָרֹב הַנַמִים הַמְצֵאָנוּ thy bread upon the waters, for after many days wilt thou find it again Ec. 11,1.- 4) to shoot (of as though לְשַׁלַח־לִי לְמַמְּבָרָה (as though I were shooting at a mark 1S. 20, 20. - 5) to send Gen. 19, 13; Deut.7,20; Jud.12,9; Is 43,14; Ez.14, 19: שַׁלֵּח בַּאָשׁ to send into fire, i.e. to set on fire Jud.1,8; שַׁלַח מָדוֹן to send strife, i. e. to occasion it Pr.6,14.- 6) to send away, to let go Gen.30,25; Ex.6,1; Jos.2,21; Jud. 2,6; שַׁלַח הִשַּלַח אֶת־הָאָם thou shalt surely let the mother go Deut. 22, 7; ישָׁלָח רֹעַפְּשׁי to let go free Ex.21,26; ישׁלַח רְעַבְּשׁי to let one go whither he will Deut.21,14. — 7) to send away, to dismiss, to put away מאמץ הישָּׁמִי אִישׁ אָת־אִשְׁתוֹ if a man send away his wife Jer.3,1; רְעַיֵּשְׁרֵח מִישׁ אָת־אִשְׁתוֹ if a man send away his wife Jer.3,1; רְעַיִּשְׁרֵח מִשְׁרָא שִׁלָּח (a wife) away Mal.2,16. — 8) to see off, to accompany Gen.18,16; וְמַיִּתְח אָת־הַּיִרְוּן לֹא יְשַׁלְחוֹ to accompany him over Jordan 2S. 19,32. — 9) to let grow (of hair) אַרְּבָּרְת לֹא יְשַׁלְחוֹ locks grow long Ez.44,20.

Pu. חַלֵּשׁ (fut. חַלֵּשׁ ; pt. חַלָּשׁ an to be sent אָיר בַּנוֹים שְׁלָּח an ambassador is sent among the nations Ob.1.— 2) to be sent away, dismissed Gen.44,3.— 3) to be put away, divorced Is.50,1.— 4) to be driven, chased קַּעוֹף־נוֹרָר קּן מְשְׁלֵח as a wandering bird chased from her nest Is.16,2.— 5) to be forsaken, abandoned חַלָּעָר מִשְׁבָּן a habitation forsaken Is. 27, 10; בַּעַר בְּעַר מִשְּׁבְּן a lad abandoned to himself Pr.29,15.

Hiph. מַשְּׁלִיחַ (pt. מַשְּׁלִיחַ; inf. הַשְּׁלִיחַ) to send Lev.26,22; Am.8, 11; 2K.15,37.

שׁלֵבׁי Ch. to send Dan.3,2; with אַלָּבּי to Ezr.5,7; of the hand: to stretch out Dan.5,24; Ezr.6,12.

עני (י לְבַּל בְּעַר הַשֶּׁלֵח (י לְבַל בְּעַר הַשָּׁלֵח (י לַבְּער הַשְּׁלַח (ישְׁלָחוֹ הַבְּיִנ (י אַנְם (ישְׁלָחוֹ הַבְּיִנ (י אַנְם (ישְׁלָחוֹ הַבְּיִנ (י אַנְים ישְׁלָחוֹ הַבְּיִנ (י אַנְים ישְׁלַחוֹ הַבְּיִנ (י אַנְים (ישְׁלָחוֹ הַבְּיִנ הַישְּׁלַח his weapon to the water Neh.4,17; to fall upon the

sword Jo.2,8; הַלֶּשֶׁ בְּשַׁ to perish by the sword Jb.33,18; 36,12 (from בְּשַׁי Pi. 3). — 2) sprout, shoot, plant; only pl. sf. בּוֹלִים thy plants are an orchard of pomegranates Cant.4,13 (from בּוֹלִים Pi. 2).

קלְשְׁלֵי pr. n. 1) father of Eber Gen. 10,24.— פֿרַבת הַשְּׁלֵח a pond near Jerusalem Neh.3,15 (see בַּרְשִׁי).

קְישׁלְיּי pr. n. Shiloah (or Siloam), a pond and aqueduct on the southeast of Jerusalem Is. 8,6, apparently = קובת הַשִּּלוּן Neh.3,15.

יְשְׁלְחִית (only pl. שְׁלְחִית) f. shoot, sprout Is.16,8 (from שְׁלֵח 1).

ישֵׁלְתִי pr. n. m. 1K.22,42.

שׁלְחִים pr. n. a city in Judah Jos. 15.32.

ני (from שַׁלֵּחנִי ; pl. שִׁלְחָנִי אוּ (שְׁלַחְנִית : sf. שִׁלְחָנִי ; pl. שִּׁלְחָנִית) m. prop. what is spread out, hence: table is 21,5, fig. to provide with food Ps.23,5; fig. to provide with food Ps.23,5; קּיַבְּיִרָּ שִׁלְחַנְּבְּרָ אַלְחַלְּבְּיִר שִׁלְחַנְּבְּרָ זְיִי שְׁלַחַן בַּפְּנִים those eating at thy table, i. e. thy companions 1K.2,7; of the table in the sanctuary: שִׁלְחַן בַּפְּנִים roughtime table of the shew-bread Num. 4,7; 1Chr. 28,16; fig. יִי בְּּנִים the table of the Lord, i. e. his altar Mal.1,7.

יַשְׁלֵם (fut. יְשִׁלֵם; inf. שָׁלָם) 1) to rule, to have dominion over (with אָל, בַּ- Ec.2,19; 8,9; Neh. 5, 15.— 2) to protect, to cover, whence שֵׁלֵשׁיִּ

Hiph. הָשָׁלִים (fut. בִּשְׁלִים, 2-נַשְּׁלִים, 1) to give power Ec.5,18.— 2) to let rule, to let have dominion (בְּּבִיּ Ps.119,133.

מלים Ch. (fut. מֵלֵשׁי 1) 1) to rule, to have dominion (קסיפר) Dan.5,7.—
2) to have power or mastery (בְּיִשׁי Over) Dan.3,27; 6,25.

Aph. בַּשְׁלֵם to make ruler (בְּדּ over) Dan.2.38.

2S. 8,7; 2Chr. 23, 9; שָׁלָמִים) m. shield מָלְאוּ הַשִּׁלְמִים (pl. 23, 9; שְׁלָמִים Jer.51,11 ac.. Rashi and Vulgate: fill the quivers (but see אָלֶים Kal 3).

ישׁלְטוֹן m. power שְׁלְטוֹן where the word of a king is, there is power Ec.8,4; שִׁלְטוֹן בְּי power over v. 8.

עלמון Ch. m. ruler Dan.3,2.

שלים see שלמת.

יְשְׁלְי (from שֶׁלִי II.; יִשְׁלִי) m. rest, quiet שָׁלִי quietly 2S.3,27.

יְשְׁלִיְהָ (from שֵׁלְיִהְ I.; sf. שִּׁלְיִהְהּ f. after-birth, secundine Deut.28,57. שַׁלִין see שַׁלִין

שׁלִים (pl. שׁלִים ; f. מַלְמָת adj. 1) having power שֵׁלִים בְּרוֹם who hath power over the spirit Ec. 8, 8; as א. governor, ruler Gen. 42,6; Ec. 10,5; 7,19.— 2) imperious, impudent אָשָׁה וֹינֶה שַׁלְּטֵת an impudent lewd woman Ez.16.30.

שלים Ch. (dej. אַטְלִישֵי ; מָלִישִי ; מָלִישִי) adj. having power Ezr.7,24; hence: ruling Dan. 4, 14; Ezr. 4, 20; as n. commander, ruler Dan. 2.15; 5.29. שֶׁלִישׁ , שׁלִישׁ (from שֵׁלִשׁ ; sf. שֵׁלִישׁ ; pl. שֵלְישִׁים, שֵלְישִׁים, sf. שֵׁלְישִׁים) m. 1) measure (prop. a third) Is.40, 12; as adv. ותשקמו בדמעות שליש thou givest them tears to drink by measure, i. e. abundantly Ps. 80, 6. - 2) triangle or trichord (musical instrument) 1S. 18, 6.— 3) captain, chief, lord (others: chariot-warrior, so called because a chariot crew consisted of three soldiers) Ex. 14, 7; 2K. 7, 2; ראש chief among the captains 28 23,8 (= ראש הַשֵּׁלִישִׁים 1Chr.11, 11).- שלשים Pr. 22,20 (Kri) acc. Targ. and Vulgate: three times, threefold: others: excellent things (from signification 3; comp. נוירים Pr.8,6); acc. Ktib שלשום formerly. ישלשי . שלישי num. m. the third Gen. 1,13; Is.19,24; pl. שֹלְשִׁים third stories Gen. 6,16; pl. as adv. שַׁלְשִׁים שטן they shall go forward the third, i.e. in the third rank Num. 2,24; שַׁלַח שָׁלַח שָׁלִשִים to send for the third time 2K. 1, 13; f. שַׁלִישִיה, ם third part Is. 19, 24; Num.15,6; sf. שָׁלָשָׁתִיךְ a third part

of thee Ez.5,12; עָנְלַת שָׁלְשָּיָה a

heifer of the third year (symbolic

name of Moab) Is.15,5; Jer.48,34; the third day, the day after tomorrow 1S. 20,12 (see also תְּבָּישִׁיבָּייִ, with paragogic ה as adv. יְבִישִׁיבָּיי three times (or: the third time) Ez.21,19.

الْمَانِ (akin to الْمِيْنِ) to fall (Kal not used).

Hiph. הַשְּׁלִיהָ (fut. יַשֶּׁלִיהָ, יַשֶּׁלִיהָ; pt. מַשִּׁלִיבָּי , pl. c. מַשִּׁלִיבָּי ; imp. הַשְּׁלֵּךְ , pl. הַשְּׁלֵיכוּ ; נחיָר, הַשְּׁלֵּרָ , to cast, to throw, to cast off Ex.4,3; Jb.15,33; מְשַׁנֵיוֹ אַשֶּׁלִיךָ קרָם from his teeth I cast (i. e. I tear) out the spoil Jb.29,17; הַשַּלִיה to cast lots Jos. 18,8; fig. cast thy burden הַשָּׁלֵךְ עַלְּיִנְיְ וְהָבְּרְ (i. e. cares) upon the Lord Ps.55, 23; זְשָׁלִיךָ to cast one's life away, i. e. to expose it to danger Jud.7,19; הָשֶׁלִיהָ אַחָרָי it to cast something behind one's back, i. e. to neglect it Ez. 23,5; so also הַשְּׁלִיהְ אַחַרֵיו to cast behind him Ps 50, 17; הַשַּׁלִיהָ מֵעַל to cast one out from his presence, i. e. to reject one Jer.7.15.-2) to cast down, to overthrow they have cast הַשְּׁלִיכוּ מְשְׁבְּנוֹתִינוּ down our dwellings Jer.9,18; fig. מוֹתְשְׁלִיבֵהוּ וַעַצְּתוֹ and his own counsel shall cast him down Jb. 18,7.

Hoph. רְשִּׁלֵךְ, הְשִּׁלֵךְ (fut. יְשִּׁלֵךְ, יְשִּׁלֵךְ, pt. יְשִּׁלֶךְ, f. מְשִּׁלֶּבְתְּ) to be cast or thrown down מְשְּלֶבְת הַלוֹן מִקְרָשׁוֹ the place of his sanctuary was cast down Dan 8,11; בְּצֶרֶץ הְשִּׁלְכָה

Ez.19,12; fig. עָלֶיךְ הְשָׁלַכְתִּי מֵרְחָם I was cast upon thee from the womb, i. e. I was committed to thy care Ps.22.11.

קֹבֶׁשֵׁ (from בְּבְשֵׁי) m. a species of bird which plunges into the water after fish (a cormorant or pelican) Lev.11,17; Deut.14,17.

מּלֵכֶת (from שְׁלֵּה (f. 1) a casting off of leaves בְּאִלְה וַכְאַלוֹן אָשֶׁר like the terebinth and the oak, whose trunk remaineth, when they cast off their leaves Is.6,13. — 2) pr. n. name of one of the gates of the temple 1Chr. 26,16.

עַלָּל (akin to שָׁלָה and שָּלָה I.; pl. אַלָּה יָשׁל , pl. אַלָּה יָשָּל , pl. אַיַּלְּה יָשָּל , pl. אַיַּלְּה יָשָּל , יַשְּלְּוּה יָשָּל , יַשְּלְּוּה יָשָּלְוּה יָשָּלְוּה יִשְּלְוּה יִשְּלְוּה יִשְּלְוּה יִשְּלְוּה יִשְּלְוּה יִשְּלְוּה יִשְּלְוּה יִשְּלְוּה יִשְּלִוּ יִשְלִל יִשְלִל יִשְלַל יִשְל יִישְל יִשְל יִישְל יִשְל יִישְל יִשְל יִישְל יִשְל יִישְל יִישְל יִּישְל יִישְל יִישְל יִישְל יִישְל יִּישְל יִישְל יִישְל יִישְל יִישְל יִישְל יִישְל יִישְל יִישְל ייִישְל יִישְל יִישְל ייִישְל ייִישְל יישִּיל יישִל יישִּל יישִּיל יישִּל יישִּל יישִּל יישִל יישִּל יישִּל יישִּיל יישִיל יישִיל יישִיל יישִּיל יישִיל יישִּיל יישִּיל יישִּיל יישִיל יישִּיל יישִיל יישִּיל יישִּיל יישִּיל יישִּיל יישִיל יישִּיל יישִּיל יישִיל יישִּיל יישִּיי יישִּיי יישִּיל יישִּייי

Niph. fut. אַשַּׁי to fall off Deut. 28,40 (usually referred to נְשֵׁל, which see).

Hithp. הְשָׁחוֹלֵל for מְשָׁחוֹלֵל (pt. מְשָׁחוֹלֵל to be spoiled, to become a prey Ps.76,6; Is.59,15.

שְׁלֶלוֹ , שְּׁלֶלוֹ , שִּׁלֶלוֹ) m. 1) spoil, booty 1S.30, 20; Jos.22,8; poet. a captive: לְצוֹּארֵי round the necks of the captives Jud.5,30 (Eng. Bible: for the necks of them that take the spoil); fig. אַרָלוֹ הַלְּילוֹ נַבְּשׁוֹ וְשִׁלֵּלוֹ his life shall be unto him for a booty,

i. e. he shall escape with his life Jer.38,2.— 2) gain, profit אָיַבְל לא יְשְׁלֶל לא and he shall have no lack of gain Pr.31,11.

שׁלִם a. שַׁלִם (akin to שֵׁלָם II., שַׁלֵּם; fut. שלם: pt. שלם sf. שלם; pt. p. שַלוּם, only pl. c. שֵׁלוּם (שִׁלְּבָּר) to be whole, safe, uninjured מי הקשה שליו נישלם who hath hardened himself against him, and hath escaped uninjured? Jb. 9.4: imp. acquaint now הַּסְבֵּן־נָא עִמוֹ וּשְׁלַם thyself with him and be safe 22. 21.- 2) to be full, ended, completed Gen.15,16; 1K.7,51; Is.60,20; 2Chr.8,16. - 3) to be at rest, at peace; pt. אָם־נָּמַלְתִּי שׁלִמִי רָע if I have rewarded evil unto him that was at peace with me Ps.7.5; pt. p. אָנֹכִי שְּׁלְמֵי אָמוּנֵי וִשְּׂבָאל I am one of the peaceful and faithful in Israel 2S.20.19.

Pi. שַלֵם (3 pl. ה שׁלְמוֹ ; fut. יַשֶּׁלָם: pt. מַשַּׁלָם , pl. c. מָשַׁלָם; imp. מַשַּׁלָם, f. שַׁלְמִי; inf. שֵׁלֵםי) to restore, to pay, to repay, to reward, to recand he ושׁלַם נוַת צְּרָקָדְ and he restoreth thy righteous habitation Jb.8,6; הַטְרָפַה לֹא יִשַׁלֵם that which was torn he shall not restore Ex. לוָה רַשָּׁע וְלֹא וִשֵּלִם; 22,12 the wicked borroweth, and repayeth not Ps. and his de-וּנְמָלוֹ וִשַׁלֶם־לוֹ and sert will he repay unto him Pr. יַשַּׁלְמוּנִי רָעָה הַחַת ;(נְּמוּל see יַשַּׁלְמוּנִי בָעָה they rewarded me evil for good Ps.35,12; שָׁלֵם נֶדֶר to pay or ונשלמה פרים: fulfill a vow 2S.15,7 and we will render as bullocks the offering of our lips (i. e. our prayers) Hos.14,3; שָׁלָּחִים to bestow comfort on Is.57,18.

Pu. בּישֵׁלֵי (fut. בּישֵּׁי: pt. בּישִּׁיבְי)

1) to be repaid, rewarded, recompensed Pr.11,31; 13,13; of a vow: to be paid, fulfilled Ps.65,2.— 2) to be brought into a state of peace or friendship; pt. בּישִּׁיבְי he that is at peace, a friend Is.42,19 (see also under בַּישִּׁיבְ).

Hoph. בְשְׁלֵם to be at peace (בְיִי

שָּלְמִית (pl שְׁלְמִית ; f. שְּׁלְמִית , pl. שְׁלָמִית adj. 1) whole, entire, perfect אָבָן a perfect weight Deut. 25, 15; שִּׁלְמִית שִׁלְמוֹת ; whole (i. e. unhewn) stones 27, 6; שִּׁלְמִית שִׁלְמוֹת יִּבְּרָנִים שִׁלְמוֹת יִבְּרָנִים שִּׁלְמוֹת יִבְּרָנִים שִׁלְמוֹת זְבְּרָנִים שְׁלְמוֹת a perfect (undivided) heart 2K. 20, 3. — 2) healthy, full of strength Gen. 33,18 (where some take שֵׁלֵים as name of a place);

requital, thanks, hence: thankoffering Am.5,22, fully הַּבָּח תּוֹרַת שִׁלְמִים an offering of thanksgiving 7, 13 and 15
(others: peace-offering, thanksgiving of peace-offering).

שׁלֵכּם m. 1) requital, recompense Deut. 32, 35.— 2) pr. n. a son of Naphtali Num.26,49 = שׁלִּוֹם 1Chr. 7,13.

. שֶׁלוֹם eee שִׁלְם

שלום see שַׁלְם.

בּילֵים Ch. to complete, to finish; only pt. p. שֶׁלָים finished Ezr.5,16.

Aph. בּשְׁלֵם (sf. בּשְׁלֵבֶּם) 1) to finish, to bring to an end Dan.5, 26.— 2) to restore, to give back Ezr.7,19.

בְּיֵל Ch. m. peace, prosperity Dan. 3.31.

אַלְּמָא pr. n. 1) a son of Caleb 1Chr.2,51.— 2) = שֵׁלְמָה 2.

עלְמוֹת (בּי שִּׁמְלֵּחְה ; c. שִׁלְמוֹת ; pl. מּשְׁלְמוֹת , c. שִׁלְמוֹת f. 1) garment, dress Ex.22,8 a. 25; Jos.9,5; sf. pl. ישֵּׁלְמוֹת Jb.9,31.— 2) pr. n. the father of Boaz R.4,20 בי עוֹב v. 21 and מְלֵחְת וֹב ' Chr.2,11.

ישלְבְה (c. שׁלְבֵה) f. requital, punishment Ps.91.8.

שׁלֹמֹה pr. n. Solomon, son and successor of David 1K.2,12.

יַטַלְּמָה (בֹּשֶׁר לָמָה (בִּישָׁר בִּישָׁר (בַּמָּה see שִׁי יַטַלְּמָה).

שׁלְמוּן pr. n. see שַׁלְמוּן 2.

שלכזי pr. n. m. Num.34,27.

ישֵלְמֵי pr. n. m. Ezr. 2, 46 (Kri) = ישֵלְמֵי Neh 7,48.

שלמי see שלמי.

שׁלְכִיאֵל pr. n. m. Num.1,6.

ישֶׁלְמִיְהְנְּ pr. n. m. 1Chr. 26, 14 = מַשְׁלְמִיְהְנְּ 1Chr. 9,21

תילמית pr. n. 1) of two women Lev. 24,11; 1Chr.3,19. — 2) of several men 2Chr.11,20; Ezr.8,10, etc.

ייל אין pr. n. a king of Assyria Hos. 10,14.

יַשְׁלְמוֹיִ (from שֶׁלְם m. gift, bribe; only pl. שׁלְמֹנִים Is.1,23.

אָכֶּר pr. n. Shalmaneser, king of Assyria, who carried the ten tribes into exile 2K.17,3.

יִשְׁלֹף (fut. קְשִׁלְף: pt. קּבּיף ; pt. קּבּיף ; imp. קּבְּיף ; to draw off (a shoe) R.4,7; קּבְיף to draw a sword Jos.5,13; Jud.8,10; with יבָי to draw forth Jb. 20,25; intr. of grass: to be plucked up (others: to grow up) יבָי קְבַיּת יִּבְיף יַבִּיי which withereth before it is plucked up (or: it groweth up) Ps.129,6

ייי pr. n. a son of Joktan and an Arabian tribe Gen. 10.26.

שלש , שלש f. and שלש m. (c. f. ישלש , דעלש , m. שלשה) num. three שלש שנים three years Gen 11,13; שלשה אנשים three men 18,2; c. for the three years לְשָׁלְשׁ הַשְּנִים Lev.25,21: שׁלשׁת וַמִים three days Gen.30,36; after שַנה in the construct state it expresses the ordinal: בִּשְׁנַת שֵׁלש in the third year about after בַּמִשָּׁלשׁ חַדָשִׁים; 2K.18,1 three months Gen. 38, 24; שַלש לעמים three times Ex.23,17; פעמים twice or thrice, i. e. oftentimes Jb.33.29 (here שֵלשׁ elliptically for שָׁלָשׁ פָּעָמִים; ישֵׁלִשׁ פָּעָמִים these three things Ex.21,11; ביים עלשַה three days ago 1S. 30, 13; sf. ជាម្នាំ they three, ជាម៉ូម៉ូម៉ូ ye three Num. 12,4; in combination with 'ten': שֵׁלשׁ־עֵשָׂרָה f. thirteen Jos.21,19. m. שֶׁלְשָׁה עֲשֶׁל Num.29,14. שׁלשׁ den. from שֵׁלשׁ (Kal not used).

Pr. 변호병 (fut. 변호병) 1) to divide into three parts Deut.19,3.—2) to do for the third time 1K. 18,34.—3) to stay three days 기가 부탁2명 and when thou hast stayed three days, thou shalt go down 18.20.19.

Pu. שֹלֵשְשְׁהְ, f. חַשְּׁלְשְׁהְ, f. חַשְּׁלְשְׁהְ, to be threefold; pt. בּישְׁהְ בְּיִהְ a threefold stread Ec.4.12; of a building: of three stories Ez.42.6; of an animal: three years old Gen.15.9.

שׁלֵשׁי (from שַׁלַשׁי) m. descendant in

the third generation, great grandchild; only pl. שָׁלִשִׁים Ex. 20, 5; Deut.5,9; שְׁלִשִׁים children of the third generation Gen. 50,23.

שָׁלִישׁ see שֵׁלִשׁ .

עלש pr. n. m. 1Chr.7,35.

ישלשה pr. n. m 1Chr.7,37.

שלשה pr. n. a district near the mountains of Ephraim 1S. 9, 4, with the city בעל שלשה 2K. 4,42. שלשום שלשום (from שלשום) adv., prop. three days ago, the day before yesterday, hence: before, formerly, in time past Pr. 22, 20 (Ktib, for which Kri has שֵׁלְשִׁים); elsewhere coupled with קמול or המול שלשום :before המול שתמול heretofore Ex.5,8; בָּתְמוֹל שָׁלְשוֹם Gen. 31,2, בַּאַתְמוֹל שָׁלְשוֹם 1S. 19,7 as beforetime, as in times past; heretofore, in time past Deut.19,6;גַם־אָרָמוֹל גַם־שָׁלְשׁוֹם also in times past 2S.5,2; גַם מָתְמוֹל neither heretofore (af-

תישלישים num. m. a. f. thirty Num. 20,29; בּן־שָׁלשִׁים שְנָה thirty years old Gen. 41,46; as ordinal: the thirtieth IK.16,23.

ter a negative) Ex.4,10.

שַׁלְתִּיאֵל see שַׁלְתִּיאָל.

(Ch. בּחַ) adv. 1) of place: there Gen.2,12; with הוס הַבְּשַׁ thither 19,20; בּשְׁים from thence Deut.4,29; בּשָׁים שְׁים where Gen. 13, 3, contracted בַּשְׁים Ps.122,4; בּיִּם שְׁים שׁיִם אוֹרָה שִׁים שׁיִם אוֹרָה שִׁים שׁיִם אוֹרָה שִׁים שׁיִם שׁיִם אוֹרָה שִׁים שׁיִם שִּיבָּה שׁיִם שִּיבָּה שׁיִם שִּיבָה שִּים שִּיבָה שׁיִם שִּיבָה שׁיִם שִּיבָה שׁיִם שׁיִם שִּיבָה שׁיִם שִּיבָה שִּיבָה שִּיבְּה שׁיִם שִּיבְּה שׁיִם שִּיבְּה שׁיִם שִּיבְּה שִּיבְּה שִּיבְּה שִּיבְּה שׁיִבְּיה שִּיבְּה שׁיִבְּיה שׁיִּבְּה שׁיִּבְּה שִּיבְּה שִּיבְּיה שׁיִּבְּיה שׁיִּיה שׁיִּבְּיה שִּיבְּיה שׁיִּבְּיה שִּיבְּיה שׁיִּבְּיה שׁיִּבְּיה שִׁיבְּיה שִּיבְּיה שׁיִּבְּיה שִּיבְּיה שִּיבּיה שִּיבְיה שִּיבְיּיה שִּיבְּיבּיה שִּיבְיה שִּיבְּיה שִּיבְּיה שִּיבְּיה שִּיבְּיה שִּיבְיה שִּיבְּיבּיה שִּיבְּיה שִּיבְּיה שִּיבְיה שִּיבְּיבְיה שִּיבְיבְיּיה שִּיבְּיה שִּיבְּייה שִּיבְּיה שִּיבְּייה שִּיבְּיה שִּיבְּייה שִּיבְּייה שִּיבְּייה שִּיבְּייה שִּיבְּייה שִּיבְּייה שִּיבְּייה שִּיבְּייה שִּיבְּייה שִּיבּיייה שִּיבְּייה שִּיבְּייה שִּיבְּייה שִּיבְּייה שִּיבְּייה שִּיבְּייה שִּיבְּייה שִּיבְּייה שִּיבְייה שִּיבְּייה שִּיבְּייה שִּיבְייה שִּיבְייה שִּיבְּייה שִּיבְייה שִּיבְּייה שִּיבְייה שִּיב

whence Gen.3,23; ㅁ박 ...ㅁ박 here... there Is.28,10.— 2) of time: then Jud.5,11; Ps.14,5.— 3) of a thing: therein Hos.6,7; ㅁ빨ㅁ thereof 1K. 17,13.

שם (from שָׁמָר, אַמָּר, שִּׁמָה, שִּׁמָה, ישָׁמָה, ישָׁמָה, ישָׁמָה, ישָׁמָה, ישָׁמָה, ישָׁמָה, ישׁ ישָׁמַהְ ; pl. שִׁמוֹת , c. שִׁמוֹת (שִׁמוֹת m. 1) sign, token, memorial, monument Gen.11,4; 2S.8,13; Is. 55, 13.— 2) name, appellation Gen. 2.19 a 20: to call or give a name Gen.4,25; Ex. 17,7; DED after the name, by name, in the name Num.32.42; Is.40.26; Est.8.10.— 3) name, fame, renown, reputation Gen.12,2; 1K.5,11; ਹਾਂਹ ਹੜ੍ਹਾਂ good name, good reputation Is.56,5; ロヴ שם bad name, bad reputation Deut.22,14; שֵׁל שׁׁל the men of renown Gen.6,4; בֵּנִי בִּלְי־שֵׁם sons of no name, i. e. ignoble, base men Jb.30,8.— 4) in relation to God: glory, praise Is.30,27; Deut. 16,2; לְפַעַן שְּׁמֶך for the sake of thy name, i. e. glory Ps.79,9; על above all thy name, i.e. above all praise 138,2; sometimes משׁת, משׁת for מָם mame of the Lord Lev.24,16; Deut.28,58.

of Noah Gen.5,32, ancestor of the nations of western Asia, the Persians, Assyrians, Arameans, Hebrews, and part of the Arabs 10, 21-31.

 to one, whose name was Shesh-bazzar v. 14.

NDW pr. n. m. 1Chr.7,37.

pr. pr. n. a king of Zeboim Gen.14,2.

קּבְּיִי pr. n. m. 1Chr.8,32 == יַּיְבְיִּלְּ 9.38.

לאמאל, שמאול (Ar. שמאל f. 1) the left hand Gen.48,14; Cant.2,6, more fully ליד שמאל Jud. 7,20. — 2) the left (i. e. the left side) Zeh.4,3 a. 11; as adv. to the left Gen.13,9; Deut.2,27, also על-שמאל Gen.24,29; משמאל on the left Gen. 14,15; 2Chr.4,6.

שַׁמְאַל den. from שְׁמָאָל , which see. Hiph. הְשָׁמְאִיל ; pt. הַשְּׁמְאִיל ; pt. יַשְּׁמָאִיל ; pt. הַשְּׁמְאיל ; pt. הַשְּׁמָאיל ; imp. a. inf. ין מַשְּׁמָא וּן 1) to turn to the left Gen. 13,9; 2S. 14, 19; Ez.21,21.— 2) to use the left hand; pt. pl. מַשְּׂמָאלִים using the left hand 1Chr.12,2.

יַּשְׁמָאלִי (f. שְׁמָאלִית) adj. left 1K.7, 21; Lev.14,15.

ישׁבְּבְּר pr. n. a judge of Israel Jud. 3,31; 5,6.

קבְיֵּי to destroy (Kal not used).

Niph. רְשִׁיֵן (fut. רְשִׁיֵּן; inf. רַשְּׁיִן; inf. הַשְּׁיִן) to be destroyed, laid waste Deut 4,26; Jud.21,16; בְּשִׁיִם and Moab shall be destroyed from being a people Jer.48,42; of a name: to be effaced Is.48,19.

Hiph. רְשִׁמִר (fut. יַשְׁמִר , ap. יַשְׁמָר ; imp. יַשְׁמֵּד ; inf. יַשְׁמֵּר , הַשְּׁמֵר ; trs.23, צַשְׁמָר , with יַ once יַר Is.23,

11 for בְּשְׁמִיךְ , to destroy , to waste, to extirpate Mic. 5, 13; Ez. 14,19; 1S. 24,22; inf. בּשְׁמֵד as n. destruction Is.14,23.

לְּשְׁמֵּר Ch. only Aph. בּשְּׁמֵד to destroy Dan.7,26.

המני (Ar. אמש) 1) to be high, whence מְשִׁי .— 2) fig. to be elevated, prominent, distinguished, whence מיש memorial, name, fame.

កា<u>ស្ទី</u> see ២ម៉ូ.

שׁמַה (from מַשְׁיֵם f. 1) astonishment, horror Jer. 8,21.— 2) object of astonishment Jer. 19,8.—
3) desolation, ruin Jo. 1,17; הְיָה to be desolated Ps. 73, 19; pl. שׁמִּוֹת desolations 46,9 (but for מַמּמוֹת Ez. 36,3 see

ר. מ. מוֹ (חַבְּיִי יִי פּר. מ. מוֹ) a son of Reuel Gen. 36,13.— 2) a brother of David IS. 16,9 = אַבְייִם 2S. 13,3 = אַבְייִם 1Chr.2,13.— 3) several other men 2S.23,11; ib. v. 33; ib. v. 25 = שַׁמַוֹּת 27,8.

שַּׁמְהוּת see שַׁמְהוּת pr. n. 3.

judge and prophet of the Hebrews 1S.1,20; 1Chr.6,13 a. 18; Jer. 15,1; Ps.99,6.— 2) two other men Num.34,20; 1Chr.7,2.

עקוע pr n. see שִׁמְעָא 1.

קיבת (from מְשְׁמְעוֹת ; c. הְשְׁמֵעְיּה ; pl. מְשְׁמְעוֹת f. prop. what is heard, hence: 1) report, rumor, news, tidings 2Chr.9,6; Dan.

11,44; מוֹבָה מוֹבָה מוֹבָה good report, good tidings Pr.15,30; שָּׁמְעָה הְּעָה נְעָה מוֹבְה vil tidings Jer.49,23; מַּמְעָתְהנוּ the tidings of (about) Saul 2S.4,4.—2) instruction Is.28,9.

שַׁמִּרְר pr. n. see שַׁמִּרְר .

שַּמָה see שׁמֵּוֹת.

תמח (^ תַּמְם ; fut. תְשָׁבֶּוֹ ; imp. מִבְּים , pl. אַרְטָּשְׁ ; inf. דַּבְּטְ וּ) 1) to shine, to glitter, to sparkle אור־צַדיקים תשׁשֵׁין the light of the righteous will shine Pr.13,9; ישַּׁמַח לָבַּם כָּמוֹ־ and their heart will sparkle like wine Zch. 10,7 (Eng. Bible: shall rejoice as through wine) .--2) to rejoice, to be glad, joyful, cheerful Lev.23,40; Deut.12,7 a. 12; Ps.34,3; 그 미호발 to have joy in, at 18.2,1; Ec.5,18; שַׂמַח עַל to rejoice over Js.9,16; לַבּ to rejoice against one mischievously Ps.35,19; Mic.7,8; 🎁 ਜੜਦਾ to get joy from Pr.5,18; ישַׂטַח לָקרַאת... to meet joyfully Jud.19,3.

Pi. רְשִׁי (fut. רְשִׁי: imp. a. inf. רְשִׁים , רְשִׁים , רְשִׁים , רְשִׁים , רַשְּׁים , רַשְּים , רַשְּׁים , רַשְּׁים , רַשְּׁים , רַשְּׁים , רַשְּׁים , רַשְּים , רַשְּׁים , רַשְּים , רַשְּׁים , רַשְּׁים , רַשְּׁים , רַשְּׁים , רַשְּׁים , רַשְׁים , רַשְּׁים , רַשְּיִּים , רַשְּׁים , רַשְּׁיִּים , רַשְּׁיִים , רַשְּׁיִּים , רַשְּׁיִּים , רַשְּׁיִּים , רַשְׁיִּים , רַשְּׁיִים , רַשְּׁיִים , רַשְּׁיִים , רַשְּׁיִים , רַשְּׁיִּים , רַשְּׁיִּים , רַשְּׁיִים , רַשְּיִים , רַשְּׁיִים , רַשְׁיִּים , רַשְׁיִּים , רַשְּׁיִּים , רַשְׁיִּים , רַשְׁיִּים , רַשְׁיִּים , רַשְׁיִּים , רַשְּׁיִים , רַשְּׁיִּים , רְשִׁיּים , רַשְׁיִּים , רְשְׁיִּים , רְשְׁיִּים , רְשְׁיִּים , רְשְׁיִּים , רְשְׁיִּים , רְשְׁיִים , רְשְׁיִּים , רְשְׁיִּים , רְשְׁיִּים , רְשְׁיִּים , רְשְׁיִּים , רְשְׁיִּיְים ,

Hiph. הַשְּׂמְיהַ to make glad Ps. 89,43.

קים (pl. שְׁמֵחִים) adj. glad, joyful, cheerful, merry Deut.16,15; שְׁמָחַ who is glad at (mischievously) Pr.17,5; הַּשְּׁמֵחִים אָּלֵי־גִּיל who are exceedingly glad Jb.3,22; pl. 2. שַּׁמְחֵי Ps.35,26.

קתְתְּי, sf. שְׁמְחָתְיּ ; pl. מְשְׁמְחָתּי ; pl. מְשְׁמְחָתּ ; pl. מִשְׁמְחַתּ ; pl. מִשְׁמְחַתּ ; pr. 31,27; Ps.4,6; intensified ישְׁמְחַתּ גִּיל exceeding joy Ps.43,4. — 2) rejoicing, pleasure, feast Jud.16,23; Pr.21,17; Neh.8,12.

בּבְשְׁי (fut. בּבְשִׁי ; imp. pl. אַבְשִׁי ; inf.
בּבְּעָי (fut. בְּבִי ; imp. pl. אַבְּעִי ; inf.
בּבְּעִי 1) to throw down 2K.9,33:
רְבָּבְּי אַבְּיי the oxen threw it down
2S.6,6 (others: the oxen stumbled).— 2) to let rest, to let lie unused (of a field) Deut.23,11; of a debt: to release, to remit Deut.
15,2; בְּבְעִי to desist or discontinue from Jer.17,4.

Niph. ๒๒๒๘ to be thrown down Ps.141.6.

Hiph. הַשְּׁמִים (fut. בַּשְּׁמִים) to release Deut. 15.3.

תְּשְׁתְיּ f. remission, release Deut. 15,1; שְׁנֵת תַּשְּׁמָת the year of release (when all debts were remitted) v. 9; 31,10.

では pr. n. m. 1Chr.2,28.

יַּיְבְעָ pr. n. m. Num.26,32; patr. ישָׁבִירָע ib.

ישְׁמִיכְה (from שמך) f. covering, rug Jud.4,18.

שָּׁמֵי (from שְׁמֵי הְ שִׁמְּוֹם יּ, שִּׁמָּה נְּי שִּׁמְי הּ, שְּׁמֵי נְּי שִּׁמְי שִׁמְי שִׁמְי שִׁמְי שִׁמְי שִׁמְי נְשִׁמְי toward מַשְּׁמִיְמָה מַּאַמוֹ הַלְּיִם לִּי שִׁמְיִמָּה הַיּי שִׁמְיִמָה מַּיִּים שִּׁמִי בּיי שִׁמְיִמָּה בּייִשְׁמִי בּייִם בּייִּים בּייִם בּייִּים בּייִם בּיים בּייִם בּיים בּייים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייים ב

heaven Gen.15,5; יוֹשְׁמֵי the heaven of heavens, i. e. the highest celestial regions Deut. 10,14; יוֹאָרְאׁ הַשְּׁמֵים יְאָרָאְ heaven and earth, i. e. the universe Gen.14,19; לוֹאָרָא הַשְּׁמֵים the host of the heaven, i. e. celestial bodies Deut.4,19, also angels 2K.22.19.

יִּשְׁכֵּיְיּ Ch. (def. אִיבְיִיּיִ m. pl. heavens, heaven Dan.4,8; 7,2; אִיבְיִּה שִׁבְיִּה the God of heaven 2.18.

יני num. m. the eighth Lev.9,1; f. אַטְינִית 25,22; as n. אַטְינִית a musical instrument, octachord 1Chr.15,21; Ps.6,1; 12,1 (acc. Ges.: octave).

ישְׁמִירְ (from שׁמֵר m. 1) thorn; coll. thorns Is.5,6; sf. ישְׁמִירוֹ his thorns 10,17.— 2) diamond, adamant Ez. 3,9; Zch.7,12; ישְׁמִיר the point of a diamond (for graving) Jer. 17,1.

ישְׁמִירְ pr. n. 1) a city in Judah Jos. 15,48.— 2) a city in the mountains of Ephraim Jud.19,1.— 3) a male person 1Chr.24,24 (Ktib ישְׁמֵיר).

יְיְכְיּרְכּוֹת vr. n. m. 1Chr.15,18; 2Chr. 17.8.

לְמַלֶּ (בְּעַלֶּ בּ) to lay upon, whence שִׁמִיכָה . שִּמִיכָה .

שמל (= Ar. שמל) to cover, whence the next word.

קְּבְּלְהְי (c. שְׁמְלֵת , sf. יִשְּׁמְלָת ; pl. הְשִׁמְלֹת , c. שִׁמְלֹת , sf. שְּמְלֹת , שִּׁמְלֹת , etc.) f. garment, dress, mantle Deut. 10, 18; 21, 13; 22, 3; הֹלְפוֹת שְּמְלוֹת שְּמְלוֹת שְּמְלוֹת שְּמְלוֹת שְמְלוֹת שְמְלוֹת שְמְלוֹת שְמְלוֹת שְמְלוֹת שְמְלוֹת שְמְלוֹת שִׁמְלוֹת שִׁמְלוֹת שִׁמְלוֹת שִׁמְלוֹת שִׁמְלוֹת phanges (i. e. suits) of garments Gen. 45, 22.

קֹבְיה pr. n. a king of Edom Gen. 36.36.

שַּלְבֵּי see שֵׁלְבֵי .

ישׁמַם , שַמָם (בשׁיַ ; fut. מַשׁיַ , מַשׁׁיַ ; fut. מָשָׁי , יַשִּׁמַם , יַשְׁמַם , pt. שמם, שמם ; imp. שמם ; inf. תשמית) 1) to be astonished, stupefied Lev.26,32; ישׁרוֹם upright men shall be astonished Jb.17,8; בל־עבר עליו ושם every one that passeth by it shall be astonished 1K. 9,8; Jer. 18, 16; 2Chr. 7.21 (acc. Fuerst Duy belongs to Niph. שמו שמום; בשם be astonished, O ye heavens Jer. 2,12. -2) to be desolate וַשַּׁמָמוּ הַרֵי יִשְּׁרָאֵל and the mountains of Israel shall be desolate Ez.33.28.— 3) to make desolate, to lay waste, to destroy אשם ואשאַף I will destroy and devour Is.42,14 (but see בשם); pt. שמם transgression that maketh desolate Dan.8.13: שׁמַנּץ שׁמַם abomination that maketh desolate 12,11; pt. as adj. בָּנִי שׁוֹמֶכֶה the children of the desolate Is. 54,1, pl. נְחַלוֹת שׁמֵמוֹת desolate heritages 49,8; pt. pl. as n. שׁמִמתִינוּ our desolations Dan.9,18; inf. יַעַן הַנַען שַמוֹת וְשָאֹף אָתָכֶם because they have made you desolate, and swallowed you up Ez.36,3.

Niph. (pt. (pt. יוֹם) 1) to be astonished על־יוֹםוֹ נְשֵׁםוֹ אַחַרֹנִים posterity shall be astonished at his day Jb.18,20 — 2) to be desolate in the streets Lam. 4,5; they are desolate in the streets Lam. 4,5;

olate Is. 33,8; pt. נְשֵׁמָה desolate Ps.69,26; אָרֶץ נְשַׁמָה desolate land Ez.31,35; ערים נְשַׁמוֹת desolate cities v. 36.

Piבּמְשׁמְשׁ to be astonished, stunned; only pt. בְּשׁמְּמָם astonished Ezr.9, 3 a. 4.

Hiph בּשִּׁהָר וֹ בְּשִׁהָּה , 2 אַבְּּהְנָּ וּלָּי וֹ (בְּשִּׁהְנִי וֹ לַי לַפְּרָ בּלְּבָּר וֹיִי בְּשִׁר בּלְי וּלָי וֹ לְיִי בְּלִי בִּלִי בְּלִי בִּלִי בִּלִי בַּלִי בּלִי בּלְים בּלְיבְי בּלְיבְּל בַּלִים בּלְיבְי בּלְיבְי בּלְים בּלְיבְּל בַּלְים בּלְיבְים בּלְיבְים בּלְיבְים בּלְיבְים בּלְיבְים בּלְים בּבְּים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּבְּל בְּים בּבְּל בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיב

Hoph. ២២ភ្ (pl. ២២ភ្) 1) to be astonished, benumbed Jb.21,5.—
2) to be laid wasts, to lie waste; inf. sf. កម្មហ្គា (for កម្មហ្គា) its lying waste Lev.26,34; កម្មហ្គា (= កម្មហ្គា) while it lieth waste v. 43.

Hithp. הְשָׁהוֹמֶם (fut. 2 מְשָׁהוֹמָם for מְשָׁהוֹמֶם 1) to be astonished, benumbed Dan.8,27.— 2) to waste or ruin oneself Ec.7,16.

בּשְׁיִשְׁ Ch. only Ithp. בּיִשְׁתְּי to be astonished Dan.4,16.

מְמֵישְׁ adj. waste, desolate Dan.9,17.

שַׁמְמִית Ar. to poison, whence שֵׁמֶם

ע לְבָשׁ (from לְבַשׁ ; pł. c. אינְמְמוֹת , שְׁמָּמוֹת (f. 1) astonishment, horror יְשְׁמְמוֹת to be clothed with הבְּיִבְיּי f. desolation Ez.35,7.

אָבְישׁ m. astonishment, stupor Ez. 4,16; 12,19.

אַבְּרָית (from משׁבָּיִה some manuscripts read (שְׁבְּיִה f. a poisonous lizard (acc. Rashi: a spider) Pr.30,28.

רְשִׁי (fut. מְשִׁי) to be fat, thick Deut.32,15; Jer.5,28.

Hiph. הַשְּׁמִין; inf. יַשְּׁמִין; inf. יַשְּׁמִין; inf. 1) to make fat or thick Is. 6,10. — 2) intr. to become fat Neh. 9,25.

שׁמֵלְ (f. שְׁמֵבֶּי) adj. fat, stout, robust Jud.3,29; of the soil: fat, fertile, rich Num.13,20; Neh.9,25; of food: fat, rich Gen.49,20.

 ישָׁמָנִי olive-tree, oleaster Neh.8,15. (only pl. אָמָנִים, c. אָמָנִיּט (only pl. אָמָנִים, c. אָמָנִיּט (of the soil) אָמָנִי הָאָרֶץ הַאָּרֶץ הַאָרֶץ הַאָרֶץ הַאָרֶץ הַאָרֶץ הַאָרֶץ הַהְיָה of the fertility of the earth Gen.27,28; מְשָׁמַנִי הָאָרֶץ יַהְיָה away from the fertility of the earth shall be thy dwelling v. 39 (in both passages מְשָׁמַנִי for יַשְׁמַנִי (מִשְׁמַנִי הַאַּמַנִי בּיִּשְׁמַנִי).

שָׁמוֹנָה a. שְׁמוֹנָה f., שְׁמוֹנָה a. שְׁמוֹנָה m. (c. אָמוֹנָה eight Jud.3,8; Mic.5,4; מִימוֹנָה בְּן־שִׁמוֹנַה בְּוֹיִם eight days old Gen 17,12; שְׁמִנָה עָשָׁר f., אַשְׁר m. eighteen 1K.7,15; 28.8.13.

יְשְׁכוֹנִים a. שְׁמוֹנִים num. eighty Cant. 6,8; Est.1,4.

ישמע (^ שַמֵשָּ fut. ישׁמַע ; pt. שַמֵשַ , שַׁמָעים, sf. שׁמִעי , pl. שׁמָעי , f. שַׁמַעַה ; שׁמַע ; imp. שָׁמַע , ישׁמַעַה ; inf. עַקוֹעַ , שַׁקוֹעַ , שָׁקוֹעַ) to hear Is. 9 a. 10; שַׁמֵעִהִי עֲלֵיךְ I have heard say of thee Gen. 41, 15; שַׁבַעִּתִּי אַמְרֵים I heard them say 37,17.— 2) to hear, to listen, to attend; with accus. Gen.23,11; Mic.7,7; with שַׁמַע קוֹל , אֱל־; 16,11; נַּשְׁמַע קוֹל , אֱל־ to hear one's voice Deut. 33,7; Gen.21,17; 30,6; אַישׁ שֹׁמֵעַ the man that listeneth (that is attentive) Pr.21.28.— 3) to hearken, to obey נַעַשָּׂה וִנְשָׁמַע we will do, and be obedient Ex.24,7; with 58 6,30; to obey one's שַׁמַע בָּקוֹל. לְקוֹל voice Gen.27,8; Ps.81,12. - 4) to understand אַשֶּׁר לֹא יִשִּׁמְעוּ אִישׁ that they may not understand one another's speech Gen.11,17; מְשְׁמֵע מֵה־יְּדַבֶּר and thou wilt not understand what they speak Jer.5,15; מֹב שׁׁמֵע an understanding heart 1K.3,9.

Niph. אַשְּׁמֵי (fut. שְּׁמֵי ; pt. עִּישְׁמֵי, f. אַשְּׁמֵי ; inf. עִּישְׁמֵי (fut. עַמְיּי, f. אַיִּשְׁמֵי ; inf. עַמְיּי, f. אַיִּמְיּ ; inf. עַמְיּ , f. אַיַּמְיּ ; inf. עַמְיּ , f. אַיִּמְיּ ; inf. עַמְיּ , f. אַיַּמְיּ ; inf. עַמְיּ , f. אַיַּמְי ; inf. עַמְיּ , f. אַיַּמְי ; the report was heard Gen. 45,16; יְיִ עִייְמִי to come to the hearing of Neh.6,1.— 2) to be heard, to be listened to Ec.9,16.— 3) to be obedient, to obey יְיִ עִייְיִי they shall obey me Ps.18,45.

Pi. ਪ੍ਰਸ਼ਾਂ (fut. ਪ੍ਰਸ਼ਾਂ) prop. to make hear, hence: to call together 1S.23,8.

Hiph. אַיִּבְיִי (fut. אַיִבְּיִי , ap. אַבִּייִן , ap. אַבְיִייִן ; pt. אַבְיִיִּין ; imp. pl. אַבְיִיִּן ; inf. אַבְיִיִין , זיִּבְיִין Ps. 26,7 for אַבְיִיִין , 1) to cause to hear, to let hear Cant. 2, 14.— 2) to announce, to publish Jer. 46, 14; hence: to call together by proclamation IK.15,22.— 3) to sound, to play or sing aloud 1Chr.15,28; Neh.12,42.

עֲבְעֵי Ch. to hear (לְּצַ of) Dan.5,16.—

Ithp. אַשְׁהַפֵּע to obey Dan.7,27.

עטעי pr. n. m. 1Chr.11,44.

עַבְעי (sf. ישָׁבְעי , etc.) m. 1)
the hearing by the hearing of the ear Jb.42,45.— 2) report, rumor, fame אַיָּבְעָר a
false report Ex.23,1; אַבְעַע the
report of Tyre Is.23,5; שָׁבִע thy

fame Hab.3,2; בַּשָׁבֶע לַעַרָתַם as the report hath come (others: when the report cometh) to their congregation Hos. 7.12.

עמע (מַשְׁעָ (מַשְׁ חַשְּׁ שׁמַע m. 1) sound, loud noise אָלְצָלֵי־שֶׁמֵע loud cymbals Ps.150.5.- 2) pr. n. of several men 1Chr.5,8, etc.

שמע pr. n. a city in Judah Jos. 15.26.

עָםְעִי (sf. שָׁמָעיׁ) m. report, fame Jos. 6.27; 9.9; Est.9.4.

אטטשי pr. n. 1) a son of David 1Chr. 3, 5 = ਪ੍ਰਸ਼ਾ 14, 4 . — 2) a brother of David 1Chr 2,13=שמעה 28.13,3 a. ਜਲੂਆਂ 18.16,9.— 3) name of two Levites 1Chr.6,15 a. 24.

ער שמעה pr. n. m. 2S.13,3 (see אַטְטָשָׁ 2); patr. שִׁמְעַהִי 1Chr.2,55.

קבשבי pr. n. m. 1Chr.12,3.

שָׁמִּנְעָה see שִׁמִּעָה.

pr. n. Simeon 1) a son of Jacob by Leah Gen.29,33, head of the tribe of the same name, whose location was in the extreme south of Palestine Jos. 19, 1-9; patr. שמעני Num.25,14. — 2) another man Ezr.10,31.

שמעי pr. n. of several men 2S.16, 5; Est.2,5, etc.

ישְׁמַעְיָהוּ a. שְׁמֵעְיָהוּ pr. n. 1) a prophet in the time of Rehoboam 1K. 12, 22. - 2) a false prophet in the time of Jeremiah Jer. 29,24 and several other persons.

ממעה pr. n. f. 2K.12,22; 2Chr.24,26. לב" to whisper, to mutter (root

perhaps onomatopoeic); hence the

following two words

ישַכןץ m. whisper נַהָּפָר שָׁנֶי שֶׁבֶץ הַנָּהוֹ and my ear received a whisper thereof Jb,4,12 (Vulg.); מה־שַׁמִץ ובר נשמע בו how small a whisper is heard of him 26,14 (acc. older Jewish interpreters YDW a little: Vulg. Jb.26.4: a small drop: Talm. שמץ פסול some defect, blemish).

אמצה f. prop. whispering, hence: derision, disgrace Ex.32,25.

שמר (fut. ישמר; pt. שמר, שמר pl. שַׁמְרִים , c. שׁמְרֵי ; pt. p. שַׁמָרִים ; f. שַׁמַרָה; imp. שָׁמַרָה; inf. עין נאָף שַׁמַרַה to watch עין נאָף שַׁמַרַ לשׁן the eye of the adulterer watcheth the twilight Jb.24,15; they watch my steps Ps.56,7; שֵׁמֶר אֵת־פִּיהַ watching her mouth 1S.1,12; שׁמָרֵי צַּרָעִי watching for my fall Jer.20,10 ; לשַׁמָרוֹ te watch him, and to kill him 1S.19,11; שַׁמַר אָל to keep watch upon 11,16.— 2) to keep, to guard, to preserve וּשְׁמַרוֹ בָּרֹצֵה מַרְרוֹ and he will keep him, as a shepherd (keepeth) his flock Jer. and he shall וִשְּׁמֵר רַגִּלְהְ מְלֵכֵר ;and guard thy foot from being caught Pr.3,26; שֶׁמְרֵנִי אֵל preserve me, O God! Ps.16,1; pt. שַּׁמֶר הַבְּנַרִים keeper of the wardrobe 2K.22,14; שַׁמַר to keep guard over 1S אֵל־, עַל־ 26,15 a. 16; intr. בַחָרָם בָּוֹלֶ

keep yourselves from the accursed thing Jos.6.18. - 3) to keep, to observe, to mark, to note, to reserve, to regard ממר אחד serve, to regard but his father observed (noted, marked) the saying Gen. 37,11; אָם־יִשְׁמֹר לְנַצַּח will he keep (reserve) it to the end Jer.3,5; DN if thou, Lord, שַּוֹנוֹת הַיִּשְׁמַר־יַה shouldst mark iniquites Ps.130,3; לַמַעַן הִשִּׁמר לַעֲשוֹת that thou mayest observe to do Jos 1,8; NYID שׁבַּהֵיךְ חִשְׁמֹר what is gone out of thy lips thou shalt keep Deut. 23,24; pt. לעוֹלם who keepeth truth forever Ps. 146, 6; שמר שבת מחללו who keepeth the sabbath from violating it Is.56,2; that regard ly- הַשֹּׁמְרִים הַבְּלֵי שַׁוָא ing vanities Ps. 31, 7; imp. שָׁמר keep my commandments Pr.4.4. - 4) to observe, to take heed שַׁמַר לַעֲשוֹת to observe to do Jos. 1,8; שַׁמֵּר לְדֵבֶּר to take heed to speak Num 23,12; אָת־יִנְ עַוֹבוּ they have left off to take heed of the Lord Hos.4.10.

Niph. אַשְּׁמִר (fut. יְשִׁשְׁרֵי ; imp. guarded, preserved Ps.37,28.— 2) to keep from, to beware, to take heed אַרֶּבְיּשְׁרֵּ בְּנִישְׁרֵ בְּרִבְּיִשְׁרֵ בְּרִבְּיִשְׁרֵ בְּרִבְּיִתְם בְּרִוּחְטֵּח בְּרִוּחְטֵּח בְּרִוּחְטֵּח בְּרִוּחְטֵּח בְּרִוּחְטֵּח בְּרִוּחְטֵּח בְּרִוּחְטֵּח בְּרִוּחְטֵּח בְּרִבְּיִר בְּעִ בְּרִי בְּעִי בְּרִי בְּעִי בְּרִי בְּעִי בְּרִי בְּעִי בְּרִי בְּיִי בְּרִי בְּעִי בְּרִי בְּעִי בְּרִי בְּעִי בְּרִי בְּעִי בְּרִי בְּיִי בְּרִי בְּיִי בְּרִי בְּיִי בְּרִי בְיִי בְּרִי בְּיִי בְּרִי בְיִע שׁׁבְּרִי בְּיִי שְׁבִּי בְּרִי בְּיִי שְׁבִּי בְּרִי בְּיִי שְׁבִּי בְּרִי בְּיִי שְׁבְּרִי בְּיִי שְׁבִּי שְׁבְּי בְּרִי בְּיִי שְׁבִּי בְּרִי בְיִי שְׁבִּי בְּיִי שְׁבִּי בְיוּבְי בְּיִי שְׁבִּי בְּרִי בְּיִי שְׁבִּי שְׁבִּי שְׁבְּי בְּרִי בְּיִי שְׁבִּי בְּיִים בְּרִי בְּיִי שְׁבִּי בְּבִי בְּיִי שְׁבִי בְּבִי בְּיִי שְׁבִּי בְּבִי בְּיִי בְּבִי בְּיִי בְּבִי בְיִי שְׁבִי בְּבִי בְּבְי בְּבִי בְּבִי בְּבִיי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבְי בְּבִי בְּבְּיוּ בְּבִי בְּבִיי בְּבִי בְּבִיי בְּבִי בְּבִי בְּבְיּבְייִי בְּיִי בְּבִּיּבְיִי בְּבִּי בְּבִּיּבְיי בְּבִּי בְּבִּיּבְייִי בְּיִי בְּיִי בְּבְיּי בְּבְּיּי בְּיִי בְּיִי בְּבִּי בְּבִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְיבְיי בְּבִי בְּיי בְּבְיי בְבְּיּי בְבּיי בְבִּיּי בְבְּיּי בְּבְיּי בְבְּיּיבְיבְיי בְּבְּיּי בְבְּיּי בְבְּיּי בְבְּיּי בְבְּיּי בְבּייִי בְּבִיי בְּבְיּיבְיבְיבְייִי בְּבּיבְייִי בְּבְיבְיבְיבְיי בְבְּיּי בְבּיבְייי בְבְיבְייִי בְּיבְיבְיי בְבּיבְייי בְבְיבְיי בְּבְייִי בְּבְיבְייִי בְּבּיי בְּבְייבְיי בְּבְייי בְבְיבְייי בְּבְייבְייי בְבּיבְייי בְּיבּיי בְּבּיי בְבּיבְיבְּייבְיבְייבְיי בְבּבּיי בְבּבּייבְיבּיי בְבּבּייבְיבְיבּיי בְבּבּייי בְבּבּיי

קֹבּפְשָׁך take heed to yourself Jer. 17.21; Deut.4.15.

Pi שְׁמֵר (pt. מְשֵׁבֶּוֹר) to regrd Jon.2,9, Hithp. קשְׁמֵּחְ 1) to be kept Mic.6, 16.—2) to take heed Ps.18,24.

קּיְבֶּרִים (from יְשְׁבֵּרִים; only pl. יְשְׁבָּרִים, אַּמְרָין, יִשְּׁבְרִים, אַּמְרָין (from יִשְּׁבְרִים, יִשְּׁבְרִין (m. 1) preserved drink, old wine, wine on the lees Is.25,6.— 2) sediment of wine, dregs, lees Ps.75,9; proverbially: יְשְׁבְרִין to settle on his lees, i. e. to be at rest Jer.48,11; Zph.1,12.

קר. n. of several men 1K.16,24; 7,34 = ישׂמָר v. 32, and others.

ישְׁמֵּל (i'rom שְׁמֵל m. pl. observance Ex.12,42.

אַמֵר a. שׁמֵר m. keeper, watch; prop pt. of שִׁמָּר, which see.

ת ב מ'מֶר (ע' אַמֶר (ע' a. ב מ'מֶר (ע' אַמֶר (ע' a. ב 1) אימָר (ע' אַטֶּר (ע' a. ב 1) אימָר (ע' אַטֶּר (ע' a. ב 1.12,22 ב ייָמָר (ע' ע' ב 1.12,22 ב ייָמָר (ע' מַר (ע' a. ב 1.12,22 ב ייָמָר (ע' a. ב 1.12,22 ב ייָמָר (ע' a. ב 1.12,22 ב ייַמָר (ע' a. ב 1.12,22 ב 1.12,22 ב ייַמָר (ע' a. ב 1.12,22 ב 1.12,22 ב 1.12,22 ב 1.12,22 ב ייַמָר (ע' a. ב 1.12,22 ב 1.12,2

קרָה (only *pl.* שְּׁמְרָה f. eyelid Ps-77,5.

קברה f. watch, guard Ps.141,3.

קירון pr. n. 1) a son of Issachar Num.26,24; patr ישָׁמְרֹנִי ib. — 2) a city in Zebulun Jos.11,1, also combined with מָראוֹן

שׁמָרוֹן pr. n. Samaria, a city on a mountain in central Palestine, founded by the Israelite king Omri and made the capital of the kingdom of Israel 1K. 16, 24; 2K.3,1; later it became the name of the entire kingdom Mic.1,5; Ez.16,4 a. 5; gent. שׁמְרוֹיִג צֹיִי 2K.17,29.

ישׁמְרֵי pr. n of several men 1Chr. 4.37 etc.

יירה a. איבוריה pr. n. 1) a son of Rehoboam 2Chr. 11, 19. — 2) other men 1Chr.12,6 etc.

שְׁכִיףְין Ch. pr. n. Samaria (Heb. ישׁכִּוּרְיוֹן Ezr.4,10 a. 17.

שמרית pr. n. f. see שמרית 2.

מברת pr. n. m. 1Chr.8,21.

עוֹבְייֵ Ch. only Pa. שִׁבְשׁ to minister, to wait upon Dan.7,10.

עַּבְשִׁה (sf. שִׁבְשִׁה , שִׁבְשִׁה ; pl. sf. 15,12; שִּבְשִׁה m. a. f. 1) the sun Gen. 15,12; m. a. f. 10 the sun Gen. i. e. on the earth Ec.1,3; שֵּבְשׁה the sun goeth down, setteth Gen. 28,11; fig. בַּא בַשְּׁבְשׁה בְּא שִׁבְשׁה her sun, i. e. her happiness, is gone down Jer. 15,9; שֵבְשׁה in the sight of the sun 2S.12,11; שֵבְשׁה the chariots of the sun (for idolatrous worship) 2K.23,11.— 2) pl. הַשְּׁבְשׁה battlements (others: windows) Is.54,12.

Israel, celebrated for his strength Jud. Chap. 13—16.

יַעְכִישִׁי pr. n. m. Ezr.4,8.

ישׁבְישׁרֵי pr. n. m. 1Chr.8,26.

קּבְתָּי gent. of an unknown place קּבְּתָי 1Chr.2,53.

in שָׁאָן a. שֵׁן contracted from מַן in בּית־שֵׁן 2S. 21,19 and גַּית־שֵׁן 1S. 31,10.

שׁ (from שַׁבַּי to point ; "שִׁיבֹ ; sf. שׁבּוֹ ; du. שַנֵּוּך , שַנֵּי , sf. שַנֵּין , שַנָּין , שניהם, שניה m. a. f. tooth Ex. 21,27; שוְרַהְמוֹת the tooth of the beasts Deut.32,24; du. מנים teeth (prop. two rows of teeth) Gen.49, 12: חַרַק שְׁנוְם to gnash one's teeth (as a mark of rage) Ps. 37. 12: to escape with הַתְּמַלֵּט בַּעוֹר שָׁנַיו the skin of his teeth (i. e. with nothing left) Jb.19,20; נַשַא בַשַרוֹ to carry one's flesh in his teeth, i. e. to save one's life with difficulty Jb.13,14; בַּלְיוֹן שָׁבַּוֹם bareness of teeth, i. e. lack of food Am. 4,6. — 2) elephant's tooth, ivory 1K.10,18; Am.3,15; Cant. 5. 14.-- 3) point שוֹ־סֵלֵע point of a rock, crag 1S.14,4; Jb.39,28; of the points or prongs of a fork: בַּמַוֹלֵג the fork with the three teeth 1S.2.13.

אַנְע see שְׁנָה (verb).

אָלְיֵי Ch. (fut. אֶשְׁרָּ) 1) to be different (וְשְׁנֵא from) Dan.7,24; pt. f. pl. אינין different, diverse v. 3. — 2) to be changed Dan.5,6.

Pa. '앨' 1) to change, to alter, to be different Dan.4,13; 7,7 — 2) tr. to change, to transgress Dan. 3,28.

Ithp. אָשְׁתַּנִּי to be changed Dan. 2,9; 3,19.

אטעי Ch. f. = אָשָׁרָא, which see.

אנה (ביי ישנה (ביי ישנה ep Ps.127,2.

Niph, אָשָׁיָא (fut. איַשָּׁיִר) to be hated Pr 14.17.

Pi. 원호 to hate much; only pt. 원호한 hater, enemy Ps 68,2.

Nim Ch. to hate; pt. Nim enemy Dan.4.16.

בְּצְיֵׁבְ pr. n. a Canaanite king Gen. 14.2.

יוֹלְאָתוֹ (c. אַנְאָתוֹ, sf. אַרָּ הְּיָרְ וּ) f. 1) inf. of אַנְאַ as n.: hating בְּשִׂנְאַת because the Lord hated us Deut.1,27.— 2) hatred, enmity Ec.9,1.

אָרָאָ (from אַרָּשׁי to repeat) m. repetition אָרָשׁי שְּׁרָשׁ thousands of repetition, i. e. many thousands Ps.68,18 (acc. Targ. אָרָשׁי angels).

ענה זי (fut. שׁנָה pt. שׁנָה pt. שׁנָה pt. שׁנָה pt. שׁנָה pt. שׁנָה ft. שׁנָה ft. שׁנָה 1) to do again, to repeat אַם חִשְּינוּ ft ye do it again Neh.13,21; אַ שְּׁנָה ft will not repeat it to him, i. e. I will strike him with one blow 1S.26,8; 2S.20,10; wiih בּ

יהוֹלְיבֹר who repeateth his folly Pr.26,11; שְנָה בְּדָבֶר to repeat a matter, to return to something forgotten 17,9.— 2) to be different (וְבָּ from) Est. 1,7; pt. pl. שׁנִים diverse Est.1,7.— 3) to be changed Mal 3,6; pt. שׁנִים those who are given to change Pr 24.21.

Niph. נְשְׁנָה (inf. הָשְׁנוֹת) to be repeated Gen.41,32.

Pu. שְׁבָּה to be changed tor the better; fut. אַ יְשְׁבָּה Ec.8,1 (for יִשְׁבָּה.).

Hithp. הְשֶׁתַנָּה to disguise one-self 1K.14.2.

זונה II. in Ar. to shine, to glitter, whence שֵׁנֵי .

שְׁנָחִים (from שְׁנָחִים, c. ישָׁנִים, du. קּיָהָה, pl. I. ישָׁנִים, c. ישָׁנִים, pl. II. אָשָׁנִים, אַנִּיוֹ, ישָׁנִים, אַנִּיוֹ, ישָׁנִינוּ , אַנִיחֹ, sf. ישָׁנִים, אַנִּיוֹ, ישָּׁנִינוּ , אַנִיחֹ, sf. ישָׁנִיוּ , אַנִיחֹ, ישָּׁנִיוּ , אַנִיחֹ, ישָׁנִיוּ , אַנִיחֹ, ישָׁנִיוּ or יְשָׁנִיחַ year (prop. repetition of the seasons) Ex.23,16; ישָׁנִיח ישָׁנִיח year by year, every year Deut 14,22; 15,20; the second year 2K.14,1; ישָׁנִיח the second year 2K.14,1; by the days of our years (our life) Ps.90,10; du. years (our life) Ps.90,10; du.

two years Am. 1,1; שָׁנָתִים יָמִים two years of time Gen.41.1.

יְּשְׁנְין Ch. (c. יְשְׁנִין; pl. שְׁנִין) f. year Dan.7,1; 6,1.

אָבָת' (c. שָׁבָת', sf. שְׁבָּת') f. sleep Pr. 6,4; pl. שֵׁנֵה' sleeping, sleep v. 10; fig. שִׁנְה יְהִיּוּ they are a sleep, i. e. transient, of short duration Ps. 90,5.

בּיְבֶּי Ch. (sf. שְׁנָתֵּה f. sleep Dan.6,19.

שׁבְּרַבּיׁם m pl. ivory 1K 10,22; 2Chr. 9,21 (acc. Fuerst prob. from שֵׁבָּיִר tooth, and בְּבִיּל Sanser. ibha elephant).

ת (from יְשָׁנִים; pl. יְשָׁנִי אָנְי ; pl. שְׁנָים m. crimson, searlet (color, stuff) אינים מוחר ביישנים (color, stuff) יְשָׁנִים (Gen.38,28; pl. יַשְׁנִים (Gen.38,28; pl. יַשְׁנִים (Is.1,18; Pr.31,21; as this color is obtained from a worm (the coccus, Ch. יְוֹהוֹיְן (קוֹהוֹיִן שׁרָי worm-crimmore fully מּיִנִים הוֹלַעַת מוֹלַעַת crimson Lev.14,4 or יִשְׁנִי מוֹלַעַת crimson-worm Ez.25,4.

לְּעֵנִית (from שַּנִּה I.) num. m., f. ישֵׁנָּה the second Gen 1,8; 4, 19; pl. m.

ביי second in order Num. 2, 16; Gen .6, 16 שִׁנִים chambers of the second story; f. שִׁנָה as adv.: the second time, again Gen. 22, 15; וְיֹאָת and again 28.16,19; וְיֹאָת and this again Mal.2,13.

אָניאָה adj. hated; only f. שְׁנִיאָה Deut. 21.15.

ייִן (from יִּשְׁנְיִם ' I., ^ שְׁנָיִם'; c (שְׁנִי ' ', c יִּשְׁנָיִם') אווי. mum. m. 1) two Gen.44,27; placed

either before or after the noun: two witnesses Num.17, שנים עדים 6; אילם שנים two rams Ex. 29, 1; frequently in the construct state: שני בנים two sons Gen. 10,25; שני בנים לוֹדְי thy two breasts Cant.4,5; in combination with 'ten': שנים עשר or שני עשר twelve Gen.17,12; Ex. 28,21; with sf. שנינו both of us וS.20,42, שׁנֵיכֶם both of you Gen. 27,45, ביול both of them Gen.2, 25. - 2) a pair, couple Gen. 7, 2; שׁנַיִם שָׁנַים שׁנַים by pairs v. 9; שׁנַים שִׁנַים a couple of sticks 1K.17.12.- 3) double שַׁלֵּם שָׁנַים to restore double Ex.22,3; פי שנים a) a double portion 2K.2,9. b) two parts Zch.13, 8.— For f. שְׁמֵלֵם (c. שְׁמָנִם a. שָׁמָנִם) see under שַּתַּיָם.

קינה (from שָׁנוֹ f. sharp word, byword הַיָה לְמָשֶׁל וְלִשְׁנִינְה to be a proverb and a byword 1K.9,7.

pr. n. name of mount Hermon among the Amorites Deut. 3,9; Ez. 27,5; also of a part of Hermon Cant. 4.8.

(pt. p. , שְׁנוּלִים, pl. קּיִי (pt. p. , שְׁנוּלִים) to sharpen (a sword) Deut.32,41; fig. of slanderers: שְׁנֵנוֹ לִשׁוֹנְם they have sharpened their tongues Ps.140,4; pt. p. קיי אַנוּן thy arrows are sharp 45,6.

Pi. שְׁבֵּין to inculcate, to teach diligently (Germ. einschärfen) Deut. 6,7.

Hähp. דָּשְׁחוֹגְן to be pricked, wounded וְכִלְיוֹתֵי אֶשְׁחוֹגְן and I was pricked in my reins Ps.73,21. בּיַבֶּי (= Ch. אָבַיִּי) to be drawn together (Kal not used).

Pi. אָשָׁ (fut. אַנַלַייַ) to tighten, to gird 1K.18.46.

שנייל pr. n. Shinar, name of Babylonia in its widest extent Gen. 10,10; Is.11,11; Zch.5,11; Dan.1,2.

שׁנַת (= שׁנָה f. sleep Ps.132,4.

Pi. שּוֹשֶה for שׁוֹסָה to plunder, to spoil שׁוֹשָה and I have robbed their treasures Is.10, ושׁוֹסָתי (שׁוֹסָתי בׁי).

בּיַבְּיִּלִים (בְּיִשְׁכָּה , pret. pl. sf. יַשְׁכָּה ; fut. מְיַשְׁכָּה , pl. יְשָׁכּוּ) to plunder, to rob, to spoil Ps.80,42; Jud.2,14.

Niph. בַשֵּׁכו (fut. שֵׁיֵי, pl. וְשֵׁכוֹ) to be plundered, spoiled Is.13,16.

Pi מַטְשֵׁי (fut. מַשֵּיֵי , inf. מַשֵּיִי), to cleave, to split Lev.1,17 — 2) to rend, to tear Jud 14,6.— 3)

to check, to restrain (prop. to tear away) 18.24,7.

קְּבֵשְׁ (akin to עֲבַשְׁ) only Pi. קּבְּשָׁי (fut. קּבִּשִּׂי) to cut in pieces 1S. 15,33.

שְׁעָה . (fut. שְׁעָה , ap. שְׁעָה; imp. מְעָה , pl. שְׁעָה , to look about, to turn שְׁעָה , pl. שְׁעָה ; they look about, but there is none to help 2S.22,42; אָל to look upon, to have respect to Gen.4,4; with אָל or אַב to look to, to turn to Is.17,7 a. 8; בְּל שִׁיָּה בָּר spect to, to regard Ex.5,9; Ps.119, 117; with מְעַל הַר בַּר בַּעל rom, to let alone Is.22,4; Jb.7,19; 14,6.

Hiph. הְשְׁעָה (imp. מְשָׁע for מְשָּׁע look away בְּשָׁע מְבָּוּנִי look away from me, i. e. let me alone Ps.39,14; tr. מֵינִיוֹ הָשֵּע turn away their eyes Is.6,10 (others: shut their eyes, from שֵׁעָה II.).

נְשְׁעָה II. (בּשְׁעֵּע II.; fut. שְׁעַע to be closed, dim, blind יָלֹא הִשְּׁעִינָה עִינִי he eyes of them that see, shall not be dim Is.32.3.

קּשְׁעָה Ch. (def. אַשְּעָה f. a moment, a while (prop. a glance, a look; comp. Heb. אַשְׁעָ to look) אַקֿה הְשִׁישָׁ for a while Dan. 4, 16; אַהְשִׁיק or אַבּה־שַּׁב in the same moment, immediately 3.6; 4.30.

ישנים in Ar. to stamp, to tramp, whence the next word.

קשְׁעְשֵׁי (c. שַׁצְשֵׁי) f. a stamping, tramping Jer. 47,3.

תְּעֲלֵהְנָי m. cloth mixed of wool and linen, linsey-woolsey Lev. 19,19; Deut. 22, 11 (word of Egyptian origin).

עִיר I. (fram שְׁעֵר 4; c. שְׁעִר קּי. אֲשְׁר I. (קּשְׁעִר 4; c. שְׁעִר אַי. אָיִירָי. זוּ שִׁעִיר 1) adj. hairy Gen. 27,11 a. 23. — 2) as n. buck, he-goat (prop. the hairy one) Lev.4,24, fully שְׁעִיר שְׁיִינְיר buck of the goats 9,3; f. אַיִּירָי, which see. — 3) a goatshaped demon, a satyr Lev.17,7; Is.34,14.

שְׁעִיר II. (from שְׁעֵר ' ז') m. only pl. שְׁעִיר showers Deut.32,2.

שְׁעִירֶת (c. אָשְׁעִירֶת) f. 1) goat שְׂעִירֶת בּיִנְים a she-goat Lev. 5, 6 (see איִנים I. 2).— 2) pr. n. a place in the mountains of Ephraim, with הוא Joc. הַשְּׁעִירָהַ Jud.3,26.

שׁעֵל acc. Ges. prob. to burrow, to make hollow, whence מִשְׁעִל path, לשִׁעל fox, jackal (prop. burrower), and the next word.

ישְׁעֵל (sf. יַּשְׁצְלוֹ) m. the hollow of the hand, the palm, handful Is.

40,12; *pl.* שְׁעָלִים handfuls 1K. 20, 10; *pl.* כי שְׁעָרִים handfuls of barley Ez.13,19.

שַעַלְבִים a. שֵעֵלְבִים pr. n. a city in Dan Jud.1,35; Jos. 19, 42; gent. מַעֵּלְבֹנִי 2S.23,32.

שׁעֵלִים pr. n. a district in Benjamin 18.9,4 (see שׁנֵעֵל pr. n. 2).

שְׁשֵׁי to stay, to rest (Kal not used).

Niph. וַשְּׁעֵל (fut. יִשְּׁעֵל ; pt. יְשְׁעֵל imp. a. inf. הָשְּׁעֵל , imp. pl. הַשְּׁעֵל) to lean, to recline Gen.18,4. — 2) to lean or support oneself (עַע upon) Jud.16,26; 2S.1,6; fig. with שַׁי: to rely on Is.10,20; 31,1; Pr. 3,5; בּיִּבְיּע to find support in Is.50,10; בּיִּבְיּע עַלְּיִבְּיִל to lean upon one's hand, i. e. upon his cooperation 2K. 5, 18; 7,2 a. 17. — 3) to adjoin, to lie near (with בּיִּבְיּע וֹלְיִבְּיִע וֹלִי בְּיִּע וֹלִי בִּיִּע וֹלִי בְיִּבְיּע וֹלִי בְּיִּע וֹלִי בְּיִּע וֹלִי בְּיִּע וֹלִי בְיִּע וֹלִי בְּיִּע וֹלִי בְיִּע וֹלִי בְּיִבּע וֹלִי בְּיִּע וֹלִי בְּיִי בְּיִּע וֹלִי בְּיִל וֹלִי בְּיִּע וֹלִי בְּיִּע וֹלִי בְּיִל וֹלִי בּיִי בְּיִע וֹלִי בִּיִּע וֹלִי בּיִי בְּיִע וֹלִי בּיִי בְּיִע וֹלִי בִּי בְּיִע וֹלִי בִּייִ בְּיִע וֹלִי בְּיִע וֹלִי בְּיִע מִוֹל וֹלִיי בְּיִע וֹלִי בִּיִּע וֹלִי בִּיִי בְּיִע וֹלִי בִּיִּע מִוֹל וֹלִי בְּיִע וֹלִי בִּיִי בְּיִע וֹלְי בִּיל וֹלִי בְּיִע וֹל בִייִּע וֹל בּיִי בְּיִע וֹל בִייִי בְּיִע וֹל בִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִע וֹל בִּייִי בְּיִי בְּי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּי בִּיי בְּי בִיי בִּי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּיִיי בְּיי בְּייִי בְּיי

עַצָּיֵי I. to be joyful (Kal not used).

Pu. redupl אַשְׁשָׁשְׁ to be comforted, caressed, dandled עַל־בַּרְכַּוּם אַל־בַּרְכַּוּם ye shall be caressed upon the knees Is.66,10.

Hithp. יִשְׁחַעֲשֵׁע (fut. שָׁחַעֲשֵׁע)

to delight, to take delight אָשְׁתַּגְשְׁע אַשְׁתַּגְשְׁע I will delight in thy statutes Ps.119,16.

עַשְׁעוּ II. (שְׁעָה II; imp. שְׁעָה) to look, to gaze, to stare Is.29,9.

Hithp. רְשִׁתְשֵׁע to stay a while (comp. Ch. הַשְּׁבֶּע while, moment; prop. look, glance) הָהְמַהְה וֹהְמָה tarry and wonder, stay and stare Is. 29, 9.

קעש pr. n. m. 1 Chr. 2, 47.

קוש" to bind (Ar. to collect); fig. to think (comp. בַּיֵּחְ to bind, to think)

קּעָפֶּי (only pl. שְׁעָפָּי , sf שְׁעָפַּי) m. imagination, thought Jb.4,13; 20,2.

ער (תער I. 1) to be cleft, open (Ar. איַשְׁעַר), whence שוֹעִר gate, שׁוֹעֵר porter.— 2) to estimate (Ar. to fix a price) בְּמוֹ־שָּׁעַר בְּנַפְּשׁוֹ בֶּן־הוֹא as he estimateth (i. e. thinketh) within himself, so is he Pr.23,7.

עַבְּר II. (בְּעַבְּי) to shudder, whence שׁעֵר a. שַּׁנַרוּרָה.

עַר (בּישִּרָר ; imp. fut שְׁעֵר; imp. pl. יִשְׁעָר (ye under pl. יִשְׁעָר) to whirl away, to sweep away Ps.58,10 (see under וויי בּישָׁר 2).— 2) to shudder, to be afraid קרבו בְּישִׁר בְּישְׁר וּשְׁעַר וּ חַרָבוּ בִיאוֹ be greatly afraid, be ye very desolate Jer.2,12; שִׁעֵרוֹ שִּעֵרוֹ שִּעֵרוֹ יִשְׁעָרוֹ שִׁעֵרוֹ יִשְׁעִרוֹ שִׁעִרוֹ אַבְּיוֹרְם אָבוֹתוֹ בָּח לֹא לֹא (with accus.) אל לא (אור שִּעִרוֹם אַבּתוֹבְם הַרוֹם אַבּתוֹבְם הַרוֹם בָּברוֹם בָּברוֹם בָּברוֹם הַבּתוֹבְם הַבּתוֹבְם הַבּתוֹבְם הַבּתוֹבְם הַבּתוֹבְם הַבּתוֹבְם הַבּתוֹבְם הַבּתוֹבְם, שִּעִרָה, שֵּעֵרָה, שִּעֵרָה, שִּעִירָה, שִּעִירָה, שִּעִירָה, שִּעִירָה, מִשְׁעִיר, and יִשְׁעִיר.

Niph. วันนั้ว to storm, to be tempestuous Ps.50,3.

Pi. שֵעֵר (fut. יַשַּׁעֵר) to whirl away, to sweep away Jb.27,21.

Hithp. הַשְּׂחָעֵר (fut. נְשִּהְעֵר) to rush on (עַ against) Dan 11,40.

שער I. (from שַׁעַ 1; יִשְׁעַר; pl. שערים, c. שערים, sf. שערים) m. (once f. Is.14,31) 1) gate, entrance Jud.16,3; 9,40; 5,8; 1S.17,52; Deut. 12, 15; the gate of the city was the market-place, the forum 2K. 7.1, the place of meetings Gen. 34,20, and the place where trials were held Deut.17,5; hence שַׁעַר frequently for city 15,7, or tribunal Am. 5,12; שַׁעֵר עַם the concourse of the people R.3,11; Ob. 13; שֵׁעֵרֵי אָרֶץ the gates of a land. i e. the entrance of it Neh.3.13: the gates of the rivers, i. e. the sluices 2,7; fig. the gate of heaven שער השמים Gen.28,17; שַׁעֵרֵי שׁאוֹל the gates of the grave Is. 38,10. - Of the gates of Jerusalem: שַׁעַר הַעַיִן the fountain-gate (so called from the fountain שַׁלְחַ (אַלְחַ) Neh.2,14; שַׁעַר הַמַּיִם the water-gate 3,26; החַרַכוּת שַׁעֵר הַחַרָכוּת the pottery-gate Jer. 19,2; שַׁעַר שַׁעַר Neh.2,13, contracted שַׁעַר the corner שַער הַפַּנַה 3,13; הַשְּׁפֹת the cornergate 2K. 14, 13, also שַׁעַר הַפַּנִים Zch.14,10 and שער הפנה 2Chr.25, 23; שַׁעֵר בְּנְיָמִין the gate of Benjamin Jer. 38, 7; שער הגוא the valley-gate Neh.2,13; שַׁעַר הַדַּנִים the fish-gate Neh.3,3; שַׁעַר הַיִשְנַה

the old gate v, 6 = שַׁעֵר הָרָאשׁוֹן the first gate Zch.14,10; שַׁעֵר הַצְּאוֹן the sheep-gate Neh.3,1, and other gates.

עַר II. (from שָׁעֵר I 2; pl. שְׁעֵרְ m. measure מָאָה שְּׁעָרִים a hundredfold Gen.26.12.

ענר (from שְׁעֵר II) adj. horrid, detestable, vile; only pl. בַּתְאָנִים בווא like the detestable figs Jer.29,17.

קשַר (from שַשַר) m. 1) shuddering, fright שְשֵרוּ שָּבְרוּ שִּבְרוּ שִבּר they shall be sore afraid Ez.27,35; אַחַוּ שַּעַר to be seized with shuddering Jb.18, 20.— 2) storm בּשָבר בְּמָב a destroying storm Is.28,2.— 3) שִׁעָר hair Is.7,20.

קינר (c. אָעַר , Is.7,20 אָעַר ; sf. אָעָר , שְּׁעָר) ישִּׁעָר and coll.) Lev.13,3; Num.6,5; אַגָּר, אַגָּר a hairy garment, i. e. a fur cloak Gen. 25,25; Zch.13,4; בַּעַל one clad in a hairy garment 2K.1.8.

שער Ch. m. hair Dan.7,9.

יַשְׁעָרָה (= יִשְׁנָה) f. storm, tempest Neh.1.3; Jb.9.17.

שֵׁעְרָה (בּישִׁירָה ; c. שֵׁעָרָה , אָּי שִׁרָה ; שֵּעָרָה , אַיּ שִּׁרָה ; שֵּעָרָה , אַיּ שִּׁרָה ; שֵּעִרָה , אַ פּוּערוֹת , אַר פּוּערוֹת , אַר פּוּערוֹת , אַר פּוּערוֹת , אַר פּוּערָה ; פּוּערָה to sling at a hair (i. e. at a hair-breadth) Jud. 20, 16.

שְׁעְרָּרִם (from שְׁעֵרָם 4; pl. שִּׁערִרם) f. barley Ex.9,31; Jo.1,11; הַּבְּר שְּׁערִים a homer of barley Lev.27,16; קְצִיר barley harvest R.1,22. קרְרָרָה a. שַׁעֵרוּרְיָה (from שַׁעַרוּרָה II) f. horrible thing Jer. 5, 30; Hos. 6, 10

ישעריה pr. n. m. 1Chr.8,38.

שֵׁעֵרְיִם pr n. a city in Judah Jos. 15.36.

שערים pr. n m. 1Chr.24,8.

אַעִישְׁנֵי pr n. a Persian eunuch Est.2.14.

שַּׁצִשְׁעִים (from שַׁצַעָּ I.; only pl. (שַׁצַשְׁעִים a. אַבַּשׁוּעִים sf. יַלֶּר שַּׁצַשׁוּעִים a pleasant child Jer.31.19; יַשְׁעִשׁיַן his pleasant plant Is 5.7.

קַּבְּי (= Ch. אַבְּשָׁ to file) to rub off, to make bare (Kal not used).

Niph. לְשְׁפֶּה to be bald, bare; pt. בּישְׁפָּה שׁה bare mountain Is. 13, 2 (Eng. Bible acc. old interpreters: high mountain).

Pu. יְשְׁפּוּ עַיְגְמֹתִיוֹ to be bared יַנְאָפּוּ עַיְגְמֹתִיוֹ and his bones that were not seen are bared Jb. 33, 21 (so Vulg.; Eng. Bible acc. Rashi: אַפּוּ stick out; Kimchi and others: are crushed; comp. קשׁוֹי).

קּבְּרְיִם (c. קּבְּרְיִם, sf. יְשְּבְּרִים, du. יְשְׁבְּרִיִם, sf. יְשְׁבְּרִים; du. c. יְשְׁבְּרִי, sf. יְשְׁבְּרִי, ip. c. היִנְים, 1) lip Ps. 22, 8; Is. 6, 7; of the lips as organ of speech: יְשְׁבְּרִיִּח שָׁבְּרִייִם to open the lips, i. c. to begin to speak Jb.11.5; fig. tongue, language: מַשְׁבָּרִי a pure language Zph.3.9; יִשְׂבָּרִי the lip of truth, i. e. words of

אָפָּי *pr n.m.* Gen 36,23 = ישָׁפָּי 1Chr. 1,40

מַפֿוֹטִי (pl. שְׁפֿוֹטִי) m. judgment, punishment 2Chr.20,9; Ez 23,10

רַבְּיל pr. n a son of Benjamin Num.26.39.

ן שַׁבּוּשׁ pr. n. m. 1Chr.8,5.

שפת (akin to חַפַּםְ I.) to join, to attach, whence הַחְפְשָּהָ household, הְפָחָה handmaid.

רשׁשׁ (= רְשַׁבְּ l.) to adhere (of a growth); only Pi. רְשַּׁשְׁ to cover with leprosy Is.3,17 (comp בּבְּינוֹ).

הַחְבְּשִׁי (from רְּשִׁי ; c תְּיִבְּשִּׁי, sf. יֹחְבְּשִּׁי ; pl. חִיבְּשִׁי) f. prop. one attached to a household, hence: handmaid, maid servant Gen.16,1; 12,16.

בַּיִּי (fut. בַּיּבִיי ; pt. בַּיִּבּי , בַּיִּבּי , בַּיִּבּי ; imp. בַּיִּבִי , pl. בַּיִּבִי , c. בְּיִבְּיִבּי ; imp. בַּיִּבִי , pl. בַּיִּבִי ; imp. בַּיִּבִי , pl. בַּיִּבִי ; imf בַּיִבּי , בַּיִּבְיִבי , pl. בַּיִּבִי ; imf בַּיִבּי , בַּיִּבִי , pl. בַּיִּבִי ; imf בַיבִּי , בַיִּבְּיִבי , pl. בַּיִּבִי ; imf בַיבַּי , בַיבַּיבי , pl. בַּיבִּי , pl. בַּיבִּי , pl. בַּיבי , imp. בַיבּי , imp. בַּיבי , imp. בַּיבי , imp. בַיבּי , imp. בַיבי , imp. בַיבי , imp. בַיבי , imp. בַּיבי , imp. בַיבי , imp. בַּיבי , imp. בַיבי , imp. בַיבי , imp. בַיבי , imp. בַיבי , imp. בַּיבי , imp. בַּיבי , imp. בַיבי , imp. בַּיבי , imp. בַיבי , imp. בַּיבי , imp. בַיבי , imp. בַּיבי , imp. בַּיִי , imp. בַּיבי , imp. בַּיבי , imp. בַּיבי , imp. בַּיבי , imp. בַיבי , imp. בַּיבי , imp. בַיבי , imp. בַּיבי , imp. בַיבי , imp. בַּיבי , imp. בַּיבי , imp. בַּיבי , imp. בַּיבי , imp. בַיבי , imp. בַיבי , imp. בַיבי , imp. בַּיבי , imp. בַיבי , imp. בַּיבי , imp. בַיבי , imp. בַּיבי , imp. בַּיבי , imp. בַּיבי , imp. בַיבי , imp. בַּיבי , imp. בַּיבי , imp. בַּיבי , imp. בַּיבי , imp. בַיבי , imp. בַיבי , imp. בַיבי , imp. בַּיבי , imp. בַּיבי , imp. בַיבי , imp. בַּיבי , imp. בַּיבי , imp. בַּיבי , imp. בַיבי , imp. בַי

Noph. ๒๒๒ (fut. ๒๒๒); inf. ๒๒๒) inf. 109.7.— 2) to be judged Ps. 9, 20; 109.7.— 2) to go to law, to plead (๒๒, ¬¬¬¬, ¬¬¬¬, with) Jo.4.2, Ez.17, 20; 18 12.7; Jer 2,35.— See also ๒๒๒๒.

בּבְּטִין Ch (pt. שַׁבָּשָׁ , pl. שְׁבָּטִין to judge Ezr.7,25.

<u>២៦ម៉្</u> pr. n. of several men Num. 13,5; 1K 19,16, etc.

ឋាម្លី (only pl ចាប់ទុំ។) m. judgment, punishment Ez 5,10.

, שְׁפָּרִם , שָׁפָּר (from יְשְׁפָּר ; pl. יְשְׁפָּר (from יִשְׁפָּר ; pl. יְשְׁפָּר (others simply: high place, hill) (others simply: high place, hill) מוּבְּר (and he went to a bare height Num.23,3; יְשָׁפָּר the bare heights in the desert Jer.4,

11, צַל־שְׁבָּיִים upon the bare heights Is.41,18.— שָׁבִּי acc. Targ.: alone; Vulg.: hurriedly.

שׁבּים pr. n. m. 1Chr.7,12.

שׁפִּיפוֹן (from שְׁפִיפוֹן) m. cerastes, horned serpent Gen 49,17.

יְּשָׁבִּיר pr. n. a city on mount Ephraim Mic 1,11 (prob. = אַמִיר Jud. 10,1)

רְבְּיִר Ch. adj. beautiful, fair Dan. 4,9.

אַפּוּ (fut אַפּוּן ; pt. אַפּר ; pt. p. שפוך , שפון , imp and inf. שפוך , ਰਿਹਾ ; inf. sf. ਜਹੇਰਾ Ez.9,8) 1) to pour, to pour out, to shed, to spill שַׁכַּךְ מֵים to pour out water Am.5.8; בון to shed blood Gen.9,6; fig. בַּשׁ, לֵב to pour out the soul, the heart 1S. 1, 15; Lam.2,19; שַּלַּךְ שִים to pour out בפה בוו על־: complaint Ps.102,1 to pour contempt upon Jb 12,21; to pour out wrath Ps. 79.6, of the infusion of God's spirit: to pour out his spirit שַּבַּהַ רוּחוּ עַל upon Jo 3,1; שַּבָּה מָעִים to shed out the bowels (by ripping the belly) 2S.20,10.- 2) to throw or cast out (as dust) Lev.14,41; 기일반 to cast up a mound Ez.4,2.

Nuph. נְשְׁפַרְ (fut הַשְּׁפִרְ mf. מַּשְׁרָּ (הַשְּׁפִרְּ (הַשְּׁפִרְּ (הַשְּׁפִרְּ (הַשְּׁפִרְּ (הַשְּׁפִרְ (בְּיִרִי בְּפִירִם fig. of a person in a faint condition: נְשְׁפַרְיִי בַּפִּירִם I am poured out like water Ps. 22,15. — 2) to be poured out in

profusion, to be lavished (of lewdness) Ez.16.36.

Pu. אָשְׁי to be poured out, shed (of blood) Num 35,33; fig. אַשְּׁיבְּינִּ ישָׁבְּרַיּ my steps had been poured out, i. e. had slipped Ps.73,2.

Hathp. אַבְּשִּיהָ (fut. אַבּשִּייִי) to be poured out, scattered Lam. 4, 1; שְׁבִּשִּׁהְ מֵּ מְשִׁהְ מַ מְשִׁהְ נִפְּשִׁי מּ) pouring oneself out, expiring Lam.2,12. b) pouring oneself out in complaints (Stb.: fainting) Jb 30,16.

m place of pouring out Lev.

קבּה f. urethra Deut.23,2 (Eng. Bible: privy member).

לְבָּשְׁי (fut בְּשַׁיִּי:, mf. בְּשַׁיִּ Ec. 12.4)

1) to be or become low Is. 32,19; of the voice Ec. 12.4.—
2) to be brought down, to be made low Is.29,4; fig. of haughtiness Is.2.17.

Hiph. הַשְּׁפִּיל (fut. יַשְׁפִּיל; pt. הַשְּׁפִּיל ; mf. בְשְׁפִּיל) 1) to bring down, to lay low Ez.17,24; Is. 25, 12; 26,5; of haughtiness Is.13,11.—2) mtr. to lower oneself יַבְשְׁמִּל וֹשְׁבִּיל and thou didst lower thyself even unto hell Is. 57,9; בּבְּי to humble oneself before one Pr. 25,7; before other verbs as adv.: בַּשְׁבִּל יִבְּיִל שְׁבּוֹ sit ye downlowJer 13,18; בּבִּי שׁׁבּוֹ who beholdeth deep below Ps. 113,6.

c, שְּבֶּלָה c, שְׁבָּלִים dj, low Ez וּ יִשְׁבָּל dj, low Ez יִשְׁבָּל dj, low Ez יִשְׁבָּל of low stature v. 6, fig, base

v. 14; Mal.2,9; שַּבְּלְ רוּחַ humble in spirit Is.57,15.— שַׁבְּלָה Ez. 21, 31 for שׁבִּלְה

לַבְּלֹי Ch. adj low, base Dan.4,14.

ວັລູພູ (sf. ຖ້າລຸພຸ) f. lowness, low state Ps.136,23; Ec.10,6.

לשבקה f. low land or plain Jos.11, 16; Ob.19 (name of the maritime district of Palestine from Joppa to Gaza).

הַשְּׁבְּלְה f. lowness, low place בַּשִּׁבְּלְה the city shall be low in a low place Is.32,19.

אָפְלֹּוּת יְרֵיִם f. letting down שָׁבְּלֹוּת יְרֵיִם the letting down of the hands, i. e. idleness Ec.10,8.

בַּשְׁלֵי pr. n. m. 1Chr.5,12.

בּשְׁלֵּי pr. n. a place in the east of Judah Num.34,10, prob. = שִּׁבְּטוֹת 18.30,28; gent. בְּיִּבְּטוֹת 1Chr.27,27.

בּשְׁכְּמוֹ (from שְׁבְּמוֹ ; sf. שְׁבְּמוֹ m. mustache אַשְּׁבְּמוֹ to trim his mustache 2S.19,25; בּישְׁבִּעוֹ to cover the mustache (a sign of mourning) Lev.13,45; Ez. 24, 17; Mic.7.3.

ן (בּין בַּשְׁי) to hide, to cover, whence the next word.

לְשָׁבְּנִים (pl. יְשְׁבַּנִים) m. rabbit, cony Lev.11,4; Deut.14,7; Ps.104,18.

pt. p. (סַפּן (בּן מַשׁלָּבְּי (בַּּוֹלְי (בּּן מַשׁרָּן) to hide, to treasure; מְשְׁפּוֹן מוֹל as n. something hidden, treasure; pl. c. מְשָׁפּוֹן treasures hidden in the sand Deut. 33,19.

you in Syr. to overflow, whence the next two words.

עָבָּעָי m. abundance, wealth Deut. 33,19.

יְשֵׁבְּעָה (c. שְׁבְּעָה) f. 1) abundance, multitude Is.60,6; Jb צ2,11.— 2) multitude of people, company 2K.9,17.

עבעי pr. n. m. 1Chr.4,37

קְּבֶּי acc. Fuerst = קוש to wound, whence יְיִבְּי horned serpent (perhaps the root is onomatopoeic, signifying: to hiss).

רְשַּׁשְׁ וֹ. (= בְּשַׁבְּיָּ ; fut. בְּשַּׁשְׁ) to strike, to clap בּשְׁיִּב to clap the hands (as a mark of distike) Jb. 27,23.

Hiph. רְשִׁכִּיק (fut. יַשִּׂבִּיק) to strike hands, to make a covenant בְּיַלְדִי they strike hands with the children of strangers Is. 2,6 (Eng. Bible יַשִּׁבְּיקוֹ they please themselves, from יַשַּׁבְּיק II.).

רְשָׁבַּע II. (= PDD II.; fut. PDP) to suffice 1K.20,10.

קבּ (from בְּשַׁלָּת I.) m. stroke, chastisement (others: sufficiency, from בְּשַׁלָּת II.) בְּשָׁלָּת בְּשָׁלָּת וֹשְׁלַבְּע וֹשְׁלַבְּע וֹשְׁלָּת בְּשָׁלָת בְּשָׁלָת בּאָל וֹשְׁלַבְע וֹשְׁלָבְע וֹשְׁלָבְע וֹשְׁלָבְע וֹשְׁלָבְע וֹשְׁלָבְע וֹשְׁלָבְע וֹשְׁלָבְע וֹשְׁלְבּע וֹשְׁלְבְּע וְיִילְיִים וְיִילְיִים וְיִילְיִים וְיִים וְיִילְיִבְּע וְיִים וְיִבְּע וְיִים וְיִבְּיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְייִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְייִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְּיִים וְיִים בְּיבְיים וְייִים בְּיִים וְייִים וְייִים בְּיִים וְיִיבְים וְייִים

רַשַּׁי (= Ch. שְׁבַּיּן) 1) to be fair, goodly, pleasant, agreeable Ps.16, 6.— 2) to have a bright sound, whence שׁוֹפְּר trumpet.

רַשְּׁשִׁ Ch. (fut. בּשְׁיִי) to be accept-

able, to please Dan. 3, 32; 4, 24. אָרֶרי שֶׁבֶּר 1) m. beauty אָרֶרי שֶׁבָּר beautiful words Gen. 49,21.— 2) pr. n. a mountain in the Arabian desert Num. 33.23.

לְרָלּחוֹ שְׁבְּרָהוֹ שִׁבְּיָה לָּתְּלְּהוֹ by his spirit the heavens are beauty, i. e. are beautiful Jb.26, 13 (acc. some = שַּבּר Pi. of שַבּר he beautified, adorned).

קרִיך (from שַּבְּרִיך m. adornment (Targ.: royal pavilion) Jer.43,10.

ຊາລາລຸທີ່ Ch. m. the dawn (from ລອູທີ) Dan.6,20.

אַפֿת (fut. אַפּר : imp. אַפֿר) to put, to set, to lay דְּסִיר set the pot 2K.4,38; Ez. 24,3; בַּעַפְרַבְּינוּת thou layest me in the dust of death (the grave) Ps.22, 16; fig. יעָלוֹם לְנוֹ thou wilt set peace for us, i. e. give it to us Is.26,12.

רְשָׁלֵי (from הַשְּׁשִׁי ; only du. בְּיִבְּשׁׁי (m. 1) stall, fold Ps. 68, 14. — 2) hook, peg (for hanging up slaughtered animals) Ez. 40, 43.

키보면 (= 키밀밭) to overflow, whence the next word.

គ្មីដូម្លាំ (= កុម្ពុដុំ) m. overflowing, effusion កុម្ពុជា កុម្ពុជា in the overflowing of wrath Is.54,8 (Targ.: in a little wrath; Vulg.: in a moment of wrath).

רְשִׁי Ch. (= Heb. שׁוֹק : sf. שִׁיקֹיהִי) m. leg Dan.2,33.

שָׁקי (from שָׁקי; אַם ; אַק ; אַר ; אַן ; אַן ; אַן ; אַן

sack Gen. 42,25 a. 35 (comp. Greek sakos, Lat. saccus, Eng. sack).— 2) sack-cloth (coarse garment worm by mourners) Is.3,24; Jer.4,8; Jo. 1,13; Jb.16,15

קרן (fut. שִׁקרוֹ , tt. שִׁקרוֹ , tinf. קוֹ ישׁקרוֹ , to be awake, to watch ישִׁקרוֹ ; the watchman waketh in vain Ps.127,1; ישִׁקרוֹ ישִׁיקרוֹ watch ye, and guard them Ez.8,29; fig. with ישַׁיִרוֹ יוֹ to watch over, to give attention to Jer.1,12; 44,27; pt in the construct state without ישֵׁיקרוֹ ישִׁיקרוֹ they who watch over iniquity, i. e. who take care to promote it Is.29,20.— 2) to lie in wait (שֵׁלַ against) Jer.5,6.

Pu. אַפַּי (den. from יַשְׁקּל; pt. אָשְׁרָּן to be almond-shaped Ex. 25.33.

קרים (from ישָׁקִרים; pl. ישָׁקָרים) m. prop. the waker, hence: I almondtree (so called because it blooms earlier than other trees) Jer.1,11; Ec.12,5.— 2) almond, almond-nut Gen.43,11; Num.17,23.

to be to bind; only Niph. נְשְׂקַר to be bound Lam. 1,14 (Targ: aggravated; some manuscripts have לְשָׁקַר from (שְׁקַר).

מקה to drink (Kal not used).

Niph. נְשָׁקָת Am. 8, 8 Ktib for נָשָׁקָע (see טָבַשָּׁ).

Pu. שְׁקְּה (fut. יְשָׁקָּה) to be moistened מח עִצְמוֹתְיוֹ יְשְׁקָּה the mar row of his bones is moistened.

i. e. sappy Jb.21,24 (Eng. Bible: his bones are moistened with marrow).

(fut. מַשְּׁקָה, ap. מְשִׁיָּה, pt. מַשְּׁקָה, c. מַשְּׁקָה, pl. מַשְּׁקָה, inf. מַשְּׁקָה, 1) to give to drink, to let drink 2S.23, 15; Jer.16,7; of cattle Gen.29,2 a. 3; Ex. 2,17; with בּ סֹל thing Ps. 80,6; pt. מַשְּׁקָה giving to drink Hab.2,15; pt. as n.: cup-bearer (see also מַשְּׁקָה, — 2) to water, to irrigate Gen.2,6; Deut. 11, 10 (see under בַּ בַּיִּבְּ, מַבְּיִבָּן, וֹרְ בַּלַר מַבַּעָּבָּן. בַּלָר מַבַּעָּבָּן. בַּלָּר מַבַּעָּבָּן.

יִשְׁקְנִי (= יְשְׁקְנִי ; only pl. sf. שְׁקְנִי m. drink Ps.102,10.

(pl. שָׁקוֹים, sf. שָׁקוֹים) m. 1) drink Hos.2,7. — 2) refreshing moisture Pr.3,8.

שְׁקְנִים a. יְשָׁקְנִים (pl. שִׁקְנִים a. יִשְׁקְנִים .c. יִשְׁקְנִים m. abomination Nah.3, 6; Ez.20,8; as opprobrious designation of idols 1K.11,7 and of idolatrous worship Dan.9,27 (see אָבַבּן 1).

ישָׁקְמּ (fut. ישִׁיקֹי: pt. שַּקְמּ) 1) to rest, to be undisturbed Jer.30,10; Ps. 76,9; הְשָׁרְהָ הְטְהְיִהְיִהְ הַּבְּיִילְ יַשְׁרְבְיה הַבְּיִילְ יַשְׁרְבְיה הַבְּיִילְ יַשְׁרְבְיה הַבְיִילְ יִשְׁרְבְיה וֹאַה וֹאָבְיִילְ יִשְׁרְבְיה וֹאַבְּיִילְ יִשְׁרְבְיה וֹאַבְייִלְ יִשְׁרְבִּיה וֹאַבְייִלְ יִשְּׁרְבְיה וֹאַבְיה וֹאַבְייִלְ יִינְיִינְ וְּשִׁרְבִּיה וֹאַבְייִילְ יִינְיִינְיִינְ וְּשִּׁרְבְּיה וֹאַבְייִילְ וֹאַבְייִינְ וְשִּׁרְבְּיה וֹאַבְייִינְ וְשִּׁרְבְּיה וֹאַבְּיִילְ וֹאַבְּיִינְ וְשִּׁרְבְּיה וְשִּׁרְבְּיה וְשִּׁרְבְּיה וְשִּׁרְבְּיה וְשִּׁרְבְּיה וְשִּׁרְבְּיה וְשִּבְּיה וְבִּיה וְבִיה וְשִּבְּיה וְשִּבְּיה וְבִּיה וְבְּיה וְבְּיה וְבְּיה וְבִּיה וְבְּיה וְבִּיה וְבְּיה וְבְּיה וְבְּיה וְבִּיה וְבְּיה וֹיִים וּבְּיה וְבְּיה וֹיִים וּבְּיה וְבְּיה וּבְיּיה וְבְּיה וְבְּיה וְבְּיה וְבְּיה וְבְּיה וְבְּיה וְבְּיה וְבְיּיה וְבְיּיה וְבְּיה וְבְּיה וֹיוּים וְבְּיה וְבְיּיה וְבְיה וּבְיּבְיה וְיִיה וְיִים וְבְּיה וְבְיּבְיה וְיִיה וְבְּיה וְבְּיה וְבְּיה וְבְּיה וְבְּיה וְבְיּיה וְבְּיה וְבְּיה וְבְיּיה וּבְיה וּבְיה וּבְיה וּבְּיה וְבְּיה וְבְיה וְיבְּיה וְבְּיה וְבְיה וּבְּיה וּבְיה וְבְּיה וְיבְיה וְבְּיה וְבְּיה וְיבְיה וּבְיה וּבְּיה וְיבְיה וְבְיה וְבְיבְּיה וְיבְיה וְבְיה וֹיבְיה וּבְיה וּבְיבְיה וּבְיה וּבְיה וּבְּיה וּבְּיבְיה וּבְיבְיה וּבְיה וּיבְיה וּבְיוּבְיה וּבְיה וּבְיה וּבְיה וּבְיה וּבְיבְיה וּבְיבְיה

Hiph. מַשְׁקִים (fut. מַשְׁקִים; inf. מַשְּׁקִים to give rest, to quiet Ps.94,13; אָרֵץ אָרֶם אָרֶים when he quieteth the earth Jb.37,17; מַיְּבִיק to appease a strife Pr.15,18; intr. to be quiet Is.7,4; inf. מַיִּבִיק

quietness Is.30,15; שֵׁלְנֵת הַשָּׁלָם undisturbed ease Ez.16.49.

מקט m. rest, quiet 1Chr.22,8.

Niph. נְשָׁקֵל to be weighed Jb.6, 2; Ezr.8,33.

תּיְקְרֵים (יִּשְּקְרִים , c. יִּשְּקְרִים , c. יִּשְּרְרִים , c. יִּשְּקְרִים , c. יִּשְּרְרִים , c. יִּבּים, c. יִּבְּיבְּרִים , c. יִּבְּיבְּרִים , c. יִּבְּיבְּרִים , c. יִּבּיבְּרִים , c. יִּבּיבְּרִים , c. יִּבְּיבְּרִים , c. יִּבּיבְּרָים , c. יִּבְּיבְרִים , c. יִּבּיבְּרָם , c. יִּבְּיבְּים , c. יִּבּיבְּרָם , c. יִּבּיבְּרָם , c. יִבּיבְּרְים , c. יִבּיבְּרְים , c. יִּבְּיבְּים , c. יִּבְּיבְּים , c. יִּבְּיבְּים , c. יִּבְּיבְּים , c. יבּיבְּיבְּים , c. יבּיבְּיבְּים , c. יבּיבְּים , c. יבּיבְּרְים , c. יבּיבְּיבְּים , c. יבּיבְּיבְּים , c. יבּיבְּים , c. יבּיבְּיבְּים , c. יבּיבְּיבְּים , c. יבּיבְּים , c. יבּיבְּיבְים , c. יבּיבְּיבְים , c. יבּיבְּיבְים , c. יבּיבְּים , c. יבּיבְּיבְים , c. יבּיבְּיבְים , c. יבּיבְּיבְּים , c. יבּיבְּיבְים , c. יבּיבְּיבְים , c. יבּיבְּיבְים , c. יבּיבְיבְּים , c. יבּיבְּיבְּים , c. יבּיבְּיבְים , c. יבּיבְּיבְים , c

קּמִים (only pl. שָׁקְמִים) f. sycamore-tree 1K.10,27; Is. 9,9; Am. 7, 14; only pl. sf. החות Ps.78,47.

עַרָע (fut. אַרָע) to sink down Am.

9,5; fig. of a country Jer. 51,64; of

fire: to burn down, to be quenched Num.11.2.

Niph. נְשָׁבַע to be sunk, to sink Am.8.8.

Hiph. רְשִׁקִיעַ (fut. יַשִּקִיעַ) 1) to cause to sink (of water) Ez. 32, 14.— 2) to press down Jb.40,25. (from קער f. hollow, sunken place Lev.14.37.

I. to look, to see (comp. Greek skopeo).

Niph. ក្មារ (pt. ក្មារ) to be seen, to look forth Jud.5,28; Pr. 7,6; Cant.6,10; fig. of justice Ps. 12, of evil Jer.6,1.

Hiph. יְשָׁקִף (fut. קְשָׁקָר, ap. קְשָׁקָר) to look 2K.9,30 a. 32; Ps. 14,2; Gen.18,16.

קבי וו. (בר ה אָבֶּין to lay beams, to join, whence אָבֶין , ישְׁבָּוֹן ; only pt. p.pl. ישְׁבָּוֹן crossed bars, latticework 1K.7,4 (acc. older interpreters: windows, prospects, from אַבָּרִים אָבְיִּים אַבְּיִם שׁבְּרָּוֹנִי שִׁבְּרָּים אַבְּיִם אַבְיִּם שׁבְּרָּים אַבְּרָים אַבְרָים אַבְּרָים אַבְּרָם אַבְּרָים אַבְּרָם אַבְּרָים אָבְרָים אַבְּרָּים אַבְּרָים אַבְּרָּים אַבְּרָים אַבְּרָים אַבְּרָים אַבְּרָים אַבְּרָים אַבְּרָים אַבְּרָים אַבְּרָים אַבְּרָם אַבְּרָים אָבְיִים אָבְיִים אָבְיִים אַבְּרָים אַבְּרָּים אַבְּיִבְּים אַבְּיִים אַבְּיִבְּים אַבְּיִים אַבְּיִים אַבְּיִים אַבְּיִים אַבְּיִים אַבְּיִבּים אַבְּיִים אָבִיים אַבּיים אָבִיים אַבְּיִים אַבְּיִים אָבִיים אָבִיים אָבִיים אָבּיים אָבִיים אָבִיים אָבִיים אָבּיים אָבּיים אָבִיים אָבִיים אָבְיּיִים אָבְיּיִים אָבִיים אָבִיים אָבִיים אָבִיים אָבִייִים אָבְיּים אָבִיים אָבִיים אָבְיּים אָבִיים אָבּיים אָבּיים אָבְייִים אָבְייִים אָבְייִים אָבִיים אָבְייִים אָבְייִים אָבּיים אָבְייִים אָבְייִים אָבּיים אָבְייִים אָבּיים אָבּיים אָבּייים אָבְייִים אָבְיים אָבְייִים אָבְיים אָבְייִים אָבְיים אָבְייִים אָבְייִים אָבְי

קבוף (יְלְנִים שְׁקָּרְ m. layer of beams אָרֶבְים שְׁקָרְ made square with beams 1K.7,5 (others: were square in prospect).

יים to be abominable (Kal not used).

Pi. יְשָׁשִׁ (fut. יְשָׁשֵׁי ; inf. יְשָׁשֵׁי) 1) to make abominable, to defile Lev.11,43.— 2) to abhor Deut.7, 26; Ps.22,25. ייקקי m. abomination, abominable thing Lev.7,21; Is.66,17.

שקין see שקץ.

ק (fut. פּשְּׁרָ, pl. יְשֶׁׁיךּ; pt. פְשִׁיּרָ, pl. יְשִּׁיךּ; pt. פּשִּׁירָ, pl. יְשִּׁיךּ; pt. פּשִּׁירָ, pl. יְשִּׁירָ, with בּיִבּים שֵּׁתְּלְבֵּי בּיֹרִ בּיִּרִם שֵּׁתְלְבֵּי as locusts run about shall they run upon it Is.33,4.— 2) to be greedy, to thirst Is.29,8; Ps.107,9; Pr.28,15.

Hithp. הְשָּׁחַקְשׁׁתְ to run along, to rattle through (of chariots)
Nah.2.5.

Ppw (acc. Ges. prob. = Ppi) to strain or filter, hence: to be netshaped, sieve-like (of coarse cloth).

לשָׁכִּן (fut. שָׁבִּן to lie, to deal falsely (לְיִשְׁקֹר to, with) Gen.21,23.

Pi. שָׁמָר (fut. יְשַׁמָּר) to lie 1S 15,29; with ב: to deal falsely with Lev.19,11; Ps.44,18.

(Ed not used).

Pi. אַקּר to let wink; only pt. f. pl. מְשַׁקּרוֹת מִינִים letting the eyes wink, ogling Is.3,16.

(שְׁקְרֵיהֶם , אַרִּים , יִשְׁקְרִים , יִשְׁקְרִים , אַקְרִיהָם , אַיִּקְרִים , אַיִּקְרִיהָם , אַיִּקְרִיהַם , אַיִּקְרִיהַ , אַיִּקְרִיהַ , אַיִּקְרִיהַ , אַיִּקְרִיהְיִין אַלּיּלְישׁוֹן הַוּתֹּי a liar giveth ear to a mischievous tongue 17,4; as adv. falsely Deut. 19,18; אַיִּקְרִי אַיִּבְיּע לַשְּׁבָּע לַשְׁבָּע לַשְּׁבָּע לַשְּׁבָּע לַשְׁבָּע לַשְׁבָּע לַשְּׁבָּע לַשְׁבָּע לַשְּבָּע לַשְׁבָּע לַבְּעם לּבְּבּע לַבְּעם לַבְּעם לַבְּעם לַבְּעם לּבְּעם לַבְּעם לַבְּעם לַבְּעם לַבְּעם לַּבְּעם לַבְּעם לִבּעם לַבְּעם לַבְּעם לַבְּעם לַבְּעם לַבְּעם לְבִּעם לַבְּעם לַבְּעם לִּבְּעם לַבְּעם לַבְּעם לַבּעם לַבְּעם לַבְּעם לַבְּעם לַבּעם לַבְּעם לַבְּעם לַבְּעם לַבְּעם לַבְּעם לַבּעם לַבְּעם לַבְּבּעת לַבְּעם לַבְּעם לַבְּעם לַבּעם לַבְּעם לַבּעם לַבְּעם לַבְּבּעם לַבְּעם לבּבּעם לַבּעם לבּעם בּעם לבּעם לבּעם לבּעם לבּעם לבּעם לבּעם לבּעם לבּעם לבּעם לבּעם

thing שֶׁקֶר הַסוֹּם לְרְשׁוֹעָה vain is the horse for victory Ps.33,17; as adv. without cause Ps.38,20; 69,5; 119,78 a. 86; בַׁשֶּׁקָר in vain 1S. 25,21.

אָקֶת (from שְׁקָה ; pl. c. שֵׁקְתוֹת as if from אָבֶּק (mgn 24.20; j. watering-trough Gen.24.20; 30.38.

ערים (from שָרִים; שֶר, מְשָרִים, פּרָר, ישָרָר, בּייִבְים, אַרָּים, אַרָּים, אַרָּר, אַרְיּרָר, אַרְיּרָר, אַרְיּרָר, אַרְיּרָר, אַרָּר, אַרָּר, אַרָּרָר, אַרָּר, אַרָּר, א

שׁרֵל (= יְשָׁרֵל ; from שְׁרֵל ; sf. קְּיִבְּיך שְׁרֵל) m. 1) sinew, muscle Pr. 3, 8.— 2) navel-cord, navel Ez.16,4. שִׁרָל I. Ch. to loose, to unbind Dan. 5,16; pt. p. pl. יִּבְרֵן loosed, unbound 3.25.

Pa. אֹבְשִׁ (pt. אִבְשָׁרָא) 1) to loose, to unravel (a knot) Dan. 5,12. — 2) to begin (prop. to open) Ezr. 5,2.

Ithp. אֹשְׁתְּהָא to be loosed Dan. 5, 6.

אָרָא II. a. אְיִהְיּל Ch. (pt. אִיְדָּי) to dwell, to abide Dan.2,22.

ייייי איייי pr. n. 1) son of Sennache-

rib 2K. 19,37.— 2) an Israelite Zch.7,2.— See also גרגל שראצר.

שרב (= אָרַבּ, שָׂרַב) to glow, to burn, whence the next word.

שָׁרֶב m. heat Is.49,10; hence: parched ground 35.7.

מרבוה pr. n. m. Ezr.8,18.

ישַׂרָכִים (for שַׁבְּים m. sceptre Est.4,11.

ישֵׁרֵעְ (akin to שְׁרֵעְּ) to twist, to knot (Kal not used).

Pu. שׁרֵג (fut. ישׁרֵג) to be wisted together, interwoven Jb.40,17.

Hithp. רִשְׁתְרֵג (fut. לְשִׁתְרֵג) to be interwoven Lam.1.14.

עלֵרֶל 1) to pierce (akin to שֵׁרֶלְּי.— 2) to weave together, to twist, whence ישָׁרָל (comp. Ch. אַבְיָלְיָּלְי twisted work).— 3) to flee, to escape, to remain Jos.10,20.

דְּרֶּדְ m. twisted work, knit-work אַרְרֵי הַשְּׁרָר זְּבְרֵי הַשְּׁרָר the knit garments Ex. 31,10 (Eng. Bible acc. Sept.: garments of service).

m. stylus, pencil Is.44,13.

ישָׁרָה I. (= Ch. אֶדְהָיּ I.) to let loose, to send forth; only fut. sf. יַשְׁרָהוּ he sendeth it forth Jb.37,3 (others: he directeth it, as if Pi. of יַשָּׁיָר).

Pi. שֵׁרָיתְּךְ (1 sf. שִׁרִיתְּךְ Kri) to loose, to release מַּרְיתְּךְ לְּמוֹלֵ I will release thee for good Jer.15, 11 (Kimchi acc. Targ. = שְּאַרִיתְרָּ thy end; Vulg.: thy remnant).

שרה II. (בְּרֵבְ to connect, to fit together, whence שִּׁרָיָם a. שִׁרִיָן.

together, whence אַרְיָרָ a. שָּרְיָרָ a. שָׁרְיָרָ a. שָׁרְיָרָ a. שָׁרְיָרָ a. שָׁרְיִרָּ a. שִׁרְיִרָּ a. שִׁרְיִרָּ a. שִּרְיֹתְיִרָּ a. שִׁרְיֹתָי a. שִׁרְיֹתָי שָּׁרְיִּתְיּ שִּׁרְיִתְיּ שָּׁרְיִּתְיּ שִּׁרְיִּתְיּ שִּׁרְיִּתְיּ שִּׁרְיִּתְיּ שִּׁרִיּ מִעִּרְבָּרְ בְּאַרְ מִשְׁרָבְרְּ בְּעִרְ מִשְׁרְבְּרְ מִשְׁרְבְּרְ מִשְׁרְבְּרְ מִשְׁרְבְּרְ מִשְׁרְבְּרְ aim commerce Ez.27,25.— 2) wall עַלוּ מִעְרִבְּרְ go ye up upon her walls, and destroy Jer.5,10.

רָקּ (pl. קּבָּרוֹ, sf. פּלָרוֹן, f. princess, lady Jud. 5,29; 1K.11,3; Is. 59,23; fig. שָׂרִנוֹת בַּמְּרִנוֹת princess among the provinces Lam.1,1.

קּבְּרה" pr. n. Sarah, wife of Abraham Gen. 18,6, at first called ישֵׁרָ 11,29. ישֵׁרָ (from שׁרָה II.; only pl. ישֵׁרָה f. chain, bracelet Is. 3,19.

שרוג pr. n. m. Gen.11,20.

יַשְׁרוּהֶן pr. n. a place in Simeon Jos.19,6.

יְשְׂרְוְהַ (from שְׁבַהְ m. latchet, thong שְׁרִן a shoe-latchet Gen.14,23; Is 5,27.

שָׁרֹק see שָׁרוֹק.

אָרְוּקוֹת Ktib for שְׁרָיקוֹת, see אַרְיקוֹת, שְׁרָוּקוֹת קייב pr. n. f. Gen.46,17.

Dig to cut, to make incisions Lev. 21,5.

Niph. נְשְׁרֵט (fut. נְשְׁרֵט) to be cut, lacerated, hurt Zch.12,3.
m. cutting, incision Lev.19,28.

קּבֶּע f. same as אָרֶע Lev.21,5. שְׁרָעִי pr. n. see שְׁרָעֵי .

יברי pr n. m. Ezr.10,40.

שְּׁרֵי pr. n. wife of Abraham Gen. 11,29, afterwards called שָׂרָד 17,15.

יְּבֶרְיגִים (from אַבְינִים ; pl. שְׂרָגִים) m. shoot, branch Gen.40,10; Jo.1,7.

ישָריד (pl. שִׂרִידִי , c. שִׂרִידִים m. 1)
one escaped or left, one remaining or remaining Lam.2,25; עם שְׁרִיד יְדֶרֶב the people left of the sword Jer. 31,1.— 2) something left, remnant Is.1,9; אַרְלוֹי שְׁרִיד לְאָרָלוֹי there was nothing left of his meat Jb.20,21. שׁרָרִיד (from שִׁרִיד שׁרָרִיד) שׁרְרִיד (from שׁרָרִיד)

Jb.41,18.

Jb.41,18.

pr. n. 1) secretary of David 2S.8,17, for which אַיָּיִי (Kri אַיָּאַי 20, 25, אַיָּאִי 1K. 4, 3, אַיַּאַי 1Chr.18,16.— 2) father of Ezra Ezr.7,1, and several other persons.

יין שׁרִיןֹן (שִׁרְיוֹן m. 1) coat of mail (בּיִר מִּרְיִנִים וּאַרְיִנִים 18.17,5; pl. שִׁרְיָנִים (שִׁרְיָנִים Neh.4,10; 2Chr.26,14.— 2) pr. n. name of mount Hermon among the Sidonians Deut.3,9.

שָׁרִיוֹן see שָׂרִין , שַׂרְיוּן.

קּרִיק (from שָׁרֵק) adj. heckled; only f. pl. שְׂרִיקוֹת שָׁרִיקוֹת heckled flax Is.19,9.

whistling אַרִיקְה (only pl. niping, whistling ישָׁרִיקׁה pipings (of the shepherds) for the flocks Jud.5,16; fig. hissing, scorn שַּׂרִיקֹה perpetual hissing Jer.18,16.

m. sinew, muscle; only pl. c. שְׁרִירֵי בְּמְנוֹ the muscles of his belly Jb.40,16.

קירוּת (from שְׁרֵירוּת) f. firmness, hardness לְיִרוּת לֵב hardness of heart, stubbornness, caprice Deut. 29,18; Jer.7,24; Ps.81,13.

שְׁרִית see שֵׁרִית.

ישֶׁר (akin to שֵׁרֵשׁ) to twist, to knot (Kal not used).

Pi. אָרֶהְ (pt. אָרֶהְ) to cross, to traverse; pt. f. בָּבְרָה קַלְה מְשָּׁרֶכֶּת a swift dromedary traversing her ways Jer.2,23.

אָרֶתְה Ktib Jer. 31,39 for אָרֶתְה, which see.

שְׁרְמָּכִים pr. n. chief eunuch of Nebuchadnezzar Jer.39,3.

to extend, to have a lengthened limb; pt. p. שָׂרִעּ having a lengthened limb Lev.21,18; 22,23.

Hithp. הְשְׁהָרֵעְ to stretch one-self out Is.28,20.

קבר (בּין פּין: only pl. sf. שַׂרְעַף) m. thought Ps.94,19; 139,23.

קשַׁיַ I. (fut. קֹישִׁי: pt. קיִשׁי; inf.

קֹרְשָׁ, אָרֹף, אָרֹפּ, שָּׂרְפּׁ, אָרֹף, אָרֹף, אַרֹפּ, אַרְפָּה לִּרְיּ, J) to burn Lev.8,17; Jos.11,6; יְבָּה לִּרְיּ אָרַפְּה לִרְיּ אָרַפְּה לִרְיּ אַרִּבְּּה לִר מִי אַרִּבְּּה לִר מִי אַרִּבְּּה לִר מִי אַרִּבְּּה לִר מוֹם בּי מו

Niph. נְשְׂרֵף (fut. יְשְׂרֵף) to be burnt Lev.6.23.

Pu. קבש to be burnt Lev.10,16.
קולים II. (= Ar קושי) to be high, noble, whence און ב.

קּבְּיִם (pl. שְּׁרָפִים m. 1) a serpen! (prop. the burning one, from אַרָּגוּ) Deut. 8,15; אַבְּיִל מְעִיבְּיִל flying serpent Is. 14,29; 30,6.— 2) name of one of the highest order of angels, a seraph (prop. the high, the noble, from אווו ווו ווו ווו ווו.) Is. 6,2.—3) pr. n. 1Chr. 4,22.

ארפה (פּרופּה (פּרופּה (פּרופּה אורף)) לייני אורפּה עשה שורפּה לייני לי

אַרָא שׁרְצוּ בְּאָרֶץ bring forth abundantly (swarm ye) upon the earth 9,7.
m. coll. creeping things, reptiles Gen.7,21; שַּרֶץ animals that move in the water Lev.11,10; קעוֹף winged reptiles v. 23.

ישָׁרַק (fut. אָיָרָל 1) to whistle Is. 7,18; Zch. 10,8.— 2) to hiss, to mock (בייָל at) Ez.27,36; Zph.2,15.

שרק I. to comb, to heckle (flax), whence שַׂרִיק.

ושרק II to be reddish, whence the following four words.

ערק (pl. שֵׁרְקִים) adj. red-brown (of horses) Zch.1,8.

שְׁרֹק (pl. שִׂרֹק) m. vine (especially one bearing red grapes) Is. 16,8.

שוֹּבְקּ, שׁוֹבְקּ m 1) red vine (producing the choicest wine) Is.5,2;
Jer.2,21.— א ייִבּקלוֹ pr. n. a valley between אַיִּבְּקלוֹן and אַיַּבְעַ Jud.16,4.

קרה f. red vine (others: vinebranch, vine-stock) Gen.49,11.

ישָׁרַקּה (from שָׁרַקּה) f. hissing, scorn Jer.19.8.

יַשְׁרָר (fut. יְשֵׁר; pt. שַׂרֵר) to rule, to govern Is.32,1; Est.1,22.

Hithp. הְשְׂחֲרֵר to make oneself

a ruler (של over) Num.16,13.

רֶרְ (≡ שׁרָרָ (שׁרָ : sf. שְׁרָרָן (m. 1) navel Cant.7,3.— 2) pr. n. m. 2S. 23, 33 = בַּרְ 1Chr.11,35.

שַׁרַשְׁ (acc. Ges. = שְׁרֵשְׁ) prop. to creep, whence שְׁרָשׁ a root (as creeping).

Pi. I. שֵׁרֵשׁ (fut. יַשְׁרֵשׁ) to root out Jb.31,12; fig. of man: יְשָׁרֵשׁן and he will root thee out Ps.57,7.

Pi. II. with to take root Is.40,24.

Pu. שֹרֵשׁ (pl. שֹרְשׁ) 1) to be rooted Jer.12,2.— 2) to be rooted out Jb.31,8.

Hiph. בְּשְׁרֵשׁ (fut. ap. בַּשְׁרֵשׁ , pt. מַשְּׁרָישׁ) to take root Is. 27,6; Jb. 5, 3; שֹׁרֶשׁ שׁׁרָשׁ לָנָשׁ to strike a root Ps. 80, 10.

uיַשְׂרָשִׁי (sf. שַׁרָשִּׁי , שַׁרָשַּׁי , pl. שָׁרַשִּׁים, c. שַׁרַשִּׁי, sf. שַׁרַשִּׁים, ישרשיה (שרשיה) m. 1) root Jb.14,8; Jer. 17,8; הַבַּה שׁרֵשׁ to strike roots Hos.14,6; רבָל שֹׁרֵשׁ the root of a thing, i. e. the ground or cause of it Jb. 19,28.— 2) root, origin, descent Is.11,10; מָנִי אָפַרֵיִם שַׁרְשַׁם they whose root (i. e. descent) is out of Ephraim were against Amalek Jud. 5,14 - 3) bottom, lowest part, foot, hence: the soles of the feet שַׁרִשִּׁי רַגְלַוָם Jb.13,27; שׁרֵשׁ נַרִים the foot of mountains 28,9; שַׁרָשִׁי הַנָּם the bottom of the sea 36.30.

שׁרָשׁי pr. n. m. 1Chr.7,16.

שְׁרִשׁ Ch. (pl. sf. שְׁרְשׁׁ) m. root Dan.4,12. רְשִׁרְשִׁל (= בַּיְלִשְׁל, pl. c. שַּׁרְשָׁל) f. chain Ex.28,22.

שׁרִישִׁי Ch. a rooting out Ezr. 7, 26

שַׁרְשִׁרָה (redupl. from שַׁרְשִׁרָה; pl. c. שַׁרְשִׁרָה) f. chain Ex.28,14.

מרח (acc. Stb. akin to שרת I.) to look after (Kal not used).

Pi אָהָי (fut. אָבָי ; pt. אָרָה , sf. אָרָה , pl. אָרָה , c. יבְּישָּרָה , c. יבְּישָּרָה , pl. מְשָּרָה , c. יבְּישָּרָה ; mf. אַרָּה) to serve, to minister Num.1,50; 3,6; of divine service: אַרָּה בַּקּרָש to minister in the sanctuary Ez 44,27; pt. אַרָּה בַּקּרָש he that ministers, a minister 2S. 13, 17; f. אַבְּיה (for הַשְּרָת) she who ministers, a ministress IK. 1,15; of priests: יוֹ אָרָה אַרָּה וֹאַרָּה ininisters of the Lord Jo.1,9; בּוֹבָּה יִיִּי ministers of the altar v. 13.

תְּלֵי הַשְּׁרֵת m. service, ministry בְּלִי הַשְּׁרֵת vessels of the service Num.4.12.

שׁשֵׁר (שְׁשֵׁר , מַשְׁשׁ ה f. and מְשָׁשׁר m. (c. מְשָׁשֵּׁר) num. six Gen. 7, 6; Ez. 40,16; Pr.6,16; Lev.12,5; שְׁשָּׁרָר m., מְשָׁשְׁרָּ f. sixteen Gen. 46, 18; Num.31,40.

שׁשֵּׁי m. 1) = שׁיְשֵׁי white marble Cant. 5, 15; Est.1,6 — 2) byssus (fine white Egyptian linen) Gen. 41,42; Pr.31,22; שִׁשִׁ שְׁשִׁי twisted linen Ex.26,1.

אּבְיִי only Pi. אּשִּׁייִ to lead; sf. קּיֹהָשְּׁישְׁי and I will lead thee Ez 39,2 (acc. Targ.: lead thee astray).

דַּבְצַר pr. n. surname of Zerubbabel at the Persian court Ezr.1,8. אַשְׁיִה (den. from שִׁשְׁי six) only Pi יָשִׁשְׁי to give a sixth part יַשְׁשִׁר to give a sixth part בַּאִינְרִים מַחְמֶר הַשְּׁיִרִים and ye shall give the sixth part of an ephah from an homer of barley Ez.45,13. שַׁמַה see שִׁשַׂר Pi.

וויף (c. מְשְׁשׁוּן) m. joy Jer.7,34; Ps. 119,111; שְׁשֵׁוּן oil of joy, i.e. oil used for ancinting on solemn occassions Is.61.3; Ps.45.8.

"W'W pr. n. m. Ezr.10,40.

שׁיֵי pr. n. m. Num.13,22; Jud.1,10. שׁיי num. m. the sixth Gen.1,31; f.

ັນໝໍ້ num. m. a. f. sixty Gen.25, 26; Deut.3,4; 2K.25,19.

in pr. n. another name for Babylon Jer. 25, 26; 51, 41.

שיש pr. n. m. 1Chr.2,31.

קשׁשֵׁי pr. n. m. 1Chr.8,14.

יששׁׁנוֹ in Ar. to be red, whence the next word.

ישְׁשֵׁר (c. שְׁשֵׁר) m. red color, vermilion Jer.22,14; Ez.23,14.

ק (from שָׁת, to set; only pl. הְשָׁתוֹית, sf. שָׁת, m. foundation, pillar Ps.11,3; Is.19,10.

עת I. (from שִׁית to set; pl. sf. מַּאָר (from שִׁית to set; pl. sf. מִּאָרוֹתְיהֶט m. buttocks Is.20,4; 2S. 10,4.

וו שָׁאָה from יִשָּאָה, m.

noise, tumult אין the tumultuous sons Num.24,17 (in the parallel passage Jer.48,45 בְּנִי שְׁאוֹן).

of Adam Gen. 4.25.

תיי a. השי Ch. num. six Dan. 3, 1; Ezr. 6, 15.

רַעָּאָת Jb.41,17 see אָאָר.

דּשְׁתָּיוֹן . (fut. שְׁתְּיוֹן ap. שְׁשָּׁהִ, pl. יְשְׁהָוֹן, once יִשְׁהָוֹן Ps. 78, 44; pt. הָשָׁה, pl. יִשְׁהָוֹן Ps. 78, 44; pt. הַה, חָנוֹן, יִשְׁהָוֹן, שְׁהָה, הַבּיוֹן, שִׁהָּה, יִשְׁהָּוֹן יִשְׁהָּה, שְׁהָה, שְׁהָה, שְׁהָה, שְׁהָה וֹיִשְׁ יִשְׁהָוֹן to drink Is. 44,12; with בּיִּן of thing: to drink of Pr.9,5; with בּיִן of the vessel Am. 6,6; in a wider sense: to feast Est.7,1; fig. בְּיִּוֹם עִוְלָה בְּיֵּוֹם עִוְלָה בְּיִּוֹם עִוְלָה וֹנִים עִוְלָה בַּיִּוֹם עִוְלָה נִבּיִוֹם עִוְלָה נִבּיִוֹם עִוְלָה נִבּיִוֹם עִוְלָה נִבּיִוֹם עִוְלָה נִבּיִוֹם עִוְלָה נִבְּיִם עִוְלָה נַבְּיִם עִוְלָה נִבְּיִם עִוְלָה נִבְּיִם עִוְלָה נִבְּיִם עִוְלָה נִבְיִם עִוְלָה נִבְּיִם עִוְלָה נִבְּיִם עִוְלָה נְבְּיִם עִוְלָה נְבְּיִם עִוְלָה נִבְּיִם עִוְלָּה נַבְּיִם עִוְלָּה נִבְּים עִוְלָּה נִיִּים עִוְלָּה נִבְּים עִוְלָּה נְבִּים עִוְלָּה נְבִּים עִוְלָּה נִיבְּים עִוְלָּה נִיבְּים עִוְלִים עִוְלָּה נִבְּים עִוְלָּה נִיבְּים עִוְלָה נִיבְּים עִוְלִים עִוּבְּים עִיִּים עִוְלִים עִוְלִים עִוְלִים עִוְלִים עִוְלִים עִוּבְּים עִוּבְּים עִיִּים עִיִּים עִינְים עִינִים עִינִים עִינִים עִינִים עִּיִּים עִּיִים עִּיִּים עִּיִים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִינִים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִים עִּיִים עִּיִּים עִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּים עִּיִּים עִּיְּים עִּיְּים עִּיְּים עִיִּים עִּיִּים ע

Niph. កម្មរ (fut. កម្មរ) to be drunk Lev.11.34.

עתה II. (= שִׁית) to set, to place, whence שִׁהִי II.

תְּחָא a. אִישְׁתְּוּ Ch. to drink; pret. pl. אְשְׁתִּוּי Dan.5,3 a. 4; pt. שְׁתָוּי pl. שָׁתֵוּי v. 1 a. 23.

שתות see שַׁתוֹת.

יַּשְׁתְּי I. (from יְּשְׁתָּ I.) m. drinking, drunkenness Ec. 10,17.

ייתי II. (from מתה II.) m. warp (the lengthwise threads of a fabric, which serve as a foundation for the woof) Lev.13,48. ליה f. drinking Est.1,8.

יַשְׁתִיל (pl. c. שָׁתִילֵי) m. plant Ps. 128,3.

ינים (c. שְׁתִּים) num. f. 1) two Gen. 4,19; 19,15; שְׁתִּים פֿעַם וּשְׁתִּים one time or two, i. e. several times Neh. 13,20; sf. מְתִיהָם they two, both of them R.1,19; ישָׁתִים עָשְׁרִים עָשְׁרִים עָשְׁרִים עָשְׁרִים עָשְׁרִים עָשְׁרִים עַשְּׁרִים עַשְּרִים עַשְּׁרִים עַשְּרִים עַשְּׁרִים עַּיִּים עַּיבּים עַּיִּים עַּיבּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיבּים עַּיבּיבּים עַּיבּיבּים עַיבּיבּים עּיבּיבּים עּיבּיבּים עַיבּיבּים עּיבּיבּים עּיבּיבּים עַיבּיבּים עַיבּיבּיבּים עּיבּיבּים עּיבּיבּים עַּיבּיבּים עּיבּיבּים עּיבּיבּים עַּיבּיב

ליק Ch. num. sixty Dan.3,1.

שָׁתֵל (fut. יְשִׁתֹל; pt. p. שָׁתֵל , pl. שָׁתֵל , pl. שָׁתִל) to set, to plant Ez.17,22 a. 23; Ps 1,3; Hos.9,13.

ם ישָׁיָנ (= בּיבָּים) to close; only pt. p.
c. ישָׁינְים whose eye was closed
Num. 24, 3 a. 15 (others: whose
eye was open = נְּלִיּי עִינֵים v. 4
and 16).

out שְׁתֵם הְּפְּלְתִי he shutteth out my prayer Lam.3,8.

ישְׁתִּין only Hiph. הְשְׁתִּין to piss; pt. הְשְׁתִּין בְּקִיר one that pisseth against the wall (i. e. a male person) 18.25,22; 2K.9,8.

קַבְּי (fut. רְּשִׁי) to subside, to be quiet, to be still Jon.1,11; Ps.107, 30; Pr.26,20.

שְׁרֵנֵי pr. n. a Persian courtier Est. 1,14.

ישְׂתֵר (= Ch. אָבֿתָר) to break (Kal not used).

Niph. נְשְׂחֵר (fut. יְשְׂחֵר) to break

out יַּיְשֵּׂרְוּרוּ לְהֶם עְפֿלִים and ulcers brake out upon them 18.5,9 (others: and they had ulcers in their secret parts).

יַשְׁתֵר בּוֹיְנֵי pr. n. a Persian governor Ezr.5.3.

תְּחָלוּ (בְּישִׁר ; pret. שַׁר , pl. מְשַׁר) to set, to put, to place שִׁמּי בּיבָּים they set their mouth against the heavens Ps. 73, 9.—2) intr. to go, to run בַּצּאון לִשָּאוֹ like sheep they go towards the nether world Ps.49,15.

In the twenty-second and last letter of the alphabet, called $Tav \ \ \Box$ mark. cross, because of its original cross-like form; as a numeral $= 400.-\Box$ represents two sounds: t and th; in punctated texts the former is indicated by a dagesh (In), the latter by the absence of it (In).

እም (from אַבְּיָה I.; pl. אָאִים, c. אָבְּיִּה onco pl. מְאִיה m. chamber, room 1K.14,24; Ez 40,7 a. 12.

I. (akin to אָבָה , אָבָה) to desire, to long (בְּאַב for) Ps.119,40.

בּאַבְּ II. (= בְּעַבְּ) to reject (Kal not used).

קאָבְה (from אַבְּ I.) f. desire, longing Ps.119,20.

הְאָהָ I. (בּיוָהְ to measure, to mark out the limits (Kal not used).

Pi. אָהָ (fut. יְהָאָה, pl. יְהָאָה) to measure out, to mark out Num. 34,7 a. 8.

אָרָּהְ II. in Ar. to run quickly, whence the next word.

וֹאָרְ, m. wild goat, antelope Deut. 14,5.— See also איה.

II. (from אָאָר II.; c. תַּאָרָה) f. bound, limit עַר־מָאָרָת נְּבְעת עוֹיְם unto the utmost bound of the everlasting hills Gen.49,26.

קּאָלֶה (from אָלֶה) f. curse Lam. 3.65.

בּאָבוֹ to be joined, paired; only pt. בּיאָבוֹם coupled Ex.26,24; 36.29.

Hiph. הַהְאִים to bear twins; only pt. pl. f. מַהְאִימוֹת Cant.4,2.

תְּאָם m. pair, couple; only pl. תְּמָים (for תַּאַמִים Ex.26,24; 36,29.

ing together, hence: copulation, lust (of animals) Jer.2,24.

תְּאָנִים (sf. תְּאָנִים; pl. תְּאָנִים, c. תְּאָנִים f. 1) fig-tree Pr.27,18; Hos. 9,10; fig. תְּאָנִהוֹ הַחַת תְּאָנָהוֹ to sit under one's vine and figtree, i. e. to live in peace and prosperity 1K.5,5; Mic.4,4.— 2) fig Num.13,23; Jer.24,1.

ראָרָה (from אָנָה II.) f. oceasion, design Jud.14,4.

קאָנִים (from אָל פּ אוֹן f. labor, toil; only pl. הְאָנִים הָּוֹיִאָם she wearied herself with toil Ez.24,12 (Eng. Bible: with lies, from און 1).

קאַנְיה (from אָנּה I.) f. sorrow, grief, mourning Is.29,2; Lam.2,5. קאַנת שִלה pr. n. a city on the borders of Ephraim Jos.16,6.

ית (תוֹר (תוֹר בּיְבוּל וְנְתַב לְפְאַת־יִם pass וְהָאֵר הַּבְּנוֹל וְנָתַב לְפְאַת־יִם and the border compassed and turned about to the west side Jos.18,14.

Pi. אוֹר (fut. הַאָּר (מַאַר הַאָּר) to mark

Pi. הַאָּר (fut. יְהָאָר) to mark out, to delineate יְהָאָרֵהוּ he marketh it out with the compass Is.44.13.

Pu. תְּאֵר (pt. מְרְאָר מְּאָר תּאַר תּאַר תּאַר תּאַר תּבְּעָה and it (the border) went out to Rimmon, whence it turned to Neah Jos. 19.13.

קּאָרְ (from אַהָּי, sf. אָהָהְ a. אַהָּה, הַאָּרְ אָּהָּ) m. outline, form, figure is 28,14; אָהָר האַר פֿר האַר of beautiful form Gen.39,6; אָישׁ האַר ill-favored, ugly 41,19; אִישׁ האַר a person of good form 1S.16,18.

קּהָרָע pr. n. m. 1Chr.8,35 = פַּחָרָעַ 9,41.

m. a kind of cedar, boxtree Is.49.19; 60.13.

기그룹 (c. 기그룹) f. ark Gen. 6,14; Ex. 2,5; N휴가 기그룹 an ark of bulrushes v. 3 (this word is supposed to be of Coptic origin).

י מָבוּנָה see תְּבוּן.

קבוְקה (from בּוֹם) f. a treading down, destruction 2Chr.22,7.

קבור pr. n. Tabor 1) a mountain in Galilee, on the borders of Zebulon and Naphtali Jos.19,22; Jud.4,6; Hos.5,1.— 2) a Levitic city in Zebulon 1Chr.6,32.— 3) אַלוֹן הַבוֹר an oak-grove in Benjamin 1S.10,3.

(from יבל Hiph., comp. לְבוּל f. prop. the fruitful, that which produces, hence: the world 1S.2, 8; Is.34,1; מְבֵל אַרְצוֹ the world, his earth Pr.8,31.

לְבֶּלֵל (from לְבָבֶׁ) m pollution, profanation Lev.18,23; 20,12.

תובל see תבל

לְּיִתְם (from בְּלְיתִם; sf. מַבְלִיתְם) f. destruction Is.10,25.

לְבַלְּיׁ (from בָּלֵל m. stain, spot (in the eye) Lev.21,20.

קבֶן (= Ar. קְבָּהַ, Ch. מְּבָּנְא m. straw, chaff Ex. 5,7; Is. 11,7; Jer. 23,28.

pr. n. m. 1K.16,21.

קבְנִית (from בְּנָה f. form, model, pattern יְבְנִית יָד the form of a hand Ez.8,3; בַּנִית הַיְבָל in the model of a palace Ps. 144, 12; ית הַתְּבְנִית the works of the pattern 1Chr.28,19; sf. מַבְנִיתוֹ 2K. 16,10, מַבְנִיתוֹ Ex.25,40.

קרָבְּיִרְהַ pr. n. a place in the desert Num.11.3.

קבץ pr. n. a city near Shechem Jud. 9.50.

קבר Ch. (= Heb. שְׁבֵּר) to break; pt. p. תְּבִיר prop. broken, hence: fragile, brittle Dan.2,42.

רוֹ, contemporary with king Ahaz ria, contemporary with king Ahaz 2K.15,29 תְּנְלֵתְ פִּלְנֵאְטֶר 2K.16,7 בּ תִּלְנֵתְ פִּלְנֵאְטֶר a. תִּלְנֵתְ פִּלְנֵאְטֶר 1Chr. 5,6 a. 26.

י (from נָמַל m. benefit, reward; only pl. sf. אַנְמוּלְיהִי Ps. 116,12.

קּוְרֶה (from הְּוְרָה) f. strife, conflict; only c. קּוָר יְּוָדְ the conflict of thy hand Ps.39,11.

תנרְמָה a. תּנֵרְמָה pr. n. a northern people and country Gen. 10, 3; 1Chr.1,6; Ez.27,14; 38,6 (acc. some: Armenians, Armenia).

קּוֹרָיָת m. kind of tree (elm or plane tree) Is.41,19; 60,13.

אָדִירָא Ch. (from הְּדִירָא to dwell) f. duration; only בְּחָדִירָא continually Dan.6.17.

סרכור pr. n. a city founded by Solomon between Damascus and the Euphrates 2Chr.8,4; Ktib 1K. 9,18 סבור palm-city (acc. Josephus and Vulgate it is the well-known city Palmyra).

pr. n. m. Gen.14,1.

to be waste, desert, whence the next word.

קְּהָה m. wasteness, emptiness הְיָה m. to be waste Gen. 1, 2; קְּרָה the city of wasteness, i.e. of desolation Is. 24,10 (see also וְבָוֹ); as adv. for nought, in vain 45,19, also וְהָוֹץ 49,4.

תְּהוֹמוֹת , תְּהוֹמוֹת (from הוֹה; pl. תְּהוֹמוֹת (תְּהוֹמוֹת ; pl. תְּהוֹמוֹת (תִּהוֹמוֹת ; prop. confusion, hence: deep, abyss Gen.1,2; Ex.15,5; תְּהוֹמוֹת great deep Gen.7,11; תְּבְּיִנְי the depths of the earth Ps.71,20.

תְּהַלְּתִי (from הְלֵּלְתוֹ I. Pi.; c. הַבְּּתְּהִי, אַּרָּתִּי ; pl. הְּהַלְּתוֹ , הַהַּלְתוֹ ; praise, fame Jer.48,2; Is. 60, 6; הְהָלְתוֹ theu art my praise Jer. 17, 14.— 2) praise, song of praise, hymn, psalm Ps.34,2; 145, 1; pl. הְלוֹת psalms, hymns 22,4; at a later period pl. הַלִּים or הַלִּים as name of the Book of Psalms.

from בְּבִילְאָבִיי יָשִים תְּהָלָּה II.) f. folly, error בְּבִילְאָבִיי יָשִים תְּהָלָּה chargeth with folly Jb.4,18.

(from הְבַּלְּבְה f. procession, מְבַלְּבְה (from הַבְּלְנְה Neh.12,31.

קבּהְפְּבוֹת (from הָפַּהְ only pl. הַהַּפְּבוֹת)
f. perverseness, vicionsness Pr.
2,12; לְשׁוֹן הַּהְפְּבוֹת the perverseness
of the wicked v. 14; יְשׁוֹן הַּהְפְּבוֹת הַיִּרְ

קָּרָ (from קְּבָּיְ; sf. יְּבָּיִי) m. 1) mark, sign (especially in the form of a cross) Ez.9,4 a. 6.— 2) signature יוָן הָּן here is my signature, i. e. my pleading document Jb. 31, 35 (others = יְּבָּיִרְ my desire, from הַן אַרֵּי.

אוֹא (בּתוֹא m. wild goat בָּתוֹא בָּתוֹא as a wild goat in a net Is. 51,20.

בור Ch. (= שוב ; fut. ישוב) to return Dan.4,31 a, 33.

Aph. הַהִיב (fut. בְּהָרֶב בּ מְנְבְּר נְּתִּיב (fut. בְּהָרֶב בְּהָרָב (fut. בְּהָרֶב בְּהָרֶב (קוֹבְר בַּרָב, 6,5; 6,5; בְּהָרְב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בּ בְּרָב בְּרָב בְּרָב בּ בְּרָב בְּרְב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְּרְב בְּרָב בְיבְב בְּרָב בְיבְב בּרְב בּרְב בּרְב בּרְב בּרְב בְּרָב בְיבְבְיב בּרְבְיב בּרְבְיב בְּרָב בּרְבְיב בּרְבְיב בּרְבְיב בְּבְבְיב בְּיב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְּב

קין pr. n. a son of Lamech, inventor of smith-work of iron and brass Gen. 4.22.

קונה לי (from יְנֶה (תוּנֵה, כֹּ, תּוּנֵה, לִּינָה (from יְנֶה לּיּ, c. תּוּנַה, לִינְה לּיּ לְתוּנָה לּיּ נְלְטִיל הּוּנַת (17,21; בּן בְּטִיל הּוּנַת מוֹ a foolish son is the grief of his mother (i. e. the cause of his mother's grief) 10,1.

הנוְרָמָה see תּוֹנַיְלָה.

קוֹדֶה (from יְדָה Hiph.; c. חוֹדָה; pl. חוֹדָה) f. 1) confession Jos.7,19.—
2) praise, thanksgiving Ps.56,13; ls.51,3; Ps.26,7; hence: sacrifice of thanksgiving Am. 4,5; more fully חוָד חוֹדָה Lev. 22, 29.— 3) company giving thanks, choir Neh.12,38 a. 40.

ווה to mark (Kal not used).

Pi. הְּלָה (fut. ap. יְהַוּ) to make signs, to scribble 18 21,14.

Hiph. הַּתְּיָה 1) to make a sign Ez. 9, 4. — 2) to ask a sign, i. e to demand proofs, to try (others: to grieve) יִינָכוּ אֵל וֹּבְּרוֹשׁ יִשְׁרָאֵל they tempted God, and the Holy One of Israel they tried Ps.78,41.

লাুদ Ch. to be astonished Dan.3,24.

יה only Hiph. ההו to cut off Is. 18,5.

תור (בּ תַּוֹיף) to sink down, whence

תְּוֹחָ pr. n. m. 1Chr.6,19 = חַוֹיַ v. 11 = אַרָּה 1S.1,1.

תּוֹחֲלֶת (from יְחֵל ; sf. יְחַלְּתוֹּת) f. expectation, hope Pr. 11,7; Ps. 39.8.

(akint הכך) to pierce, whence the next word.

קוֹת Ps.72,14 see קוֹת.

תְּבְהָה (from בְּיָב, pl. הוֹבְהָה) f.

chastisement, punishment Hos. 5, 9; Ps.149,7.

קרת (from רבּיְהָרִי ; sf הּוֹבְהָתִּי ; pl. הוֹבְהָתִּי , c. היֹבְחוֹת (pl. הוֹבְהַתְּי , c. היֹבְחוֹת (pl.) f. 1) reasoning Jb 13,6. — 2) refutation, contention Ps. 38, 15; אִישׁ היֹבְחוֹת מַקְשֵּׁהוֹ he, that being contentious hardeneth his neck Pr 29,1 — 3) reproof, admonition Pr 12.1; היֹבְחוֹת (מִבְּחֹת בִּיִּחֹת (מִבְּחֹת בַּיִּחֹת (מִבְּחֹת בַּיִּחִת בּיִּחֹת (מִבְּחֹת בַּיִּחִת בַּיִּחֹת (מִבְּחַת בַּיּחִת בּיִּחֹת (מִבְּחַת בַּיִּחְת בַּיִּחְת בַּיִּחְת בַּיִּחְת בַּיְחַת בּיִּחְתְּיִּת בַּיְחַת בּיִּחְתְּיִי הַיְּיִּי וּ בִּיחִוֹת בּיִּחְתְּיִי בְּיחִית בַּיְחַתְּי בְּיחִית בַּיְתְּיִי בְּיחִית בּיִּחְתְּי בְּיחִית בּיִּחְיִּת בַּיְּחָת בַּיְתְּיִי בְּיחִית בּיחִית בּיִּחְת בּיִּחְת בְּיחִית בְּיחִית בּיִּחְית בְּיחִית בּיחִית בּיחַת בּיחִית בּית בּיחִית בּיּתְית בְּיחִית בּיחִית בְּיחִית בּיתְית בְּיחִית בּיתְּית בְּיּתְית בְּיִּית בְּיּתְיתְּי בְּיתְייִית בְּיתְּית בְּיתְּית בְּיּיתְיתְי בְּיתְיּבְּיתְּיתְייִית בְּיתְיתְי בְּיתְיי בְּיתְּית בְּיתְית בְּיתְיתְי בּיתְי בּיתְי בְּיתְּית בְּיתְיי בְּיתְי בְּיתְּית בְּיתְיתְּי בְּיתְּיי בְּיתְיי בְּיתְיי בְּיתְיי בְּיתְּיי בְּיתְיי בְּיתְיי בְּיתְיית בּיתְיי בְּיתְיי בְּיתְיי בְּיתְיית בּיתְייית בּיתְיי בְּיתְיית בְּיית בּיתְייית בּית בּיתְייית בְּיתְיית בּית בּיתְייית בּית ב

יתָבָיִי see תוְכַרִּים.

קלְלְּךְ pr. n. a place in Simeon 1Chr 4,29, called also אָלָחִילֵדְ Jos. 15,30

תוֹלְדוֹת (from לְבֹי : only pl. c. מּוֹלְדוֹת , sf. יְלִדוֹת תּוֹלְדוֹת , f. וֹ מִילְדוֹת , f. וֹ מִילְדוֹת , f. וֹ טְלִדוֹת , family, descent Gen. 10, 32; Ex. 6, 16. — 2) family register, genealogy Gen. 6,9;36,1.—3) history מּוֹלְדוֹת הַשְּׁמֵינ the history of the heavens and of the earth (cosmogony) Gen.2,4.

תּוֹלֶל (from בְּלֹחוֹת וּ.) m. mocker; only pl. sf. אוֹלְלוּה they that mocked us Ps 13,3 (others: our plunderers, from הלל II).

עוֹם (from אַבָּהְיִם pl. קּוֹלְעִים m. 1) worm, vermin Ex.16,20 — 2) the coccus worm; hence: crimsonstuff, scarlet Is.1,18; Lam.4,5.

ק'לָע (ה'לְעָ ה' היי. n. 1) the eldest son of Issachar Gen. 46, 13; gent. אין אין Num. 26,23.— 2) a judge of Israel Jud. 10.7

worm Is.14,11; 66,24; as a figure of lowness or insignificance Ps. 22, 7; Jo.41,14.— 2) the coccus-worm מְנִי מוֹלַעַת coccus-crimson, worm-crimson Lev.14,4 (see שָׁנִי).

, תַּבֵּך פּפּפ תּוֹמֵיך

הָאוֹמִים see תּוֹמָם.

קּעָבּה, c. הּוֹעָבּה, pl. abomination, abominable thing Is.1,13; Ps.88,9; of something which is contrary to morals Lev.18,20 or religion Gen.43,32; hence frequently of an idol Deut. 7, 26; Is. 44,19; הּיִעָבוּה the abomination of the Egyptians, i. e. animals worshipped by them as gods Ex.8, 22; יַ בּיִה הּיִעָבָה an abomination to the Lord Deut. 7,25; אַבָּה הּיִעָבָה נּיִבּה בּיִּבְיּה בּיִּבְיּה הּיִּעָבָּה נִיִּבָּה נִיִּבְּה הִיּעָבָּה נִיִּבְּה בּיִּבְיּה הּיִּעָבָּה נִיִּבְיּה בּיִּבְיּה הּיִּעְבָּה נִיִּבְיּה בּיִּבְיּה הִיּעְבָּה נִיִּבְיּה בּיִּבְיּה בּיִבְּה בּיִּבְיּה בּיִבְּה בּיִבְּה בּיִבְּה בּיִבְּה בּיִבְּה בּיִבְּה בּיִבְיִיה בּיִבְּה בּיִבְּה בּיִבְּה בּיִבְיִיה בּיִבְיִיה בּיִבְּה בּיִבְיִיה בּיִבְּה בּיִבְּה בּיִבְיִיה בּיִבְּה בּיבְּה בּיִבְּה בּיבְּה בּיבְּה בּיבְּה בּיבְּה בּיבְּה בּיבְּה בּיבְּיה בּיבְּה בּיבְּה בּיבְּה בּיבּיה בּיבְּה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְיבּיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְּיבּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיבּיה בּיבְייבְיבְּיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְּיבּיה בּיבְּיבּיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבְיבּיה בּיבְּיבְיבְיבְיבְיבְיּיה בּיבְּיבּיה בּיבְּיבּיה בּיבְיבְיבּיה בּיבְיבּיה בּיבְּיבּיה בּיבְיבּיה בּיבְּיבּיה בּיבּיה בּיבְיבּיה בּיבּיה בּיבְיבּיה בּיבּייה בּיבְיבּיה בּיבּיה בּיבְיבּיה בּיבְּיבּיה בּיבּיה בּיבְיבּיה בּיבְיבּיה בּיב

קּעָה) (from קּעָה) f. 1) error, perverseness Is.32,6.— 2) confusion Neh.4,2.

קּוְעְפָּה (from יְשִׁי ְצוֹ ; only pl. הוֹעֲפּוֹת , c. הוֹעֲפּוֹת (f. 1) height הוֹעֲפּוֹת הָרִים the heights of the hills Ps.95,4; הוֹעֲפּוֹת הָרָים heaps of silver Jb.22,25.— 2) strength הוֹעֲפּוֹת רָאֵם the strength of a unicorn Num.24,8.

רְצְאָאוֹת (from אַנְיָ; only pl. אוֹאָצָהוֹת, c. אוֹאָאוֹת) f prop. issue, hence:

1) gate Ez.48,30.— 2) end, extremity Num.34,4; Jos.15,4.— 3)

issue, source חַיְּיִח the source of life Pr.4,23.— 4) escape from death Ps.68,21.

(fut. יְהֵר , ap. יְהֵר, ap. יְהַר, ap. יִהָר, ap. יְהַר, ap. יְהַר, ap. יְהַר, ap. יְהַר, ap. יְהַר, the righteous guideth his friend Pr 12,26 (others: the righteous is more excellent than his neigh bor, from יִיְהַר מְּבָּר, יְהַרָּר and he showeth me the way uprightly 2 S. 22, 33.

תוֹר (בּוֹר חוֹר ; שוֹר Ch. (בּוֹר וֹי, נְישׁוֹר ; שוֹר (בּוֹר חוֹרין; young bullocks Ezr.6,9.

קּוֹרֶת (from הְּרָת Hiph.; c. הּוֹרַת, sf. הּרֹת, הּוֹרִת ; pl. הּרֹוֹת, הוֹרוֹת, f. instruction, law Jb. 22,22; Pr.13,14; הְשָׁה the law of Moses Jos. 8,31; מְבָרוֹ הוֹרַת אֲלְהִים the book of the law of God 24, 26; ידרו הרוֹת they transgressed the laws Is. 24,5.

בּוֹשֵב ; c. הְוֹשֵב ; d. הּוֹשֵב ; pl. הּוֹשֵב ; c. הּוֹשֵב ; pl. הּוֹשֵב ; m. settler, so-journer, inhabitant Gen.23,4; Lev. 22,10; 25,23; 1K.17,1.

ישה (from ישה) f. prop. what is firm, hence: 1) support, and ותושנה נודחה ממני and support is driven from me Jb. 6,13; עמו עוֹ וְתוּשְיַה with him is strength and support 12,16; וֹתְמוֹגְנִי and thou dissolvest in me all strength Jb.30,22.- 2) profit, progress (others enterprise) עַשַה to make progress (or: to perform an enterprise) Jb.5,12.-3) knowledge, wisdom, understanding וָתִשִּיָה לַרֹב הוֹדָעִהַ and knowledge hast thou declared plentifully Jb.26,3; לִי עֵצָה וַתוּשִׁיָה counsel is mine, and wisdom Pr. א הגדיל תושיה he is excellent in wise deeds Is. 28,29; בַּפַלַיִם לְתוּשִׁיָּה double (i. e. manifold) in wisdom Jb. 11,6; concretely: וְתוּשְׁיַה זְרָאָה שְׁמֶּדְ and wisdom, i. e. the wise, shall see thy name Mic.6,9. תותח (from ויתח m. club Jb.41,21. יָם וְנוּתָם , מַוְנוּתַךּ , sf. וְנָה (from מַזְנוּתָ ; על אונים אונים, קונים f. whoredom; fig. idol-worship Ez. 16, 26; 23,8; 16,15; 23,7.

בּילָּיה (den. from הַבְּל הּיִרְיּה (תַּחְבּוּלְיִה , מַּחְבּוּלְיה , תַּחְבּוּלְיה , מַּחְבּוּלְיה , מַּחְבּוּלְיה , מַּחְבּוּלְיה , מַּחְבּוּלִיה , מַּחְבּוּלִיה , מַּחְבּוּלִיה , מַּחְבּוּלִיה , מַּחְבּוּלִיה , מַּחְבּוּלוֹת , מַחְבּוּלוֹת מְתְהַפְּהְ בְּתַחְבּוּלוֹתְיוֹ and it is turned round by his guidance Jb. 37,12.— 2) counsel, wise counsel Pr.1,5; שְׁבָּלוֹת בְּשִׁים where no counsel is, the people fall 11,14; מַּחְבָּלוֹת רְשִׁעִים the counsels of the wicked are deceit 12,5; מַּחְבָּלוֹת עַשֵּׁה the wicked are deceit מִיְּחָבְּלֹת מִיִּשְׁה with wise counsel make war 20,18; 24,6.

הְוֹחַ see תֹּתֹרָ.

החות Ch. prep. under Jer.10,11; sf. יחותה under it Dan.4,9.

קּתְּקְרֵּת (from תְּלֵבְיּת III.; c. תְּלְבְּּת הַּלְּתְּבְּׁת הַּוֹלְבְּּת הַּבְּּת הַּוֹנְבְּּת הַּבְּּת הַוֹּנְבְּּת הַיְּבְּּת הַּבְּּתְבְּיִר וְּדִּבְּלְתְּבְּת הַבְּּתְבְּיִר וְדִּבְּלְתְּבְּת הַבְּּתְבְּיִר וְדִּבְּתְבְּיִר הַבְּתְבְּיִר וְדִּבְּתְבְּיִר הַבְּתְבְּיִר וֹנִינְיִים הַבְּתְבִּיבְיִם וְנִבְּיִבְּיִבְּיִם בְּתְבִּיבִּים בְּתְבִּיבִּים בְּתְבִּיבִים בְּתְבִּיִבְיִם בְּתְבִּיבִים בְּתְבִּיבִים בְּתְבִּיבִים בְּתְבִּיבִים בְּתְבִּיבִים בְּתְבִּיבִים בְּתְבִּיבִים בְּתְבִּיבִים בְּתְבִּיבִים בּתְבְּיבִים בּתְבְּיבִים בּתְבִּיבִים בּתְבְּיבִים בּתְבִּיבִים בּתְבְּיבִים בּתְבִּיבִים בּתְבִּיבִים בּתְבִּיבִים בּתְבִּיבִים בּתְבְּיבִים בּתְבִּיבִים בּתְבִּיבִים בּתְבִּיבִים בּתְבִּיבִים בּתְבִּיבִים בּתְבִּיבִים בּתְבִּיבִים בּתְבִּיבִים בּתְבִּיבִים בּתְבְּבִים בּתְבִּיבִים בּתְבִּיבִים בּתְבִּיבִים בּתְבְּבִים בּתְבְּבִים בּתְבְּבִים בּתְבְּבִים בּתְבְּבִים בּתְבְּבִים בּתְבְּבְיבִים בּתְבְּבִים בּתְבְּבִים בּתְבְּבִים בּתְבְּבִים בּתְבְּבִים בּתְבְּבְיבִים בּתְבְּבְיבְיבִים בּתְבְּבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְּבְיבְיבְיבְּבְיבְּיבְיבְּיבְיבְיבְיבְיבְּבְיבּים בּתְבּיבּים בּתְבּיבּים בּתְבּיבּים בּתְבּיבּים בּתְבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּתְבּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּי

קחלואים, פּחַלוּאִים, כּ. מַחַלּוּאִים, sf. פּחַלוּאִים, m. sickness, disease Deut. 29,21; Ps. 103,3; בְּמִיתִי חַחַלְאִים deaths through diseases Jer.16,4; בְּבַרְבָּיב sicknesses by famine 14,18.

רְּבְּיהָ (from בְּיִהְ m. name of a violent bird (acc. Sept. and Vulg.: night-hawk) Lev. 11,16.

ib. מַּחַנְי , pr. n. m. Num.26,35; patr. וֹחַנְי ib.

רְּבְּרָבְּיִהְ (from בְּחַרָּהְ , c. הַּחָבְּהְ , sf. בְּחַבְּהָרְ ; pl. הְּחַבְּהְ) f merey, favor, grace Jo.11,20; Ezr.9,8.— 2) supplication, prayer 1K. 8,30; Jer.42, 2; Ps.6,10.— 3) pr. n. m. 1Chr.4,12.

תְּבְּנִנִים (from בְּחֲנוּנִים pl (הַחֲנוּנִים, הַחֲנוּנִים) m. supplication, prayer Jer.3,21; Ps.86.6.

תְּחָנְוֹת (from תְּחָנָה) f. camp, encampment 2K.6.8.

D፫፲፬፫፫ pr. n. a city in Egypt Jer. 43,8 a. 9; 44,1; 46,14; once D፫፲፱፫፫ Ez.30,18 and Ktib D፲፱፫፫ Jer.2,16.

ים בוֹלְבְּוֹים pr. n. an Egyptian queen in the time of Solomon 1K. 11,19 and 20.

אַחְרֵא (from אחר II.) m. habergeon, coat of mail Ex.28,32.

חַרָּה, Pi. of חַרָּה, which see.

pr. n. m. 1Chr.9,41.

of an animal whose skin was used for the covering of the tabernacle and its sacred furniture Ex. 25,5; Num.4,6, as well as for sandals Ez. 16,10; acc. Rashi: a badger (comp. French taisson, Germ. Dachs).

תְּחָהָנִי (from חוֹח; י חְחַהָּ; sf. י בְּחָהָה, also with sf. pl. י בַּחָהָי ה , בּחָהָיה, הַחָּהָיה , הַחָּהָיה , הַחָּהָיה , הַחָּהִיה) prop. the under part, what is below, a place, a stead, hence: adv. and prep. 1) below, beneath Gen. 49,

25. — 2) in a place עַמַר הַחָהַיו to stand still in one's place 1S. 14,9; fig. אַם־הַּתְּלֶּהָ הַעֲמֶד הַבַּהָרָת. if the bright spot remain in its place Lev. 13,23; וַנְגִּיחָהוּ תַחְחַיוֹ and they will set him in his place Is. 46,7; אַנֹכָי מַעִיק מַחָתִּיכָם I will press you in your place Am.2.13 (others: I will press you down); קַּחַחְמַיי from his place Ex. 10, 23; Zch.6,10.- 3) in place of, instead of, for הַתַּחַת אֱלֹהִים אֲנֹכִי am I in נַפְשֵׁנוּ הַחָהֵיכֶם;God's stead? Gen.30,2;נַפְשֵׁנוּ הַחָהֵיכֶם our life for yours Jos.2,14; מֵי־וֹתוֹן שותי אני תחתיה would God I had died for thee 2S 19,1; הוא ושב על־ he will sit upon my throne in my stead 1K.1,30; בַּעַה פולה מוֹבה evil for good Ps.38,21; Gen. 30, 15; וֹאָת for this 2S. 19,22; תַּחַ אַ wherefore? Jer.5,19; for thy being פַחַת הַיוֹתַךְּ צַוּבָה forsaken, i. e. whereas thou hast been forsaken Is.60,15; תַּחָת אַשֶׁר instead of that, whereas Deut. 28, 62; הַחַת אַשֶּר because 21, הַחַת אַשֶּר 14; 4,37.— 4) under Ex.23,5; 기미터 רַהָר under the hill 24,4; הַהָר there is under my hand, i.e. I have 1S. 21, 4 a. 5; הַחַהַם from under Ex.6,6; Pr.22,27; ֹּרַ הַתַּחַלָּ under, beneath Gen.1,7; 35,8 (geographically); אֶל תַּחַת לֶּ־ , אֶל־תַּחַת, under Jer.3,6; Ez.10,2; לְּמָתַת לִי under 1K.7,32.

pr. n. 1) a station of the Israelites in the desert Num. 33, 26.— 2) name of several men 1Chr.6,7 etc.

חחה Ch. (sf. פַּחָהִיהִי) prep. under Dan.4.11.

מַחְתּוֹנָה (f. מַחְתּוֹנָה) adj. lower, lowest Jos. 18.13, 1K.6.6.

יתחת (pl. מַחָהָהָה , f. הַיַּהָהָהַ and תיחָתְהַ, pl. מְּחָתְּיוֹת adj. lower, lowest Gen. 6, 16 (where 마케디션 means: lower stories), שַׁאוֹל הַחָתָיַה the lowest hell Ps. 86, 13; Da החתה the lower millstone Jb.41, 16; as n. lower part: הַהַל הַהַל הַהַל the lower part of the mount Ex. 19,17; מַחְתִּיוֹת אָרֶץ the lower parts of the earth Is.44,23; in the same sense אָרֶץ פַּתְּתְּהִית Ez. 31, 14; בּוֹר וֹחְתְּחִית lowest pit Lam.3,55.

מיכוֹנָה (f. תִּיכוֹנָה adj. the middle Ex.26,28; 1K.6,8.

pr. n. m. 1Chr.4,20.

እርነភ a. እርሱ pr. n. a son of Ishmael Gen.25,15, also people and region in the Arabian desert Jer. 25,23; Jb.6,19.

(from יָׁמִין) m. prop. the right side (standing with the face to the east), hence: 1) south, southside Jos.13,4; Jb.9,9; with 7 loc. to the south, southward תּימֵנה Ex.27.9.— 2) south wind Cant.4. 16; Ps. 78,20. — 3) pr. n. Theman, a son of Eliphaz Gen.36,11, also a people and region east of Edom Ez.25,13; Hab.3,3; gent. ווֹיםֶנְי Jb.22,1.

pr. n. m. 1Chr.4,6.

קּיבֶּקְרָּהְ (from תמר) f. column, pil-

lar; only pl. c. שָשׁן pillars of smoke Cant. 3,6; Jo. 3,3,

קיצי gent. of an unknown place תיצי 1Chr.11.45.

תירוש a. הירוש (from יבש m. prop. squeezing out, hence: juice of grape, must, new wine Gen.27,28; Is.65,8; Hos.4,10.

איריא pr. n. m. 1Chr.4,16.

קירַם pr. n. a son of Japhet Gen. 10,2; 1Chr.1,5.

תישׁים (from תְּיַשִּׁים, pl. תִּישִׁים) m. prop. leaper, jumper, hence: he-goat Pr.30,31; Gen.30,35.

লুল (from নুট্ৰু) m. oppression, deceit Ps.10,7, also ਜਾਂਸ 72,14.

in Ar. to lie down (Kal not used).

Ри. П⊇Й (pl. 1ЭЙ) to be prostrated וָהָם תָּבוּ לְרַנְּלֶּךְ and they were prostrated at thy feet Deut. 33.3.

תכונה I. (from בון f. dwelling, place, seat Jb.23.3.

וּלְבּוֹנְה II. (from בְּבּוֹנְה f. 1) arrangement Ez.43,11. - 2) costly furniture, treasure Nah.2.10.

ים (only pl. הְבּיִים, הַבּיִים m. peacock 1K.10,22; 2Chr.9,21 (Sanscrit tikki).

תכך (= Ar. תך to crush, Syr. to injure), whence and the next word.

שַבָּבִים (only pl. הַּלְבָנים m. sion,exactionאיש הָבָבִים oppressor, exactor Pr.29,13.

acc. Fuerst: to be bright-colored, whence הבלת.

וּהְכְּלְה (from הְּבְלְה) f. perfection Ps.

קּבְלִית (from בַּלָה f. limit, bound אָר עִם־חשֶּׁב unto the limit of light and darkness, i. e. until the day and night come to an end Jb.26,10; אִם עַר־תּכְלִית שַׁבִּי מִשְׁבִּי מִשְׁבְּי מִשְׁבִּי מִשְׁבְּיִ מִּשְׁבְּיִ מִּשְׁבְּיִ מִּשְׁבְּיִ מִּשְׁבְּיִ מִּבְּיִמְ מִּבְּיִ מִּשְׁבְּיִ מִּבְּיִמְ מִּבְּיִמְ מִּבְּיִ מִּשְׁבְּיִבְּיִ מִּבְּיִמְ מִּבְּיִמְ מִּבְּיִם מִּבְּיִים מִּבְּיִים בּוּאַ חוֹמָבְי שִׁבְּיִבְּיִם מִּבְּיִים מִּבְּיִם מִּבְּים מִּבְּיִם מִּבְּים מִּבְּיִם מִּבְּיִם מִּבְּיִם מִּבְּים מִּבְּבְיִם מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִבְּים מִּבְּים מִבְּיִים שִּבְּבְיִים מִּבְּבְיִים מִּבְּבְיִים מִּבְּים מִּבְּבְיִים מִּבְּיִבְּים מִּבְּבְיִים מִּבְּבְּים מִּבְּבְיִּבְּים מִּבְּבְיִים מִּבְּבְיִים מִּבְּבְּים מִּבְּבְיִים מִּבְּבְיִים מִּבְּבְיִים מִּבְּבְיִּים מִּבְּבְּיִים מִּבְּבְיִים מִּבְּבְיִים מִּבְּבְיִים מִּבְּבְיִים מִּבְּים מִּבְּבְּים מִּבְּים מִּבְים מִּבְּיִים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּיִּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מְבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִבְּיבְּים מִּבְּים מִּבְּיִים מְּבְּים מְבְּים מְבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּיבְּים מְבְּים מְּבְּבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְּבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְּבְּיבְּים מְּבְּיבְּים מְּבְיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְּבְּבְּיבְּים מְבְּבְּבְּיבְּים מְבְּיבְּבְּבְּים מְבְּיבְּבְּבְּבְּים מְבְּיבְּבְּבְּבְּבְּבְּב

קבֶּלֶת (from תכל f. purple, blue Ex.26,4; Ez.23,6; Est.1,6; בָּגֶּד תְּבֶּלֶת cloth of blue Num.4,6; תְּבֶלֶת blue cord Ex.28,37; תְּבֶלֶת loops of blue 26,4.

to measure, to try יוֹבָהוּ the Lord weigheth (measureth, trieth) the spirits Pr. 16, 2; אַבן הפולות ליוֹב he weigheth (trieth) the hearts 21,2; 24,12.

Niph. וְחַבּן (fut. בְּחָבוּ) 1) to be made even, equal, right Ez. 18, 25.— 2) to be weighed עַלִּילוֹת by him actions are weiged 18.2.3.

Pi. [한편 1) to measure, to weigh Is.40,12; Jb.28,5.— 2) to establish Ps.75.4.

Pu. בּוֹלְעָרָ (pt. בְּוֹלְעָרָ) to be weighed 2K.12,12.

קֹבֶּן (from בְּבָּף) m. 1) measure Ez.

45,11.— 2) fixed amount, task (of labor) Ex.5,18.

לְּנִיתְ (from בְּבָּי) f. 1) plan, pattern Ez. 43,10. — 2) symmetry, perfection הַבְּנִית thou sealestup perfection Ez. 28,12 (others, reading בְּבִיה, render this passage: thou art the seal of perfection).

קברין: (from בְּבִרין: m. garment, mantle Est.8.15.

תל (from תְּלֶּהְ, הַּלָּהְ, הַּלָּהְ, תַּלְּהְ) m.

1) mound, heap Jos. 8, 28; 11, 13;
Jer. 49,2.— 2) in geographical names: a) תַּל אָבִיב (corn-hill), a place in Mesopotamia on the river Chaboras Rz. 3,15. b) תֵּל חַרָּשָׁא (forest-hill) and תַּל הָבָיב (salt-hill), in Babylonia Ezr. 2,59; Neh. 7,61.

יַּתְלָה see תְּלָא.

תְּלְאָה (from לְּאָה) f. hardship, weariness Ex. 18,8; מַחְלָאָה what a wearisome task! Mal. 1,13 (= תַמְה-תְּלָאָה).

לאב (from לאב) f. drought; pl. אָרֶץ תַּלְאָבוֹת a land of drought Hos.13,5.

תַלֵאשֶׁר a. תְּלֵאשֶׁר pr. n. a district in Mesopotamia 2K.19,12; Is.37,12.

קּלְבְּשֶׁת (from לֶבְשׁ) f. garment Is. 59,17.

תַלֵג Ch. (= Heb. אָלֶג) m. snow Dan.7,9.

הַנְלַת see תַּלְנָת.

ָּרָבָה, אּלְהַ (akin to הַלַּה; fut.הֹלֶה;

pt. תְּלוֹאִים , pt. p. תְּלוֹּיִי חָלוּי , pl. תְּלוֹאִים , pl. תְּלוֹּאִים , pl. תְּלוֹּאִים , pl. מַלְּהָי וְּלַ עִּלֹּה hang (עַשׁ upon) Is. 22,24; Ps. 137,2; Est. 8,7 (of hanging upon the gallows); pt. בּלִימָה he hangeth the earth upon nothing Jb 26,7; pt. p. בְּלִימָה he that is hanged Deut. 21,23, pl. הַּלְיִים hanging Jos.10,26; יְּהָיִיִּהְ תִּלְּאִים , and thy life shall hang in doubt before thee Deut. 28,66; מְעַבְּיִי תְלוֹאִים לְמְשִוּבְּתִי and my people are bent to backsliding from me Hos.11,7.

Niph. נְהָלֶה (fut. נְתָּלֶה) to be hanged Lam.5,12; Est.2,23.

Pi. חַלֵּה to hang Ez.27,10.

תְּלְנְּהְ a. הְּלְנְּהְ (from לוֹן II.) f. murmuring, only pl. הְּלְנִּחֹת Num. 14,27, sf. הְלְנִתְיכָם Ex.16,7, הִלוּנָתָם Num.17,25.

קלה pr. n. m. 1Chr.7,25.

קלי (from הְלָהְ ; sf. מְלִיךְ m. prop. what hangs from one, hence: a quiver Gen.27,3.

תְלִיתִי Ch. (def. תְּלִיתָאָה) num. the third Dan.2,39.

up, hence: to raise up, to lift up; pt. p. קּלֵל eminent, high Ez. 17,22.

II. (akin to הָתַל to mock (Kal not used).

Hiph. יְהָתֵל (fut. הָתֵל ; יְהָתֵל inf. הָתֵל to mock, to deceive, to cheat Gen.31,7; Jer.9,4; Jb.13,9.

Hoph. הוֹתַל to be deceived Is. 44,20.

תל (pl. הְּלְמִים, c. הְּלְמִים) m. bed, furrow, ridge Ps. 65,11; Jb. 31,38; 39,10 (comp. אַל heap).

יְבִי'בֵי pr. n. 1) a king of Geshur, the father-in-law of David 2S. 3, 3.— 2) one of the Anakites Num. 13.22.

תְּלְמִיד (from לְמֵד m. disciple, scholar 1Chr.25.8.

יוֹבְעֵע in Ar. to be extended, stretched out, whence אוֹבָע worm.

Pu. אָלְע (den. from מְהַלְעים) to be clad in scarlet; only pt. pl. מְהָלְעִים Nah.2.4.

תְלְפִּיוֹת (only pl. תַּלְפִּיוֹת) f. armory (others: height) Cant.4,4.

הָלַאשָׁר see תָּלַשַּׁר.

יוֹם (h. num. f. three Dan.7,20; m. אַלְתָּה , תְּלְתָּה Dan.3,24; Ezr.6,4; מִּלְתָּה the third day v. 15; pl. thirty Dan.6,8.

אַרְתָּי a. תְּלְתוּ Ch. m. the third (in rank) Dan.5,7, 16 a. 29.

ים (from קבל m. pl. prop. something pendulous, hence: locks of hair Cant.5.11

תַּתְּי (from מַבְּהָי ; f. תְּבָה) adj. prop. whole, perfect, hence: plain, innocent, sincere Gen.25,27; שְׁבָירוֹי אַי שְׁבְירוֹי הַבְּירוֹי הַיִּי שְׁרָי בְּיִי שְׁרִי בְּיִרוֹי אַי שְׁבְּירוֹי הַבְּירוֹי הַיְיְיִי בְּירוֹי הַיְיְיִי בְּירוֹי הַבְּירוֹי הַבְּירוֹי הַבְּירוֹי הַיְיְיְיְיְיְיִי הְיוֹי הַיְיְיי הְיוֹי הַיוֹי הַיְייי הְיוֹי הַיְייי הַיְייי הַיְיי הַיְייי הַיְיי הַיְייי הְייִיי הַיְייי הַיְייי הְיִיי הַיְיִיי הַיְיי הְיִייְיי הְייִיי הְייִיי הְייִייְייי הְייִיי הְיִייְייי הְיִייְיייי הְייִיי הְייִיי הְייי הְייִיי הְיייי הְייִיי הְיייי הְיייי הְייִיי הְיייי הְייייי הְיייי הְייייי הְיייי הְיייי הְיייי הְיייי הְיייי הְיייי הְיייי הְיייי הְיייי

마루 Ch. (= Heb. 마후; with ㅋ loc. 교후의 adv. there Ezr.5,17; 6,6 a. 12.

בות (from במם; once בים, במם; sf. יְּהָמָי (תְּמָם, הְמָה m. 1) wholeness, they כַּהְבָּים בַּאוֹ עַלֵיךְ they shall come upon thee in their completeness (full measure) Is. 47,9.— 2) end עד הְפַם to their end Deut.31,24 a. 30, -3) strength, in his full בַּעָצָם הְמּוֹ strength, in his perfect health Jb.21,23.— 4) fig. integrity בצרה לערה מבחקו according to my righteousness, and according to my integrity Ps.7,9; בַּלָה נָתם to walk in integrity, i. e. to be upright Pr. 10,9; Ps.26,1; בְּבָבי in the integrity of my heart Gen. 20,5; in his simplicity, unintentionally 1K.22,34, לְּחָבֵּׁם in their simplicity 2S.15,11.— 5) pl. הַּמִּים (sf. קמיך) truth Ex.28,30; Deut.33, 8 (see 기차 3).

היקא see תְּבֵא.

see הַמָּה Ch.

Hithp. המַחַרָּת to be astonished הַתְּמָהוּ and be utterly astonished Kab.1.5.

קְּמָהְ Ch. (pl. הְחָהָּה, def. אְחָהָּה) m. wonder, miracle Dan. 6. 28; 3,32.

קְּבְּהְוֹן (c. וְחִבְּהָה) m. astonishment, amazement בְּבָּל וְיִהְהָּהְ astonishment of heart, i. e. terror of mind Deut.28,28.

קובר pr. n. a Syrian and Phenician deity Ez.8,14 (at a later period among the Hebrews the name of the fourth month from בְּיֶל

ממלל (בְּחָמוֹל adv. yesterday 2S.15,20; frequently coupled with המול אַנְחָנוּ , which see; fig. אָרָשׁנוּ we are but of yesterday (i. e. only recently called into being) Jb.8,9.

קמונת, (from מון; c. הְמוּנַתְּ, sf. קמוּנַתְּן, f. form, likeness, image Ex.20,4; Num.12,8; Ps.17,15.

קמורה (from למורה; sf. קמורה) f.

1) exchange, barter R.4,7; hence: thing exchanged Lev.27.10 — 2) restitution מְחֵיל הְאוֹרְהוֹ וְלֹא יִעֵל מֹם according to his substance shall his restitution be, and he shall not rejoice Jb.20,18.

תְּבְּילְתְּלְנְילְ (from מוֹם) f. dying, death הַיִּרְמִלּתְּה sons of death, i. e. those appointed to die Ps.79,11. אַבְּירִתְּלִינְה pr. n. m. Ezr.2,53

קָּמִיד (from בְּבִּר בְּבִיך prop. extension, hence: 1) m. continuance, as adj. אָשׁ הְּמִיד continual fire Lev.6,6; אַשׁ הְּמִיד men employed constantly Ez.39,14; אַנְיִי הְמִיד a continual or daily sacrifice Ex. 29,42, for which simply אַנְיִי בְּמִיד Dan. 8,11—13. — 2) adv. continually, always Ps.34,2; 73,23.

רְּמִימִים (from מַבְּיִי כּ. מִּמִימִי ; pl. מְּמִימִים , c. מְּמִימִים , pl. מְּמִימִים , adj. 1) whole יוֹם מְּמִים (מְּמִים ay ay ay ay ay a full year Lev.25,30.— 2) perfect, faultless, without blemish Lev.1,3; מְמִים הַעִּים הַעִּים הַעִּים הַעִּים הַעִּים הַעִּים הַעִּים הַעִּים מָּמִים הַעִּים הַעִּים הַעִּים הַעִּים הַעִּים הַעִּים מָּמִים מָּמִים מָּמִים מָּמִים מָּמִים מָּמִים הַעִּים הַעִּים מָמִים מָּמִים מַמְים מִּמְים מְּמִים מְּמִּים מְּמִים מְּמִּים מְּמִים מְּמִים מְּמִים מְּמִים מְּמִים מְּמִּים מְּמִּים מְמִים מְּמִים מְמִים מְּמִים מְּמִים מְּמִים מְּמִים מְּמִים מְּמִים מְּמִים מְמִים מְּמִים מְיִּים מְּמִּים מְיִּים מְּמִים מְּמִּים מְּמִים מְּמִים מְּמִּים מְיִּים מְיִּים מְיּמִים מְיּמִים מְיּמִים מְיִּים מְיּמִים מְיּמִים מְיּמִים מְיִים מְיּים מְיִּים מְיִּים מְיּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְּיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִים מְּים מִּים מִּים מְּים מִּים מְּים מְּים מִּים מְּים מִּים מִּים מְּים מְּים מִּים מִּים מְּיִּים מְּים מְּים מִּים מְּים מְּים מִּים מִּים מְּים מְּים מְּים מִּים מְּים מְים מְּים מְּיִּים מְּים מְּיִּים מְיִּים מְּיִּים מְּים מְ

קאָם see הָאַמִים for הַמָּיִם.

Niph. אַמְבֶּר (fut. קּמָבְּר) to be held הַּבְּרָבְי הַשְּׁאִרוֹ יִּבְּבָר and he shall be held with the cords of his sins Pr.5,22.

ከጋ፫ (3 pret. ከጋ, pl. ነጋ፫, for which
ነጋ፫ Ps.64,7 and Lam 3,22; 1 pl.
ነጋ፫ for ነጋ፫ Num.17,28 a. Jer.
44,18; fut. ከ፫, once f. ከቦ፫ Ez.
24,11, pl. ነጋ፫ነ, 1 sing. ከ፲፰; inf.

םׁה, דְּםַה, sf. וְּחָמִי (חָמִי 1) to finish, to end Jos.4,1; fig. to consume: "ערד until I have consumed them by his hand Jer.27. 8.- 2) intr. to be finished, ended, וַתַּתֹם מַלֵאכַת הַעַמוּרִים past or over and the work of the pillars was המה דברי איוב :finished 1K.7.22 the words of Job are ended Jb. 31,40; בַּתְּם־פָּרַה when the blossom is past ls.18,5.— 3) to be complete, to be all הַנְעַרִים are here all the children? 1S.16.11: as adv. wholly, totally: תַּמַר נָכֶרַתוּ they were wholly cut off Jos.3,16: shall we totally הַאָּם תַּמָנוּ לְנִוֹעַ perish? Num. 17, 28. - 4) to be spent, consumed אַבֶּבֶּהָ and the money was spent Gen. 47,15; and your strength וַתַם לַרִיק כּהַכֵם shall be spent in vain Lev.26,20; neither shall the וַלֹאֹדְיָתִם פַּרְיוֹ fruit thereof be consumed Ez.47, until all the עַר־הִבּוֹר כַּל־הַרּוֹר generation was consumed Num. 32,13; Jos.5,6.— 5) to be perfect, או איתם ונקיתי מפשע רַב blameless then shall I be blameless, and I shall be clear from great transgression Ps.19,14.

Hiph. בּחָבְי, מִּמְבְּחָבּי, וֹתְמִבְּי, מִּמְבְּיִהְ (fut. בְּיִבְּיִבּי, sf. קּבִּיבְּי prop. to make complete, hence: 1) to finish, to end בְּבָּיבְּי and so they ended (the matter) 2S. 20, 18.— 2) to make ready, to prepare (in cooking) מוֹנוֹ לִיבְי to prepare the flesh Ez.24,10.— 3) to consume, to remove

and I will consume thy filthiness out of thee Ez.22,15.— 4) to make perfect, upright בָּירַתָּם דְּרָבֶיךְּ
when thou makest thy ways perfect Jb.22,3 — 5) intr. to cease לַּרָתַם הַּפְשִׁים when thou shalt cease to spoil, thou shalt be spoiled Is.33,1; when the transgressors shall cease (i. e. disappear) Dan.8,23.

Hithp. DAM, to show oneself upright, to deal honestly 2S. 22, 26; Ps.18,26.

. תִּיבָון see תְּבֵוּ

קבָר, pr. n. a city in Judah Jos. 15,10; with הֹמָנְיִי Gen. 38, הַמְנְתָּה (for הִמְנָתְיּ Jud.14,1; gent. קֹמְנָתְיּ Jud.15,6.

י שִׁימָן see תַּ**בְּנִי**

. הִּמְנָה see תִּמְנִי

עְבְוֹנֵע pr. n concubine of Eliphaz, son of Esau Gen.36,12.

קר, pr. n. a city in Judah (= הְּמְנֶהְ חַמְנָה) Jud.14,1.

city on mount Ephraim, where Joshua was buried Jos.19,50; 24, 30; Jud.2,9.

בּקלוּל (from בַּבְטְ) m. melting, dissolving Ps.58,9 (see מַבְּלוּל).

ָּתְּמֶר to be high, lofty, whence תְּמֶר , תְּמֶר , תְּמֶר , תִּמֶר , תִּמְרָ , תְּמְרָ , תִּמְרָ , תִּמְר , תִּמְר , תִּמְר , תִּמְר , תִּמְר , תְּמְיב , תִּמְר , תִּמְר , תְּמְיב , תִּמְר , תִּמְר , תְּמְי , תְּיְי , תְּיי , תְּיְי , תְּיְי , תְּיְי , תְּיְי , תְּיְי , תְּיְי , תְּיי , תְיי , תְיי , תְּיי ,

(pl. הְּבְּרִים) m. 1) palm-tree, date-palm Lev.23,40; Jo.1,12; עֵלִי עלי palm-leaves Neh.8,15; עִירִי the city of palm-trees, see הַּקְּבָּרִים

וֹבְּיר n. Tamar 1) daughter-inlaw of Judah Gen 38,6.— 2) a daughter of David 2S.13,1.— 3) daughter of Absalom 2S.14,27.— 4) a city on the south border of Palestine Ez.47.19.

קּבֶּר m. 1) palm-tree Jud.4,5.— 2) pillar (prop. palm-like column) מְּלִבֶּר מָלְשָׁר as a pillar in a field of cucumbers (set up as a scarecrow) Jer.10,5.

קבורה (pl. קבורה a. הפורה) f. palmelike ornament (in architecture) 1K. 6,29; Ez.41,18.

קְּבְרוּקִים (from בְּבֶרְנְקִים, pl. מְּבְרוּקּה, c. מְּבְרוּקִים, sf. הַבְּרוּקִים m. 1) ointment Est.2,9 a. 12.— 2) fig. remedy for evil Pr.20,30 (Ktib בְּרָל).

תּמְרוּרִים (from מְבֵּרוּרִים; only pl. תַּמְרוּרְים)
m. 1) bitterness בְּכִי תַמְרוּרִים bitter weeping Jer. 31, 14; as adv.
בין הַמְרוּרִים הַמְרוּרִים to provoke one bitterly Hos. 12,15.— 2) - pillar,
way-post (comp. קֹמֶר 2) Jer. 31,20.

קל (from תנים, only pl. מלָנָם) m.

prop. howling animal, hence:
jackal Is.13,22; Jer.9,10; Mic.1,8;
once Ktib מְנִין Lam.4,3.

to bestow, to spend gifts, to hire בּוֹיִתנוּ בּנּוֹיִם even though they should hire among the nations, i.e. enter into a union with them Hos.8,10.

Hiph. הַתְּנוֹ to spend gifts הַתְּנוֹ they spend lovers' gifts, i. e. they enter into a bond of love Hos.8.9.

ון תְּנָה II. (בְּיִיבָּה) to repeat (Kal not used).

Pi. חַבָּה (fut. יְחַבֶּה; inf. חַבָּה;) to repeat, to rehearse Jud. 5, 11.— 2) to commemorate, to celebrate Jud.11,40.

קבה (from הן: pl. קבה) f. jackal Mal.1,3.

קנוֹאָתוֹ, f. נוֹא ; sf. אָנוֹאָתוֹ, pl. אָנוֹאָתוֹ, pl. קנוֹאִתוֹ, f. alienation, enmity, hatred Num.14,34; Jb.33,10.

קנוּבֶה (from ; נוּב , הְנוּבְה, sf. הְנוּבְה, קנוּבְה, קנוּבְה, הְנוּבְה, הְנוּבְה, f. produce, fruit Is.27,6; Ez.36,50; Lam.4,9.

קבוּן (from תנוּף; only c. קנוּף) m. tip (of the ear) Ex.29,20; Lev.8,23.

קנוְכְּהְ (from נוּם) f. slumber Pr.6, 4; pl. coll. תנומות slumbering v. 10.

קנופת ; c. הְנוּפַּה; pl. הְנוּפּוֹת (from יְנוּפּוֹת ; pl. הִנוּפּוֹת ; pl. הְנוּפּוֹת (הְנוּפּוֹת) f. 1) waving, moving, shaking if the shaking of the hand Is.19,16; הְנוּפָה wrestling wars Is.30,32.— 2) lifting up, offering Ex.38,24; Lev.7,34.

קנּוְרְ (from נור יוּ נוּרְ יוּם) m. oven, furnace Gen. 15,17; Neh. 3,11; מַאָּמָה אַ baked in an oven Lev. 2,4.

(from בְּחָלֵים , only pl. הַּנְחוּמִים , הַּנְחוּמִים m. consolation, comfort Jer.16,7; Jb.15,11.

רָבְּיוֹ pr. n. m. 2K.25,23; Jer.40,8.

ם (בּוֹים 1) pl. of הַ , which see. -- 2) see וְיַנִים .

קּנִים (from בְּנִים II.; also בְּנִים 3; 32,2; pl. (תַּנִּינִים 1) sea monster Gen.1,21.— 2) crocodile Is. 51,9; Ez.29,3.— 3) serpent, dragon Ex.7.9.

ישָׁנָה (from תְּנָה Heb. שָּנָה to repeat) num. the second Dan.7,5.

הוֹיְנוֹנְתְּ Ch. adv. a second time, again Dan.2,7.

I. to cry, to howl, whence בנין II. to wind, whence תנן; comp.
Ch. בנין to roll (of smoke).

chamelion Lev.11,30 (from נְשֶׁבֶּוֹת to breathe, so called from its ability to inflate itself).— 2) species of aquatic bird, pelican (Vulg.: swan) Lev.11,18; Deut.14,16.

שב to reject (Kal not used).

Niph. נְתְעַב (pt. נְתְעָב) to be rejected, abhorred, abominable lChr. 21,6; Is.14,19.

Pi אָתָר (fut. אָרָה , יְמִעָּב ; pt. 30,10; Ps. 5,7; אָרָה אָרָה מּאַר זוֹן and thou shalt utterly abhor it Deut. 7,26; לְמִתְעֵב גּוֹי to him whom the nationabhorreth Is.49,7(acc.others — Pu. יוֹתְעָב גּוֹי to him who is abhorred by the people).— 2) to make abominable people and thou hast made thy beauty abominable Ez.16,25.

Hiph. יַתִּעָב (fut. יַתִּעָב) to do

abominably בּיְתְעֵב בְּאֹד and he did very abominably 1K.21,26; הָּתְעִיב to do more abominably than... Ez.16,52; הַּתְעִיב עֵלִילָה to commit abominable acts, to act abominably Ps.14,1.

תעה (fut. תְּעָה, ap. ע בַ, יַ, pt. תּעָה; pt. תּעָה a. מְעָה, pl. c. עָה; inf. מְעָה (מְעָה) 1) to wander Gen.21,14; fig. of a plant: to stretch Is.16,8. - 2) to go or wander astray, to err הַעִיהִי בָּשֵּה אבר I have gone astray like a lost sheep Ps.119,176; תַּעָה לָבָבִי my heart wanderetb astray Is. 21.4; pt. מַדֶּרֶךְ הַשְּׁבֵּל that wandereth astray out of the way ofintelligence Pr.21,16; תּוֹצִי לֵבֶב , פועי רוח erring in the heart, in the spirit Ps. 95,10; Is. 29, 24; inf. בָּתִעוֹת יִשְׂרָאֵל when Israel went astray Ez.44,10.- 3) to reel, to stagger הַעוּ מִן־הַשִּׁכְר they reel through strong drink Is. 28,7.

Pi. redupl. אַבְּעָהַרָּ to deceive; only pt. אַבְּעָהַבְּי deceiver Gen.27.12.

הַּתְּעָה (fut. מָתָּעָה, ap. עָהַיָּ; pt. מָתָעָה, pl. מַהְעָים (מַהְעָים) ווי to cause to wander Gen.20,13, מַהָּעָה and he causeth them to wander in a wilderness where there is no way Jb.12,24.— 2) to

cause to err, to lead astray 2Chr. 33, 9; Is. 63, 17; pt. מָּקָרְ בַּוֹלְעִים a bridle that causeth to err Is. 30, 28; בְּיָבֶּיוֹרְ בַּוֹלְעִים thy leaders cause thee to err 3, 12. — 3) to make to stagger like a drunken man Jb.12.25.

Hithp. redupl. בְּתַּעְהָעָ to mock, to scoff; only pt. pl. מָהַעְהָעִים scoffing 2Chr.36,16.

ק a. קֿער pr. n. a king of Hamath 1Chr.18,9; 2S.8,9.

לעובה (from אור Hiph.) f. prop. testimony, hence: 1) precept, law Is.8,16 a. 20.— 2) custom, usage R 4.7.

תעל (= שעל) to make hollow.

תְּעְלְח 1. (from הְעָלֵח; c. הְעָלֵח; pl. הְעָלְחֹ f. aqueduct, ditch, channel Is.7,3; Ez. 31,4; קְשָּטְר who hath divided a channel for the waterflood? Jb.38,25.

תַענוּגִים (from יְעֵנֵגּי, pl. הַעַנוּגִּים הַ חַענוּגִּים m. pleasure, delight Pr. בָּנִי תַעַנְנִיךְ 19,10; Cant.7,7; Ec.2,8; בָּנִי תַעַנְנִיךְ children of thy delights, i. e. in whom thou delightest Mic. 1, 16. תְּעָנִיתְ (from עָּנָה II.) f. self-affliction, fasting Ezr. 9.5.

קּעְנֵךְ, חַּעְנֵךְ, pr. n. a city in Issachar, belonging to Manasseh Jos. 17.11: 1K.4.12.

קּעָצְמִה (from יְעַצְם; only pl. תַּעַצְמָה) f. force, power Ps.68,36.

קּגִי הַתְּצֵּרְבוֹת I.; pl. הָצֵּרְבּה f. surety, pledge בָּגִי הַתְּצֵּרְבוֹת hostages 2K.14,14.

קּעָה (by redupl. from מַעָּהָה) m. erring, deception; only pl. מַעָּאָה מַעָּאָר work of deception Jer. 10,15; 51,18.

קְּהָים (from אַבְּיָהְ , pl. מְּבְּיִהְ , sf. קְּבָּיְרָ , f. קְבָּיְרָ m. timbrel, tabret, drum Gen.31,27; Ex.15,20; Jer.31,3; מְיֵאֶבֶרְי קֹיבֶאָרֶךְ וּנְבָּבְיִךְ קֹיבָ the workmanship of thy tabrets and of thy pipes Ez. 28,13.

קּאָרֶת אַרָּם (from אַרָּם sf. 1) ornament, beauty, magnificence Ex.28,2; אַרָּת אַרָּת מִפְאָרָת אַרָם a diadem of beauty Is.28,5; יְבָּאַ beautiful jewels Ez.16,17; בּאַרָּת אָרָם the beauty (i. e. beau-

tiful form) of man Is.44,13.— 2) splendor, glory הְּלְּתְוֹ the splendor of his greatness Est.1,4; מְלָתִוֹ a glorious name Is. 63,14.

רַוּהָרִים (from רַּבְּיֹנְים to blow; pl. בּיתְוֹשְׁהַ, c. יְתְוֹשְׁהַן prop. something swelled, hence: 1) apple Cant. 2, 5; 7, 9; בְּתַּיִּ יְתְוֹשְׁהַ apples of gold Pr. 25, 11.— 2) apple-tree Jo.1,12; Cant. 2,3; 8,5.

고하고 pr. n. 1) a city in Judah Jos.12,17.— 2) a city on the borders of Ephraim and Manasseh Jos.16,8.— 3) a man 1Chr.2,43.

קפּוֹצְה (from אָפּוֹצְה f. dispersion; only pl.sf. הְפּוֹצוֹתִיכֶּם (בּבּוֹצוֹתִיכֶּם Jer.25,34; see also under אָפּוּ

תּ (from אָפָּר; only pl. c. הַּפְּרִים m. something baked or cooked בּקְרִיב מָנְחָת פָּתִים מַקְרִיב as the cookings of the meal-offering in pieces shalt thou offer it Lev.6,14.

לםל to be viscous, slimy, whence the next word.

something unsavory Jb. 6,6; fig. something foolish Lam.2,14.

only Hühp. הָּתַּפְל; see בָּתַל

pr. n. a place in the Arabian desert Deut.1,1.

קבלה (from בּבָּלֶה (from מָבֶּל (from בּבָּל (from בּבָל (from בּבָּל (from בּבָּל (from בּבָּל (from בּבָּל (from בּבָל (from בּבָּל (from בּבָּל (from בּבָּל (from בּבָּל (from בּבָל (from בּבַּל (from בּבָּל (from בּבַּל (from בּבָּל (from בּבָל (from בּבָּל (from בּבַּל (from בּבָּל (from בּבַּל (from בּבָּל (from בּבַּל (from בּבַּל (from בּבָּל (from בּבָּל (from בּבָּל (from בּבָּל (from בּבַּל (from בּבָּל (from בּבָּל (from בּבַּל (from בּבּב (from בּב (from בּבּב (from בּב (from בּב

קּפַלית, (from בְּפַלי, c. תְּפָלִית, ef. יְתְּפָלִית; pl. יִתְּפָלִית, f. 1) prayer, supplication Ps. 4,2; 6,10; 35,13; הַבְּלָית נְשָׁא תְּפָלִית to offer a prayer 2K. 19,4; elliptically: יְתְּפָלְית נְשָׁא תְּפָלָית to unto prayer Ps.109,4; הַבָּלִית הַנִית תְּפָלִית הַנִית הַפְּלָית הַנִית הַפְּלִית הַנִית הַפּלִית בְּיִר the temple Is.56,7.— 2) hymn, psalm Hab.3,1; דְנֵיד the psalms of David Ps.72,20.

קּבְּלֵאָת (from יְבַבְּי; sf. קּבִּיץ (from יְבַבְּעָת; sf. קּבִּיץ (from țierror, terribleness Jer. 49,16 (prob. בּבִּיץ which see).

on the west bank of the Euphrates (Thapsacus) 1K. 5, 4. — 2) a city on the Jordan 2K. 15, 16.

קַבּהְ (pt. קְבָּהֹת) 1) to beat, to strike, whence קּהְ.— 2) to beat a drum, to play on a timbrel; only pt. f. pl. מִלְמוֹת תּוֹפְפּוֹת חוֹפְפּוֹת חוֹפְפּוֹת חוֹפְפּוֹת חוֹפְפּוֹת חוֹפְפּוֹת חוֹפְפּוֹת on timbrels Ps.68.26.

Pi. קּוֹפְ ה to beat, to strike; only pt. f. pl. מָהְבְּבּוֹה עַל־לְבְבָהוֹ striking upon their breasts Nah.2,8.

to sew together Gen.3,7; Jb.16,15; Ec.3,7.

Pi. אָפָּר as Kal; only pt. f. pl. מְּמָרוֹת לְּקְתוֹת that sew pillows Ez.13,18.

ម្រុស្ត្រ (fut. មេស្ត្រ; pt. មេស្ត្រ, pl. បេស្ត្រ, pl. បេស្ត្រ, c. បេស្ត្រ, inf. មេស្ត្រ, មេស្ត្រ, sf. បុស្ត្រស្ត្រ, 1) to take, to take hold of (with ង) Deut 4,17; Is.3,6; ស្ត្រី ប្រមុស្ត្រី ប្រមុស្ត្រី to take the name of God in vain Pr. 30,9.— 2) to

take, to seize בַּיִּבְּיַבֶּח אָרַה רָּיִּח תַּפְּשׁרָ מוֹע מַנְּיִבְּיַבְּיִבְּח אָרִי מִּבְּיִּבְּיַבְּח אָרִי בְּּרְבְּשְׁבָּח אָרִי אָרִי אָרִי when ye have taken the city Jos.8,8.— 3) to handle בּּוֹיּח handling a harp Gen.4,21; of a reaper: אַבְּיִבְּי מְנַּלְ handling the sickle Jer.50,16; of rowers: יבְּשִּי מִנְּלְ hey that handle the oar Ez.27,29; of warriors: תּבְּשִׁי מִנְלְחָבָּה taking hold of (i. e. carrying on) the war Num.31,27; הַּבְּּיִר הַבְּּיִבְּי הַבְּּיִבְּי הַבְּיִבְּי הַבְּיִבְּי הַבְּיִבְּי הַבְּיִבְּי הַבְּיִבְּי הַבְּיִבְּי הַבְּיִבְּי הַבְּיבִי הַבְּיבְי הַבְּיִי הַבְּיבְי הַבְּיבְּי הַבְּיִבְּי הַבְּיִבְּי הַבְּיִבְּי הַבְּיִי הַבְּיִבְּי הַבְּיִבְּי הַבְּיִבְּי הַבְּבְּיִי הַבְּיִבְּי הַבְּיִבְּי הַבְּיבְּי הַבְּיִבְּי הַבְּיבְּי הַבְּיִבְּי הַבְּיִי הַבְּיִי הַבְּיִי הַבְּי הַבְּיִי הַבְּיִי הַבְּיִי הַבְּיבְּיִי הַבְּיִי הַבְּי הַבְּיי הַבְּיִי הַבְּיי הַבְּיִי הַבְּיִי הַבְיי הַבְּיִי הַבְיִי הַבְּיִי הַיִּבְּיִי הַבְּיִי הַבְּיִי הַבְּיִי הַבְייִי הַבְּיִי הַבְּיִי הַבְּיִי הַבְּיִי הַבְּיִי הַבְּיִי הַיּיִי הַבְּייִי הַבְּיי הַבְּיִי הַבְּיִי הַבְּיי הַבְּיִי הַיּבְיי הַבְּיי הַבְּיי הַיּבְּיי הַיּבְייִי הַיּבְּיִי הַיּבְּיי הַבְּייִי הַיּבְּיי הַיּבְּיי הַיּיי הַיּבְיי הַיּיי הַיּבְּייי הַיּבְּיי הַיּבְיי הַיּבְייי הַיּבְייי הְבִּיי הַיּבְייי הַיּבְייי הַיּיי הַיּבְייי הַיּבְייי הַיּבְיּבְיי הַיּבְייִי הַיּבְייי הַיּבְייי הַיּבְייי הַבְּייי הַבְּייי הַיּבְייי הַיּיי הַיּיי הַיּבְייי הַיּבְייי הַבְּייי הַיּבְייי הַיּבְייי הְיּיבְּייי הְיבִייי הְיּבְייי הְיּבְיי הְייִיי הְייּי הַיּבְּיי הְיִייי הְיּבְייי הְיּבְייי הְיבִיי הְיּבְּייי הְייי הְיּבְייי הְיייי הְיייי הְיייייי הְי

Niph. שְּבְּחָן (fut. מְּבָּחָלֵי ; inf. מַבְּרָּחָ 1) to be taken, caught Ez. 12,13; 21,29; בְּבֶּל בְּבֶּל נְהָפְּשָׁה בְּבֶל the noise of the taking of Babylon Jer.50,46.— 2) to be caught, detected (in an act) Num.5,13.

Pi. אַפָּת (fut. שְׁפָּת') to seize, to catch שְׁמָלוֹת בְּוֹדֵים הְתַפָּע the lizard (or spider) thou canst catch with the hands Pr.30,28.

קּבֶּת I. (from קּבְּת הַּ object of spitting הָּבָּת לְפָנִים אָהָיָה and I am become an object of spitting in the face, i. e. of aversion Jb. 17,6 (acc. Vulg. = מֹפָּת לִפְנִיהָם

וו. pv. n. Topheth, a place in the valley of Hinnom, near Jerusalem, where human sacrifices were offered to Moloch 2K.23,10; Jer.7,31 (see

קּבְּתֶּה (בּ בְּשָׁהְ II) m. burning-place (of corpses) Is.30,33.

יְהַבְּיִּרְ Ch.(pl. def. אַיְהָאָהָ) m. lawyer, judge Dan.3,2 אַקהָת pr. n. m. see הַקָּהָת 3.

לְּלֶהֶה (from הָּקְנָה : c. הַּקְּנָה , sf. הַקְּנָה) f. 1) cord Jer.2,18.— 2) hope או יש הַקּנָה לי I have hope R. 1,12; אָפָּם הִּקּנָה לִי I have hope Jb. 7,6; אָפָרָה הַמּקְנָה prisoners of hope, i. e.- hoping for freedom Zch.9,12.— 3) pr. n. m. 2K. 22,14 = הַהַּבָּה (אַנֹה הַנֹּה) 2Chr.34,22.

תקובה (from קום) f. power of standing Lev.26,37.

תקליקט, from קסף m. enemy, adversary; only pl. sf. η thy enemies Ps.139,21.

עַקְּינְי pr. n. a city in Judah, south of Jerusalem Jer. 6,1, the birth-place of the prophet Amos Am. 1,1; near it begins the desert אַקּינְי 2Chr. 20,20; gent. מָקוֹעִים 2S. 23,26, f. הַקּוֹעִים 14,4, pl. m. הַקּוֹעִים Neh.3,5.

עַקּקוֹעָ (from אַקּהָ) m. trumpet Ez. 7.14.

קלְּהָלְּהְ (from קְּיף = קְבְּיָ II.; c. הַשְּׁיְהְיּהְ ; pl. הַשְּׁבְּה f. revolution, circuit Ps.19,7; הַשְּׁיָה f. revolution, i. e. its end Ex. 34,22; הַיְבִיה הַשְּׁיִה the revolution, i. e. lapse, of the days 1S.1,20. קרָה (from קבְהַ) adj. strong, mighty Ec.6,10.

תְּקִיפְין Ch. (f. תְּקִיפִין pl. יְחַקְיפִין adj. mighty, strong Dan.2,40 a. 42; 3,33. Ch. (= Heb. שָׁבַל to weigh מְקַלְהָא thou art weighed Dan.5,27; או. p. שְּקַל weighed v. 25.

(mf. קוֹלְן to be made straight, correct מְעַנְת לא־יוּכַל לְתְקן that which is crooked cannot be made straight Ec.1,15.

Pi.] (fut.] 기 1) to make straight Ec.7,13.— 2) to arrange (others: to compose) Ec.12,9.

Ch. to establish; only Hoph. קבן to be established Dan.4,33.

חקע (ful. יָהָקַע ; pt. חָקָע, pl. חַקָּע; נותף. תַקַע , pl. חָקַעוּ ; inf. מַקוֹע , נתקע בו (תקע to strike; חַקע a) to strike or clap the hands, as a sign of joy Ps.47.2. b) to strike hands as a sign of pledge or surety Pr.6,1 (with \$\rightarrow\$ for); 17,18; whence pledgers, sureties Pr. 11, 15. — 2) to strike up a windinstrument, to blow מַקַע שׁוֹפָר to blow the trumpet 1S.13,3; הַקַע to hlow an alarm Num. 10, 6.- 3) to strike into, to drive, to thrust בַּקע הָרֶב בָּד to thrust a sword into Jud.3,21; תַּקָע יַתָר בָּ to drive a nail or pin into 4,21; hence: to fix by driving, to fasten 1S.31,10; תַּקְע בּיְתֵּד to fasten with a pin Jud.16,14; בקע אהל to fix or pitch a tent Gen.31,25 (where also simply הָלֵקע, omitting אָהֶל; Jer. 6, 3. - 4) to drive, to cast מוֹף יַפַּה סוֹף and he cast them (the locusts) into the Red Sea Ex.10,19.

Niph. אָרָקָע (fut. יְהָקֶע, הְיָהְקָע,) to pledge oneself by striking hands (with לְיִר) Jb.17,3.— 2) to

be blown (of a trumpet) Is.27,13; Am.3.6.

תְּבְעָ m. blowing, blast, sound Ps. 150.3.

קבות (fut. קבות) to overwhelm, to prevail against Jb.14.20; Ec.4.12.

a. קּקְר Ch. 1) to be or become strong, powerful Dan.4,8.— 2) to be hardened in this spirit was hardened to deal proudly Dan.5,20.

Pa. নূল to make firm Dan.6,8.

קֹקֶר (sf. מְּלְפֵּוֹי) m. might, power, authority Dan.11,17; Est.10,2; אָת אָּלִר תְּלֶּלְּן with all authority Est. 9,29.

קֹרְהָ Ch. (c. קְבְהָ ; def. κַבְּרָהָ) m. might, power Dan.4,27; 2,37.

קראָלְה pr. n. a city in Benjamin Jos.18,27.

תְרַבּוֹת (from תְּרָבוֹת I.) f. increase, brood Num.32,14.

תְּבְיּת (from בְּבָּה I.) f. increase, usury Lev.25,36; Ez.18,8.

יַנְגַּל see הִּוֹרְגֵּל.

Ch. to translate, to interpret; only Pu. pt. מְחָרָנָם translated, interpreted Ezr.4,7.

קרָבְּהָ (from בּוְדָבָּר, c. תְבְּבְּהָ) f. deep sleep Gen.2,21; 1S.26,12; fig. insensibility Pr.19,5; Is.29,10.

קרה, pr. n. a king of Ethiopia or Egypt 2K.19,9; Is.37,9.

קרוֹמֵת (from רוֹם Hiph.; c. תְּרוֹמֶת הַּלּ, מִּרוֹמֵת ; pl. תְּרוֹמֵת וֹן, f. 1) oblation, heave-offering, offering (to God or to the priest) Ex. 29, 28; 35,5; דְּבָּיִת ְּדֵּין הַרוֹמֵת יַרְ the heave-offering of the hand Deut.12,11; מְּרַיְּבֶּית וֹיִר הַרְיַּבְיּת וֹיִר הַבְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיי בְּיִיים בְּיִיי בְּיבְּיבְי בְּיי בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיי בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוּבְיי בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּיִיים בְּיים בְּיִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִיים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיִייִים בְּיייוֹים בְּייִיים בְּייִים בְּיוּבְייוּבְייִים בְּייִים בְּייִים בְ

קרומיה (from הור) f. setting apart, consecration Ez.48,12.

תרועה (from רוע Hiph.; c. תרועה) 1) shout, cry, alarm Jos.6,5; Jer. 20,16; הָרוֹעַת שְׂמְחָה shout of joy Ezr.3,13; הָרוֹעַת מֶלֶה the shouting for a king Num. 23, 21; הַרוּצַת שלחַמָה war-cry, alarm of war Jer.4,19; תַּקע תְרוּעַה to sound an alarm Num. 10,5. - 2) shout of joy, rejoicing Jb.8,21; hence: joy שופר תרועה Jb.33,26.— 3) sound שופר the sounding trumpet Lev. 25, 9; sounding cymbals גְּלְצְלֵי תָרוּעָה Ps. 150,5; יוֹם תָרוֹעָה a day of sounding the trumpet Num. 29,1; ברון הרועה a memorial of sounding the trumpet Lev.23,24.

f. prop. רּוְרְבְּהְ powder, hence: medicine, healing Ez.47,12 (acc. others from לְבָּלִּא).

in Ar. to be hard, whence the next word.

f. species of firm tree, holmoak Is.44.14.

raham Gen. 11,24.— 2) a station of the israelites in the desert Num. 33.27.

קרחבה pr. n. m. 1Chr.2,48.

תְּרֵין Ch. num. two; c. הְרֵין twelve Dan.4,26; f. הַרָהִין 6,1.

קְּרְמָּה (= תַּרְמִית , from בְּרָמָה Pi.) f. cunning, deceit Jud.9.31.

תְּרְמִית (from תְּבְים Pi.) f. fraud, deceit Jer.8,5.

קּבְּרֶן (for בְּאְבֶּן, from אֶּבֶן a pine) m.

1) mast of a ship Ez. 27,5; sf.
בּיבָרָן Is. 33,23.— 2) signal-pole Is.
30,17.

ער Ch. (= Heb. אַבְי) m. 1) gate Dan. 2, 49. — 2) mouth, opening Dan. 3.26.

רָּרָע Ch. m. door-keeper, porter; only pl. def. אָרָעי Ezr.7,24.

לְעֵלְה (from רַעֵּל) f. reeling, intoxication יוֹן פּּרְעֵלְה wine of intoxication Ps.60,5; פֿרֹת פֿרָעֵלָה cup of intoxication Is.51,17 (see

19;Jud.17,5; 18.19,13; שַּׁאֲל בַּחְרָפִּים to consult with the images Ez. 21,26; abstractly: image-worship, idolatry 18.15,23 (see אַנַּבּ Hiph.).

קּבְרָ pr. n. 1) name of a woman mentioned in Num.26,33.— 2) cap-

ital of the kingdom of Israel 1K. 14,17, celebrated for its pleasant situation Cant. 6.4.

מְלֵישׁ pr. n. Persian eunuch Est.2,21.

Gen. 10,4.— 2) a city in Spain, principal emporium of the Phenecians Is. 23, 1—14, whence they fetched silver, iron, and lead Jer. 10,9; Ez. 27,12 a. 25.— 3) name of a Persian courtier Est.1,14.—4) a precious stone brought from Tarshish (acc. Sept. and Vulg.: chrysolite) Ex.28,20; Ez.1,16; Cant. 5,14; Dan.10,6.

N구발구의 m. title of the Persian governors in Jerusalem Ezr.2,63; Neh. 7,65 a. 8,9, for which 기구의 12,26.

הָרִין see תַּרָתִין.

וְרְיָהָ pr. n. Assyrian general under Sargon and Sennacherib Is. 20,1; 2K.18,7.

קְּרָתְּ pr. n. an idol of the Avvites 2K.17.31.

רְשִׁאָּה (from אשׁי, only pl. תְּשָׁאָה 1) noise Is. 22,2; Jb.36,29.— 2) shout, cry Jb.39,7; הון הון לֶה shouts of, Grace, grace unto it Zch.4,7 (in later Hebrew the phrase הְשָׁאוֹת הַן is used in the meaning of 'thanks').

קשׁבֶּה gent. of הְשָׁבֶּה, birth-place of prophet Elijah 1K.17.1.

ית (from יבשְׁישׁב) m. checker-work אַשְׁבֶּעְ a checkered coat Ex. 28,4 (Eng. Bible: broidered coat). קשׁוְבֶּה (from שׁוּב c. תְּשׁוּבְּה; pl. מְשׁוּבוֹת f. 1) return 18.7,17; of the return of time 28.11,1. — 2) reply, answer Jb.21.34.

קשׁוְתֶּה (from שׁוֹם) f. deposit; only c. קשׁוּמֶת what is deposited in one's hand Lev.5,21.

קשׁועַה (from שוע II. or יָשַׁיִי; c. אַשׁוּעַה הְשׁוּעַת f. help, deliverance, salvation Ps.60,13; 144,10.

ק (from שׁיִּשׁ or בְּשִׁיּהָ; sf. קּישִׁיּבְּקָה,) f. longing, desire Gen.3, 16; 4.7; Cant.7,11.

קשׁוְרֶה (from שׁוּר I.) f. gift, present 18.9,7.

תּוּשִׁיָּה see תְּשִׁיָּה.

תִּשִׁיעִי num. the ninth Num.7,60; f. הִשִּׁיעִית Ez.24,1.

תשעת ה. (c. אָשֶׁרָה, m. הְשִׁעָה, c. אַשְּׁרָה num. nine אַשָּׁרְשָׁרָה nine years Gen. 11,19; השֵׁע חוח הַשֵּע חוח הַשַּע nine hundred years 5,5; השָׁעַר הַמַּשׁוּת יְלְהְשְׁעַר הַמַשׁוֹר אָנָה אָנָר הַשְּׁרָה הַשְּׁע unto the nine tribes Num. 34,13; as ordinal: אַשָּׁר הַשְּׁעָר הַשְּׁעָר הַשְּׁעָר הַשְּׁעָר הַשְּׁעָר on the ninth of the month Lev.23,32.

נתן see תת.

ית תחוני pr. n. a Persian governor Ezr.5.3.

ANALYTICAL INDEX

of unusual forms whose roots some students may have difficulty in finding.

×

אַבָּה from אַבּוּ Is.28,12 for אַבּוּא. אַבי 1K.21,29; Mic.1,15 for אַבָּי from RÍD. אביבה Jer.48,8 for אביבה 1 fut. Hiph. of אַבַר, וו נָאַל from הָנָאַלְתִּי Is.63,3 for הָנָאַלְתִּי from גַּאַלְתִּי וארהה Is.38,15 1 fut. Hithp. of דְּרָה; also with sf. DIIN Ps.42,5. ו דַּמָה 1s.14,14 see בּמָה Is.14,14 see בּמָה Is.14,14 see אַהוֹדֵנוּ (אוֹדֶנוּ fut. Hiph. of בְיַבָּה 1 אַהוֹדֵנוּ ... זהי 1 fut. ap. of הַּיָּה . ז אוֹחוּלַה Jer.4,19, Kri אוֹחוּלַה 1 fut. of אוֹכִיל Hos.11,4 for אוֹכִיל 1 fut. Hiph. of אַבַל. לְיִין Jb.32,11 for אַנִין 1 fut. Hiph. of . אוו ing Jb 23,8 1 fut. ap. ^ of 하다. קבות Gen.31,39 for אַרַטְאָנָה from . חַמַא אַָםיוֹת pl. of אַםיוֹת. Ez.39,7 1 fut. Hiph. of מַלַל II.; so also וול Num.30,3. אָחֵל Deut.2,25 1 *fut. Hiph.* of אָחֵל III.; so also יחל Jud.13,5. בחת Ch. imp. Aph. of החת . חַחַבּא Jer.17,18 1 fut. Niph. of חַחַה. קְּחָתָּא Jer.1,17 1 fut. Hiph. of חַחַה. ២% Hos.11,4 1 fut. ap. Hiph. of កម្មុ .

אֵל see אֵלַכַּה. איפיל 1 fut. Hiph. of יבלל . אַיתָם Ps.19,14 = אַיתָם 1 fut. of מַּם . וַ אַכּוֹת 1 fut. of בַּתַת; 3 fut. וַבַּתוֹת 1. $A\subseteq \mathbb{R}$ Ex.33,3 = אַכֵּלָה 1 fut. Pi. of בַּלַהቫጋላ Mic.6,6 1 fut. Niph. of ካይጋ . מַלּכִּם Ps.118,10 אַמִיכֵּם Hiph. of אָמִיכַּם, אָנְבֶּה Ch. Dan 4,9 = אָנָבָה from אָנָבָה. אָנַרַע see אָנַרַע . קַּבְּרָּ 1 fut. a. pt. sf. of אַבְּאָ, which see עפרם Hos.10,10 1 fut. sf. of בַּבר . ַ פַּאַרה Deut.32,26 *Hiph*. of פַּאַרהם. אַפּת Jer. 20,7 1 fut. ap. Niph. of בּתַה. יעה Ps 139,8 1 fut. Hiph. of ציעה. ন্মুম Jer.1,5 and Jo.42,6 1 fut. sf. of וֹיַצַר I.; the word in Is.42,6 is referred by some to לצַב I. . לקח fut. of אַקּחָה , אַקּחַה אַרָה for אר imp. of אַרָה. ואַרַיָּוֶךְ ls.16,9 1 fut. sf. Pi. of בַּוָּה. שַׁכַם inf. of שַשַׁבָּם . ווּנָשַׁק זוּ 1K.19,20 ווּנָשַׁק זוּ. לשב Ez.3,15, Kri אשר from בשב. עשתיו Dan. 5, 3 for שָׁתִיו 3 pret. pl. of אַתָא . יַבע 1 fut. Hithp. of אַרְוַבּע . אָרַייּ for אָרַייּ, imp. pl. of אָרַייּ . אָתָנוּ for אַהִינוּ ו pret. pl. of אָתָנוּ

ו נָתַק 1 fut. sf. of בָּתַקנּך I.

-

pt. sf. of בּוֹרָאָם Neh.6,8=בּוֹרָאָם pt. sf. of בּוֹרָאַם . בַּאַשֵּׁר (בַּהַהָּכִין 2Chr.1,4 for בַּהַכְּין (בַּאַשֵּׁר (בַּ וֹהֶכְין inf. Hiph. of בוּן I. בהרג Ez.26,15 for בההרג inf. Niph. of בּהשׁמַה Lev. 26, 43 for בַּהשׁמַה inf. Hiph. of בשַבוּ בּשַׁם Am.5,11 see בּשַׁם. 12 Zch. 4,10 for 12 from 112. קיקרוֹתֶיף Ps.45,10 for בִּיקּרוֹתֶיף pl. sf. of יָּקְרָה; see יָּקְרָה. ים for במיתי pl. c. of במתי . ובוא from בַּאנוּ 18.25,8 for בַּנוּ ווה בניתוד Ez.16,31 for בניתוד inf. sf. of בַצָּאֹתְיוֹ Ez.47,11 for בְּצוֹתְיוֹ from בַּצָּא בִשְׁנָם Gen.6,3 see בְשַׁנָם and בְשֵׁנָם . שָׁר Bee בְּשֶׁלְמִי , בְּשֶׁלְּי ובתה Is.7,19 pl. of בתות. בַּתִּים pl. of בַּתִּים.

٦

٦

דּוֹרֵי pl. of דּוֹרָאים דּוֹרָאים בּלְיוּ Pr.26,7 for דַּלְיוּ . דָלַל from בַּלִיוּ . יָדַע הַבְּלִיוּ (Pr.24,14 for בַּעָה , בַּעָ יָדַע see יָדָע בָּת pr.24,14 for בָּעָה ; יַדַע from בַּעָר. בַּעָר . בַּעָּה Ex 4,2 inf. for בַּרָיוֹש Ezr.10,16 for בַּרְיוֹש

ובח for הוגיחו Hiph. of האוגיחו . יַהַב see הַבַּה, הַבַּה . הַבַּה. יבש from הוֹבְישׁ from יַבְשׁ from . יָבָשׁ אהבו הבו see הבו ותבוק inf. Niph. of הבוק I. יהַבָּר inf. Hiph. of הַבָּר . וֹ הַנָּה inf. Po. of הַנָּה I. שנלתה Jer. 13, 19 for הגלתה Hoph. f. of <u>גל</u>ה. והרוש Is.25,10 inf. Niph. of דרוש. הובר Ch. Hoph. of הובר הוברה Ch. Aph. of הוברה. ובה Hiph. of בובה I. יבר for הולבת inf. Hoph. of הולבת. וֹבָלוֹ for הַלָּלוֹ from הַלָּלוֹ I. הושבותים for הושבתים Hiph.sf.of הוחל Hoph. of בוחל הוחל ותל Hoph. of בותל II. הורה Ch. inf. of הורה. . וַמַן Ch. from הָוֹרָמֵן Ithp. of וַמַן . זול from הזילו Lam.1,8 for הזילו . וַבַה 1s.1,16 for הְתַּלֵּה Hithp. of הַנַּבּוֹ . זַרָה Ez.6,8 inf. Niph. sf. of הַזָּרוֹתֵיכֶם , sf. החל (בתלו , Ez.20,9 inf. Niph. of 5ַחַ [I.— 2) inf. Hiph. of חַבַל III. נַטַה imp. Hiph. of נַטַה. ארם ז a pret. f. Hiph. sf. of מום . וביני for הוֹלְיכִי Ex.2,9 imp. Hiph. of ٦<u>٢</u>ټ. הַימָן Ch. Aph. of הֵימָן. הַתְּי Ch. Aph. of הַּתְּי . היתי Ch. Hoph. of היתי וה imp. Hiph. of בָּר . בול Ez.21,33 Hiph. of בּרִיל ּ נָבָה Hiph. sf. of הַבָּנִי , הַבָּנִי . הַלְאַתָה Ez.24,12 for הַלְאַתָה *Hiph. f.* of לַאָּה.

הלל inf. sf. of הלו see הַמַהָם m. יַמן for הִימִין Hiph. of הַמִּין. למבר for המפנו Hoph. of הְמָכוֹ inf. Niph. of בַּמַם . יַםְבָּה Jos.14,9 for הָמָםוּ of בַּטָבָה. מבוֹתְם for הַמְרוֹתָם inf. Hiph. sf. of . מַרַה □1 imp. Hiph. of □1. נות Hiph. of הנים. וות Hoph. II. of ווים Hoph. II. of ווים . בּנִעֵּל Ch. Hiph. of בַּנִעָּל. נוף Is.30,28 Hiph. of הַנְפָּה. סות Hiph. of הַסִית. הַעָּוַה for הַעָּוָה Illph. of עַנוּ . יַעַל imp. ap. Hiph. of עַלָה. עַלָה הַעַלָה for הַעָּלָה Hoph. of עַלַה. ם בַּרָבָם for בַּבְּרָבָם inf. sf. Hiph. of בַּבָּרָבָם . דינטיד Hithp. of און. ינוֹ inf. Hiph. of צַבּן. קום for הוקם Hoph. of הַקַּם. . קצות for הַקצוֹת inf. Hiph. of הָקצוֹת ឯកូកូ imp. Hiph. of កង្កុ. . רָבָה see Hiph. of הַרְבָּה וֹה' Is. 59, 13 *inf. Pu*. of הָרָה. . רָכֵּם imp. pl. Niph. of הַרְכֹּוּ קר imp. ap. Hiph. of בַּבָּר. רַצָּת *IIIph. f.* of בָּצָה. שוב for הַשָּׁב imp. Hiph. of הַשָּׁב. הַשַּׁם for הוּשַׁם *Hoph*. of הַשַּׁם. ישׁעָה imp. ap. Hiph. of שַעָה I. auהַשְּׁפּוֹת au Neh.3,13 au הַשְּׁפּוֹת. ក្មាញស្មីក្ Hithp. of កាញ់ម្នាំ . שַׁעַע I. a. II. שָׁעַע II. a. II. קרָבוּקרָ Ch. inf. sf. Aph. of אָה הוב וו יָרָה Hiph. of יְנְהָ II.

לְהָהְ imp. Hithp. of חָלָה for אָתָא for הָאָתָי for הָאָתָי imp. Hiph. of הָתִּיּם for הָתְּמִּק imp. sf. Hiph. of הָתִּמְם for הָתְּמַן ing. sf. Hiph. of הָתְלֵל II. הַתְלֵל Hithp. of הַתְּבָּרות הַתְּבַּרות inf. Hithp. of הְתַבַּרות inf. Hithp. of

7

וּנְה Ez.16,34 for וּנְה Pu. of וּנְה יְנָה see וַמֵּים a. וַמַּם.

П

מז

אטָאט *Pi. redupl.* of אטָט. הטַ *pret.* of הַטְּטָ בּטַע *inf.* of עָטַן.

7

וַרֶבֶם for יַרְכֵם from יַרָבָם. ודם, pl. ידם fut. of במם. יוב (ut. Niph. of במו (עד מון וובים). יהוא Ec.11,9 for יהוא fut. of הוה II. יהובר Ch. fut. Aph. of אבר. ובה for יוֹרָה fut. Hiph. of יוֹרָה II. יהושיע for יהושיע fut. Hiph. of ישיע. יהי fut. ap. of היה! יילילו Is.52,5 for יילילו fut. Hiph. ליבילו ਜਹਾ Ch. fut. of ਜ਼ੀਜ. וֹאָהַל Is.13,20 for אַהַל fut. Hiph. of אַהַל. יהתלו fut. Hiph. of יהתלו יוֹכְלוּ Ez.42,5 for יֹאכִלוּ fut. of אַבַל 4. יוֹלֵד for יוֹלֶדֶת pt. f. of יַלַדְּת. יור fut. ap. Hiph. of יור I. יוֹרָא Pr.11,25 for יוֹרָא fut. Niph. of (acc. Stb. for יְרוָה Hoph.). יושַׁבְתִּי for יוֹשֶבָת pt. f. of בַשַּׁיַ. וַמַם for יוִמוּ זְמוֹ from וַמֵּבּוֹ. יְחְבְּרָךְ Ps. 94,20 for יְחָבְּרָן Pu. 🔗 of ו חַבַר I. fut. ap. of all. יחר Pr.27,17 fut. ap. Hoph. of דַרָּב . יְחִי, יְחִי, fut. ap. of הַיָּחָ. יְחִיתַן for וְחָתָן fut. Hiph. sf. of חַחַבָּן . וו חלל fut. Haph. of יחל II. ווו חַבל fut. Hiph. of הַבל III. יַחַל for יַחַלּוּ from יַחַלּוּ. . חָמַם see וַחַמְנָה , וָחָמּה see חַמַם יַחָמוּ (מַחַבְּינִי Gen.30,39 a. בַּחַמַלָּג see בַּחַבַּי, וְחֵן fut. ap. of בַּוֹן fut. ap. יְחְנָּף for יְחְנָף fut. sf. of יְחָנָף. भेपें tot अंपिं trom bbi ר<u>ורי fut. ap</u> of וור fut. ap $\underline{\Pi}$ יִת, pl. אַרַיִּת, see אַרָּיַם, נט , ש' fut. Hiph. of בּטָב , יִנֹי יוִטְיב for יוִטְיב fut. Hiph. of יוַטְיב.

יוליל for ייליל fut. Hiph. of ייליל. ייף fut. ap. of ביף. ור fut. ap. Hiph. of בבה fut. ap. Hiph. of יַבַבְּדֵנְנִי Ps.50,23 for יְבַבְּדֵנְנִי from בַּבְּדַנְנִי יבונגו for יבונגו fut. Pi. sf. of ובונגו. יבל Ch. fut. of יבל. יבַסְוֹמוּ for יבַסְוֹמוּ fut. Pi. s/. of בַּסְוֹמוּ יבתו for ובתו fut. Hiph. of חחם. וַבַּת fut. Hoph. of הַבַּת נַבְּתוּ בּתַת אוֹים. ו לוו fut. Hiph. of יליוו I. לון fut. Hiph. of יַּרְינוּ . מותה ap. fut. Niph. of מותה. ימר fut. of ימר. ימְרוּהְ for יאמרוּן from אַמַר . YNI for YI fut. Hiph. of YII (see also [LN] II.). ינבע Ch. for ינבע fut. of ינבע. יני Ps.141,5 for יני fut. Hiph. of אוני . ונים fut. Hiph. of ונים. בבל fut. of בבם. בַבַּב fut. Hiph. of בַבַב. יער fut. ap. Hiph. of יער. עום fut. ap. of עום, עום fut. ap. יערו Is.15,5 fut. Pi. of און I. יעור *fut. Niph.* of עור I. and עור II. יער fut. ap. Hiph. of עור I. ום fut. ap. Hiph. of סבור fut. ap. Hiph. קבר fut. Hiph. sf. of בפרה. ּפַתַר for חַלְּפַב fut. Hiph. of בַּבָּת עַבַּעָן Ch. fut. Ithp. of צָבַע . יְצְשֵׁירָן: Jos.9,4 Hithp. of צִיר 3 (acc. some = וְצְׁשֵׁיֶּרֶוֹ from נְצִישׁ בַּוֹרָן from נְצִישׁ. Lai' bai' bai' bai see bai. וֹצֵין and אַנין from אַנין I. וצר I. and וַצַּר I. and וַצַּר l. שׁבֵּי, fut. ap. וְצָרוּ, וְצָרוּ, יוָצָר, see וַ יַצַר IL

יצר fut. ap. of אול II. ואון לעל. of אין יצחו. וקרו, pl. יקרו fut. of בכר 1. רַב fut. Kal, חבי fut. Hoph. of חבי. יבן לעל, of יבן. יבן , יבן. יקרה for יקרה! fut. sf. of יקרה. שף fut. ap. of ששף. שׁבְּיֵל fut. ap. Hiph. of בְּשָׁבְיּ. יַרָא, לוַרָא fut. ap. of דָאָה. יראו imp. pl. of אין. יראו for ייראו fut. pl. of יראו (but יראן with short Chirek is fut. of וֹבַאַה). יראו 2S 11,24 = יראו fut. Hiph. of יַרֶב fut. ap. Hiph. of יָרֵב but יַרֵב ; but 1S.15,5 = אַרֶב fut. Hiph. of אַרַב . וֹרֵד 1K.6,32 fut. ap. of בַּרָד Il. ירוא for ירו inf. of ירוא I. ירון Pr.29,6 for ירן from בנן. ירוע fut. Niph. of בעע I. ירוץ for ירין fut. of בַצַץ. ובה. fut. of בבן. ירמו fut. Niph. of בַּמַם. ורע from בעל II. (to be bad); but וַרַע Jb.20,26 fut. ap. of בַּע III. (= בעע I.). ירע, ירע, ירע, fut. Hiph. of בעע I. ישׁר, יָשׁר, fut. of יַשַּׁרָם; for ישַׁרְהָם fut. sf. וושין fut. Niph. of השין. ישי Ps.55,16 for אַישׁי fut. Hiph. of נשא I. שים Jer.49,20 for שיים fut. Hiph. of ם ישַׁבַ or בַשָּבָ. ושל fut. ap. of ושׁל I. . תשומם see ישמם

A see Wi.

שׁעַה fut. ap. of שַׁעָה I. נשר or שור .1Chr.20,3 fut. ונשׁר or נשׁר יָשַׁרְנָה for מִּישַׁרְנָה from יָשַׁרְנָה. ישַׁבַק fut. Hithp. of ישַבַּק יַּשְׁקוּן . יָהָא for אָתָה fut. of הָאָה, אָתָה . ותוכח fut. Hithp. of חביב. יתוין Ch. fut. Ithp. of און Ch. וַ חַבל ח, יתְּחַל fut. ap. Hithp. of וּתְחַל I במו fut. ap. Hithp. of חבם. בתם f. בתם pl. וממן fut. of בתה . ַחַבּם fut. Hithp. of בְּחַם. משח Ch. fut. Ithp. of שום .

Ps.22,17 see בארי בּיתְרוֹן Ec.2,13 בּיתְרוֹן. جَرِّم 2S.23,6 = 5 جَرِّم (see رَحِّم 6). (בּלָ הַנָּה וֹאַ: אַנְּלָן = 1K.7,37 בָּלָּהנָה (see

קַלְנָה Gen.42,36 = וְלָבָה (see לָבֶוּ). נַלָה see בָּהַנְלוֹתָך Is.33,1 for בַּנְלוֹתְהָ see (acc. some interpreters = בַּבַלוֹתָהָ from בָּלָה).

ַ בְּנַעַן Is.23,8 pl. sf. of בָּנַעַן .

לַאַרִיב for לַבְאַרִיב *Hiph*. of אַבריב. להאור for להאור יות inf. Niph. of אור. לָבִיא Jer.39.7 בוֹא Hiph. of לָבִיא. בַרַם Ec.3,18 inf. sf. of לבָרַם 3. וֹלְהַבָּה (בּת Ex. 3, 2 c. of בַּת בַּה בַּה בַּה from ユュラ. ָלָהָנִין , לֶהָנוּא Ch. fut. of בָּנָינָן , לָהָנוּא . $\pm inf$. סַּלָהָשׁוֹת=2K.19,25לַהְשׁוֹת $\pm inf$. of מַצָּאָהוֹת יַ ובתם ls.47,14 inf. of בתם . יחנן inf. sf. of לחניכם. יַחָם in ? Pi. sf. of חַחָב in .

יַפַר for לִיפוֹר from יַפַר. נַקְּהַה see לִיקָהַת for לִיקָהַת. . הַלַה from לְבַה , לַהְ קבר from לְבָה Num.23,13 (הַבַּלָּדְ from הַבַּלָּדָ. בַּבַר inf. of בַבַר. יַלֵב for לַלֵּהָת ב לָבֹרָת of יַלָּב יוּה יוּה יוּה יוֹיה יוֹיה יוּה יוֹיה יוֹיה יוֹיה יוֹיה יוֹיה יוֹיה יוֹי למהף Cn. inf. of קוחה. . מַרָה for לַהַמְרוֹת inf. Hiph. of בְּבָה בה Zch.5,4 for בות pret. f. of אלות. וו צבה for לַהְצָבוֹת inf. of לַצְבּוֹת II. לרא for לירא inf. of ברא . וֹבָרָד Is.45,1 inf. of רַבַּד I. בֹחַלַ Ez.46,14 inf. of סְבַּיל אַכַת see בַּת. יַנָתוֹ see בַּתָּתוּ.

יביא 2S.5,2 for מָבִי pt. Hiph. of אוֹם. בַּעַת IS.16,15 see בַּעַתְּ at the end. מַבַּרִאשוֹנַה בְנַר pt. Hoph. of בְנַרִים . קדין Jud.5,10 pl. of בַּדִּין, which see. לְהַיּמַן Ch. pt. p. Aph. of מְהֵימַן . נַחַתְּין Ch. pt. Aph. of מָהַחָתִין. קהָהְ Ch. inf. of מְהָהְ מומת pt. Hoph. of חומת בוַם pt. Hoph. of בּבַבָּ ם מוּעֶדֶת for מְבֶּלֶת מָם pt. f. Pu. of מַּנֶּדֶת. NYID pt. Hoph. of NYI. מוָא (דְּ הַּוֹנָאָ Ch. inf. of אַנָאַ. ַ מַה־וָה == מַוָּה, see בַּוָּה. לוין for מַאַין pt. Hiph. of אַווּן. NDD Ch. pt. Aph. of 자고. וְחַבְּי Ch. inf. of בּוֹחַן. הַבְּבֶּר for הְבַּבְּהָ Hithp. of הַבְּבָּר. מִימֵי pl. c. of מִימֵי . . מֶּלֶרְ from מְלָכִים בּ 2S.11,1 מְלָאכִים מלא Ez.28,16 בלא from מלא. מלין pt. Hiph. of כלין II. אַלְפָנוּ Jb.35,11 = מַלְפָנוּ pt. Pi. sf. . מַלָא rom מַלָאתִי = Jb.32,18 מַלְתִי . מַן see מָנָהָם , מַנָהוּ , מָמָנוּ , מָמֶדּ , מָמֶדּ רוב בו Ps.68,24 see בורו I. רות pt. Hoph. of מָנָח. מַנְיָחַ pt. Hiph. of בּוּנְיָחַ. מעוניה for מעוניה from בעוניה. ו קבל see מ<u>קללוני</u> I. Pi. I. י קבן for מְקבּנְתִי pt. f. Pu. of מָקבּנְתִי קרקר pt. Pi. redupl. of קרקר I. שַתַה Ez. 8,16 from שֶׁתַה (see קשָׁתַחַנִית f.). קַב and מַּבְּב 2 pret. of מַנּה. אחָם Ch. inf. of אחָא. ַםְרָה pt. p. of מְתַחֵרָה. נאָנָה a. נָאנָה pt. Pi. of נָאנָה. ו גאות 1 fut. pl. of אות . ובוה 1 fut. pl. of ובבוה.

וָבֶּיתָ for נָבֶאָ*וּ Pi.* of נָבֶיתָ. (see בַּבָה ls.64,5 fut. Hoph. of בַּבָה (see וֹנַבַל I.). בַּלָה Gen.11,7 for נָבְלָה fut. of בַּלָה ובקה Is.19,3 for בַּבְקַה pret. Niph. of בַקק I. נגאַלוּ see נָגאַלוּ II. Niph. וַרְמָה Jer.8,14 for בַּרְמָה fut. Niph. of . דַמַם נְהֵינ fut. ap. of בְּהָינ.

ַ נַהַלָּאָה pt. f. Niph. of נַהַלָּאָה pt. f. Niph. of בַּהַלָּאָה. נוגות for נוגות pt. f. pl. Niph. of נוגות נוֹלְדוֹ 1Chr.3,5 for נוֹלְדוֹ Niph. of יָבַר

נַּמָרוּ Nithp. of בַּיַברוּ . נועו see נועו. וותלל 1) Niph. of חַלֵּל II. (to profane); 2) Pi. of נחל I. (to possess). בחם Pi. and Niph. of בחם. . חַמַם for נְחַמִּים pt. pl. Niph. of חַמַם . חנן Niph. f. of נחנה יַחָר, pl. נְחַר Niph. of חַרַר. ַחָתַת pret. Niph. of הַחַת. נחת from נחת see נחתים). ינה fut. sf. of נינם. ניבם fut. sf. of ביבם I. זַן fut. ap. Hiph. of נָבָנוֹ ; נָבָה sf. לבחת 3 pret. f. Niph. of חבים. וַבַּפַר Nithp. of בַּבַּפַר. לוה from נכנה for נמכנה. . מול Niph. of נְמַלְתֵּם , נְמוֹל מור Niph. of נמר קַבָּה for נָסְבָּה Niph. of בָּסְבָּה. וֹנַמַה Ps.4.7 = נָשָׁא; but see וַמָּה II. פוץ for נפוצה Niph. of נפוצת. נפלאה for נפלאה Niph. f. of בּלַאַה. לָפַל Ez.28,23 Pi. redupl. of נַפַל I.

קַלְל (נְקְל Niph. of בְּלָל (נְקְל 1) 28.19,43 noun formed from אַשְׁן (others Niph.) of נְיָּאָר ; בָּעָא 2) Zch.5,7 and 1Chr.14,2 pret. f. Niph. of בְּשָׂא .

נצטדק Hithp. of צדק.

נְצֵר for נְצְרָה imp. of נְצְרָה קוֹט Yiph. of נָקְשָׁה אוֹר אַ אַנִּחָשׁה.

נְשֵׁרְנוֹ for יַשְׁרָנוֹ Niph. of נְשֵׁרְנוֹ בּב.39,26 and נְשֵׁרְנוֹ Ps.139,20 for זְשָׁרְנוֹ from נְשָׁאוֹ

י שְׁכֵּח Ps.32,1 for נְשֵּׁר p. of נְשֵּׁר Num.21,30 בְּשָׁר וֹשְׁרָ וֹשְׁרָ וֹשְׁרָ בִּיִּים בּי אַנְשָׁר היי בַּשְׁם of Hiph. of נְשִׁר or Hiph. of נְשְּׁקְוָה Pr.27,15 Nithp. of נְשְּׁקְוָה Jut. Hithp. of שְּעָה I. עָּשְׁקְנָה Jud.20,32 = נָתַקְנְהוּ (without Dagesh) from נָתַקְנְהוּ I. נָתַקְנִהוּ , נָתַקְנִהוּ , נַתַּתְּי , נַתְּתְּי , נַתְּתִּי , נַתְּתְּי , נַתְּתִּי , נַתְּתִּי , נַתְּתִּי , נַתְּתִי , נַתְּתִי , נַתְּתִי , נַתְּתִי , נַתְּתִי , נַתְּתִי .

סֹבֵיב 2K.8,21 = סֹבֵיכ from בְּבָּם, מַבְיב סֹבָיכ from סְבָּבוֹ סִבְּיב from סְבָּבוֹ from סְבָּבוֹ from סִבְּלוֹ.

Ð

ក្នុង, הַחְוֹתְבּ, הַהָּם, הַחְדָּם, see הַהְםָּ, הַתְּבָּ הַתְּבְּ Ez.22,20 inf. of הַבָּוּ הַבְּ הַ הַ הַ הַ הַ בָּ הַשְּיִם Mal·3,20 for הַתְּשָׁבַּ from הַבָּי

٧

אָא, הְצָּא imp. of יְצָא inf. of אָיָרָ. יְנָאָ inf. of אָיִרְנִי יִּגְיּ אָירְנִי Pl. אַ פֿתְרְנִייֹת. אַכְּתְרְנִייִּ see צְמָרְרְנִיִּיֹת. אַנְיִינְיִי see צְמָרְרְנִיִּיִּתְ אַנְיִינִי inf. of יָצַאָּ imp., רָצָּאָ

D

קאם Hos.10,14 for מף pret. of מף. כאם Ch. pt. of מף. בקבר ה, הקבר, הוב imp. of בבני

קבר, יבוף pret. of בבר. הביותף. of הבל. הביותף. of הבל. הביותף Ez.17,5 for הבל. ביותף Hos.11,3 for הבל. ביותף ביותר הבל. יבותר יבותר הבל. יבותר יבותר הבל. יבותר הבל. יבותר הבל. יבותר הבל. יבותר הבל. יבותר יבותר יבותר הבל. יבותר הבל. יבותר הבל. יבותר הבל. יבותר יבותר

V

טאש Ez.16,55 for שש pt. of שאט II.

שא imp. of שא.

ראָשִׁ inf. of אשָׁבְ.

בּשָׁב imp. of שַּבְיּן, שֵּב בּין, שֵּב יוּשְׁב verb. n. from שַּיֶּן, also from בַשָּׂין.

בּשָּׁב Ps.23,6 for יִּחְשִׁיְן.

בּשָּׁב Gen.6,3 see בּשִּׁין.

בּשִּׁב Gen.6,3 see בּשִּׁין.

בּשִּׁב וּשִׁיב יִשְּׁיִן.

בּשִּׁב וּשִּׁב יִשְּׁיִן יִשִּׁיִּר see שִּׁבְּיוֹן.

בַּשִּׁין וּשִּׁיִן יִשִּׁיִּן see שִׁיִּבוּ יִשָּׁיִן.

בַּשִּׁב pr. of בַשִּׁיִן, יִשְׁיַנְן יִּשְׁיַנִּן יִשְׁיִּן יִּשְׁיַנִּן יִשְׁיִּרָן יִּשְׁיִּן יִּשְׁיַנִּן יִּשְׁיִּן יִּשְׁיַנִּן יִשְׁיִּן יִּשְׁיַנִּן יִּשְׁיִּן יִּשְׁיַּן יִּיִּרָן יִּיִּב יִּבְּיִּנִן יִּשְׁיִּרָן יִּיִּב יִּבְּיִּב יִּבְּיִּב יִּבְּיִּב יִּבְּיִּב יִּבְּיִב יִּבְּיִּב יִּבְּיִּב יִּשְׁיִּב יִּבְּיִּב יִּבְּיִּב יִּבְּיִב יִּבְּיִב יִּבְּיִב יִּבְּיִּב יִּבְּיִּב יִּבְּיִּב יִּבְּיִּב יִּבְּיִּב יִּבְּיִב יִּבְּיִב יִּבְּיִב יִּבְּיב יִּבְּיִב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִבְּיב יִּבְּיב יִּבְיב יִּבְּיב יִבְּיב יִּבְּיב יִבְּיב יִּבְּיב יִּבְיב יִּבְּיב יִּיִּיב יִּיבְּיב יִּבְּיב יִּיבְּיב יִּיבְּיב יִּבּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיבְּיבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְייִיבּייִיבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיבְייִּב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבְּיב יִּבּיב יִּבְּיב יִּבְיייִייִּיב יִּבְּיי יִּבְּיי יִּבְּיבְּייִייִּיב יִּבְּיי יִּבְּייִייִּבְּייי יִּבְּבְּיי יִּבְּבּיי יִּבְּיייִייִּיבְּייִיייִּיב

ת

תּגְא Pr.1,10 for תּאֹבֶה fut. of אָבָה . הַבְּאֹתָה Deut.33,16, הַבְּאֹתָה 1S. 25,34

and הבואהה Jb. 22, 21 for אבו , תַבְאַה, תַבָּאַה from אוֹם. קבה fut. ap. of הבב. ינה Jb.19,2 fut. Hiph. of ינהן. ה fut. ap. Niph. of תובל. ו תַּבְמִיוּנִי Is.40,25 for תַּבְמִיוּנִי fut. Pi. sf. of ⊓p∃. תהי fut. ap. of תהי הַהִּימֵנָה Mic.2,12 for הָהִימֵינָה from . הום אָם Pr.30,6 for אָם fut. of אָביַ. . אַוַל fut. of הַאָּוֹלִי Jer.2,36 for הַוֹּלִי לורני 28.22,40 for קאורני fut. Pi. of אור of . ក្រុក្ 28.20,9 for ក្រុសក្ fut. of ក្រុស្ត. תָּחִי fut. ap. of חַנָה . בחל Lev.21,9 for החל fut. Niph. of וו מַלַל שֹׁחֲשׁ Jb.31,5 fut. ap. of שֹׁאָח. שם fut. ap. of נטה fut. היעשה Ex.25,31 for העשה. יפי Ez.16,13 2 f. fut. of יְפַר . תַבָּה fut. ap. of תַבָּה. בַּבֶּח fut. ap. of הַבַּבַ . תַלַה Gen 47,13 fut. ap. of בַּלָה. ו לון fut. of פַלן , פַלן I. תְּמָח Neh.3,14 fut. ap. Hiph. of מְחָה I וֹתְמְחָיּ Jer.18,23 fut. Hiph. of מַחָם I. ਪੜ੍ਹੀ Ps.64,7 and Lam. 3,22 for ਸ਼ੜ੍ਹੀ pret. pl. of □□□. סְמָה fut. ap. Hiph. of מְמָה . פַרָה Ex.23,21 fut. Hiph. of מַרָה of . מַרַר

יתְּבֶּר 2S.19,14 for אַמְרוּ fut of אָמֵר הַ הַּלְנָה , הַּלְנָה imp. of בָּבָּן.

יַרָע Ch. from יַּנָרַע.

יַקע fut. of יָקע I. בְּהָה fut. ap. of רְבָּה I. רְבָּה fut. ap. of רְבָּה I. רְבִּץ Ez.29,7 fut. Niph. of רְבֵּץ הַּתְּשׁ fut. f. ^ er הָשָׁה II. הַשְּׁה Ec.7,16 for הַשְּׁה Hithp. of שַׁמַם '.

ּ נָשֶּׁא Jer.9,17 for הָשֶּׁאנָה from נָשֶּׁאנָה נַשְּׁאנָה fut. ap. of הַשָּׁאנָה I.

ארקה fut. ap. Huthp. of מְשְׁהַרּ Is.41,10 fut. Hithp. of אָשָׁ I. הַר inf. of בַּוֹן.

רָבְּרָר 28.22,27 for הָּתְבָּרָה fut. Hithp. of רַבַּ

תְּחָבְ 28.22,41 for חֲבָּ from חֲבָּ. חָתָה Ps.37,8 fut. ap. Hithp. of חָתָה חָתָה Jer.12,5 fut. Pi. of חַתָה הַמָם Ez.24,11 for החֹה fut. of תַּמַם הַמַּר fut. ap. of תַּעַה fut. ap. of תַּמַּר

קֿהַהָּתְּהָ 28.22,27 for הַּחֲבָּתְהָ fut. Hithp. of הַבָּבַּל

באַב Ex.2,4 for באָרָה Hithp. of

*EO-HEBREW VOCABULARY

BY

A HYMAN (Charlap) and AL. HARKAVE.

PREFATORY NOTE.

This vocabulary comprises words occurring in Rabbinical and modern Hebrew literature. Many of the words contained here, especially those recensly coined and those given new significations, have been drawn from the neo-Hebrew dictionaries "מָלוֹן שֶׁלְ כֶּים" by Grasowsky (Warsaw, 1900; supplement, 1904) and "מְלוֹן שָּׁלְּרָי" by Ben-Jehudah (Vilna, 1911, 7th ed.). An asterisk (*) marks a new word or new signification given to an old word.

בעל גַב = אַנַב וויסח, upon: עַל גַב = אַנַב.

38 I. m. Ab, the fifth month in the Jewish Calendar (July-August).

אָב (c. אַבּיֹת, pl. חְלֵּבוֹת) m. 1) father; אֲבּוֹת (pl. אֲבֹוֹת הַוְנִים אָבּ grand - father (pl. אֲבֹוֹת הֹרְנִים אָב וֹתְנִים אָב הֹרָנִים הַרְנִים אַב הֹרָנִים הַרְנִים head (president) of a judicial court (in later use: a rabbi).

NEN I. m. father, papa.

אַבַא II. thicket, forest.

אַבְבִית , אַבְבִית fever.

לבְּר to be lost.— Pi. אָבֶר to destroy; אָבֶר to commit suicide.

אַבְרוּמָה see אַבְרוּמָה.

*אַבְהוּתּא זּ fatherhood

קבוב (אבוב m. 1) flute.— 2) pipe, tube.

אבור m. loss, ruin.

ל אבוקה f. torch.

*אַבָּרוּת see אַבּית.

*בוֹם m. buckle

אַרְוֹגֵי , אַרְוֹגֵי m. pl. jewels, jewelry.

legs, myriapod.

אַבְעַי m. belonging, appurtenance. אַבַּמִייֹת, אַבַּמִייִת, אַבַּמִייֹת, אַבָּמִייִת, אַבָּמִייַת

f. bath-tub. ២ភ្នំស្តុំ , «មុខ្សុំ m. leather-bottle.

אַבְמִי m. projection, ledge.

*אַבְטִים m. lap-wing (bird)

אָבְיוֹנְת (pl. אָבְיוֹנוֹת) f. caper-berry.

אָּבְיוֹנוּת f. indigence, poverty

m. gutter, channel. אָבִיק

אָבִירוּת f. hardness, obduracy.

יאָבְלוּת mourning.

אַבְלִינָא m. ebony.

(pl.) אָבֶן בּיִשְׁחָנָת (pl.) אַבָּן בִישְׁחָנָת % (pl.) אַבָּן בִישְּחָנָת % (pl.) אַבָּן בִישְּחָנָת % (pl.) אָבָן שֹּאָבֶּת % (pl.) אָבָן שֹּאָבֶת % (pl.) אַבּן שַּאָבֶּת % (pl.) אַבּן שַּאָבָת % (pl.) אָבָן שֹּאָבֶת % (pl.) אַבּן שַּאָבָת % (pl.) אָבָן שַּאָבָת אָבָן שַּאָבָן שִּאָבָן שַּאָבָן שַּאָבָּן שַּאָבָן שַּאָבָּין שַּאָּבָּן שַּאָבָן שַּאָבָן שָּאָבָּין שַּאָבָן שַּבָּבָּין שַּאָבָן שַּאָבָּין שַּאָבָּין שַּאָבָּין שַּאָבָן שִּאָבָן שִּבְּיָן שַּאָבָּין שַּאָבָּין שַּאָבָּין שַּאָּבָּין שַּבָּין שַּאָבָין שַּאָבָּין שַּאָבָּין שַּאָבָּין שַּיּבָּין שַּיבָּין שַּיּבָּין שַּיּייָי שָּיִייָּי שָּיבָּין שַּיּיָי שָּיָּי

קבּן (den. from בְּלֵּצְן) Kal not used.—
Pi. בְּלֵצְן to petrify, to fossilize.—
Hithp. אָבֹן to become prifiled.
fossilized.

אַבְנִיתָא , אַבְנִית f. parrot.

אַרְוֹבְאַ f. understanding, insight.

אַבעבעה f. pox, smallpox.

אבעיה f. search, inquiry.

אָבֶץ , אַבֶּץ m. zinc, tin.

אַבָּקָת שָׁנַיָּם (c. אַבַּקָת שָׁנַיָּם (c. אַבַּקּת שָׁנַיִּם (c. אַבַּקּת אָבָּקּת אָבָּקּת אָבָּקּת (c. אַבַּקּת אָבָּקּת (c. אַבַּקּת אַבָּקּת (c. אַבַּקּת) אַ

to cover oneself with dust. – Hithp. אֲבַּקְּ מָבֹלִי to cover oneself with dust.

אַבְקְּהְ, אִבְּקְהְּ f. 1) bow-knot. — 2) button-hole.— 3) eavity.

אָבֶר (pl. אָבָרִים , אַבָּרִים , אַבָּרִים m.

1) limb, part.— 2) wing.

וֹ אָבֶר I. (den. from אָבֶר) Pi. אָבֶר (pt. אָבֶר) I) to dismember.— 2) to fly. אַבְר II. to be strong, hard.— Pi. אַבֹר to harden.

אַבְרוּמְה f species of fish, pike.

m. horse-blanket.

מְבְּבֵן adj. intelligent young man. אברני m. aquatic bird.

מַבְעִים (pl. בְּיִבְיִים m. sour grape.

לְּבְשׁוּנְה (pl. אַבְשׁוּנְה) f. dried grains. בֿב prep. through, by means of; אַרָם by the way.

to bind.

קנֶר (pl. אַנְרִים m. 1) binding.— 2) bandage.— 3) pack, bundle.

תּנְרוֹת (בּנְרוֹת ; pl. אַנְּרוֹת f. legend, myth, tale.

אָנְדְּה (pl. אַנְדּוֹת) f yoke (for carrying).

אַנְדָנָה m., אַנְדָנָה f. absinth.

אָנֶרם (pl. אָנִים m. thistle, thorn.

אָנוּדַל (pl. אַנוּדָלִים) m. thumb.

יוֶנוֹת m., אָנוֹזָה f. (pl. אָנוֹזָה) nut, nut-tree.

אָנוֹן m. contest, prize-fight.

אָנְיּא, אָנְיּא, m. furrow, parcel of a field.

אָנִידָת (pl. אַנִידְה) f. binding.

אנידים m. pl. gills (of a fish).

אָנִירָה (pl. אָנִירוֹת) f gleaning, gathering.

אנמה f. grief, sorrow.

אָנֶן (pl. אָנָים) m. handle (of a vessel).

אַנְנִינְה , אַנְנִינְה (pl. אַנְנִינָה) f. lambskin.

אַנָסים (pl. אַנָסִים) m. pear.

אָנֶר m. wages, reward, gain.

*אָרְרוֹנוֹת (pl. אָרְרוֹנוֹת) m. guide for letter-writing, letter-writer.

קּנְרוֹף m. 1) fist.— 2) violence בַּעַל קּוֹף one who commits acts of violence.

מבריון adj. m. wild, untamed.

אָנֶּרֶת (pl. c. אָנְרוֹת) זּ. letter, document; אַנְרָת שׁוּם writ of execution.

אדוה f. sea-loam.

מדוֹם (pl. אַדוֹּמִים) m. ducat (coin)

אַרוֹנָה (pl. אַרוֹנָה) f. mistress. madam. רְּקִים (pl. אָדוּקים) m. strong adherent, devotee.

*178 adj. vaporous, gaseous.

ביב adj. polite, courteous.

*קיבות f. politeness, courtesy.

מדים adj. pickled.

*אַדיקוּת f. adherence, attachment.

אדירות f. might, majesty.

*מְלִישׁ adj. indifferent.

*הישורת f. indifference

אַדְמוּמִית f. redness.

*אַרַמוּת f. agriculture, farming.

*אַדְּמֵתְ f. measles.

m. species of willow.

אדנות f. lordship, authority.

ארני (pl. ארני) m. mallow (plant).

יריי (אַרְגִי הַשְּׁנֶה (pl. אַרְגִי הַשְּׁנֶה m. 1) monster with a human head.— 2) orang-outang.

אָרֶר (pl. אָרָרִים) m. cedar, holmoak.

מדַרַבּה adv. on the contrary.

קרה f. 1) fish-bone.— 2) sword.

אַדרופיקה f. dropsy.

מַדרוּפִיקוּם adj. dropsica'.

*דריה f. eider, eid r-duck.

אַדַרְבַּל (pl. אַדַרְבַּל) m. architect.

אָרָרַכְתְּה אין אַדְרַכְתְּה writ of execution.

*בְּיֵשׁ (fut. אָרָשׁ; imp. אָרָשׁ) to be indifferent.

to love.— Hiph. הַאָּהִיב to cause one to love.— Hithp. בְּאָהִים to make oneself to be loved.

*מתבתב to flirt.

*מְהַבְּהָבִים (pl. אָהַבְּהָבִים) m. flirtation.

אָרה, אָרה, pron. he, that same.

pr. n. Ahriman, the deity of evil in the religion of the ancient Persians.

*הליה f. military camp.

IN m. sumach (tree).

m. desire.

י אַנוֹים, אַנוֹיתָּלְ, אַנוֹים, מַנוֹים (מּנְוִים יְּשׁנְוֹיתְּלְּוֹים אַנוֹיתַּלְּ, אַנְוֹים goose; אַנִוֹים wild goose; בּר־אַנַּוּ swan; אַנִוֹים duck.

ירות, אוירים (pl. אוירים) m.

1) air, weather.— 2) space, vacuum.

אוירי adj. aerial.

*הכלה f. cancer.

מוּכְלוֹסִין , אוּכְלוֹסִים (pl. אוּכְלוֹסִין) אַיבְלוּסִים m. erowd, multitude.

אָרֶבָּלים אָרָבָי, η אָרָבָים, m. saddle.

אוֹלֶר, אוֹלֶר, (pl. אוֹלֶר, אוֹלֶר, m. pen-knife.

Dix m. mass.

אָמֶן (pl. אוֹמְנים) m. 1) artisan, mechanic.— 2) phlebotomist, blood-letter אַבְּנְוּת (pl. אּוֹבְנְוּת) f. trade, handicraft.

אומצה f. raw meat.

אוֹנָה see אוֹנָה.

אֹרְאָת ה. 1) vexation.— 2) fraud, deceit אֹרְאַת דְּבְרִים defrauding by words.

אּרְנָה (pl. אוּנָה) f. lobe of the lung.

אוֹנֵי , אוֹנוֹ , אוֹנַה bill of sale.

אַנְנָה (pl. אַנְנוֹת) f. lodgings.

ונין m. fibre, thread.

וון m. mourner

אונקיה (pl. אונקיה) f. ounce.

'DIN m. character, nature, main feature.

קלוני (c. אוֹפָנִי pl. אוֹפָנִי m. 1) wheel, circle; אוֹפַן הַמַּיְלוֹת the Zodiac (prop. the circle of constellations).—2) manner, way.—3) designation of certain angels.

m. ocean.

אור m. 1) fire.— 2) eve.

זרון m. rice.

וֹרְיָן m. teaching, law; בר־אוֹרָן scholar, erudite.

אורלונין m. watch, time-piece.

אור. (pl. אוֹתִיוֹת, אוֹתְיוֹת) f. letter; אוֹת בָּאוֹת literally.

אוֹת כַּבוֹד; אוֹת (pl. אוֹתוֹת m. sign; אוֹת בַּבוֹד medal (prop. sign of honor).

אוֹר. With sf. 1) for pers. pron. in the accus., as: אוֹרִי me, אוֹרָה him, etc.— 2) as demonstrative pron. וֹחָה, אוֹרָה, etc. that, that same;

אוֹתוֹ הְאִישׁ that same man; בְּאוֹתָהּ בְּאוֹתָה at that time.

מוֹתיוֹם adv. immediately.

אוֹביוֹן m. lavender.

*IIN m. vitriol.

יְּבְּרָים (pl. אָוְבָּרָים m. messenge.,

אוגר m. hill.

אַזְהַרָה (pl. אַזְהָרוֹת) f. warning.

* m. hearing, attention.

יאָנֶל (pl. אָזָלִים) m. net, wicker-work.

אַוֹלָא, אַוֹּלְא f. name of an accent.

אָוְמֵלִים (pl. אִוְמֵלִים) m. knife, lancet.

(pl. الْجِيْلِانِ) f. handle (of a vessel).

to weigh.— *Pi. וְזְּאָלְ to balance, to place horizontally.— Pu. וְזַאַ to be horizontal; pt. וְזָאַנְ as adv. in a horizontal position.— Hithp.

to bind, to tie.

אוקף m. boat.

אָוֹרֶד see אָוֹרָד.

*אָזְרָחִיּוּרת f. citizenship.

אָח חֹרֶג m. brother; אָח חֹרֶג step-brother.

יַאָרוּד to unite; pt. p. אָחוּד , f. אָחוּד united.— Pi. אָחָד 1) to unite.— 2) to single out.

תהדות f. 1) unity.— 2) unanimity.
החדות to unite.— Pi. החדות /, to

unite. - 2) to sew together, so

stitch up. — Hithp. הַתְּאַתְה to unite themselves.

יורא m. seam, stitch.

אחור m. delay.

אָרוֹת אָ f. sister; הֹוֶנֶת חֹוֶתְּ step-sister.

לאָרָה (pt. אוֹרָה) to dazzle, to delude מאֹרָהוּ עִינֵים eyes, a deluder, a juggler.— Hiph. וֹתְאַרְיוֹי to kindle.

(c. אֲחִיזָת עֵינִים hold, support; אֲחִיזָת עֵינִים handle, hilt.—2) dazzling אַחִיזָת עֵינִים illusion, jugglery.

אַחִילוּ f. fever, cold chills.

לחל to wish, to desire.

אַחַלִּית (pl. אַחַלִּיוֹת) f. wish, desire.

לתר to be behind.— Pi. אַתר to tarry, to delay; pt. p. אָתר made later, late.— Hiph. הַאָּתִיר to delay, to defer.— Hoph הַאָּתִי to be deferred.— Hithp. להִאַתוֹר to tarry, to be slow, to lag behind.

מְחַרָאי adj. responsible, liable.

אַתְרִיוּת f. 1) responsibility.— 2) security.

במב m. clasper (of a book).

בְּעַבְים (pl. בְּעַבְּים) m. wagon-ladder, rails.

ነው adv. because of, on account; interrogatively: is it because?

מוֹת adj. massive; אָמוּם הַלָּב stupid, dull.

אמון m. 1) texture.— *2) ribbon, band.

*חַמְימִרּת f. 1) stupidity.— 2) lack of sense of smell.

אַמְלִית , מּמְלִית m. butcher - shop, meat-market.

Disk m. 1) stopping.— 2) stopper, cork.

אַבְּיֵבְאָ f. thigh, leg.

אַטַריַה (pl. אָטַריּוֹת) f noodles.

'N conj. if, when.

אָר negative particle: not, im- אָּר ייִ impossible.

יא interj. oh! אי שַׁמֵים oh heavensl

איבעית conj. if thou wantest.

*T'N to vapor.

conj. because.

ירי pron. this, these.

אידן see אידן.

אין (pl. אין מים m. scare, fear.

אוֹנֶה (אַינֶה m., f. אוֹנֶה pron. 1) who? which?— אוֹנֶה אוֹנְה some (sing. a. pl.).— 3) as adv. אוֹנֶה where? אוֹנָה m. reed-grass.

ייר m. Iyar, the second month in the Jewish calendar (April-May).

1) adv. how?— 2) m. quality.

*קְיֵהְ to be qualified. — Pu. אָיַהְ to be qualified. — Hithp. יְּהַאַּהְּהְ to acquire quality, to qualify oneself אַבְּאַ אָּיַבְאַ m. there is, there are

איכוּת (pl. אִיכוּיוֹת) f. quality, property.

מה: לְּ מּלֵת (from אָבֶּף adv. with יְיבְפַּת לִי שׁר what does it concern me? אִיכְפַּת לִי m. ram; איל הַבַּרְוָל batteringram.

אַיְלוֹנִית (pl. אַיְלוֹנִיוֹת) f. a barren woman.

אַילֵן, אַילֵן, adv. there, thither; אַילֵן אילֵן henceforth.

אִילֶן (pl. אִילְנית, אִילְנית m. tree; אִילְנים (prit-tree.

***; adj. 1) tree-like, arboreous.—
2) of a tree.

בּיֵּב Kal not used. — Pi. בּיִּב to frighten, to threaten, to intimidate (with בּיִב אָּר , אָּעַר).

אימה (pl. אִימוֹת) f. distaff.

מָאִימָתי , אִימָת adv. wnen? מָאִימָתי from what time?

איכתן m. terrible.

אין adv. nothing, not: *אין adv. nothing, not: אין the Infinite, God.

akv. 1) when, if.— 2) interrogative particle.

איני , איני adv. is it so?

מים ש' m. pastel (dye-plant).

אָרֶהְיּאָ m. small Roman copper coin. אֵרְהָיִאָּ m. prince, guardian angel.

איפודרוטוס m. hippodrome.

איצה. bulrush.

NYY'N f. pressure.

איקונין m. image, likeness.

איר see איר.

אירא (pl. אירין) m. flock of wool.

אירוֹם, אירוֹם I. m. iris (plant).

מירוֹס, אירוֹס II. m. tambourine.

רישוי f. 1) marriage, matrimony.—
2) womanhood.— 3) age of manhood.

אישירה f. 1) humanity.— 2) individuality.

ישר interj. good luck!

אֹרֶתְיׁכְא I. (Ithp. of אִּמְא) it is said. they say.

איתִימָא II. conj. if thou wantest (אַי תִימָא).

78 m. calamity, disaster.

לוֹל m. 1) devouring, consumption.— 2) combustion.— 3) digestion.

אובף see אבוף.

*אבְוֹר (den. from שׁבְּוֹר) Kal not used.— Pi. תְּאַכִּוֹר to make cruel.—
Hithp. אָבְוֹר to become cruel, hardened, callous.

מבטים m. agate.

אַכְלֵן (pl. אַכְלָנִים) m. glutton.

לבלת f. inflammation.

מבם (pl. אַכְּמִים) adj. brown.

אַכְּסַדְרָא (pl. אַכְּסַדְרָה (אַכְּסַדְרָא) אַנְסַדְרָא (hall, vestibule.

Pi. אָבְּטֵן to harbour, to give hospitality. — Hithp. בְּחַאַבְּטַן , וַהְאַבְּטַן to be one's guest.

m. (אַכְּחָנְיִים , אַכְּחַנְאִים (pl. אַכְּחַנְאִים) m. guest, visitor, stranger.

י (אַכְפַנְיוֹת (pl. אַכְפַנְיָה , אַכְפַנְיָה f. inn, hotel; אַכְפַנְיָה m., אַבְפַנְיָה הַעַּל אַכְפַנְיָה f. inn-keeper.

קּכְּכְרָה adv. by guess, by the bulk. אַכְּסָרָה see אָבּרָּ

*אבר to saddle.

איכפת see אכפת.

יאַכרוּבִים (pl. אַכרוּבִים) m. cabbage.

אַכְרְוֹעַ m. castor-oil plant.

*הַרוֹת agriculture, farming.

אַכְרְוָהָא, אַּרְרְוָהְא, אַרְרְוָהְא.) proclamation.— 2) auction.

מבתי adv. still, yet.

מלא adv. only, but.

אַלְבֹא prep. according to.

אַלַה (pl. אַלוֹת) f. club, stick.

*אַלָה f. goddess.

יְּבֶּלְהוּת divinity, deity; יְבֶּלְהוּת הַבְּלֵבות theology.

אָלְהִים (pl. אֱלְהִים; f. אֱלְהִים, pl. אֱלְהִים adj. 1) divine.— 2) theological; as n. theologian.

שָּלהִים (God; הָאֶלהִים by God!

pron. these.

אלול* m. idelising, deification, adoration.

אלולי, אלולי, conj. if not, were it not.

אַלוֹם , אַלוֹם m. alum.

אַלוּנְמִית , אֲלוּנְמִית (pl. אַלוּנְמִית) אַ towel.

*\bar{\rangle} \tilde{\rangle} \to abhor.\to Pi. \Bar{\rangle} \tilde{\rangle} \to infect. to contaminate.

אַליבא see אַליבא.

אליא (pl. אליות) f. elegy.

אַליון (pl. אַליונים) m. thumb, toe.

מְלִים , אַלִּים adj. strong, mighty

אַלוֹנְטִית see אַלִינְטִית.

אַלִית (pl. אֵלְיוֹת) f. wailing woman. אַלִּיתְה (pl. אַלִיתוֹת) f. 1) splinter.—
*2) match.

אילף, אילף, pron. 1) these.— 3) farther אָילף henceforth.

lique, diagonal; אַלַּכְסוֹּן, אַלַּכְסוֹּן, אַלַכְּסוֹן oblique, diagonal; בַּאַלַכְסוֹן slanting, diagonally.

to idolise, to deify.

יאָלֶל m. rotten meat.

אַלִים see אַלָּם.

מלמא adv. consequently.

אָלְמָה אַ אַלְמָה adv. why? wherefore? אַלְמָה (pl. אַלִמוֹנָים m. alder-tree.

למות f. violence.

*אַלְמוּתּא f. dumbness, muteness.

י אַלְמְוֶת (בּיִלְמוֹת :, מַלְמְוֹת ; c. אַלְמְוֶת m. immortality.

m. pulpit.

אַלְמָלֵא, יאַלְמָלֵא, conj. 1) negative: if it were not.— 2) affirmative: if it were.

a widow.— Hithp. אַלְבֹּלְן to make one a widow. a widower.

אלונטית see אלנטית.

אַלְּוֹּלְתְה (pl. אַלְּוֹּלְתֹה) f. sedan, palanguin.

to chew, to bite.

קֿלֶּף m., אַלְפָּין (pl) אַלְפָּין f. f ו name of the letter אָלְפָּגִיתָא, אַלֶּף בִּית אָ אַלְפָּגִיתָא, מַלְּפָּגִיתָא, אַלָּף בִּית אָ tho first, best.

אַלְפַא (pl. אֵלְפָּיוֹת) f. ship.

י אָלְפָּסִים, אָלְפָּסִים (pl. אָלְפָּסִים, אִלְפָּסִים, אִלְפָּסִים, אִלְפָּסִים, אִלְפָּסִים, אִלְפָּסִים,

אַלְקוֹשְׁה (pl. אַלְקוֹשְׁה) f. summerpavilion.

אֹלְר see אֹלְר.

אַלְהִית אַלְהִית (pl. אַלְהִית) f. species of fish, salmon.

אַלְתַּר (בעל אָתַר =) מַלְתַּר (מַל אָתַר) adv. on the spot; אַלְתַּר at once, immediately.

NON, TON, NON f. mamma.

'NEN adv. why? wherefore?

m. mallet of אַמְבּוּלִים (pl. אַמְבּוּלִים) m. mallet of

אַבַבּוּנֵיֵא m. summit, peak.

אַקבּפָּאוֹת (אַקבּפָּאוֹת (pl. אַקבּפָּאוֹת) אַ bath, bath-tub.

אַמְבֶּר (pl. אַמְבָּרִים) m. granary.

ת (אַמְגוּוְאוֹת , אַמְגוּוִים (pl. אַמְגוּוְים) m.

magus, magician. אַּמְגּוּשׁׁים (pl. אַמְגּוּשׁׁים m.

נְאָמֵר (fut. יֶּאָמֶר; imp. אָמָר) to estimate, to value.— Hiph. קָאָמִיר same as Kal: to estimate.

אָמֶר m. supposition, estimation, conjecture; בְּאִמֶּר adv. about, nearly.

ממדות, אמדות adv. by conjecture.

יָּמְבְנוֹת m., אָמְדָנָה f. (pl. אָמְדָנוֹת) estimate, valuation.

קרה (pl. אַמּוֹת) f. 1) ell, cubit; אַמָּה אָמָן measure, rule.— 2) middle finger.— 3) penis.— 4) canal.

אמהות f. servile condition.

ים (אַמּרָדָאִים (pl. אַמּרָדָאִי) m. diver.

מוֹם, אָמוֹם, (pl. אָמוֹמִים) m. model, mould,

m. 1) exercise, practice.— 2) bringing up.

אַמוּנְה (pl. אָמֵוּנוֹת) f. 1) firmness.~ 2) confidence.— 3) religion. אַפוּץ - הַלֵּב m. hardening; אָפוּץ - הַלֵּב hard-heartedness.

*コルン m. strike.

אמן: adj. tame, domestic.

אָמוֹרֶאָ (pl. אַמוֹרָאִים) m. 1) orator.— 2) one of the Talmudia doctors who lived after the Mishnah.

אַמוּרִים , אַמוּרִים m. pl. parts of a sacrifice burnt on the altar.

*אמות f. motherhood.

קיר (f. אָמִידָה) adj. wealthy,

*אָמִינִים (pl. אָמִינִים) m. commission agent, commissioner.

*מיצות . bravery, valor.

אָמִירָה (pl. אָמִירוֹת) f. 1) saying, say.— 2) conference.

הוה (aromatic herb).

מבל adj. languid, feeble.

to languish.— *Pi. אָמָל to cause to languish, to make unhappy.

*אַמֶלָה f despondency.

to bring up.— Pi. 128 to practice, to exercise, to train.

קבְרָה f, 1) trustworthiness.— 2)
credit.— 3) contract; אָמָרָה
indorsed note.

אַמְנוּת see אָמְנוּת, אִמְנוּת.

to be strong.— Pi. אָמֵץ 1) to strengthen, to encourage.— *2) to close the ayes.

אימְנָה see אִמְנֵה.

מַלְצִיּוֹת adj. (pl. אַלְצִיִּים; אַ אַלְצִיּוֹת, אַ אַלְצִיּוֹת, אַלְצִיּוֹת, אַלְצִיּוֹת, אַלְצִיּוֹת, אַל

middle, midst.— 2) resource.—
3) means.

קּאֶּלְנֵעוּת f. middle, midst; *אָלְנְעוּת adv. by means of.

אָמְצָעִית (pl. אָמְצָעִית; f. אָמְצָעִית, pl. אָמְצָעִית) adj. middle; as n. means, medium.

לְּמֵר (pt. אוֹמֵר, f. אוֹמֶר (pt. אוֹמֵר f. אוֹמֶר (pt. אוֹמֶר f. אוֹמֶר (pt. אוֹמֶר adevote, to destine; pt. p. f. אַמוּרְה destined to be married, engaged.— Pi. אָמֵר (pt. אַמֵּר f. אַמֵר (pt. אַמֵּר f. מַר f. בָּאָמִר f. to tame, to domesticate.— (pt. בְּאַמִר f. to proclaim.— (pt. f. to soar.

אמרה (pl. אִמְרָיוֹת f. seam, hem.

אַמֵּרְבָּלִים (pl. אָמֵרְבָּלִים) m. 1) superior, chief officer.— 2) treasure:.

אָּמֶת f. truth; הְאָמֶת adv. truly, indeed; *הְאָמֶת הַאָּמֶת esoteric doctrine (see בַּאָמֶת).

אַבְאָ Kal not used.— *Pi. אָבָּא to establish the truth, to verify.—
Pu. אָבָא to be verified.— Hiph. אָבָא same as Pi.— Hithp. אַבָּאָרָיִת to be verified.

אַמְתּוּת אַמְתּוּת f. truth, reality.

(pl. אַמְתִּיִם; f. אַמְתִּיִם, pl. אַמְתִּיִם adj. 1) veracious — 2) real.

ל veracity.

אַמַתְלָאוֹת (pl. אַמַתְלָּאוֹת , אַמַתְלָּאוֹת , אַמַתְלָּאוֹת , אַמַתְלְּאוֹת , אַמַתְלְּאוֹת , אַמַתְלְּאוֹת

18, 18 adv. where?

אָנֶבּן m. small vessel for drinking, cup.

תבות ז. חונ. חונ.

אָמְבּוּל see אָנְבּוּל.

רְבְּבְּשְׁהוֹת (pl. אָנְבַּשְּׁאוֹת . 1) heap.— 2) wall.

אָנְגָל (pl. אַנְגָלִים m. angel.

לְנְיִי f. feudal service, forced labor.

לוְדְּנָה f. hoarhound (plant).

אַנְרָנִינוֹם , אַנְרְנִינוֹם m. hermaphrodite.

אָנְדַרְשְׁאוֹת . אַנְדַרְשְׂא (pl. אַנְדַרְשְׂה, אַנְדַרְשְׂה) אַנְדַרְשְׂה (pl. אַנְדַרְשִׂה, אַנְדַרְשִׂה).

tumult, commotion. *2)

אַנְּדְרָשְׁהָה, אַנְדְרָשְׁהָּה f species of bird (finch or parrot).

אָבָּה *Pi. אָבָּה to deceive, to cheat.— Pu. אָבָה to be deceived.

אָנוֹנְה (f. אַנוֹנְה) adj. afflicted.

רַנְלְּכוֹ (pl. אֲנוֹסְים) m. 1) one compelled by force.— 2) marranno.

תְּנְנְּסִוֹת (pl. אֲנָנְסִוֹת) f. assaulted woman.

און שונה. human nature.

אָנוֹשִׁית ft. אָנוֹשִׁים; f. אָנוֹשִׁים, pl. אָנוֹשִׁיים adj. human.

*אָנוֹשִׁית, אָנוֹשִׁית, אָנוֹשִׁית, אָנוֹשִׁית, humanity.

אנמב m. chicory.

אַנְמִימֹן m. antimony.

שנמליה bucket-chain.

אָנִיַת קּישׂוֹר; *f. ship; אָנִיַת קּישׂוֹר steamship, steamer.

יְּבְינִים (pl. אָנִינִים; הּ אָנִינָה, pl. אָנִינּים adj. delicate, tender, sentimental. אַנִינָה ה mourning.

אַנינות f. mourning.

#אָנִינְיּתְא f tenderness, sentimentality.

עניץ (pl. אָניאָם) m. pack, bundle.

718 m. onyx.

אָבָּן I. (den. from אָבָן plummet) *Pu. pt. אָבָּן perpendicular, vertical.

וו. *Pi. אנה to solder.

to bewail, to mourn.

*אָנֹכִיוּת f. selfishness, egoism.

IN pron. we.

בְּאָנֶם (pl. אֹנְסִים) m. compulsion; בְּאָנֶם by compulsion, by force.

Dבָּלָת (pl. אַנְּסִים) m. one who commits acts of violence, a robber.

בּאָנֶם 1) to force.— 2) to commit rape upon.— Niph. נְאָנֶם (f. נְאָנֶם 1) to be forced.— 2) to be raped. assaulted.—Pi. אַנָּם same as in Kal.

m. anger.

אַבּף (pl. אַנְפִּין m. countenance; *יַנְעִיר וְעִיר miniature.

אָנפּילַה (pl. אַנְפִּילִה) f. felt-shoe.

אַנץ Pi. אָנץ to goad, to spur on.

אונקא , אונקה f. neck.

זכה I. adj. long-necked.

II. f. griffin (mythological animal).

אָנְקוֹל (pl. אַנְקוֹל) m. hook, barb.

אַנְקוֹר (pl. אַנְקוֹרים) m. sparrow.

אָנְהָיִקּא, אָנְהָיִקּא, אַנְהָיִקּא, אַנְהָיִיקּא, אַנְהָיִיקּה הַיּנְקּלִימָוּת מּוּקּלִימָּת m. cargo.

NDN to heal, to cure.

NDN I. m. physician, doctor.

NON II. (pl. NON) m. a. f. myrtle.

אַקַרּאָ (pl. אַסְרָּאוֹת, אַסְרָּאוֹת barge.

אַקרה (pl. אַקרוֹת , gig.

אָסוּ, אָסוּתָה, healing, health; אַסוּתָה to your health!

קסוְמָה (pl אַסוּמִים; f. אַסוּמָי, pl. אַסוּמִים) adj. fruitful.

אַסוּפִּית (pl. אַסוּפִּים; f. אַסוּפִּית, pl. אַסוּפִּית adj. foundling.

אָסוּר (pl. אַסוּרָים; f. אַסוּרָה , pl. אַסוּרוֹת adj. prohibited, forbidden.

אָסוּר (pl. אָסוּרִים) m. prohibition.

אָנְטַבָּה see אָסְעַבָּה.

אַנְמַנִנין see אַסְמַנִנין.

אֹגְמַוֹנְוּנוּע see אַסִמֵּוֹנִינּוּע.

אַנְעַדְיָה see אָסְעַדְיַה.

אַםְטוּנְבָּא f. stomach.

מַמְטִים, אַסְמִים m. indige.

מַבְּוֹים adj. delicate; as n. weak-ling.

*אַסְמִנִיסוּת f. delicacy, tenderness.

אַסמפּנינה. f. parsnip.

אַנְעַנְנִין see אַסְמַרוּלוּנ.

מסמרט m. highway.

NON m. physician (= NON I.).

איסא, אסיה pr. n. Asia.

אַכּיִים m. pl. Essenes (a Jewish Nazarite sect during the latter period of the second temple).

אַסִימוֹן, אַסִימוֹן m. uncoined metal.

אַסִיפָּה see אַסִיפָּה.

אַסְבּוֹלֵי , אַסְבּוֹלֵי f. school.

אַסְכָּרֶה f. diphtheria.

מַל m. yoke (for carrying).

*□□ℵ m. harvest.

N취그리아 f. 1) support.— 2) confidence.

אָסְכֶּרַנְּדִים (pl. אַסְכָּרַנְּדְ, אַסְכָּרַנְּדְ, אַסְכָּרַנְדּין m. smaragd, emerald.

אַמַנַּה f. senna-leaves.

אַם דִּינְה f. white-lead, ceruse.

אַםפּרנית sponge.

אַּמְפְּלְנִית , אֶּמְפְּלְנִית plaster, bandage.

אַסְפַּנְדָּמוֹן , אַסְפַּנְדְּמוֹן m. maple, elm.

קּוּלְיָּם הָאִסְפַּנִּין (Spanish; מְוּלִיָּם הָאָסְפַּנִין Spanish mackerel.

אַסְפַּנִיקה , אֵּסְפַנִּיקה ל red leather girdle.

DDDDN f. clover.

אַסְפָּקְלַרְיָה (pl. אַסְפָּקָלַרִיּוֹת) אַ mirror.

מַפַּבְינוֹ m. 1) asparagus.— 2)
aromatic wine

אַסְפּּרְנֵּלִים (pl. אַסְפּּרְנָּלִים) m. quince.

אַסְקוּוָה f. final sentence.

אַסְקוֹלָה see אַסְקוֹלִי , אַסְקוֹלָה.

אַסְקוּלַסְמִיקָא m. teacher.

אַסְקוּפַּה (pl. אַסְקוּפַה (אַסְקוּפַה f. threshold, door-sill.

אָסֶקְרֵמוּרִים (pl. אָסֶקְרֵמוּרִים) m. sectetary.

אָסְקְרִיטִים (pl. אָסְּקְרִיטִים, אָסְקְרִיטִי m. cake baked on coals.

אַפֿר I. see אָיַםר.

אםר II. see אםר.

אָבְיּ 1) to tie, to bind.— 2) to forbid.— Niph. אַבְּעָלֵן 1) to be bound.—
2) to be forbidden.

וֹאָמַרָּה I f. prohibition.

אַסְרָה II. f. 1) team.— 2) harness.

אַסְתַּה see אַסְתַּה.

אַסְתְּהֶר m. Venus (planet).

אַסְתּוֹמְכָּא f. stomach.

אַסְמָנִים see אַסְתָּנִינוּ.

. אַסְמֵנִיסוּת see אַסְתֵּנִיסוּת

*לְּחָלֶתְ (pl. אַסְתְּרִים m. 1) anemone (plant). — 2) star; אַסְתַר הַיָּם starfish.

קרה f. Persian coin (= 1 shekel).

קר נעל פּי בּן conj. also, even; אַל פּל בּן although; צֵל פִּי בֵּן nevertheless, yet.

NDN m. hyena.

ገይ፝፞ቚ to bind round.— Niph. ገይሉ; to be girded.— Pi. ገይሉ to adorn, decorate.— Pu. ገይሉ to be adorned, decorated.

ገຼື እ. ነው m. steadfastness, constancy.

*תַּבְּרוֹת (pl. אַפְרוֹת) f. vest.

אַפֿוְרָאוֹת (pl. אַפֿוְרָאוֹת) m. palace, mansion.

רָהָאַ to bake.— Hithp. הַּאַבָּה. הַאַשְּלוּ to be baked.

אפון (pl. אפון m. pease.

*ገነ<u>ይ</u>ዪ (den. from ገ<u>ລ</u>ຸ ashes) adj gray.

াত্রপ to hop, to jump.

הַפָּטֶרָה see אַפַּטֵרָה.

רופוֹם אָפָּיטֶרוּפּוֹם, אָפָּיטֶרוּפּוֹם אָ; אָפִּיטֶרוּפּוֹםים אָבָּיטְרוּפּוֹםים אַ אָפִּיטְרוּפּוֹםים אַ אַפּיטְרוּפּוֹםים אַ אַפּיטְרוּפּוֹםים m. guardian.

אָבְּטְרוֹבְּסוּת. guardianship.

יאַבַּמְרֵךָ m. patriarch.

אובי see אבי.

אָפִיה (pl. אָפִיה) f. baking. אפיןן m. opium.

רְאָפִימָּרִים (pl. אָפִּימָּרִים m. veterinarian.

לְּבְּילָ m., אַבְּילָה. 1) late fruit. — 2) latter (autumnal) rain.

לוֹל (בּילוֹ (אַלּוֹ) אָלּוֹ (בּילוֹ אָילוֹ) conj. although, even.

אַפֿין (pl. אַפֿין) m. sardine.

*אָפִּיֹםֶה, אָפִּיםּה, disappearance, exhaustion

רָנְיּפִיוֹרִים אָפִיפִיוֹרִים (pl. אָפִיפִּיוֹרִים) m.
1) Pope.— 2) ruler.

אפיפיורות f. papacy.

אָפַץ see אָפַיץ.

f. 1) compression.— 2) tight closing.

אַפּיקימוֹן , אַפּיקוֹמְן m. 1) dessert.— 2) aftermeal entertainment.

אָפִּיקוֹרוֹסִים, אַפִּיקוֹרוֹס, אַפִּיקוֹרוֹס, אַפִּיקוֹרוֹס, אַפִּיקוֹרְיָסִים, אַפִּיקוֹרְיָסִים m. prop. Epicurean, hence: free-thinker, heretic.

אַפִּיקוֹרְסוּת f. heresy.

אַבְּׁבְאָ , הֹבְּבְאָ adv. on the contrary; as n. reverse.

ירָה, אַפְּבִיה (pl. אַפְּבִיה) ל. receipt, acknowledgement of payment.

DN adj. 1) dark.— 2) opaque.

אַפַל (fut. בְּאַפַל) to darken.— Niph. נְאֵפַל to be darkened.— Hiph. הַאָפִיל to darken.

אַפִּילוּ see אָבַּלּר.

*אפלולית ל darkness, twilight.

אַפּלִיוֹנְים (pl. אַפּלִיוֹנִים) m. felt-hat.

אַפַּלְסַמוּן (בּיִסְמוּן m. balsam.

* | [(fut. | 1)] 1) to turn, to revolve.— 2) to break upon the wheel.— Niph. | [] 1) to be turned.— 2) to be broken upon the wheel.

158 m. mode of expression.

ין (אַפְּוֹדִיה , אַפְּוֹדִיה (pl. אָפְּוֹדִיה) ז. girdle, purse.

*תַּבָּרָה f. mode, style.

*אַפֿניָם m. du. bicycle.

D m. 1) end, extremity.— *2) naught, zero.

*תפסות f. nothingness.

אַבְּסְׁמֵקִים (pl. אַבְּסְמֵקִים) m. pistachionut.

*יַּחְנִית (pl. אַפְּסִיִּית, f. אַפְּסִיִּית, pl. אַפְּסִיִּית (adj. null, void, vain.

לפסניה f. provisions, ration.

ቫይች to surround.— Niph. ቫይቪኒ to be surrounded.— ቫይጵ to cause to surround.

אָבֶּאְ (pl. אַבְּאָיִ) m. double thread used in weaving.

(בּלָץ). אַפָּץ'ם (pl. אָפָּץ') m. gall-nut (בְּלָץ', אָפָּץ'ם) אַפּּץ'א

נים to compress, to close tightly.

אָבָּק (pl. אָבָּקים m. horizon.

פָּבֶּק Pi. of בָּבַּק, which see.

m. emetic.

י אָפָקיים (pl. אָפָקיים; אַ אָפָקיים, pl. אָפָקיים adj. horizontal.

רבּר (den. from אָפָר) Pi. אָפָּר to turn into ashes.— Hiph. הָאָפִר to cover with ashes.— Hithp.

אָפֿר (pl. אָפֿרים; f. אַפֿרָה , pl. אָפֿרים) adj. ash-gray.

אַפַר , אַפַר m. meadow, pasture.

יאָפּרְגַל (pl. אָפַרְגָּלים) m. whip.

f. Aphrodite (goddess of love. Venus).

רַוְתָּא, אַפְרַוְקָת, hypericon(plant).

אָפֿרְתִית f. the Pleiades (constellation).

טַרָּפָּר, אַפְּרַפּים (pl. פּרָפִים, אָפִּרַפּאַ) m. pirate.

אַפָּרִיזָה (pl. אַפָּרִיזָה) f. rafter.

m. thanks.

אָפַּרְכִיּית (pl. אָפַּרְכִיּית (אָפַּרְכִיּית (אָפַּרְכִיּית אָפַרְכִיּית אָפַרְכִיּית אָפַרְכִייִת אָפַרְכִיית

אַפַּרְכֶּסֶת (pl. אָפַּרְכָּסוֹת) f. funnel.

אַבַּרְסְמוֹן m. balsam.

אָפַרְסָיק , אָפַרְסָיק (pl. אָפַרְסָק m. peach.

מַבּרָקיד adv. on the back (see

אַפְרָשְׁה (pl. אַפְּרָשׁוֹת) f. separation.

man, aristocrat. אֶלְּרָתִי (pl. אֶלְּרָתִי) adj. noble-

עֶּבֶּשׁ , אַבָּשׁ (sf. אָבָּשׁ) m. will, wish; אָבָשׁי בָּ... I do not want.

מַלְשֵׁרְ adv. it is possible.

*אָפְשֶׁרוּת (pl. אָפְשָׁרוּת) ל. possibility.

*יָם אָפְשַׁרִיים (pl. אָפְשַׁרִיים, f. אָפְשַׁרִיים, pl. אָפְשַׁרִיים adj. possible.

קַּתְּקְיקִי (אַפּוֹתִּיקִי , אַפּוֹתִיקָאוֹת) m. store-room.

אָפָּתִקּה (pl. אָפּוּתִיקּי אָפּוּתִיקּאוֹת, אָפּוּתִיקּאוֹת אָפּוּתִיקּי אַ mortgage.

እኳጀ, ቫኒ፱ (pl. በነ፯፱) . salix, seagrass.

עָבְּעָרָ (pl. אַנְּבְעָיה) אָ 1) finger.— 2) finger's breadth.— 3) index (finger).— 4) penls.

*(אֶּצְבְּעוֹנִים (pl. אֶצְבְּעוֹנִים) m. 1) thimble.— 2) digitalis (plant).

*אָבְבְעִי (pl. אָצְבָּעִי) m. Tom Thumb.

לְצְבַּעִיְם f. du. two fingers.

קּבְּעִבְּאָ (pl. אָצְעַבְּאָן) f. 1) estrade.— *2) shelf.

אצטונין m. astrologer.

אצמנינות f. astrology.

רְיִנְתְּיִלְיָת (pl. אִצְׁמַּוְיוֹת) f. circus, arena.

אַגְמוּמְכָּוּת (pl. אָצְמוּמְבָּאוֹת , אַנְמוּמְבָּאוֹת) אַנְמוּמְבָּאוֹת , אַנְמוּמְבָּאוֹת , אַנְמוּמְבָּאוֹת ,

*אָצְׁמַוֹנִית (pl. אָצְמָוֹנִית) f. cylinder.

אַנְטֵלִית , אָּצְטֵלִית (pl. אָצְטַלָּה) f. mantle, cloak.

אַפְאַרוּבְלֹים (pl. אַיְאַרוּבְלֹים)
 m. 1) strobil, fir-cone.— 2) lever.
 דְּאַנִילְוּת (pl. קּיִנְים (pl. קּיִנְים (pl. קּיִנְים (pl. קּיִנְים (pl. קּיבְלֹים (pl. קיִנְים (pl. קיים (pl. קיים

עציץ see אציץ.

YYK see KYYK.

עצא to press.

*תְּלְבְּחִים (pl. אֶּלְבְּחִים m. 1) revolver.— 2) burning-glass.

יאקון, אַקון m. weel.

אקונין m. portrait, picture.

m. perch.

לְּבְּיָה (pl. אָקוֹפִּיּוֹת) f. cupola, dome.

m. ocean.

ים, אַקְלִים (pl. אַקְלִים) m. climate.

*מְלָבׁ to acclimatize.

אַקבּתָה , אַקבּתָה f. lizard.

אַרְוֹיְתְ (den. from הַּקְנָאָר) f. mort-gage.

לְּבְבְּרָה f. precipitancy, hastiness.

אַקץ see אָקץ.

אַקקיה (pl. אַקקיה) f. acacia.

אַקְרָא (pl. אַקרָאוֹת) f. castle, fort.

adv. accidentally, casually

אַקרוּקתָת (קוֹ. אַקרוּקתָת (קוֹ. אַקרוּקתָת) f. frog.

אָרְאֶל (pl. אָרָאָלִים) m. archangel.

אַרְבָּה (pl. אַרָבוֹת, אַרָבוֹת) f. boat.

אָרָבּן m. inflammation of the eyes.

אַרָבִּילָא m. sieve.

to sift.

אַרְבַּלֵה (pl. אַרְבָּלוֹת) f. sifter.

אָרַג to weave.— Niph. אָרַג to be woven.

מרגבוי adj. purplish.

ארבנמון m. navigator, sailor.

*ארר m. bronze.

אָרֶד , אַרָד (pl. אָרָדים) m. mushroom.

אָרַד see אָרַד

אָרְרַבְּלִים, אַרְרַבְּלִים m. hydraulic organ, water-organ.

יאָרְדַּךְ (pl. אָרְדָּכִים) m. upper mill-stone.

אַרְדַּכַל , אַרְדָּכָל (pl. אַרְדָּכַל m. architect.

*מְרָדְּכָּלְיָה f. architecture.

אָרְדִּעְה, אְרְדִּעְה, f. 1) frog.— 2) mumps (disease).

לְּרָבְּלְּנְה (pl. אַרְדַּלְּנָה) f. laurel (tree).

יְאַרוּנְה (pl. אַרוּנוֹת) f. web, texture.

יְאָרוֹן (pl. אָרוֹנוֹת m. coffin, bier.

אָרוֹסִים (pl. אַרוֹסִים ; f. אַרוֹסָיה , pl. אַרוֹסוֹת adj. betrothed.

ארום see ארום I.

ארום see ארום II.

מְרוֹמִים (pl. אָרוֹמִים) m. swallow-stone (bird).

הַקּיסִים אָרוּסִים, אַרוּסִים $pl.\ m.$ betrothal.

אָרְזַיִלָּא, אָרְזַילָא, אָרְזַיִלָּא (pl. אָרְזַיִלָּא) f. 1) gazelle.— *2) אַרְזֵל הַיָּם מאַר nar-whale.

תְּלְיָלְה (pl. אַרְזְלָה) f. hammock.

m. millet.

אָרְוֹדְאָ אָרְאַרְאָ, אַרְאַרְאָ, אַרְאַרָּאָ m. 1) hammer.— 2) hyperion (plant).

תְּבְאָרָים to walk.— Pi. אֲרָה to receive a guest.— Hiph. הָאָרְים to welcome one to a banquet.— Hithp. הַתְּאַרָּח to be a guest of some one.

תְּלֵינִם (pl. אַרָחוֹת, m. way; אָרָחוֹת נְשִׁיִם menstrual flux; see also חיות.

אָרְחַת בְּעֶרֶב (pl. אַרְחַת בְּכֶּקְר meal; אַרְחַת בְּכֶּקר breakfast; הַ חַ לְּבֶּקר בְּיִם dinner; אַרְחַת בְּכֶּקר sup-

ימְרָחִים וּפְּרָחִים (pl. אָרְחִי וּפְּרְחִים) m. vagabond, worthless fellow.

(pl. אָרינים m. 1) braid.— 2) hair-net.— *3) cloth,

יאַרינָה (pl. אַרינָה) f. weaving, texture

אַרְיוֹן: m. title of Rabbi Samuel.

*אַריזָה (pl. אַריזָה) f. packing.

יַּרְיּחָים, אָרְהָּ (pl. אַרִיחָים) m. 1) tile.—2) row.

אַרִיתָה see אַרִיחוּת, אֲרִיתְהּ

אַרִיבָה (pl. אַרִיכוֹת) f. moss-berry.

וח אַרְיכוּת פָּנִים (length; אַרְיכוּת בּּוּים longevity; אַרִיכוּת יָמִים patience.

אוֹרָיָן see אָרִיָן.

מְרִיםׁים (pl. אַרִיםִים) m. tenant, lessee.

אַרְיֹסוּת. leasehold, tenancy.

לארירה f. cursing.

אוריתא, אריתא f. Law.

אַרְבָּה, אַּרְבָּה, duration, delay, respite.

אַרְכּוּבְה (pl. אַרְכּוּבְה) ל. knee-joint. קבוּפִים (pl. אַרְכּוּפִים) m. saddle. m. archives.

אַרְכִימַקְמוֹן m. architect, builder.

אַרְכִילֵיסְמֵים m. chief of robbers.

קרְבָּנִית (pl. אַרְבָּנִית; אַ: אַרָבְּנִיּוֹת, pl. אַרְבָּנִיּוֹת אַרְבָּנִיּוֹת adj. garrulous, talkative. *מְרַבְּנִיּוֹת adj. long-beaked.

ארבתה f. power of attorney.

אוֹרַלוֹגִין see אֲרָלוּגִין.

אַרְמֵל Kal notused.— Hithp. הְתָאַרְמֵל to become a widow.

שׁרָמִלוּת widowhood.

אַרְנַב (pl. אַרְנָבים) m. hare.

*אָרָנָה (pl. אָרָנִית) f. mushroom.

אַרנוּנִית (pl. אַרנוּנָית , אַרנוּנָית , אַרנוּנָית , אַרנוּנִית , אַרנוּנִיית , אַרנוּנִיית , אַרנוּנִיית ,

לאַרְנָקה (pl. אַרְנָקה) f. leather purse.

בּוְאָרֶם to betroth.— Niph. בּאָבֶרָם a. Hithp. הַהְאָצִרָם to be betrothed.

ארל (pl. אַרְסִים) m. poison.

אַטְרָאָא, אָרָסְמוּן m. breakfast.

*יםי adj. poisonous.

*אַרְסִיּוֹתְאַ זּ poisonousness.

ערַע (fut. אָרֵע) to happen.— Pi. אָרֵע same as in Kal.

אָרָעוֹן m. happening.

מֹלָי adj. 1) accidental.— 2) temporary.

ארעית f. bottom.

ארצותה f. appeasing.

אָרְצִיּים (pl. אַרְצִיּים; f. אַרְצִיּים, pl. אַרְצִיּיֹם adj. earthly, worldly.

*ארציות f. earthliness.

ארק (pl. ארקים) m earth, globe.

קבקק Kal not used.— Hiph. הָאָריק to form the earth.

אָרֶק m. sleeplessness, insomnia.

אָרֶק see אַרָקא.

m. Hercules (Greek demigod).

ארקיל m. 1) oracle.— 2) riddle.

הרל m. curse.

どつい to speak, to express.

שרות m. expression.

אַשְבּוֹרָן m. pool.

אשנרת. אשנרה fluency of speech.

קיית (pl. אַשִׁרוֹת) f. 1) declivity.—
*2) cataract.

אשׁוּה (pl. אשׁוּה) m. fir-tree.

אַשִׁנְיָה (pl. אַשִּׁנְיִה) f. spool, spindle.

אָשׁוּרִים (pl. אָשׁוּרִים m. 1) confirmation. — 2) congratulation.

משורית (ד. אשורית) adj. Assyrian; יאורית, כְּחַב אַשוּרִי of the Hebrew square letters.

אשות, אשות f. mole.

manhood. *2) wo-

Thuk f. fire, nature of fire.

עִישִים (pl. אָשִׁישִים m. 1) cup.— 2) millet.

קּשִׁישִׁה (pl. אַשִּישׁוֹת f. 1) fruitcake.— 2) cup, flagon.

אַשְׁבְּבְּהְ (pl. אַשְּׁבְּבוֹת) f. soul-mass, requiem.

לישכל I. (pl. אַשְׁכּל) m. 1) cluster.— *2) ovary.

II. (pl. אָשָׁבּל) m. learned man, scholar.

אָשְׁכּוֹלות (pl. אָשְׁכּוֹלְה , אֶשְׁכּלְּה high school.

ל אַשְּׁבְנָזִי אַ לּ Germany; gent. אַשְּׁבְנַזִים, אַשְּׁבְנַזִית אַ אַשְּׁבְנַזִית, אַשְׁבְנַזִית, אַשְׁבְנַזִית, אַשְׁבְנַזִית.

עָשְׁבְּרָעים (pl. אָשְׁבְּרָעים) m. box-tree.

grove.— 2) inn, hotel. 3) ropo (בּ אַלְאָבוֹ).

לְשֵׁלֵּ Kal not used.— Hiph. הָאָשִׁיל to plant.

אשלא m. rope, line.

אַשלנ , אַשלנ m. potash.

יְאָנְיְאָ adj. m. ignorant, mean, vulgar.

י אַשְׁמַדְאׁ , אַשְּׁמְדַיּ m. Asmodeus (king of the demons), a demon.

אַשְׁרָה (pl. אַשׁוּנוֹת) f. sweatingbath.

יוָה אִשְׁפִיזָה, אָשְׁפִיזָה m. a. f. 1) host.— 2) guest.— 3) inn; בַעַל אוֹשְׁפִיזִין innkeeper.

אשביובן m. host, inn-keeper.

אשפלה (pl. אשפלה) basket.

אַשְׁבְּרִים (pl. אַשְּׁבְּרִים) m. unskilled tailor, botcher.

אַשְׁקוּכְא , אִשְׁקוּכְא f. chess-play.

ראַיִּגְיּ Kal not used. — Pi. אַיָּגְיּ 1) to confirm. — 2) to give credit. — 3) to congratulate. — Pu. אַיָּגְיּ to be confirmed.

קּהָרוֹת (pl. אַשְׁרוֹת) f. 1) confirmation.— *2) credit.

אַשֶּׁרָת see אַשַּׁרָת , אַשֵּׁרָת.

ឃួឃុំ Kal not used.— Pi. ឃួឃុំ 1) to found.— *2) to strengthen.— Pu. ឃួឃុំ to be strengthened; pt. ឃួឃុំ ស្កុ strong.

י בְּיל (1) prep. in, among, with, through, for; with sf. בָּר, קבּ, זֹבֿ . etc.; בֹּוֹ

שׁשִּׁים (pl. אַשָּׁשִׁים m. lentils.

មក្រុង ក្នុង ស្គឺ typhoid fever.

אקרא adv. this year.

אָשָׁתַּקַר, אָשְׁתַּקַר, adv. previous year.

אָת, אָת sign of the accus.; with sf. אָת me, אָת thee, אֹת him, אתוֹי her, etc. See also אֹתוֹי HII.

אָרָא, הַאָּ (pl. אָרָוֹאָ) m. letter.

אַתְחַלְתַּא / beginning.

מתיום, אתיום adv. immediately.

אתיה f. coming.

אַמְלִים , אַמְלִיז see אַמְלִים , אַתְּלִיז.

אַהְלִים (pl. אַהְלִיםים) m. athlete.

תְּהְלְּהָא , אֶּרְמְרָא adv. wonderful, remarkable.

תְּנְתְּה m., אָּהְנִהְאָּ f. name of an accent.

אָתְעַרוּתְאַ f. awakening, inspiration.

אתר אתר, אתר m. place.

אַתְרוֹג (pl. אָתְרוֹגִים) m. citron, lime.

אָרֵת to give a sign. — Pu. אַרָּא to be designated.

אַרְהָאָּ, אּחָהְאָּ f. wife. woman

on that same day.— 2) abbreviation of בָּן = בְּרַבָּי בָּן = בְּרַבִּי the son of Rabbi. אַבְּא;.coming, future; לְּבִּא; the world to come; אַבְּא; henceforth.

m. attorney, delegate.

קיאוּר , בַּאוּרִים (pl. בָּאוּרָים) m. commentary, explanation.

אַישׁרּה f. uselessness, worthlessness.

נְתְּבָּאֵר to explain.— Hithp. הָתְבָּאֵר, הָתְבָּאֵר בָאֵר to be explained.

בּתַר see בַאתַר.

קבָה, בְּבָה (pl. בְּבָה f. 1) door, gate.— 2) section.

*קַבּוֹת (pl. בְּבָּה f. doll.

דָּבוֹאָת (pl. הְבוֹאוֹת) f. reflection, image.

*בּוֹנֵב m. camomile.

קבָר, בִּבְר (pl. בִּבְרים) m. 1) zoological garden.— 2) beaver.

לְנִידוֹת (pl. בְּנִידוֹת) f. faith-lessness.

נְּנְינְ conj. that, for the sake; בְּנִינְ for my sake.

to reach the age of puberty.

י בַּנְרוּת. puberty.

בַּר (בְּבַר , וְבַר , בְּבַר , part by part; מָלבַר , וְבַר , לְבַר , לְבַר , לְבַר , לְבַר , besides.

II. (pl. בַּרִים m. olive press; בַּרִים הַבָּר הַבַּר הַבַּר

שׁבַּאוּת untruth, lie.

ים בּדָאִי , בּדְאִי (pl. בַּדָּאִי , בּדְאִי m. liar.

to be separated, forsaken.— Hithp. הְתְבוֹרֵר to seclude oneself, to live in solitude.

דְּדִּים (pl. בַּדְּיִם) m. treader, pressman (of olives).

(בְּרָרִים (pl. בַּרָרִים) m. ditch, trench.

*הַבְּרַהְאַ f. independence.

רָבְּ to invent, to fabricate. — Pi. הַּבְּ to feign, to lie. — Pu. הַבְּ to be fabricated. — Hithp. הַּבְּבָּר to be detected in a lie.

(pl. בַּדּוֹרָים m. 1) hoe, mattock.— 2) ditch, furrow.

ין $\frac{1}{2}$ (pl. בְּרוּיִים $\frac{1}{2}$; בָּרוּיִים $\frac{1}{2}$, pl. קרויים adj. m. fletitious.

קרוּקה (pl. בְּדוּקים, pl. בְּדוּקים, pl. בְּדוּקים, pl. מְנִיקוֹת מֹלָי adj. proved, experimented.

רָבְּרוֹתְא , בְּרוֹתָא (pl. הְרוֹתְא , בְּדוֹתְא story.

to be merry.— Pi. רְבָּים, נְבְים to make merry.

iester, (בַּוֹחָנִים (pl. בַּדְּחָן m. merrymaker,

*בּדְהָנוּת f. merrymaking, jesting.

רִיאָר, בְּרִיאָּרּת, f. lie, fabrication.

ברוד see בַּדִיד.

וְבְּרִירוֹת (pl. וְבְּרִירוֹת) f. small winepress.

בְּרִידָת, בָּרִידָה f. solitude.

רָדְיּוֹת (pl. בְּדָיוֹת) f. legend, tale, fable.

#בְּדֵיוּת f. fabling.

רַּדְיחָת , בְּדִיחָת (pl. בְּדִיחָת ; f. הְתָּיח , בְּּדְיחִת , פְּּרִיחִת , pl. קבּיחות (בְּּדִיחות adj. 1) cheerful.— 2) clear.

רִּבְּיִחְה, בְּּיִחוּת (pl. הַּרִיחוּת, בָּּדִיתְה (pl. הַּרִיחוּת) f. 1) cheerfulness.— 2) joke.

בְּרִיל conj. that, because; as prep. on account of.

adv. as it has already happened.

(בְּדִיקְת (pl. בְּדִיקְת) f. examination, search.

to separate oneself.

(בְּדַל (c בְּדַל) m. 1) part, bit.— 2) partition.

קרֹלְחִים (pl. בְּרֹלְחִים) m. 1) bdelium.— 2) pearl.— *3) crystal-glass. מן: מרלחי

(pl. בְּׁנֶקִים m. 1) fissure.— 2) repairing.

to search, examine, try.— Niph. בְּרַכּ Viph. בְּרַכּ

לבְּדְקַה, flood.

to be scattered. Fi. גּתְבַּבּר Kal not used.— Pi. גַּתְבַּר to be scattered.

to be amazed.

הְּיִלְּת , בְּהִילְת hastiness, restlessness.

להיקות f. brightness.

לְּהִירְוּת f. clearness, transparency.

to hasten; pt. p. בְּחַל anxious, worried.

*בְּבְנְנְתְ hastiness, impulsiveness.

הַתְּבַּהֵם Kal not used.— Hithp. הַּתְּבַהַם to become a brute.

קרֶם (pl. בֶּרְמִים) m. drover, shepherd.

בַּהַמִיוּת f. see בַּהַמוּת.

*קְבְּיִם (pl. בְּהָמִים, f. הַבְּהָמִים, pl. בַּהְמִים adj. bestial.

לַבְּרָלִיּוֹת f. bestiality.

to shine; pt. p. בּהוֹק shining.— # Hiph. הַּבְהִיק to cause to shine.— # Hoph. אַבָּהוֹק was made to shine.

white spots on the skin.

הַבְּהִיק , בָּהַק see הָבָהִיק , בָּהַרִיּת.

ת (pl. הַבְּהָרוֹת f. white freckle on the skin; בְּהָרֵת measles. בּהָרֶת f. horn-owl.

בּוֹנְרִים (pl. בּוֹנְרָים; f. בּוֹנְרִים , pl. בּוֹנְרִים) m. a person of mature age.

קל (pl. בּוֹרָקִים) m. examiner, searcher.

בּוֹכְנַה (pl. בּוֹכְנַה) f. piston.

בול (pl. בולים) m. lump.

שולמום, בולמום m. violent hunger.

*בּוֹלְעָם (pl. בּוֹלְעָם m. glutton.

תֹנֶים (pl. בּוֹנֶים) m. beaver.

בּוְעָה (pl. בּוּעוֹת) f. abscess on the lungs.

בּוֹצִין, בּוֹצִין, בּוֹצִין m. pumpkin.

אבוצינא m. light.

בּוֹצִית I. (pl. בּוֹצִיוֹת) f. small boat.

וו בוצית II. f. cambric.

בּוֹקִים (pl. בּוֹקִים) m. wine-pot, tankard.

m. elm-tree.

בּוֹרְ (pl. בּוֹרְאוֹת, בּוֹרְאוֹת (m. 1) fallow land.— 2) ignorant, uneducated person.

בּוֹרוֹת f. ignorance, stupidity.

m. 1) strength.— 2) clearness; על בּוּרְיָה thoroughly.

m. burnous, cloak.

ים (pl. בּוֹרְסִים) m. 1) tanner.... 2) rude fellow.

(pl. בּוֹרְחָק'ם m. 1) tanner.— 2) tannery.

בּוֹרֵים (pl. בּוֹרָים m. 1) voter.—
2) arbitrator.

m. extravagance, lavishness.

to squander, to spend.

*قَاتِيْان (pl. قِاتِيْان m. squanderer قَاتِيَانِ

קוֹבֶוֹ (pl. הְוֹבְוֹם) f. small packet, parcel.

to despise.— Pi. לְּבָהָ (pt. מְבַּהָה) to abhor, to scorn.— Pu. בְּּהָה to be abhorred.— Hithp. הִבְּבָה, הִיתְבַּנְה to disgrace oneself, to be disgraced.

m. plundering, pillage.

m. contempt, scorn.

ת (בויבים (pl. בזיה m. cup.

*הַנְיָקְהֹ f. scattering, strewing.

בְּוֹיךְ see בְּוֹדְ.

*בּוֹלֵת f. basalt.

אָבָּוֹק to strew.— Niph. אָבָוֹק to be strewn, scattered.

מוֹק (pl בּוֹקים) m. fragment.

אָבוֹרָא, בִּוֹרָנָא m. seed, sowing.

מַלוּנִים (pl. בְּחוּנִים) adj. proved.

קרוֹת (pl. מְחוּרוֹת f. girl, vi**rgin.**

ל בְּחִינְה disgust, aversion. רְבִּחִינִית (pl. בְּחִינִית) f. examination,

proof; בְּלְחֵינַת in respect of, in the sense of.

בִּתְירָת (pl. בְּחִירְוֹת) לַ choice; בּתִירָת הַבְּחִירָת the temple.

ובהל I. to be weary.

II. Kal not used.— Pi. בָּחֵל to ripen, produce blossoms.— Hiph. to begin to ripen.

to prove.— Pi. בְּחַלְ as in Kal.— Hiph, רְּבְּחִין to distinguish.

לבחרות f. youth.

* adj. fastidious, particular.

*בתרנות fastidiousness.

שלים 1) to stir, to mix.

קַּחְשָּׁה (pl. בַּחְשָׁה f. pot-ladle.

בּנְבֵץ see בְּמָבֶּמ.

יבְּלְנְתָּ (pl. בְּלְנוֹת) adj. entitled to credit.

m. 1) declaration.— 2 expression.— 3) chattering.

לְשׁבְּיֹל (pl. בְּיִלְּיִבְּיֹל m. 1) idling.— 2 abolition, annulment.— 3) disturbing, interruption (from work, study, etc.).

to confide.— Hiph. הְּבְּשֵׁה 1) to promise, to assure.— 2) to insure (against loss).— Hoph. הַבְּשֵׁה to be promised, assured.

m. window-sill.

*חומם f. insurance.

קרונית (pl. נְּמְחוֹנית m. 1) confidence, reliance.— 2 assurance, surety.

הַלְחוֹת f. guarantee, surety.

לְבְּעֵל 1) to idle.— 2) to cease.—
3) to be swallowed, lost (in a mass).— Niph. לְבָעֵל 1) to be abolished, annulled.— 2) to free oneself.— Pi. לְבָּעָל 1) to abolish, annul, destroy.— 2) to disturb.— Pu. לְבַעַל 1) to be annulled.— 2) to be disturbed.— Hiph. לַבְּעִל ל

(pl. בְּמֵלִית , pl. בְּמֵלִית , pl. בְּמֵלִית) adj. 1) null, void.— 2) idle, unemployed.

יְבַמְּלָה , בַּמְּלָה f. idleness; לְבַמְּלָה in vain.

2) unworldly person. (pl. בַּמְלְנִים m. 1) idler.—

לנות f. idleness.

교호 m. turpentine tree.

*במנה f. lining.

תַבְּמְנוֹנִים (pl. בַּמְנוֹנִים m. mandore.

변혈국 1) to stamp, to tread.— 2) to churn (butter).

בּיאָת (pl. בִּיאוֹת) f. 1) entrance. — 2) coming, return; בָּיאַת הַשֶּׁמֶש sun-set.— 3) coition.

מיב (pl. בִּיבִים m. canal.

בין ש m. offence, injury.

m. teat.

בּימֵה (pl. בִּימוֹת f. pulpit.

בין... ובין, בין... בין איש הבין היובין, בין היובין מה לכה in the mean time; meanwhile; בִּין בַּרְיּ בִּין בַּין בַּין בַּיִים בִּינוֹ לְבִינָה be the alone; בִּינוֹ לְבִינָה between him and her, tete-a-tete; בִין הַשְּׁבְשׁוֹת vacations, holidays; בין הַשְּׁבְשׁוֹת twilight; בין הַשְּׁבְשׁוֹת mediator.

יבינונים (pl. בינונים; f. בינונים, pl. בינונים adj. 1) mean, middle.—
2) mediocre.— 3) present (tense).
בינונית f. mediocrity.

מינתים adv. in the mean time.

ביצידנים (pl. בִּיצִים) אַ (בּיצִים) פּgg; בּיצִידָי spawn, roe.— 2) testicle. *מיצית (pl. ביצית) f. cell.

שַיֵּר (pl. בַּיָּרָים m. well-digger.

מירא m. well.

*בּיַרַה f. irrigated nursery garden.

קירוּר m. 1) clearness.— 2) selection.

בירית (pl. בירית) f. garter.

עַיִּשְׁ (f. אַרְשִׁיבְּי) adj. bad, evil.

to put to shame.— Hithp. בּיִשׁ to be ashamed, abashed.

הבישות f. 1) badness.— 2) useless-

יישׁן (pl. בּיִשְׁנִית ; אַ בּיִשְׁנִית pl. בּיִשְׁנִית m. bashful person.

בּישְׁנוּת f. bashfulness.

[בְּלִים (pl. בְּלִים) m. 1) house.— 2) family.— *3) verse (in poetry).

ב' בַבוֹד (a 1) handle.— 2) sleeve ב'ב'ב' water-closet, toilet; חֹסוֹשׁ בוֹ closet for cups .- 2) belly, abdomen; ב' בַּנַמָּת synagogue; ב' בַּנַמָּת see ב' בַבוֹד ; ב' בַבוֹד house of study, academy; 그 pissing place: ב' מַקָּרָשׁ custom-house; מַקָּרַשׁ sanctuary, temple; מונה ב' בוות ב' בי בוות ב' house of mourning. - 2) tavern; ב' מָרַקְחַת pharmacy, drug store; loop; ב' נִיר beer brewery; ב' נְוֹיַה loop; ב' כפר ; railroad depot school; בּ' עוֹלֵם library; בּ' עוֹלֵם, ל עולמים ;cemetery ב' עלמין the temple; שַׁב 'ם people's house, assembly-hall; עַקַר library; ב' קבוץ ; collar; צוַאר ב' צוַאר receptacle, reservoir; ב׳ עוֹלֵם see ב׳ קברות; ב׳ רָעֵי mouth of the womb; ב׳ רָעָר rectum; ב' שוֹאָבֶה house of illu-ב' הַלְמוּד; ב' מַלְמוּד ב' אֱחִי (mination school.

יתִי (pl. בַּיְתִים; f. הַּנְתִית, pl. בַּיְתִים m. domestic.

*ביתיות f. domesticity.

קבוֹרָה pl, בְּכוֹרָה pl; בְּכוֹרִים pl בְּכוֹרִים, pl בְּכוֹרִים, m, first-born; eldest; בְּכוֹר devil, clever person.

קבְיוֹת , בְּבָיוֹת (pl: בְּבָיוֹת , בְּבָיִה, הָבְיִה crying, weeping.

י בַּבְיָנִיּוֹת (pl. בַּבְיָנִיּוֹת ; דָּ בִּיְנִיּוֹת , pl. בַּבְיָנִיּוֹת) m. whiner, weeper.

תַּבְּירָ (וּבִּנִירָה (וּבּבִּירָם m. early.

שְּׁבְיֵרְ m. shuttle.

קּלְבּוּלִים (pl. בּלְבּוּלִים) m. 1) confysion.— 2) false accusationהַבְּלֵג Kal not used.— Hiph. הָבְלֵיג to strengthen.

יבּלְבָּר (pl. בַּלְבָּרים) m. 1) courier.— 2 postilion.

שלום (pl. בלום) m. acorn.

בּלוּרִית, בְּלוּרִית, fore-lock.

קּלֵח Kal not used. ~ Hiph הַּלְחַ to flicker.

to project, protrude.— Hiph. בּלְפֵי to emphasise.— Hithp. בּלִמי same as in Kal

לבליה f. rotting, decay.

*בְּלִימֵוֹת (pl. בְּלִימוֹת) f. projection.

וּבְּלִילֵה (pl. בְּלִילִה) f. mixed fodder.

וְבִּלִימָה (den. from בְּלִימָה f. restraint.

אַן (בְּלִימְשְׁרָאוֹת (*pl.* בְּלִימְשְׁרָא) ל. catapult.

קבּיִישָה f. 1) swallowing.— 2) gullet. קביל to mix.— Niph. בְּלֵל to be mixed.— Hithp. דָּלֵל to assimilate.

to bridle, to shut, to close.

(pl. בַּלְּמִים m. 1) brake.— 2) dam, dike.

(pi. בַּלְנִים m. bath - house keeper.

לבלות f. bathing articles.

m. bathing clothes.

m. balm, balsam.

to swallow, to absorb.— Niph. עבלע to be swallowed, absorbed.— אַרָּבְלִיע *1) to devour.— 2) toinsert.— Hithp. לבָּבַלע to vanish.

m. glutton.

to search.

ישים (pl. בַּלְּשׁים) m. searcher, detective.

inquirer.— 2) philologist.

*בּיִשְׁנְרָת f. 1) research — 2) philology.

אברישה f. 1) searching troop.— 2) secret police.

(c. בָּנִים , pl. בָּנִים (c. בָּנִים m. 1) son, descendant בַּן־חוֹרֵג step-son; בַּן descendant of Noah, i. e. idolator .- 2) before names of animals: young קוֹ־עוֹף a young bird; see פָּקוּעַה; hence also something small: בּן־חֵרָיץ a small channel, בּן־פַּמִיש a small hammer, etc.— 3) person בּוֹרַטוֹבִים a person of good family; בַּוֹרתוֹרַה a person of learning, a scholar; a person of education; persons of eminence, בָּגִי־עַלְיַה eminent people.— 4) inhabitant inhabitant of a village, בּן־כָּפַר a villager, provincial; בּוֹכְבַרָ inhabitant of a city. - 5) member members of a society; members of a suite, followers. - 6) copartner, fellow, equal בּּן־בִּרִית, בָּן־אָמוּנָה coreligionist; בּן־אָפְנוּת one of the same

trade, fellow-worker; סחבורל one of the same age; הודום contemperary; Mila one of a pair .-7) with other names sometimes as adjectives: בּוֹ־אַכִּילַה eatable; סל בן־יוֹם of one day, ephemeral; בוֹקוֹם having vitality. able to live; אַבַר הַבַּא worthy of the world to come. - 8) other combinations: בּגִי־מִעֵיָם bowels, intesines, בָּגִי־מֶרוֹן sheep (see וְמָרוֹן). ים (pl. בַּנְאִים) m. builder, mason.

בְנֵין (pl. בְּנִיָנִים m. 1) building; בְּנַיַן־אָב principle.— 2) form, voice (in grammar).

בּקִים (pl. בַּקִים m. basis.

בְּבֶב (fut. בְּבַבוֹי 1) to be sweet.— 2) to enjoy oneself.— Pi. DAA to perfume; pt. p. מַבְשַׁם to be perfumed, tipsy.— Hithp. 따라고 to become tipsy.

נַבְּטַם to stamp, to tread.— Niph. בַּבַּם to be crushed.— Pi. DDA to base, to found. — Hithp. D취골취기 to be founded, firm.

m. garden, orchard.

שָּלְבְּוֹעַ (*pl.* בַּעְבּוּעִים) m. bubble, splashing.

נעבע 1) to bubble, to be splashing .- 2) to snort.

1) to boil up. — 2) to desire,— 3) to inquire.— Niph. נָלָעָה to be searched, discovered .- Hiph. הַבְעַה (pt. בַּבְעֵה) to cause to eat up.

מנולט m. kick.

ת בעור m. removal.

שבעבון m. kicker.

בַּעְיַה (pl. בַּעִיה) f. question.

בּעִימֵה (pl. בְּעִימוֹת) f. kicking.

הַעִיתֵה f. fright, terror.

בַּעַל (pl. בָּעַלִים , בְּעָלִים m. 1) lord, owner.— 2) husband.— בַּעַל occurs in many compounds, some of which are: בַעַל־אַכִסנָנָא innkeeper; מַנָה trustworthy; 'ב אמנות tradesman, handicraftsman; ב' בַּשַׂר ; weeper, whiner ב' בַּשַׂר stout, corpulent person; ユニューニ enemy; ב' דְּבַרִים , ב' דְּבַרִים 1) opponent.— 2) plaintiff; בי העה influential man; ב' דַּקְדוּק grammarian; ב' הוֹדָאַה logician; ב' הֹנְיוֹן, ב' הַנַאַה ; grateful man sensualist; '그 bearded person; ב' וְפוּרָים; living being ב' חַיָּים suf-quick-tempered person; ב' לַשׁוֹן 1) slanderer.— 2) linguist.— 3) eloquent speaker; DID '2 cripple; ב' מָלַאבָה ; intriguer ב' מַחַלוֹקָת craftsman, mechanic; מַקְרָא ב׳ מַקְרָ biblicist; Di 'a miracle-worker; 'a ב׳ עַנְלָה ; experienced person נְםְיוֹן coachman, driver; ב' עֵצַה counselor; ב׳ צָרַקָה depositor; ב׳ צָרַקָה charitable person, philanthropist; צוּרָה 'ב' respectable, reputable person; קוֹמֶה 'ב person of high stature; 'I miracle-worker; a ב' תַּכְּלִית ; sensualist ב' תַאַנָה a provident person; as adj. finite; לתי בַּעל הַכְּלִית the Infinite (of God); בְּלְתִּי בַּעל הַבְּלִית 1) learned person, scholar. – 2) disputant; ב׳ הַשׁוּבָה repenter.

בַּעַלְה (p'. בַּעַלוֹת mistress; בַּעַלְה בַּעַלַת־יפִּי strong woman; בִּעַלַת־יפִּי beautiful woman; בַּעָלַת כְּשָׁפִים witch.

תַּעֵץ m. alloy of tin and lead. בּעֵץ f. stupidity, ignorance.

רְאָבְּרְיּעְ m. 1) emersion.— 2) hemp.

יבְצְבֵּץ 1) to emerge.— 2) to sprout. בַּצְבֵּץ m. 1) slice of bread.— 2) compromise.

מציך adv. less.

יב אול m. 1) small onion.— 2) wild onion.

יַבְצַעָע (pl. בְּצָעִים m. piece.

עָבָעָע (pl. בְּצָעִים) m. pool.

to trickle, to drip.

אַבְּקאָן אָבְּ m. upper hip-bone.

לַבְּקָה (pl. קּבְּקוֹת f. gnat.

m. splitting, cracking.

יה א. 1) examination.— 2) visit.— 3) criticism.

יל (pl. בְּקִיאִים; ל. לְּקִיאִים, pl. בְּקִיאִים) adj. experienced, versed.

בּקיאות. experience, versedness.

י (קוֹנִים (pl. בָּקְעִים) m. 1) spirit.— 2)
half a shekel. — 3) sinus (in geometry).

בְּקְעַת (pl. בְּקְעָיוֹת) f. chip, splinter.

to examine.— 2) to visit.— 3) to criticize.— Hithp. קר 1) to be examined.— 2) to be visited.

של examined.— 2) to be visited. בֿקר (pl. בֿקרים) m. cattle-raiser, stock-farmer.

הבקרות f. cattle-stable.

קֹרֶת f. 1) investigation.— *2) eriticism, censorship.

בּקתַה (pl. בָּקתוֹת) f. tent, hut.

기크, 기킂 m. 1) field; as adj. wild.—
2) exterior; 기크 [다 adv. from the outside.

ת. son; בּר־בִּי־רַב duck; בּר־בִּי־רַב dead body; בּר־בִּיירָב l) neighbor.— 2) one having rights of a neighbor; חַבְּיב he who is confirmed (Jewish male at the age of 13); בּר־בַיִּבְי a carpenter's apprentice; בּר־נִיִּדְ man; בּר־נִיִּץ reliable man, authority; אָרָה opponent, antagonist.

רבורם (pl. בּוְבַרִים) m. barbarian, foreigner.

*175 m. screw.

בּרְדַּלֵם m. 1) panther.— 2) polecat.

רְּוֹל (pl. בְּרְדְּסִים m. cape, hood. *דְרָבִּטִים m. gunpowder.

קרור ה. clearness; ברור adv. clearly, with certainty. וֹבְרָז 1) to bore.— 2) to tap.

ית בַּרָזָה m. בַּרָזָה faucet.

בּרוֹינֵה small cup (measure).

קברים 1) to escape.— 2) to become bankrupt.— Hiph. הַבְּרִים 1) to cause to escape, to drive away; בְּכִים בְּכָּרִים to become bankrupt; בְּבָרִים to engage in contraband, to smuggle.

תַבְרַחִים (pl. בַּרְחִים m. he-goat.

*בְּרָקוֹ (pł. בַּרְהָנִים) m. bankrupt. בּרְהָן: adj. sure, certain.

הַרִיאוּת ∱. health.

בְּרִיּה , בְּרָיָה f. creature; pl. בְּרָיָה people.

(pl. בַּרְיוֹנְים) m. one who commits acts of violence.

לְּרִיחֵה (pl. בְּרִיחַה) f. escape.

קריבְה (pl. בְּרִיבְה) 1) genuflection.— 2) grafted shoot.

בּרַרָה see בַּרִירָה.

בְּרִית (pl. בְּרִיתוֹת f. covenant; בְּרִית אפת בַּחָרָשָׁה New Testament.— 2) sign of the covenant; בְּרִית מִילָה ceremony of circumcision.

אָבְיִיתָא, f. exterior teaching (i. e. teaching not included in the Mishnah).

בֶּרֶךְ הַפַּוְתִישָׁה (pl. בָּרֶבְּיָם) f.knee; בָּרֶבְּיָ ploughshare.

בּרַקי, בּוּרָסִי see בְּרָסִקּי , בְּּרְסִי to brighten, to lighten.— Hiph. הְּרָיק to glitter, to dazzle. ז בַּרְקָאְ f. 1) lightning.— 2) gallery. adv. dawning.

תַּקְין m. pl. breeches.

בּרָקִית f. cataract (in the eye).

לבְרֵל 1) to make clear. — 2) to choose. — Pi. אבר 1) to elucidate. — 2) to choose. — Hoph. אבר 1) to be separated. — 2) to be elucidated. — 3) to be decided. — Hithp. התבר 1 to become clear.

בּרֵרָה (pl. בְּרֵרוֹת) f. 1) choice.— 2) alternative.

בישביל prep. on account of.

בּשׁוּל (pl. בְּשׁוּלִים) m. 1) ripening.— 2) cooking.

בּשִּׁימָה (pl. בְּשִּׁימִה) f. smile.

אָבֶילְשְיָב adv. quite right that.

* m. grocer, spicer.

*בְּשְׂמִיּוֹת (pl. בְּשְׂמִיּוֹת) f. grocery.

קּשִּׂר וָרָם m. flesh; בְּשִׂר וָרָם frail man, mortal.

www. salad.

בּת־חוֹרֶגָּת (pl. בְּתּיתוֹן, daughter; בַּתּרחוֹרָגָּת step-daughter; בּת־מִין of the same kind; יוח בות ביתוני ווויח ביתוני echo.— 3) divine voice; בַּת־שִּׁיר singer, muse; בְּתַתְאַחַת at once.

m. birch.

אַבתוּלְה virgin; קּרָקע בְּתוּלְה virgin soil.

m. incision.

m. fistula (disease). בתר prep. after that.

בתרא (pl. בַּתְרָאֵי) adj. the last. בּתשׁ (pt. מְבַבְּשׁ) to intrude.

נאונים (pl. נאונים m. 1) genius.— 2) Gaon (title of an illustrious scholar .

הונות f. office of Gaon(see נאונות 2).

נאונים (pl. נאונים) adj. m. 1) majestic.- 2 ingenious.

*באוניות ingeniousness.

*pride. באותנות f pride.

בבים (pl. בַּבִּים m. 1) back; du. בַּבִּים shoulder blades .- 2) elevation; על־גַּב upon, over; אַף־עַל־גַּב although; נַנְי with me; אַנַ with thee, etc.; לְגַבֵּי , נַבֵּי according.

אות f. 1) position of tax collector. - 2) presidency.

(pl. נַבָּאִים m. 1) collector. — 2) president, elder.

to gather.

לֵבְבָא f. fagot.

to be נְנְבָה to collect.— Niph. נְנְבָה collected.

m. curdling.

נְבָיַה (pl. נְבִיּוֹת calling in; נְבִיַּה מדות examination of witnesses.

to knead.— Pi. גבל same as to be kneaded. התובל to be kneaded. תַבְּלִים (pl. נְבְּלִים m. kneader.

ובלול (pl. נַבְלוֹלִים m. lump of dough.

*בְּנוֹנִיוֹת , גַּבְנוֹנִית f. convexity.

ת בָּבָסִים, בַּבָסַים, בַּבָּסַ*י*ם, בַּבָּסַ*י*ם, בַּבַּסַם . מַבָּסִים

ובר (pl. וּבְּרִים (pl. בָּרִים) m. 1) man.— 2/ cock.

*ברות f. manhood.

אברתן m. strong man, hero; 🐔 heroine. נְבַרְתְּנִית

to crystallize, to condense.--Hithp. דְּתְנַבֶּשׁ to become crystallized.

וברשושיות (pl. נַבְשׁוּשִׁיוֹת) f. mound.

*בתון m. siskin, green finch (bird).

(pl. נְגְּיוֹת) f. tub, barrel.

גְּוְבָּר (pl. נְּוְבָּר m. cricket.

*בְּבְּבְנִיוֹת (pl. בְּבְּבְנִיוֹת) לֵּ cherry.

m. growth, rearing.

m. hewing.

וְדְּוֹרִים (pl. נְדּוֹרָים) m. fence.

נְרוּשִׁים (pl. נְרוּשִׁים; f. נַרוּשִׁים, pl.מבושות) adj. excessive, superabundant.

(pl. וְּדָיִים m. 1) kid.— 2) capricorn (sign of the zodiac).

לְּדְיֹלַה. growth.

בְּרִעַה. hewing.

ל ברל (hair). 1) to grow.— 2) to braid

נדמות (pl. נדמים; f. הדמת, pl. גדמים (pl.adj. one-handed, handless.

אברב f. wing, feather

לְבָּרָים, (pl. נְדָרָים) f. 1) fence, wall .- 2) definition.

773 1) to fence.— 2) to define.— Niph. נגדר to restrain oneself.-Hiph. הגדיר to define. — Hithp. לתנהר (ז התנהר to distinguish oneself.= 2) to exalt oneself.

נדרון (pl. נְרוֹנְים m. wren (bird).

לַנְרוּת coquetry.

להרת fenced place.

נוֹד to heap up.— Niph. נוֹד to be heaped up.

m. ironing.

m. belching.

m. 1) articulation. -- 2) breath.

to belch. בהק

וְגֵּו (בַּרִים בָּנוֹ ; m. body, midst (גָּוֹ בַּרִים בָּנוֹ there is something in it.

בּוֹינָא, גּוּבִינָא f. exaction, collection.

אַנוּדַל see גוּדל.

m. play of colors.

אנוְקַאוֹת , גּוְמוֹת (pl. גּוְמָאוֹת , גּוּוְמַא . exaggeration.

*\\mathfrak{T}\mathfrak{T} m. cloth.

המות f. gcut (disease).

יוֹן (pl. בְּיִים m. 1) people, nation.— 2) gentile.

בויות f. paganism.

בויל (pl. גוילים m 1) parchment.— 2) unhewn stone.

f. 1) exhaustion.— 2) end of life.

נולל m. coffin-slab.

(גוֹמְמָיָה, גוֹמְמָיָה (pl. הוֹמוֹג, הוֹמְמָיָה) f. hole, small pit.

מלי adj. reciprocal.

וּנְנִים , נַּנְנִים (pl. נָנְנִים m. color; for instance. כָּנוֹן

אנים . Kal not used.— Hiph. הנים 1) to stir, to mix.- 2) to make one haughty.

הוֹמָסֶת pl. נוֹסְסָים; f. הוֹמֶסֶת, pl.הוֹסְמוֹת (גּוֹמְמוֹת) adj. in death agony.

הוֹסְמוּת. £ agony.

נופות , גופים (pl. הופים m. body, person: מַלַת הַנוּף pronoun.

וּוֹפְנִים (pl. נּוֹפְנִים) m. fernel (plant).

נוצים (pl. גוצה; f. גוצה, pl. אנוצים (pl. גוצים) adj. short, undersized.

נורית (pl. גוריות) f. bitch.

*בּוֹרֶם (pl. גּוֹרָמִים m. factor.

73, 13 (pl. 111) m. falcon.

לוברות f. office of treasurer.

רוֹן (pl. גַּוּוֹיִמְרָת, gallery,

לווה f. shearing.

f. lane, alley.

וויר , בְּוִיך (pl. וְנִירִים) m. log.

וַלְנִים (pl. בַּוֹלֶנִים m. robber.

הולנות f. robbery.

to clip (trees).— Pi. Did 1) to cut.— 2) to exaggerate.

713 m. carrot.

יין (pl. נְּוֹרֵידִינִים) m. 1) judicial decree, sentence. -- 2) calamity, misfortune.

נְּנְרוֹת (pl. נְּנְרוֹת (pl. 1) form.— 2) balcony.

(pl. גְּוֹרָת) f. determination, decree; נְנֵרָה שַׁנָה analogy.

*נְוֹרְכִישׁ m. machine for cutting straw.

m. smile.

to smile.

*הלת ל. carbuncle (disease).

to bow oneself.

DA (pl. 마취) m. 1) document.— 2)

to cut sinews.

מיהנם , ניהנם m. hell.

היורת f. female proselyte.

etry.— (נְיַמְטְרִיאָוֹת (pl. נְיִמְטְרִיאָר) f. 1) geometry.— 2) numerical value of a word.

נְיֹםִים (pl. נְיֹםִים m. brother-in-law.

ניסוז (pl. גיסוז) f. sister in-law.

שניך m. quicklime, chalk.

to convert, to make a proselyte.— Hithp. תְּבֵּיֵן to become a convert (to Judaism).

גְלְבּוּל (pl. נְלְבּוּלִים m. 1) turning around, rolling.— 2) transmigration (of the soul).

ָהְתָּבַלְבֵּל roll.— Hithp. הְתָּבַלְבֵּל, to be rolled.

*בְּלְנְלוֹן (pl. בַּלְנְלוֹן) m. top (toy).

(pl. נְּלֶרִים m. 1) skin.— 2) crust.

to congeal.— Hiph. הְגָלִיר same as Kal.— Hoph. הְגָלִיר to be covered with skin.

הלדה sole.

נְלְדֵּנִים (pl. נְּלְדָנִים) m. tunny (fish).

בְּלְּוְדִים (pl. בְּלוּדִים, אַ נְּלוּדָה pl. נְּלוּדִים skinned.

נקלים (pl. נקליים) adj. revealing.

י לְּוֹחְקָאוֹת (pl. נְּלוֹחְקָאוֹת) f. 1) roll.—
2) dumpling of flour.

וְלְלֹּפְים (pl. נְלֹּפִים) m. sculpture, carving.

*תְבְּלְתים (pl. בַּלְחִים m. clergyman, priest.

*ליבה f. ice-cream.

לְּלִימָה (pl. וְּלִימוֹת) f. frock, mantle.

גָּלֶם (pl. בְּלְמִים m. 1) shapeless matter.— 2) idiot.— 3) automaton.

to engrave.

to boil.

עלשׁים (pl. בַּלִשׁים m. boiling water.

נְּמְגוֹמִים (pl. נְמְגוֹמִים) m. stuttering, stammering.

Dana to stutter, to stammer.

to shrink.

(במונים (pl. נמונים) m. muzzle.

לְנִיה (pl. נְמוֹנִיה) f. ribbon.

קמורה אל ; גמורים (pl. בְּמִירְ, pl. בְּמִירְ, pl. בְּמִירְ, adj.1) complete, perfect.—
2) ripe.

נְמָי (pl. נְמְיִיה) אַ sprout, shoot. בְּמִי m. gum.

לְּמִיאָּה (pl. נְּמִיאוֹת) f. sip, draught.

*נְמִישָׁה , הַּנְמִישָׁה f. adj. flexible. (בַּמַלִים (pl. מַמַלִּים m. camel-driver.

המלת f. caravan of camels.

1) to cut off.— 2) to feel.

ו לְּמֵר 1) to conclude, to end.— 2) to learn.— Niph. וְנְמֵר 1) to be completed, to be decided.— 2) to become ripe.

בְּבְי 1) conclusion.— 2) decision.

ing, tradition.— 2) Gemara (that part of the Talmud which contains the discussions of the Amoraim on the Mishnah).

to steal; נְנַב דַעַח to deceive.

בּנְרְרָנִית, m., בּנְרְרָנִית adj. coquettish.

1) to blame.— 2) to abash.— Hithp. הְלַבָּה to be blamed, to be disagreeable (with על).

נְנְוֹת (pl. נְנוֹיוֹת) f. disgrace, blame. to hide, to accumulate.— Niph.

to be hidden, to be preserved.

(pl. בַּנָים) m. gardener.

לנורת f. gardening.

בַּקּים (pl. בַּקּים; אַ הַקּבּ, pl. נְמַים adj.

1) large. — 2) rude; בְּקָה נַקָּה נַקָּה נַקָּה בָּקָה בַּקָּה בַּקָּה בַּקָה בַּקָּה בַּקָּה בַּקָּה בַּקָּה בַּקָּה בַּקָּה בַּקָּה בּקָה haughty man.

הם ל side.

to belch.

לְּמִימַה f. agony.

געגוע (pl. נְעָגוּעִים) m. longing.

to long, to yearn.— Hithp. הְהְנֵעְנֵעְ to roll, to long for (with

to abhor.— Hiph. נְעֵיל 1) to cast out, to miscarry.— 2) to scald.

ובתה (pl. נְפוֹת f. hedge.

7193 m. 1) hoop.— 2) embracing.

to plaster, to unite with plaster.

기원과 Pi. 기원 to surround, to embrace.

*נְפָרוּרִית m., נַפְרוּרִיר f. match.

רבו ל. squeezed olives.

וְצִים (pl. נְצִים) m. spark.

ישר (קו. (קו. מינים (קו. מינים (קו. מינים (קו. מינים (קו. מיניים (קו. מינים (קו. מיניים (קו. מינים (קו

2) expulsion. בְּרִידָה adv. alone, only, but.

יָבְרִים (pl. יְבְּרִיםִים m. grit, groats. בְּרִירְה; f. dragging, stretching out. בְּרִילָ Kal not used.— Hiph. בְּרִיל to draw lots.

to bend הַּנְרִים to cause.- · Hiph. הְנָרִים to bend or turn aside.

(pl. | pl. | pody; וְּבְּטָים (pl. (וְּגְרָמִים <math>m. | pody; וְּגְרָמִים וְּגָרָמִים (גְּרָמִים a. | pody;

לְנְבְמוֹת (pl. נְּרְמֵוֹת) f. bone.

רְבְּבְים (pl. הַנְמוֹת) זּ, cause, motive.

לְבָׁב 1) to be crushed.— 2) to study.— 3) to read.

(בְּרְסֵוֹת (pl. בְּרְסֵוֹת) f. reading, variant.

יה בּרָעוֹן m. 1) deduction, reduction.—
2) minus.

נַרְעִין (pl. נַרְעִינִים) m. kernel.

אָרַף שָּׁל רָעִי , pot; נְּרַף שָׁל רָעִי chamberpot.

לבו to drag, to draw.

אַרְרָה continuation; אַרְרָה by the way.

וְרֵשׁ m. name of an accent; du.

מוֹשׁנְם m., הְשׁנְם f. adj. moistened.

קְּשֶׁקוֹם (pl. נְשְׁמְים m. 1) rain.— 2) body; אָמָין adj. bodily, material.

קּיְשֵׁים Kal not used.— Hiph. רְּיִשֶׁים 1) to cause to rain.— 2) to incarnate, to embody.— Hithp.

ביים או לו הרוב שו to become incarnate.—

2) to grow coarse.

ת בשמיות, בשמות corporality.

אוֹשְׁבּוֹקְתָּ seal, arms, escutcheon.

וְשֵׁרִים (pl. נְשָׁרִים) m. bridge.

שׁשֵׁיֻ to feel, to grope. — Hithp.

וֹשְׁמְתוֹת (pl. אָשְׁתוֹת) לִּ pump, siphon.

יַבְּרְבְּלְ m. enmity; בְּנְרִבְּלְ enemy. דְּבְרְּבָּלְ m., f. דְּבְרְּבָּלְ cherry.

בּוֹבֶים (pl. הְבּוֹבִים) m. prayer, entreaty. קיבוֹן m. 1) union.— *2) evil spirit רבור (pl. בורים) m. talk, word; אַבּוּר וּבּוּר וּבּוּר וּבּוּר וּבּוּר וּבּוּר וּבּוּר וּבּוּר וּבּוּר וּבּוּר

*דבוֹרַנִית f. honey-comb.

יב' prep. of the house (see בֹּי

אַדְבֵיתָא wife.

קָבֶּק (pl. וְדָּבְקִים m. 1) joining, union.— 2) glue.— 3) soldering.

קלה (1) joining.— 2) religious ecstasy.

דַבַּר (pl. דַבָּרִים m. leader.

יים (pl. בּבְרָן m. speaker, orator.

לבְרַנְוּת f. eloquence, oratory.

רוֹת (pl. בְּשְׁנִית pl. הְבְשְׁנִית pl. הַבְשְׁנִית m. honey-cake.

דָג'ם (pl בְּג'ם) m. fish; תַלוּחָ herring; מַל־דָגִים Fishes (sign of the zodiac).

דְנִירָה (den. from בְּנִירָה) f. hatching.

רּוּנְמֵה , דְּנְמָאוֹת (pl. דּוּנְמָה , דְּנְמְאוֹת) f. sample, specimen; דּוּנְמָתוֹ resembling him.

יְבְנִשׁים (pl. וְרָגִשִּׁים m. point, dot (in a letter).

to punctuate.— Niph. נְרָנִישׁ to accentuate.

[קרים (pl. בְּרָם (pl. בְּרָם (pl. בְּרָם m. 1) nipple.— 2)

יִּרָי, יְּדָּי pron. my, דְּרָן thy, etc.

חהק to fade, to turn pale.

ל הויה fading.

two; דּוֹ־חַרְצוֹפִים two faces; *דּוֹ־חַרְצוֹפִים amphibium; *בּוֹ־קַרֵצוֹ duel, etc.

דוֹאָר (pl. דּוֹאַרִים) m. courier, post.

דונית (pl. דוניות, דוניות) f. barge.

יְדוֹנִים (pl. דְּוֹנִים) adj. oppressed.

רּוֹכְנָא , דּוֹכְנָא m. platform; רֵישׁ דּוֹכְנָא assistant-teacher.

הוֹכְמִים (pl. וְדּוֹכְמִים) m. duke.

ארֹקה f. 1) stillness, grave.— 2) angel of the dead.

הוֹמְמִים (pl. דּוֹמְמִים m. mineral.

to contend with.— Hiph. לְבְּיֹן to judge.—
Hithp. תְבִיּן, הְתְבִיּן to quarrel, to dispute.

קּלְנִית (pl. דּוֹפַנִים , דּוֹפַנִים m. a. f. 1) wall.— 2) side.

אָרָקְאָ , דּוְנְקּא adv. 1) only, absolutely.— 2) necessarily.

*הוֹרַר maize.

ק'ן (pl. דּוֹרוֹנוֹת) m. gift, present. און (pl. דּוֹתִים, הּוֹתִיוֹת) ל. paved pit.

*סוֹת (pl. דְּחוּסוֹת; וּ הוּסְוֹת , pl. בְּחוּסוֹת adj. dense.

(pl. יְּחִיּוֹת f. 1) pushing down.— 2) delay, adjournment. יְהַחִילָה , דְּחִילֹך f. fear, awe.

יְּבְּרִיפְרֹ (pl. יְדִּחִיפְּוֹת) f. 1) thrusting.— 2) motive.

יְּקְהְי (pl, יְּהִיקּוֹת) f, f) intrusion.— 2) pressing.

m. scarecrow. בַּחָלוּלִים (pl. בַּחָלוּלִים) m. scarecrow.

D 그 1) to press.— 2) to become dense.

Pַחַק m. 1) straits.— 2) need, distress; בְּחַק adv. by force.

adv. it is sufficient; בָּרָי according to; בָּי בִּי בְּרָי ; בֹי it is worth.

3) when.— 2 because.—
3) when.— 4) sign of the genitive.

הינות fishing.

דין (pl. דִיוֹאוֹת, דְיוֹא) f. ink.

לְיִּוֹמֵית (pl. דְיוֹמֵית f. 1) story.— 2) degree.

Pוֹּלְקְׁים (pl. קּוֹּלְקִים) m. accuracy, exactness; אָרָיּוֹק adv. punctually, accurately, with exactness.

m. portrait.

דיוֹך (pl. ביוֹרָים) m. tenant.

וֹהַלוֹתְ ink-well.

דיבה f. pounding.

(pl. ינִים (pl. ינִים) m. 1) judgment.— 2) law; דינֵי מְמוֹנוֹת civil laws; עוֹרֶךְ דִּין נְפְשׁוֹת עוֹרֶךְ דִּין; teriminal laws; עוֹרֶךְ דִּין lawyer, attorney.

m. 1) judge.— 2) associate of a Rabbi.

לינות f. judgeship.

רַיִּם, אּטְיִד, הַטְּיִד ∱. oatmeal, porridge.

יַּיְּקְלָּם (ת. 1) plate.— 2) disk. דּיִּםְקְּנִם see דִּיעָבָר. דיצה (pl. דיצה) f. rejoicing.

(pl. בִּיְקוֹים) m. pedant; as adj. accurate, pedantic.

היקנות f. accuracy, pedantry.

דיר (pl. דִּירָם) m. stable, shed; דִּיר wood-shed.

יביר (pl. בּיָרָים) m. tenant, roomer.

דירה (pl. דירה) ז dwelling.

רִשִׁה (pl. דִישֵׁה) f. threshing.

אָרָתְיָקְא (pl. וְיַתִּיקְאוֹת) f. last will, testament.

m. contrition.

m. 1) impoverishment.—
2) decay.

נְתְבַּלְהֵּל 1) to shake, to toss.— 2) to enfeeble, exhaust.— Hithp. הְתַבּלְהֵל to become poor, low.

קלונים (pl. דלונים) m. 1) leap, jump.—
2) omission.

וְּדְלֹוְעִים (pl. וְּדְלוּעִים) m: gourd, pumpkin.

דלות f. poverty.

תַלְמוֹרִים (pl. הַלְמוֹרִים) m. dilator, informer.

הַלְשׁוּרָה, הַּלַשׁוּרָה f. dilation, information.

קלי (pl. דְּלִים) m. bucket; מַזּל דְּלִי Aquarius (sign of the zodiac).

יַּבְיִל (pl. וְּבְלִילִם) m. thin cord.

וְּבֵּיׁכְּוֹה (pl. וְּבֵּיׁכְוֹה) f. conflagration,

אָבְיֹלִי adv. 1) perhaps.— *2) di-

בּלְוֹעַ see דְּלַעָּת.

רְלְפַּה (pl. רְלְפוֹת) f. dripping-eaves.

יוֹ (pl. בַּלְפָנים) m. person with watery eyes.

m. table with three legs.

557f. inflammation, burning fever.

קל (pl. קּבְּׁתוֹת f. 1) door.— 2) column, page.— 3) verse (in poetry).

יה m. something dubious (specifically: fruits concerning which there is a doubt whether they have been tithed or not).

רָּמְדּוֹמִים (pl. רָמְדּוֹמִים) m. twilight, dusk.

לְבְּבְּרָ to become unconscious, to be stupefied.

to resemble.— Pi. דְּמָה to think.— Pu. בְּמְרָפֶּני בֹּמְרָפֶני to seem; בְּמְרָפֶני בֹּמְרָפֶני it seems to me.

יה אוי (m. 1) resemblance.— 2) image.

ל דְּמוּמְית f. huckleberry.

קמוֹם (pl. במוֹם m. 1) nation.— 2) public building.

דְּמִיוְנוּת f. imagination.

to sleep.

to manure.— Pu. בְּמֵן to be manured, fertilised.

ון (pl. קנים m. jar.

הורנה f. mint (plant).

117 to wax.

רְּבָּרִים (pl. רְּבָּרִים) m. denarius (Roman coin).

קַקָּקָה f. 1) disk.— 2) summens.

קּעָה (pl. קּעָה) f. 1) knowledge.— 2) reason.— 3) view, opinion.— 4) voice, vote.

person; as adj. firm, resolute.

기기 (pl. 다현기) m. 1) plate, plank.— 2) leaf (of a book).

স্বাচন to turn over the leaves.

רפוסים (pl. קפוסים m. 1) mould.— 2) press.— 3) printing establishment.

רפּוּפּוֹת (pl. רְפּוּפּוֹת) f. book-stand. *הַפּיקוֹת (pl. רְפִּיקוֹת) f. beat.

to press.

רבנא , דְּבְנָה (pl. דְּבְנָה f. laurel.

DOM Kal not used.— Niph. בּוְלָם to be printed.— Hiph. הְּוְפִּי to print. בּוֹבֶּל, בְּיֹבֵּל m. pulse.

אבל m. wall of a coffin.

[[אַר (pl. בַּקִים m. 1) dust.— 2 second.

II. (pl. קּהָם; f הְּהָב, pl. קּהָם) adj. thin, small; הְהָמָה בְּהָהָה small cattle.

רַקְרּוֹקִים (pl. רְקְרּוֹקִים m. 1) accuracy.— 2) grammar.

to be accurate; exact.—

Hithp. הְתְּבְקְּבֵּק to be crushed,
pulverised.

ים (pl. בַּקוֹרָם) m. nail.

*Tigg f. 1) smallness.— 2) thinness. fineness.

דקירה (pl. דְּקִירָה) f. stab.

(בְּקְלִים (pl. וְבָקְלִים) m. palm-tree.

מלי adj. palm-planter.

קָּקְרִים (pl. הָּקָרִים) m. 1) spade.— 2)
hunter's spear.

דְּרָבְן (pl. דְּרָבֹנוֹת m. 1) goad.—
*2) spur.

to spur.

Hiph. הְרָריג to bring up gradually.

ן בְּרָבְּה, אָן בִּרְגִּית, f. 1) step.— 2) degree.— 3) name of an accent.— *4) octave.

יַרְנְשִׁים (pl. בַּרְנְשִׁים) m. couch, sofa.

דְרְדּוֹּרִים (pl. בַּרְדּוֹּרִים m. 1) wooden barrel.— 2) woman's headcovering.

תובקים (pl. בּוְדָּקֹם) m. small child.

to cling, to stick to.

יַרְוּשׁ (pl. יְרוּשִׁים) m. lecture, discourse,

יבֶה f. 1) stepping.— 2) pressing (of grapes).

דְרִיסָת הָנֶגֶל trampling; דְרִיסָת right of way. קְרִישְׁה (pl. דְּרִישׁוֹת) f. 1) inquiry. — 2) demand.

קָרָכִים (pl. דְּרָכִים) m. a. f. road, way; הְנָרֶךְ בַּקְשְׁה in the form of a petition; בְּיֵלֶרְ בַיִּשׁל

י בּרֶרְיּאֶרֶץ m. 1) good manners.—
2) sexual intercourse, coition.

הַּרָכם Hiph. הַּדְרִים to turn to the south.

סק 1) to trample, to tread.— 2) to tear (of wild beasts).

קּרָּקָה. 1) pressing of the knife (in slaughtering animals).— 2 hewing off.

דְרַר Hiph. הַּרָריר to liberate.

דררא f. 1) loss.— 2) necessity.

דְרוֹשׁ see דְרִשְׁת

ובְרְשֵׁנִים (pl. בַּרְשֵׁנִים m. preacher,

דַרִשְׁנוּת f. preaching.

*הְשָׁאָרוֹת (pl. דְּשָׁאוֹת) f. meadow in a wood, lawn.

ארים (pl. רְשׁוֹנִים) m. 1) clearing away of ashes.— 2) ashes cleared away.

ק (pl. הָתִים, הָתִים, f. 1) law, edict.— צ) religion.

(pl. דָתִיים; f. הַתִּית, pl. הָתִיים) adj. religious.

דְּתְּיוֹת religiosity.

π

87 adv. 1) behold. - 2) though.

קאי, הא pron. this.

האונה f. attention.

מלידנא adv. now.

*האלמה ל. contagion.

*האמרה f. estimate, valuation.

רובייה f. corroboration, confirmation.

הַאָּצָה f. hastening, acceleration.

he-nignity, kindness.

*הַאָּרְהָר f. reception, welcome.

יַּבְאַת שְׁלוֹם f. bringing; הַבְאַת reconciliation.

m. 1) nonsense.— 2) exaggeration.

הָבְּדֵּל (pl. הֶבְּדֵּלִים) m. difference.

בהב 1) to singe.— 2) to fry.

הבחנה f. probation, examination.

קּבְּטְּחְה (pl. הַּבְּטְּהוֹת) f. 1) promise.—
2) confidence.

הַבְּלֶּלְ m. 1) breath.— 2) evaporation.

m. ebony,

יהבוה f. understanding, comprehension.

קעוֹרַת f. 1) recovery.— 2) סְעוֹרַת קנוֹת funeral repast.

קבְרָה (pl. הַבְּרָה) f. 1) noise.— 2) pronunciation.— 3) syllable.

*הַּלְנָחַת הַשֶּׁכָּם (removal; וְּבְּסִים smuggling, contraband; הַּלְנָחַת bankruptcy, failure.

הברבה f. ingraftment.

הַבְרָקָה f. glitter.

f. 1) limitation, restriction.— 2) definition.

הַבְּרָה (pl. הַבְּרוֹת) f. 1) narration, recital.— 2) legend, myth.

להנדרה definition.

*הנה m. helm, rudder.

הְבְּהְת (pl. הַנְּהְוֹת f. correction, annotation.

יְּבְנּוֹנוֹת (pl. הָנוּנָה ; הָ הִנּנְיִם , pl. הְנּנְּנְיּם adj. worthy, fit.

m. 1) thought.— 2) logic.

קּנְמוֹנִים (pl. הָנְמוֹנִים) m. 1) ruler.— 2) bishop.

קּוְמוֹיְיָה f. 1) dominion.— 2) bishopric.

הַנְעַלֶּה f. rinsing with hot water.

הופה f. locking.

קרָרָה f. 1) drawing of lots.— 2) lottery.

הְיִשְׁכְה f 1) incarnation.— 2) anthropomorphism.

adv. together.

הַרְהַה f. rinsing, washing.

מְדְיֵא adv. expressly.

(pl. הָדִיוֹמִים) m. simpleton, ignoramus; קָשׁוֹן הָדָיוֹם vulgar, common language.

m. private.

רְּדֵּבְ Pi. רְּבְּם to cut, to divide into small pieces.

הַרְפַּטְה f. printing.

to fasten.

הַּדְרָנְה f. graduation, progression; הַּדְרָנְהּ קּהַרְנְגַה gradually.

m. dropsy.

ארן pron. he; בְּל־שֶׁהוּא something. בְּל־שֶׁהוּא conj. since.

לוְרָאָה , הוֹדְיָה (pl. הוֹדְאָה f. 1) thanksgiving.— 2) confession.

thanksgiving.— 2) coniession.

הוֹדְעַה.

notice, advertisement.

דְּוְרָה to be, to exist.— Pi. תְּרָה to make, to produce.— Hithp. הַּחְבֶּה to be made, produced.

מוֹה adj. 1) being, existing. — 2)
present; as n. present tense.

(קוֹיוֹת (pl. בְּיִית בְּהַנְיתְן (pl. בְּיִית בַּהְנְיתְן (pl. בְּיִיתְן things as they are.— 2) discussion.

הּוֹבְחְוּה (pl. הוֹבְחוֹת f. proof, evidence.

רּוֹנְאָה, הוֹנְאָה (pl. הוֹנְאָה) f. 1) oppression.— 2) deceit.

הֹחְלֵּה f. 1) addition.— 2) supplement.

רוֹצְאָרוֹ (pl. הוֹצְאוֹת) f. 1) carrying out.— 2) expenditure.— 3) edition.

קרְאָה, הוֹרְיָה, הוֹרְיָה, הוֹרְיָה, הוֹרְיָה, הוֹרְיָאָה (בּ) instruction; אַשְּׁעָה temporary ordinance; מיֹרָה הוֹרָאָה teacher of religion, rabbi.

אַשְׁעָנְהְ (pl. הוֹשֵׁעְנָהְ) f. 1) willowtwig.— 2) title of a prayer said during the feast of Tabernacles; הוֹשַׁעְלָא רַבְּה seventh day of the feast of Tabernacles.

הוְדַּכְּבוּת f. clearing up.

הוְדַּמְנוּת f. occasion.

הַוֹּהֶבָה f. gilding.

קְּוֹיְתְ (pl. יְבְּיִיתׁת f. fancy, vision; בְּעַל הַוְיָהְ visionary, fanatic.

תֹלְבְיּה f. 1) invitation.— 2) summons.—3) preparation.—4) order. אור (pl. בייקים m. loss, damage.

הַחְלְרָה f. 1) rust.— 2) tearing asunder (= מַלֵּרָה).

הַחְלְמָה f. resolution; דָרָהְ הַחַלְמָה indicative mood.

קבר f. 1) improvement.— 2) repairing.

הְבְּלְה f. 1) dipping, immersion.—
*2) baptism.

קֹבְיה f. 1) laying.— 2) drawing (of lots).

המבוד f. hiding, concealment.

הַמְעַיָה f. sophistry.

הַמְעַמְה f. accentuation.

קבות f. preaching.

היוּלִי adj. primitive היוּלִי primitive matter.

adv. where?

מְהֵיכָן adv. where? אַר הִיכָן how far? מֲהִיכָן from where? whence? דִיכָּן pron. from him.

קינה adv. 1) the same.— 2) namely, that is.

דְינוּמָא, f. bridal veil.

es- הַיּמַח הַדַּעַת m. removal; בְּהִימַח escaping from the memory; בְּהִימַח unexpectedly.

קה pron. this; קוֹ it is all the same.

מל adv. here.

*הַלְחָדָה גּתְרָה אַ הַלְחָדָה annihilation.

הַבְּלָהוֹ f capacity (of space).

הַבְּלֶבְה f. generalisation.

הכנה f. preparation.

in; הַלְנְסוֹת (pl. הַלְנְסוֹת f. 1) bringing in; הַלְנַסת הַלְנַסת hospitality; הַלְנָסת בּלְה charitable act of assisting a maiden to marriage.—
2) revenue, income.

א בּהַכְנְעָה subjection, submission, humility; בּהַכְנַעָה humbly.

הַבְּרָה /. 1) perceptive faculty; הַבְּרָה היִטְימית conviction.— 2) acknowledgement; הַבָּרָת תּוֹרָה gratitude.

קּבְרָזִּה (pl. הַּבְרָזִּיֹת) f. 1) proclamation.— 2) appeal.

הַלְרָח , הַלְרָח m. necessity.

m. necessary forced.

הַבְּרָעָה (pl. הַּבְּרָעָה) f. 1) overweight.— 2) inclination.— 3) decision.

תְּבְשֵׁרָת m., הַּבְשֵׁרָה f. 1) making fit.— 2) permission.

הלבנה f. abashment.

לואה f. 1) loan.— 2) borrowing.

יהלְנֵאי interj. would that!
would to God!

הלוך m. course, going.

הְלְבָּהְא , הְּלְבָּהְא (pl. הַלְּכוֹת) f. traditional law; בּהַלְכַה properly.

כה conj. therefore.

pron. these.

ו הלם 1) to strike.— 2) to fit, to suit.

יְהַלָּן, הַלָּן adv. farther. הַלעמה fattening.

י אַ אָר אָ הַלְצָּה f. 1) joke.— *2) rhetoria (= בְּיִלְיָהְיּ

ים וני m. vulgar, common.

*המוניות f. popularity.

המְתְאָה f. money order, check.

הַמְלְמַה f. cement, mortar.

m. tripe.

המעמה f. diminution, decrease.

הַמְצָאָה f. invention.

הַבְּבְרָ f. exchange, change.

#הַכְּלַבְהֹי f. straining

קּבְישׁן m. 1) duration.— 2) continuation.

המתנה f. expectation.

רְנְאֵיה (pl. הָנְאוֹת) f. 1) pleasure.—
2) profit.

הַנְּדְּיֵה f. 1) geometry.— 2) mathematics.

רְגָּה Niph. בְּהָנֶה to enjoy.— Pi. תְּבָּה to afford enjoyment.

הְנְהְנְּהְ f. 1) leading.— 2) behavior, conduct.

אָרָעְעָהָ f. refreshing, comfort.

רֶנֶץ הַחַפָּה ;m. glimmer הָנֶץ, הֶנֶץ הָתַפָּה sunrise.

תְּבְּׁלָבְּ f. reclining position (at the table).

רֹחֶבֶּהְ f. 1) interpretation.— 2) explanation.

הְּמָנְת נְּכוּל f. removal; הְמָנָת infringement of one's rights.

הַבְּנֶר m.. הַבְּנֶר f shutting in.

ף בוֹלָם (den. from בְּבַבוּ) to heat.

ກວຸລຸກຸກ (pl. ການລຸກຸກ) f. 1) assent, approval.— 2) accord.

לְבְּבְיְהְ m. conventional.

דְּלְלְבֶּוֹיִ f. use, practice.

TEDE m. authority.

בְּחָבֶת Pi. בְּחָבָת to hesitate.

המוח m. 1) bewailing.— 2) eulogy.

ਗ਼ਰੂਹਰ f. 1) provision.—2) supply of provisions.

קסקת m., הפסקה heating.

המתה seduction.

*הַלְּוּת גּלוּת £ accommodation.

*הְכְּתְּדְרוֹרְת forganization.

יים לות f.1) view, consideration.—

2) observation.— 3) meditation. *הַתְּעַפּוּת f. branching, *ramifi-

הַכְּבְּקוֹת f. contentment.

הערפה f. excess, surplus.

יְּעְהֵר (pl. הָּעְהֵר) m. 1) absence.— 2) non-existence.

(pl. הַּעַלְמֵה f. 1) concealment.— 2) oblivion.

הענקה f. donation.

קּעְרְהּ (pl. הַעְרוֹת) f. 1) excitation.— 2) remark.

*הַעַרְכָּה f. taxation, estimate, valuation.

*הַּיְלְּקְרוֹת (pl. הַעְּתְּקוֹת f. 1) removal.— 2) copy.— 3) translation. הבות m. opposite, contrary.

רְבְּטוֹרֶה, הַבְּטוֹרָה f. 1) termination, conclusion.— *2) evilogue.

קברה f. 1) division,— 2) exaggeration,— 3) setting sail.

רָהְּלְּמֵךִים (pl. הֶּלְּמֵךִים m. 1) loss — 2) destruction.

קְבְּבְּקְתְ m., הְבְּבְּבְּקְת f. 1) interruption.— 2) stop, pause.

*기업화기 f. spreading, circulation.

m., הַפְּצֵרָה f. insistence, urgent entreaty.

תְּבְּקֵר, הַבְּּקֵר , הַבְּּקֵר m. 1) unowned property.— 2) licentiousness.

הַלְּרָהְה. (2) separation.— 2) analysis.

m. distinction.

២២១៣ m., កម្មមុទ្ធ f. 1) flaying.—
2) abstraction.

*הְבַּשְׁרָה f. melting (of snow).

*חֹלְמַדְּקוֹת f. 1) justification.— 2) excuse.

ל הצמינות f. distinction.

לְּנְעְּנְוּתְ f. 1) cold.— 2) cooling down.

הצלחה. success, good luck.

הצְּעָה f. 1) spreading.— 2) proposition, proposal.

הַקְבָּלְה f. reception meeting.— 2 parallelism.

הקדמה f. preface, prologue.

שׁקְּבָּה, שִּׁקְבָּה m. 1) something sacred.— *2) poor-house.

שְׁמַר הַקְּנָאָה ; transfer הַקְנָאָה mortgage.

הקפרה f. 1) pedantry.— 2) fit of anger.

שׁהָקשׁ, הַקּשׁ m. comparison, analogy.

*הראיה f. showing.

m. habit.

הַרְגְּשׁוֹת feeling; חָמָשׁ הַרְגְּשׁוֹת the five senses.

קרְבְּלָּה f. 1) pursuit.— 2) persecution.

הָרְהוּרִים (pl, הָרְהוּרִים) m. 1) thought.— 2) fancy.

לההם to swing, to vibrate.

והרות 1) to fancy.— 2) to speculate.— 3) to suspect.

קרְבְּרָה f. 1) moisture.— 2) irrigation, watering.

I. m. quality.

II. adv. 1) behold; בֵּרֶינָי behold i am.— 2) truly, indeed.

יתרביה (בון f. 1) ingraftment.— 2) putting together, composition.

הרנונה f. bramble (bird).

יוֹכֶר בּינוֹן m. moment, twinkling.

הַרְפַּתְּקָה f. adversity, misfortune.

הרְצָאָה f. 1) presentment, report.—
2) approbation.

הרְשָׁאָה f. 1) permission.— 2) authority.

*הְשְׁבְּחָה f. 1) improvement.— 2) silencing.

tation.—3) conception.—4) power of perception.

קרה f. 1) providence.— 2) superintendence.

*הְשֵׁרְאָה f. 1) comparison.— 2)
equation (in algebra).

קיבּלְה f. 1) intelligence.— 2) culture.

השליה ה. 1) completion.— 2) perfection.

הַשְׁעַרָה f. conjecture, hypothesis.

קּשְׁבְּעָה f. 1) influence.— 2) abundance.

השקפה f. view.

*הְשְׁתְּבְּלֹּוְתְאָ f. 1) effort, endeavor.—
2) mediation.

און לישתור f. likeness, similarity.

f. 1) concatenation.—
2) evolution.

השתעבדות f. submissiveness.

*השתפכות f. effusion.

*חשתתפות f. 1) participation.— 2) sympathy.

*התאבנות f. petrifaction.

*הְתַּאַחֲוּרָת f. fraternisation.

*הְתְּאֲכְּה f. 1) conformity.— 2) harmony.

קראָבְיּצוּת f. 1) exertion.— 2) effort.

התבוללות f. 1) mixture.— 2) assimilation.

קבְּמֵלוּת f. 1) self-abasement.— 2) cessation.

הְתְנָבִשׁוּת f. crystallisation.

ל התנדרות f. boastfulness.

התניששה f. 1) gymnastics.— 2) prize-fight.

הְתְּנְעִשׁׁוּת f. commotion, excitement.

תְנְשְׁמִרְת f. 1) realisation.— 2) materialisation.

*הְתְהַוּוּת f. 1) origination.— 2) formation.

*התואה f. drawing, delineation.

הְתְּוַבְּחוּת f. disputation, debate, arguing.

התחיבות f. obligation.

הְתְּחְלֶּה f. commencement, beginning.

התחקות f. imitation.

*הְתַּקרוּת f. competition.

התיפות f. embellishment.

דְּתִּיךְ (Hiph. of נְתַר 1) to loosen, to set free.— 2) to allow, to permit.

התישבות f. settlement, colonisation.

הְתְבַּוְצוּת f. 1) shrinking.— 2) conciseness.

התְלַהְבוּת f. inspiration, enthusiasm.

הרְמָּדְה f. 1) perseverance.— 2) industry, diligence.

אות בות התמונה אות בות התמונה התמונה

התונדות f. 1) resistance, opposition.— 2) contrary.

התנגשות f. 1) collision.— 2) encounter.

התנשאות f. 1) exaltation.— 2) boasting.

התעכבות f. delay, retardation.

התְעַלְּפוּת f. exhaustion, fainting.

בּתְעַמְקּרּת f. 1) deepening.— 2) absorption, engrossment.

הַתְעַרְבוּת f. interference.

התערות f. exposure.

רות בּבְּרֵוּת f. 1) absolution.— 2) resignation, abdication.

התפעלות f. ecstasy, enthusiasm.

בּיְּשְׁמֵיּת f. 1) spreading.— 2) abstraction; אָהְבּשְּׁמִיּת הַנוּף incorporality.

התפתחות development.

*התקורמות ל. progress.

התקשמות. adornment, pomp.

נְבָּאִים (pl. נְבָּאִים; f. תְנָבְיּה adj. sure, certain, actual, real. בְּאָנִדְּה Hithp. הְתָנְבָה to confess.

ידוי (pl. וְדּוֹים) m. confession.

ן ילון (pl. וְילֵאוֹת m. 1) curtain.— 2) veil.

ים (pl. בּוֹחָים) m. disputation, debate.

וְלֵּךְ (pl. וְלֵרוֹת m. 1) child.— 2)
young beast.

n. 1) custom, use.— 2) character.— 3) menstruation.

to appoint.— Hithp. נער to assemble.

m. 1) gathering, meeting.—
2) committee.

תייך m. place of assembly.

ייידָרי (concourse.— 2) association.

תַּרָנְה , הַתְּרָאָה א warning.

התרנשות f. excitement.

הַתְּרָה f. 1) separation.— 2) solution.

*הְתְרְבֵּוּת f. centralisation, concentration.

התרעה / alarm, sounding an alarm.

*הַּבְּלְפַׁסוּת f. fawning, cringing.

התרקעות f. malleability.

התבישלות f. negligence.

ורד (pl. וְרָדִים) m. rose.

וַרְדִּי adj. of a rose.

רַבִּינָה rose-bush.

m. rose-oil.

וְרִיד (pl. וְרִידִים) m. vein, artery.

ひじ) m. 1) esophagus.— 2) mast,

יַרְתוּק (pl. בְּחוֹק) adj. sickly, consumptive.

[תְּוֹרְ (pl. וְתּוֹרְים) m. 1) gain.— 2) surplus, excess.— *3) discount, allowance.

יָתִיק (pl. וְחִיקִים) adj. 1) strong.— 2) pious, holy.— 3) worthy.

m. a swoon.

מלון adj. generous, liberal.

7

אָבָ הּמֵיָם אָ wolf; אין הַבְּּה m., אַבְּה הַמַּיִם אַנְיּה שָּׁנְה mike (fish).

ם יוֹאַנוֹאַנוֹ m. pl. youth, young men.

187 m. beech tree.

*7733 / cream, sour cream.

י ובול m. 1) manuring.— 2) offering to idols.

ובון m. buyer.

קבּוֹרִית f. 1) sterile soil.— *2) the worst sort.

הביל m. shovel, spade.

הביל m. book-case.

וֹבִינַה f. goods.

וֹבֵל (pl. וְבָלִים) m. dung.

ובל I. to reside permanantly.

II. (den. from בָּל Pi. וְבֶּל to manure.— 2) to offer to idols.—
Niph. נְוַבֵּל to be manured.

m. person with watery eyes.

to buy, purchase. — Pi. בּן to sell. — Hithp. בַּוֹלֵת to be sold.

37 I. m. husk.

II. adj. transparent.

ונג (pl. ווגים) m. glazier.

*lili m. glazing.

f. transparency.

jijj te make transparent

בְּרֶל , זַּרְל (pl. זְּרָל) m. goldsmith, jeweler.

בּוֹהֵל Hiph. הְוֹהֵים 1) to glimmer, to be gold-colored.— 2) to gild.—

Hoph. קּוֹהַל to be gilded.

pron. this is.

יַרְעָב (pl. יְרִעָּב'ם) m. florin (gold-coin).

הוה m. stain, blot.

יהוֹרִים pl. m. light-colored garments.

הוְרִית f. crimson, scarlet.

וְהִירָים (pl. זְהִירָה זְ, זְהִירָה , pl. זְהִירְים adj. careful, cautious.

הורך במירור carefulness, cautiousness.

לְהַל to make repulsive. — Pi. בּקְּלָּ to be dirty; pt. p. בְּלְנָהְ dirty, filthy.

הַבְּבֶּר f. 1) filth.— 2) foam.

לְהַלְ to shine, whence next word.

*זְהַרִית f. phosphor.

זוּג שֶׁל טַפָּרִים יוּגנות (זוֹגוֹת (pl. זוּגנוֹת) m. pair מּנְּיִנְים pair of scissors.— 2) married couple.

2) intr. to be a match-maker.—
Hithp. And 1) to join oneself.—
2) to cohabit.

יוֹנְי adj. two-fold; אָנָ אַרָּבְּ dual number.

וֹדָן אַ valise.

ווו m. name of an ancient coin.

The to be proud. — Hiph. מוֹן 1)

to remove.— 2) to stir up.

יוֹתְלִים m. pl. 1) slowly flowing waters.— 2) reptiles.

אנטו שֶל יָם adj. small; אנטו שֶל יָם ebb-tide of the sea.

קול m. cheapness; בוול cheaply. *אולללור f gluttony.

לוֹים m. pl. 1) corn-cockle.— 2) darnel-grass.

וֹעָרוּ, shaking, fright, *earthquake.

וְחַל m. kind of locusts.

וְיֹּהְן m. 1) armament, arming; בֵּית וְיֹּהְן arsenal.— 2) nourishment.

*יְוְנִיתְ (pl. וְיְנְנִיתְ May-flower, lily of the valley.

ייוּק (pl. יְיִּיּקְ) m. forgery, falsification.

jection.— 3) weevil, pope-fly.—4) reptile.— 5) feeler (of insects).

ito arm.— Hithp. | in to arm oneself.

יַּעַ m. trembling, shivering.

ן to forge, to falsify.— Hithp.

דין m. lace.

יוֹפְלוּרת (pl. יוֹפְלוּרת) m. forger, falsifier. ליבְּלוֹרָת f. forgery, falsification.

ייְרָה, אָיִירָה, iron (for smoothing).

ויְרָה, וְיְרָה, וּיְרָה, 1) arena.— 2) amphitheatre.

m. purity, cleanness.

וַבָּאִים (pl. וַבָּאִים ; וַבָּאִים , pl וַבָּאִים adj. just, right.

קבון m. clearing, purification.

וְכוּכִית (pl. וְכוּכִיוֹת glass; וְכוּכִית מְנָדְלֵת magnifying-glass.

ובות f. 1) merit.— 2) virtue.— 3) right.

יְּכִיְהָ (pl. יְּנְיִּהְ f. 1) right.— 2)
preference.— 3) privilege, patent.

וְלֵבְרוֹן m. 1) remembrance. — 2) memory.

קרות (. 1) manhood, virility.— 2) pointed end.

*יְבְינִיי m. forget-me-not (flower).

יַלִים (pl. זְלֵיה , זְלָיה, pl. זְלָיה) adj. cheap.

to flow in drops.

קלוף m. 1) dripping — 2) sprinkling.

m. contempt, disregard

to slight, to disregard.

to sprinkle.

יוֹלְתִים (pl. וְלְחִים) m. perfumed water for sprinkling.

יוֹלֵין to drip, to sprinkle.— Pi, אַלַן to drip, to sprinkle.— i, אַלַן a. Hiph. אָלֵין same as Kal.

ו למון m. destination, appointment.

וֹמְזוֹם m. buzzing, humming.

to hum.

ומות, זמית, sauce, broth.

וְמֵירְ m. 1) song.— *2) nightingale.

בּתְר 1) to devise, to testify falsely; בּתְר זֹוֹי a false witness.— 2) to bridle, to put a muzzle on.— Pi. בּתְר a. Hiph. בּתְר נוֹי to refute.—
Hoph. בּתְר a. Hithp. בּתְר to be refuted.

m. 1) evil device, false testimony.— 2) muzzle.

וְמָן m. time; וְמָן when; בָּל וְמַן as long as.

Pi וְמֵן 1) to appoint.— 2) to prepare oneself.— Hiph. דּוֹמִין to invite.— Hithp. מְיִבְּעוֹן to happen to meet.

מובא adv. once.

*יַּבְנָיּיּ temporary.

ק (מֶּרֶ הַ m. 1) wild goat.— 2) song, melody; בְּלֵי־זָטֶר musical instruments.

m. ginger.

ונוּכן m. water-spout, stream.

to move, to shake.— Hithp. עַוַעְיַנִע to tremble, to shiver. *וַעַןוֹעַ (pl.וֹעַזוֹנְעַm. shaking, shock.

וְעַפַרָן m. saffron.

ופות f. tarring.

সূচ্যু to pitch, to tar.

ף בוֹ m. crop (of birds).

to pitch, to tar.

הקה f. obligation.

וְקּוֹקין (pl. יְקּוֹקין) m. 1) purification, clearing — 2) spark.—
3) comet.

וְקִיבְּה f. 1) raising.— 2) straightening.

הקית chameleon.

וקנות, וְקַנַה. old age.

মূল to raise.— Hithp. মূলুল to rise, to stand up.

to protuberate.— Niph. גְּוַבֶּרְ a. Hithp. קֹבְּרָלְ to push or press through.

*דְרַ to knit.

לְּבֶּי m. 1) branch, bough.— 2) bird-cherry.

ורון m. spurring on.

לורות f. strangeness.

וְרֵן to spur.— Hithp. וְחָנָהוֹ 1) to be

studious. - 2) to hasten.

יוֹרִים (pl. וַרְזִירִים) m. starling.

לוריבה f. thawing, melting.

*זְרִיבְרֹה knitting.

וְרִיזִים (pl. וְרִיזִים; f. וְרִיזָים, pl. וְרִיזִים adj. heedful, active, skilled.

היוות f. activity, diligence.

וְרִיתְּה f. 1) rising.— 2) shining. קייְה f. 1) sowing.— 2) seed. אוֹרְיאָן f. sprinkling, throwing. אוֹרָין to throw, to sprinkle. — Niph. אוֹרָין f. name of an accent.

n

בר to love.— Pi. בְּהָתָ 1) to love.— 2) to cause to be loved.— Hithp. בְּחַהָב to be loved.

הבה f. love, friendship.

הבח f. crested lark.

m. love, cherishing.

m. beating; חַבָּבֶּר punishment beyond the grave.

קבור (pl. הְבוּרִים) m. 1) joining, union; הְבּוּר conjunction.— 2) addition.— 3) composition, work.

קבוּרָה (pl. חֲבוּרוֹת) f. 1) gathering.--2) company, society.

תבוש , חבוש m. quince.

תְּבִיב (pl. חֲבִיבִּה; לּ, חֲבִּיבּה, pl. חֲבִיבּה, adj. 1, beloved, dear.— 2) pleasant.

הַבִּילְה (pl. הַבִּילִה) f. 11 bond, bundle; הַחֲבִילֶה הַחֲבִילֶה i. e. the friendship, is dissolved.— 2) pledge. הַבִּיצָה f. pudding.

DIFI m. barley-broth.

תבית (pl. חָבִיוֹת) f. barrel.

הַבִיתָה ה omelet.

חַבְל m. 1) injury, hurt.— 2) interj.

ותבץ to make butter, to churn.

תבצל (pl. חבצל) m. clove.

קברות , חַבְרוּת f. 1) society.— 2) sociability.

שׁבָּשׁ 1) to bind.— 2) to imprison.

הַבְשַׁה f. saddling.

הְנִינְה (pl. חָנִיגוֹת) f. 1) celebration.—
2) festal offering.

קריְרָה f. 1) limping, halting.— 2) brake.— 3) earth-work.

יְהְגָּר (pl. חָגָּרָים; f. חָנֶּרָים, pl. חָנָּרִים adj. lame.

וף 1) to gird round.— 2) to spring up.— 3) to stop, to restrain.—

Hiph. הְחֵנֵיך to shake.— Hithp.

תְּדְּנְים (pl. חְדְּנִים) m. 1) point.—
2) hole.— 3) joke, wit.

יהדּוֹשׁים (pl. חְדּוֹשִׁים) m. 1) novelty.—
2) renewal. — 3) remarkable thing.

*הַלּוֹן m. non-existence.

p Pi. Pi. חודת 1) to press in.— 2)
to prick eneself with a splinter.—
Hithp. און to wedge in.

מן מון adj. monthly.

לוב to be under obligation.

קבה (pl. חוֹבוֹת) f. 1) duty, obligation.— 2) accusation.

תוֹנֶת ז lark.

קוד (pl. חוּדִים m. point. — קְּחוּר adv. apart

*חוֹחוֹת f. goldfinch.

רוּמִים (pl. חוּמִים m. thread, cord; היש הַשְּׁיְרָה spinal cord, backbone; חוּט הַשְּׁעָרָה a small hair.

הובה f. laughter.

חוֹכר m. farmer, tenant, lessee.

m. 1) sand; pl. חולה sandy regions.— 2) phoenix.

לְּחָל (pt. לְחָל 1) to dance.— 2) to fall, to occur (of a date).

חוּלְדֵה (pl. חוּלְדוֹת) ל. 1) cat; חוּלְדֵה מּלְנֵאִים white weasel.— 2) polecat.

רוֹלְיוֹת (pl. חוֹלְיוֹת) f. 1) link, vertebra.— 2) cut.

m. pl. something profane, unholy; שִׁיחֵת חוּלִין profane talk. חוֹלְנִים (pl. חוֹלְנִים; f. חוֹלְנִים, pl חוֹלְנִית adj. sickly.

חוּלְשׁוֹת , חוּלְשׁוֹת , שׁנְלְשׁוֹת , חוּלְשְׁה . weakness, foible. חוֹמָרוֹת (pl. חוֹמָרוֹת) א strictness.

דּוֹמְשִׁים (pl. הוּמְשִׁים m. Pentateuch.

to become white.— Pi. זְיֵלֵר to whiten, to clear up.— Hithp. הַתְּחַיֵּלְ to become clear.

חור adj. white, pale.

תוּרְבַּה זוּרְבַּה זוּרְבַּה. ruin.

א הוְרַה. whiteness, paleness.

חוֹרֵין adj. whitish, palish.

발기 (pt. 방파) 1) to hasten.— 2) to feel.— 3) to be sick.

תושים (pl. הוּשִּׁים) m. feeling, sense; הוש־הַרָּיִם taste; חוּש־הַרַּאַנִם touch; הוש־הַרָּיִם sight; הוש־הַרַּאַנָם smell; הושר hearing.

חווק m. strengthening.

m. evergreen.

(pl. חַוְּנִים m. 1) inspector.— 2) reader, cantor.

רְּבְּיִרְ וּ וֹ right of possession.—
2) limitation, statute of limitations.—3) probability.

ן to come back.— 2) to repeat;הְחָיִר בְּּבְיּחִים peat;הְחָיִר הְּנְדִּיל peat;הְחָיִר בְּּבִּיו הוּתְיִיר בְּּבִּיו to return, restore; הַחָיִיר נְיִּבְרִי to turn around; הְחָיִיר נִיבְר to beg.

הזרת f. 1) horseradish.— 2) salad.

ប្បា (pl. ប្រុក្) f. incisive tooth, incisor.

ប្រាក្សា to bore, to scrape.— Pi. ២២៣ to scratch.— Hithp. ២២៣៣, to be dug out.

m. nose.

ליב 1) to accuse.— 2) to oblige.— 3) to affirm.— Hithp. הַחַרֵיב to consider oneself guilty.— 2) to bind oneself.

תְּיָבוֹת (pl. חַיְבֶּים; f. חַיְבֶּים, pl. חַיְבוֹת adj. 1) guilty.— 2) obliged.— 3) owing.

*הַנְּכַל m. monad, microzoon

תְּיָה, הְיָהְא , הַּיָהְ f. midwife.

תיוְב m. duty, obligation; תיוְב adn. positively.

*הוּנָה f. subsistence.

<u>יה</u> to sew, to be a tailor.— Pi. b יה same as Kal.

מים (pl. דים m. tailor.

יַרָּיִם (pl. חַיָּכִים m. stutterer.

הירות f. liberty.

***ブラブ m. expectation, hope.

ווי m. scratching, itch.

to expectorate.

יְרָרוֹת, חֲכִירָה, lease, farming, tenancy.

קבְת to doubt.— Pi. קבָת to rub. קבָמוֹת (pl. חַבָּמוֹת f midwife. to take in lease, to rent.—

Hiph. הַּהְלֵיל to lease out, to rent

הַלְב to milk.— Niph. הָלָב to be

milked.— Hiph. מְבָּלְב same as

Kal.

m. white of an egg. הֶלְבּוֹן m. mikman. מִלְבּוֹן m. mikman.

m. milk-weed.

קלֵר Hiph הְלֵר 1) to undermine.— 2) to rust.

ישוּלְבָּה see חֻּלְבָּה.

לְּבְרָה. tearing asunder (see תַּקְבָּרָה). תַּלְוּרָה זֹי רֹנִים אַ rust.

יתלומין) adv. absolutely, positively.

תְּלֹּוֹל m. profanation; תַּלּוֹל m. profanation of God's name.

תלולים m. pl. hollows, cavities.

קלוף m. 1) exchange.— 2) change; הילופי ניְּחָהְאוֹת variants.— 3) contrary, opposite.

(pl. חָלוּקים m. 1) shirt.— ב) mantle.

(pl. חְלּוֹקִי בְעוֹת (pl. חָלּוֹקִים) m. 1) division. —
 מוֹלְיִקי בְעוֹת dissension, disagreement.

יוֹנוֹת (pl. תְּלֵוֹנוֹת) m. 1) purple-fish.—
2) oyster.— 3) sty (swelling on the eyelid).

תֹלְחֵל (den. from הֹלְחֵל 1) to move, to shake.— 2) to loosen.

נהָהָלִימי* Hiph. דְּלָמי to decide.

*חַלִּיבָה לּ milking.

הלימה f. 1) final decision.— 2) kind of pastry.

מלילְה adv. around, round about;

m. pl. exchange.

תַּלֶל (m. hollow space, *leak; חַלֶל הַלֶּל (cavity of the abdomen הַלֶּל הַמִּים (cavity of the marrow.

m. yolk.

ּ הְּלֶּףְ חְלֶּףְ (pl. הְלֶפִּים m. slaughterer's knife.

תּלְפֵּי הַיָּם m. willow; חַלְפֵּי היָם rosemary. חִלְפֵּי הַ אַ sword-fish.

י בּלְבְּן (pl. תַּלְבְּנִים) m. exchanger, banker.

m. 1) sardine.— 2) pickle, brine. קַלְקָּקְתְּ f. slippery place, skating rink.

שלשים (pl. חַלְשִׁים m. lot.

מליש adj. weak, feeble.

*חַלְשׁוּת f. 1) swoon, fainting.— 2) disgust.

הלחית f. devil's dung (plant).

*תְּבְנִים (pl. מַלְבָּנִים adj. greedy, insatiable.

ימית הַחַמָּה f. 1) sun.— 2) heat מְּחַה f. 1) summer.— 3) burning fever.

m. 1) oppression.— 2) robbery.

m. fermenting.

הַמוֹרָה ,m., חֲמוֹרָה (1) ass.— 2) pedeestal חֲמוֹר שֶׁל חָרָשִׁים sawingtrestle.

קמוּרָים (pl. חֲמוּרָה, הּ חְמוּרָה, pl. חֲמוּרָה adj. 1) difficult.— 2) important.— 3) strict.

ממיד sorrel.

תְּמִימִים (pl. חֲמִימִים adj. lukewarm.

תַּמִימוּת f. warmth, heat.

*הַמְמַה f. green-house.

וְלֵבְאָן m. 1) tyrant.— *2) oxygen.

1) to be difficult.— Hiph. הָחָמִיר 1) to make difficult.— 2) to be strict.

נוֹת II. Pi. חָמֵר to drive (cattle).

הְבֶּר m. material, matter.

מְלֵבְיִרְי adj. material, corporeal.

תְּבִרְיּרְתְּ materialism.

תְבֶּת חַלִּילִים f. leather bottle; חֲבֶּת חַלִּילִים bag-pipe.

because of. מְחַמַת because of.

הַבְּאָר (pl. הַוֹּנְאָרה) . 1) dance.— 2) feast.

יור (m. 1) accustoming.— 2) bringing up, training.— 3) inauguration.

יתונים (pl. הָנוֹנִים) m. shopkeeper.

f. 1) rest.— 2) encampment, station.

קניבה ל surname, nickname.

יבְיבֹי m. pl. 1) gums.— 2) jawbones.

m. strangulation, choking.

* m. 1) nitrogen.— 2) shrike (bird).

ם וְחָלִילָה , חַס וְשָׁלִים , מַס מְשָׁלִים , מַס מַחָלִילָה , מַס מַחָלִילָה , מַס מַיּשָׁלִים , תַּס

אַסְחַ m. lettuce.

מוֹם וֹח m. muzzle.

הוסור m. 1) reduction.— 2) subtraction.

הַלְיםְתּ f. cartilage.

הַבְּית f. leek.

אוֹם הוֹן m. savingness, economy.

הַבְּה (pl. הַבְּּה) f. weaver's reed.

m. cover, case.

תפושים (pl. חָפּוּשׁים) m. search, quest.

הפושית f. beetle.

קביקה f. 1) small bag.— 2) packet.— د. tooth, cog.

הַפִּיפָּה f. 1) covering.— 2) shampooing.

to take a handful.

רובצָבוֹת f. peanut.

הַבְּת to turn up, to tuck up (one's sleeves).

באַב (pl. מַצְבָים m. stone-cutter.

קּבְּב m. 1) sugar-cane.— 2) species of palm-tree.

בְצָת, אבְצָת m. earthen pitcher.

תצובה f. tripod.

רְצוֹפְּים (pl. חֲצוֹפְים, f. חָצוֹפְים, pl. חְצוֹפְיֹם, adj. impudent, insolent.

הציצה. partition, separation.

הַּצְּבָּה f. impudence.

אצת f. lithiasis.

קצר (pl. הַאַרים הַ חַצָּרוֹת (pl. a. f court; הַצֵּר בְּוֶנִת cemetery; הַצַּר בְּנָבּר lobe of the liver.

תַצְרָנִים (pl. הַצְּרָנִים) m. courtier.

יקקי m. imitation, aping.

הקיקה f. engraving.

*הקו m. clyster, syringe.

"חַקּקים (pl. חַקָּקים) m. engraver.

יְּחְרָבֵּן (pl. חְרָבְּנוֹת m. destruction.

m., חַרְדּוֹנֶה species of lizard.

m. 1) mustard.— 2) mustard-

לית f. torrent.

חַרוּבִים pl. חַרוּבִים) m. carob-bean.

יְרְרְּוֹיִם (pl. יְרְרְּוֹיִם) m. 1) string of pearls.— 2) rhyme, verse.

הרום m. 1) marauding.— 2) battle.

קרוֹכְת m. flat-nosed, snub-nosed

(pl. הֲרוּקים adj. notched, indented.

תרוך m. emancipated slave.

הרות freedom, liberty.

לְחַרָּזְ 1) to string.— 2) to stick through.— 3) to rhyme.

תרון (pl. חרון) m. rhymester.

Hithp. הְחָרֵמ to regret, to repent.

הַלְמַה f. regret.

חרמום m. bill, beak.

הַרִיעַ m. bastard saffron.

קְרִיףְ (pl. חַרִיפִּים ; אַ הַרִיפְּים , pl. הַבְיפִּים , adj. ג) sharp (of taste).—
2) shrewd.— יַ current.

הריצות f. industriousness.

*חַרִיקְה f. 1) notch.— 2) crackling.

ל חַרִישׁוּת f. deafness.

יְרָם (pl. תְרָמים) m. 1) robber.— צ) fisher.

*חֹרְפִּי , חֹרְפִּי m. siskin (bird).

הריץ m. 1) incision.— 2) hollowing.

*הְרַשֵּׁרְ m. artichoke (plant).

់ង្គាំប្តី m secret; ង្គាំប្និ secretly.

וֹבְעֵיהָ m. 1) account.— 2) reckoning.— 3) arithmetic.

זְשֵׁהְ to suspect.— Niph. נְהַשֵּׁר to be suspected.

תשר m. suspicion.

ייין, וְעִייִן, Heshvan, the eighth month in the Jewish calendar (October—November).

קישיבות f. 1) importance.— 2) respectability.

הַשִּׁמַלְה m., חַשְּׁמַלָּה דּ *electricity.

*לשמל to electrify.

*תַשְׁמַן m. cardinal.

קשׁר to sift.— Pi. אַיָּח to drip, to drop.

עישׁיַדְ 1) to se anxious, apprehensive.— 2) to feel pain.

m. utting; דתוף artiulation of speech.

תולים (pl. חַתוּלִים) m. cat.

התקון m. 1) relationship by marriage.— 2) marrying.

קתימת לָבְן signature.— 2) subscription.— 3) end, conclusion.— וְתִּימָה a full beard.

לְרָהְה f. 1) mine.— 2) breaking through.

י אַבּוּל m. dipping, immersion.
א אַבּוּל m. 1) height.— 2) navel. אַבִּילְהְ וּ drowning.
א אַבִּילְהּ f. impression.
א אַבְּלְהַ f. 1) table, plate.— 2) drum.

קלְןְּי m. 1) diver.— 2) plungeon (bird).

קַבְמַת הַשָּבַע m. a. f. 1) nature; חַבְמַת הַשְּבַע physics,natural philosophy; חַבְמַת־ תְבְמַת הַשְּבַע metaphysics.— 2) character.— 3) reputation. קבְּעִיּוּה f. 1) naturalness.— 2) simplicity.

מבעת f. ring; פִּימַבְעַת anus.

m. 1) roasting.— 2) preserves.

) to roast.— 2) to preserve (fruits).

בוֹב m. 1) good.— 2) benevolent person; מוֹבֵי הָעִיר representatives of the city.

לוניה f. spinning.

The to stop up (see בַּהְבָּטְב).

סום to fly. -- Hip. בים to let fly.

בּוֹלֶטֵ (pl. בּילָטַ) m. peacock, f. הַלֶּטָׁטַ pea-hen.

ען מוֹען (pl. מוֹעֵלָים) m. advocate.

to flood, to drown.

Doi m. 1) form.— 2, *copy.

שונים 1) to flee.— 2) to rub over with.— 3) to soil oneself.

מיב m. kind, character, quality.

to improve, to manure (a field).— Hithp. בְּיֵבׁי (בּבְּיִבְּי to be improved, manured.

m. walk, promenade.

חַרְים יחַר. plastering.

מים to spread over with clay.

to walk, to promenade.

(pl. מַיַּלִים) m. rambler, idler.

מינא f. displeasure.

קינה f. moisture.

מִיסֵה (pl. מִיסוֹת) f. flight.

יַּיִיּטְ (pl. מַיִּטְנִים) m. light-minded person.

קיף m. drop; מִי מִיף־מִיף trickling water.

עִירוֹן (pl. מִירוֹנִים) m. tyro, novice.

Dבַבְ to go in rows.— Pi. בּבְּט to arrange; אַנָע Dבִּטְ to take counsel.

מבכור m. yew (tree).

מַכְּמִים m. arrangement, order.

מַלְלִים (pl. מִלְלִים) m. dew.

m. patch.

מוֹל מְלֶה m. lamb; מוֹל מְלֶה aries, ram (constellation).

לולא f. joke, jest.

אלמול m. 1) wandering.— 2) removing.

שליא m. youth, youngster.

י שַלִּית (pl. שַלִּיתוֹת, שַלִּיתוֹת (pl. מַלְיתוֹת (מַלְיוֹת (מַלְיוֹת mantle.— 2) prayer-cloth.

to be dewy.— Pi. מַלֵּל to shadow, to cover.

to stop; בְּלֵב 1) to stop; מְמְמֵם אֶת הַלֵּב to stupefy.— 2) to knead up.

*מְיַעְה f. 1) mixing.— 2) assimilation.

מַמִיר adj. hidden, mysterious.

עֲבְיָּע Hiph. אַבְיָנוֹ to mingle, to assimilate.

מַנְבּוּר m. tambourine, mandolin.

מַנְדּוֹ adv: two together.

7110 m. 1) dirt, filth.— 2) dung.

וְבַּיֵּבְ to become moist, damp.— Pi.

קוב to soil, to dirty, to foul.

לובות filth, refuse.

한 (pl. 하현일) m. 1) metal-plate.—
2) plate (dish).— 3) cup.

יְּשְׁנְה to err.— Hiph. הְשָׁנְה to mislead.

אָעְנּוֹת (pl מְעְיִּוֹת) בּ error, mistake; מְעִוּת־מִיפָּוֹם slip of the pen; מְעִוּת־מוֹפֵּר מַעִּוֹת typographical error.

קינימָה f. 1) taste.— 2) attempt.

to taste.— Hiph. קּמָעִים 1) to give to taste.— 2) to explain, to expound.

m. 1) taste.— 2) reason, motive.— 3) tone, accent; פְּמָקִי־מְעָׁמֶים punctuation.

3) to claim.— 4) to demand, to require.— 5) to object.— Niph. וְשִׁשְׁן 1) to be accused.— 2) to intercede in one's behalf.— Hiph.

בּינוֹת (pl. מַעֵנוֹת f. 1) complaint.— 2) claim.— 3) plea.— 4) objection.

תַּפַת (pl. חַפַּה) f. drop.

תְּבְּוֹל m. 1) nursing.— 2) maintenance.— 3) anointing.

מפום m. type, form.

חַבַּׁה m. moisture.

קַבְּעָ 1) to swell.— 2) to moisten.— 3) to beat.— Pi. רְבָּיִם to spread, to extend.—Hiph. מַבְּיִם to moisten.

NADO f. name of an accent.

ন্তান m. dripping, trickling.

키끄러브 1) to drip.— 2) to glimmer.

'보다 adv. 1) more.— 2) still.

שׁבַּי m. can, jug.

תַּבְּיִתִים (pl. מְפִּיתִים) m. 1) wooden can.— 2) bird's nest.

마한 , 한화 m. 1) tapestry, carpet.— 2) horse-blanket.

קבילְה f. 1) sustenance.— 2) accessory (= 50).

to add.— Niph. לְבַּילְ to join, to associate.— Pi. לְבָּילְ to concern oneself.

m. accessory, secondary matter.

לה cementing.

ים בְּלִים, מַבְּלִים, m. pl. small children. מַבְּלִים to climb.

שַׁבְּשִׁים (pl. מָפְּשִׁים) m. fool, stupid person.

לַנְיָּרָקָה f. trick.

תְּקְּטִים (pl. מְּקְסִים m. order of battle.

m. threshing-machine.

קרְרָּה (pl. מְרְרִּהֹת) לּ 1) occupation.— 2) disturbance.

to discuss, to dispute.

עְרוּדִים (pl. מְרוּדִים, f. מְרוּדִים, pl. מְרוּדִים adj. occupied, busy.

קרוְטַ (pl. מְרוּטִים, f. מְרוּטָה, pl. מְרוּטֵיה, adj. twinkling, blinking. לַרְוּצְיָה f. tyranny, violence.

ארוף m. derangement.

קרה to trouble oneself.— Hiph. חַרְהָי 1) to trouble, to molest.—
2) to load, to burden.

קרְחָה (pl. מְרָחִה f. 1) trouble.— 2) molestation.

to poise.

מרטן m. balance, steelyard.

לוריא f. negotiation.

מַרִינְוֹן m. trigon.

מַרְיוּ m. wedge.

מרן m. tray, salver.

*ロブウ to knit.

מְרָבֵי m. embroiderer in gold.

קרָבְּ 1) to shake up.— 2) to declare unfit for food.— Niph. קוְנְיּ to be troubled, confused.— Hiph. קינְרִי to declare unfit for food.— Pu. קוֹם to become confused; pt. קוֹבָים confused, insane.

לורפה forbidden food.

מְרַפִּיזָה, מִרָפִּיזָה f. table, meal.

to drag oneself.

מַרְבֵּשׁ m. lobe of the liver; שַּׂרָבִּשׁ בַּלֵב pericardium.

מבקלין m. triclinium, hall.

נים to flat, flatten.

קרְיִשִים m. pl. 1) rocks.— 2) stony ground.

adj. 1) fitting.— 2) fine.

שׁיְאוֹיִי m. despondency, giving up hope.

מות adv. it is proper; מות properly.

לבבה f. lamentation.

m. levirate marriage.

יִד א hand; יִדוֹ עַל הָעֶלְיוֹנָה he is at an advantage; יְדֹּא יְהַר הַהַּחְתּוֹנָה he is at adisadvantage; יָצָא יְהֵי הַבְּרָיוֹת

to gratify the popular will; אָיָגי יִרִי חוּבְתוּ to fulfil one's duty; אַרִייָר by the way, incidentally; עַל־יָר עַל־יָר little by little.

יְרִיעָה (pl. יְרִיעוֹת) f. 1) knowledge; עביעה הַשְּבַע natural history.— 2) information, news.

*יַדְעוּת f. conscience.

*יְרְעְוֹים (pl. יִרְעְנִים) m.1) connsisseur.— 2) one pretending to know every thing, a smatterer. יהדות f. Judaism.

יהירות f. pride, haughtiness.

יהר Hithp. הְיַהֵר to be haughty.

יוְבל m. jubilee.

ירְּחֲכִין m. pl. genealogy.

יוֹם (pl. יוֹם מאָן, festival; יוֹם holiday, festival; יוֹם מוֹנ שֵּנִי אַנְיּ additional holiday of the diaspora; שֵׁל נְלְיּוֹת the fearful days, i. e. New Year's day and Day of Atonement; יְמִית הַחַמָּה time of the Messiah.

*¡¡¡¡¡ m. diary.

*יוֹמֵיי adj. daily.

יוֹן (= יוֹנְה m. cock-pigeon.

יְוֹנִית adj. Greek; יְוֹנִית the Greek ilanguage.

יוֹצְאַנִית (pl. יוֹצְאָנִיוֹם) f. rambler.

יוֹרֵל (pl. יוֹרֵלים) 1) impoverished person.— 2) iambic (in verse).

יוֹתֶר מְבֵּאי adv. more; יוֹתֶר מְבַּאי too much; יוֹתֶר מוֹם in particular, especially; ביוֹתֵר מוֹב better; ביוֹתֶר מוֹב the best.

יהוּד (m. 1) union.— 2) separation.— 3) unity; אָמוּנַת־הַיָּחוּד monotheism; אַמוּנַת־הַיִּחוּר a) especially. b) alone.

m. expectation.

סור m. 1) descent.— 2) relation.

קוֹת m., חוֹפוֹת f. barefootedness.

לְיִרָיִ , יֹזִיתִיְ (pl. יַזִיתִיִ , c. יִזִיתִיָ) adj.

single, only; מוֹן בּוֹתְיד an only son; יְחִיד singular number; יְחִיד the few elect.

יחידות f. 1) solitariness.— 2) unity.

בוֹתְיֹנִית (pl. יַחְלִים m.1) descent, genealogy.— 2) relation; בְּרֵת בְּרַת preposition; בְּרַת proportional.— 3) case (in grammar).

*יְתְׁבֶּוֹ (pl. יְתְבָּוֹיִם) m. aristocrat, man of rank.

יין שְרוּף (pl. ייִנוֹת m. wine; ייִנוֹן שָרוּף brandy.

to be able; יְבוֹלְנִי יְבוֹלְנִי to be able; יְבַל can; as adv. יְבוֹל perhaps, maybe; בְּבוְבוֹל as if, as though, as it were.

יַלְקוֹט (pl. יַלְקוֹטִים) m. 1) bag.— 2) collection, magazine.

*יַבוּיה f. navy.

ינוקא m. child.

לנקותא f. childhood.

יםוֹד! (pl. יְסוֹדוֹת) m. 1) foundation.— 2) element.

m. founding, establishment.

מוֹדִי adj. fundamental.

הוכי m. chastisement.

יםורים, יםורים m. pl. pains, torments.

m. 1) beauty.— 2) decoration.— יְפֵּוֹי בֹּחַ full power, authority.

m. beauty; הֹרֵת־הֵיפִי esthetics.

ליניקה f. 1) density, solidness.—
2) moulding, casting, model.

יְצִיאָּה (pl. יְצִיאוֹת) 1) going out, departure.— 2) emigration.

לציקה f. pouring, casting.

יציר (c. יציר) m. creation, creature.

יצירה f. 1) creation, formation.—
2) creative power.

ן (pl. יְנְצְרִים m. 1) instinct, disposition.— 2) passion, impulse; בוּצָרִים impulse for good; יוָצֶרִים impulse for evil.

ליקוה, burning, fire-brand.

לקיצה f. awakening.

יַּקְרוֹת (pl. יְּקְרָה , יִּקְרָה , pl. יְּקָרָי adj.dear;*יאוּת*;rare,scarce. m. dearth; יְּקָר dear, expensive.

יַקרוּת f. 1) worthiness.— 2) dearth.

to become impoverished; יְבַד לְאוֹמְנוּתוֹ to compete with one; יָב ד לְאוֹמְנוּתוֹ to drive one to extremities; pt. יְבִד impoverished person.— Hithp: לא מַעֵּלָה; impoverished person.— לא מַעֵּלָה; it neither has an advantage, nor a disadvantage.

ירודה. opossum (animal).

ירוֹקְהֹי f. 1) aquatic grass.— 2) jaundice (disease).— 3) mould.

*יַרְקוֹן m. monthly journal.

יַרִיד (pl. יַרִידִים) m. fair, market.

ירְדָּהְ, f. 1) descending.— 2) falling down.— 3) impoverishment.

יְרִיּהְ f. 1) throwing, hurling.— 2) shooting.

to grow green.— Hiph. הוֹרִיק to turn yellow or green.

ורקן m. diorite, greenstone.

מיש מין מין one must מיש מין one must be careful.— 2) some מים some אימרים

ישׁב אוֹי אָנ בּי אַנ אַ (ז' אַנ אַ 1) to settle, to colonise.— 2) to arrange.— 3) to appease.— 4) to explain ישׁ לִינֵיב it may be explained.

ישׁוְכֹ (pl. ישׁוּבִים) m. 1) settlement, colonisation.— 2) explanation; בער consideration.

*ישרעי m. Jesuit

שׁרֵת (f. 1) being, existence.— 2) essence,

יִשִּׁיבֶּה (pl. יְשִׁיבִּה) f. 1) sitting.— 2) academy.— 3) tribunal.

י יי אָן (m. 1) oldness.— 2) previous state (sf. יוֹשְנוֹ).

יְשֵׁרְ (= יְשֵׁרְ) to be strong; יְשֵׁרְ thanks!

ישרות f. justice, equity.

יתור (m. 1) superfluousness.— 2) addition.

יחושה m., יחושה f. gnat.

הוב m. name of an accent.

ות I. to be perfect, accomplished.

יְתַם Pi. יְתָם to orphan.— Hithp.

מלנה, באורה adv. apparently.

קבאן, וְבַּאן hither; בְּאוֹ hither; בְּאוֹ later, afterwards; בְּאַנוֹ מָבָּאוֹ וְאַיֵּבוֹר מְבַאוֹ וְאַיִבוֹך מְבַאוֹ מְבַוּ מְבַּאוֹ וְאִיבֹךְ from this side; מְבַאוֹ וְאִיבֹךְ henceforth.

to be heavy.— Pi. לְבֶּבְ 1) to honor.— 2) to sweep.

תּבֶּר רֹאשׁ m. heaviness; בֹּבֶר a) seriousness. b) displeasure.

7) m. 1) reverence.— 2) treat.—
3) sweeping.

לְלְלֵּלְ 1) adj. sterile.— 2) m. turf. בור m. 1) washing.— 2) laxative.

בּרוֹשֵׁ adj. pickled; כְּבוּשִׁין canned fruits.

יין m. pl. 1) winning words.— 2) secrets.

לְבֶבֶל Pi. לְבֶּבֶל 1) to fetter.— 2) to knit round.

בּבֶּבֶל m. 1) fetter, chain.— *2) cable.

D washer, laundryman; בְּבֶּטְ laundress.

to sift.

אָרָאָים (pl. בְּרָאִים) adj. worthy.

חַבַּדְן m. cooper.

globular; בּדּוּרָי m. ball, globe; בּדּוּרָיוּת globosity.

מְבָרֵי , כַּרְי adv. in vain.

ים בּרֵני, בַּרֵיי, בַּרֵיי, בַּרֵיי, בַּרָיי, בַּרָיי, בַּרָיי,

m. 1) directing.— 2) fitting.

בֹּלְבֹּ 1) to hawk, to hem.— 2) to blow one's nose.

יוֹי m. stag.

בּוּרָין (pl. בּוּבִין m. 1) pit.— 2) niche.

בּוֹבֶב m. 1) star.— 2) Mercury.— בּוֹבְבָא דְשָׁבִים comet.

adv. so much.

ו בְּחָבֵנוֹ (בְּּוֹלֵ to have an intention; בְּחָבֵנוֹ (בְּּוֹלֵ נִי Unintentionally.

(pl. קּוְנִית (pl. יוֹנְינִית f. 1) intent, intention.— 2) fervor.

to shrink.— Pi. לְנֵיץ to press, to squeeze.— Hithp. מְנֵיץ to contract oneself, to shrink.

מּלְתָּר adv. as, like; sf. בְּוָתִי as I, בְּוָתָר as thou, etc.

gent. Cuthite, Samaritan.

וַבַּן m. liar.

קֹם (pl. הְיֹחִם) m. 1) power.— 2)
authority.

to paint.

m. paint (of the face).

adv. 1) directly.— 2) as soon as.— 3) conj. because, since.

הוֹפַת אוֹ stone.

מיצד adv. how?

to wainscot.

לַירָה (pl. בִּירוֹת) f. hearth.

ם adv. so; בן בון בן (בן a) so or so. b) meanwhile.

*コラ m. molar tooth.

מלל m. whole; בּל שֵׁבֵן all; all; בָּל שֵׁבֵן all the more; בְּלְ הַפְּחוֹת at least; בָּל somewhat.

ש בּלֵב זייִם א m. dog; ≉בֶּלֶב seal.

m. completion.

ing. conj. but, only; interrogative: then?

קלוְמֵר conj. so to speak, that is.

(c. בְּלִיל) m. crown.

יוֹב interj. go! leave it alone! בּלְבוּל m. maintenance.

fruit-basket. 2) בּלְכָּלְה f. 1) supply, victuals.— 2)

to contain.—. Niph. בָּלֵל to be generalised.

קלל (pl. בְּלֶלִים, הָּלֶלִים) m. 1) whole.—

2) rule, maxim, principle; אֵין מּצְלִים absolutely not; בְּלֵל generally; לְּאָה consequent
ly.

adj. general.

adv. toward; בְּלֵפֵי לְיֵיא on the contrary.

רָּמֵהְיֹת (pl. בְּמֵהִים, הָּמָהִים) f. mushroom

המות guantity.

to hide. הָּכְמִין Hiph. בְּמֵן

ן בוה m., כנה f. ruler.

קבויים (pl. קבויים) m. 1) surname, nickname.— 2) title.— 3) pronominal suffix.

אָלְנְיּלְיָת (pl. לָנָוּלְיוֹת company, assembly.

לניםה f. entering.

לבנמית f. roach.

to wind round.

tion; בְּיִלְתּת הַנְּיִלֶּת the Great Synod; בְּנֶלֶת הַנְּילֵת הַנְּילֵת הַנְּילֵת הַנְּילֵת od; אַנְלֶלֶת הַנְּילִיהָ

m. cover, covering.

*בְּקַיִּה (pl. בְּקַיִּה) f. glove.

קֿכֶּלְ m. desire.

*בְּלְבִּוֹתְ f. quicksilver.

ת בעור m. ugliness.

בעור adj. ugly.

to cough, to hawk.

a violent temper.

to be ugly — Pi. לֵּעֵר to make ugly.— Pu. נְּעֵר pt. פֿעָר ugly.— pt. מָכֹעַר pt. מְכֹעַר ugly.

קב (du. בּוְבָּב, pl. חַנַב בּרְ בּוֹרָן) hand,

paw; קבר בּרְ בּרְ בַּרְרָן trowel; בּרְ בַּנְרָן in the scale of merit, i. e. favorably;

בו in the scale of guilt, i. e. unfavorably.

בָּפִי (pl. בְּפִים, c. (בָּפִים) m. rock; בָּפִּי מַנִּי אָשׁ aerolite, meteor.

ן בְּבְּה 1) to cover up.— 2) to force, to compel.— 3) to throw down.— Niph. נְבָּפְּה to be thrown down; pt. פְּבָּה epileptic.

מבוי־מוֹבָה adj. ungrateful.

f. 1) overturning.— 2) compulsion.

א בּפּיבָּה f. 1) bending.— 2) basket. קבּפִּידָה f. denial, unbelief, heresy; מפִיבָה בְּעַפֵּר

לפיתה tying up.

to deny the בַּבּר בְּעָקּר to deny the existence of God; pt. בּוֹבָּר, בּוֹבָּר heretic; בּוֹבָר atheist.

יייי יייי יייי יייי יייי יייי villager. בּפְרֵי* villager.

to bind.— Niph. לְבָּבְּתְ to be bound.

לבתוֹך (בפתוֹך 1) knob.— 2) button.

to plough, to till.

לברבלת cock's comb, crest.

קרובית. cabbage; *ברוב f. cauliflower.

יברון (pl. בְּרוּזִים) m. proclamation, announcement.

לַרְרְבָה f. intestine.

ל כרוכיה f. crane (bird).

ת הוחברים; ש. humming-bird; בְּרוֹם וַבְּּא בְרוֹם aquamarine.

Hiph. הַּרְרִים to force, compel.— #### to be forced, compelled.

עַל (sf. בְּרָחִי , קּרָחַי , פּּרָהוּ עַל (sf. עַלְּחָי , בְּרָחִי , בְּרָחִי , בַּרָחִי against my will.

בּרְמִיסָה ,m., בּרְמִיס ל. card בּרְיַה f. digging.

קריכות (pl. קריכות) f. 1) winding.— 2) small sheaf.— 3) binding (of books).

וֹבְרֵבְ 1) to wind round.— 2) to bind (books).— Niph. נְבָרֵךְ to be wrapped up, to be bound.

יְּבֶרָן, בְּרָבְים (pl. בְּרַבִּים) m. large city.

m. setting.

to inclose, to encase.

תַּרְכּוּר m. leap, jump.

אַבַּרְבּוֹשְׁהַא אַ weasel.

קרְבְּשְׁא , בּרְבּשְׁא f. 1) rectum, strait-gut.—*2) אוֹת פּרָבּשָׁאוֹת sausage.

לְּבֶּרֶם (pl. קּבְּסוֹת) f. belly, abdomen. קבריש Hiph. בּרָע 1) to cause to

sink.— 2) to overbalance.— 3) to decide.— Hoph. אולר 1) to be overbalanced.—2) to be decided.

D를 j m. 1) cotton — 2) parsley

אָבֶּרֶץ m. tape-worm.

יינְת vetch. בּרְשִׁינְת m. magic, witchcraft.

ה ל f. 1) hops.— 2) fibril.

to wag, to swing.

אר בּישֵׁר m. fitness.

לשרות f. fitness.

קְּבֶּה, כְּתִּית (pl. בָּתְּית, הָלָּתְּה) f. 1)

party.— 2) sect.— 3) company.

בְּתָבִייָר m. writing; בְּתָבִייָר manuscript; בְּתְבִייִםקּוְדׁשׁ Holy Writ, the Scriptures.

המבות לה marriage-contract.

*הְבְּבְרוֹר (בְּתָב־אוֹר) (בְּתָב־אוֹר) ש. photograph.

*בּתַבוּת f. joke, epigram.

m. 1) writer.— 2) scribbler.

קֹבְיה f. 1) inscription.— 2) address.

אַתוּנְה m., פָּתוּנְה Biblical verse; קּתוּנִים Hagiographa; כְּתוּנִים Apocrypha.

adv. not, no; as n. prohibition.

צּלְתַּר see לְאַלְתַּר.

*ילְאָמָי adj. national; nationalist; אָמְיּוּת f. nationalism.

to inflame — Hithp. לְבָה to be inflamed.

ילְבּוּבִים (pl. לְבוּבִים m. 1) blazing up.— 2) attraction.

m. 1) glowing.— 2) washing, bleaching. -- *3) elucidation.

מבלוני adj. very white.

יְבְּלֶרְ (pl. לְבְלָרִים) m. scribe, sec-

retary. קבן Hiph. הַלְבֵּין 1) to make white.— 2) to abash.— 3) to wash.

m. brick-burner, tiler.

m. 1) white.— 2) semen.

מֹבֵנְבֵן adj. whitish.

לבלוני see לַבנוני

m. legacy.

ולניונות (pl. לניון) m. legion

textual form of a word (in the Bible).

לכתיבה writing.

בָּתָלִי־הַחָזִיר ; m. wall בְּתָלִים (pl. בְּתָלִים) א. wall בָּתָלִי

*בֹרֹם adj. yellow.

m. linen.

*לְּתֵּפְּוֹת (pl. לְּתִפּוֹת) אַ suspender.

ピララ m. mortar.

יבְיבְה f. 1) draught, sip.— 2) tasting.— 3) nourishment.

יְגִינָא , לְגִין (pl. וְלְגִינִים m. bottle, pitcher.

to sneer, to mock.

m. mockery.

לְנֶתְ לּוְנְמָא , לְנֶתְ (pl. לּוֹּנְמָא) m. draught; מְלֹא לוֹּנְמָא a mouthful.

מלנמְרָה , לְנַמְרָה adv. wholly.

לְהֵבּב Hiph. הָלְהִים to inflame, to inspire.— Hithp. הָתְלַהַב to be inspired, to be inflamed.

מוֹל adj. eager, greedy.

m. gladiator.

לף (pl. לווים) m. 1) almond-tree.— 2) hazelwort; *אָנוֹיִי הַלּוּוּ hazelnuts.— דּוֹו שֶׁל שִׁרְרָה cartilage of the spine.

לווה f. bad repute, ill report.

לוּח (pl. לוּחוֹת) m. 1) board.— 2)
cal ndar.

ישם לְנֵי) לְנֵי לְנֵי מִים הַנִיי) לְנִי מּשׁם הַיַּנִי) לְנִי

לייה f. 1) accompanying. – 2) train, retinue. — 3) lamentation, elegy. — 4) funeral procession.

לול (pl. לולים) m. 1) winding stairs.— 2) chicken-coop.— 3) vacant space.

לּוֹלְבִים (pl. לּוֹלְבִים) m. palm-branch, twig.

*לולבה לולבה screw.

m. rope-dancer, juggler.

מֹלְינֵי adj. spiral.

m. snake-weed.

לְחָהְה f. 1) moisture.— 2) fluid.

מלחלה adv. separately, apart.

*לחות wetness, humidity.

interj. well then! now!

interj. good luck!

לְּהִיצְה f. pressing, squeezing.

אַלְהִישְׁה. whispering, hissing sound.

m. sap, juice; לַחַלְּוֹחַ m. sap, juice; בּוֹחַלּוּחַ אַ בַּוֹחַלְּוּחַ moisture, freshness.

to moisten.— Hithp. הַּתְבַיקׁבּ to be moistened.

בְּחַם Pi. לְחַם a. Hiph. הַלְחִים to unite, to join, to solder up.

לַחַבְּנִיְּה (pl. לַחַבְנִיִּה) f. roll (bread).

היישה f. 1) forging.— 2) sharpening.— 3) polishing.

to caress.

לִּמְרָא (pl. לִּמְרָאוֹת f. pound.

adv. whither? where?

מליבא adv. there is not.

אלילית (1) horned owl.— 2) spectre, a female demon.

*ליכון m. lemon.

לִיצְנִים (pl. לֵיצְנִים) m. mocker; לִיצְנוּת mockery, jesting.

adv. there is not.

m. whitefish.

m. 1) wetting.— 2) soiling.

1) to moisten.— 2) to soil.—

Hithp. הְּלַלְּלֵּהְ to become soiled, dirty.

שבי m. moss, bast.

מלבת מלים adv. from the beginning, a priori.

m. learned person, scholar; לְמְדָּנוּתְ f. learning, scholarship.

מְלֵּמְה adv. (= לֹא מָה) pron nothing, nought.

למוד (pl. כמודים 1) adj. learned, trained. – 2) n. learning, teaching. f. pl. auxiliary sciences.

m. torch, lamp.

adv. 1) in advance, in anticipation.— 2) backwards אָרָא יַרְאָרַע to read backwards.

לסטות, לסטות f. robbery.

תְׁמְטִים, לְּמְטִים, m. highwayman, murderer.

to rob. לְּמָמֵם, לְּמָמֵם

לֶּכֶת (pl. לְּסָתוֹת) f. 1) mandible.— 2) cheek. (pl. לְעוּזוֹת) m. foreigner, alien. לְעוּזוֹת m. 1) ill report, slander; הוֹצִיא to slander one.— 2; foreign language.

לְעֵילָא , לְעֵילָ adv. above, on high; לְעֵילָא a) from high. b) accent on the penult.

to chew

*75 m. stewed fruit, preserves.

prep. according to; לָפִי שֶׁי be-cause.

לְפִי בָּךְ (= לְפִי בָּרְ (adv. therefore.

to twine round, to embrace.— Pi. אַבְּלָ to swaddle.

לפת Pi. רוֹב to season, to appetise.

לפת f. turnip, carrot.

m. stewed fruit.

נוֹלְבְּוֹ () to be beaten, lashed — 2) to eclipse.— Niph. בּוֹלְבִּה as Kal.—
Hiph. הַלְבָּה to beat, to lash.

ת לקרוות m. pl. buyers, customers.

m. pl. marriage, marrying.

(לְקוֹים (pl. לְקוֹים , לִ קוֹים , pl. לְקוֹים (pl. לָקוֹים , pl. לְקוֹים (קֹנִים di, thin, meager.

ת.1)lashing.—2)corruption.—3) eclipse קלי חַמָּה eclipse of the sun; לְבָנָה eclipse of the

לְקִיתְה f. 1) taking.— 2) buying, marrying.

*לקיבה f. licking, sipping.

to lick, to sip.

adv. farther, below.

*לַלְבָוֹת mouth, לַלְבָנִית, בּיִלְקְן f. dainty mouth,

נְלְקִשׁ Pi. שְׁלָקִשׁ to gather late.— Hiph.

מְלְרֵע adv. below; מְלְרֵע accent on the last syllable.

ק'שוֹן (pl. לְשׁוֹן) m. a. f. tongue, language; לְשׁוֹן נְקִיהְ refined language; לְשׁוֹן בָּרָע לְשׁוֹן the sacred tongue, i. e. Hebrew.

to moisten, to wet.

*יַלְּרָי adj. frequent.

m. Mars (planet).

וואט m. refusal.

יַמְאֹרָע see מָאוֹרַע.

מול מאונים m. du. balances; מול מאונים Libra (sign of the Zodiac).

מאחר adj. late.

מאי (אַמְאַ pron. what? אַמַאי why? אָמָא אָמָא wherefore?

מאימתי adv. since when?

קרוֹת (pl. מַאַמְרוֹת) m. 1) word.— 2) sentence.— 3) composition, article.

לַמַארוֹפַה f. mattock.

יָרְאֹרֶעוֹת (pl. מְאֹרֶעוֹת) m. event, in-

cident, occurrence.

קבוי (pl. מְבוֹאוֹת) m. a. f. passage, street, alley.

*מְבְחָן m. 1) proof.— 2) examination; עָמֵר עַל הַמְּבְחָן to take examination.

m. destruction, devastation. מְבְעֶה m. collection, exaction.

*מובת f. towel.

to soften, to melt.

m. 1) tower.— 2) cupboard.

*מְנְדֵּלֹוֹר (= מִנְדֵּל אוֹר) m. lighthouse.

*מנהלת f. magnifying glass.

*מְבָהֵץ m. flatiron.

מיגוֹ, מָגּן conj. because.

שנוֹב m. rake.

לגוּפָה f. stopper, plug.

הנידות f. preaching.

מְנְיהֵ (pl. מַנִּיהִים) m. corrector, proof-reader.

קּנְמָרוֹת (pl. מְנְמָרוֹת) m. 1) deodoriser, incense.— 2) end.

adv. gratis, for nothing.

קְנְנֶּה adj. m. improper, unfit, ugly. אָבְע (pl. מַנְּעוֹת) m. touch, contact.

אָבָם m. (du. בְּנָפַנָם) boot.

קּנְרֶת (pl. מָנְרָרוֹת) א brush, scraper.

לְנְרֶבְּה m., מַנְרֵבְּה shovel.

*גוררת f. grater

לַרָבַרָה f. conduct.

m. leader מְדַבּרָנָא

*מַדְרַחֹם m. thermometer.

*מַרַדְּפָּנְה f. graphometer.

*מְרַבְּוִיר m. aerometer.

קְּדָּה (pl. בְּדָּה) וּ (גְּדָּה) בְּיָּה 2) quality, trait, character; הָעֶבִיר י על מָדוֹהַיו to yield.

m. pestle.

קרֹכָה , מְדוֹכְה f. 1) mortar.— 2) chair, seat.

ימָדוֹר (pl. מְדוֹרוֹת m. dwelling.

מדותי adj. moral, ethical.

קָּכְמַת הַמְּדִירָה;f.measurement, מְּדִידָה geometry.

מָדִינִי adj. political; חָבָם מְדִינִי dip-lomat.

מְדְמָה adj. m. apparent, supposed.

לַּוְנְתָא f. east, orient.

*מדעי adj. scientific.

m. printer.

מַבְקבּק m. grammarian.

*מְדְרֵנְהְא לּ degree.

מְדְרוֹן m. descent, declivity.

*תְלַרְלָּהְיּ side-walk, foot-way.

 way; מָה הוּא (בְּה הוּא what is it then? how is it?

וֹרְוֹרָה f. 1) repetition.—2) edition.

מְהוּל adj. circumcised.

קהות f. 1) being.— 2) quality.

מהיבן adj. trustworthy.

קהירות f. 1) hastiness.— *2) ability.

מְהַנְהֵים m. 1) mathematician.— 2) engineer.

מוּבְהַק adj. clear.

m. sense; בְּמוּבֶן conceivably, naturally.

לודעה f. announcement.

מוֹהֵל (pl. מוֹהַלִים) m. circumciser.

מוֹחַלֵּם adj. absolute.

מיחש adj. sensible, tangible.

לבְנִי f. machinery, apparatus.

מוֹכְסֵן, מוֹכִסַן m. revenue-officer.

קלד m. 1) birth.— 2) new moon.

מוּלְיֵר, מוּלְיֵאר m. tea-kettle.

m. expert, specialist.

m. apcstate.

כוֹנִימַה f. coin.

m. 1) mint.— 2) fame, renown.

בּוֹמְנְר הַמּוּסְנָר adj. closed; בְּמִּיסְנָר parenthetic clause.

adj. conventional.

m. 1) addition — 2) additional service.

תּוֹכְר מּלְנְת m. morals; קר מוֹכְּל ethics. מוֹכְל adj. little, small, a trifling.

מוצק (pl. מוצקים) m. mineral.

מוּקדם adj. early; במוּקדם early.

ולבות f. 1) something separated.— 2) fenced place.— 3) dried figs.

מורגל adj. accustomed.

*מוֹרְשֵׁר m. authorised agent, attorney.

*מוֹשְׂנִי m. idea, conception; מוֹשְׂנִי objective.

מוּשְׂבֶּל adj. sensible, wise; מוּשְׂבָּל axiom; מוּשְׂבָּלות speculations.

m. musk-ox.

m. 1) temperament, nature; קרונה מון בקונה sanguine; בר בַּקּוּנָג בַאַנִיר weather.

מוֹיד'ם (pl. מֵוִידִים) adj. intentional,

(pt. מַזִּיקִים) adj. destructive, mischievous; as n. evil spirit, demon.

מזרן m. mattress.

*מוֹרָעַה f. sowing-machine.

*לורקה fountain, spring.

កាស្ត្រភ្ជា f. prohibition, protest.

m. author.

קּבֶּרֶת (pl. בַּיְהֶבֶּ (f. copybook.— 2) pamphlet.

*Tind m. corset.

מַחַוּוֹר (מַבְּחוֹר בָּשְׁן m. 1) cycle, circuit; מַחַוּוֹר מַחַוּוֹר קָשָן solar cycle; בַּחִיּר בַּיִּחָ of the moon.— 2) festival prayerbook.

יואל ספארו אין (pl. איל מאין מיט מעל. adj. acknowledged: מַרַם בָּרַיִם (pl. הַיְהָבָּי) m. needle; מַרַם קְּרִינִקּי (pack-needle.

adj. obliged, bound; מְחָיַבּ מְחָיַב existing unconditionally.

לַה forgiveness.

לחיצה, hedge, fence, partition.

to pardon, to forgive.— Niph. נְמְחֵל to be forgiven.

*בַּחֲלֶבְה f. dairy, milk-house.

*מחליקים m. pl. skates.

m. lever.

*מְחַלֵּץ m. cork-serew.

קבְּלְקְת (pl. מַחֲלְקֹת, מַחְלְקֹת (pl. מַחֲלְקֹת division.— 2) dispute, controversy.

*ロコロ m. tea-urn.

prep. because of, on account of.

*プラン m. magazine, warehouse.

לַתְּבֶּרָת shaft, mine.

*בְּלֵב m. mineral.

הצלת f. mat, matting.

מרתים adv. day after to-morrow.

אַחַהְאַ f. blow, stroke.

קֹחְלְנֵית m., מְחְלְנְנִית f. allied by marriage, בּוֹחְלְנִית f. alliance by marriage.

*הַבְּבָּח m. kitchen.

מְלֵבְּחְיֶׁם (בֵּית־) m. slaughter-house, abattoir.

ប្តាក្សា (pl. កាំបង្កាស្នា) m. a. f. 1) coin.-- 2) form.

א מְמוּלָת, א. מְמוּלָת, petition, request. בַּמוּלָת, מִמִּלְמֵּלֶת, מִמְמִּלָת, מִמְמֵּלִת, מָמִמְּלָת,

*2) pendulum.

m. mine.

m. pl. movable (or personal) property.

ית מַמְלִית, בַּמְּלָית patch, rag.

מִמְפַל adj. burdened.

תַּמְירוֹנְית, מַמְירוֹנְית ה noblewoman, matron.

הולין f. metropolis.

אָבְרוֹפְבָּטְ m. punishment, retribution.

*שׁרַיַה f. umbrella.

יביר pron. something; לא מִירֵי nothing.

מיהן conj. 1) yet, however.— 2) at least.

שיהוש m. pain, ache.

מוֹחַם m. aristocrat, nobleman.

מִילִים (pl. מִילִים, מִילִים m. mile.

מילא interj. be it so!

אלבול f. circumcision.

*מימון m. hydrogen.

m. heretic.

לינות f. heresy.

לִיתָה f. death.

שׁבְבָּשׁ m. press.

ה ליבון f. 1) foundation, pedestal.—
*2) mathine.

מְבְּחְלֹל , מַבְּחֹלְל m. paint-brush, pencil.

אם בללתא f. measure.

יבְּלִשִיר (pl. מַּבְשִׁירִים) m. tool, apparatus.

m. pencil.

מלאכותי adj. artificial, technical.

adv. 1) with בולבר adv. 2) exclusive of, except

to remove by scarding.

מלגן adv. 1) within.— 2) inclusively.

a married woman's property which her husband may only use, but not appropriate.

לוּנְמַה f. compress.

בּלְרְתַּ adj. salty; בַּלְרְתַּ herring. מַלְרְוּתַ m. dictionary.

בלחת saltpetre, nitre.

1) to chatter. — 2) to stammer.

תֹלְבְּבוֹן m. kind of melon.

בּלְקוּת scourging, lashing.

ייין m. informer, slanderer.

(pl. מְמוֹנוֹת m. 1) Mammon.— 2) money.

ממילא adv. of itself.

*מַצְיאִים (pl. מַמָצִיאָם) m. inventor.

מְבְּיֵבְ adj. 1) standing amidst.—
2) medium, moderate.

יבְּיִשׁ m. essential; as adv. really.

השומות f. reality, substance.

ත්තුතු adj. essential, real.

מְנְלֶן ? , מְנָא לֶן ? adv. whence ? מְנָלֶן ? מְנָא לֶן ? מְנָא לְן

קֹנֵי (pl. בְּוֹנֵי m. 1) vessel.— 2) plough handle.— 3) garment.

מְנֶדֶּים (pl. מְנְדִים) adj. excommunicated.

קנֶה (pl. מְנִים) m. mina (name of a coin and weight).

תְּנְרֶנִים (pl. מְנְרָנִים) m. 1) leading.— 2) custom.

מְנְהִינִ (pl. מַנְהִינִים) m 1) driver.— 2) leader.

יבְנוֹיִ (pl. מְנוּיִם adj. 1) counted.—
2) subscriber.

שנוי m. authorisation.

שְׁנְּלִים (pl. מְנְיֵלִים) adj. dirty, filthy, bad; as n. evil person, devil.

*קוֹב" m lever, engine.

*לונורה f. cloister, convent.

מביה וביה adv. 1) of himself.— 2) impromptu, extempore.

*מְנְיוֹת (pl. מְנְיוֹת) f. share, instalment;בְעַל מְנְיָהְ stock-holder, share-holder.

קניעית, מְנִיעָה f. 1) hindrance.— 2) refusal. *DĐỊC adj. civilized, cultured, po-

ילְּבְּׁלֶר (pl. מְּנְבְּׁלֵר adj. many-colored, checkered.

תובה /. fan.

לנשׂרֶת* f. saw-mill.

אָם, הַבְּאָם, mint (plant).

*מְלַבְאָה f. tavern.

בְּים (pl. מְסוֹאֶבים) adj. unclean.

*ユニョロロ m. effect.

קְמוֹר (pl. מְסוֹרוֹת m. informer, dilator.

קפוֹרֶת, מַפוֹרֲה f. tradition.

אָם לִכּוּרָא f. bath-house.

ין מְסְמוֹרִין m. 1) mystery.— 2) mysticism.

מְסִירָת f. delivery, transfer; מְסִירָת self-sacrifice.

לְמִירוּת f. calumny, slander.

adj. 1) commonly accepted.—
2) conventional.

לְבְּׁחֶבֵּלְ to impoverish.— Hithp. הְחָפַּהָבְּיּלְ to be impoverished.

מַבְּטָבְ adj. dangerous.

מְסַלֵּת־ (pl. מְסִלּוֹת f. road; מְסַלּתַּק מְסִלּתר דְּבַרוָלָ rail-road.

בְּחֲבְיִהְ 1) to soften, to soothe.— 2) to crush.— Hithp. בְּחֲבְיִהְ to be rotten, putrid.

קְּמֶלְנֶוֹת (pl. מְסַנְּנִוֹת) f. strainer, filter. מַסְנְנָית m. intestine.

*מֹמְעַדָּה f. buffet, side-board, refreshment-room.

אָנָי (פּקּקָק אַנָי (adj. doubtful; מְסָפָּק אַנָי (בּיּ

שָם (pl. מְסְבֶּרִים) m. number; שָׁם cardinal number; מָסְבֶּר וְסוֹרָר ordinal number.

du. m scissors.

תַּמְשָּׁבֶּת (pl. מַמְשָּׁבְרוֹת f. pincers, nippers.

pod to gather olives.

הבות f. issue, result, conclusion.

שם m. saw.

מסרגל adj. lined, ruled.

קסרק (pl. מַסְרֵקוֹת m. 1) comb.—
2) chalice of the pomegranate.

מַפוֹרֶת, מַפוֹרָה see מַפֹּרָת, מַפּוֹרָה.

המסרת frying pan.

אברות m. hermit, anchorite.

בִּסְמוֹרִין see מִסְתּוֹרִין.

אָבְּקְבְּיִבְ (בּי בְּחְבְּיִבְ adv. probably, apparently.

*מעברה f. laboratory.

ימָעָבֶּרֶת (pl. מָעְבָּרוֹת) adj. pregnant; מָעָבָּרוֹת (peap-year.

יַמַעְגִּילַה (pl. מֵעְגִּילַה) f. roller.

קַעִּים (pl. מְעִים, בְּעִיה) f. 1) grain of sand.— 2) kernel.— 3) small coin, obolus. קעום (m. 1) diminution.— 2) minority; למעומי excluding.

מַעֲבְ 1) to be little or few.— 2) to sharpen to a point.

מְעָלֶּים (pl. מְעָלִים) adj. best, superior.

מְעַלְיוּתְא adj. excellent; מְעַלְיוּתְא f. excellence.

ing.— און בּישְבְרוֹת (pl. מַעָבְרוֹת) m. 1) standing.— און condition.— און post, duty.

m. pl. selections from the Scriptures and the Talmud, which are read after the morning prayers.

קּעַמִיד m. 1) sole (of a shoe).—
2) stand, supporter.

*מענין adj. interesting.

מְעָקֶב adj. cubical, cubic.

*מַעַרְבִית adj. western; f. מַעַרְבִית as n. evening prayers for festivals. m. evening prayer.

ענישה (pl. מַּצְשִּׂים m. 1) deed, work.— 2) incident, occurrence; מַצְשָׁה־רָרָאשִׁית מַצְשָׁה־ cosmogony; מַצְשָׁה theogony.

לַנְעָשִיּרֹת (pl. בַּעְשִיּיה) f. anecdote, tale, story.

*בּעִשׁבָּר f. chimney.

m. copyist, translator.

m. 1) gnat.— 2) impertinence; בְּקְלִישְ impertinently.

תְּבְּה (pl. מְפִּה f. 1) tablecloth, narkin.— 2) map.— 3) covering.

m. a dot in the letter He (ה), indiacting that it is to be pronounced.

אָלְלְיִי adj. 1) superior.— 2) inconceivable.

קּבְּלְנִים (pl. מְפָּלְנִים adj. 1) prominent.— 2) exaggerated.

מַבְּלָשׁ adj. open.

מֹבָבֶּה adj. free, unoccupied, vacant.

לפכלת chisel.

*ソソシロ m. nut-cracker.

מְבָּרָהָ adj. refuted.

מַבּוֹ מְם adj. well-known, celebrated.

יבְרֵשׁ m. 1) navigator.— 2) commentator.

තුළු adj. abstract.

*שְלַבּוֹע m. hair-pencil, paint-brush.

ነነኒኒ adj. 1) usual.-- 2) to be found.

יול m. pressing, squeezing.

קּצִיאָה f. 1) find.— *2) bargain.

קּצְיאוּת f. actuality, reality.

לְצִיצָה f. sucking out.

*מְצְיֵבְׁבָּה f. intersection (in geometry).

twinkle. 1) to suck out.— 2) to

אבר m. 1) narrow pass.— 2) strait, sound.

m. neighbor, borderer.

*לקבָל m. cabalist.

m. borer.

m. abattoir.

m. price.

business.

m. buying; מַקּח־וּמְמָבֶּר trade, business.

קרָעָר. f. 1) braid, tress.— 2) can-

קלַלְבָּ m. husk, shell.

קבה m. hyphen.

קפָה pap, pulp.

קּצְרְ m. something isolated, separated.

עַקְצְוֹעַ m. 1) facet.— 2) angle.— 3) branch.

מקק m. cockroach.

*בַּקְרֶבֶּת f. telescope.

*יקריית adj. original; מְקֹרִייּת originality.

*מְקְרִיוּת adj. accidental; מָקְרִיוּת f.

Nフロ m. shovel.

מרבע m. square.

מַרְגָּלִית (pl. מַרְגָּלִיוֹת (pl. מַרְגָּלִית) f. 1)
pearl.— 2) daisy (flower).

קרדעת f. saddle.

קרה f. 1) grief.— 2) gall.— 3) wrath.

קַרָה־שָׁחוֹרָה f. melancholy.

יור m. horse-radish.

ברוב m 1) gutter.— 2) tap.

ָם שָׁוָן see מַרְהַשׁוָן.

*בְּרִיקְהֹ f. polishing.

קבר Hithp. הְהָמָהָה to become soft.

קּרְבָּבְה f. chariot; מָרְבָּבָה theogony.

מרכו m. centre.

יה או שורב (toy).—
2) stilt.

הַרָּמִימָה f. marmot.

m. master, lord.

בֹרֵב 1) to mix.— 2) to squeeze.

m. 1) wickedness.— 2) sickness; שָׁכִיב־מֵרָע one dangerously ill.

m. elbow.

*מְרַצְּעָ adj. striped.

לרָקא f. glazing, glaze.

הרת f. mistress, lady.

חרה ברה m. cellar.

אַבְּעָ m. carrying, burden; אַשָּׁבַּ אַבְּעָּ business, negotiation.

*מַשְאַבָּה f. pump.

קשׁאַה f. signal-light.

תְּבָּיִבְ adj. praise worthy, excellent.

ゼラヴロ adj. faulty, incorrect.

m. overseer.

*הַלְּבֶּרָה f. harrow.

מַה שֶׁהוּא (בַּה שֶׁהוּא m. anything, something.

שוֹשׁים m. feeling, touching.

קשׁתְוּת f. grind-stone.

*កាក្សាយុក្ f. cover, cloth, blanket.

*קשָׁבֶרָה f. police.

*ສາພັກ. 1) accident, chance.— 2) subject — 3) attribute

הבשיב f. leather, skin.

ווסבון m. pawn, pledge.

*משכיה f. medal.

to pawn.— Hithp. קּיִעְבּן to pawn.— http: לִיִּעבּן to pawned, mortgaged.

שׁלְישׁ adj. 1) threefold.— 3) three years old.— 3) as n. triangle.

ד מְשְׁמְדוּת m. apostate; מְשְׁמְדוּת apostacy.

עַשְׁיֵבְעוּת, meaning, sense.

לשמרת f. funnel, strainer.

קשְׁנְיוֹת f. Mishnah, collection of traditional precepts; pl מִשְׁנָיוֹת Mishnic precepts.

קייי adj. 1) enslaved, subject.—
2) mortgaged.

קשב m. funnel.

*בּיִב du. m. eye-glasses, spectacles.

*קשָׂרֶר m. office.

*משׁתַלַה f. orchard, nursery.

קשׁמָשׁ adj. common.

אתם f. city.

מְתְבֶּ m 1) bridle.— 2) name of an accent

מקר adj. considerate, cautious.

אָתִיבְתָּא f. school, academy.

לְהִינוּת f. considerateness, caution.

לְתִיקְה , מְתִיקּה f. sweetness.

קַּבֶּת (pl. מַהְּכִיוֹת f. metal.

יַּהָרָן Hiph. הָמָתִין to wait.

*מְתִנִיה f. waistcoat.

adj. 1) prepared.— 2) improved, reformed.

מְתָּרָ adj. allowed, lawful.

מתרנם, מתרנם m. translator.

מוֹן adj. beautiful, lovely.

מוֹר adj. enlightened.

לאמנות f. faithfulness.

קר female camel.

וְנְנִיאוֹת , נְבוֹצְאַ f. prophesy.

ובוּל מָה m. insult, abuse; וְבוּל מְּה profane language, obscenity.

to decay.-- Pi. לבָּל to insult,

to disgrace; נְבֵל פָּה to use obscene language.— Hithp. להְנַבֵּל to become a carcase.

to dig.

a. Pi. בְּנֵלֵב to wipe, to dry.— Hithp. לְנֵלֵב to become dry.

1) to lead.— 2) to beat.— 3) to forge.— Hithp זְנְרָלְ to oppose.

731 m. opposition.

נגרנים (pl נגרנים) m. melody.

נְנִיך 1) prince.— 2) wealthy man.

יְנִינְהֹת (pl. נְנִינִית song.— צ) accent.

m. carpenter.

m. liberal donor; נַּוְבְנוּת f. liberality, generisity.

וֹבְיָה 1) to reject.— 2) to excommunicate.— Hithp. הַּתְּבָה to be excommunicated.

יה, ban, excommunication.

לנדוניא dowry.

נדל m. myriapod.

to shake.— Hithp. הְתַנְוֹנֵר to move.

*בְּנְנֶתְ, נַדְנָרֶת , swing, see-saw.

blind כַּנִּי נְהוֹר; m. light; בְּהוֹךְא , נַהוֹךְ person; בָּלְשוֹן כַנִּי נְהוֹר by antiphrasis, ironically.

מהיר adj. bright, clear.

להמא f. bread.

to shine.— Hiph. בְּהַל to enlighten.

וּוּלְל m. 1) ugliness.— 2) damage.

to rest; coupled with נְלְתַׁן to die.

הַוֹן 1) adj. easy, agreeable.— 2) adv. better.

*בוֹחוֹת convenience, ease.

תוֹטְרִיקוֹן m. abbreviation.

(الإناة , الإناة , إلا (sf. إلى (sf. إلى) (m. 1) beauty.— 2) ornament.

to bungle.— Hithp. קרנול to become ugly.

m. loom.

נוֹנָא , נוּןן m. fish.

תְּבְוֹן m., אַנְוְּטְא f. 1) text.— 2) variant.— 3) copy.— 4) form.

*נוֹצְיוּת adj. elastic; *נוֹצְיוּת f. elasticity.

נוצרי m. Christian.

Nij m. subject.

רויפה f. rebuke.

ויקין m. pl. loss, damage.

לְוֹיְרְוּת f. 1) monastic life.-- 2) abstinence.

বাট to rebuke.

קּוֹיִם Niph. בַּוֹיִ to sustain damage.— א Hiph. רְיִיּיִם to damage, injure.

שוֹלוישׁ m. divination.

היצות f. necessity, urgency.

1) to snort.— 2) to blow one's, nose.— 3) to stab (cattle).

m. 1) wave.— 2) storm.

*אָלָן m. verdigris.

m. baker. בַּחְתוֹם

m. watchman, guard.

ency; בְּשִׁיֵת הַשְּׁמֵית הַבְּּעְלִית declension בְּשִׁיֵת הַבְּּעְלִית conjugation.

יָטִילֵת taking away; נְטִילֵת אָפָּרְנִיִם washing of the hands; נְטִילֵת יָדִיִם cutting of the nails.

. גִיטָל see **נְמַל**ּ

imov- וְּכָחֵי וְדְיָּוֹיִי adj. movable; וְבָּחֵי mov-

אָיְתָא adv. agreeable; יְתָּא it is right.

ליחה f. rest, repose.

ליחותא f. mildness, gentleness: אוות בניחותא mildly, gently.

לימל Christmas eve.

נִימֶרן (pl. נִימֶרן) f. 1) thread.— 2) hair.

נירות (pl. ניַרוֹת) w. paper.

תֶּבֶּד m. grandson; f. נְבֶּדְה grand-daughter.

*בחות f. contemporaneousness.

*נֹבְחִים (pl. נֹבְחִים) adj. present.

*יביי ש נביי ש. paralysis.

תֹבְיוֹן, לַבֹּיָה m. deduction.

m. epileptic.

נביש to weed.— Hiph. יביש 1) to strike.— 2) to bite.

מון adj. low.

נמוֹם, נמוֹם m. 1) law, custom.— 2) politeness.

adj. 1) customary.— 2) polite.

m. legal ground, reason.

conj. too, likewise; בָּכִי נְמָי even so

מל m. harbor, haven.

to slumber.

to civilise.

למר to variegate.

m. leopard, tiger; f. מְבָה ti-gress; במרהגמל camelopard.

Dil m. dwarf.

בן (pl. נְסִים) m. 1) flag, standard.—
2) miracle, wonder.

לם to take.

חם Pi. חבן to formularise.

to tear away.— Hiph. דָּקִיתַ to remove; דָּקִיתַ דָּעְהוֹ קוֹ to remove his mind from, i. e. not to think of. בּיִוֹב מָּיִנְ מַיִּנְ נִינִיב בַּיָּנָם. serum.

temptation.— 3) experience.— 4) (בְּיִינוֹת experience.— 4) test, experiment.

*בוֹכית f. principality.

לְמִיעָה f. journey, travel.

الْجَاتِ: adj. in the construct state (gram.).

to saw.— Pi. נְמַר same as Kal.

נְּקָרִים (pl. נְּקָרִים m. board, plank.

נסרת (pl. נְמַרוֹת) f. saw-dust.

לְעִילֶה f. 1) shoeing.— 2) closing.

וֹעִיבְה f. 1) melody, tune.— 2)
loveliness.

לַנְעַמִית ostrich.

שַׁנְלְעַ m. shaking.

נעץ to thrust in.

בּוְעַרוּרוּ f. adolescence, youth.

Tel to sift.

m. 1) blowing.—2) inflation.—
*3) bulk, volume.

שׁבְּלֵּלְ m. young pigeon, dove.

חבו m. blacksmith.

אַבְּטָא, וְנָבְּטַ m. naphtha.

עלישׁא, וְפִּישׁא, adj. much, numerous. 1) to flutter.— 2) to swing.—

3) to shake about.

to go out.— Hiph. דְּפִיק to bring cut; pt. קפָּים producing; see also under רְפָּים.

נפֿק, נפֿק m. expenditures.

ילָפַאי, adj. going out; אָפַלָּא א נְפָּקָא מִינְהּ? what is the difference? הוא א נְפָּקָא יָנָפָּקּא אַ נְפָּקָא אֹ גָפָּקּא אַ גָפָּקּא אָנָפּּקּא אָנָפּּקּא אָנָפּּקּא אָנָפּּקּא אָנָפּּקא

הַשְּאָרַת (pl. וְנְפְּשׁוֹת (pl. בְּפְשׁוֹת) soul; הַשְּׁאָרַת immortality of the soul; הּנְפָּשׁ psychology.— 2) monu-

ינפשרם needle of the balance.

הביבון firmness, durableness.

תוא m. 1) song.— 2) dispute.

ינְאַחֹוֹן (pl. נְצְחוֹנוֹח m. 1) victory, triumph.— 2) dialectics.

נְצְחִייּת adj. eternal, everlasting; נְצְחִיּיּת f. eternity.

לְצְחַנְיָּתְ f. bravery, defiance.

to glimmer, to flash.

ן נְצָרֵים (pl. נְצָרִים) m. cricket.

to chirp.

to convert to Christianity.—

Hithp. הִקְנַצֵּר to embrace Christianity.

נצרות. Christianity.

ובקב'ם (pl. נָקְבִים) m. cavity.

לַקְבוּת, נַקְבוּת femininity.

וְבְקְד 1) to punctuate.— 2) to shine.

m. punctuation.

נקודה (pl. נְקוּדוֹת point.

נקור (pl. נְקוֹרוֹת) m. stone-mason.

תקור m. 1) hollowing.— 2) extracting veins (from meat).

to let blood. הָקיוֹ דָם Hiph. בְּקוֹ

וֹבְקְלוֹ 1) to be wearied.— 2) to take.

לְקִיוּת cleanliness, purity.

ילוֹנִיק, בַּוֹנִילָת m. sausage.

(נְלְרָנִים (pl. נַּקְרָנִים) m. pedant. בַּקְרָנִים Hiph: דָּקִים 1) to knock.— 2)

to compare. ברתיק m. case, sheath.

אַנשׂוּא f. adj. married.

ת נשוא דר המאבר m. predicate.

נשואין, נשואים m. pl. marriage.

הואלת patriarchate.

לייֵן to fall off.— Pi. שוֹן to cast off.

יוֹכְמַת־הַנְּקְּוֹהַ (m. 1) cutting הַּלְּתְּהַ anatomy.— 2) analysis.

גוֹנוֹתינוֹת subjection.

בְּאָבֶ to soil.— Hithp. בְּאַהְיָהְ to become mutilated.

בְרָ, אּבְרָ adj. 1) old.— 2) as n. old man, grandfather.

מבוב m. turning round, tour.

*∏□ m. soap.

קבוֹרָאִים (pl. מְבוּרָאִים, מְבוּרָאֵי) m. 1) sagacious person.— 2) one of the Talmudic doctors who lived after the אֲמוֹרָאִים

קביבה f. environs, neighborhood.

סובין, סְבִּים m. pl. bran.

m. calf (of the leg).

לבְלוֹן m. carrying of burdens.

מַבְלוֹנוֹת m. pl. gifts of a bridegroom.

מְבְּלָנִים (pl. מַבְּלָנִים) adj. indulgent, tolerant.

קבלנות f. patience, tolerance.

*וְבָּרְ to soap. — Hithp. בְּחַבְּרְ to rub oneself with soap.

קבר (1) to think.— 2) to hope.— Hiph. הַּמְבִּיר to explain; הָמְבִּיר to be friendly.

תֶּבֶר (favor; מֶבֶּר־פָּנִים m. hope; מְבֶּר מָבֶר kindness.

קבְרָה , מְבָרָה f. 1) opinion.— 2) reason.

m. tormenting.

adv. 1) much.— 2) enough.

to acquire.— Hithp. קֿבָּל to suit oneself.

מוַלְגִל adj. oval.

 $\bigcap_{i=1}^{n} m. 1$ ruler.—2) second to a ruler.

תְּנְנוֹן m. 1) flag. - 2) style.

קבַ to torment.— Hithp. אָבַרָּחָ to torment oneself.

기기 (m. 1) order, arrangement.— 2) order of prayers, prayer-book. 기기 (자기 (m. 1) block.— 2) anvil.—

3) axis (of the earth).

*|ŢŌ (= |ŢŌ 3) m. pole.

to split.

סדק (pl. יְסְדָקִים) m. slit, crack.

to set in order, to arrange.—
Pi. מְחַהֵּר אוֹתִּיוֹת as Kal; מְחַהֵּר to be orsetter.— Hthp. נְּחַתַּהְר to be organised.

, בְּמַדֶּר (pl. מְלַדְרִים (m. 1) order; בְּמָדֶר מָדְרָה פּקַרָר פּקּדְרָה בּמַדֶּר. מָדְרָה section of the Pentateuch.

m. 1) circle.— 2) circumference.

IND m. 1) sort, kind.— 2) chest, box.

אָם לוניא f. procedure of debating.

תְּלֶּכֶּר m. second hemistich (in poetry). מיד adj. plastered.

m. 1) shawl - 2) mantle.

מוֹם speak.— Hiph. הַקִּים as Kal:

אָפָי חָפּי הָפּי הָפּי הָפּי הָפּי הָפּי הָפּי הָפּי הָפּי הָפּי הַפּי הַפּי

to move, to shake.

המות faithless woman.

קוֹם m., הֹבְים f. branch, bough.

ion m. 1) treasurer.— 2) agent.

*f. agency.

m. thorn.

אַרָבָּה adj. blind; פָּסוּמָא בָאַרָבָּה blindly, accidentally (prop. as a blind man in a window).

סוֹמַק, מוֹמָק adj. red.

הום m. end; קיסיף, קיסיף, קיסיף finally, at last; קוֹם בַל חוֹם finally, at the very last; אָין כוֹף as n. the Infinite, God.

*מוֹפוֹני m. blotter.

מַחוּס (pl. מַחוּסִים m. cartilage.

חוור adv. around, round about.

to press, to squeeze.

מחרן m. peddler, hawkster.

#בּוֹרְוֹלְ f. hawking, peddling.

למירה f. box on the ear.

קמר, סמַר (to strike.— 2) to box (on the ear).

אַקַבָּא m. side; אָחַבָּא פֿעִבָּא evil power, demonry.

m. fence.

to fence round.

m. lime.

תיר, סיר, to plaster; מיר, מיר m. plasterer.

m. end, completion.

שירְע m. help, assistance.

*סיור m. visit.

חים m. foal, colt.

םים 1) to finish, to close.— 2) to designate. - 3) to distinguish. -Hithp. הְסְחֵיִם 1) to be finished, closed.-2) to be designated, fixed.

מינר m. apron.

סיע to help, to assist.— Hithp. הָּחָתֵיַע to succeed.

מיעה f. party, company.

מיעתא f. help, aid.

月1日 m. sword.

to exterminate, to destroy.

אַבְיס f. end, latter part.

שוד מות sum, result בוד m. amount; בול sum, result

DID m. sum, amount, number.

וֹםְבּין (pl. סַבּינִים m. knife.

קבה m. covering, roofing.

□□□ to border upon, to adjoin.— Hiph. הְּמָכִּים to agree with.

קבנה f. danger, peril.

תכסות m. 1) conflict.— 2) intrigue.

לכד (1) to leap back, to shrink.— 2) to be scalded.

סלוק m. 1) removing.— 2) end of a verse.— 3) settling of accounts

חליק m. end.

קלסול (m. 1) superiority.— 2) trill

י מַלְעָ (pl. מְלָעִים) m. Sela (a coin and weight).

p to ascend; סָלְקָא רַעְּקָּה you may suppose.— Pi. סְלֵּק 1) to remove.— 2) to settle (a debt).—

Huthp. אַסְלֵּקל to be removed, to depart, to die.

to grind fine flour, to sift.

m. miller, sifter.

מַמִים (pl מַמִּים m. 1) spice.— 2) dissolved powder.— 3) medicine.—
4) poison.

mos). Samael (name of a de-

תְּחֶבְּ to become blind. — Pi. תְּמָה, אַפְּהָ to make blind. — Hithp. הְּחֲבָּהְ to become blind.

לייָה m., סְמוּיָה f. 1) blind.— טּ) hidden.

f. בין f, מְמִיכוּת (f, בּוֹטְיבָה construct state (gram.).

m. support, authority.

עמכא see בּר־סַמְכָא under בַּר.

마마마, IPD m. 1) spices.— 2) paint.
IPD Niph. IPD to be marked.—
Pi. IPD to mark, to sign.— Hithp.
IPD to manifest oneself.

m. sign, mark.

סְמָּק, אִסְמָּק, red.

תַבְרְמוּמ m. rag.

ית סְנָאִי m., סְנָאִי f. squirrel:

מנדיקום m. godfather, sponsor.

יובלים (pl. סְנְבֵּלִים m. sandal, shoe מַנְבֵּלִים skates.

מנדלר m. shoemaker.

*בּוְדְּקְאוּת (. 1) sponsorship.— 2) syndicate.

אַסַנּהֶדְרִין אַסַנּהָדְרִין synhedrium. synod.

הנורת f. swallow.

m. chin.

מנינור m. advocate, defender.

אַ מַנִּינְוֹרֵיּא f. advocacy, defence.

קְנִין m. 1) annex.— 2) branch, di vision.— 3) pole.

Pi 기계 to filter, to strain.—

Hithp. 기계 to be filtered, purified.

שנד m. help, support.

קַעוּדָה (pl. סְעוּדות) ז. meal, feast.

blotting paper.— Hihp. הָּלְפָּלג to dry up.— Hithp. גְיָר סוֹפָג to be dried up.

אובות m. sponge.

*מפוניות f. elasticity.

מַבּוֹנְנִי adj. spongy, porous.

statement. - 2) novel.

ווֹם m. soap.

Pibọ m. 1) possibility.— 2) sufficiency.— 3) striking, clapping. 기호후 (pl. 이러한) m. 1) tale, story,

יְרָה 1) ball.— 2) sphere.— 3) emanation.

לְבִירֶה f. counting.

(pl. בַּפַנִים m. boatman, mariner.

מַבְּסֵל (pl. סַבְּּסָלִים m. bench.

npap m. 1) broker, agent. -- *2)

*TODO to speculate.

P호마 to strike, to knock — Pi. P호마 1) to provide.—2) to cause doubt.—

Hiph. 무슨 다 to have sufficient time.— Hithp. P로마기) to content oneself with.— 2) to doubt.

* m. sceptic.

חפם m, barber.

NID m. scribe, writer, author.

סַפְרוֹת הַנְּפָה f. literature; סַפְרוֹת הַנְפָה belles-letters.

*חפרנות for novel-writing.

קירה f. glance, look.

to look at, to view.— Niph.

אָקְרָיקּין (pl. מָקּרִין m. ma-rauder, bandit.

ות מקריקון m. 1) confectionery.— 2) laws concerning brigandage.

בְּרֵב, בְּרֵב, 1) to decline, to refuse.—
2) to urge.

בְּשֶׁר to burden, to load; מְּחָרְבָּל מְחָרְבָּל corpulent.

m. breeches

ים בן m. 1) stubborn.— 2) intruding.

1) to braid, to twist.— 2) to skip, to pass over.

יַּחְרָגוּל , סִרְגוּל m. 1) ruler.— 2) ruling (lines)

to rule, to make lines.

יוֹם (pl. מַרְדִּיוֹם) m. fleld-

m. 1) knitting, twisting.— 2) skipping; לְמֵרוּנְין alternately, with interruptions.

סרום m. 1) castration.— 2) transposition (of letters or words).

חַרְהוֹן m. stench.

וֹבְיֹם m. 1) cancer, crabfish.— 2)
Cancer (sign of the zodiac).

אָרְכָּה , סִרְכָּה , dhesion, pulmonary lesion.

DDD 1) to castrate.— 2) to transpose.

קרָסוֹף m. mediator, agent, broker.

וֹלְבְלֵחְ 1) to comb.— 2) to be empty.— Pi. חַבָּק to dye light-red.

יילָן מְּדָלְ m. emptiness; אִילָן מְדָלְ fruitless tree.

מַתים adj. indefinite

m. hewing.

קתיְרָה f. 1) hiding.— 2) undoing, destruction.

בּתְם, אבְּתְם, m. vagueness; as adv. generally; אָבְתְם, בּתְּם, like-ly, prohably.

*מין מְתָמִי adj. indefinite; מִין מְתָמִי neuter gender.

וֹחָבְ 1) to contradict.— 2) to undo, to destroy.

התה to cut, to hew.

ADD m. stone-cutter.

ÿ

עְבּוּךְ m.1)intercalation (of months) קבור הְעְבּוּר calendar system.— 2) pregnancy.— 3) passage.

ּ עָבֶּרָה, עָבֶּרָה f. pregnant.

יְבֵבְרָה, אֲבֵרָה, transgression, sin.

עַבַרְיָנִים (pl. עָבַרְיָנִים) m. transgressor.

ענול ה, שַנוּלְה circle, orb; אַנּוּל ה. בּוּלְה יַּה אָנּוּל *עַנוּלְה נוֹכְחִית*,zodiac;ענוּלְת־הַמַּוְּלוֹת vertical point, zenith.

יַענוּנְה. woman abandoned by her husband.

ענל Niph. אָנֵע to become round.— Pi. אָנֵע to roll, to turn round.— Hithp. לחשבל to roll up.

עבלגול adj. oval.

*ענלון m. coachman.

ענם 1) to grieve.— 2) to stutter.

ל עובת־ופש f. grief, sorrow.

ערון m. delicacy, comfort.

עדור m. weeding.

עריין, עריין adv. yet, still.

מְדִין adj. tender; *אָ עַרִינוּת f. tenderness.

עדיף adj. better, greater.

עוֹבְרָה, עוּבְרָה, fact, deed.

יְּבְּר . עוֹבְר m embryo, foetus.

עונין , עונין m. anchor.

m. perversion.

עניה (בייה f. 1) sin, trespass.— 2) (= הַעַיִיה) grimace.

עַנְירְג f. convulsion, cramp.

עולה f. little girl.

*יוֹלְמִית adj. eternal; עוֹלְמִית adv. for ever.

עוֹלִש m. chicory (plant).

עובה f. 1) time.— 2) coition.

עוֹק m. roll, pad.

עם m. pen; עמ־עפֶּרֶת lead-pencil.

אָנְטִיפָּה m., עַנִיפָּה f. wrapper, cloak.

עמרן m. tar, fish-oil.

שמע, שמש to sneeze.

איר, עין m. festival (of the an cient heathens).

עידית f. the best.

קיין m. 1) reflection, meditation; איין attentively.— 2) theory

ance; מֵנֵין (מֵנִין of the sort of. מַנֵּין of the sort of.

to look at. - Pi. אַין 1) to look into. - 2) to reflect.

*עְלַפּוּתְאַ אַ weariness, fatigue.

ליכור town, village.

עירוני m. villager, provincial.

to detain, to hinder.— Hithp.
בּבְּבֵּר 1) to stay, to remain.—
2) to be hindered.

לְבְּבְּה. 1) remaining.— 2) obstruction.

im- test (תְּבֵּוֹב m. 1) detention; בְּיִי עְבּוּב im-mediately.— 2) prevention, hin-drance.

שבול m. digestion.

עבורת פּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת) עַבּוּ״ם מַ וֹשְׁלּוֹת) אַ idolatry.

ינכור m. 1) muddiness.— 2) dimness.

עַּכִירָה f. gloom.

שבירות f. muddiness.

to consume, to digest.

עבן (pl. עבנים) m. adder.

נבן to wind round (as a serpent).

אַכְנָא , עַכְנָא f. ringed snake.

מַבְשׁין adv. now, at present.

עלא adv. above; אלאל higher.

to humble.— Niph. נָעָלַב to be humiliated.

עלכון m. humiliation.

*שַּלְנוּת f. stuttering.

עַּלְה motive, cause; עָלַת בָּל הָעָלוֹת first cause (God).

עלוב adj. humbled.

עלוים (pl. עלויים) m. 1) elevation.— 2) worth.—3) phenomenal person, genius.

עלול adj. capable; as n. effect.

שלום m. hiding.

עלון m. feuilleton.

לַמְהּ לּ. darkness; *בּעַלְמָה slanderer.

עַלִּיל m. view; בַעַלִּיל visibly, clearly. עלילה Accusation.

יִבְּילְמָא (pl. עִּלְמָץ) m. world, eternity; בְּעָלְמָא worldly affairs; בְּעָלְמָא

אָבֶּילְמָא worldly affairs; בְּעָלְמָא merely, generally; בִּית עָלְמִין cemetery.

עַלְמוּת f. eternity.

יניעל 1) to rustle.— 2) to turn over leaves (of a book).

עמוד (pl. עמוּדִים m. 1) pillar; עמוּד הַשַּׁחַר dawn.— 2) pulpit.

עַמִילָן f., עַמִילַר m. starch.

Dry to darken, to obscure.

מבוים adj. national.

אַבְבִיוּת f. nationality.

עמט m. armful.

ייי m. 1) obscurity.— 2) uncertainty.

בּיִבְעָבְעָ 1) to obscure.— 2) to doubt, to waver.

עַכְּכְן m. one absorbed in thoughts.

עַנָב הַשּׁיּעָל (m. 1) grape, berry; עָנָב הַשּׁיּעָל currant.— 2) stye (of the eyelid).

ענוי הַרְין m. torment; ענוי delay of justice.

אַנְיְהָנוֹת m. meek, modest person; אַנְיְהָנוֹת f. meekness, modesty.

אַנִיּוֹת f. poverty.

to interest, to concern.— Hithp. זְּנְוּן to be interested.

ענקי adj. gigantic.

חסט 1) to press.-- 2) to force.

יְעְכְּה, dough; שָׁאוֹר שֶׁבְּעְםָה the ferment of the dough; fig. evil inclination.

מְםיִּק adj. occupied.

עסוק m. action. deed.

קְּיָטְי 1) to occupy oneself, to deal.— 2) to engage, to entertain.— Hiph. הְיָעֶטִי to entertain.— Hithp. בְּיִנְעָסִיל to occupy oneself, to attend.

אָמֶק (pl. אָמֶקים) m. business, dealing.

עַסַק m social worker, agitator.

עסקנות f. activity.

עפוש m. 1) mould.— 2) epidemic. אָם see יְפָּאָ .

אַפֿרָהי f. gazelle, young hind.

*נְעָפְרוֹנִים (pl. עָפָרוֹנִים) m. pencil.

*ינְבּרוֹנְיי m. lark (bird).

עַבַרוּרָית sand, refuse.

ששׁש to get mouldy; שַּׁשְשׁ mouldy.

*עַצָּבים, עָצָבים (pl. עַצָּבי) m. nerve.

sadness, melan-choly.

*יבַצְעַ adj. nervous.

יַנְצִיץ (pl. עַנִינִים) m. 1) flowerpot. -- 2) cup.

עצירה, עצירה f. 1) stop, stoppage.— 2) constipation.

עָּצֶם (pl. אָנְמָם , יִּנְצָם (pl. שָׁיָם) אָם הָאָצָם (עַּגָם noan,

*ייַצְיִבְ adj 1) own, proper.— 2) subjective.

*לְצְמִיּוּת f. subjectiveness.

אָבֶעְ f. hardship, misfortune.

תֶקְד m. gathering, collection; בְּיָת hibrary.

שַקיפִים m. pl. deceit, cunning.

עקיצה f. sting.

עקם 1) to bend.— 2) to pervert.

עַקְמוּמִית f. 1) bending, winding.— 2) malice.

ינקץ m. 1) sting.— 2) point.— 3)
rump-bone.

אָלְרָים (pl. עַלְרִים m. 1) stem, root; אין at the very beginning.— 2) principal thing.— 3) principle, dogma.— 4) God.

m. obstinate, stubborn person

יַּבְרֵאי m. something accidental, unimportant, unsteady.

יית (pl. אָרֵבים) m. one responsible, surety; אָרֵבים endorser.

אָרֶבּ (E Heb. עֹרֶבּ) m. raven.

לבב to mix, to confuse.

קבְבְּהָ f. 1) trough.— 2) boat.

אָרְבּוּבְיָה f. mixture. confusion.

לור בות f. guarantee.

ערך to drive away.

ערדלים (pl. ערדלים) m. overshoe.

ערטילאי adj. naked.

קריםה f. 1) dough.— 2) cradle.

קר, אָרֶךְ (pl עֵרֶכִים) m. 1) order, series.— 2) value; קפֿי אֵרֶךְ בְּשֶׁרֶדְ מָעֶרֶדְ about, nearly, in proportion.—
3) comparison; לְפָי מָרֶךְ בַּיִּרְיוֹן positive degree; עַרֶרְ בִיִּרְרוֹן superlative degree;

degree.—4)article(in a dictionary). אַרְבָּאוֹר f. court of justice, tribunal.

ערער 1) to object.— 2) to gargle.

to make.— Pı. עִּשְׂה to press; מְשְׁשָׁה agitator; מְעָשֶׂה compelled.

לייי לי making, action, practice.

אַישָּׁשִׁית (pl. עַשְּׁשִּׁיּוֹת) אַ lantern, lamp.

*ינהון m. journal, news-paper.

*עתונות f. journalism.

קּאָה (pl. קּאִית) f. 1) side, corner.— 2) curl; פַּאָה נַבְרִית wig.

adj. 1) spoiled.— 2) notched.

קוֹמָה f. 1) injury, infraction.—
2) notch.— 3) wane, decrease (of the moon).

to injure, to spoil.— Niph.

אָרֶבְּ 1) idleness, leisure.— 2) vacation.

בְּרֵנוֹג m. pedagogue, educator.

to yawn.

לְּוֹלְכְּלְ (pl. אוֹמְלְאוֹת 1) boot.— 2) stocking.

שולם m. blow, stroke.

קפוֹמְבֶּר , פּוֹמְבָּר publicity; בְּפוֹמְבָּר publicly.

m. inn, hotel.

m. inn-keeper.

*פּוֹמָקִים (pl. פֿוֹמָקים) m. authority on the Law.

קּוְעְנוּת (pl. קּוּרְעָנוּת) f. punishment, misfortune.

בּוּרְר הַנְּבְּש" #. dispersing; ### absence of mind.

ווֹם adj. hasty, rash.

ן (pl. קּוְמוֹנוֹם) m. 1) refrain.—
2) ode.

וֹדָן (pl. פֿוֹדָנים m. squanderer, spendthrift.

TIDE m. timid person, coward.

אַפּחוּת מָן; low, little; פְּחוּת שָּסטוקּ פּר; לְכָל הַפְּחוֹת adv. less; בְּל הַפְּחוֹת at least.

*カカラ m. tinsmith.

*חָיתוּת־הַבָּבוֹר f. lowness; פְּחִיתוּתּ offence, insult. מותם m. smithy, forge.

יה פַּּחְמָי m. 1) blacksmith.— 2) charcoal-burner.

*|בַּחַבַּ m. carbon.

to diminish.— Niph. הַבְּחָת to be diminished.— Hiph. נְפְּחַת to waste away.

רְהָּבְּ וֹ, 1) lessening.— 2) damage.

בּמוֹמֵל m. 1) spicing.— 2) tip (of a lime).— 3) talking מּמוֹמִי מְלִים idle talk, prattle.

מוֹם m., פְּמוּמָה f. adj. fattened.

בּמוּרֶין m. freeing, release; מוּפּמוּרֶין bill of divorce.

מוַר adj. free, guiltless.

לפטירה f. departure, death.

DM크 1) to fatten.— 2) to season. — Hithp. DMPT to fatten oneself.

תממה f. tip (of a lime).

កាដ្ឋាទ្ធ f. nipple.

מַלְבָּטְ m. 1) support.— 2) tripod.— 3) talk, gossip.

DAME 1) to appease.— 2) to chatter.

ת פּמִריָה, mushroom.

(pl. פַּמְרוֹנִים m. protector, patron.

מוֹם m. poetry, liturgic poem.

m. softening, apology, excuse.

poems. author of liturgic

שיל (pl. פִּילִים) m. elephant.

m. vestibule, portal.

שילוסוף m. philosopher.

הילוסופיה ג פילוסופיה. philosophy.

לּוֹנְכֵא f. plate.

Dig 1) to appease.— 2) to beg one's pardon.— Hithp. מְּלֵבְיָּה to be appeased.

שׁוֹם (pl. חַבְּיםוֹת m. lot.

יוֹר (pl. מְּיִבְיוֹר m. papyrus, reed.

غَرْف هُرُ فَرْ فِرْ فِرْ فِرْ فِرْ فَرْدُرْد. (Adam's-apple.

m. magician.

רום Pi. מבות to make sober.

to divide.— Pi. לְבָּל 1) to divide, split.— 2) to differ.— Niph. לַבְּבָּל 1) to be divided.— Hiph. לְבָּל 1) to remove.— 2) to exaggerate.—

Hoph. לְבָּלְ to be separated, distinguished; בּבָּל one distinguished.

הפלנות f. 1) half.—*2) incomplete ness.

*סלד m. steel.

לְּוְנְתָּא f. division of opinion; בּלּוּנְתָּא מְלוּנְתַא opponent.

m. praying.

* m. peasant, farmer.

ה palace.

m. 1) bread-seller. — 2) baker's shop.

to moisten.

m. 1) war, army.— 2) time of war.

*לָסֵף, פּּלְסֵף to philosophise.

יְּבְרְּבְרְּבְיּ m. lie, fiction; *מְתָב פְּלֵקְתְּּרְּ lampoon, libel.

m. casuistry.

to dispute.— Hithp. הָּחְפַּלְפֵּל to engage in casuistry.

שִּלְפֵּלֹין (pl. פִּלְפָּלִין) m. a. f. pepper.

*בּלְפַּלְנוּתי casuistry.

1) to open.— 2) to penetrate.

אָשׁלְיָא f. family, household; פּמֵלְיָא the family of heaven, i. e. the angels.

ל פולפיה grater.

י פֿבָּיא' (בֿבָּאָל, בֿיָּבָּאָל, m. 1) emptiness.— 2) leisure.

אַנְדָּה f. purse, money-bag.

P쿠쿠, P쿠 에. 1) inn.— 2) hazelnut.

m. inn-keeper.

m., פְּנוּיָה f. 1) empty.— 2) unmarried.

*פֿניָה f. 1) turning.— 2) intention.

ים (מּנְים m. 1) inwardness, interior; בּבְּנִים מָן: inside, within; יְּבְּנִים מָשְׁרֵּ הַבְּיוֹן within; שָּׁהְ לִּפְנִים מִשׁוּרֵת הַדִּין be more lenient than the law requires.— 2) text of a book.

יום m. pl. face; חָבְּלְיִין in his presence; יְבְּלְיִין for appearance's sake; עַל מַל at any rate.

בּוֹימִיוּת inwardness.

Did m. lantern.

הַבְּקְם m. 1) record-book.— 2) copybook.

1) to lose, to sustain a loss.—
2) to be destroyed.

הרסם, אוְטָפָּ f. loss, damage.

מול adj. invalid, void.

기미의 m. 1) defect, fault.— 2) un fitness.

קסוק m. 1) verse.— *2) Bible.

*לְםִילַה f. sculpture.

קַמִיעָה (pl. פָּסִיעוֹת) f. step.

ph m. 1) stone-cutter. 2) sculptor.

הלחלה f. refuse, waste, trash.

m. 1) cithern.— 2) piano.

맛D를 to stride, to step.

DPDP m. 1) mosaic.— 2) domino.—
3) cornice.

קַבְּטָ 1) to cease, to discontinue.—
2) te decide.— Hiph. פְּטָקָ to interrupt.

PDD m. decision.

pos m. division, separation.

בעומות com. pl. little ones.

לפעיה f. talk.

m. 1) work, deed.— 2) practice; בּפֿעַל actually.

פֿעלים (pl. פֿעלים) m. laborer, workman.

פְּעֵל יוֹצֵא (pl. פְּעֵלים) m. verb; פְּעֵל יוֹצֵא intransitive verb.

הַקְּהַ m. 1) refreshment; שְּׁבֶּהְ חַּיְּהָם preservation of life.— 2) supervision.

בקידות administration.

קּרְעָה f. cleft, break; בֶּן־בְּּקוּעָה fruit found in the womb of a slaughtered animal.

נפקיש to crack, to break.— Hiph. בְּקִישׁ to raise the price.

proof. 1) indecision.— 2) reproof.

papa to waver.— Hithp. papann to extend.

to become unruly.— Hiph.
הַפְּקִיר to declare as ownerless.
אור פֿרָנָר m. curtain.

פָרַקְמַמִּיָה f. see פָּרַנְמַמְיָה.

*הַּדְּהָא f. atom.

אַפְרָהֶסְיָא f. publicity; בְּרָהֶסְיָא publicity.

קרוד m. separation.

מונדור m. ante-room, hall.

קרוְטְה f. 1) small coin.— 2) drop.

m. messenger.

ל פרוםה f. slice.

m. pl. crumbs, fragments. בְּרוֹשׁ m. commentary; בְּרוֹשׁ expressly.

שרוש m. abstinent person, hermit.

הַ m. 1) particular; מַלְהָ in particular.— 2) individual.— 3) chronology.

אָם עָצָם פְּרָמִי (individual; שֶׁרְמִיּ proper name; * שָׁבְמִיּוּם ality. קּרָיָה וּרְבִיָּה fruitfulness; פְּרָיָה וּרְבִיָּה propagation of the race.

קריעה f. 1) destruction.— 2) dishevelling.— 3) baring.— 4) payment.

קריצוּת f. 1) depravity.— 2) impudence.

קרישות, פּרִישָּה, ווֹ abstinence.— 2) departure.

3) to contradict.

אַרְבְּיָּאַ f. objection, contradiction.

마크 그 m. 1) struggling.— 2) paint, rouge.

נבּרְכֵּם 1) to struggle.— 2) to paint.

to support, to maintain.—
 to lead.— Hithp. לוְפַלְנֵס to support oneself.

תַּבְּיָבֶ m. leader, chief of a community.

הברנסה. maintenance.

D m. 1) reward.— *2) premium.

publication, promulgation.

m. payment.

קרְעָנוּת, בְּּרְעָנוּת, f. 1) punishment.— 2) misfortune, calamity.

m. butterfly.

יל בּוֹבְּלֵּ () to split, to struggle convulsively.— 2) to crumble.

ל פרפרה f. top, whirligig.

תְּבֶּרְעָתׁ (pl. בְּיִבְּיִהְםׁ) f. 1) dessert.— 2) accessory thing.

און פֿרָצוֹם m. face, physiognomy.

road.— 3) chapter.— 2) cross-road.— 3) chapter.— 4) joint.—
5) puberty.

m. lecture, preaching.

שַּׁרַקְלִים m. defender, advocate.

תוקמינה. merchandise.

יה פֿרָקן, פֿרָקן m. deliverance.

בּרשה. section (of the Pentateuch).

שׁרִישׁן m. commentator.

מוֹשׁינים adj. simple, plain.

to spread out; *לְגֶל to spread out; בְּגֶל become bankrupt.

四世島 m. simple meaning.

NOWE m. 1) course. - 2) name of an accent.

אַפְשִׁיטוּת, פַּשְׁטוּת, simplicity.

יבֶּה pudding.

adv. of course.

בּפְשִׁיעָה f. crime, guilt; בּפְשִׁיעָה intentionally.

שופעם m. search.

변화변화 m. 1) bed-bug.— 2) little gate.

ພ້ອບ້ອ to search, to investigate.

רבי בּישׁר (to be lukewarm.— 2) to compromise.

רה, הַּשְׁרָה, compromise, settlement.

הַרְיּחְה f. 1) opening.— 2) introduction.

oc-casion to speak.

לתולה f. 1) wick.— 2) candle.

*פֿתִיעַה f. surprise.

אַרְקָא דּהַוֹּמָנָה summons.

3

בְּוֹלְעֵ adj. 1) clawed.— 2) colored.—
3) hypocrite.

צַבוּעַ m. hyena.

אַבוּר (בוּר 1) heap.— 2) community שׁלִיחַ־אָבוּר cantor.

וֹלְיבִי m. 1) desire.— 2) tendency, aim.

יְבִיעָוּת. hypocrisy.

עבצ to dye, to color.

עַבַע (pl. צַבְּעִים) m. dyer.

אָבְעוֹנְים (pl. נְּבְעוֹנִים) m. paint, color.

זְבֶרת f. tongs.

אַד m. side; בּצַר הַשָּׁוָה similarity.

להד to side.

יְבְרָיוּת; adj. accessory; אָרָרִי tiality.

בַּהֵל Hiph. בַּיְהָים to glitter.

"צהבהב m. blond person.

און f. will, testament.

*ון אור collar.

יאָרְנִים (pl. אָרְנִים m. 1) command.—

2) imperative mood (gram.).

to shout.

adj. cold.

DIY m. rock

צורבא m. learned man, scholar.

to listen, to obey.

תַּאָרָע m. 1) brightness.— 2) drop.

לתצה to cleanse, to purify.

*ציוֹנְיוּת m. Zionist; *ציוֹנְיוּת f. Zionism.

ציּוּרְל m. picture, painting, description.

to mark.— Hithp. לְּלְּמֵיהָ to be distinguished.

ציץ Pi. ציץ to chirp.

ייל to portray, to paint.

ציר m. painter.

אָרָת see אַיָּת.

בְילֵב 1) to crucify, to hang.— 2) to cross oneself.— Hühp. בּיְצְמַלְּר to be hanged.

בּלְב m. cross; נוֹמָעי הַנְּלֶב the crusaders.

צלוב m. gallows.

צלול adj. clear, pure.

עלותא f. prayer.

צליבה f. hanging, crucifixion.

צליה f. roasting, broiling.

*לֵלֶם to photograph.— Hithp. רְּצְּטֵּלֵם to photograph oneself.

*בַּלֵם m. photographer.

*צלמון m. landscape, scenery.

* m. photograph, picture.

צלצול m. sound, tune.

לצל to sound, to tingle.

ק א בארק m. 1) raisin.— 2) shrinking.

2) economy.

לאָבְאָ 1) to be accurate.— 2) to be economical.

עמר איש m. wool; אָמֶר־נָפֶן cotton.

NIY m. basket.

ווֹן m. radish.

שווע adj. modest, humble.

*הורה. hook.

צְנִיעוּת f. modesty.

to cool.— Hithp. אָבַן to become cold.

אָנְעָה secrecy; בְּצִּנְעָה secretly.

צען (pl. צען m. gypsy.

עצעע m. *plaything, toy.

צְעֵר Pi. אֵעֵג to grieve, vex.— Hithp. אָנְאַרָּ to be grieved.

צער m. pain, grief, sorrow.

אַלַ adj. foreseen.

קובן adj. close.

אבור m. bubble.

אַלַבְא m. morning.

ברבין; adj. narrow; צרבעין envious person; צָרוּת־שִיֵן envy, jealousy.

קרן adj dry, hoarse.

קרון m. 1) binding, union.— 2) combination.— 3) purification.
אַרידי adj. necessary.

to be in to need.— Niph. דְּצְרֵיך to be in need.— Hiph. דְּצְרִיך to compel.→
Hithp. קֹצְטֵרָת as Kal.

דרפת france.

*אַתָּה, צְתָּהית, אַתָּה match.

תקל to hearken, to listen.

P

ו קאי 1) to stand.— 2) to refer.

(du. 마을리) m. 1) dry measure.—
2) wooden leg.— 3) small, little.
m. 1) receiving.— 2) receptacle.

קביה f. dice (game).

קביעות f. firmness, steadiness. קבל to complain.

לְבְּלֶּהְ f. 1) receipt, reception.— 2) tradition, cabbala, mystic philosophy.— 3) authorization given by a Rabbi to a slaughterer.

m. enterpriser, contractor; בְּבְּעוֹת f. enterprise, contractorship.

קֹבְלְנָא f. complaint.

לֶבֶע to fix; מֶבֶע adj. fixed, steady.

m. magazine, collection.

* 対対 m. beggar.

*קברן m. grave-digger.

m. pilot.

קבֹרֶת f. fleshy part of the arm.

מִשְׁפַּט קָרוּם; adj. ancient, old; מָשְׁפַט קָרוּם prejudice.

תרוש (m. 1) sanctification; קרוש (m. 1) martyrdom.— 2) benediction pronounced over wine or bread on Sabbaths and holidays.

מָלוֹיִי adj. holy, sacred; as n. saint, martyr.

קרוֹשְׁה f. 1) holiness.— 2) name of a certain prayer.

קרושין m. pl. marriage, betrothal.

קריבְה f. 1) advance.— 2) preference.

שַׁרָּייׁש m. prayer for the dead.

מוֹבֶם, קוֹבם adv. before.

אברב m. name of an accent.

קרמוניות f. antiquity.

להבה f. pot.

קרושה f. see קרשה.

קרייים m. pl. 1) holy property.—
2) offering.— 3) the fifth order of the Mishnah.

קרָה to be blunt.— Hiph. הְקְהָה to blunt, to set on edge (of teeth). המן adj. sour.

קהלֶה f. congregation, **co**mmunity. קהלֶה m. cord, string; בְּוֹשְׁעָה equator.

קוֹמֵב to let blood, to bleed. קוֹמֵב ה. pole.

הולר m. iron collar.

m. spiced wine.

קוֹנְכִי , קוֹנְכָי , קוֹנְכָי , קוֹנְכָי , קוֹנְכָי , אוֹנְכָי , קוֹנְכָא m. 1) snail.— 2) conch,

קוף m. 1) ape.— 2) eye (of a needle). הרמור m. small measure.

יייה א קושיה, קושיה f. 1) question — 2) difficult passage.

m. accuser, prosecutor קמנור f. accusation.

קממה f. discord, quarrel.

קָּבִיעָּה f. hewing off, cutting off.

קּמְנוּת f. littleness, smallness.

קבור (pl. קבוית) f. legume, peas. לְבְּעִי to cut off.— Pi. אַבְּי to cut through.

קמַע adj. lame; אָטַהָּ fragment. אַסְמַר m. steam-engine.

m. 1) axis.— 2) diameter. קֹמֶר to accuse.

קיבה f. bending, bowing.

קיוֹם m. 1) duration, existence.—
2) confirmation.

קיחה f. taking, receiving.

קימוֹר (m. 1) smoke.— *2 steam; קימוֹר (מכוֹנַת הַפִּימוֹר (מכוֹנַת הַפִּימוֹר (מכוֹנַת הַפִּימוֹר (מכוֹנַת הַבִּיּמוֹר

בְּיֶב adj. 1) durable, stationary.—
2) valid.

קימָה f. rising.

m. splinter.

*קיצוני adj. extreme.

m. castor-oil plant; קיק m. castor-oil.

שיש m. clinking (of a coin).

קל adj. 1) light, swift.— 2) insignificant; קל־בַעַת frivolous; קל יוֹקְמֶר inference from minor to major, or from major to minor.

מלליש adj. thin, not dense.

קלות בעת f. lightness; קלות בעת, קלות בעת levity.

f. alkaline, salt.

קּוֹלְמוֹם , קּלְמוֹם m. pen.

m. pen-case.

ה קלְּחָתֵּר , קְלַחְמֵּר (הְלַחְמֵּר , הְלַחְמֵּר (הַלַחְמֵּר) basket.

1) to throw.— 2) to come.

to peel.

m. parchment.

עלפָר, קַלְפָּר, urn (for lots).

קּלְפְּה f. 1) shell, husk.— 2) evil spirit.

*כְלַפִּים m. pl. cards.

ה כפול m. corruption.

קּלְקְלָּה. misfortune, reverse.

m. 1) iron neck-chain.— 2) responsibility.

adj. first.

ממט m. fold, wrinkle.

קמִיע, קמִיע, m. amulet.

קְבִיצְה f. 1) taking of a handful.—
2) the fourth finger.

קּמְעָה , מְמְעָה f. a little, a trifle.

m. economical or stingy person, niggard.

*הבאות f. fanaticism.

מְנַאִי adj. fanatic, zealot.

m. hemp.

m. pole.

קנֶה m. reed; קנָה־רוֹבָּה gun.

*חַלְּנְחַ m. wiping off; קְנְּוֹחַ מְנְנְחַ מְנְנְחַ dessert.

to wipe off.

to provoke. הַקנִים Hiph. קנַם

קוְטְר m. 1) crow-bar.— 2) quarrel. רוֹטְרָ m. 1) sheet.— 3) pamphlet.

קניה. purchase.

m. prohibited thing.

ה agreement.

to punish, to fine.

Dip m. punishment, fine, mulct.

m. pitcher.

to annoy, to tease, to quarrel.

pip m. 1) ivy (plant).— *2) enchantment.

מם m. splinter.

to curve.

*קערורית ל curve.

קַבַּר Hiph. הָקפִיר 1) to be angry. —

2) to be particular, scrupulous. מפרן m. 1) passionate person.

 $\begin{array}{cccc}
\uparrow & passionate & person. \\
\hline
2) pedant.$

河野 f. 1) box.— 2) cash-box.— 3) alms, charity.

דְּבָּקְ to strike.— Pi. רְּפַּרָ 1) to strike.— 2 to diminish.

קפיצה f. jumping, leaping.

to fold, to double. קפַל

תְּבֶּל m. 1) fold.— 2) vault.— 3) capital (of a column).

לְּמְבְּקָה, הְקְבְּקָא chest, box.

שלב m. butcher.

קּצְּבָּה f. 1) measure.— *2) alms, charity.

ת קצור ה. shortening, abridgment, abbreviation; קצור briefly.

קצה f. 1) small part.— 2) few.

א קרַא m. Biblical verse.

קרבות relationship.

מרבוקום m. heart disease.

קרָה (from קרָה) only pl. קרָה occurrences; קרות־הַיָּמִים history.

scon. בְּקְרוֹב scon.

בקרוב adv. near, nigh; בקרוב about, nearly.

לרום , קרובות liturgic poems. m. skin, shell. קרון, קרון m. wagon.

*קרחון m. glacier.

לקרות spot, patch.

m. small measure.

בּנִמִים see קַּרָמָם.

קרי 1/ occurrence. — 2) pollution.

וְרִיאָה 1) exclamation.— 2) reading.

m. reader.

לְרִיעָה f. tearing.

מדיך adj. cool, cold.

א קּוְנָא הַאּוּמְנָא מָנָיא פּעריב m. cupping glass.

m. hammer.

*קָרָנְףַ (= קַרָנַףַ,) m. rhinoceros.

m. circus.

קרָקף, קרָקף m. head, skull.

משוב m. adorning, decorating.

בְּלְשֵׁׁם Pi. שְׁמֶּב to adorn.— Hühp בְּלְשֵׁׁם to adorn oneself.

אָקְשִׁיָה, קִשְּיָה, difficult question.

מיש adj. old.

to tingle.— Hithp. דְּרָבַלְשְׁקִשׁ to move

m. 1) joining.— 2) knot. m. pitcher, jar.

לאה f. lung.

אור f. sight, spectacle, play.

adj. proper, worthy.

דות f proof, evidence.

ראיה /. sight, vision.

יָבְיוֹן m. 1) show, view.— *2) audi-

בי בי m. teacher, master; בי בי school; בי בי רב disciple.

קבב m. dirt, filth.

רוֹבֶד, רְבֵּד m. stratum.

קבר (. 1) juice.— 2) girl.

יה increase, multiplication.

m. lord.

תַבְּוֹעַ m. square.

יְרֶבוּהְאָ f. 1) greatness.— 2) bringing up.— 3) preference.

יחובןתי interj. my lords!

רבי, רבי Rabbi.

רֵבְיָּה f. increase, multiplication (see also פָּרִיָּה)

ובן (pl. בְבַבוֹ) m. teacher, master.

קבנות f. 1) domination.— *2) office of Rabbi.

to lay dust by sprinkling.

בְּרָב adj. very big.

m. great man, magnate.

m. irritable person.

בְיִל adj. 1) used, accustomed.—
2) expert.

רנילות custom, habit.

לנימה stoning.

to accustom הַרְנִיל Hiph. רָנֵל

to rage.— Hiph. הָרְגִיש to feel.— Hithp. הַרְרֵגִיש to rage.

יוֹנְשֵׁה m., הְנְשָׁה bustle, noise, feeling; רְנִשִּיהוֹץ f. sensitiveness.

דְיבָּר (. 1) persecution.— 2) running after; בְּבָרוֹן ambition. בַּרוֹם to run.

רוֹב, א רוֹב, m. majority; בְּיֹרוֹב much, oftenly.

*הובה m. gun.

דורה Hiph. הַרְוֹיִם to gain, to profit.

m. 1) enlargement.— 2) gain, profit; pl. רְוָהִים interest.

מוֹן adj. spiritual, moral.

רוחניות spirituality.

רובלות business.

הַנְּקְ m. unmarried man, bachelor.

*בוְקוּת single life.

מקבן adj. merciful.

אָבְרְיִיבְייִ m God (prop. the merciful one).

רַתְמֵנוּת / mercy, pity.

שרת יש m. 1) reptile.— 2) pouring out.

ת'מב m. juice.

הים m. 1) eye-lid.— 2) hippodrome.

ריפה see ריפה.

איָקה, בּיְקָה m. addle-brain, ignoramus.

ריש, ריש, ליש, f. beginning.

רְירָ m. 1) saliva.— 2) slime; ייָרָי adj. slimy.

*רַכֶּבֶת f. train.

יַרְרַּהְ f. 1) knee.— 2) crooked bough.

*וֹכְרָא m. concentration.

*דְבוּרְ m. softening.

to concentrate. הַּרְבִּיז Hiph. רְבַּז

קיה adj. soft.

רבילות f. calumny.

נבן Hiph. הַרָבִין to bend.

*הואם f. fraud.

m. deceiver.

to wink, to hint.— Niph. נְרָמֵוּ to be hinted at.

זמָן (pl. מְיִבְיִם) m. hint, sign.

1) to throw.— 2) to contradict — Ithp. אִיהִרפִּי to meet.

לְמִיזָה f. hint.

קמיסה f. treading, trampling.

אַשְׁאַ f. evening.

m. 1) singing.— 2) slander, calumny.

m. wagon.

לְּמֵק to break, to crush.

יבְתַנְן m. glutton.

אוצן f. favor.

רעוע adj. tottering.

רעות f. friendship.

גיעותא, רעורתא f. fault, defect.

איצ m. shepherd.

רעיון m. thought, *idea.

רעל m. 1) reeling.— *2) poison.

m. healing.

בפש see רפם.

קבן to shake, to totter.

לפרף 1) to flutter.— 2) to tremble.

אה f. loaf, cake.

יולי m. 1) inclination.— 2) conciliation.

*יוֹניי adj. voluntary, free.

רצועה f. 1) strap, band.— 2) strip.

רצוף adj 1) close.— 2) inclosed.— 3) successive.

לציחה f. murder.

*רַצְין adj. earnest, serious.

*רְצִינוּתְ f. seriousness.

*לציני adj. serious.

אר בען m. 1) shoemaker.— 2) harness-maker.

*月37 m. paver.

קוּד m., רְקוּדָה f. dance, dancing.

תקום (m. 1) embroidering.— 2) form-

הקח m. apothecary.

הקיקה f. spitting.

לקן 1) to empty.— 2) to lay waste.

m. 1) swamp.— 2) shallow stream.

*רַקקית f. spittoon.

מאי adv. permitted, allowed.

דְשַׁה Hiph. הַרְשָׁה to allow, to per-

רָשׁוּת, רָשׁוּת (pl. רָשִׁיח) 1) power, permission. - 2) dominion.

*דְשִׁימֵה f. list, register.

לשל Pi. רשל to weaken.— Hithp to be lazy, indolent.

□2/7 m. 1) mark, line, feature.-2) impression.

*ד'ש'בור f. outline, plan, design.

התח m. boiled piece.

m. quick-tempered person.

רתע Niph. רתע 1) to tremble.-2) to step back.

לתף Pi. חַתַּף to store up.

to tremble.

שאבר 1) to draw (water).— 2) to אור m. leaven. attract; אבן־שואבת magnet. m. pine-tree.

*אֹפְלְּחוֹ וּ שׁוֹאִיפָּה וּ striving.— 2) breath

מאני adv. different.

שַׁב (f. שַּבְּי) adj. gray.

לשבבה f. neighbor.

אבבותא f. neighborhood.

שבּוּמָה , שָׁבּוּמָא f carp.

שברש m. error.

תבחה m, שבחה f. praise, hymn.

מּוֹכַב־שָבִים , שַׁבִּים m. comet.

יאָבִיל m. way, path; פְשָׁבִיל because of, for the sake of; sf. בִּשְׁבִילִי for my sake.

ייְרָה f. 1) rest, respose.— *2)
strike

שׁבְּרָּ , שֹבְרָּ m. pigeon-house.

m. snail.

לות f. lucern (grass).

שְׁבְּלֶּת־שׁוּעֶל f. ear of corn; שִׁבְּלֶּת oats.

לבל חַיִּים לְבָל חַיים לְבָל חַיִּים לְבָל חַיִּים לְבָל חַיִּים לְבָל חַיִּים לְבָל חַיִּים לְבָּל חַיִּים לְבָּל חַיִּים לְבָּל חַיִּים לְבָּל חַיים לְבָּל חַיִּים לְבָּל חַיים לְבִּבְּים חַיְּיִים לְיבִּים לְבָּל חַיִּים לְבִּל חַיִּים לְבִּיל חַיִּים לְבִּבְּים חַיִּים לְּבִּבְּים חַיִּים לְבִּים לְּבְּבְּים חִייִּים לְבִּים לְבִּיל חַיִּים לְּבִּים לְיבִּים לְּבְּים לְבִיים לְבְּבְּים חַיִּים לְּבִּים לְבִּים לְבִים לְיבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִים לְּבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְּבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְּבִּים לְיבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִים בְּיִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְיבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְּבְּיבְּים לְבִּים לְבִּים בְּיבְּים לְיבִּים לְבִּים לְיבִּים לְבִים בְּיבְּים לְבִּים לְבִים בְּיבְּים לְבִים בְּיבְים בְּיבְים לְבִים בְּיבְיבְים לְבִּיבְים לְבִים בְּיבְים בְּיבְּים לְבְיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּי

שבר m. receipt.

ピコピ to make errors.

אַרַעִּישׁ ל. error, mistake.

יארבע m. Saturn (planet).

ן עובר (נישבר 1) to send.— 2) to run; pt. אור current, fluent.

NTW to throw.

קדון m. betrothal.

ישָׁרָני to betreth, to make a match. —

Hithp. קשׁתָּרָן to woo.

מַרְכוֹ m. match-maker.

*שַׁרְבַנוּת /. match-making.

to persuade one. — Hithp.
קשׁהַרֵּל 1) to endeavor, to strive. —
2) to intercede.

לשבר to send.

אַבְרָה f. row; אַבּרָה spine, vertebral column.

*שָׁדְרָה f. hilly place

תְּהְישׁ to stay, to abide.— Hiph.

לשהות f. delay.

לשהיה f. detention, delay.

** m. two dots under a letter (*) indicating absence of a vowel.

בוֹע adv. more, furthermore.

קמן adj. 1) equal.— 2) worth; קמָק מוֹים at a moderate price.

ישָׁוּנִי הַוְּכְיוֹת m. equality; שָׁוּנִי הַוְּכְיוֹת equal rights.

h to move to and fro — 2) to row.— 3) to swim.— Hiph.

אוֹמֶה m. 1) simpleton. — 2) wild.

> m. 1) train (of a garment).—
2) brim.

m. apprentice.

*מולליי adj. negative.

Div m. garlic.

שום to value, to appraise; as n. valuation: שוֹם בָּבָּי because of; as adv. none; אוֹם דָבָר nothing.

ಸಭಾಶ್ f. 1) valuation — 2) sign.

m. 1) fat.— 2) juice.

*|Div m. watch-maker.

שופינא , שופין file.

שוֹפְבים m. pl. filth, dish-wash.

לייי f. 1) line, row.— 2) custom.

שולט m. licorice.

תֹשְׁנֵשׁ f. 1) knob.— 2) head of a nail.

שויף m. plum.

*מולים adj. brown.

מַרוּף adj. consumptive.

to whet.

יחוד m. arm-pit-

אומה א slaughter.

Hiph. הְשְׁחֵיל 1) to put through.— 2) to pull out.

*מרם m. granite.

ត្បាយ to become black.

ישחץ to be proud.

ארני m. haughty person.

שַתַר m. dawn; שַתַר daybreak; הַשַּׁחַר הַשַּׁחַר morning prayer.

ישָׁחֹר שֶׁבְּעֵיוָ adj. black; שָׁחֹר שָׁבְּעַיִּן pupil (of the eye).

*ישַרְרוֹן m. jet (stone).

שהרוך m. liberation, freeing.

יית (רירות f. 1) blackness.— 2) ugliness.

קרית f. 1) morning.— 2) morning service.

to liberate, to free

קיבור to mock.— Hithp. הְשְׁמָה to mock.— Hithp.

שומה see שמה.

מולים adj. flat, level.

קומי adj. addicted.

피스턴 m. 1) surface, level.— 2) space, area.

יהשט adj. superficial.

שׁימֶה see שֵׁמְיָא.

m. note, document; שְׁמֵר'תוֹב promissory note; איַמִריקִינְה paper-money, banknote.

ליִד, שיד to plaster.

שיוּך m. remainder.

ひゅか m. swimmer.

קייי ל. 1) row, line.— 2) system. זייין to belong, to appertain.

adj. belonging, appertaining.

קרת f. 1) pertinence.— 2) relation.

שין m. urine.

השיש /. rind, bark.

to leave, to leave over.

שירָא, שיר, m. bracelet.

שִירָאָ , שִׁירָאָ f. silk.

יירה איר caravan, travelling company.

שיר m. remainder.

דישות f. rejoicing.

אבבשי adj. dead, deceased.

*שכבה f. layer.

הקלבי ל. 1) street.— 2) neighborhood.

שְׁכִיב־מֵּרָע adj. dead; שֶׁכִיב־מֵּרָע sick person.

שָׁבִיחָא , שָׁבִיחַ adj. frequent.

קינה f. divine presence, holy spirit.

קבירוּת f. 1) hiring.— 2) houserent.— 3) wages, salary.

שבלול m. completion, perfection.

שֹׁרְלִי adj. intelligent, intellectual. שַׁרְלֵי to complete, to perfect.

קבר m. 1) strong drink.—*2) beer.

לברות f. drunkenness.

שלד m. skeleton.

אַלָּעֵי to draw out (from water).

to inflame.

ישלהי m. end.

שלוח m. sending off, dismissal.

תַּבְּהוֹשְׁלֵחוֹ לַ 1) womb.— 2) bubble.

יילְחְנִי m. banker.

*שׁלְחְנִיַּה f. bank.

ישְלְשָׁנוּת f. dominion.

שׁלִיבָה f. 1) rung of a ladder.— 2) binding.

ישָׁלְיחַ אַבּוּר ; ישָׁלְיחַ יְצבּוּר cantor.

שליחות f. message, errand.

שׁלִימֵה f. power.

קלילה f. negation, negative.

שׁלִישׁשׁ m. 1) triangle.— 2) trustee.

שליש m. a third.

שלישות f. deposit.

ישִׁלִישִׁי m. second cousin.

ייילל m. 1) seam, stitch.— 2) ovary.

*חַלְמוּרת f. 1) perfection.— 2) culture, education,

קלט m. fallow-field.

שׁלְפּוּחַה f. see שׁלְפּוּחַה.

ישַׁלֵּק 1) to boil.— 2) to scald.—
3) to embowel.

קלילי m. 1) boiled herbs.—2) stewed fruit

שׁלֵּישׁ to divide into three parts.—

Hiph. הַשְּׁלִישׁ to deposit with a third person.— Hoph. דָשָׁלַשׁ to be deposited.

לישל (m. 1) earth-worm.— 2) diarrhoea.— 3) lowering.

to lower.— 2) to chain, to link.— 3) to purge.

שלשלת f. chain.

הַשֵּׁם און השׁם נְשָׁם (m. name; מְשָׁם adjective; בַשֵּׁם God; מַשְׁם בְּשֵׁם הַ מָּם הַשָּׁם המחון המחון

నిప్పై adv. perhaps, may be.

Nロヴ m. name.

እድጀ m. appraiser, assessor.

בּשָׁמָד see שָׁמַד.

קבר m. 1) baptism.— 2) religious persecution.

שְׁמִוּשִׁי m. attendance; שְׁמוּשִׁי adj. practical; אוֹחִיוֹת הַשְּׁמוּשׁ servile letters (in gram.).

*** adj. Semitic.

שׁבֵּיבׁ m. pl. heaven, God.

שָׁמִיעַה f. hearing.

ייִבְיּה f. 1) watch, custody.— 2) observation.— 3) amulet.

לשׁמְנוּנִית f. greasiness.

*מנת f. cream.

to hear; שְׁבֵע לינִיה you may infer herefrom.

אַטְטֵעֵי m. servant.

אַהַעְרָשָׁ , אּהָהְאָבַשְּׂ f. tradition.

*שמץ to soil, to dirty.

שֹבְשׁ to serve, to attend.— Hithp.
שׁבְשׁׁ to avail oneself of, to
make use of.

ビロビ m. 1) servant.— 2) sexton.

אַרְשְׁאָ f. וֹ) sun; נין הַשְּׁמְשׁוֹת twilight.— 2) burning fever.

קמשׁמ f. pane.

*שמשיה f. parasol.

שָׁמְשָׁמִין (pl. שָׁמְשָׁמִין) m. sesame.

to excommunicate.

אמתא f. anathema.

שׁׁן־הָאַרי* (pl. שַׁבַּיִם f. tooth; *ישֵׁן־הָאַרי dandelion (flower) אבע f. difference.

ייינה (pl. אָנְאָנִים) m. archangel. 1) to change.— 2) to repeat.— 3) to study, to learn.

ישנוי m. change.

m. repeating.

ישני־בִשׁנִי m. first cousin.

*שׁבִּיה f. second (of time).

שְׁנִירְתּ f. dualism.

אַנוֹע' m. sagacious person.

שנרא f. cat.

שׁנָהי f. year; שׁנָהי adj. yearly.

חםשי Pi. השְשִׁ to set, to let loose.

ישְׁעְבּוּד to subject; שׁעְבּוּד m. subjection.

קשׁעֵי f. hour, time.

שעוה f. wax.

שעול m. cough.

*טינין m. watch, clock.

עור (m 1) measure, size, magnitude;בְת הַשְּעוּרִים mathematics.~
2) lesson.

שעל Hithp. הָשָׁחָעָל to cough.

בּשַׁעֵּי, בּשְׁעִיּט feel dull, to have a tedious time.

שעמה f., שׁעַמה m. tediousness.

ישֵׁשֵׁי 1) to estimate.— 2) to coniecture.

שַׁעַר I. m. 1) measure.— 2) market price.

שְׁעֵר II. m. 1) gate.— 2) chapter, section.— 3) title-page.

ក្មេរ៉ូ to calm.— Pi. កម្ម៉ា 1) to smooth, to polish.— 2) to plane.

n. rye.

שופוע m. steepness.

אפחות f. serving.

שָׁבִּיך adj. 1) beautiful.— 2) good; as adv. well, right.

*שֶׁבֶּל m. ebb, low tide.

עַבּע to overflow.— Pu. אַפַּע to be steep.— Hiph. יְשִׁפִּיע 1) to allot.—
2) to influence.

기호박, 기방후박 1) to polish.— 2) to rub.

לישברת f. pipe, tube.

چۈپ see كۆپ

רְבְּשְׁ to be beautiful, fair.— Pi.

ישְׁבַּרְבַּר m. aurora, dawn.

אַקא f. axle.

קר m. 1) almond.— *2) gland.

מַקְּקְרַן m. diligent person.

אָקוּל הַבְעַת* m. weighing; *ישָׁקוּל הַבְּעַתּא deliberation.

أَنْ adj. 1) of equal weight.—
2) equivalent.

שקיע m. sinking.

מַקוּן adj. transparent.

לים איני m. twinkling, winking.

אָרָעֵי f. irrigation, watering.

לשקידה f. diligence.

קיעה f. setting (of the sun).

אַיָּקְלָא וְשִׂרָּא וְשִׂרָּא יִשְׁיִּקְלָּא m. weighing; שִׁיְּלָא וְשִׂרָּא וְשִׂרָּא discussion.

עַבְעָי to sink. – Pi. אַבְעִי to sink, to immerse. – Hithp. אַבְּעִי ז) to settle. – 2) to remain.

ישַׂקר Pi. ישָׁקר 1) to twinkle.— 2) to paint red.

שַּׁקְרָן , שַׁקָּרָא , שַׁקַּרָא m. liar.

לוקרה f. red paint.

ארנא f. light, candle.

קרה (זיייר 1) to dwell.— 2) to soak.— Hiph הִייִרה to house.

שׁרֵוְל m. sleeve, cuff.

שרטוט m. ruling (of lines).

שׁרְטוֹן m. sand-bank.

שרמט to rule, to line.

לינה f. plaiting.

שריה f. soaking.

שׁרִיטַה f. cutting, carving.

שריך adj. strong, firm.

*קַרָבְא , שֵׁרָבָי com. fern.

ק"ב" m. 1) resin, gum.— 2) sauce.—
3) syrup.

בּוְלָקה, שַׂנְקּה, שַׂנְקּה eom. paint, rouge.

לְרָרָה f. 1) dominion.— *2) lord.

intimate friend.

ਲਜ਼ਾਈ f. year; ਨਜ਼ਾਈ this year.

אַבְּעֵי f. talk, report.

m. intercessor, mediator.

לנות f. intercession.

מְרָנִי adj. drunken.

קרף m. 1) union.— 2) participation.

m. apoplexy.

ייתוק m. natural child.

לשתות f. sixth part.

לְשִׁתְיַה foundation, base.

לשתיקה f. silence.

m. planter.

שׁתַן m. urine.

קשש m. companion, partner.

הבות f. company, partnership.

to be silent.— Pi. שָׁתְּלָּ to silence.— Hithp. הְשָׁתְּלָּ 1) to become dumb.— 2) to be paralysed. הישָׁתַלּני m. reticent person.

17

No interj. come!

m. desire, appetite.

תְּאֵים 1) to be united.— 2) to fit.—

Hiph. הְתְאִים to agree, to accord.

תְאֵר הַפְּעֵל; קּאַר הַפְּעַל adverb; הְאַר הַשִּׁם adjective.

*הַנִּיךְיּ m. era, chronology.

תְּבְה f. 1) ark.— 2) chest.— 3) pulpit.— 4) word.

לתביעוד f. demand, claim.

to spice, to flavor.

תַּבְלִין , תְּבַל m. spices.

to demand, to claim.

לתבערה f conflagration.

m. mess, dish.

קֹנְין (pl. קֿנָן) 1) crown.— 2) line over a letter as embellishment.

הַנְרָא see תַּנֶר.

לבה to trade.

הבה m. merchant.

תּוְרָא, תּוְרָא f. anger, quarrel.

מדיך adj. steady, constant.

קִּדִירָה, הָּדִירָה f. constancy.

קְּהָא, הְּהָא, לְּהָהְא, to be astonished.— 2) to regret.— 3) to smell.

the Psalms.

וֹח adv. again.

*תונר m. Turk.

תּוְנֵרְמֵה f. Turkey.

m. interior, inside, contents; אוֹך פֿרֵי דִּבוּר אוֹך בַּרִי דִבוּר instantly; אוֹך בַּרִי meanwhile; מְתֹּוֹי in consequence of; ייָּיי מְתִּינְ שִׁיי as, since.

to mediate.

מוֹכן m. astronomer.

קֹנֶן הַ m. contents; מּנְנָיִם table of contents.

קלְּדָה , תּוֹלֶדֶה f. 1) origin.— 2) genealogy.— 3) history.— 4) consequence.— 5) nature.

እጥር ነው f. Tosephta (addition to the Mishna).

תּוֹעֶלֶתי f. use, benefit; מּוֹעֵלֶתי adj. useful.

תוֹר, תוֹר m. ox.

קרה (ז') doctrine, teaching.— 2) theory.— 3) law; מּנְרָה שֶּבְּרָתַב the written law; תוֹרָה־שֶּׁבְּעֵל־פָּה the oral law; הוֹרָה מָּבְעל־פָּה in the capacity of.

קּוְרָבָּה f. female genital organ, vulva.

תוֹתְח m. club, cudgel; בְּלִי תוֹתָח cannon.

בתַב to stick.

*תְּחַבּשׁׁתְאַ f. court-plaster.

Diff. m. 1) boundary, limit.—*2)

Jewish pale of settlement in Russia.

הְּחָיֵת f. revival; הְחָיֵת resurrection of the dead.

to begin. הָתְחִיל to begin.

בּקה Pi. בּקה to bound, to limit.

ក្រុក្ see ក្រុក្

החבה f. station.

קיוְבַתְּא f. answer, objection.

*היור m. journey.

יִם הַתִּיכוֹן adj. middle; יָם הַתִּיכוֹן Mediterranean Sea.

קיבֶף וּמָיֵר adv. immediately; הֵיבֶף forthwith.

תינוֹק m., תִינוֹקת f. babe, child.

m. case, sheath; *קיק pericardium.

it stands, i. e. remains unsolved.

תיר m. guide.

הַרוּץ see תְּירוּץ.

קבונה f. 1) arrangement.— 2) astronomy.

מבוף adv immediate.

קּבִיפַּוּת, הְּבִיפַּוּת f. 1) immediateness.— 2) haste.

אַּכְלִיתִי f. end, aim, object; אַּבְלִיתִי אַבְּלִיתִי מַּ

קרנית f. 1) arrangement.— 2 plan.— 3) pattern, model.

m. strategy.

키스큐 1) to join.— 2) to follow immediately.

ין (תַּבְּרִיכִים m. (pl הַבְּרִיכִים) 1) mantle.— 2) shroud.

m. trinket, הַלְשִׁימִים (pl. הַלְשִׁימִים) m. trinket,

מלול adj. sloping.

קּלְיָה f. 1) hanging.— 2) gallows. m. hangman. הְלִישְׁה f. 1) tearing.— 2) name of an accent.

to furrow.

קלְבְּוֹרָ 1) study.— *2) theory.—
3) the Talmud (collection of the discussions of the Amoraim together with the Mishnah; see אַרְבָּיִן).

הַלְמִיד m. pupil, disciple; תַּלְמִיד scholar, student.

to pull out, to tear out.

דְּמָיִר Miph. הְּמָיר to be assiduous. מְמַלָּה adj. strange.

יַחְרָי m. 1) free kitchen.— 2) dish.

*הְמִידוּת f. constancy. *מִידוּת adj. constant.

ייי: הַמְיַה f. astonishment.

המיכה support.

הִבְיבִי בָּי, המימוּת f. naivete.

마, 많 adv. there.

המצית f. essence.

למה to raise oneself.

אנא to relate, to teach.

m. Talmudic doctor, teacher of the oral law.

יהנאי, הנאי m. condition.

בּאֵים m. pl. engagement, betrothal.

*, movement, motion.

קניקה f. 1) movement.— 2) vowel.
"יַלָּהָ adj. conditional.

to ferment.

הַחָפֿרֶת f. hair-cutting.

m. fox.

*הַעְּמֵלְהְרּ f. 1) effort, endeavor.— 2) agitation.

תענית f. fast, fasting.

רוּבְה (. 1) pledge.— 2) mixture.

*תערובה f. exposition.

יַנְיָּנְ הַיּיִבְיּהַ potatc. בְּלִּיחַ־יִּאְרָ מָרִי מְשְּרִּחַ יְאַרְנְתְּרְיּ תַּבְּנִחַ־יִּאְרָנֶתְרּ orange.

to swell.

קְּבְּיְּקְה f 1) holding.— 2) prisov. jail — 3) comprehension.

קבירה f. 1) sewing — 2) seam.

תבלין m. pl. phylacteries.

*תְּבְנוּכְ m. luxury, pleasure.

DDM 1) to seize, to grasp.— *2) to comprehend.— Hiph. בּחָבָּה to be caught.

יר (תּבְּקִיד m. 1) command.— 2) function.

תפר m. seam.

*הצלמת f. photography.

פּבר (בּקיבָה f. 1) standing.— 2) existrence; אָבֶן הִקּיבְהּ

m. emendation, improvement.

מקיקין adj. pl. weighed.

קּקישָה f. blowing (with a trumpet.— 2) striking; אָקישַת־בּּל striking of the hand, pledge.

הַקיפוּת f. might, power.

to stumble.

הקלה f. stumbling.

קְּבְה, אַקְבָּה, אַקְבָּה, f. 1) emendation.—
2) ordinance.

קבְקיף to overpower.— Hiph. הָהְקִיף (pt. מַתְקִיף) to object, to contradict.

הקרה f. ceiling.

קְבּוּת f. 1) increase.— *2) training, discipline, education.— 3) taming; גוֹלְבוּת tame, domestic.

m. translation.

*הַרְנִיל m. exercise.

to translate.

m. translator, dragoman.

לְּרָה, תְּרָה to warn.

מלום adj. oval.

m. 1) answer.— 2) explanation.

קרִים, הְּרִים, m. 1) shutter.— 2) shield.

m. dozen.

הְרַכְּה to take off הְרַבְּה, to make a gift.

הַרְכִּיל m. 1) shell, husk.— 2) knapsack.

to husk, to shell.

תַּרְנְגֹל m. rooster, cock; תַּרְנְגֹל turkey.

הרנולת hen, chicken.

הַרִּים Hiph. הָהָרִים to defy, to affront, to dare.

תַּרְעוּמְוֹת (תַּרְעוּמוֹת) ל. displeasure.

m. 1) space in a document to be filled in.— 2) contents.

to explain, to set הַּרַץ Hiph. הָּרַיץ to explain, to set

תִשְׁבַּחָה f. praise.

הִשְׁבְּרֵת fraction.

רְעֵּיבְרָ f. 1) return.— 2) answer.— 3) repentence.

קיקית f. 1) youth.— 2) liberty, freedom.

m. 1) payment.— 2) compensation.

תְּשְׁמִיש הַפְּמָה m. use; הַשְּׁמִיש הַפּמָה coition.

תְּשְׁרֵי m. Tishri (7th month in the Jewish calendar).

to be weak.— Hiph. נְתְשֵׁשׁ to weaken.

אַרְּהָאָי, הְאָרָהַ adj. under, nether, lower.

